

AUTHOR LEVI BEN GERSON

NO. 222

TITLE פירוש בתורה
[PERUSH HA-TORA]

RR _____

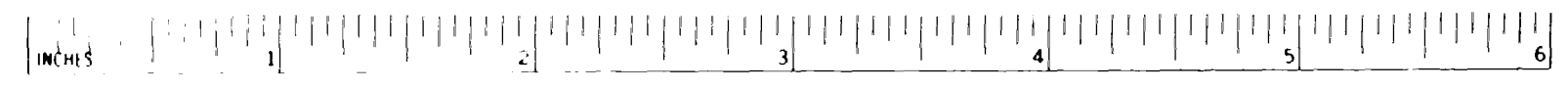
IMPRINT [MANTUA, 1474-76?]

CALL NO. GOFF, HEB-69 ; ACC. 184057

DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

אשר ממנו השתלשל מיצואותם וכבר הרחבנו
המאמר בזה הענין במאמר הא' והרמישי מספר
מ' בחקרנו אס אפטר שיטוב השכל אשר בנו
במדרגת השכל הפועל וראוי שיהיה הענין בזה
התורה כן להיותה אלהית רל' שהיא מסודרת מה'
יתב' המו' שהתפרסם לכל האנשים היוס עם שיה'
האמת בעצמו ולהיות כונת התורה זאת הכונה
אשר זכר נחלקו ענייניה בהכרח לשלשה חלקי'
גדולים החלק הראשון והוא אשר יחשב שאליו
לברז' היתה הכונה בתורה הם המצות המקיפות
במה שניסטרנו להאמין ולעטורה וכמה ש'
שהיה נסטר מהאמין ומעטרה והם תריג' מצות
לפי מה שנתפרסם מיצואותם והחלק השני הוא
החלק המקיף החכמה המדינית אשר לא יתכן
בו מצויה ועברה להיח' המצוא השלמות אשר
ייטייר אליו במדות והתכונות בהמון האנשים
ג'לס כמו שאפשר זה באצות התודיות והמשל
למש' יצתה איתנו התורה שילח נכנסם לאשר מה
טראוי לכשום עליו ובשפור הראוי ובמקו הראוי
ובש' הראוי ולא נטיג רק על מה טראוי לשמה
בו ובש' הראוי ובש' שפור הראוי ולא נאגג רק
על מה טראוי ובמקיס הראוי ובש' שפור הראוי
וכיוצא בזה בשאר המדות והתכונות היו האנשים
כלם בחטו תמיד וולתי מעט מזער מהם ומה
שהוא בזה התואר הוא בלתי ראוי שתפול ב'

לוי בן גרשום יתברך ויתעלה היכור הממציא
בתבונתו וחכמתו ורדתו הנמצאות בכללם אשר
במיצואותם מהחכמה והחטינה מה שאי אפשר
שייטיגהו וולתו בשלמות ישתבח הויכור אשר
מחשיקו למיצואות ולהגיט אותם מהמיצואות
החסר אל מיצואות השלם השיג' בילו הנמצאו'
הטיפולות והעלה מיצואותם מדרגה אחר מדרגה
עד שיהגיט אל מיצואות הארס וכס מה שיהשיג' יח
במיצואותו בזה האופן הנפלא אשר השיג' בו
בתכונת אבריו וכחותיה והכלי אשר נתן לשימור
מיצואותו לא נמנע מהשיג' בו במה שידריכהו
אל שלמות האמת אשר הוא פרי כל הארס אשר
בעצמו נמצא בזה החומר השפל מה שנימצאו
מהסורות וזה אמנ' היה ממנו בנתינת זאת התו'
הלהית אשר הוא טמוס יגי' המתטהגיס ג'
בשלמות אל ההשלחה האמיתית וראוי שילח
יכלס ממנו עי' אפשר לנו להשי' בשלמות יחה
טיבמיצואות התורה מאופן החכמה והחטינה
אבל נרע מזה לעט יכס מזה הרבה כמו שאי
אפשר לנו להשיג'
בשלמות מה טיבמיצואות וליצאו' על מה שהס
עליו מאופן החכמה והחטינה אבל נטיג
מהחכמה אשר ביצירתם מעט כמו שיתבאר
למי שיליג' העיון בחכמת הנמצאות וידע יחס
הסוד אשר נטיגהו לנמצאו' על הסוד המושכל

הפסוקים אשר אפשר שייכאן הרינין האלו מהם
 כי בזה תתייטב הנפש יותר ואין בזה ייחודה
 מדברי רז"ל כי הם לא כונו כמו שאמרנו שיהיה
 עכפ' מויכח הדינים ההם מהמקומות אשר סמכו
 אותם להם אבל הם אינם מקובלים איטי מפי
 איטי עד מטיה רב ובקטיו להם רמז מן הכתוב כמו
 טיוב' הרב המורה בספר המצות ובפירו' המטנה
 והנה בסמכו אותם הדינים לפשוטי הכתובים
 תוצלת להטאיר יות זכרון אלו הדיני' בפשוטיני
 כי פסוקי התורה אפשר שייזכרו בקלות להוב
 התמדתנו בקריאתם וכאז ייכאן מפשוטי הכתוב'
 ההם באורי המצוה יהיה זה סבה ל' שייזכרו
 באורי המצוה בכללם עם זכירת הפסוקים ולזה
 הסבה בשינה ראינו שנתן סבה במצוה מינה
 לפי קיבורנו כי עם שידיעת הסבות היא מטולמת
 הידיעה בדברים אשר הם להם סבות הנה ימטין
 לזה גכ' השאר הידיעה כי הרבר שיודע בסבותיו
 תהיה הידיעה בו יותר קיימה ויותר נטארת

וראוי טולא יעלם ממנו טואי אפשר בנתינת ה
 הסבות בכמו אלו הדברים התוריים שינתנו סבו'
 כחייבות מיכאות המצוה ההיא חיוב הכרחי כמו
 העטין בחכמות הלמוריות וזי אפשר גס כן בזה
 נתינת הסבות ממין הסבות הנטונות בחכמה
 הטבעית כי זה ממה טולא יתכן בטוס פנים לפי
 שיטבע הנטוא התוריי אינו באופן שיקבל כמו
 וזאת הזמנה פבר ביאר זה הפירוסו' בספר המדור'

וטס ביאר כי ההזמנה הנטולת ברבר דבר
 תהיה לפי מה שיטבע הנטוא שיקבל ממנה
 וכבר ביאר זה גכ' בראשון ממה טואחר הטבע
 וכבר זכרנו זה טולא יקל המטיין בסבות אשר
 נתן אותם בבואורנו זה במצות התוריות אם לא
 תהיינה במדרגת הסבות הנטונות בחכמות אשר
 מטבע נטואיהם לקבל הזמנה יותר טולמה
 מהזמנה הנטולת בדברי התוריים ובמה שייטנג
 מטהגס ומהנה אתחיל זכרון המקומות אשר
 נטיתמטי בהם בבואורי המצות

המיקום הראשון הוא שהתורה תקח
 הפרט תמורת הכלל וזה
 יתחלק לטני מיניס המין האחד טילמד מהפרט
 הנרכב במצוה כולל כאלו תאמר טכבר
 נכטוינו טולא נחרוש בטור ובחמו יחרו ונזכרו

בכאן טור וחמור תמורת כל טני המיניס האחר
 טמא והאח טיהור ונזכרה בכאן החריטה תמורת
 כל מלאכת טיטתפנו בה בח הטהור עם הטמא
 כמו טנתבאר זה העניין מוזות המצוה בטמיני
 מכלאים ובמקומות מפורזים מהתלמוד וכבר
 יתבאר מתי טלמד מהפרט הכולל ומתי
 לז משניין המצות ומהמלות הנטולות בה כמו
 טיתבאר לך מדברים כטנטיתמטי בזה המקום
 והמטיל טעניין המצוה הזאת יחייב שיהיה הדי'
 כן בטואר הבח רל' טולא נטתפס במלאכה אחת
 כטיהיה האחד טמא והאחר טיהור כמו טנתבאר
 טיס בגה' המין הטני טלמד מן הדין הנזכר
 במצוה הפרטית דין כולל המצוה ההיא אשר
 ראוי בו זה הדין כמו שיהוא ראוי במצוה הזאת
 אז יותר והמטיל שהתורה זכרה בזמן אכילת
 התורה שיהוא קרטיס קליס שיהוא ליוס ולילה
 ומטס ואילך יהיה הנטר טטרף וטיתקה מלבאר
 זמן אכילת קרטיס הקרטיס כמו החטואת והאטס
 וזולתס לפי טהס ראויס בזה הדין כמו התורה
 אז יותר מזה ולזה יהיה זה הדין בזמן אכילת
 קרטיס הקרטיס כדין התורה בטוה כמו טנתבאר
 בחמישי מוזבחים וכבר זכ' הפירוסוף זה המקור'
 גכ' במקומו ההלכיים

המיקום השני שיכאן יהיה בתורה
 מאמ' אחר סת' לז נודע פירו'

והיה המאמר ההוא מבואר במקום אחר מהתור'
 והנה טלמד ביאר המאמר הסתום מהמקור האחר
 אשר הוא מבואר בו והמטיל כבר חייבה התורה
 חטואת לעושה בטנגגה אחת מכל מצות יי' אשר
 לא תעטיטה או אטס על אטי' לז הודע אותי כמו
 שהתבאר בפרטית ויקרא וזל טודע בבואור אלו
 המצות אז זה הס ממצות התורה וכבר טלמד פי'
 זה המאמר ממה טטואמד בכיוכא בזה בפרטית
 טולח לך טיכבר תמיכא טיז זוס מטיני הטרה
 נעטיתה בטנגגה כמו טינא בפדטית ויקרא וטטלס
 דבר מטיני הקהל ועטיה אחת מכל מצות יי'

ותמיכא טחייב טיס ליכבור פר כמו טחייב בכאן
 אלא טיהוסי טס טעיר ותמיכא טחייב טיס ליחיד
 עו בת טינתה כמו טחייב כאן כטיבה או טעירה
 ולזה למרנו שהמצות אשר יהיה זה הקרבן
 עליהם הם מטוג המצוה הנזכרת בפרטיה טולח

מיצות ואזהרה כי זה יהיה כביא האנשים להקל
בקיום שאר המצות כשיראו שיאי אפסיר להם
הרבה ממצות התורה ורזה הנרתני התורה על
זה החלק במה שספרה לנו מספורי הקורמים
המפורסמים בטלמו מעניין מנהגיהם להיטיירו
ללכת בשקבותיהם ולהתנהג במנהגיהם וספרה
לנו עם זה קצת מהמבטאים המגוונים שטעטו
והתכלית הרע שתגיש מהם כדי שינברח מעשות
כמו אלה המעשים והחלק הטלמי הוא מה
שהקנתנו התורה מחכמת הנמצאות אשר לא
יתכן שינגיש אליו ברדכי העיון כי אם בקושי
גדול אם לא נעזר בזה בספורים הנבואיים ואל
כמו ילו החלקים בעיפאם טחלקה חכמת התלמו
לא שאין ספודיה נבואיי אבל הם ספורי שיהעידו
עליהם אנשים גדולים מפורסמים בטלמות ומן
ההכרח היה חלק הנמוך התוריי לטלחת החלקי
האלה לפי שהטלמות האנטיי לא יגיע בטלמות
אם לא פהגיעה הטלמו במרו ובעיון על השלם
שבפטים והחלק המקיף בחכמת המדינית אשר
לא יתכן בה מיצות ואזהרה הולך מהלך הטלמו
באופן מה אל מה שיקטנהו המצות והאזהרות
התוריות מתקן הגוף והחלק המקנה חכמת
הנמצאות אשר בהשגתם מן הקושי העיני הולך
גם כן באופן מה מהלך הטלמות למה שיקטנהו
המצות והאזהרות התוריות מתקן הטפס
וחין ראוי שישפיק עלינו מה שיימצא במצות
מהמעטים אשר יעירו וייטיירו באופן מה אלה
השגות חכמת הנמצאות אשר בהשגתם מהעומק
והקטי החזק כמו העניין במלאכת המטכך וטאר
מה שיבא בתורה ממה שייטהג זה המנהג וזה
שאנחנו נאמר בהתר זה הספק טעם כל זה יסדק
מאמרנו שהחלק הטלמי מהחלקים שזכרנו
הולך מהלך הטלמות אל מה שבא במצות
התוריות מתקן הטפס וזה שזה החלק מיטל
בעינינו וראשונה אל חכמת הנמצאות והמיטל
ההם הם מיטירות אליו בטנית לפי שהם חקוי
הם שיל לסרור הנמצאות עם שזה החלק מיטייר
אותנו גם להבטת החקויים ההם והמטילים ועוד
שימה שיבא באלו המצות מההערה אל חכמת
הנמצאות והוא מזה החלק הטלמי וזה שהמצות
ההיא אינה להבין ההכרות ההם אבל לעשות
המעטים ההם אשר יש בהם אלו ההכרות והמטל

כי התו לא יזולה אונתנו שטכון מכלי המקדש
ותכונתו הרברים אשר הם מעירים עליהם אבל
יזולה אונתנו לעשות אותם בזה האופן ובמה
זה האופן בעינינו ומה שיתערב החלק הטלמי
מחלקים שזכרנו בחלק הדחוק ובהיות העניין
כמו שספרנו הנה טעה מה שיחזק שכל מה
שבא בחכמת התלמו ואלו המצות המצות
התוריות הוא רבר אין צורך בו בחק החכמה
התלמויות אבל הוא בלי ספק הכרחי בזאת
החכמה התוריי כמו שביאחר שיהתיש לנו זה
מכונת התור ראינו לבאר אותה ולבאר מה
שיטיירה אליו ברבר דבר ממה מאי זה שיהי
מאלו החלקים הטלמי שזכרנו לפי מה שאפסיר
לנו ואלו נבטח שייעלו בידנו כוננו התור בטלמו
כי זה רחוק מא שיתגי השגתו לא מבעלי העיון
כמו שיקר אבל נבטח בגה שייעלו בידנו הרבה
מקונמתייה וזה ממה שאלו ישלם מהמעטיים
ברברינו והנה הסכמנו שטפח בכאן על יד
השרט המונח מה שהתבאר מהרברים העיונים
במקומותיהם וזה טאם באנו לבא הדרושי ההם
בכאן יארך המאמר יותר מן הראוי ובהיות
העניין כן הוא מבואר שראוי למי שיעיון
בביאוריה שיתקדם לו יריעה בחכמת העיוניות
ולואת הסבה בטינה לא הסכמנו שטכיא בזה
הביאור מה שאמרנו רזול ברברי התורה על יד
הדרשי כי אלו המאמרים הם טובים בעינותם
מאר הנה אינם באוריי לפסוקי התורה אשר סמכו
אונתם להם ואנחנו אמנם טכון בכאן לבאר רברי
התורה לפי הוראתם שיבאם ואלו הבאנו בביאור
זה רברי הדרשיים ההם יארך יותר מן הראוי
יארך בו המעין והנה בביאור המצות והשרטי
אשר מהם יבא כל ריטיה אשר התבאר בחכמו
התלמויות לך יהיה מנהג טכול המקומות
לסמוך אותם השרטיים אל המקומות אשר סמכו
אותם חכמי התלמויות מרגמרות לפי
מנהגם וזה שיהם סמכו אלו הרברים האמתיים
המקובלים להם במצות התורה לפסוקים הקה
להיות כרמות דנן ואסמכתא לרברים ההם רז
שיהיה דעתם שיהיה מוטא אלו הדרשיים מאלו
המקומות כי כבר זכר למרס להפך כל ריטי התור
בכמו אלו ההקשים עד שאפסיר בהם לטיהר את
השרד כמו שזכרנו ואלו נסמוך אותם ל פטיטי

המקום

השני הוא שראוי שטאמין כי התורה תזכר הרברים על תכלי הגבול שייגבולו בו היה זה למנוע או להכין כי בזה יהיה מאמרה שלם ומדרך מה הוא הלא תראה שגם האנשים יקפידו בזה וזה שמי שיכול לטאות עשרת ככרים לא יאמרו שליו דרך משל כי שהוא יכול לטאות שימנה ככרים או תשיעה טאון תכרית מה שיהו יכול שליו ומי שאינו יכול לטאות כי אם ככר אחד לא יאמרו שליו שאינו יכו לטאות ג' ככרים או ארבעה וזה מבואר כבר זכר זה הפירושן בספר השמים ואם העניין כן ברברי האנשים הנה ראוי יותר שיהיה העניין כן בתור בעבור מה שיש מה שלמות ברבריה משל זה כי התור דברה באיל טויר ולקח הכהן הזרוע בשלה מן האיל והנה גכ' טבשל חלק כהן שהוא אסור ליטריל עם מה שיאכלו הכלים הנה טלמוד מזה שיהיה הוא תכלית השיעור אשר יותר אם יבטל הרבר המותר עם מיני האסור והוא זה השיעור הוא אחר מיטשים כי כן יחס הזרוע אל כל האיל לפי מה שבחנה זל וכן העניין במה שימנה ממנו מעטו מלאכה במושרות כי מה שירא יתכן שיקרה מלאכה ואעפ' שהוא חלק מהמלאכה לא חייבה אותו התורה בעשייתו וכבר נתבאר מה שיתכן שיקרא מלאכה ומה שאי אפשר בו שיקרא כי אם חלק ממלאכה אצל ביאורינו אלו המצות

מזכיר בו כי הנטיא אשר הוא בזה התואר אינו משותף לטיראל ואינו עליון על שאר הנטיאים משל אחר שידע מהרברים הנלוים לכאמ' ההוא והיא יותר סתם והוא כי כשיתר התורה בזכירת פרטי בסודר מה חייבה להם הנטיא מה שתומים ראוי שילמד ביאורם מההדרגה אשר בפרטים ההם משל זה כי התורה זכרה בפרטי קרח מתנו כהנה על מדרגותיהם רל' שזכרה תחלה קדשי הקדשים ואחר כך זכרה המורס מהטלמים ותור' ואיל טויר ואחר כך זכרה תרומה וחלה ובכורים וזכרה בקדשי הקדשים שימתנאי אכילתם שיהיו טאכלים במקדש ושיאכלו אותם זכרי כהנה לבד ואחרי כך זכרה במורס מטלמים ותורה ואיל טויר שימתנאי אכילתם שיאכלו אותם בבית הכהן כל טהור ואחר זכרה בתרומה וחל' ובכורי שימתנאי אכילתם שיאכלו אותם כל טהור בבית הכהן והוא מבואר שאם היתה הכונה אחת באמרה טהור בב' המקומות ולא הוצרכה התורה לומר כל טהור בביתך יאכלנו כי אם פעם אחת אחר טאון הברר בזה בטי אלו המינים מהקדשים ולזה יחייב שטאמר כי הכונה בטהור בטי אלו המקומות מתחלפות ולפי שהתורה ירדה בזה בהדרגה מהנכבד יותר אל מה שלמטה ממנו למדנו כי הטהרה הנזכרת באכילת המורס מטלמי ותורה ואיל טויר הוא יותר שלמה מהטהרה הנזכרת באכילת תרומה ובכורים והנה מיאנו באכילת הקדשים בתורה ב' מינים מהטהרה האחר הערב הטימט כאמרו ובא הטימט וטהר ואחר יאכל מן הקדשים והטהרה הוא במחוסר כפרה אחר הבאת כפרתו וזה שיכבר זכרה התורה בפר' אשה כי תוריש טאנה טהורה לאכילת הקדשים עד שיבי' כפרתה אעפ' שטבלה והעריבה טימטה באמרו בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבוא עד מלאות ימי טהרה ואמר אחר כך וכפר עליה הכהן וטהרה למדנו שטהרה ותלויה בכפרה לעניין אכילת הקדש והנה יתבאר מזה המקום שטהרה יותר שלמה תיכטרך לאכילת המורס מטלמים ותורה ואיל טויר והטהרה שלמטה ממנה והיא הערב הטימט תספיק לאכילת תרומה חלה ובכורים

המקום

השביעי הוא שכל פטין יתכן בו שיתחלק בכמות והיה התכלית מגיש בכל חלק ממנו הנה נשיפט על החלק כמשיפ אשר בעיטו אשר לכל וזה החלק אם היה בכמה המתחלק נקח הכמה המתחלק הוא והוא שנים כי החלק מהמספר כמה שיהוא מספר ראוי שיהיה מספר ואם היה בכמה המתרבק נקח אותו החלק הראשון אשר יורגל להחלק בעניין ההוא כי כל חלק מהכמה המתרבק הוא מתרבק משל זה כי הטימט אשר זכרה התורה בטגטי הוא שטי טיכל טיער טיעתהוה טטא' על תכליתו ונשיפט בזה שאם היו שם שתי טיערות בתאר ההוא יהיה בטגטי הדיון שזכרה התור' בו וכן הכותב במושרי' יתחייב כשכתב ב' אותיות והאורג כטאורג שיתי חוטין כי זה כל מהכמה המתחלק ותשלים בהיות לזה החלק עד שיכבר ישאר בזה האורג

לך אין הברל ביניהם אלא שהנזכרת בפר' טלח
לך היא טקולה כנגד כל המיכו והיא עו והנזכרו'
בפרטית ויקרא מיטן נתלות בהם טאר המיכות
ולזה אמר בפרטית טלח לך את כל המיכות הילה
ובפרטית ויקרא אמר אחת מכל מיכות יי ווי
אפטר לומר שיהיה אמר את כל המיכות האלה
טחס טוגג פכרס יביא פרוטעיר טהרי טתחייב
מימה טנאמר בפרטית ויקרא טיביאו פר על כל
אחת מהמיכות טיטוגגו בהם וכאשר התיטב זה
יתבו טהפרט הנזכר בפרט' טלח לך יהיה במה
טחייביס על זרונט כרת כמו טיטבאר טיס באמרו
יהטעטו אקיי תקטטה ביד רמה הכרת תכרת הטעט
דהיו עטטה בה אף מה טיטוכ מזה בפרט' ויקרא
יהיה במה טחייבין על זרונט כרת כמו טיטבאר
זה בהוריות ובכריתות

המיקום

הג' הוא מה שיתבאר מפני
הוא הגרר טיורה עליו הט'
ההוא והמטל טיכבר אמרה התורה בפסח טיהיו
טמטין בו אנטטיס באמרו לפי אכילו תכסו על הטטה
ולמדנו מזה טהתורה דעתה טאי אפטר טיהיו
טמטין על הטטה אלא בעורו חי וזה כי גרר הט' לת
ירבק על הטטה הטחוט

המיקום

הרביעי הוא טהפמולו אשר
זכרה אחת התורה ראוי
טיובטי באופן אשר יורגל טטיין אלו הפעולות
ובמוטן טיהיו בו יותר טלמות מטל מה טביאורי
לפי המורגל באמרו וטפ' טמה טור או חמור
אמרו ול' פו טיפול דרך טפילה ומה טביאורו
מתנאי הרבה מהפעולות טיהיו ביום כי המורגל
מהפעולות הוא טיהיו ביום ולא בלילה עם טבו
גכ' תהיינה יותר טלמו וכן מה טזכרו מהפעולות'
הטו בתורה טמתנאיהם טיהיו טעטות ביד
מהטעות בזה ימין כי בזה תהיינה אלו הפעולות'
יותר טלמות עם טיהיו יותר טהוג מהס ואולם
מטל מה טביאורו לפי הטטיין טיהיה בו הפעולות
יותר טלמות מה טאמרו בתפילין טליר טהוא
ראוי טיהיו כנגד הלכ ותפילי טלראט על המוח
כי באלו הפעולות תהיינה אלו הפעולות יותר
טלמות להביא אונטנו לתת לבטנו ומחטבתנו
בטטיין אלו הפעולות הטכתבות טיס וכבר נבאר
במקומו אין יתבאר טאיין כונת התורה לטיס
התפילין בבין הטיטס בעיטמס ועלהיר פטיטמה

וכאשר היה זה כך הנה ראוי טנאמר טכונט
התורה טיוטטמו התפילין במקום טלמעלה מן
היר אשר תהיה בו ואת הפעולה היותר טלמה
וטיוטטמו התפילין טלראט על מקום אשר בראט
טגר הטיטס אשר תהיה ואת הפעולה יותר טלמ'

המיקום

החמישי הוא טיכבר יתאמת
לנו הנוטא אשר בו המזמר
מהתמריס אשר יתוארו בה מהפעולות הנזכרות
בו אלו ההפעולות ומהרברים הנלויס למזמר
ההוא וכל טיכך בעטייטיס הגרוליס כמו הקרבנות
והעלות העוטטיס טיכבר טקפיר בהם בכל אלו
הטדרי' להרחיק טלמו יטטו אלו הרברי' הגרוליס
כי מט במקו טהגבילה התורה בעטן מה טיהיה
בהם מההפטר והמרי' מט יטטו בוול' מקומותיה'
כי מולי זכרה התורה בזה המין אלו התמריס כרי'
טיטבין מהכ בו' זה מהנוטאטיס יהיו רברי' כי
כמו כן יטטו החכמיס בלטיין לקטר המזמר
טלמו יטטרך להס לדבר טס הנוטא כל התנאטיס
אשר יכריך טיותנו בו מטל מה טיורה בזה
מיכר מה טנאמר בבן טורר ומורה כן למרנו
מזה טהנוטא אשר ירבר בו הוא אשר מררכו
טייהיה בן ומי אפטר בו טיהיה אכ וזה אמט' אטי'
היותו ראוי כי לא יעטט הקטן מטלמה פמורט
מהפעולות הנזכרות בו מה טאמר בבן טורר
ומור ותטטו בו אכ' ואתמור למו' טיהיה להס
יריס יתכן טיתפטו חותנו בהס ואס לא לא יהיה
טרוך כבן טורר ומור מטלמה טיורה מהרברים
הנלוי' למזמר והוא במה טאי' בכהן מטיח אס
הכהן המטיח יחטא לאטמת העס טיכבר ירעטג
החטא ההו אשר בו יביא זה הקרבן ממה טיפוח
בו העטיין בחטא העס מה טאמר ואס כל טרת
יטראול יטגו וכן ירעטג ביאור טס הנטיא הנזכר
בזאת הפרטה מהעטייטיס הנלויס לו וזה טיכבר
מיטאנו העטייטיס הנלויס לו כולריס ליטראול
ומטתתפין באופן מהאופט' כי הכהן המטיח לא
יהיה ממנו אלא מיס אחר והוא מטותק לכל
יטראול והוא כליין על טאר הטהטיס וכן חטא
הוא מטותק לכל יטראול גכ' ולבר' הגרול השלוי'
על טאר הטופטיס אשר בכל טער וטער ולזה
יהיה דריטון בזה הנטיא הטלך טאיין עליו אחר
לא הנטיא אשר הוא טטיא הטטט טיהיה המלך

יישייר המעיין ברברנו למיטת בקלות הפרק אשר
טוכר במקום מקום והמטיל כי כשימיטו ברברנו
וכבר נתבאר זה הטרט בו מוזכרים ימיטו בקלות
בזה המקום אי זה פרק מפרקי המסכת ההי' הוא
הטטי והנה חלקי התלמוד הראשונים הם טטיה
יקראו לכל אחד מהם סדר

החלק

הוא יכלול המיטות שבאו בעניין
הורעים ולפי טימיות הכלאים
תנהג בורעים ובזולתם כולל רבי הקרוש המחבר
המטיטות בטטת הסדרים האול' משפטיהם בזה
הסדר כדי שלא יכפל המאמר במיטות רומות
במקומות טוטים ונקראו זה הסדר ורעים

החלק

הטטי יכלול המיטות שבאו
במוערי הטהגי בכל ימי ונקראו
זה הסדר מוער
הטילטי יכלול המיטות שבאו
בעניין המיטות ובטמטך ארלי
ובבשילות הבלתי ראיות ובטילה ארליהם ונקראו
זה הסדר טטיס

החלק

הרביעי יכלול המיטות שבאו
בענייני האדם מטא האדם ומ
ומתנו עם זולתו ומשפטי הדברים ההם והטילה
לאור הדברים ומיך ישיטו השופטים אשר יבואו
לפניהם של אלו התרעומות ומיך יעטו האנטיס
של העברות וכבר נקראו זה הסדר טוטיס

החלק

הה' יכלול המיטות שבאו בענין
הקרבנות והטמטך להם ונקראו
זה הסדר קרטיס

החלק

הו' יכלול המיטות שבאו בעניין
טומאות וטהרות ונקראו זה
הסדר טהרות

והנה

חלק סדר ורעים לאחת עטרה
מסכתות

הראשונה מהם

ברכות

היא מסכת
היא נחלקת לתשיעה פרקים
הא' מומתי קורין הב' היה קורא הג' מי שמתו
הד' תפילת השח' הה' אין עומדין הו' כיס
מברכין הו' טלטה טאכלו הח' אלו הדברים

ובטטיהם וטטיהם בינתו קיטו טאפטיר לנו
ולהטלים המאמר בזה הסכמנו בגה לחבר צור
אל זה הביאור טטי חבורים גדולים יהיה מויטו
ממה שיהתב מדיטי המיטות התוריות בזה הבאו
החבור האחר הוא ספר המיטות וטס נביא בגה
הפסוק אשר במיטות מיטות וטריטי דיטי המיטות
לפי מה שיהתבאו בזה הספר עור נביא בכל טריטי
וטריטי הדברים אשר באו בו בחכמת התלמוד
בשולמו היו טיהיו מן התורה או מן דברי סופרי'
וטוכר טס עם זה מיטותיהם מהתלמוד המסכת'
והפר' כילו תאמר בפרק ב' או הטילטי' או הרביעי
מהמסכתא הפלגית ובכלל הנה טרבר טס מה
טבא בתלמוד והטילה ארלי מהחבורי' התלמודי'
בטריטיס ההם ובטטיהם ובטטי עטפיהם מיטי
על מקומו בדרך טלח יטאר דבר בתלמו הבבלי
והירושלמי והתוספתא וספרא וספרי ומכילתא
ממה שייט בו רוטס בעניין זאת המיטות טלח
יהיה נכלל במה טינוכרה בהי' והחבור הב' הוא
טיטבר בגה ביאור המסכתות הנכללות בטטת
הסדרים וטוכר בראש המסכתא המיטות טיכוללה
אותה המסכתא ההי' וטפרט טס הפסוקים
באופן טייטו טריטי המיטות ההם כדי טיהיה
מוכן בביאור מה טיהיו בה מיטריטי המיטות ההם
ועטפיהם ועטפי עטפיהם ואס יהיה ביאור המיטות
ההי' במסכתו רבו נטמכה אל המסכתא וטי' היא
יותר מיוחדת בה וטוכר טס המאמרים ההם כלס
וטחס למקומותיהם היה טיהיו מן התורה או
מדברי סופרים ובזה יטוה זה החבור לחבור הוא
לא יתחלק כי אס בסדר ולפי טיחבור התלמוד
בבלי טנהג מנהג התור' לספר קיטת ספורי' יקובל
בהם תועלת אס במדות אס ברענות כמו טוכרנו
הנה טעיר בגה טל תועלות הספורים ההם בקיטו
לפי מה טאפטיר לנו ולא נרחיב ביאור זה באופן
מה טיהרחבנו בו הביאור בביאוריטו לספורי'
התור' כי דעתנו טייקובל ברברינו תועלת להמוך
המתלמודי' וליחיד' ודי ליחידים בהערות מעטות
ולתמוך ארלי לא תועיל ההרחבה אבל אפטיר
טתויק להם לחלטת טפלס

וכדי טיובנו דבריטו נביא בזה הביאור פרקי
המסכתו לפי מטיטס מהמסכתא ראינו לחבר
בזה המקום טימות המסכתו אשר בטטית הסדר'
ומטיין הפרקים אשר במסכתא מסכתא וסדרים כי

באופן מה ואולם בכמה המתרחב יתחייב בחלק
הקטן אשר יורגל לחלק אותו משיל זה כי האכיל'
הוא מהכמה המתרחב כי אין חלקיה נפרדים
קצתם מקצת אבל הם מתרחקין באסטומיט
להעשות מהם המזון טיזון בו הגוף והטה לחלק
הקטן שתחלקהו המלאכה בזה הוא כזית כי
הדבר לא יקרא נאכל בהיותו בפה ולא יקר האדם
אכל כאשר בלע העניין הנאכל ולזה הוא מבוא'
שהוא יקרא אכל בשעת בולעו ולפי שאין בית
הבליעה מחזיק יחד יות' מכזית יוגבל זה החלק
אשר יקר נאכל בכז' כי לא יורגל לבלוע מהמזון
יחד בבית הבליעה פחו' מכזית אם לא היה הרב'
הנאכל בריה שלמה כי אז יתכן שיאכל האדם
הדבר ההוא לברו' אשפ' שלא יהיה ממלא בית
הבליעה אמנם מהאכל מתרמה החלק' לא ירג'
האדם לאכול ממנו פחות ממלא בית הבליעה
וכו' כי מה שהוא בריאה הו' דבר שילם בעצמותו
ולזה ראוי שיקרא נאכל כל דבר ההוא לברו' ואם
לא יצטרף שמו אחר שישי' למהו לכזית

וראוי שתדע כי דין פירות היצמחים בזה העניין
הוא דין מתרמה החלק' לא דין מה שהוא בריאה
והיה זה כן לקורבת אל' הרברים ממדרגת
המתרמה החלקים ולזה לא יתחייב מיטום אכילה
האכל חטה אחר אסורה וכן הענה במוטדים
יתחייב בכל שהו' כי אין טם חלק שלא יורגל
במלאכה לעשותו לברו' לפעמים וזה כי טהרם
כמו החלק ההוא מהבטן יטוב לבנותו אותו
החלק והבין זה הטעם כי הוא הוטרט לבוא
ממנו רוב דיני התורה

המיקום

הטמיני הוא שהתארים הנז'
בתורה יקשו על מי שרדכו
שיתואר בתואר ההוא ולא ידוקק בהם שיהיה
המיציאות כן משיל זה מה שאמרה התורה בעשר
הכולה ובמטחה שתהיה לכהן המקריב אותה
והנה הריסון בזה שתהיה לכהן הראוי להקריב
אותה כמו שטבא' טם בג' ולזה תהיה לכל אנשי
בית אב כי כלם ראויים להקריב ביום ההוא לא
לכהן אשר הקריב אותה לבר' וכן הכונה במה
שאמרה התורה אך אשר יאכל לכל נפש והריסון
בו מה שראוי שיאכל ולא דוקק בו שיהיה נאכל
בפטר והסבה בזה מבוארת וזה כי אטרו נקרא
הבקי במלאכת הרפואה רופא גם בשעת שלא

יתעסק במלאכת הרפואה . וכן העניין במה
שידמה לזה

המיקום

התטיעני הוא כאשר תפליג
התורה מאד על אזהרה אחת
וטכרה באזהרה ההיא הפרט אשר הוא ראוי יותר
בזה הדין משאר הפרטים הרומים לו הראויים
למנוע גם הנה לא יטה הענט' ההוא החמור כי
אם בפרט ההו' ובמה שידמה לו ממה שהו' ראוי
בזה הדין כמוהו אך בשאר הפרטים הרומים לו
שאין ראוי בהם זה הדין כמוהו לא יטהג בענט'
הנפלא ההוא אך האזהרה תטהג בהם והמשיל כי
התורה ביארה שאם יכנס אהרן לפני' שלח
ליכורך עבודה יתחייב מיתה ט' דבר אל אהרן
אחריך ואל יבא בכל עת אל הקדש והיה זה כן לפי
שהכונה במקום ההוא ינהי' מהכנס טם הרבה
מהיראה ממנו וזה הפך ממה שיכונה התורה כי
התורה כונה שנירא מהמקדש כדי שיתיישר מזה
לעמוד על הכוונות הנפלאות אשר הוא מעיר
עליהם כאמ' וממקדש' תיראו והוא מבוא' שילואת
הסבה גם ראוי שלא יכנס לאהל מוש' שלח ליכורך
עבודה אלא טנה ירוחק יותר בקדש' הקדשים

ולזה טלמוד מזה שישל אהל מוש' הוא באזהרה
לא במיתה שאם היה מחויי' מיתה על אהל מוש'
היה ראוי גם שתלמדנו התור' זה הדין באה מוש'
וממנו טלמוד טכך העניי' בלא ספק בקדש' הקדש'
ואולם ביארה זה לנו בקדש' הקדשים להורות
כי ט' מה שילמטה ממנו לא יתחייב מיתה
ואולם בזה יהיה מאמר התורה מדרך מה הוא
אלו הם המזמון אשר נשתמש בהם בג' בבואו'
דיני המיציאות התוריות שרטיהם ועטפיהם ויא'
יקוה המפיץ טנבאר בכל אחר מהב' יאמרי' המקו'
אשר השיתמטנו בו בבואו' ההו' כי יאריך מאמרנו
בזה ללא תישלח וכבר יקל למעיין לברור מאי זה
מקום מאלו יצא הביאור ההוא אשר יחקור בזה
ימצא בכל ביאורינו שיהם יוצאי' מאלו המקומות
שזכרנו שאין ספק באמיתתם והנה הסכמנו
בביאורנו זה לכאור התועלות המגינות מהמיצו'
בפרטיה פרטיה במדו' ובדעות ובמיצו' והתועלות
המגינות מהמיצות כיד טיכרן ומה שטבאר
מתועלות במיצות נמנה דיני' שרטי המיכונה לפי
מה שיתבאר מהדברים טנאמרו בה וטכור
המקומות מהתלמוד טפתבאר טם אלו השרטיים

המסכתא

הראשונה היא מסכת טבת
והיא נחלקת לכר פרקים
הא יביא אות טבת הב' במה מדליקין הג' כירה
הר' במה טומטין הה' במה בהמה הו' במה אשה
הז' כלל גדול הח' המוכיח יין הט' אמר ר' עקיבה
הי' המיכניע היא הוורק היב' הבונה היג' ר' לצון
חומ' האורג היד' ח' שרטי' הטו' לר' קטרי' היו' כל
הכלים היח' מפנין תיט' ר' ליעור אומר אס' לת
הכיא כלי הכ' ר' ליעור דתולין הכח' נוטיל אדם
הכב' חבית טנטברה הכג' טויל אדם הכד' מי
טהחטיין

המסכתא

הטנית והיא כרובין והיא
נחלקת לר' פרקי' הוא מבוי
הוא גבוה הב' פוסי' פסין הג' בכל מערכי' הר'
הי' טהורי' אהו הה' כיכר מערבין הו' הרד פס
הנכרי הו' חלון הח' כיכר מטיתתפי' הט' כל גנו'
העטירי' המוכיח תפילין

המסכתא

הג' מסכת פסחים והיא
נחלקת לר' פרקים הוא אור לארבע'
עטר הב' כל טטה הג' אור שוברין הר' מקום
טינהגו תה' תמיד טחט הו' אור דברים הו' כיכ'
הח' האטה הט' מי טהיה טמו' הי' ערבי פסחין

המסכתא

הדביעית הי' מסכת טקלי'
והי' נחלקת לח' פרקי' הוא
באיר בארר הב' מיכרפין הטיקלי' הג' בג' פרקי'
הר' מה היו צוטי' בה הה' וילן הס' הממוני הו' יג'
טדשות הו' מעות טנטמאז הח' כל הדוקן

המסכתא

החמישית היא מסכת
יומא והיא נחלקת לטמט'
פרקים הראשון טבעת ימים הטני בראשונה
הג' אמר להס' הממונה הד' טרף בקלפי הה'
הוסיאור הו' טני טעירי' הו' באור טהן גדול
הח' יוס הכפודים

המסכתא

הטנית היא מסכת סכה
והיא חמטה פרידס הא' סכה טהיה גבוהה הב'
היטן תחת מטה הג' לולב הגדול הר' לולב
וערבה החמישי' החליל

המסכתא

הטביעית היא מסכת יוס
טוב והיא נחלקת לחמטה
פרקים הראשון ביטה טטורה הטני יוס טוב

הג' אין יכירין הר' המבי' כרי' יין הה' מטיילי' הפחו

המסכתא

הטמינית והוא מסכת רה'
והיא נחלקת לר' פרקי' הוא
ארבעה ראטי' טנים הטני חס וינס מכירים
הטלישי' דאוהו בית דין הרביעי' יוס טוב טלרה'

המסכתא

התטיעית היא מסכת
תפנית והיא נחלקת לר'
פרקים הוא מאמתי' מוכירין הטני סודי תפנית
ככר הג' סודי תפנית אור הרביעי' בג' פרקים

המסכתא

העטירית היא מסכת
מגלה והיא נחלקת לר'
פרקים הראשון מגלה נקראת הטני הקרא
את המגלה הג' בטי העיר הר' הקורא את המגלה

המסכתא

היא והיא מוכר והיא
נחלקת לטליטה פרקים
הא' מטיקי' בית השלחין הב' מי טהפך את זיתיו
הג' אור מגלחין

המסכתא

היב' והיא מסכת חגיגה
והיא נחלקת לג' פרקים
הא' הכל חייבים בראיה הב' אין דורטי' בערות
הג' חמר בקרטי'

הסדר השלישי היא סדר נשים

המסכתא

והיא נחלק לטבע מסכתות
הראשון היא מסכת' במות
והיא נחלקת ליו פרקים
הא' טו' טנים הב' כיכר אשת אחיו הג' ארבעה
הר' החולץ ליבימתו הה' רבן גמלי' אומר הו'
הבא על יבמתו הטבי' ארמטה לכהן גדול הח'
הערל הט' יש מותרות הי' האטה טהלך בשלה
למדינת הים היא' נוטאי' את האנוסה היב' מיכ'
חליטה היג' בית טמאי' היד' חרטי' טטטא פקחת
הטו' האטה טהלכה היו' טהלך בשלה ויכרתה

המסכתא

הטנית היא מסכת כתוב'
והיא נחלקת ליג' פרקים
הראשון בתולה טטאת הטני האטה טטהארמל

התשיעי

הרואה

פיאה

המסכתא הטינית היא מסכת פיאה והיא נחלקת לח
פרקין הראשון לו דברים שאין להם טעור הטיני
לו מפסיקין הטיליטי מלבנות בתבואה הר פיאה
נתנת החמיטי גריט כלא לקט הו בית טמא וז'
הטיביטי כל וית הט מייני מומתי כלא חרס

רמאי

המסכתא הטיליטית מהן היא מסכת רמאי והיא
נחלקת לטבעה חלקים האחר הקלים שברמאי
הטיני ואלו הדברים מתעטרין הג מאכילין
העטיים הרביעי הלוחח פירות החמיטי
הלוחח מן הפחות הטיטי המקבל טדה
הטיביטי המומן את חברו

תרומות

ואולם המסכתא הרביעית והחמיטית נחלקו
הראשונים כי קצת הקרימו מסכת תרומות למסכת
שביטית וקצת עשו הפך זה והנה מסכת תרומות
נחלקת ליו פרקים הראשון חמיטה לא יתרומו
הטיני וזין תורמין הטיליטי התורם קיטות הר'
המפריט בקצת החמיטי פיאה תרומה הטיטי
האוכל תרומה טוגג הטיביטי האוכל תרומה
מזיר הח האטה טהיתה התטיטי הורט התרומ'
העשירי ביכל טנתנו האח עטרי וזי נתנן דבלה

שביעית

והנה מסכת שביטית נחלקת לעשרה פרקים
הראשון ער מתי חורטי טדה אילן הטיני ער
מתי חורטין הטיליטי מאמתי מרמאן זבלי'
הרביעי בראסונה היו אמרי החמיטי
בנת טוח הטיטי טלס אריכות הטיביטי
כלל גרול הטיטי הפוגס התטיטי הירכו
דין העשירי הטיביטית מימטה

כלאים

המסכתא הטיטית היא מסכת כלאים והיא נחלקת
לתשעה חלקים הראשון החיטין והאג'

הטיני כל סאה הטיליטי טרוגה הרביעי
קרחת הכרס החמיטי כרס טחרב הטיטי
מי זהו ערית הו המברין הטימיטי כלאי הכרס
התטיטי וזין אסור מטוס כלאים

מעשר

ראשון המסכתא הטיביטי הי מסכ מעטרי ראשון
והיא נחלקת לחמיטה פרקים הראשון כלא אמור
במעטרו הב' היה עובר בטוח הטילי המעבי
תאטי הרביטי הכובט והטוקל החמיטי העוקר
כתיילים

מעשר

טיני המסכתא הטימיטית והיא מעטרי טני והיא
נחלקת לחמיטה פרקים הראשון מעטרי טני
זין מזכרין וזתי הטיטי מעטרי טני טק
הטיליטי לא יאמר ארס לחבירו הרביטי המ
המוכר פירות החמיטי כרס רביטי

חלה

המסכתא התטיעית והיא מסכת חלה והיא נחלקת
לחמשה פרקים הראשון חמיטה דברים הטיני
פירות חוכה לארץ הטיליטי אכילין ערוזי הר'
כתי נטיים

ערלה

המסכתא העטירית והיא מסכת ערלה והיא
נחלקת לר' פרקים הראשון הנטיט לטיג הב'
תרומה הטיליטי בגר טיכבע

בכורים

המסכתא האחר עטרי היא מסכת בכורים והיא
נחלקת לחמשה פרקים הראשון יס מבי זין
הטיני תרומה הטיליטי באי יכר מפריטין הר'
אגרגיטוס

ואולם

סדר מופד קטן נחלק לטנים עטרי מסכתות

הח' השיר ר' יהודה בן בתירא

המסכתא

החמישית היא מסכתא שזו
והיא נחלקת לה פרקים

הא' לפני ארבעין הב' אין מטמירין הג' כל
הצולמים הר' ר' יטמטל הה' הנוכר את הפועל

המסכתא

השטית היא מסכתא אבות
והיא נחלקת לה פרקים

הא' משה קבל הב' ר' אומר הג' נקביה כן מהללחל
הר' בן זומא הה' בטירה מאמרות

המסכתא

השביעית והיא מסכתא
הוריות והיא נחלקת לג'

פרקים הא' הורו בר' הב' הורה כהן משיח הג'
כהן משיח שחטא

הסדר החמישי הוא סדר קדשים

והוא נחלק ליה מסכתות

המסכתא

הא' היא זבחים והיא
נחלקת ליד' פרקים הא'

כל הזבחים שיקבל דמם הב'
כל הפסולין הר' ב' אומר הה' איוהו מקומן הו'

קדשי הקדשים הו' חטאת הנזקה הח' כל הזבחי'
שטת שרבו הט' מנזבח מקדשי הו' כל התדיר מ

מחבירו הו' דם החטאת היב' טבול היג' הנוח'
המעלה היר' פרת חטאת

המסכתא

השני היא מסכת חולין
והיא נחלקת ליב' פרקים

הא' הכל שוחטין הב' השוחט הג' לו טרפות הר'
בהמה המקשה הה' אותו ואת בנו הו' כסוי הדם

הז' גיד הנטה הח' כל הבשר הט' העור והרוטב
השטירי הנזק והלחיים היו ראשית הגז היב'

טלוח הקן

המסכתא

השלישית היא מסכת מנחות
והיא נחלקת ליג' פרקים

הא' כל המנחות שנתקמו הב' הקומץ את המנחה
לאכול סיריה הג' הקומץ את המנח לאכול דבר

הד' התכלת הה' כל המנחות באו הו' אלו מנחות
השביעית התורה הח' כל קרבנות היצבור הט'

שתי מרות הי' ר' יטמטל היא שתי הלחם היב'
המנחות היג' הדי עלי עטרון

המסכתא

הרביעית היא מסכת בכורות
והיא נחלקת לט' פרקים

הא' הלוקח טובר חמורו הב' הלוקח טובר פרדו
הג' הלוקח בהמה מן הגוי הד' עד כמה ישראל

הה' כל פסולי המוקדשין הו' על מומין לו הו'
מומין אלו הח' יש בכור הט' מעטר בהמה

המסכתא

החמישית היא מסכת נרכין
והיא נחלקת לט' פרקים

הא' הכל מעריכי הב' אין נערכי' הג' יש בנרכין
הד' הטג יד הה' האומר מטיקלס הו' טוס היתומי

הז' אין מקדישין הח' המקדיש את טריהו הט'
המוכר את טרהו

המסכתא

הששית היא מסכת תמורה
והיא נחלקת לו' פרקים

הא' הכל ממירין הב' יש בקרבנות היחיד הג' אלו
הקדש'ים הר' וולר חטאת החמישית כיסר מערימין

כל הבכור הו' הכל אסורין על גבי המזבח הו'
יש בקדשי מזבח

המסכתא

הז' היא מסכת משילה
והיא נחלקת לי' פרקים

הא' קדשי הקדשים הב' חטאת הנזקה הג' וולר
חטאת הר' קדשי מזבח הה' הטהטה טוה פרוטה

הז' השליח שטטה שליחותו
השמינית היא מסכת כריתות

המסכתא

והיא נחלקת לג' פרקים הא' לו כריתות הב' ד' מחכרי
כפורים הג' אמרו לו אכילה חלב הד' ספק אוכל

חל' הה' דם שחיטה הו' המבוא אש

המסכתא

התשיעית היא מסכת תמיד
והיא נחלקת לה פרקים

הא' בג' מקומות הב' ראוהו אחיו הג' אמר להם
הממונה באו הר' לא היו כופתין הה' אמר להם

הממונה ברכו
הששית היא מסכת מדרות

המסכתא

הא' בג' מקומות הב' הר'
הבית הג' המנבח היה הר' פתחו טל היכול הה'

כל הגזרה
היא מסכת קרטי והיא

המסכתא

נחלקת לג' פרקים חטאת
העוף הב' קן סתומה הג' ברה

השני היא סדר טהרות והוא נחלק ליב' מסכת'
הא' הי' מטכ' כלי והי' נחלק לג'

המסכתא

פרקים הראשון אבות הטמאה

ומהנה

נתחיל בבואר התורה כמו שייברר

בראשית ברא אלהים את השמים

ואת הארץ

אמר לוי בן גרשום

מבואר למי שראה דעות האנטי אשר היו בימי
 משה רבינו כי בימי היתה הפילוסופיה חסרה
 מאד עד שרובם לא היו מודים שיהיה שם נמיכא
 וזאת הנמיכא המוחט ולא היו מרגישים בסבה
 היכורית כלל אבל היו חושבים כי חמר אחד
 בטינו הוא נמיכא בפעל בנמיכא נמיכא ויראו
 קצתם שלא יתחלפו קצת הנמיכאות מקצת כי
 אם במיכא חלקי החמר אשר ממנו היו ובתמונתם
 וברבוי החלקים ההם ומעוטם וקצתם יראו
 שיהיה התחלפו באופ אחד לפי הדעת כינתו יחדו
 בו ומה שנטענו בו רוב האנטי ההם בזמן ההוא
 הוא שיהם לא יראו שיהיה בכאן סבה פועלת אבל
 יאמרו שהיות כל הדברים ההם הם במקור בזולת
 סבה פועלת וזה מבואר ממה שזכר הפילוסוף
 מרענות הקורמים בטינו ממה שזכר הטבע

בהיות העשין כן והיתה כונת התורה להגיש
 המתנהגים בה אל השלמות האמתית כמו שזכר
 הנה מן הראוי שיתסדר בה לנו זה השרש האמתית
 ותחלה והוא שיש בכאן סבה פועלת לו הנמיכא
 והעמידנו על מיכאות הסבה היכורית כי בזולת
 זה השרש לא יתכן לנו טוס קטן נפטי וזה מבר
 למי שפיין בחכמת הנמיכאות וגם כן בעבור
 היות התורה מקפת בטלטה חלקים אשר זכרנו
 בפתיחתנו והיה החלק המקיף ממנה בחכמת
 הנמיכאות הולך מהלך השלמות והיכורה לשאר
 החלקים הנה ראוי שיזנח קודם כי הוא אשר לוי
 היתה הכונה בתורה ואין ראוי שישופק עלינו מה
 שבמיכות התורה מההאמתה בטינו ובטבורתו
 וביראתו שיהם כל פרי התו ויחשב שראוי שיהיה
 קודם מפני זה על החלק הנקי בחכמה הנמיכאות
 וזה כי לא יתכן שיאמר שיראו מה ונטבדהו טרם

השיגנו שיש שם נמיכא בזה התואר וכאשר נרש
 חכמי הנמיכאות לפי מה שזכרנו ונתיישר
 אל שיש בכאן נמיכא הוא הפועל לכל הנמיכאות
 ונטיכיל ונרש אותו מיכר פעולותיו הגיש אותו
 זאת ההטגה אל טעבדהו וטירוח ממנו
 וגם כן בעבור שהיה מפנות התורה ההאמתה
 במופתים והיה מבואר טאס היה העולם קרמוך
 אין דרך למיכאות המופתים חויב בהכרח שיתסר
 לנו תחלה אמונת החרוש ולזאת הסבה התחיל
 בחרוש הפולס עם שהוא מהדרוטיס העמוקים
 בתכלית עד שהוא רחוק שיגיע האמת בו לחכם
 בדרך שיזני אם לא יתייב בזה ממה שיהי שירתהו
 חליו התורה והודיע לנו עם זה הרבה מסודות
 הנמיכאות כמו טעבאר ואחר שביארנו לאי זו
 סבה חוייב שיקדים התורת זה הדרוש ראינו
 להגיע בכאן הטרטיס אשר מהם יתבאר מה
 שבא במעשה בראשית ונאמר שכבר יבאר בו
 ממי שהיות העולם מה יתע ראוי שתהיה בזולת
 זמן וכבר ביארו ול שיהימי והארץ נבראו יחדו
 אמרו בפרק אין דורשין וחכמי אומ זה וזה כו'
 נבראו טע אף ידי יכרה ארץ וימיני טפחה טמי'
 קור אטי אלה ישמרו יחדיו וזה יתב שזר אצלנו
 מזה טאם בתור למה תולדו שמים וארץ בהברות
 למד מזה כי השמים והארץ ותולדותיהם נבראו
 ביום אחד והנה המטילול החכמיס הגלות בקצת
 הרברי קודם קצת במעשה בר למי שזרש זרטי'
 חלוקים קדם בארץ ויכמח קצתם קדם קצתם וכך
 אמרו שהיה העטן בהיות העולם טהכל טתהוה
 יחד מהטי ית וטגלה קצתו קודם קצת או נאמר
 שכבר נתיחסה ההויה לקצת הדברים קודם קיס'
 להשיר על היותם קורמים בשכס ובסבה כי כונת
 התורה היא להעמידנו אל חכמת הנמיכאות בזה
 הספור הנפלא כמו שיקדם ואין שיהיה העטי הטה
 יסוד מזה המקור הספק אשר ס פי' לקצת הקורמי'
 בוי זה דבר שזכר יזר ראשו רוס טני ויל טליטי'
 והנה לא היו המאורות נמיכא עד יום רבישי וזה
 מבואר לפי ההנחה הראשונה שכבר יאמר לפי
 זאת ההנחה כי הגרס הטימימי היה נמיכא ביום
 הראשון והסכוב האחד ממנו הוא יום אחד
 בקרוב היה שטטטר בו אנטטר או טול טטטר
 בו ואם מיטנו זר אם טאמר שיהיה ידוע אצל הטי'
 יתע שיש זר הזמן בזולת טיטי וטכניס וזה

הב' כלי עץ הג' טעור כלי חרס הז' החרס שאיני
יכול הה' התנודת חלתו ארבע' הז' הנז' טל' טל'
הז' הקולמות טל' בעלי בתים הח' תנודת טח' יכנו
הט' מקנורט בעת הז' אלו כלים מיכילים היא'
כלי מתכות היב' טבעת ארס היג' הסיף והסכין
היד' כלי עץ הטו' כל כלי עץ היו' כל כלי בעלי
בתים היו' הטרה והמפרק היח' הכרים והכסתות
היט' הנג' עב' עב' העטרים השלחן הכא'
הדולפק הכב' הסדור הכב' האמון הכר'
טל' טה תריסין הכה' כל הכלים הכו' סג' עמקי
הכו' הבג' מטמא הכח' טל' על טל' הכט'
נימי הסדין הטל' טים כלי זכוכית

המסכתא

הסנית והיא מסכת אהלן
והיא נחלקת לית' חלקים
הראשון טיט' טמאים כמות הטט' אלו טמאים
באהל הג' מג' רל' שהז' עומר הד' תנוד' טהוא
עומר הה' ארס וכלים הז' הטמאה בכתל הז'
יט' מביאים הטמאה הח' טהוא בתוך הפתח
הט' ארובה הי' בית טנסדק היא נכר טהוא
נתון היב' העוטה מאור היג' הניז' היר' את
הטמאה הטו' סכוס עבה היז' כל המטל' טל'
היו' החודש' את הקובר היח' באיזה זר בו זריו'

המסכתא

הטל' טית היא מסכת
נג' טים והיא נחלקת ליד'
פרקים הא' מראות נג' טים הטט' בהרת עזה
הג' הכל מטמאין בנג' טים הר' יש בטט' רל'ן
הה' כל ספק נג' טים הטט' ג' טה טל' בהרת
הז' אלו בהרות הח' הבורח מן הטמא הט'
הטחין והמכה הי' העתקון מטמאין היא' כל
הבג' רים היב' כל הבתים היג' עטר בתים
היד' כי זר מטהדין

המסכתא

הז' היא מסכת פרה והיא
נחלקת לית' פרקים
הראשון ר' ליפור וזמר הכני' ר' ליפור וזמר
פר חטאת הג' טבעת ימים הר' טבעת ימי'
החמיטי מביא כלי חרס הטיטי המקדש הז' ה'
טמילן הח' ב' טיהיו הט' יכלחית טטפל הי' הרומי
היא' יכלחית טהניחה היב' הזוור

המסכתא

הז' היא מסכת טהורות
והיא נחלקת לית' פרקים

הז' רב' הב' הוטיה טהיתה הג' הכושי הר'
הזורק טומאה הה' הטרף והיטפדרט הז' מקום
טהיתה רטו' היחיד הז' הרר הח' הרר עס הארץ
הט' זתים מאמתי הי' הנטעל בית הכר'
הטיטיית היא מסכת מקדמו'
והיא נחלקת לית' פרקי' הז'
ז' מעלות הב' הטמא טיידר הג' ר' יוסי וזמר הר'
המטיח כלים הה' מעין טהעבירן הז' כל המעור'
הז' יטמאליס הח' ארץ יטריל הט' לן חויכסין
הי' כל ידות הכלים

המסכתא

הטביעית והי' מסכת טרה
והיא נחלקת לית' פרקים
אה' טמאי זמ' הב' כל היד הג' המפל הר' בטו'
כותיים הה' יוכא דופן הז' ב' אסימן הז' דס טר'
הח' הרומה כתס הט' האטח טהיתה עוטיה הי'
תיטקות

המסכתא

הטמיטי היא מסכת מטתיק'
והיא נחלקת לית' פרקים
הז' כל מטקה הב' זיעת כתיס הג' טיק טהיו מלח
הר' הטוחה הה' מי טיוכל הז' המעלה פירותיו

המסכתא

התטיעית היא מסכת זרעים
והיא נחלקת לית' פרקי' הז'
הרומה רמייה הב' הכל מטמאין הג' הזב' הר'
הטהור הה' ר' יהוטיע אומ' הז' הנג' עב' זב'ב

המסכתא

הי' היא מסכת טבול יוס
והיא נחלקת לית' פרקים
הז' המכניס חלות הב' מטקה טבול יוס
הג' כל ידות הזוכלים הר' זוכל מעטר

המסכתא

היא היא מסכת ידים
והיא נחלקת לית' פרקים
הז' מי רביעית הב' הנטל ידיו הג' המכניס ידיו
הר' בו ביזס

המסכתא

היב' היא מסכת עוקצין
והיא נחלקת לית' פרקים
הז' כל טיהו יד' הב' זתים טכבטן הג' יט' זריכי'

זאולס

הסבה המביאה להיות סדר
אלו הסדרים ומסכיותיהם לפי
מה טונר היא מה טנבאר בג' בחבור התלמי'
התלמודי' אסר ייער ט' חבורה'

וכבר יסופק על זה הרמיון ספק חזק כמו שאבאר
וזה כי הענין אשר היה ממנו האש במתן תורה
ראוי שיאמר חטך להיותו חטוך מאד ולזה אמר
כשמיטת את קול מתו החטך ואמ' גכ את הרברי'
האלה רבר יי אל כל קהלכם בהר מתוך האש
הענין והערפל כבר ביאר לך שיהם שמינו דבריו
מתוך האש ומתו הענין והערפל אשר הוא החטך
וזה יתבאר שיאמר מתוך החטך ולא יחוייב ש
שיהיה נאמר על האש כמו שהבין הרב המורה
והוא מבואר שאין ראוי שיפול טיס החטך על
האש המתלקחת כי היא מאירה ולא על האש
היטרי לפי שהיא ספירית ולא יקרה ממנה חטך
ואולם נאמר בזה הפסוק הנזכר על הענין אשר
נתחדש בו זה האש במתן תורה ולזה גכ יאמר
כל חטך טמון לספוטו תאכלהו אש לא נשח וזה
כי הענין שייאמר ממנו הלהבו והרברי המפסירי'
הוא ברוב העתים חטוך מאד והנראה בעיני
שהכונה במלת חטך יהיה בזה המקום אשר
אנחנו בו היסוד הארצי כי הוא בפיצו חטוך
מאד ונכרך מהיכורה אשר הוא האור יותר משיאר
היסודות וזולת הארץ כי שאר היסודות הם ספירי'
זולת הארץ והארץ היא גכ כן הגטיה אשר קטה
מהיכורה יותר מעט מכל הגטימים הנשכאים ב
בזה העולם השפל עד שימרוגתו קרובה למדרג'
החמר הראשון אמר כי עפר אתה ואל עפר תשוב
הבדל תמיא שייחוס החטך אל הכרר היכורה
והטלמות אמר אכן אשל ויכלמות והוא החמר
הראשון כמו שיבארנו בביאורינו לספר חוב
ולזה הסבה ראוי שייחוס טיס החטך לארץ וכבר
יתבאר זה עוד ממה שאמר וחטך על פני תהום
ונה כי התהום בלי ספק הטיח השפל מהמים
והוא עמק המים ולזה יחס החטך לפני תהום ש
שהוא טיח המים השפל ויחס החטך לפני המים
והוא טיחם העליון והיה הדיכון באמרן על פני
תהום איכל פני תהום ולא פליו כמו עליו מטה
מנטה ונתת על המערכת לבונה זכה שיהריון
איכל המערכת כמו שיתבאר בוא ממנחות ולזה
יחס החטך לפני תהום שהוא עמק המים והטיח
השפל מהן והרוח לפני המי והוא טיחם העליון
לפי שפני התהום הוא טיחם השפל והוא השפל
וכבר יקשה לרב המורה למה יחס החטך על
פני תהום שהוא עמק המים כאמרן תהום אמר לא

כי הוא והנה היה ראוי שייחוס על פני הרוח לא
שייחוס היותו על שפל המים כי זה בתכלית הזרות
ורוח ליהם הוא האור היסודי וסמכו ללהים
להורו על גורל כמותו כי הרוח המנטב מעטת
הכמות ביחס אל היסוד האוירי ולפי שטיס הרוח
מטותה לראוי ולרוח המנטב בת הנה תארו בגורל
להורו מאי זה רוח ידבר כבר תמיכ זה בלשוננו
הרבה רל שייסמן אחר משימות הש יתע' לרבר
כשירצה להפליג בגורלו או בחזקו אמר כהררי
ל' טלהבת יה' חיי טרי' כקול טרי' והנה כלל
במלת רוח האויר והאש לפי שכבר ברחו התור'
מלקראש להורות על המרחק אשר בינו ובין
האש המוחש והנה הו' כמו אויר אלף שהוא יבש
ובזה יאמר החכמים שהאויר הוא טלטה חלקי'
החלק שיהיה בו הגטיס והמטר ושאר הרברים
הטורגים מנהגם וחלק החמישי והוא חס ורח
והחלק העליון הוא חס ויבש' מרחפת רל טחה
כי הרוח המנטב טהוא מורכבת לא פשוטה וכך
על גורלו ירחק ירח' יהי אור זה האור הו' עול'
המילחיס אשר הוא האור על רעת האמת אמר
ונהורא עמיה טריה אמרו במדרש תלי' במזמור
אורי ויטי' וירא אלהים כי טוב אמר ר' יהודה
בר סימון הבריל הקבה את האור לשיכמו משל
למלך טראה מנה יפה ונמר זו לשיכמי' כן טטה
כשבראו הקבה אמ' אין כל בריה יכולה להשתמ'
בו ולא אש ההר ונהורא עמיה טריה אמר ר' אבין
הלוי טרלו וטעטקו בור טטלה והרביק את עורמו
מיווי ההר עוטה אור כטלמה ורבען אמר
הרביק לו ליתנו ליכדיקי לשהיד לבא משל למלך
טראה מנה יפה ואמ' זו לבני ההר אור זרו ליכ'
ראה איך הסכימו כלם טיה האור אינו אור מוחש
אבל הוא איכל אור השכל ומה נפלא מאמרם
בזה למי שיתבונן ויבין אופן המחלקת אשר
ביניה וזה טר יהודה בר סימון ראה טאי אפטר
לשפל האנטי' שייטיג הטכלי הנפסירי בטוס יכר
מן ההטגה ויחסי יראו שאפטר לו הטגת במה
שישפ' לו מאור וזיס בדרך שישלם לו ההטגה
בזאת ההטגה ואפ' טאי אפ' לו הטגת באופן
טלס כמו שהת' בא ממי' ואור' מאמר ר' אבין הלוי
הו' מאמ' נפל מבא טיה הזו' הו' קור בסב לטאר
הנמימות ובזה אמר החכם שהטיס עין בשלם
הטכלים הנפסירים והטיטי מהם המימות

מבואר מאד בטפשו ואולם לפי ההנחה הטיבת
הוא יותר מבואר כי היו גב' המאורות נמיכאים
ביום ראשון ואל זה כוונתו באמר הן מאורת נבראו
ביום ראשון ולא תלום עד יום רביעי רל' ט' לא
תלה התחוותם בזמן קודם ליום רביעי והנה
יתבאר הסבה בזה במה שייבא ריבוי לומר למה
לא נתיחסה ההויה בהם קודם זה ואי אפשר שניב'
ממומרים שהיו נבראים ביום ראשון נפרדים
ותלום ביום רביעי בריבוי כי אינן תלויים בו אבל
הוא בטומק הרקיע קבועים וקיימים וזה מבואר
מאד למשין בזה הספר ונאמר עתה שיהא מבואר
בלא ספק שהטללים הנפרדים הן קודמים בסבה
ובמיאמות לגרמי' הטמימי' והגרמי' הטמימי'
הם קודמים בסבה ובמיאמות ליסודות ומה
שיתחזה מהם והיסודות קודמים להמס והדומם
ליסודות והיסודות לחי על מדרגותיו מלא טוואת
הקרימה היא קרימה היוולדות
וכבר ביארנו בה' ממי' שבין ג' ג' ג' י' ג' ג'
בלתי טומד תמונתו הוא הסבה ט' לא ימטיכו כל
תנועת הג' ג' ג' העליונים לטפלים וזו ט' לא
ימטיכו כל תנועת הג' ג' ג' הטפלים לעליונים
והוא אשר נקרא מים בואת הפרט' כמו שיהתבאר
ס' לדמיו' אשר בינו ובין המי' בהעדר שמיירת
התמונה וראוי שתירש כמו שנקראו המים מים
שהוא מורה על ההכפל ממלת מה מיצר רבוי
המיכבים אשר לחלקיהם קצתם עסקינות אשר
הוא בלתי תכלי' כן נקרא הג' ג' ג' טימים להורות
על ההכפל ממלת ט' שמורה על המקום מפטי
דברי המיכבים אשר לו במקום האחד בעיני
ובתנועתו הסבובית אשר לו ימיד בה מקאמו
כי אם בחלקיו שיימירוהו במקד' והי' מה ט' י' ט'
להי' ען קודם שיתחיל בבואו וזאת הפרטה
ומהנה נתיחיל בבואו המלות

ואומר שיהיה ראוי' נאמר בלשוננו
על חלק המדבר הקודם אי זה
קרימה שיהיה מהקרימו' המפורסמו' כמו שבא'
בו' ממי' ויהיה אמרו בראשית בראו ל' היסוכו'
במדרגת אמרו תחלת דבר י' אל הוטע ט' ביאורו
הוא תחלת הדבור סדר י' בהוטע הוא ט' אמר
אל הי' ט' קח לך וגו' וכן הכונה הנה בראשית
הבריאה באשר ברא הט' הט' והארץ ומה

ט' למה לזה משאר ההויות אמר הט' י' י' יהי אור
והארץ ון המיכיות הטפיל כי הוא יאמר בכלל
על כל זה המיכיות הטפיל רל' היסודות בכללם
ובפרט יאמר על הארץ היסודית וכאשר יוכר
עם הטמיים הוא נאמר בכללות על כל היסודות
ומה שיתח' הטמי' ותהו ובהו הם החמר והיכורה
אשר הם התחלות ההויה כמו שיהתב' בראשית
מהטמט והם החמר הראשון והיכורה האחרונה
רל' היכורה אשר יחבלה החמר הראשון תחלה
קודם קבולו שאר היכורות כאילו תאמר היכורות
היסודיות אמרו ז' ותהו זה קו ירוק שמק' העולם
והוא רמו' ליכורה בהו אלו חבטים מפורלמו והוא
רמו' לחמר וכן נמיכא בכתוב שייחס הקו
לתהו והחבטים לבהו אמר ונטת עליה קו ותהו
וחבטי בהו וזהו חלק אלו ההתחלות במיכיות
חלוש' פד ט' ט' קודם לט' ט' ט' העדר
נפרסם בדברי רבתינו שייכנו הפסד זה העולם
אל חזרתו לתהו ובהו והנה ידוע שט' ט' ט' הקו
בבנין הוא היכורה האחרונה לבנין ההוא
והחבטים אשר הם שיתותיו ויסודותיו הם החמר
הראשון רל' ומה אמרם בתהו ט' זה קו ירוק
שמק' את העולם כי ההנה תהיה בהשתנות
הטומט מהפך אל הפך כמו שיהתבאר בט' ט' ט'
והממרכב בין ההפכים תמיכא בו הדריכה אל
ההויה והיות מפורסם שבממויכעי' שבין ההפכי'
הוא במראים ורל' לקח הירוק שהוא הממרכב
שבמראים תמורת הממרכב בין ההפכים ועוד
שבממויכעי' י' בו חלק מכל אחד מההפכים
וההפכים והטומט הם התחלות כמו ש' ט' ט' ט'
מהטמט וקרא החמר הראשון חבטים מפורלמות
רל' נבראו ונטתו ונגזר מפורלמו' שיהוא מורכ'
מא' למו' ופ' לטי' ופ' לטי' ט' ההסתד והתעלם כאמר'
זהו פלאי וכן א' למו' ופ' למו' המקאבץ מטיהם
וממנו נגזר מפורלמו' חמטס קרא זה החמ' חבטי'
מפורלמות להיות בתכלית העולם וההסתד עד
ש' אשר שייכיר ט' ט' ט' כמו שיהתבאר ב' ט'
מהטמט' וחטך פי' בו הרב המורה הוא חט'
היסודי והביא ראיה מהפסוקים מהם אמרו
כ' ט' ט' את הקור מתוך החטך ואמר במקום
אחר ודבריו ט' ט' מתוך האט' וזה ממה שיורה
שהחטך הוא אט' וזמ' ג' כל חטך טמון ליכפוטיו
תאכלהו אט' לו ט' ט'

רקיע הוא הגרם השמימי המים הוא הגרם
בלתי סומד תמונתו אשר הוא בין קצת הגלגלי
לקצת כמו שבארנו חיות מימיותו בחלק הא'
מהמאמר החמישי מספר מלחמות ה' וכבר ביאר
הרב המורה רקיע המקום אשר יתהוה בו העטף
לפי שיהיה זר ויכלו המימא המים למעלה
מהגרם השמימי אלא שכבר תמצא טרוד אמר
הללוהו שמי השמי והמי אשר משל השמים וזה
ברי ספק נאמר על הגרם השמימי וכבר נתב' לך
ממאמר ו' שיהם הבינו זה כמו שבארנוהו אמ'
בבראשית רבא בפרשת ואלה תולדות השמים
והארץ כזויה בטי' ר' כלפי למעלה הדבר אמר
שכל מה שאתה רואה תולדות שמים והארץ הם
שנאמר בראשית ברא להים את השמים ואת
הארץ בטי' בראו מהשלישית ט' וז' אמר ואלהים
יהי רקיע בשלישי בראו מן התחתונים שנאמר
ויאמר להים תרשא ברביעי בראו מן העליונים
שנא' ויאמר להים יהי מארת ברקיע השמים וגו'
הנה התבאר לך מזה המאמר שהרקיע שטברא
ביום שני הוא מהגרמי השמימיים וכבר תמצא
במדרש נכפל במקומות רבים שהשמים שטבה
מאז ומים ודמוז בזה לטי' מינים הגרמיים
השמימיים ט' בו האחד סומד תמונתו והוא
אשר ייוחס אל המים והנה אמרו בבראשית רבא
מה טורה תכלית ההוראה על ביאורנו זה והוא
אמרם בששה שמד הקבה יהי רקיע בתוך המים
נגלרה טפה האמיצית ונעשו שמים
התחתונים ושמי השמים העליונים לחים היו
שמים ביום א' ובטי' קרעו רל' טנתן להן עמידה
רקיע יהי רקיע יחוק הרקיע יורה בר' סימון אומ'
יעשה מטלת הרקיע כמה דאית אמ' וירקעו את פחי
אמר ר' חנינא יצתה אש טל מעלה ולחכה פני
רקיע וכו' אמר ר' פינחס בטי' ה' הוטטיה כחלל
שבי' ברקיע לארץ כך יב' בין הרקיע למי' העליוני'
יהי רקיע למים העליונים יהי רקיע בתוך המים
בטי' ובנתי' אמר ר' תנחומה ונא אמרית טעם לן
נאמר ריעם להים את הרקיע ויברל מלהים בין
המים אשר על הרקיע הייתי אמר על גופו טל
רקיע המים שמונים כשהוא אומ' בין המים אשר
מעל לרקיע הדי' אומ' המים העליוני' תלויים במאמר
הנה לך ראיות מזה המאמר שיהם הבינו ט' זה
הרקיע הגרם השמימי הראשונה אמרו ונבטו

שמים התחתונים ושמי השמים העליונים וזה
ממה שאין ראוי שיאמר על העטף ולא על המקום
שיצתה בו והשלישית ממה שאמר יצתה אש טל
מעלה ולחכה פני רקיע וזה אין ראוי שיאמר על
העטף כי התעבותו הוא התלחלח וכריכה להיות
המים לא יובט והפועל לו הוא הקור אשר בחלק
ההוא מן האויר כמו שהתבאר בספר האותות לא
האש והשלישית מה שאמר כחלל ט' בין הרקיע
לארץ כך יב' בין הרקיע למים העליונים וארץ
היה הרקיע עטף מן מקום העטף היו ט' ג' מים
העליונים בכח לא עליו ואולם כשידבק זה לפי
מה שספרנו יאות זה המאמר כי הם כבר תמצאו
אמרים שטבו טל רקיע כשעור מה שבין הארץ
לרקיע וכן יהיה השעור אולם בין רקיע לרקיע
אמר כבר מהארץ לרקיע מהלך תק' טנה ועביו
טל רקיע מהלך תק' טנה ומהרקיע עד הרקיע
מהלך תק' טנה ולפי זה המאמר יהיה שיפור
המים התחתונים והוא חלל ט' בין הרקיע לארץ
רל' בין השטח השפל מהרקיע לארץ כשיעור מה
טי' בין השטח השפל מהרקיע למים העליונים
ולזה אמרו יהי רקיע בתוך המים בינס ובנתיים
שיהיו השעור' טו' עד שיהיה שטח ט' הרקיע
כשעור המי' התחתוני' ויהיה ט' המים העליוני'
ג' כמו זה השעור והנה ט' המי' התחתוני' הוא
חלל ט' בין הרקיע לארץ ושעור הרקיע הוא חלל
שבין הרקיע שהוא השטח השפל מהגלגל למים
העליוני' ובזה ימטף השעור אולם בכל רקיע ורקיע
ומא' ר' תנחומי' שהמי' העליוני' תלוי' במאמ' נפלא
מאד וזה שהוא יאמ' שאין טבעם כטבע ילו המים
התחתונים שהם כבדים והארץ נוטאת אותן אבל
הם תלויים במאמר רל' שאין להם דבר ישאם
כי אינם קלים ולא כבדים ולזה דקדקה ואמ' מטל
שאלו היה כתוב ויברל בין המים אשר על הרקיע'
הייתי אמר על גופו טל רקיע המים שמונים רל'
שהם עליו והוא ישאם אבל אמר מטל הרקיע ולא
תאז אותם שיהם על הרקיע להיותם ט' ממים טל
שכמו וזה דקדוק נפלא מאד וכבר הודו לנו שמה
שיאמ' בשמים שהם אש ומים הוא על יד הדמיון
מזולת שיהיה כן באמרום כבר שמים שיהבריות
מש' דוממין עליהם לומר טל מים הם טל אש הם
הודו בזה ט' נאמ' לבר על יד הדמיון והמטל
מזולת שיהיה השטף

ביאור דברי הפרשה

אמר כי בראשית ברא הברואה כאשר ברא
השמי והארץ ומה שיתחתיהם וברא בטיפולי
התחלותיו הראשונות אשר הם החמר הראשון
והימורה ההיוראנית הראשונה והיא הימורה
היסודית אשר קבל החמר הראשון במקומותיו
רל' שהיתה הארץ כמרכז למטה מטיח המים
הטיפל והאש והאוויר למעלה מטיח המי העליון
הנה בראשית וזאת הברואה כלה אמר הש' יתעלה
טימכח עולם האור והוא עולם המלאכים ותכף
טריכה זה נהיה ליום מעשה והנה הברואה ה' ית'
בין זה העולם הנכבד ובין זה הטיפל אשר הוא
החטיך תכלית ההברא כי זה האור הוא רבוק
לתיי הנכבדים רבקות מתמיד ושמח בהשגתו
הנכבדות תכלית השמחה והמיצאות הטיפל הוא
בהפוך זה והמטייל הש' יתע' זה האור ליום לרוב
בהירותו וזכותו והחטיך ללילה לרוב טרבובר
ועכירותו ורוב סדורו ומפטר טמאמר טכבר
הברואה יתע' בין העולם הזה הנכבד שהוא כמו
ימורה לעולם האמיני ובין הימורות ההיוראניות
שהם בזה העולם הטיפל שהוא חוש' ביחס לזה
האור הנכבד והמטייל זה האור ליו' לרוב בהירותו
וזכותו והימורות האלו ההיוראניות המטייל ללילה
להעדר זה האור הנכבד מהם והיותו נכון טמא'
טיב זה האור מדרגו חלוקות הולכים קיחתם לקצי'
מדרגת הימורה והטילמות כמו שזכר הפירוסוף
במה שאחר הטבע ועוד כי כבר הברוא הש' ית'
בין המדרגה הגבוהה למדרגה הטיפלה ממנה
אשר היא חטיך בהקט' ליה לפי שהיא הולכת
ממנה מהלך ההיוראלי והמטיי' הגבוה ליו' והטיפלה
ללילה ואם הם כלם אור אלא שיקחתם קט'
מהטילמות יותר מקיחת וזה היתה המדרגה הא'
מהיות העולם כי היא קורמת לטמא הנמיכאות
במיצאות וסבה כמו שיקרס ולזה יחס התהוותה
ביום ראשון והנה אמר טכבר קרא י' יתע' לאור
יום ולחטיך קרא לילה להטיי' ל הטילמו האפטידי
לנמיכא נמיכא מאלו הטיכלים הנפרדים ביום
הברואו כונן לא יקט' עוד אחר זה טלמו לא היה
להם כמו שאפטר זה בנו לפי שהטילמות אשר
לנו הוא בנו בתחילה בכח לא בפעל ואין העטין
כן באלו הטיכלים אבל יטארו תמיד על עטינט

ולזה יהיה תמיד הגבוה גבוה
והטיפל טפל ולזה אמר שיקרא השם יתעלה לאור
יום ולחטיך קרא לילה להטיי' טיזה יהיה תמיד
טימס וזה כי כמו טלא יקרא ארמוני בעת ט'
טהארימו פנז בעת מה מפטי הבטות כן לא יתוא'
אכל השם ית' בתואר מה מי טאינו עש זה התואר
תמי' והו' כלו אמ' טיתמי' יהי האו' יו' והחטיך לילה
ורמי' טיתבין מזה טיכן העטיין במה טאמר אחר
זה ויקרא אלהים לרקיע טימים ויקרא אלהים
ליבטה ארץ כמו טינבאר בגה בהגיטנו טיס וזה
טלא יתכן טטאמר טיתהיה קריאת הטימות האלו
מוטחת מהטי' יתע' טאס היה העטין כן לא היה
מפטר בטוס לטון טיטטה אלו הטימו וזה חלוקה
מה טטרמה מזה ועוד טכבר יקטיה לתת הסבה
מה זה טיקרא הש' יתע' טיס לאלו הטיטה דבריכ'
לבר מבין טאר הנמיכאות וטבטאר מהם קרא
הארס טמות כאשר הסכים ולזה מבואר טהעטין
בזה כפי מה שזכרנו והנה קרא המדרגה הגבוהה
מאלה יום והטיפלה ממנו לילה טלא יחש' חוטב
טיהיה אפטר למדרגה הטיפלה מאלו הימורות
טתטייג בטילמות הימורה טהיא עליונה ממנה
ותטוב היא והימורה דבר אחד כי אין באילו
הימורות דבר בכח אבל כל מה טבהם הוא להם
בפועל לא יקט' אחר זה טוס טלמו ואל' הטילמו
אשר טבראו עליו ביום הברואס ובהיות העטין כן
הנה העליונות הוא מתמיד העליונה והחסרון
והטיפלה הוא מתמיד בטיפלה ולזה יקרא טיס
לעליונה יום מיכר יתרון אורה וזויה ויקרא טיס
לטיפלה לילה מיכר תמידות חסרון אורה וזויה
ביחס לעליונה ממנה ולזאת הסבה הויכרך
לומר ויקרא ליהם לכך כן בטלטה מקומות לבר
בזאת הפרטה כמו טאנו טתיריס לבאר בגה'
זהנה אמרנו טאמר ויקרא אלהים לכך כן כטיהיה
הדבר ההוא מתמיד לפי טיהוא מבואר טיהדבר
לא יהיה נקרא בטס העטין אשר לא יתקיים לו
כי אס מפטי כמו ארמימו הביטין וירוקו הפחרן
טילא יקרא מפטי זה ארוס או ירוק ואמנס יקרא
ארוס או ירוק מי טהיה כן בטבע

ויאמר אלהים יהי רקיע

ביאור מלות הפרשה

הנה זהו מה שטרחה לנו בביאור ואת הפרשה
 הטינו והו' נפלא כמו שתרמה והוא מסכים לרברי
 דבותי זל ולחמת בעיניו לפי מה שביא מבריות
 נולס בספר מלחמות יי וראוי שתדע שזו הפטר
 כי זכר זה ההברל אשר בזאת הפרשה הברל
 במקו' שחס היה הרבר כן היה בזה המאמ' מותר
 וזה שהגטס אשר הוא באמצע המיס אין ספק
 שיהו מבריל בין מה שישמשל ממנו ובין מה
 שמתחת ולזה יהיה אמרו ויהי מבריל בין מיס
 למיס מותר אין יריך לו וכן יהיה מותר אמרו
 ויברל אלהים בין המיס אשר משל לרקיע ובין
 המיס אשר מתחת ורקיע ועוד שכבר יהיה אמרו
 ויהי כן בתכלית הזרות כי אחר שישטאו אין יריך
 לאמר שיהיה כן אמנס יכטרך לזה אלו לא אמר
 שישטה השם הרקיע וזה כשיאמר ויאמר ליהם
 יהי רקיע בתוך המיס ויהי מבריל בין מיס למיס
 ויהי כן וזה מבואר מאד ולזה הוא מבואר
 שאמרו ויהי כן רמו בו אל הויה אחרת וולתי מה
 טוכי תחלה והוא מה שייכאל לפי שכל באמצעות
 הטבט מפני ואת ההכנה הטברות בחמד השפל
 לפי מה שביאורנו

ויאמר אלהים יקוו המים

וגו' בשבור שיהיה הגלות החלק הגולה מהארץ
 מפני ההיות אשר יתהו בו רל היפמח והתי
 והיה זה החלק מהארץ דבר שאי אפשר שיוחס
 אל הטבע זכר בבריאה אשר יחס אותה ליוס הג'
 והוא היות הימח ההוה ממינו מה שיהמינימו
 השם יתע בעת בריאת העולם מהרמות היבשה
 לפי שהוא דבר אי אפשר שיוחס אל הטבע והנה
 המלות הנזכרות בזאת הפרשה הם מבוארות

וזה ביאור דברי הפרשה

אמר השם יתע שיאספו אל מקום אחד אשר היו
 מקיפות בטבעס אל יסוד הארצי בררך שתרמה
 היבשה ויהי הדבר כן והנה קרא הש' ליבשה
 ארץ ונעפ' שהארץ יאמר בכלל על כל היסודות
 בכללם כמו שקדם כבר נתייחס שם ארץ לזה
 היסוד להעיר שכבר יהיה תמי' זה החלק מהאר'
 גגלה ולמקוה המיס קרא הש' יתע' כיים להעיר

שכבר יהיה שם תמיד היסו המימי ונאמנס אמ'
 ימים ולא אמר ים לשי טיבט היס מתחלה
 להתחלה טבע מקומות הארץ אשר יטברו מימי
 בהם כמו שיהתבאר בספר המותה וזהו אמרס
 כבר והלא ים אחד הוא מה תל' ולמקוה המיס
 קרא ימים אלא לא רומה טעם דג העולה מעכו
 לעולה מיסדון ולעולה כאספמיו והנה למדתנו
 התורה בזה המיס הוא היסוד המימי וכבר ביאר
 זה הפירושון בספר האותות וכבר ידע השם ית'
 כי מה שיהמינימו מזה הוא טוב לפי שבו תועלת
 להיות ההויה בחלק הגלה מהארץ ובעבור זה
 התכלית המינימו הש' יתע והנה קרא הש' יתגלה
 ליבשה ארץ ולמקוה המיס קרא ימים להורות
 שיחלק הגלה מהארץ יהיה תמיד גלה והיס
 יהיה ים תמיד בררך שלא יפסד זה המקו' הגלה
 בכללות ולזה יהיה לזה המקום זה השם תמיד
 רל היבשה וכן הענין בים אשר הוא היסוד
 המימי ואחר זה אמר הש' יתעלה שתמינימו הארץ
 ימיחת ההוים ממנה וזכר תחלה היכמות
 החסר והוא טבט המוריט

ואחריו כן זכר השלם והוא האילן העוטה פרי
 אשר בפרי ההוה ורע יתהוה ממנו מינו לפי
 שזה הוא הסודר הטאנה לפי הטבט וכבר יתבאר
 לך שהטבט היא חסר בהקט אל האילן לפי שבו
 ימינימו רבים היס מהטפוש מה שאין הן באילן
 ונמר כי פטרות הטבטיות הם יותר טולמות והנה
 בעת שאמר הש' שיהיו אלו הימחים מן הארץ
 היו כמו טריצה רל שכבר הוינימה הארץ דשח
 טבט מוריט ורע יתהוה מהורט ההוה מינו וטע'
 טיטה פרי אשר בפרי ההוה ורע יתהוה ממנו
 מינו וידע הש' ית' כי מה שיהמינימו מזה הוא טוב
 ונתייחסה זאת ההויה ריוס הש' ליש' ואפשר
 שיאמר שיהרצין בזה הוא אשר אמר שיהיה או
 כח לארץ להוינימו אלו הימחים ויהי כן רל
 טנתן לאר' כחה והכנה או טל דרך פילמו הינימה
 אלו הימחים כשיימחו ממנה טלו היו טורשים
 הזרשים בארץ ולא היו הימחים היו טמינימיס
 בעת הבריאה יחד טיאר הנבראים ולזה אמר
 אחר זה וכל טיח הש' טרס יהיה באר' וכל טבט
 הש' טרס יימח כי לא המטיר גונור כבר
 התבאר כי אחר זאת הבריאה הנזכרת כאן היה
 הימיחה וזהו אמרס בבריאתית רבא ותמינימו

בעיניו כן ורזה אמר ר' טקיבה בפר' אין דורשים
 כשיאתם מגיעים לאבני טייט טהור ל' תאמרו מים
 מים טיכן כתי' דובר טיקרי' לא יכון הנה
 קרא אבני טייט טהור הגרמים השימימי' וקראם
 כן להיותם ספריים ונקיים מכל עכירות ועבי'
 וזמנא אמר זה טכבר אמר טנקרא הגטיס ההוא
 אשר טיס מים על יד הדמיון וההמטיל' לא
 טיהיה טבעו כטבע אלו המים היסודיים ורזוי
 טיתרע טכבר ימיכאו גכ' מואמרים לרבות מורים
 על מה טיהבינו הרב המורה מעניין זה הדקיע
 והס מעטים אבל רובם ימיכאו מסכימים למה
 טיהבנו והוא היות נאות לפי הסרור הטבעי כמו
 טותראה מרברינו והנה טיס בריאות ה
 הגלגלים מדרגה טנית מן ההויה וזו כלל
 בריאותם עם בריאות המלאכים טיהס יצורה להס
 להורות על טיכרותיהם והס השכלים הנפרדים
 אינן דבקים בהם כדקאות היכרות ההיולאניות
 לחמר אבל יכרותיהם טברלות ורזה יחס יכוואת
 בריאותם ליוס אחד ובריאות הגלגלים ליוס ב'
 ורזוי טיתרע טכל מה טאפש' טיכרותו מן הטבע
 לפי מה טיהטביעו הטי' ית' לא יוחסה בריאותו לטי'
 יתע' בזה הספור כי הוא יעטיהו באמיכעות הטבע
 ורזה לא יחס לטי' ית' הוית היכמחיס והבכרי חיי'
 המתהוים מהעפוש ומזולת מינא אבל יחס לטיס
 בריאות מה טולא יתהוה על המנהג הטבעי כי אס
 ממינו כי בריאותו לא ממינו
 היתה על דרך פלא. ורזה לא יחס הוית
 היסודות לטי' ית' כי די הויתם באמיכעו' היכרות
 היסודיות כמו טיתב' זה למי טיעין בטבעיות י

באור דברי הפרשה

אמר הטי' ית' טיהיה גרס טמימי' ממקצת הגטיס
 הבלתי טומר קמוטתו הנקרא בזה המכיל מים
 וטיהיה קוד טברא טבע מבריל בין החלק אשר
 ממנו למטה מהרקיע ובין החלק אשר ממנו
 מלמעלה לרקיע וזה הטבע הוא ההכנה והכח
 אשר נתן הטי' ית' בעת הבריאה לחלק הטיפל
 לקבול היכרות היסודיות אשר הוא כחיי עליהם
 ועטיה זה הטי' יתע' כטידיעהו רל' טיהוא עטיהות
 הרקיע והבריל בין המים אשר מעל לרקיע ובין
 המי' אשר מתחת לרקיע כטיס כח והכנה במים

אשר מתחת לקבל היכרות אשר החמר הראשון
 כחיי עליהם והמי' אשר מעל לרקיע לא נתן להם
 זה הכח אבל הם טטארים על עטינא ובוה
 ההברל היה זה המיכיות בעניין אשר הוא בו
 רל' טיקבל החמר הטיפל יכרותיו היסודיו וכרות
 המתדמי החלקים המורכבים מהם כי יספיק
 בהויתם זה הכח וההכנה עם תנועת הגרמים
 השימימיים ומפט' זה לא ייוחס הויתם לטיס
 יתע' בזה הספור ולפי טיהרקיע הוא טיס מכותק
 לכל רבר טרקע קרא הטי' יתע' זה הרקיע בטס
 ייחדהו טיהוא טמים והדיכון בו טיס דמיון
 טני מקומות בלתי מתנועעים והס קטבי הגלגל
 כי טיס יאמ' של המקום וס' לן באר בזה טיהטי' ית'
 טיס מתנועעים תכף טטבראו כי מיכר התנועה
 יוכרו טני' ל' המקומות ולפי טיהן הוטימו בטבע
 טיהיו מתנועעי' תמיד לא ינחו אמר טכבר קרא
 הטי' ית' לרקיע טמים כי אין להם כח על המנוחה
 כלל וכבר ייוחסה ואת הבריאה ליוס טני' לפי
 טיכרנו במה טיקר' והנה לא טאמר במה טטברא
 בטני' כי טוב לפי טמה טטברא בו מעניין זה
 החמר הטיפל היה בו כח והכנה לבר כמו טכא'
 והטבע הוא אשר הוטיכו ואת ההכנה לפעל ועטי'
 טיהוא כות' אין רזוי טיאמר בו כי טוב למשוט
 חלקי במיכיות והגלגלים בו היו גסכן בלתי
 טלמים לפי טולא טבראו בהס הככבים ורזה לא
 אמר במיכיותן כי טוב ער טטולמו וזה אמרם
 בבדאטיות רבא למה אין כותב בטני' כי טוב
 ואמרו קיכתם לפי טטברא בו גיהנא ואמנא
 היה זה כן לפי טיהכח וההכנה אשר לחמר הטיפל
 הוא טבה באופן מה אול ההפסד וההעדר וקצתם
 אמרו מפטי המחלקת ריכה לומר כי בזה הכח
 אשר נתן לחמר הטיפל קבל היכרות היסודיו
 ההפכיות אשר הם סבות ההפסד כמו טיהתבאר
 בחקמת הטבעיות וקצתם אמר לפי טולא טגמדה
 מלאכת המים ריכה לומר טמה טטברא במים
 התיכונים אינו פעל גמור אבל כח והכנה
 ומה טיעטמו מהמים והוא הרקיע לא טגמר
 עטינו ער יוס ד' טטבראו בו הכוכבים ואז טאמר
 בגלגלים כי טוב ורזה כלל זה העניין אמרם
 טולא טגמדה מלאכת המים כי בבר אמרו
 טיהרקיע מהמים טתהוה וזה כטיגלרה הטפה
 האמיכעיות כמו טיכרנו במה טיקרם

ר' טיתחדשו בהם מזה העולם השפל דברים
 מקבילים מיכר היום והלילה המתחדש מהם כי
 יתחדשו מהם בזה העולם השפל דברי טבעיים
 מקבילים בר תקופות המתחדש מהכוכב וזה כי
 בהיות השמש על האופק יגביר האור ו האש
 וב דיותו תחתיו יגבר הארץ והמים וזה מבואר
 מאד בשימט וכן ראוי טבין הענן בכוכב כוכב
 ר' טיכבר יקרו ממנו דברים מקבילים מיכר היו
 והלילה המתחדש מימנו ובכמו זה הענין יקרה
 לשימט מיכר מרחקו מהפיאה היספוטית אשר טס
 היטוב וקרבתו ממנה ריטוי כי בקרבתו יגבר
 האש והאור ובמרחקו יגבר הארץ והמים והיה
 יומן בזה האופן בהיותו בפאה היספוטית להיות
 טיטויטו אז חזק לקרבתו מהיטוב ולילו בהיותו
 בפאה הדרומית וכן ראוי טבין הענין בטאר
 הכוכבים ר' טיכבר ימיכמו מהם דברים מקבילי
 מפני היונים פעם ביספין פעם בדרוס אשר הוא
 יוס הכוכב ולילו כמו טיהתבוא וזכר עוד טיאמנס
 ריכה הטי יתב במיכמותם לתועלת טיטו והוא
 טייהיו מהם פעולות מתחלפות ייחרו בהם
 הכוכבים קיכתם מקיכת ויהיו הכוכבים לחזותות
 לילו הפעולות אשר ייחרו בהם וזה אמנס יהיה
 מהם למועדים ולימים וטיטס כלו תאמר טיבוה
 המועד יהיה המתחדש לפי מה טיגורהו הכוכב
 האחר ובמוע' הטי לפי מה טיגורהו כוכב אחר

כר טיתאמר טיהמוטיל בזה הטיטה הוה טיטו
 והמוטיל בטיטה הטיטי הוה יכרן והמוטיל בזה
 היום הוה טיטו והמוטיל ביום הטיטי הוה הטיטי
 וכן הענין בטיטס ובטאר המועדי היות גרוליס
 מהטיטה אשר תיחס המוטיל בהם לכוכב ככב
 לפי מה טיהונח בחכמת מטיטי הכוכבים ויקרו
 מזה יחסים רבים מחלושי ההודאות והנה זכ טי
 מיטס מהחלופים ר' החלוק אשר יקרה לככב
 בעיכמו בפעולותיו מפני ימו ולילו טבינומו
 תמטיך ממנו פעולה מקבלת ממנה והחלוק אשר
 יקרה מפני הפעולות המתחלפות אשר יקרו
 מהכוכבי המתחלפי עד טיקיכתם ימיכר לו ריטס
 מיוחר בהטעת האש וקיכתם בהטע' המים וקיכת
 בהטעת האור ובאלו טיטי מיטס מהחלופים אשר
 זכר יטלס כל מה טינמיכ בזה העולם השפל ויהיו
 טיטרי חלקיו כפי מה טיאפ' כי בזה יטלס הטיטו
 בין היסודות והטימירה אשר לחוס הטבעי אשר

חס היה יותר קרוב לארץ ממה טיהוה
 ואס היה יותר קטן אז יותר רחוק מהארץ היה
 טפסר זה המיכמות הטיפל בכתיו מחונק הקור
 ואס היתה טנוטתו יותר מאוחדת ממה טיהוה היה
 טפסר זה המיכמות הטיפל מקיץ לחונק היום
 לאורך התמדת הטימט בפאה היספוטית ובכתיו
 לחונק הקו לאורך התמ' הטימט בפאה הדרומי
 ואס היתה טנוטתו יותר מהירה היה החוס חלוט
 בקיץ יותר מן הראוי והקור בסתיו וכן ראוי
 טיטבין הענין בככב הכב ובהיות הענין כן הנה
 הוה מבואר כי הוה ית מפני טי ריכה הככבים כרי
 טיגיטו מהן לט התועלות הנה המיכמות ה' באופ'
 היותו טלס טאפטר טיגיטו מהם אלו התועלות
 אמר טיתכך טי ריכה הטי יתט' והיה כן וספר
 טיכבר עטיה הטימט למטול ביום והירה בלילה
 והככבים אשר להם גט' ממשלה מה כמו טיקרס
 וזכר טיכבר עטיוט בטי טיגיטו מהם אלו התוע'

חס היה יותר קרוב לארץ ממה טיהוה
 ואס היה יותר קטן אז יותר רחוק מהארץ היה
 טפסר זה המיכמות הטיפל בכתיו מחונק הקור
 ואס היתה טנוטתו יותר מאוחדת ממה טיהוה היה
 טפסר זה המיכמות הטיפל מקיץ לחונק היום
 לאורך התמדת הטימט בפאה היספוטית ובכתיו
 לחונק הקו לאורך התמ' הטימט בפאה הדרומי
 ואס היתה טנוטתו יותר מהירה היה החוס חלוט
 בקיץ יותר מן הראוי והקור בסתיו וכן ראוי
 טיטבין הענין בככב הכב ובהיות הענין כן הנה
 הוה מבואר כי הוה ית מפני טי ריכה הככבים כרי
 טיגיטו מהן לט התועלות הנה המיכמות ה' באופ'
 היותו טלס טאפטר טיגיטו מהם אלו התועלות
 אמר טיתכך טי ריכה הטי יתט' והיה כן וספר
 טיכבר עטיה הטימט למטול ביום והירה בלילה
 והככבים אשר להם גט' ממשלה מה כמו טיקרס
 וזכר טיכבר עטיוט בטי טיגיטו מהם אלו התוע'

טובבים ספיב מחלק הארץ אשר תחתיהם סבוב
 טולס של יחס אחר ואטנטר לא נמיכנו העניין כן
 אבל נמיכנו טיהחלק הנרונה מהארץ לא יעדיף
 על חיי הקנה המקום ההוא הנגלו כמו טיהתבאר
 בממי' בודפן טולס ובכאן הוטר זה הספק

ויאמר אלהים ישר צו המים

ראוי טמיכע בכאן מה טכבר התבאר בספר בח'
 ממדרגות הבח והוא טיהחי היותר חסר מהבח'
 המולידים מינס הוה המימי' ואחריו המטופף
 ואחריו החי הולך בלתי מדבר והארס הוה בוז'
 הטולס בתכלית מה טיאפטר יורה על זה במה
 טנכר טס פי החי המימי' עוטה בייטה בלתי
 טלמה והחי המטופף עוטה בייטה טלמה והחי
 ההולך מוליד בח' ובזאת ההדרגה נוכרת בכאן
 בריותם דל טכבר נוכרה תחלה בריות המימי'
 ואחריה בריות החי המטופף ואחריה בריות
 החי ההולך הבלתי מדבר ואחריה בריות החי
 המדבר ולהיות מדרגות המטופף ממזכצת בין
 מדרגות המימי' והארצי' אמרו ול' על העופות
 טכברו מן הדיקן אשר הוה מיס וארץ מעורבים
 והנה לדוחק בריות הזרס מבריות טוחר הבח'
 היה ראוי טיפריד לבריותו זס אחר ואמנס זכר
 עמה בריו' הבח ההולך להיזנה במדרג' ההיולי
 הקרוז לו ולהיות הולך החי המימי' והמטופף
 חסרה נטטר כן לבי' טיהחלק ורבה דל טיהס
 יריכין להטגחה ולהיות נטפת בהולרס כרי
 טתטולס ההויה ויתקיס מינס יזתר מהבח' ההולך
 כי הוה עוטה בח' כגופו וזו ההטגח היו טנתן
 להס הטי' ית' כלי' תטולס בן הולדתס החסרה ולזה
 נתברכו הדג' והעופו' בטיפרו וידכו ולא נתברך
 הבח' ההולך ולזאת הסבה לא תיה יריך הזרס
 טיתברך טיערה וירבה כי כבר נתן לו הטס יתע'
 בברימות כח טולס להולרה ולזה הסכימו רזל'
 טמה טנאמר בכאן לזרס ויאמר להס מלחי' פוד
 ודכו ומלוח זות הארץ הוה מיכות עטה. ובכאן
 עוד טבה ואחרת וחוייב טיהיה זה המזמ' מימה
 לא טענת טבט כל ההולרה והוה טוח' טמל
 דל חברי הזכר והטקבה הוה בודס כח ל טיעטה
 זה העטל ול' טולס יטטהו מאפטר ול' גכ טיעטהו
 בחולת עטיית פרי' כטיהיה דס מבטטס וחזרה

מבחרך כמו טיאמר ול' על אונן במה טספריה
 עליו התורה והיה זס בא אל אטות אחיו וטחת
 אריכה מה טואין כן בטואר הבטל חי
 והכרעת הטי' ית' אחר מיטי' חלקי האפטר אשר
 תפול בהס הבחירה אל טתהיה אליו הבחירה
 הוה בהכרח מיכיה לא טבט ובהיות העניין כן
 הנה יהיה בלי ספק זה המזמ' מיכיה חולס נוכ'
 בכאן לפי טיהיה הולכת מדרג' השלמה מהבריה
 האטוטית כי בזה יתקיס המי' האטוטי' ולפי טיהוה
 זכר בכאן בריות טואר הרברים הנולדים ממינס
 והסבות העוזרות להס בקיוס מינס כדי טימיטך
 המיכיות זכר גכ זות המימה עס וכירת בריות
 הזרס וראוי טיתרע טיות המיכיה נטנה על הר'
 סיני עס טואר המיכות התוריות כי התורה לא
 נטנה פעמים כמו טיהטריטו ול' זה בפרק גיד
 הנטיה ואמנס היה זה כן לפי טיהתורה בכללה
 תמיכונה מיחסת למטה רב' עה' וזה טכפל הרבה
 בתורה וברברי הנביאים אמר תורה יכיה
 לני' מטה מודטיה קהלת יעקב זכרו תורת מטיה
 עברי' עס טכבר נטייחר מטה עה' בזאת המדרג'
 מהנבואה קבין טואר הנביאים ולזה יחויב
 טתהיה התורה בכללה נטונה עי' מטיה רבי' עה'
 ער טכב' תמיכא טימיכו מילה טיכיה בה חברהס
 הוטב היצוי' בה בתורה אמר וביוס
 הטמיני' ימול בטיר ערלותו דראוי זה להיות
 כן לפי טיהתורה בכללה היו טימוס אחר יכין בו
 אל תכלית אחר במספר והוה ההיכלחה האטוטי'
 והפועל האחר במה טיהוה אחר במספר ראוי
 טתהיה הגעתו בטימות מאחר במספר
 וגכ' הנה הנבואה האחת במה טיהיה זוח' תמיכאה
 תמיד מגעת לטביז אחר
 ואס הגי' רב' הגיע בכללה לא' א' מה' כמו טיתרו'
 מנבואת יטייה וירמיה במה טינתנבואו יחר' על
 דבר זוח' חולס החסרו' המגיע בטנבואו הוה טכב'
 יקרה טולא יזרע פיר' טיה לו כמו העניין בדטואל
 אבל עכע יגיש ל' הנבואה לא חלק וזולת
 חלק ובהיות השט' הוה מכואר טכילל התורה
 ראוי טיהיה נתן עי' מטיה זחס נתן מימה חלק
 לזולתו טיוטב היצוי' בו במה טינתן לו מיהתורה
 גכ' הנה תמיכא טימה טיהתמות ליטראול במעמ'
 הר' סיני הוה נבואת מטיה רבינו וקבלו ערליהס
 לעשות כל מה טיהגיע לו בטנבואה ואלו היה

הטובות רל' שיאירו על הארץ כרי שיכול הבח' לראות מוחסיו ולמשול ביום ובלילה בדרך שיכודרו מה' לך המקרי המתחלפי והמתחדשים בזה השולם השיפל כשימשול זה פעם וזה פעם כמו שיקדם ולהבריל בין אור הכוכב והוא עת היותו פל האופק ובין חשך הכוכב והועת היותו תחת האופק וכן יהיה אור הכוכב קורבתו מהפא' היכפונת אשר טס הישוב כי אז יהיה טיכויכו חזק בזאת הפאה היכפונת וחשך הכוכב יהיה מרחקו מהפאה היכפונת כי אז יהיה טיכויכו חלוש בה ולזה אמר בכאן ולהבריל בין האור ובין החשך תמורת מה שיאמר ראשונה להבריל בין היום ובין הלילה להוסיף ביום על מה שיכיו' בזה המאמר ולזה אמר ולמשול ביום ובלילה תמורת אמרו והיו לאותות ולמועדי ולימי וטינים ממה שיזסיף גלוי ושלמות על מה שבאדרנו בזה המאמר רל' אמרו והיו לאותות ולמועדי וימים וטינים ואמר אחר כך טיהט' ירע טמה טהמיכאו מהכוכבי הוא טוב ויחס ההויה וזאת ליום רביעי

והנה

בכאן טני טפקות גדולות ראוי טטטיתרל בהתרס האחר טכבר התבאר ממה שאמרנו טאלר הככבים המיכאס הט' ית' בעבור אלר הנמיכאות הטיפלות ויהיה אס כן הנכבר בעבור הפחות ונה טיקר טיכוס אכרל החכמים והטיני טכבר יהיה ראוי לפי הסרוך הטבעי טתיוחס וזאת ההויה ליום הט' לטי' כי הטימי והככבי קורמי' בטבה ובמיכאות ליסודות ולמה טיתנה מהס ונאמר טיהספק הראטון ואס הוא מפורסס וזן התרו ממה טיקטיה וזה טיכבר יראה תמיד טהנכבר יטלים הטיפל במה טיטיפע לו ובזה האופך יטילי ה' ית' כל הנמיכאות כמו טיהסכיימו עליו הפילוסופים ובטלי התורות ולא נאמר מפטי זה טיהיה הט' ית' בעבור הדברים הטיפלי' מימנו אבל נאמר טמיכאותו הוא באופך מהטלמו טיכוכ' להטיפי מיטלמותו לכל הנמיכאות לפי מה שאפטיר להס טיקברו מימנו וזמנס מה טהו מן הטיקר טיטלס הנכבר בפחו רל' טיקטה הנכבר טלמות מהפחו עד טיהיה הפחות מיטילי' הנכבר ובהיות העטי' כן הנה יסור זה הספק במה טאמר וזה כי הגלגלים טמיכאו בעבור עיכמותס ולמה טיהיה יותר נכבר להס טיתטיעני מיטיומו

כי היתה התנוטה חיים לרברים הטבעי' הוסימו מתנועעים ולפי טכבר אפטיר להס בתנועתס טיטיפיעו טלמות לנמיכאו הטיפלו והיה יותר נכב' להס טיטיפיעו מיטלח יטיפיעו לפי טזה דרך הנמיכאוי הטלמים טיערף להס מהטלמו באופך טיטיפיעו מימנו לזולתס הוטימו תנועתס באופך טיטלמו בהס הנמיכאות הטיפלות ולזה המיכאו הט' ית' בקיכת חלקיהס טיכויכיס מוזריס טיהיו כליס להס להטיפיעל למה טלמטה מהס מיכר הטיכויכיס המגייעס מהס ובזה היתר זה הספק והוא עיון נפולח מאד נבוכו בו רביס והוא מכוונ' טזה היתר לל' יספיק בטלמות אס לא בהנחת העולם מחודש ולזה זכרה בכאן התורה בריאות הכוכבים והתועלת המגייע מהס אשר בעבורו נמיכאו להעמידנו על טהעולם מחודש כי העיו' יחייב עס התבוננות הטוב טיכריאות הכוכבים הוא לאלר הפעולות לבר' לל' לטיכמות הגלגלים כמו טביארנו בספר מלחמות הטס

והיות גכ' לככבים פעולות מתחלפות עס היותס מיטבע אחר וזי אפטיר גכ' טיטלס לפי הטבע ולא התחלפותס מיכאר חלקי' הגלג' כי הס עמו מטב' אחר וזי אפטי' גכ' טיטלס לפי הטב' ולא התחלפו' קיכטס מיככותו טיהיה זה מאיר מעיכמו וזה יקנה האו' מזולתו ולא התחלפותס מיכאר חלקי' הגלג' כי הס עמו מיטבע אחר ולזה תלקת הוראה חזקה בעניין הככבים בחדוש העולם כמו טביארנו במי' ואולס הספק הטיני הנה הוא קטיה מאר וראוי טנאמר בהתרו לפי קיכודנו ונאמר כי התו' זכרה עה הספר להעמידנו על חכמי הנמיכאו לפי מה שאפטיר בחדוש העולם והוונה עס זה לפי מה טיראה מדבריה. להיטיידנו ל' הדברים טיטי' מותנו מאד מיכר העיון טהעולם מחודש ולפי' טיהגלות הארץ הוא מהדברים טיטייר בטפטותנו אמונת החרוש לפי מה טי שאפטיר טיוחס טיטנו אל הטבע כמו טביארנו במי' הנה ריכטה התורה לזכור הככבים אחר בריאות הגלות הארץ כרי טילח נטעה בטטיהס הגלות הארץ אל הככבים כמו טיעשו הפילוסופי' כטילח מיכאו בכאן טבה אחרת ייחסו ליה הגלג' הארץ וכבר יראה טהווא בלתי אפטיר טתיוחס וזאת ההויה אל הככבים שאס העטי' כן היה המקו' הנגילה מארץ טולס הסבוב עי הככבים תאלר

היה בריאה ונתינת טבט לא מיכזה והער הנאמן
 אמרו בסוף הענין ויהי כן ומופך הבריאה הזאת
 הוא טנתן בכח הארס שיהיו היכמחי מוון לו עס
 היות רחוקי מוור מטבטו וכך נתן זה הכח לטאר
 הבח ומזה המקו יוסר זה הספק אטר יכופק בזה
 המומ וזה טיהור מבווא מיכ העיון ומיאר התורה
 טיהריון הלהי לא יטתנה וכבר יחטיב טייחוייב
 מזה המומר טייטתנה ריון הט' במה טייכזהו
 מהמיכו וזה טכב יחטיב טיה ית מטבט בזה המומ
 אכילת בטיר לארס וואכ התיורו לטח אמרו כל
 רמטי אטר הוא חי לכס יהיה לאכלה וזהו טיקר
 עיכוס ראוי לברוח ממנו כל בעל דעת וכב אמרו
 זה ברדט קינת רול לט שבוואר הענייני ובכיויכ
 טהס לא טביט למומר אמר כמו טיהור הרב
 המורה אבל טמטיך מל מה טייאות מל טירטי התו
 והעיון והוא מבוואר טויין ההאמנה בכל מה
 טאמרוהו רול מחוייבת לנו כי כבד ימיכמו בהס
 דברים סותרים קינתם קינת ולזה לא טרחיק היות
 בהן דברים בלתי יודקים בכמו לו הרברי וכבר
 יחטיב טעס כל זה יתחייב לנו טייטתנה הריון
 הלהי במה טייכזהו מהמיכות טיכבר התיור לבני
 טח אכיל כל הבח אמ' כל רמטי אשר הוא חי לכס
 יהיה לאכלה ואכס אטר קינת בתורה וטאמ' טיכס
 היה בוא האיסו לבני טח בכללס היה זה בלי ספק
 טניי בחק הריון הלהי אבל למה טלא טאמר זה
 לט לקינת והס בני יטריל הנה אין טניי כי אמנס
 ריכה הט' ביטריל טייחיו יות קרוטיי מכל האומות
 כמו טאמור בזה הענין בפרטית ביוס הטימיני
 והתקרויטתם והייתם קרוטיים כי קרוטיי וזה
 מטבט מהס קינת מה טיהתיר לבני טח וכזה תמיכ
 טאסר לבני אהרן קינת דברים הס מותרים לנו
 לריכותו בהס טייחיל יות קרוטיי מטיאר בני יטריל
 ואסר לכהן גדול קינת דברים הותרו לבני אהרן
 לריכותו טייחיה יות קרוטיי מהס כמו טנו בינור
 ולזה אמ' הטביי חפץ למען יכרקו יגדיל תורה
 ויאריי רל כי בריכותו ביכרק יטריל יגדיל להס
 התורה והארייה במה טיהרבה להס מהמיכות
 ובמון הותר זה הספק

ביאור רברי הפרשה

אמר הט' ית' טתמיכ חורץ מיני הבח' ההולכי

המולידים מינס וכך היה רל' טיכבר עטיה הט' ית'
 כל מיני הבח' הבלתי מרבדי' ההולכי' בזה האופ'
 ירע ה' ית' במה טיהמיכמו מזה טיהווא טוב למה
 טיהמיכמו בתכלית מה טיאפטיר בו כי הוא טיס
 יכירתו באופן היותר טכבר טיאפטיר למה טיכוון
 בו ואכס אמר ה' ית' לעליוני' ולתחתיוס טייטטיה
 מהס ארס בעל טיכל ואמר ה' גכ טייחיה זה האר'
 באופ' מהבריא טייטילטו ויטיו בכל הבעלי טפט
 הנמיכאים בעולם ההויה וההפסד וכך עטיה רל'
 טיכבר ברא הט' ית' בזה האופן את הארס ביכורה
 האנוטיי המיוחסת לו והוא הטיכל ההיוראטי ולזה
 בראו ביכלס הנליוני' כמו טיקרס כי טיכל הארס
 נטייחס באופן מה רטיכל השליוניס והנה בראס
 ובר וטקבה כי ביוולת זה לא טיכלס ההולדה ובזה
 ראוי טינבין טייחיה זה הטניין במה טיבראו הט'
 ית' מטיאר הבח' והנה ברסס הט' ית' להטיגחה על
 קיזמס וטימירתס ואמר להס טייפרו וירכו וימלאו
 את הארץ ויחויקו בה רל' טיכבר גזר בהבראס
 טייכזה הארס בזה כטיימיכט טיס מקבל ראוי
 טינתקן התורה על רל' ונתן להס גכ ביוס הברא'
 טייטילטו ברגת היס ובשוק השמיס ובכל הרמטי
 הרומט על הארץ וכבר וברנו במה טיקרס טיכה
 טאמר בכאן פרו ורכו הוא מיכות עטיה טיכטוייטו
 בו בסיי' וכבר טזכרה בכאן להיותה המוכת
 מדרגת הטלמות מוואת הבריאה האנוטיית לפי
 טיבה יתקיים המין האנוטיי ועור טיכבר היתה
 ראוי' ואת המיכו וטאר המיכו התוריות הנוהגות
 מנהגה להטקן מן היום טינברא ארס לט טלא
 היה טיס טביי יהיה ראוי טיינתן התורה על ידו
 ער עת בא מטיה רבי ארון הטביימיס ולזה תמיכ
 ואתה רול' אומרים טיהתורה טברא קורס טינברא
 העולם ובהיות העניין כן הנה יהיה זה המומר
 התורי' כילו טאמר אז להיותו מכון בעת הבריא'
 ולהיותו הכרחי להתמיר מיכמות המין האנוטיי
 ולזה גכ טזכר בזה המקום והנה ראוי טינברא
 טירטי ואת המיכזה מהמלות הנאמרות בה כמו
 טייטטנו וטאמר כי הטרט הראטון מוואת המיכזה
 הוא טיהווא לאיט ורל' לחטיה וזה טיהאטיה אי ספק
 בידה לעטיות והמיכזה אמנס טיכזה למי טיאפטיר
 לו טייטטיה ואמנס טויין ספק ביד האטיה לעטיות
 ואת המיכזה הוא מבווא לפי טויין לאטיה התחלה
 בזה הפוש אבל היו מקבל הפוש ותי' בבחירתה

בהכרח קודם יום ה' ולזה יהיה פירושו איכרנו
 משניי חטיק וכוסף כטעם ותכל רור טיהו מעניי
 החטיק כמו שאמר נכספה וגם כלונה נפטי ואם
 יספק מספק עלינו ויאמר טימס היה הרבר כן יהיה
 חסר נפטי כמו ותכל רור טיהר יסון בו ותכל נפטי
 נפטי רור לפי טיה הפועל הוא נקטר עם הנפטי
 אמר לו טיה אמנס יתכן כטיהיה החוטיק מורכב
 מגוף ונפטי כמו הזרס רל טימס ייחס זה החטיק
 לנפטי חסר הוא החלק ממנו שאפטר טייחוס לו
 החטיק והכוסף אמנס הש' יתע אין בו חלק ייחוס
 לו לברו החטיק כי מיטו מורכב ולזה ייחוס
 החטיק חסר הוא חוטיק חליו בעימנו לא אל חלק
 ממנו וחופן חטיקו ביום הטיביעי מלאכתו חסר
 עטיה הוא טיהו חוטיק בנה הסרור המוטיכל חסר
 לשורס חסר הוא הש' ית' באופן מה כמו טיזכר
 הפירוסוף במה טימס ה' ית' הוא טימס הנמיכאות
 וסדרס ויטרס עם מה טיכבר ביארטהו מזה במי
 והח חסר ממנו השתלשל המיכאות רל טיבנה
 הסרו המוטיכל חסר המיכ' העול כמו טיימיכית
 הפועל הכלי מהסרור המוטיכל חסר לו בנפטי
 כלו תאמי טיהגרי יעטיה הכסא מהסירו המוטיכל
 חסר לו בנפטי ולזה תמיכ רור טימרו טיבקיכ'
 טס ה' ית' נברח העולס אמרו טיהעולס הזה נבר'
 בהו והעולס הבא ביור' וסמכו חל זה מה טימרו
 הכתוב כי ביה יי יכר עולמיס וזה נפלא מחד
 ומסכיס לחמת כבר תבין זה כטיתבונן במה
 טיביארטהו מנה העניי במי וזה החטיק חסר לה'
 יתע בנה הסרור המוטיכל הוא סבה טייכ'גהו אל
 הש' ית' תמיד ובנות ההטיגה יהיה נטימר זה
 המיכאות על עניינו כמו טיהתבאר למי טייפליג
 העיון באלהיות וזה כי הטיכליס הנפרדי יחטיקו
 גכ להדמות לבורחס להיותו הולך מהס מהלך
 הפועל והיכודה והתכלית ויטיגו מנה הסרור לפי
 מדרגתס ויחטיקו לעטיו לפי מה טייגורהו הסרור
 ההו לפי מה טינתן להס הש' ית' מהפערלות
 בהטלמות העולס וטימירתי ויתנעשו הגלגליס
 בעבור זה היכור באופן חסר הס מתנעעיס בו
 ויטלימו בנה כל הנמיכאות

ביאור דברי הפרשה

אחר טיכבר זכר מדרגת הבריאה בסלמות חתס

מאמרו טיכבר טיולמו באור השטיה ימיס השימי'
 והארץ ומה טיבהס מן הנמיכאות ולפי טיות
 הפעולה מינה במדרגת המלאכה אשר נעטיה
 ונחטו באומטות טילא טיכטרך אל הפועל אחר
 ההטלמה כאלו תאמר הבית כטייבנה כבר יתקיי'
 וחס טערי הבונה חבל הי' יכריכה על הפועל תמי'
 יעמידנה ויטימרה כמו טיהתבא באלהיות הטס
 זכר טיבין הטיביעי חטיק הש' ית' הסרור המוטיכל
 אשר לטבראות טיהחטיק ההו הוא סבת קיוס
 המיכאות כמו טיקרס וזו טיבת מכל מלאכתו
 חסר עטיה ר' טילא טיכטרך אחר זה לחרש
 הנמיכאות על וול המטיגה הטביעי והנה נתיחסה
 ליוס הטיביעי וזת ההטיגה והחטיק אשר הוא
 סבת קיוס העולס על ענינו אחר טיברוח כי הו
 כמו מדרגת טיביעיית לבריאה חבל היא המדרג'
 היותר נכברת אמרו כבר' מיטל למלך טיעטיה לו
 חופה סיידה וכיידה וכיידה מה היתה החופה
 חסרה כלה טיתכנס לחופה כך מה היה העולס
 חסר טיבת ורבטן אמרי למלך טיעטיה לו טיבנת
 מה היתה חסרה חותס טילה כך מה היה העולס
 חסר טיבת וזה מאמר נפלא מאר לפי מה טיריכהו
 כי בלי ספק מה טימרטהו לא יתכן טיאמר על
 הזמ חסר יטללהו יו הטבת כי מיטו הולך מהלך
 הטלמות והתכלית מהטבראות כמו טיהמטירלו
 וכאטר הטיטב לטו זה הפירו' הנה חפטר טיכפר'
 ויכל אלהיס מעטיין ההטלמה ויהיה הכל הורך על
 מיא' אחר עם הפירו' הרחשו וזה כי וזת ההטלמה
 אמנס הו במה טיותמי ה' ית' להמיכאות הנמיכאו'
 באופן טיהס עליו וזה יהיה ממנו במה טיוטיפט
 ממנו תמיד על האופן טיזכרנו והו כמו מדרגה
 טיביעיית לבריאה ולזה נתיחסה ליוס הטיביעי'
 ולהורות על עטיין חרוש העולס ובאופן אשר
 יעמיד בו ה' ית' זה המיכאות אחר טיבראו בירך
 אלהיס את יוס הטיביעי וקדשו וזה אמנס היה
 כטינתן התורה באמרו כי טיטת ימיס עטיה השס
 את הטימיס וזת הארץ וגו' עלכן ברך אלהיס את
 יוס הטיביעי וקדשו כי היתה לו מטרחה מכל
 מלאכתו אשר ברא לעשות המיכאות על עניינו
 כמו טיקרס וראוי טילא נעלס מרש לא נקרא ה'
 ית' בכל מה טיקרס מספור מעטיה בראשית כי חס
 אלהיס ובמה טיבא טיאחר זה נקרא יי אלהיס
 טילא בדברי נחש וזזה עד פטיין קין והבל

גכ' כשיית זה הפועל כי כבר אכשרי שיתכי עטמ'
 לקבל זה הפועל ולא יטלס ממנה פרי להיו הזכר
 רטי מבפפ' וזורה מבחוך וכבר נתבא זה השרש
 בו מייבמות השרש הב' ס' לא יפטר האד' מפריה
 ורביה אם לא יהיו לו זכר וטקבה יטלס בהם מלא
 כל הארץ והוא טאמרו פרו רמז בו טל ההולדה
 ואמרו ורבו רמז בו חיוב הרבוי בהולדה ואמרו
 ומלאו את הארץ יתחייב ט' ט' בזה מלא הארץ
 והנה הרבוי הראשון בהולדה הוא ב' לפי ט' ו'
 חפ' לקיום העולם בלא זכרים ובלא נקבות הנה
 יהיו לו ט' זכר וטקבה וזוה יטלס מלא הארץ
 כי האדם ואשתו הם זכר וטקבה ואם יולידו זכר
 וטקבה לא יחסר מלא הארץ בהפקרם עד ט' ט'
 בזה האופ' קיו' אט' הארץ על עט' אחד ויתבא'
 ממה טאמרו טאם היה הזכר סר' מו הטקבה
 אלוט' או טמתו ולא הולידו הנה לא נפטר האב
 מפרי רביה כי לו התולדות לא יטלס בהם מלא
 הארץ אבל נפקד מקומם במותם ואול' אם הוליד
 זכר וטקבה ומתו ונטאד לו מהם זכר וטקבה הנה
 הוא פטור מפריה ורביה כי כבר הטל' חקו במה
 טהוליד ונטאד לו מהם מה ט' ט' בו מלא האר'
 אבל אם לא הוליד האב זכר וטקבה והיו לו ממי
 טהוליד אשתו זכר וטקבה הנה לא נפטר האב
 מן פריה ורביה כי לא הטל' חקו הראוי לפיכמו
 וכב' נתבא זה השרש וכל מה שחייבנו ממנו בו'
 מייבמו' השרש הג' טהאד' יתחייב בזה המצ'יה
 משת היוטו רמז' על שנהג הטבטי' להוליד הולד'
 טלמה יטל' בה מלא הארץ וזה יתב' ממה טאמר
 ומלאו את הארץ וכבר זכרו רזל טזה הזמן הוא
 מן התורה לפי מה טהיה מקובל אטלס מעט
 היוטו בן כ' לא קדם זה ואפ' טהוא יכנס בגרד
 טאד המיכות מעט היוטו בן יג' טנה ויוס אחר
 והטב בזה טהאדס בהכנסו לגבור יג' ט' וי' אח'
 ימיכא בו המות הורשי מעט להכלות מזונטבגרו'
 החוק הנמייכא לו טביב הזמן ההו' ולזה אם יוליד
 או יהיה ההולדה חסדה לפי המנה' הטבטי' ובוה
 תמיכא טאפלטון יטוה במה טחבר אשתו מהנהג'
 המדינה החטובה טלא יתחברו הזכרי' לטקבות
 אם לא אחר טיגיטו קרוב לזמן אשר הגבילוהו
 על כר' טיהיו הנולד' טלמי הייכדה וכבר נתבא'
 זה השרש בו מקרוטי' ואול' מה טיתחייב ט' לו
 השרש' בט' און מבחא לזכרו בזה המזמר

והמטל טכבר יתחייב מזה במי טלא קיים פריה
 ורביה טלא יטא אשה בלתי רמז' להוליד וט' א'
 יחיימנה אם טטאה אם לא יטא עמה אחרת בת
 בני' ו' הריטן גכ' התבארו בו מייבמו' ובמקומו'
 מבחבות והנה התועלת בזאת המיכה מבואר
 והוא טייט' ממה קיוס המין האנוטי' כי האדם
 להיו' פעולותיו בבחירתו היה אפטי' לו טייטחית
 מינו כ'לו תאמ' אם וט' להסכמה בין האנטיס
 להמנה מהוליד ולזה הטגיחה בו התורה בזה
 האופ' ולזאת הסבה בעינה מנענתו התורה
 מהטחית כלי ההולדה ומיהרביע בח' כ' א' כי
 ההולדה תפסק בזה האופ' כמו טיהתב' בטפר בת'
 ואחר טט' לט' ביאור טרטי' המיכה הזאת
 ותועלתה טטוב למה טיהיינו בו מהביאור אמר
 ה' ית' הנטי' טתן לכס כח טיהיה כל עטב וורט
 ור' ופרי טן הזרע ורע טאות לכס למזון ובוה
 און כח לכל הבח' המטופפים וההולכיס טיהיה
 לכס טאות זה למזון עם כל יתק עטב חל טגס
 על היכמחיס והאילפות יהיה טאות להס למזון
 וכאטר ריטה ה' טיהיה זה כן היה כמו טריטתו
 חזולס זכר בכון ואת הבריאה כי פה יתקיימו לו
 המיטין ויטמרו מיטאות והנה ירעה כל אשר
 עטה והנה טוב מאד למה טכח' בו וכב' המיכא
 באופן הזוטר טלס טיהיה אפטר וכבר כלל בזה
 המאמ' כל אשר עטה לפי טמה טעטתו מהטולס
 היה קצתו בלתי מכון פייטמו ולא טל' הטוב פ'
 הטלס התכלית אשר בעבורו היה מה טלפטי'
 התכלי' וכן הטוב הטלס לא טלס לעולם בכללו
 עד טיהיה בטלמותו ותמותו וכבר יחס ואת
 ההויה ליוס הו' וכבר הוריעטו בזה טרטי' ח'
 טבטית טליו' כל החכמה הטבטית והוא טאון
 בטמיכות הטבטי' ותרבר לבטלה

ויבלו השמים והארץ וכל צבאם באור מלזת הפרשה

וכל ל'היס פיוס הכבישי פירט בו זולתינו עטן
 ההטלמה והביאס זה אל טיפרטו ביוס הטביטי'
 קדם יוס הכבישי וזה זר מאד עם טיהיה בזה
 המזמר מותר כי אחר טטלמו בו טייס וארץ
 וכל טבא בטטת הימיס טזכ' הנה כ'תה המלמ'

הטגות חלושה לרוחק מיחיותו ממיחיותם
 בעצם ובמקום וכבר התבאר בספר הנפש שהכח
 המרמה והכח המתעורר יטיב הבח' אל מה
 שיתנועע אליו או ממנו וזה המרמה כבר ייכיר
 רבר מהרברי המוחשיים ויתעורר כח המתעורר
 מהסיוור ההוא ויטיב הבח' אל שיתקרב למוחשי
 ההוא ויכיר ייכירו הכח הרמיוני או שיברח ממנו
 ולפי טבנה הזופן יקרה למרס שימשך ואחר
 ההטאות הגופיות אשר הם המרחיקות אותו
 מטרמותו הנה יהיה הכח המתעורר הוא יכיר
 הרע והכח הרמיוני הוא המטהיגטו הנה כבר
 התב' לך שהכח הרמיוני הוא כלי להגש הטלמות
 למרס והוא בעינו כלי להרחקת הטלמות לז'
 שיה אמנט יהיה מיכררים מתחלפים המכוון
 בו ביכירתו הוא ההגעה ל הטלמות ומבוא גב'
 טבכמן הטגות אנטיות מיכן למרס במה שהוא
 מרס אבל ישתתקבהס באופ' מה לבח' והו' הטגת
 הטוב הרע כילו תאמר ידיעת הערב מהרבריס
 והבלתי ערב אשר הו' טוב ורע איכל קיס' האנטיו'
 והמוטייל מהס והמזיק והטאה מהס והמגונה כי
 על כל לו הרברי' יאמ' הטוב והרע לפי מה טירומ
 האנטיים עד שקצתם יטיס הטוב הערב והרע
 הפכו וקצתם יראה שהטוב הו' הנבור והרע הפכו
 וקצתם יראה שהטו' הוא הטכות והטרידה והרע
 הפכו וקצתם יראה שהטוב הפעולו' היפות והרע
 הפכו כמו טנוכר בספר המדות הנה לו הדברים
 ומס מגיעי' למרס באופ' מה מהשכ' באמיכעו'
 החושיים כמו השניין בטאר ההטיגות האנטיות
 הנה לא יגיע בקשינס למרס ההטיגות הנפשי'
 המכו' בו אבל אולי ירחיקו ממנו וזה מס נמש'
 לרבריס הערבי' להטאה המגעת לו מהס מס מיכ'
 שיכלה ומנו בחקירות לו הרבריס ותמנע ממנו
 ההטיגה בטימוס הנמימות וסדרס ויטריס אסר
 בה תהיה ההיכלחה האמיתית כמו טקדס וחולס
 אמד טכבר' ישתתקבולו ההטיגות באופן מה
 לבח' כי הטג' הערב והבלתי ערב תמיכא מטותפ'
 ולהרבה בבח' וכן תמיכא בקצת הבח' ההטיגה
 המזגי' והמזיק עד שהס יברחו מהרברי' המזי'
 להס ומס לא קרס להס הרגעה כברוח אפרוחי
 התרנגוליס מהעוף האוכל אותם והטה מהואב
 ויקרבו אל הדברים המזעילים כמו שתמיכא
 בחולדה טכאסר טככה הנחש' תלך לטוב אחד

בעל קרבים ותגלגל עליו כדי שיינקב עורה
 במקומו רביס וייכא ממנה מרס הנחש' וכן תמיכ'
 בסטטי' טכאס' ינקרו עיני' אפרוחיה תבקש טטב
 הסטטי' אשר הוא מוטייל לזה תועלת נפלא ובכלל
 הנה מה שתמיכא מזה לבח' הם הרבה וכן תמיכ'
 בקצת הבח' הטגת המגונה והטאה עד שיומרו
 טיהסס לא יבא על אמו והגמול לא ישימש בפטי'
 כל בריה ותרגול לא יזקק לתרגולות מס לא
 פייסה תחלה ולהיות רעות האנטיים מתחלפות
 בפטי' הטוב והרע זה הזופן מהחלוקה עד שיהטו'
 איכל קצתס הוא זולת הטוב איכל קצתס יתחלפו
 תכונות האנטיו' חלוקת רב כי כל אחד מהס יבחר
 במה שהוא טוב ואכלו כמו טנוכר בספר המדות
 ומבואר גס טנקבת הארס תתיחד מבין שאר
 הטנקבות הבח' שהיא טברות לפבור הוכר באשר
 יטילס לו הפטמי' להטיהרל במוטיילות להגיעו אל
 היכלחתי' ואולס נקבות שאר הבח' לא ימיכא בהס
 זה היתרון לזכר על הטקבה הנה זהו מה טיראיני
 להטיעו קורס טטכנס לביוור ואת הפר' וכמעט
 טכל עטייני' ואת הפרטיה מבוארס בו ומהנה
 טתחיל בביוור מלות ואת הפרטיה אשר במו בנה
 הספנד' לפטי' חיה רל' לפטי' אשר ימיכא בה
 החיות והקיוס בעיכמותה מה טיוין כן בפטי'
 טאר הבח' כי היא ההיולאנט וזה היא נפסרת
 בהפסד החומר ואולס נפטי' הארס היא נברלת
 באופן מה כמו טביארטו בא' ממי' ומזה היכר
 היה אפטי' בה שיתטאר קיימת בהפרדה מן
 החומר ומפטי' זה תרגס אנטולוס עה' לפטי' חיה
 להזח ממללח הורה בנה שהוואוואר לפטי'
 המרברת אשר בה הארס מרס ומזה הענין גב'
 באומ' כל אשר יקר לו האו' נפטי' חיה הוא שמו וזה
 טימה טקרא מרס מהטמות מין הריכין בו קריאות
 הטס לפי הסכמת הלשון לבר מזולת טיורה על
 מהות זה הט' הטקרא בו אבל הריכין קריאות הטס
 המורה על מהות רבר ורבר והטימות אשר זה
 עטיינס הם הגררים אמרו בבר' בטעה טבא הט'
 לברא מרס הראטון נמלך במלחכי השדות אמר
 להס טעטיה מרס אמרו לו מרס זה מה טיבו אמר
 להס חכמתו מרובה מטולכס הביא לפטיה עופות
 ובהמות וחיות אמר להס זה מה טימו וזה היו
 יודעין העבירן לפטי' מרס ואמר לו זה מה טימו
 ואמר זה טור וזה חמור וזה סוס וזה גמול וכול'

ומענין קיץ והבול נד סוף הפרש נקרא יי ואחר זה
נקרא לפעמים אלהים ולפעמים יי כי זה בלה
אפס שילח יהי לשני כמו זה המאמר הניחלס ונאמר
כי מה שתגזרהו החכמה הלהית שיהיה הוא מה
שהמיכיוו הניית בטיית ימי בראשית כי מה
טיהיה היה כפי הסרור המוטכל לניית מעטן
המיכיוות אשר יתכן שיישילשיל ממנו כטריחהו
הני ורזה אמרו רול טיהטולס נברא במדת הדי
והנה תמיכאס שיקראו מידת הדין מה שיאותו
טבע המיכיוות ומידת רחמי מה שיעשהו הני
על וול המנהג הטבעי להטיגח על שני חסידיו
ויראיו וכאשר התיטי לנו זה נאמר כי הית ואס
אחר פשוטי בתכלית הפטיטות הנה יתואר בטי
מלו הטמות רל יי להיס מיטי ירדיוס מתחלפיוס
וזה שימכר שיכמותו יתואר בטיהו יי כמו טיאמ'
זה שמי לעולם והו הני המורה על עיכמותו אשר
לא ישתתף כמו וולתו כי הוא מודה על טיי חיו'
המיכיוו אשר ייחד בן הית רל טמיכיוותו הוא
מיכר עיכמותו ומיכיוות וולתו הוא טיפס ממנו
כמו שייכתב בגה בפרטי ואלה טימות ומיכר מה
שיתכן שיוטישע ממנו זה המיכיוות וינהיגהו
בהנהגה המתוקנת בתכלית מה שאפטר נקרא
להי ולפי טיאחר טיטלמה הבראה בטיית ימי
בראשית הספיק לזאת ההנהגה אשר ינהיג בה
המולס הטיגו עיכמותו כמו טיקרס אשר זאת
ההטיגה היו עיכמותו נקרא יי כמו טיהתבאר למי
טייין כספר הנפס ובחכמות האלהיות הנה טב
לקרא וזוה בטס אשר יורה על עיכמותו וכל זאת
ההטיגה יחד ורזה קראו יי להי וכבר אמר בבר'
טהווא מוכיר טס מלא על עולס מלא וזה מאר
נאו למה טיזכרנהו ומנה היי תבוא טיכבר יספי'
להעמי המיכיוות מה טיורה שליו או מה טיורה
שליו טס אלהים כי הכל עניין אחד וזה כי מיכר
הטיגו עיכמו אשר וזאת ההטיגה היו עיכמותו
נקרא יי אלהים וזו ההטיגה מספקת בקיוס
במיכיוו על ענינו ומיכר הטיגו הסרור המוטכ'
אשר לנמיכיוות יתואר באלהים כי בוזאת ההטיגה
תטילס ההטיגה המתוקנה למיכיוו וזו ההטיגה
היא גכ הטגת עיכמו ורזה נקרא אחד זה עשס יי
ועשס ליהיס הנה זה הוא מה טיטראה לנו בזה
המקאס והוא נפלא מאר ומסכים ללשון התורה
ולזמות בעיכמו ובכאן נטילס לנו הביאו המסכי'

לאמת וללשו התו בכל מה שיבא במפטי בראשית
יטתבא ויתט היכור המגלה לני עמוקותיו ברונ
רחמיו וחסדיו על כל ברכה ותהלה וראוי שילח
טיכר מלתת תור לקורמיוס במה טיזכרו במעטיה
בראשית יי הם ואס נמיכיוו רחוקים מאר מהנוטה
אשר מיכיונה בכאן כמו טיטראה ממה טיביאר
הרב המורה בעפרו הנכב מורה הנבוכי והחכס
ר חברהס וע בפירוט התורה הנה הס היו סבה
באופי מה להעמידנו על האמת בזה ואול השילח
המאמר בחירוט העולס והתרת הספקות הנפולו
בו מדרך העיון היה ממנו במי וול ראינו בכח
לזכור רבר מזה כי יכטרך זה למאמר ארוך לא
יכילו זה הספר ומהנה נתיח לבא מה טינמטך
לזה בתורה מטפור סודות המיכיוות ואנחנו
מיתטייל ותחלה אס לא ימיכיוו רבריוס מסכימיוס
ללשו התיר במה טיקרס לנו מהביאו לפי פשוטי
הכתובים על האופן טינמיכיוו מסכימיוס ללשון
העטימיוס הנטימיוס לזה הוטימו בתורה נעלמיוס
מאר במטילי הזקי העולס וההסתר והתכלית
המכוון בו לפי הטראה לנו הוא להוריש הכלים
אשר טקן הית לארס להגיבו אל ההיכל הנפס
אשר בה יהיו לנו אלו החייוס הנטימיוס ואנחנו
מיכיויס בכאן היכנה מקשת בכל מה טיילכלהו
זה הספר הנטימך לזה עד כרטיה והארס ירש את
חזה אטיהו וזה טיכב התבוא בספר הנפס כי הטיכ'
האנטי ערוס בתזילת הבריוה מכל המוטכלות
אשר יטיגס וטיהטיכל הפיעל הוא אשר יטיפי
לו המוטכילו באמיכיוות החוטיוס והכח הרמיוטי
והכח הזוכר וזאת ההטיפשה אשר יטיפי לו
בהורשת סודות הטיימות העמוקים תרמה לברק
או ללהט החרב המתהפכת טיזיכך פעס ויטלס
פעס מפני קוטי הגעת ההתבורות אשר יכטרך
לטיכל האנטי מבי טאר כוחו הנפס בזה האופן
מההטיגה כמו טביאר בביאורינו לטיה הטיירי
וכבר זכר זה הרב המורה גכ בעפרו הנכבר
המורה נבוכיס וכבר ביארנו זה בראשית ממי
טההיכלה טיגייב וארס בהטיכילו מנימוט
הנמיכיוות וסררס ויטרס כפי מה טיאפטר לו
וטבזה האופן יחיה טכלו החייוס הנטימיוס ויות
מה טיאפטר טיירט לו מסודות המיכיוו הוואמה
טיבזה העולס הטפל רל הסרור המוטכיל אשר
לו ואולס בטימיוס ומה טיעליהס במדרגה תהיה

אבל תגלה ההטגה חלוטה אשר לו בהם יותר
 נכבדת ויותר חסוקה מההטגה החזקה אשר
 לו בלן הדברים הטפלים וזוהי כיהוא בתוך הגן
 לפי טיהגן הוא כחיי על הטגותו כמו טיקרס
 ועץ הרענת טוב ורש עטינו ועץ הרענת רענת טוב
 ורש וכמוהו הארון הבריית ובאורו הטגת הערב
 והבלתי ערב הטמה והמגונה והמוזעיל והמוזיק
 וטואר מה שיאמ' עליו הטוב והרע לפי מה טיראז
 האנטיים ואלו ההטגות גכ בתוך הגן כמו טיקרס
 כי מהטכל האנטיי ג'ישו באופן מה באומיכנות
 החוטיים והדמיין וכבר אמרו כבר טיעץ הרענת
 לא גלהו הקבה לארס ולא פתיר לגלותו ראה מה
 נתנו ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אות'
 ותרגת את האוטיה ואת הבהמה אם ארס חטא
 בהמה מה חטאת ואלו טלוח תהא בהמה שיכרת
 בטוח ויאמרו ויהי טנטסלה פלוגית טל ידה אם
 על כבוד תולדותיו חס הקבה על כבו ארס עיכמו
 על אחר כמה וכמה וכבר אמרו זה לפי טכבר
 אמ' קיטן טיחטה היתה טהטיגו באכילתה הטור'
 המגיט מימנו וקצתם אמרו טמנה היתה והטיגו
 בה מהטגות מה טיהביאס לחקור בטוב וברש
 וזה החכס אמר טלח טתגלה זה האילן לארס ולא
 יתגלה וזה לכבוד ארס החוטין ועל דרך האמת
 אשפי טכבר טטיג טטוב והרע באומיכנות הטכל
 באופן מה אין ההסיפטה בנות ההטגה המכוונת
 בטכמותה מה ית' ורמיי טתרע טערן הוא מקום
 מהיטוב ולמורחו היה נמיא הגן אשר בו טל
 פרי טגרים אמר בערן גן גלהיס היתה וכפ' כל עץ
 בגן גלהיס לא רמה אליו כיופיז ויטס מדברה
 כנרון וערכתה כגן יי כגן ערן הארץ לפניו וזה
 כלו ממה טיורה טוהו מקו נמיא ביטו וטהמקום
 ההוא רענן ורען מועד ולוה גכ המטייל בו מה
 טיהמטי ומן המבו גכ טמערן ייט טהר להטקות
 את הגן ההוא ומטס יפרדו אלו הארבע טהרות
 המפורסות טוכר אשר הם טהדות גדולים יטקו
 חלק גדול מהיטוב לפי מה טהתפרסס מטבייטס
 וזה היה מחכמת זה המטיל טפטוטו הוא רבר
 נמיא כן וזה ממה טיוסיף העלס והסתר במה
 טכונן בזה המטיל והתפרד הנהרות מהגן הוא
 מטיל למה טיוטיפט מהטכל ההיולאטי אל טואר
 כחות הנשט כמו טממני כל עטינס ופעולותיהם
 ויקח יי גלהיס את הארס רל טטס בלן הטבטיו
 גיבט ימטקהו לפכוד ולטמור הגן ברדך טידיחא

פריז וזאת העבורה והטמירה היא ההטתמטות
 בקטיין המוטטלו ברדך טייכא מה טככח הגן על
 הפע' והנה זה הטב אשר ימטיהו הו' מה טיראה
 בתחלת העטיין בלן הנמיאמו הטבטיו מטילמות
 היכירה וטוב הסדר והיוטרי בי זה ממה טיימטיון
 הארס אל טייחקו בעטנטס עד טיד' הסדרו המוטטל
 אשר לילו הנמיאמות וכבר ביארנו זה בספר טיר
 הטיידים אמרו כבר כי אמרו ויקח יי גלהיס רל'
 פתה אותנו כמה דתימ' קחו עמכס דברים וזה
 מטפס למה טיאמ' אכל תאכלהו מטיל ל' ההטגה
 כי האכילה תאמר
 על ההטגה כמו טאמר אכול רבטי הדבות לוח טור'
 וכבר נכפל ההמטיל בזה בטייר הטיידים ובמטילי
 מזה תמות רל' תפסק הטגתך והפך זה ותחי רוח
 יעקב וזכיה' מיכילותיו רל' מיכרדיו אמר כבר'
 ויקח אחת מיכילותיו ר' טמויל בר' טרפן אמ' מן
 טטרוהי כמה דתימ' וליכלפ המטכך ויסגר אשר
 והסטייר כמו יסגור טל איט והעטן היה טיה יתט'
 ברא על דרך מופת בא' מיכרדי הארס קרוכברמו'
 טיליא ברא בו הבטיר טינתהוה ממנו חוה ואמנס
 היה בריאת האטיה מן האטיה לפי טיהוא הסבה
 במיכילותה רל' טהיח טבראת לעבורתו ולהורות
 טיהוא במדרגת ההתחלה לה הוטימה בריאתה
 ממנו כרי טיהיה יות טטימטת ליו לעברו העבר'
 היכריכה לו גכ טבוה האופן גכ נמיאאת יותר
 מתייחטת אל טכט הארס ואולס בטואר הבח' אין
 העטיין כן ולוה טבראו יחר ממקו אחר וכב' אמ'
 זה כבר רל' טוארס טבראו מן הארמה וחוה טבראו
 מארס ורש כי מי אמ' טכס טייכמי ממה טייתחי'
 טיהיה בריאת מן האר' בטילקתה עיכס מטטימיי
 והוא היכילט טיחס היה הרבר כן היה גכ מחוייב
 לזאת הסבה טיהיה בריאתה ממנו כטילקח ה'
 חלק מבטירו כי הוא אמר ובטיר מבטירי וגכ' אס
 היה הרבר כן היה הארס חסר זה העיכס ארד
 בריאת חוה וזת מגונה' והנחש הוא מטיל לכח
 הרטיוני והמטיילתו לטחט להיותו מוזיק לארס
 בהגעת טלמותו כמו טיקרס ולהיות כל הטגותו
 מג'ט בטטיו רל' טכאטיר היטיג בתוט ברבר פלי'
 טיהוא מתוק הנה ייטייר אותו הכח הדמיוני בזה
 בזה האופן ולו' : תמיא עטין הנחש טופיל בטטיון
 אמר נחטיתי ויברכטי יי בגללך אמ' זיל טל הנחש
 טיהוא היה כטיטו' גמל וסמיל רוכב עריו וטהבה'
 טחקטל

כבר הורו לך שיקראו לך השמות חכמה נפלאה
ואם היתה קדימות לפי הסכמת הלשון לבר לה
תהיה בזה חכמה כי כבר היה יכול לקרוא באיונה
שם שיריב כילו תאמ' שכבר היה אפשר לו שיקרא
לשור חמור ולחמור שור לפי הסכמתו ומה
שהוא בזה התואר לא יהיה יחוד הש' לנקרא בו
חכמה אבל כאשר הנחנו השמות ההם על מהות
הדברי הנקראי באלו השמות היה בזה מהחכמה
מה שלא יעלה לאחד מבעלי העיון ולזה יחסר
ול קדימות אלו השמו' לחכמה נפלאה ואמר שכל
מה שיקרא האדם מהשמות בזה האופ' יהיה השם
ההוא נפש ימיא בה החיות בשמותה כי השם
ההו' הוא מוטבל הדבר הנקרא בו וילו המוטבלו'
כשהגישו לאדם הם נכחיות כמו שבא בא' ממי'
גן הוא רמז אל השכל ההיולאטי וזוהן ההמטיל
בזה שמו' שיימיא בגן הימיא חסד הוא כחיי
עליה' בכח כן ימיא בו השכל ההיולאטי המוטבלו'
חסד הוא כחיי עליהם בכח וכבר נכפל ההמטיל
בזה האופ' בשיד השירי' כמו שבאר שם ובדברי
רז'ל תמיא גכ' זה ההמטיל אמרו בטי' מחגיגה
פרק ח' דר' ר' ר' נכנסו לפרדס וכו' ואמ' טה'
פטעו כי בזולת זה לא יהיו הימיא בו בכח קרוב
והנה הודיענו בזה המאמ' שהימיא ההיולאטי מינו
במרדגת העשרד והכח הגמור אבל הוא יורה
ירבך בה זה הכח ולזאת הסיבה היה לאדם מה
שהוא ואופ' נטיבית זה הגן שהוכנסו לו כלים
להטגת הדברים המוחטי' אשר בהם יגישו אל
המוטבלו' בטפע הטופע לו מהשכל הפועל שמו
שיגישו לגן הטופע היות פרדותו בנהר אשר
יסקה אותו באופ' הרומי ערך הוא רמז אל השכל
הפועל וקראו ערך להיותו תכלי' התענו האפטירי
לכו שטרבך בו נטיגהו באופ' האפטירי לכו וזה
התענו' לא יסופ' להפלקתו עד שאי יחס לתענוג'
הגופניים אליו וכבר יהיה זה התענוג' לאדם על
הכלי' אשר המזות וזה יתבא מהעברות והתענוג'
אשר נטיגהו אפי' במה שטיג המוטבלו' לאדם על
בהיותו דבקי' בחומר אשר לא ידבך בנו כי חס
זמן מופט מואר לקוטי' השמש הטפע כחו הנפטי
אל השכל אשר בנו עד שיטיל לו כל ההתבודדו'
הרומי לו בהטגתו והנה אפ' נטיגהו התענוג'
ההו' נפלא מואר עד שאי יחס לתענוג' הגופניים
אליו וכפי' יהיה התענוג' ההוא בהטגה שתהיה
אחר הערד מהחמו' יותר חזק להיותו בלתי נפסק

וליהוה השכל מטיג או יחד כל המוטבלות אשר
קנה בהיותו דבך עם הגוף ולזה נקרא ערך כי
התענוג' השלם יהיה לאדם בדבך בו כפי' מה
שאפטי וכבר העירו בו רז'ל על זה הביאו אמרו
בפרק חלק מואר דכתי' עין לא ראתה לתי' וזולתך
יעשה למחכה לו ואמר קצת זה ערך שלא שילט'
בו עין מעולם ואם נאמר אדם הרומי היכן היה
דר בגן ואת גן הוא ערך תל' ונהר יוכח מערך
הנה כבר ביארנו לך מה שהעירונו עליו ואולם
אמרם שלא שילט בו עין מעולם הוא מבואר
שאינו גוף שיתטיל בו השין ועין השכל האנטי'
גכ' לא יתכן שייטיגהו בטלמות כמו שבא במה
שאי' ספק בו בא' ממי' מקדם רל' מראטי' הענין
וימיא מן אלהים מן הארמה הוא מוטב עיניו
ואחר שמו' וענינו שיכבר הימיא הש' ית' מן
הארמה כל עך נחמד למראה וטוב למאכל
והימיא גכ' ממנה בתוך הגן עך החיים ועך
היבית טוב ורע העך נחמד למראה וטוב
למאכל הוא רמז להטגת הדברים הערבים כי
העך הו' רמז להטגה בו המטיל וכבר תמיא זה
האופ' מההמטיל במטילי אמר על הטגת התורה
עך חיים היא למחויקים בה ובשיר השירי' ימי'
זה ההמטיל הרבה ועך החיי' הוא סוד המוטבל
אשר לטמיא בו השכל האנטי' כחיי על הטגתם
כי בזאת ההטגה יטיג השכל האנטי' החיים
הנכחיים אמרו כבר עך החיים מהלך תק' טנה
וכל מימי' בראשית מתפלגין תרתיו ר' יודן אמר'
בשם ר' יהודה בר' אלפי' לא סוף טפוי מהלך תק'
טנה אל קורתו מהלך תק' טנה ידכו בזה טעף
החיים הוא הסוד המוטבל אשר לטמיאיות
השולות שטיעידם תק' טנה אולם כמו שזכרנו
במה שיקד ולו אמר שכל מימי' בראשית מתפלג'
תחתיו כי מזה הסוד המוטבל יתהוה כל ההות
מהם כמו שיתבא בחכמת הטבעית ובמה שיאמר
הטבע ואמנם זכרו זה המימיאיות השכל לבר
להיות השכל הפועל הוא הסוד המוטבל אשר
מילו הנמיאיות השולות כמו שבאר במי' וליהוה
האדם יות' כחיי על הטגתו מהטגת מה שילמט'
ממנו ולזה גכ' תמיא' שמו' ול' טקומת אדם הרח'
היה מהאריך ועד לרקיש ואיכ' נתמטטה קומתו
כסחטטא וזו האמה שיעורה וכל' תק' טנה ודומי
טתרע טעם היות הענין כן תגי' לאדם היכלתו
גכ' במה שיקנה סך ההטגה בנמיאיות השולות

להיותו מיון מהוהן לארס • כתנות עור הוא
 כמו שביאר המתרגם במה שהמציא והריכין
 ברשיבך היו אלו הכתנו באופ' מהדכות והחלקו
 שהיו נאותו ללבטים על עור בטרם והנה המציא
 ה' את אלו הכתנות בפליאה כמו הענין בטיית ימי
 הבריאה ואולם המציאם להם להיות הארס הכרחי
 ללבוש ישימרהו מהיוק האויר המקי' וילו המתין
 זה ער טיהתבאר להם דרך המלאכה הזאת יאריך
 הזמן רימותו וס מהחוס אס מהקור' ולקח גס
 פושץ החיים רל' טייקת ההטיגה הוא בזולת הררך
 טייגי' עו בה ליה • ואכל וחי לעולם רל' טיאס אכל
 ממנו וזה יהיה כטייקת ההטיגה על הסדר הראוי
 יגי' ע לו ממנה החיים הנסחיים והנה יהיה ב' און
 הענין כן האס הארס הוטס בזה האופן מהבריאו
 אשר אפשר לו בה טייגי' המוטיכלות באופ'ן
 מ' עיוס הטיגתו לעליוני' לתכלית טייטתמט' בה
 בהטיגות הטוב והרע וטתה כיון שימרה והחטיא
 כוטתנו טמא יהרוס להכנס במוטיכלות בזולת
 ה' יכנות אשר אס יקח ההטיגה ההיא על הסדר
 הראוי יגי' ע לו ממנה החיים הנסחיים ולזה טילחו
 כגן ערך לשמרו מן ההריסה וזכטור טי' טיאמרו
 פן ישלח ירו הוא על דרך אורח חיים פן תפלוס
 טיהריסון בו טיאס יש תוחלת בזאת האשה הזרה
 טיתפלוס אדח חיים זה לא יתכן כי טבו מעגלותיה
 מנטיבות ולזה לא תרש אחות חיים וכן הטנין
 בכון האס יש תוחלת טי' טילח ירו ולקח מע' החי'
 ויאכל ממנו זה לא יתכן כמו שיתבאר אחר זה
 וזה הפיר' השטי הוא יותר נאות מן הראשון
 הכרוביס הס היכרות הרמיונות אשר יגי' עו
 באמיכנותס המוטיכלות כמו טיהתב' בספר הטפטי
 ובא' ממי' וקראס כרובי' טיהריסון בו טערי קטיטס
 לפי טהן בלתי טלמיס כמו הענין בנערי' וקטיטס
 והטכל יטלימ' כטיפטי' מהן המטיגי' ההיורלטי'
 ויהיו לו היכרות בטכמס הס המוטיכלות כמו
 טיהיה מהנער מיטי' ואת להט החרב המתהפכת
 הוא מטיל להטפטה אשר תגי' ע לטכל ההיורלטי'
 מהטכל הפועל כמו טקדס

ביאור דברי הספור

אלה תולדות הטמים והארץ ביום הבראס כאשר
 עשה ה' ית' התחתונים והעליונים רל' מה טיכבר

זכר אותי מהבריאה על מודרגותיו והנה בעת
 הבריאה לא היו האילנות נראים בארץ שרין ולא
 יכמחו הטטבים כי לא ירר עריין המטר ולא היה
 הארס נמיכא בעת ההוא טיכברו טיעבר הארמה
 והס טי' רברים יכריך היכמח ליה או ו' אחר מיהס
 לכול הפחות רל' טבורת הארמה והמטר ולזה לא
 נראו היסמחיס תקה הבריאה ההיא אכל היכמחית'
 אותס הארץ מעט מעט באמיכנות המטר ער
 טיטלמו והמטר הוא טיהטקה כל פני הארמה
 היתה הוייתו מן האיר העולה מן הארץ טיכבר
 יתהיה ממנו המטר כמו טיהתבאר בספר האותו'
 ואולם זכר זה בכון לפי טיהטלמות ביכירתו לא
 תגי' ע אלא לזמן ארוך אחר הבריאה שבראס ה'
 ית' בטיית ימי בראשית וכן זכר גב' לזאת הסכה
 בריאת הארס לפי טיהטלמות האמתי ביכירתו
 לא טטילס לו בעת הבריאה גב' וגס אחכ' לא יגי' ע
 לו כי אס בקטי' גדול וזכרו גב' לככה טיית והוא
 להטמירנו על סורות הבריאה האנושית ובאי' זה
 תגי' ע לו היטלחותו ולזה טיב להגיד הבריאה טיספ'
 עליה איך היתה ואמר טיכבר יכר ה' את הארס
 מהתחתונים ואמטס זכר הטפר לכר' לפי טירוב
 בטייטו מהטפיר כמו טיאמו' רל' וטור כי הוית הבח'
 ההולך טתיחסה אל הטפר לפי טיבו עמירתו אמר
 תיכא האר' טפטי חיה וכו' ולזא הסכה גב' טתיחסה
 הוית הארס אל הטפר והנה בסוקה ההויה טיס בו
 טיטות חיים מהעליונים והיה הארס בזה האופ'
 לספטי טיימיסא בו היחיות והקוים בטפמיותה מה
 טיאין כן בטארי הבח' כי יכורותיהס איך להס
 טמירה כי אס בחכר וכבר המיכיא השטס בארס
 מראטי טילמות בריאתי טיכל בו בכח כל המוטי'
 והיתה המיכאתי אותו באמיכנות הטכל הפיעל
 וסיס בזאת המדרגה הארס אטי' יכר רל' טייטתר'
 בחוקת היד להטיליס טכלו ולא יפטה לעניינים
 אחרים ואמטס אמר זה להודין על טיהכיתה היתה
 בבריאתו לזה התכלית לכר' ובעבור נמיכאו לו
 כליס רביס והנה היכמח הטיית' מהמוחטנות
 אשר בזה המיכיות הטפול כל ההטיגה מהרטיגו'
 אשר יוטג בהס השרב והבלתי ערב וכלל הטני'
 והרע כי זה ממה טיוטג בחוטיס בקלות וזוה'
 טילח השלס ואת ההטיגה אס לא באמיכנו' הטכל
 כמו טיכר אחר זה זכר יכמח מאלו המודטיית
 ההטיגה אשר בה יקנה הזויס החיים הנסחיים

גמול ורוכבו וכבר יפילו ולי' טים סמואל על היצר
הרע להיותו נגור מהטמאול אשר היו הנטייה
הדרך היצר וכבר התבאר לך במה טקדס טהכח
הרמיוני מטהיג באופן מה הכח המתעור ומחליך
אותו לאשר יפנה במה טייכירהו מהטוב והרע
ברברים . מכל חית הטדה הנה קדח הכחות
הנפשיים הנמיכאים בארס ובזולתו מהבח' חית
הטדה להיותם כמו חייכונים ממהותו המיוחד לו
ואמנס היה זה כן לפי טהטדה חוץ לעיר ולזה
תמיכא טהטיתמטו הרבה ליחס מה טהווא חוץ
מהרבר אל הטדה עד טכבר ביארו ול' ובטיר ב
בטיר טרפ' לא תאכלו הבטיר טייכ' חו' למחייכתו
כמו טטוכר בפרק בהמה המקסה ובמקמו רבי'
מהתלמוד ולוח' הסב' בעיטה נקדח הבח' המרברי
חית הטדה להיות מקומו חוץ מהמקו' טיהיה בו
יטוב בני אדם אמר וחית הטדה הוטלמה לך
ואופן חית הכח הרמיוני ערוס ית' מטאר הכחו'
המטיגות ההיולאניות הוא מבואר כי הוא יכיר
מה טיריכה ליכירו כטילא ימננהו מזה כחות ה
הנפשי ולא ימיכא בכל הכחות המטיגו ההיולאני'
כח מיכיר וחלת הדמיון ומזה היצר היה למרמה
מבוא גדול בענין הטבואה ובמה טירמה לה .
ומפרי הפך אשר בתוך הגן רל' ההטגות אשר
לא יוחסו רגן בעיכמו' לא טהן מגיעו באמיכע'
והס הטגות הטוב והרע . והייתם כלהים יודעי
טוב ורע רל' הס הטופטיים מטהיג המדינות כי
רוב מה טייטתמטו במטיפטיהן הו' בלו ההטגו'
כילו תאמר טיהם ייסרו הארס מהטתמט ברברי'
המגוטים או בהמיכאת ההנזקים וזה מבואר מאר
מענין הטופטיים כי רוב טטיפטיהם הוא מיצר ה
הטוב והרע . ונחמר העץ להטיכיל רל' טהטגות
מגעת בקלות נפלא מה טואין פן בהטגת האמת
והטיקר אשר תגייע בהם ההיכילה האנטיות על
תכליתה ואגלס הטייז הנחט האטה רל' חו' האטה
יזר חלוטת הטכיל מן האיש ולזה היא יזר קלה
להתפתות בזה והיא מחכ' הסיתה הארס כי הארס
נמיכך מאר להסתות האטה הלוא תראה כי טילמה
טיחכס מכל ארס הטו נטיי' לבבו . טלה תאנה
הוא מבוא וממנס לקחו טלה תאנה להיות בו רחב
וקיוס עד טילא ימיכא טלה רחב כמוהו יהי אפטי'
ל' הקיוס באופן קיוס טלה התנאה מתהלך בגן
הקול הוא טיהיה מתהלך כאמרו קולה הנחט ילך

וכן אמרו ול' כבר' לרוח היו' הוא רמוז אל העת
הקרוב לזריח' הטמט סי' או יתעור' הרוח ויטכב
וזה העת הוא מטיל לייכאה מאופל הסכלות לוח'
החכמה וכרומה לזה בא המטיל הרבה בטירי ה
הטיריים ויתחבא הארס וחטתו הוא מטיל אל
התחבואות המחווייב להם מיצר טטות הטגתס
הטגתס מהמוטיכלות אל הטגת הטוב והרע כי
מפני זה כטייריכה הפועל להטפי' להס במוטכיל'
לא ימיכאס מוככס וההתחבואו היה בתו' עץ הגן
אט' טטיתה הטגתס חליו . ויקרא י' ל' אל האר'
הוא עדמו על דרך ריאמר י' אל הטטיך ויאמר י'
לרג וכמומר הט' לחטה ולנחט והנה הוטיילתנו
התורה בטפדה זה הענין על זה האופן תועלת
נפלאה בהנהג' המדיני' והיא טואין לטופט לטפ'
את הארס אס לא אמת הענין עמו פטיס בפטיס
כי חולי' יש לו טענת התנכלות הלוא תראה כי ה'
ית' עם היונו יודע כל הרברים טופר בזה המטיל
לא עט' ארס וחיה עד טירבר עמס ורע אס יט'
להס התנכלות וכן הענין במה טבי' לחד ורעהו
כי לא יאמין הארס מרעהו טעטה רבר או אמר
כנגרו אס לא כטייתאמת זה עמו בו זסרו הדבה
ההיזקים הנזפלים בין בני אדם ויאמר י' ל' ל' י'
אל הנחט ורע כי זאת הקלל היא ימדק' בטחט
כי הוא אזור מטיל בח' ההורכיס בטכבר הוא לברו
נמיכא הולך על גחונט' ולוח הוכנו לו רגלים ללכת
כמו הענין בטאר ההורכיס טאמר הכתוב ונחט'
עפר לחמו וכן תמיכא טהאבה קיימת בין הנחט
ובין בני אדם עד טי' טו' בני ארס מזולת טייגיט
לו תועלת מזה וטהאר' כטייריכה לטכרו ולכתתו
ברד' טילא יזיק לו יכהו בראטו סי' לא יושיל הכותו
במקום אחר או בונבר כי אחר כן יחיה ויזיקהו
כטייכהו הנחט יטבר ויכתת בני ארס
בטקבס כי הוא הולך על גחונט' ומטס יכתתס
וימיתס כי כבר יתפטיט הארס בגופס וימותו וזה
מחכמת זה המטיל וחולס לפי הנמטיל יאות זה
המזמר גכ' כמו טיתבא ויהיה ביאור ראט ופקב
לפי הנמטיל בראטונה ובסוף וכן תרגס אטקלוס
ואכלת את עטב הטרה רל' טהטגתו תהיה ממין
הטגת טואי הבח' כי עטב הטדה הוא מזון להס
בזעת אפך תאכל לחס רל' טבקוטי' גדול תטיג
ההטגה האמתיות המיוחדת לארס והמטיילה
ללחס

הידידות והטה האטה לחלשת טכלה נסתתתה
ברמותה הערבות אשר יושג בזה האופ
מההטיגה כי בה יושגו המזונות הערביי והעמורו
הערבות בכלל עם שכבר תגיע ואת ההטיגה
בקרית טפול מה שאין כן בהטיגת עץ החי אשר
בו תשלם ההצלחה ופתתה אחכ איטה טיטתמ'
במלו ההטיגות וכאשר הטיטמטו בהם והטיגו
הטיגונה והנמה נגלה להם כי היותם ערומים הוא
פגונה מור ותפדו עליה תאנה ועטו להם חגורות
וכסות עדותן כי עדיין לא היה נמצא אצלם טור
ולא עמדי ופטי' וכיחכא בהם טיעטו מהם לביט
או חגורות והנה היה זה סבה טכפת טהיו נכחי
לקבל טיפצה ית באמיטנות הטיכל הפושל טפקד
מהם זה הטיפט מפטי הסתמטותם במלו ההטיגות
הפיהונו וואו דרך מכל טיה יתע' קרא לאחס לפי
טלא מיטא מוכן לקבל הטיפט הילחי ואמר לו
טיגיה בוד זה עטן פונה אטיגתו והטייב לו כי
בטיטו קולו התבונן בטגלות הערוה הו' פגונה
וואת היתה סבה בטלא מיטאו מוכן לקבל הטיפט
רל הטיטמטותו בהטיגת הטוב והרט
ואמר ה' לו ומי הודיטך טיהיה בזה פגונה האם
הטיטמטות בהטיגת הטוב והרט אשר יטייתך
טלא תטגמט בו והטיי כי אטתו הסתה ואתו בזה
והאטה התנטילה בזה גכ לה' ית טיהטח הטייאה
וטתקלר מפטי זה הנחט מכל הכחו הנפטייו אשר
בארס המטותפות לו ולטאר הבח' וזה טאין לו
מטיטמו כלי ההליכה לאשר יטיטך לדרוך אל
הטיגתו כמו העטן בכחות המרגיטות טייט להם
כלים יובילום אל הטיגת המוחטי' כמו העטן אשר
יושג בו הראו והאיון אטי' יושגו בו הקולו וואלם
הדמיון אין לו כלים להטיג מעיטמו דבר אבל
טייג' רבד מה טייטיגוהו החוטטים ויגיטוהו אליו
באמיטנות החוט המטותק כמו טיהתבאר בספר
הנפטי והנה לוואת הסבה ימיטא טייגי' בקטי' גדול
מה טייגי' לו מהיטור אל הדמיון לרב התבורדו'
היטריך לו בזה היטור מבין טאר כחות הנפטי
ואלם הכח הזוכר והטומר והבורר הנה הם
מטיגים מוטיגיהם בקלו וואפ' טיהם מטיט' להם
מתחוטטים לפי טלא יטיטמו בהטיגתם ל היטור
כמו טביא' בספר הנפטי ולכן טוכוד רברים רביס
יחד ולא יתכן טטיטיי' יחד בכח הדמיות כי אס
דבר אחר ונתקלר טיהיה מואכו' טפר רל טלא

תעלה הטיגתו וואת להטיגת הרב רי הפיטיי' כמו
העטין בטאר כחות החמרות ובהם גכ יגיט' רל
מהכוב הרבה כמו טיהתב' בספר הנפטי מה טאי'
כן בטאר הכחו המטיגו רל טיהטיגות המיוחדו'
להן לא ימיט' בהם הכוב ונתקלר טאר טאטי' בינו
ובין האטה טיטלמה ההסכמה בזה העטין אשר
הטייאה בו תהיה האיבה טר טיהאחר ינגד ולטי
לפנולתו וזה כי היא תטימט בהטיגת החוטטים
אשר יבטלו פנולות הדמיון בעת פנולתם ובין
ורעה והן אלו ההטיגות החוטטיות ינגדו לורט
הדומיון והם היטורו הדומיוניו אשר כבר הגיטו
טהדמיון ולא יזהל על יחודם בעת הטיטמטות ה
הנפטי בטאר ההטיגו אלא טסדור העטן יהיה כן
טיהי וזה טיה יבטלו פנולות הדמיון בראטונה
בהרגיטס הרברים המוחטי' כי און טבטל פנולתי
והוא יבטל פנולת' בסו' כטייחח מהם לו ההטיגו'
החוטטיו וייטיירס וזה העטי' כלו ערטי' כמו טיתרה
רל האטה אמר כי לחלשת טכלה לא הוטיגת
בברייאתה באופן אשר הגיטה ההטיגה בו
בברייאת הארס וזה טכבר יקרה רברים רביס
מכחיטי' כגין הוטת וההריון והלידה וטיטטוקתה
אמנס הטיטיה לט בורת בטלה והוא יטיטיל בה
אמנס היה זה כן לפי טכל מה טיהיה הרבר יותר
טכבר הטיגיח ה' בברייאתו יות' כמו טיהתב' בבח'
ווארס אמר כי לפטי' להטיגות האחרות וואת
המכונו' לו והם המוטטלו הנה הארמה טייטמחר
מפטי' אלו ההטיגות בטיה טייטיג' בה מהרברים
המוחטיס כמו טקדס נתקלרה טיר' יגיטו ממנה
כי אס בטיי' ובטיט' גדול המוטטלות בסדר המ
הטייטל אשר לרברים הטיטטיים והוא אשר
ההיה בו היטלה הנפטי ויתכן עם זה טיטימטיח
קריס כאשר לא הגיט בחוט' כל מה טייטיטרה
לקטת אלו המוטטלות כי הטיטות יקרה בולו'
ההטיגות הרב מיט' החמר כי הוא יטיט' ויביא
לרשוב במטיגי' המקרייס טיהם טיטמייס ורזה
יטיטה הארס ויחשוב טיהטיג' הרברים המולליס
המיוחסי' לטיכל ורא תעלה הטיגתו כי אס להטיג'
הפטיטות אשר יטותק בהטיגת הארס טס טאר
הבח' ובזה קולר הארס טייטיג' בקטי' גדול טיטכל
אמתי' ער יוס מותו והנה קרא הארס טס וטיט
חנה כאשר הטייג' בחו' טיט טכלה רל טיטטית
מרהקתה של טאר הבח' פלוי' רב וואס היא טטרת

באמינות הטיב האנושי וזה אמנם יהיה לו גב' באמינות הטיפע עליו מהטיב
הפועל חס' נקרא עטן בזה המטיל וייכמח גב' מיל
המוחטות הטגת הטוב והרע באמינות הטיב
האנושי במה שיטיפע עליו מהטיב הפועל והנה
זה הטיפע הטיפע על הטיב ההיולמי מהטיב
הפועל יתפרדו ממנו הטיפעו רבו וטיפעו מהטיב
האנושי לכחות הנפשי ובלו ההטיפעות יתלמו
לארס פערלותיו הבחיריו כלס אשר ישתדל בהס
וכבר מטך ה' ית' הארס וטס בו תטיקה ל' שתהיה
השתדלותו לעבוד ולשמור הטיב אשר בו ער
טייטלימהו ויזימהו מן הכח אל הפעל וזאת
התשווקה אמנס הוטמה בו מיכר השלמו הנראה
בתחלת הענין באלו הנמצאות הטבעיות אשר
ישירו הארס אל טיבתו במה טייט' מן החכמה
בבריאתם ולהיות כונת ה' ית' טיהיה השתדלותו
בהטיל' הטיב האנושי לבר יציה הארס טייט' ר'
בהטגו המיוחסו ל' הטיב האנושי והן המוטכלו'
אשר ישוב בהס טיכחי ויעזוב הטגת הטוב והרע
כי בע' השתדלותו בריבצר ממנו טילמותו האמו'
אשר בו יקנה החי' הנפשי ורזה גב' ברא ה' ית'
את האטיה להיו לעזר לארס בעטותה המולכות
הכריכות לארס לתקון גופו ובה יהיה לו פנמי
להשתדל במוטיכלו' וחס כבר טבראות האטיה גב'
להכלית אחר והוא קיוס המין הנה זכר בכאן זה
התכלית להיותו יותר טכבר ולהשיר ער זה הענין
סדר דמ' טכבר אמר הש' טייט' טוב בארס היות
לברו אחר טכבר טבראו לזה התכלי' טיכר כי הוא
לברו לא יוכל ער זה בטכבר יכטרך לו חלק גדו'
בזמנו בתקון מוונותיו ושאר המולכו' ההכרחיו'
לו להטמדת גופו ורזה הסכיס הש' ית' טייט' ר'
עזר טגרו והוא האטיה והנה מה טייט' ר' ית' ע'
מהבי' ההולכיס והמטופפס אשר יתכן הרגיס
לארס בקלות הביא אל הארס לראות מה יקרא לו
רל להטיג מהותס אשר ייחס בו א' מהס והוא
הסדר המוטיכל אשר ממנו השתלשל מיכוחתו
וכל אשר הטיגהו הארס מזה בא' אח' מהטמיצאו'
הטבעיות היה טמו טטי חיה רל טיהמוטיכל ההו'
כטיהגי' לארס היה טיכל טיכחי והנה בזה האופך
קרא הארס טימות לכל הבח' ולו בעימו לא מיכח
עזר טגרו רל טיכח הטיג המוטיכלות וידע ט'
טלזה התכלי' טבר מיכח עימו חסר טזר מתיחס

לו כי הבח' והימחיס כלס הס עזר לו כי הס
טבראטי כלס לעבודתו כמו טיקרס לא טלח יטלס
בהס העזר היכריך לו כי העזר ההוא יכריך טיהי'
מככל טיכל לפי טיהמולכות היכריכות לארס הס
כלס מסדרו מהטיכל והן חס' יקראוהו הפלוסופי'
הטיכל המטטי והנה הפילה ית' תררמה ער' האר'
ברוך טייגי' לו הטנה ובאחר מיכדריו ברא הש'
חתכת בטר מכוסת קרוס כמו טיהיה בריאתה
בעת הבריאה אשר תהיה ברחס ומהחתכה ההיח'
ברו הש' ית' טימות האטיה כדרך טיתטלס הבריאה
ברחס רל טייתהו מהטיפיח האבריס הפנימיים
והחיכויים במופך אשר ית' אחר בבח' כן בנה
מהחתיכ' הדי' את האטיה כטיידי ויבריה פנימי'
והחיכויים אלח טיזא ההייה כרגע וההייה אשר
תהיה ברחס לא תטלס אלח בזמן ארוך וזאת
ההייה גב' היתה בלתי חסרה אל הימיתה אבל
טבראו ארס וחיה בקומתן ולזה אמרו בבר' טיהס
היו בעת טיבראו ככך כ' טנה והנה פטיהקיץ
הארס מיכח האטיה הנבראות מיכלו' כי טס היתה
בריאתה ויאמר הארס ואת הפעס מיכאתי העזר
טיהייתי חסר כי היו ממט' לזאת יקרא אטיה והווא
טיס טגזר מן האטי' כי מן האטי' לוקחה וטבראה
לעבודתו ולפי טיהאטיה הוא העזר לארס במה
טייכטרך לו לתקון גופו הנה ראוי טייט' טוב את
חביו ואמו וירבץ באטיה טס טיכנה תועלת טיכ'
והוא טיהיו לבטר אחר והוא רמו אל היב' אשר
יטלס בו קיוס המין ולפי טלח השיתמטו הארס
ואטיהו בהטגת הטוב והרע היו עומדיס מבלי
לבוט ולא הטיגו טיהיה בזה בטיות וטנות והנה
הכח הרמוני היה טרוס יותר פטאר כחות הנפטי'
המטיות לארס ולטאר הבח' ואמר לאטיה
באמיכע הכח המתנו מה זה טויכס מטיותמטי'
בהטגת הטוב והרע אשר היו מגנת באמיכעות
הטיכל האס אמר הש' טלח טימות טימות בהטגות
הטיכל ואמרה אליו טיהאטיה טיבהטגו המיוחסו'
לטיכל יטיותמטו ואולס בהטגות טימות מיוחסו'
אל הטיכל בעימות אלח טיהס טגיטות באמיכעו'
כמו הענין בהטגת הטוב והרע לו יתקרבו ליה'
ולח יטיותמטו בהטגותס פן יכיר מהס טילמותס
ויפסק והנה הטייב הכח הרמיוני לאטיה טיחין
הענין כן אבל יתחדש להס טילמות טפלא מוזר
יהיו בו במדרגת הטיפטיס מטהגי'

שינוח בכוח ניוטון תחיי יכריח הבחירה להפנט
ל הכוונה הלית עד שיירלם בנה כמו שכוון
בבריחה האנטית ולהיות קניין המוטכלות
מגיב לארס בהכרח בקשי גדול כמו שיקרם היה
גכ רחוי שיהיה בזה הנימוס התוריי היסרה אל
הקנאת המוטכלות אטר לו יתכן הגעתם כי מש
בקשי גדול להשלים בו מה שיחסר מפני הכרח
החמר ועוד כי להיו הארס מוכן מאד ל שתפנה
הטגתו בהטגת הטוב והרע כמו שיתבאר בזה
הספור והיה מן ההכרח שיהיו רעות האנטים
מתחלפים בה מתחלת העני לחלשות ואת ההטג'
ולחסרונה עד שיקצתם ישימו הטוב הערב והרע
הפכו וקצתם ישימו הטוב המושיל והרע הפכו
וקצתם ישימו הטוב הנאה והרע הפכו
וקצתם ישימו הטוב הכבוד והרע הפכו וקצתם
ישימו הטוב הנכוח והרע הפכו
הנה זה היה מחוייב שיתחלפו מזה היצר תכונה
האנטים חלוקה רב כי כל אחד מהם יבחר במה
סיהא טוב ואילו וימשך מפני זה החלוקה שבין
תכונות האנטים הפסד תקבוץ המדיני
עם שיות ההטגה בשכמה היו סבה להרחיק
הארס משלמותו האמתית הנה מן ההכרח היה
שינוח בכוח ניוטון תחיי יבא לנו חין רחוי שיהיה
מנהגו באור העננים אשר יחשב בהם שיהם
טובים ורעים וזאת היו אכילי גכ אחת מהסבות
שהביאה התור להגיד לנו זה הספור כי היה רחוי
שיקדים בתורה ספור הרברים המכריחים אל ט
שיתקן התורה לארס הנה עם מה שהוציאו זה
הספור בהודעו ספור הבריא האנטית וההכרח
המביא ל שתתקן לארס תורה כבר הוציאו תוע'
נשלח במה שלמרנו שהטכח הנקטה הוא נכחי פי
בזה מהעמי והקשי עד שטעו בו גדולי הפילוסו'
וחטבו בו שיהי נפסד בהכרח וזה ממה שירחי'
הארס מההשתרלות ברריכה אל שלמות הטכח
והנה זה בהטאות טאמחו מי שיהיה מהן פזרה
בזה קצתם שהאח מפטרי שיגיב לארס הוא מבו'
מדבריו טלא יתכן שיגיב סי אס באופן רחוק מ
מאד עד שכמעט שיהא בגבור הנמנט ועם זה
גכ כשיגיב לא יגיע בזה טוס רבר מתחדש מפני
הטלמו במוטכלו וקבל יהיה מדרג מי שהטתרל
בקנין המוטכלות והטיג מהס הרבה ממדרגת
מי טלא קטה מהס רבר כמו שביארנו במאמר

הראשון ממי ולזה יהיה הארס בלא תקות ואת
ההצלחה העצומה האפטריות לו וירחיקהו זה
מההשתרלות בהגעתה וכאטר זכרה התו טכח
מוטכח טנקטה הוא נכחי הסירה ממטה זה
הטעות וקרבה אמתנו אל ההשתרלות בהגעת
ההצלחה והועילתנו בזה תועל טפלא והנה ביו'
אנחנו אמיתות מה שיזכרה התורה מזה במי וטס
ביארנו הטעות טטעו הפירוסופים במה שריטבו
סיהיה הטכח הנקטה נפסד וכיארנו טס גכ טמה
שיחטבו שתגיב ההצלחה לארס כשיטיג הטכח
הפועל בעיניו הוא רבר בלתי אפטריות עם שזה
גכ כשהנח נמיאח לא יתחדש בו רבר אח טטאר
אבל ימיאח לבר מה שיהיה נמיאח קודם קניין
המוטכלות בהם ורחוי שתדע בטנין הנרטי
הי מחוייב שטרדה שהאח משיל לפי שהוא מגונה
מאד טטאמר שיהיה הבח להו מתחלת הבריא
מרביר ואחכ' הוטס לו טבע טני יטוב בן המררה
הפחות אשר הו בה וזה מבו מאד עד שהאריכות
בביאורו מותר ואולס בטנין חוה אין בכוח טבה
תחי שיהי לפי המטיל כמו טאמה רואה מרביר
אל טכבר נמשך לפי באור זה הספור עם הנחמי
חוה הנקבה טטבראת עם הארס וכבר יתבאר גכ'
שאנה לפי המטיל ממה שהמטיטה התורה לזה
הספור טכבר הולירה חוה קין והכל וטית טאי
אפטי שיהי מטיל ואולס ירבר: אמור נראה שיהבין
כי עני חוה הוא גכ מטיל לכח אחר נוכחות הנפטי
האנטית ולא נטב מדבריו מי זה כח הוא זה הכח
שיירלם בו הסתת הנחמי וסמיל שיהא רכוב עליו
והנה אחר התבוננו הטוב יתב' למי שיירדיה הנפטי
וכחותיה טזה בלתי אפטר שימטך פל זה האופ'
כשינוח העניין לפי מה טבא בזה הספור כי לא
ימיאח טס כח ימות בו מה טטאמ' בטמן בחוה עם
הנחת כח ימות בו מה טטאמ' בכוח הנחמי וכבר
טעו מזה קצת גדולי החכמים המתמחרים ועטו
יכודי בטטי קי והכל וטית והפסידו בזה כוט' התו'
ורחוי שיתר טאין רחוי טייטטה יכור ברברי תיר'
אס לא במקומו אשר יחוי שיהיו מטיל טאס היה
זה השעו מסור ביד האנטית הנה תפן התו' בטלר'
ולא יגיע ממנה התועלת הנכונן ממטה וזה מיבר'
מאד עד שהאריכות בביאורו מיתר ורחוי שתדע
טיבריאח ארס וחוה היה ביוט הו כמו טטזכר טס
ואולס נזכרה בכחן להודי טזרו הבריא הנטיני

שיכל כי רוב היותם שותה אמנם הוכן לה ברברי
הגופיים לחלטי שכלה ולהיותם לעבודת האדם
ולזה הוא רחוק שיגיע לה שולמות הטיכל לא
שיכפ' היא יותר נכבדת וכלם הם לעבודתה ולזה
תארה בשהיא אם כל חי ולמות הכבה בא בכאן
ספיר קריאת זה הטיס ואפשר שגא' שיהי' כן במה
שיאמר התור' אם כל חי מדבר כדרך יבא כל בשיר
שהוא טוב אל האדם לבר ולזה קראה חוה ואולם
זכר זה בזה המקום כי הם כטיטו בהטיגת הערב
נמיטכו בפעל המטיג' והתבונן האדם בתושלת
המגי' מזה הפעל ואז נתב' לו שממנו יסא הזרע
אשר יהיה ממנו המין האנושי ולפי שכבר זכר
שהאדם ואשתו הטיגו בגנו אשר יטיגס מיצר
היותם ערומי' זכר שכבר המי' ית' להן לבוש
ככבר ילב' וזהו על עו' בטרם והנה המי' ית'
אלו הפתנות בפליאה כמו הענין במה שהמי' ית'
בו ימי' בראשית ואולם המי' ית' להן להיות האדם
הכרחי' ללבוש יסמרהו מהי'וח האויר המקנה
ואלו המתין זה עד שיתבאר להם דרך המלמטה
הזאת יארך הזמן רימותו אם מהחוס אם מהקור
וסער אחר זה שכבר התרעם ה' על אדם מיצר מה
שימרה בו ואמר הנה האדם היה כמזר ממנו רל'
שנתן לו כח ופלי' יסתמש בו במושיכלות באופן
מתיחס להטיגת העליוני' וכבר נשתמ' בו בהטיגת
הטוב והרע וכאלו אמר האם שימתי האדם בזה
האופן הנכבר מהבריאה שייטתקנה לעליונים
כרי' שייטתמש בהטיגת הטוב והרע ועתה שימרה
והחטי' כונתו האם ית' תזחלת שיטלח ירו ורקח
גס מעץ החי' עם זאת ההטיגה אשר יטיתמש בה
ואכל ממנו וחי' לבולם שהזאת כלית המכון בו זה
בלתי אפשר' שהטיגתו בטו' והר' תמנעו מהשתד'
בזה כל מה שיתמיד להטיגתם בה ובהיות העני'
סן הנה לשוא יסא' בהשתדלות השולמות הטיכל
אשר הוסי' בו מתחלת הענין כמו שקדם ולזה
סלחו ה' ית' מ'ן ערן לעבו' את האדם אשר לרקח
מיס' עד שייטתרל שיגיע לו ממנה מן החוש כל
המנוחטו' היכריכו לו בהטיג' המושיכלו ולפי שכב'
גרט' האדם שהוסי' בערן לעבדו ולשמרו זכר
שכבר המי' ית' כלי' יסמור בהם שמי'רת עץ
החי' אשר הו' המכון מהגן וילו הכלי' הם היכירו'
הדמיונו וספ' שיכל הפועל המגי' לטיכל ההיולאטי
אשר יטלס בהם השגת המושיכלות כמו שהתב' א'

בספ' הנטי' ובמי' זהו מה שימרה לנו בזה הספ'
והוא נפלא מוזר ומססי' לחמת וללכין המשיח
אשר נאמר בו לפי מה שיתבאר לך אם תתבונן
בדרך המטילים אשר נהגו להטיג' בהן הנביאי'
והחכמים וראוי שיתרע שימה שיבא הנה מזה
הספור הנפלא הו' נרמ' לבאר שיהחסרון שיהגיע
בבריאת האדם עד שילא יתכן שיגיע ל השולמות
המכוון בו כי אם בקטי' עיכוס היה מפני שאי
אפשר בו שייקבל באופן יותר טלס עד שיהכלי'ס
בעיכוס שהוסימו בו לדרוך ל השולמו' יהיו כלים
לאד' מיצר בחירתו לדרוך ל החסרו' ומן ההכרח
היה שיהיה בעל בחירה להיותו בעל טכל ואולם
היו הבעלי' שיכל העליונים באופ' א' מהפועל תמיד
עם היותם בעלי' בחירה לפי שהם בוחרים תמיד
הטוב ואין בהן התחלה הפכית תטי' בהן בחירו'
מקבילות ואולם האדם להיותו מורכב מחמ' ויצור'
היו בו בהכרח בחירות מקבילות ומי' שיאמר
שיות' טוב היה שולמתהי' לאד' בחירה יאמי' שיות'
טוב היה שלא יהיה בעל טכל לפי שהיותו ב'
בעל טכל יחיי' שיהיה בעל בחיר' וענ' שהבחיר'
היתה הכרחית לו להטיג' בו להיכילו מהרבה
מהרעות הנכונות לבא עליו מיצר מערכת הככבי'
כמו שביאורנו במי' ובביאורנו לספר ארוב' ועוד
שאם הודינו שיהיה אפשר' שיהיה אדם בעל טכל
ולא יהיה בעל בחירה הנה כשהונח הענין כן
יתחייב המנט' השולמו' מהאדם וזה כי כבר יתחייב
מזה שיהיינה פעולותיו כלם מסודרות בחי'וב
לח' יתחלק בהם קצת מיטי' בני האדם מקצת
להיותם ממין אחד וימטי' לזה שיעשה כל אחד
מהאנשים כל המלמכות היכריכות לו להעמדת
גופו והו' מ'בו טלח יספיק לו זמנו ללו המלמכות
וימנע ממנו השולמות האנושי' ובהיות הענין כן
הוא מבואר שהבחירה שהונחה באדם הוא כלי'
להגיעו ל השולמות ואם כבר יקרה ממנה שתהיי'
כלי' אל החסרון הנה זהו מפני טבע החסור וכך
הענין בכחות הנפשי'ות באדם רל' שהם הוכנו
באדם להגיעו אל השולמות והם בעיני' סבה גב'
להגיעו ל החסרון מפני טבע החסור ובהיו העני'
כן רל' שיהכונה האלהית אשר היתה בריאת האדם
להגיעו אל השולמות האמתית והכינה לו מפני זה
כלים רבי' כמו שיקדם כי תמי'ת הבחירה האנושי'
חלקת עליהם ומנגדת לה הנה מן ההכרח היה

אמר שהארס נתייחד עם חוה והרעה והולידה
בן וקר וקרא שמו קין כי אמרה טקטתה מיט עם
מה שפורה הטי יתש בנות ההויה כי הוא הפועל
בה טר דרך האמת ולזה קראה שמו קין וזכר
שהוסיפה ללדת זכר ונקרא שמו הבל ולזה נזכרה
הכבה למה נקרא כן וזוהי היה קטן שיצור ביחס
אל קין ולזה קראוהו כן הבל ביחס אל קין שגדול
ראשונה או היה זה על העתיד לקרא לו על טס
המקרה דל שמת ולא נטאר לו טס כלל וזוהי
קין נתקיים המיציאות לו ומן ארוך ובוה תמיא
טיקרא פלג על טס העתיד בימיו נפלגה הארץ
וזוהי ידט ארס זה בקסס או בטבוא כי חסס גרו
היה עד שיקרא שמות לכל הבח כמו שיקרס וחס
כבר התבוא מרברינו טוה מטל להודיש טבע
היכירה הזוטטית הנה על כל פניס יחויב שיטורה
טיהיה לו הכטיר החכמה עד שכבר השיג חכמת
הטוב והרע תכף טיהתבונן בנה כמו טיהתבוא
במה שיקרס והטה כטגדלו קין והבל המיציאו טטי
מיטס מהמלאכות וטיר הס נפלאיס מאר האחת
יריעת המזונות הנאותו למין מין מהבח כי בנה
מהשמק והקטי החוק בהגבתו והנה זוכור לך ק
קצת הנפלא מהמלאכה הזאת והו טוהה תמיא
הבח טייתהו בו המטי טיהוה בתחלת בריאה
בכמות ביטה קטנה ויתהוה ממנה בעת ירוט
מהטנה תולדת ונה התולעת לא יוכל זולת עלי
כך הבכמה ויקרו בעטיטו פלימות רבו מפודסמו
למי טירחה וזאת ההויה ונה כטנה התולעת הגיע
לגדול מה יטוב במדרגת הביטה ויתהוה ממנו
הבח העוטי הביטס וטיר יתהוה מהס התולעת
העוטי המטי טיקרס וטרו מנה הבטל חי ויתהוה
המטי והו גכ טוון מעלי עך הבכמה ולזה יכטור
נה הבח במיציאותו ל טור מהארס והנה יטואל
טוואל מתי הגיעה למרס וזאת הידיעה כי הגטתה
בדרך הנטיין הוא רחוק כאלו תאמר טייביאו לו
טוון פלוט וירחו אס יאכלוהו עד טיהגיעו אל
המזון ההו המיוחד לו ונה כי לא יוכל לעמוד
זה הבח כל זה הזמן היכריך לזה בזולת מזון גס
וי אטטיר טיטמיר טוה התולעת מתטושט אליו כי
לא יתכן טיטלס לו וזאת התנועה ונה מבוואר למי
טירחה זותו ובכלל הנה הגטת הידיעה הזאת
בטיטון או בדרך המיקרה הוא טטיין רחוק ולזה
היה הגטת וזאת המלאכה וכיוכז בה כריך טפע

לחי וכב יהיה הארס מוכן לקבל זה הטפט מעת
הבריאה לפי הזמנות והחכמה אשר ימיא יותר
מוכן לה לפי המערכת הלא תראה טגליאטס
וזולתו מהרופאי ספרו טיכבר הגיעו להס בזאת
החכמה הורעות רבות בחלוס וכך יקרה בטוור
המלאכו כי להתבורר הארס במלאכה ההיח תמי
יקרה לו טיתביא מחטבתו בעטייטי וזאת המלאכה
אשר הוא חוקר בה ותגיט לו ההודעה בחלוס או
בטבואה בדבריר ההס וכבר זכר זה בר ממי
באופ טילס והמין הטטי מהמלאכות טיהמיציאו
הוא יריעת המזונות המיוחדים ליכמח יכמח
וכבר ירעת כי מזון היכמח הוא מעפר ומיט
ויתחלפו היכמחים בנה טיקצתס לא יגדל זולת
במקוס מיוחד מהארץ וקצתס במקוס טטי לפי
התחלק טבעס עם טיכבר יאמר טוברי הארמה
וזאת הארץ ראויה לזרש פלוטי וכך יתחלפו באופ
הטבורה היכריכה לארץ כרי טייתערב בה המיט
ובטבורה היכריכה ליכמח בטיטמו והטיג הידיעה
בזאת המלאכה הוא גכ טיון נפלא מאר ולזה
זכרה התורה מי היו המיציאי אלו המלאכות
וזכרה בהבל טיהיה רופה יאן טיהוה מין אחד
מהבח כי זה ררך התורה כמו טיהתבאר במקוס
ראטו מהמיקמות טיזכר רבוא בהס דברי התור
דל טיכבר תקח התורה המין תמורת הכולל ואס
כן הבל הוא אשר המיציאו וזאת המלאכה וקין
המיציאו מלאכות טבורת הארמה וזכר החלה
מלאכות המיציאת המזונות למין מין מהבח לפי
טהיח יותר טכברת מטבורת הארמה ונה לטיי
סבות האחת לפי טיהטיטא אשר תטיג יח בו הוא
יותר טכבר מהטוטטא אשר תטיג יח בו טובר ארמי
כי החי הוא יותר טכבר מהיכמח והטיטית טיכבר
ימיא יותר טיגיט התכלית אשר מין בה
בהמיציאת מזונות ממה טיגיט בטבורת הארמה
התכלית אשר כיון בה ונה כי
הבח כטייון במזון טאות וייכמח ויתן פריי במקו
הראוי אס לא ימטע לו זה בטבה מחוץ כלו תאמי
מפטי האויר המקיף ומה טיירמה לו מהסבות
אשר מחוץ ואולס טבורת הארמה ככר תהיה
טטיית באופ טילס ולא יגיט ממנה התכלית הראוי
להיות היכמח יכרי בנה אל המטיר והרו ולפטיי
לא יבא המטיר והרוח ליכמח בעת הראוי והנה
קין והבל לפי מה טיספרטי מהס היו חכמיס

והארם ידעאת חזה אשתו

ראינו להיכיש בכאן היכשה אחת מקפת בכל מה שבא בתו ספו התולדו והשתלשלותם עד שהגיע לרדיות ההם אשר הגיע ונאמר טוה הספור כלו כשיתבוננו בו מיאונהו טבא לא מארבע סבות או ליתר מאחת מהם . הראשונה ליטב לנו אמנות החרוטי וכבר זכרה הרב המורה וזה כי מפטי ספרה לנו התורה שהעולם מחודטי ושהנברא ממנו ראשונה הוא איטי אחר לבר יפו ספק חזק לאנטיס על זה המאמי בראותם ביטוב אומות רבו מתחלפות מלאו הארץ ולטונותיהם חלוקים ויחטיבו מפטי זה טיהיה מה שהגידה התורה מזה כוב כי האנטיס אשר הם מאיטי אחר ראוי טידברו בלטיון מולידס וימטיך לזה טלא יהיה נמיכא כי אם לטיון אחר אם הענין כמו טסופר בתורה רל טיהיו כל האנטיס בט איטי אחר כט טיהיה יותר רחוק להאמין טיטילס זה בכמו זה הומן המושט אט היה בין בריא העולם ובין מתן תורה וכאטר ספרה לנו התורה איך הסתעפו האומז המתחלפות מארס הראטון ומה היתה הסבה אשר הביאה להחלק הלכונות הוסר הספק עם טבזה האופן מהתיטבות ואת האמונה בלבינו רל אמנות החרוטי כי סטיהוגרו לנו אלו התולדות איך היו וטימות הנולדים ומספר חייהם עד טנמיטיך העניין עד הרור טינטנה לו התורה הטיטב בלבנו יותר ואת האמונה והסבה השיכית להוריענו איך נתחדטה לארס ידיעת ילו המלאכות הנפלאות אשר הגיעה לו ידיעתם בעת מתן תורה כי זה גכ במה טיפור ספק על אמנות חרוט העולם וזה כי בכאן מלאכות נפלאות נפלאות מהם איך הגיע לארס ידיעתם כט טיהיה יותר נפלא וזה אם הדמח טכב הגיעו טונה הומן המושט אשר היה מן בריאת העולם עד מתן תורה כי לא יכיר בקיטתם טיתתכן ההגנה בהם אם לא בדרך מקרה ונטיין ובזה האופן לא יתכן טיהיה טטילס זה בומן ההומ אבל יכטרך לזה ומן יותר ארוך כפליס רביס ועס זה יקטיה הגנת הטלמות בהס וזה מבואר למי טידע קיכת המלאכות הנפלאות אשר יעטיה הארס ולזה תמיכא טאמרר קיכת האחרונים טאלו המלאכות הגיעה ידיעתן לארס בטבואה כטינתבאר להס הקוטי אשר בהגעת

הידיעה באלו המלאכות לארס וכשהגידה לנו התורה מי הם הממיימיים אלו המלאכות בטמס

הוסד זה הספק

והסבה הטליטית ללמדנו מהספוריס ההס אם קטיין רעת אמיתי אם קטיין המדות החטובות והרחק המרו הפחותות וכבר זכר זה הרב המורה ולזה תמיס טיהארי בתור בספורי קודו החטוביס וספר בקצור קורות וולתס כי מהחטוביס ראוי טינלמד המדות החטובות כטינלך בטקבותיהס והסבה הר מיכר מטפטי התורה במה טיחדה בו אומה מהאומות טבזה האופן יודע לנו מי היא ואת האומה טיכותה עליה התורה מה טיכותה וכבר זכר גכ ואת הסבה הרב המורה וזח טינטלמו ואת ההיכשה נתחיל בבואר זה הספור וטריע תחלה ביאור המלות כמטהגנו . ויפור פניו רל טיהטיגהו בוטיט כי זה ממנה מי טיבוט טיפור פניו . טיאת הוא מעניין הסבל כמו לא אוכל לבר טיאת איתכס . חטאות הוא היכר הרע כבר התבאר זה כבר והוא חסר הנטיח כמו ומאפלו בריאה טהו חסר הנטיח המתוא בבריאה ועטינו איט חטאות . ואמר טיהומ רובץ לפתח רל טיהומ טוכן תמי אטילו מדאטי העטי לחטיאנו ולהטיאנו כי תקף טיהיה בו הבחירה ימיכא בו היכר הרע ואולס היכר הטוב לא ימיכא בארס אם לא אחר טיקנה מהטלמו קטיין מה ונפטר טינאמ טאמרר טיאת הוא מעטי נטיא הפרי רל טיטאו היכמחי פריס אשר בעבורס היה נדבר הארמה או נטיא הברכה כטיעס יטא ברכה וחטאות הוא טופטי כטיעס מחטאות סרוס אמרו כבר אם תטיב טיאת ברכה ואס לא תטיב קללה . ויאמר קין אל הבל אחיו לא פורס מה אמר לו ונפטר טיאמר רל טייטאו יחד בטד או אמ לו רברי תוכחו והיאטו הוא יות טאות ויכלי עוטי ענטי מטטח מסבור לכן כל הודג קין קיטר המאמר ולא פיר מה יהיה ענטי וכמוהו ויאמ דוד כל מכה יבוטי ויגע וגו' לא פירטי מה יהיה טכרו וכן ויקרא יעבץ לחלהי יטיל לאמר אם ברך תברכני לא פיר מה יעטיה אם יביא הש' את אשר טיאלהנה לא פירס בכאן העוט לפי טכבר הבטיחו הש' כלא יכנו כל מויט אומה טבעתיס לטבעה רורות וזה כי הרור הטיביטיאחר קין היה זרע למך והוא מת במבול ביאור רברי ואת הפרשה

מהיכ'הקבה'פורע'את'חובי' וספ'אחר'זה'שכבר
 הול'אד'צור'מא'סתו'בן'וקר'מה'טמו'טת'ול'טת'
 גס'הוא'יור'בן'וקר'טמו'אנו'ט'וב'עת'היה'טעו'
 הא'טטי'ס'וה'חלו'לקרא'ב'ש'י' מה'טאי'נו'אל'ה'
 דל'טמו'ה'חלו'ל'עבור'ט'ו'זה'הו'ה'בי'אור'ב'זה'לפי'
 מה'טוכ'רו'ר'ול'ב'בר'וה'וא'נאות'מז'ר'כי'לא'טוכל'
 לומר'ט'אז'ה'חלו'לה'טי'ג'טי'ט'ס'אל'ה'ט'ה'ר'
 כבר'הוט'ג'זה'לא'ר'ס'ול'קין'ול'ה'בל'וע'ור'ט'כבר'
 מי'כ'ט'וס'ד'ור'כ'יס'אל'ה'ח'ס'רו'ן'ע'ר'ט'י'מ'כ'א'ט'ב'י'מי'
 נח'לא'ה'יה'ט'ס'י'ר'יק'ז'ול'תו'ול'זה'לא'ית'כן'ט'נ'א'מר'
 ט'יה'ח'לו'א'ז'לה'ת'פל'ל'ל'ט'י'ת'כ'מו'ט'י'ב'י'א'ח'כ'ס'א'ע'
 ה'נה'זה'ה'וא'ב'י'א'ז'זה'ה'ס'פ'ו'וב'א'ב'ת'ורה'ל'ל'מ'ר'ט'
 מ'י'ה'י'ו'ה'מ'מ'י'ט'י'א'יס'אל'ה'מ'ר'א'כ'ות'כ'ר'י'ט'י'ת'י'ט'ב'
 י'ו'ת'ר'א'מ'ו'ט'ת'ה'ח'רו'ט'י'ב'נ'פ'ט'י'ט'י'נו'כ'מו'ט'י'ק'ר'ס'ע'ס'
 ט'כ'ב'ר'ה'ו'ט'י'ל'ט'ו'ב'זה'ה'ס'פ'ור'ת'ו'ט'ל'ת'ט'פ'ל'ח'ב'מה'
 ט'י'ל'מ'ר'ט'ו'בו'ח'ב'ור'מ'ה'ה'ט'ג'ח'ה'ה'א'ל'ה'י'ת'ב'א'י'ט'
 ה'ט'נ'וב'ו'ה'פ'ר'ד'ה'מ'ה'ר'ע'ו'ת'ו'ר'י'ע'ט'ו'ג'כ'ב'זה'ה'ס'פ'ור'
 ט'י'ט'י'ת'י'ע'ט'י'ח'ו'ט'א'ל'ע'ת'ק'ץ'ו'א'ע'פ'ט'כ'ב'ר'
 י'א'ר'י'ך'ל'ו'ו'ל'מ'ר'ט'ו'מ'ה'מ'ר'ו'ת'ט'י'ה'ר'א'ו'י'ט'י'ט'ר'ח'י'ק'
 מ'ר'ת'ה'ק'ט'א'ה'ו'ה'כ'ע'ס'ה'ל'א'ת'ר'א'ה'ט'י'מ'פ'ט'י'נו'א'ה'מ'ד'ה'
 ה'פ'ח'ו'ת'ה'ט'ה'ר'ג'ה'ב'ל'ו'ט'מ'ח'ה'ק'ין'ו'ו'ר'ט'ו'ו'ר'א'ו'י'
 ט'ט'נ'ה'ג'ב'מ'ר'ה'ס'ב'ל'ט'ו'ו'ט'ל'ת'ט'פ'ע'ל'מ'מ'ה'ט'י'ק'ר'ה'
 מ'ה'ר'ע'ו'ת'ה'מ'ר'ו'מ'ו'ט'י'א'ס'לא'ה'ת'ע'ב'ל'ק'ין'זה'ה'א'ו'פ'ן'
 מ'ה'ה'פ'ע'ל'ת'ו'ה'י'ה'ל'ו'מ'ר'ת'ה'ס'ב'ל'ט'ו'ת'לא'ט'ה'ר'ג'
 ה'ב'ל'ו'ל'א'ט'מ'ח'ה'ק'ין'ו'ו'ר'ט'ו'ו'ל'פ'י'ט'ו'ל'ו'ה'ת'ו'ל'ד'ו'ת'
 כ'ב'ר'ט'מ'ח'ו'כ'ו'ל'ס'ו'ו'י'ן'ת'ו'ט'ל'ת'ב'ז'כ'י'ר'ת'ס'ל'ה'ז'ר'י'ט'
 א'י'ך'ה'ס'ט'ע'פ'ו'ה'א'ו'י'מ'ו'ת'ה'מ'ת'ח'ל'פ'ו'ת'ל'ל'ט'ו'ט'ו'ת'ס'
 מ'א'ז'ב'א'ח'ר'ק'צ'ר'ב'ז'כ'י'ר'ת'ס'ו'ל'א'ז'כ'ר'ב'ט'י'כ'מ'ה'ט'י'ט'ס'
 ה'י'ו'כ'ט'ה'ו'ל'י'ד'ו'ו'כ'מ'ה'ח'י'ו'ו'ה'א'ר'י'ב'ל'מ'ך'י'ו'ת'ט'כ'ל'ס'
 ל'ס'פ'ר'ט'י'מ'ו'ת'ט'ו'ו'י'ו'ר'פ'י'ט'ו'ר'ט'ו'ה'י'ו'ה'מ'מ'י'ט'i'א'יס'
 ה'ר'ב'ה'מ'ה'מ'ל'א'כ'ו'ת'א'ח'ר'ז'כ'ר'ט'י'ה'ו'מ'י'ט'א'ז'ב'זה'
 ה'ס'פ'ור'ו'ה'נ'ה'ס'פ'ר'ט'י'א'ח'ו'ת'ת'ו'ב'ל'ק'ין'ה'י'ו'ט'ט'מ'ה'
 ל'פ'י'ט'כ'ב'ר'ז'כ'ר'ט'י'ט'א'ה'נ'ח'ו'ט'י'א'ר'ט'מ'מ'ה'ז'ר'ט'
 כ'מו'ט'י'א'מ'ר'ו'ב'ב'ר'ו'ל'ו'ל'י'ז'ה'לא'א'ר'ע'ט'פ'ס'ל'ז'ה'
 ו'ס'פ'ר'מ'ה'ט'י'א'מ'ר'ל'מ'ך'ל'ט'י'ו'ל'ה'ו'ר'ו'ת'ט'ל'מ'י'כ'ו'ט'
 פ'ח'ד'ו'מ'ע'ו'ט'י'ה'ט'ס'ו'ט'י'ה'וא'לא'ה'י'ה'מ'כ'ת'ר'ל'ל'ט'ו'ב'
 א'ל'ה'ט'י'ת'ע'ב'כ'ל'כ'ו'ח'ו'כ'ר'י'ט'י'ס'מ'ר'ח'רו'ן'א'ק'ה'ט'ס'
 מ'ע'ל'י'ו'כ'י'ב'ל'י'ס'פ'ק'א'ס'ה'י'ה'ט'ו'ט'ה'כ'ך'ה'י'ה'ט'מ'ל'ט'
 מ'ה'ר'ע'ה'נ'ג'ז'ל'ב'ז'ע'ל'י'ו'כ'י'ח'ט'ו'ן'י'ו'ט'ח'ס'ע'ל'ה'ר'ע'
 ז'כ'ב'ר'ה'ט'י'ר'ה'ה'ת'ו'ר'ב'מ'א'מ'ר'כ'ו'ל'ל'ג'כ'ט'י'ה'ו'א'ו'כ'ל'ל'
 ר'ד'ר'ה'מ'ב'ו'ל'ה'י'ו'מ'ט'י'ח'י'ת'י'ס'ד'ר'כ'ס'ע'ל'ה'א'ר'ץ'ו'ט'ל'א'
 ט'מ'י'ט'א'ז'ז'ר'י'ק'ז'ו'ל'ת'נ'ח'ו'ל'ז'ה'ט'מ'ל'ט'ל'ב'רו'ו'ז'ה'

ט'לא'י'כ'ה'ו'כ'ל'מ'י'כ'ו'ו'ז'ה'ה'א'ו'ת'לא'פ'ור'ט'ו'ט'ח'ל'ק'ו'
 ב'ו'ר'ול'ב'ב'ר'ו'ה'נ'ה'ה'י'ה'ז'ה'ה'א'ו'ת'ב'א'ו'פ'ן'ט'י'ה'א'מ'י'ן'
 כ'ו'ק'ין'א'י'ך'ט'י'ה'י'ה'ע'ט'י'ט'ו'ו'ה'נ'ה'י'כ'א'א'ח'ר'כ'ן'ק'ין'
 מ'ה'מ'ק'ו'ס'ה'ה'ו'א'א'ח'ר'ה'י'ה'מ'ו'כ'ן'ב'ו'ל'ק'ב'ו'ל'ה'ט'י'פ'ע'
 ה'ל'ה'י'ו'י'ט'ב'ב'א'ר'ץ'ט'י'ט'מ'ה'ט'ו'ר'ל'מ'ו'ר'ח'כ'ר'ן'ו'ט'ס'
 ה'י'ה'מ'ט'י'ו'ט'י'ט'ו'מ'ק'י'ן'ל'ע'ב'ו'ה'א'ר'מ'ב'ר'ר'ך'ט'י'ט'י'ל'מו'
 פ'י'רו'ת'ה'י'ט'מ'ח'י'ו'ו'א'פ'ט'י'ר'ט'י'ק'ר'א'ה'א'ר'ץ'ה'ה'י'ו'א'ר'ץ'
 כ'ו'ר'ל'פ'י'ט'י'ה'י'ה'ט'ט'ו'ט'ר'ב'ה'ל'מ'י'כ'א'מ'ק'ו'מ'ו'ת'ט'א'ו'ת'י'ס'
 ל'י'כ'מ'ח'י'ס'ל'ה'י'ו'ת'ה'ב'ל'ת'י'מ'ו'כ'נ'ת'ל'ז'ה'כ'מו'ה'א'ר'ץ'
 ט'י'י'כ'א'מ'מ'ט'ה'ט'י'ל'ר'ע'ט'ט'ו'ת'ה'ה'י'ה'א'פ'ט'י'ר'ט'י'ו'ר'ע'ב'ה'
 ט'י'ט'ה'א'ח'ר'ט'י'ט'ה'ו'ס'פ'ר'א'ח'ר'ז'ה'ט'כ'ב'ר'ה'ו'ל'י'ד'ק'ין'
 ב'ן'ו'ה'וא'ח'ט'ו'ך'ו'ה'וא'ה'מ'י'כ'א'מ'ל'א'כ'ת'ה'ב'ט'י'ן'ו'כ'נ'ה'
 ע'י'ר'י'ר'ל'ק'ין'ז'ו'ח'ט'ו'ך'ה'וא'ה'מ'י'כ'א'ז'א'ת'ה'מ'ל'א'כ'ה'
 ו'ח'ל'ק'כ'ב'ו'ר'ל'א'ב'י'ז'ט'י'ק'ר'א'ז'ס'ל'ע'י'ר'ט'ב'ט'ה'א'ו'ת'
 ה'ו'ל'י'ד'ח'ט'ו'ך'ט'י'ר'ד'ו'ע'י'ר'ד'ה'ו'ל'י'ד'מ'י'ו'ח'ל'ו'מ'י'ו'ח'ל'
 ה'ו'ל'י'ד'מ'י'o'ט'י'ל'ו'מ'o'ט'י'l'ה'ו'ל'י'ד'ל'מ'ך'ו'ל'מ'ך'ל'ק'ח'
 ט'י'ת'י'ט'י'ס'ע'ד'ה'ו'ט'ל'ה'ו'ה'ו'ל'י'ד'ה'ע'ד'ה'א'ת'י'ו'ב'ל'ה'וא'
 א'ח'ר'מ'י'כ'א'מ'l'א'כ'ת'ה'מ'i'כ'א'ת'ה'מ'ו'ט'ו'ת'ל'א'ח'ר'א'ח'ר'
 מ'י'ט'ה'ב'ח'ל'כ'ל'מ'י'ט'i'ר'ע'z'א'ת'ה'מ'l'א'כ'ה'כ'י'ה'וא'
 א'ח'ר'ה'מ'i'כ'א'ה'ו'ב'ז'ה'ט'ל'ס'ל'מ'י'ן'ה'א'ט'ו'ט'י'מ'ה'
 ט'י'ח'ס'ר'ק'ין'ב'ה'ר'י'ג'ה'ב'ל'כ'i'ה'm'l'א'כ'ה'ה'ו'א'ת'א'ב'ר'ה'
 א'ז'ב'א'ב'ר'ו'י'ט'ס'ו'א'ח'י'ו'י'ו'ב'ל'ו'ה'וא'א'ח'ר'ה'm'i'כ'א'z'
 מ'l'א'כ'ת'ה'כ'ל'י'ז'מ'ר'א'ח'ר'י'ט'ב'ה'm'i'כ'א'ת'ה'מ'ה'פ'ל'ח'
 ה'ע'י'צ'וס'מ'ה'ט'i'ל'א'י'ע'ל'ס'i'ר'כ'ל'ה'ג'ס'ה'י'א'י'ל'ר'ה'א'ת'
 ו'ה'י'ב'ל'ק'ין'ו'ה'וא'ה'י'ה'מ'ח'ר'ד'ו'מ'ט'i'ל'ס'כ'ל'א'ו'מ'נ'ו'ת'
 ט'ח'ו'ט'י'ת'ו'ב'ר'ו'ל'ו'ה'נ'ה'ז'ה'ה'm'i'כ'א'z'מ'ה'ט'i'ע'ט'i'ה'
 מ'ה'מ'ת'כ'ו'ו'א'ח'ל'ס'ז'כ'ר'מ'י'ן'א'ח'ר'מ'ה'ס'ת'מ'ו'ר'ה'כ'ו'ל'ל'
 מ'l'א'כ'ת'מ'ה'ע'ס'ט'מ'l'א'כ'ת'ה'ב'ר'ו'ל'ו'ה'נ'ח'ט'י'ת'א'ח'ר'
 ה'וא'ה'b'r'ו'ל'ה'י'ו'ת'ק'ט'ה'ה'י'ה'b'ה'm'i'כ'א'ת'ה'מ'ה'ק'ו'ט'i'
 י'ו'ת'ר'מ'מ'ה'מ'ק'ו'ט'i'ט'ו'ר'ה'מ'ת'כ'ו'ת'ו'ט'i'י'ה'm'l'א'כ'ה'
 מ'ה'b'r'ו'ל'ו'מ'ט'א'ח'ר'ה'm'ת'כ'ו'ת'ה'וא'מ'ס'ו'ג'א'ח'ר'ו'ה'נ'ה'
 ז'ו'ת'ה'm'l'א'כ'ה'ה'ק'י'פ'ה'b'ה'כ'ר'ח'ע'ל'ה'ו'י'כ'א'ה'm'ת'כ'ו'ת'
 ט'מ'ו'i'כ'א'ה'z'מ'מ'ק'ו'ר'י'ה'ס'ו'ע'ל'ע'ט'i'י'h'm'l'א'כ'ה'מ'ה'ס'
 ו'א'רו'ה'm'l'א'כ'ו'א'ח'ר'ז'כ'ר'ה'ב'כ'א'ן'ה'ס'מ'ק'i'פ'ו'ת'b'רו'ב'
 ה'm'l'א'כ'ו'h'נ'ט'i'כ'א'ו'ת'ה'י'ו'ס'o'ס'פ'ר'ט'כ'ב'ר'א'מ'ר'l'מ'ך'
 ל'ט'ט'i'o'כ'ט'i'ה'י'ז'מ'ת'פ'ח'רו'ת'm'ה'ע'ו'ט'ט'א'ח'ר'ע'ט'i'
 ה'ט'ס'ק'ין'l'ה'י'ו'ת'ז'ר'ע'ס'ה'וא'ה'רו'ח'ה'ט'b'י'ע'i'l'ק'ין'
 ה'א'ס'ו'י'ט'ה'ר'ג'ת'i'ל'פ'i'ע'ט'i'r'ל'ט'פ'i'ע'ט'i'ת'i'ב'ן'ו'י'ר'ד'
 l'ח'ב'ו'ר'ת'i'כ'מו'ט'ע'ט'i'ק'ין'ו'ל'מ'ה'י'ט'i'g'ט'i'ע'ו'ט'ט'ה'נ'ה'
 ק'ין'ט'ה'ר'g'ה'א'ר'i'ל'ו'ה'ט'z'ד'ו'רו'ו'ז'ו'ט'i'ט'i'ל'א'ה'r'g'ת'i'
 ה'נ'ה'ח'ו'י'ט'i'א'ר'י'ך'ו'ל'ה'ט'i'ו'ת'r'm'מ'נ'o'כ'פ'ל'i'ס'r'ב'i'
 ה'נ'ה'א'מ'ר'd'ב'ב'ר'ט'ו'ה'ה'י'ה'ק'ו'ט'l'ט'ט'ו'ת'o'ס'כ'ן'

גדולים ולזה כשהגישה להם התכלית המכוון
ממלאכתן הביא כל אחד מהם מפריו מנחה לה'
וזאת המנחה היתה לפי מה שאחטוב טיהם כבר
השיגו טיכל מה שיתחדש מזה הוא מסודר מה'
יתע' והוא הפועל אותו על דרך האמת או אולי
הקריבו מהם קרבן מפני טיהם הגישו טיהכל הוא
מאותו והנה הגיש ריכוך הטיס יתעולה אל הכל והל'
מנחתו רל טכבר נמיכא תמיד מגיש ממלאכתו
התכלית המכוון בו ולא הגיש ריכוך הטי' יתע' אל
קין ואל מנחתו וזה טכבר טטה מלאכתו לפי
הראוי ולא הגישה ממנה התכלית כאשר לא בוא
המטר בעת הראוי והנה מפני זה כעס קין כעס^ג
ובוטי כטילא הגיש התכלית אשר קוה אליו כטעם
בוטו כי בטח וגו' לא עתה יבוטי יתקב ואמר אליו
הטי' יתע' למה כעסת ולמה נפלו פטך מפני טילא
הגיש התכלית אשר קוית בעבודת הארמה הל'
אם תטיב דרכך ברךך טיתרבך טהגחתי יטאו
הימחיס פריס אשר קוית אליהם כי אני אטיגיח
בטאביא המטר בעתו ואם לא תטיב דרכך תסור
הטיגחתי ממך ויהיה הענטי והרש מוכן מאר לך
ער טיהוא כאלו טוכן בפתח ביתך וזה הרש הוא
הרש המסודר לו מהלירה מפאת הגרמים הטי'
הטימימים והנה הם יסבבו להגיש הרש ליו ויגי'
לו באשר יהיה כאלו הרש מבקטי אותו ומטיהוקק
למיכאו ואם ריטה הארס היה מוטיל בסדור ההוא
המסודר לו מהגרמים הטימימים כי הבחירה
מוטילת טל הסדור ההוא ואם היתה הארס במופק
טיתרבך בו הטיגחת הטיס יכורו ממנו הרעות
ההם כמו טביארטו בביאורינו לספר חיוב
והנה נתקנא קין בהבל אחיו קנאה גדולה ואמר
לו טייכאו בחוץ ובהיותם בטירה קס קין על הכל
אחיו והרגו לקנאתו בו או יהיה הריכוך בזה
טיכבר אמר קין לאחיו מה טיכב' קרהו טילא נתנו
הימחיס פריס ובהיותם בטירה קס עליו והרגו
על דרך הקנאה לפי טיהכל הטייג מלאכה יותר
טכברת מהמלאכה אשר הטייג קין ואפטי טטאמ'
טיהריכוך באמדו ויחר לקין מאר טכבר נתקנא
באחיו קנאה גדולה וכעס עליו מפני זה ובוטי
כאשר לא הגיש ממלאכתו התכלית אטיה כיון בה
ואפטי טכבר התפאר הכל בזה העניין ואם לא
סופר בתור ואמ' אליו הטי' יט' למה קנאת באחין
וכעסת עליו ולמה בוטית הלוא אם תטיב דריכך

תכבול מה שיקרה לך מהפגעים ודברי אחין לך
כי אין מחקה טירלס להתפעל מזה זה המופך
מההפעלות ואם לא תטיב
דרכך הנה וזאת המד' הפחות יקנה אותה לך ייכר
הרש אשר הוא איכלך מרמש ותטוקתו הוא מליך
להטייך תמיד לפעולות המגנות ואתה תמטול
בו אם תרצה כי לארס ממטילה על היכר הרש
כטיירטה והנה אמר קין לאחיו רברי תוכחות
וקטורין ובהיותם בטירה קס עליו והרגו ואמר
הטיס אל קין אי הכל אחין וחטיב קין טזה הרבר
טעלס מה יט' והטייב לו טילא ירש כי מיטנו טומר
לאחיו והנה לא היה העניין כמו שחטיב כי הטי'
ית' ירש הכל ואמנס הטי' יט' למד דרך ארץ טילא
יטיפוט הטיפוט ברבר אם לא אמת העניין קורס
זה עס הנטיפט אותו והנה קלרו ה' יט' מן הארמ'
אשר חטא בה כי הארמה ההיא למתוסף לתה
כחה לו וטייהיה נט ונר בודך לבקטי מקוס יאווה
לימח ימח וזאת היתה מדה כנגד מרה הו' כעס
כל אשר לא הגיש תכליתו בטלמות פעס אחת
נפלו פניו ועטיה מה טיעטיה והטיס מטנו ממנו
כלו והיכרך לטוטט במקומות הרחוקים לבקטי
מקוס יאות לימח ימח
ויאמר קין אל יי' גדול עוטי מאר טר אשר לא
אכל לסבלו הן גרטית אותי היו מטלפטי הארמ'
הזאת אשר היא מוכנת מאר טייקבל בה האר כת
טליין וזה יהיה טבה טיאהי' טפטי מפיניך להיותי
במקוס בלתי מוכן לקבל הטיפע האלהי ובהיות
השטיין כן הנה אהיה בטכנה גדולה כי להיותי
נט ונר בארץ אהיה מוכן לקבל הפגעים והרעות
הגדולות להשרר ההטיגחה האלהית מימני טר
טיכל מוכאי מהחיות והבהמות יהרגני ואמר זה
כי בכאן מקומות ירבק בהם יותר הטיפע האלהי
מוולתם כדרך טאמ' יט' זה כי אם בית לתי'
ואמר אליו הטי' יתע' באמת כל הודג קין יטיגהו
ענטי חזק ולא פורטי או נאמר טיהריכוך בזה טיה'
ית' אמר באמ' כל הודג עתה קין כי לא נטה זולתו
להרוג ולזה אין לו לירח טיהרדה מוכאו כי אי'
בעולס רויכח זולתו והנה ענטי קין יטילס אחר ז'
דורות כי אז יכלה זרעו ועד העת ההוא האריך
לו והנה לא טתפיס קין בזה כי מה ביכטי יהי לו אם
יהרגו ויענטי ההודג או אם לא יהרג ויכאיבהו
מוכאו ויזיקהו וטיס הטי' יט' לו אות

הלא תראה שיקריעת ים סוף אשר הוא מהמופתים
 הגדולים הנזכרים בתורה אמר ויהפוך ים רוח ים
 חזק מאד ועם כל זה אין ספק שלא יתכן אשר
 ישלם מורך החיים הנזכר בזה המקום אם לא
 בפליאה מהש"ת

זיהוי כי החל הארם

באור המלות

עד סוף הפרשה בני החלמים הם הענקים וסמכם
 ללמים להורות על גדלם וחזקם כשעם הררי על
 טלהבה זה טובות יפות וכך כי טוב הוא והוא
 טוב תאר מאד ויקחו חטפו ולקחו בחוקה ידון
 מעניי דין ומשפט או יהיה מעניין ריב ומדון
 רוחי הוא רוח הארם אשר הוא בה ארם והוא
 השכל ויחסה לש"ת להיותה נאמלת ממנו
 הפירוי הם בני הילאים והם הענקים כמו שיקרא
 ויחסם יי' הוזהר דרך משל כי לא ארם הוא
 להתנחם אבל דברה תורה כלשון בני אדם וכך
 אמרו ויתעצב על לבו ואמרו אל לבו הוא רצינו
 רל' שכבר נתעצב דרך משל בטבור מה שיהיה
 רצינו בשת בריות השולל לברא ארם ויאמר יי'
 הנה אמר זה לפי כמו שזכר בתורה אחר זה או
 יהי זה על דרך האמירו הנזכר במשנה הראשית
 שלא נאמרו רלביות אבל היתה התורה בהם
 הריבון לבר כמו ויאמר ללמים יהי אור וחבירי

באור דברי הפרשה

אמ' טיכאש' התמי הארם לרב על פני הארם ויזרחו
 להם בנות הנה נמשכו האנשים לתאות המשגל
 עד שבראות האנשים היוזקים הגדולים בנות
 הארם היפות חטפו אותם ולקחו באונס ולא
 נטימרו משום אשה ואפי' מאשת איש שיתקן
 טימאמה יפה לקחה ולפי טיכב' נתפשט מנהג
 הרע הנה באנשי' ההם כלם והשחיתו משטייה' פו
 שלא היתה תשובה כי אם לעשו הפשול המגורו'
 כמו שספר אחר זה וירא יי' כי רבת רעת הארם
 בארץ וגו' אמר הש' יתנ' הנה בלי ספק לא ישיפטי
 השכל שבראתי במין האנשי' בארם בטו' שת' אם
 לא אקח בזה טיכה רל' שלא ימטול בו השכל ב

נמיכא ראשונה בשולם שלא קדם להם טוים בעל
 טיון יהיו נעורים בחקירותיהם ברעותיו הנה על
 לא היו חייבה כי אם כטיעור חיינו היה מטיגם
 המזות טרם התבוננס בטבע הנמיכאות בדרך
 טייגי' מהעיון ההוא טוים פרי וזה כי הארם הוא
 מוכן מתחלתו להמטיך אל הדברים הערבי אשר
 כל מה שיחזיק בהם ירחיקהו מהטילמו ולא יבא
 מזה מטיכמו אם לא יקח המוסר בו מזולתו כי
 אם בקוטי' עיכוס ובמורך ימי החיים יתבאר לנו
 באורך הזמן ההו' טוה תכלית הוא בלותי' מכוון
 בארם וטיכאן התכלית האחר ייחד בו והוא
 תכלי' הנפש וזה ממה שיקטה מאד טייגי' לארם
 מעיכמו ועוד כי הרבה מהרברי' העיונים ילקחו
 התחלותיהם מההחוש בקוטי' גדול ובזמן ארוך
 מורך נפלא יעבור החיים האנושיים כמו הענין
 מהרבה הרברי' הטבעיים ומחכמי הכוכבי' ואלו לא
 היו חיי הקודמים כי אם כטיעור חיינו היו מתים
 טרם טייגי' מעיונס טוים פרי במה שיחקרו בו
 ובהיות הענין כך הנה מהראוי היה שתטיגי'ח
 ההטיגחה הילית בארם בזה המופן מההטיגחה
 רל' טימכמו קיבת מן הראשונים ארוכי החיים
 מורך נפלא באופן שיתחילו להמיכא בשיון מה
 טימות בו שיהיה כלי לבואם אחריהם להטילימם
 כרי' שיו' תהיה ההכנה אשר המיכאה ה' ית באר'
 להגי' אל הטילמות לבטלה ואולם היה מורך
 החיי' הנה הנזכר בתורה לילי' האנשי' אשר זכר
 לבר כדרך טוה הפלאים הנה כמו טינתנה התור'
 להטילימנו בדרך פלא להטיגחה בני כן יתן מורך
 החיים לילי' האנשיים בדרך פלא להטיגחה במין
 האנושי' בכללו כרי' שלא תהיה ההכנה אשר בו
 לבטלה הנה זהו מה שטרמה לנו בסבה התכלית'
 אשר בעבורה הוים מורך החיים לראשונים אשר
 בו זכרונס בתורה וזין רמוי טיסופק עלינו מה
 טיסופר מארם שיהטיג' חכמת הטבע עד שיקרא
 טמות לכל הבח' כי כבר קדם לנו טוה היה כלר'
 עדמ' להודיע סודות הבריאה האנושית באר' ואין
 תגי' לו היכלחתו והנה אפטר עם זה טיהטם
 ית טים הארם במקום מהייטוב אשר יאות בו
 מורך החיי' יותר כי כבר ימיכמו מקומו מתחלופים
 בזה הענין כמו טיהתבאר בטבעיות וזה כי
 הרבה תמיכא במה שיעטהו הטי' יתע' מהמופתים
 טיהוא אמנס יחבר להם הסבות היותר נאותות

לאות שאם היו יצויקים וזולתו היו נכונים כמו
שיבא בגה' ומה נחמד מאמרם דור בבר' שיהוו
לקח שתי נשים האחת לפרייה ורביה והאחרת
להטמיט לבר' להורו על רוע דרכו ומנהגו והנה
ספר אחי' הולדת סת כרי טלח יכלה זה הספור
הנכב במה שנמחה בכלרו ולא נטארו לו שאריות
הודיענו עם זה העת שיהחלו האנשים לנטות
אחרי עו' והנה היתה כוונתם מראש הענין בלי
ספק להתקרב ל' ה' ולנה נטאוהו כמו אפי' עבית
בינס ובין ה' ואחר זה נוסף הטעות בה ער
שישבו שיהוא הלוה ונטו הדורות ההם מפני זה
אל פשלות מגונות אשר העירה התורה שיהיו
נזיזים קודם המבול ולפי טלח נתיקים המי' אור'
אחל' לטת שכל' הוכיח תולדותיו ... בדרך
מרוכה

זה ספר תולדות אדם

וגו ער ריה כי החל האדם לחב
ביאור דברי זה הספור זה ספר תולדו'
אשר נמשך מהם המי' איות הנה
ביום שברא ל'הים אדם עטאן בעל טכל ובראם
זכר ונקבה וקרא שמם אדם ביום הברואש רל'
שמהותם נברא בהם בטלמות ביום שנבראו לה
נתחדש דבר במהותם אחי' טלח היה בו מראשי'
הענין חולס אמר זה טלח יטעה אדם ויחטוב
הספור שספר מהנחש והגן וקללת הנחש ואדם
ונחה והמי' איות הכרובים ולהט החרב המהפכת
שיהיה הדי' כון בזה טכב' טים באדם טבע לה היה
בס' כי זה טק' רל טלח נתחדש במהותם דבר
אחר מהבר' אה' וספר טכא' היה האדם בן
קל טנה הוליד בעל טכל כמזהו אמנס הודיענו
זה לפי שהאדם נברא מהשלי' ומן התחתונים
ויתכן לפי מה שיחשב שיהיה כח בודעו לתת
החומר והנפש ההיול' אית לא טלח יכלם בו
נתינת הטכל להיותו כח נברל באופן מה ולזה
ביארה התורה שה' ית' נתן כח בודע האדם אל
טיו' ליד בעל טכל כמזהו ואמנס יכלם לו זה
באמי' איות הטכל הפועל כמו שהתבאר בספר
הנפש ובספר ממי' וטיס ביארנו טיו' רי בודע
לתת הנפש והי' צורה בנולדת הטכל הפועל וספר
טטת הוליד אמנס וטאמנס הוליד קי' וקן הוליד'

מהל' אל ומהל' אל הוליד ירד וירד הוליד חנוך
וספר טיחנוך הלך ברדכי ה' יתע' אחר טיהוליד
את מתי' טלח מורה כי קודם זה לא הלך ברדכי
ה' אכל הלך ברדכי אמטי' דורו וכאשר התבונן
בטבע הנמי' איות והטי' מומת' ה' יתע' מה טלח
הוט' ג' אמטי' דורו עבר ה' ית' טלח ממות טנה
ומחכ' לקחו ה' ית' רל טיהוטמה נטטו בגן ערן
כטעם ואחר כבוד תקחט' והנה לונות הסבה לה
זכר בו מיתה וזכרה בטי' אמר האנטי' אשר נוקרר
עמו להורות על ההברל שיהיה בינו וביניהם כי
הוא הטל' נטטו והגי' לטלמותו והגי' רל
מהם טלמותו וטי' האנטי' ההם מזה ברא
חמדה וספר טיחנוך הוליד מטי' וטלח ומטי' וטלח
הוליד למך ולמך הוליד ... נח וספר טכבר
קראו טמו נח על טס הט' כי בימי' טרה הקל' ל'
אשר קולל קין ונתנה הארץ כחה אשר אדרה ה'
בעון קין טלח ונסקתת כוחה וזה כי הקללה
הי' היתה לקין כמו טאמר ל' ונסקתת כחה לך
וכאשר נמחה ורעו במבול אן טרה הקללה ההיא
ובו גכ' התנחמו ממעטיהם הרעים כי הוא אחר
דרך ישרה חול' למד הוריו והירי' אל דרך
החיי' או אמ' זה לפי טמפט מעטיהם הרעי' נגד'
להם טי' איות כולם ונח לברו נטא' מהם ובן
נתיקים המי' איות וספר על נח טכבר הוליד טיס
וחס ויפת בהיותו בן חמט' ממו טנה והנה הגיר
בזה הספור מיל' האנטי' אשר הטל' טלח מהם נח
ובטו כמה טטים היו כטי' הולידו וכמה טטים חיו
אחר וזאת ההולדה ל' יטי' יות' בטטותי' אמר
זה הספור וחל' שאר מה טיהולידו מהבטי' והבטי'
ל' וספרה לנו בזה התורה דבר לפי טיו' פונדוק'
תועלת לנו כולל וראוי טנתבונן בענין אחר
חיי' הנטלח אשר מי' איותו לאלו הדורות אשר
זכרם כי מן הטק' טיאמר שיהיה זון למרס טבע
אחר זולת הטבע אשר לנו היום טאם היה העני'
כן היה מהות האנטי' ההם מתחלק' במין למחות
האנטי' הלה וזה טק' וטאמר כי מפני שיהיה
האדם נברא לתכלית טי' טלח נטטו הטלמות
אשר הוא כח' עליו הנה מן הראוי שיהיה לו בלי
יתכן טי' גיע בו אל זה הטלמות וזו לא הנהי' טכבר
תהיה וזאת ההכנה בו לטלח ולפי טכהגעת זה
הטי' איות מהקוטי' העי' איות בהולדת כמו טי' איות
בביאורנו לכיד הטי' איות וכס' ל' איות אשר

תולדת קורות כטעם מה ילד יוס . יצריק נאמר
של טילמו המדות הגוי גם יצריקתהרג ונאמ'טם
זה כל טילמות המוטטילות וצריק באמונתו יחיה
ומזה הענין הטני נאמר כאן תמים רל טולס
ברורותיו אמר זה לפי שכבר היה נח ברורות
רבים לאורך ימיו ובכרס נמיכא הולך ביצחק
ותגיחת הארץ רל אגטי הארץ וכן וכל הארץ באו
מיכרימה לפטי הילאים רל טיהט'ראה דרכיהם
הרעים כדרך כי עיניו על רויכי איט או יהיה
הריצין בזה לפטי הגרולים ומטהיגיס טולא היו
בוטי'מה ואין מי טייסר אות'טל ריש מעטייהם
חמס הוא הגזר טיזכ'במה טיקרס טיהיו הגרולים
חוטפים הנטיס ובאים עליהם בחזקה ויתכן
שיכבר טטו מפטי השקעת' בזאת התכונה הפחות'
אל הגזר גם אל טיאר הרברים . כי השחית כל
בטיר רל כל בני הארס כטעס יבא כל בטיר
להשחיתות לפטי ואמר טיהשחיתו דרכס כי מרוב
טטותס לתאות המטיגל השחיתו הדרך הטוהג
והיו באיס על הנטיס טולא כדרך וטל הזכר ועל
הבהמה כמו טאמרו בכר' . מפטיהס בסבתס
כטיט'מפטי מי המבור ורצו' בזה טולר' האנטי'
היו סבה טיימכאו בה אלו המדות הפחותות מיכר
בחירתס הרטה כי בבחירתס הוא להתנהג
במטהגי המטיובחי או בהפכס והנטי מטיחיתס
את הארץ רל מן הארץ כטעס כיכאתי את העיר
או יתי' הרצו' באמרו את הארץ טס הארץ והטעס
טיהוא גזר להשחיתס השחיתה תטיחת בה הארץ
הנגלת אשר יתהו בה היכמחיס והבח' הארטיס
ולזה היצרך הש'לקחת עיכה להיטיל מיטי הבח'
כי סס ימותו בלי ספק במי המבור גופר הוא
טץ יתקיס ומן ארוך ולזה בחרו כי וזאת הטיבה
היא יצריכה טיתהיה באופן טייטלס בה הקיו' זמן
ארוך והוא מין אחר ממיטי הארזיס כמו טביארז
דול ולא הויצרכה להיותה מעץ קל על פטי המיס
כי האויר אשר בה ימטטה מהיכלילה במי קניס
הס חרזיס קטניס ומיקומות קטניס לטיס בהס
מין מין מהשוקות וטיאר הבח' וכבר תמיכא לטו'
קן בזולת העוף כאמרו טס קטי אגוט ואס בין
כוכביס טייס קטן בכופר הוא דבר מתמרח כמו
הזפת והרומה לו ימנט מהכנס המיס בדבר והוא
עס זה מתקייס מאר'נאולי הוא טייט אחר יעטוהו
בקייאי היצורפיס אשר הוא מתמרח ומתקייס קיו'

טפלו וכפרת הריצין בו טיימרח בו הכופר ואולי
יכוה למרוח בו הכיפר מבית ומבחוץ לתוספת
טימירה כדי טולא יכנסו המיס בתיבה יכהר הוא
מעטיין יטהריס והריצין בו טיעטיה בו מקוס יגיט
ממנו האור וידמה לי טביחלון ההוא הוטטה גטיס
ספיריי יטבור בו האור וטיחלול טיבזה התואר
ייחד בלטיטטו בטיס יכהר לפי שכבר נטיאר
המקוס ההוא סתוס ולח יפתימטי מהחלון כי אס
לאורה המבור הוא מעטיין
בלילה ועירוב כי מדר' המי' טייטטו זה גם מעו'
הטימי טיבטה טיבטה רל מהטהוריס כי כבר קרס
המאמר טייביא מהעוף טטיס מכל מין ועתה
באר טיהמיטיס הטהוריס מהשוק יבא טיבטה זכר
וטקבה וקיצ' המאמ' בעוף להטיטטו על מה טיאמר
בבהמ' טייכטיס מהטהור' יד' מכל מין ומהטמאה
טיטיס היקוס הוא טס כולל לכל חי אשר על פטי
הארמה נבקטו כל מעיינות תהוס הריצין בזה
טיכל המטיינות אשר להס תהוס רבה גברו
מימיהס מאר מיכר רבוי הוייה מימיהס או
בבטן הארץ וארובות הטימיס נפתחו הוא מטיח
לרבו' המיס אשר נטהו או במקוס הויות המטר
ער טיררו בטיפט כילו נפתחו ולהס ארובות והטה
הסטימו טתי' אלו הסבות יחר רל הטהוות רבוי
המיס בעומק הארץ והטהוות רבוי המיס בחלק
האמיטטי מן האויר אשר יתהו בו המטר ער
טגברו המיס בזה האופן טיזכר ויטגור יי בטרו
רל טיה ית' הגין טליו טולא הויקוהו החיות רעות
אשר טס וזתס בתיבה ויטוכו ויטיחו טולא גברו
ויכלה וימטט ויחל מעטיין תוחלת וכן ויחל
טרף בפיה הטה תאר היונה בטיס זכר וקבה יחד
כמו רוח גדולה וחזק ועטיטו טיה הבח'
והוא היונה טרף בפיה טלה וית' אז תהיה הבית'
ניספת כמו טיזכר היכס אש' והריצין בו טפיה
טרף עלי וית' חרנהו הוא מעטיין יובט וירח'
את ריח הטיחוח הוא ערמ' לרבר כלטון בני ארס
כי לא יתפעל הש' בהפעלות החוטיס ויאמר יי
אל לבו הריצין בו טולא גילה הש' ית' זה הסוד
לטביא כמו טירבר הארס אל לבו ולא יטיט אחר
דבריו וזה הענין היה הוא טיגור טולא יטיחית
טור הארץ בטבור הארס כמו טיעטיה בעטיין
המבור ולא יוסיף גכ' להכות כל חי או יריכה בזה
טולא יקל עור את הארמה בטון הארס כמו

בדרך שיתנהג האור בדרך הישרה או יריכה בזה
 טולא ישיפוט הטיבל המשיפטיס אטיר הוא מוכן
 לשיפוטס ברבריס השיפוטס או יריכה בזה טולא
 יריכ בטור' עת השיכל בארס במה שיהתחיל להתנהג
 בילן המנהגים הפחותים להדריכטו אל ההנהגה
 אטיר יגייע בה אל הטלמות והסבה גזה כלו ארך
 טיפורט מילן הפירוטי' הוא מפטי' טיהטתיר להיו'
 מבטי ארס הוא גכ' בטיר וימיכז מוכן מפטי' זה
 להמטיך לתמות הגופי' עס מה שיכבר למרו מזה
 מילן האנטטיס הנטיקטיס בילן השפולות המגונות
 ויגייע זה המנהג הפחו' לאנטטיס קיכתס אחר קיכ'
 ודור אחר דור עד טולא יתכ' טיקנה האר' הטלמו'
 המכוון בו בבריאותו ולזה נתן ה' ימי הדור ההוא
 קכ' טינה רל' טולסוק קכ' טינה גור עליהם שימחו
 בכללס והנה בלי ספק זה המואמר מהש' ית' היה
 לטביא והוא נח כמו טיסופר בתורה אחר זה ובזה
 האופ' יתכן שיתטלס הגבלת זה הזמן כמו טביא'
 בב' ממי' והנה הודיע הש' ית' זאת הגזרה לטביאו
 כרי טיודיע אות' זה ויטובו ויטלו מוזאת הגזרה
 הרעה ולפי טיכבר אמר הש' ית' טולא יתכן טייכאו
 האנטטיס ממנהג הפחות אטיר טטיקטו בו וכבר
 יחס המנהג ההוא לאנטטיס רמי הקומה והחזקיס
 טיב לבא' כי כמו אלו האנטטיס יתכן טייכאו דור
 אחר דור וזה כי הם היו בארץ בימיס ההס וגס
 אחריו כן כי הם יבואו רבנות הארס ויררו
 תולדות מתיחסו להס ולזה יולידו גבורי' טייכאו
 בס' כי זה דרך הבריאה על המנהג הטבטי' רל'
 טיכבר יוליד הארס זרע מתיחס לו והנה קרא לו
 הגבורי' אנטטי' טס כי רגבורתס היה להס טס עד
 למרחוק וכראות הש' ית' זה המנהג הרע אטיר
 טטיקטו בו האנטטיס כולס בבת ההיא וטיכב' נמטי'
 מזה המנט הטלמו' המכוון בארס טיגור טיימחו
 כל הדור ההוא באופן טינמחו עמס טיאר הבח'
 וטח טמלט כי הוא לברו היה יצריק ברור ההוא
 ולזה מיכא חן בטיטי' יי' והטיגיח בו להכילו כמו
 טוכ' אחר זה ואמנס חויב טיפסר זה הדור הרע
 מיכר ההטיגיחה על טח וזרעו ומיכר ההטיגיחה
 על מין האנטטי' בכללו כמו טיהיה אורך החייס
 הנפלא הנזכר בזה הספור להטיגיחה על המין
 האנטטי' בכללו וכבר לביארנו דרכי ההטיגיחה
 הילהי' בארס וטריטיה בר' ממי' ובביארנו לספר
 חייב וראוי טיטרט טיהבהמה והרמטי והעוק'

לא נמחו להטיחת דרכס כי אינכ בטלי טיכל
 טייהיה ראוי בהס הגעת העטט ואמנס הטיגס
 העוטט מפטי' עזטט הדור ההו' רל' כי מפטי' טיגזר
 טוליהס טיימחו במבול מייס הנה ככר טמטיך מזה
 הפסר הבח' הנמיכאיס ביבטיה ואולס זכר היותס
 טמחיס עס הארס כי ההטיגיחה הילית הטגיחה
 מפטי' זה בטימירת אלו המייטיס להיותס תכרחיי'
 לזרס ולזה ינה נח לטטות הטיבה באופן
 טיימלט בה הוא והמייטיס לו בכללס מהבח אמרו
 בכר טיזה מטל למלך טיהיה מטיא בו ועטיה
 לו חופה וטיירה וטיירה וטיירה כטס המלך על
 בו והרדגו מה עטיה נכטס לתוך החופה והתחיל
 לטיכר הזקטס ובחיכיות ולקרוט כסלמות אמר
 המלך כלוס לא עטיית' לא בטיביל בטי
 אכר וזו קיימת לפיכך מארס וער בהמה וער
 רמטי וער עוק השמי' הנה ככר הורו לך טיהמחו'
 הבח' הילן לא היה כי אס מפטי' המחוח האור' ואול'
 התוטלו המגייעות מהפרטיה הזאת ככר העירוטו
 טליהס בביאורטו בה וזס באטו למנותס רבו
 מלמנות כן ארך בה דבר טילא יהיה טפרא התועל'
 ברעות ולא יהיה מבין התועלות בה מביא לכפיל
 דבריטו וזה בלתי ראוי והנה מה טיהיה מהתיכולת
 מהלך במדו' ככר זכרטי' עס המואמר בהס ובכאך
 טטלס לטו הביאור בוזאת הפ' רל' פרט' בראשית
 באופן טילס וכמות מאר' ראמת ולר' טון כמו
 שתרמה והיתה השלמותו בזמן קיכר מאר' עס מה
 טיהטיגטו בזה המבוקטי מן הקוטי' מפטי' הפירו'
 טייכאטוס לקורמיס אטיר בוזאת הפרטי' אטיר הס
 כמעט טיהיו סבה אל הרחקטו מהטיגיחת האמת
 בה כמו טייכתאר למי טיירמה דבריטו ודבריהס
 והתהלה ליל אשר עורטו והנה היתה השלמותו
 בסוף חרטי' אב מטינת השמטיס וטימופה לפרטי'
 הילף הטטי' ליכיה

פרשת גח
אלה תולדות גח
 וגו' טר סוף ספור ענין המבול
באור המלות

הגור בתובה כי האור הו' הכרחי מאד לכל בח' ויכונה שלא יהיה כסוי התיבה מלמעלה ישר הטיח אבל יהיה מטופש מכל היכודי המרבעה באופן שלא יהיה למעלה מטופש כי אם אמה אחת באורך ולזה יהיה רוחב הטיח ההוא אשר מלמעלה טיית אמה ביחס הרוחב אל האורך כי היה רוחב התיבה טיית ארבע והנה כסוי התיבה הוא ממדרגת מחודר טנקטס מפאת רוחו מעט וזה מנה טהוטיף טמירה בתיבה שלא תתפשך ויכונה טיטיס פתח התיבה אשר ממנו יכנס בה מה שיכנס ביצר התיבה לא עליה לטימירה שלא יכנס מים בתיבה ויכונה טיעטה בה מדורים רבים תחתיים טיטיס וטילטי' למה טייטרך בה טיהיו בה מקומות להכיל הדברי' המתחלפים אשר הוכרחו להיות טיס כרי טתטל' ההיכלה למיני הבח' בכלל ואמנם יכונה בעטיית זא' התיבה מפני שהיא גזר להביא מבול מים על הארץ יטחתו כל הבח' הארצי' ואמר אליו טהווא יקיים את בריתו ותנו להיכלו להטגחתו בו וזה אמנם יהיה טטיכנסו בתיבה אשר יכונה לשטות' הוא ובניו חזיתו וטטי' בניו ואמנם הקדים הוא ובניו לטטיהם להיות האנטי' הם הפחד בבריאה והנטיס אמנם היו לעבודתם ולקיום המין גם השטר טהעירס בזה שלא יטיטו בתיבה כי עת רעה הוא ולזה ראוי טייכנסו לבבם לעבוד ה' ית' כפי מה טאפטיר להם כרי טתרבח הטגחתו בהם כל ימי היותם בתיבה ולזה יכונה טיעמדו האנטיס לבר והנטי' לבר וזה הברית אשר זכר הוא לפי מה טאחטוב טיעטהו הטי' ית' ביום הו' לקיים העולם בדרך שלא יכטרך עוד אל כמד זה האופן מהבריאה אשר ברוח בטטת ימי בראשית כמו טביארנו בפרשת ויכרו וזה הדרי' אמנם הקימו עם נח במה טיכונה מעטיי' התיבה בתאר הנוכר וטיכנסו בתיבה הוא ובניו ונטיהם וטיכנסו עמו מכל מין ומין מהבח' ההולך והמשופשפים זכר ונקבה לכל הפחות כרי טיתקיימו כל מיני הבח' מולם כרת הטי' ית' ברית עם נח קודם זה אם לא נזכר והביאוד הראשון נאות יותר לפי מה טאחטוב והנה יכונה הטס טייכנסו עמו זכר ונקבה מכל מין ומין מהבח' ההולך והמשופשף המלררס ממינס והם אשר יתכן הפסדס במי המבול והנה הדיסף על זה

בקי' המיטיס כמו שהתבאר אחר זה רל' טימיטי הבח' הטהורים יכונה להכניס מכל מין ומין יד' ו' זכרים וז' נקבות והנה ביאר הכ' לנח בטבוואה מאי זה מין יכניס יד' ומאי זה מין טיטיס כי לוח נתנה התורה עדיין וילו המיטיס אשר יכונה טייכנסו מהם יד' הם היו טהורי' לפי מטיפטי' התו' ואמנם הוסיף בילו המיטי' להיותם יותר הכרחי' למין האנטי' וזה מעטיינס מבואר והנה זאת הטבוואה יהיה קכ' טנה קודם המבול כמו טיזכר' בסוף פרשת בראשית ולזה היה ענאי רב לנח לשטות זאת התיבה ולבקט' אלו המיטיס מהבח' עם טיכבר טעזר בזה הפועל מהס' ית' והנה יכונה הטי' ית' טיקח מכל המזונות הנאותים למין מין מהבח' כרי טיהיה לו ולהם לאוכל בהיותם בתיבה ולזה חוייב טירענח הזמן טיעמדו בתיבה כרי טיזכר לטער מה יספיק להם מהמזון וחוייב מזה גם טירענח המזונות הנאותים למין מין והטייעור הנאות טיקח הבח' מהמזון ההוא וזאת המלאכה אשר המיטיאה הכל וכך ראוי טתרענח היה יודע כל טאר המלאכות אשר המיטיאוס זרע קין כמו טיקדס או אחר מבניו ולולי זה כבר אברו המלאכות ההם בגא' המבול ולא יצחק במיטיאי המלאכות ההם מה טאמר בתורה טהמלאכות האלו הטיילטלו מהם כאמרו אבי כל תופס כיטוד ועיגב אבי יוטיב והל ומקנה וכך ההיקט' באומנות הטיטות והברזל ואם לא זכר בו בביאור טתהיה זאת המלאכה מטתלשלת ממנו כמו טיזכרנו במה טיקדס והנה כבר מיכאנו בביאור טיטח גם היה בקי' בעבודת הארמה אמר ויחל טח מיטיארמה וראוי טתרענח טהבח' טימיכא מזונס לפי הנהוג מה שלא יאות טינתן להם בתיבה כמו העטב והתבן והבטר נתן להם מהמזונות הנאותים להם מהזרעי' כמו ממיני התבואה והקטניות וטאר הזרעים והפירות אשר יתכן בהם טיהיו מזונות לבח' ההם ובזה האופן היה אפטיר טתכיל התיבה כל מיטי מיטי הבח' הנכנסים בו מזונותיהם לטנה אחת והובל אשר יעטו אל הבח' בטנה אחת וראוי טתרענח טימיטי היכאחיס אשר יתכן הפסדס מפני המבול הטגיח הטי' גם בהם בזה האופן כי כבר חוייב טיטיס נח מהזרעים ההם בתיבה בדרך טיטאר מהם בארץ לזרע אחר המבול ולא זכרה זה

שיטתה טיפול מותה בעון קון והביאור הדאטו
 נאות יותר וחתכם הוא מעניין חתה אך בכר
 בנפשו דמו אמרו זל בבר טוזה מזהרה לבט טח
 טלא יאכלו אכר מן החי ויריכו בו לפי זה הפירו
 טלא יאכלו הבטר אטר בנפשו רס הבטר ההומ
 רל טלא יאכלו בטר הלכות מהבח ברר טיטור
 כח בנפטי הבח ההומ להוות הרס אטר היה דמוי
 טיובילוהו אל החרק ההומ מהבטר ולזה דמוי
 טלא יקחו בטר לאכול מבח בררך טיטור הבח
 ההוא חי וזה הפירו טלא מאר בלטי זה היטוי
 וזן את דמכם לנפשותיכם אדרוש רל אס תהרגו
 קצתם קצת מיר כל חיה אדרשנו פירטו בו
 המפרטים טיהט ירוש מהחיה אס תהרג הארס
 וזה בלתי נכון כי הבח אינס בעלי טיכל טיהיה
 דאר טיעטטו על הרט כטיטטוהו וקיס האחרוני
 פירטו טיהט ירוש מיר הארס אס יהרג רכהו
 באמיצעות החיה טלו תאמר אס כפתו לפטי ארי
 וטרפו דמרי והוא יותר נאות לט טלא יטילס בו
 ביאור הנמטך מהפסוק ושואן לטון הפסוק נאו
 לזאת הכונה והנראה לי כי המס' תטימט בכאן
 טימוט הפועל לט טימוט המקבל כי המס'
 תטימט טטי אלו הטמוטים בלטימות וזה טכבר
 אמר טמהכסך טעטה הטבעת והנה הכסך ההוא
 המקבל לטורה הטבעת אמר טכו זה אומן יגיט
 טלימו המלאכה והנה האומ' הוא הפועל המלאכה

וכו' תמיכא טאמרו ואת דמו מירך וכתש היה
 מים בו טימוט המקבל כי הוא יקבל הטטט על
 זה טטולו הוהיר הרטט אמרו מי בקט וזאת
 מירכס דמוט חירי היה טימוט הטס' בו טימוט
 הפועל כי הס' פועלים הרמיסה ומזה העני' הטטי
 נמיכאו רביס ברברי הנביאים וממני יהיה אמרו
 מיר כל חיה אדרשנו והריטון בזה טטיהרגו
 האנטי' קצתם קצת יקח הס' ית טמנתו מההורג
 וירוש רס ההורג מיר כל חיה רל טהוא יטכב
 טהחיות ימיתוהו כדרך מה טאמרו דול' אטפי'
 טארבט מיתות בטלו רין ארבט מיתות לט בטלו

ביאור דברי הפרשה

לט המקדי' טקרו ועטניו והנה נח יכר במדותיו
 בעינו וטלס בכל אחד מהרדו' אטר היה בהס
 לט נמיכאו בו רק טוב אן הלך תמים בררכי ה' ית'

וכבר הוליד נח טלטה בניס כמו טטוכר במה
 טיקרס והכ טיס וחס ויפת ויפת הוא הגרול כמו
 טיטכאר במה טטוכר במה טיכא ואולס הקרים
 טיס למעלתו ומפטי טהתחיל מהקטן הטלים
 בגרול ויקרים מפטי זה חס ויפת והנה קורס זה
 הזמן טיחתו ררכס אנטי' הארץ יעיטי הט' יתג'
 ומראה הארץ טיטיק וחמס כי לרוב המטכס אחר
 תמות המטיג'ל היו חוטפים הנטיס כמו טיקרס
 ומפטי זה אולי טטבכו גכ בזאת המרה הפחותה
 ער טהיו חוטפים קצתם מקצת כסך וטוה כסך
 וכאטר דאה הט' טיהארץ טטיחתה כי הטיחית כל
 בשד ארש מהאנטיס אט ררכו וטמטך לפועל
 המטיג'ל בזנות ובררכיס מגוניס לט יטילס בהס
 פרי וטיהס בכל יוס מוספס לחטט ער טימטך
 מזה הפסד במה טטוןן במין האנטי' מהטלמות
 אט' הט' ית' לטח טכבר בא קך הדור ההו טיכלה
 לפי מה טיהוא רחמה ממעטיהס המקולקלים כי
 הס' בטימס היו טבה אל חוט מעטיהס מפטי
 בחירת הרעה ולזה גור עליהס טיטיחתו וטיחת
 עמהס מקוס הטג'לה מהארץ אטר היה מיכאותו
 בעבור הארס וטאר הבח הארטיס וזה אמנס
 יהיה כטיכיא עליהס מכול מים טיטטוקה הארץ
 בכללה ולפי טטח נמיכא אריק לפטי הט' ית' ורל
 למר מאנטי' דור הטגיח הט' בו להטיל ויכזה
 אוחו מפטי זה טיעטה תיבה גרולה ימטי' גופר

טיהיו חוקי הקוס והיו עס זה ארוכיס מור
 וטיעטה טיס חרריס רביס קטטיס גרולי' להטייב
 בחרר חרר מה טיהב יא אלו ואל התיבה מכל מין
 ומין מהבח הארטי' וטיכפר אותה מבית ובחוק
 בכופר לתוספת טמירה טלא יכנסו טס המיס
 ויכיהו טיעטה אותה בטיטור ימות להחזיק מה
 טיהכרח להכטיס בה ממיטי הבח הארטי'ס ומה
 טיכטרך להס מהמוון לטטה אחת טמטיה
 טיהיה זמן המכול וטיטאר טס עס זה מקוס
 יכטיס בו הזבל בזמן היותס בתיבה וזה הטיטור
 הספיק לפי מה טטג'לה לטח בטבוהה כטיהיה
 אורך התיבה טלט מאות אמה באמות הטנוגות
 טיהומה מהס היו בתו' טפחיס ורחבה חמטיס
 אמה וקומטה ל אמה והנה היה רחבה יותר
 מקומתה ולזה לט יתכן בה טטהפך ולזאת הסב'
 ימהו הט' ית' טיעטה התיבה בזה הטיטור
 וטיעטה מקוס סתס בגטיס ספרי' יכנס ממנו

הקורמים אשר נתיחתו במימי המבול לכטות לו
מה שטמו אליו מהתאמת כי עדין לא נתפסטה
ברורות ההם ידיעה האמ' בה ואיך ראו כיתנהגו
בענין הטובות והרעות ואולם עתה שלא נטואר
רק נח וביתו וכבר הטיג נח האמת בזה הנה
יקבלו המוסר ממנו הבאים אחריו מזרעו ולזה
לא יתכן שימנא לשולם המין האנושי בכמו זה
האופ' מהרוע ההנהגה אשר היה בו הרוע הנטיחת
בימי המבול ובהיות הענין כן הנה לא יכטרך
הט' ית' לו כמו זה האופן מהגשת העונש לאנשים
במה שיבא ולזה גור הט' ית' שלא יוסיף עוד
להכות את כל חי כאשר עשה בימי המבול ושכל
ימי הארץ ימטך בה זרע וקציר וקאר וחוס וקדץ
וחורק ער שיטלם בזה מה שייכטרך להיות
הימחיס ההויס בה ולבחי ויו' מלילה לא יטבות
ט' לא ימטך מהם בחלק הנגלה מהארץ התועלת
אשר בעבודו נמינא כמו שקדם בפרשת בראשית
וזה כולו להורות שלא יפסד זה החלק הנגלה
מהארץ לשולם וכבר בירך הט' נח ובניו שיפרו
וירבו וימלאו הארץ רל' שלא יסחת זרעם כמו
שנטיחת דור המבול אבל ימטך מהם מלא הארץ
רל' שיתוסף זרעם ער שיתמלא הארץ ממנו
ואתה כן יתקיים על ענינו ולא ישתקו לשולם
מהמלאח לו החסרו' כמו שנתקן בו בעת המבול
וברכס ה' ית' גכ' שיהיה מודאם על כל חית הארץ
ושל כל עוף השמים ובכל אשר תרמוש הארמה
ובכל דגי הים כי בידם נתנו לעשות כריכונ' וחולי
היכטרכו לזו הברכ' לפי שהדורו הקודמי' לחיב
מנהגם היה הט' מסתיר פטיו מהם והיה אפטר
שהיו חיות אוכלות בהם להיותם מטרה לחיכי
המקרים הרעים ולזה ברכס ה' ית' הברכה הזאת
והנה התידי לה' לאכול מכל הבח' וזמ' להם טאי'
פטע להם בהדיגתם וזאת כי הם כירק פטע
ביחס לאדם והם כולם נמינאים בעבור האדם
ומנע מהם אכר מן החי להיות בזה מרע המנהג
ומהנטייה אל התאמות מה שלא ישלם רל' שירוב
החולדות לא יוכל להמתין סתהרג הבהמה ויקח
ממנה אחר כך האמר ואמר להם שלא יחטבו
מעני' שהתי' להם הדיג' הבח' שיהיה להם הדיגתם
קצת את קצת אבל יננסם הט' יתע' על זה ויסיים
העוול להגשת העונש להורג חבירו או מהחיות
הטורפות רל' שתקום עליו וסתהגהו אז יטב

טואר מהאנטי' יקום על ההורג ויהרגנו בטיגה
וזה יותר נפלא כי אין טבע אישי המין להורג
קצת את קצת כמו שימנא בוישי' המין שיהרגו
אישי' מין אחר ויותר נפלא מזה שכבר ידוע ה'
ית' הרס מיד איש שהוא אחיו על טופך הרס וזה
יהיה כשיסבב הט' שיהרגנו בטיגה וכל זה
אמנע יהיה כשהורג טופך הרס ומין רוחה אבל
אם יש טס עדים הנה ינה אותם הט' יתע' טמי'
שיטפך רס האדם ישפ' דמו עי' האדם מדה כנגד
מדה וזה בלי' ספק יהיה עי' הריינים והטופטיים
והם שימשו רברי' העדים וחקרו אס דברי' הם
אמתיים אס לא ואמנע הסבה אשר חייבה שלא
יסוה האדם בזה הענין לשאר הבח' הזאת והנה
נברא ביכלם להיס מה שאין כן בשאר הבח'
ולזה יהרג הורגו והותרה הריגת הבח' וינה
זאת גכ' שיפרו ריכו רל' שלא יסחיתו רכס
כמו שעשו אנטי' דור המבול אבל ישו וזאת
הפעולה לפרות ולרבות ולזה נמנע מהם הזכור
והבהמה ולא הויכרך להזהירם על הגזול ועל
אסות אישי' לפי שכבר נגלה לטח טאלו העבירות
היו סבה לו שנטחית דורו במבול ולא הויכרך גכ'
להזהירם על ען' לזאת הסבה בעינת כי אנטי'
דורו היו פוברים ען' כי כבר התחילו בזה מדור
אנוש ובעבור זה גכ' קרה להם מה שקרה והנה
הספיקו מלוי המיכות לבני' נח לתקון קבוציהם
לפי שכבר ירע הט' יתע' שלא ימות בהם בכללם
שיקבלו מהכילמות יותר מזה ואולם לבני' יטר' לו
ינה נימנע טלם להגי' אות' אל השלמו האנושי'
להיות נכונים להתנהג בו וואחר כך אמר הט' לטח
ולבניו על ידו שכבר יקום בריתו עמם ושם זרעם
אחריה ושם כל מיני' הבח' שלא יכרתו עוד מימי'
המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ והנה
בארנו במה שקדם ענין זה הברית מה הזמ' רל'
טוה הברית היה ביום השביעי מימי הברית
או היה עס נח ואס לא נזכר או יהיה זה הברית
מה שאמ' הטיס אל לבו שלא יכתיף עוד להכות כל
חי וכאשר עטה ואמר להם הט' ית' שהוא נותן
להם זאת יתבאר להם בו שלא יהיה עוד מבול
וזה שכבר נתן הט' טבע בעת בריאת העולם
סידאה קטת בענן כשיהיו מימיו מועטי' ויהיה
ממנו הזרקה החלוט כמו שהתבאר בספר האמות
ולזה היה הקטת הדור על הפסח המטר כסידאה

לפי שכתבנו

התורה בביאור לפי שיהרבה מהיכמחים לא
נכטרכו אל זה והם כמו האילנות ורלז השימיטה
התו' זכרו עם טוה דרך התורה לזכור קצ' הפרט'
ולטוב קצת והנה זכרה הבח' להיות יותר
ככבדים מהיכמחים והיותו נכון שטאמ' טוה
נכלל בתורה במה טאמ' והיה לך ולהס' לאכלה
רל' כי יחוייב מזה טייספיקו הזרטיס ההס' להיות'
מהס' מוונטות הבח' בתיבה ואחר ימותס מפנה
ונה יהיה כטיזרטינ' בארץ כי אי זה תועלת יהיה
כטייהיה להס' מוונ' בתיבה ומח' טייכאו מן התיב'
לא יהיה להס' מוונ' וימותו הס' זה המאמר מבואר
הבטול כי היכלתס טיס תהיה אס' כן לבטלה ולא
יתקיים מה טריכהו הטי' ית' להחיות ורע על פני
כל הארץ ולזה הוא מבואר טכבר יחוייב מזה
טיכאר מכל הזרעיס לזרוע בארץ אחר ימותס
מהתיבה וספרה התורה טנח עטה התיבה
והשתרל לעטות כל מה טיכהו הטי' יתע' מהכנת
מיני הבח' ומוונמתי והנה ז' ימים קורס המבול
יכהו הטי' ית' להכנס בתיבה הוא וביתו ולא וולת'
עמס לפי טנח לברו נמיכא יריק ברור ההוא
וטאר האנטיס היו כלס מחוייביס כליה לרוע
מעטיהס ונה לאות טאס היה טיס יריק וולתו
היה טיכיל עמו ויכהו טייכטיס עמו מאיטי מיני
הבח' המספר פיטוכר במה טקדס וחולי טטה ונה
כי כטידאו זה הדו הרע ההוא חולי יכנשו לכבס
ויטובו לטי' ית' וירחמס כי לא חפץ ה' במד הרעע
כי אס בטובו מדרכיו וחיה והס' לא נכטנו אכל
החויקו ברדכס הרעה וספר אחר זה טעטה נח
כל אט' יכהו ה' ית' וטנח היה כן טיס ממות טטה
כטבא המבול וטכבר בא נח אל התיבה עם
טאר הבח' כואר יכהו הטי' יתע' מפני מי המבול
השתידיס לבא לימיס עור טבעה ופטהגיטו ז'
הימיס התחילו לרדת מי המבול ונה היה בטנת
טיס ממות טטה לחיי נח בחרט' הכטי והוא חייר
לפי תנראה רל' כי נסן הוא ראט לחרטיס כמו
כטוכר בתורה עם טיהומן הנה היה יותר נכון
להיות בו זה המופת יותר ממרחטון כי תקופת
טיסן לחה ותקופת תסרי יבטה והטי' יתע' עוטה
תמיד המופתיס בטבה היותה נמותה כמו טוכר'
במה טקדס והנה ידעת טכבר נחלק בזה העטי'
ר' ליכור ור' יהוטיע וספר טאו נטהו המיס הנה
נפלאה בבטן הארץ ובחלק הממיכטי מהחוי' ער

טינתכסו כל ההריס הגבוהיס אשר תחת כל
הטימיס וספר טבעיכמו טל יוס אשר יכה הטי'
לנח טייכנס בתיבה ויכניס עמו ממיטי הבח' מה
טיכהו הטי' ית' הטיילס נח דבר ה' כרי טידאו זה
כל האנטיס אשר ברור ההוא ויטובו אל ה' וירחס
מותס וזכר טכבר הגין עליו והטיגיח בו ברדך
טלא קיהו נוק בתיבה ונה לא מימי המבול
ולא מהחיו אשר הכניס עמו בתיב' ולא מהאנטי'
אשר היו מחוץ והנה הטיילס זה הספור והפולג
להארין בו לרב התוכלת המגיט ממנו ולזה
דקרק מספר הימיס אשר ירד הגטיס בלי הספק
ובטאר הפרטיס לטיב יותר בלבנו אמתת זה
הספור כי הרבה סברה טטאמי יותר בספוריס
כטיסופר מעטינט פרטיס רביס וספר טיבטינת
טיס ממות טטה ואחת לחיי נח בכז' לחרט' הטיטי
יבטה הארץ הנה אס' כן היה מהתחלת המבול
ער יבטת הארץ טטה טמטיית טהוא יב' חרט'
מחרטי' הלבטה וקרוכ מיא יוס כמו טנוכ' בבר'
וכאשר יבטה הארץ יכה הטי' ית' טייכאו מהתיב'
הוא ובטיו וטטיהס וכל מיני הבח' אשר טמ' ויפרו
ירבו על הארץ ולא יכטרכו עור לפרות ולרבות
בתיבה אמ' בבר' על הארץ ולא בתיבה ומהנראה
טיכח טימטו בתיבה כי זה טבעי להס' ואיט' בעלי
טכל טייטיליס להס' יכווי טלא יטימטו בתיבה
ולזה ידמה טאמר טיהס יכאו למטיפחותיהס רל'
לפי טיהס לא נתחברו בתיבה עם חול מינט ונה
הולידו תולדות ממינט ועטה נח כל אשר יכהו
הטי' יתע' לא הפיל דבר והנה כל מה טעטה עטה
ברבר הטי' ית' ועור טיכהו הטי' ליכאת לא התעורר
ליכאת מהתיבה אעפ' טכבר דאה טייבטה הארץ
ער טיכהו הטי' ית' טייכאו ואחר כן בנה נח מזבח
לכבוד הטי' להורות כי הוא לבור דאו' טיעבר לא
עז כמו טעטו הקורמי ונה העלה עולו במזבח
מהבהמה הטורה ומהעוף הטהור כי הס' המיטי'
היותר נכחריס כמו טייתבאר במיקומו בגה' וז'
עטה זה כרי טתגיטהו הנבואה כמו טנבאר אחר
הטלימנו דברי הספור הנה וספר טכבר קבלה'
קרבנו וטיעה ליו ואמר טלא יוסף עור להטיחית
הארמה בעין הארס לפי טייכר לב הארס רע
מטעוריו ויטה הארס מפני זה אל התמות הגופיו'
והנה יקטה ימותו ממות התכונה הרעה לא יקבל
המוסר בזה מוולתו ונה היה סבה לרודות

בזה הקבוץ המדיני וכבר הפירטנו התורה על
זה במה שזכרה שטח ובניו היו לבר ונטיהן לבר
עד שמה שיהולירו הולירו אח' המכו כמו שזכר
לא בהיותם בתיבה עש' שכבר היה זה סבה להם
להתמיד רבקות ההשגחה האלהית כמו שביאר
כדי שתטלם להם ההצלחה

התועלת

הטיי הוא במדות הוא ש
טראוי לאדם שייטיגי במי
שהוא תחתיו מבני ביתו ומשרתיו לתת לו חק
במה שייטיגרך לעמיד גופו וכבר העירתנו התו'
בזה במה שיהטיגיחה בהמיכאות מוזנות הבח'
בתיבה ויכאות נח שיוזנס כאמרו והיה לך ולכס
לאכלה כי זה ממה שייחייב שייכון להם נח
מוזנותיהם תמיד ואם זה ראוי בבח' כש' שיהיה
ראוי בבני הבית והמשרתי' והנה בזה האופ' יטל'
תהון קבוץ הבית אשר הוא התחלה לתהון קבוץ
המדינה

התועלת

הו' והוא ברעות והוא שכבר
למדתנו התורה בזה הספ'ו
שהי' ית' כטייעטה המופתים אמנס יעטה בסבות
היותר נאותות לפי המנהג הטבעי ולזה תמיכא
טבהוית מי המבול המיכא הטי' בפליחה טתי
סבות אשר היה יותר ראוי שייטלם בהם זה והס
רבי הוית המיס בבטן הארץ ורבי הויתם
בחלק האמיכטי מן האויר ובחסרון המיס הביא
ג' בפליחה הסבה היות נאותה בזה והו' טיעטי'
ה' רוח של הארץ כי הרוח מדרכו סיגב וייכטי
כמו שיהתבאר בספר האותות ואולם היה זה כן
לפי שהסדור הטבעי אשר לנמיכאות טמהו הטס
ית' ביותר טלס טפעטי שאפטי בו וכאשר יבית
ההכרח מיכר ההטיגחת לטנות וההסדר הנה מן
הראוי שיתרחק ממנו ה' ית' היות משט שאפטי
ולזה לא עטה ה' ית' אלו המופתים כי אם בסבות
טיהיה בהם יחד משטי מהזרות איכל הטבע ולא
הביא המבול באמיכנות הרוח וחסרון המיס
באמיכנות המטר וכזה בעיני תמיכא מבואר
בהרבה מהמופתים הנו' בתורה וכבר ר' הנביא'
וזה הפך ממה שייחטבו הסכלים מהמון אנטי
תורתנו כי הם ישתדלו לבאר דברי המופתים
באופן שיהיה בו מן הזרות יותר ואכל הטבע
ייחטבו טזה הגדולה טס יתעלה ולא די טאינו
הגדולה לט' ית' אכל הוא חסרון והס לא יטערו

וזה מבוא' מאד למעיין בזה הספר עש' מה שכבר
ביארנוהו בזה הענין עד שהאריכות בביאורו
הוא מותר

התועלת

הטייני הוא ברעות והוא
טיאי אפטי על המנהג
הטבעי שיהיה מן המינים הנורדים מימינס
מוזלות מינו כמו שיהיה חושב אכן סיינה טהיה
אפטי שיהיה מבול מיס בחלק הנגלה מהארץ
ובארץ הזמן יתחדש משירו היסודו מה שיהיה
מינו מי' מהבח' ולזה השתדל' יתעלה כשריכה
בקיום אלו המינים הנורדים מימינס שיוטמו
מהם זכר וטקבה בתיבה והנה התועלת המגיט
בעיון מזה הוא מבואר לפי טאס הזנח הענין כן
כמו שאמר אכן סיטא תפול החכמה הטבעית
בכללה וזה מבואר למי טעיון בטבעיות

התועלת

התטייניו ותו' ברעות והוא
טיאי אפטי טייפסר זה הח
החלק הנגלה מהארץ אכל ימיכא בה תמיד יט'
ההויות אשר יתהוו ואין ראוי שתחטוב שייחויב
ממה שאמר עוד כל ימי הארץ טיהיה לה עת
תפסד טאס היה כן היה ג' אכ' אמרו כימי הטמיס
על הארץ מורה על טייט עת לטימיס יפסדו בו
וזה בטל לפי מה שביארנוהו במי' מהעיון והתו'
ואולם אמר זה עוד כל ימי הארץ להורות על קו'
זה הבריות וטיכחותו כדרך מה שאמר עד בלתי
טימיס לא יקייכו טהריכון בו טלעולם לא יקייכו

התועלת

הפטירי הוא ברעות והוא
טיהקטית הוא מורה על
משוט החלק המימי' בעטן והוא סוד מסודות
הטבע אפטי טיהיו בכאן תועלות אחרות וולת
אשר מינו אלא טהתועלו' אשר ראינו למניטס
בכאן הס' אלו ולהיות התועלות הנפלאות אלו
מגיטות מזה הספור הדחיבה בו התורה הרחבה
טעולה לטיב יותר אמתת זה הספור בטפטותינו

דראוי

טיחחור בכאן בענין הקדבות
טיהקריב טח וטיטתרל יתיר
ספק מה קרה מינו מעט וזה שכבר ביאר הרב
המורה טעטן הקריבטו אשר יכוניט עליה בתורה
מינו מכונן בעיטמו אכל הו מכונן טל הטיטה

בהתחלה ובהיות העניין כן הנה יתאמת ט"ל
 יהיה מבורך בהתהו' הענין פעם אחר פעם כשיראה
 בו הקטית כי מן יתאמת ט"ל יתה' ט"היה מן מ"ב
 אבל יפסק המיטר מן תמיטיט ירדתי והנה גזר
 ה' ית' ט"אחר התחלת המיטר זמן בלתי ארוך
 יראה קטית ויפסק המיטר ההוא בדרך ט"ל יהיה
 עוד מבורך ולזה ראה ה' ט"היה הקטית אשר
 יראה תמיד בטנן מות על הברית אשר בין ה' ית'
 בין כל טפשי חיה ט"ל יהיה עוד כבור לשיחתם
 ולא יעברו עוד מי נח על הארץ וזה האות לך
 היה לנח לברך כדרך שאר האותות אבל ט"ס אות
 ה' ית' קיים בינו ובין כל טפשי חיה אשר על הארץ
 ר' ית' תמיד יראה להם זה האות בטננו ענין
 והנה לא היה מי יאמת הקטית אות כי הוא נמיכא
 על דרך הטבע אבל היה האות הראותו ה' ית'
 תמיד לנו בטננו ענין כמו שיאמר
זבכאן נטלם ביאמר הספור הזה לפי
 הנראה לנו והנה התועלות

המגינות מזה הספור הם רבי' האחד מהם
 להודיענו סודות ההטיגחה הילית באר' ובפרטיו
 ובכלליו שהאמנה בהם מיטרת האדם לטלמותו
 מאר עס ששליה פטרת התורה בכללה וזה שהוא
 העידנו במה שאמר לו ירון רוחי בארם שהמבור'
 היה רע נפלא מאד היה להטיגחה על המין
 האנושי ט"ל ימנע ממנו הטלמות אשר בטבור
 נברא כמו טקדס והעידנו במה שאמר כי אותך
 רוחי יצריק לפני ברור הזה שהיכריק הוא
 מוטיגח מה' ית' הטיגחה נפלאה להצילו מהרעו'
 נכונות לבוא עליו כמו שהתבאר מהיכלת נח
 והגנת ה' בערו בזה הספור הנפלא ואלו היה
 ט"ס יצריק וולתו היה נכול עמו גכ' כמו שהתבאר
 ממה שנתנה התורה הסב' בהיכלתו כי אותו ראה
 ה' ית' יצריק לפני ולזה יתחייב מזה שאם היה
 יצריק וולתו היה נכול עמו עד שאם היו הדור
 ההוא ט"בים אל ה' ועוובים דרכיהם הרעים היו
 נכולים כולם חשפו טכבר ייבד להם ית' זה הרע
 בעון קין כאמרם טבעתים יוקס קין הנה חנין ה'
 תחס על הרעה כמו טימיכא במקומו רבי מדברי
 הנביאי ולזה הוא מבואר ט"ל היה בזה מהעדר
 דבר כי הם לא מתו בעון קין לברו אך עונותיהם
 לכרוס הלוא תראה ט"גס זרעית נמחה עמם כי
 לא נכאר רק נח ואלו ט"מיטיס טוכרנו

מההטיגחה הם החזקות ט"בכבות לרע המגיני
 בכאן על יד ההטיגחה האלהית ולטוב המגיני
 בכאן על יד ההטיגחה האלהית וכבר ביארנו
 מיטי ההטיגחה הזאת ועניינה והוסרו הספקות
 הנפולות בה ועניינה בד' ממי' ובביאורינו לכפר
 מ"ב ומיטי יתבאר לך אמיתת מה שהנחנו אותנו
 בזה המקום

התועלת

הב' הוא ט"מה שיבאר בכאן
 שהט"ס הטחית הדור הרע
 הנה להטיגחה על מין האנושי ט"ל ימנע ממנו
 טלמותו האיר עיני לבנו למיכא הסבה אשר
 בטבורה נמיכ' זה האור הנפלא מן החיי' להנטי'
 ההם אשר העידה התור' ט"היה מספר ימי חייהם
 זה המספר הנפלא כי זה אמנע היה לזאת הסבה
 בטינה כמו שיבארנו במה טקדס

התועלת

הג' הו' במד' והו' הועילתנו
 התורה במה ט"ספדה ט"נח
 היה בן ה' מאות ט"נת קודם שהוליד ט"הרפואה
 תהיה במרו' הפחותית ההשתקאל הפכס מקינה
 אל קינה וזה שאנטי דור נח היו כלם ט"טופים
 בזמה עד ט"טקעו בזה האופן המגונה אשר
 ספרה וזתנו התורה והוא נרפא מן זאת המרה
 הפחותה כטינתקאל הקינה האחרון מההתרחק
 מהמטיגל עד שה' בן ט"ט מוזו ט"נה קוד' שהוליד

התועלת

הד' והוא במדות והוא ט"כבר
 הועילתנו התורה תועלת
 נפלא במה ט"ספדה מהיכוני ט"כזה נח בט"יית
 התיבה בזה האופן הט"לס בדרך ט"ט"לס בה
 הטימירה ובהכנסת המזונו' בה ט"סיפיק לו כהיו'
 אותו בתיבה תועלת נפלא והוא ט"גס הויט
 היצריק אשר הוא מוטיג' מה' ית' אין רוחי שיתרס'
 מפני זה מהכנת הטרף לבייתו ומהתנהג' במטהג'
 הטוב אשר יט"לס בו בריאות הגוף כפי הרוחי
 מפני בטחו' ב' ית' יחטב טימיכא לו מזונו'
 ובריאנו וכט' ט"כאר האנטיס מין רוחי שיתרס' לו
 בזה אמרו ול' למטן יבדכ' יי' ל'היך יכול יוטב
 בט"ל תל' בכל אשר תעשה

התועלת

הה' והוא במדות והוא ט"אין
 רוחי לוארם ט"יתענג' במיטי
 התענוגים בעת היות ט"כנג' ביצר כי זה ממה
 טיפיל הקטטה והמחלוקת בין האנטיס ויפס'

ביאור רבדי הספור

ספר שימטל שאלת בני נח נפיעה הארץ והכיתל סלח
 כל האומות כמו שיבאר אחר זה וספר עם זה כי
 טיחם היה אבי כנען אשר היה בנו הקטן להיות
 תכונתם מתרמה ברוש וספר לנו עם זה אחר מ
 מהמקרים שיקרו לנו להוצילנו בזכירתו כמו
 הענין בשיארי הספורים ואמר שכבר התחיל נח
 לטע כרס לתכלי' טיעשה ממנו יין כי חכם גדול
 היה בעבודת הארמה כמו שיקרס ולזה אמר רזל'
 בכר בו ביו טעש וכי' רל' טעש לזה התכלי'
 והנה שית מן היי' יות' מן החק והגי' והו' הטי' והו'
 עד טררס בתוך אהליו ונגלת שרותו וירמה ל' כי
 טהיה כנען הוא המגלה שרותו והנה ראה אחכ'
 חס אבי כנען את שרות אביו ולא בוש
 ולא כסה אותו אבל הגיד לטי' אחיו בחוץ והס
 ליטעשותם ולכבוד אביהם הפכו פניהם מחורבנית
 ולקחו הטימלה וכסו את שרות אביהם וכאשר
 הקיץ נח מיינו ירש בנבואה אשר עשה לו בנו
 הקטן טל חס והוא כנען והנה למנת בארו מזה
 מה היה זה המעשה אבל עכפ' ירשנו שכבר היה
 מגינה מזר עד שיקלל בעבורו כנען ואת הקללה
 הנפלאה אשר זכר והוא שיהיה כנען עובד אחיו
 עבדות נפלא והנה אמ' זה נח בנבואה רל' שכבר
 הגיש לו בנבואה שכנען הוא מקורלל בנח הקללה
 הנפלאה והנה מה שאמ' זל' טררס אותו הוא נמו'
 מאר ולזה טלס לו נח מדה כנגד מדה כי כנען
 נטשה זה טלח יוריד עוד נח בטיס כרי טיתהיה לו
 ולטאר בניו לברס האר' ברר טלח ירבו המוסרי'
 בה ותמעט מפני זה חלק כנען וקורלל מפני זה
 טיוסר ממנו הממטלה ויהיה עבד עבדים לאחיו
 ואמר עוד ברוך יי' טהוא ליה טס כי מורפו תהי'
 הזומה אשר נתיחדה לשבדות ה' והוא יטריל וזה
 יהיה סבה אול סתמטך הקללה לכנען טיעבור
 זרע טס כי יטריל לקחו ארצו לאהבת ה' ית' אותם
 והטגחתו עליהם והיו הנטארים מהם עבדים
 ליטראל ואס לא היה זרע טס בזה הזמפן מ
 מהטלמות טיהיה ליהיו ליהי טס לא הגיעה
 ואת הקללה לכנען ואמר עוד ירחיב ה' ית' ליפת
 בסוף הימים ויטכון באהלי טס ויהיה אחר ביאת
 מלך המטיח בהפוך ה' ית' טפה ברורה לפמים
 לקרו טלס בטס יי' ולטברו טכס אחר' חן יהיה

כנען עובר לזרע יפת גכ' כי זרע כנען לחטרוטג
 לא יכנעו וזו לשבורתה כהכנע טאר האומות ורז'
 תטיגהו וזאת הקללה וכבר אמר זה נח בדרך
 טבואה וספר אחר זה כמה חיה נח ואחר המבור
 וכמה טנים חיה כמנהגו בטיאר האנטים אשר
 הטיטלסלו מהם הזכות הקרוטיס רל' אברהם
 ייחק ויעקב הנה זה הביאור הוא הנראה ל'
 בזאת הקללה והנמטך לה והוא הנאות לאמות
 ורל' טון וכבר יכאטו בזה מספקות רבות יארך
 ספורס הנה

התועלת

הראשון המגיע מוזאת
 הפרשה הוא במדות טראוי

להתרחק מטתית היין יותר מן החק לפי שיקרה
 ממנו מן הגנות וההפסד מה טלח יערס הלא
 תראה כי נח עם היותו טלס מאר נכטל כה וכן
 ההקט בטיאר הרברים המטכרים כמו החלב
 והרומה לו

התועלת

השני הוא גכ' במדות והוא
 טראוי טיהרחק הארס

מהסתכל בעריות וכט' כטיתהיה הערוה ההיח
 ערות ההורים כי בזה מהענות יוהר וזה אמנס
 יביא להמטך אחר המטגל ורזה תמיא כזרע
 כנען טהיו מתגאליס בעריות באופן אשר זכרה
 התורה וכן בזרע מיכרים כי הם היו בטיחס
 גכ' אשר נטיקע בזאת המדה הפחותה רל' טהיה
 מטתכל בערות אביו ולהעיר על פחיתות וזאת
 המדה והטלמו' המגיע מההתרחק ממנה נתקלל
 כנען ונתברכו טיס ויפת והנה לא נתקלל חס
 לפי טיטאר בטיו לא היו בזאת התכונה הפחותה
 ולזה לא היה מהיוסר טתגיע הקללה לחס זולתי
 בזרע כנען

התועלת

הג' והוא ברע' ה' טהברכו'
 והקללות אשר יאמר

הנביאים טיגיעו לאנטי' בדרך קולל רל' טלח
 יבארו בזה זמן ומקום מיוחד הנה בהם בהכרח
 תנאי ואס לא נזכר והוא טאס יהיו האנטים ההס
 ראויס לברכה תמיד ימטך להן הברכה תמי' ואס
 לא רא תמטך בהס הברכ' וכן הכטי' בקללה הרוא
 תראה טכנען קורלל טיהיה טבר לאחיו והתפלל
 נח טיהיו טס ויפת ראיון אל טיגיע להס הטריות
 מכנען והנה נטיליס הככה בזה בטה בפרטית
 ויטלח יעקב'

הטיבת להשתיקס ממנה שהורגלו הרמות ההם
 לשטות כמו אלו העבודות לעז' ולזה אמר כי
 לא דברתי עם אבותיכם ולא יביתי על דבר עולה
 וזבח ואם היה הענין כך מה זה התעוררו הנביאי'
 לבנות מזבח ולהקריב עליו פולות כמו שימינו
 העניין בטח וכן מימינו באברהם במקומו רביס
 וכן בייחוקוביפקב ובמטיה ומימינו גם בבלעם
 ברימותו שתגי' עליו הנבואה ימה לבנות שבטה
 מזבחות ולשרוף פריס וז' לים ויותר נפלא מזה
 שרבו מימינו הסכימו שהמזבחות כלם שיטחו אותם
 הראשונים היו בהר המזריה במקום אשר נבנה
 שם בית המקדש וזם אמרנו טו' היה המכוון על
 הכונה הטני' היה יותר ראוי שיבנו אלה הנביאי'
 לטמיס אחריהם שיטחו אלו העבודות לט' ית'
 או ט' ביאור בני ארס לשטות על העבודות לט' ית'
 וט' אמ' ט' כבר ידמה שבניין הקרבנות דבר מכוון
 על הכונ' הטני' ובהם עם זה דבר מכוון בעימות
 ומה שהחז מכוון בהם על הכונה הטני' הם הרבה
 מהקרבנות אשר יזו ישר' עליהם ומה שהחז
 מכוון בהם על הכונה הראשונה לפי מה שיראה
 לי' הם קטת העורל' שהם כלי להגשת הנבואה כמו
 ט' באור בג' ה' בנה המקום ובספר ויקרא ולזה אמ'
 בלעם לבלק אחר שהכין המזבחות והשלה פר'
 וזיל במזבח התייבב כה על עולותיך ואלכה אולי'
 יקרה לך לקוהתי ולזה תמיכא בהרבה מהמקומות'
 אשר יטו כר טס בניין המזבח הגשת הנבואה כמו
 הענין במה טנו בכאן מטח וכן תמיכא באברהם
 וירא י' אל אברם וגו' ויבן טס מזבח וי' אמר לי'
 אברם יאחרי' הפדר לויט מעמו וגו' וסוף הענין
 ויבן טס אברם מזבח ואחר כך תמיכא ויקרא אולי'
 מלאך י' מן הטמים וכן תמיכא בייחוק וירא לי'
 ב' ברילה ההוא וגו' ויבן טס מזבח וטן תמיכא
 ביעקב ויבן טס מזבח ויקרא למאוס ההו' על בית
 ל' כי טס נגלו' ליו הלהים ואחכ' אמר וירא ליהם
 אל יעקב והנה יתבאר טיסי' לענין הקרבנות מבוא
 להגשת הנבואה ממנה שאומד והחז טכבר יתבאר
 בב' ממי' ט' בניין הנבואה ייטריך התבודדות ל'
 לטכל מבין שומד כחות הנפש ולזה לא יטלס כי
 חס בהתבטל שומד הכחות מפעולותיהם ולזה
 ייטריך לנביוט כטיריטה להתנבאות לעודד הכח
 הטכל וירדיס שומד הכחות ומפני זה תמיכא
 בנביאים שהיו עוסי' פעולות להגי' ליה הנבואות

כמומר ליטב ועתה קחו לי מטבן והיה כטבן
 המטבן וזהו עליך יד' והנה תמיכא בענין
 הקרבנות שהם יעירו הטכל וירדימו הכחות
 המרגיטות וזה כי בזב' יחת הבטל חי ונתח אותן
 לנתחיו וסרו אותן באוטי' יט' הכטב הנפ' המרגיטות
 מה שלא יטלס כי הכחות המרגיטות כמו ט'
 טיתעוררו מהרגיטות המוחטיס המתחדטי' להם
 כך יטעו וירדמו מהפסר המוחטיס אשר מיטלס
 הכטב מה טימפני זה יתן הארס אל לבו כי הפסד
 החוסף ואלו כל הרברים הטפלי' ותכטב מפני זה
 הנפטי' הבהמית ותראג וירדמו כחותיה וכבר
 יתעור' הטכל כטייטבוטן הארס בענין ל' הנתחיו'
 חושף החכמה אשר בייחדותם בנה החושף שיראו
 בו ולהיות ל' הקרבנות מכוונס מהנביאים לזו'
 הכונה היו עוסיס אותם במקום שהגי' ליהם
 הנבואה להתמיד להם הנבואה טס כמו שהתבוא'
 ממה שאמר טהו מאברהם ייחוק ויעקב והחז
 ביעקב יותר מכו' כי הוא ביאר שהחז בטה מזבח
 לפי טסס נגלו' ליו הלהים וכאשר היה מבואר
 לרול טבית המקדש הוא המקום יותר מוכן לקבל
 כח עליון הנה החליטו המא' מפני זה שהמזבח חו'
 אשר בני הקודמים לט' ית' היה בהר המזריה
 ובסוף הותר זה הספק והתבוארה לטו סבה נפלאה
 בענין הקרבנות חזולס הטלמת המאמ' בהם לפי
 חלו הסבות יהיה בג' במה טיבוא וטכל ביאור

הענין בקרבנות

זיהיו בניגח היצאים מן התיבה

ביאור המלות

וחם הוא אבי' כטבן רל' שהיו מתרמיס ברוט
 והנה הגיש מדוש תכונת חס טדואה ערו' אבי' וזו
 כסה אחתה גם לא עיכס עיטו מרחות בנו הקטן
 כט' בנו טב אל חס כי כטבן היה בנו הקטן והנה
 חס לזו היה הבן הקטן לטח אבל טס היה הקטן
 ולזה הקדים אחר זה תולדות יפת ואחכ' תולדות
 חס ואחר כך תולדות טס
 ולזה חין ראוי טיהיה טיב אמרו בנו הקטן ל' חס
 עבר עברים רויטה לומד עבדות חזק
 ונפלא כמו הענין בקרש הקדטיס שהריטון בו
 טיהיו במדרגה גבוהה מהקדוטה יפת חייבה
 לומד יחייב

מזרץ מולדתו וילך לארץ
כטקן והנה

התועלת
המגיש מזה הספור הוא
לישב בנפשותינו ומונות
חרוט העולם ולהסיר הספק שאנטי טייסופק איך
יתכן טייהיה מאב אחד לטונות מתחלפים כמו
טיזכרנו בפרט בראשית ונתן עם זה הסבה למה
היתה מיציאות הלטונות מתחלפים במין האנושי
והוא להטיגחה בו טיטולס לתיקיוס תמיד כמו
טיביארנו

אלה תולדות

טס וגו' בעבור טיהיה הסתעפות האבו הקרוטיס
מטס טב לזכור תולדות טס בררך ארוכה פו
טיהגיש לאבות וזכר טס זה בן כמה טנים היה כל
אחר מהס בטהוליד וכמה טני חיה אחר טהוליד
לישב יתד בנפשותינו ומות זה הספור הנבואי
והנה האריך בתולדות תדית וזכר טהוא הוליד
נחור ואברס והרן בעבור כבוד אברהם ובעבור
מה טייספר ממנו בעבור האומו אשר השתולטלו
מהס כי מלוט בן הרן נסתעפו טתי אומות והס
עמוך ומואב וכבר ספר גכ טאברהס יונה לתת
לבנו אסה ממטיפחתו והיא הית מנחור וכן טטי
ינקב ולנה הזכרח להזכיר נחור וכבר הגיד
ספורים רבים מעטן אברהס עם לוט ולנה גס כן
הזכרך להזכיר הרן אשר הוא אבי לוט והאריך
גכ בספור ההוא ליישב יתד בנפשותינו ומות
זה הספור ולנה זכר המקוס טמת בו הרן וטימות
טטי אברס ונחור והמקוס טיינו ממנו תרח עם
אברס ולוט והמקוס טמת בו ובכאן טטולס
הביאור בזאת הפרטה

פרשת לך לך
ויאמר יי אל אברם לך לך

וגו' עד ויהי רעב בארץ

ביאור המלות

נהיה ברכה הוא חסד הנשוא וכטיני איה ברכה
וכמהו ומאכלו בריאה עטו קנו כמו טטה

טיהלבני לא יטחיתס האט ולא המיס וגיטנו להס
בנה טתי תועלות לפי מחטבתס האחר לעטות
להס טס רל טיקדת טימס פל המגדל ההוא
בטיימו זה המגדל בנו אותו הראטו המסתעפי
מטח באופן הסתעפותס ממנו ובנה יסוד זכר
לראטונס והטי טנה יטמס טלוא יפרטו על
פטי כל הארץ בבקטס מקומות טאותיס לטיכון בו
וליהות היות הימחיס ההכרחיט טהן בארס כי
הס ידאו זה הבטיין מרחוק לגבהו ויטמרו טלוא
יתרחקו ממנו מרחק רב ובנה יטולס להן טיהיו
כלס מקוביטי במקוס אחר מהארץ וזה יהיה גכ
בהוטיפס בבטיין ההוא תמיד כל אשר יתוסף
מספרס ולפי טכבר ראה הטי'ת טיהקבוץ לארס
במקוס אחר מהארץ הוא בלתי טאות לקיוס המי
האנוטי לפי טכבר אפטר טיקדה במקוס פה
טיהאר הספר אס מיכר הרטי וההסכה בהתהוות
הרוח בבטן הארץ אס מיכר הרוח החוק יפרק
הריס ויטבר כלפיס אס מיכר אכני אגביס אס
מיכר טיטף מיס ומה טידמה לאלו הסבות המ
המפסידות ואס היה המין האנוטי כלו במקוס א
מהארץ היה אפטר טייססר עם הספר החלק ההו'
מהארץ ולנה היה טן ההכרחי לארס טיהיה
מפוזר בכל חלקי היטוב כרי טיתתקייס מינו
וכאטר יגיטהפסר במקוס אחר יתקייס המין
בנטיאר ולנה כבר הטי'ת טהטיטרל להפר עינתס
ושס להס למטיפחותיהס על דרך המופת טתוקה
לחדט לטון ידברו בו המטיפחה ההיא וכאטר
נטיטך הצטיין טטארו האחרונים בלתי מכירים
זולה לטון מטפחות ונה היה סבה טתסוד ה
הסכמה מהמטיפחותיהס ויפררו מטלפטי כל
הארץ וחרלו להמטיין בטין השיר באופן אשר
הסטימו בו והנה פטי זה הטי'ת להטיגח במין
האנוטי טיטולס לו הקיוס והוא מבואר טלנה
התכלית נטייה ואס לא נזכר לפי מה טהוא מה
טחין בו ספק טה'ת לא הטיטרל לבלבל הלטינו
ללא תועלות ולהוטיף בנפשותינו ומת זה הספור
ספר טנה היה סבה לקדו טס העיר בבל כי טס
בלל טפת כל הארץ ומטיס הפייסס על פטי כל
הארץ ודומי טתדע טטח וטיס היו מבוני המגדל
כי קודס טמת נח היו המטיפחות מפוזרות בארץ
לפי הנרמה הלאתרמה כי טטי פטרה טנה אחר
טמת נח יונה הטיס יתבלה לאברהס טיינו

זאלה תולדות בני נח

טס והנה יחס טס אל יפת שהוא הגדול להיותם
יחד טובי כמו שקדם וחס לא יחסו סיהי אחיה

ויהי כל הארץ שפה אחת

וגו ביאור המלות וראשו בטמים רל סיהיה
גבוה מאד על דרך ערים גדולו וביכורו בטמים
ופעטה לטו טס רל סיהיה המגדל סבה טיעטו
להס טס וזכר טיכלס הס בני איס אחר והו הוליד
אותס באופן אשר הטיח לטלו ממנו ובוה יטוה
זכרו תמי כי יתיחסו כלס לראשוט וזה סהמגדל
יטוה וזכרס כל זמן קיימו כי הוא יקרא על טס
בוטיו וזה גב יהיה סבה ל טיעטו טס ובמקומו
הקרוכיס לראותס המגדל ההוא למרחוק פן
יפויסו על פני כל הארץ לבקש מקומות לעבודת
הארמה ויתפרדו איס משל אחיו והנה היו אומר
זה לחטבס כי יותר טוב היה להס הקבוץ מ
מהפירוד וירד יי הוא טרמ' לדבר כלטו בני אד'
כי ה' ידע הכל כמו שהתבאר בטלטיי ממי
הבא נרדה הוא מטיל לידידת גוירדת בהס
ונבלה ונבלבל

באור דברי הספור

אמר

טכל הארץ היתה מתחלת העטיון אחר המבול
טיפה אחת ורברים אחרים רל טיהיו כלס בשלי
לטון אחת וסדור דבריהס היה אחר ואמנס אמר
זה לפי טכבר תמיסא טיהלטונות המתחלפס
יתחלפו בטטי אלו העטייטס יחד עד טזס יועתק
הלטון האחד אל האחר מלה מלה מזולת חרוק
הסדור יטוה המאמ' בלטי מזכך וזה מבואר למי
טיענתק מלטון הגרי ללטון הקדש וכן העטין
בטוה הלטונ' וידמה סנה הלטו טיהיו מרביר
בו תחלה היה לטון הקדש כי ארס דבר בלטון
הקדש כמו טביארו בבר' מאמרד לזאת יקרא
אטיה כי מאיט לוחחה זזת ואמר טכבר נסער
ממזרח היטוב מיכר טלוא היה נכון המק' ההוא
להיות הימחי' להיו להס למזון כפי הדמיוני מיכמו
בקעה מארץ טיעער טכונה לפבו ולזרו ונטיטבו
טס ואמרו איס אל רעהו טיעטו בטין גבוה מאד
מלבניס וחומר בדרך סיהיה ארוך הקווס לפי

עד ויהי כל הארץ שפה אחת ורואי טיערע טכבר
זכר כמאן תולדות יפת וחס וטב לבאר בדרך
הזרה איך הטיח לטלו מהס האומות המתחלפות
ללטונותס וזהו התועלת המגיט מזה הספור כי
בוה תתייטב בלבבנו יותר אמונת החרוטי כמו
טיקדס וזה אמנס היה אחר דור הפלגה רל החלק
אלו המטיפחות ללטונ' מתחלפי עליה המטיפחו'
היו נמיכאות קודס זה ונתחרטו להס לטונות
מתחלפס כמו טייתבאר בספור טאחר זה ואחכ'
טב לספר תולדות טס בדרך ארוכה לפי טיעמנו
הטיח לטלו האבו הקדוטי והט' עני' זה הספור מבו'
וזהו ביאור המלות

להיות גבור בארץ רל טהוא החל לרדוף הטרדה
והנכוח לחטבו טיהטוב יהיה הכבוד והנכוח
והדע הפכו הוא היה גבור יכיר לפני יי רל טיהוא
היה גבור ליכוד אנטים ולהכניעס תחתיו עד
טיכבר מלך במקומות רביס והויכיו מטס אטור
טהיה מבני טס ולא נטמר מעטו חמס בפרתסיו
לפני הס' ית' רל טהס' ית' רזאה כל מעטיו כטעס
ותטיחת הארץ לפני הילאים והנה בני נח הוזהרו
על הגול כמו טיקדס : על כן יאמר רל טבעת
נתינת התורה היה זה המאמר מפורסס טיומרד
אזתו על האיט האכורי הדורה אחר הטרדה ו
והנכוח היא השיר הגדולה טב אל רסן לפי מה
טואחטוב כי הוא יותר רואי לפי מנהג הלטון
ואעפי' טכבר מיכאנו בטנה טהיו עיר גדולה
בימי יונה הנה זה לא יחייב טיהיה טב אל טנה
לוריס פנמיס וטוה הסמות הנמטיכיס להס הס
כלס טימו מטיפחות נקדמות בכס המקאמו' אשר
יטבו בהן הלוא תראה טהכפירי נקדמי' על טס
כפתי' טהיה מקאמס וכן פלטיס נקדמי' על טס
פלטי' וזכר טימה כסלוחיס נטיח לטלו ב' מטיפחו'
אחרות וזלסס והס פלטיס וכפתי' וזכר טכר
בני עבר הס יטראל כי הס נקראו עבריס אמר יי
ילחי העבריס ויחסו להס לפי טהן היות טכבר
מזרעו אחי יפת הגדול ידוע טיפת היה הגדול
לפי טנה היה בן תק טנה כטהוליד ולזה היה
לגדול קב טנה טינטיס אחר המבו' והנה מיכאנו
טהיה טס בן מאה טנה טינטיס אחר המבו' ועו'
טהתורה הקדימה לספר תולדות יפת קודס תולדות

רושי וירשו בפאת הימי ובוה יטילם סור המריבה
 מבין אברם ולוט ומבין רושיהם וזה שבהפרד
 לוט מצל אברהם סרה המריבה מבין אברם ולוט
 ועם כל זה יתכן שתהיה מריבה בין רושיהם אם
 ירעו ביצר אחד ולזה התנה לו אברם שהוא יטע
 רושיו לפאת ימין אם יבחר לוט שירעו רושיו ל
 לפאת השמאל וההפך בהפך כי כלה משיקה רל'
 שהיא ארץ נחלי מים והוא שים תחת שים התאר
 וענינו כלה בעלת משיקה וכבר ימצאו כמו זה
 בלשוננו הרבה ויסע לוט מקדס רל' ממזרח
 והנה הלך למערב המקום ההוא אשר היה שם
 אברהם לראותו כי במערב היה כל המרעה הטו'
 וריבה טיהיה כל המרעה ההוא שילו והנה אם היה
 נטיה ליכפון או לדרום היה קצת המרעה ההוא
 לאברם ולזה אמר שהוא מפני שבחר טיהיה רל'
 למרעה כל ככר הירדן נסע ממזרח לפאת מערב
 ולא נשאר לאברם כי אם במזרח שילא היה נאות
 למרעה רל' אתנה רל' ברבור וזהו שהיה
 טנתנה לו שירשה ורעו או יהי אמרו רל' אתנה
 כי אברהם היה חושב שתהיה מינות ה'ית' לו במ'
 שאמר אל הארץ אשר אדאך שירא ישב כי אם
 במקום מיוחד מכטען והנה הוא המקום אשר
 יראה ה' שיהיה נאות אל שידבק בו השפע הלהי
 ולזה כשהגיע לו שים נבוא בטה שים מוצח וחשב
 שיהיה ריכון ה'ית' שילא ישתק מהמקום ההוא
 ומפני זה שים בטובו ממיצרים והנה הורשיה
 ה'ית' כי מקומות רבים ימצאו לו נאותים בארץ
 ההיא והנה נתנה לו השים כלה לארשה ולרוב
 לטבת באי זה מקום שיבחר כי כלה היא נברחה
 ולזה בחרה ה'ית' לותה לרוב

ביאור דברי הספור

וכר טכבר היה רשב בארץ כטען אשר היה שים
 אברם וירר אברם מיצרימה לא להטתקם אלא ל
 לגור כי לא היה יכול אז לשמור בארץ כטען אשר
 היא הארץ הטבחה לפי שהרשב הוא כבר מאד
 בארץ וכאשר היה קרוב למיזרים הסתכל אברהם
 בטנינו ומתי זה חופך תשילם לו שים ההיכל
 ורצה אמר לאשתו באמת ירשתי כי אטיה ישת מרא'
 את מאד והמיזרים הם היו טנינה ומה טנינה
 המנהג ומיזר הטבט מיזר המנהג

התועלת
 לפי שילוף התכלית טברא
 הטני הוא במרו והו' שראוי
 לאדם שייתרל בכל עוז ש
 טיהיו אוהביו רבים ומטנאיו מעטיים כי בזה
 יטילם הקבוץ המדיני הלא תראה שאברם השלים
 זה השלמות המפורסם בטייערו השים ית שיכרך
 מברכיו ויאור מקולו והנה זכר מברכיו לשון
 רבים להיות אוהביו רבים ומקולו בלשון יחיד
 להיותם מעטיים

התועלת
 הג' הוא במדות והוא שראוי
 לאדם שייתרל בטימירת
 הקטינים להיותם הכרחיים לאדם בטימירת גופו
 ולהעמדתו הלא תראה שאברהם אבינו עם טכב'
 הבטיחו ה' שיברכהו לא קצר מפני זה בטימירת
 קטיניו אבל הביאם עמו כלם והעירונו על זה
 באמרו טעבר הביאו עמהם רכושם אשר רכשו

התועלת
 הדי הוא בדעות והוא טכבר
 הוריענו בנה הספור יעור
 ה'ית' לאברהם שינתלו בניו את הארץ לפי טכבר
 נזכר בתורה במקומות רבים טכבר יעד השים
 לאבות שייחלו ורעש הארץ הזאת ובוה יתישב
 יותר בטטיותנו אמתת זה הספור עם טכזה תוע'
 להודיע הסבה אשר בטבורה בחר ה'ית' שתהיה
 זאת הארץ לישדאל והוא להיותה מוכנת מאד ל
 שידבק בה השפע הלהי ולזה יטה אברהם ללכת
 שם וזה אמרם ול' אוירא דמרעה דיטיריל מחכים

זיהירעב בארץ

וגו' עד ויהי בימי אמרפל
 ביאור המלה

שירבר טרי בטבת טרי' ולוט טמו הנגבה רל'
 שילוט טיהיה עמו שים היה עולה גכ' עמו ואולם
 קרא המקום ההוא נגב כי ארץ מיזרים היא לפאת
 דרום מארץ כטען והנה הוריענו בזה הסאמר
 שאברהם הולין עמו לו למיזרים כבר מאד רל'
 שתנשטו טברה מיזר המקטה והכטה והזהב
 שהיה לו וילך למסעיו רל' שיהלך לפי המסעות
 הראויות לו לרגל המלמכה אשר לפטו ולא הלך
 במהירות כדי שילא ימית המקנה אם השמאל
 ואימיה רל' אם יהיו דושין ליכר טימאל אימין

ביאור דברי הספור

אמר ה' ית' לאברהם בהיותו באור כטריס שיעשו' אריכו אשר היה טוכן בה ויפרד ממטפחתו וגם מבית אביו ללכת אל הארץ אשר יראה וזאת ה הארץ אשר יראה ללכת אליה היא ארץ כנען והנה הלך עמו אביו וקיס' בית אביו עד חרן כמו טספ' בפר' הקודמת וטס' נתעכב אביו וריצה לגור טס' ואברס לכבוד אביו נתעכב טס' לראות אס' יוכל להשתיק אביו עמו ללכת אריצה כנען כמו טוכן מתחלת הנניין לפי מה טספ' רל' טכבר ספר טהן ייכאו מאור כטרי' ללכת אריצה כנען והאשר נתבאר לאברהם שאין ריכון אביו ליכאת מחרן ייכא הוא מחרן עם מי טריצה ללכת עמו מבית אביו והנה תרח עמד בחרן עד י' מותו וטס' גכ' עמד עמו נחור לפי הנראה כי מיכא טורש נחור היה עמד בחרן כמו טנתב' בתורה מלכך ובתויל' והנה יראה ללכת ארצה כנען להיות יות' נבחרות ויות' נכונה טירבך בה טטפ' האלהי ויטר' אותו הט' יתעלה שיעשה מותו לגוי' גדול לפי טיהארס בהתרחקו מאוהביו וקרוביו ועודיו הוא מוכן מזה אל טימיתוהו האנטטיס ויחבר טמו' ולואת הסבה בטונה ייעד אותו טיברכהו בהיכלות קניינו ויגדל טמו' עד למרחוק כי לא יאו' טיטלס' זה למי טילך לעיר אחר לגור כמו טיטלס' לאיש בהיותו לאריכו בין בני מטפחתו ואמר רל' ה' ית' טיהיה איש ברכה רל' טיהיו פשוולתיו טרלמות בדרך טיהיה ראוי' ל' טתרבך בו ההטג' הלהי' ומו' גיטו' לו הטוב טיטר' אותו ויברך האנטטיס טיברכהו ויאור מקילו' ליתרון הטג' חט' בו ויתברכו בו כל גוי' ומטפחו הארמה רל' טיאמ' קיכנס לקשת בברכתס' יטימך הטס' כאברהם או יריצה באמרו והיה ברכה טיהטס' יתעל' יעד' אותו טיהיה איש ברכה רל' כי אשר יברך מבורך וכן פי' ול' בבר' וספר טכבר הלך אברס' ל' ארץ כנע' כאשר יראה והלך עמו לוט' ולא זכר ללכת אביו עמו לפי טאביו לל' הלך כי אס' נד' חרן וזכר טאברס' בן עה' טנה היה ביכאתו מחרן ומו' לקח אשתו ואת לוט' בן אחיו ומקניהס' והעבדים טיקט' בחרן כי עבדים רביס' היו לאברס' הלא תראה

במלחמת אמרפ' טילירי ביתו היו טיח' אשר היו מהס' מהלכיס' למלחמה מלכר האחרים טילירי בית ומקנת כספו והנה עבר אברהם עד מקום ט' טיכס' עד אילון מורה וטס' קבע אבר' רירתו והנה היה מן הכנעני בארץ רל' טאו' החזיק בה והויכוח ממנה העס' אשר היה בה והנה קרא הכנעני אחר ממטפחות כנען כי כנעני היה טס' נאמר בכלל על כל מטפחו כנען ובפרט על מטפחה מיוחד' הער מה טיאמר אחר זה

והכנעני והפריזי מו' יושב בארץ רלפי טהיתה הארץ ההיא ארץ כנען כמו טסופר בתו' במקומות רביס' ירעטו טפריזי' היו מטפחת מיוחדת ממנו ממטפחות כנען וזכר אחר זה ט' טכבר נראה הט' לאברהם ואמר אליו טלורטו יתן את הארץ הזאת אשר הוא רואה טימחזיק בה הכנעני ולפי טראה אברהם טיהמקום ההוא טאות להגיט' בו הטפ' הלהי' בנה טס' מוכח להקריב טס' לטס' יהט' להגיט' ליו' הנבואה כמו טנתב' אה בפרטית נח' וספר טיאחר זה העתיק אהליו מטיס' אל ההר ממזרח לבית'ל' ונטה אהליו טס' במזפן טיהיה בית'ל' למערבו והטי' למזרח' לראותי טיהמקום ההוא יותר טאות לרדת בו הטפ' הלהי' ורזה בנה טס' מוכח לטס' ית' והתפלל טס' אליו להיות המקום ההוא ראוי' טיטילס' בו הדרכות אשר בעבורי יטימ' ה' להפילת בני ארס' וספר

טמס' אברס' כלס' היו ללכת לפאת דרוס' ל' בחרן המקום היותר טאות בארץ כנען טיטילס' לו הדרכות האלהי' כי כבר ימיכאו מקושיות מוככטס' לזה יותר מזולתס' כטעס' אין זה כי אס' בית ל' ה'ס' וראוי' טיתרע טיה' יתע' לל' יראה לאברהם טיפ' עכפ' ממטפחתו ומבית אביו טאס' היה הרבר' כן היה חוטא אברס' כטינהג' עמו לוט' אבל הי' היכו' טילך לאר' כנען להיותה יותר טכח' ולא יחוט' להפרדו מאריכו וממטפחתו ומבית אביו והוא מבואר לפי זאת ההנחה טאס' היה יכול להטיט' עמו מטפחתו ובית אביו להדריכס' אל הטלמות היה זה הטוב בטונה הט' והנה

התועלת הראשון המגיט' מזה הספ'ר הוא במרות והוא טיראוי' לארס' טיקל' להפרדו מאריכו וממטפחתו ומבית אביו ללכת במקום טיאות' לו יות' ההגנה אל טרלמותו

ענינו ויראה מהמקום אשר הוא שם ליכפון ולררום
 ולמזרח ולמערב כי כל הארץ ההיא יתגנה לו
 ולרעו ויכבר ירבה ורעו כעפר הארץ אשר לא
 יוכל אדם למנותו וירש הארץ ההיא ואולם ממ' לו
 זה לה ריש מותו שכל הארץ ההיא היא נבחרת
 ואם יב' בה קצת מקומות יותר נבחרים מקצת
 ומפני זה אמר לוי הש' ית' שיקום מהמקום ההוא
 אשר היה בו כי יר לו המקום ההוא וירך בארץ
 לארצה ולרחבה ולבקט' מנוח ייטב לו כי כבר
 ימלאו בה מקומות רבים נאותים לו וכן עשה
 אברהם רל' שהו' השתיק מהלו' מיט' ויטיב במירושי
 ממרחו אשר בחברון כי נודע לו שיהמקום ההוא
 נאות וטעם בטה מובח להש' להביא אליו הטבואה
 וכבר תמצא שבמקום זה הוא הגיש לו הטבואה
 בזמרו וירא לוי' במירוש' ממרחו ומהנראה כי
 שכל הטבואות הנזכרות אחר זה בזאת הפרשה
 הגישו לו מיט' כי שם היה יושב' והטה
 התועלות המגיעים מזה הספור הם רבים

התועלות

הראשון והוא במדות והוא
 החריצו של בקט' ההכרחי
 לאדם להעמיד גופו מהמוזנות וממה שידמה
 להם הלוח תראה שאברהם עם שכבר הבטיחו ה'
 יתע' בהיכלות קניינו התעורר מפני הרעב שהיה
 בארץ כנען ולכת לארץ מצרים ולא נמנע
 מההליכ' שם מפני מה שיצוהו ה' ית' שיטיב באר'
 כנען כי אין מיקות ה' ית' כי אם להטיב לאדם לא
 שימות בסבתו ולזה ירש אברהם שריפון ה' היה
 שיסור מיט' לבקט' הטרף ועוד שהכונה היתה
 בהליכתו אברהם לארץ כנען כדי שיהיה יות' מוכן
 ל' שירכק בו הספע הלהי וזה לא יתכן עם הרעב
 וחסרון המזון ולזה היה יות' טוב לו שירך מיט'
 אל המקו' שימלאו שם המזון עד שיכלה הרעב

התועלות

השני הוא גכ' במדות והוא
 החריצו לקח עינה ברב'
 שרם הגעתם בטיסתכל האדם במה שאפשר
 שיקרה לו וחלו' להסתכל בזה תחלה לא יתכן
 שיגיש לו טוב העינה לרוב המהירו' אשר יאמר'
 לו בלקיחה כי העינה השולמה לא תטלם אם לא
 יסתכל בה האדם במתוך הלא תראה שאברהם
 השלם הסתדר לקחת עינה קדם שנכנס למצרים

במה שאפשר שיקרה לו שם מהרע' מיכר יושב'
 חסונו

התועלות

הג' הוא גכ' במדות והוא
 כשיבי' ההכר' שיגיש הרע
 לאדם ראוי שישתכל האדם באי זה אופן יתכן
 שיגיש לו יות' מעט מהרע ויבחר בו ולא יתדל
 מזה מפני הרע שיקרה לו כי ראוי שיהיה נבחר
 הרע ביותר מעט לפד' מהרע ביותר רב הלא
 תראה שאברהם בחר לדרת לארץ מצרים לברוח
 מהרעב אשר בארץ כנען ואעפ' שיהיה כגון
 מהמקום ההוא אל שיקרה לו מהגנות שיתגדל
 חסונו בזאת הארץ' והנה ראוי שיתרע טלח היה
 בזה חטאו לאברהם כי טרה תעשה באונס מה שית
 שיתעשה מזה ולזה לא תאמר לבשלה מפיל אחר
 נתינת התור' כמו שאמרו ו' באמת קרקע עולם
 היתה ואם היה אברהם בומר סבל הרעב אשר הי'
 אפשר שימות בו על סבל מה שאפשר שיקרה
 לטרה מהגנות היה זה החסידות טלשטות כאמ'
 ול בג' מסוטה היכי רמי חסיד שוטה כגון דתני
 רטבנה אתתא בטהרא ואמר לאו מרח מרטה
 לאכולה ולא יסתכולי בה

התועלות

הרביעי הוא ברשות והוא
 ללמדנו אופן השיגח' ה' ית'
 ביצריקים עד שיכבר הביא נגטיס גדולים בפרשה
 ובביתו לטמור חטית נבואו מהגנות שישוע' טרה
 אשר היה ירא אברהם שיהיה כלי' להמיתו שימהר
 הש' ית' כלי' לשימירתו שם ולהיכלות קניינו עם
 שמרו אותה מהתגדל בטניף וזמה וכבר ידעת
 מה שהגיש מהתועלות במרו' וברעו מפני האמנה
 בהשיגחה הזאת

התועלות

הה' והוא במרו' והוא שראוי
 שישיגח האדם בהנהגת
 קרוביו כהשגחתו בעצמו כי בזה יטלם לאדם
 הסוד הראוי לו ממטפחתו ולזה תראה שאבוי הס'
 הולך עמו לוט באשר הלך ובחר לו מה שבחר
 בעצמו

התועלות

הששי הוא במדות והוא
 החריצות בשימירת הקניני'
 ביותר טלם שבפטים שאפשר זה הלא תראה
 שאברהם עם היותו מובטח מה ית' בהיכלות קניניו
 הסתדרל שיביא עמו ממצרי' כל קניניו לא השיאיר
 רבר והטהיג מקטחו במתוך בררן

כמו שאמר כמשטיה ארץ מיכרים אשר ישיבתם
בה וגומר ומיכר הטבע להיות הארץ חמה מאד
וזה יהיה סבה שיכאשר יראו אותך המיכרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אותי ואותך יחי
כי הם נוהרים על אשת איש כמו שיקדם בפרטית
נח ובהיות הענין כן הנני מבקש ממך שיהאמרי
למי שיש לו זה טיאת אחתי ובוה ייטב לי בעבור
אם יקרה שייחשקו בקי יתכ' שייטיבון לי בעבור
להיותי אחי' או לכל הפחות תחי נפשי בגללך
רל' ט'לא ימיתוני והנה כבא אברס מיכר ולוקחה
טירה בית פרעה ליפיה והטיב פרעה לאברהם
בעבורה לפי שכבר נאמ' לו שיהא אחיה ונתן לו
ימון ובקר וגו' והנה הביא הש' ית' נגשים גדולים
לפרעה ולכל ביתו בסב' טרי' אש' אברס רל' ט'זה
המופת עשה ה' בעבור טרי' מיכר מה שיהא אש'
אברס כי להשיגחתו של אברס טמר אשתו ט'לא
קרב אליה פרעה ולזה הביא על פרעה ועל ביתו
נגשים ימנעוס משטות זה הפעל ואולם אמרנו
שהוא מנעו ט'לא קרב ליה ואש' לא ט'וכ' כמו ט'נו'
באבימלך כאמ' ואבימלך לא קרב ליה לפי המאמ'
שהוא הביא בפרעה ובביהו אלו הנגשים אחר
שכבר נתעלל בה הוא בלתי ראוי וזה כי אחר ש'
שהביא ה' אלו הנגשי' להשיגחת על אברס שייטי'
לו אשתו מה זה יקצר ה' מהשיגחו על אברהם
באופן ט'לס בדרך שיתטימ' אשתו מהתגאל בזמה
ההיא ומול' נזכר זה באבימלך לפי שטמוך לפעל
ההוא נתעברה טירה והיה מביא זה לחטו שיהיה
עבור טירה מאבימלך ולזה ספרה התו' ט'אבימלך
לא קרב אליה והנה כאשר ראה פרעה זה הענין
הרגיש ט'זה בא לו על רבר טרי' אש' אברס וט'יל
את פיה והגירה לו האמת ומו קרא פרעה לאברס
וגנה אותו על אמרו שיהא אחתו והטיבה לו
לרשתו כי היא אשתו ומן הנראה שאברהם הגיד
לו הסבה שבטברה אמר שיהא אחותו ולזה יטה
עליו פרעה אנטיס לטימרו ט'לא יויקוהו המיכרי'
לחשקם באשתו כל ומן טעמד באר מפני הרעב
ושלחוהו ממיכרי' אחר כלות הרעב בארץ כנען
ואמנס עטה זה פרעה לכבוד אברהם לראותו
הפלא שיעטה לו ה' ית' לאהבתו במה שיהבי' ט'לי
ועל ביתו מהנגשים והנה עלה אברס ממיכרים
הו' ואשתו וכל אשר לו ולוט היה עמו ט'ס ברדוס
ואולם אמר זה לפי שארץ מיכרים היה לפאת

דרוס מאר' כנען והנה הלך אברס לרגל המלאכ'
אשר לפניו מהדרוס עד בית ל' עד שיהגיט
אל המקום הנבחר שיהיה ט'ס אהלו בתחלה בין
בית ל' ובין הש' אל מקום השוכח שיעטה ט'ס
בראטונה וקרא ט'ס בט'ס י' כמו שיקדם או יהיה
הריכין בזה שבהגיטו ט'ס קרא ט'ס אברס בט'ס י'
וזכר אחר כן ט'גס ללוט ההולך עם אברס היו לו
ימון ובקר ומהל'ם וזכרות אברס נתברך והנה
רב מקניהם עד ט'לא יכלה הארץ להכיל אותם
יחרו כי לא תספיק להם למרעה ומפני זה היה
ריב בין רוטי מקנה אברס ובין רוטי מקנה לוט
לרצות כל אחר מהם להחזיק במרש' הטיב ובעת
ההיא החזיקו הכנעני והפריזי בארץ ההיא והם
שתי משפחות ממשיפחות כנען כמו שיקדם ואמ'
אברס ללוט ט'אין ראוי שתהיה ביניהם מריבה
ולא בין רוטיהם להיותם אחים ולפי ט'לא רצה
אברהם להפדו מהמקום הנבחר אשר היה בו
אמר ללוט שיפדו משליו וילך אס ליכפון אס
לדרוס והבטיחו ט'באי זה פ'אה ט'ילך שיהפוך
מקנהו לרעו' בפ'אה האחרת כרי ט'לא יויקוהו רל'
ט'אס ילך לוט משפחת ט'מיל יתפוך אברס מקנהו
לפאת ימין וההפך בהפך ובוה תסור המריבה מ'
מביניהם והנה בחר לו מארץ כנען ככר הירדן
להיותו מקום מאד נאות למקנה כי המקום ההוא
היה רענן ורענן כגן י' או כארץ מיכרים קודם
שייחיתו סדוס וטמורה כי או נטחת המקום ההו'
ורעננות המקום ההוא ורטינו היה מגיע שר מבא
יכר ושר המקום נטחית בהטחיתת סדוס וטמורה
ולזה נכס לוט ממזרח מהמקום אשר היה ט'ס
אברס כרי שיהיה למקנהו כל זה המרעה הטוב
והנה ט'אמר אברס במקום אשר היה מעפי' ט'כבר
נמנע ממקנהו הרעה בזה היכר אשר בחרו לוט
ונסתפק במרעה היכר האחר ולוט יטיב בערי
הככר ונטה אהלו ממקום למקום ט'ס עד שיהגיט
לסדו' וט'ס ט'אמר כמו ש'ספר אחר זה והנה אנטי'
סדוס היו רעים זה לזה וחטאי' לט' ית' ואולם זכר
זה להגיד חסדון לוט ט'לא נמנע מלטיכון מיכלס
ט'ס היותס בזה האופן מהרעב והנה היה סדוס
וטמורה מארץ כנען כמו ש'טזכר בפרט' נח ולפי
שכבר ט'אמר יכר המקו' ההוא לאברס מפני המנע
מלנו הרעה ביכר אשר יטיב לוט אמר לו ה' יתע'
אחרי הפדו לוט ממנו שייטו

לר
מ
ל

ההוא עמקיס המלח רל' ששס יקחו מימי היס
ויצטו מהס מלח ושלש עשרה טנה מדרו אשט'
טיג' טנה מדרו וזי טבטנה היג' מדרו ואין לטו
הכרט בזה ירפאים וזוים ואימי' הס טמות מוריס
טל גורל האנטטי' ההס וחוקס כמו שיתרג' מוטקרו'
והט' ספר לטו זה להודיעטו גבורת אלו האנטטיס
והמלכיס אשר טכח אברהס במתי מעט' בהדר'
רל בשלותס להר טעירי הפליט הווא הטמלט מן
המלחמה חניכיו ילדי ביתו הס האנטטיס אשר
גדלס בביתו מעת הלידה וחנך אותס במטהגיד
ההחטובי כטעס חנוך לטער על פי דרכו ואפטד
טיהיה הריצין בזה טכבר חנוך אותס בעניין
המלחמה והגבורה כי כן ראו לביט הגדול כבי'
אברהס טיהיו קיס אנטטי' בטי הבית אנטטי' מלחמה
כס טכבר היה ראו זה גכ' מפטי היותו רחוק
ממטפחותי ויחולק שליהס לילה רל' טכב' טחלק
בלילה ההוא הוא ועבדיו למחנות רבות כרי
טיבואו בליהס מכל היכרדיס ולא ימלט איטי
מהס ובחר הלילה כי בזה המופן יתכן טיטולס לו
הטכוח ומלכי יצחק מלך טולס הנה היה המנהג
לקרוא מלך ירוטלס מלכי יצחק או מרזט יצחק כי
הכל אחר כמו טיהיה המנהג לקרוא מלך מיכריס
פרע' ולכן תראה ביהוטי טיהיה טס מלך ירוטי'
מרזט יצחק וטולס הוא ירוטלס כטעס ויהי בטולס
טוכו ואמרזו זל טנה המלך היה טס בן טח וטסון
הוא כי כבר טמנו ברבריי מהטולמות הרבה
הרימותי ידי מל' ה' הוא טבועה כמו טוכר החכס
אש' כי אשוא מל' טמיס ידי

ביאור רברי הספור

אמר טבימי אמרפל מלך בבל ואריוך מלך לטס
כרד לעומר מלך טילס ותפעל מלך גוים עטו
מלחמה ואלו המלכי הטוכריס עס ברע מלך סרוס
וברטיע מלך עמודה וטטוב מלך ורמה וטמזב'
מלך יכבוים ומלך יכוער בעמק הסרדיס וטכחוס
קורס זה ער טילו המלכיס החמטה עברו כרר
לעומר יב' טנה ויג' טנה מדרו וביד טנה למרד'
בז כרד לעומר והמלכי הטולסה אשר אתו
הכו הרפאים אשר בעטתחות קרניס והווי' אשר
בהס והאימיס אשר בסוה קריתיס והחורי' אשר
בעלותס מפטיהס להר טעירי הכו ער מיל פתוך

אשר הוא סמוך למרבר ואחר כך טבו ובואו אל
קרט והכו את כל טדה העמלקי וגס האמורי
היוטיב בחניצון תמר וכראות זה מלכי סרוס
ועמורה וורמה ויכבוים ויכוער יכחו ממקומס
וערכו מזה מלחמה בעמק הסרדיס והנה טכחו
אורבטה מלכי את החמטה ער טכבר טסו מפטיהס
מלך סרו ועמורה והפילו עיכמו ברטונס בבארן'
חמר טיהיו בעמק הסירי להמלט מה והטטיארי'
טסו אל ההר והנה לקחו אלו האורבטה מלכיס כל
רכוטי סרוס ועמורה וכל אכלס ובין הטבי אשר
טבו לקחו לט' בן אחי אברס ואת רכוטיו כי הן
היה יוטב בסרוס ומפטי זה הגיפתהו זה הטוק
והנה בז הטמלט מתמלחמה והגי העטי' לאברס
העברי' והוא היה טוכן בלוטי ממרזו והוא איטי
טיהיה מרזע האמורי והוא אחי אטכול ואחי עטר
והס היו בב' אברס רל' טכבר נקטרו עמו בקטר
המחבה החוקה טיהיו לעזר קצתס לקצת בנת
היכורך ולזה הט' עוררו אלו האנטטיס ליכאת טס
אברס למלחמה וזה ממה טיורה על חווק
אחבתס אותו והנה כטימוט אברס כי טטיבה אחי
קרובו טס כלי המלחמה על האנטטיס אשר גדלו
עמו בביתו והרריכס והרגילס במטהגי החטובי'
או בעניין מלחמה והס היו טיח ורדף אחר אלו
המלכי האורבטה ער דן והנה בלילה חלק מחנהו
למחנות רבות כרי טיבא בליהס לילה מכל
היכרדיס כלא ימלט איטי מהס והכה אותס ורדף
אות ויבהלו באופן טיטבו ער חובה אשר מטמיל
לרמטיק והטייב כל הרכוטי ואת לט' אחיו ורכוטיו
והאנטטיס זהכס טיטבו מותס האורבטה מלכיס
והנה יכא מלך סרוס לקראת אברהס אל עמק
טוה אחרי טובו מהכנות האורבטה מלכי הטוכרי'
ולא רבר ליו רבר ער טואכל אברהס וטינה הוא
ומחנהו והנה מלך ירוטלס הויכא לאברס
ולמחנהו לחס ויין כי עייפי' היו והוא היה עובר
הט' ית' ובירך אברס ואמר ברוך אברס ליל עליו'
אשר הוא קונה טמיס וארץ רל' טהוא מוטל
בטימיס ובארץ ומטהיג אותס והנה ברכו על
אשר התעורר להלחס על אלו המלכיס החוקיס
כרי להכיל קרובו וברוך הס' ית' טיהטיגיח בך
וטתן צריך צריך וכטימוט אברס דבריו טתן לו
לכבוד הס' מעטד מכל הטולל והטבי כטעס כו
אשר תתן לי עטר מעטדנו לך כי הוא היה כהן

שילח ישיגס ההפטר ואטפ טיכב' היה חושיק לטוב
אל המקום הנבחר טיהיה טוכן בו מארץ כנען
לא נמנע מפני זה מהלך לרגל המלאכ' אשר לפניו

התועלת

הטיבישי והוא במבדג והוא
להוריש מפני נפלא מאד
מההטגחה האלהית והוא טכאטר היה הארס
מוטג' יקרה טיהיו קרוביו ואטטי' ביהו מוטג'חי'
בעבורי כי להבנתו אמתס יכטער חס יקרס ולוה
רע ויטימח בטוב אשר יקרס ולוה
יקרה מההטגחת ה'ית טיהיו ילו האטטי' מוטג'חי'
הלא תראה טלוט מפני טיהיה הולך עם אברס
היכלית ה'ית קניניו והיה לו יאן ובקר ומהלים
והנה הרחבנו המאמר בזה האופן מההטגחה
בר' מספר מלחמות הט' ובביאורנו לספר חוב'

התועלת

הטימישי והוא במדות והוא
טראוי להרחיק המחלוקת
והמריבה כפי מה טאפטר כי בזה יטלס הקבוץ
מהבית והמדינה הלא תראה טאברהס עם היותו
מטטרל בכל עון טיהיה לוט עמו להורישו אל
הטוב כפי מה טאפטי' ובטבו טיהיה לא' מהאחר
עור הדאוי לעת יסרך בחר הפרר לוט מעמו
להרחיק המחלוקת

התועלת

התטישי והוא במדות והוא
להרחי' מודת הקטנה כי בה
יג'ע ההפטר בקבוץ המדיני מה טלח יטלס הלא
תראה טאברס לו קטא בלוט חס יהיה לו המרע'
הטו' למקטתו אבל נתן לו הבחירה והסתפק במה
טיעוזהו לוט מהמרעה עם היותו לאברס כח
לקחת המרעה הטוב בחזקה כי כבר התקבר על
על ארבעה מלאכים כמו טיספר אחר זה ועס
טאברס הוא אשר הנהיגו וטהלו אל המקום
טיהיה בו כי זה ממה טיחייב טיהיה אברס ארוך
ברבר זה

התועלת

העטירי' והוא במדות והוא
טראוי טיהיה לארס כח
הסבל כי בו יוסרו הרבה מההיוקין הנפולין בין
בני ארס והוא טכבר הגיש מסבלנות אברס טלא
כעס על לוט מפני טלא הוכיח ריטיו וטיטקן
הבחירה ללוט לבחו מהמרעה
מהטידיטה

התועלת

חזחת עטרה והוא במדות
והוא טראוי טייבחר הארס
המעט עם הטלוט מהרבה עם המריבה כטעס
אמר' טוב פת חרבה וטלוה בה מבית מלא ובהי'
ריב הלא תראה טאברס בחר המעט מהמרעה
למקנה ועס הטלוט יותר מהרבה עם המריבה'

התועלת

היב' והוא במדות טראוי
טיסתפ' הארס במה טיטכ'
טימיכא לו ולא יבקס גרולו' הלא תראה טאברה'
הסתפק במרעה הטטמר למקנהו ולא היה מבקס
יות' מנה לולי דבר ה' ליו טילך לבקס מנח
ייטב לו

התועלת

היג' והוא במדות והוא טראוי
טירחיק הארס רוב תענוג
כי הוא ממה טיביא אל הבטיטה כאמר' ויטימן
יטורון ויבעט הלא תראה טאטטי' סרוס מיכ'
רוב התענוג טיהיה להס מפני רעטנות הארץ
ורטינה היו רעיס וחטאים להטס מאד

התועלת

היד' והוא במדות והוא טכב'
הורישטו בזה הספ' טראוי
להתרחק מהמריבה לפי טהמריבה היא תמנע
הגעת הטלמות לארס בעיון עד טכבר נמנעה ה
הטבות לאברס בעת המריב' עד הפרר לוט מטמו
וזהו מה טילמרנו כאמר' וירא יי' אל אברס אחר'
הפרר לוט מעמו

התועלת

הטו' והוא טכב' הורישטו בזה
הספ' יעור רבו' זרע'
אברהס עד לזין מספר וקיומו וטהן יהיו יורטי'
מת הארץ הנבחרת וכבר נתבאר בתורה טיה
הזרע הוא זרע יטראל כי ביטחק נקראו לאברהס
זרע וכבר פ'אג' ייטחק כאטר' בירך יעקב כי
לזרע יעקב תהיה ירושת הארץ

זיהי בימי אמרפל

ביאור המלות

עמק הסריס הוא עמק היו בו טדות רבות הוטיס
המלח רל טיה העמק היה אחר זה יס המלח כי
כבר יטוב היבטיה יס ח'י'ס יבטיה לסבות רבות
כמו טהתבאר בספר האותות או יהיה המקום

זולתם אל שיותרו משלהם וזה דבר בלתי ראוי
הלל תראה שאברם רצה שיהיו האנטי ההולכי
אזו חולקים בטלל חלק בחלק וזו רצה לותר
משלהם דבר למלך סרוס והוא מבואר שאם לא
אמי אברם זה למלך סרוס היו בוטיי שטר אטיכור
וממרה לטחול חלקם למלך סרוס אחר שאברם
נתן לו חלקו שיהיה העקר והטידי לעשות זאת
המלחמה

אחר הדברים האלה

וגו' עד ושרי אשית אברם וכו'

ביאור המלות

במחזה הוא כמו מראה כי הנבואה תהיה בחלו'
או במראה כמו שזכר בתורה והנבואה המוגשת
במראה היא יותר טלמה מהנבואה אשר תגייע
בחלוס' אל תירא אברם אולי ירא אברם שיקרה
לו חטא במה שיהטיב לאנטי סרוס ושמורה שיהיו
רעים וחטאים ליה' ערירי בלא זרע' ובן מטיח
ביתי הנה מטיח הוא מענין ההליכה כטעם שזקה
בו הדיכו בו מי שיהנהגת עניני ביתו הוא על ידו
רמטיח רל איש רמטיח כטעם ויחזק מיכתי על
פל העם למהר לטלחם טהריכו בו אנטי הארץ
ממשיך אמר זה לפי שהזרע יהיה ממותר
המוון האחרון ההוה בכלי הבטול והוא הלב
זהכבר וכבר נקראו האברים הפטימיים מעים
בלטונטו כאמרו ותודיתך בתוך מעי טהריכו בו
בתוך לבי יצקה הוא מה טראוי לפי היושר
והמטיפט והריכו בו שזכר האמין אברם בטעם
יתא במה שיער אותו מרבוני הזרע וחטב זה לה'
יתע' ליושר המטיפט כי הוא היה ראוי שייסגיח
ה' ית' בזה האופן מההסגח ומולס בענין ירוש'
הארץ טילמות כי לא ידע אם יהיו בניו ראויים
שיסגיח בהם הש' ית' בזה האופן מההסגחה
פגלה משולטת פרטו רזל טלח מכל מין ומין
מאלו טלטה וזה דרך רדט והנכון שיטה לקחת
לו הבהמו' כשהגיעו רג' טי' כי או הם בטלמות'
לפי ענינם בעצמם והנה אלו הבהמות הם אשר
יקריבו מהם קרבן ליה' ומהעופות התודים ובטי
היונה' ויבתר אותם בתוך רל טחלק הבהמות
לחיכאים כי בן דרך כרתי ברית טהיו חולקים

דבר אחר לחיכאים והיו טוברי' בין החלקי' ההם
להורו על טהם טכו כמו גוף אחד לחיו' האהבה
אשר ביניהם' איש בתרו רל איש הבתר טבתר
והריכו בזה טיהוא טס אחר מהבתרים טבתר
לקרא' הבתר אש' היה זוגו כי איש ואשה בכמו זה
הענין בלטונטו אמר בכרובים ופטיהם איש אל
אחיו וביריעו אשה אל אחותה והכפור לא בתר
רל התור והגוול וידמה טכבר טס אחר מהם
בפאה הא' והאחר בפאה הב' השיט הוא העוף
הרודס כטעם השיט יכבוע טחלתי לי' והנה היה
זה לרמוז לאומות אשר ישנו זרע אברם ויבלבלו
הברית אשר כרתה עמו הפגרים הם הבתרים
שיזכר תחלה אשר בהם יטלס כריתת הברית
ארבע מאות טנה רל עד סוף ארבע מאות טנה
מטת הולר יעקב טהיה הראטון מהגרים מזרעו
בארץ לא להם גרות מתמיד והנה מיהר הש' ית'
אל הקץ כמו טטיס טנה אם היה טלח יטבו יט'
במזכרים כי אם מאתים ועשר טנה כמו שאמרו
רזל ואפטר טיאמר אמר שיהיה מוכב בני ישר'
טס מאתים וטכטיס טנה וזה כי קהת אפטר
טהיה כמו בן שיתי טטיס בבואו למיכתי ואפטר
טיאחר זה הזמן קש' טנה הוליד לו עמרם טיהוא
בן קהת והנה אי אפטר טנאמר שיהיה זה הקץ
מטת הולר יצחק לפי טלח לטו הקץ טזכר
בפרטות וארא והוא ארבע מאות וטלטיס טנה
כי אי אפטי לטו טנאמ טיות הנכו' קרס הולר יט'
ל' טנה לפי טייכא מחרן כה טנה קרס הולר יט'

וזה הנבואה היתה בהכרח אחר
בא אברם לארץ כנען בעת שהתחיל אברם
להתיאש מלהיות לו זרע ולזה אמר ואנטי הולך
שרירי וידמה טיות הנבואה היתה סמוך לטנינת
הגר לאברהם לאשה ומה שאמר בטל סדר טולס
שאח' ואת הנכו' טב לחרן ועמר טס ה' טטיס כרי'
לכון החטכון הנזכר פפר וארא הוא בלתי טראה
לטו כי לא טתיאש אברם מלהיו לו זרע עד היותו
בן טימטיס וחמי טנה טייכבו טטיר טטיס באר'
כנען ולזה הטיטרלה אז טרה לקחת בזה טיטה מ'
מפטי מה טיראה ממנו שיהיה אמרו ואנטי הולך
ערירי סביב הזמן ההוא ועס זה לא תמיכא טייכא
אברהם מארץ כנען אשר יטיהו הטס יתע' לטיבת
בה אם לא לטבת חזקה כמו הדעב הכבר כי היה
בזולת זה עובר מיכות הש' יתעלה ולזה לא יתכן

ליל בליון ואחר שישלמו דברי אברם כס מלך
ירושלם של מלך סרוס מאברהם שיתן לו הסבי
ויקח לעצמו הרכוש וטנה אליו אברם הנה
טכבשתי ב. ל בליון אשר הוא קונה שמים חזק
סלא אקח מכל אשר לך דבר וזולת מה שאכלו
הנערים אשר הלכו אתי וזולת חלק עטף אשכול
שמרא טהם יקחו החלק הראוי להם מהשלל
והטבי ולא האמר אני השכרתי את אברם כי יש
לי להטבייר אותי בזולת השלל והטבי הזה
והנה התישלות המגישים מנה הספור הם רבים

התועלת

הדאטון והוא במדות והוא
להרחיק האדם מהפעולות
הרעות הלא תראה טאנטי סרוס להיותם רעים
וחטוי טיחו אותם ארבעה מלכי טבאו מחוק
חמטיה מהם בארבע

התועלת

הטני הוא במדות והו טחין
ראוי לאדם שיכלים שינו
טאנטי טיפחתי ואעפ טאינס מתנהגים עמו
במנהג הראוי אבל ראוי טיהיה לעזר ולהזכירם
בחוקת היד כי בנה יגיט לאדם מקרוביו העזר
הראוי ויכלים בנה הקבוץ המדיני הלא תראה
שאבר התגבר כנגד ארבעה מלכי ומחטיהם עם
היותם גבורים מאד להיכיל לוט בן אחיו ורכוש
ואעפ טלא התנהג עמו לוט באופן הראוי כמו
טיקס

התועלת

הטליטי והוא במדות והוא
טחין ראוי טינהג האדם
עמו במלחמה כי אם האנטי אט הודגלו בתפוט
הגבורה טאט יהיה ביניהם רך לבב יביא מורך
בטאר לב האנטיים ויטיחו וזוה לא טהג אברם
עמו מאנטי ביתו כי אם האנטיים אשר חנכס
במנהגיו מלידה ואין טפק טעס טחנכס בטאר
המדות המטובחות חנכס במדת הגבורה וזוה
הביא עמו לבדם ועזב האנטיים אשר היו בביתו
טלא גדלו עמו מעט הלירה כי אלו טבר טכיתקני
קודם היותם עמו במדות הפחות ולא יוכל
להפתיקס מהם ולהגיטם אל המדות המטובחות
באופ טלס וא קרא חטיכו ילידי ביתו מי טחנך
מהם למלחמה ואין טיהיה זה הנה יכא זה
התועלת מזה
הספור

התועלת

הו והוא במדות טחין ראוי
לאדם ימסור טיכמו בטכטה
אבל ראוי טינגבר באופן הראוי טיטלס לרבו
הנטיח וזוה תמיכ טררף אברם אחרי המלכטי
האלה בלילה טהיו און יזטבים בטח והיו טמיחיס
וחוגגי על הטילל טהביאו וחלק מחטנהו לחלקים
רבים כרי טיבואו עליהם מכל היכרדי יחד קודם
טירגיטיו בהם וכמו לו התחבולו הם מתחבולו
הטובות טיכריך טיקחו מי טיביאוס ההכרת
להלחם עם טתקף ממנו

התועלת

הו והוא במדות והו טראוי
לאדם לכבר הטס מהטני
להטיד טכל הטובות המגיטות לאדם באות מהטי
ית וזוה נתן אברם מעטף מכל הטילל והטבי
לכבוד הט עם טבנה היטרה להרגיל האדם
בתכונת הנריכות והורה עם זה בזה טכבר טיח
מה טטיח בצוף הט ית מיכר יתרון ההטגחה בו

התועלת

הו להודיעטני פריכט מעלת
אברם בארץ ההיח עם
היותו גר בה טכבר יכא מלך סרוס לקראתו
לכבוד והמתין לו לרבר מעטיטני ער טאכל וטיה
כי זה ממה טיורה על גורל מעלת אברם אטלס
וטכבר קיים הט יתע מה טיעוד לגרל טמו

התועלת

הו והוא במדות והוא טראוי
לאדם טינהג טיכמו במד
ההסתפקות וזוה יבקט לו גדולות הלא תראה
טאברם לא ריכה לקחת דבר מהטילל והטבי
להסתפק במה טחטני הט ית מהקטייטס

התועלת

הח הו במדות והו טראוי
טיפור האדם הוטן ריפטי
אחרי הלא תראה טאברם עם מה טיהורה טטייני
מתכונת הנריכו במה טהסטיס להטייב כל הרכוש
והטבי למלך סרוס לא ריכה לטלס מטילו מה
טאכלו הנערים וחלק האנטיים אשר היו איתו

התועלת

הט והוא במדות והו טהאטיס
כטיותר מטילו חין ראוי
טיפטיה זה באופ טיגיט היזק ממנו לזולתו טמו
טיעטו קטת האנטיים טיותרו משלהם להפיו

היה יעקב כמו שיקרא כי הוא ירד למצרים בסוף
 ימיו ושמו שם ין טנה ער טימת ואין הריכו בנה
 טיהיו ימי העברות והעטוי ת' טנה - אבל יתמיד
 העברות ער סוף ת' טנה מעת הולד יעקב וכבר
 תמיכו אמרו בספר שפטיס ותטיקט הארץ טימטיס
 טנה טוין הריכו בן טיהיו ימי ההטיקט טימטיס
 טנה אבל היה ההטיקט ער סוף טימטי טנה מעת
 התחלת הטעבור וכמוהו ימיכו רביס בספר
 שפטיס כמו טיביארטו טס ויער אמתו ה' ית' טיהו'
 יקח נקמתו מהגוי ההוא אשר יעבורו ואחרי כן
 ייכו בניו ברכוטי גרור מתחת הגוי ההוא והנה
 היה העיט מטרל לזה הגוי אשר יכסוף לטרף
 ורעו ויחטב להפר הברית אשר בן הט' ית' ובין
 אברהם והנה הודיע אותו הט' ית' טיקח נקמתו
 מהגוי ההוא לפי טנה היה כלי להטיל יסורא
 באמוט האמתי רל' המכו אשר הכ' ה' ית' המיכרי'
 כי הכה אותם בלו המכות כרי טידעו יטריל כי
 הוא י' כמו טיתב טיס בגה' ובזה האופ' התקרב
 יטריל לטבורת הט' ית' והיו ראויס לירוכית הארץ
 ויער אותו טבחייו לט' יהיה זה הרע ואעפ' טיכבר
 נולד יעקב קורס מיתת אברהם וטיהדור הרביעי
 מהגוליס בארץ לא להס יטובו בארץ כנען ואז
 יירטוה כי לא יסלס זה האופן מהטגחה אשר
 בטבורה יענטי הט' האמרי וטיאר מטיפחות כנען
 ער העת ההיא והנה כטיטיקט הט' טיט היה חטן
 גרור לאברס במראה הנכוט וראה מתוך החטן
 טכבר עבר בין הברטיס האלה כבוד הט' מתוך
 תגרי עטן ולפיד אט' טובר בין הגוריס האלה
 כטעס וירח מלחך * בלבית אט' ביוס ההוא
 כרת י' את אברס ברית לתת לזרעו כל ארץ
 מטיפחות כנען וזה כ' הוא הודיעו טיהוא יסכב
 עכפ' טיהיה זרעו ראוי להטיגיח בו בזה האופן
 מההטגחה והטראה טיארל העטרת מטיפחות היו
 מבני כנען כי בירוכית ארץ כנען היה זה היטור
 וכבר נחלקו ול' בכר בעטיין קיט וקטיזי וקדמוטי
 וחמדו טיהס ארוס ומואב ובני עמוך וטיהס יהיו
 בבני יסראל ליטות המטי והנה התושלת המגי'
 טנה הספור בכללות הוא להודיע טיכבר נטכב
 הט' ית' לאברהם טירטו בניו את הארץ טס
 טיכבר פרס זה בזה הספור ובזולתו ממה טינהג
 מטהגו מיכיות הנכוטה אל' לא יומין בה תפור
 התורה בכללה ולזה דקרק בכתות הגטת וזה

נבטיין טעג טון
 עניה כטעג לפד
 עט טהו טעג
 לטייט טיטי
 יא טנה טעג ה'

אשר ייכו את בניו ואת ביתו וסוף המאמ' למטן
 הביא י' על אברהם את אשר דבר עליו הנה
 כבר העירטו בנה טיהט' יתע' יכיו על אברהם את
 אשר דבר עליו באמיטעו הפטורל הטובות אשר
 יעטיס ורבו ולזה טיל אברהם אותה ית' על ירוטי'
 הארץ ואמ' ט' טיהו כורת כמו ברית טיקי' לו זה
 הייטור ולזה יכוהו במראה הנכוטה טיקח עגלה
 וגו' ואיל כל אחד מהס בני טילט' טיטי וטור וגו' ו
 ולקח לו אברס את כל אלה וחקל כל אחד מהס
 זולת העוף לטיטי חכמיס וטתן כל אחד מהחלקי'
 טכח חבירו והעוף לאו בתר אבל טיס התור בפאה
 האחת והגרור בפאה הטנית כמו טיסדרה התורה
 ברמיון זה בעולת בהמה טיהיו מנתחיס אותה
 לטקחיה ולא יעטו כן בעול העוף וטרימה לאברס
 במראה הנכוטה טכבר ירד העוף הדורס על
 הברטיס ההס לאכלס להטיחית הברית אשר היה
 כורת עס הט' והפריח אותה אברס משל הברטיס
 והנה בעת טיהגיטה ואת הנכוטה לאברס היה
 הט' טי קרוב לטיקוט וטתקט אברס בטינה
 וירמה מזה טנה העטיין היה ביוס טיהיה זמר
 הלילה טטלחס בה אברס עס המלכיס ההס וזה
 כי הבקר אחר הלילה היה אכל עס מלכי טרק
 והטיב אחר זה למלך טרוס כל הטיל והטבי
 ואחר זה תוכרח אברס ליטן בערב מפטי טלא
 יטן בלילה הקורס ולולי זה הנה לא היה העת
 ההוא ראוי טייטן בו אברס וזה מה טילמרט
 מהגבלות הזמן טיהגביל בטת הנכוטות הלו רל'
 כי למחרת המלחמה היתה ואת הנכוטה סמוך
 לטיקישת החמה או טטאמר טבטבת העותקטן
 בטינה או היה התבורדות טכלו מבין טואר כחו'
 הנפס וטפלה עליו אימה מזה המראה טירוחה
 וחטן גרור טירוחה טיחחס מה טירוחה מתוך
 הנכוטה מתוך החטן מיכר רב ההעלס וההסתר
 אשר יקרה בהטגה אשר לו בלו הרברי' הנכוטו'
 ולרוב המוטטיס אשר לו מההטגה הנות תמיכו
 הפ' טייח טירוחה הנכוט מה טירוחה מהנכוטה
 מתוך החטן ואברס לא היה יוחס אל מה היה
 מטרל רדת העיט על הפגרי' ואמר לו הט' יתע'
 טכבר הטיב לראות במה טדאחו מזה ונה טכב'
 יהיה זרעו גר' בארץ לא להס ויעברו בהס ויעטו
 אותם אטטי הארץ הקיח ער סוף ת' טטס מעת
 ביות רב זרע גר' בארץ לא לו גרות מתמיד ונה

י"ב

מלכ טעט טיטי מהג'
 טיקט טיטי טיטי
 טיטי טיטי טיטי
 טיטי טיטי טיטי

שנאמר שישב לחרון ועמד שם ה' שנים וגם הנה
הכת' ספר שיכתיבו באים בארץ כנען באו לחרון
וישבו שם וזה לאו כי לא באו באר' כט' לחר' ועוד
שאם היה הענין כן לא מהר הש' את הקץ ל'
שנה כשהיציא יש' ממצרים והנראה ממה שט'
שם שכבר מהר להם את הקץ למען בריתו את
האבות והנראה בעיני שיהקץ משת' שנוולד יעקב
עד מלאות ש' שנה ומהר הש' את הקץ שנים
שנה מיפני חוזק העבוד' הקשה אשר היו המצרי'
מעבדים יש' כואמרו ויאמרו בנ' יש' למן
העבודה וינעקו והנה מטין תל' שנה היו מעת היות
לאברהם ורע' רל' משת' שנוולד יצחק כי ביצחק
נקרא לו ורע' וממנו יהיה ג' הורע ג' הורע בארץ
לא לו ויהיה מוציב בנ' ימרי' במצרים רס' שנה
זה נאות מאד בזה הענין ואפ' ג' שיהיה מני'
תל' משת' הגשת הנבואה הזאת לאברהם שיהוא לפי
הנראה בלתי פחות מעת' שנה קודם הולד יעקב
וזה שאחר זה נתנה שיהיה שפחתה לאברהם והיה
אז לאברהם פה שנים והנה מיהר הש' את הקץ
לפי ז' ההנחה כמו מה ש' ובעבו חט המרגל'
נתאחרו במדבר מ' שנה ונטארו ה' שנים שנכנסו
לארץ קדם הקץ וזה נאות מאד כמו שנבא בג'
במה שיבא חל' כלא הגיע עריין קץ כניסתם
לארץ אחרי מות משה ולזה היו יצריכים
שיהיו באופן מהשלמות שיתרבה בהם ההטגחה
הלהי' ברדך שיטעחו האומות ההם ודור רביעי
ישבו הנה רל' מהזרע אשר יגלה בארץ לא לו
וכן היה כי קהת היה גר ודור רביעי לו היה ורע'
מהרן שישב לארץ כנען כמו שיבאר אבן עזרא
וללא חטא המרגלים היה ה' ית' ממנה את הקץ
באופ' שישובו שם דור שלישי שהו' משה ואהרן
עון האמורי רל' עוטט האמורי ברדך שידעו ורע'
אברהם ואיכו עלטה חטך והנה תנור עטן
ולפיר אש הוא מטיל לעבור כבוד ה' בין הבתרים
לכרות ברית עם אברהם

ביאור דברי הספור

אמר שאחר הדברי' האלה היה דבר י' אל אברהם
במראה הנבואה ואמר אליו אל תירא אברהם
שיקדן עון במה שהטבת לאנשי סדום ועמורה
עם היותם רעים וחטאי' כי אנכי מגן לך לשמרך

מיכ' רע ולא די' שלא יגישך עוטט' במה שישפית
מזה אבלי' יהיה שכרך ממני הרב' מאד בכאנשי'
אותך שישיר גרול' תחת מה שנתת למלך סדום
לכבודי כדי שלא יאמר שהוא העשיר אותך וכבר
יורה שזה השכר הוא בקנינים כי כבר אמר
אברהם אל י' על זה המאמר והנה בן ביתי יורש
אותי ועוד שאין ראוי שיבטיחתי ה' על שכר
עולם הבא כי השכר ההוא הוא מחוייב שיגיע
למי שראוי לו וימנ' מהבלתי ראוי ל' ונבנה אבר'
לש' ית' מה שתן לי מהקנינים והנני הולך ערירי
בלא בנים והממונה על ביתי הוא לייעור שהוא
מן דמטיק והוא מן ורע כנען המקולל ומפני זה
לא יתכן שתגיע לי ואת הברכה בקנינים כי לא
יהיה לי תושלת בה והלוקח תועל' בה הוא לייעור
שאני ראוי לברכה ובתחת העטין כן לא יתכן
שתיטב לי ואת ההטבה אשר יערת אותי בה
ואמר עוד אברהם אש היה שתטיב לי ואת ההטבה
מה ביצע לי בה והנה בן ביתי יורש אותי כי לא
נתת לי ורע' והנה רבר' י' לי ולאמר' שכבר
יתן לו ורע' שירטינו והרטי' אותו החריכה במראה
הנבואה להביט בסמים ואמר אליו שיכמו שלא
יכול לספור הכוכבי' הרבים כן ורעו יהיה באופ'
מן הרבוי שלא יספרו מרוב מהנה מספר הכוכבי'
לא היה נרע בימי אברהם ולזה הרמה המדמת
בשת הנבואה ענין רבוי הכוכבים למשל רבוי
המופלא אשר ייער אותה הש' ית' שיהיה בורעו
וכנה תמיכא שדאה יחוקל' בשת הנבואה שיהיה
לג' גלים קולות מיצר שיהיה מאמין מזה הענין
כמו שזכר הרב המורה כי לא יחוייב שיהיו אצל
הנביא כל הרעו' האמתיות בעני' סודות המצוי'
והנה האמין אברהם ב' ב' במה שהבטיחו
מרבוי הנרע' וחסב ואת ההטבה לש' ית' ליכרקה
ולמספט כי הוא היה ראוי שיטג'ח בו הש' יתע'
בזה להיותו רבן בו ואחר זה אמר אליו הש' ית'
שהוא הויכאן מאור כסדים לתת לו ארץ כנען
שיירשנה ורעו' ולפי שזה הייעור לא יתקיי' אש
לא היה ורעו' ראוי שיטג'י' בו הש' ית' בזה האופן
מההטגחה רל' שיכלה הכנענים מפניהם ויתן
להם יר' שיהיה אברהם בזה הייעור ואת וכבר
יתבאר לך שלא יתקיים זה הייעור ורע' אברהם
אש לא יהיו ראויים שיתרבה בהם ההטגחה
האלהית ממה שאמר ב' אברהם כי יאשתו למען

ביאור רברי הספור

וכבר שירי לא ילדה לאברהם וכבר היתה לה
 טפחות מיכרית וטימה הגר ואמרה שרי אל אברהם
 הנה כבר ביכרתי ה' מלדת בא אל טפחתי מולי
 וזוכה בסבתה שיהיה לי זרע וכמו זה העניין
 מיכאנו ברחל שאמרה לי שקב ולא נתבארה לנו
 הסבה בן זונה טאם היה זה הענין לבקש מהשם
 ית' שיתן לה זרע על אד ההשגחה הפרטית היה
 יותר ראוי בזה התפלה ל' ית' וההטותרות
 שתרבה בהם ההשגחה האלהית ומן הדומה
 שהכונה היתה בזה להפך מוזה בדרך שיתכן
 לה ההדיון וכבר ידעת שיהטומן והדטנות הוא
 סבה למעוט הזרע ואם היה המטע ההדיון
 מטרה ורחל לזאת הסבה היה אפשר שיהחן
 תועלות בזה וזה כי הנשים טהם נטיי איש אחד
 הם ימיות זו לזו בהכרח ויקרה להן מזה יעבר
 נפלא באמור טפחותיהן דבר כנגדן עם שכבר
 ייבערו יותר מימה שיאמרו כנגדן להזותם
 טפחותיהן וההפעלות החזק המגייע להם מזה
 מולי יהיה סבה למעט הטימן והדטנות אשר
 היה סבה המטע ההדיון מהם פס טיבנה תועלת
 להקים זרע לבעליהן אם היה שיתיהינה הן
 ראויות להדיון ולזה בחרו להן זה העניין
 המיכער אותן על טאר הרברי טאפטר שייכערו
 בו והן מה טירמה לי עתה בזה ואם יספק עלינו
 מספק מימה שאמרה שרה אחרי בלותי היתה לי
 ערטה טיורה טלח היה נמיכא בה השומ והדטנו
 אמרנו לו טיזה המומר היה טו טנה אחד העניי
 הנה וזה כי אברהם היה בזה העת בן פה טנה
 ואו היה בן מזה טנה והנה טימע אברהם לקול
 טרה להיות עיבה טובה ולקחה טרי טפחותה
 ונתנה לאברהם איטה מקץ עטר טנים לטבת
 אברהם בארץ כנען כי אן נתבאר אליה שכבר
 עברה ה' מלדת והנה בא אברהם אל הגר ותהר
 והקלה מפטי זה בגבירתה עד טלח יכולה לסבול
 ולא ריטטה טרי לשנות אותה בדרך טיתעתיקה
 מוזות התמונה הרעה אם לא ברטות אברהם ולזה
 ספרה לו מנהג הגר עמה ונתרעמה על אברהם
 מפטי טלח היה מוכיח הגר טלח תנהג פס
 גבירתה בזה המנהג אמר אברהם לטרי טיתעטה
 לטפחותה כטוב בעיניך כרי טהטתיקה מוזות

המרה הפחותה ושנתה אותה שרי להוכיחה
 וברחה הגר מפנה וכבר מיכאה אחר מיכאוי
 הדור ההוא על עין המיס טהיתה בורחת וכאטר
 ידע שכבר היה בורחת מפטי טרי גבירתה אמר
 ליה הנביא טיתטוב אל גבירתה ותכנע תחת ידה
 ותקבל המוסר ממנה כי כופת טרי היתה לטוב
 לה לא לטקמה ממנה וכבר יערה זה הנביא
 שירבה ה' זרעה ולא יספר מרוב ואמר אליה
 טהי הרה ותלך בן ותקרא טימו יטימעל כי טמע
 ה' אל עוטיה והטיתעבורה תחת גבירתה והוריעה
 טיזה הבן טיהי לה יהיה זרעו מוטל בכל ומטיכח
 מותם ובסוף הענין יהיה מטיכח והוריעה טכבר
 תהיה אריכו רחבה טכבר יטיכון איסל כל אחיו
 והם בטקטורה אשר היה עתיד אברהם להוליד
 ולפי טימענה טהנביא ההוא אמר לה טיטימע
 הש' עטיה והוריעה באמיכנות מה טיקרה לה
 קראה השם הרובר ליה באמיכנות הנביא אל
 רואי רל' טהוא רואה הכל עד שכבר טילח טבימו
 ליה טים כי תמהה על ראותה הנביא בטקי ההוא
 על כן קרא הקורא לכאר ההוא אפיר בא ליה בו
 דבר הנביא באר לחי רואי והנה ילדה הגר
 לאברהם בן וקרא טימו יטימעל כמו שאמר אליה
 הנביא וכבר היה אברהם בן פו טנה והנה
 התועלות המגייעים מזה הספור הם רבים

התועלת

הוא הוא במדות והוא טאין
 ראוי טיקצר האדם במה
 שייכרך לו מהטיתודלות בו בכל הסבות אשר
 אפשר שיהיה להם מבוא בהגט התכלית שייכוין
 אליו הלח תראה שירי טתנה את טפחותה בחיך
 אברהם לחטיבה שאפטר שייטלם לה מפטי זה מה
 טיכונה ליו והוא ההדיון והנה התועלות המגייע
 מזה מבוא טאם לא היה האדם מטיתרל בכל מה
 שייכוין אליו כי אה בסבות המחיכות מיכאיתו
 היה עמוב הרבה מהדברים ההכרחיי לו או כולם
 ולזה אמר הפילוסוף טיכריך טיותר האדם עם
 נפשו באלו העטינים ולא יעמיק בהם כהעמקתו
 ברברים העינטיים

התועלת

הב' ה' ברעו והו' טיהאטיה אשר ט
 עמרה עם איטה עטר טיני ולא ילדה הוא מבוא

ולזה ט"ל אברס אות במה טייטר לו הס' טייטר
ורכו הארץ

זשדי אשת אברם

וגר' כר ויהי אברס בן תטיס טטה

ביאור המלות

אבנה הוא מעניין בן רל' טכבר אפסיר טיתהפך
לה בסבתה מה טנגור עליה מי' המערכת טלוא
תוליד כי היא היתה פקרה כמו טקדס . מלואך יי'
הוא אחר מהנביאים אשר היו בזמן ההוא כי
הנביא טקדס מלואך יי' כאמרו ויבא חגי הנביא
מלואך ה' ואמר זל' בבר' טוזה המלאך הוא טס
פרא ארס רל' טיהא יהיה היותר טרליט טיימכא
בארס להניק לזולתו ופרא הוא אחת מהחיות
הרעו' ובוה יטלס לו טיהיה ירו' בכל רל' טייטכח
הכל ובסוף העניין יהיה יד' כל' בו . על פני כל
אחיו יטכון רל' טתגרל אריו עד טיהיה טוכן
אכל כל אחיו והס' בני קטורה . הרובר אליה טי'
הנביא וולזה תרגמו ונקלס דמתלל עמה
ל' ראי ארון הראות והיכון בזה טיהוא רואה כל
הרבר' ויודע אותם אין נסתר מעיניו הגס הלס
רואתי אחרי רואי רל' הגס פה רואתי מה טאחרי
רווי והיכון בזה טיהוא תמהה כטימכא הנביא

בזה המקום כי זה מורה טכבר טלחו הס' אליה
להורישה ואת הנבואה ועוד כי לא היתה חוטבת
טיהיה בעולם נביא וולת אברס וולזה אמרה הגס
פה רואתי מה טיימכך מהפעולות בזה העולם
הטפל אחרי הס' ית' טיהוא רואה וזתו' ויודע כל
אשר יקרה לך או יהיה הרי' בזה הגס פה רואתי
מי טיהוא אחרי רואי והיכון בו הגס פה רואתי
מי טילך אחרי הס' טיהוא רואי ברדך סתר בק' בו
הנבואה ריהיה אמרו אחרי רואי מעניין אחרי יי'
ילכו והנה אמרה ויה לפי טכבר תמהא מאר
בראחה טס נביא' באר לחי רואי רל' טכבר
יתס' לט' ית' הבאר ההוא טמכא טס הנביא

טהורישה ואת הנבואה
ולזה אמרה טוזה הבאר
הוא למי טיהוא מי וקייס תמיר
טהוא רואי

הנבואה והאריך בה לייטב יותר בלבנו אמתת זה
הספור והנה התועלות הטובות מזה הספור הם
רבי'כ

התועלת

הא' הוא במדות והוא טיאין
ראוי לטלס להטיב לרעים
אבל רואי לטינאות ולהרחיקה מיכר פעולותיהם
המגונות בטעם אמרו נבזה בעיניו טמאס וזה כי
בוה האופן ילמדו האנטיס להתרחק מהרעים
ולא ימטכא אחר פעולותיהם המגונות והנה העיר
אותנו בזה במה טאמר לאברס טלוא יירא כי זה
ממה טיורה טכבר היה ירא טלוא יטיגהו עונש
על מה טעטה ולא מיכאנו לו דבר יתכן טיירא
ממנו וולת הטבתו לרעים ההם והס' ונטי' סרס

התועלת

הב' הוא במדות והוא טראוי
טייטרל הארס' טיהיה לו
זרע לקייס המין הלוא תראה טאברס עס היותר
טלס זה האופן מהטלמות אשר היה בו היה
דואג על היותו הולך טרידי

התועלת

הג' הוא במדות והוא טראוי
טייטרל הארס' טיוריטי
לכניו אחרי מה טאפסיר לו ולא יקנא בהס' אס
יטלשו בכל טמלו אחרי הלוא תראה טאברהס
היה דואג מקניטיו אס לא יהיה לו זרע וטתפים
כאשר הורישו הס' ית' טורנו יירטינו

התועלת

הד' הוא ברעות והוא לייטב
בלבנו אמונת ההטגחה
אשר תהיה בטס ית' בטובים עד טיעסה הס' ית'
מהפלאים מיכר ההטגחה יחסה אברס למטפט
ולדבר רואי וזה כי יודע מיכר התורה כי יכחך
טלר לאברס על יד' הפלא ואברס יחס זה הענין
לס' ית' לכדקה והוא מבואר מיכר הענין טוואת
ההטגחה היא דבקה בלי ספק בטובים הדאזייס
לה ולזה יהיה המגי'ע ממנה לטובים מגיע על
יכר המטפט והיוכר

התועלת

הה' ברעות והוא להוריטי
טהייפודים הטובים אשר
ייכר הס' ית' לנביא אשר לא יתקטר בהס' זמן
ולא מקאס לא יתקיימו אס לא יהיו האנטיס ההס'
אשר היתה עליהם הנבואה ראוויס לזה הייעוד

לטמימות השלמות האפשרי להם שמו מימותי
 ותהיה תמים וזה יהיה כטימול בטר ערלתו כמו
 טימול אחר זה והנטי נותן בריתי בימי ובימיך
 טמיה לך לאלהים ולזרעך אחר כך כמו שביאר
 אחר זה וארבה אותך במור מור בורע טמיה
 לך אחר זה רל טימול מורעו ימימא המארינות
 והרברי הנפלא בהולרה והנה נהן אברהם טימול
 והנראה לטי' על מה טיימול לו מזה ולזה נפל
 על פניו והסתחורה לו וטיס דבר הטי' אליו ואמר
 לו אטי הנה בריתי איתך ותהיה לאלב המון גויס
 רל טימול יסמו עור ממנו המון גויס ולזה קראו
 אברהם והנטי מפרה אותך במור מור ונתתיך
 לגויס רביס ומלכיס ממך יסמו ואילס אמר זה
 לפי טימול יסמו ממנו אומות רבות כמו טימול
 אחר זה ואין ספק טימול היו מורעו מלכיס רבי'
 ריהיו ואטי הנטי מקיס את בריתי בימי ובימיך
 ובין זרעך אחר כך לברית שול רל טימול ארצה
 טיקיימו ואת המימא במופך טימיה זה ברית
 שולס שאטי לך לאלהים ולזרעך אחר כך והנה יהי'
 זה סבה טימיה ראוי זרעך לירש כל ארץ
 כטען ירושת שולס ומו אהי' להס לאלהי' רל' שמו
 איתך להס את התורה אשר ישרט בהיותי להס
 לאלהים כמו טימול בתורה במקומות רביס
 והנה ריכה הטי' טימול בנות המימא קורס
 מתן תורה להיות בני ארץ כטען טימולס בזמה
 והנה המילה מחלטת כח זה האבר כמו טימול
 הרב המורה וזה אכיל' לטימול סבות האחד מפטי
 הרס טימול ממנה בסבתה והטימול הכסוי הזה
 מוסף חוס באבר ההוא לזה תמימא טיהברימה
 הטבע בהרבה מבח' טימולס בהס כלי ההולרה
 מכוסיס להוסף חוס ובזה יהיו נטימולס זרע
 אברהם מהתגאל בזמת הארץ ויהיו מפטי זה
 יחור נכונס לקבל התורה וליירשת הארץ והנה
 ביאר הטי' לאברהם טיה הברית אשר יסמו עליו
 והוא המילה

ערל אס לא היה פחות מטימול ימיס ובאר לו
 הטי' ית העוטט טיגיש לגדול מהמחוייביס
 להמול אס לא ימול והוא הסרת נפשו ואברהם לפי
 טימול הפך ברית הטי' והרואה מפטי זה שאין הטי'
 ית לו לאלהים כי המילה היתה לאות ברית טיה ית'
 הוא לאלהים למקיימיס ואת המימא כמו טיקרס
 והנה אמר הטי' ית' אל אברהם טיה תקרא עור
 אטימול טרי' כי טיה טימול ויער אברהם טימול
 יהיו לו ממנה גויס ומלכ' עמי ממנה יהיו והנה
 נטימול טיס ממנו ואטימול להפך מולס לפי מה
 טמול רול' בבר' אמרו אברהם אינו מוליד אברהם
 מוליד טרי' אינה יורדת טיה יורדת ולזה אמרו
 טימול הטיס מהפך גור דינו טל ארס והנה יטי
 לזה פטיס מההרות אין מבח בזכירתס בזה
 המקום ואפשר טימול הטי' ית' טימול להורות על
 היות כמו ברית חרטה להכנסס או בבריתו ית'
 טימיה להס ולזרעס אחריהס לאלהים ולזה קורא
 להס טיס חרש והנה כטימול אברהם זה הייטור
 הורה לטי' ית' וטימול ואמר בלבו הנה לבן מזה
 טנה יולד מולס טיה היתכן טימול והיא בת י'
 טנה הנה יהנה זה פלא טימול מהטי' ית' ולזה
 אמר ^{לפי} ה' אלהים טימול יספיק לו וס יתקייס
 לו מיטמול ירש ולא יפקט הגדולות האלו
 ואמר ליו ה' ית' טימול יהיה לו זרע מטימול והוא
 תקרא טימו יסחק להורות על רוב הטימול
 טיהיה להס בעבור ממנו יהיה הזרע הנברך
 וליטימול כג' טימול תפילתך טימול לך ממנו
 זרע ויפרה וירבה במור ויוליד יב' בטימול ותהיה
 מעלתס גדולה אכיל' אטימול הארץ אשר יהיו בה
 ער טיעשו אותס נטימולס שלימס ובריתו אשר
 כרת עם אברהם להיות לו לאלהים ולזרעו אחריו
 יקיס בבטי יסחק אשר תלך טיה למנוח הזה
 בטנה האחרת כי מורעו יהיה הזרע הנכח אשר
 יהיה ה' יתש' לו לאלהים והנה כאטימול ה' ית'
 לרבר עם אברהם וטעולק טימול מעליו קייס
 אברהם מימול הטיס להמול בטר ערלתו וטימול
 עמו יטימול בטי ויליד' ביתו ומקנת כספו ולא
 אחר לעשות הדבר אבל נטימול זה ביוס טימול
 שבאנו מימול הטי' ית' והנה התעלות המגיטות
 מנה הספור הס רביס

התועלת

הא' הוא במדות והו' טימול
 יריכה הארס טיגיש אזהב

ויהי אברהם בן תשעים שנה

וג' פ' וירא ליו

ביאור המלות

טרי רל' אטרי די והריכו טרי במיאותו להמיכיו
 הנמיאות ביותר טרל טיפטיס טופטור להס
 התהלך לפני רל' טיטמור מיכותי כטיס מת
 הליהיס התהלך טח והיה תמיס רמוז מל המלה
 כי הנמו' הוא תמיס טחין בו תוספת הערלה וזה
 טיהערהלה הוא דבר נוסף בארס מהכרוז החומר
 ולזה למתמיכיה בבהמו' והנה מה טיחסר המין
 האטטי' בבריאותו מהכרח החומר הטולימו' ה'
 ית' בנות המיכיה כי כמה דברים יש ברברים
 הטבטיים אשר יצטרך טיטליס אות הארס כמו
 העטיין בעבודת הארמה ובמה טיטיין לביכמו
 ומהאהל והלבוס והמוזנות ולזה קראו עיכמו ה'
 ל טרי בנתינתו וזאת המיכיה לחברס • הרבן
 ממה טנה יולר וין ההא' הוא התימה אבל הי' הוא
 האמתות כדרך הנגלה נגליתי והריכין בזה לבן
 ממה טנה יולר וזמט' טיה ארך יתכן שתלר הכות
 תטיס הטנה בלי ספק יהיה פלא עיכוס וזולס
 ביארנו זה הפסוק באופן הנה לפי טיכבר מיכמו
 באברהס טיהיה בן קלן כטימתה טיה ולקח אטיה
 וחר זה והוליר ממנה ואין ספק טילו לא היה
 ראוי חברס להוליר לא היה נוסח אטיה כי חליל'
 טי' שאנה להנאת המטיגל וזיטנו זר גס בזמטנו
 זה טיולר לבן ממה טנה וכט' טילא היה זה זר
 בחק אברהס טיהיה ארוך החיים ממנו וכבר
 הבינו זה בזה האופן כבר • לפטיך מעטיין לפני
 ירח והריכין בו טייתקיים עמך זרע יטמטל בד
 טיטאר קיים תמיד בקיומך וזה כי לפני יומר עול
 הדברי' טיהס יחד כמין ולפטי' לעזר הכהן יעמור
 ומזה העטיין הוא בזה
 המקוס ורל' טייתקיים בקיומך זרע יטמטל בד
 טיהיה יחד עמך במיאותו

ביאור דברי הספור

זכר טכאטרי היה חברס בן יכט' טנה טראה' ית
 לחברס וזמ' ליו אטי מל קדי' במיאותו להטפי'

טי'א יטלס לה אס לא טל המעט הריכין מהאיט
 ההיח כי לא ימיכא בין זרעו ובין זרעה האותות
 היכייך להמיכא בין הזרעים אשר יטלס מהיח
 ההריכין והנה העירטנו בזה כמה טיאמר טיכבר
 נטנה טרי טיפחתה בחיק מיטיה מקץ עטר טיטיס
 לטיבתו בארץ כטט' וידמה טיהיה הקבה בזה כי
 מה טיטמור האטיה בין הריכין להריכין לויטבור
 עטר טיטיס וכבר ימיכאו קיכתס מתעברות בכל
 טינה וקיכתס מיטי טיטיס לטיטי וקיכתס מג'
 טיטיס רג' טיטיס וכן ער טיגי' רטיט' טיטיס ולא
 תמיכא מהן מי טיטמור יותר מיכר טיטיס בין
 הריכין להריכין וכבר ראינו אטחנר אטיה אחת
 טיהיחה מתעברת לטיכע טיטיס ואחרת לחמיט
 טינה לפי מה טיכופר מהס

התועלת

ה' הוא במדות והוא
 טחין ראוי לאטיה לפטות
 רבר אס לא בריכין בעלה כי בזה יטלס תיקון
 הבית הלא תראה טיטרי לא ריכנה להוכי' טפחת'
 אס לא ברטות בעלה אברס

התועלת

ה' הוא במדות והוא טראוי
 להטיח לארס מקוס לטילוס
 הבית הלא תראה טיאברס התידי לטינה טיטעטיה
 בטיפחתה כטוב בפיטיה עס הייתה הרה ממנו
 ולא היה לאברס זרע אחר וזמטס עטיה זה להפיס
 ריכין טרי אטיה

התועלת

ה' הוא במדות והוא טחין
 ראוי למקבל התוכחת
 טייקון בתוכחת מזכיו
 אבל ראוי טייקבל
 התוכחת מזהבה הלא תראה טיכבר יכיה הטי' ית'
 להגר טיטטוב ל' גבירתה ותקבל התוכחת ממנה

התועלת

הו' להודיענו מוסף הטיגחת
 הטי' ית' ביכריקיס ער טיכבר
 טילח נביאו להגר טיהי' טיפחת אברס להטיבה ל'
 ביתו וטתפרסס זה העטיין בעת מתן תורה לפי
 טהבמר ההוא אשר דבר ליה בו רבר הטי' היה
 נקרא מפטי זה באר לחי רואי

התועלת

הז' להודיענו מה גייתקה
 בסוף הימים לזרע יטמטל

יכל נכל ונינה
נכבד נלמוד

כשכללנו מצינו יצחק
שיעורו לו

עם הנקודות ספליה הורה שאינה נמחקת
בשלמות וזוהי תהיה הכוונה בכאן כיהם לא כונו
מתחלה הענין שיאמרו זה המאמר לאברהם
אבל כונו שישילו ויהי טרה להודיעה זה הבטוח
אשר בו אחר מהם להודיעה ולא הרחיקו גם כן
אמור זה המאמר לאברהם ולזה כואלו זה לו
טוב אטוב הנביא ידבר בשים שולחו כדרך
הרבה ארבה הנאמר בהגר או רל טכבר יטוב
ים הנביא ההוא בעת היות לטרה כן והביאור
הטני היא יותר נכון כעת חיה כעת הוואת
שהיא קיימת ועומדת עתה ואמנם אמר זה לפי
שהטוב מהזמן אינו נמצא וגם לא העתיד
והנמצא ממנו הוא השתה הסומר וכבר התבאר
בטבעות אופק המציאות אשר לו בספר השמע
והריצון בזה טבאגיטכמו זה השתה הסומר
מהטנה האחרת יהיה לטרה בן וכזה אמר ה' ית'
לאברהם שיהיה למנעד הזה בטנה האחרת
והנה לא לחק בזה המאמר השתה האמתי כי לא
יתקיים כלל כפי מה שנתבאר בספר הטמפ אבל
לחק השתה אשר בו חלק מהזמן הטובר ומהכתי'
וזה השתה ימצא לא קיוס כל הזמן אשר בין
קצותיו וזה כי לולי זה היה מאמר זה האמי'
לאברהם בעת שיכמו אשר אמר הים יתכלה
לאברהם בטורת יצחק וזה כי ממה שלא יתכן
ואולם כאשר הנחנו הזמן זה השתה רחב טכבר
אמר הים יתכלה לאברהם בקצתו בשור יצחק
ובקצתו הנטור ספר זה האמי' לאברהם ואת
הבטורה והוא אחריו רויכה לומר
שפתח מהל טר' היה אחרי האהל לא ביצר מימנו
אשר היו בו אלו האנטיים והנה היה בזה האופק
כרי שיהיה ישיבתה באהל ההוא ביטטה נפליה
כרי שלא ירחה אותה אחר מהעורבים וטביס
ארח כנטיים הוא הזסת ותיצחק מענין לנג
ושיחוק בקרבה בלבה והריצון בזה שלא אמרה
זה המאמר לטוב אדם בלתי זחנתי כי בשת
הוקנה ידרוך האדם אל הבלוי וההפסד היתה
לי שרנה רל שיהיה לי תעטג וערוך ער שיהיה
מותר יתהוה ממנו הטובר
ויאמר יג לאברה' הנה לרוב משלת
אברהם בטבואה וקלות
התבודדות סכלו מבין טאר כחות הנפש הגיכה
לו הטבואה בהקדך

ולזה אמרו אליו קדם הגידים זה הישר היה טרה
אשתך כי אליה היו הרברים ועור טואל אברהם
לא היו ראויים שיקראו מלאכים לפי שלא הגיעה
להם הטבואה פעמים רבות ער שיהיה ראוי אצל
אברהם שיתוארו בטהם מלאכים וזה כי אברהם
לגודל מעלתו הגיעה לו הטבואה פעמים רבות
ולזה לא יתכן שיתואר אצל הטבואה בטהווא
מלאך אם לו הגיע לו הטבואה פעמים רבות כמו
שלא יאמר באדם טיהווא עבר פלוט מפני טעבר
אותו פעם אחת או שתיים אבל יאמר בו טכבר
עבר אותו ואולם יתואר בטהווא עברו כטעבר
אותו וטמיר ואולם אצל לויט שלא הגיעה לו
הטבואה כלל יתואר הנביא בטהווא מלאך אם לא
הגיע לו הטבואה פעמים רבות כי אם פעם אחת
או שתיים אמרו בבר' אברהם טכחו יפו: טרמו לו
כאנטיים אבל לויט טכחו רע טרמו לו ברמות
מלאכים והנה הקדים זה הספור קודם שיגיע ש
ענין הטבואה שהגיעה לאברהם לפי טיהווא יספר
טבטת פנתס ממנו ללכת לסרוס היה הגעת
הטבואה הוואת לאברהם ולפי טטליחות אלו
האנטיים יהיה ברבר בעיני טיהודיעה ית' לאבר'
בזאת הטבואה

ויאמר ארני

הוא מענין ארנות והממשלה והוא חול אולם
אמר זה לגדול טבהם כמו טאמרו ול' כי כל
כן עברתם על עברכם יתכן טכבר עקמו הדרך
לעבור אצל אברהם וזה ממה שיורה טכבר טכו
זה לאכול ולטותה עמו ואפטי שיהיה על דרך
אמרו אשר על כן טרו מאחריו והכוונה בזה
כי היה טריב מאד ולא יעזוב אחר מהבאים אצל
להפריד ממנו אם לא אחרי אכלו וטתו ולזה
יהיה בא האנטיים אצלו כאלו הוא לתכלי שיאכל
וישתו עמו בן בקר רך וטוב בן בקר ט'
שהיה רך וטמן לעסות וזתו לתקן זותו
עומד עליהם עומד אצלם לרמות אם יחסר להם
סלוס הנקודות אשר על אלו ומה טירמה לו
להורות על ענין ממוטב בין המחק ובין הכתב
וזה טיהתיבה הנקודה כבר נטורה והעדרה
וזה כי הנקודה תעטה על התיבה למחוק מה
שעלית הנקודה ולפי טכבר נטורה התבה בטתו

היו בביתו בזה היום בעינו אשר לא יתכן שיכלם
לו זה כי אם בעטותו זה הפועל בוריות נפלא
והתועלת המגיע מזה הברית אשר כרת ה' עם
אברהם כבר זכרנוהו עס ביאור דברי הספור
הזה

ואולם

הסבה אשר בבבורה ימה השם יתע' שיהיה הנולד
נמול לטמנה ימים והטלמת המאמר בנות
המיכה יהיה בגה בפרשת אשה פי תוריש
והנה האריך בכון בזה המאמר עד שיכבר נזכרו
בו שלש עשרה בריתות כמו שאמרנו ול' להורות
על מצולות וזאת המיכה ליטב יותר בפשטותינו
אמתת זה הספור אשר נבאר רשומו בעת מתן
תורה וזה כי רש יעקב היו נמולים כאמרנו לא
נכח לתת את אחותינו לזר אשר לו טרלה
ומפני זה היה תועלת עינים בזה הספור לפרסם
בניין הנבואה אשר ההאמנה
בה היא פנמ
התורה

פרשת וירא

וירא אליו יי באלוני ממרא

וגמ' ער ויסט מעט אברהם

באור חמולות

ויסח עינו וירא חל וכבר נשא עינו קירס זה
וראה טרטה אנשים והם היו נביאים כאלו תאמ'
עם ועבר אם היו נביאים כמו שפירשו מהם ול'
והולת' ממי שיהיה נביא בזמן האז והנה נקראו
מפני זה מלאכי' אצל לז' כי הנבי' נק' מלאך כמו
עזכ' בספור הג' ולא נקראו אצל אברהם פי אם
אנשים כי לא היו טלוחים אצליו כי הוא היה נביא

ואולם

מה שהודיעו מעניין לידת טרה היתה בטובה
טובה לטרה לא לאברהם

לשטות דבר להזעיר לו אשר בו אצל מהורות
והיכר הנה רמזי' שיפליג להזכיר לו תחלה
התועלות הנמשכות מזה הפועל קודם ט' נזכר
הפועל אשר יבנה עליו והנה בנה האופן יבליס
מימנו החשק אשר לו להטיג אחת התועלות
הורות והיכר אשר בפועל היא וזאת ההתחלה
טובה מאד להגיע בה הארס ל' הדברי' המזעירי'
לו אשר הם בלתי טובים ולזה תמיכא טכבר
הפליג ה' ית' לזכור לאברהם התועלות המגיעות
לו מפני הברית אשר הוא כרת עמו קודם ט' גיד
לו מה הוא ענין זה הברית לפי טיב בזה הפועל
מהורות והיכר מה טלא יבלס וכט' שיהיה בזה
מהיכר הנפלא לאברהם להיותו וכן בתמולו בסד
ערותו

התועלת

הב' הוא במדות והוא טרארי
לארס טיטיג'יח בבני ביתו
ומסרתו ויריכס בהנהגה היטרה לפי טיתיקון
הנהגתם הזכירו להיחם תחתיו ולזה תמיכא
טיכטנה אברהם טימול הוא וורעו ילירי ביתם
ומקנת כספס

התועלת

הג' הוא במדות והוא טרארי
טיבוט האר' מרבו הטובו
אשר ייטב לו ומהבו רדחיק מלקבל אות' הטובות
בדרך טלא יראה עינמו חושק לקבל אות' הטובו'
פי בזה מהתועלת לקיים האהבה אשר בין
האחבים וזה טלא יבלס ולזה תמיכא אברהם
להיותו מוטב בע בנות התכונה הטובה אמר ל' עם
ית' כואר יער וזאתו טכבר תלר לו טרה בן ויהיה
לו ממנה גרים ומלכי עמים טכבר יספיק לו אם
יתקיים לו ורש מיטמני' ואינו מבקש מהט' יתע'
כמו לו הגדולות להורות על בוסתו מההטבות
סהטיב לו הט' ית'

התועלת

הד' הוא בעניני התוריים
והוא טרארי לארס טיורו
עינמו לשטות המיכות ולא יתע' טל מעטייתם
ואעפ' טיקרה לו מעטייתם יכר מה אם היתה
עם מיכה בזה התנאי הלא תראה כאברהם אבי'
קיי וזאת המיכה ביום בעינו אשר באתהו מיכות
הט' עליה חל זה המספר הרב מן האנשים אשר

המקום בחלק ממנו ולזה יאמר שיהארו בחורר
 מפני היותו בטיח האוי' המקיף ומתנו אשר בתוך
 הקורר והוא בבית מפני היותו בחורר והוא בעיר
 מפני היות בבית והוא באקלים מפני היותו בעיר
 ולזה אמר אשר יטב בהם לוטי מפני שיטב בעי'
 ההוא הוא בתוכס וכך ויקבר בשרי הגלעד רויס'
 לומר שכבר נקבר במקום אחד מפני הגלעד
 נקוד תיבת ובקומה הוא לפי מה שהיטידו בזה
 מורה על שכבר ירע יריטה מה בקומה אבל לא
 ירע זה באופן טרם כאלו תאמר שכבר היה מ
 מתממס בקומה והרגיטי בזה בקומה הרגטי
 מה מואב רויס' לומר שמוחביה
 טהיה לה לבן

ביאור רברי הספור

זכר שכבר נראה הטס יתעלה לחברה בוי'לוטי
 נמרא והוא המקס טטפתק אריו אחרי הפרר
 לוטי מעמו והנה קדם זה הזמן מעט היה אברהם
 יוטב בפתח מהלו ואז היה הטמט בגבורתו
 רויס' לומר שכבר היה זה בעת היכרדים ונטו
 אברהם מת עינו ורואה טרטה אנטים מהנביאים
 אשר היו אז טהיו טכבים מיכלו ותכף שרואה אות'
 רץ לקראתם מפתח האהל והשינחוו להם ואמר
 רגורל טבה טלא יעבור מעליו הוא ורעיו אס
 לא אחרי' אכלס שמו פת לחס והסכימו תה לעטו'
 כרברו והוא מהר ועטה להם מטותה גרורל
 במהירות נפלח להיותם נחפזים ללכת באשר
 טלחס הטס יתעלה ולטימירה טלא ירעבו קורס
 טלמות הכנת המזון ההוא והנה עמד מיכלס
 תחת המזון אשר אכלו טס להיות להם ליכל
 לראות אס יחסר להם דבר ואחרי' אכלס טאלו
 מיה טרה אטתו כי האחר מהם בא לבטר אותה
 טיהיה לה בן כי מדרך הנביא טיודיע עטין
 טבוותו למטר במה הנבואה עליהם אס טוב ואס
 רע כרי טיסימחו בטוב ויטתדלו בהבאותו בסבו'
 הנמחות וטיט' ג'טו מהרע בטיטובו מל הטס
 יתעלה וירחמס ואמר להם אברהם טהיה במהל
 המיוחר לה ואמר אחר מהס לחברה טכב יטו'
 טס בעת בא עת כעת ההוא הטומר בטטה המחר'
 וזו יהיה בן לטרה אטתו וטרה טומעת ארו

ויקובו משם האנשים

ויטיקפו קצתם ללכת לפנת סרוס כי המבטיר
 את טרה לח הלך לסרוס כמו טזכר אחר זה טב'
 מהס הלכו לסרוס וזה ממה טיורה טל מעוט
 המיטח הנבואה לטביאים ההס כי לא טודע לטביא
 האחר מהס כי אס דבר אחר מאלו העטייטים
 ואברס לרוב מוסדו היה הולך עמס ללוותס ואמ
 הטס יתעלה האס ראוי טאהיה מעליס מאברהם
 מה טאני רויס' לעטות הנה זה בלתי ראוי כי לת
 יעטיה הטס יתעלה דבר כי אס גלה סזרו מל
 מל טבריו הנביאים ועור טאברהס היה בתכונה
 טראוי לגלות לו לו העטייטים יותר מטאר
 הנביאים כי הוא מטיתדל בכל טוץ להיטייר
 האטטיים לו הטוב שר שכבר יהיטממטו גוי גרורל
 ועימס יתברכו בגוי ההוא כל גויי הארץ לרוב
 היכלחתו וזה טאני ארע הגוי ההוא ותדבק
 בו הטגחתי בעבור מה סימיכא מהס מהטלמות
 כי אבר ייטה בטו וביתו אחריו להתנהג בררכיס
 היטריס לפני הטס ומפני זה יטימרו ורעו דרך י'
 לעטות ידקה ומטפט כרי טיביא הטס טל
 אברהם את אשר דבר עליו מעטין ירוטית
 הארץ והיותו לודעו ליליחס כמו טיטזכר בפרטיה
 לך לך ובהיות

העובר ויאמר ה' אל אברהם הנה לרוב מעלת
אברהם בטובו וקלות התבודדות שכלו מבין
טאר כחות הנפש הגי'ע לר הנבואה בהק'ץ
וכבר אמרנו הסב בזה בטי' מספר מלחמות הט'
זו אמר לו זה הנביא ההוא כי כבר הודיע לו הט'
יתעלה בהגי'ע לו הנבואה הזאת ויהיה אמרו
ויאמר ה' אל אברהם כדרך ויאמ' ה' לה באמיצו'
טביא כמו שאמרו ול' היפלא הישרים
ונברכו בו רל בגוי ההוא אשר יהיה ממנו
ויאמרו גוי לגוי בברכס קצתס קצת יטימך השס
כמו זה הגוי אשר השתלטל מאברהם כי
ידעתיו עבר במקום שניד כדרך הנה בן נולד
לבית רוד וכבר ימיאון כמו זה רביס ברברי
הנבואה גס ברברי האנטיס קצתס עם קצת
כאמרו נתיני כסף הסדה קח ממני והריכון בזה
טכבר ידע הט' ית' זה הגוי אשר יהיה מטוענך
מאברהם ותרכק בו הט'גחתי כטעס כי יודע ה'
דרך יבדיקים ארדה נא ואראה הוא על דרך
משל לרבר כלטון בני ארס כלה רוינה לומר
טכבר יעטיה מותס כלה וחס לא ארעה רוינה
לומ' טאס' לא חטאו ארעה אות' ותרכק הט'גחתי
להיכלס בתוך השיר היא סרוס והטמטך מליה
משימד השיריות האול' כלס והנה זכר סרוס לכרה
כזמרו חס אמיאון בסרוס להיותה ראט לכל
השיריות האלה ולזה תמיאון טהקריס מוך סרוס
ל'טאר המלכי' כאטיר זכרס במה טקדס ובהטיבת
הרכוטי רבר מוך סרוס לברו עם אברהם להיותו
ראט על טאר המלכיס ההס ועוד טאברה התפל'
על העיר ההיא מפני טהיה טס לוט בן אחיו
האף תספה רל' האס האף תכלה יכדיק עם
רשע ואמנס אמר זה לפי טהרעות ויטן מסדרו'
מהטס יתעלה חס לח במקרה ועל הכונה הסניס
ולזה יחס הס' לון אל האף לא אל הטס יתעלה
למקום רוינה לומר למקום ההוא אשר גזר הטס
טי'טחת עם סרוס והוא כולל סרוס ועמורה ארמ'
רעבריס הטופט כל הארץ לא יעטיה מטעט
הוא נקרא בתמיהה ועניי'ט האס יתכן במי' טהוא
טופט כל הארץ טלא יעטיה מטעט הדלתי
רייתי כמו ויואל מטיה וטרעה אותס במטכב
זכור כמו ידע ארס את חוה אטיה טעניי'ט
המטיגל כי טלכן באו ביכל קודתי רלי'ט ל'
להיכל אותס מידי'ס על אשר באו בביתי כי זה

ראוי לכל ארס להיכל בחזקת היד האנטי' הבאי'
בביתו והתחכסן עמו' גט' הלאה קרוב כמו
קרב מליה ועניי'טו תתרחק ממנו האחר בז'
לגור וישיפוט טפוט הוא נקרא בתמיהה ועניי'טו
האס טמיאון טבא לגור במקום אחר ויטול טירדה
לעי'טמו עד טי'טיס טי'טמו טופט טאר האנטי'ס
אטיר טס - בטטיריס הוא חלי בעין יטי'ס יכל
לפני העין ברדך טלא יטלי' הדמות כי מטחיתי'
אנחנו הנה הטביא'ס ידברו בל'טון טולחס כמו
הרבה ארבה ואפטי' טיהיה זה הרע הבא להס
מתחדט מהטס על דרך פלא טלי'ר טביא'ו כמו
העניי'טן בטאר המזפתיס והנה יעטיה זה הט' ית'
כרי טלא יתפטי'ט זה המנהג הרע במין האנוטי'
וימנע מהמין האנוטי' הטלמות אשר הוא טברא
בעברו ויאייכו וימהרו בעון העיר בעטט
העיר המטי'ר הוריר כמו הנטי' ממטי'ר לכס לחס
מך השמיס או הוריד מטיר עם גפרית וחט' והנה
כבר ימיאון כמו זה העני'טן בקצת העתיס טייתהוה
מהאט הקטורי' אט' וגפרית וירר ממנו אכן בוד'
מאט' גפרית ובכלל הנה כמו טהגפרית יתהוה
בבטן הארץ מהאיר הקטורי' כן יקרה טייתהוה
מה טירמה לגפרית לפעמי' בחלק האמיצטי' מן
האור וואפטי'ר גכ' טיהויית הגפרית היתה בבטן
הארץ ואולס אמר טהט' ית' הוריר טס וזאת ההוי'
מהטי'טיס לפי טמהטי'טי' יוריד הט' ית' באמיצטי'
הככביס ממה טיעטיה בבטן הארץ כמו וזאת
ההוי' כי מנה העניי'טן יקרה לארץ השכה כמו
טהתבאר בספר האותות ויהיה אמרו על סרוס
ועל עמורה ויכל סרוס כמו ועליו מטה מטטיה
ותהי' טי'טב מלח אל טארץ סרוס ועמורה היתה
כמו טי'טב גרו'ל ממלח כי לחזק הטרפה טתחדט
טס מלח כאמר גפרית ומלח טרפה וראוי טי'טדע
כי מהארץ הנטרפת יתחדט המלח כמו טהתבאו'
בספר האותות וז' מה טיקרה לאטיהו' בהטי'טה
מאחריו להטעטו על מה טזכר המלאך טיקרה
ל' חס יביט אחריו ועוד טכבר זכר אחר זה
טעלה לוט מיצער וי'טב בהד ההוא וטי'טי' בטותו
וזה ראה טכבר מטה אטיהו' אשר י'טב בהן
לוט ראוי טי'טדע טהמקו' יהיה ממנו כולל וממנו
מיזחד והנה המקום המיוחד הוא תכלית הגי'ט
המקיף הדבר מחוץ והמקום הכולל הוא מה
טי'טיה זה

ג'ט
ט'ט
ט'ט

להם לוט שהוא לא יוכל להמלט אל ההר ההוא
 כי הוא רחוק ולא יוכל לנוס עם אשתו ובנותיו
 כל זה הדרך הארוך בזולת מנוחה ואולי יתעכבו
 בדרך וידבק בהם הרע ולזה חלה פניהם שימלט
 ביצער שהיא קרובה והיה טס מעט מהאנטים
 ויתכן גם שלא היו טס כמו אלו המנהגים הרעים
 שהיו בטור העירות ההם ואמר אליו שהווא
 ישיעם בקולו גם לדבר הנה שלא תהפך העיר הק
 הקטנה היא ויטלו בעבורו אטשי העיר ההיא
 ומהרו אותו שילך טס להמלט טמה כי לא יוכל
 לעטוה דבר בהסחתת סרוס עד באו טס וזה
 סכבר תרבק בלוט הרעה וימות אם יתחיל לבוא
 הרע קורס המלטו ביצער והנה כאשר זרחה
 הטימט בא לוט ליצער ובהיותו טס הוריר הטיס
 טי נביאיו בדרך פלא איכל סרוס ועמורה גפרית
 אחט בבטן הארץ ההיא בדרך טנהפכו הכריס
 האלה וכל הככר וכל יוטבי הערים ויכמח האר
 לא טטאר דבר והנה הביטה חסת לוט מאחריו
 וטספת עמהם והיתה און הארץ ההיא כמו נטיב
 מלח לחזק הטרפה אשר היתה טס והנה הסכים
 אברהם בבקר וייצא חוץ מאהלו ובא אל המקום
 אשר הגישה לו טס וזאת הטבואה בהפרד האטשי
 הנביאים ממנו אשר התפלל לטיס יתשלה טל דב
 הצלת סרוס ונטתכל בארץ ההיא ודעה שהיא
 נטרפת עד סכבר פלה קיטור הארץ כקיטור
 הכבטן והנה בהסחת הטיס יתלה עדי הככר
 נמטך ביתרון הטגחתו באברהם שיטלח לוט
 מתוך ההפכה כטנהפכו הכריס אשר היה יוטב
 לוט במקום מיוחד מהם וידמה טכאשר דעה לו
 השיכת הערים ההם לא בטח שיתמלט צער כמו
 שאמר לו הנביא ועלה טסס בהר הוא ושתיו
 בנותיו כי אשתו כבר מתה בטוב טקרה לה
 בהביטה מאחרי לוט בארץ סרוס לראות
 מה יקרה לארץ ההיא ולזה לא יכלה להמלט טס
 לוט ובנותיו ביצער ויטב לוט במערה אשר מיצא
 טס הוא ושתיו בנותיו וכבר חסכו בנותיו טוזה
 ההפסד קרא בכל היטוב ולזה לא חסכו טימיצא
 בטורס וולתן וזולת אביהם ולזה הסתדרלו
 לחיות מאביהם ורע כדי שלא יפסד המי האטשי
 ומפט זה הטיקו את אביהן יין וטיכרוהו בדרך
 שלא ירגיש בטכבן עמו ולא הרגיט בטכב עמו
 הבכירה אכל

במטכב זכור וחלה לוט פניהם שלא יעטו הרעה
 הגדולה הזאת והסכים להריצו להם טתי בנותיו
 הבתולות למלט לו האנטים מזה הגטות והם לא
 נתפסו בזה רע מנהגיה אבל בחרו זה המטכב
 המגוטה ולזה חסכו להכנס לבית לוט בחזקה
 להריצו מיטס לו האנטים והאנטים האלה טלחו
 ידם והביאו לוט אליהם הביתה וטגרו הדלת
 והכו בטוריו כל העט ההוא עד שלא יכלו למיכח
 הפתח לטיבור הדלת וכראות אלו האנטים רוע
 מנהג אטשי העיר ונתברר להם מענטס שלא
 יחזרו למוט בטיו פטי לא רברו דבר לאטשי העי
 אבל הטיהרו בהיכלת לוט וביתו ואמרו לו טיוצו
 מיטס כל אשר לו בעיר וחתנו ובניו ובנותיו כי
 מטיחית הטיס את העיר מפטי רוע מעלליהם
 וטלחם טס להטיחיתם אס הם באופי טיהיו ראריס
 להטיחיתם ולא האמינו חתנו בלוט באמו להם
 טייצו מיטס כי מטיחית הטיס את העיר ונה ממה
 טיראה ממנו טכבר היה טטיחת המקום הנה מה
 יתשלה על דרך הפלא אס לא טטאמר שהסחתם
 המקום ההו היה בטלח הטיהרו להיכל האטשי
 ההם בטיוצו להם זה הרע הטכון לבא עליהם
 ואולי יטובו אל הטיס וירחמם או יברחו מן
 המקו והנה לא ריכח הטיס יתשלה בהיכלתם בזה
 האופן רל טייברחו מן המקום ההוא כרי לבצר
 בעלי המדות המגוטות האלו שלא ילמדו מהם
 טאר האנטים עד סכבר הגיש מדיעב חירתם
 טלח היו מממיטס לרברי הנביאים וגס תמיצו
 טחתט לוט גם הם לא האמינו בזה ולזה לא
 הטיהרו לברוח מן העיר והוא מבואר טכבר
 יאמר במי טיכול להיכל ולא היכל טיהוא עוטה
 הרע ולזה יתכן טיאמ האטשי האלה כי מטיחיתו
 אטחמו מפטי טויטס מטיהרליס בהיכלה והנה
 קרוב לעליית הטיחר מהרו האנטים האלה את
 לוט ליצאת מהמקום הוא ושתיו ושתיו בנותיו
 הבתולות הנמיצאות עמו בבית כדי שלא יספה
 בעון העיר והוא לא היה טורדו בזה כראוי ולזה
 החזיקו בידו וביד אשתו וביד טתי בנותיו
 ויוציאוהו והטיחוהו מחוק לפיר וכאשר הריצו
 אותו החריטה אמרו לו טימהד לרוץ כדי טיטיכל
 ולא יביט מאחריו כדי שלא יתעכב מהבריחה
 ולא יתעכב בכל הככר כי כל הככר יפסד אבל
 ימלט בהר הסמוך לטיס כדי שלא יספה ואמר

הענין כן ריכזנו לומר כי אברהם הוא בזה האופן
 משובת התכונה להושיל האנטים מה שלא נמסר
 בזולתו משיאר הנביאים
 ולזה לא נמסר מהם ורע
 כזרע אברהם הנה ראוי שאוריש הרע
 טריכוני להביא על סדום לאברהם כרי שיקח
 בזה עינה להיכילם כי לזה התכלית יצר הש' ית'
 הייעודים הרעים עי' נביאיו כמו שבארנו בפי'
 ממי' ואמר הש' ית' לאברהם מפני שרבה היעקה
 הבאה לפני מרעת סדום ועמורה וכברה חטאתם
 לפי מה שישרתי מהם הנה אראם עטיו מהרעו'
 כמו שבארנו אלי מענינם ואם עטיו חותם כבר יהיו
 כלה ברע הנכון לבוא עליהם ואם לא הנהיגו
 מעשיהם בזה החופ' מהרעו אבר' טרטה בחירתם
 על מה שסודר להם ממנהגיהם הפחותים מפאת
 מערכת הככבים והנהיגו עיכום במנהגיהם
 המשובחים הנה תרבק הטגחה בהם להיכילם
 לפי מה שראוי להם להיכילם מההטגחה והנה
 זאת המדרמה היתה טרמו עליה באמרו ויראו אור
 י' בחלוני ממרא אבר' הפסיק בו בספור ענין
 הנביאים תהם לסבות אשר וכרנום כבר ואמ'
 טבעת אשר פנו מטם האנטים ללכת סדומה הי'
 אברהם עומד לפני השם ומתחנן לפניו להיכיל
 חלו המוקמות וכבר התקרב אברהם אל הש' יתע'
 כפי היכולת כרי' שיהיה תפילתו יותר נסמעת
 ואמר אלה י' ליהם האם יתכן בזה ובחמה
 שיתכלה יצריק עם הרשע אולי יש חמטים
 יצריקים בתוך חלו העירות האם תכלה בזה
 המקום ההוא ולח' תטיגח במקום ההוא להיכיל
 בעבור החמטים יצריקים אשר בקרבה
 הנה בלי ספק ראוי שיגיבו היצריקי'
 ההם על טור אנטים זה המקום הכולל סדום
 ועמורה ודמה ויכבוים ויניצלו כלם בעבורם בט
 כטעם ימלט מי נקי הנה אין ראוי שיחטב ענין
 שנתעבה כרבר' הדע הנה שיתמי' יצריק עם הרשע
 ער שיהיה יצריק כרשע כי לא יתכן שיחטב
 במי שהוא טופט כל הארץ ומטיגח בה בזה
 האופן הנפלא שלא יעשה מטפט ואולם אמ' זה
 אברהם לפי שכבר אמר חלו הש' יתעלה שיטעה
 כלה בכללות ובזולת הכדל בין קצתם לקצת
 ובאהו רבר' השם יתעלה טאם יהיו בארץ ההיא
 חמטים יצריקים ישו לכל המקום טגור שיטחת

בעבורם והיו סדום ועמורה אדמה ויכבוים
 כי הו' מהראוי שיניצלו היצרי' וימטך מההטג'
 בהם שיניצלו טור האנטים עמהם והוסיף אבר'
 לבקש עליהם מדרגה אחר מדרגה עד הגיעו
 לעטרה להיחזק המספר היותר מעטי שיתכן
 שירבק בו ההטגחה מפני הרבוי חל' טיהאנטים
 הטובי' כשהיו עטרה התחדש בהן הטגחה מפני
 הרבוי וזולת ההטגחה הראויה לכל אחר ואחר
 מהם ולזה אמרו חל' בטליטי' ממגלה טאין רבר'
 שבקדוטה בפחות מעטרה והיה זה כן לפי טוה
 המספר הוא אחר והמדרגה השנית מהמספר
 טיהוא עטירות ולזה לא נמסר אברה' אבינו מספר
 טולם כולל הרבוי יותר מעט מעטרה ואחר כך
 נסתלקה טיכית ה' יתעלה מעל אברהם ואברהם
 טב למקומו שיהיה טוכן בו כי זאת הנבואה
 בוחתהו בררך רחוקה מעט מואהלו מעת ימותו
 לרזיית חלו האנטים והנה הגיעה זאת הנבואה
 לאברהם בהקיץ לעינם מדרגתו בנבוא' או יריכה
 בזה טאחר כך טב לעניני' הגופיים ואולם אמר
 זה מפני שכבר זכר תחלה טיהוא התקרב אל הש'
 יתעלה ומפני זה זכר טאחר כלות תפילתו טב
 לענינים הגופיים כי מקום יאמר בכמו זה הטני'
 כמו שיתבאר במה שזכר הרב המורה בשיתוף
 טים מקום והביאור הדומהו הוא יותר טאות לפי
 מה טאחטוב וזכר טאחר בוא טני המלכי' לסדום
 בערב ביס ההוא בעיניו אשר נפרדו מאברהם
 כי סדום לא היתה רחוק מטם ובבואם היה יושב
 לרט בטער סדום ואולי היה אחר מריטי' הנרי'
 כמו שאמרו בבראשית רבא או יקרה שיהיה חו'
 יושב במקום ההוא וכראותו אותם קם לקראתם
 והטתחנה להם וחלה פניהם טייסורו אל ביתו כי
 כבר פנה היום ולא יתכן להם טייטברו המקום
 ההו וזה טאם היה להם רבר' טיוץ יתג' טייטימו
 בבקר וילכו לרדכס ולא יסכנו עיכום ללכת בנת
 ההיא כי ריעת אנטים הארץ היו בהם רויכמי' והיו
 האנטים טים בסכנה כטיילכו בדרך אם לא ילכו
 לומר היום ולא ריכו לקבל זה ממנו כי אם אחר
 ההפצר הרב באו לביתו ושטה להם מטית ואפה
 מינות לכבודם ואכלו עמו והנה הגיע מדיע אנטים
 העיר טיהם בכללם באו אל לרט ובקשו ממנו
 טייסיו להם על האנטים אשר באו בביתו ורעו
 אותם

יאמר
 יתעלה
 השם
 מנה
 טי

התועלת

החמישי (הוא שראוי למי
שיקרא האנטיס שיקבל
טובה ממנו לומר מעט ולענות הרבה
כי בזה יסכימו יותר לקבל טובתו ולא יכבר
עליהם כי הרבה מה שיכבר על האדם לקבל
רבו הטובה ממי שלא קבל טוב ממנו והנה
מי שיאמר הרבה ידעה להחזיק טובה לעצמו
מזולת שייטי' וזה מגונה מאוד אם לא היה
להכלית שיודיע לאנטיס כבוד הא' הנה ומעלתו
כמו שזכרו זל' ולו תמיכא שאברה אבינו בקראו
לאלו האנטיס אמר להם שיקח פת לחם לשער
לכם ואחר זה הכין להם מה שהכין מהמוזנות
אשר היה מספיק לרבים מהאנטיס

התועלת

השטיי שראוי למי שיקרא
האנטיס לבוא אל ביתו
טרא יבליס עינו מהשגיח בענינים באכלס נמו
לחמות אם יחסר להם רבר כי הם ליכניעותם לא
יבקשו המיטרך להם וזה יהי סבה שיכבר להם
הטבתו ולזה תמיכא שאברהם היה עומד ומכל
האנטיס האלו בעת אכלס עמו כדי שיתטלס להם
כל המיטרך

התועלת

השטיי הוא במדות והוא
שאין ראוי לאדם שיסרב
לגרול בקראו לו לחכור אבל ראוי שיסרב לקטון
ונה שראוי לכבר הגדולים ולהיות נרדט בקלות
אל מה שיטולו ומפני זה ראוי שלא יסרב האדם
לגרול ועוד שהגרול כשיקרא אדם לקבל טובתו
הוא מבוי שאין קראו אליו כי אם לתכלית שיקבל
זה ממנו לא להחזיק טובה לעצמו כי אין זה
מחקה הטלמים ולזה ראוי שיסרב האדם לקטון
ולא יקבל ממנו אם לא אחר ההפכר ונה טכבר
תמיכא ההמון האנטיס הרבה שיקראו לאדם
להחזיק טובה לעצמו ולכבר האנטי' לא לכוונה
שיקבל מהם וילו קבל האדם מהם בקלות בקראם
לו יקרה להם יכבר במה שייטיבו כי לא נתכוונו
לכך וקבול הטובה בזה המופן הוא בלתי ראוי
וכבר אפשר גם שיקראם בשית אם יקובל מהם אם
לא אחרי ההפכר הרב כי ההפכר ההוא יודה על
שקרימותם היא לתכלית שיקובל מהם ולזה הסבה
תמיכא שאלו הנביאים לא סרבו לאברהם כלל
וסרבו ללוט ולא קבלו ממנו אם לא אחר ההפכר

התועלת

הרוב
השטיי הוא במדות והוא
שאין ראוי לטלמי להסתכל
באשה כדי שלא ימטיכו לתמות המטגל ולזה
תראה שאלו האנטיס עם היותם טלוחים לבטר
את טרה לא קראו אליה שתטמטג דבריהם פניס
בפניס אבל הספיק להם בשייטרו טהיא במקום
שתטמטג דבריהם ולזאת הסבה בעינה סדרו
הרברים כילו היו מדברים עם אברה לא עם טרה

התועלת

התטיי הוא במדות והוא
שראוי לאשה שיתנהג
במדת היכניעות בטלס טפפטי בדרך טלח ידמה
הטובים והטבים כי בנה מהתועלת והסמירה
מהנמה מה טלח יטלס ולזה טס אברהם פתח ט
טרה אחורי האהל ליתרון היכניעות

התועלת

השטיי הוא במדות והוא
שראוי לטנות מפני הטלח
ולזה תמיכא שהש' ית' לא גלה לאברהם פי נביא
מה שאמרה טרה מוקטת אברהם אבל גלה לו
לבר מה שסדרה מוקטתה כדי שלא תתחדט בזה
מריבה בין אברהם וטרה

התועלת

היא הוא ברשות והוא מה
שלא מדנו מעט' הזמן וטיהו
נמיכא ממיכאות מה ולזה תאר השת השומר לפי
מה שיניחהו ההמון והוא הזמן האמיכטי מכלל
בטיהו חי להורות כל שאין הזמן בלתי נמיכא
כלל כמו שחטבו קצת הקורמי והנה תארו בחיו
להורות על מיכאותו וכבר ירעת טכבר יתואר
בחיות בל'טונט מה כו'טי חי אמר היחיו את
האבטס מערמות העפר והמה טורפות והנה
ירעת מה טפפטיין הזמן מהעמק ער כאמר
אחר מגדולי הקורמים טהוא עטיין לטי לקטי
הגנת היכור בו

התועלת

השטיי עטר והוא במדות
והו' שראוי לאדם שיוכיח
מנטי הבית בנות כעס אבל יהיה התוכחת ברר'
שיקובל וכן ההקטי בתוכחת טיהיה ממנו לטיאר
האנטיס הלא תראה טכאשר הוכיח

ולזה היה כמו נציב מלח והנה התועלת המגיעו
טובה הספור הם רבים

התועלת

הראשון הוא במדות והוא
השני הוא שרואי למרס

להתנהג במדות הטובה כי בזה מהתועלת בתקון
הקבוצ המדיני מה שלא יעלה הלא תראה טובה
אבינו עם גדול מעלתו רץ לקרוא מלך המצטיינים
הבאים אליו תכף ראותו אותם והשתחוו להם
וקראו עימנו עבר להם וקראו כלם אדונינו לו והלך
עמם ללחם בהפרס משמו ולזה תראה שהג'
משנות אבר' שהמסיל עימנו לשפר ואפר באמר
ואנכי שפר ואפר י

התועלת

השני הוא במדות והוא
הטריכות הלא תראה חן

התעורר אברהם בחריכות גדול להביא מלך
המצטיינים אל ביתו וסדר להם רביו בתכלית מה
שאפשר מהכבוד כפי שיצמנו לו ושטה להם
מיתה שלם התקון

התועלת

הג' הוא במדות והוא שראוי
למי שייטיי למצטיי שירא

להם שהו מקבל טובה מהם במה שיקבלו ממנו
לא שיתקאו של הטוב שייטייב להם כי בזה מודע
התבונה מה שלא יעלה וזה תמצא
שאברהם הראה לאלו המצטיינים שהם נותנים לו
מתנה בבחוס אל ביתו לקבל הטובות

התועלת

הד' הוא מדות והוא שראוי
למטייב שיטורל שלם

יכבד עניין הטובות למקבל הטובות אבל ישרם
הטובות ביות שלם ונאות כואש למקבל הטובה
ממנו ולזה תמצא שאברהם לראותו שילו המצטייני
היו מהיריים ללכת לדרכם והגיע גם כן עת האכל
מיהר לתקן המזון ובחר המזון תנבחר אחר
ישראל תקנו בזמן מושטי והוא הפגל הדרך ולא
הספיק לו שיבחרהו אחר מבני ביתו אבל בחרו
הוא בעיניו לריכותו שיהיה נבחר מקי טיביא
לפניהם וחס לפניה תחלה חממה וחלב שיתחילו
לאכל עד שישלם התקון במזון אחר

הכין להם כדי שלא יכבד עליה

התנכבס גם ואחרים

מזונם

הרגיש בקימה הרג' מעט ועם כל זה לא נטימר
מטיית היין ומה שתכר טינת וטכב עם
המצירה ולא הרגיש בטובה ובקומה כי הוא
קמה בחריכות בעורו נטקב בטובה ואלו הבנות
קראו טימות לבניהן מודים על שהיו להם מלך
הבנים בזה האופן ולזה קראה הבכירה את שם
בנה מזוב להורות שימאכיה נהיה והמצודה
קראה שם בנה בן עמי להורות על שם המספח'
נהיה והנה היא לא פרסמה זה הפעל המגונה
בקריאת זה השם כמו שפרסמה הבכירה והנה
יוסף אמות בזה הספר מה טכבר נתפרסם בעת
נטינת התורה מטימות מלך החומות אחר נטתעפר
מבנות לוי ולזה אמר הוא אבי מזוב עד היום י
וראוי שתרע טוין ראוי שיאמר טוין הטלטה
ומצטיינים רמה אברהם במדעה הנבואה לסבו רבות
מהן טוין בכאן רבר יכריח אותנו לומר טויה
היה במדעה הנבואה לבר' אספור רבר טקרה
ולזה ראוי שטאמין טויה הענין הוא כפשוטו כי
אין ראוי שטריח רבר מידי פשוטו במאמרים
התוריים אס לא יביאנו לזה ההכרח כמו טביאור'
בפרס' בראשית ומהן טוין ראוי שיומין טהרב'
טיגייע לאברהם במדעה הנבואה תטימטהו טרה
ותלעג עליו וזה טאס הית טביאור' לא יתכן שיתלעג'
עליו על מה טהגייעה ליה בטבואה וחס לא הית
טביאור' לא יתכן שיתטימטהו אבר' וטימטה הנבואה אחר
תגייע לזה הרבו בטייני טהגייע לאברהם וזה רבר
מבו מאר בטימנו למי שיתבונן באיכו הנבואה
ומהותה כי לא היה ראוי לטבוא לפי מה שטראה
וזהן טוין ראוי שטאמין שיהיו אלו המלחמים
בזים ללוט במדעה הנבואה לפי מה שטראה
משטייני עד טכבר ספר טהוא לא היה מוטבח אס
לא בזכות אברהם ומהן טאס היו אלו המלחמים
בזים ללוט במדעה הנבואה לא יתכן מה טספר
מאנטי העיד טבוא ללוט שידביא המצטיינים ההם
אליהם וידעו אותם וזה מבו מאר עד שהמדיכות
בבאורו מותי ולא הסכמנו גכ' שיהיה אמרו ותהי
נציב מלח טב' לחסית לוט כי הש' יתב' לא יעשה
המופתיים כי חס לתועלת שיראו מלפניו והנה
לא היה חס מי שיראה זה המופת ולזה נראה לנו
שאמר ותהי נציב מלח טב' למרץ סרוס ועמורה
כי בהתהפך המקום ההוא נראה בו גפדית ומלח

כאן לטובה

ולזה יהיה אחר מהכלים אשר תשלים בו הסגות
 הס' ית' בארס הורשתי וזאתו הרע הנכון לבוא עליך
 כמו שבארנו בביאורינו לספר איוב ובמי' כיוה
 יספיק לו בהיכלה בטייתרל להרחיק ממנו זה
 הרע בכל הפנים שאפשר ומפני זה יורה לו
 שימהר לרוץ ולא יביט אחריו ולא ינוח עד
 שיגיע למקום אשר ישלם לו בו ההיכלה וכאם
 יעשה זה בזה האופן ימלט ואם לא כבר תרבה
 בו הרעה

התועלת

הכג' הוא במדות והוא
 שאין ראוי לאדם לקנות

בזולתו ולעכב לשיכמו כל הטוב הלא תראה
 שילוט בחר כל כשר הירדן שיהי' לו לבדו למרעה
 למקנהו והשאיר מפני זה אברהם בזולת מרעה
 מספיק למקנהו והיה זה סבה אל שיטאבר מקנה
 לוט בהפך כל כשר הירדן וזה היה גמול ראוי
 לו על רע לבבו

התועלת

הכד' הוא במדות והוא
 שראוי שנישפוט בענייני

השפלות האנושיות לפי הכונה בהם לחלפי
 פניינם בעינים הלא תראה שבנות לוט מפני
 שהיתה כונתם טובה בזה הפעל המגונה נמיאמו
 בעזרות בו מהי' יתע' וזכו אל שייכמו מהם השתי
 וזמני' שמילת הארץ בשת מתן תורה והנה הארץ
 בענייני זה הספור לרוב התועלת המגיש ממנו

ויסע משם אברהם

פר וי' פקר

את צרה ביאור המלות

הגרי גם יציק תהרוג יתכן שהודיע אליו שימות
 הוא ושמנו כמו שזכר אחר זה בימות תמות אתה
 וכל חשיה לך וכן אמר אבימלך כי הבאת עלי
 ועל ממלכתי חטאה גדולה וקרא הגוי ההו' יצדי'
 להזתם נסמרים מהעריצות חטאה גדולה חטא
 גדול והוא לטיכב עם חטית איש או יהיה חטאה
 גדולה ענתש גדול והוא מה שיערו ה' ית' שימות
 הו' וכל חטיר לו כי התעו אותי ילחיס רל' טיהגלה
 אותו הסס יתעלה והויס' והו' מבית אביו כמו
 נפי' הדב רש' זל' הט' הוא לך ככות
 עיפס לכל אשר

כאם היו יציקים אשר בסרוס רבי' ימלטו טאר
 האנטיס בעבורם

התועלת

היט' הוא ברעו' והו' ללמדנו
 אחר מן המופתים החזקים
 בעני' ההסגחה וכא' הנטי' כמו שיחטבו הכופרי'
 טיהט' יעזוב זה המיטאות הטיפל לחכרונו ולזה
 ימיאמו בו רע הסדור עד שימיאמו יציק ורע לו ר'
 רטיט' וטוב לו וזה המופת הוא טיהט' ית' נמיאמו
 מטגיח בזולת הנטייניס הטיפלים הטגיחה נפלה
 וזה מבורר ממה טייטיגיח בבריאת הינמחים
 והבח' בזה האופ' הנפלה אשר הטגיח בהם במה
 טטיס בהם מתכחות הנפטי' ומהאכריס ולטימו'
 מיטאותם בטייטור האפסדי' ביאת טילס שאפסר
 חיוה לא יתכן שיאמר שיהיה פונב יל' הנמיטאות
 חטיפולות וזה ממה שייחייב שתהיה הסגחת הטי'
 ית' בויטי' האודס לתת לאיש כדרכו וכבר ביארנו
 אמתת זה המופת בבאורנו לספר איוב ובטליטי'
 ממי' וזה המופת כבר רמו עליו באמרו הסופט
 כל הארץ ולא יעשה מיפוט ולזה יחס אותו אל
 שהוא טופט הארץ ולא זכר טופט השמים פס
 היות הנהגתו אותם יותר נפלה ויותר נכבד

התועלת

הכ' הוא במדות והוא כי כ
 כאשר יביא ההכרח לסבול
 פנולות המגונות ראוי שיהיה נבחר מה שיס
 בו מעט מהגנות ולזה תראה שיהיה נקל ללוט
 להויכוח ולתת בנותיו הבתולות לאלו החטאים
 למלחמת תמותם להיכיל האנטיס הזולה מהפכל
 ההוא המגונה מאר והוא המטיכב וכח' כי מטיכב
 הנטיס הוא לפי החוק הטבעי ואין כן מטיכב
 הנכריס

התועלת

הכא' הו' ברעו' והו' טיהאנטי'
 הטובי' כבר ימטך מההסג'
 בהטיטיטיגיח הטי' בקרוביהס ואוהביה' כרי טלח
 יקטעונו ברע טיימיאמו ולזה תמיאמו טיהסתרל
 הקס' ית' בהיכלת לוט בעבור אברהם כמו שזכר

התועלת

הכב' הוא במדות והוא שאוי'
 ראוי שימנע האדם מהסת'
 בטמירתו בהסגחת הטי' יתב' אבל יסתרל בזה
 בחריכות נפלא כי ה' ית' סבב בהיכלתו עם מה
 טייטו' הוא בעיניו מיטוב הסתרלותו בהיכלתו

הוכי' אברהם את שרה והתנכלה טלה יחקה לא
התפעל מזה אברהם כנגדה אבל אמר לה שכאמת
יחקה טוין לה התנכלות על זה ולא סופר
שיעשה אברהם כנגדה יותר מזה השיעור
היג' הוא במדר' והוא טראוי
לארס טילה האנטים
הבאים בשירוביכאתם מהציר כי בזה תועלת
לשמרם טלה יויקום האנטים הרעים אשר בעיר
כי ייראו פן יפגשו בהם המלוי' אותם ויורש הרבר
ולזה תמיכא טיהתעורר אברהם ללות לו האנטי'
עם מה טיהיה בזה מהעטנה אשר היא תכונה
טובה מאד כמו טקום

התועלת

היד' הוא ברעות והוא טיהט'
כאשר ייער הרע על יד נ
טביחו אמנם יעשה זה לתכלית טייטמרו האנטי'
אשר היה להם הייעור מהרע ההוא ולזה תמיכא
טיס ה'ית' הסבה בטויטו ראו' טייטלי' מאברהם
הרעת הרע אשר ריכנו לטיות לאנטי' סרוס
והנמטיים להם בעבור התכונה אשר היתה בו
להטיג'ח בזולתו באופן טולם בדרך טירדיכס
אל הטלמות כי זה ממה טיביא אותו להטירר
בהיכלת מלו האנטים כפי הראוי ולולי' כי כבר
התבאר לאברהם מרוע תכונתם טלה יתכן בהם
טיטובו ממעטיה' הרעי' היה קורא להם טיטובו
לטיס ויטוב משליהם חרו' אפר אבל מפני טיהתב'
ל' טלה ירפאו מילוי מרותיהם הפחותות התפלל
ל' ית' ובקט' ממנו להיטייל בתכלית מה טיהיה
אפטי' ל' מן התפילה עליהם

התועלת

הטו' הוא ברעות והוא
טיהטיג'ח הטי' יתע' תרבה
בארס מפני טמרו דרך י' ועטיות יחקה ומטיפט
ער טיהיה טלס במרות וברעות ולזה נטן בסבת
הטיג'ח ה' יתעלה בזרע אברהם היותם טומרים
דרך י' לטיות יחקה ומטיפט וכבר התבאר
אמתת זה הספור בג' ממי' ובבאורטו לספר ארוב

התועלת

היו' הוא ברעות והוא
ללמדנו מיריעת הטיס יתע'
הרברים רבר טעלא טעלס מכל הקודמים אשר
הגיט מליטו רבריהם והוא טמה טייירע הטי' יתע'
מהפעולות אשר בזה הטולם הטפל הוא זולת מה
טיעטוהו האנטים וזה טיהוא ירע מעטיה האנטים

התועלת

הראוי' לפי מה טיהוכן להם מיוס הברואס מפא'
הגרמים הטיממיים אשר טס וטיס יתעלה מותם
מטיגי חיס הטיג'חה כללית בטיטי המין האנטי'
והנה הבחירה האנטית מוטילת על זה הסודר
המסודר בפעולותיהם מפאת הגרמים הטיממי'
ולזה יתכן טיהיה מה טיעטוהו האנטים זולת מ'
מה טירע ה' יתע' מסודר פעולותיהם

וזה כי הוא ירע פעולותיהם מהיכר אשר אפטי'
בהם היריעה והוא היכר אשר הם בו מ'
מסודרות ומוגבלות ואולם היכר אשר הם בו
אפטי'ות לא תתכן בהם היריעה
טום הנחני טיתתכן בהם היריעה לא יתקיים
טיהיינה אפטי'ות ולזה אמר דרך מטיל טיכבר
יראה הטיס יתעלה אס עטו אנטי' סרוס ופמורה
מהרעות כמו מה טירע הוא מהם לפי טיכב' יתכן
טיהיה מה טיעטוהו זולת מה טירע הטיס יתעלה
מהם וכבר ביארנו זה העניין מיריעת הטיס יתע'
הרברים בטיליטי' ממלחמות ה' ובארטו טס טיה
הרעת הוא מחוייב מיכר העיון ומיכר התורה

התועלת

היו' הוא ברעות והוא ל'
ללמדנו טיהר' לא יבא מה'
יתע' אס לא על יכר הכונה הטיות ומרו און רבר
רע יודר מלמעלה וזה כי כל מה טיעט' במיכאות
הוא טוב מאד אלא טייקרה ממנו רע מה במקרה
כמו טיהתבאר בטיליטי' ממי' ובבאורטו לספר
ארוב וזה הרע ימיכא בו תועלת להביא ההיזק ל'
הרעים כרי' טלה יויקו לטובים כמו טיהתבאו' טס
ולזה תמיכא טיהכרה יחס זה הרע טייכר הטיס
לאנטי' סרוס ל' האק' לא לטיס יתעלה לפי טיהוא
רב' בלתי מיכא' בעיטמו

התועלת

הטימנה טטר' והוא ברעות
והוא ללמדנו טיההטיג'חה
טיהיה מה ית' בטובים כבר יקרה בה טיתגין
על זולתם מהטלויס להם כי טמירתם מההיזק
תהיה טמירה מהגעת ההיזק לטלויס ליהם וכט'
טייתכן זה האופן מההטיג'חה כטהיו ל' הטובים
רבי המספר וזה ל' טתי סבות האחת טיההטיג'ח'
תהיה בהם יותר חזקה מיכר הרבוי והטינות טיכב'
יקטה להם לרברים ההנתק מטס ויטיגיח עליהם
הטי' ית' בטייטמרו במקום אשר הם בו וזה יהיה
סבה אל טיימיטו טיכטה הטלויס להם ולזה
תמיכא טיכטי' אברהם מהטי'ות

התועלת

אותו שמהו הש"ת כלי לטמיחתו שם ולהיכלתו

קנייני

התועלת

הב' הוא גכ' ברעות והוא
שתפילת הטובים הרבקים
בש"ת היא הנטימעת ולזה אמר שכבר תטימע
תפילת אברהם עליו מפני היותו נביא כי הוא
מפני זה רבב בש"ת כטעם אמרו והתענג על
ויתן לך משאלות לבך אם על שדי יתענג יקרא לו
לזה בכל עת וכבר ביארנו אמתת זה בביאורנו
לספר חיוב ובמי

התועלת

הג' הוא במדות והוא טראוי
למד טלוא יענה על הדברים
אשר לא ימות שימיכמו לו עליהם מענה ראוי לסב'
מהסבות ולזה תמיכא טלוא ריכה אברהם לענות
לאבימלך רבר על מאמרו הראשון כי לא היה
יכול למיכא עליו מענה בזולת הכחשת דברי
אבימלך אשר היה דבר בלתי ראוי מפני היותו
מלך

התועלת

הד' הוא במדרו והוא כי כאשר
יביא ההכרח להודיע חסד
איש מה על פרט מהפרטים ראוי לויט החוסד
שיכלול בדבריו עם הטחטר רבים וזלתי כי בזה
יהיה לפחטר קצת פיוס ולזה תמיכא כאשר הביא
ההכרח טיספר אברהם כי הוא היה חוסד אנטי
גרר פן יהרגוהו על רבר אשיתו כלל עמהם כל
המקומות האחרים מהארץ ההיא ולזה ספר שאמר
לטרה לכל המקומות אשר נבא שם אמרי לי אחי
הוא ונה לאמת טלוא חסד באנטי גרר יות מחסדו

על אנטי טאר המקומות

התועלת

הה' הוא במדות והוא טראוי
לארס טעניה כנגד זולתי
טיפיסהו כרי טלוא יטאר בלבן כוס תרעומת
ולזה תראה טיהשתרל אבימלך לפייס את טרה
בתכלי מה טאפטיר מהפיוס מפני טנטאר לטרה
תרעומת על אבימלך ואפ' טלוא נגע בה לפי
טהיה סבה טיחטרנה האנטי טיכבה עמו ולא
הספיק להבזה היות אברהם ידע טלוא נגע בה
כי עכפ' טיגה הבושת מטאר האנטיס ומהנטיס
אשר לא ידעו זה ולזה תמיכא טאמי לה זה המאמי
טהיה ראוי טתתפייס בו כי כבי ידעו האנטיס
טהביא אותו ההכרח לתת לטפס ולזה אברהם כרי
שיתפלל עליו לרפאו מהמחלה טהביא עליו הש'

להיס בארץ אשר הוא הולך שם להיותם שטופים
בזמה והוא ירא טלוא יהרגוהו אנטי הארץ עד'
טרה אשיתו עם טהיה גכ' אחותו בת אבי ולא
בת אמו ולזה היתה לו לאשה וזאת האחות היתה
מותרת לבני נח לפי מה טירונה מנה המאמר

ולזה אמר אליה בימאמו ממוררתו ומבית אבי
טתאמר עליו טהוא אחיה בכל המקומות אשר
יבואו שם ואמנס אמר זה אברהם אל אבימלך
להודיעו טלוא חסד אנטי גרר על זה יות מטאר
מקומות הארץ ההיא כרי טלוא יחטוב טיהחזיק
אותם ביותר רעים טימיכמו בארץ ההיא אבל
חסדס כלס בכללות לראותו מנהג הארץ ההיא
טהס נמטיכי אחר העריות ואחר זה לקח אבימלך
יטאן ובקר ועבדים וטיפחות ונתן לאברהם לפייס
אחתי על לקחה טרה אשיתו והטיבה לו ונתן לו
הבחירה טיטיכון במקום טיבחר יותר מאדרכו
ובזה נתפייס אברהם והתפלל עליו כמו טיספר
אחר זה ולפייס טרה אמר הנה נתתי לטפס
לאחייך לטיי הכל ונתברר להס טאמי כריך
לתפילתו על מה טהביא עליה טי' מהמחלה
לטימך טלוא מקרב לין הנה אחייך הוא לך ככות
עיי לכה אשר מתך ואת כל לטימך טלוא יחסדו
מותך אחר מהס טעססית ומה עמי וכל זה המאמי
לא מיכמה טרה טענה כנגד אבימלך ולזה נטלס
לה בו לטהתוכחות ונתפייסה עליהם ונתעפררה
בטלוס מאבימלך והנה אמר אבימלך המאמר
הראשון לאברהם לפייסו והמאמר הטני לטרה
לפייסה ונה ממת טישיד על אמתת פירושנו זה
והנה התפלל אברהם לט' יתוהסיד המחלה טטס
כאבימלך ובביתו על רבר טרה מיכר מה טהיה
אשית אברהם כי מפני זה הטגיח הש' ית בה בזה
האופן והנה התועלות המגייעו מנה הספור הס
טטה

התועלת

הו' המגייע מנה הספור הוא
ברעות והוא להודיע חסד
הסגחת הש"ת ברבקים בו עד טהביא רברו
לאבימלך בחלוס הלילה לטמור אשית נביאו
והביא עליו המחלה אשר טס בו גרי טלוא יוכל
לקרב ליה והודיענו עם זה שכבר היתה לטרה
עונה אחרי בלחה עד טחטק בה אבימלך
והודיענו על זה שכבר קרה מעינס הסגחת הסס
באבר טיפסי טרה טהיה ירא טהיה כלי להמית

אשר אתך ואת כל וטכחת דל' טאברהם הוא לה
כמות עינים לכל האנשים אשר ואתה ואשר את כל
וזה כי כבר התפרסם לאנשים מהטגחת הש' ית'
בו במה טיזרע לכל האנשים טילא נגע אבימלך
בטירה וזהו כמות העינים דל' טאברהם הוא כבת
טילא יטיגנה בשת על זה מהאנשים כי כרך ידעו
טאבימלך לא קרב אליה לרוב אהבתה יתעלה
אברהם והנה כמות הוא כטעם וכוסה קלון ערוס
וטכחת דל' טכבר הטיג איתה התוכחת בזה
ונתפייסה בו של מה טיהיה לה מהתרעומת על
אבימלך טהביאה אל טייחטרו איתה האנשים
בזמה והוא מעניין הלהוכח מליך תחטבו הוכח
ברבר לא יסכון ולא הסכמנו לפר' וטכחת טכבר
טוכחת טירה טילא אמרה עור על אברהם טיהוא
אחיה לסבות רבו' מהם מה טכבר בקט אברהם
מאטתי טתאמר טיהוא אחיה כרי טאם יקרה
טיקחה לא יהדגהו ורואה הוא מבוואר טאם היה
אברהם בא במקום אחר זה יכטרך להצלתו
טתאמר טירה טיהוא אחיה היתה אומרת
עליך טיהוא אחיה ומהם טכבר יראה מזה הפיר'
טיהיה אמרה על אברהם טיהוא אחיה בכמו אלו
המקומו מגונה ונהיה אכ' מיחסי' חסרו' לאבר'
במה טיכונה איתה טתאמר אחי הוא ומהם טאינו
טקטרי יפה עס מאמר אבימלך טמו טיהוא נקטרי
לפי מה טפירטנו מזה גס לא הסכמנו טיהיה
אמרו וטכחת ממאמר אבימלך לטירה טאם היה
העניין טן התיו היתה דגוטיה וילרו דל' טנרווחו
טקביהם והיה בהם כח לרמות המותרות כער
כל רחם דל' בער כל נקב מהנקבים אשר יכאו
מהם המותרות כמו היכאה והטיקן והודע

ביאור דברי הספור

וכר טאחר

טכטחת סרוס וכל ככר הידר' טטע אבר' ממקומו
ובא לארץ פלטי' אס מפטי טילא נמכר לו המון
במקומו מפטי הטחת סרוס אשר היה קדוב ליו
והיה המקום רעטן ורטן מאר' ולזה היה מספיק
המון למקומו הקדוב' אליו או מפטי טבוט מלו'
מפטי מה טקרה לו מהגנות וההפטר אס לב' סבו
יחד והוא יותר נכון כי גרר לא היה מארץ כנען
כי הפלטיים טכטעשו ממכרים כמו טקדם והנה

גר אברהם במקום מיותר מהארץ ההיא היה ט
טמו גרר וכאשר טילו לו טס אטתו מה היו ר'
אמר אברהם טיהוא אחותו כרי טילא יהדגהו
ומפטי זה לקח אבימלך מליך גרר את טירה והוא
הט' יתע' את אבימלך בחלוס קודם טיקרב ארזה
דברים ימנעוהו מזה בטבור אברהם נביאו ולא
היה זה חלוס טל נבואה אכל היה במדרגת
החלומות היכורקי' כמו טזכר הרב המורה והנה
היה הגעה כמו זה המראה בחלוס במדרגת אח'
מהפלאים כמו טיתבואר למי טיתבונן במה טוכ'
מעניין החלוס היכורק בב' ממי' והנה עטיה ה'סס
יתעלה זה הפלא בטבור הטגחתו על אברהם
נביאו ואמר ליו הט' ית' בחלומי טכבר ימות על
המטה טלקח כי היו אטת מיס' ובטי טח מיכיס
על העריות כמו טביאורטו בפר' טח וכבר התנכח
אבימלך בחלומי ואמר טיהיה חוטב טילא תהיה
אטת מיס' טאם היה יורע זה היה נואר מזה ואמר
ליו ה' ית' טגס הוא יורע טילא הית' כו' את אבימלך
לחטא עמה אס היה יורע בה טיהוא אטת מיס'
ולזה מפטי טילא יקרב אליה במה טהביא עליך
מהמחלה טטטתמו נקביו כרי טילא יחט' והנה היו
טיטיב לאברהם את טירה אטתו כי הוא נביאו
יורע טירא קרב אליה ומפטי היותו נביא תהיה
תפילתו עליך טטמעט כי תפילת הרבק בט' יתעל'
היא הנטמעט ותחיה ותסור מעליך זה החלי' ט'
טהבאתי עליך ועל ביתך ואס מיטך מטי' בל
לאברהם א' אטתו דע טכבר אביא עליך מהטטט
הטפלא טר טיתמו' איתה וכל אשר לך והנה ככר
הוריש אבימלך מה טקרהו לכל עבריו וראו מאר'
והיה זה סבה אל טילא חטק אחר מהם בטירה כל
הימים אשר גר' טס אברהם והנה קדמו אבימלך
וגנהו על מה טעטיה באמר על אטת' טיהוא
אחותו טיהיה זה סבה להביא על אבימלך ועל
ממלכתו עטט' גדול ואמר ליו מה חטא לי טיכטיה
אברהם זה להטקס ממנו ולפי טילא היה מאמר
טכון לא הטיב אברהם על דבריו כי הוא לא עטיה
זה להטקס מאבימלך לא עטי' להיכיל עיכמו ולזה
לא היה יכול לענות אותו על דבריו וכאשר ראה
אבימלך טילא עטה אותו טב לטחור אותו באופן
כולל למה עטיה זה הרבר דל' טאמר על טירה
טהיו אחותו ואו הטיב לו אברס כי הסבה היתה
בזה כי אמר ביכאתי מארץ מולדתו טאין יראה

וכבר התנחיל על זה אבימלך ואמר אליו לא
 ירעתי מי עשה הדבר הזה כי לא עשה במינותי
 וגם אותה לא הגדת לי מי הווי זה טאם הייתי יודע
 מי עשה זה הייתי עושה בו מה שהתבאר ממנו
 שלא יטר בעיני מה שעשה וגם אנכי לא שמעתי
 בלתי היום טאם הייתי יודע תלוטתך קודם זה
 הייתי חוקר בשני ער טאמאם מי הווי זה ווי והו
 ואוחיכנו והנה לקח אברהם יצחק ויקר ונתן
 לאבימלך וכרתו שניהם ברית באופ שהיו טהגים
 לכרת ברית בימים ההם והיציב אברהם מהיכאן
 טבע כבטות נפרדות מטאר היצאן וריצה טיקח
 אבימלך טבע כבטות מירד להיות לו לערות
 טהבאר ההווי הוא טלו ולהעיר על אמתת זה
 הספור וקר טלוות הסבה היה טקרא המקו ההווי
 באר טבע כי טס נטיבטו שניהם וכרתו ברית
 שלא יזקו זה לזה ואחכ טב אבימלך ופיכול טר
 יבאו לארצו והנה נטיע אברהם מילן בבאר טב
 להיות ממנו יל על הבאר והתפרל טס לטס יתע
 כי המקוס היה טאות אל טידבק בו הטפע האלהי
 וכבר גר אברהם קודם זה בארץ פלטיים ימים
 ואולס אמר זה כי אשפ טעמד טס אברהם ימים
 רבים לא ריצה להסתקע טס כי לא היה מארץ
 כנען אבל גר טס עד טטמיאם לו מקוס טאות
 סמוך לארץ ההיא בארץ כנען והווי באר טבע
 והנה התושלות הכג ינות מזה הספור

הס רבים
 הווי להודיע קוס יבור הטס
 אטר יער לאברהם טיהיה

התועלת

לו בן מטרה

התועלת הב' להודיענו הסתעפות
 יצחק מאברהם טטהיה
 ממנו זרע ישרל ולזה האריך בזה הספור להזכיר
 בן כמה שטי היה אברהם כטהוליר יצחק כמה
 תקורה להזכיר זה במה טנטטטפו ממנו האבות
 הקדוטים אשר היה מהם העס הטבאר ואולס זכר
 בן כמה טטס היה אברהם כטהוליר לו יטמבאר
 להודיע בן כמה טטס היה יטמעל כטממול כי
 כבר היה מפורסס בעת נתינת התורה כי בטי
 יטמעל טהגו להמול בטי יג' טטה עד היום טס
 טהגים כן וזה ממה טיוסף האמנה על מה
 טסופר מזה בתורה

טרה כי ביצחק לברו יקרא לו זרע ריכטי טממנו
 יהיה הזרע המתיחס לאברהם בטלמותו והווי יט'
 ויער אותו טיטי בן האמה לגוי מפטי היותו זרעו
 כי לא היה יטמעל ראוי לברכ'אם לא מפטי היותו
 בן אברהם והנה היה סבה מה ית' לגרטי יטמעל
 מטי יצחק כרי טלא ילמד יצחק ממע טיו הרטי
 וימט מפטי זה טלמותו והנה טזרדו אברהם
 לגרטי את האמה ובטה כמו טיכהו הטי יתע ונתן
 להגרי ירה לדרך לחס ומיט והיה מספיק להס
 בדרך אשר היתה הולכת בה לולי תשותה במדבר
 באר טבע והנה בלי ספק נתן לה כטקוזהב יספי
 לה ולבטה אחר היותס למקוס אשר היו הולכים
 כי המאמר כטינתן לבט ירה לדרך ולא יתן לו
 דבר יזון בו אחר היותו במקוס אשר אמר להס
 טילכו בו זה מגונה מאז כטי בחק אברהם והנה
 קעה הגרי במדבר באר טבע והיה זה סבה אל
 טיכרל המיט מן החמת קודם הגיטה אל המקוס
 שהיו הולכים טס וכחמותה זה פחדה טימות בנה
 בימא והטליכה אותו בכעס תחת אחר מהאילטי
 טלא יכה חוס הטמט וכאטר הטיג אותו הימא
 נפרדה ממנו כטיטו ירות חץ טלא תראה במותו
 ויטבה טס לראות מה יקרה לו ובכטה בכי גדול
 וכבר טמע ליהיט ית קול הטער טיהיה יצועק
 לימא מפטי אברהם נביא וטלח אחר מהנביאי
 להגר ואמר לה טלא תירא כי טמע ה' את קול
 הגנטי וקטנו באטר הווי טס בעבור נביא אברה'
 ויכה אותה טתטא הטער ומלך לרדכה כי הווי
 יהיה לגוי גדול והנה פקח הטי עיניה וראתה באר
 מיט ומלות את החמת והטיקת הטער והנה הסגי
 הטי ית' בטער בעבור כבור אברהם נביא וקדל
 ויטב במדבר פארן והיה יורה חייס ליטוד לו
 יכד ויטב במדבר פארן ולקחה לו אמו אטה
 מארץ מצריים כי מטס היתה ובפת ההיא אמר
 אבימלך ופיכול טר יבאו לאברה טיה ית' מטגי
 בקל מעטיו כי הס ראו וותו מיטליח בקל אשר
 יעטה וראו גכ המופתים טעטה הטי בעבו אברה'
 ולזה ריכו טיטכט להס בליהיט טלא יזיק המ
 וזרעו לאבימלך ולזרעו אבל יעטה עמהם כחסד
 אשר עטו עמו וכן יעטו חסד עם אנט'י ארץ
 אבימלך וזרעו ואמר אליו אברהם טכבר יטבע
 לו על זה והזכיר אברהם וות אבימלך ברברים
 טטנות על הבאר אשר גולו לו עברי אבימלך

ית' לטמרו טלח יוכל לטגל כי כבר היו כל נקביו
סתומים ולזה יסיר זה הענין היסוד מעל טרה
כמו שאמ' לה והנה לא הסכים לתת אבימלך דבר
לטרה לפי שהמתנה ההיא תביא האנשים לחטב
טיכר טתגלל בה ולזה לא נתן לה זאת המתנה

התועלת

הו' הוא להודיע טיותר רבים
היו המיכריי' לשטן העריות
מהפלטתים והפלטתים מהכנענים ולזה תמכא
טיכרשה מלך מיכרי' לא הסכי' טיכרא טס אברהם
אחר טגדע לו טטרה היא אטתו כי לא יוכל
לטמרו טס טלח יהרגוהו המיכריי' על דב' אטתו
ואולם אבימלך הסכים טיכרא טס אברהם ולזה
אמד לו הנה מיכרי' לפניך כטוב בעיניך טב כי
לא היו אנטי' גרר רעים בזה המנהג כרוש מיכריס
וכארץ כנען לא הזכיר אברהם לומר על טרה
טיהא אחרתו וכבר ספרה התורה בפרשת העריות
רוש מנהג המיכריס והכנענים בעריות כאמרו
כמעטה ארץ מיכריס וכו'

ידי פקד את שרה

וגו' ער ויהי אחר הרברים האלה

באור המלות

טיכח מלעיג ונה טהווא לא היה רואה טיהיה
יתרו לייכח עליו כי הוא גכ' בן אברהם ולזה היה
מלעיג על מה טרואה טעטה אברהם מטתה גרו'
ביום הגמל אט ייכח ולא עטה גכ' ביס הגמלו
וכבר יתבאר ונה ממה טאמרה על זה העני' טרה
לאברהם והנה כבר ביארו זה כבר בדרך קרוב
לזה כי אטיר תאמר מליך טרה טמע בקולה דל'
כל אטיר אומדת מליך טרה וכטו' לו ימיכא רביס
בלטונטו כי בייכח יקרא לך ורע דל' טהורע
הטוב עם האלהים המתיחס לך יהיה מייכח לא
מוולתו יטייחיס האילנות כדי טלא יכהו טטמט
לטמרו מהיכמא כי לא היו לה המיס כמטחוי
קטת כטיעור ידיית החץ ויקרא מלאך להי' ל'
הגר אפטיר טזה המלאך היה אחר טנטיאי הדוח
ומהטיס טלחוהו להיכיל את יטמעאל בעבור
אברהם וז' בא זה המאמ' להגר בחלוס להטגחת

הית' על אברהם מוול' טיהיה טבואה כי הו' רחוק
טיאמר טיהיה הגר טביאה כטו' טזכרנו במה
טיקדיס קטת הוא תואר מקטתו טיקר טענין
טיקר ורל טלח טעטה ממוטו טיק' לגמלו רע תחת
הטוב אטיר גמלוטך ועס הארץ עם אנטי' הארץ
ויטע אטיר מליך לתייחט ממנו יכל על הבאר
ולאכול תחתיו כי כן היה מליך סמו' לאתלו בלונטי'
ממרו לאכול תחתיו בטת החוס כאמ' והוא עומר
עליהם תחת העץ ויאכלו ואמטס זכר זה כי לא
קבע לו מקום לדירה בארץ פלטתים אכל כבאר
טבע קבע דירתו לפי שאז היה במקום טבחר אל
טידבק בו הטפע הלה

ביאור דברי הספור

זכר טכבר פקד יי' את טרה בהריון כמו טיער לה
ועטה גכ' כמו טיער לה ריטו טכבר ילדה בן
למזער אטיר דבר אומ' אלהים והנה קרא אברהם
טס בנו אטיר ילדה לו טרה ייכח כמו שאמ' לו
הטי' ית' ומל' אומ' בן טמנת ימיס כאטיר יכהו אומ'ו
אלהים והנה היה אברהם בן מאת טנה כאטיר
נולד לו ייכח בנו ואמרה טרה טכבר הטיב
אברהם בקראו טס בנו ייכח טהוא טס מורה
על הטמחה כי טימח טימחה גרויה בו ה' ית' וכל
הטומע יימח בעבורה ואולם יחסה הטמחה לה
לברה לפי טכבר היה לאברהם בן קודס זה וזמ'
להורות על חזק הפלא טעטה לה הטי' ית' כי מי
הוא זה טעלה בלבו לאטיר לאברהם טתנין בטיס
טרה זה לא מלל אחר מהאנטיס וולת הטביח
טייער לה זה הענין בטבואה אכל מי טויטו טביח
לא עלה בלבו זה הענין לרוב הנרות אטיר בו
והנה כאטיר גדל הילד וטגמל עטה אברהם מטיה
גדול לרוב טימחתי בטיה טזכהו הטי' ית' כטיטתן
לו זה הבן והנה היה יטמעאל מלעיג על זה
הענין טהיה אברהם עוטה לייכח ולא עטהו
לו כי לא היה חוטב טיהיה לייכח יתרון עליו כי
טטיתס הם בטו' וכאטיר הדגיטה טרה ריכנה
להחיות לו טאי' הענין כמו טהיה חוטב ואמרה
לאברהם טיגרס מביתו הגר וטנה יטמעל כי לא
ייכס יטמעאל בטכסי אברהם עם בנה ייכח והיה
הדבר קטה בעיטי אברהם בעבור בטי' יטמעאל
עד טבחהו דבר הטי' יתע' טיעטה מה טאמרה לו

אברהם זה השם למקום ההוא להורות על משלת
 המקום ההוא ושהוא מוכן מאד אל סירבך בו
 השישט האלהי וזה הוא הר המוריה אשר שם היה
 בית המקדש אשר יאמר היום בהר יי יראה רל'
 טבעת מתן התורה היו קוראים האנשים אותה
 ההר הר יי יראה וזה ממה שיישב יותר בלבנו
 חמתת זה הספור

באור דברי הספור

זכר שיאמר הדברים הלה נמה הש' ית' את אברהם
 וס יקל בעיניו לפנות אי זה דבר שייפנהוה ית'
 ואמר ליו שיקר בנו יחירו אשר וזהו והוא ייחך
 וילך ל' ארץ המוריה ויעלהו שם לעולה על אחר
 מהרי המוריה אשר יאמר אליו הש' והנה כונן
 הש' ית' בזה המאמר שיעלהו שם בעבור עולה
 רל' שיראה ייחך שם הקרבת העולה לשם כדי
 שיתחנך בעבודת הש' ית' ויגיע לטלמותו באופ'
 שיאות שיהיה ממנו הנרע הנבחר שיער הש' ית'
 לאברהם ולפי שזה המאמר יהיה המוכן ממנו
 לפי הנהוג בו שיעלה ייחך בנו שם לעולה
 כשיזכנו וישרפנו הנה לש' ית' נסיון אברהם
 בזה הנבואה וס יקל בעיניו אי זה דבר שיזכנו
 לכבוד הש' וזה שוא יקל זה בעיניו לא יחזור
 מזה להבין מזה הענין וזלת מה שיוכן ממנו
 בתחלת העיון ואם יקשה בעיניו ובקשי לזה
 המאמר כוננה אחרת וזלת מה שיוכן ממנו

בתחלת הענין והנה ייבין אברהם וזאת הנבואה
 לפי מה שיוכן ממנו בתחלת העיון ושם כל זה
 נזררו בחריצות גדול לעשות מה שייסיה לפי
 מחשבתו ולזה השי' בבקר ורבי חמורו לטואה
 עיני העולה ונהג עמו טיט נשריו וזאת ייחך בנו
 ובקש עיני העולה ושימס על החמוד וקס ללכת
 למקום אשר אמר לו הש' ית' והנה ביום השלישי
 לנסעו נטא אברהם את עיניו וראה מרחו המיה'
 אשר אמר לו הש' ית' שיעלה שם ייחך בנו רע' ל'
 ותכה שיראה המקום ההוא נפדר מנשריו וזמר
 להם שייטבו שם עם החמוד והוא והנער ילכו עד
 המקום ההוא ויטתחו שם לש' ית' וישבו אליהם
 והנה לא רעה אברהם להודיע זה הסוד לטבריו
 כי לא נתברר לו עדיין מה יהיה אררי דבר מהנה
 לקח אברהם עיני העולה ושם אותם עד ייבין

הסוד וזהו הוא מבואר שיאין כל מה שיעשהו
 האדם לפי מה שיחדר לו מהפעולות מפאת
 הצליונים אבל הוא מפטר שיעשה הפעולו ההם
 וטילא יעשה אותם בזה התקיים והתורה ויתקיים
 טבע האפטר הנמיכם ברברים ויתקיים שירעה'
 ית' לו הרברי השפלים כמו טביארטו שם ילהם
 יראה לו הטה לעולה בני אמ ררך תפליה שיראה
 לו הש' שיהיה לו הטה שם לעולה לא בנו וזמר'
 שיה לפי שכבר מפטר שיוכן זה ממה שיאמר לז'
 ה' ית' מלא טהוה יעשה מה שיהוה יראה מהמאמר
 ההוא לפי הנהוג לכבוד הש' וס לא יבא לו ממנו
 באור אחר בזה המאמר ויאמר לו שיהוה רואה
 וזאת הכוננה במה שיאמר לו והעלהו שם לעולה
 ויהיה יראה מעני ההבנה כדרך ולבי ראה הרבה
 חכמה ורשת והריכון בו מי יתן שיהיה המוכן
 מכל הש' מזה המאמר שיהיה לו הטה לעולה שם
 לא בנו וס יספק מספק איך האמין אברהם
 שייפנהו הש' לזכות ייחך וכבר יער אותו כי
 בייחך יקרא לך זרע אמרנו לו שיהוה מבואר לפי
 מה שזכרנו שהיעורים אשר לא יקוטר בהם זמן
 לא יתקיימו וס לא היו האנשים ההם אשר היו
 עליהם היעורים ראויים ליעודי כהם וכבר טילס
 הביאור בזה בנה בפרטת ויטלח יעקב ובהיות
 הענין כן הנה מפטר שכבר חטא ייחך לש' ית'
 בדרך שרא היה ראוי לזה היעור ולזה האמין
 אברהם שייפנהו הש' ית' לזכח לו ייחך לעולה
 ויקרא ליו מלאך יי מן השמים הנה לגדול

מעלת אברהם בנבואה בזהו הנבואה בהקיץ
 ולהיכיר בנו מהמות וזה לזות שאברהם היה
 זוכח בנו בשימחה לכבוד הש' וזאת רואג על
 זה לא יתכן שזכנו לז' הנבואה כש' טלח יתכן
 שזכנו לו בהקיץ כי היגון והיעור הוא ממה
 שימט הגפת הנבואה ולזה אמר ל' שיש ועתה
 קחו רי' מטגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'
 ירא והנה איל אחר נזחז בסבך בקרניו רל'
 שכבר נטא עיניו אברהם וראה נח ונתברר
 לו שיהוה איל אחר שזחז בסבך בקרניו ולזה
 הלך אברהם לקחת האיל ונתברר לו שזה היה
 רי' ש' במה שייפנהו להעלות שם ייחך בנו
 לעולה ולזה העלהו שם לעולה תחת בנו
 שיהיה רי' ממנו מתחלת הענין להעלותו בעיניו
 עולה שם המקו ההוא יי יראה רל' שכבר קרא

התועלת

הג' הוא ברברים התוריים
והוא טראוי לאדם שיהיה
וריו לטעות מימות הכי ית' ולא יעצרונו מזה דבר
ולא ישיח מימות הכי מפני טמחתו במה טחננו
מהטובות אבל ראוי שישיח מימות הכי נגד שינוי
תמיד הלא תראה טאברהס חביט' טוררו למלאות
מימות הכי ומל' ייחחק בנו בן ח' ימים כאשר יורה
אותו עס היותו בן וקוניט' לו לא פחד שישיגהו
הפסד על זה וגם לא טבח מימות הכי מפני רב
טמחתו במה טחננו הכי ית' שיהיה לו בן מטרה
לשת וקנתו וקנתה והקל בבנו יטמטיל לגרש
מחזקמבית כמסר ימהייה ית' על זה

התועלת

הטי' הוא במדות והו' טראוי
לאדם להרחי' פעול' הכוונת
והחמס כפי מה טאפסר הלא תראה טאברהס
הזכיח את חבימולך על העושת טעטקוהו עבריו
לחטבוטכבר עטו זה במימותו

התועלת

הי' הוא במדות והוא טראוי
לאדם להיות חביד לב בעת
הראוי ורך הלכב בעת הראוי הלא תראה טאברהס
חביט' טפחד תחלה מאפ'ימול' וזמ' על טרה טהי'
מחוטו לפחדו טלא יהרגנו התחזק טתה לטעין
כנגדו במה טעטקוהו עבריו להתברר לו טלא
יקרהו רע על זה כי חבימולך היה רודף טלאו

התועלת

הי' להודיע טהורט הטלס
שייטד הס' לאברהס יהיה
מיטחק לבר כומדו כי בייטחק יקרא לך ורע

התועלת

היא והוא במד' והוא טראוי
ראוי שיקצר האר' מטמירת
קטיני' כפי מה טאפסר הלא תראה טאברהס
התמודד להזכיח חבימולך ולהטיב לו הבמד אשר
גזלו ממנו עבריו והטתירל בכל עני' טיתקייס לו
הבמד ההוא

התועלת

הה' הוא להודיע טההטגחה
לא היתה דבקה ביטמטמול'
לא מפני טהוא ורע וטברהס ולמדנו בזה טכומטר
תרבת ההטגחה במדס יוטגחו' מפני זה אזהביו
נקרובי' וזנה ספר הטגחות הכי ית' ביטמטמול'
טפני היותו ורע אברהס והיכילו מהיטמו וטיכבר
היה עמו וכבר נטפלה וכירת ואת הפנה חל'
ההטגחה במקומות רבים מהתורה ליכב יתע'
בלבנו אמתתה כי היא הפנה אטיר הי' נבטי' עליה
התורה ככללה

יהי אחר הדברים האלה

וגט' ער סוף הפרטה

באור המלות

נסה הוא מעטי'ן נטיון ועטי'ן זה הנטיון לצי' דשתי
היה טבוחתהו הנבואה כלטיון מסוסק והוא טאמר
ליו' ה' ית' על ייטיק והעלהו טס לטולה ונת המאמ'
יתכן טיוכ' טיוכח חותו ויעטוהו עולה או טישלת
חותו טס להטלות עולה כרי טיתחטך ייטחק
בעבודת הכי' ית' וטטה חותו הכי' ית' חס יקטה
בטיני' לטטות טוס דבר טייטוהו ה' פלי' ער
טיהיה זה טבה אל טיבי'ן מזה המאמר וזלת מה
טיוכ' ממנו בתחלת העיון רל טיוכ'ן ממנו
טיעלה טס עולה מחרת לל' טיוכח בנו ועטי'ן
הנטיון הזה מבואר לפי מה טביארנו מעטי'ן
ידיעת הכי' חלו הרברים בב' ממ' וזה טהה יודט'
מה טראוי טיעטוהו האדם לפי מה טסודר לו
מפנות העליוניס וטל בחירתו הוא מוטלת על זה

התועלת

הו' הוא במדות והוא טראוי
ראוי לאדם שיקצר מהטגי'
בבני' ובבני' ביותו כפי מה טאפסר הלא תראה
טאברהס כאשר יורה לגרסי האמה ובנה נתן
להס יורה לר' היה מטפ'י' לה' לחלי' תבייתה במד'
באר טכע

התועלת

הו' להודיע טפוד טבועת
אברהס וחבימולך טלא ייקא
זה לזה וכבר היתה מפודטמת הטבוטעה הוות
בימים אחר נטנה התורה וזה ממה טהיה מוסק'
אמת בזה הטפור

התועלת

הח' להודיע גודל מטלות
אברהס אכל אטטי' הארץ
שרי טהתמודד אחר מהמליכיס אטיר טס לבא ליו'
לכרות עמו ברית למה טראוהו מהיטלותו והיות

התועלת

ה' הוא במדות והוא שראוי
 לאדם כטיילך בדרך טיילך
 עט חבורה ראויה כרי טייטמר מההיוקיס ורזה
 טהגאברהס עמו טיי טעריי ללוותו עד טהיה
 קרוב למקום ההוא טהיה הולך אליו

התועלת

הה' הוא במדות והוא להודיע
 טראוי לאדם טיעטה מינו
 ה' בתכלית מה טאפטיר מן ההדור והכבוד ורזה
 לא ריטה אברהס טייטא זולתס העיסיס והאטי
 והמאטלת מעט ראותו המקום אשר טיס יעטה זה
 השולה כי בנה טיהכבו לטי ית והתקרב לעבודתו
 מה טילא יפרס

התועלת

הו הוא ברעות והוא להודיע
 טימה טיעטהו האר אפטיר
 טיהיה זול' מה טיהיה בו הידיעה ממנו לטי ית'
 כמו טזכרנו במה טיקרס ובויה יתקייס טבט
 האפטיר ורזה היה עניין הנסיון ורזה גכ אמר
 לאברהס עתה ידעתי וכבר ביאר אמת זה העני'
 בטלמות בב' ממי

התועלת

הו הוא להודיע
 טימה טיעטהו האר אפטיר
 לו מייסחק ורע טילס יירטי טערד אויביז וספר לט
 סבת וזאת הטבועה והוא הנסיון אשר נסה ה' ית'
 אברהס כי כבר נמטך ממנו טיהבין אברהס
 ממאמ' ה' ית' טיעטה שולה מייסחק בנו והיה זה
 סבה להגי' יסחק ואל גבול הטלמות כמו טיקרס

התועלת

הח' הוא להודיע
 רבקה אטת יסחק וטי'
 יעקב ממטפחת אברהס לפי טמהס היה הנרע
 הטלס והוא יטריל

פרשת חיי שרה

ויהיו חיי שרה מאה שנה

ונג' ער ואברהם וקן

באר המלות

גר חנוטב הוא הגר טבא להתיטב במקום והוא
 גר ודטב' טטיא עליס רל גרול ונכבר בעיטי

להיפ' לא יכילה לא ימנע את נפטיכס את
 ריכונכס ופגננו לי חלו פניו בעבורי המכפלה
 טהית' כפולה וזה אס בטהית' טס מערה טל גבי
 מערה או מערה לפני' ממער' בכסך מלא בכסך
 טילס רל טיימכרה לו כרי טוויה כי מינו מבקש
 לו חסד בנה אך אס אתה לו טיעטי רל אך אס
 אתה בנה הריכו טילא יכבר עליך עובך זא הטחל'
 כמו טטראה מדברייך מי יתן טתטימט לי אוקן
 כסך הטירה כמו טאמרת' קח אמתו ממני ואולס
 אמר זה כי דרך בני האדם לומר כמו לו הרברים
 על יכר ההמלט מהמחלים פניהם לרעתס טילא
 יקחו בני האדם כמו זאת המתנה ורזה לא היה
 יורע אברה אס אמר זה עפרו על יכר ההמלט או
 אמר זה לכונה טובה והנה קיכר אברהס מלבאר
 זה מאמר לעפרון לכבודו או יהיה הריכו בנה
 אך אס אתה לו תהיה בנה הריכו טאתה מראה
 לי בדברייך הנט מחלה פניך טתטימט אוקן
 כסך הטירה קח ממני והפירוט היטי יותר טאות
 מהראשון עובר לסוחר רל טיהמטבט טינתן
 לו היה טילס ומתקבל לסוחר טיהוא משוט טי
 באריות לסחורתו לפי טיהמטבט ההוא היה
 מתקבל בכל המקימו לחטיבותו וטלמותו ורזה
 טיקלרו או היה מה טינתן לו כסך לא מטבט
 ונתן לו כסך נקי טיקחהו כל סוחר כי הסוחר הו'
 מכיר מי זה כסך הוא נקי יותר מיטאר האנטיס
 ביאר הספור זכר טחיי טרה היו קכו טטה
 וטכבר מטה בקרית ארבע בארץ כטן וכאשר
 ידע אברהס מיתתה בא לספור לטרה ולכנותה
 חכ' קס אברהס מעל פני הגוף המת והטייטירל
 לקברו ורזה דבר לבטי חת טייתנו לו אחוזת קבר
 עמכס לקבור מתי כי הוא אס הוא גר בארץ
 ההי' הנה ריכנו הוא להתייטב טס ורזה יכטרייך
 לו טס אחוז קבר ורזה טנו אמתו בני חת טיקבר
 מתי במבחר קבריהס כי לא ימנע מיט את קברו
 ממנו והנה נטן אברהס תורה על זה החסד לבטי
 חת ואמר להס טיהוא רל שאל מהס כך אבל טילא
 מהס טיימכרו לו מקום ראו' לחנוזת קבר ורזה
 אמר להס טאס ייטב בעיניהס טייקבור מתי
 במבחר אריכס הנה הוא מחלה פניהס טייפגנו
 בעבורו בעפרון כן יכר וימכר לו בכסך מלא
 מעדת המכפלה אשר בקיטה טיהו לחנוזת קבר
 ועפרון היה טס אמר לאברהס טיהוא טהן לו

בנו ורקח בידו האש והמאכל וטילו ייכחק לאביו
 ארצה הטיה שישראלה טס לעולה לפי שכבר ראה
 טיהביו עמו האש והעצים ורזה הבין טיריכוך
 אברהם היה להעלות טס לעולה וזה לאות שכבר
 היה רגיל אברהם בהעלות העולות וככבר ראה
 זה ייכחק ממנו ואמר אליו אברהם דרך תפלה
 טיתן בני ליהם ויבין בו ממה שאמר לי טיהי
 הטיה לעולה ואמנה אמר זה לפי שכבר הבין מזה
 המאמר טיוכוח בנו ויפטיהו עולה ולא יכוח טוח
 ההנחה אס לא יבאר לו הטי ית טוחין ריכוננו בזה
 המאמר מה טהבין ממנו אברהם והלכו יחדיו
 טר אטר בוח למקום וטס בבה אמת המזבח וערך
 העיני ועקר ייכחק בנו על המזבח ממעל לעצים
 וכלח ידו ורקח המאכלת לטחוט בנו ולא הטיג
 אברהם מזה טוס דאגה ויכבר אבל היה עושה
 מיכות הטי ית בטוב לבב עד שכבר הגיעתהו
 הנבואה בהקיץ ואמר אליו מלאך ה טלח יכלח
 ידו אל הטבר כי לא כוון זה במה שאמר אליו הטי
 והנה לא בחר לו ה ית מתחלת הטניין לטכותו אס
 יקל בטינו לתת לו בני יחדיו ואדלס טתה טכלס
 עניין הנסיון וירע ה ית כי ידא ליה הוה טר טלח
 חטך בנו יחדיו ממנו אבל היה ריכוננו לתת לו
 בטמחה ובטוב לבב ואחר טנטברר לו ברהס
 טריכוך ה ית היה שישראלה טס ייכחק להעלות טס
 עולה כדי טיתחטך בטבורת ה ית נטא טינו אס
 וראה טוס בח טמות להעלות ממנו עולה וראה
 בח אחר רץ ואחר טנטטבך באיל בקרניו טתבר
 לו טיהוה איל והלך אברהם ורקחו והעלהו לעול
 ותמור מה טיהיה חוטב לעטו מבנו ולפי טראה
 אברהם ערכס מעלת המקום ההוא אל טירבק בו
 הטפע הילי קרא טס המקום ההוא יי ראה וזהו
 מה טיהיה נאמ בטת מתן תורה בהר יי ראה לפי
 טזה ההר קדוח אברהם בזה הטס וזהו זה קרא
 מלאך יי אל אברס טנית מן הסמים ואמר אליו
 טטבר נטבפ הטי ית לתת לו טכר על מה טעטה
 טזה דל טלח חטך בנו יחדיו ממנו והוא טזה
 יהי סב אל טיברכהו וירבה ורעו ככוכבי הסמים
 וכחול אטר על טפת היס וטירכ ורעו טכר
 מויכוו וזה כי היה זה סב אל טלמד ייכחק טיעור
 מה טרארי טיעפה אותו הארס לכבוד הטי יתע
 ומשני זה הטתוקק להטיג אותו כפי מה טאעטרי
 לטערו טאהבתו בוא המדרגה הנפולה לידעיו

אטר יקלו בכל רבר וולתו וולתו הי ראוי טיהיה
 הטוב המגיש מפטי אהבת הטי יתע למטלה מכל
 הטובו וכוזה הטתל טל הטלמו לחבות טר טיהי
 דאויי טיהיה מהס הורע טיהיה הטיס לו לילה ס
 ויירט טטר מויכוו והתברכו בו פל גויי הארץ
 ואח זה טב אברהם אל טעריו והלכו יחדיו לבאר
 טבט כי טס ביתו והוא היה גס טמות אל טירבק
 לו בו הטפע הילי והנה אחר הדברים האלה
 סיפר לאברהם שכבר ילדה מלכה גס היו בטס
 לטור וזכר לכפור אברהם ולפי טכב ייכח מהס
 בתול טייכאו ממנו רבקה וטכי יעקב זה ביאור
 דברי הספור לפי מה טטראה לנו והוא טמות מאד
 לפי הלכו ולפי האמת כמו טתרא והנה התועלת
 המגישים מזה הספור הם רבים

התועלת

הוא הוה ברעו והוא להודיע
 לטי טאהבת ה ית הוה ית
 חטוק לטלמי הטינו מכל טאר הטובו הנטארו
 טר טכבר יביא מפטי האהבה הטיח להקל בטוח
 הטובו הלא תראה טאברה הטל היה קל בעיניו
 לטכח בני יחדיו אטר נולד לו רבת וקטנו לכבוד
 הטי ית ולמלות מיכותו טר טלח תהטורר רבט
 כונה אחרת למאמר הטי ית לו טיעלה ייכחק בנו
 על ההר ההוה לעולה וול מה טיוכ מזה המאמר
 בתחלת העיו וזה ממה טיביא לבני האר תטוקה
 נפלאה להטיג ה ית כפי מה טאפטרי טר טייטיגו
 זה הטוב הנפלא טיהוה למטלה מכל הטובו כולם
 טר טכב יכוו פהס מי טירבק בט ית כרי טייטו
 לו הטוב המגיש מפטי הדבקות בט ית וההליטה
 בדרכו

התועלת

הב הו ברבות והוא להודיע
 טיהיעודיס הטובי אפטו
 טלח יתקיימו לסכה חטא מי טבא לו הייטו וזהו
 תמיכא טעס טיער הטי לאברהם כי בייכח יקרא
 לך ורע לא נמנע אברהם מלהזמין טיהיה רעו
 ה ית טיוכחהו ועלהו לו לטייה
התועלת
 הג הוה במדות והוא טראוי
 טיודרו הארס לעטו מיטו
 הטי ית אטפ טכבר יקרה לו מזה דבר מכוי
 ומיכער הלא תראה טאברהס אבי טודרו לטטות
 ואת המיכה והטכיס בבקר להטלימה בוריוות
 טס מה טיהיה מעטייכה
 מהזרות והיכער

מגשג

ולא ידעה איש לטכב עמה כדרכה וטלח כדרכה
 והנה תמיכא לטון ידיעה במטכב טלח כדרכך
 כאמרו הויכיאם אלינו ונרעה אותם כלן לטיות
 הטלחמו לטיות מינותמה לה מינותמה בעבורה
 מחריש רל' שיהיה שותק ולא היה מדבר לה דבר
 לרמותה וס' תתעורר מעיניה לטאם לכל גמולו
 ויאמר בת מי את וכבר אמר לה תחלה בת מי את
 קודם שיתן הנזם והיכמידים וזמנס וזכר תחלה
 נתינתו לה הנזם והיכמידים לטדר זה הסדר באופ'
 השלם להורות שיהיה נתן לה התכטיטין אלו על
 החסד שגמלה אותה ללין אמרו בבר' שהו' לינה
 אחת והיא הטיבה לו ללין שהיא כמה לינות
 וטימנתי בזה מזרני אבי ור' באור נאו' מאד והו'
 כי ללין הוא מבנין הפעיל והריכון בו אילס
 טזולתו ילין אותו טס והרבר שהוא בזה התחור
 לו יקח האדם ממנו כי אם מפני וללין הוא מבני'
 פעל קל והריכון בו שיהיה ממטילה מעיניו ללו'
 טס ולזה יקח אם יריכה כמה לינות והנראה
 טאין הברל בין ללין ולל' כי הפעיל הוא בודר
 גכ' מה טימכא בכתוב אמר וילך טס כי בא
 השמש ירחק ילין בה חסדו ואמתו החסד הוא
 מה שייטיבו לאדם על יכר החטינה ואמת הו' לתת
 לאדם החק שיש לו עליו ומפני זה נקרא קיוס
 החסד טיער ה' לטביא אמת כי אחר היפור ראוי
 שיקמהו ה' ית' ולזה אמר תתן אמת לישקב חסד
 לאברהם כי מה שיהיה חסד לאברהם הוא אמת
 לישקב ומגרות נתן הם עניינים חמורים מאד
 אם בגדים או צולתם ימים טינה כמו ימי' תהיה
 גזולתו ונקראת הטנה בזה הטס לפי שהוא כמו
 יוס ארוך כמו טזכרנו בפר' יהי מאורות עטור
 שטרה חרטיס לטיוח בטירה להתפלל והוא
 מעניין ולפני יי' ישפור טיחו לפטית צרב סמוך
 לטיקיעת החמה ותפל מעל הגמל רל' שירדה
 מעל הגמל ברמותה ירחק כי אמר לה הפבר
 שהוא ירחק האהלה טרה אמר האהל אהל טרה
 אמר כמו והטבות עורר הטביון אהרי אמר אהרי
 מות אמר באור הספור זכר שאברהם היה
 וחק בא בימים רבים וברכה ה' בכל מיני הברכה
 רל' שהי' לו עות' וכבו רב והיטלי' מאד בכל קניט'
 והנה אמ' אברה' אל עברו טיעמ' בביתו ימי' רבים
 וגרל עמו חסד הטלחמו אברהם על כל אשר לו
 טיטיס ירו' תחת ירנו להורות שידו הוא ברשותי

טאין לו בו כל המספר שיהטכס לתת לו שירחק
 במספר וטיהיה הכסף ההוא טייתן לו טילס
 במטיקלו וטקי וטבחר ולזה תמיכא שאברהם
 טטראה טיבוט עפרון לאמר לו טאין כל הכסף
 שיהטכ' לתת לו כמה טינתן לו או שמינו במטיקל
 ראוי או שמינו טקי התעורר מעיניו ונתן לו
 במטיקל טילס ובמספר המוסכס והיה כסף טקי
 וטבחר עד שיהיה מתקבל לסוח טיהולך אנה ואנה

התועלת

הו' הוא במדות טאין ראוי
 לאדם לפטיות בקרקעותיו
 רב' יג' בו הזק או יעבר לטכניו אם לא בהסכמת'
 ולזה תמיכ' שבקט' אברהם מות בני חת טיטיכמו
 שיהיה לו הטרה והמענה טבו אשר קטה לאחורו'
 קבר וכבר הויכאו רזל מוה הטרט' דיטיס רביס
 במקומו מבתרא

ואברהם זקן באבימים

וגו' עד' סוף הפרטה

ביאור המלות

תחת ירכי הנכון הוא כמו טפירטי החכס אש'
 והוא טידמה טכבר' היה מנהג בימים ההם לטוס
 אדם ירו' תחת ירך מה שהוא ברשותו והארוך
 יוטב וחרבו טל היר להורות שידו תחת רשותו
 לפטיות כריכנו וספר טינה המנהג היה בימי
 בארץ הורו אמר עלי הטמיס וילחי הארץ הנה
 אמר זה להורות טימנהיג אחר הוא מנהיג הכל
 והעיר גכ' ט' השגחת הווא בארץ ההטיבאטיב
 אמר זה בעבור אברהם טיכא מטס כמו טאמר
 ורוך רביעי יטובו הנה בעבור אברהם שיהיה
 גר בארץ כטען כי הורר היכא ממכרים לו יכא
 מארץ כטען בדרך טייתכ' טיאמ' בו טיטוב לארץ
 כטען וכל טוב ארוטיו בידו רל' שיהיה מטוב
 ארוטיו הרבה בידו והיו טוטאיס אותו העטרה
 גמליס כי בכמו ל' הרברים יאמר הכולל תמור'
 החלקי אמר ויטיכמו בבקר והנה כלס פגרים
 מתים והריכון בו רובס טאס הי' כלס מתים לא
 היו טס מטכמיס בבקר ובכמו זה ימיכא רביס
 בכתוב בתולה ואיש לא ידעה רל' שיהיה בתולה

לשירה ובכה עליה

התועלת

הג' הוא במדות והוא שראוי
לאדם להשתדל בהרייכות
לקבור המתים שימוטלים עליו לקברם לבנות
החיים והמתים ולזה תמיכא טיהשתדל אברהם
בזה האופן מהשתדלות לקבור ברה אטיתו

התועלת

הג' הוא במדות והוא שראוי
לאדם שיתרחק משיקבור
הטובים אצל הרעים ולזה תמיכא טיאברהם אבי
השתדל לקנות אחוזת קבר לקבר סם מתו ולזה
רצה לקבר אשתו בקבר העם ההוא כי הם היו
רעים מאד במנהגיהם כמו שהתפרסם משנטינס
מהכטטנים כי החתי היה אחר ממשיפחות כטטן
ותמיכא גכ בבנות חת טיהיו נורת חוח ליכחק
ולרבה והנה בזה תועלת להעיר טיש הבדל
נפלא גם אחר המו' ביהצדיק והרטיב לפי טסוק
הצדיק הוא אצל החיים הנכחיים וסוף הרטיב
אל האצרון והכליון המוחלט

התועלת

הד' להודיע גדול מעלת
אברהם אצל אנטי הארץ
ההיא שר טקראו אותו טטיו ליהם וכברו אותו
בזה האופן שהתבאר בזה הספר וזה למה טכבר
נתקיים מה טיישרה ל' אברהם ומגדלה טמך

התועלת

הה' הוא במדות והוא שראוי
לאדם כטייטריך לרבו

מה ישתדל בהגעתו בכבות אסר יתכן זה בהם
יותר ולזה תמיכא טיאברהם לא בקט תחלה
לקטו כי אה המכרה לחטבו טכב יקטיה לעפרון
למכר נחלותיו ולזה לא בקט מימנו כי אה
ההכרחי לו לבר וחלה פטי עם הארץ טיחלו פטי
עפרון על זה כרי טייטיג מבוקטיו מימנו בקלות
וכאשר הבין מעפרון טילא רינה למכרה לברה
השתדל עטו טימכרה לו עם הכדה ונתן לו מה
טהבין מרביו טהוא רוינה מהכדה והמערה
והוא טיקל כסף וקנה זה הקטיין בפטי כל העט
כרי טיהיה יותר קיים

התועלת

הו' הוא במדות והוא שראוי
לאדם כטייתן הכסף למי
טיבות ואמר לו טהכסף ההוא בלתי נבחר או

הטרה והמטרה אשר בו וירמה טכבר אמר לו זה
להודו טיהטיה לא יטוה לו דבר אס תהיה המערה
אחיות קבר לאברהם ולזה לא נרעה למכר לו
המערה לברה כמו טיהיה טויל אברהם וכאשר
הבין זה אברהם מרביו נתן לו תורה טל הרטר
טיאמר לו ואמ' אל עפרון אך אס אתה לו טיטטי
תהיה בזה הריכוך אשר אתה מראה לי טולא יקטיה
בטייך טובך זא הנחלה טיטטי מתן נכף הכדה
קח ממני ומקברה את מתי טמה רל במערות
המכפלה אשר לו ועטה אותי עפרון ארטי טיטטי
ארץ ארבע מאו טיקל כסף ביטי ובייך מה הי קח
אותה בלי כסף וקבור מתך והנה אמר זה בזה
האופן מהתחבולה כי הוא אמר לו תחלה טיהטטה
לו ויבות מפטי זה ואמר בכמה יתנטה לו ואמר
מה טכחו כח המאמר ההוא כי הוא הודיעו בזה
המאמר הערך טהוא מטרין הכדה עם טכבר
כמטיך בזה המאמר טולא יבקט מימנו זה הכדה
בפחו מזה הסך כי הוא לא אמ' לו טידינה למכרו
לו והנה הביא עפרון את אברהם בזה המאמר
טיפרט בזה הכדה יותר מכרי טווי על יד
התחבולה וירנה טכבר אמר זה עפרו כרי טיתך
לו אברהם זה הסך כי הוא לא מוון לקחת הכסף
והנה נטרינה אברהם במה טאמר עפרון ונתן
לו ארבע מאו טיקל כסף טלמי המטיקל והיו מכס'
טקי ונתקיים טרה עפרון והמערה אשר בו וכל
השך אשר בכל גבול סביב לקטיין לאברהם
לטייטי בטיית ויהי עם במעמר ההוא כל אנטי
השיר רבול הסטימו ונתנו רשות לאברהם טיקבר
מהיו בטרה ההיא יהמטרה אשר בו והבאים
אחריו ולזה היה לאברהם זה הכדה והמערה
אשר בו לו לאחוזת קבר מאת בני חת והתועלות
המגיטיס מזה הספור הם רבים

התועלת

הא' הוא במדות והוא שראוי
לאדם לספור ולבכות על
קרוביו וטוכבת חקו כטמותו כי בזה תוכ להראו
האדם אהבה לקרוביו באי זה אופן היא טר טהוא
ראוי טיהיה דואג עליהם בהפקדם כאלו טאכל
חטי בטרו והנה אהב בני המטיפחה קיכת לקיט'
הוא מה טייט לו מבא גדול בתיקו הקבוץ המדיטי
וכטי אהבת האדם ואטיתו זה את זה עם טבזה
היכדה להגט האדם בטייתדל ברה ומה כטיחלו
כפי מה טאטטר לו ולזה תמיכא טיאברהם ספר

דבר אליה עבר אברהם והראה אותה מה
 שנתן לה כי זה מטעם הבנות להיות דבריהן עם
 אמון לא עם אביהן והיה זה סבה שירש זה אחיה
 לבן כל אלו הדברים ורץ אל האיש החריכה אל
 העין והביאו אל הבית הוא וגמלו ונתן תבן
 ומספח לגמלים ומים לרחוץ הגלי העבר ורגלי
 האנטים אשר אתו וטימו אנטים הבית לפניו לאכול
 ואמר לא אוכל עד אטילים לרבר דברי ויאמר לו
 גרוח הבית דבר ואמר להם טיהא עבר אברהם
 וטכבר נתן לו הטם עטר רב וילדה לו טדיה בן
 אחרי זקנתה ונתן לו אברה כל אשר לו לאהבתו
 אותה וטכבר הטביעהו אברהם טלח יחא אטה
 לבנו מבנות הכנעני אשר הוא יושב בארצו אך
 ילך אל בית אביו ולמטפחותו לקחת אשה לבנו
 מטם והבטיחו טכבר יעזרהו ה' יתנו קחת אשה
 מטם תלך אחריו אל יצחק וספר להם אחר זה כל
 מה טיקרהו מענין מה טיהסכים עם לבו לבחון
 הטערה הרמויה לייצחק וטכבר עטתה רבקה זה
 הענין אשר טים בו ואת הבחינה וטאחרי טירע
 בת מי היא נתן לה הנזם והימדים והורה לטם
 ית על הטובה אשר גמלהו להדריכו בדרך היות
 טכון טאעטר לעטות את בקטתו ואמר להם אחר
 זה אם יטכם עוטים חסד ואמת עם ארני לתת
 רבקה לבנו ותלך אחרי בארצו הגידו לי חסד זה
 הגידו לי ואראה אם אמר את אחרת מטכפח אדוני
 או מוציאו אם לא אמר מטכפחתו ויטן לב בתו
 כי מי יצא הרבר הזה לא טוכל לטרכ בזה ואמר
 לו הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לייצחק
 כאשר דבר ה' יתעל אשר מאתו נהיה זה הרבר
 והסכים עליו לפי הנראה מזה הספור וכטמוע
 טבר אברהם דבריהם נתן תורה לט' ית והטתחו
 לו והויכוח כלי כסף וכלי זהב וטמלות ונתן
 לרבקה ונתן מתנות חמודות מאד לאחיה ולחמ'
 ולא לאביה כי אין זה ראוי לפי הנהוג והנה אכלו
 וטתו ולט טס העבר והאנטים אשר אתו וכאשר
 קמו בבקר אמר להם העבר טייטלחוהו לחושו
 בטיתנו לו רבקה ויוליכה לייצחק והנה בתואל
 למסרב בזה אבל אחיה ואמה אמרו לרב האהבה
 הדמינית אשר להם טראוייטת טיהטברה אתם
 טנה או עטר חרטים להטביע עיניה פראיית
 אנטים בית אביה ומטפחתה וואחר תלך ואמנס
 אמרו זה לפי טהיא הולכת בארץ חתוקה מאד

ולא יתכן שיתשוב לראות בית אביה וחלה פניהם
 העבר טלח יאחרו אותו מלשוב לארצו כי הטם
 היכליח דרכו ומאנתו נהיה הרבר וכאשר רוח זה
 אמרו טייטאלו לטערה אם הסכים ללכת טמו
 וכאשר טילוח על זה אמרה להם טכבר תלך טמו
 ולא יקטה בעיניה הפרדה מבית אביה וטלחו
 אחר זה רבקה אחותם ומטיקתה כי כן היה טהוג
 בימים ההם וטלחו עבר אברהם ואנטיו וברכו
 רבקה ואמרו לה אחותי טאתהיי לאלפי רבבה
 ויירט ורעך את טער אריכו ואמנס ברכוה בזה
 הברכה ומפט טהיא היתה הולכת בארץ לא לה
 וטפרדה מטפחת' כי זה ממה טייביא למעט רבו
 הורע וטיהיה זרעה בזולת ארץ אם לא יירטו
 אנטים הארץ ההיא בדרך מלחמ' והנה קמה רבקה
 וטערוניה הבאות עמה לטרתה וטרכבה על
 הגמלים וטלכנה אחרי עבר אברהם וכאשר היה
 עבר אברהם קרוב ממקום אדוניו לקח רבקה מ'
 אתו לרקרק בעיניה בבמה לפני אדוניו והלך טמו
 חמלס קרם זה היתה הולכת אחריו לרב היטטיט'
 והנה ייצחק בא מבוא באר לחי רוחי אשר בא טים
 להיות המקום ההוא טבחר כי סמוך למקום ההוא
 היה ביתו וזה טהוא היה יושב בארץ הדרום וטס
 הית באר לחי רוחי כי הוא בארץ הטגב בין קרטי
 ובין טור כמו טיקרם

ויצא יצחק לשוח בשדה

סמוך

לטיקיעת החמה וטטא עיטו וראה והנה הגמלים
 באים וטטא רבקה עיניה וראתה ייצחק והפילה
 פצמה מעל הגמל אחר טהגיד לה הכבר טיהוט
 ייצחק ולקחה היטטי' ונתתם פניה לרוב יטיעותה
 וספר הטבר לייצחק כל הרברים טעטיה וזך
 היכליח הט' דרכו כרי טירע טלמות רבקה וטוב
 מוסרה וטיהיה ממטפחותו והביאה ייצחק האהלה
 אהל טרה אמו להיותה מתיחסת לה בטוב
 תפיניתיה ובטעם מוסדה ולקח רבקה והיתה לו
 לאטה וזיהב אותה לטלמותה והתנחם בה מפני
 זה במה טנפזר ממנו במות אמו הטלמה ואח'
 זה הוסיף אברה לקחת אשה וכמה קטורה וילדה
 לו בנס רבים וכראות אברהם טלח היה בהם מי
 טיררוך ל' הטלמו נתן כל אשר לו לייצחק ונתן
 מתנות לבני קטורה והגר וטלחם מעל ייצחק

כמו שהיה המנהג בימי ההם ויטעב לו ב"י
להי' השמים והארץ כלא יקח אשה לבנו ייחזק
מבנות הכנעני ואשפ' שהוא יושב בקרבן כי לא
בחר בארץ ההיא מפני יושביה אבל מפני היות'
מוכנת אל סירבך בה הטיפע הלהי' למי שהוא
מוכן לזה והנה מנהג הכנענים היה פחות מאד
כמו שזכר במה שיקרא וטור סיכור נתקלל כנען
כמו שזכר בפרשת נח וזה היה מרחיק אברהם
לייחזק מהתחתן בכנענים כי בו בחר ה' להיות
ממנו הורע הנבחר כמו שזכר ומפני זה בחר לו
אברהם מבנות ארצו ומהם בחר יותר בבנות
מסיפחתו וזוהי לעבוד שיקח לייחזק אשה מסם
ואם לא ימצא מסיפחתו יקח מארצו והנה טאל
ממנו תעבר אמס לא תאבה האשה ללכת אחרי
לארץ כנען האם אטיב ייחזק אל הארץ אשר
ייצאת מסם ואחר טאלתה היית בוחר בבנות האר'
ההיא והשיב לו אברהם הטמר לך מהו יצא בני
מארץ כנען להשיבו כס ואל תירא טאל תאבה
האשה ללכת אחריך כי הסי' טהו יצאני מבית
אבי ונהג אחי בארץ הזאת אשר ייעד לי ונטעב
לי טיטן לורטי הארץ הזאת הוא יצורך כל זה כי
זה הוא אחר מהכלים אשר יתכן בהם טייתקיים
ישור הטס לי טיירטי ורטי הארץ הזאת כי בזה
יהיה ורטי ייחזק יותר מוכן אל הטלמות והנה לו
תאבה האשה ללכת אחריך הנך נתי' מטבונתך
וזאת אשר אטי מטבישך לקח אשה לבני מארצו
וממולרטי אבל הטמר טכפ' טלא טטב בני טמה
והנה טס העבר את ידו תחת ירך אברהם ורטי
כאשר ימהו ונטעב לו כל הדב' הזה ולקח העבר
טכרה גמלים מגמלי ארטי וטיטן אותס מהיות
טבחר מקטיני אברהם כרי טירטי האנטיס ההס
טוטר אברהם וימותו להתחתן בו ואס הו' בארץ
רחוקה מהס והלך אל ארס נהדיס טהיה יושב
בה נחור ובהגיטו טס הברוך הגמלים על
ברפיהס כמנהגס מחוק לשיר אל באר המיס
טייקחו ממנו מיס אטטי העיר ויהי זה לעת פרב
לעת טתיטמה הטומכות לכאוב פיס התפלל
הטבר לטי ית ואמר יי' עלי ארטי אברהם הנך
לפני היום מה טאטי מבקט וטטה חסר טס ארטי
אברהם טתנין לי טברה נבחרת במדותיה להיו'
לאשה לעבודך לייחזק כי היא רומיה לו כרי
טהיה לו ממנה ורטי טלס והנטי בוחר מי זה

מהנערות היא ראויה לו בזה האופן והוא טיאני
טיכב פול טין המיס וטנות אטטי הניר ייחזות
לטיאוב מיס והיה הנטרה חסר חומר מליה הטי'
נא כרך ואטתה והיא תתנרב מעיטמ' לטוב מוסר'
להטיקית אחי וליטאוב לגמלי' הנה הנטרה ההיא
ראויה לייחזק ובה ארטי כי עטיית חסר עס ארטי
להטין לבני אשה מארצו בעלת מדות טטובות
אס אמהו טעור מאתך טאלך האשה ההיא אחרי
והנה טרס כלה לרבר לרבו והנה רבקה ייצאת
טהיתה בת בתויל' אשר הוא בן מלכה
טהיתה בת אחי אברהם ובן נחור טהיה
אחי אברהם והיה כרה על טכמה והטברה היתה
יפה מאד בתולה ואיט לא ירעה אפי' כלא כדרכ'
רירה אל הטין ומלאת כרה ועלתה ורץ העבר
לקרומתה ואמר לה הטיקטי' נא מעט מיס מכרך
והיא לטוב מוסרה ואעפ' טכבר החזיקה בררך
לשוב לביתה הסכימה להטיקיתו וטיאב בחריטי'
גרול לכל גמליו ומהנה היה הטבר מטתומס
בעבורה טלא ריטה לרבר לה מאומה לרשת אס
תעטה מעיטמה זה העטיין טירטה לבחון ב'
הנטרה הראויה לייחזק וריטה אחר זה לרשת אס
וזאת הנטרה היא ממסיפחת אברהם כרי טייתתרל
בה תחלה כי זה היה ריטון אברהם ריטיני טיקח
מיותר קרוב מליו ממסיפחתו אס יוכל ונה מבוא'
ממה טיכיהו לקחת אשה ממסיפחתו ואס לא יוכ'
יקח מארצו ונה ממה טיראה ממנו טריטנו היה
טייתתרל ביותר קרוב לאברהם ראטונה והנה
כאשר בלו הגמלים לטיות לקח האטי' טוס זהב
היה מטקלו טקל וב' יצמירים טיל זהב היה עטרה
טלטיס מטקלס וטיטן אותס לזמות הנטרה אחר
טיירע בת מי היא והנה טאל מותה בת מי את
הגירי' נא לי היט בית אביך מקוס לטי ללין והיא
הטיבה לו על הטאלה הראטונה טהיא בת בתויל'
בן מלכה אשר ילדה אותו לנחור ועל הטאלה
הטטיט הטיבה גס תבן גס מטטארב טמס לטכו'
לגמלים גס מקוס לרון והנה כראות העבר כי
הטליח הט' דרכו ביותר טלס טכפניס נטין תורה
לטי' ית' והטתחמה לו חומר ברוך יי' להי' ארטי'
אברהם טלא טוב חסרו ואמתו מטס ארטי' הנה
אטטי בררך הנבחר יותר ונה טכבר טחטי' בית
אחי ארטי' והנה הלכה הנטרה והגירה לבית אמה
כדברים המלה אשר

שיתהיה הסגותה בשירות בעלה שהוא חק עליה באופן שלם וכבר הורה שזאת התכונה היתה חזקה ברבקה שכבר תמיכא באליעזר שלא טיאל ממנה שיתטיקו מים כי אם אחר פלותה מהעין והחזיקה בדרך לשוב לביתה ולא נמנעה מפני זה מהטיקותו מכרה ולטאוב לכל הגמלים וזה גם כן נטיטה בוריות ובחריכות גדולה ותמיכא זה הענין נמשך מתכונתה בכל הענינים עד ש טיכאטי טיל לה אם יוכל ללין בבית אביה הסגית מעצמה בשאר הדברים היכריכים לו ואמרה גם תבן גם מספא רב עמנו גם מקוס לרון

התועלת

השמיני הוא במדות והוא שראוי לטכבר כטיגמלהו טוב טיטיב גמול לגמלים חיותו ביותר משעור הגמול אשר גמלהו טכו רב ולזה תמיכא טנתו ליעזר זאת המתנה לרבקה בעבור החסד שגמלה חיותו ואלו לא היה זה רבר ראוי היה מיוחס לאליעזר לסכלות לא לטדיבות וכבוד ובכלל הנה אם לא יטיב מקבל הטוב הגמול כי אם בטיעור מה טיקבל הנה יטיב מה טיהי מההטבה והחניט על יכר החסד במדרגת מה טיהיה בטכירות ובמחיר והיה פוחת מדרג מה טעשה לו טל יכר החסד ואולם כטיהיה מה טייגמול על ההטבה היא טיעור רב מאד מההטבה ההיא הטה לא יפחות מדרגת ההטבה הנטעטית לו אבל תשאר מדרגתה מדרגת מה טעטבה על יכר החסד והכבוד וכוהיה מדרגת הגמול טיטיב על יכר החסד והכבוד ותתחזק האהבה בזה בין הנוהן והמקבל והוא מבואר טאין ראוי גם כן טיטיב לו יותר מטט ממה טיקבל וזה כי כבר הטיב לו האחר קודם טיהיה לו כליו דבר יוכרח בעבור אל טייטיבו לו וכאשר יטיב לו גמול הטה יוכרח בן מיכר מה טיהקרימו מההטבה ולזה הוא מבואר שלא יספיק לו להראו טיעורו עם המטי לו במדרגת דיטון המטיב לו טמו אם לא יוסף במה טייגמלהו על הטעור טיהגיט לו ממנו טמו השיעור ההוא או יותר וזה מבואר בטעטו כל טכן טאין ראוי טיטיב לו מטט תחת הרבה והו מבואר טכל מה טיהיה מטלת הגמול יותר גדולה ראוי טיהיה הגמול טיטיב

מההטות דלות בהטגת הטוב אשר למטה ממנו אבל ראוי טיטיביר ליקנות מהטוב כפי מה טי טאפסיר לו ולזה התייר אברהם ליעזר לקחת אשה לייחוק מבנות הכנענים אם היה טלוא ימיכא אשה מארץ אברהם שיתאבה ללכת אחריו וזהו מה טאמר לו טאם לא תאבה האשה ללכת אחריו בארץ הזאת יהיה נקי מיטבושתו לא טיאך טיהיה הענין לא התייר לו להטיב ייחוק טס לפי טריטון הטס יתעלה היה טיעמוד בארץ כנען להיותה מוכנת יותר מל הטלמות כמו טקוס

התועלת

הטטיי הוא במדות והוא שראוי לחדס טיטון ברבר מה לתכלית מה טיטתמטי בזה בכל הסבות הנזרות להגטת התכלית ההוא כפי מה טאפסיר כי בזה יטלס לו יותר התכלית אשר טיון אלו וזה תמיכא טלוקח עבר אברהם עטרה גמלים מגמלי ארונטו וטטא טמו מטוב ארונטו חלק רב להראו האנטי הפלגת עטור אברה כרי טיתריכו יזת לו לת בתס לוא הסבה גכ טתן העבר לרבקה וזאת המתנה טנתן לה עם הודעתו לבית בתואל טיהוא עבר אברהם כי זה ממה טייטיב בטטטס מוכס עטור אברהם עם טכבר היה באופן טלוא הקפיד על עברו אם יתן טמו אלו המתנות ולזאת הסבה גכ ספר ליעזר ללבן ובתויל עטן הטכוב טיהטביע חיותו אכר טלוא יקח לייחא אשה מבנות הכנעני וזה כי לולי זה לא היה להס לחוש טמא לרוע מטהג ייחוק וזו להעיר העטור מאברהם או לרוע מטהג ביתו לא מיכא ייחוק אשה בארץ אשר גר טס

התועלת

הטביעי הוא במדות והוא טיהמטות הטלס ראוי טי טיטיגי מעטמו בכטן הסדות הראוי טיטיגיט ממנו קודם טייכיה גליו טאם לא היה בזה מוטגי מעטמו לא יטלס ממנו הסדות הראוי ולזה תמיכא טכחר ליעזר טיהיה תכונת האשה אשר יקח לייחוק וזאת התכונה כרי טייגיט ממנה סדות טלס לייחוק וזה כי מפני טכבר הטגיחה מעטמו לטטות סדות לא בוקס ממנה על יכר החסד כטי

בנו בעורטו חי ואל ארץ המזרח אברי טילוח יריבו
עם ייחוק על הירושיה וטילוח ימטעוהו מהטלמות
משני רוע מעטיהם וספר אחר זה טכבר חיה
אברהם קעה טפה ואחר זה מת בגויטה בזולת
יכנר ומת בטיבה טובה טכר ימיו היה הטס עמו
והיה וקן וטכט ימים וטאסוף אל עמיו היטה לומ'
טטטורה טפסו קיימת וטאספה ל אבותיו הטובי'
אטר היה להס חלק בזה ההטארות וטאפטר טטמ'
טיהריכון בו טיהו טאסוף אל המוטכרות אטר
קטה בחייו וזה טיהארס מה טיהתמיד טכרל להיו'
רבק בחמר לא יוכל להאסף אל המוטכרות טיהס
עמו וזה כי מפני טיהטפס היו אחת לא יוכל הטכ'
להתבודר מבין טאר הכחן הטפסיו ל טייטמט
באלו המוטכרות אכל יטתמט
בעת מה באחר מהס כטיתטוטט מחטבתוברב'
ההו ואלס אחר המות יאסף הטכר אל אלו
המוטכרות אטר קטה בחייו והטה קרא אלו המ
המוטכרות עמי לפי טיהס הסרוד הכורל הנטימט
לפיין מין מהמיטס אטר יהיה המוטכר ההו
מורה בהס וזה כלו מבאר מאר למי טעיין
ברבריטו הספר מלחמות הטס וספר אחר זה
טכבר קברו אותו ייחוק ויטמטאל בניו במערות
המכפלה ואחר מות אברהם ברך הטס ייחוק
והיכליח קנינו ויטב ייחוק אצל באר לחי רמי
להיות המקיס ההו טכר וספר אחר זה תולדות
יטמטאל בעבור כבוד אברהם ולהדיע האומות
הרבות טיהטעפנו ממנו וטכב הוליד יב טטיחיס
כמו טייטר הטס יתעלה לאברהם ולזה אמר ט'
טיבני יטמטאל היו במעלה גדולה אצל מנטי
הארץ טיהיו טס עד טטימו אחת טטיחיס טליהס
והיו לאחד אחר מהס צריס מוקפני חומה ובלתי
מוקפות וספר טכבר מת יטמטיל בן קלו טטה
בזולת יכנר וטיכבר היה לו חלק בהטארו הטפס
לפי טכבר הטיג מהטלמות טייפור מה ווס המ
מעט והודיענו זה לכבוד אברהם וספר טכבר
היה לבני יטמטאל ארץ רחבה מאר עד טכבר
טיכנו מחוילה עד שור אטר על פני מיכריס וכל
מבוא מטור וטפל גדול אריכו אכל כל אחיו כמו
טייטר הטס יתעלה אל הגר והטה התועלות
המגיפו מזה הספור הס טכריס אחר
התועלת הא הו ברעת והו טכבר
העירטו בזה הספור ט

טיככאן טמיכא אחר הוה התחלת הטימיס והארץ
והו מה טאמר וטכביטך ביי לטי הטימיס וליה
הארץ והו רבר טינו ביהרבה מהקורמי וחטבן
טיהתחלת הרבריס הנפסדיס והס הרבריס אטר
בעולס הטיפל היו זולת התחלת הרבריס הבלתי
נפסדיס והס הגרמיס הטימימי לפי טיהס חטבן
טיהתחלת הרבריס המתחלפס ראוי טיהיה
מתחלפת ולזה האמינו טככאן טני לזהות אלא
טיעס החקירה יתבאר טיה הרעת הוה נפסר כי
אטחנו נראה המטיחות כלו מתאחר וטכטר קצתו
בקצתו וזה ממה טייחייב טיהיה כלו מהתחלה
אחת במספר כמו טיהתבאר במקומותיו

התועלת הטיט והו במרות והו
טראמי לארס להתרחק
מהתחבר טס הפחותיס לפי היכולת ולזה הרחיק
אברהם טייחוק ייחוק אטה מבנות כנען להיות
מנהגיט פחותיס מאר כמו טיהתפרסס מדברי
התורה אמר כמעטיה ארץ כנען לא תעטו וטמט
הוכרת לטבת באריכס למיכות הט יתעלה לסבה
טיכרנו במה טיקרס

התועלת הטליטי הו במרות והו
טראמי להתחבר טס מ
משפחתו בעניין הזוג כי בזה יטלס יותר בין
הודיעס אל טיהיה מהס הולרה טמותה טס
טיהסכמה תטלס יותר בין המיט ומטתו כטיהיו
מטטיפחה אחת ולזה טכחו רבות ול הטוטט בת
אחותו וכבר העירטו בזה ממה טיכנה אברהם אל
העבר ללכת לאריכו ולכחר ממנה אטה לייחוק
ממולדתו

התועלת הרביעי הו ברעות והו
להעיר טיהטגחת הטס
יתעלה תרבק באוהביו ובו יצורר להטיג מה
טייכטו מהטוב ולזה טטיען אברהם בטס יתע'
טייעודרו להטיג מבוקטו בטתהיה לייחוק אטה
מאריכו באופן טייטכן טיהיה לו זרע טמות
לירושית הארץ כמו טיעודו הטס יתעלה

התועלת החמיטי הו במרות והו
טיכאטר לא יוכל הארס
להטיג הטוב הטלס וין ראוי טיתרטיל

המאמר הוא גם מבואר הבטוח כמו שיהתבאר
 בחמישי ממי והנה עם כל זה כלל השתתפות
 בו יעקב ההוראה שהכבדים הם כלם מתנעשים
 כי יראה כשהטילים השמש הסכוב היומי שלא
 יראו הכבדים הנורחים בנרב האחד שיטובו
 לנרדח בער הב' אבל יראו גבוהי על האופק וזה
 טיורה שאין התנועת הנראית להם שיהיה לתנועת
 אחר יראה לשמש ואילו היו הכבדים קיימים
 והארץ מתנעש' היתה התנועה הנראית לכבדים
 כלם שיהיה והנה תמצא שלמות הסבה ה' ה' ית'
 בהבאת הקרבן ברח וברה' כי לן העתים יורו על
 שהכבדי מתנעשי וטימות התנועה תלך בהכוב
 וזה כי ברח ירבקו השמש והירח ואחר ינבדו
 היח השמש עד שיטוב להתרפק עמו ברח טיב
 וכן מקום וריחת השמש וטיקיתו ברה' תשוב
 במקו שהיתה ברה' טימת באופ' ההו' שהיה בטטה
 הקורמת כילו תאמ' שיתטה מעט מעט אל היסוף
 עד שתהיה בתכלית הנטייה הינעפית עור תטה
 מעט אל הדרוס עד שתהיה בתכלית הנטייה הר'
 הדרומי' עו' ותקרב ל' מ' והיו' עד שתתבק בר'
 ברה'

התועלת

היר' הוא במדות והוא שראוי
 לאשה שתבוטמבעלה וכס' בתחל'
 לקיחתו וזוהי יתר מבכיתה משאר האנשים לפי
 שהוא ירוש' כי לקיחתה האיש הוא למסגל והנה
 ראוי שתבוט' האשה מזה ולזה תמצא שכבר
 לקחה רבקה הצביקה ותתכס כטיידנה שהאיש
 ההולך בסרה הוא יצחק וזה כי כבר יורה כי
 כאש' אין האשה בוטה מזה שאין המסגל אצלה
 דבר ראוי שתבוט' ממנו ותהיה בזה רואיה על
 סלוא הקצירה לסמור טימה ממטבב הדרודים'

התועלת

החמש טירה הוא במדות
 והוא שראוי שיורש בבקר
 ורשי ולערב אל ינח ירו' כי בזה יסלם קיום המי'
 האנטי' ולזה תמצא שאברהם אבינו הוסיף
 להצות אשה להולי' בנס' כס' היותי מופלג בזקנה

התועלת

הט' טירה הוא במדות
 והוא שראוי לאדם להרחי'
 המדינה מבניו בענין הנחלה לפי מה שאפטר
 ולזה תמצ' שאברה' נתן לבניו בחייו מה שישיר

בנינו לתת להם והרחיקם מעל יצחק כרי שלא
 יריבו עמו על הנחלה להיותו יורש כל הנכסים
 עם שכבר נמסך מזה תיעולת אחר והוא שלא
 ילמד יצחק ממעשיהם הרעים כי בו
 בחר ה' ית' להיות ממנו הזרע

התועלת

הטבע טירה הוא במדות
 והוא להוריש שהיכריקים
 הם מוטגחים כטימלא הט' יתכלה מספר ימיה'
 ויבלו ימיהם בטוב ולזה ספר שכבר חיה אברה'
 קמה טטה ואחכ' מת בטבה טובה וכן וטיב ימי'

התועלת

הט' טירה הוא במדות
 והוא להוריש שהיככל
 הנקנה יצא אחר המות והוא מה שהטיג האדם
 בחייו מן המוטגלות ושאז יטיג האדם יחד כל
 מה שהטיג בחייו כי אין לו מונע מזה מיד
 החמר מהטיגת אלו המוטגלות ולזה ספר שכבר
 נאסף אברהם אחר המות אל המוטגלות הכולר'
 אחר הטיג בחייו וזוהי התועלת הוא רב מאד כי
 בו טעו הפירוספים כלם כמו שהתבאר מדבריהם
 וחטבו שהיככל הנקנה הוא נפטר במות האדם
 וזה הדעת הנפסד הוא מה שירחיק האדם
 משלמותו הרחקה נפלא' כמו שבארנו בראשון
 ממי' והנה קראו אלו המוטגלות עמי' על דרך אמרו
 מרכבות עמי' טריב' כמו שבארנו לראשון בטייר
 הטייריס והיה זה כן לפי שבת טע' תאמר על מי
 זה קבוץ כללות אמר' עמי' הר' יקראו רמו' אל
 הט' טים לפס' טרי' רמו' אל קבוץ הבית

התועלת

הט' טירה הוא במדות
 והוא שראוי לבני' שיתעסקו
 בקבורת אביהן לכבודו ובמקום שהסכים להקב'
 ט' ולזה תמצא שיצברו יצחק ויסמאל אברהם
 במכרת המכפלה

התועלת

הט' טירה הוא במדות
 והוא להוריש מהט'
 יצחק ושכבר היה באופן
 מהשלמות שבבקה בו השגחת הט' יתכלה
 אחרי מות אברהם ולזה ספר שכבר ברח אזהו
 הט' יתעלה אחרי מות אברהם ולזה גם כן ספר
 שכבר בחר יצחק לטיבת במקום שיהיה ראוי
 שידיבק לו הט' ט'

יותר גדול כי האדם יראה לרעהו שהוא אהוב
בשיתן לו מה שהוא יקר ונכבד ואלו הנותן

התועלת

התשעתי הוא ברעות והוא
טיראני לאדם כשיכוננו
מחשבותיו ויכליחו עניניו טיורה לטעם יתעלה
אשר הכל ממותו כי בזה תועלת להתייחד לעבוד
ה' ית' ולהתקד ליו כפי היכולת רל' כי נשיתפרסם
טיהש' יתעלה מטיג'יח במין האנושי בזה המופך
יטורלו האנושי לעבוד הטי' יתע' ולהתקרב ליו
כפי היכולת כרי טיג'יעס טו' ממנו מיצר הטג'חתו
בהס' ורזה תמיכא טנתן ליצור טבח והודעה
לטי' על הטוב אשר גמול לאברהם בזה הענין

התועלת

השעירי הוא במדות והוא
טיראני לאדם טיראן יתעלה
במה שיכון אבל רואי טי' יתע' בהג'נתו בחרי'כו'
ובור'יות כי העולה אולי תמנע ממנו התכלית
טיכון ליו ולזה תמיכא טיראן ריכה אר'יעור לאכול
ער טרבר רבריו עם טכנה היה תועלת טינית וזה
כי קודם טקבל הטובה מהס' היה לו חק עליהס'
בעבוד הטוב טיהטיב להס' אל טי' טיענו ליו למה
טי'בקש מהס' יחזר מהחק טיהיה לו עליהס' אחר
קבלי' ההטבה מהס' ולזה גכ' לא ריכה לאכול ער
כלותו הענין עמהס' והנה נמטך מור'יות ליצור
וחרי' יתע' טיראן ריכה להתעכב טס' אחר הגיעו
מבוקטו אבל אמ' להס' טי' טלחווהו רילך ל' ארוטו

התועלת

האח' עטרה הו' במרו' והוא
טאין רואי להטי' אשה אס'
לא לרעהו וריכוס' כי רח' ימות להכריחה במה
טיראן תתריכה בו מזה טכבר יביאה זה לונות
בית מיטה טס' טאר ההפסדים אשר ימטכו מזה
הענין בתקון הבית ולזה אמרו טקרא לטברה
ונטאלה את פיה

התועלת

הטתי' עטרה הוא במדות
והוא טיראני לאדם בלכתו
עס' אשה טיראן רחוק והיו אחריו ונעפ' טתהיה
במופן טיהיה רואי לו לתת לה כבוד וזה טאס'
היתה הולכת תחלה יהיו עיני האדם בה וביאהו
זה לחסוק בה ויבא לירי' עברה ולזה תמיכא

טהלכו רבקה ונטעמותיה אחרי האיש ער הגיעם
למקום אשר היה

התועלת

היג' הוא ברעות והוא טכבר
נתיטר מתנופת הככבים
על טיי' טס' מניע קודם להס' הוא האלה ולזה
תמיכא טיי' יחק התפלל לטי' ית' בשת הערב כי
או טברר לונטי' טיהטיב היא מתנועע ויחוי'
טיהיה טס' מניע קודם לו יטעהו ולונות הככה
בעינה התפלל אברהם לה' ית' בשת זריחת השמ'
וזה כי הככב אשר אפטר טייטנו בו האנושי יות'
טיהיה לזה הוא הטימט' כי פעולותיו בזה העולם
הטפל הס' מפורסמות תכלית הפרסוס' ולזה טענו
הרבה מהקודמים וחס' בו טהוא הלוה ולזה
בחרו האבות הקדושים השנים אשר יתבאר
לונטי' טיהטיב הוא מתנועע להתפלל לטי' ית'
וזה כי בשת הזריחה והערב יתבאר תכלית הבח'
טיהטיב הוא מתנועע כי הוא זורח ביום אחר
בזולת מקום זריחתו ביום השני וכן הענין
בטיקיעה ואס' היה גלגל השמט' קיים והאריך
מ'נטעט כמו טחטבו אנוטי' רביס' היתה
זריחת השמט' תמיד במקום אחר מהאופק וכן
הענין בטיקיעתו ולזה הוא מבורר טזריחת
השמט' וטיקיעתו תורה על טיהטיב מתנועע עס' כל
גלגל השמט' והנה אברהם בחר עת הזריחה
לוח הס' בהט' אשר ראה ייחק טפפל השמט' הולך
חוק בזה השת' הוא היצר אשר בעבורו חס' בו
הקדמוטי' טיהיה השמט' הוא האלה בחר עת
טיקיעת השמט' להתפלל לטי' ית' לפי טמו יחלט'
כח פעל השמט' וזה ממה טיורה טאין השמט'
האלה כי לא יתכן באולה טיחוק פטס' ויחלט'
עס' ויעקב בחר להתפלל לטי' יתעלה אחר
טיקיעת השמט' לפי מה טיהבי' טיקיכתס' זל' ממה
טאמר ויפגע במקום רילך טס' כי בא השמט' לפי
טמו ירח ככבים רביס' וזה ממה טיורה טאין
לזהו כי לא יתכן טתטולס' טלונות רבי' הט'גת
העולם אחר במספ' כי ההנהגה ברבר מ' במספ'
יחוי'ב טתהיה מסודרת מאחר במספ' ורזה הוא
מכוחו טראוי טיהיו כל הככבים פלוליס' מעלה
וחת הוא האלה כי המאמר טטיהיה האחר' מהס'
הוא הרחוק והאחרים הס' מסודרים לו הוא מב'
הבטול כי הס' כלס' מטעב אחר עס' טזה

חלק ופשוט היה יצר ומרמה ויפאב מיט תם ופשוט
היה ויש יצורה ויפאב היה יוטב מהלים

התועלת החמישי להודיע גטית פשוט
כטקן בכורתו ברבר מופט
פס טכבר נתפרסם בזה טהבכורה היתה ליפאב
חלה אמר הכס יתפלה בני בכודי יטר על

זיהי רעב בארץ

ער זיהי כי וחקן ייחחק

ספר טכבר היה הרעב בימי ייחחק וזה
היה סבה אל טייכא ייחחק מארץ
כפצן והלך לגרר כי לא היה יוצא מאר' כפצן חס
לא לסבה חזקה כמו העניין באברהם אביו והנה
אחשבו טכבר וקר בכאן הרעב שהיה בימי
אברהם לאחר מותי סבות האחת הוא להודיע
כי משת הכנס אברהם לארץ כפצן לא היה פס
רעב כי אם בארץ הסתי טניס אם מפני שהיתה
הארץ מוסגחת בעבורם או מפני חסיבות הארץ
ההיא כמו שאמר תמיד עיני יי' עלי כה מדאמרי
הסטה וער אחרית הסטה או היה זה להודיע כי
כי הרעב היה כבר מאד ער

טלא היה רעב כמהו מלבר הרעב הרחשון אשר
היה בימי אברהם טיסופר שהיה כבר מאד ולזה
הוכרח ייחחק ליכא מהארץ ההיא והלך אל
אבימלך מלך פלטיס גררה לפי טכבר נראה
אליו הסס יתעלה בהיותו בארץ כפצן ואמר אליו
אל תוד מיכרימה טכין בארץ אשר אומר אליו י

וכבר נתבאר זה בסוף הספור שהארץ ההיא גרר
ולזה יכב ייחחק בגרר ולזאת הסבה בפנימה הלך
ייחחק בגרר כי היא המקום אשר אמר לו הס' ית'
טיססון בוואס לא פורט וכן מה שאמר הס' ית'
לאברם אל הארץ אשר ארמך היא ארץ כפצן

ואם לא פורט ולזה ספר טכבר יכא אברם
ולזט מודיכס ללכת ארצה כפצן ויבא טס והנה
יכוהו הסס יתעלת טלא ירד מיכריס לאחר מותי
סבות או לטיתיהם יחד האחת היא לרוע מטהגס
שהוא יותר מגונה מאד מיטהג פלטיס כמו
שהתבאר קודם זה וחולט ארץ כפצן פס שהיא
טבחת מיכר עיכמותה להרבק

הבטורה לפי טכבר היה נהוג או לתת לכבוד
חלק נוסף לפחלת וגם לפנין הברכה היו מקפידים
לברך הכבוד ברכה נוספת הלא תראה טכבר
היה מקפיד יוסף טיכית אביו יר ימינו על ראש
מנטה להיותו בכור וכן תמצא טכאטר רוחה
ייחחק לברך אחר מבניו לפני מותו בחר לברך
פשוט בנו הגדול והנה זה היתרון שהיה לפשוט על
יפאב בפנין הברכה והנחלה קנה אותו יפאב
ממנו וחולט התועלות המגיפות מנה הספור הס
חמט

וינת
מגדול
לך סוס
וינת
נהה

התועלת הראשון הוא להודיע
טכבר הלך ייחחק בדרך
אברהם אביו לטמוד דרך יי' כמו טייכר במה
טקדס ואמר כי ירעתיו למען אשר יכנה את בניו
וחת ביתי וגו'

התועלת השני הוא ברשות והוא
להודיע שהסס יתעלה
משגיח ברבקה בו לתת להס אשר יפאבו
מהטובות ולא לעכמס לבר אבל גם לאוהביהם
והסבה בזה כי הס יראנו בהמנט הטובות
מאוהביהם ומנה יכר יפאב הסס יתעלה הטוכו'
לאוהביהם להסיר מהרבק' בו הרמנה שהיו רע
מה ולזה תמצא טכבר נטימשת תפילת ייחחק
טיהיו לו בנטס מרבקה וזה טכבר מפסר
טיטגית הסס יתעלה לתת לו בני' אך לא מרבקה
וחולט תפילת ייחחק היתה טיהיו לו בנטס מרבק'
וטקן לו הסס אשר טואל

התועלת השלישי הוא לפרסם פנין
הטבחה כי ההאמנה בה
היא יסוד התורה בכללה ולזה ספר מה שהוגר
לה בטבחה מפנין הדינה אשר נראה יחחק
אחרי כן

התועלת הרביעי הוא להודיע טכבר
טפיל החלוקה הרב בין פשוט
ליפאב מלדה ומכטן ומהדיון פס היותס טניהס
מהדיון אחר ולזה לא היה ור אם טתחלפו בפנימה'
באמונותיהם ומנהגיהם כמו טנתפרסס מעפוטס
הלא תראה פפשו היה מיכר ריפאב מיכ

הטעם הלאה והוא באר לחי רחמי

התיעלות

העשרים ואחד להודיע משלת האבות איכאמטיי המרץ אשר גרו טס עד שכבר תמיכא טבטי יטממאל היו כלם נטימייס בעלי עיירות מוקפות חומה ובלתי מוקפות חומה עס טיכבר הוריענו בזה הספור טיכבר נתקיים הישור טיער הטי יתעל לאברהם מבני יטמעאל טיכבר יוליר יב טימייס ומה טיער גס כן טיכבר יטכון יטמעל איכל כל אחיו והוריענו גס כן בזה הספור איך נסתעפו מואב אחר אלו האומות אשר היו מפורסמות בזמן נתינת התורה כדי שלא יפול זה הענין ספק על מה טיטוכר בתורה מענין חרו' השולם כמו טינוכר בפרטית בראשית

פרשת תולדות יצחק

ואלה תולדות יצחק

בן אברהם וגומר עד ויהי רעב בארץ

אחר

טיכבר הטלים לספר בארוכה מה טקרה לאברהם לדוב התיעלות המגייעים מאלו הספורים התחיל לספר בארכה גכ ומולדת ומקרים טקרו ליצחק ואמר זה הוא מה טקרה ליצחק בן אברהם אברהם הוליר את יצחק רל טמעל טיכבר הוליר אברהם בעיס רבי זולת יצחק הנה ביצחק נקרא לו ורעכיהו לברו הלך בררכי אברהם וממנו היה הורע הטכחר טייער הטס יתעלה לאברהם טייער את המרץ וזה דבר מפורסם בלטונות רל טיכבר יאמר ט טיהארס הוא בן אביז נאטיר הולך בררכיו ועמד טמס לא יזבן בזה האופן יהיה לבטלה אמרו אברהם הוליר את יצחק והנה ספר טיכבר היה יצחק בן ארבעים טנה כאטיר לקח רבקה אשתו ומרץ הזמן ולא ילדה לו וזה הזמן היה קרוב לכ' טנה כי כבר מיכאנו טייצחק היה בן טיטיס טנה כאטיר ילדה לו רבקה יעקב ועסד וכאטיר נטבאר לייצחק טיהמנט מהלידה היה משמת אשתו לא מיכרו התפלל לטיס יתעלה לטוכח אשתו טייתקן תולדותיה על ררך המופת בררך טיתלר לו והנה

טימעל טי ית תפ לתו והרתה אטתו והגייע לה מן תנועת הולדות יער גרול במעיה ער טיקיכה בחייה ואמרה אס כן למה זה אטכי טבראת הלא טח לי טילא נבראתי ותלך לדרוסי את דבר ה יט מעברין הטביאויס אשר חיו בזמן ההוא כמו טס ועבר ותלמידיהם מה יהיה אחרית הדבר והגידו לה בטבואה טיה יו הרה מתאומים יהיה כל אחד מהם לגוי אחד ולכל אחד מהן תהיה ממטילה ומלוכה והאחד מהם יגבר על השני והבכור מהם יעבור הקטן והנה קרא בכור מי טיטולר ראטונה וכאט' מראו ימיה ללדת התבאר טיכבר היו תאומים בבטנה והנה יטא הראטון ארוס והיה כלו בעל טיער כאדרת וזה פמה טיורה על הפילגת החוס הטבטי בו וטיהדותו נטלמה תכלית הטילמות בהיותו ברחס ולזה נטחדטו לו אלו הטיערות וילומת הסבה קראו טמו עטו רל טיכבר נעטיה ועגמרה מלמכתו והייתו בטילמות ואחר טן יטא אחיו והנה ירו אחות בשקב עטו ולומת הסבה קראו טלמו יעקב והנה היה יצחק בן טיטיס טנה כטיטולרו וכאטיר גרול הטכריס התבאר תכלית הביאור טיהס פניס לתכליות מתחלפות וזה טיעטו היה מיט יורע לטיד החיות ולרמות המטטיס ברוב תחבולותיו ויעקב היה הפך זה רל טיהיה מיט תס ויטיר ועוד היה עטו מיט אשר בביתו לא יטיכנו דגליו אבל היה מטוטט בארץ והולך בחוץ ליכיר ולעטות חפטיז ויעקב היה יוטב אהליס ללמוד חכמה מבית מרדכד טילטיס ועבר ולא היה טיט בארץ לפנות לעסקי העולם כמו טהיה טוכה עטו אחיו והנה יצחק אהב את עטו לפי טיהוא היה מרמה אטנו ברבריו ומראה עיטמו טוב לפטו ואפטיר טיהיה הריכון בזה טייצחק אהב אוחו מפטי טיהיה מבאר לו מיכרו לאכר כי המרס יאהב בהכרח מי טיקבל תועלת מיטנו והביאור הראטון נראה לנו יותר ורבקה אובהב את יעקב למה טיהיה רוחה ממנו מיאמס והיוטד ובקטית הטילמות ועסר אחד זה טיכבר הכין יעקב ערטיס וקנה בהס בכורת עטו וטיכב הקל עטו בבכורתו מפטי הימתו המלך רמו ויתכן טימות קורס אביז ולא תהיה לו ירוסה ממנו ועוד טיכבר בזה טניין הבכורה לפי טאביו לא היה בטיר מאר והנה היטה סבת בקטית יעקב

אל שידבק לו בה הטפנ האלהי וזה יהיה הסבה
 שיהיה ה' יתע' עמו ויברכתו ויברך ורעו
התועלת הטליטי הוא במדות והוא
 טוהך ראוי לאדם לסמו' על
 הנס ואף על פי שהוא רבך בטי'ת באופן שתרבך
 בו ההטיגחה האלהית ורזה תמיכח כי
 כחצר הוכרח ייחחק ללכת באר' הטיטופיס בומה
 ונתירא שילח יהרגוהו על רבר אטתו כי טובת
 מרחה היא אמר על אטיתו טיהו אחותו כמו
 טעטה אברהם מטרה

התועלת הרביעי הוא במדות והוא
 טוהך ראוי לאדם טירחה
 מהקידוב למטתו בררך שתרבך בו מהבתה כי
 בזה יטלס תקן הבית ובזה יהיה הורע טייכח לו
 ממטה יותר נבחר ולוחת הסבה בא הספור טכב'
 היה ייחחק מיחחק את רבקה

התועלת החמישי הוא לפרסם טה'
 יתע' מטגיח ברבקים בו
 בכל עניניהם עד טכבר הגיע מן ברכת הט' ית'
 לייחחק טכבר מיכח בארץ ההיא טהיה רזה
 ובטינה ההיא טהיה טנת רעבין מאחר ממה
 טורע מזה והנה מרד זה ייחחק לפרסם פכס
 מהבת הטס יתעלה לרבקים בו ורבותי זר' אמרו
 טאמר זה למעטיר היה לפי טכבר הקטה להס
 מדוע מרד ייחחק תבוותו כי אין הברכה מיכיה
 ברבר המדוד ולזה אמרו טכבר הוכרח למדוד
 לתה מעטיר לטס יתעלה כמו טמיכחטו בחברה
 טנתן מעטיר למלכי ירדק וכבר התבאר בעטיין
 המעטיר טאין ראוי להרבות בטיטורו ולא לגרוע
 מיכנו כי בזה העסר הכונה מטיר בעבודה היה כי
 הוא להעיר על מיכחות הט' יתעלה טהוא שטידי
 משולם המלחמי כטינמה הדאטי'ס לבר ממעטירי
 הככבים והס טכטה לטיכטה ככבי לכת והסמיטי
 לגלגל הככבים הקיימיס והתסעי הסכל העופל
 מטיר הוא טוקע מאלכלס כמו טבי ארני
 בראסין ובחמיטי מספר מלחמות הטס והעלתי
 על כל מלך כלס הוא הטס יתעלה ולזה גס כן
 אמרו ממעטירות המרבה מעטירותיו פירותיו
 מתוקנים ומעטירותיו טבליס המימנט
 במעטירותי מעטירותיו מתוקני
 ופירותיו טבליס

מתמדת טס כמו טהתבאר במה טקורס וכבר
 הורה על טכס הטגחת הט' יתע' על ייחחק טכבר
 הטיטרל אבימון, טליס עס ייחחק ולכרות כרי'
 עמו והלך מליו וגס א' טימו אחזה טהי מרשהו
 ופיכול טר יכמו וטפלה ייחחק על באס עליו
 ואמר מדוע בוחס מלי' אוחס טינמותס מותי
 וגרטיס מותי מאתכס ויאמרו מליו רזה דמינו
 היכלחתך ונאמר טהי נח אלה בינתינו טלח
 יוין אחר ממנו לחבירו וטכרות ברית עמך טלח
 תצטה עמנו רעה כמו טלח
 הוקנו לך בהיותך בארסנו אבל שטינו עמך טוב
 וכאסר טלחטך לז הוקטן לך לז בגופך ולז
 בקטייטך אבל טלחטך ולז
 הגיע לך רע בייכחותך מארסנו כי כבר נמטיכה
 לך ההיכלחה במקוס מטיר באת מליו והנה עטה
 להס ייחחק מטטה ויאכלו ויטת' ולטו טס הלילה
 ויטיכמו בבקר ויטיכמו מיט לאחיו כמו טיטאלו
 לייחחק וילכו מותו בטלוס ויהי ביוס ההוא באר
 טברי ייחחק מהגידו לו טיחטרו באר אחר ומיכמו
 מיס והנה קרא הבאר ההוא טכטה מיטיר הטיכטה
 מטיר נטיכמו טס טינהס להורות על רבו המיס
 הנטביס ממנו כאלו תומר טכבר יכמו מהבאר
 ההוא מהמיס כמו טייכמו מבארות רביס וזאת
 היצה אוחת מהסכות להיות טס העיר באר טכע
 כמו טנתפרסס בבת מוקן תורה נזר ספר טכאס'
 היה עטו בן ארבעיסי טנה לקח לו טתי נטיס
 טכנות חת כזולת פית אבי' חמו והן ררוע

מנהגן היו מכניסות תמיד ייחחק ורבקה
 והתועלת המגיטת מוההספור הס מליו

התועלת הראשון הוא במדות והוא
 טאין ראוי לאדם טייתרטרל
 מבקשת הטרה ואעפי' טהוא באופן מהטלמות
 שתרבך בו ההטיגחה הלהית הלח תרחה טיייחחק
 עס היותו נביא התעורר בבא הדע בארכו ללכת
 באמר ימיכח לחס חקן עס ידיטתו טהארץ התיח
 היא ארץ נבחרת לטיידבק לו בה הטפע הלהי'

התועלת השני הוא ברמות והוא
 להודיע טהטיגחת הט' ית'
 תהיה בומס לפי מדרגת טלמות טכלו ולזה אמ'
 הס' יתע' לייחחק טיגוד בארץ הנבחרת המוכנת

בה השפס הלהי הנה היה דוש מנהגם למטה
מרוש מנהג מיכרים והפלטתים כמו טקדס
והטנית לרוש מנהג הארץ ההיא בעצמותה
עס טיהא בלתי נכונה טידבק בה לארס השפע
האלהי המד העניין בארץ כטען רל טאק על פי
טיהיה מנהג הארץ ההיא פחות הנה היתה
הארץ ההיא בעצמותה נבחרת אל טידבק בה
השפע האלהי והטנית להרחיק העברות והענוי
מורעו לפי מה טאפטיר וזה כי כבר נודע לט' ית'
טיס יטתעברו ויענו ורע אברהם ולזה הרחיקו
לרדת מיכרים והנה אמר אליה טס ית גור
בארץ הזאת והיא גרר כמו טקדס והיה עמך
ואברכך לפי טוואת הארץ גכ היא נכונה טידבק
בה השפע הלהי כמו טקדס והיה עמך ואברכך
ותהיה מוטגח ממני בהיותך טס בי לך ולורעך
אני נותן כל הארצות הלהי ומוקיים הטבועה אשר
טביעתי לאברהם אביך ואולם זה יהיה אחר
טארכה ורעך כככבי הטמים ואז אמן לורעך כל
לו הארצות ויהיה ורעך באופן מהטלמו והטוב
טיתברכו בהם כל גויי הארץ וזה אמנס היה
ממני בעבודי הטגחתי על אברהם טטימט בקולי
וטמר מטמרותי מימותי חקתי ותורתי רל טלא
טטה ימין וטימא מכל אשר יטהו טס ית ו טט'
טעס זה טרמוז בנה טמנהגו היה ללכת ברכי
הט' ית כפי היכלת כאמר כי ירעתי למען אשר
יטה וט בניו וגו והנה ואת ההטגחה הית לורע
ייחק בעבור אברהם כי ייחק עס היותו טילס
מוזר לא היה באופן מן הטלמות אל טידבק בו
ההטגחה הזאת הנפילה ומזה המקום יתבאר
כי ההטגחה אשר תהיה מהטס יתעלה לרבקים
בו אפסד בה טיתמטך לבניהם אחרים והנה
העניין בזה כמו הטנין בהטגחה המינית אשר
ותהיה לארס מפאת מערכת הככבים רל טכבר
המטך ממנה היכלחה לרע הויט המיכלח
אחריו אפסד טיתמטך בזה זמן ודרך וזה ממה
טבארטוהו במי והנה עטה ייחק מה טיטהו ה'
יתעלה ריטב בגרר ויטאלו אטטי המקום
לחטתו מה היו לו רומד אחתי היו פן יהדגוהו
אטטי המקום פל רבקה כי טובת מראה היו
ויהי כי ארכו לו טס הימים ונטיטב טס ורזה
טלא הטירלו לחת אטתו הטיטב רטנו טס
ועמד עס אטתו כמעט כל אים עס אטתו ער ט

טכבר וזה אבימלך בער החלוך תיות ייחק
מהתל ומיחק עס אטתו עס טכבר היה לו עמה
מהקריב והרמינות והקריבות מה טלא יתכך
טיהיה לארס עס אטתו והכיר בנה אבימלך כי
אטתו היו וגטו על אמרו טיהא אטתו והתטטל
ייחק ואמ' טכבר עטה זה ליראתו טיהא ימיתוהו
כרי טיוטלו לחת אטתו בהתר ויאמ' ר' אבימלך
מה ואת טטית לטו כמעט טכב אח העס המיחר
טבעס והוא אבימלך עס אטתך והבמות עליו
אטס וזה כי בחטא המלך אפסד טיווקו העס
כמו טאמר כי הבמות עליו ועל ממילכתי חטמה
גדולה ויימו אבימלך את כל העס ביוס ההוא
כל הנגט באי הנה להו יקו ובאטתו מות יומת
וזה היה טבה טטית טס ייחק וורע בארץ
ההיא טיהיתה טנת רעבון וטימא מאחר טורעק
וזה ממה טיורה על רוב היכלחתו והטגחת הטס
בו וברכתו הטס יתעלה וגרל מוזר בקניינו ויהי
לו מקנה יטן ובקר ועבודה רבה ומרב היכלחתו
קטמו בו פלטיס והכטיסוהו במה טעטו כגדרו
וזה טיהס טתמו כל הבאות אשר תפרו עברי
אביו טיהד טותיס מהס המקנה למען ימר מטס
ער טאבימלך בעטמו ויהו טיימא מוזר בו ואז
הלך מטס ייחק וחנה בטחל גרר ואחר ימותו
מטס טב חפר בארות אשר סתמוס פלטיס
להכטיטו וקרא להס טימות כטימות אשר קרא להס
אביו והנה תפרו עברי ייחק בטחל ומימאו טס
באר מים חיים ודבו עליה רועי גרר עס רועי
ייחק ולוואת הסבה קרא ייחק טס הבאר עסן
וחפרו גכ באר אחרת ודבו גס עליה ויקרא טמה
טיטנה וטתלק מטס וחפר באר אחרת ולא רבו
עליה רועי גרר וקראו טמה רחובות ואמר כי
עטה הרחיב לי לטו ופריטו מהיכרים המיכרים
לטו וזה לאות טכבר ייכלחו מעטיטו באר והנה
גטתוק מטס ובא לבאר טבב ונראה ליו הסס
יתעלה בלילה ההוא טבא טס ויאמ' אטטי
אלהי אברהם אביך אלת ירה מההטגחות
טיממות טיהיו עטייטך ברע כי הטגחתי תרבק
בך וברכתיך והרבתי את ורעך בעבור אברהם
עברי רויטה לומר טמיכר אברהם תרבק בך
ההטגחה ית עיטמה מההטגחה הראויה להיות
לך מיכרך וכראות ייחק טס רבק בו השפע
הלהי בנה טס מזבח כרי טתהיה לו הנבמות

מלש

ויהן לך מיטמי הארץ ורב רגן ותירוש כי לא
 כל הארץ שימנה ראוייה לגפטיס וזה מבואר מן
 החוש ולא כל ארץ שימנה ראוייה לרבוי הרגן
 אבל הפסוק שימנה רוב שימנה לא יצמח בה הרגן
 וזה מבואר למי שטיין בטבעיות והנה ברכהו
 גכ שיהיה לו רב רגן ותירוש שימנה גכנה מיכר
 ההטגחה הלהית שיתרבק בו כי בזולת זה לא
 תטלס וזאת הברכה בתמידות יעבורך פמים
 וייתחוו לך לאומים הנה גביר לאחוך וייתחוו
 לך בני אמך והנה אמר זה בלסון רביס ואס אין
 לו כי אס אח אחר כמו שאמ' על כן אחר ובטי רן
 חוטיס ורביס כמוהו בכתיב ואולי אמר זה על
 בני עטוי הנולדים או כי הם יקראו בניס לייחקה
 ולרבקה לפי מנהג הילטון ומזה היצר היה אפסיר
 טיקראו אחיס ליעקב ואס היה העטיין כן הנה
 יחוייב אס שיתאמת לייחקה כי המתברך הות
 יעקב אס שיהיה אפסיר אצל מחטיבתו שיהיו
 בניס ליעקב בעת ההיא אורריך יהיה אדור
 ומברכיך יהיה ברוך עוד ספרטיכאטי יכא יעקב
 מות פני ייחקה אביו בא עטוי אחיו מיכדו ושטה
 מטעמים והביאס לאביו וכאטיר התאמת לייחקה
 טזה הטיי הוז עטוי חרד חררה גדולה מאד
 ואמר מי הוז היצר ציר ויבא לי ואוכל מכל
 בטירס תבא ואברכהו גס ברוך יהיה וזה טכבר
 התאמת לייחקה כי ברכתו תגייע לו בלי ספק לפי
 טטלמו יעקב יסבב שיתבא לו הברכה כמו שאמ'
 באברהם כי ירעתיו למען אטיר ייטיה וגו' הנה
 התבאר לך מזה טטלמות אברהם יסבב שיתגיט
 לו ברכת הסט וזו טיל עטוי מאביו טיברך אותו
 גכ והודיעו ייחקה טלא יוכל להטיי ואחור הברכה
 אטיר היה קללה לעטוי וזה כי הוטס גביר לעטוי
 ויער לו סתהיה לו הארץ היותר נבחרת לעטות
 רב רגן ותירוש וזוה לא יוכל בברכתו לתת
 לעטוי מבחר הארץ ולא לטלחו חפטיי מעברות
 יעקב וזה ממה שימנע ייחקה מלברך עטוי ואז
 טיל עטוי מאביו טיברך אותו ברכה מה ואס לא
 יוכל בברכתו לתת לו מבחר הארץ ולא להיטיאו
 מעברות וברכו ייחקה ואמר לוי הנה מטמני
 הארץ יהיה מוטבך ותתברך אריכך בטול הטימי
 מעל וחרבך יהיה כלי להיטיאו טרפק וזה יהיה
 כטתנצח כל מי טיריטה לקום עליך ואחוך תעטבו
 והיה כאטיר ומסול יורטן לך סתפק עולד מעל

יבואריך וזה יהיה כטילא יהיה ראוי ורע יעקב
 לזאת הברכה מפני מריו ורוב פטולותיו כי אז
 יסור ממך זה העברות וזה כי כמו אלו הברכות
 המתמידות לא יתכן שיהיינה אלא לראוי להם
 ואמנע הברכות שיהיו בעת מה מהזמן ובמקום
 מה יתכן שיתקיימו לראוי ולבלתי ראוי וזה מטיה
 טיטבאר ביאור טילס בגה בפרסות ויטלח יעקב
 והנה חטיב עטוי בלבן להרו' אחיו אח' מות אביו
 וזו טסו מעליו ואת הקללה וירמה טאמ' זה עטוי
 לקיטת אזהביו והס הגידו לרבקה אז טידע לה
 בטבואה ומפני זה סבבה טיילך יעקב אל לבן
 אחיה וסבבה טייסכיס ייחקה לזה ואמרה לייחקה
 טיהיא קיטה בחייה מפני עטוי טיהיו בני' אה
 ולזה בקטה ממנו טייטוה יעקב טילח יקח אטיה
 מבנות כנען ואז קרא ייחקה ליעקב וברכו
 להתפרס לו כי ממנו יהיה הזרע הנבחר אטיר
 יידיט הארץ כי עטוי לא היה ראוי לזה לא מיכר
 ר'א מיכר טטיין ואמר אלו טלא תקח אטיה ימבטו'
 כנען קום לך פרנה ארס ביתה בתול אבי אמך
 וקח מיטס אטיה מבנות לבן ויל טירי במיטאותי
 אס לעיטמו אס להיטיאו טיאר הנטיטאות מה טיאי'
 כן באחר מטאר הנטיטאות כי כ' אחר מהס
 ייטריך במיטאותו אר וולתי קודס לו והוז אטיר
 יטיימהו נטיטא ואין בו די להיטיאו כל הנטיטאות
 וגס הנטיטאות טייטיאו אטיס טייטנות ממנו אס
 לא באמיטנות הכח הטופע לו מסבתו כמו טבא'
 במי' הנה זה העל יברך אותך ויברך וירבך
 בררך שיהיה לקהל עמיס ויתן לך ברכ' אברהם
 כי ממך יהיה הזרע אטיר ייטד הס' יתט ל' אברהם
 טייר' הארץ וכאטיר ראה עטוי טכבר טיה ייחקה
 ליעקב טלא יקח אטיה מבנות כנען וטימט יעקב
 לקולו ריטה גכ לעטוי נחת רוח ל אביו להתפרס'
 לו כי רעות בנות כנען בעיני ייחקה אביו ולקח
 אטיה ממטפחתו על טטיו לאטיה זה הוז ביאור
 הספור הוז וראוי טיחקור בהתר ספק עיטוס
 יקרה בקיטת מה טבא בזה הספור קודס טטוטור
 התועלות המגיעות ממנו וזה כי
 כבר יסופק על עטיין וזאת הברכה אס היא הורטת
 מה טיטתי להיות אר היא כמו תפלה ובקטה מה'
 ית טיברך זה המתברך כי בזולת לו הטיט פטיס
 לא יהיה תועלת ברכת הנטיאו וכבר יראה טיאי'
 וזאת הברכה הורטת מה טיטתיר להי ות למתבר'

התועלת

הטטי'הוא במדות והוא להודיע מה טיחו' טיהיה לחם מהסבל לכבוד הטי' יתעלה למלאת מינות וזה כי הנה ייחוק מפני טיכוהו הטיס יתעלה טיגור בגרר סבל טיהי' מכעיסים אותו פלטי' בכל פניו ולא ייכח מטס נד טהכריחו המלך ליכח'

התועלת

הטטי'הוא הפרס מעלת האבות ער טכבר התעורר אבימלך עם היותו מלך לבא אליו להטיל עם מוכר ראותו רבקות הט' יתעלה בו

התועלת

הטטי'הוא במדות והוא טיחו' רוחי למי טיבוקט טלוס מאחר טיבו אליו בחיל כבר נביר חוקה כי כמו זה הטלוס לא יהיה לא מחמת ידוה ולא יהיה מלב ומנעט וזה הוא הפך המכוון בטלוס ורזה תמיכא כי אבימלך עם היותו מלך לא הביא עמו כי אס טי' חנטיס בבואו לבקט טלו' מייחוק והס אחנה ופיכח טר יבמו עם טבנה היה מהמטד טלו' יכבר על ייחוק בבואס לחכור ולטינת עמו

התועלת

הטטי'הוא במדות והוא טיחו' רוחי לחם טיהיה אחר בפה ואחר בלב הלא תרזה כי ייחוק לא לא החניף אבימלך בבואו אליו וכל הוכיחו על במו אליו והוא טמאו וטלו' מטמו

התועלת

הטטי'הוא במדות והוא טיחו' רוחי לחם טיהיה מהטבה למהבו כי אס במדה טמרד לו חלה לא בקט אבימלך מייחוק לא טלו' יעשה לו רעה כמו טלו' עשה לו

התועלת

הוא עטר לפרס החסדון טיהיה בטטי' עטד כי בנה התפרסס יותר סבת החלוף הנפלא טיהיה בין ורע עטד לורע יעקב עם היותס אחיס וזה טכבר התפרסס החלוף הנפלא טיהיה בין יעקב לעטד וכאטד היה גכ חלוף נפלא בין טטי' עטד לטטי' יעקב לא יקטה לתת הסבה בהיות ורע עטד בתכלית מן החסדון ורע יעקב בתכלית

הטלמות

ויהי כי זקן יצחק

מד סוף הפרטה

ספר

כי כאטד היה זקן ייחוק כהו טיחו' מראות וזו קרא רעטו וטאל מטינו טייכור לו יכיר ויעטיהו לו מטעמים כאטד אהב ויביא לו ויאכל בעבור טיברכהו לפני מותו והנה רבקה טומעת אלו הדברים ולמהבנה יעקב הטתדלה טיהיה יעקב מבורך מייחוק אביד לרעתה כי ברכת הנביא לא תטוב ריקס והנה יעקב היה יותר רוחי לברכה מעטו לפי מה טהתפרסס לא מעטיניהס ולזה היתה רבקה אזהבת יעקב כמו טקדס ותאמר רבקה ליעקב טיביא לה טי' גריי עוים טובים לעטות מהס מטעמים לייחוק כאטד אהב ויביא לאביו ויאכל בעבור יברכהו לפני מותו כי לכהו טיפו לו יבחין בין עטד ליעקב ואמר יעקב לרבקה כי הוא ידא פן ימוטיהו ייחוק ויכיר במטוטדו כי הוא יעקב כי בלי ספק יבחין במטוטיו בין חלקות יעקב ולטעירות עטד ויהיה זה סבה טיכעס עליו ייחוק ויקללה ותאמר לו ומד טלו' יירא מנה כי היא מקבלת עליה הקללה ההיו אמולי ירעה זה בטבואה טלו' יקללה אביו או בטחה בהט' יתט' טיעוור ליעקב להיותו רוחי יתד לברכה מעטו והנה טטי' יעקב לקולה והיא בחכמות סבבה טלו' יכל אביר להכירו כאטד ימוטיהו חנה כי היא הלביטה פדוות גריי עו' על ידי יעקב ועל חלקת ימוריו והלביטה אותו בגריי עטו החמודו אטד חנה בבית כי זה ממה טיוסיף השל' בו לייחוק ועור ספר טכבר הטתדל ייחוק לחקור בכל הדברים טיהיה יכול פליהס אס זה המביא לו המטעמים הוא עטד אס לא וכאטד טטילמה לו הבחינה בנה לפי מחכמתו אז אכל המטעמים טהביא לו ואחר' אכלו וטתו קרא יעקב טיגט אליו ויגט ויטיק אותו ירח ות ריח בגריו ויברכהו ויאמר הדג'ט בחוט הדיח ריח בטי כי הוא כריח הטדה אטד ברכו ב' בבטימ'ס אז ב' טוטטי'ס או בפרות בטלי ריח טוב ויתן לך להיס ארץ טתברך בטל הטמים כי וזן כל מאוס טיפול בו טל הטמים מקוס ורע

טאהב מהם יותר הלא תראה שייחוק היתור
לברך עשו קודם מותו ויטה שיעשה לו מטעמים
כדי שיתברר לו במה שיתכן שיברכהו

התועלת

הב' והוא במדות והו' טרומי
שיהיה הבן הנאהב היותר
טוב מהבנים ואם לא מטעם תועלת להוריו
כמו שימטך מהאחרים הלא תראה כי רבקה
היתה אהבת יעקב להתפרסם לה טלמותו
והשתדלה מפני זה שיהיה יעקב המתברך ומעפ'
שהיה מגיע לו תועלת יותר מעשו בסבת היסוד
שהיה מביא תמיד ואולי ייחוק לרוב התבודדותו
בביתו לא התפרסמו לו תכונות יעקב ועשו
וענייניהם בדרך סיכול לדעת חי זה טוב מהם
ולמות הסבה היה אהב עשו יותר לסבת התועלת
שהיה מושיל ולהיות מראהו תמיד ברברי לאשר
אליו לכו

התועלת

הג' הוא במדות גם כן והוא
טרומי לכל מי שישתדל
לפנות פועל מה לתכלית מה שישתדל להסיר
כל הדברי המזנני מותו התכלית ההוא ולהמציא
הרברים המביאים מותו ביותר טלס שאפשר
הלא תראה כי יעקב פחד שימנע ממנו התכלית
שהיה מכונן אליו עד טרחה טרחה המביאה
לו התחבולו אשר בהם הסתלק מה שהיה מפחד
ממנו וזה שהיה הולביטה מותו בגרי עשו כי זה
ממה עיבא ייחוק לחכב שיהיה טהוב לבוט מלו
הבגרים הוא עשו והלביטה עורות גריי הכוים
פל יי יעקב ועל חלקת יומרו כרי טירגיס בו
ייחוק טהוב טעיר כמסר ימוטיהו

התועלת

הד' הוא במדות והוא טרומי
רומי שימנע אדם מבטל
חק חקו הלא תראה כי ייחוק למהבתי עשו מפני
התועלת שהופילה לא היה חויה לברך יעקב
המביא לו מטעמים לחטב טהוב יעקב כמו
שהגיד בסוף השנין הקול קול יעקב אכל ריכה
שיהיה המתברך עשו כדי לגמלו על התועלת
שהועילה עד שהביאהו יעקב לחטב טהוב עשו
והו' ברכו

התועלת

הה' הוא ברבות והוא להורי
טכב אפשר בטוב המתמיד

בברכת עשו להעיר כי מהשמים הטיף הטי'ת'
להטיגי בו כי ענין הטל הוא יותר מפורס' טהוב
על יצר ההטיגה מירושית המדך ובכולל הנה
מפני שהטל יבוא מלמעלה הקרימו להורות
סימלמעלה יבוא ויעקב טובותיו על יצר ההטיג'
הפרטית והנה בדרך יעקב ברב דגן ותירוש
בהתמדתו מה טלם עטה כן בעשו וזה כי היות
בארץ רוב דגן ותירוש בהתמדה חי מפט' מזול'
הטיגה פרטית בומרני המדך ההוא על יצר
ההטיגה גפ' ברכהו שיעברוהו עמים רבים ובני
עשו וכן ימטך מההטיג' שיהיו מדוריו ארורים
ומברכיו מבורכים ואחר טכתברך יעקב בזה
האופן אשר היה בו קללה מה לעשו והיה מחויב
בברכת הנביא שתגישה הנה מן ההכרח היה טלם
יתברך עשו במה שיהיה מפטרי שיתברך בו קודם
שיתברך יעקב וזה הוא מה שאמר אליו ייחוק
בו אחיך במדמה ריחך ברכתך והיה נכון ייחוק
חי זה ברכה יברכהו וברכהו במה טלם יחלק על
ברכת יעקב ממה שיהיה מפט' שיתברך בו עשו
לפי מה שיהיה מדכן אליו מהטובות והוריו
כי עברותו ליעקב לא יהיה מתמיד אבל יסור
העברות ההוא בעת שיהיו יטריל בלתי רחויים
שתרבה בהם כמו וזאת ההטיגה וזה הוא אמרו
והיה כאשר תריד ופרקת עורו מעל יצאריך חל'
טכאשר תגיע הממסלה לעשו מיצר המערכת
או יקרה לו טיסור זה העברות ממנו בעת מה
והוא כטלם יהיו יטריל רחויים שיתרבה בהם
ההטיגה הלהית באופן שתפסיס מטרתת להם
וזאת המזמה אשר רומי טתהיה מזטלת ואולם
התנה שתגי' הממסלה לעשו מיצר המערכת
טאם לא היה הענין כן הנה לא ימנע הסתעבר
בני עשו לורע יעקב עם היותם בלתי רחויים
שתרבה בהם ההטיג' האלהית פיה טכבר תראה
שתמסור אומה בוממה אחידת ואם אין המזמה
המזטלת באופן מהטלמות שתרבה ההטיגה
האלהית הנה טלם בטאן היתר הספקות אשר
מפטר טיסופקו על לו הברכות ואולם התועלות
המגיעות מזה הספור הם רבים

התועלת

הא' הוא במדות והוא טרומי
לזרם שיסתדל להורים
לבני מהטובות מה שאפשר לו וטל מל מי

שואם היה העניין כן לא יתכן שיאמר מה שאמר
ייחחק לעשו בא אחיך במדמה ויחחק ברכתך וזה
שבואר בפסוק וכן יחשב כאלו יתכן שתהיה
זאת הברכה תפלה ובהטיה מהטי'ת' כי מה טוה
דרכי יתכן בו טיהיה בו ברכ' לכל מהמתברכים
כי לא ימנע במתפלל טייבוק פנס דבר מה ופנס
הפכו לפי מה טייטרוך אליו בעת עת ואם היה
הענין כן מה היה הדבר טימנע ייחחק מלברך
עשו בברכ' בעינה אשר בירך יתקב מי יתן וארע
דבת טייחחק לא נטכוון בברכ' הדי' כי אם לברך
עשו סוף הדבר הנה זה הספור חזק הספקות
מאד מזה היצר עם טהוור גכ' בהטית הנביא
מטעמי בעבור זאת הברכה כי אין מדרך הנביא
להמטך אחר לו ההטאות הגופניות כט' טייטמס
מבוא אל רבקות הטקט הלי' בו כי זה אמנס
היה אפסד בתעניגים הנפטיים כמו טאמי' לי' טע
ונתה קחו לי מנגן וגו' וטאמר טיכבר יראה
מעניין ברכת הנביא טהי' איה מיוחסת אל
ריכנו אבל יברך המתברכ' איה כברטנו כמו
טהתפריס מעניין יתקב בברכו פני' איה אשר
טברטנו בירך אחס וכבר יתבא זה יתד מעניין
ברכת מנטה ואפריס אמר ליוסף בבקשו ממנו
טייט יד ימינו על הכור ירעתי בני ירעהי
גם הוא יהיה לעס וגם הוא יגדל ואולם אחיו
הקטן יגדל ממנו וודעו יהיה מלא הגוים כי זה
מיה טייטב ממנו בלי ספק מעניין ברכת הנביא
בלתי מיוחס אל ריכנו אבל הוא הורעת מה
טעתי' להיות במופן מה וכבר ירמה מעניין זה
הספור אשר אנטנו בו טאין זאת הברכה הורעת
מה טעתי' להיות טאם היה הדבר כן לא היה
ראוי לי'יחחק טייטמר לעשו בא אחיך במדמה
כמו טוכרטו ובהיות העניין כן הנה אחלי יותר זה
הספק כטיטאמר טיברכת הנביא במופן מה לפי
מה טעתי' להיות ובמופן מה תפלה ובהטיה וזה
אמנס יהיה לפי מה טאמר וזה כי כמטר יהי' איה
מה מוכן ולקבל לו טוב מה יתפלל הנביא טייגי'
לו טוב יותר חזק מהטוב ההוא אשר היה נכון
לבא עליו אלא טילטוב ההוא התייחות מה עם
הטוב טהיה ראוי לבא עליו ובזה המופן יאמר
טי'ברכהו כברטנו והמטל טמי' טייט במערכתו
טייה עבר טכוו חן בטי' ארוטיו אס יברכהו
טהביא יברכהו בדבר מתחיס לזאת ההילחה

ותוא טיהיה טיטרת גדול בבית המלך איה טיהיה
סוחר מיטליח ולא יברכהו בטייה מלך כי זה
דיוק מאד מהטוב אשר היה נכון לבא עליו
ואולם יברכהו הנביא טיהיה מלך ומוטל על
מדינו רבו' אס היה במערכתו טיהיה טיר וזרוך
ולמדי' אחת ולפי טיהטגחת הש' ית' רבקה בטביא
ימכך לו טיהיה תפלתו טטימעת ותטוב ברכתו
במדרכת מה טעתי' להיות אלא טעכפ' ברכת
הנביא טהיה מטוערת לפי הכנת המכבל ולא
יברך באי' זו ברכה תזרעך זה איה יזרען אבל
טהיה הברכה לפי המתברך וזה מבואר מאד עם
מה טהי' טייט' אליו וכאמר הטייטב לנו זה הנה
אפסד טיטתי' בקלות השפקות אשר אפסד לספק
בטיי' אלו הברכות וטאמי' תחלה כי בקטית ייחחק
חמטטמייס לא היתה לזאת הערבות חלילה
לנביא מזה החסרון אבל היתה כרי' טתטולס
למחטבתו התבודדו' באיה המביא לו המטעמיס
בהפנותו מחטבתו בו באכלו אותס כרי' טיידיט
לו בטבוואה איה זו ברכה ראוי' לו כי זה מתגאי'
הנבוואה כמו טביארני בו ממי' ולזאת הסכה
תמיכא טאמר טאחל לטערו כטייעץ טילכו' לויט
האליס להגיד להס איה הס הזותינות והנה
נלך ומה נבי' לויט כי הלחס אול מכלי'נו ותטוור'
אין להביא מה אמתג וסוף הדברים אשר נטרו
טייט אתו רוב טקל כסף והוא מבואר טאין
ברוב טקל כסף טשורה ראוי' לטביא טיהיה
מוטל בכל יטרי' ולזה הוא מבואר טכמו' אלו
המתנות היו נותנים לטביא' לככה טוכרטו ופי'
היה בזמן טימולי' רבר' יי' יקר איה חזון נפרץ ולזה
היה צריך לטמו' אלו הדברים טייט להס מבח
בהתבודדות דמיונו ומחטבתו במה טירעהו
ואולי היה צריך לי'יחחק לרב וקנתו כי מפני זה
יקטה לו יותר התבודדו' מחטבתו ודמיונו ברבר
ההוא ולזה תראה בחרבה מהנביא'ס טתפסן
הנבוואה מהס בזקנתס והנה נתבאר לי'יחחק
כי המביא אלו המטעמיס הוא מכת מי' טראוי'
טי'רפת בו ההטגחה הלי'הית וברכו לפי המופן
ההוא והמטיל ריח טלמות יתקב בכיון לריח
טרה אשר ברכו יי' בפרי' מגדים טל' אר' ההמטל
כמו טבא המטל בכמות לרברים הרחוקים
בטי'ר הטי'רים ומפני זה הקדים כברכת יתקב
טל הטי'רים לטעני' הארץ מה שלא נטה כן

טיענים בנדיבות ולא יתעצל בהם כי העצלה
מדה מגונה מאד מרחקת האדם מכל טלמות
ולזה ספרה התורה טיעקב לך במקום ההוא מפני
טכבר באו הטמט ולולי זה לא נתעצל ללכת עוד
ביום ההוא ולזאת הסבה גכ' זכר טכבר הטכיס
בבקר ללכת לרדכו

התועלת

הג' הוא במדות והוא טוהר
ראוי לאדם למסור עיניו
לסכנו ולזה ספר טכבר לך טס יעקב כי באו הטמ'
לפי טב' לילה תמיאטה הסכנות בררכיס ולזה
ראוי לאדם טי' תרחק מלכת בלילה בררכי' אס לא
בזופן טיהיה מוכטח מהסכנה

התועלת

הד' הוא במדות והוא טוהר
ראוי לאדם לרדוף אחריה טענגיס
אבל יקח מהס ההכרחי לכר הלא תראה טוהר
זה המקו' הינה פיר טמה לזו והיה אפטר לי' עקב
טי' טכב טיס בפאת מטה ובח' מטק טרטי' והספיק
לו אחת טאכטי' המקו' לשום ראשו עס טבוה גכ'
י' טלס לו יותר הנדיבות בררכו לקיס ולטטוט
כטידיכה

התועלת

הה' הו' ברשו' והוא להודיעני
טהמטי' אחת כולו טקטר
קצתו בקצתו וטוהר לאורך ולטימ' טתי' התחלן'
מתחלפות כמו טחככו המטי' טל' המאמיני' ט
בטניות אבל להס התחלה אחת לכר והוא ה' ית'
והס יחד כמו טל' אחת יטלו מדרגותיה מדרגה
אחר מדרגה עד טיכלה הבטיין אלה ט' ית' והוא
אטר ירדו וטי' פשו ממנו אלו הנטי' טאות וזה כמו
התחלת טופת לבוא ממנו טוהר וטול'ס ההויה
וההפטר ולטול'ס הג' ג' ל' טי' אס התחלה אחת
כמו טכחה הפירוש' ט' ב' ל' היות

התועלת

הז' הוא ברשות והוא לפרסס
טניין הנבואה וזה טכבר
טפד' טס מזה הספור טניין וזאת הנבואה והוא
טי' אחת זה המקום בית' ל' היה טרות על אמנת
זה הספור והנה ההאמנה בטבואה הוא מ' פנות
התורה וזה טאס לא טאמין בטבואה תפול התורה
כלה

ההטגחה טי' טגי' ה' ית' בי' עקב ובזרעו טי' טברכו
טוהר האומות בטבוחו כטעס אמרו ימלש' וי' נקי
והנה הטגחתי תרבת כן וטי' מדי' טמירה
תמידית בכל אטר תלך והטי'בותיך אל הזרמה
הזאת והיו ארץ כטען טהיו אורץ הנבחרת כי
לז' אטר הטגחתי ממך עד אטר אעטיה וזאת אטר
רברתי לך והוא רברי הבטי' ררוטת הארץ וטוהר
מה טכח בזה היעור והנה אטר הקיץ יעקב
טפלא על חזק ההכנה אטר בזה המקום לקבל
הטענה טלהי' וזמר אכך יט' יי' במקום הנה וזמטי'
לא ידעתי וזולי' וזמר והכי אס היה יורע זה היה
מתנהג בו בקרוטה יותר ממה טעטיה וי' וזמר
ואמר מה' טרוח המקום הנה וזן זה כי אס בית
ל' זה טער הטימ' כי בו הכנה טוספת להגעת
הט' ה' ל' . וי' טכס יעקב בבקר וגו' כרי' טתוכר
לה האכך ה' כי רוטס הטמן נכר וטן ארוך
או זולי' היה זה לעבורה ל' ית' במדרג' הנטי' ט
טהיו קרבי' עס הקרבנות טהיה בהס טמן ולזה
תראה טטסך בטובו על מי' טבת האכך טהי' ט
טטסי' וי' טן על ראטה ואולי' היה זה ל' טתי'
אלו הטבות יחד וזאת טס המקום ההוא בית' ל'
והנה קדס זה היה לזו טס העיר לראטונה
טהמקום הנה בטובה וזה ממה טיוסי' טהאמנה
על זה הספור כי זה המקו' היה מפורס' טהיה נקרת
בית' ל' והודי' טטנו התור' ל' ו' ס' היה לו זה הט'
ירד יעקב טרד לאמר אס תרבת בי' הטגחתך
והטמדי' מכל רע ברדך הנה אטר אטכי' הולך
ויתן לי' מה טי' טפיק לי' ל' ל' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
בטול'ס מל' בית אכ' ויהיה לי' לילה ולמטה יג' רל'
טי' טנין בי' תמיד וירדי' טי' ברדך הי' טרה הנה
אטי' אעטיה זה לכבודו והוא טיהאכך הזאת אטר
טמתי' מי' טבה יהיה לי' מקום מי' אחר לעבוד ה' ית'
וכל אטר וטן לי' מהקטי' טס אוקן ממנו מעטר
ל' ית' זהו בי' אורי' רברי' הספור וזול'ס התועלות
הס יז'

התועלת

הח' הוא במדות והוא טרוח
לאדם לטמוט בקול הזרין
ולזה העיר הכתו' טי' טח יעקב מ' טב' הינה
ללכת לחזן כאטר יטוהר וזאת הזרין

התועלת

הט' הוא במדות והוא טרוח
לאדם כטי' טטה פטול' חזין

פירשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע

וגומ' פד ויבא יעקב דגליו

באור המלות

ויפגש במקום הוא מעטין פג'יה וכבר נמצא
 במה שזין הנפגש מתנפס כחמרו ופגש הגבול
 בתבור וחמרו במקום ההו' רמז למקום חסר
 רמזה ילוי התורה כאמ' במקומות רב'ם על המקום
 חסד יבחר ו' והוא הר המורה שטבנה בו בית
 המקדש כי הוא המקום היותר רחוק סירבוק בו
 הספס הילוי מסאר המקומות מלאכי להיס הס
 כחות כי כל כח נקרא מלאך כמו שביו הרב המו'
 ביאור הפרשה זכר שכבר יבא יעקב מבאר
 שבע והסתיר ללכת לחרן ונורמן לו שהגיש
 למקום הנבחר והוא לא ידע אבל הוכרח ללך
 סס כי בא הטמס ולקח אחת מאבני המקום ההו'
 ויס מראשותיו להגביה ראשו בעת השינה
 כמכשט ויסכב והנה לחזוק הכנת המקום ההוא
 בנבואה חלם בנבואה והנה סולם מויכב וריטה
 וראשו מגיש הטמימה וסמלאכי להיס עמליס
 רורדי בו וסיהס ית' טכב פל ראס הסלס אחסכב
 סהרמו בנה הסולם החומל המיכוא הנה בכלולו
 פל מדרגותיו ונה סהסוד והכחו חסר לו כחולו
 הנמצא הס כלס יורדיס מה' ת' על מדרגותיהס
 פד סיגיש על הספלה סביסודו והס בעינמות
 גולות רל' סיקיטס הס בפבור קיטס כילו תאמר
 סהסורה הספלה היא בנבבור השליונה ממנה
 זכן לו יסוד פד סיכלה העניין בסוף חל הסורה
 החוסונה והוא הס ית' ככר התב' וה בלהיו והנה
 לדול' בנה בומדיס רביס מלא סרובס סוכביס וה
 הקוטב באופן מה וזכר פנה שכבר אמר לילי הס'
 ית' בנבואה חטי' ילוי אברה וילוי יסחק הארץ
 סומה סוכב עליה והיא ארץ כנען וך' חטטה
 ולדעך רל' הנט' נחט' וך' סיררטה ורעך בהגיש
 הסת החווי' לנה ויהי ורעך רב ספפר הארץ
 ותפרוץ לאדבס רוחות הפול' ונברכו בך וכו' ורעך
 כל מספחות חזמה ויאמרו קיטת לקיטת יסיכך
 ה' כיפגש וכו' ויבא יעקב בנה סכב' יגיש מחזק

כיבר הנביא שיפסק בעת מה הלא תראה שכבר
 יבד יסחק ליפגש סיהיה גביר לחיו ואחר כך
 אמר לעכו שכבר יודען בעת מה שיפסק כולו
 סכל יאמרו והנה נודיע הסכה בנה בנה פשרס'
 רסלת יפגש מלאכיס

התועלת

הו' הוא במדות והוא סחין
 רחמי סיקל האוס בסנה
 סיטנאהו מי סיהיה אבל רחמי סיהיה מפחד
 ממנו ויסתיר לברוח ממנו מהארץ ההיא או
 להסליס עמו הלא תראה סרבקה יבנה יעקב
 סיברח מפני חמת עכו וחיו

התועלת

הו' הוא במדות והוא סחין
 לאוס סיהיו רחמי ההודיס
 פל הבני יתיו פופיס ומ רבי' הלא תראה סרבקה
 ידוא פן תסכל סניהס אס לא יברח יעקב מפני
 עכו כי יפגש מבחור מענינו סיהיה גבור וזה
 יתבאר מהמכן סגלול לבד מפל פי הבאר סהיו
 מתקבצים בה רביס קודס סיוכלו לגללה וכל'
 ספס כסידואה סיקוס פליז עכו להרגו יקדיס הח
 ויהרגו חו אולי ימחו סניהס

התועלת

הח הוא במדות והו' סחין
 לחו' ליקח אנה מעספחותו
 חו ממספחה נבחרת כרי סיהיה ורעו נבחר
 ולות תמיכא סיהיה יסחק ליפגש סיקח אנה
 מעספחותו כרי סיהיה ממנו הורג הנבח סירי
 הארץ סיבר ה' לאברהס וכבר לפדנו מנה המוק'
 גכ' כי הברכה היא לפי הכנת המתברך תה פוס
 היה מפסד סיברך הנביא המתברך לפי ריטנו
 למה היה נבון יסחק בברכת עכו בנה יברשהו
 סנה היה לו מפסד סיברכהו ברכת אברהס כמו
 סבידך יעקב בנה חמט' לא ברכהו בזאת הברכה
 לפי סהברכה ההיא לא ית' סתבא כי אס לרבקים
 בסי' ית' כמו סקיס מדברינו ומל סריתת ברית
 אפרס בין הבתרים ולפי סלוא היה עכו רחור
 לחות ההסגחה לא יכל יסחק לברכו בה וענה
 הפקוס למד' גכ' כי לא היה יסחק אנה עכו יחור
 מיפגש כי אס קודס סיהתפרסס לו סלמותו
 חמט' וחור ונה היה אנה יעקב יות מוכר סלמותו
 וספלותו ולנה דקדק בענינו רכנה סלוא יקח
 חטה מכנות כנען וברכהו בזאת הברכה הסנית
 חסד היא נשלמה

מחור

וייבג הניח ברהיטים הם ברכות נטויות להטיות
 טם הימין המקדשות הם הממהרות להתעבר
 ובהעטיף הימין הם הימין הממהרות להתעבר
 ואחייב סתקראו מקדשות המקדשות להתעבר
 כי זה יורה על היות כחותיהם הנפשיים חזקים
 וקטורים בכליהם והעטופות הם אטרי כחותיהם
 הנפשיים מתפרזי לחולטית כליהם על דרך אמרו
 ונפטים בהם תתעטף ורלה יתאחד עבורם
 עטיה את כל הכבוד הזה קבץ כל הקניין הזה
 עטרת מוטים הם להורות על הדברי כי עטרה
 הוא ראשי המספר וידיעה בזה כי נפמים רבות
 החליף מטיכורתו ויכל הבדיל והסיר וברור
 הוא מעניין ברד והריכון בו טיהיז טחורים ויהיו
 בהם כתמים קטנים לבנים והם הפך הנקורים
 האל ביתאל הריכון בו אל כל ביתאל והריכון בו
 המלאך הנגלה לך בביתאל התרפים הוא
 יורה בתואר האדם עטויה ממתכת בטימות
 ירועות אירוס יתמרר בה הכח הרמיוני אטרי
 לקוסס וירמה סתרבר היורה והוא באמת פועל
 מפעולת הרמיון תקבמות אחיו את בניו
 כו הגמל הוא מררעת הגמל אנכי אחטנה מהיה
 חוטא בה חטולמה כאלו אני פושע בטמידתה
 גטיבתי היוד נוספת מלאכי אלהים הם נביאים
 כי הנביא יקרא מלאך הטם או הם מלאכי אלהים
 ממש

באר הפרשה

זכר סכבר הרים יעקב רגליו ללכת ארצה בני
 קדם להתיסר ללכת לחרן וראה והנה באר בסר
 והיו טם סלטה עררי ימין עם הדומים ואלו יכלו
 להטיות הימין לפי טאבן גדולה על פי הבאר
 עד יחספו כל רופי העדרים לגולל את האבן מעל
 פי הבאר ולהטיב האבן על פי הבאר וסאל להם
 יעקב אחי מוין אתם כרי טירע מי זה הדרך ילך
 בו לחרן ואל סאל להם זה בביאור לפי סכבר
 חסב כי מולי זה המקום הוא חרן ויחזיקהו
 כמהתל אם יסאל להם כן ואמר לו טהם מחרן
 וסאל להם אם הם מכירים לבן בן נחור כרי
 סיגידו לו עניינו כי מולי היה הולך והגידו לו
 טהם מכירים אותו והוא עומד בטלום וסדחל

טימי אחרים והנה קודם טהתחיל יעקב בעבודה
 הוות אמר ללבן הבה חת אטיתי כי זקנתי
 וחבואה מלית כרי טמוליד ממנה ואמנס אמר זה
 לפי סכבר היו ליעקב יתור מעו טנה או טיטיס
 טנה ולזה לא יתכן טימתין טיתטלם העבודה
 והנה לא היה ללבן לירח טלום יטלים לו עבודתו
 כי בירו היה לגולל לו בתו והזכרתי לפרט טנה
 העניין היה קודם טייתחיל יעקב בעבודה הוות
 לפי טבולות זה לא יתכן טיטלים מה סקרה
 ליהודה עניין מכניו בנה כי יעקב עמד בבית
 לבן עטרים טנה כמו סספר זה לי עטרים טנה
 בביתך וכאטר חסרנו מהם טבע טיטיס ישארו
 יג טנה מעת טטסח יעקב למה ער ימותו מבית
 לבן וכבר היה יהודה הבן הרביעי ללמה הנה ל
 יתכן טיהיו לר יתור מטטרה טיטיס בטמת יתן
 מבית לבן וזה מבואר בטטטו כי לכל אחד מה

התועלת

הן הוא ברשות והוא לפרכס
עניין ההכנה הלהית

כפריטי הארס וזה הוא מה שאמר הנה אנכי עמך
וכמדתך בכל אשר תלך וזה כי כמו שאמר הנה אנכי עמך
התמידית לא יתכן שיהיה בזולת זה האופן אבל
והיה אפשר שיהיה לאר' שמיר בעת מה ובמקום
מה מיצר המערכת חולס או אפשר שתהיה לו
תמידית בכל מקום ובכל זמן וזה מבואר למי
שענין עיון מעט במשפטי הכוכבים

התועלת

הוא הוא ברשות והוא להודי'
שההכנה הלהית

לבר בנתינת חטובות המרומות ובהסרת הרעות
אבל תשתרל גם לתת למוטגח אמונות ודעות
אמתיו ולזה סבב הטי' שילין יתקב בזה המקור'
הנבחר שהגיע לו בה ההכנה האמתית אשר
אין מבליציה לארס אמונה בטי' ית' כפי הראוי
וזה מבואר למי שענין בנמו לו העמוקות ולזה
אמר רול' שהסס עורו בואת תליטה טקפטיה לו
הארץ והעריב לו סס הטמני' להודו כי מה היתה
הסבה שילין סס וזה בחיי דבר ראוי שיאמן
כי אין ראוי שנאמר שיהיה הגנ' כמו זה הצלמו'
הנפלא בקד' ובהורמן אבל כוון אכל ההחכמה
הלהית בלי ספק וכבר ביארנו בכני ממלחמו'
סל עניינים אשר נחשב שיהיו בקרי הגבלה מה
וסדר מכוון אך אין הנה באור כמו לו העניינים

התועלת

הוא הוא ברשות והוא סדראוי
לארס שיכמוד במקומות

הנכבדים באימה וביראה ובתוספת קרובה ולא
יעטה בהם המעשים שיעטה במקומות הפחות'
ולזה ירא יתקב ברצתו מעל המקום אשר לו סס

התועלת

היא הוא ברשות והוא סדראוי
ראוי לארס שיהיה בהול

להון אבל יספיק לו ההכרחי הלא תראה שיטקב
אבינו לא סיל מה יתע' כי אס ההכרחי והוא לחס
לאכול ובגר ללבוס

התועלת

היא הוא ברשות והוא להודי'
כי אין הטי' ית' אחר ממנוטי

הגרמים השמימיים אבל הוא עליון על כלם
וממנו יושפעו להם כחות להניע הגלגלי' באופן
שיניעו אותם ולזאת הסבה ריכה יתקב לתת

הבטיורי לכבוד הטי' יתע' להורות שבכאן מדרגה
עשירית לטכליס הנפרדים הוא הלוה והוא השס

ית' או יהיה להעיר ששל התעשה טכלי' אשר להטי'
ראשיות מה שהם הטכל הפועל והמנוטיים
הראשיים אשר לגלגלי' כוכבי לכת וגלגלי'
כוכבים הקיימים שהם שימנה ימינו טכל עליון
עליהם הוא הטי' ית' אשר הוא נכב של ראש הסול'
ובזה המקום טעו רבים מהפילוסו' ולזה המקום
היה טעות אכילי' בני ישרל' לפי מה שחשבו

שכבר הותבכו בהטגתם כמו שנבאר בגה'
במקומו וכבר ביארנו בה' ממי' טוין ה' אחר
מהמנוטיים המיוחדים לגלגליס והנה אין הנה
מקום זה הביאור ויטא יתקב רגליו וגו' עד
סוף הפרשה ביאר המלח מלומי ימי וקנתי
רנני ליהס הטגיח בי כטעם ודין למטות נפתולי'
להיס עקלתנות חוקים כי כבר יאמר ליהס על
החוק וההפלה וכן יהויל טדי והריטון בזה
שכבר התחכמה בכל הדרכים שאפשר לה שיהיו
לה בטיס כמו שיהיו לאחותה וקראה לו הדרכים
עקלתנות לפי שאין לו הבטיס בניה עד האמת
ומינס מחייבי' גם שיהיו לה בטיס אס לא במקרה
כמו שיבאר בענין טחה כשנתנה הגר טפחתה
לאברהם לחטה דודים אמרו שיהוא שרש עטב
ימצא ברמות זכר וטקבה ויט' לה סגולה לפי מה
שסופר בהולרה זבדני הוא מענין חטיטה ומתן
אסף ליהס את חרפתי הוא מענין הכרה וכלוי'
נחשתי נסיתי ופל לטון נחש הוא גם מתיחס
לענין הנסיון כיהס ינסו בדבר ויט' טטו ממנו

על וולתו וזה מבואר מלחם יהונתן ולי' בור
לרגלי' בסבתי נקוד הוא טיס בו נקודות שיחורו'
וטלוו הוא טיס להס פתמים שיחודים במקום בו
חלקים שיחורו' ודחפי' חוס הוא שיחוד הטקודי'
טיס להס כתמים שיחודים במקום נקיחתו והוא
קדסולי' ידיהס ורגליהס ומ טיס בהס כתמים
שיחודים ארוכים מזיפים בהס כילו הם פחדים
והוא יותר נכון מקל לבנה הו' מקל מעץ שישמו
לבנה שהקליפה ממנו שיחורה ותחת הקליפה
הוא לבן ולקח המקל ההוא בעורו לח ולוון הוא
טיקד טעוטה שיקדים לפי מה שפירס הרב רבי
סעדי' ופרמון הוא עץ טעוטה ערמוניס
ויפסל ויקלף מחשוקה רל' גלוי' רל' טעה שהיה
מגולה מהמקלות היה לבן

קבצו מטכבו באהל רחל וטכב פס לאה וילדה לו
 טני בנים ובת אחת והם ישיבנו וזכורו ודינה
 ואחר זה הסגית הש' ית' ברחל ונתן לה בן
 וקראה שמו יוסף מבקשת מהש' ית' שיתן לה בן
 אחר ושמע הש' לקולה כמו שזכר אחר זה
 עוד ספר שאחר טילדה רחל את יוסף שאל יעקב
 מלבן שיסלחהו פס נטיו ובניו אשר עבד
 אותו בהן רל בעבור נטיו והפטר שיהיה שב
 המאמר אל נטיו ובניו וזה כי הוא אמנס בחר
 בנטיו ועבד אותו בהן בעבור שיהיה לו בנים
 וזה הוא מבואר שיהא עבדו בעבור בניו כי הם
 התכלית אשר בעבורו היתה ואת העבודה והנה
 חלה פניו לבן שיימור עוד כי כבר ברכהו ה' ית'
 לרגלו ושאל ממנו שיבוא לו מי זה שבר יריכה
 שיתן לו וירשה כאנו כבר חטונה ופטהו יעקב כי
 החזכר ידע עבודתו איך היתה בשלם שבפנים
 להכליל הימין וטכבר היה כאנו מעט בבואו
 יעקב ויכלו ויערוץ לרוב מיצר טובת הנהגתו
 הימין ומפני טכבר ברכהו הש' לרגלו ולזה היה
 משתיק יעקב שינטיה ואת העבודה לעצמו

כדי שתהיה הברכה לו ואמנס זה יהיה כשיתן לו
 לבן מהימין תחת עבודתו וירעה הימין ההוא
 כס רעותו הימין אשר ללבן עד שיהיה עושה
 דימין לבן ויהיה היטה לעצמו גב' כמו שיהיה
 חוסק וכאשר הבין לבן זה מדבריו אמר לו
 מה אתן לך עתה מהימין ותרעה עוד כאני כי ה'
 כבר הבין מדברי יעקב שלא ירעה לרעות כאנו
 בזולת זה האופן ויאמר אליו יעקב לא תתן לי
 עתה מהימין מאומה כי תחטירי למחר ה' תבא
 על שכרי ותראה רבוי כאני אכן את תריעה שיהיה
 לי חלק בימין בזה האופן שאמאל ממך שלא
 יתכן שישיגני בו חסד אטובה ארעה כאנך
 אטימור והוא שיתסור מימאנך כל שיה נקוד וטילוא
 וכל שיה חוס בכביס וטילוא ונקוד בפנים ואני
 ארעה הימין הנותרות והיה שכרי כל מה שיראה
 שיהיה נקוד וטילוא היה וחוס בכביס ובזה לא
 יתכן שישיגני חסד כי כבר ידאו עיניך אס במה
 שיש לי מהימין אס יש רב' שלא יהי נקוד וטילוא
 או חוס בכביס ונתרעה בזה לבן ויכר
 מימאנו התיטיס העקורים והטילואים והטוים
 הנקודות והטילואות יכל חוס בכביס ויתן ביד
 בניו ויטיס דרך שלש ימי ביטו ובי יעקב להרתי

ולזה יהיה הריכין באמרו כי טנואה לזה שלא
 היתה אהובה פרחל וספר אחר זה טכבר הטגית
 הש' ית' בלוא וראה שיהא מיננה אהובת יעקב
 כרחל ונתן לה ארבע בנים והנה לאה לטילמותה
 ולטוב ומותה יחסה ואת החנינה רש' ית' להיותו
 מטגית בה וזה מבואר ממה שאמר בקריאות
 הטימות אשר קראה לבניה אלה הטימות והם
 ראובן שיעון גיהורה ואולס בריו לא בארה זה
 להשענה של מה טכבר וקר מזה בבני הקורמים
 לו והנה גב' העיר כי יעקב הוא אשר קראו שמו
 לוי וספר אחר זה טכבר קנאה רחל באחותה
 ותאמר ליעקב הבה לי בנים ואס מין מטה אנכי
 ואחטב טרחל חטבה שיהיה הענין תלוי בריט'
 יעקב טילוא יטכב עמה מטכב עושה פרי כאלו
 תאמר שיהיה רש' מבפנים וזורה מבחוץ או מה
 טידמה לזה ולזה חרה אף יעקב בה כי זה יהיה
 בלי ספק עון פלילי והדריעה כי מין טס מוטע
 מיכרו ובל המוטע הוא מיכר הש' ית' טמנע פרי
 בטן זמנה

ואפשר

טנאמר ותוא יותר נאות טכבר חטבה רחל על
 גודל מעלות יעקב יהיה בכוחו לתת לה עצה בזה
 על יד החכמה בדרך טתור והוא כעט עליה
 מעט זה והדריעה טכמו זה העניין לא יוכל טליו
 כי חס הש' ית' אשר מוטע ממנה פרי בטן כי חס
 היה זה בידו לזה היה מוטע מנטינת העצה לה
 וכאשר דחתה רחל זה לקחה העצה טלקחה
 טרה בריכותה שיהיו לה בנים וזה טהיה נתנה
 טפחה בחיק יעקב כדי שתבנה ממנה וכבר
 טננא הסבה בזה לפי מה שאפטר לנו בספור
 זה העניין מטרה והנה ספר טכבר ילדה בלהה
 ליעקב טני בפס ויחסה גב' אותם לחנינה מה ית'
 ולהסגחה בה וזה מבואר ממה שאמרת בקריאות
 טמות ללו הבנים והם דן ונפתלי • עוד ספר
 טאחר זה טננה לזה ולפה טפחה ליעקב ראש'
 כדי שיהיו לה בנים עוד מייעקב וילדה לו טני
 בנים והם גר וחטר עוד ספר טכבר הלך ראובן
 בזמן קיכר חטים בטדה וימימא' טס דודאים
 בטדה וטילה מהם רחל ללוא ונתנה להם מהם
 בתמו שייטכב עמה יעקב ברילה ההוא כי יעקב

התורה שאם היה הריבון באמרו כי מלאו ימי
 כסילמו ימי עבודתי היה לו לומר כי מלאו ימי
 עבודתי לא כי מלאו ימי בזולת קטור כס העבוד
 כי זה טב בהכרח אל ימי חייו וכוד מזה המקור
 יוסר הספק איך יתכן שיולדו יח זכרים ונקבה א'
 זה אחר זה תוך ו' שנה כי לפי זה החשבון תהיה
 תולדותם כסילמת ביד שיגת העבודה וזה ממה
 שאיננו יודע ואולם אמרנו זה אחר זה לפי שיכן
 נראה מזה הספור כמה שאין ספק בו ואולם רז"ל
 הבינו שיהיה זה כולו נטלם בטבע שנים וזה
 כולו היה ממנהגם להפליג בחזקת ההטגחה
 הילית ולפרסם שניינה אל ההמון חמטס מה
 שיאות לפי פטוטי הרברים ולאמת בעיניו הוח
 מה שכתבנו וכבר ידעת כי רברי תורה מתחלקי
 לכמה פעמים

והנה

ספר שכבר נתריעה לכן בזה אלא שהווא נותן לו
 למה לאטה תמורת רחל ונתן לו ולשה שפחתו
 לטיפחה והנה הגיש מיני עשות יעקב כלה הכיר
 בה שהיו לאה ער הבקר וכאשר נתרעס יעקב
 כל לבן חומר לו כי מה שכבר אוחזו ומה שיקבל
 עליו לעבוד טבע שנים לא היה כי אם לכותה
 שיתן לו רחל וזה היה מותנה ביניהם ודמוי
 שתרעס כי אין אמרו הלא ברחל עבדתי פניך כמה
 שיחייב זה אחרי ימי העבודת כי כמזהו אמרו
 נעתי כסוקה סידה והוא לא נתנו עדיין וכמזהו
 רבים בכתוב וטעם לכן שאין מיטנהג המקום
 ההוא לתת היצירה לפני הבכירה ולזה הוכרח
 לתת לו הבכירה.

ואמר

לו עוד מלאו עוד טבע ימים כל למה לשימח כמה
 ובטוב האחר נתן לך גם את למה בעבודה
 אשר תעבוד עמי עוד טבע שנים אחרות כל
 הטבע שיש לך לעבוד וכן עשה יעקב ונתן לו
 לבן רחל בתו ונתן לה בלהה שפחתה לטיפחה
 וספר שבא גכ אל רחל וזהב אותה יותר מלאה
 וזה יורה כי כבר היה אהב לאה גכ ילא ש"ל היה
 אהב אותה כמהבתו רחל

היה הריון בפני עיניו וליוסף היה אז שש שנים
 וזה שכאשר ילדה רחל את יוסף נטלה העבוד
 אשר עבד יעקב ברחל ובלאה כמו שאמר תנה
 את נטי חמת ילדי אשר עבדתי אותך בהן ואז
 התנה לבן לתת שכר אחר ובכ"ל הנה דמוי
 שטומין ט"ל עבד אותי יעקב בזולת שכר כי
 לבן עיניו היה מרחיק זה כמו שאמר הכי אחי
 אתה ועבדתני חנם וכוד שכבר זכר ט"ל עבדו
 חנם חזן לאומר שיאמר שכבר עבדו אחר היר'
 טנה ער ט"ל רחל את יוסף ולזה אשכר שיהיו
 ליהודה כמו שש שנים או יותר כשנולד יוסף וזה
 טעבר יראה ט"ל עבדו בזולת שכר זה אך עבדו
 יד' טנה בבנותיו וט"ל שנים בימנו וזה לאות כי
 הכי שנים כלם נתן לבן בהם ליעקב שכר
 בימנו פעם היה נותן לו נקודים ופעם נקודים
 ופעם ברורים והחליף מטכורתו עטרת מוטי כמו
 שנוכר כמה שאחר זה וכאשר היה זה הו' מבווא
 שאם היה הענין כן לא היו ליהוד' כי מג' טנה בבוא
 יעקב למיכרים כי יוסף היה אז בן לט' טנה ולפי
 המנהג הטבעי היו ליהודה יג' טנה קודם שתהר
 אשתו ולזה היה בהפך בן יו' טנה לכל הפחות
 כשנולד ט"ל עם שכבר נראה שכבר היה לחונן
 יותר משנה אחת על ט"ל ולזה יורה יהודה
 לתמר שיתכב לטנה בית אביה ער יגדל ט"ל
 ולזה היו ליהודה לכל הפחות כט' טנה כשגדל
 ט"ל והיה בן יג' טנה ואחר כן הרעה תמר ממנו
 והל' רה פרץ והנה אין לו פחות מכל שנים טנה
 ואז בהוליד פרץ חיסרון יהיו ליהודה מד' טנה
 לכל הפחות ובהולידו חמול יהיו לו מה'
 טנה שכבר ביארנו ט"ל יהיו לו לפי זה החשבון
 יותר ממג' טנה בבואו למיכרים וכבר נודר אז
 חמול כמו שנוכר בפרשת ויג' עם שהווא רחוק
 שימטך כל מה שספרנו כל הרבקות בזה הזמן
 שהגבלנו וכוד שכבר יראה מהכתוב שכבר ארך
 הזמן בין מות חונן וגדול ט"ל ולזה הסכמנו
 לפרסם שיעקב ט"ל ולכן שיתן לו תפקח אשתו קוד'
 שיתחיל בעבודה ונתן הסבה בזה לפי שמלאו
 ימיו ולפי זה החשבון יתכן שהיו ליהודה יו' טנה
 בימנו יעקב מבית לבן והיו ליהודה חמשים
 טנה בבואו למיכרים ובזה הזמן יתכן בלי ספק
 שיטלם כל מה שיקרה לו מהבנים וזה מבורר
 לפי מה שזכרנו וכוד טנה נמות יותר ללסון

והיכלתי והטעם ית' היה עמי להיכלתי איתי כמו
 ואת היכלתי העצומה ולזה לא היה ראוי ללכת
 להקפיד בזה כי לא היה לו היוק ברבוי קנייני כי
 לקחתים משל אבא סבב הטעם יתעלה טהעולה
 להגלי מיטתו היכלתי בכמו וזו היכלתי העצומה
 וסבב גס כן טיעלה לגורלי מיטתו מה טיעלה
 מחוץ הטגחתו בי ואתה ירעתן כי בכל כחי
 טברתי את אבייך והיכלתי לרעות היסוף
 בהטגחה טוספת ועם כל זה הוא לא טהג עמי
 כטור אבא התל בי והחליף את מיטתו פנמיס
 רבות ולא טתני הטעם יתעלה להרע עמרי

ביאם בה יאמר גקורים יהיה ש

שברר וילרו כל הצאן

נקורים וזם כה יאמר גקורים יהיה שיכרך וילרו
 כל הצאן עקורים כי היכל אלהים מקנה אבייך
 ונתגלי וזה טעם יחס היסוף טטאתי טייט
 ורזיתי בחלום כי העתורים העולים מן היסוף
 היו עקורים נקורים ובהורים ול טורעם היה
 טטבע הורע מהטעורי עקורים והנקורי וברורים
 מפני המקלות אשר טים יעקב לטוכח היסוף עם
 מה טיעודתו בזה ההטגח הלהי והנה אחטוד
 טיכבר גלה הטעם זה הסוד לייעקב בטבוואה רל'
 טיעטה פעל הטקלו טיעטה וטהיה יטודהו בזה
 הפעל עד טיהיו העתורים העולים על היסוף
 מולידים טאלו הם עקורים נקורים מן ברורים כי
 רזיה הטעם חמס לבן טיהיה רויכה לטלחו ריקס
 מאתי עם רוב הטבורה טעברו יעקב ואמר אליו
 עוד אטני האל טיגליתי לך בביתל טמטחת טים
 מיטבה וטרת לי טים טרר טתהיה עיבר הטעם ית'
 באבן היה חתן לי מטער מכל אשר חתן לך
 טעה קום יזמ מן הארץ הומת וטוד אל חוף
 מולדתך ונתן רחל ולוא הטעם חן לנו טוד
 חלק וטחלה בבית אבינו רל' טמין לנו תקוה
 טיות לנו מקניינינו וזה כי טחטטנו לו טטריות כי
 טכרנו וטכל טספני וזה ממה טיהיה רזתי לייעקב
 בעבודתי יד טנה לא טקן אותו לבטתו אך טכבר
 לטטמו וזה בטלית הזרות כי הטרר והמהר
 והמתן טיות בטל רזתי טיהיה לאטתו הטעם כל
 הטער אשר היכל הטעם מאבינו הוא לנו ולבטנו

אבל במה טיהוא מחוייק איון לנו תקוה טיות לנו
 ממנו רבר וטפני זה אטחנו ממסכימות עמך
 להפדר ממנו וללכת עמך כאשר יזוהי איתך ה' ית'
 כי איון לנו תופלת באבינו והנה מוקס ישקוטטו
 טטיו ובטנו על הגמלים והביא עמו כל אשר קנה
 בפרך ארס וטס הטתרותו לבוא אל ייחקה אבינו
 ארצה כטען כאשר יזוהו הטעם ית' וכבר הלך לבן
 בעת ההוא לגוון יטתו אשר ביד בניו טיהי רחוק
 דרך טילטית ימיס מהמקום טיהיה בו יטקב כי זה
 ממה טטוד לייעקב טיהיה רחוק קורס טירגיטי
 בזה לבן וטגטוב רחל את התרפיס אשר לאביה
 והוא הכלי הקסס אשר לו כי קוסס היה ואחטוב
 טעטיתה זה רחל אס להרחיק מאביה זה הפעל
 המגונה או כדי טלח יקסוס בו וירע וטהפטה
 יעקב מו לטית הסבות יחד והנה התרפיס הם על
 יצרות ארס כמו טטרואה במיכלבת טאורל ויהיו
 יצרות טעטיות בטטעות ידועות יטעודר בה הכח
 הדמיוני אשר לקוסס ויטימע כאלו קול טמוך
 מדבר אליו בטטין העתירות אשר טטוטט בהס
 מחטבתו לא טיואת היצורה תדבר כי זה בלתי
 אפטר כי הרברד לא יהיה בנורת כליו
 אשר טס הטעם יתעלה בטטע ויהנה העלי'
 יעקב לטנו מלבן הארמי מיי אתו טימא
 יבלבל מחטבתו ויברח יעקב וכר אשר לו ויטס
 פניו להר הגלעד להתייטר לטוב אל ייחקה
 אבינו והנה ביום הטליתי מהיום טטסס יעקב
 הגר ללבן טיהיה רחוק טטע דרך טילטית
 ימיס ויקח בטנו עמו ודרק אחריו דרך וימיס
 מהמקום טיהיה טים יעקב כי הוא עבר דרך טים
 ולזה הרגיטי טילקחו התרפיס ולא יטכן לאמר
 טירדק אחר יעקב מהמקום טטסס לבן ממנו עד
 הגיטו לבית יעקב כי בדרך ההוא לא היה רודק
 אחריו כי יעקב לא היה טים אבל היה מתרחק
 מלבן והולך ביצר הטעם ולזה אחטוב טיכבר דרך
 אנוו דרך טיכטת ימיס לפי המהלך הכיטוני
 מהמקום אשר היה טים יעקב והנה הלך לבן
 בטכטת ימיס מה טיהולך יעקב בג' יום כי ויטיס
 הלך יעקב קורס טיהגיט לבן אל המקום טטסס
 ממנו יעקב וזה רזתי כי לא היה הולך יעקב טיטו
 בורח אבל היה מהטהל לטנו להגל המלחמה
 אשר לפניו ולזאת הסבה גס כן לא השיאיר רבר
 מקנייניו טלח הביא עמו וזם

י' במה יתקב וזה
 טעם מסת' החינה
 יתק' טעם יעקב
 ית' ללך טיהיה

כולל יהיו נזקקים קצתם לקצת כרי טולא ימינו
 בימיו שיהיה רועה יעקב שילד נקוד וטלוח וזה
 כי יבבני הנולדים מתיחסים על הרוב ליבבני
 נולדיהם ויולדיהם וכאשר לא יהיה במולדיהם
 ויולדיהם נקוד וטלוח היה דמוי טולא תלונה
 הימין נקוד וטלוח והנה חשב לבן לילד יעקב
 דיקם מאתו לזה טעם זה המרחק עצום בין הימין
 טיטס ביד בניו ובין הימין שיהיה רועה יעקב
 וכאשר הכיר יעקב זה השתר שיהיו קצת הנולדים
 בזה התאר וזה כי הוא טטה מקלות סיפול בהם
 פירות ומקום הפירות היה לבן והקליפה היתה
 טחורה והנה היו אלו המקלות נקודים וטלוחים
 לפי מה שיהיה רועה יעקב וטעם יעקב ילו המקלו
 במקום שיהיה מדרך הימין שיחמו טס והיו
 נזקקים זה לזה והנה היו מבייטים הימין הזכרים
 והנקבות למקלות בעת חומך ודיכותם להזקק זה
 לזה והיו ילו היבבנים פועלים במזגיהם באופן
 שיהיה טבט ורעס כילו הוא מהימין הנקודים
 והטלוחים כי היבבנים פועלים בלחו הלא תראה
 כי ההבט בדברי הארומי תעורר הדס ותגבירהו
 וההבטה בדברים הטיחורים תעורר הטיחורה
 ותגבירה כבר נזכר זה במלאכת הרפואה וכבר
 הארכנו המזמר בזה בביאורינו לכפר בח' טס
 טכבר עזרתהו בזה הענין ההטגחה להיות כמו
 טספר אחר זה והנה ילדו הימין נקודים טקודים
 וטלוחים רל טכבר היה רועה שילדו נקודים
 היה מטיים תואר המקלות נקודים וכאשר
 היה רועה שילדו נקודים היה מטיים תואר
 המקלות נקודים כי לבן החליף את מטכורתו
 פעמים רבות כי כאשר היה רועה לבן שילדו
 הימין נקודים והיו מיעקב לפי תנאו החליף
 טכרו ואמר לו טולא יהיו טלו במה טעתי כי אם
 העקודים לחטבו טולא תלונה הימין נקודים
 וכאשר היה רועה שיהיו יולדות נקודים החליף
 טכרו ואמר לו טולא יהיו טלו במה טעתי כי אם
 הטלוחים זכר החליף מטכורתו מיבבני ליבבני
 פעמים רבות קצת בזה הספור והנה טטה עוד
 יעקב תחבולה אחרת וזה טאהר טטלדו בימין
 קצת שיהיה נקוד או חוס טס אותו בראש העדר
 כרי שיהיו פני הימין אליהם בעת יחס הימין
 והנה טת לו טדדים לברו ולא טתם על ימין לבן
 כרי טולא יבבני לב' טלו בקבכו הנקודי והטלוחי

טס ימין כ' יחטוב טנה יהי טבת שיהיו הנולדי
 בזה התואר וכלו נמטך בזה יעקב לריכין לבן
 שיהיה מרחיקת כלית ההדחקה הימין הנקודים
 והטלוחים והחוס בכטיבים מהימין שיהיה רועה
 יעקב והנה טבב יעקב בזה המופן שיהיו כל
 הנולדים הקטורים טלו ואולם בהשטיף הימין
 לא היה עוטיה זה המעטה

והיו השטופים ללבן
 וכך התמיד לעשות זהו טטים והיה לבן מחליף
 מיכורתו ולא הופיל לו ואחטוב טז פעמים
 החליף מטכורתו התנאי האחד שיהיו הנקודים
 ליעקב והטטי היה הפך זה והו' שיהיו לו הברודי
 והטליטי היה שיהיו לו הטלוחים והס טהטלוח
 מהס טחור והרביעי היה הפך זה והוא שיהיו
 ליעקב הטלוחים שיהיה הטלוחי לבן והחמיטי
 היה שיהיו לו העקודי והס אשר עקודיהם טחורי
 והטטי היה הפך זה והוא שיהיו עקודי לבנים
 והנה היכליח מאור יעקב בקטייטיו ויהי לו ימין
 רבות והיו לו טפחות ועבריים וזמלים וחמודים
 ממה טמכר מהימין

וישמע

יעקב דברי לבן טהיו אומרים לחת יעקב
 את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו קבץ
 כל הקטייטים האלו וירח יעקב פני לבן
 והנה מיטנו טמו בזהבה כתמול טולטוס
 והיה כל זה קטה מאור ליעקב ולזה יג
 הסטימה טצתו ללכת לאדכו מפני סכנת
 הדרך ומפני חמת פטו אחיו אמר
 הטיס יתעלה בטבוואה טוב אל ארץ אבותיך
 ולמולדתך ולא תרח מדבר כי חטי
 אהיה עמך וערבק הטגחתי כך ולטימך
 עם טפך והטייטך בדרך ולהטילך מיד טטו
 אחיך

ובאשר

נתבטיר יעקב ואת הבטורה השתרל להטליס
 זה וקרח לרחל ולראה הטדה אל ימנו ויאמי להן
 דואה חטי את פטי ומביכך והנה מיטנו טמי כתמול
 טולטוס בראותו רוב קטייטי

עם הבריות בנחת ובתכלית השיום כי בזה ישרם
הטלום ויהיה לאדם מהאנשים העזר כייצור לו
מהם ולזה תמיכא טכאטר סאל יעקב מהרזיט
מאין הם אמ' להם זה בנחת ובפידס וקדאס אחיס
לו

התועלת

היטי הוא במדות והוא
טראוי לאדם כסייטריך

לטיאל מדבר מה סיחכבהו הנטיאל למיכחק
ולמהתל טיכאל מדבר וחר טילמד ממנו הדבר
ההוא ולזה תמיכא טלוא ריכא יעקב לטאול להס
מי זה הדרך ילך בו אל חרן כי אולי היה המקום
ההוא וטד היה אטל חרן ריחכבהו למהתל ולמי
ולמיכחק ולא יפנהו תומת כי הרבה יחככו
ההמון בכמו אול הטאלות טהס כל יכר הלעג
והיכחוק לחככס טימי סנתיסר ללכת אל המקום
ההוא הוא יורב המקום ההוא וטמנס טאל להס
מאין הם כי אפטר טלוא היו מהמקום ההוא ולזה
לא יחכבהו למהתל בהס והטייג בזה האופן
מבוקטו מהס

התועלת

הטליטי הוא במדות והוא
טראוי לאדם טייטתל

להיטייר האטטיס אל הטוב בכל הפטים טאפטר
כי בזה מתקן המדינה מה טלוא ישרם עם טכזה
תגרל כאהבה בין האטטיס בהראותס קטתס
לקיטת כי הם מטיג יחיס בפטיינהס ומפיתרליס
טיהיו בתכלית התקון והכלמות ולזה תמיכא
טאמר יעקב לרופיס ההס טייטקו היטין וילכו
לרשות כי לא עת האטק המינה

התועלת

הדביטי הוא במדות והוא
טראוי לאדם טיהיה מ

מתעורר בכל עזר לעזר לקרוביו ולא יתכלס
מהן הלא תדמה כיתכף טראה יעקב טין לבן אחי
אמו ואת רחל בת אחי אמו התעורר למה להטיקו
היטין וגלל לברו אכן תגרולה טהיו מתקבטיס
בה כל הרופיס לגלול אותה כס טכבר למרנו
בזה טכבר היה יעקב אכייץ בגבוריס כי זה ארד
מהתנאים וטד יהיה בהס הנביא יותר טילס אמ'
ול אין הנבואה טורה אלה כל חכס גבור וטטייר
ובשל קיעה

ברית אטי ואתה וטטייה דבר יהיה לעד בני ובניך
על הברית טנכרות ויעט יעקב ויקח אכן וירימה
קייכבה חמי לבניו טילקטו אכנס ויעטו גל אטל
האכן ההיא וירמה טכבר עזרוס בזה הפטר לבן
ובניו ולזה אמר לבן וטד יריתי ביטי ובניך ויקחו
אכנס ויעטו גל וטכלו יחד על הגל וטס כרתו
ברית הטוכר אחר זה ויקחו לו לבן בלסין ארמי
יגר סהרותו ויעקב קרא לו גלעד ויאמ' לבן הגל
הזה טר בני וביטי היום טל הברית וטד טכרות
יחדו על כן נקרא טס המקום גלעד ומה טהיו ק
קורין מיכפה למיקום ההוא כמד טכתו ויעבור את
מיכפה גלעד הנה היתה הסכה בקרימות זה הטס
כי אמר לבן ייכף הטס בני ובניך כי נסתר איטי
מדכחי וטס תענה את בנותי לבלתי טכילס להס
חקס בטאר כמות ועונה או להכריחס ברבר מן
הרברים טלוא בריוטס וטס תקח נטיס על פנותי
ויין איטי עמנו אכל הטס יהיה ביטי ובניך טאותה
מקבל עליך טלוא לענותן וטלוא לקחת נטי וולת'
ויאמ' לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המיכבה
אטי יריתי בני ובניך ער הגל הזה ועדה המיכבה
טאנחט כורתו ברית טימי לא מעבור עליך לרעה
ואתה לא תעבור אלי ואת הגל הזה ואת המיכבה
הזאת לרעה וטולס יהיה רשות לכל אחד ממנו
לעבור זה הגבול אס לא יכוון להרע לחבירו
ילי אברהס וילי נחור יטפטו ביטינו והנה
נטכע לבן בילי נחור בזה האופן ויעקב נטכע
בילי טהיה יראתו ייכחק וזה הוא הברי' אטי

כרתו יחדו ואחר כן ובח יעקב ובח בהר ויקחו
לבני לבן ולבן לאכל לח ויאכלו עמו לח ויריטו
לבן ובניו בהר ויטכס לבן בבקר ויטכק לבניו
ולבנותיו ויברך ואתהן רילך ויטכ לבן למקומו
ויעקב הלך לרדנו לטוב לארץ אבותיו ופגבו בו
קטת מנביאי הרוד או טראו לו מלאכי ה' בטכח'
והביאור הדאטון הוא יותר נראה כי לו מיכאט
בזה המקום טעור נבואה ויאמר יעקב כאטר רחם
מחנה אלהים זה ולזה קרא טס המקום ההוא
מחנס כי טס רעה מחנה אחר הוא לילהיס נוסף
אל מחנהו טהיה לאלהיס גס כן והנה התועלות
המגיטיס מזה הספיד הם טלטיס וטטי

התועלת

הראטון הוא במדות והוא
טראוי לאדם טיהיו דברד

נקראו רודף אחרי יעקב מהמקום הנסע ממנו
לבן כהיה גוון שם יאשו הנה יהיה מהלך
לבן בארבעה ימים כמהלך יעקב בעשרה ימים
וזה מבוא ממה שזכרנו ואולם הרש' הבין שאמ'
דרך שבבנת ימים אין הריבון בו דרך שבבנת ימים
לפי המהלך הבינוני אך הריבון בו הדרך טיהלך
יעקב בשבבנת ימים ויחייב מזה טיהיה מהלך
לבן ביום אחד כמהלך יעקב בו ימים וזה דרך
דרש' ואולם לפי הפשט הוא כפי מה שביא והנה
הטיג לבן את יעקב בהר הגלעד ולחזק ההטיגח'
האולהית ביעקב בארבר הטס ית' אל לבן בחלום
הלילה והזהירו שלא ידבר עם יעקב מטוב פד
רע לבלבל כונתו ולהטיבו וזה ליראו שלא ידק
לו ולא יאנוס אותו לשוב אילו כי גם ההתנגדות
ברבור חשפי' טייחטבהו לבן להרע ליעקב מטע
ממנו הטס והנה הטיג לבן יעקב ויעקב נטע
אחלו בהר פס אחיו בהר הגלעד ויאמר לבן
ליעקב מה עשית' לך והתערמת ממני ונהגת
בנותי כשבויו' חרב טלח הלך פמהם א' מוחבי'
וקרוביהם חשפי' מקומם למה נחבאת לברות
והתעלמת ממני ולא הגדת לי וכבר הייתי מסלח
אותך בטמחה ובטיריס ובתוף ובכנור לכבודך
ולפבור בנותי ולא נטטתני לנטק לבני ולבנותי
עתה הסכלת עטה הנה באמת יש לי כח לעשות
עמכם רע ולאנוס אתכם לכות אך אלהי אביכם
אמס' הנהירני שאמסור מדבר עמך מטנו' פד רע
להטיב אותך ולוה אין ריבונ' להכריח אותך בזה
ואם יש לאל ידי ועתה יש לך התנצלות מה
בלכתך כי נכסו' נכספת לבית אבין אבל בלקיחת
התרפס' אשר לי אי זה התנצלות הוא לך והנה
קראס לבן ילחיו כי הס היו מנהיגים אותו במופק
מה כי הנהגתו היתה על פי הקסס טהיה קוסס
בתרפס' ההס והטיבו יעקב על חשיון ראטון
ואמר אליו הנה השלמה נסעי ממך כי יראתי פן
תגזול את בנותי מעמי וממהיטואמרת מהתרפס'
עס אשר תמסו אלהיך לא יחיה חפס' נא נגר
אחינו מה שמדי מסלך וקחהו והנה לא רע יעק'
כי רחל גנבתס סואס היה יודע זה היה מכריח
רחל טיתטיב' ללבן והנה חפס' לבן תחלה באהל
יעקב לחטבו טיעקב לקח אותס ואחר כך חפס'
באהל ראה ובאהל טיתי האמהות ולא מיכא אלא
טקדס טחפס' באהל טיתי הטיפמות חפס'

לפי
השיב

באהל רחל

תכף טייכא מואהל ראה
כי היה ראוי יות' אס לקחו' יעקב טייטימס באהל
או באחר אהלי הגבירות מטיטימס באהלי
הטיפמות וזה מבוא בפס' והנה לקחה רחל את
התרפס' ותטימס בכר הגמול ותטיב עליהס והנה
מטיט לבן את כל האהל ולא מיכא והתנצלה
רחל לפני אביה פל אשר לא קמה מפניו כי היה
לה וסטה ולא תוכל לקוס מפניו ואחר טראה
יעקב טלא מיכא לבן את התרפס' וכבר חפס' כל
האהלים כעס על לבן ואמ' מה פשטי ומיה חטאתי
כי רדפת אחרי האס מיכאת טטטאתי דבר מסלך
כי מטטות כל כלי מה מיכאת מכל כלי ביתך טיס
כה נגר אחי ואחי' ויטוחו בין טיטנו רל ביט
וביטך הנה היה לך לטפוש על ידקותי ויט' לבני
מאשר רחל עיטך וזה טיכבר עמדותי עטדיס טנה
בביתך ולא אמרת' לך טטילך רחליך ושניך כרי
טאטכב לפיכמי ההגרייס והטלמיס ההס ולא
אמרת' לך טאכלתי אחר מאילי יכאטך כרי ט'
טאוכל לעכבו לפיכמי ולא היתי מתעור' לעכבו
מפריס הטתרתלתי בטימירת קנייטך והיטלחתס
ולא הבאתי לך אחת מהבהמות ואמרת' טיטרפה
זאב או ארי חכך טימתי עלי חהט וטלמותי מביתי
וכן טלמתי מה טינגט מהבהמות ביוס ובלילה
ביוס אכלתי חורב ועס כל זה לא עובתי היכאן
ללכת ל מקו' טיהיה לי יכל וקדח בלילה אכלתי
ותרד טינתי מעיני לחזק הטתרתלתי לכמו' היכאן
ולרשותס ביותר טילס טכפטיס הנה היתה זאת
עבודתי באופן טילס עם טלא היה לי טיכר מזה
כראוי ממך וזה טיכב' עברתיך מדבט טטיר טנה
בטיטי בנותיך והוא היה מבואר טלא היה בזה
ככר ראוי והטיט טיטס טיעברתי אותך ביכאטך
החלפת מטיכורת' טטרת מוטיס ולחלי אלהי אבי'
טהיה בטורי הנה עתה ריקס טלחתני אבל הוא
רוזה עני' ויגייע כפי והנה סבב טיהיה לי ממך
ככר ראוי והנה הוכיח אמס' טיהוא מטיגיח בי
במה טיהוא מזהיר אותך טתטטור מדבר עמי
מטוב ופד רע כרי טלא תויקטי ויטן לבן ויאמר
ליעקב איך עלה בלבך טיבאתי להויק לך הנה
הבנות בנותי והבטיס בני והיכאן יכאטי וכל אשר
אתה רואה טיהוא טילך לי הוא כי הוא מבנותי
ובני ואיך יעלה ברשתך טואססיס להרע לבנותי
או לבניהס אשר ילדו טיהס בני ועתה לך וטכרתה

התועלת

היג' הוא במדות והוא טאין
 ראוי לאדם להמנע מפני
 הבושת מהשתדל בפנינים אחר עוונותם מכא
 נזק והפסד גדול ולזה טיול ישקב ללבן שיתן לו
 אכילתו ויבא מליה כי מלאו ימיו ואם לא ישתדל
 להחליד שעה מולי לא יפיק אחר זה ולא בוש מ
 מזה כי מי שיבוש בכחו לו הרברים הוא מכלל
 חסיד טוטה אמ' ו' היכי רמי חסיד טוטה כגון
 רחוק אתתא רטבבא בטהרא ואמר ראו מחת
 מדעא ראיכולא וראסתכולי בה

חכמים שיהיה לה מזה קצת ולזה תקנו כיתנבא
 לדס החמיסי כרי שיהיה בעלה כסח עמה
 כלטה ימים וכבר נבאמו ואלו הדינים כלס בא
 מכתובות.

התועלת

היג' הוא במדות והוא טאין
 ראוי לעשות חק ממי שהיג'
 ראוי לו ולזה בחר לבן שיסלמו תחלה שבפת
 ימי שמחת למה קורס שיתן לו רחל כרי טלה
 יכנסו ו' ימי הוא בתוך ו' ימי הטנית ולזאת הסב'
 בציטה אמרו בא ממוער קטן טאין טסאין נטי'
 במוער לפי טאין מערבין שמחה בשמחה

התועלת

היד הוא במדות והוא טראוי
 לאדם לנהוג בתכלית
 היטביות כס אכילתו בשפת תטמיט הלא תראה
 שישקב לא הכיר באכילתו בשפת תטמיט שהיה
 למה פד הבקר וכמו זה אמרו באחר מגרודי
 החכמים בתלמוד שהיה מקדש טיטמד ביותר
 בשפת תטמיט היה מגלה טפח ומכסה טפח
 וזמה עליו כמי טכפאו טר כי בזה מהרחקת
 הענות ובוה האופן יהיה הורט יותר נבחר

התועלת

היח הוא במדות והוא טראוי
 לאדם שיקיים מה טקבל
 עליו לתת לו לעשות לזולתו בשלמות ובלב טלס
 ואפשי טלא נהג פמו כנגדו כשורה הלא תראה
 שוקף על פי טנהג לבן עם ישקב ברמאות בפנין
 רחל עבר אותו טבש טיטס כאטר קבל עליו ולא
 קץ בטבור האדובה אבל היו בפניו כימי אחרים
 כאלו לא הונתו לבן ברבר כלל וכן עבר בלמה ו'
 טיטס מחרו באמונה ובטוב לבב גכ כילו היה לו
 מלבן טכר טלס וכבר ירפת טונות הטבור היתה
 בתכלית השלמות ממה טנוכר בזאת הפרטה

התועלת

הטו הוא במדות והוא טכאטר
 היג' טיטס ראוי לדבר מה
 והיה המחור מהס ראוי לרבר ההוא קורס שיהיה
 הטני ראוי לו הנה ראוי שיטתרו לו בדבר ההוא
 ותחלה לפי שיהיה קורס ולזה תמיטא סספר לבן
 טלא היה נהוג אכלס להטיח היכעירה לפני ה
 הבכירה כי הבכירה הגוטה לחת הנטונות תחלה

התועלת

התטיב עטרה הוא במדות
 והוא טראוי לאדם שיהיה
 טיטח בחליה טיטק לוהטס כי ככר יקרה
 טמה שיחטבהו האדם בלתי נבחר הוא יותר
 נבחר לפי הזמנת הוא תראה שישקב היה בוחר
 ברחל יותר מלאה והדמה הסס יתטלה טלאה
 היא יותר נבחרת לפי התכלית אטר בטבורי
 היתה הכונה בלקיחת האשה והוא הולדת הבטס

התועלת

היג' הוא במדות והוא טראוי
 לפי שיטא אשה בתולה
 טיטמח עמה טבעת ימים כי בנה מההתיקרות
 בפנין הטטואין והגדלתו מה טלא יטלס ובו
 גכ מהפיוס ותתקרב לב האשה לבבלה מה טיט
 בו תושלת נפלא להב יאס טלא יחטוק אחר מהס
 וזלתי בווגו וזה מה טאמר לבן לישקב טיטליס
 לטמח עם למה הטכונט טלה ומן המקום הזה
 יטא פסק ההלכה בפנין טבעת ימי חשה בחוטו'
 מכתבות ומפני טיחס מלו הטבעת ימי חשה
 לה למדנו מזה טכאטר יהיה בתולה יהיו לה
 טבעת ימי חשה היה בטלה בחור מו מלמון ומל'
 לאלמנה לא טוכר מזה דבר בתורה ומלס תקנו

התועלת

העברים הוא ברכו והוא
 לפרס הטגחת השס
 יתבלה בטפלים וטיהוא רמה רטפת הטטוקיס
 ולזה טפרה התורה טכבר רמה הטס כי
 טטמה למה וטקן לה רבוי הבטי'
 לפייס טפטה ולהמטיין
 מליה אהבת
 בטלה

התועלת

החמישי הוא במדות והוא
שראוי לאדם שיתקרב
לאהביו ולקדביו ויראה להם מאהבה והקדבה
מה שאפשר כי בזה מתקון המדינה מה שלא
יעלים ריבוי כשיאהבו בני המטיפחה קצתן לקצ'
כאלו הם כלם אחים הלא תראה כי יעקב השלם
עם היוצא כבר ימים נטח לרחל להורו התקדבות
נפלא עם טבחה מסך לבכה להיות לו לאשה כמו
שהיה דרוס וחסיל

כי מפני שהיה יורש לבן שיבא
ממנו סכר מפני מה שהטיב לו באספו אותה
הביתה התעורר מניסמו לתת לו סכר ושאל לו
מה יהיה סכרו ומהסוג הזה בשינו טלמר שמי
פיתן סכר למי שיבא לבקש ממנו שיחליף לו
המטבע שהוא בלתי טוב שהוא דומי שירקק
מאד לבחור לו מטבע טוב כמו שעשה אברהם
לשחרן

התועלת

הששי הוא במדות והוא
שראוי לאדם שיאסוף
קדביו הבית בבואם ויכלו ולא ימנע מהם לחמו
כי הם עיניו ובשרו ובוה תטלם האהבה בין בני
המטיפחה הלא תראה סלבן מסף הביתה יעקב
מפני היוצא עיניו ובשרו

התועלת

העשירי הוא במדות והוא
שראוי לאדם שיבחר באדם
שלמת היכירה כי הורש שיהיה לו ממנה יהיה
יותר בריא ויותר שלם ולזה לא בחר יעקב בלאה
כי היו עיניה דומעות והוא חלי מה ובחר ברחל
עם שרחל היתה יפה תואר וטובת מראה עם
שהיה סבה שישיאש תמותו בה ולא יהרהר
באשה אחרת

התועלת

השביעי הוא במדות והוא
שראוי למקבל הטובה
מאחר שישתדל להטיב לו כפי יכולתו כחן וחק
אם היה לו חק כל מה שטיב לו הלא תראה כי
יעקב השלם עם היוצא לבן מחוייב שיאספיהו
הביתה להיותו עיניו ובשרו התעורר עיניו לפי
לשבו לבן ברשיית יאנו חס לא פוררהו לבן פל
נה כדי שיוכל לשמור בביתו בזולת בטה

התועלת

האחת עשרה הוא במדות
והוא שראוי למי שיבוס
כנגדו לרקק שמו במחיר סכרו שלא ישל ממנו
דק פחות ממה שראוי בהפך מה שעשה עפיון
שהקטיה לשאל פד סכמו ארבע מאות שקל כסף
ולזה תמנעו שהעמים יעקב על עיניו לעבור
לבן שבב טיפס ברחל בתו ואם הוא מבואה סכבר
היה מתרסה לבן בשחות מזה הרבה עם טבחה
היסרה נפלאה להגיב יעקב מה שכיון ליו
והוא שיהיה לו לאשה מבטנת לבן

התועלת

השמיני הוא במדות והוא
שראוי לאדם שטייב לו
מהשגת הטובה שישתדל לעשות מלאכה מהמ
מהמלאכות חק אם היו פחותה לפי מעלתו כדי
שלא יכטרך לבריות הלא תראה שיבא השלם
התעורר לעבור לבן בואת המלאכה הפחותה
לפי מבלתו כדי שלא יכטרך להטבת לבן ובוה
אמרו וול שראוי לעבור עבודה שהיא ורה לו ול
יכטרך לבריות

התועלת

השתיים עשרה הוא במדות
והוא שראוי לאדם שיתחכ
במסאו ובמתנו עם עם הבריות כי לא יתכן
שיזנו אותו הלא תראה כי יעקב עם היוצא בטל
השלמות מפני שכיון שיהיה לו רחל לאשה
התחכם להתנות עם לבן תנאי מבחור וביאר
הענין באופן שלא יסור בו ספק וזהו אמר ברחל
בתך הקטנה ואולי יטנה סם הגדולה ויקדמה
רחל ולזה אמר לו הקטנה ואולי יביא לו אחרת
שטמה רחל ולזה אמר בתך ומפני היות נחמד
לבן בעיני יעקב ברמאות ממה שהרגיש בו
במדות התחכם להתנות עמו באופן וזה
כי ראה שהיה ברצונו לרמותו
ודנה כפל התנאי עם
שלא הושיב לו

התועלת

השליש הוא במדות והוא
שכאשר יגיב לאדם שידות
ממי שיבוס לשאל ממנו סכרו דומי לו מניסמו
להתעורר לתת לו סכר
ולא יעלים עיניו מזה ולזה תמנעו

רוחי סיתרחק מחברת הרעים פן יעגנהו רע ב
בכבודם כמו סומד בהתחברך עם אחויהו פרץ
הסם מעסיך ובכלל הנה כמו סתרבת ההכנה
בכריקיס להטיב להם כן ייטיב בסבתם לומר
יסבו בביתם ולגללים ליהם ולוות הסבה בעינה
ברך הסם את בית המיכרי בגלל זסקה .

התועלת

הסמטה ועשרים הו' במד'
והוא סרומי לזרם כסירוח
סייכליו מעטיו סיתרל סיהיו מעטיו לו לה
לולתו כרי סתהיה ההכרח לרולוה היה חוסק
יצק סיהיו מעטיו לבינו ברמותו טוב הכרחתו
ומזה המיק' סמי סידמה רוע ההכרח בעטיו
רוח' סיימי בעסקיו כרי סירחי ממנו רוע ההכ'
כמו סומד חבי כמעט רגע כרי יעבור וטע וומר
לכן המסכיל בעת ההיא ירוס כי נת רטה היא .

התועלת

הכט' הוא במרות והוא
סרומי לזרם סידחיק ממנו
החסד בכל ענין וחקתם היה כודע במסד' ובזרד
ולוה תראה סייקב עם מה סיהתפרסם ללכן
מאמנותו ויסדו כמה סעבר אותו כמו סספ' בסו'
הפרסה רחל'ן ופויך לו סכרו הרחיק סיהיה לו
סכר מלכן וס' לו באופן סלא יתכן סייסיגני
חסד בו ולוות הסבה התעורר יתקב לימות מבי'
לכן כאסד רוח סיהיו חוסדיס אותו בניו ולא
היו פני' לכן פמו כתמול סלסום וצוב התועלת
סיהיה מגיע לו ממנו כרי סיתרחק מן החסד .

התועלת

הל' הוא במד' והוא כסירוח
זרם סיתפסק מיס אחר
לכסוק לו חקו רוחי לו סיתרל סייגיס לו ממנו
חק בו וה ווען סיהיה בוולת פול ולוה תראה
סכומד רוח יתקב סדיסן לכן היה לסלחו ריקס
מזנו סיתרל בוולת פול סייגיס לו חק מלכן
פנה סעטה מהמקלות ונבור בזה הפעל מהסם
ית' ולוה לא היה בות פול לפי סלכן הכסי סיהיו
ליסב העולדיס ביסן בתאר ההוא ולא התנה
סלא יסב יתקב סיהיו העולדיס בתאר ההוא .

התועלת

הוא הוא במרות והוא סרומי
לזרם סיהי' ורין בעטיו

ולא יתדל מהס הלא תראה סיעקב חקו לרחל
ולוה הסדה ואל יאנו כרי סלא יענוב יאנו עם
ססס ותיה העינה יתרי סלמה ויתר נעלמת כי
לא יסעב זיס סיס דבריהם ותתבודד
יתר מחסבתם בזה ויסלם
בסדה טו' העינה ית'

מעבדי

התועלת

הלכ' הו' במרות והוא סרומי
לזרם כסירוח דבר
מה מאנט' ביתו סייכריחם פל זה על כרי האנט
והטמוח אבל יתירל לפתות וזותס ולהכניעס אל
מה סיריכהו בתכלית מה סופסו כרי סיתפורת
לוה מעכמס כי זה יתרי טוב מסיפסו זה על כרי
האנט וההכרח ולוה תמכא סומד יתקב לנטיד
דבריס נכוחיס יביאוס להכניעס חליו להפרד
מאביהס והודיע להס בסוק דבריו כי הסס יתע'
סוהו לסוב ולכת ולסוב אל אבי כרי סיתריע
בזה מזה היסר גס כן סלא ימדו פי הכי' ית' כי הס
היו מאמינות בו כמו סהתבודד כמה סקדס .

התועלת

הלג' הוא במד' והוא סרומי
לזרם חס הוא מוסגח מה'
ית' סיתרל בסמידת קניינו ולא יסמוך סיי הנוס
הלוה תראה סייקב הסלס עם היונו כרוך לברו'
פפני' לכן ורמותו פיסס דבקת ההכנה בו לא
פנו דבר סקניינו סלא הביא פמו ולוה וסד' ולי'
יברכה ליהי' ימול בטל תל בכל מסר תכטיה .

התועלת

הלד' הוא במד' והוא סרומי
לזרם סיתרל בהגבת
התכלית סייפון חליו באופן היתר סילס חק על
פי סיהוא בטוח סיעור בה מהסס יתכלה ולוה
תראה סייקב כיון סיהיה עסנו בעת סיהיה לכן
גזון יאנו סיהיה רחוק ממנו ררך סולכת ימיס
פרי סיתרחק מסס קודס סידגיס בזה לכן וייטא
מן המרץ מסר היה ללכן בה ממסלה על יתקב
וזה סהסס יתעלה ואעפי' סיהוא יבטיח סייבור
ברבר מה הנה יריכה סיתרל הזרם בהגבת
הדבר ההוא בסבות הנאותות ולוות הסבה חסר
לסמזאל עגלת בקר תקח בידו ולוה לא חסר אל
תירא סאכ חסילך מכק סאול כי חתה חולך
בסל' חוה וכמו זה ריכה סייבור יתקב

התועלת

הכא לפריסם משלת האומה

הקדושות ואמונתם בסם
 יתעלה נר סכבר תרומה טלחה ורחל יחסו כל מה
 טהיה להם מהבנים להטגחה ולחכמה מהסם
 יתעלה נר סכבר גדלו בין אנשי בלתי מזמינים
 בסם יתעלה ומפני זה הסכמו מן הסמים טיהי
 הורש טייסא מהם נבחר כי כבר היו ההודים
 בתכלית הטלמות וטבעה המקור רוחי טיימא
 במה טיימא ממנו והנה הודת למה לטס יתעלה
 כאטר נתן לה הבן הרביעי לפי טרבוני הבנים
 כבר טלס לה בטלמות בטלטה הדוטונים וזה
 טיהרבי הדוטון הוא טנים והרבוני היותר טלס
 הוא טלטה ובג יחלט טס הרבר וטל האנטים
 כי לא אמרו זה מטלטה וזה אמרו ול בענין
 ויבת האטה טיהרין בימים רבים והוא טלטה
 ימים טנים רבים טלטה ובהיות הענין כן הנה
 כטטקן לה הסם יתעלה רבוני הטובה יותר היתה
 רוחי טתורה ול וטלס היו האמהות נבימות וטס
 לא נוכר וידעה למה טיהין ליעקב יב טבטים
 טחדבטקן וכאטר הגיעה לגדולה ממספר הבני
 יותר מהרביעית הודת לטס יתעלה ולוחט הסבה
 גס כן אפטר טלח טולה רחל מהסם יתעלה כי
 אס בן אחר כי כבר היו ליעקב יא בנים וחפני
 טכבר היה אפטר טיהין ליעקב מהבנים יותר
 מיכר רבקות ההטגחה האלהית בו

מט טעני טהי
 יטני גטל יטנינו זה

התועלת

הכר הוא במרו והוא טרווי

לחדס להטיחל בכל טון
 טיהין ול בני מוטותג חוטפ טיהי לו בנים מוט
 אחרת הלא תרומה טכבר אמר יעקב לרחל מה ט
 טיובן ממנו טאס היה טתינת הבנים לה מיוחס
 אל הטיטרלותו וריטנו לא היה טיקר בזה ועד
 טכבר תרומה טקבע יעקב מיטכבו בואל רחל
 לה טלי לה מבוקטה נר טלח נטרטה לטכב טס
 למה אס לא ברין רחל כאטר הסכימה בזה
 מפני הדודים טטטה לה למה וכבר אמרו ול
 טכבר וזה טטטה רחל טלח טקברה טס יעקב
 מפני טוללה בטטכבו טל אוחו טריק וטלס
 אמרו זה לפי טיעקב היה מכרן בזה כרי טיטלס
 ההריון לרחל כי לא ידטוי זה עת יכטר יותר
 חלה לא היה רוחי לה לוחט הענין טעטת ריכו
 לומר טוללה בטטכבו

התועלת

הכה הוא במרו והוא טרווי

לסואל הטובה והחכמה
 טלח יטול רבר גדו כי אולי יטט ממנו ההטב
 בטוחלט ולנה תמיטא טלח טילה רחל כי אס בן
 אחר כרי טתהיה לה רבוני מה בבנים וטל טולה
 עוד בטס רבים וכוה תמיטא ביעקב טלח טלח
 מהסם יתעלה כי אס לחס לחכול וכגר לרבוט
 ולוחט הסבה בעינה היתה ברכת הטביא מטופר
 לפי הכנת המקבל כי הו לא יפליג בטילת הטוב
 מהסם יתעלה יותר מהרועי

התועלת

הכב הוא במרו והוא טרווי

להתרחק ממדת הקטמה
 כי היא מדה פחותה מור ולוה תרומה כי מפני
 טלח חטיקה רחל בבנים כי אס על כר הקטמה
 באחוחה קדה לה טלח הטיגה מבוקטה כי אס
 בקטי עיטס נר טמתה בטבת הבנים והיה זה
 גכ טבה אל טיהין רבריה טס טלמותה בועפן ט
 טכטס טליה יעקב במה טטאלה מפני טיתן לה
 בנים

התועלת

הכו הוא במרות והוא טרווי

רווי לחדס טייחח אטיה כי
 אס לתכלית טיהין לו בנים ממנה לא לרקטטה
 ההטמה ולוה ביחוי יעקב טכבר עבר לכן בעבור
 בניו להודות על טכונתו היה בטטיות הנטים
 טיהין לו בנים מהס

התועלת

הטלס וטכרים הוא במרו

והוא טוין רוחי טייחחס
 הכח והמטלה ברבר כי אס לט יתעלבו כי
 מאתו חכל ובוה יטיטרו ההמון אל ההאמנה בו
 חלה כטס יעקב נטיחטה רחל טטינת הבנים לה
 ליעקב

התועלת

הטבע וטכרים הוא

במרות והוא טרווי לחדס
 טיטתל בחברת הטלמים כי לרגלס יברך וזה
 הס ית ולנה תמיטא טיהיה מבוקט לכן טיטב עוד
 יעקב טמד לפי טכבר ומה טברכהו ה ית בגרלו
 חלוחט הסבה בעינה

אלו הקניינים נשדדתי מלבן ושלחתי להגיד
למרוני למימחן בעיניך וכל זה היה לפרסם
לעטיו כי הוא רח היה סונח לו ולא ידעה
להתרחק ממנו ולהעלים מימנו בניינו אך
ריבנו להתנהג עמו כמח עם סכבר פרסם
לויבנה המומד שיפאב מינו עמו במדרגת ארץ
כמו סכברכהו יפחא אכן הוא לו במדרג עבר וזה
ממה טייס רוסם לפלא להסיר ממנו טמאת עטו
ואולם אמר יפאב לטרוחיו כה תאמרין וארוני
לעטיו כרי טיטיכב בלבם טעטיו הוא ארו ליעק
וירבו עמו בדרך מוסר העבר כמו סנת החכם
אכן עורא והנה במו הטלוחים והורישו ליעקב
סכבר עטיו טליחחחם וטעטיו הוא הולך לקראתו
וארבע מאות מיני עמו ויירא יפאב מוד טיגיפ
לו טוק מעטו ויירא לו מעפי סכבר הטי הבטיחו
טייטמרהו בכל אשר ילך הנה יראו יפאב טמא
מינו ראו לכו ואת ההטגחה הנפלאה ויעבר
ממנו מפני זה הייבור הטוב וזה כי הייבור הטו
מינו חוזר כטאין בו תנאי בעיניו ואולם כטהיה
בו תנאי בעיניו יסוד היבור בסוד התנאי
כענין הברכות הכתובות בתורה למקיימים
מינעיה וכבר תמצא סומד ירמיהו רגע ארבר
על גוי ועל ממלכה לנטוש ולנתוק ולהאביר
וטב הגוי ההוא מדינתו אשר דברתי ליו וטחמתי
על הרעה אשר חטבתי לפסות לו ורגע ארבר
על גוי ועל ממלכה לבנו ולנטוש ועטה הרעה
בעיני רבותי טמוט קולי וטחמתי על הטוב אשר
אמדתי להטיב לו הנה ביאר לך טהייבור הטוב
והייבור הרע חוזרים בטני המקבלים משוב
לרעו מרע לטוב ולפעמים יהיה היבור באופן
טיחוייב טיהיה עמו תנאי וזה לא נוכד והוא ב
כטייבור ה' בטו מתמיד בכל מקו וכל זמן כי זה
יחוייב ממנו טיהיה טס תנאי והוא טיהיה
המקבל באופן סתרבק בו ההטגחה הילחית כי
זי אפסד טיגיפ כמו זה הטוב התמיד בנולת
זה החופן כמו סקדם וכבר ביארנו זה כלו בטטי
מספר מלחמו וטס ביארנו טהייבור הרע יס
בו תנאי חס לא נוכד והתרטו טס כל הספקות
הטפלות בזה וכאסר טעדי יפאב זה ירא טמא
יגדס החטא ומנו ממנו זה הטוב מיכר היותו
בלתי ראו סתרבק בו ההטגחה האלהית בכמו
זה האופ הנפלא והיה לו עדי ליו טיטיחת ורעו

לסבה טנית וזה כי זה היה אפסד בנולת בטו
הייבור כי כבר אפסד בנולת בטו הייבור כי כבר
אפסד טיקים לו הטס ורעאחר ולזה הסתדר
יעקב להיכיל מה טיזכל וחלק העס אשר עמו
וקניינו לטי מחנות טמס יבא עטיו אל המחנה
האחת והכהו אחלי תתקדר רתנו ויטכל הכני
והתפלל יפאב לטס יתעלה ואמר מלהי אבי
אברהם ומלהי אבי יפחא הטס המומד מלי טוב
לאריכך ולמולדתך חטייבה עמך הנטי בלהי ראו
לכל החסדים והאמת אשר פטית את עברך כי
במקלי עברתי את הירדן הנה בבאי לבית לבך
ועתה בטובי הייתי לטי מחנות יטב טא בעיניך
טתיכילני מיר אחי מיר עטו פן יבא ויטחיתני
מבלי הטאיר לי טריר ואתה הבטחתני טיטיב
עמי ותטיס ורעי כחול היס אשר לו יספר מדוב
ועס כל זה הנטי מפחד עטו להיותי בלתי ראו
לכמו ואת ההטגחה הנפלאה וילך טס יפאב
בלילה ההוא ולקח מהבא בידו מהקנינים מטהה
לעטיו אחיו לפייס רשתו ולהטלים עמו וטס בכל
עדר מהנכריס מה טיספיק לפרד ההוא בטבט
וזה טיהוא טלח טוים מותים וטיטיס עטרים
וחלים מותים ואילים עטרים גמלים
מטיקאות ובטיהס טלטיס פרות ארבעים ופרים
עטרה מתונות עטרים ועטרים טטרה וטס כל
עדר לבדו ויבנה לטיס ריוח בין עדר ובין עדר
כרי להטביע שינו טל עטיו כרי טירואה המטהה
יותר גדולה ויבנה לכל אחר מההולכים אחרי
העדרים טיימור לעטיו בטיטאלהו למי אתה
ולמי מה טלפניו יענו לו לפברך ליפאב מטהה
היא למרוני לבטו גס הנה עברך יפאב אחרינו
ואולם עטה זה יפאב לטיכך חמתו במה טירואה
מהפולגת המטהה ומהפולגת הכנט יפאב לו
מתעבור המטהה מיסל פני יפאב רל טהואהיה
רואה מותה בעברה והיה רואה טטטו כמו טיטיה
מותס לתת ריוח בין עדר ובין עדר ויפאב לך
בלילה ההוא במחנה וקס יפאב בלילה ההוא
יעבר נטיו ובטיו וטיפחותיו וכל קניינו את
מעבר יבוק אחר טעבר הוא ראטונה לטו טומק
המים ומאי זה מקום יכטר יותר טיעביר וטטאר
יעקב לבדו להטביר לויקטת קנינו טטטארו טס
וייטן טס וטראה לו בטבואה מלאך יי כאלו הוא
מיס לפרכה רבחתו

במקלות באופן ההוא אעפ"י שהבטיחו הטיס יתעב
שכבר יהיו כל העתודים השוליים על הימין
נקודים וברורים וכמו זה ימצאו רבים בתורה
ובדברי הנביאים

התועלת

החמשה עשר ימים להודיע
עצם השגח זהו יתעלה
ברבדים בו עד שכבר רבר הטיס יתעלה מל לבן
בחלום בעבור שמירת יעקב וכבב שיבקש לבן
מייעקב שיכרתו ברית יחדו טולח יפכו אחר מהם
המקום ההוא שהטיגהו בו להזיק לחברו בדרך
מה שאמר הכתוב בריות יי ררכי ארץ גם אויביו
ישלים אתו

התועלת

הכסיה וסלטים הוא במרו'
סראוי לארס כשיפרד מו'
שהיתה לו חברה עמו שיפרד ממנו בפיוס
ובטלות לפי מה שאפשר ולזה נטה יעקב ללבן
מדתה ולבניו קורס שיתפרדו ממנו ואעפ"י טולח
היה לבס טולס עמו והנה האריך בזה הספור
להודיע הטיסלות הטיסטים מייעקב איך היה
מפני רוב התועלת המגיעות ממנו והודיעתנו
התורה הטימו שנתחדשו או לקחת המקומו כמו
ביתל וגלעד ומינפה ומחנים כי זה ממה שיהיה
מוסיף האמנה בזה הספור כי טמות ילו המקומו'
היו מפורסמים בעת מתן תורה

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים

וגומר עד ויבא יעקב סלס

ביאור המלות

החסדים הם מה שעשה לו ה' יתעלה מהשונות
ומה שיישיר לו מהם האומת הוא מה שקיים לו
הסם יתעלה מיעודיו הטובים כמו שביארנו זה
במה שקדם במקלי בוולת סוס קצין לא היה לי
וולת מקולי שהייתי נטח בדרך כרי להמלט
מהכלבי וממה שידמה להם והכני באופן טולח
ישאיר לי סריר וזה טיטה אס על בנים ומית ה
הכל יחד ויחס ההכונה לו בעבור היותם כלם

לא סתם יב

קטיטו או הוא מוכן עיטמו ואחר עמו כמו
שכתב החכם אכן עורה והריכון בו והכני והכס
אס על בנים והביאור הראשון טראה לני יתח
הכפרה שניו אעביר אפ"י ויאבק כמטהג האנטי'
המתאבקים להפיל האחר מהם האחר ותקע כף
ירך יעקב סרה ממקומה באופן שמיטח עיטמו יס
יכולע על ירכו כשהטיס יטרי' עם אלהי נחשבת
טר עם המלאכים לחזוק הטגחתך וקדבת מרדג'
מהם ויורח לו הטיטט כאשר עבר כי כבר
יורח הטיטט במקום אחר ולא יורח או במקום
הטיט המתחלה לו באורך וזה מבואר למי טעיך
עיון מטט בחכמת התכונה כף הידך הוא
הבטר המתעגל סביב העיטט הנקרא האטקא'
המזנת והוא מחזיק בעיטט ההוא כמו
טיקף כף היד במה שייחוי בו גיד הנטה הוא
סס הגיד אשר על הכף ההוא לרד חייטני הגוף
ועטיטו מפורסם נקוד כל ויטקהו להורו טאין
פטיקתו בלב טולס אבל היה עניינה ממרכט בין
הנטייקה ובין הערד הנטייקה ולזה היתה וזאת
התיבה ממורכטת בין הכתיבה והמחק מי לך
כל המחנה הזה אשר פגטתי והריכון בזה מי
מהאנטיטט הוא לך כל המחנה אשר פגטתי
והריכון בזה מי מהאנטיטט יטוה לך כל המחנה
הנה אשר פגטתי חל' וזה כי הארס יתן הרדון
כרי שיהיה לו ממקבילו גמול וריטה בזה טאי
אשר טיטולס לו גמול על רדון נפלא כזה או
פירוסו מה יבקטו לך כל המחנה אשר פגטתי
והם מוליכי המטחה כאלו לח היה ממזין טטו
טתהיה המטחה טולחה לו להפליגתה פטי אלהי'
פטי הסדים גדולים או יריטה בזה פטי מלאכי ה'
להודיעו טהוא נביח כרי טידת מהזיק לו בלות
פטיקות העוללי' לחטי לטחת טלי ויכנה אטיח'
ואטובה

ביאור הספור

וכר שכבר טולח יעקב מלאכים טולחים ילכו
לפניו חל עטו וחיו להסתרל להסלילס עמו כפי
מה טאפשר ולזה אמר להם כה תאמרין לאדוני
לפטו כה אמר טבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר
ער טתה והיכליחני הס' יתע' בביתו ונתן לי סוד
וחמוי יטן וטבר וטפתה ותקף טיהגיטטי אלו

טיכבר נטימט במיקומות רבים זכר היות הנבואות
 בחלום בו במראה להטיטטו טיכל הנבואה היא בזה
 התואר ולזה לא זכר בזה המקום שיהיה זאת
 הנבואה בחלום או במראה ואם יספק אדם עלינו
 ויאמר איך יתכן שיטואר לו מזה זה הרושם בזה
 שיהיה יכול על ירכו כחשיר הקיץ נאמר לו שזה
 חפטר מיכלנו לאחת משתי סבות אמנם האחת
 היא טיכבר נראה התפעל כלי הנפטי מהרמיונים
 שיהיו לאדם בעת הטיטה לפי שהרמיונים ההם
 יטעו כלי הנפטי הנטה מה וזה טיכבר תראה
 שיחלום האדם והוא טיכבר עם אשה ויראה קרי
 כאלו היה זה פועל טולם בהקיץ וכן תמיכא
 שיחלום האדם שיהוא טיפל ממאן גבוה ויתנועט
 מפני זה איבריו בעת הטיטה תנועה נפלאה עד
 שיקיץ בסבת זאת התנועה וימיכא עיניו טיכבר
 התנועה תנועה נפלאה עד שיקיץ בסבת זאת
 התנועה וימיכא עיניו טיכבר התנועה תנועה
 נפלאה וזה מבואר מאר מהחוש ולזאת הסבה
 אפשר שיקרה לו כשראה כטיקשה כף ירכו בחלו
 טיטואר לו מזה הרושם במקום ההוא מיכר
 התנועה תקרה לו וזה אפשר שקרה טמיכא
 טימיו יכול על ירכו כחשיר הקיץ והסבה השטת
 הוא טיכבר יתעורר לפעמים הרמיון מהדברים
 אשר יתפעל בהם האדם בעת הטיטה ולזה יקחו
 הרופאי רואה חזקה טל החולי מחלומות החולה
 והמטיל טאם יגע היטן ברבר קר יחלום שיהוא
 במים קרים או טיכבר ירה פלין הטלג והכפור
 ומה שידמה לזה ואם יגע היטן ברבר חם יחלו
 שיהוא באש או שיהטימט מכה עליו ומה שידמה
 לזה וזה דבר אין ספק בו כי החוש יעיד על זה
 ולזאת הסבת תמיכא טכאטרי יגבר המותר הזרטי
 באדם ויתעורר ליכאת יחלום שיהוא טיכבר עם
 אשה ולזאת הסבה בעיטה הנה כטייתחדטי לאדם
 נאם מה בעת הטיטה יחלום טיכבר הוכה במקום
 התואר בסב ריב היה לו עם אדם אחר מה בחלום
 וזה ממה שיקרה גכ הרבה לפי מה שהוטג לנו
 בחוש ובהיות הצטין כן אפשר שקרה לישיקב
 בסבת העמל טעמל בהעברת כל אשר לו בטחל
 טנתחדטי לו נאם בכף הירך בעת הטיטה וטרמה
 לו מפני זה בחלום טל נבואה שיתאבק עם זה
 האיט ושתקע כף ירכו בהחבא וללהתאבקות
 הנראה לו בעת הטיטה גסבות האחת מהם היא

חזוק הדבקות אשר היה לו עם זה המלאך והטיטי
 מה טיטוטטה מחטיבתו בהקיץ להמיכא
 תחבולת להפיל עטו אם יכא פלין להכותו
 והטילטיית הכאב טנתחדטי לו בעת טיטה בכף
 הירך עוד ספר טיכבר נטא יעקב עיניו וירא
 והנה עטו בו וארבע מאות איט טמו ויחץ את
 הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי הטיפחות
 ועברו הטיפחות וילדיהן ראשונה ואחריהן לאה
 וילדיה ואחריהן יוסף ורחל ושם אחרון החבים
 לו יותר כדי טאם יטיכל רבר יטיכל היותר חביב
 לו והוא עבר לפטיהם וטכנע בכל טוץ אל עטו
 עד טיכבר הטייתחיה אריכה טיבע פעמי עד גטיה
 עד אחיו זכראות עטו זה ההקנע הנפלא עם מה
 טראה מהפלקת המטחה רץ לקדמתו וחבקהו
 וטפל על יכואריו ונטיק אותו ויככו במטיפט
 האחים טעמדו זמן רב טולא ראה איט את אחיו
 ויטא עיניו עטיו וירא הנטיים ואת הילדים ויאמר
 מי ילה טיהם לך והטייב יעקב טיהם הילדים אשר
 חטן יי עברך ומגטון לעטיו הטיפחו הנה וילדיהן
 ותטייתחון וכן עטו לאה וילדיה ורחל ויוסף כי כך
 ינה להם יעקב או עטו זה טעט ראות שיהטייתחו
 יעקב לעטיו ויאמר עטו לייעקב מי הוא טיתטוה
 לך ומהבתו ותקת גמולו כל המטחה אשר פגטיה
 כי באמת להפלקת המטחה לא יוכל איט לטייל
 לך גמול הראוי עליה כראוי לך והטייב יעקב טולא
 טלח ואת המטחה לתקות גמול כי אם וימיכא תן
 בעיטי עטו ורי לו בזה הגמול והטייב עטו טיטי
 לו רב וטולא יקח רבר ויטיכר בו ויקח ויאמר
 עטו אל יעקב טטט וטלך יחד ואלך לרגליך
 ויאמר אליו ארטי יורע כי הילדים רטיס כי כבר
 היה בהם מי טיוץ לו וולת טיטי טיטי והיו בהם
 רבים פחותים מטייתים טטרה טטט וקכ היטין
 והבקר המטייקת עולליהם הם מיכלי ועלי הטהגת
 ואם לסבת המהירות ירפקוס בריכיתי למהר
 רגלי מפטי המוסר בטתלך עמי וטיתו כל היטון
 והנה תלה התללה ביטון לפי שיהוא הפחות מכל
 המיטים טזכר טהיו בסכפה אם ימהר תנועתו
 ובהיות העטין כן חליתי פטי ארטי טיעכר לטיו
 עברו ויטייב למקומו וימי אלך בטית ררגלי
 המלאכה אשר לעטי ולרגל הילדים עד אשר
 אכא אל ארטי טעירה ויאמר עטו ארטי טריו
 תעריכה טולך עמך הנה אטיח עמך טן העס וטי

מ

בו וקרבת מדרגתו ממנו נראה לו כהוא נאבק
עמו עס שיעקב כבר ראה ענין זה ההתאבקות
מפני טרדת רמיונו בענין עשו וחיטב להמיצא
תחבולת להפילו אס יקום עליו להכותו כי אין
מראין לאדם אלא מהרהורי לבו והנה ארך זמן
ההתאבקות עד עלות השחר כי אז הגיעה עת
שיהיה מקיץ יעקב לפי מנהגו והנה נראה לו
טיגפ בכף ירכו ותקט כף ירך יעקב בהאבקו עמו
ואמר ליעקב שיטלמהו כי עלה השחר והגיעה
העת הראוי ליעקב שיפנה לעסקיו ולא רצה יעקב
להתיר הקטור אשר ביניהם אס לא יברכהו תחלה
ואמר אליו המלאך טלח יקרו טמו עוד יעקב כי
אס יטראל כי הוא טרד עם מלאכי השם עד
טמדרגתו קרובה למדרגתם ולא נראה כחו בזה
ויהיה טרד גכ עם אנשים ולא ינרנח ובזה היה
ליעקב יעוד מה טלא ינצחהו עטו ויטאל יעקב
את המלאך מה טמו המור על מהותו כרי טיוטג
לו מהותו בטלמותו והוריב אותו המלאך כי
מהותו נעלם מאד וי אפטר שיטיגהו האדם

וכבר ביארנו זה בראשון ממלחמות הש' ויברך
אותו זה המלאך טס וכאטר הקיץ קרא יעקב טס
המקום ההוא פטואל כי ראיתי ליהם פנים אל פני'
ותנכיל נפטי והנה זרח לו השמש כאטר טבר א
זה פטואל וזוא יכול על ירכו מפני מה טקרהו
על כן יסו בני יטרל בהר סיני טלא יאכלו החלק
מגיד הנטיה טיהוא על כף הירך אבל מה טיהיה
ממנו בזולת המקום הזה לא נאטר להם לאכלו
וזה היכווי היה לפירסס עני' וזאת הנבוא' הנפלאה
טיהגיע ליעקב אשר מרוב הדבקות טיהיה לו
במלאך קרה לו זה המקרה וזה כי ההואמנה
בנבואה היא מפנו' התור' ואורס אמרנו טטטטו
בה יטראל בהר סיני כי התורה לא נתנה פעמים
כמו טאמו ול בפרק גיד הנטיה וכבר ביה טבת זה
אכל ביהו פרה ורביה בפר' בראשית ולזה יהיה

השרש

האחר מואת המיכוה טאנה
נוהגת לא במה טמינו מותר
באכילה כמה טייט לו כף כגון בהמה וחי טהור'
ואורס העוף אין לו כף רל טיהיה עוגל את ה
העיסס ומחויק בו ולזה אינו נהג בו וזה כי עט'
זה המזמר הוא טמן הבעל חי הנאכלים ירין
טטוהר טלא טאכיל גיד הנטיה וזה מבואר בטטטו

וזה כי מניעת החלק מה מהרבר לא תהי' בעיניו'
אס לא היה הרבר ההוא מותר וזה טאס היה
הרבר ההוא אסור לא תהיה המניעה לחלק
בעימות אבל תהיה לכל ולזה יתבא טיהוא נהג
בטליל ובכל אחר מהירכות כי בכל א' כף ונהג
בנבלות וטרפות טלהס ובבהמת קדשים לפי ט'
טימינס מותר באכילה והנה נסתפק לחכמי
התלמוד אס מה טאמר הכתוב אשר על כף הירך
ירצה בו טיהיה לו כף לפי המנהג הטבטי או
לפי המיציאות וזה טאס רצה בזה מי טייט לו כף
על המנהג הטבטי יהיה נהג בבהמה וחייה אף
על פי טלא ימיטא להס כף בזה התואר כי הוא
בטבטי מיטא להס כף ולא יהיה נהג בטוף
אף על פי טיימיטא לו כף בזה התואר כי הוא בט
בטבטי טלא ימיטא כף עוגל העיסס ומחויק בו
ואס רצה בזה במי טייט לו כף לפי המיציאות
הנה יהיה הענין בזה בהפך ולזה יהיה הענין
באלו ספק וספקא דאורייתא לחמרא

השרש

הטיט הוא טלא מנטיה התורה
התורה מגיד הנטיה אלא מה
טיהיה ממנו על כף הירך לא מה טיהיה ממנו
בזולת המקום ההוא וזה מבואר ממה טאמר
הכתוב אשר על כף הירך ואורס חכמינו זל' לעטו'
מטימרות למטימדות התורה אסרו גיד הנטיה טלו
והיכריכו לחטט אחריו במקומות טיהוא טסתטף
בהס כרי טטויטאיהו בטלמות עם כל טטטיו
ואסרו גכ טימנו טלגי' הנטיה ולא היכריכו לחטט
אחריהנה נטבארו אלו הטרטים בטלמות
בפרק גיד הנטיה וכבר התבאר במה טיזכרנו
בטרטי' הכוללים טגיד הנטיה הוא מותר בהט'
וראו טיתרע טאעפי' טילטון אכילה בו בתורה
בגיד הנטיה לא יהיה מתנאו טיהיה בו כוית כי
כבר מנעמהו התורה בביאור היה גרול או קטן
ויראה לי טאס רסק וכתט מהחלק האסור בגיד
הנטיה לא יהיה מחוייב באכלו מהמרוסק אס
לא יהיה בו כוית טיהרי' לא טקרא אגיד הנטיה
וזה יתבאר ממה טאמר בפרק אלו הלוקין
במי טיסק תטיט נמלות והנה הסטטנו טיהיה זה
ההתאבקות בעת הנטיה לפי טהוא בלתי אפטר
טירואה לארס מלאך השס בזה האופן בהטיתמט'
בכחותיו הגופיות וכבר הודיענו הרב המורה

שיעברו לו בו שאין סכנה בעברו במקום ההוא
ולזה תמצ' כי יעקב להיותו מטיב בעיניו שאם
יראה שיהיה פגול ההוא מים רבים לא יתכן
לעבור בהם יוכל לשוב לאחור מברי' שישגהו
בהם נוק ריטה לעבור תחלה זה הנחל קודם
שהעביר כל אשר לו כי אם העמים על עיניו
להעביר קודם שנסה עומק המים ומימי המים
באופן לא יוכל לעבור הנה לא יוכל לשוב לאחור
עם מה שהיה מעביר פניו ובניו

התועלת

הח' הוא ברשות והו' להודיע
חוק הסגחת הטי' יתעלה
ברבקים בו עד שכבר הראה ליעקב בנבואה
לישב נטו ממה שהיה מפחד ממנו שיהו יטרר
עם להים ויטור גכ' עם אנטים ויכול ולזאת הסב'
בשינה יורה לטנות טמו כמו שטינה טס אברהם
וטרה כאטר הבטיחו שיהיה לו בן ממנה כארן
אמר שאם היה ראוי שיניח יעקב הנה ישראל
לא יניח כאמרס זל אברס מינו מוליד אבל
אברהם מוליד ולזאת הסבה נכפל זה הטינו
ליעקב כשיעבר לו הטי' שיהיה לו ממנו גוי וקהל
גרים כארן אמר שאם אין יעקב מוליד עוד הנה
ישראל יוליד ולזאת הסבה אמרו זל שטי' הטי'
הח' אחר מהדברים שמקדעין גור דינו של אדם

התועלת

הט' ברשות והו' שאי אפשר
לאדם שישג מהות הסכל
הפועל כמו שיחשבו זה קצת הקורמים וזהו מה
שאמר לו המלאך למה זה תכחול לכמי' כמו
שבארנו וכבר ביארנו אמות זה באו במי'

התועלת

הי' הוא להודיע משלת יעקב
וזה טכב נתקרה מדרגתו
למדרגת המלאך עד שטרמה לו שנוחק עמו עם
שים במה שנטאר לו מהרוס מוות הנבואה
שרסס לאמתת וזאת הנבואה והוא שכבר נמכר
שהיה יכול על ירכו כשהקץ ולזאת הסבה
נטונו טלא לאכול גיד הנטה אשר על כף
הירך כרי שיתפרסם לנו עניין וזאת הנבואה
הנעלה עם טבנה רוטס גכ' לאמתת עניין וזאת
הנבואה אשר היו פטה מפנות התורה וזה שאם
לא ימין בנבואה תפול התורה בכללה ויבא

יעקב טלם וגו' עד סוף הפרשה . . ביאר המלות
טלם הוא משנין טלום והריכון בו שכבר באו
בטלום ולא ארע לו טום מקרה רפ' עד באו
בטיכס' קטיטה היא משה לפי מה שבארנו דול'
וכבר יהיו מהם שני בריכר והנה קנה מותס
ברמי' משטי' כמו שיתראה לא הן כי אם ד' כלעי'
וד' מעות' ויקרא לו ל' להי יטריל רל' לפי מה
שאחשב שכבר קרה לו שבאה לו נבואה טס מה'
ית שהוא להי יטריל כטיכס מולי יקרה י' לקראתי
וזה ממה שיורה שהמקום ההוא טכנה בו המוצב'
היה נכון שתדבק בו ההטיטה הלהית' והנה לא
נזכרה זאת הנבואה כי מולי לא היה בה רבר
מחורט' או היא הנבואה שזכר אחר זה שבאה
לו טס והוא שאמר לו הטי' ית' קום עלה ביתאל
ואפטר שיהיה הריכון בו שהוא קרא טס המוצב
ל' לקי יטריל כמו שיקרא מטיה טכ המוצב
י' טסי וכמו שיקרא למקום ל' ביתיל במה שזכר
אחריו וזה הפירוש הוא פירוש החכס מע' והביא
הראשון הוא יותר נאות לפי מה שאחשב כי לא
תמצא לאבות בנך מוצב' אם לא מיכר שהגיטה
טס הנבואה כרי שתגי' גכ' בעתיד כמו שיקרס
והנה אפשר לפי זאת הכונה שיהיה פירושו ויקר'
לו ל' להי יטריל וכבר קרה לו שהגיטה טס לו
מהטי' ית' ולזה בנה טס מוצב' ויענה אפשר
שבא עליה טלא כדרכה כמו שאמרו זל' כי אטטי
המקומות ההם היו מתג' לים מאר בבריות או
אפשר שיהיה העני' להיותה בתולה כמו שנתאר
בנערה המאורסה על רבר אשר ענה ובאונס
נערה בתולה אמר תחת אשר ענה . טלמי' הט'
מתנו הוא משנין טלום והריכון בו שכבר הט'
בטלום עמהם או יהיה משנין טלמות ומטיה
כמו שאמרו לאברהם נטיח להים אתה בתיכנו
ולזה ראוי שישמעו להמול להם כל זכר כרי
שיוכלו להתחתן עמהם באופן שיהיו לטס אחר
רחבת ידים רחבת המקומות ולזה לא יכר לנו
המקום בסבת' מתי מספר עם מעט שיכבר
בקלות הכונה יעטיה את אחותינו קבלנו בזה
מהרב ארוטינו אבינו ט' טיהם אמרו ליעקב וכי
יעטיה טכס אחותינו כוונה טלא יהיה טהר
עליה וזה טכב טח היה מיטוה על העריות וטהר
עליהם ופטור בגלוי עריות הוטה כמו שאמרו
זל' מאימת פטור טלה מטי' קרו לה רביתה דפלטו

להם התנכלות כטורח יתנו מחותם לטכס כי הוא
היה בן נטיח הארץ ולא יוכלו להמנע משטות
חפצו אם לא תהיה טס טענה מכפחת ואם היה
שיסכימו להמור הטח אולי יוכלו להטקס מהם
בנת היותם כחובים ויהרגו כל זכר ואם לא
יטלם להם זת הטח עכפ יועיל להם זה טורח תהיה
מחותם לויט אשר לו ערלה וזאת היתה החכמה
והמרמה אשר היתה המענה וייטבו דבריהם
בטיח חמור ובטיח בטר והשתדלו עכ אטטי עירם
טימולו כל זכר וטימנו להם והמולו כל זכר כל
ירמאי טער עירם ויתכן טמולו אותם בני יעקב
ויהי ביום השלישי בהיותם כחובים לקחו
טימנו ורלי איט חרבו ובאו על העיר בטח
והרגו כל זכר ויתכן טהם אמרו טכבר באו לבקר
האטטיס הנמולים להשתדל ברפואה מכותם
וסברו טורח יטמו בחרד ההוא אחר מהטטיס
והטקברדך טורח יודע הדבר והיו הורגים אותם
בחרב אשר לקחו וסוגרים הרלת אחריהם ויטו
הטק והטטיס טורח יכנסו כרי טימחו ממחך
ממתם ער טכבר הרגו כל זכר בעיר קודם
טיהרגיטו בזה הפושל והרגו את טכס וחמור
אביו ולקחו דינה מביתם וייטמו וכטיטלם להם
הריגת כל זכר בשיר טקביטו בני יעקב כלם
לטול טורח ולברו בו להטקס מהם על אשר טמחו
מחותם ולקחו יטאטס ובקדס וחמוריהם ואשר
בעיר ואשר בטדה לקחו וזאת כל חילם וטיפס
וטטיהם טבר רבנו וזאת כל המטלטלים אשר
בבית והנה כפס יעקב על טימנו ורלי ואמ להם
עכרתם אותי לטיט טטמה בטי ובין יטביי האר
זהס הכטעטי והפריטי טיהם אומות גרולות וטטי
במתי מעט וטאטפו עלי והכטטי וטטימרתטי אטי
וביתי ויאמרו לו האם ראוי טיעטיה טכס מחותנו
כזנה טורח יהיה בן נח טהרג עליה והנה לא היה
אפטר להרוג טכס אם לא בזה האופן כי אם
יהרגוהו לברו יטקמו טקמותו אביו וכל יטביי
פיו וידס גכ היה במשל הזה כי היה ביד לטחו
לו לעטות זה הפושל המגונה או משט טורח
השתדלו טיהיה טהרג עליה כמטשט ולזה הרגו
כולם ויאמר להים אל יעקב קוס עלה ביתא
וטב טס ועטה טס מזבח ליל הנראה אליך
בברח מפטי טטו אחיך כי טס תגיט לך הנבוא
גכטמו טמגעת לך בזה המקום והנה ימה

טיסור משט ולא יטמוך על הטס כי אולי ייקהו
יטב הארץ וירדטו דמי אטטי טיהס מיד והנה
הטגיח יעקב ועיין בתיקון עטייט ביתו באופן
שתרבק בהס ההטגחה הלהי וראה טיהיו בביתו
מאלילי עיר טכס ויטה טייטרו ליהי הנכר אשר
בתוכס ויטהרו ויחליפו טימלותם כי המקום
טיהולכי טס הוא הרוט ולזה ראוי טיהיו נקיים
מכל טמחה ועור טיהחא יעטה טס מזבח ליל אשר
פדה אותנו מכל יטה ולזה ראוי טיקרטו עיטמס
באופן טיתרבק בס הטגחתו והנה נתנו ליעקב
כל ליהי הנכר אשר בידס והטמוי אשר באוטיהס
טיהיו מוכטיס לעטות מהס ארליס אז אולי היו
מתכטיטי טו והנה קבר אותם יעקב תחת הלה
אשר עס טכס טורח יטנו מעו כלל והנה עורס ה
ית טהביא חתת ופחד על הערי אשר כביבותיה
ולו רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב וכל העס
אשר אתו לרוו אשר בארץ כטען היא ביתל כי
כן קרא טמו יעקב כמו טקדס ויקרא למקום
טבטה ל ביתל רל טיה ית טס כי טס טגול ארלי
הלהיס בברחו מפטי אחיו ותמת רבורה מנקת
רבקה ותקבר מתחת הלון ויקרא טמו לון בכות
כי טס בכו בכי גרול על רבורה וירא להיס אל
יעקב עוד בביתל פעס טטית וזא הנבואה הטטית
היתה בבואו מפרך ארס כי הדוטונה היתה
בלכתו טס והנה עריין היה יעקב בא מפרך ארס
כי לא הגיש אל אביו עריין ויברך אותו הט יטע
ויאמר לו ליהי טימך יעקב לא יקרא עוד טימך יטק
כי אם יטרי ל יהיה טימך ויקרא טמו יטרי ויאמר
לו הלהיס אטי ל טרי טהנהגתי מספקת להטטיע
המיטאות וטטי מייטד אותך טיעוד יטמו ממך גוי
וקהל עמים ומלכיס ממך יטמו גוי וקהל גויס
יטמו מחלטיך והנה אמר זה על בנימך טייטמו
ממנו מילכי ועוד אטי מיעד אותך טיהארץ אשר
טתתי לאברהם ולי יטחק הטטי נותנה לך ולרעך
מחריך ותן את הארץ כטיהיו באופן טיהיו
ראויס וירט אותה והנה לא הגיטה עוד נבואה
ליעקב במקום ההוא אשר דבר אתו הט ית וטמט
אמר זה כי יעקב היה מיכן עיטמו אל טיתגיט לו
טס נבואה ולא עלה בידו ואולי היה לז מוטט אס
מיכר פירדת המירטבות אס מיכר אחר וטמט
זכר טכבר נפסך טס הנבואה ליעקב לפי טהוא
יזכר כי יעקב נטע מביתל והנה לא היה מסכיס

טענה ין היות

לְהִי הַטָּכָר הַסְּאֵלִים שִׁלְקוֹחַ מִבֵּית טִכְס וְהִיר
טִכְס גַּם טָקָה טִכְס וְטִיִּיהַס שִׁהִיו מִחֻזְיָקִים בְּאֵלֶיךָ
הַיִּלְיָלִים וְהִנֵּה יָכוֹה יַעֲקֹב לְבֵיתוֹ שִׁיִּיתְרָלוֹ לְהַסִּיר
לְהִי הַטָּכָר מִכָּל אֲשֶׁר אֵתָס . וְהִנֵּה אַחֲבָב כִּי
הַנְּזוּמִים אֲשֶׁר בְּאֻזְנֵיהֶם הִיוּ מוֹכְנִים בַּעַת הַהִיּוֹ
לְעִשְׂוֹת אֲוִלִּיִּים לְחֻטְבִּים שִׁתְּהִיָּה לְהַס בְּזֶה סִגְלָה
הַלֹּא תִרְאֶה שִׁהַשְּׂגָל שִׁעֲטוֹ יִשְׂרָאֵל נִעֲטָה מִהַנְּזוּמִי
אֲשֶׁר בְּאֻזְנֵיהֶם וְכֵן נִעֲטָה מִהַנְּזוּמִים אֲשֶׁר בְּאֻזְנֵם
אֲפֹדֶר גְּדֵשׁוֹן וְלֹזָה לְקַח יַעֲקֹב הַנְּזוּמִים אֲשֶׁר
בְּאֻזְנֵיהֶם וְטִמֵּן אֹתָם עִם אֱלֹהֵי הַטָּכָר כִּי טִלַּח
יִהְיֶה מֵהַס לְסַבָּה בְּעִינֵיהֶם אֲשֶׁר מִנְעָה הַתּוֹרָה טִלַּח
נִהְיָה מִעַן . יֵל בֵּיתֵל כִּמוֹ יֵל בְּבֵיתֵל כִּמוֹ שִׁפְרִישׁ
הַרְטִי . וַיִּסַּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ הוּא מִטְּטִיִן נִסְכִּים וְהִנֵּה
עֲטָה זֶה הַנֶּסֶךְ לְכַבֹּד הַטִּיִּית . כְּכַרְתֵּם אֶרֶץ אַחֲשׁוּ
טִיִּיהִי הַרְטִיִן בּוֹ כְּחֹלֶק מִהָאָרֶץ שִׁהִיּוֹ כְּכַבְרָה
לְסַפּוּגוֹתָו וְהוּא הַחֹלֶק הַנֶּעֱבָר וְהִנֵּה הִיָּה סִמּוּךְ
לְהַשְׂרָתָה טִלַּח הִיָּה בִּינֵנוּ וּבֵין אֲפֶרְתָה כִּי אִם טִדוֹ
הַעִיר וְגִטָּה וְכַרְמִיָּה וְכוּהָ בַּעֲטִיִן נִעֲמָן וַיִּלַּךְ
מֵאֵתוֹ כְּכַרְתֵּם אֶרֶץ רָל טִלַּח הַרְחִיק נִעֲמָן לֹא טִיִּים
מִטְּרֹת הַעִיר וְגִטָּה וְכַרְמִיָּה וְלֹזָה הַטִּיִּיגוֹ גְּחוּזֵי
קְרוֹב מֵהַעִיר . בֶּן אֲוִי בֶן אַבְרָהָם כִּמוֹ לֹא אֲכַלְתִּי
בְּאֻזְנֵי . וְאֲבִי קָרָא לּוֹ בְּטִמֵּן הַטֶּפֶס בֶּן דָּרוֹס כִּי
הַרְדוֹס יִקְרָא יִמִּין בְּלִטְוֵנָה וְזֶה כִּי הוּא לְבָרָה טוֹל
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שִׁהִיָּה לְפָאֵת דָּרוֹס מִהַמְקוֹס אֲשֶׁר
נִגְלָרוֹ טִכְס טָאֵר בְּנֵי יַעֲקֹב . קְבוּרָתָה כִּמוֹ קְבֹרָה
רָל שִׁוְדָן הַרְטִיִן בּוֹ פִּעֲלָה הַקְּבֹרָה כִּי לֹא יִתְכַן
טִיִּיכָב מִיִּכְבָּה עַל פּוֹעַל הַקְּבֹרָה אַבְל הַיִּכִּיב מִיִּכְבָּ
עַל הַמְקוֹס שִׁהִיָּה טִכְס קְבֹרָה וְכֵן לֹא יִדַּע מִיִּשׁ אֵת
קְבוּרָתוֹ כִּמוֹ קְבֹרָה וְזֶה הוּא אִצְלֵינוּ הַרְטִיִן כִּמָּה
טִכְתָּב אֵת קְבוּרָתָה וְקְבֹרָה טִיִּים . וַיִּלַּךְ אֶל אֶרֶץ
רָל שִׁהִלַּךְ לְבַקֵּשׁ אֶרֶץ נַחֲוֹתָה לּוֹ וְלִמְקַנְהוֹ . אֲלוֹךְ
נִטִּיָּא וְגִדְוָל . הַחֹרֵי מִעֲטִיִן נִטִּיָּוֹת וּמִלְכּוֹת כִּמוֹ
חֹרֵי יְהוּדָה וּוְאִיָּה נִטְסַפֵּת וְכִמּוֹהוּ נִרְדֵּס וְרַכָּב
וְסוֹס וְהַרְטִיִן בּוֹ נִרְדֵּס רַכָּב וְסוֹס הַיָּמִים הַס
הַפְּרָדִים וְקָרָאָם כֵּן לְפִי טִיִּימָתָם מוֹטְלָת עַל
הַבְּרִיּוֹת

בְּאֹזֶר הַפְּרָשָׁה

סִפְרֵי טִכְבָּר בּוֹ יַעֲקֹב בְּטוֹלוֹס מִשֵּׁת הַפְּרָדוֹ מִלְכָן
עַד אֲשֶׁר הִיָּה בְּעִיר טִכְס וְחִנֵּה לְפָנָי עִיר טִכְס
וְהִנֵּה קָנָה טִכְס חֹלְקַת הַטְּרָה אֲשֶׁר נָטָה אֶהְלוֹ מִיָּד

בְּנֵי חֲמוֹר שִׁהִיָּה נִטִּיָּא הָאָרֶץ וְהִיָּה אַבִּי טִכְס
טִיִּעֲנָה דִינָה בֵּת יַעֲקֹב כִּמוֹ סִפְרֵי אַחֵר זֶה וְלֹזָה
תִּיָּאֵר אֹתוֹ בְּשִׁהְיוֹ אַבִּי טִכְס וְהִנֵּה קָנָה אֲוֹתָם
בְּרַמִּים מִעֲטִיִם כִּי לֹא הִלַּךְ בְּגִדְוֹלָתָה לְבַקֵּשׁ מְקוֹס
רַחֵב לְנִטְוֹת טִכְס אֶהְלוֹ אַבְל הַסְּפִיק לּוֹ הַהַכְרָחִי
וְהִנֵּה הַיִּכִּיב לּוֹ טִכְס מְזוּבָח וְלֹא בָנָה מְזוּבָח בְּמִקְוֹס
אַחֵר קוֹדֵם לָזֶה לְפִי שִׁעָר עֲתָה לֹא נִכְנַס בְּאֶרֶץ
כִּנְעָן אֲשֶׁר הִיָּה נְכַחְרָת וְלֹזָה בָּנָה לּוֹ טִכְס הַמְזוּבָח
כִּי טִיִּיגִיעַ לּוֹ טִכְס הַנְּבֹאָה וְכַבֵּר קָרָא לּוֹ יֵל לְהִי
יִשְׂרָאֵל בְּנְבֹאָה טִכְס וְלֹזָה בָּנָה טִכְס הַמְזוּבָח כִּי
טִיִּיגִיעַ בּוֹ הַהַטְּפָנָה הַלְּהִיָּת וְהִנֵּה יִכְוָה דִינָה
בֵּת לֹזָה לְרִאשׁוֹת בְּבִנְיָת הָאָרֶץ וְלְפִי טִיִּעֲטָה טִלַּח
כְּהוֹגֵן הַטִּיִּיגָה זֶה הַמְקַרָּה הַרְטִי וְהוּא טִכְבָּר רֹאֵה
אֹתָה טִכְס בֶּן חֲמוֹר הַחֹרֵי נִטִּיָּא הָאָרֶץ וְלִקְחָה
רִיִּיכָב אֹתָה וְנִטְסָרָה אֶהְבְּתוֹ בָּהּ וַיִּדְבַּר עַל לְבָה
לְמִטְוֹךְ לְבָבָה לְהַטְּמֵשׁ אֲוִלִּיּוֹ וְאָמַר טִכְס אֶל חֲמוֹר
אַבִּיו מִרַב חֲפִזָּן בָּהּ טִיִּיחָח לּוֹ הַיִּלְדָה הַזֹּאת לְאִשׁ
וְהִנֵּה טִיִּימֵשׁ יַעֲקֹב זֶה הַפּוֹעַל הַמְּגוֹנָה וְהַחֲרִישׁ עַד
בּוֹא בְּנֵינוּ כִּי הִיָּו עִם מִקְנֵהוּ כְּטֹרָה וְכַאֲשֶׁר יִכְוָה
חֲמוֹר אַבִּי טִכְס אֶל יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ טִיִּיחָח דִינָה
בֵּיתוֹ לְטִכְס בְּנֵי לְאִשָּׁה כְּכִי בּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב מִן
הַטְּרָה וַיִּתְעַכְּבוּ מֵאֵד כַּאֲשֶׁר טִיִּימֵשׁ זֶה הַעֲטִיִן
וַיִּחַר לְהַס מֵאֵד כִּי נִבְלָה עֲטָה בִּישְׂרָאֵל לְטִכְס
אֶהְבְּתִי יִשָּׁן אִישׁ אִישׁ לּוֹ עֲדָלָה כִּי לֹא יִרְעוּ לְהַתַּח
עִמּוֹ בְּטוֹכַת פִּטְס וְנִבְדָּר טִיִּיגָה הַפּוֹעַל לֹא הִיָּה רֹאשׁוֹ
לְהַעֲטִיִת אַעֲפִי טִיִּיגָה לְעַם אַחֵר וַיִּאֲוֹתוֹ לְהַתַּחֲתֵן
עִמָּהֶם כִּי בְּנֵי נַח נִכְסְוּוֹ עַל הַעֲרִיּוֹת כִּמוֹ טִיִּיחָח
וְאָמַר לְהַס חֲמוֹר שִׁיִּימֵשׁ אֶת דִּינָה לְטִכְס לְאִשָּׁה
וַיִּתַּחֲתֵנוּ כִּמָּהֶם בְּדֶרֶךְ שִׁהִיָּו לְעַם אַחֵר וַיִּשְׁבּוּ
כִּמָּה וַיִּסְחָרוּ הָאָרֶץ וַיִּאֲחֻזּוּ בָּהּ וְלְפִי טִיִּיחָח טִכְס
טִלַּח הִיָּה בְּזֶה הַמֵּאֲמָר מִהַפִּיּוֹס מִהַ טִיִּיכְטָרֶךְ
הַטִּיִּיִּים הַמֵּאֲמָר לְפִיִּים אֹתָם וְאָמַר לְהַס טִיִּיחָח
עַלִּי מֵאֵד מוֹהֵר וּמִתֵּן וַיִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יִאֲמָרוּ לּוֹ וְתִנֵּן
לּוֹ אֶת דִּינָה לְאִשָּׁה . וַיִּעֲנֵה בְּנֵי יַעֲקֹב אֶת חֲמוֹר
וְאֵת טִכְס אַבִּיו בְּמַרְמָה לְהַנְקֵס מִהַנְּבֹלָה הַזֹּאת
וַיִּאֲמָרוּ לֹא נִכְבָּל לְתַת אֶת אֲחֻזְתֵּינוּ לְאִשׁ אֲשֶׁר לּוֹ
עֲדָלָה כִּי הַעֲדָלָה הִיָּה חֲרָפָה לָנוּ וְלֹזָה אִם תִּסְכִּימוּ
לְהַסוֹר לְכַס כָּל זָכָר נַחֲוֹת לְכַס לְתַת אֶת אֲחֻזְתָּנוּ
לְטִכְס אִם לֹא תִסְכִּימוּ בְּזֶה וְלִקְחָנוּ אֶת בְּתוּלָה
וְהַלְכָנוּ וְהִנֵּה כוֹנֵן בְּזֶה לְאַחֵר מִטְּלָטָה רַבְרִים
טִיִּיחָח יִקְטָה לְהַס לְהַסוֹר לְקִיִּישׁ זֶה הַפּוֹעַל
בְּמִוְחָלְטֵי וְכַסֵּי בְּגִדְוֹלִים וַיִּהִיָּה זֶה סַבָּה אֶל שִׁיִּיגָה

טיטמו מטריד וגדל אחתה איט טמו מי והב או
 היה טס חמה מטריד וטיס אס מטריד מי והב או
 נתייחסה לא ביה ולאמה ויהיה מטריד טס אביה
 ומי והב טס אמה והנה המלכים טוכר מלכו
 בארץ ארוס קודס טימלוך מלך לבני יטראל
 ולוה הוא מבחור טיכל זה היה קודס מתן תורה
 כי אז היה מלך לבני יטראל והוא היה מטה רבינו
 שהי' כי הוא היה מלך כמו טיכתוב ויהי ביטורוך
 מלך בהתאסף ראשי עם והנה אלה האלופי טוכר
 בסוף הפרשה טיהיו אלופי עטו למטפחות
 למקומותם למוטבותם בארץ אחרותם היו כן
 ואחר טימת הדרי טיהיה המלך הטימיני ולוה כתוב
 ברברי הימים וימת הדרי ויהיו אלופי ארוס מלך
 תמנע מלך עלוה וגו' והס היו מפורסמים בעת
 נתינת התורה והיו יושבים במקומות חלוקים
 וכל אחר מילו היה נטיא במקומו על המטפחה
 טהיה ממנה זה בימור הספור ומלס התועלות
 המגיבות ממנה הס רבים

התועלת

הוא הוא במדות והוא טאין
 ראוי לארס טיטתמס בטל
 ואחרים בהיות ליל ידו ולוה תראה טהטתרל
 יעקב לקנות חלקת הטרה אטיר נטה טס מהלו

התועלת

הב' הוא במדות והו' טראוי
 לארס טסיבות לגור במקס
 מה טיהיה מכאן ומתנו גם הנכבדים טיבמקס
 ההוא כרי טיתקרב יפות לו ויהיה בנה יחמי
 בטוח מלמק אטטי העיר ולוה תמיט טקנה
 יעקב חלקת הטרה מיד טטיאי העיר וכן קנה
 אברהם טרה עפרון ולוה הסבה כי היה מוטל
 בארץ התיא

התועלת

הג' הוא במדות והוא טראוי
 לארס טלח יפור ממנו
 יחמי מראי וטלי יספיק ההכרחי הלא תראה כי
 יעקב הטלס הספיק לו בנטות מהלו במקס בלתי
 חב וכבר יורה על זה טיכבר קנהו ברמים
 מטטים

התועלת

הד' הוא במדות והוא טאין
 ראוי לחטה טיטמס מביתה
 הלא תראה מה טקרה מהגנות לדינה בימאה
 ולוה בבנות הארץ עם טכמעט היה זה סבה
 להטמיד כל ביתאביה לולי טיהיה להס

התועלת

הה' הוא במדות והוא טראוי
 לארס טיטנהג במדות
 הסבל כפי מה טאפטיר ולא ימהר להראות כעסו
 על מה טיטטיו האטטים כנגדו אבל ימתין זה על
 העת הראוי הלא תרא טיעקב עם חזוק ההפטרל
 טיהיה ראוי טיהיה מתפעל מוא הנבלה טעטיה
 טכס החריטי יעקב ער בוט בניו כדי טותטלס
 העיכה ביניהם איך יתנהגו בנה ועוד טאס
 תתחרט מריבה בינו ובין טכס היה יותר טוב
 טיהיו יחד לקחת טיכה איך יטטלו מהס ואס היו
 בחוץ את מקנהו היה אפטיר טיזיקס בקלות
 הקמים עליהס

התועלת

הו' הוא במדות והוא טאין
 ראוי לטלס טיזיקס רבר
 מרמה מפיו אפי' לכויך אל מה טראוי טיכוין ליו
 אבל ראוי טיהיו פיו ולבו טוים ולוה הסבה לא
 דיכה יעקב לעטו לטכס ולחמוד אבינו מה טהיתה
 ההסכמה טיענהו לפי טוה המטטה לא היה לפי
 האמת כי בלי ספק לא ימותו לתת אחרתם לטכס
 ואפי' טיטכמו להמו כי לא יספיק להס בהסכמי
 להטל להיות עמהם לעס אחר כי הס היו עוברי
 עו' וברי ספק לא יטכמו להיות לעס אחר עם
 עוברי עו' אבל חטבו טיבנה ימלטו מטטיט דינה
 לו לחטה לרפי טיכבר יקטיה להס להמור ויהיה זה
 סבה אל טיהיה היתטלות כאטיר לא יטכמו לתת
 לו אחרתם והנה לוה הסבה ענו בני יעקב זה
 המענה לפי אביהס כי לא היה להס טוות מיכת
 לענות בפניו לורי כי לא הסכים לענות כמו זה
 המענה בפיו ולוה תמיט טיכאטיר הסכמו להמור
 ויוכרחו לתת לו אחרתם והוא מה טיברחו ממנו
 עם מה טימטך להס בנה מההסטר טיטערבו עם
 עוברי עו' ויהיו עמהם לעס אחר ולא יהיה להס
 אות יוכר בו זרעם ער טיהיה זה סבה טיטערב
 זרעם בהס יימטכו לזמותם הטפסרת רל טיך
 עם ההחתנס זה בנה כמו טיהתנו הנה להתמלס
 נפטים מנה ההסטר התעוררו לעטות זה הפטרל
 הנפלא

התועלת

הז' הוא במדות והוא טאין
 ראוי לארס טיחמוד טיהיה
 לו מה טל וולתו מהקטייטס כי ואת מדה פחותה

יעקב ליכאת מהמקום ההוא הנבחר לולי הפסק
נבואתו במקום ההוא והנה היכיב יעקב מיכבה
במקום אשר דבר אלהים ית' מיכבת אבן ונסך
עליה נסכים ויעקב עליה שמן לעבור שם הש' ית'
ולהכין עיניו לראות את ה' והנה קראו
יעקב שם המקום אשר דבר אלהים ליה' בית ל
והנה קיים יעקב באבן מה שטרר שהאבן אשר
שם מיכבה יהיה לו בית ליה' כי שם עבר ה' ית'
ואין ספק שכבר קיים ג' מה שטרר לתת מעטיר
מכל אשר יתן לו והנה נתן זה למי שהיה ראוי
ברוך ההוא והנה כאשר ראה יעקב הפסק הנבואה
ממנו במקום ההוא נסע מבית ל' ללכת ליעקב
אביו והנה היה קרוב מאפרת כטייל' רחל ותקח
בלדתה ותלד בן ויהי כיכאת נפשה כי מתה
ותקראו שמו בן אה' ואביו קרא לו בנימן ותמת
רחל ותקבר בדרך אפרת היא בית לחם ואולי לא
רצה יעקב להכנס לאפרת לקברה כי ירא מאנטי'
הארץ על דבר שכס ולא יכול ג' לשוב אה' ויהי
למערת המכפלה כי היה רב המרחק וישיגה
שפוש נפלא קודם הגיע שם והנה היכיב יעקב
מיכבה גדולה על קברה לכבודה והנה היתה שם
המיכבה ההיא בעת נתינת התורה וגם בימי
שואל בן קיש היתה שם כאמרו בלכתך היום
מעמדי ומיכאת שני אנשים עם קבור רחל בגבול
בנימן ביכאש וגם היו היום שם לפי מה שספרו
לפי רבים ויסע ישראל משם ויט' אה' רחוק
מגדל ערד כי לא רצה להכנס לעיר ליראתו
מאנטי' הארץ על דבר שכס ויהי בטיכון יטרואל
בארץ ההיא הלך דאובן וטכב עם פילגש אביו
וכבר שמע זה יטרואל ובעבור זה נתן הבכורה
שלו לאחד מבניו הנסארים ולפי שכבר נטלמו
תולדות יעקב מטה אחת וספר שכבר היו בני
יעקב שנים עשר ואמר שכבר נולדו לו בפרך
אדם כי כלם נולדו שם לבר בנימן ויבא יעקב
אל יעקב אביו ממדח קרית הארבע אשר גר שם
אברהם ויעקב ויהיו ימי יעקב מאה ושמנים
שנה ויגוע יעקב רמת ונאסף הכבוד אל עמיו
ר' שכבר הגיע לחיים הנתיים כמו שביארנו
בענין מיתת אברהם והיה וקן ושבע ימים
ויקברו אותו יעקב ועשו בניו והנה מטה תולדו'
עשו לכבוד יעקב ויעקב ולהודיע גדול מעלת
האבות וכל אנטי' הארץ ההיא פר שהיו בני עשו

נטיאים וגדולים בארץ אשר גרו בה ונתחתן ג' כ'
עשו עם גדולי הארץ עם סבנה תועלת להודיע
יחסי בני עשו כי כבר נכטו יטרואל על בני עשו
שרה בת אילון היא בטימת בת אילון הכתוב בלה
תולדות יעקב אבל היו לה שתי שמ' אהליבמה
בת שנה היא יהודי' בת בארץ החתי הכתובה בלה
תולדות יעקב אבל היו לה ב' שמות וגם לאביה
והנה מיכאת שהיה ליכבשון בן והיה שמו ענה
והוא היה אבי אהליבמה לפי מה שיראה החכם
אש' ואין זה נכון שילו היה כן היה אומ' אהליבמה
בת ענה בן יכבשון והוא אמר בת ענה בת יכבשון'
ועוד כי כבר נזכר בני טעיר החורי וזכר אחר כך
בסדר ההוא הבטיס טהוליר כל אחר מהם ולזה
תהיה אהליבמה בת ענה אחי יכבשון הנכון
בניטי' שהיא היתה בת ענה אחי יכבשון ואמנם
גדלה ענה בן יכבשון ונקראת בעבור זה בת
יכבשון כמו שנקראו בני מיכל בת שואל הבטיס
טגדלה אותם ולזה תמיכאש נזכר בבני ענה דיטו'
אהליבמה בת ענה ואולי היתה אהליבמה בתו
לא היה צריך לומר בת ענה ואולי אמר בת ענה
כי באמת בת ענה הנזכר ראשון וזה מבואר
מאר בטימת בת יסמעל היא מחלת בת יסמעל
אבל היו לה שני שמות קרח מיכאתו בבני עשו
ומיכאתו בארופים מתיחס לארופי בני ארופו
במקום אחר ובמקום אחר הוא מתיחס לארופי
בני אהליבמה ויתכן שקרח היה בן אהליבמה
וגדל אותה ליפן ולזה נתיחס עם ארופי בני
ארופו ובלי ספק אש' היה ממור לא היה מסופק
בו מי היה אביו התורה כי הש' ית' יודע כל
הנסתרות ואמנם רז' אמרו זה על יד הררש
לגדל חיוב של יד' חייב כמנהגם ואולי
אמרנו שקרח היה בן אהליבמה לפי שהיו נזכר
עם בניה בתורה ובדברי הימים ולא נזכר עם
בני ליפן כלל תמנע מיכאתו פלגש' ארופו
והיה ג' אחות לרשן בן טעיר החורי ולזה הודי'
יחוסה להודיע מעלת האבות שזאת היתה בת
נטיא הארץ והסכימה להיות פלגש' ארופו בן
עשו ובדברי הימים מיכאתו נזכרת עם בני
ארופו ואולי בא ארופו על אש' לרשן וירדה לו
תמנע ואחכ' היתה פלגש' ולזה לא נתיחסה
לטיעיר החורי אבל נזכר שהיא אחות לרשן בת
מטרד בת מי' והב' נראה שהיא היתה בת מי'

טבאמר באיזב בפסוק שרם טמול נגדו ולפי
 טהקבר יעשה בבטן הארץ קראו טמול וכך
 וזכיה טמול הנך יהיונו במקום טפל ויבך
 אותו מבין רל' טאביו לברו בכה אותו ולא בכה
 זולתו מבניו ובנותיו שמו כי כלם היו טונאים
 אותו וזה מה טלמדרו בהכפלה וכבר אמרו
 רל' טזה המאמר טב אל ייחזק טהווא בכה על
 יעקב כי לא היה יכול לגלות לו טיוסף חי טריין
 טהם החרימו כל מי טיגלה זה הסוד וזה דרך
 רדט והוא אפטר טייחזק גכ' בכה אותו והנה
 טעלם מייחזק ומיעקב זה הענין וחטבו טיהיה
 יוסף מת ולא נתגלה להם בטבואה כי האבל הוא
 סבה לפסוק הטבואה ותמדיטס הם המדיטס
 והיטמעליס טזכר תחלה טר הטבחים טיהיה
 ממונה לימות להרוג האנטים ולהגי על להם
 העונט הראוי על מדיס ולזה תמכא טיהות
 טס מעיכמו יוסף בבית הסהר כי הוא היה טליט
 על זה

באור הספור

אמר טכבר יטב יעקב בארץ מגורי אביו טהיה
 בארץ טטען והנה המקום ההוא הוא חברון
 כמו טזכר בפרטיה הקודמת טכבר בא יעקב אל
 ייחזק מבין ממדח קרית הארבע היו חברון
 ובעוד טהיה ייחזק חי היה זה המקרה טספר
 מיוסף כי כבר היו ליוסף כט' טנה קודם טמת
 ייחזק וזולס קדם לספר מיתתו ולפי
 טכבר ספר טיקברו אותו יעקב ועטו ולפי
 טריכה להטלים ספורי תולדות עטו והפרדו מעל
 אחיו ספר אחר ספורו מה טהיה מיעקב ועטו
 בהטלים יעקב עמו ספר מות ייחזק ואחר טב
 לספר בארזכה התולדות והמקרים אחר קרו
 ליעקב ואמר לו המקרים טקרו ליעקב יוסף
 כטהיה בן יז טנה היה רועה את אחיו ביכון
 ומקנמתם בו לראותם טי אותו מהב אביהם מכל
 בן סמוהו מטרת לבני הטפחות וזה
 הפועל היה בתולדות הגפית והנה הביח
 יוסף דבריהם הדעים אל אביהם וספרם לו
 והנה יטרל מהב יוסף מכל בניו כי כבר היה
 לו במדרגת בן זקנים טיהווא טמהב מוד מפטי
 היוטו מרחל וטולד אחר היוטו

טאור בניו הנה זה בלתי יזוק כי כבר היה יותר
 וכן כטטולר בנימן . ואחטב טזה הספק יותר
 כטטאמר טיוסף היה ליעקב במדרגת בן זקנים
 טבא אחר היוטו ולזה תקטר יותר מהבת האב
 בו וכן היה ענין יוסף פי הוא היה ליעקב מרחל
 טהיתה היותר מהובה מיכלו אחר היוטו ולזה
 היתה נקטרת מהבתו בו וראוי טתרט טולו יתפ'
 לפי הפטיט טיפורט זקנים מענין חכמה כטעם
 זקנים מטטר שבתו טאס היה הענין כן לא היה
 זומר לא כי בן זקנים הוא ולא אמר כי בן
 זקנים הוא לו ולזה מבואר בטפטי כ יראה מזה
 המאמר טזיננו בן זקנים במוחלט אך הוא בן
 זקני לו חטס היה חכס הנה יקרא חכס במוחלט
 לא בטמיכות ליעקב וזה ממה טיורה על אמתת
 מה טפידטנו בזה אלא טפל כל פנים כבר
 נמטך מיתרון מהבת יעקב לו טהטגיח בו
 הטגחה נוספת להביט ולהטכילו מסודות
 הנטימות ער טהיה בזות המדרגה מהחכמה
 והתבונה טאמר עליו פרעה אין נבון וחכס
 כמון . הטמט והירח ואחר טכר כוכבים
 מטיחוי רל' רמו ליעקב זוטתו וזמר עטר בניו
 טמר את הדבר המתין וכמוהו הטומרים את
 דברי ויתנכלו חטבו עלי מחטבות רעות
 לא נכנו נכס לא נכנו מכת נפש ריפטיטו את
 יוסף סכבו טיפטיט יוסף את כתנתו מעיכמו
 בתחבולה ובמדמה וזה טאמרו לו טיפטיט
 אותו לטבה מה והוא האומיטס ורחת יטמעליס
 טיירה טהיתה הולכת באורח ולזה טקראת
 ורחת יטמעליס טיהווא בטטי מפפל קל . נכמת
 כרי ולוט הם דברים יקרים וטכברים והנה
 סבב הט ית טימטר יוסף לסחריס טכברים טהיו
 נטחים סחורות חמורות למעלות יוסף מה
 ביט מה תועלת אנטים מדיטס הם יטמעליס
 טזכ כי המדיט פקראו יטמעליס כמו טבי החכס
 מע ויטלחן פרטו בו טיחטניה בחרב מענין
 טלח רל' חרב וכמוהו באיזב בטלח יעברו והוא
 מבואר טיהחתיכה בחרב אינו רומה לקדיעה
 טהיה מהחיה ולזה יכיה נכון טטלחו אותה
 ליעקב ביד איט אחר כי לא ריכו לנטמה בידיהם
 כי אוד אל בני אבל טאולה רל' טזה האבלות לא
 יטר ממי ער טאמות וטהיה בקבר טהווא נקרא
 טאור וזה כי בטן הארץ הטפל יקרא טמול כמו

מזרז מביאה להפסד רב הקבוצים המריטי ולזה
תראה טיפוס טיפוס וחמור כחמור נתנו עיניהם
במקנה יעקב ובקניניו וקאו טיהיו להם וקרה
והם הפך זה והוא טכבר היה ליעקב כל מקניהם
וקנינם

התועלת

הח' הוא במדוי' והוא שאין
רחוי לאדם למכור עיניו
לכבודת הלא תראה כי יעקב טס מה טיהגי' לו
מהיעור מה ית' טייטמרהו תמיד פחד פחד נפלא
כטיעניו בניו זה הפועל חרדי ויירא מאנטי' האר'
טייטמרהו הוא וביתו

התועלת

הט' הוא ברעות והוא טה' ית'
כטיענור לרבקי' בו וטומר
אחתם יעטיה זה בסבות היותר נאותות ולזה ינה
הט' ית' ליעקב טיסור מטיס' פן תרבקנו הרעה
מונטי' הארץ וילך לביתו לישטיה לו טס מוצח
לכבוד בו הט' ית' כרי' טיטלס לו טס הדבקי' בטי'
ית' ביותר טילס טופטר פד טיתרבק ב' ההטיגח'
הלהית ולאות הסבה בטינה ינה המלחך ללוט
טימלטי ההרה פן ירבקנו הרעה טס ולא הסכים
הט' ית' להיכלו לברו במקום טיהיה בו כי הוא
יבקט תמיד במה טיעטיהו מילו הכטיטיס טיהיו
באמיטעות הסבות וטיר בהם יתר מטט מהורות
אל הסרור הטכפי וכבר בארטי זה בו ממי'

אותה כרי טיטאר זכרה זמן ארוך כי בזה
מגמילות חסדים מה טלא יעלס

התועלת

היב' הוא במרות והוא
טראוי לארס טלא יעליג
לכנס על כנו הגדול על פעולותיו המגנות כי
אולי יטרידהו ממנו ויעסידהו אבל רחוי לו אז
טיקריבהו ליו יותר להרדיכו בדרך יטרה ולאות
הסבה טער טכבר טמע יטרי' זה הפועל המגונ'
אטר עטיה רחובך ולא זכר טכנס עליו ואלס
ביוס ינותו וית בניו עטטו על זה הפועל המגונה
ועטיק ממנו הבכורה ונתנה ליוסף והנה זכר
אחר זה הסבה וטיר הוכרחו בעבודה ל טיפודיו
יעקב וטטו אים משל אחיו עס היחס אחי' ליטב
יותר בלבנו אמנות החרוש והארץ בספו תולדו
עטו ובספור המלכים וטיר מלכו בארץ ארוס
לכבוד האבות ולהודיש יחזקיהס להפרידס מבני
טיטיר כי יטרי' על בני עטו סמו טביאדטי
במה טיקרס

פרשת וישב

וישב יעקב

וגר' עד ויהי בנות ההיא וירד יהודה

ביאור המלות

תולדות יעקב מקרים טקריהו כטטס מה ילד יוס
טער מטדות רבתס רפה מה טיהיו מדברי' טיהיה
רשומגונה הנה אונתס הרבריס הביא יוסקאל
אביהס רל' סספרס לו בן זקנים הוא כמו ילד
זקנים לפי הפטיט וזה טכבר היה יעקב וקן
כאטר הולדיו כי אז היה בן יט' ילא טכאטר
יפורט העטיין כן הנה יסופק על זה וזה טכבר
היה זקן גכ' כס טולדו הרבה מטמר בניו כי היו
בהס טלא היו גדול מיוסף כי אס טנה אז טיטטיס
אז טולטי אז ארבע אז חמט. וקן ספח טכבר היה
יעקב וקן כטיהיה בן פו' טנה ובכלל הנה טילס
היו בני זקנים כי כבר היה יעקב יותר מטט' טנה
כטטולד רחובך וחס אמרטי טיהריטון בזה טהוא
היה ית' וקן כטיהוליר יוסקממה טיהיה כטיהוליר

התועלת

הי' הוא במרות והוא טראוי
לארס כטייירא ממקרים
רעיס טיטוב אל הט' ית' בכל עון ויסיר מביתו
כל רבר מגונה. כי בזה יתקרב להט' ית' וירחמהו
ולזה ינה יעקב לטקאות ביתו מכל רבר רע
בהיותו ירא מונטי' הארץ טייטמרהו הוא
וביתו והנה הסכים יעקב טלא להנות מכנו לסבה
בטינה וטיר מטטה התורה ההנמה ממנה

התועלת

היא והוא במדוי' והוא טראוי
לארס לגמול חסר עס
המתיס וטיר הגיע לו מהס טוב בחייהס ולזה
ספר טכבר קרו יעקב אלוין בכו' טס האלוין אשר
נקברה טס רבודה מנ' קת רבקה כי זה ממה
טיורה טכבר בטה טס ולזו הסבה בטינה היטיב
יעקב מיטבה על קבורת רחל באופן טיהיב

מדיבה וקטטה הלא תראה מה טקרה ליוסף
בספרו חלמותיו לאחיו טבהם הוראה על
היכלותו וטפלותם

התועלת

הרביעי הוא במדות והוא
טראוי לאדם טראוב
מאזהבו טראמר לו מו יעטיה דבר כנגד
אחרים טראמר לגבור בו ולהזכירן על הרברים
והמעשים ההם וראוי טיהיה ברבריו מהפיוס
לאנשים ההם כי בזה מפיוס לב האנשים ההם
מה טלא יעלם טיטיקט הדיב בין אוהבו ובין
האנשים ההם הלא תראה טיעקב גער ביוסף
לפיוס אחיו חומר גכ מה טיורה טאיך לאדם
לידו מזה החלום טיתחמת טיהיה מורה על
היכלותו וטפלותם עם היותו מטיער טיהחלום
ההוא יתקיים בלי ספק

התועלת

החמישי הוא במדות והוא
טראוי לאדם טיכקט
ההנאה כי זה טמה טייביאהו לטסור לטיכמו
לטכנות הלא תראה כי בטי יעקב טטיכקטו לרעות
טאן אביהם ונראה להם בתיחלה המחטבה
טככס ימיסא להם מדעה טוב ויטיכא להם בו
עם זה המיטטרך למזונותיהם בקלות התעוררו
ללכת טס ולא הרגישו טיטס יהיו בטכנה עכומה
מעטי מה טעטו טס לאנטי העיר ההיא טר ט
טעמדו זמן מה והטטימו מעט זה לטמר טיכ
וטקגלגל הדבר טיחולח אליהם יוסף והיה
זה סבה אל טירוד אבותיני מיכרימה וטכברו
בהם המיכרים בדרך זמן ארוך מדרך נפלא מוא

התועלת

הששי הוא במדות והוא ט
טראוי לאדם לטימד קטימי
טהחז מתפרנס מהם ולא יתרחל מזה בטוס יבר
הלא תראה כי יעקב אבינו עם פחדו מבטי
טיהרגוהו מטי טיכס הארץ ההיא מעטי מה
טעטו לטכס חמר ליוסף טיחקור בטלותם היטן

התועלת

השביעי טראוי לאדם
כטירוד ריטן איטי או איטי
לטטו פעל מגונה טיעתיקס מהריכו ההוא מעטי
מעט טוס ריכה להעתיקס יחד מהריטן

ויטיב מאובן אל הכור לחנות את יוסף ולהטיקו
אל אביו והנה לא טיכא יוסף בבור ויקרצ את
בגדיו ויטיב אל אחיו ויחמר הילד איטנו מני אנה
מני בא ומי זה התנכלות יהיה לי מאבי ומה
חמר ומה נעטה והטטימו ביניהם לטיחוט טעי
טויס לטיבול בו כתונת יוסף ויטלחו את
כתונת הפטיס ביר מיט אחד ויבימו אותה אל
אביהם ויחמרו ואת מיכאנו הכר טא הכתונת בטך
היא חס לו ויכירה ויחמר ואת היא באמת
כתנת טיחיה רעה אכלתהו טרוק טורק יוסף
ויקדע יעקב טמלותיו ויטס טיכ במתנו ויתאבל
על בני ימיס רביס ויקומו כל בנו וכל בנותיו
לטחמו וימאן להתנחם ויחמר טזה האבלות לא
יסוד ממנו ער יוס מותו והנה המדיכס טיכמו
מותו מכרו מותו למיכרים לפוטיפר סדים פרעה
טר הטיכיס טיהיה טר נכבר מוא זה ביחור
הטפור והנה התועלות המגיעות מזה הטפור הם
תטכה

התועלת

הראשון הוא במדות והוא
טראוי לאדם טיטייל
קאה בין בגד לרומס אחר מהם על האחרים כי
יגוס לו בזה טפלות הלא תראה כי יעקב מעטי
טעטיה כתנת פטיס ליוסף לברו מבין אחיו
להחזותו טיהו אזהבו יותר מכלם טמהו מטרות
לבני השפחות והיה זה גכ סבה אל טיכאן אזהו
אחיו טיאה עכומה

התועלת

השני הוא במדות והוא
טראוי לאדם טייספר
לחבי כל מה טייטמע מהרברים המגונים מבטי
הבית כי בזה התחדס מדיבה וקטטה בבית
ויגוס לטיכמו התעסר הלא תראה טיוסף מעטי
טהביו רבת וחיד הדעה אל אביו טטאו מותו
חיד עי טכמעטי היו ממיתים אותו לולת עור ה'
תעלה

התועלת

הטליטי הוא במדות והוא
טראוי לאדם טייספר האדם
בטי וחלמ מה טיורה על היכלותו וטפלו וולתו
כי בזה יתפלו הפעולות רבות והתחדס ביניה

וילכהו מעמק חברון כי בחברון היה יושב
 ויבא יוסף טכס וכאשר הגיש טכס היה תושב
 בשדה והיה מהפך פטו הנה והנה לראות במזוה
 מקום מהעיר ההוא היו רועים אחיו וימאנהו
 טכס איש ויאמר לו מה תבקש ויאמר את אחי
 אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים מזה
 המקום והטיב לי טכבר נסעו מיטם וימיט מהם
 שהיו אומרים טיילכו לדתן וילך יוסף אחיו
 אחיו וימאנהו ברותן ויראו אותו מרחוק
 ובטרים יקרב ליהם חטיבו שליו מחטיבו להמיתו
 והסכימו ביניהם שיהרגוהו ויטילכוהו באחד
 הברות ויאמרו ליעקב שחיה רשה וכלתהו
 ואז יראו מה חלומותיו רל טאו יתברר להם
 טלא יתקיימו חלומותיו והטיתדרל רחובן להטילו
 מידם ונתן להם שיעה טיטליכוהו אל הבור אשר
 במדבר ויר אל יטילחו בו לטפוך רמו וימות טס
 מעצמו ברשב בנולת טפיכת רמו והנה עטה
 זה להטיל אותו מידם להטיבו אל חביו ויהי
 כאשר בא יוסף אל אחיו הטיתדרל עמו טיפטוט
 כתנתו ואחר כך הטילכו אותו בבור והנה הבוי
 היה רק ממים ואולי היה טס טיט עב אז נחטיס
 ועקרבים כמד טאמר ורל כי לא היה רק כי וס
 ממים ויטבו לחכול לחס ויטאן שיעהס ויראו
 והנה טיירת יטמשלים טהייתה באה מגרעף
 וגמליהם טיטאס טכאט וטרי ולוט ההולכים
 להוריד מיטרימה והנה רל היה טס ראובן
 ויאמר יהודה אל אחיו מה ביטבואר זה תישלח
 יגיש לנו כי טהרוג אחינו וטכסה רמו רל טאון
 לנו התטכילת כטילא טטירח בו יד לטפוך רמו
 וימות מעצמו בבור טהרי טאלו הרגמהו בידים
 אחרי טהטלכטו מותו טס און הברל בנה אלח טי
 בזאת ההריגה נכסה רמו כי ימות ברעב ולא
 יטאר לו רס וחס הרגמהו בחרב טטיפך רמו
 אדירה לכו וטמכרנו ליטמשלים ולחיתהו
 בו ידינו לסבב מיתנו כי אחינו בטירנו הוא
 והנה טטירהו מעלינו וטמלט מחלומותיו ורבריו
 ולא נחטא במיתנו וזה טעס היתנו כבד לל
 יתכן שתהיה לו ממטלה וכל טכן טאי אפסח
 טיטטיל בני למרחוק ממנו ויטמעו לו אחיו
 והנה כאשר טברו אלו הסמחרים מיטכו אחי יוסף
 את יוסף והעלהו מהבור וטכרנהו ליטמשלים
 פטטרי כסוף והסמחרים ההם הביאו יוסף מיכרם

ולכן עטה לו כתונת הפטיס מה טלא עטה כך
 לטאר בנין ולזה היו האחים טונאים מותו
 עד טלא יכלו לרבר עמו רבר טל טילוס והנה
 חלס יוסף חלס מהחלומות היטורקים והגיד
 אותו לאחיו והוסיפו עוד טטוא אותו ויאמר
 להם טימעו נא החלס הזה אשר חלמתי הנה
 טראה לי בחלומי טהיינו מאלמים לומים בתוך
 הטרה וקמה אלוטתי וגס טכבה והנה תסובך
 אלוטתיכס ותטיתחיון לאלומתי והנה זה
 החלס היה מורה טיטיתחוו לו אחיו ויהיה
 זה לסבת טבואה וכן היה העטיין בסוף
 ויאמרו לו אחיו האס נמליך אותך מלך פליטו אז
 תמטול בנו בחוקה ויוסיפו עוד טטא אותו על
 חלומותיו ועל רבריו טהיה מספר לחביו מהס
 מדבתס הרעה ויחלס עוד חלס אחר טורק
 ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלס עוד
 והנה הסמט והירח וואחד עטרי כוכבים
 מטתחויס לי והנה זה החלס היה מורה
 טיטיתחוו לו יעקב ואטתו ואחר עטר בנין
 והנה גער בו חביו להוטיא זה מלב אחיו והראה
 לו טנה מי אפטרכי אמד מנה ורל יתכ טיטיתחוו
 לו יעקב וואמו ואחיו והנה אחיו הוסיפו בו
 קטמה על חלומותיו ואביו היה מיחל טיגיט זה
 החלס וייתקייס כי הוא היה מטער טנה החלס
 הוא טורק וילכו אחיו לרעות את טאן אביהס
 בטכס להיות המקום ההו טמות להמיכח טס
 מוונס מה טיטטרך להס והוא גס כן טמות
 לרטיית טאן והוא טקוד על את להורות
 טעקד כוונתס היתה לרעות היטאן מלא טעס כל
 זה כבר כוונט במופן מה להטאט עיטמס ולזה
 היתה זזת המלה ממויטפת בין מהו טיטמחק ובין
 מה טהווא בלתי טמחק

ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיר

רועים בשכם לך נא ואשלהך

אליהם ויאמר לו הבני

לך נא ראה את טילוס אחיך וטלו היטאן והטיבני
 רבר וואמנס אמד זה לפי טהווא ידא טיטיראס טס
 אנטי המרץ בוכרס מה טעטו לחנטי עיר טכס

התועלת

הטעם הוא במדות והוא
סדאוי לאדם כטיקח אשה
או יהיו מצורסמים לו
שניניה כמו שיתבאר לו אס תיטב בעיני אס לו
כי אס ישנה בנול זה המוש' אולי לא תיטב בעיני
ויהיה עמה פיצור וכאב לב כל ימי הוונג ולזה
ספר סכבר ראה יהודה בת טוב קודם טנטאה

התועלת

הטליטי הוא במדות והוא
סדאוי לאדם טלמי יטוק
חקמי טייטסול עלי הלח תראה כי יהודה קרא
טס לבני הדמטו וחררי כן הספס סתקרו וטיתו
טס לטי כמטפט המרץ ההיו והנה הוא היה
קודם טס לטליטי לולי טכב היה בכזיב בלדתה
מותו וזה למות טלח היה יהודה שונב קריות
הטמות להיותו מקל בזה הפעל מולס עטה זה
לתת לחטתי חקה מקריות הטמות וממנס בבני
תמר קרא המה הטמות כי היה ההריון הרמטיון
טהיה לה ממנו וזה היה מוסס טס רל טיקרא
האיט טמות למי טתלר אטיתו בהריון רמטיון

התועלת

הרביעי הוא במדות והוא
סדאוי לאדם להטיח בטי
סמוך לפרקס לטמר מן החט ולזה תמיכ' טלקח
יהודה חטה לפד בכורו כאטר היה רמוי לקחה
אשה כי טבר התבאר במעט פיון ממה טקדס
לנ מהעיון מהרבדים בפרטת וייכא כי ער היה
פחות מבן עטדים טנה כטטטוא אשה

התועלת

החמישי הוא ברעות והוא
להודיע טהפעולו המגורו
והמרי בטס יתעלה יהיו טבה אל טימות האדם
בלח שנו והנה התבאר המעטן טיגיט בו ות העטט
מהטס יתעלה ברביעי מספר מלחמות הטס
ובנימורטו לספר איוב ירמה טכבר היה בכאן
למד הסגותו יתעלה מבני יהודה לרוש מנהגס
או להסגחה על הנטמורי טלח ילמדו ממעטיהס
הרעס רמטטו וחר פחיתו מנהג הארץ בעריו
ותעטר הטונה מטר בעבודה יטה אברהס להמו'
לו כל זכר כיי טלח יתגל בעריות כוטטי הארץ
ההיו ולזה ספר טכבר היה ער רע בעיני יי והיה
זה טבה אל טמת בלח שנו וכן השניין במוטן

ויראה טל טבה אחת מותו טניהס ממה טאמר
וימת גס מותו וזה יורה כי גסער היה מכוין טלח
יעטה מטגלו פרי טלח להכחינ' יפיה מולסכה
אחרת

התועלת

הטטיי הוא במדות והוא
סדאוי להטתרל להטמיר
זכר קרוביו ולזה היה טנהג עניין הייבוס קודם
מתן תורה והנה הורט מטר יהיה למיבס יטייחס
בטס המת פילי היה זרמו וטקרא טמו עליו ולזאת
הסכה יטה יהודה למוטן ליבס אטת אחיו ולמדט'
גכ' מזה סדאוי טייבס הגר' האחיס כמו טהתב'
ביבמות ולזה בא היטוי בזה למוטן ולח המתין
יהודה טיגדל טלה ליבס אותה

התועלת

הטביעי הוא במדות והוא
טאין רמוי טיהיה פטל
המטגל כי אס באופן טיהיה ממני פרי ולזה
טעטט אונג טטהיה דס מבפניס וזורה מבחונן
ברוך טלח יהיה פרי מהמטגל

התועלת

הטמיני הוא במדות והוא
טאין רמוי לאדם טיעטוק
החק טייט לוולתו עלי ורע עיטו בתתו לו כי זה
יהיה טבה טימנט ממנו מה טמנטו מוולתו
ולזה תמיכא כי מפטי טהיה קטה בעיני אונג לתת
זרע לחייו והיה עוטה מפטי זה זה הפעל
המגורט טמנט ממנו כמו זה החק והוא טכבר
מת בלח בטיס וזה היה טס מי טיתן לו זרע
כי מה טהוליר יהודה ממנה רח היה לכונת יבוס
ולזה רח הסכיס יהודה לקרא הבטיס ההס על טיה
המתיס כי הוא רח היה מסכיס ליבס וזורה כלל
ליראתו ממיתת אנטטיה

התועלת

התשיעי הוא במדות והוא
סדאוי לאדם להתרחק
מהרבר טיגיט היוק ממנו טטי פעמים זה אחר
זה וזה כי הרבר ההוא בחזקה טיגיט ממנו היוק
וכט' כטייהיה היוק ההוא מד' ולזה תמיכא ט'
טכאטר ראה יהודה טמותו טטי בטי כטטטואו
תמר רח הסכיס לתת לה הג' כי אמר פן ימות גס
הוא כאחיו ולזה אמ' ול טהאטיה טנטא רב ומהו
לח תנטא רג' ומזה המקוס למרטו טירט גרל
בתלמוד והוא טהחזקה תטולס בג' פעמים

ההוא יהיה זה סבה ל' סוף ישימו ארץ וישראל
ריבונם הרע ולזה תראה כי רוצין כסרמה ריבון
אחיד להרוג יוסף וראה שחם יומ' להם שיטובהו
לא ישימו לו לרוב טענות אותו הנה השתיקם
מהריבון ההוא מעט מעט וזמ' להם סוף ישימו
דס וק' ישימו אותו בבור וימות מביטמו והנה
חשב רוצין להשתיקם מעט מעט מהריבון ההוא
וממדינה אחד מדינה עד סוף ישימו ליוסף היות
מיהם או יוליכוהו הוא בעיניו אל אביו בנות
ידיעתם וזה גם' היה סבה ל' סגנתו מזה הדימו'
היני ושימו אל יהודה כסאמר להם שימכרוהו
לישימילם

התועלת

הסימני הוא ברבות והוא ל'
להודיע ניכס הסגחה הס'
ית' בטובים עד שכבר סבה הס' יתגלה ככה ביו
ההכרח שימכר יוסף להיחל מהמות כשיהיה
נמכר לנכבדים נשואים סחודות נכבדו וחמודו'
וסבה גם' שימכרוהו לר' נכבד בדרך מיכרים כי
העבודה לנכבדים אין בה מהאסי והיפטר כמו
שהיה מזה בעבודה לפחות וזה מבואר בפסוק

התועלת

התסישי הוא במדות והוא
סוף רוחי לזרם שיפטר
יותר מהרואי על מה שישיגהו מהמקרים הרשי'
הלא תראה שיפטר התאבד יותר מהרואי והנה
זה סבה שתצטנן ממנו הנכבחה וספיקה עד ש'
ספורו לו שיפטר חי כמו שיראה ממה שיבוא
אחר זה

זיהי בעת ההיא

וגמ' פד ויוסף הודר מיסימה

ביאור המלות

כעני' מחד כמו כעני' נכבדו ודך' בכניב סס
מקום והנה ספר שהוא היה בכניב בלוחה אותו
לפי סוף הי' סס יהוד' סוף הי' סס הי' קודם סס
לבנו לא אמו כי כבר קרא סס לראשון והוא לסיני
והיה רוחי שיאזן הוא סס לסיני ותפטר
הוא פנין כסוי והקשה רל' סכבד הקיפה היענין
סביב רחבה הקף אחר הקף עד סגולת לה ססוי

פניה בחזקן שימכרות פניהם הנטיים בישינו
בפתח בינים במקו' נגלה ונראה שסוף בו עין
בקלות כי כסתה פניה ולזה לא הכירה שחם
היה מכירה לא היה חושב אותה לזונה ופתילך
היו אריותו תרגום אריות טושיפא הקרטה'
היא הוטיה המזמנת לתטי' לכל והיא המופקד'
תקח לה הערבו' וישימו לה פן נהיה לבוץ חס
יתפרסם זה הפעל המגונה הנה טלחתי את
הגרי' הנה ואתה לא מיכאתה הנה בודדתי היא לא
ריבת לגלות שהיא הקרטה כרי' שישימו לה
הערבון הויכוחה ותטרה זה לוחת של מעלת
המכות בארץ ההיא כי יהודה לבדו שופט מותה
והיו מילימי' מימותו ירקה ממני יותר ממני
ירקה בזה הפעל כי עשיקתי ממנה חקה פסולת
נתתיה לטילה בטי ולזה היה רוחי טאיבס אותה
כי כן היה נהוג קודם מותו תורה שהיותר קדום
מיבס והיא הסתירה שיגי' לה ממני היבוס
והנה לא יוסף יהודה עוד לרבותה לירמותו סמו
ימות כבנז כי היא מוחזקת שימותו ונטייה
ורוחי שדעס שימות הפרט' לא היתה אחר מכירת
יוסף אבל הי' קיפת רברי' הספוי בעת מכירת יוסף
ולזה אמר שזה היה בעת ההיא וזה טאי אפטר
שייחס זה העניין כלו אחר מכירת יוסף כמו
שב יומד החכם אבן פורח ואל יקטה בפינין אין
היה יהודה נפרד ממחיו קודם מכירת יוסף והנה
הוא היה עם מחיו במכירתו כי הו' היה הולך ושב
והנה היה לו לברו יאן מלבר יאן אביו וזה
היאן אולי' היה מילל' סכס והנה הפסיק בזה
הספור מה שהחל לספור מיוסף להודיע ההכרח
שהיה בין יוסף ויהודה בענין גרלי' העריות והנה
רברי' זה הספור מבואר' ואולם התועלת הס' ין

התועלת

הרוסין הוא במדות והוא
סדואי לזרם שיבוא לגוד
במקום מה שיסתדרל שיהיו לו סס והוביס כי
כי בנה תסולס לו היסיבה סס בסולס ולזה תראה
שהסתדרל יהודה לקמת לו במקום אחר היה רפ
ומוהב והוא חירה רפהו ערולפי' עד שמוהב
מהבתי אותו היה הולך עמו בעלותו על גווני'
ימנו והוא אים סודו ללכת במימותו ואל הקרטה
לקחת הערבון מידה והיה בנה סומד יהודה
מהבסתו היפטר וזה ממה שיורה על חזק מהבתי

טיבב עוב טמירת האסורים לוסף ולא היה
 מטיגח בזה כלל להטענו על טמירת יוסף כי
 ראה כי הסם יתעלה עמו בכל אסר היה עושה
 ולא קרהו חטא ופשיעה בטידותו ובטמירת בית
 האסורים מיום שנכנסו יוסף חטאו מטיקה
 מלך מצרים והאופה רל' טמירא במלחמתו חט'
 ושגגה שלא היתה מתוקנת כהגן להביאת אל
 המלך אמרו ול' זה טמירא ובוב בפורי' פוטרין
 שלו וזה טמירא ירור בג' לוסף שלל והנה המטיקה
 הוא טר המטיקים והאופה הוא טר האופים
 במטמר הוא בית האסורי' כהיה טס יוסף ויפקו'
 טר הטבחים את יוסף אתס הנה טר הטבחים
 הטג'יח ביוסף להבתו אותו טיהיח עם אלורה
 הטירים הטבירים ויהיו ימים במטמר טנה אחת
 טטעס ימים תהיה גאולתו והיה זה כן כי הטנה
 הוא יוס גדול והיוס הוא טנה קטנה כי בכל אחת
 מהם יתחדשו ד' תקופות מהטמט' לטמור טבב
 היסודות והד' לחות המיוחסות אליהם איט
 כפתרון חלומו רל' סאלו החלומות היו צורקים
 והיו מסכימים אל מה טטכון טיקרה להס והוא
 הפתרון ושותר וין אות' יתכן שהגידו חלומס
 לרבים ולא היה בהם כ' טיפתור אות' . הל' אל
 לחלום פתרוניס רל' שלא אויך לנס אס אפתור
 לנס חלומותיט לטוב או לרע כי אס לטס יתעלה
 לבר יהיה הפתרון והוא יודע מה שהורה עליו זה
 החלט ממה טדומי טיקרה בטעיר כפורחת
 עלתה טנה הבטי' לו וטכ' לותיה עטבי' רל' טמהר'
 הו' זשה ער טכ' היתה פורחת עלתה טכה תכף
 והבטי' לו וטכ' לותיה עטבי' וזה לאות על המהירו'
 טיבא הענין שהורה זה החלום עליו ולזה טפט
 יוסף טמסער הטלטה בנה החלום הו' מורה על
 טלטה ימים וטחטש אותס על כוס פרעה וין
 הדיכון בנה טיטחטש אותס בתוך כוס פרעה כי
 וין זה דומי לטוס מרס וקף אס היה פחות מזה
 וכל הדיכון בו טיטחטש אותס בתוך כלי אחת
 לתלית טיטס המטיקה ההוא אל תוך כוס פרעה
 וזה ג' אות על מהירו בא הענין הוה יטא פרעה
 חושך הדיכון בו כתרגמו טימנה אותך בתוך
 עברין כי אס וסרת' אתך וגו' קבלתי בפידוט
 הפסוק מהרב ומו טכבר אמ' יוסף ל טר המטיקי'
 הנה תטוב במדרגה הראטונה מהאכה טהיה
 וזהבך המלך ער טאס תזכרטי עמך אל פרעה

כאשר ייטב לך וטטית נא עמדי חסר תוכל
 להיטיאני מהמקס הנה אשר אטי אסר טס וזה
 טכאסר תזכרטי אל פרעה והיטאניטן הבית
 הנה והנה יקל לך לעשות זה פי איטני איט חמס
 טיהי' זה טבה אל טייטאטי מודיטי כי גטב גטבתי
 מטס וגס פה לא עטיתי מודמה כי טמו אותי
 בבור סלי חורי' על דחטי סלים לבניס והעוק
 אוכל אחס זה לאות פי לא יטוב על כנו אוכל
 יאכל העוק את בטרו מעליך יטא פרעה את
 דחטיך מעליך ידים ויטיר יוס הולדת פרעה
 הוא טטולר בו ומו היה יוס אדר לו ולא זכר טר
 המטיקים את יוסף בפיו לדבר דבר ממנו אל
 פרעה ויטכחו בלבו והנה דברי' זה יהספור
 מבוודיט ואולם התועלות המג'יעים ממנו הס ט'

התועלת

הראטון הוא ברעות והוא
 להודיע טיהאטי הטוב הוא
 מוטגח מהסס ית' ער טיג'יע בטבורו היכלה
 למי טיהוא יוטב טמו מיכר חטיקו וריטנו טיטלי'
 קטן מי טהוא יוטב אתו ול' זה תמיא טההיכלה
 היתה וטלה בבית המיכרי' בכל אסר היה יוסף
 עוטה ולא בטאר הענייטיס וטאסר הפקידו ודני'
 בכל אסר יט לו הנה מפטי טהיה יוסף מטתור
 בהיטלות קנייטו להיותו פקיד עליהס כטנהג כל
 טאמן הנה הגיע ההיכלה בכל קנייט המיכרי'
 בגללו וכאסר הגיעה ההיכלה לט' בית הסהר
 בפטיין האסורים כאסר הופקד יוסף על טמירתס
 וזה טר עיטס מסודות ההטג'חה ובזה הוטשן
 יוסר הספק וין תוביל תפילת הארס לזולתו

התועלת

הב' הוא במדות טאין דומי
 לאר' לגמו רע למי טגמלהו
 טוב ולזה אמר יוסף ר' אכית פוטי פרע טאין דומי
 טיגמו' לארזו וז' הרעה תחת הטוב טגמלתהו

התועלת

הסליטי' הוא במדות וכוו
 טדמו לארס הטלס טיירחן
 מהדברים המביאים לידי גלוי ערה ולזה לא
 הססיס יוסף להיות עמה בלא תטימיט

התועלת

הרביטי' הוא במדות והוא
 טדמו לטלס להתגבר כטג'ר

התועלת

הנטייה הוא במדות והוא
סדוקי לחס סיתאבל על
מסתו ולא ישנה לעסקיו עד סילמות אבילותו
ולזה תמישם סוכר טכבר התנחם יהודה מזבל
מסתו קודם סילמה על גזווי יאנו

התועלת

היא הוא ברעות והוא
סיהפעולות אשר יכוננו
לתכלית הטוב אפע' סיהם בעינימי מגונות גנות
מה הנה המסיתרל בהם טפור מה ית ורלה תמימא
סנפורה תמר בזה הפעל באופן סנטולס לה
מבוקסיה וזה טכבר הדתה מיהוד' ותיו לה ממנ'
בנים היה אחר מהס רב טכט יהודה והנה טעות'
זה בחכמה כי כסתה פניה כרי טילא יכירה יהודה
ולקחה ערבון מידו לחמת לו טממנו היא הרה

התועלת

היב הוא ברעות והוא להודי'
עיסס הסגחות הס' יתעלה
לאזהביו והוא כסיריס לעשות פעל מגונות יומי'
להס הטס יתעלה מה טירוח יממס בלח גנות
וזה טענין הקרטה היה מגונה אמל הסלמיס
גס קדם מתן תורה ולזה אמר יהודה תקח לה פן
טהיית לבון והזמין לו הטס יתע' סיהיה לו חק
עליו לפי מה טהיית טהוג קודם מתן תורה

התועלת

הטלט עטרה הוא במדות
והו סדוקי לסלס להסלמיס
החק טייט ולולתו עליו ביחד שלס טופטר
ולזה תדמה טטלח יהודה גרי מופלג במיטו
לקרטה ההיח של טכבה עמה'

התועלת

האדבע עטרה הוא ברעות
והוא להודיע טכבר יזכר
ההדיון לסלטה חרטיס ולזה ספר טאחר סולט
חרטיס טופר טכבר היתה תמר הדת

התועלת

החמט עטרה הוא במדות
והוא סוקן רודי לחס
לפרסס בפט האנטיס מוולתו מה טיבוט ממנו
כט' כטהיה המתב' יס' מכת מי טראו לו טיכברו
ולזה תמימא טילא ריטה תמר רומד בביאוד
טהייתה הרה מיהודה כטהיתה מויתות לכרפה

מיראטה טיבוט יהודה מזה כי הוא יכנה ל'טרפה
פרסמה טהרתה למי טנה הערבון מטיל' כי בזה
יהיה התנטרלות ליהודה כטיבוט לכרפה כי הוא
לא היה יודע טיהיה הרה לו ופתפרסס בזה חן
היה זה הענין וטהות היה בוולת ידיעת יהודה'

התועלת

הטט עטרה הוא במדות
והוא סדוקי לחס רדן
וולתו לזכות לפי מה סאפטר הילא תרמה טיהודה
מהר לטיסל כולתו על זה הפעל כטיעטיתה אותו
בוולת ידיעתו ופיאר טהדין היה עמה כי הוא
עטיח ממטה חקה כטילא טתנה לסלה בנ' ורף רודי
טייבמה הוא בעימנו לפי מה טהיה טהוג חן'

התועלת

הטכט עטרה הוא במדות
והוא סדוקי כטולר הוטטה
תאומטיס טיסתרלו טיכירי מי טולר דאטונה כרי
טידעו למי מטפט הבכורה ולזה ספר טיקטון
טיני עליד מי טחככו טיימא רוסו' כרי טיכיווהו

ויוסת הורר מיצרימה

וגומד ער סוף הפרטה

באור המלות

כי אטיהלחס ומרד הוא ומכל רל' טילא היה טגט
בו יוסף כלל נמד טפירט החכס חכך עורח וזה
טאדוני יוסף היה יודע טיוסף הוא עברי' והנה
לח יאכלו המיכריס גס העבריס כי תועבה הוא
למיכריס ריהי יוסף יפה תמר ויפה מרמה הנה ספר
זה כי לוות הסכה חטיקה בו אטת ארונו לטכב
אטלה לתטימיט להיות אטלה בוולת תטימיט
כי בזה הקרוב ומלי' יורה יממה וטיקיט חטיקה
אס' לח יסכי לטכב עמה ויהי כהיום הנה טהחלה
לרבר לו מנה מהטטה האחרת או מטכוב האחר
לפסות מלחכותו היא המלחכה טיכוהו עליה
ארכיו ליכחק בי הוא מענין תטימי' ויתנהו
אל בית הסהר ליסדו כי לא היה בן מות גס לפי
מאמר אטיקו כי לא טטלמה מחטבתו ועוד כי
כבר היה הרבר בטפק אטל פוטיפר הוא היה
עוטה כתר גומ' כי כבר היה יוסף ממזנה עליהס
ודן סר בית הסהר רוחה כל מאומה ביר' רל'

אזתם לפרעה רל' טלח היה אחר מהם פותר אות' במופן טייתטיב הפתרון ההוא בלב פרעה . את חטאי חזי מזכיר רל' כבר יביאני ההכרח להזכיר חטאי כרי טאודיש למלך מ"י יתכן טיפתור לו חלומותיו . ויגלה ויחלף טימלותיו לכבוד המלך תטימש חלום הוא הורה והריצון בו טיזתה טומש אותו ומכין אותו לפתרו . בלערי אלהים יבנה את טלח פרעה הורהו בזה טיאין בבחירתו לפתור לפי מה טייריכה אבל יפתור לו לפי מה טיראווהו מן הטימים ולזה התפלל לטיס יתעלה טייהיה פתרון החלום טילום פרעה . יטומות קטנות ויבטות טילום טטאר בהם כי חס מעט זולת הסובין . ידא פרעה איש טבון וחכם הנה הויכרך לנה כרי טייהיה פל הפקידים ויטיגיח במה ט טייטזוהו פד טלח יוכל אחר מהם לטנוב רבר ולזה הויכרך טייהיה איש טבון וחכם ושור טהאי' ההוא יטיטה בחכמתו עס אנשי הארץ טייתריכו במה טיעטה . וחמט הוא מענין וחמוטיה או יריטה בו טיקנה החמט מכל תבוואות הטני' ההם . וייטברו ויחספו . תחת יד פרעה באויכותיו . הנטימא כנה הוא עתיד ורל' מה טאמר יוסף טטבקט איש טבון וחכם הנה חס טבקטיהו לל טטימא טבון וחכם בנה טירוח לטיס בו . יטיק מטניין טטיק וכלי ויין רל' טלח יטיא אחר מהם כלי ויין ולא יטיא למלחמה חס ולא במיכת יוסף . יק הכסא אגדל ממך אהיה גרול ורל' כי בכסא לבר אהיה גרול ממך טאני לברי חטוב על כסא המלוכה . את טבעתו בה היה חות המלך ונתנה ליוסף לחתו בטמו כל מה טייריכה . וילבט אותו בגדי טט חס היו יקדים מחד במיכרים . רביד טטק במרכבת המטיטה הוא המרכבה טייהיה רוכב בה מי טהוא מטיטה אל המלך . אברך כמו הברך וטמהו אטיס וטלוח ריטה לומר טכבר בכריח לפנז טיחלקו לו כבוד ויברכו על ברכיהם לפניו ותייזו ואת רגלו ריטה לומר טלח יטנו רבר ולא ילכו למקום חס ולא ברטותך והריצון בו ט טחטה תמטול בה טהגתם בכליה וומר טלח ידים איש מבלעדי את ידו ואת רגלו כל יטר ההעלה או טייהיה פירטנו כרברי המתרגם כי במיכרים לא יהיה רכות לארס לרכוב על סוס חס לא יטיהו המלך פל זה אבל חס כלס רוכבים על חמורים והיה זה כן כי לרוב המימא הסוטיס

התיעלת

הא' הוא במדות והוא להודי' טראוי לארס בבוא לפני הגרול' טיקטי טיכמד בבגדיו ובטניינו החחרי' לפי מה טאשטיר כי בנה מההרור לגרוליס ובזת גס כן יהיו רבריו יותר טטימטיס ולזה תטימא טגלח יוסף והחליף טימלותיו בבואו לפני המלך ולזאת הסבב היו החסידים מתקטיים כטיהיו מתפללים לטי' ית לכבודו אמרו ול' זה יל' וטטהו

התיעלת

הטיט הוא במדות והוא טראוי לארס בטידבר טס הגרוליס טייהיו רבריו מטטיס ורזה תטימא טענה יוסף לפרעה זה המאמר הטפלא אטיר כולל מהטלמות הרבה במלות מוטטור והוא מה טאמר' לו בלערי לטיס יטנה את טילום פרעה והנה בפתרוני החלומות בח מואמרו גס בתכלי' הקיכור והתקון ומבואר זה מרבריו טס

התיעלת

הכיליטי הוא במדות . והוא טראוי לארס כטייכרת לרבר בפני המליכיס והסרים ולא ירש חס יהיה ברבריו מה טיקטה להם טיקדים להתנצל בזה פן יקרהו טוק מטעסם טליו ולזה תרחה כי מפטי טלח ירש יוסף מה יהיה פתרון החלומות וחס יהיה בו רבר טגר פרעה הקדים התניטלותו בניה והרחה טמה טיעטה מזה הוא מה טיראווהו הטיס יתעלה ולזה לא יהיה בבחירתו לפתור לפי כה טייריכה מ'חלק הרבריס

ייעודי טולא יחטא לאלהים ואל יירא מצוס רע
יהיה נכון לבא עליו על זה הלא תראה פי' יוסף
עזב בגרו ואל גבירתי ליראתו טמא יתגבר
עליו יכרו ואל חטטי ל הדע טהיה נכו' סיגישהו
מזה מאטת ארוכו

התועלת

החמישי הוא ברעמת והוא
להודיע טוין רועים במה
טיקרה בשעיר שהורה עליו החלום כמה טיפתור
אוחו פותר החלום לטוב או לרע כי הפתרוטים הם
לילהים ולזה אמר יוסף הלא לאלהים פתרוטים
ספרו נאלי עם טכבר היה בזה התנצלות ליוסף
אם יהיה בפתרונו דבר רע להם ואולם מה טאמ'
ול כל החלומי' הולכים אחר הפא הם דברי יחיד
ועם זה אפטי' טיפורט אחר הפה רל אחר הלטון
כמו טפה אחת כי פי המדבר מליכס וההיטין בזה
טיחקייהם יהי לפי חקוי אטטי' הלטון ההוא
ולזה ראו לפותר טידע חקוי' בעלי הלטון אשר
יגידו לו חלומותיהם

התועלת

הששי להודיענו שלמות
יוסף בענין פתרון
החלומות ער טולא נפל מכל דבריו אריפה והוא
מרדגה ממדרגות הנבואה כמו טהתב בב' ממי'

התועלת

השביעי הוא במדות והוא
טיראוי לאדם להטתר' בכל
עני להטכר מהרע אשר הוא בו בכל הסבות
אשר אפטי' לו טיעור בהם ואל יסמוך על הטס
ואעפ' טיהא באופן טיתרבק בו ההטגחה הלהית
הלא תראה כי יוסף עם היות הטגחת הטס יתע'
דבקה בו בזה האופ' הטפולא חלה פטי טר המטיקי'
טינכרהו אל פרעה להוטיאו מהבור

התועלת

השמיני הוא במדות והוא
טדאוי לטלס טיהיה כוסה
קלון האטטיס ואף אס גמלוהו רע הלא תראה
כי יוסף לא ריטה לגלות חרפת אטית ארוטו אל
טר המטיקים אבל אמר לו וגם פה לא טטייתי
מאומה וכן לו ריטה להודיע ואל טר הטבחיס
עם טהיה בזה החכמה טולא תכעס אטית ארוטו
עליו וטוסיף להטלילו

התועלת

התשיעי הוא במדת והוא
טוין ראו לאדם טימנע

מלגמול טוב למי טגמלוהו וזה טטיר המטיקים
לא ריטה לרבר מיוסף אל פרעה לחלות פטין
טינטיאוהו מהמקום טהיה בו על לל פטיע ואל
חטאת וסבב הטס יתעלה טהוכרח להוכיחו אל
פרעה באופן טהיה בו מהקטי לטיר המטיקים כי
הוכרח להוכיח חטאו אשר כעס עליו פרעה
בעבורו וזה הית גמולו הראו לר

פרשת מיקץ

ויהי מיקץ שנתים

ימים וגו' פד ויוסף בן שלשים טנה

ביאור המלות

טנתים ימים הם טתי טיטס וזה החטבון ידמה
טהיה מעט ימית טר המטיקים מהסחר ובסוף
הטיי טיטס חלס פרעה זה החלום ודקות בטיר
הוא מענין הרלות והרקיחת והנה הין טבט
הפרות בריאות מטל לטיבט טיטי הטבט וטבט
הפרו רלות הטבט טעולות אחר יהן מטל לטיבט
טיי הרעב טיבאו אחריהן ואכילת הפרות דקות
הבטיר אית הבריאות הוא מטל טיתבואת טיטי ה
הטבט תאכל בטבט טיטי הרעב אה גמה טספר
פרעה אחר זה ואל טודע כי באו אל קרבנה הוא
לאות טולא יודע הטבט בארץ מפטי הרעב טיהי
אחרי כן וזה ממה טחייב טיתקבטו אוכל הטטי'
הטובו כרי טיהיה מוומן מוכן להם בטטי הרעב
כמו טיעץ יוסף לפרעה ולזה היתה זאת הטטי'
באופן מה מפתרון החלום ומטל הטבוליס הוא
יותר מיחד בזה כי הוא היה בטוטט בטיטי אשר
היה בו הפתרון ותפעס רוחו מרוב המבוכה
אשר היתה נטיה מחטבתו פעס לרבר אחר מהס'
בטטיין פתרון זה החלום במדרגת האטי הטבון
והנה היתה רוחו במדרגת הפעמון טיכה פעס
ליכר אן ופעס ליכר טיטי והיה זה העני' הוא מטגלת
החלומי' רל טיגי' מהס התפעמו הרב לפי טכב'
יטער האדם בהס טיהס יבורקים ועור כי מפטי
התבורדו נפלא טהי' לרמיו' מבין כחו הטפט טר
טיקבל זה הטפע יגי' לו זה ההפעלו' כמו טביא
ממי' חרטומי' מיכריס הם המכטיפס ואין פותר

מצאת המכור כלם היו לו יל טיגיב לזאת הממשל
וזה מבואר במעט עיין

דיוסת בן שלשים שנה

ער סוף הפרטה

ביאור

המלות

וישפור בכל ארץ מיכרים להטיגיה בעניני הארץ
כי מליך נתן פרעה זה הפקידות לקמיים יריכה
לפי מה שאפשר לחשוב שבטבולת אחת היתה
מלאקמיס בר וואמ' זה של רדך ההפלה והגזמ'
י קבוצ' ונת כל האכל טהיה יכול לקבץ אחר
שהטורר לעט הארץ מה טיספיק להם לאכול
הלוחש ונתן אכל כל עיר בתוכה כי בזה יסכימו
יותר אנטי העיר לתת בידו תבואתה אט כל יער
המתנה אט על יער המכר אחר שיבטחו טיהמ
יהיה מוכן להס טיס בנת היכורך וזה כי כל ארס
יבחר המזון הנהוג לו של הבלתי נהוג לו ולזה
יזהב כל ארס יין מדיטתו תבואת מדיטתו כי
אין מספר אמר זה על יער ההפלה והגזמה כי
גבר היה לו מספר בהכרח אך לקוטי המנותו
ימור טחין לו מספר כי נטי אלהים אה כל
עמלי רל סי טכח אותי הטיס סל מל טכברו עלי
מהתלמות וטיכח אותי את כל בית אבי מרוב
הטובה טחנן אותי לתרואג נפטי לרבה מזה
ויהי רשב בכל הארצות רל טהיה ספיבות
ארץ מיכרים ובעל ארץ מיכרים היה לחס לפי ט
טכבר אחר יוסף אויכות רבות בכל אחת מפרי
מיכרים והנה אמר זה להודיש כי לולי עיבת יוסף
היה נצרך הלחס גכ במיכרים כמו טעדרר בכל
הארצות אשר סביבותיה וזה כי פרבות הטובה
ידו הונטיים יותר לאכול ממנה ויפתח יוסף ונת
כל אשר בהם רל טהיה פתח בכל פרי מיכרים
כל הארצות טהיה בהם בר למכור למיכרים
ויסבור למיכרים הוא מענין מכר או רל טנתן
להם טבר והוא התבואה כטעס כי יט טכר
במיכרים טבר רעבון בתיכס וכל הארץ באו
מיכרים לטבור אל יוסף רל טכל אנטי הארץ
באו מלי ין מיכרים לקנות תבואה וירא יעקב
רל וטעט יעקב טכבר אמ' אחר זה הנה טמעתי
נכה וכל העס רוחים את הקולות ונת הלפידים

למה תתראו יתכן טהיו מתקוטטים יחד בסבת
הטרף טתיה כל אחר מהם דריכה לקחת ממנו
לזון בניו כטהיו מבקטיים לחס והאחרים היו
מונטי ממנו במטיפט בטטי רעבון ויהיה תתראו
מענין נתראה פניס כמו טפירט החכס אכן עזרא
או יהיה הריכון בזה והוא הנכון בעיני למה
תטוטטו בארץ כנען לבחס טבר רעבון בתינו
מהסוחרים אשר טיס ותתראו מפני אנטי כנען
הלא לכה לירא פן יקחו המקומות אשר סביב
טיכס נקמת טכס מכס אל תתראו בארץ הנות
לטיוטט בה אך ררו מיכרים לטבר בר כי טמעתי
כי יט טבר במיכרים והער על זה הפירוש מה
טאמו וטברו לטו מטס רל טלח טכברו לטו מאר'
כנען וזה יהיה סבה אל טנחיה ואל יהיה לטו
לירח טימיתונו אנטי כנען בסבת טכס כי לא
תתראו להם ויכר יוסף את אחיו והס לט הכירוהו
לפי טהיה קטון בהפרדו מהם וברא זקן והס היו
גדולים זהיה להם זקן כזו טאמרו ור' ערות
הארץ סודות הארץ וטתריה כמטיפט המרגלים
טיחקרו באי זה אופן הארץ נטיכרת וטאי זה
מקוס יתכן טיכטטו בה כלטו כט איט א זר נחטו
קבלתי כפי זה הפסוק מהרב אוא טט' כי זה אמרו
לחמת טאנט מרגלים כי המרגלים הולכים
בסטה עיטומה כפטיט ביטט ובין המות
ואין מדרך הארס טיטיים עטרה מבטו בסטה
הוואת וזה טהוא אולי יקל באחד מבטו או בטיטס
אך לא במכפר רב כזה ורל אמתנו לו מזה טיהס
כטיס רל טיהן אנטי אמה לט מרגלים וידמה לפי
זה הפירוש טיהוא אמר להס כי אין ואת רחיה ט
טהס אינט מרגלים כי אולי טיאררו לחביהס בטיט
רביס ולזה הקל בהס והס הטיטו כי לא נטיור
לחביהס כי אט אחיהס הקטן ויהוא הוסיף לענות'
טוח רחיה טיהס מרגלים טאס היו באים לטבר
אכל היו באים כלס אך הטאיר לחביהס אחיהס
הקטן כלח לסכן כל בטו והבחיטה האטייתית
תהי בזה טיהס יוסרו כלס מלבר אחר ילך לקחת
אחיהס הקטן וחס לא יריכה לחביהס וטלח אותו
הנה זה רחיה כי הוא הקל בטאר בטו והטאיר
לו הקטן לרוב אהבתו אותו טאס היה אובה וית'
במדרגת הקטן היה טולח הקטן תכף ואס לא
יטלח הקטן הזה רחיה כי לא יטלח טאר כפי
להיותו מיקל בהס

מפוזר לב פרעה מה טלא יעלם וזה שהיה
התפלל לטם יתעלה טיענה טלום פרעה

התועלת

הרביעי הוא במדות והוא
שראוי למדס כטיטולוהו
המלכיס והלגדוליס בהודעת רבר מה טלא יעלי
מדרגת ידיעתו ברבר ההוא סי בזה תהי תטובתו
יותר מקובלת והמטיל כי המהטרס אס יטולוהו
מעטין ההנרסה אין רומי טיאמר טיאנו יודע
בהנרסה אבל יאמר טיהוא טיין בחכמה ההיא
והנראה לו מהטיון ההוא הוא מה טייטיב להס
כי בזה תתפייס יותר טפטס בתטובתו הלוא תראה
טיוסף כטיטולוהו מפתרון החלו' הרומה ברבריו
כי רוח להי בר והוא יגלה פתרון החלומות ולזה
אמר בלפרי להיס יענה את טלום פרעה והיה זה
סבה אל טיאמר פרעה הנממא כזה חיס אטיר
רוח אלהיס בו

התועלת

החמישי הוא ברעות והוא
להודיע טחין בבחירת
הפותר לפתור לטוב או לרע ולא יועיל פתרונו
בזה אבל הפתרון יהיה לפי המוסכס עליו מהטס
יתעלה ומי טיפתר החלום בזולת האופן ההוא
לא יהיה פתרונו פתרון ולזה אמר יוסף בלפרי
אלהיס יענה את טלום פרעה להודיע טחין
הפתרון מסור בבחירתו אבל הוא מוגבל מהטס
יתעלה טיהוא יודע כל הנסתרות

התועלת

הששי הוא ברעות והוא
טהטנות החלום מורה על
אמתתו ומהירות באו והסבה בזה היא כמו טבי'
בטי טמי' וטס ביארנו כי לזאת הסבה יתכן
טימכא הכוב הרבה בחלום ובקסס לפי טזות
ההטפעה לא תהיה כי אס מהטליטיס ולזה יעלם
ממנו מה טיזטפע מהבלה טילטיס וביאדנו
טס גכ כי כבר יקרה למדס טיחלום בהקיץ חלו'
יכודק וטכבר ימכא סגולת זה החלום טיהוא יגי'
תכף והיה זה כן לפי טהטליט בזאת ההטפעה
הוא בעינו הטליט בזה המקרה בחודטו ולזה
יקרה לו מפטי חוזק טולטטתו בהטפעה טיספיק
לו להטפיע למדס מעט מן ההתבודדות לקבל זה

שהן יטעם לעטס
הרומי טמייס טיענה
הטענה חס טענה
מחבטיס העטטיס טענ

הטפע וכך העניין בזה בעיטו בהטנות החלום
מורה על חוזק ההטפעה וזה ממה טימדה טנוה
המקרה מסודר מהטליט בהטפעה ולזה יחוייב
טיגי' זה המקרה תכף וזה כלו מבואר למי
טהתבוטן ברברינו בטטי מספר מולחמות הטס

התועלת

השביעי הוא במדות והוא
שראוי למדס להטתרל
בהטגת החכמה כפי היכולת כי היא תטייבה
בין נגידיס ותטכב טיהיה לו עטיר וכבוד הלוא
יוסף עלה לזאת המעלה מפטי יתרון חכמתו ער
כי מבית הסודיס יכח למולך

התועלת

השמיני הוא במדות
והוא טחין ראוי למדס
טיטתרל לבטל מה טטגור מהטס יתעלה בטמו
זה האופן אטרה טיתרלו לבטלו מחי יוסף
כטימכרהו כי הס חטבו טיהוא רחוק טיהיה
מוטל עליהס אחר טיהרתיקהו מעליהס ועס
היותו טמכר לעבר וזה היה כלי אל טיהגי' יוסף
לתכלית הממטלה והטיררה וכזה יקרה הרבה
טיטתרל לבטל גזרות הטס יתעלה בזה האופן
כמו טיסופר לנו מדומוס ורומי טס טיחלום אביהס
בליל לידתס טטיי אודיס יטמו טכחיריו יטמ
עי' ממטלתו וכאטרי הקיץ הודיעוהו טיכבר ילדה
חטות ואומיס וטפט טיהס המודיס אטיר חוט
יכנה להטליטס היערה ולהמיתס טס וטורמנה
להס טס רובה והטקה אונתס כמו טיאמר במדות
תליס וכאטיר גרלו הרחיבו טיר אביה רבטו רומי
ומהס המטיפחות תגדולות מדומי והס הרומי
ואולס האופן טייתכן טיבטל האדס גזירת הטס
יתעלה הוא טאס היה טכון טיבוא רע עליו הוא
טירבק בטס יתעלה לפי היכולת והוא יטגי' בו
ייכילהו ממנו או יברח מהמקום ההוא אטיר בו
היה טכון לוליבוא רע ודומי טלא יעלם טיוסף
לח טס בטרי ורומי במה טיאמר לטרי המטיקיס
אך רומה כי מוכירתו וזאתו לפרעה יגי' טלו טוב
כמו טיהיה העניין בסוף וטכב הטס יתעלה אטיר
לו טתכנו עלילת טלא וכו' טר המטיקיס לפרעה
ער בו הטת אטיר היה יותר טכון ליוסף והנה
הטיכא כי כל התלמות אטיר מיטאווה

שהטמט טראה בו בחיצי הטימים והוא מעט קרס
 חיצי היום צר מעט אחר חיצי היום ולזה נקראת
 בלשון מורה על טינים כי קצתו מוזהר הבקר
 וקצתו מוזהר הפרב והאנטי יחטבו בכל זה הזמ'
 טיהיה הטמט בחיצי הטימים למיפוט התחלפות
 גובה הטמט בזה העת כמו שהתבאר בחכמת
 הכוננים ויקרו ויחיתוון הפנינו קרקרס
 בהטפלות רחטס לכבודו כמטיפט ואחכ נכטט
 יותר החיתוון נכמדו נתחמומו כמו עורכו
 כתנו נכמדו ויתאפק ויתחו מההפעלו טיהתפעל
 בראיית אחיו ויטבו לפטו הבכור כבכורתו
 הנה יתכן טייסוף ימה להס טייטבו בזה הסדר
 ולזה תמהו חין קרה טיהיה זה הסדר לפי הסדר
 טייט להס בככורה ובכצירות מטות מנות
 והטף נתן מטות אחת לטינס כמטיפט לבטימן
 טיהיה יחיד פתן מטמה יותר גדולה מהמטמה
 טטתן לטינס מאחיו ולזה יהיה פירות הפטוק
 ותב מטות בטימן ממטות כולס חמט ירות
 טכבר יבה מטות בטימן ממטות טיהיה לחחיו
 טהיו להס חמטה חלקים לכר טינס מהס חלק
 אחר כי הוא רחוק טייטיס לבטימן לברו מטמה
 יהיה טעורה כמו חמטה משאר המטמות
 ויטכו רל טטתו עמד הרבה והאנטיס טלחו
 נתן להס רמות ללכת נחט ינחט בו הוא מעט
 נטיון כטיפס נחטתי ויברכטי בגרליך והרכו
 בזה כי זה הגביש הוא אטור יתה ארטי בו ולזה
 לח יתכן טייטכחהו אבל יראה טיהו מעלים טייטו
 כטיקחהו לנטות מס האנטיס אטור יבוטו לפטו
 הס אנטי אמט או אנטי חון ומרמה וזה טמט
 יקחוהו יתבאר לו טיהס אנטי גנביס ויימד
 לטמור הבית בבוא טס ומס לח יקחוהו יתבאר
 לו טיהס אנטי אמט אחר טיהגביע לטיטהס ויוסף
 מעלים טייטו טמט ולזה אמר יוסף הלח ידעתס
 כי נחט ינחט חייט אטור כמוי רל טחייט כמורה
 טהיו בודס רביטו רביס אטור חייט מכירס הוא
 מטמה וט האנטיס הבחייט רביטו חס נמטיס מס
 לח וייטה לטמור ביתו מהס אטור ימטא חתו
 משברין ומת התירר עיכמס לפוטט טיסוף על העט
 החיי לזה להורות טיהס לח גנבו הגביע
 ויאמר גס פתה כרבריכס כן הוא קבלתי מזה
 פיוט מארטי אבי נחו פון טיהו אמר להס
 גס פתה טחטי חוטור חתר מכס כרבריכס כן הוא

שבכלל אתם אנטי אמט ולזה מס אמטא הגנבה
 ביד חייט אחר מכס לח אחטור מתכס טיהיה
 נגנבת בהספמית כולכס ולזה לח יהיה טענטי כי
 מס מי טיתמטא בידו הגנבה והוה פירות טאה
 מאר ויעמוס וייטעון ריבא יהודה וחחיו לפי
 טיהיה לברו מטתרל בהיכלת אחיו כי הוא פרבו
 זכרו בביאור מה טרבר ומה טיכטרק הטה חין
 לטי פה להתנכר חך באמת תרע כי חין לנו חטת
 בזה חך הוא טכב ה'ית טיקרה לבר דבר יחטב
 לו טון ומולס הוטס הגביע בזולת כוונה על יד
 ממילא הטיקים באמתחת בטימן חך באמת לח
 גנבו והנה יחס מה טיתחדט על ררך הקרי לה
 ית כי כמו לו הרבריס אטור בקרי ייחוס לו כמו
 טזכר הרב המורה וזכרו גכ הפילוסוף מהטמט
 והנה רברי זה הסטור מבוארים מאר עס מה
 טקרס לטי מהרבריס ומולס התועלות המגיכות
 מזה הספור הס עטרים

התועלת

הוא הוא במדות והוא טראוי
 למרס בטטמותו פועל אחר
 טייטטהו באופן ימות אל המקבלים וחטפי טיהוה
 טליט בפועל ההוה כי בו יתטיס לכבס ויפותר
 יותר לפטות ריכטו ה א תרומה טי יוסף כריות
 לאסוף כל הבר טיכול בארץ מיכרס בטטי הרטב
 עטה זה בתחבורו יתטיס בהס יב האנטיס וזה
 טיהו טיס כל תבואות השיר בתוך השיר בחוץ
 טיהיו מתטיטיס בזה אטטי השיר לחטבס טטיס
 תמטא להס וזת התבואה בעת היכורך ולח ימותו
 ברעב עס טיהס היו מוהביס יותר תבואת השיר
 מתבואת ציר אחרת

התועלת

הטיט הוא במדות ומטיפטי
 התורה והוא טחין רחיי
 למרס להמטך אחר ההטמות בעת טיהיו טטיט
 ביכור ולזה תמטא טיספרה התורה טיולרר
 ליוסף טטי בניס בטרס תבו טטת הרטב להורות
 כי בטטת הרעב לח טימט מטותו ומזה המקום
 למדו ול טימט לטימט מטותו בטטת רעבון
 ואמרו עס זה טיחטוכי בטיס כטימטין מטותיה
 בטטת רעבון וזה גכ אפטר טיילמר מזה הפטוק
 וזה כי מס לח יהיו לו בטט יקורס בז הרטב חולי
 לח היה נמט טייטטיט מיטתו
 בטיט רעבון כי ראו למרס
 להטתרל לחייס המין

מיטמר בית האסורים או אסרם בבית אחר מביתו
טיבר רעבון בתיכם כתרגומו כי שומע מבין פי
המליץ בינותם לפי שכחתי היו מדברים עם
יוסף היה ביניהם מליץ ולזה חטבו שלא יהיה
יוסף מבין לטון עברי . בפי אמתחתו הוא טיקו
אבל נקדח אמתחת לפי שהוא נמתיח בטימולאין
אותו . ויכח לבס כאלו יכח לבס מהם מרוב
השחר והראגה ויגידו לו את כל הקורות אות
ראוי שירש טאס היו מגידים את כל הקורות אות
לא היה יצריך לספר מה אמרו אבל הם העלימו
ממנו קצת ולזה טיב לספר מה שיהגידו לו וזה טי
טיהם העלימו ממנו האסרם כלם והאספס על
מיטמר טילטת ימי והעלימו ממנו האסר טימטון
ואולם עשו זה כדי שיתרצה יעקב יותר לטלוח
בנימן וזה טאס היה ארוטי הארץ אכזרי מאד
בניני יעקב ומבקש תואנו לא היה מתרצה בטי
פנים לטלוחו טס יוסף איטנו וטימטון איטנו
וזאת רמיה שלא נתברר ללב יעקב טיהיה יוסף
מת אבל העטין בספק אכחו ולזה לא אמר יוסף
מת וטימטון איטנו ואמר אחר זה ואחיו מת
כמיטפט הטבון , טפטס היה חוטב טיהיה מת
ופטס היה חוטב טאיטנו מת את טיני בני
תמית הנה אמר בנה רחובן דבר טיגטון ולזה
לא הטיבו יעקב על דבריו דבר וואמטס ספר זה
להודות כי רחובן לא היה חכס ולזה נתגמל
במטגל המגונה אשר זכרה התורה והוא טכבר
טיכב את בלהה פילגש אביו כי החכס לא יפונה
לכמו אלו הפעולות המגונות והורדתם את
טיבטי ביגון טיאולה רל טי עתה טגדל בטימן
היה מתנחם בו קצת נחמה מטטין יוסף ואלו
ימות ברדך אשר ילכו בו לא יסור אבל יעקב עד
יום מותו כי לא יטאר לו מרחל דבר יתנחם בו .
כאשר כלו כאשר העלימו הער הביר הוא מטטני
התראה ראמי העור אביכס חי היט לכס אח יתכן
טיכבר טמל להס יוסף זה ואס לא נזכר והער מה
טאמר לו יהודה ארוטי טיל אל עבריו לאמר היט
לכס אב או אח ואחטב טכאשר אמרו לו כלנו
בטי איט אחר נחטו טמל להס יוסף אס יט להס
אח ואס אביהס חי ואס לא נזכר כי
בזה תלקח רמיה אס הס מדגלים או כטיס וזה
טיאס לא היה להס אב לא תהיה רמיה טיהיו כטיס
היותס כלס בני איט אחר וכן אס היו לו אחיס

רבים כמו שיאמרנו במה טיקרס והורישוהו
בתשובתס טיני אלו העטינים יחד . גס יתכן
טיהגידו לו אחר זה טאביהן זקן וטאמיהס
הטטמר הוא ילד זקונים כמו טירחה ממה טאמר
יהודה ליוסף במה טיבא אחר זה וכן ידמה
ממנו כי אחר זה אמר להס יוסף טיורידו אחיה
הקטן אליו ויטיס עיטנו טלירחה הטיבו כי לא
יכול העטר לעזוב את אביו וטוב את אביו ומת
ואחר כן אמר להס יוסף כי זה יורה על היותס
מדגלים ואספס אל מיטמר טילטת ימיס ואמטס
קצרה התורה בזה הספור ונחיה ורל נמוות הוא
על דרך היכחות ובלטון נהג מאד בלטון הערב
או יהיה הרטון בזה טאס טטוט לקנות טבר
בארץ כטטון אולי נמוות כלנו ואתה וטפיטו על ידי
בני כטטון לקחת נקמת טיכס מיטנו ואס טלך
למיכרים לא יהיו בטכנה כי אס ההולכים מזמרת
הארץ מן הדברים היותר מטובחים טימיכחו
בארץ כטטון וכסף מיטנה היא כמו מיטנה טיכר
טיכיר ורטיטון בו טיקחו ממנו כפל ממה טלקחו
בראטונה כי אולי נתיקר או יהיה פידוש מיטנה
כסף כסף טי כטטס מגיד מיטנה והנה ברי
ספק היה ידוע להס לטער כי אטטי העיר ההו
היו הולכים תמיד לארץ מיכרים לטבור אכל
והיו מורישים להס הטיער כאשר טכלתי
טיכלתי כאשר טכלתי מיוסף ואירח טיכילתי
מכלכס עד בואכס כי יעקב היה ירא טיטליס
האיט על דבר הכס הטב באמתחותינו להתגורל
עלינו כדי שהתגורל עלינו עלילת הכסף לומר
טיאנחנו גנבטנהו וכן ולהתנפל עלינו כאלו
אמר טיתפל עלינו ואת העלילה או הרטון בו
להדיח עלינו הרעה ולהפילה עלינו בדרך
טייקחו אותנו לעברים ויקחו חמורינו ואולם
אמר זה כי אולי היה מפורסס להס כי זה העט
הוא כמו ואת הגטבה במיכרים והער על זה מה
טאמר אחר זה אשר ימיכא אתו מטברין דמת-
יהיה לי עבר נתן לכס מטטון כמו טיפרטי החטס
אבן עזרא כי זה הבר היה מקובץ מאטטיס רביס
ויתכן טיהיה לאחר מהס מטטון בבר אשר לקח
ממנו יוסף ולא זכה לו המלך והחלמי טיהגיס
אליו בגורלו וכן יתבאר הדין הנה בטטי מימיטני
ויכינו את המנחה טימה בכליס טמיס וסדרוה
באופן היותר טלס טיזכרו . ביכהריס הוא העט

שימכא כי בזה יכפה אפיו וילצה ימיה יעקב ולשלח
לאיש מנחה מזמרת הודין והכין עיכמו עס וזה
להתפלל לשי'ת שיתן להם רחמים לפני האיש

התועלת

הטו' הוא במדות והו' שמוין
ראוי למי שיזכרהו האור'
ברבר רע שיפליג ברבוי המנחה כי זה ממה
שיביא להאמין שהי' שר הוא אמת ולזה תמיכא
ביעקב טלח רינה בזה המקום ברבוי הודו עס
מה שתראה שהפליג ברבוי הודו ופשו אכל
היה מעט. מה ששלח לו מכל מין מעט יצוי ע'ע'
רבי נכחות ולוט בטניס וטקדים ויהיה אמר
מעט רבי מוטך עיכמו ואחר עמו כאור אמר
מעט רבי ומעט נכחות ומעט לוט

התועלת

היו' הוא ברעו' והוא שמוין
ראוי לארס כשיירא מרבר
רע שיטען על התפלה לפי'ת לבר אכל ראוי
שישתדל בכל הסבר שאפשר בהכילתו דהבר אל
זה התפלה לפי'ת כי הטי'ת כשיטען להבקס
בו ויטגיח בהם ירעה שיזכרהו אלו הסבות
הטאותות ולזה אמר לכוונת כשיירא שיהרגהו
שאול בגלות בקר תקח בידך ואמרת לזכור לוי'
באני ולזאת הסבה תמיכא בזה המקום שאחר
שלח יעקב פעה לפייס הארון כפי מה שראוי
התפלל לשי'ת שיתן להם רחמים לפני האיש
ובכלל חס יטען הטלס על התפלה לשי'ת לבר

התועלת

היו' הוא במדות והו' שמוין
ראוי למי שראוי שיחטר
מרבר שיקדים מתי'ת באר ממי'ת שמוין לו פשו
ואין לו חטאות על זה קודם שהטיגהו הי' שר
שאם ימתין עד שיטיגהו החסד הנה לא יזכיר
לד התנכחותו כמו שיזכיר לו קודם זה והטעם
שמי'ת שבו בידו ממון טלח כיון אם ימתין
להטיבו קודם שיבקטוהו ממנו הפה זה יורה כל
היותו בלי פשוט על זה ולזה הקדימו אחי יוסף

התועלת

היו' הוא במדות והו' שמוין
ראוי למי שראוי שיחטר
מרבר שיקדים מתי'ת באר ממי'ת שמוין לו פשו
ואין לו חטאות על זה קודם שהטיגהו הי' שר
שאם ימתין עד שיטיגהו החסד הנה לא יזכיר
לד התנכחותו כמו שיזכיר לו קודם זה והטעם
שמי'ת שבו בידו ממון טלח כיון אם ימתין
להטיבו קודם שיבקטוהו ממנו הפה זה יורה כל
היותו בלי פשוט על זה ולזה הקדימו אחי יוסף

מה שיחטאו בעטין יוסף

התועלת

היו' הוא במדות והוא שראוי
לארס שיזכיק עליו את
הדין בבא עליו הרעה ויפשוט במעטיו וייחס
לרע מעטיו ולא יתעס מה ית בהביו עליו
מהוטיביו מן הרע ולזה תמיכא שיחטו בני
יעקב מה טיפגטס מהרע לרע מעטיהם בעטין
יוסף

התועלת

היו' הוא במדות והוא שראוי
לשלם שייתפעל ברמותו
ואחיו ביניה ואף אם גמלוהו רע בתכלית מה
שאפשר הלא תראה כי יוסף ברמותו אחיו ביניה
נבמרו רחמי' עליהם ויסר מעליהם לכבות
ואמנם הזכיר להטיגהם בכאב לב פועט כיו'
לכחון מה שריעה לכחון אותם מבטימן

התועלת

היב' להודיע יוסף
טלח רינה לשלח יד בכס'
הבא ליו וללחו אל אביו לפי טכבר וכה בו
פרעה ואנפ' טכבר בא כל זה הטוב לפרעה
בסבתו ואמנם הטיב לאביו הכסף ששלח
ליו לברו ושלח ליו מלא כליו בר ויכרה לדרך
לפי טכבר הטליון פרעה לעשות מהדבר ההוא
כל מה שיירעה ולמכור למי שיירעה הלא תראה
טכבר אמר פרעה לבאים ליו לכו אל יוסף אשר
יאמר לכם תעטו

התועלת

היו' הוא במדות והו' שראוי
לכל ארס שייתרחק
מהמטגלים המגונים כי לא יתגאל בהם כי אם
מי שהוא חסד רעת כאמרו נאף אטי' חסד לב
ולזה בורה לנו התורה כי ראובן טיגהו עס
פולגט אביו היה חסד רפת בתכלית החסדון וזה
יתברר במה שאמר את בני בני תמית כי זה
המומר היה בתכלית הפתיות וזה מבורר בנפשו
וחולס יהודה הטורל בזה בחכמה ולזה המתין
טלה הטבר אשר הביאו ממכרים ואמר לאביו
עס זה רברים נכונים עמו עד שיטריס ושלחו
עמו

התועלת

היו' הוא במדות והו' שראוי
לארס כשתעלה עליו חמת
אחר שיכין עיכמו לפייסו ברודון מהיות מסובת

נמצא...
שנמצא...
למה...
המנוח...

התועלת

הג' הוא ברשות והוא להודי
סכל הטובות השופעות לו
לש' ית' ומפני זה אמר בקריאת הטימות לבניו כי
נטיני ליהם כי הפרכי ליהם

התועלת

הד' הוא במרות והוא טראוי
לארס טיברח ממה טיטי
בו חטיט סכנה ואפי' באפטר רחוק ורזה מטע
יעקב בניו מהתראו בארץ כנען לשוב בה לקנות
בה תבונה ואעפי' טכבר היו מוכיאים וזתו טס
קרוב להם ובחר טילכו לארץ מיכרים לקנותו
ואעפי' טיהדרך רחוק פן יכירוס אנטי כנען
וימיתוס על רבר טכס

התועלת

הה' הוא במרו והוא טפאטר
קרה לטיטס מבית אחר או
מחבור אחת מקרה מה ברבר מה ראוי טייתרחק
הטליטי מהרבר ההוא פן יקרהו טוק בכמו
המקרה ההוא וזה כי מפני טימתה רחל בררך
ובנה יוסף גכ לפי מחטבתו הנה ירא יעקב
טימות בנימן בדרך אס יטלחהו טס

התועלת

הו' הוא במרות והוא טראוי
למי טהוא טכון טיגיטו
ליו רעות טימשט בטסקיו ויעמד בביתו ער
יעבור ועס כי בזה אחלי יטכל מהרעות וחולס
בהרבות עסקיו ולכתו בדרך הוא כמו מבקט
הרעות ומתנועע ליהס ולזה ירא יעקב טיקרה
לבנימן אסון בדרך אבל בבית לא היה צריך
להיות ירא מנה

התועלת

הז' הוא במרות והוא טראוי
ראוי טיקל הארס בטמירת
מה טהעקד לו ויעזוב ההנהגה והטימירה ההיא
לחולתו מפני טוכס מדרגתו טנתן לו המפקד
בטולטנות ובכררה כי כבר יגמלהו רעתחת
טוב אבל ראוי טיפולג בטמירת הרבר ההוא
כפי מה טאפטר כי בזה מהיוטר ומגמיל' טוב
למי טגמלהו טוב מה טלח יעלם ולזה תמכא
טיוסף עס היותו טליט בכל הארץ היה הווא
בעיטמו מטכיר לכל עס הארץ בדרך טיטלס לו
טמירתו באופן היותו טלס טיהיה אפטר ולא
מטעתהו טדרתו וטולטנות מהטגיח בזה

התועלת

הח' הוא במרו והוא טראוי
ראוי לטלס טיגמולרע
בהיות ללי ירו לפכות ולזה תמכא טכנעול אחי

למי טגיילתו...

יוסף לפטיו ובירו לא טלס להס רעה תחת הרע
אטר גמלוהו אבל הטגיח בהס וטלכל אותס כמו
טיבא אחר זה וואמנס הכויב להס מעט ברואטיט
העניין כדי טיטלס לו הידיעה בטלס חבין
ואחיו בנימן וטייתבאר לו איך מטהגס עס אחיו
בטימן טואס היו טונאי אותו ומתנכליו להמיתו
כמו טנהגו עמו היה לוקח בזה עינה להפחידו
מהס ולהיכיר מירס וזה טואס לא היה לו חושד
אותס כמרגליס או ברבר מהרבריס תרעיס
והמגוטיס לא היה לו דרך לחקור טיטי להס אב
או אח כי לא היו מבקטיס להתחתן עמו וכואטר
ירע טאחיו חי הטיתרל על כל פטיס טיביאווהו
ליו והכביד ענינס בתחלה ותקל בטוק וואמר
להס טיהט' הוא ירא כי בזה היה להס מהפיוס
והסרת הפחד מה טלא ישלס וזה גכ יהיה סבה
טלא יכאב לב יעקב מאר אס יטלח בנימן
מיכרים כי כבר נתפרסס לו טארט הארץ הוא
ירא ליה' והנה אטר טימעון לפטיהס כדי טיזכרחו
להביא בנימן ליו וזה טואס יהרגוהו בדרך
לטימותו וזהו יאטר טימעון כל ימיו תחת יד
יוסף ולא יהיה לו דרך לברוח מטס ולזה הוטיא
טימעון ממואסרו תקף טכא בנימן והכטיסס
כולס בביתו לאכול לחס עמו לפייס לבס יותר

וכדי טיזכר להטליל בנימן מגביע הככף והרחה
להס עס זה רב חמלותו על בנימן וחטיטתו אותו
כטיבירך אותו ורבה מטמותו ממטמות כולס לפייס
לבס טלא יחררו מאר טטיעלילוס מוזאת הגנבה
להטענטס כי הטליט על הארץ הוא איט חסר
וטיהס טקיי מזה ולולי זה כבר היה לו ליהז טמא
ימיתו טיטמס כטיתגלגל עליהס זמת הטלילה
מרוכ הראגה והברוטת וההפספס והנה הטיתרל
יוסף להטליל אחיו בנימן לבחון איך היה מנה
אחיו עמו רל' אס הפ' טונאי אותו ויעזבוהו וילכו
או אס יאהבנהו ויטתרלו בהטלתו כפי היכולה
ולזה תמכא טכאטר נתברר לו טאחיוהס
טהגיס עס בנימן כמנהג אחיס או גלה להס
טהווא יוסף והטיתרל טיבואו ליו ויכלכלס כדי
טלא יוריטו

התועלת

הט' הוא ברעות והו' להודי
טיהט' ית' ישנט הטוביס כל
מה טיעטוהו מהפעולות המגונות ולזה תמכא
טיכבר יחסו בני יעקב היכרה הבמה עליהס על

והנה ריפנו היה לשוב אחרי כן והנה בא
 לבאר טבע טהיה מקום נכון לכבואה והקריב
 טס קרבנות כרי טתגייע לו טס הנבואה לחמלך
 יעקב בזה עס הטי'ת' אס יטכיס טיילך טס לרוא'
 יוסף וזו לטבת טס כמו טיחול ממנו יוסף בנר
 ולזה אמר לו ה' ית' בנבואה טלא ירא מלרדת
 למיכרים וזה ממה טיורה טכבר היה ירא מזה
 קודם טכמתהו רברי הטי'ת' על זה אטכי ארר
 עמך מיכרימה רל טיהטגחתי תרבתך טס
 ואטכי אטלך גס עלה רל טמאתי יבא לך עזר
 לעלות ממיכרים לארץ כנען והנה אמר וזה ה' ית'
 על זרעו כי הוא העלה אותם מעוטי מיכרים
 באותות ובמופתים ובמזרימים גדולים . יעקב
 ובניו הנה זה לבר טיעקב היה במספר . כל טפשי
 בפיו ובטותיו הנה אמר ובנותיו בעבור דינה
 טיהיו אחת לבר כמו ובני דן חוטיים . טלטיים
 וטלטי עס יעקב תמיכום כך והנה מה טאמר וזו
 יוכבר טטולדה בין החומות הוא על דרך דרטי
 וזה טום היה זה כך היה רואי טיתתפרסם בתורה
 זה המופת טהיה' בלדתה מטה ומהרן כמו
 טפרסמה זה בלדת טיה יטחק טהיה יותר טפלה
 מוזר כי היתה בת מזה וטלטיים טנה כטיילרה
 מטה ובת מזה ועטרים וטכט כטיילרה מהרן
 והנה מדרך התור טיתתפרסם צטיין המופתים כי
 האמונה בהם הוא שנה גדולה מפטות התורה
 והנה עס זה יט תועלת להמון בזה המאמר
 כמו טטבאר בגה בביאורינו רברי הדרטי הילה
 ורומיים אס יריטה הטי' ורואי טיתרטי כי כך אמר
 הכתוב על בני לוי אשר ילדה אותה במיכרים
 ערות טילדתה לבר היתה במיכרים לזו הורתה
 כי כך אמר הכתוב על בני יוסף ובטי יוסף אשר
 יולדו במיכרים הנולדים לך בארץ מיכרים ואין
 הדיכון בזה טתהיה לירתם לבר במיכרים . כל
 הנעט הבאה לייעקב מיכרימה יוצאי ירכו הנה
 לז מנה בזה המספר יעקב פי לז היה מיכרי
 ירכו גס לז מנה יוסף וטטי בניו כילל היו באים
 מז למיכרים אבל טמיטמו טס וכאשר הוסיף על
 זה המספר הוא ויוסף וצטו היו מספרם טבעים
 והנה רברי זה הספור מבוארים עס מה טקדס
 לט מדברינו בזה ואולם התועלת המגייעות
 מזה הספור הם רביס

וכבר אטטר טטאמר טיהריכון בו בזה הוא טפי
 הוא המרבר ליכס רל תועלתם לבר ולזה אין
 להם לחטרו טיזמר טקר והביאוי הראטיון הוא
 יותר נכון . ואחרי כך רברו אחיו אטו רל אחר
 טטפיקס ובכה עליהם והרואה טאין בלבו עליהם
 רבר על פכידת אותו . טענו אט בפירכס טימרו
 מטיא פל בהמותכס . אט חלב הארץ המקו היות'
 טמין מהארץ או רל מבחר פירות הארץ . ואתה
 ימיתה וזת פטו יתכן טלא היו עגלות יוצאות
 ממיכרים אט לז בריטון פרעה והיה זה כך לפי
 טהעגלות ימטכו אותם הסוטים והיו הולכות
 בהם נטי המלכי וטפיהם או נטי הטידים וטפיה'
 גכ ולרוב המיכא הסוטי' טס היה חק זה להברייל
 בין הגדולים והטפולים וידמה טלא נתן פרעה
 וזת הממטלה בזה העטיין ליוסף ולזה היה יכרי'
 טיטוהו פרעה בעטיין העגלות וזה מה טאמר
 אחרי כך ויתן להם עגלות על פי פרעה ולזה
 האמין יעקב בניו טטדמה העגלות אשר טלח
 יוסף לטות אטו כי אז נתברר לו טכחו יפה
 בבית המלך וכי הוא בנו כי לולא זה לז היה
 מטולל כל ההטוללות הנפלות בזה
 למיכרים . ולכיו טלח כוזת רל מחליפות
 טמלות טוכר בפסוק הקודם לו ולטייו ולטפיו
 עטרה חטודים טהיו נטיאיים מהטובות טהיו
 בארץ מיכרים . ומזון הוא הליפתן אשר הוא ון
 בעטמן כמו הארץ ומיטי הקוטטית ומה טידמה
 להס . אל תרגו ברך רל אל תכעסו קטתכס
 עס קטת ברך על רבר מיכרתי להאטיס קטתכ'
 קטתפן יכא ביטיכס ריב ומזו' תטיחיתו בעבורו
 קטתכס קטת וז אמר זה בעבור המיכרי ההולכי'
 טמס כרי טלא תתפרסם חרשתם . ויפג לבו רל'
 נתקדד מדה היגון וטיקטה מתגיטתו כמו אל
 התגי עזת לך . ותחי רוח יעקב וזכיהם הוא הפך
 ויפג לבו כמו טבת החכס אט גס נכון מה טאמ'
 המתרגס וזה כי כבר נפסקה ממנה הנבואה
 מדב היגון וזחר טטמדעולו ביוסף חי טמח מאז
 וטב נכון אל טתטפפ לז הנבואה . רב פוד
 יוסף בט חי רל בזה הטימחה . ולכה ואחזנו
 הנה לז אטריטה יעקב לטבת במיכרים כמו
 טטלח לו יוסף לפי טדיטנו היה טיטכו הוא
 ובניו בארץ פנפן טהיה הארץ הנבחרת ולזה
 לז אט' טילך לטבת טטו וכל אט' טיילך לרואה

להודיש כי כבר הוטב כספיהם בפי אמתחותיהם
וסהם מטיבים אותנו קודם שיתבחרו כל זה

התועלת

היה הוא במשפטי הוודיים
סמי בלחח תבואה מאנטי
רבים וזאת מכר מטנה לאחר ומכר במה שהג'
לו מטנה מטמון הדי הוא טלו כי זה יורה טלח
היה המטמון מהסוח כי הוא קנה זה מאנטי רבי
חולס כטלח היה זה בזה המופך לא וכה בו זה
הקונה וכבר נתבאר זה הסוד בפד ב' מטיבא

התועלת

היט' הו' במדת והו' פדווי
סיוטיבו האנטיס במסכה
לפי הטיס רל' שגדול הטיס יטב רחמון ויכעיר
הטיס אחרון ולזה הוטיס יוסף לפניו הבכור
כבכורתי ותיכעיר כעבירתי וכוה אמרו רזל'
במסכה הלך אחר הוקנה בישיבה אחר החכמה

התועלת

הכ' הוא במדת והו' פדווי
לאר לטמון ביתו כטיכנס
כוס ארס ויהי פטינו כלס כלסטיס וכגנבי ווס
ירבו הבואס לביתו בדרך טלח יוכל להטימר מכל
אחר וזאת הנה רומי לו סינסה מי הוא בלתי
נאמן ויהי ממנו לכר ולזה אמר יוסף הלח
דעתם כי נחש ינחש ויט' אחר כמוני כמד
טכיאורג

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה

וג' פ' ואת יהודה שלח לפניו

באור המלות

כי סמוך טפרעה רל' טוטה והמלך טזיס במדרג'
ולזה יס לי לירא מופך כי אטה טליט לפנות
חפיכך כמו המלך וזטימה שיני בליז להסגית
בו ולהטיב לו על יד החמלה ועוב את אביו
ומת רל' טכבר ימות בכבודו אביו אס ישובהו
מרב מהבתי וזתו לפחדו שיקדו רפי להתאפק
להתחוק טלח יתשכל במופן סיזכרח סיבבה

בפניהם לפי טלח היה חייסה לככות מפני כחוק
זה מחק המוטל השילס ולזה יטה טיוכואו כל
איש מעליו ויטמנו מיכרים אפטד טיטמעו
הבבי האנטיס טהיו קרובים לבית אטר בכה סס
יוסף והס הגירו העטיין לבית פרעה וזחכ חקרו
טל העטיין הנה וטגלה להס טכבר בזו אחי יוסף
כמו טאמר אחר זה והקול נטימע בית פרעה
לאמר בזו אחי יוסף אז רל' כאמרו ויטמעו
מיכרים הוא טכבר טימעו טיפבר בזו אחי יוסף
כמו טאמר אחר זה והקול נטימע בית פרעה וגו'
העור אבי חי הנה טאל להס זה כי הוא חשב
טאורלי אמרו בעת הזאת טכבר ימות זכיתס
ביגון כרי טייטיגו מבוקסס בהטיבת בטימן
אבל אורלי לא היה חי ולזה ריכה לרעת זה באמת
כי למחיה טלחני להיס לפטיכס רל' טהטי' ית
סבב טיטמפרוטי למשן עטיה כיוס הנה טוהיה
לפטיכס למחיה בזה הרעב הכבר אטר יתמיד ו'
טיס ולזה זין לכס אטיס טל זה כי מהלחי נהיה
הרבר ההוא והנה אמר זה לפייס לב אחיו טלח
יבוסו ממנו וטלח ידאגו על מה טגמלוהו מהרע
ויטימני לאב לפרעה למטהיג טר טכל עטייטו
עוכה על פי כי פי המדבר מליכס חל טאותס
רזיתס כי פי לבר היה המדבר מליכס בכל מה
טהייתי חייסה פי לא היה ארון עלי טוהיה נטיטל
רשות ממנו לעשות מה טוודיעהו אבל מריכוני
לבר הייתי גוור ומיכרה מה טהייתי גוור ומיכרה
באלך לי הממטלה בזה וזה לכס לאות טאני לאב
לפרעה וטיאני מוטל בארץ מיכרים ולזה תוכלו
להגיד לאבי כל כבודי במיכרים ואת כל אטר
רזיתס בבירור וזטקלוס תרגס ארי בליטטנון
אזא ממליל עמכון הורה טל זה טהוול לקח רזיה
טהח יוסף מפני טהוול מדבר בלטונס ואין ספק
טחון זזת רזיה כי כל העברים היו מדברים
בלטונס הלח תרמה גכ' טיכס היה מליץ מדבר
בלטונס ולא חטיבו עליז מפני זה טיהיה יוסף
ונר טכבר היתה להס רזיה חוקה טהוול יוסף
במה טיכפר להס ממכירתו ומטאר רבריו עס
טלח היה אפטד אחר כל זה טלח יהיה להס קיב'
הכר בו חזנטס אמר זה יוסף לאמת טיהוול לאב
לפרעה שר טכבר יוכל לעשות כל מה טיירטה
בוולת טייטור רשות ממנו והנה ריכה להודיש
זה לאביו כרי טיודיעה יודר לבח לארץ מיכרים

היותה שלמה שאפשר לו בזה ולזה פטת פבורות
 להגיש אליו הנבחות כדי שיודע לו בנבחותה אם
 יפטר לו ללכת למיכרים כמו שבארנו .

חתימות
 הן החתמות והוא להודי'
 יחסי בני ישראל חותם
 הסתעפס מיצקב עם טיכבר למדנו בזה כי במתי
 מעט ירדו אבותינו מיכרים וטיכבר היו עם לגוי
 גדול שיכנס במעט מהזמן לשיכנס הסגחות ית'
 בהם כמו שייצד ליצקב כאמרו אל תירדו מדרה
 מיכרים

זאת יהודה שלח
 לפניו וגו' צד ייחי יצקב

באור המלות
 ויאמר יוסף מרכבתו כי שליח או אסרה בפנימו
 על יד הוריות לכבוד אביו והראשון נראה
 יותר לפי הפסטי . ריבך על יכארו עור רל יותר
 מהנהגו אז רל והוא הנכון טיכור טהיה בונה
 על יכארו נכאמר יטריל אל יוסף אמחה הפעם
 אחרי ראחתי את פניך כי עורך חי והריכין בזה כי
 פדות הסמחה ימות הארס בלא פתו ובקלות כס'
 בזמן ולזה אמר אליו יצקב טהו ימות בעת ההו'
 מרות הסמחה אחרי ראחתי את פניו כי פדנו חי
 ואמר זה כדי שייסוד יוסף ממנו ולא יבכה לפניו
 כדי שלא יתפע לבו מזה ויפנה יצקב לבו לרברי'
 אחריס כדי שלא ימות ולזה לא זכר בכוח יצקב
 על יכארו יוסף כי יצקב מעט שיכמו מזה כדי
 שלא ימות מרות הפעולות הסמחה ולזה תמכא
 טוכר אחר זה יוסף עם אחיו ועם כל בית אביו
 ולא היה עם יצקב כי כבר ריכה טיסוד ממנו
 יוסף כדי שלא ימות מרות הפעולות . בעבור
 תסבו בארץ גושן הנה סכב יוסף טייטבו בארץ
 גושן לסבו מרצב . הוא מפני טהיו ארץ מרע'
 והיו נאותה להם . והטנית מפני היחה במייטב
 הארץ . והטליתית כי לא ריכה טיהיו מפודים
 בארץ מיכרים והחטיבם מפני זה עם בכפר קטן
 טהיה במייטב ארץ גושן והיו רשמיס ולזה
 טמיכנו עם ישראל מאבכים עם רברייס כי

היתה הארץ רחבת ידיס . בנו בה וזה היה טבה
 אל טהיו מכויבים וחות המיכרים עם רוע
 מינהגם באופן מה היו מכויבים יותר אם היו
 מעורבים עמהם ומפורדים ביניהם . וירמה גב'
 טמנהג האר' ההיו לא היה רע כמנה ארץ מיכרי'
 הלא תראה כי לא היו עם מתעבי כל רועי אמן
 כמו טהיו מתעבים אותו במיכרי' לפי טהמיכריי'
 היו עוטיס מהיכמן לזה וכבר יתבאר לך טלא
 היה זה המנהג בארץ גושן מזה שאמר יוסף
 בעבור תטבו בארץ גושן כי תושבת מיכרים כל
 רועה אמן ולזה בחר יוסף שיטבו עם ותהיה עם
 כן וזאת הסבה רפיצית והוא אפשר גב' טהיה
 מנהג ארץ גושן כמנהג ארץ מיכרים אבל
 היתה ארץ גושן רחבת ידיס והיה מפני זה רבה
 בלתי מיוטב אבל הוטיבס עם במקום בלתי
 בנוי ונתן להם מקום לבנות והוא היותר נכון
 והנה לזאת הסבה טמיכמו ישראל בלתי מעורבי'
 עם המיכרי' כלל ולזה אמרו ותמלת הארץ אותם
 רל' טהארץ הבלתי נטיבת אסר עם נתמלחה
 מהם . והרביפית טאם היו יטריל מעורבים עם
 המיכרים היו במעט מהזמן מתגלי במנהגיהם
 הפחותים ולזה בחר יוסף טייטבו במקום אחר
 בלתי מעורבים עם המיכרייס . ומקחה אחיו
 יתכן טבחר מהם מי טלא היו מטני מרות כדי
 טלא יעמיס עליהם פרעה משמס הנהגת מקנהו
 רועה אמן עברין רל כל אחד מעברין
 במייטב בארץ רל' במייטב הארץ הוטיבס אבל
 פכפ' יטבו בארץ גושן ומטיס בחר להם היותו
 טוב וכך פטה יוסף ולזה הוטיבס בארץ רעמיס
 טהיה במייטב ארץ גושן והריכין באמרו הוטיב
 חת אביך וזאת אחיך טיתן להם אחוזה טיס . ותלה
 הוא מפניין לאות ורל טהיו לזמיס לסכול חוזק
 הרעב . ויטהלס בלחם הטהיג אות בלחם ממלח
 ספקס בכל מקניהם בטנה ההיו . ויאמרו לו לא
 נכחר פדנו כי אם תס הכסף וגו' רל' טהס אמרו
 לו כי באמת לא נטאר מהס דבר מטלטל יקנו בר
 טבר והדוחיה לך טלא נכחר . כי אם טסתס הכסף
 המיכמו לזמיני מקנה הבהמה לחנות טבר וגס
 פתה אם היה נטאר בירנו דבר אחר המקנה
 היינו ממייכאים וזתו לך כמו טהמיכמו המקנה
 אחר הם הכסף אך באמת לא נטאר לפני ארפי כי
 גופנו וזדמתנו . גס אנטנו גס זדמתנו הנה

היותה שלמה שאפשר לו בזה ולזה פטת פבורות
 להגיש אליו הנבחות כדי שיודע לו בנבחותה אם
 יפטר לו ללכת למיכרים כמו שבארנו .

חתימות
 הן החתמות והוא להודי'
 יחסי בני ישראל חותם
 הסתעפס מיצקב עם טיכבר למדנו בזה כי במתי
 מעט ירדו אבותינו מיכרים וטיכבר היו עם לגוי
 גדול שיכנס במעט מהזמן לשיכנס הסגחות ית'
 בהם כמו שייצד ליצקב כאמרו אל תירדו מדרה
 מיכרים

זאת יהודה שלח

לפניו וגו' צד ייחי יצקב

באור המלות

ויאמר יוסף מרכבתו כי שליח או אסרה בפנימו
 על יד הוריות לכבוד אביו והראשון נראה
 יותר לפי הפסטי . ריבך על יכארו עור רל יותר
 מהנהגו אז רל והוא הנכון טיכור טהיה בונה
 על יכארו נכאמר יטריל אל יוסף אמחה הפעם
 אחרי ראחתי את פניך כי עורך חי והריכין בזה כי
 פדות הסמחה ימות הארס בלא פתו ובקלות כס'
 בזמן ולזה אמר אליו יצקב טהו ימות בעת ההו'
 מרות הסמחה אחרי ראחתי את פניו כי פדנו חי
 ואמר זה כדי שייסוד יוסף ממנו ולא יבכה לפניו
 כדי שלא יתפע לבו מזה ויפנה יצקב לבו לרברי'
 אחריס כדי שלא ימות ולזה לא זכר בכוח יצקב
 על יכארו יוסף כי יצקב מעט שיכמו מזה כדי
 שלא ימות מרות הפעולות הסמחה ולזה תמכא
 טוכר אחר זה יוסף עם אחיו ועם כל בית אביו
 ולא היה עם יצקב כי כבר ריכה טיסוד ממנו
 יוסף כדי שלא ימות מרות הפעולות . בעבור
 תסבו בארץ גושן הנה סכב יוסף טייטבו בארץ
 גושן לסבו מרצב . הוא מפני טהיו ארץ מרע'
 והיו נאותה להם . והטנית מפני היחה במייטב
 הארץ . והטליתית כי לא ריכה טיהיו מפודים
 בארץ מיכרים והחטיבם מפני זה עם בכפר קטן
 טהיה במייטב ארץ גושן והיו רשמיס ולזה
 טמיכנו עם ישראל מאבכים עם רברייס כי

התועלת

הוא הוא במדות והוא שראוי
לאר כטובתה שליו המנוח

טייבר ליו רות בתכילת מה שאפשר כרי
טייביב אשו וירבר ליו עם זה דברים נכוחים
להטיג מבחטיי וראוי עם זה שלא יבקש ממנו
אבל יבקש ממנו

גדולת מה שהוא ראוי טייגיגהו ולזה תמיכא טייגהו
ספר דבריו באופן טייהיה בהם מחילה למריס
ומנתינת כבוד ליוסף נפלא מה שלא יעלם והיה
הנולה מדבריו כי יוסף גלה רעותו טיהוה היה
רוכה על כל פנים בביאת אחיהם הקטן ולא
נמנע מזה מפני מה שאמר טיהם יראים מאביהם
הזקן טיימות מרוב היכסר והיגון ולזה היה יוסף
סבה אל טינפל בנימן בנה הרעית כי הוא היה
סבה אל טכאסס וכלו יתברר מזה שהוכיח ספר
על תחילתו כי הוא היה חפץ בבחורו סס להעלילו
בזאת העלילה אבל לא אמר זה יהודה ליוסף
בביאור לחלוק כבוד לו ועוד טיהודה ביאר לו
טאס יפנט בנימן בנה המזקן יהיה זה סבה
להגשת פנט נפלא למי שלא מרה וזה סזה היה
סבה טיימות מאביהם הזקן אשר לא היה לו פטע
על זה ולזה יחס יהודה מיתת אביהם ביגון להם
בטימס לחלוק כבוד ליוסף ולזה בקש ממנו
טיקחהו לבבר תחת אחיו כי לא היה בנה ליוסף
נזק ויעטה הראוי והוא שלא ימות אביהם ביגון
ולא יהיה לו אטס בלקחו יהודה תחתיו כי הוא
היה טרב להטיבו אל אביו כמו טקבל עליו ולזה

יהיה מהיכסר טייכנט תחתיו להטיבו אל אביו
הנה לא טיל יהודה טייפטר בנימן וילכו להם כי
ירש שלא יוכל להטיג זה אבל טאל מה טיהיה
ראוי להטיג ממנו

התועלת

הב הוא במדות והוא טאין
ראוי למוטל טיינפע לבכו

אז לטחוק בפני אנטיו כי
זה ממה טייטפיל מטרתו בפני אנטיו דימנע
מוראו ולזה תמיכא שלא ריכה יוסף לבכות בפני
האנטי וכו טיינתיא כל מי מעליו בעת טיהוכר
לבכות

התועלת

הג הוא במדות והוא טראוי
לסלס טיימחול למי טיגמל

אזו רש ונפע טייס ליל ידו לקחת נקמתו ממנו
הלא תראה טיוסף הסלס לאוי טמחול לחזיו זה

הרש הנפלא אשר גמולתו אבל הריכה אונתם
ופייסם בדברים לבאר להם טיהם לא גמולתו רש
אבל היה זה סבה מאת הטיות למען עטיה כיוס
הזה להחיות עם רב ולזה אמר להם ועתה אל
תטיכבו ואל ייחר בעיניכס פי מכרתם אונתי הנה
וגו והשתדל עם זה להסיר פיהם הקטיטה והבוט
לפניכס הטגיחתו בהם ואמר להם שלא ירגו
בדרך ולתת להם כבוד טען להם חליפות טמלות
כרי טייכרוס להמייכריס ברמותם מלובטיס בגרי
חמוריס

התועלת

הר הוא במדות והוא טראוי
לאר לעזו לאב ולמטפחתו

בהיות ליל ידו ולזה הסתדל יוסף טייכרוס מיכריס
אביו וכל ביתו כרי שלא יודס ברעב בעוד טיהיה
לו יכולת לכלכלס מהדבר אשר ברשותו מהמלך
כי פרעה הסולטו לתתו ולמכרו כמו טיקרס

התועלת

הה הוא במדות והוא טראוי
לארס כטייטתל ברבר מה

להסתדל להסיר כל מונע טיימנעו מהטיג
מבוקשו ולראות כל אשר יביאהו להטיג ולזה
תמיכא כי מפני טיהיה יוסף יודע טייפקב ירא
מהענתו מזרץ כנען להיותה הארץ הטבחות
ומירא ממטלת מיכריס טיהיתה קטיה מאר הודיט
אזו כי יט לו ממטלה עיכומה בזרץ מיכריס
לפטו כל מה טייריכה ולזה לא יירא לבא למיכריס
כי כטייריכה לטוב יוכל לטוב עם טיכבר יהיה זה
סבה שלא ירש הוא וביתו ברעב כמו טיקרס
וטלח לו פט זה רודון נפלא להראותו פטו
ויכולתו ועיכס ריכטו להטיב לו כרי טייריכה
יעקב יותר לבא סס שלא ימנע יפקב מלכא סס
מפני טוינט מלובטיס בגריס חמורות כראוי
להתראות לפני המלך באופן שלא יהיו נכויס
בעיניו וימתין עד קמתו אונתם ולזה טלח לו
מהבגרי החמורות מה טיטלח

התועלת

הז הוא במדות והוא טאין
ראוי לעכו מעטיו במהיר

בכח ליו הפנייטס הגדוליס אבל ראוי טייתיסב
בהם עד טתטלס לו העיכה ההוגנת בנה ולזה
תמיכא שלא ריכה יפקב להסכי בנה ההעתק אשר
בקש ממנו יוסף אס לא אחר טיטלמה לו העיכה

כרעה במה שאמר פרעה ואכלו את חלב הארץ
אל שהוא התיר להם לקחת מאכלם מהיותו
מטובח שיהיה ביד יוסף והנה זה כולו מורה
על יוסף יוסף והיותו בלתי פונה אל היתרונות
ולזה לא טאל מפרעה שירצהו לתת ראביו יותר
מהשטר ומכר נתרצה בו פרעה מעצמו

התועלת

הן הוא במדות והוא טראוי
לאדם כשיטלטהו אחר על
קניניו שיהג בהם ביוט' נפלא ויטור' בהיכלותם
כפי מה שאפטר ולא יתיר עצמו לקחת מהם
דבר משפ' שהוא סבת הגשת הקנינים ההם
לבצליהם ולזה תראה שספרה התורה שיוסף
הביא אל בית פרעה כל הכסף בכללו טיקבל
מהתבואות ולא הטאיר לעצמו דבר ממנו וסבב
טיהיה מקנה הבהמה אל פרעה אחר שאסף כסף
מאנטי הארץ ומחרי' כן קנה כל הארץ לפרעה
באופן שיהיה כל הארץ לפרעה לחומט' וזה
כולו מטוב הטגחותו בהיכלות מה שהפקד עליה
עם טכבר עשה זה בחכמה באופן טנתנו לו
תורה על זה אנטי הארץ ואמרן שהוא החיה אות'

התועלת

הח' הוא במדות והוא טראוי
למוטל כטיריפה מעמו
דבר יקט' להם טיפיים גדולי עמו באופ' טיסכמד
בזה טאם לא יטעה זה בזה האופן אולי ימרו
בו ולזה תמיכא כי כטיקבץ יוסף תבואות הארץ
לפרעה בטבע טני הטבע לבר המיטטרך או
לחול' לאנטי הארץ התנה פרעה לתת לטרי
הארץ המיטטרך להם לאכלם בטבע טני הרטב
וזה היה סבה טהיה יכחל למכור לשם הארץ לפי
רצונו כי לא היה ירא' טימרו בו העם ויגדלו
טמני התבואה או טימיתו ויקחו התבואה לפי
טיר הגדולים היתה עמו

פרשת דיהי

דיחי יעקב

וגו' פר' יקרא יעקב יל בניו

חמלות

באור

שים טא ירך תחת ירכי פרטיטוהו בטני
אברהם והריכין בזה כמין טהו
טיל מיוסף טיכטע לו טיהיה כילו הוא ברשותו
לעשות כל מה טיטיל ממנו . ל טא תקברטי
במזכרים הנה ריכה זה לטבות טילט' הא' כי זכר
האדם הוא במקום טהוא נקבר מיכר מה טיהו'
נקבר בו וריכה יעקב טיהיה זכרו במקום טיהיה
טיס זרעו והוא ארץ כטען כי כבר ייכד לו ה' ית'
טיהיה לו הארץ ההיא לזרעו . והטנית טילא
ריכה להתחבר עם בני ארץ מיכרים אחר המות
מפטי טכבר היו מנהגיהם רעי' מאור וריכה מפטי
זה להקבר אצל אבותיו הטובים וזה להעיר
טראוי טיהרחק האדם מחברת הרטפיים כי גס
אחר המות הקפיד בזה יעקב . והטולטית להעיר
על מעלות ארץ כטען טהוא ראוי טיטתרל האדם
טיעמור טיס בחייו . כי גס אחר המות
ריכה יעקב להקבר טיס . ויטיתחו יטראול טיל
ראטי המטה יתכן טיטיתחנה לט' ית' ונתן לו
תורה על זה כמו טפירט' החכם אט' גס הוא נכר'
טיהטתחנה ליוסף ונתן לו תורה על זה בהטמעו
אליה והכטעו לעטיות חפצו עם היותו מוטל
בארץ וכזה תמיכא טכבר התחזק יטרי' ויטב על
המטה לכבוד יוסף . ונתתיך לקהל טמים ראוי
טתדע כי כבר אמר לו ה' ית' גוי וקהל גויס יהי'
ממך והנה הטימיטי יעקב הנה בזה הספור גוי'
לפי טכבר טתקיים בבנימן טיטולר אחר זאת
הטבואה ומה טהיה עתיד מטעו להתקיים הוא
טיהיה ממנו קהל גוייס והנה נתבאר ליטקב
טיה הייטוד הוא יתקיים בבני בניו דל' טכבר
יפרד אחר מבניו לטני גויס והם טני טיטטים
והנה נתן זאת המתנה ליוסף כמו טנתן לו
הבכורה פי מפטי טלא היה ראוי ראובן לבכורה
היה ראוי טיטטוב ליוסף כי הוא הבכור לרחל
אזר' היא העיקר כי ברחל נתרצה יטקב לטבוד
לבן וחולס נתגלגל הדבר טהיו לו לטטיס לאה
והטפחות והדיכון בזה טיהיו טמטים לטני
טבטיס בטניין ירוטית הארץ כראובן וטטיטון
טהם הגדולים וכבר יטאל טויל' מי זה טיטלת
היה לבני יוסף בהמטותם טני טבטיס לטטין
ירוטית הארץ והנה היתה טחלתם לפי מטין
גלגלותם בטוה כמו טאמר לרב תרבה נחלתו
ולפטי תמטיט נחלתו הנה היתר זה הטפק הוא

מיתת הארמה היא כשלא תעבר ואל תורע כי או
לא תוכל לתת ימחה והארמה לא תסס לא
תהיה שימה טלא תעבר ואל תורע ואת העס
העביר אחת לערים הנה השתיק כל אחד ממקומו
להרות להס שימה טהס פחויקים בו אינו טלה
אבל נתנו להס פרעה בזה הזמן שיהתנה עמהס
והוא שיתנו החמישית התבונה לפרעה הכהני
הס הצדים הגדולים אשר בארץ מיכרים כטעס
ובני רודי כהנים היו או ירעה בו כהני הכמות
והס כומרי עו כמו שפירס המתרגס ויטב יט'
בארץ מיכרים ובארץ גושן ויחחו בה רל טעס
טיהטעבר אטטי מיכרי לפרעה לתת לו חמיטי'
התבונה הנה יטרל יטבו בארץ מיכרים בחלק
ממנה טיהיה נקרא ארץ גושן והיה להס אחונה
בה והיו בני חודין מנתנת החמישית לפרעה
והנה דברי זה הספו מבוארים מאד עס מה טקרי'
לנו מהדברים וזנולס התועלות המגיעות מזה
הספור הס שימה

התועלת

הה' הוא במדות והו' טראוי
לארס כטיילך ברדך טיילך
עמו מי טיודיעהו מי זה הדרך ילך בה אל המקו'
המבוקט ולא יטפן טכבר ימיכא מי טיודיעהו
זה כי אחלי לא ימיכאהו ויטאר תונה ברדך וזשט'
גכ' טימיכאו מי טיתנהו רחליכהו למקוס לסטיס
לטרלו ולזה תמיכא טיעקב טלח לפני יהודה ל'
טיודהו לפניו גושן טיהו המקוס טריטה יעקב
ללכת בו

התועלת

הב' הוא במדות והוא טראוי
לארס לכבר הודיו כפי מה
טאשטרי ולא ימננהו מזה
טויסס היטלחתו בממטלה
ובטליטנות וטודתו כפסקיס חלזה תמיכא טיוסך
עס היותו מוטיל בכל ארץ מיכרים והיה עס זה
טטכיר לכל עס הארץ ולכל עס טאוד האריות
הקדובות הנה נודרו ויטאות לקדמות חביו לכבודו
ולדמות פניו

התועלת

הג' הוא במדות והוא טראוי
לטרלס להתרחק בחוקת
היר מהפעילות הנפסיות אשר יזיקהו חלזה

תמיכא כי מפני טיטפרי יטקב טכבר יתפעל יותר
מהרואי מהטימה אס יעמוד עור לפניו יוסף
ויבכה על יכואריו הטיטרל טיעדר ממנו עס
טויסס הטיטוקה טהיה לו לדמותו

התועלת

הד' הוא המדות והוא טראוי
לארס טיירחה מרוחטית
העטיין מה טאשטרי טיתחרט באחריתו וזשט'
טהו חפץ בדבר ההוא מאד ולזה יכוין עטייטיו
מראטיית הרבר באופן היותר טרלס לטאשטרי
למטע ממנו ההיזקים הנכונים לבא מפני הרבר
ההוא הלא תראה כי יוסף עס היותו חפץ מאד
טיבואו חביו וביתו למיכרים הטיטרל טיטפן
בארץ גושן להסיף מהס ההיזקים טאשטרי
טייתחרטו להס אס יבואו באחר מהעיירות
הגדולו כמו טיקרס עס טכבר היה המקוס ההוא
טכוין מאד לפרעה להס ולהכיל אמתס בהתרבותס
ולזה הטיטרל טיהיו הרברים טדברו אחיו עס
פרעה באופן טיטיגו ממנו טיטבו בארץ גושן

התועלת

הה' הוא במדות והוא טראוי
למקבל טובה מאחר
טייכדה לו ביכר האשטרי ולזה הביא יוסף את
יעקב לפני פרעה לכבוד פרעה ולברכי ולתת
לו תודה כעל כל אשר גמלהו מהטובות ...

התועלת

הו' הוא במדות והוא טראוי
חויי לארס הטיליט בקנייטי
איט אחר לשטות מהס כחפיכר טיתן למהביו
מהס כאטר ריטה זה בעל הקנייטיס כי אס בטשור
טריטה וזשט' טיהקנייטיס ההס הגיעו לבעלי ההס
בסבת זה בטליט עליהס הלא תראה כי יוסף עס
היותו טיליט בארץ מיכרים לא ריטה לתת אחונה
לבית חביו במיטב הארץ אס לא בריטון פרעה
ולזה ספר טהוא נתן לו אחונה במיטב הארץ
כאטר יטה פרעה וכן
תמיכא טמטיין התבואה טהיה ביד יוסף לתת
ממנה למי טיירטה לא ריטה לתת ממנה כי אס
לפי היכריך להס לבר ולזה ספר טכבר כלכלס
לחס לפי הטף עס טפרעה זכה בעטיין התבואה
בסבת יוסף הנה עס כל זה לא ריטה יוסף לתת
ממנה לחובביו כי אס היכריך להס כי כן יטה

לש' יתפל' בהטיגו מבוקטיו כי בנה יתישב בלב
האנטים טיהל הוא מוחו יתע' כמו טיהח הומח
בעצמו ולזה נתן יעקב תורה לש' ית' כאשר ראה
טיהטיג מבוקטו והטתחורה לו חס' וז' הטתחוח'
ליוסף הנה יהיה בנה תופלת' ללמדנו טראוי
לארס טיותן תורה למי טיגמלהו טוב ואף כל פי
טיהיה לו חק עליו הלא תראה טיעקב הטתחורה
כטינדט' לאשר טחל ממנו ולוחת הסכה תמיח
טיהטתחורה יוסף ליעקב כאשר רצה לברך בכיו

התועלת

החמישי הוא במרות והוא
טראוי לחלו' כבוד למלכות
ואעפ' טיהיה המורך מי
טיהו חוי טיגיט' לו מוחו כבוד כחלו' תומר ט'
טיהיה בנו כמו הענ' ביוסף עס יעקב וזה טיעקב
כבר בנו והתחוק לטבת על מטתו לכבודו מפטי
היותו מוטל בארץ כי מזה תועל' לתקון המדינה
מה טלא יעלס ממנו

התועלת

השטי הוא במרות והוא ט'
טראוי לארס כטי' טת'רל
במיחמו' דבר מה ימין חליו טיעטיה זה באופן
מהקייס יוכל לבטוח בטחון טילס טכבר ימיח
לו העטין ההוא בעת ימרכו חליו כי לולי זה חולי
יהיה ההטתרלות ההוא לבטלה ולזה תמיח
טייעקב לח הסתפק במאמר יוסף טיעטיה כרברו
אבל רצה עס זה טיעטיבט' לי

התועלת

השביעי הוא במרות והוא
טראוי לארס טיחב היות'
טלס מבטיו ואף על פי טיחין לו קרימה זמטיה טל
החחרים ולזה תמיח טתן יעקב וזאת המהנה ט'
טיערהו הטיס יתעלה טיהיה לקהל גויס לבטי
יוסף למעלתו ולא טתנה לבטי דאובן ואס הוא
הכבוד לפי האמת אבל עטיק הבכורה מראובן
לחסדנו וטתנה ליוסף כמו טחמר בספר דברי
הימים ובחללו ייטעי' חביו טתן הבכורה ליוסף
ווחת הבכורה טנתן היתה טנטל טטי חלקים
בירושת הארץ כמו טתקס ולוחת הסכה בטינה
טיס ימינו על ראטי אפרים ואף על פי טיהוכרה
בנה לטכל ידיו ולא ריט' לטי' אות' על ראטי מנטי'
ואס הו' הכבוד

התועלת

השמיני הוא ברעות והוא

בי המלאך הגדול ודתי מכל רע הוא הטיכל
הפושל טיהוב מלאך הטיס יתפל' להטיגית בירחיו
להטילס מכל רע כמו טביח' בר' ובסוף הב' ממי'
וידגו לרו' הדיטון בנה טיערו וירבו כרגי' טירבו
למאר מאד וזה מבו' מעטנס כי ברך אחר ימיח
מספר טטלא מהביטיס על ראטי מנטיה הדיטון בו
להטיחס על ראטי מנטיה ויטיס את אפרים לפטי
מנטיה להורות טאפרי' יגדל יות' ואס הוא היעטי'
טיס אחר חלק אחר אטיד לקחתי אטיד יתחו ורטי'
טי כן מנהג הטביחי' לחשב מה טיהיה כילו נהיה
כמו טוכר החכס אכין עורחי' בחרבי ובקטיה
רל בחרב ורטי' ובקטיה טיהס ילחמו על הארץ
ויריטו הגוי' אטיד בה או יריכה בנה בעור ה' ית'
טיהו חרבי וקטיה כמו טפיר' החכס אכין עורח
והנה דברי' זה הספור מבוארים עס מה טיקרס
לטי מהרברים בנה והתעל' המגיטו מזה הספור

התועלת

הראשון הוא במרות והוא
טראוי טיהיה המדס זריו
להטתרל במה טימין' לו קודס טייכטי' טחוס הי'
מאחר ההטתרלות ב' טר בו כת היכרך הנה יקר'
לו טחוס ימיח לו או ימיח לו באופן חסר מחוק
המהירות ולזה תמיח טיעקב הטתרל בעטיין
קבורתי קודס היותו חלה חולי' אטיד מת בו

התועלת

השני הוא טראוי לארס
טיתחב עס חנטי' מטיפחתי
בחייו כי בנה יהיה לו מהס העור הראוי טיהיה
לאר הלא תראה כי גס אחר המות טתתרל יעקב
טיהיה עס חנטי' מטיפחתי ולזה בקט' מיוסף ט'
טיטיכיהו עס אבותיו

התועלת

מטליטי הוא במרות והוא
טראוי לאר' להסמב לטילת
אביו ממנו ואס היה קטיה
ולא ימנטיה מזה עיכס מרדגתו בממטלה הלא
תראה כי יוסף עס היותו מוטל נטנע לבקטת
אביו ער טכבר נטיב לו לפטו' כרבריו ואס היה
בנה מהקטי' ליוסף לרב פידתו בעטיין הממטלה
והיותו ימיח חוק' ממטלתו דרך לא מעטי

התועלת

הדבישי הוא במרות והוא
טראוי לארס טיותן תודה

אמר לי מה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
מיעקב מה כתיב התו מזה והיה רוב כותהיה
נחלקת לטבטים ככה כי כבר יעלמו מהטבאי
רבים הלא תראה טבט טבט מיטבט עטן מכיר
יוסף וכן אמר ליטבטי הטלים ממנו ואפטי גכ
טנא טוה העטין היה ברכה טברכו הית טיער
וירבה טבט מהטבטי באופן טיהיה לב טבטי
זהנה ואת הברכה נתן יעקב ליוסף לראותו טהו
ראוי לה ולזה תראה טעלה מספר טבטי מטטה
ואפריס יותר ממספר ראובן וטיטון כי מספר
טבטי מטטה אפריס טלה לירוטית הארץ פה
לפיס ומותים ומספר טבטי ראובן וטיטון לא
היה כי אס טה לפיס ותתקל ולוח נתקיים טיהיו
אפרי ומטטה לפטין יוט הארץ כראובן וטיטון
יותר מזה קרוב לטליט ועוד כי כבר היה להס
תועלת מיכר רבוי הגורלות טיהיה להס כי הגור
האיתכן טיקרה טיהיה לפעלין הפחו טברברים
אמר יפילוהו עליהס אמנט לא יקרה זה בטטי
גורלות ועוד טכבר ידמה טיהודיע יעקב ליוסף
בחי זה מקו קבר רחל כרי טיטדרלו בנה טיהיה
המקום ההוא לגורלס כי זה ראוי להיותה אמס
מה כאמר היו לבטיה גגורלות היה יותר קל
להס טיטיגו זה ולזה תמיכא טכבר היתה קבורת
רחל בחלק בטיטון כמו כאמר טימול לטחול
ומיכאט טטי אטטי עס קבורת רחל בגבול בטיט
ביכליכ ועוד כי כבר היה אפטר להס תועלת
אחר מיכר הקיום כי כבר התבאר מדברי התורה
במה טיכא טילא יכלה טבט מהטבטים בעת
מהעטים ולזה יהיה בזה מהתועלת לודיע יוסף
טייהיה לודיע כל אחר מבט יוסף קיום ומזלרתך
אמר הולדת אחריהס יתכן טהולי יוסף אחר ביה
יעקב לפיכריס ולא נתקיים מהס ורע אז יהיה
הריטון באמר אמר הולדת אמר תוליד
כי כבר יטיכא כמו זה רבים בלטיטנו אפטר לו
טיטדרו לו אחר זה בטס ומתו בלא בטס אז לא
טוכרו בעטין מטפחות בטי יוסף להקדאס על טס
אחיהס גס אפטר טילא טילדרו לו עור בטס וזה
כייעקב לא יער אותו טיוליד עוד אך אמר ליו
טאס יוליד עוד יקראו על טס אחיהס מתה עלי
רחל הריכו בו מתה מיכלי כמו ועליו מטה מטטה
והנה אמ זה להורות על רוב מהבתו אותה טכב
היה קרוב ליה בעת מותה לראותהס וכל להיכיל

אחת והנה כפר לו זה להודיע טמין הראוי היה
טייטיב ליטבט ואת ההטבה לפי טרחל אמר היה
האהובה לו והנה הודיע לו טיהוא קבר וידעה טס
כרי טיטדרלו ורעו וודע בטמין טיעלה המקום
ההוא לגורלס והנה לא הקפידה לקברה במערת
המטפלה לפי טהארץ ההיותהיה כולה לודעו
לחלה כמו טיזכר בנה המאמר עס טכבר היה
ידוע ליוסף מי בבואו מפרן בזה הטת טמיתה בו
רחל היה ירא יעקב מאד על עטין טכס ולזה
הסכים לקברה טס מי אלה לא היה יודע טיהס
בטי ולזה טל ואת הטילה כי לא יחוייב בטביא
טידע כל הדברי כמו טיזכרנו בטי הס אמר נתן
לי ליהס בזה אחטב טיהיה הריטון בזה בטי הס
אמר נתן לי ליהס בטבור זה הייעור טיער לך
טיכא ממך קהל גויס והנה הודיעו בזה המאמר
טיהס מטטה ואפריס וטיהוא מטסיס טמה טיאמר
ליו יעקב מזה היעור טכב היה על מטטה אפרי
הוא באמת גס יתכן טהיו לו בטיס אחרי ויהודיעו
טילו הבטיס הס מטטה אפריס כי הס היו העקר
כמו טיהתבאר מדברי יעקב ולזה אמר לו טיהס
הבטיס טטתן לו הטית בטבור זה הייעור וראוי
כידע טאיט מחוייב טיהא אמרו בזה מודה
טל המקום כי תמיכא אמרו גס בזה לא בחר י
והריטון בו בטיט הזה וכבר יהיה הריטון בזה
המקום פיער הזה טיזכר יעקב לא יוכל לראות
רל טלא יוכל לראות היטב ולזה הגיטס ליו
טיראס באופן יתר טילס לא פללתי לא רנתי
בלבי כמו טפירט החכס אע טיכל את ידיו לפי
דעתי הו מטטי עוות כטיטס טכר טא טיכ אחיטיפ
ודעתס יטכר אעפ טיהוא כתוב בטיין הנה טטיטנו
טילו היה נכתב בכמך כמו העטי בהולרות וטכר
והכונה בזה טיהוא טווה את ידיו וטיס ימיטו לפות
טימיל וטימילו מפאת ימיטו כי מטטה הבכור
הריטון בזה טאעפ טימטטה הבכור והיה ראוי
טיטי יד ימיטו עליו אחר טכא לפאת ימיטו הנה
עווה יעק עס כל זה להטיח ימיטו על ראטי אפריס
להיותו ראוי לברכה יתר פמו טיהתבאר מדברי
יעקב אז יהיה הריכו בזה טיוסף טכר ידי יעקב
כלו טיהיה טכה לטכר ידי יעקב ויהיה אמרו טכר
יכא לטליטי והנה עה זה יוסף כי מטטה
הבכור ולזה טס אותו לימי יטראל הרועה אותי
המנהיג אותי ומטיגיח

הוא כמו כבודי כי הנפש הוא החלק היותר
 טבבד טבבב טבטי וברכונס עקרו טור הנטה
 רימנס הנך מפס כטינס יי בריכונך העמד להררי
 עור והמטיל הארס החוק מורר לטור כי הוא חוק
 מאר ונה מפורסס בעניינו ונכון בזה שיבאפס
 הרגו האנטים וכן בהרמותם טהס בריכון עמהס
 יעקרו ויטחיתו התקיפס טיבהס וזה מי טילח
 יוכלו להרגס וזה טהס הרגו אנטטי טכס טהיו
 חוקיס מאר מהס כטיהרמו אותס טהס בריכון
 עמהס ארור אפס הנטה קלל תכונתס הרעה
 כרי טיטתרו לטור ממנה אחרקס ביעקב
 ואפינס ביטרוחל לפי טילח ימות לבטלי ואתה
 התכונה הפחותה טיהיו מקאכטי ולזה טס אתס
 ישקב מפוריס וכן היה כי טבט לוי היה מפורר
 גם כן פור מה כמו טבבאר אחר זה יודוך
 אחיך יטבחוך ויודוך כי ההטלחה תבוא בסבתך
 לפי טהס יראו טידך היו בערף אויבין רויטה
 לומר טאויבין בורחיס משפך ומפטי זה אתה
 מכה אותס בערפס יטתחו לך בני אחיך
 טיהיה הממטלה לך גור אריה יהודה המטיל
 לגור אריה להיותו מולך של החיות לרוב גבורותו
 והנה אמר זה לפי דשתי על דוד טהיה באופך
 מהגבורה ער טהכה הארי והרוב והיכיל כאנו
 מפיס מטרח בני עליות הנטה מפטי טהמטיל
 לגור אריה המטיל הדיגתו גלית לטרף והריכו
 כאמדו עליות טתעליות ועליות במדרגת המלוכה
 והריכון בזה כי בסבת הריגתו גלית טתטלה והיה
 זה כלי לטיהיה טר יבא טהיה כלי להיותו מולך
 על יטדח ויהיה מס מטרח כמו מס מחטאות
 טביאה כרע טכב כארי טילח ימיכא מי
 טיחיריגו ויעתיקנו וכן היה ברור טיטכח כל ה
 הגיס אשר נלחס בהס ולח היה בהס מי טיברח
 חר מפטי טבט הוא הכלי טיגיב בו המוסר
 מהמטיג אל מקבל המוסר וקריכון בזה טילח
 יטור מיהודה טילח יהיה ממנו ממטלה מה
 ומחוקק מבין רגליו הוא מעניין יי מחוקקינו
 רויטה לומר טהוא מיסר לנו חקיס וטימוסס
 טתנהג בהס ולפי טהמוטיל מיסר מנהגיס וחקיס
 יריטה טיתנהגו בהס קרא המוטיל מחוק והריכו
 בזה טילח יטור מוטיל מורע יהודה ממטלה מה
 טילהבנו וקראנו בני טילה לפי טהויתו בטליות
 ולזה יקאה טיקרא בטס הרבר טנתהוה בו כאמ'

ובטליתה היטות מבין רגליה והנה אמר זה על
 דוד טהיה כן יהודה רויטה לומר טהיה מורעו
 ולו יקחת עמיס רויטה לומר קבון הגיס כי הוא
 היה מולך של עמיס רביס היו לו טוטאי מטחה
 והנה אין הריכון בזה טיסור הטכט מיהודה
 בבא טילה אך רויטה לומר טילח תסור ממנו
 ממטלה מה נד טיבא העת טתהיה לו
 ממטלה טילמה באופך טיהיה מורעו מי
 טיהיה מולך של גיס רביס והנה הרב ארוט אבי
 פט חבר לזה אמרו לו יתיכב מיט בפטך ער
 הטימירך אותס טאין הריכון בו טייתכבו אחר
 כן בפטו והוא מבן בטפטו אסרי לגפן
 עירה הוא כמו עירו בניו והטעם טארטו והיה
 טמנה מאר באופך טלגפן אחר יאסור המרס
 השיר טלו כי יביטור מהגפן האחר מטח החמור
 בטלמות וכן לטורקה בט אטוטו הריכון בו כן
 אטוטו רויטה לומר כי יאסור כן אטוטו לטורקה
 והיא הגפן כי מגפן יביטור מטחו בטלמות
 טבס ביין לבוטו אמר זה על יכו ההפלגה לרבו
 היין טימיכאלו וברס ענבים סותה עניינו
 וביין ארוס כרס יכבס לבוטו חכלילי הירד
 טיספת ושטינו ארמוט כי מרוב הטייתו יאריכו
 השיטס והכונה בזה לרוב המיכא היין באריכו
 ולכן טיטס מהחלב רויטה לומר טיטנו תהיינה
 לבנות מרוב טיית החלב והטיר בזה טארטו
 תהיה זבת חלב ורביט לטוב המרטה זבולך
 לחוף ימיס יטכון הקדים זבולך לייטטיכר כאר
 טהוא ביהקטע מלח טכבר טפסר ממנו זה הסרור
 בקצת הטכטיס ובכלל הנטה לא יודע טבה טולמה
 במה טיטבלבל בזה הסרור לחוף ימיס רויטה
 לומר טיפת הימיס לחוף אוטות רויטה לומר טיפת
 היס אשר יתקביט בו האטות והוא הנמל וירכתו
 ער יכירון רויטה לומר בירכתו קיטה אדינו מעטן
 ולירכתי המטכך חמור גרס חמור בטל טיטכבר
 והנה החמור הוא מאחר התנועה וכל טכך
 כטייהיה בזה התאר כי אז תהיה בהכרח וטוטתו
 בכברות כי התנועה תהיה מהירה אף מתוטת
 מיכר היחס אשר בין המטיט והמיתנועט וזה
 כי כל מה טיהיה התנועעטו יותר גדול תהיה הת
 התנועה יותר מתוטת כטהיה המטע אחר
 אז תהיה הכונה בחמור גרס כחוט מאר כי הוא
 לא יכיל

אעפ"י שיש
 לפי שיש
 לומר שיש
 וכו'

וירצה בו כי מפני שיהיה ראובן בכור היה ראוי
 שיהיה לו הממטלה והתטמונו כטעם והממלכה
 נתן ליהודים כי הוא הבכור ויתר עו רר שהוא
 היה ראוי שיהיה לו יתרון בענין ובתקף והוא
 הממטלה פחו כמים אלהות פחו הוא מ
 מענין מהירות וכמוהו ופוחזים כי הם נמהרי לב
 ולזה המטייל ללמים שיגרו במהירות והנה פחו
 הוא טיטחת טיס התאר ופנינו מיט פחו וכמוהו
 רבים בלשוננו והרצון בזה אותה מיט פחו כמים
 שתעביה מעטיך במהירות בזולת הסתכלות אס
 נאות לעשות כן אס לא הנה לא יהיה לך יתרון
 בענינים שיהיה ראוי שיהיה לך יתרון מיט
 הבכוריה וזה שכבר הגעתי מזה התכונה הפחותה
 לראשי ערית מיטכבי אביך אסר בו מהגנות מה
 שלא יעלה און חללה ייכעבי שיערית בו וידבר
 פעם לטוב ופעם שלא לטוב און יהיה הרצון
 במלת עלה שתעלה ריכתי שכבר היה טהה בו
 יעקב במעלה ובקדושה כמנהג הכלל ולזה היה
 חטמו יותר עינים כחיד חללו ראובן כי אין אס
 מי שילכלך המלכלך כאס מי שילכלך הנקי
 און יהיה הרצון במלת עלה נכרת כטעם אלת
 תעלה בחימי ימי רל טוחרי כן רל קרב אליה
 יעק' מכירותיהם הם כלי זייטס אמרו על טהוה
 לשון יוצ' טיקורין לחדבות מכרין והנכון בעני
 שיהיה מכרותיהם כמו מגורותיהם בחלוקה כה'
 בגמ' כי הם ממזיכא אחר וזה כי האותיות אסר
 הם ממזיכא אחר יתחלפו קיבתם לקיבת בלטיטמו
 וזה תמזכא הרבה מכורותיך הוא כמו מגורותיך
 לפי מה שהסכימו המפרטי והרצון בזה שיהי
 המגירות טוינס כליס להרוג האנטטיס ורז יתכן
 זה בהס אברל הם בליס לעשות מלמכת הסגרות
 הם כלי חמס להס כי גם בהס יתחכמו להרוג
 האנטטיס והנה אמ' זה לפי טהס הרגו בכרמה רל
 שמעון ולוי אנטטי סכס בפעל ההוה בעיני אסר
 בו היו נכנסים בברית נמהס להיות לעס אחר
 והוה המילה כי הם שמו אותה כלי להדיגת אנטטי
 טכס והנה לא יסר בעיני שיהיה מכירותיה כמו
 מכורותיה כ' הם מטיטי טיטיס מתחלפ'ס
 ועוד שכבר יהי עס זה המזמיר חסר כי כבר יהיה
 הרצון בו שכבר הביאו כלי חמס במגורותיהם
 באופן טבי מינו חסר' בסודס הוה כמו בקהלס
 והרצון בו כהחוסרס וכן נפטי

שיהנבואה תגיט לפיכא
 בעתירות אסר יקרו לאיט מה כטיטיס מחטבתו
 באיט ההוה ולזה טואל יעקב שיגיטי אולי מנטיה
 ואפרי ברד שירא אותס ראו' טילס כי בזה יטלס
 לו טיטיס מחטבתו באיט איט מהס ויודע לך
 בנבואה מה טיקרה להס
התועלת
 הט הוה ברעות והו' להודיע
 הטיגחת הטס יתעלה
 ביראיו להיכיל אותס מכל רע באומיטעות מלאך
 ולזה אמר יעקב המלאך הגואל אותי מכל רע
 ויתבאר מזה טהמופתים טיעטיה הטס יתע' בזה
 האופן טיטיגיט ברבקים בו הוה נעטיה באומיטעו'
 מלאך וכבר ביארנו זה במה טואין ספק בו בסוף
 הטיטי מספר מלחמות הטס וטיס נתבאר טוזה
 המלאך הוה הטכל הפועל חייס נתבאר גכ' טוזה
 מסכים למה טאמרו ו' ו' רתי בארץ מיכריס
 אטי ורל המלאך

התועלת
 העטידי הוה ברעות והוה
 להודיע טיברפת הנביא
 לאסר יברכס תהיה לפי מה טימות להס לפי ט
 טניטוטואין בבחירת הנביא לברך יות מי טהר'
 ראוי מעט לברכה ולזה תמזכא טואמר יעקב
 ליספ' בבקשו ממנו טיטיטי יד ימינו על ראטי
 מנטיה סהוה לא ריכה בזה לפי טעקר ברכתו הר'
 לאפרי מיכר מה טהו' ראוי טיגיטו ליו מהטובות
 ולזה אמר גם הוה יהיה לעס וגס הוה יגרל וגומ'
 ולזה יהיה מה טברכס בטידגו לרב בקרב הוה'
 מתקיים יתור באפריס ממה טייתקיים במנטיה
 ואלו היתה הברכה הזאת לפי בחירת יעקב לא
 הוה התנצלות ליעקב על זה בזה המזמיר בטלות
 טת ימינו על ראטימנטיה כמו טיטואל ממנו יוסף

ויקרא יעקב אל בניו
 וגומ' פר סוף הפרטה
ביאור המלות

יתר שוה יתרון יתכן שיהיה מענין ויטא מטמת
 והרצון בזה כי מפני טהוה בכור היה ראוי שיהי'
 לו יתרון בנחלה כמשיפט הבכור טיט לו חלק
 נוסף על טוד האחים און יהיה הרצון בו רועמות

ואלו הברכות לך שזכר אחרי זה בפרות טריים
 ורחם הם רבוי הכני' בנול' הפלה וגדול'ם בטלמו'
 באופן שימיצו להם מהטריים מוון טוב ונאות
 מה טיסיפיק לגדול' תאות גדול' והרימון בזה כי
 ברכת אברהם וייחוק לא היו כי אס על ירושת
 ארץ כנען ובכלל הנה הם לא היו על ירושת כל
 הארץ בכללה אס היה טמדה טלא יהיו קני וקטני
 וקדמוני ממיטפחות ארץ כנען ואולם זמ הברכה
 תהיה עד גדול' גבעות טולס טיהם קימות היטוב
 רל' טלא יהיה בכל העולם דבר טלא ירשו אותה
 והנה אמר זה על יד ההפלה והגזומא להורות
 שהזמ ברכו על טיירט נחלה בלא מיפריס כי
 הנביאים ידברו בזה האופן להורות על ההפלה
 כמו טאמר מטיה עריס גדולות ובסודות בטמי'
 ולקרקר טויר אחיו הוא כמו לראש יוסף והנה
 היה יוסף פויר אחיו כי הוא היה היותר פרוט
 והיותר מוטיל בתאותו ויודה על זה ממה טעטה
 פעניין אטית אדוניו טלא ריפה להסמט ליה וטס
 טיסמו מעטי זה בטמאה טיכומה עמה אטיר היה
 לו בת מהסכנה מה טלא יעלס ולא עטה כן יהוד'
 פמיצו תמר בירכו טיהו טאל ממנה טיבא
 אליה ויותר רחוק מזה מה טעטה ראובן מענין
 בלה ולזאת הסכה קראו יעקב פויר אחיו
 וזב יטרף הרימון בזה טבנימן יהיה כמו זאב
 טיטרף והנה אמר זה לגבורתו והיכלותו בבקר
 יוכל עד וכו' רל' טלא יאחר הכנעת אויביו אבל
 בבקר טיכאתו למלחמה יוכל טול אויביו תכף
 ולפרט היום ההוא יחלק טולס בכללות לכני
 טבטו או לפמו והנה מחטוב טיהיה זאת הנבואה

והוא טיירט כי ההודעה טיהיה לחדס
 ברברים השתידיס לו אס טוב ואס רע הוא ברכה
 ולזה הטגיח הטס יתפלה בזה האופן ברבקים
 בו דויטה לומר טיירט אוחס מה טיתכן טיקרה
 להס כרי טיקחו עטה ברפס טלא יגיט ויטתרו
 בהגנת הטוב היותר טולס טאפטיר כמו טביאר'
 ברביעי מספר מלחמות הטס ובביאוריו לספר
 אייב ובהיות הענין כן הנה יתכן טימה טואמ'
 יעקב לאחר אחר מבניו הוא ברכת לו הוא תראה
 כי ייחוק אמ' לפטו בברכו אותה ואת אחיך תעבר
 ואין זאת ברכה אבל היא מהדברים השתידיס לו
 ועוד כי כבר ימיצו תועלת לראובן וטמעון ולוי
 כמה טואמ' להס מהדברים לו וזה כי הוא הודיע
 לראובן כי הוא תכונתו הפחמה מטענה ממנו זה
 היתר טיהי ראוי להיו לו והנה היה מטתר ראוב'
 לתקן ענינו היה ממעטי ממנו זה הפעטי
 ואולם עה טאמר לטמעון ולוי מיר תכונתס
 הרעה מחלקס ביעקב ואפיכס כי טיראל הוא
 ברכה כי לכמו לו האנטים לא ימות הקבוץ ולזה
 היה הפוור טוב להס עס טיכבר פמיטך מזה הפוור
 ללוי ברכה נפלאה והוא טיהיה מטיג המיטטרך
 לו בזולת עמל כמה טתנו לו יטרל מהמעטרו'
 והתרומות וטואר המתנות טיהיו ללוי והנה לט'
 לטמעון נתאמת זה הפוור באופן מה עס ירושת
 הארץ עד טתפלה טחלתס תוך טחלת בני יהודה
 כמו טמבאר ביהושט והנה תמיצו טיערי טבט
 טמעון היו מפוורת לו בינות טרי טחלת יהודה
 מפוורת מינן ערי טתפלו לגדול טבט יהודה
 וזה טיכבר תמיצו טימהעריס ההס

נפלו קסת למטה טמעון ותבין מהסודר אטיר
 להס בספור גדול בני יהודה טימהעריס ההס
 נפלו לגדול טמעון לא היו יחד ויאסוף רגליו
 אל המטה בהחלה היה יוטב על המטה
 פסכירך אוחס כרי טתתיכב רעתו
 יותר בענינס וידע בטמאה מה טעתיד טיקרה
 להס והנה היו מעטי זה רגליו חוץ מהמטה וזמ'
 כך טכב על המטה ולזה אסף רגליו אליה כמו
 טפירט החכס אבן כורח והנה עמר בזה המיכב
 הטני עד טגועות לחרט את אביו הוא
 מעטה סמיס כמו טעוטי למת כרי טיוכל לעמד'
 בטרו ימיס רביס בזולת עפיט גרן הא
 האטר הוא גרן מזקף קויכס

טייכא מבנימן כי כבר התגבר על הגויס כמו
 טואמר עליו וילחס טביב בכל אויביו
 במזאב ובני עמון ובמחדס
 ובמלכי יטבה ובפלטי וכל אטיר יפנה ירטיע
 וזמ אטיר כברפתו בירך אוחס רביס יתמהו
 מזה לפי טכבר ימיצו מבניו טלא בירך אוחס
 בזה הספור כמו הענין בראובן וטמעון ולוי עד
 טכבר הוכרחו לומר טכבר בירך אוחס איס
 כברכתו בירך אוחס ולא נזכרו אלו הברכות
 ואולם מה טעזכר מזה הוא מה טיהודיעס מה
 טיקרס באחרית הימים וזה ברתי טמות אוכלי
 טי הברכות טכיר' אוחס הנביא הס גסיכן דברי'
 טיקרס בעתיד וללוי זה לא ימיצו בברכו ההס

ללכת והמטייל אליו מיצר טייטכר לא היה רוצה
ליסאת מארצו כאמרו טמח וכולון בימתך ויש
טיכר במהלך רובך בין המטפטים הריכון בזה
בין המפרכות והכונה כי כשיטענו עליו מטאני
בטתי מפרכות בטיי ירדיו הנה ירפך תחת מ
מטאני וכך לא יוכלו להעתיק יטיכר מארצו
וירא מנוחה כי טוב כאמר רוחה מקום מנוחה
שהוא טוב וארצו כי נעמה נטה טכמו לסבול
כל המטא וטב כעבר נמך מסאל המלך ישראל
טלא יכריחם ליסאת ממ טל גרים טלא ילחמו
עליהם כמו טפירט החכם אכן עזרם דן ידו
עמו רל טמרן יהיה מי טידין ישראל בכללם
והוא טמטון טטפט ישראל טטדים טנה טפירט
הוא נחט ונקרמ כן להיותו מטיכר ומכתת ה
האנטיס טיטטו בהם בנטיכטו כטעם הוא יטיכך
רוט והנה הנחט והטפירטון הוא טמטון
טהרג הרג רב בפלטטים כל ימיו והמטייל
הריגתו השלטהים בטסמכו על עמורי הבית וה
הפיל העמורים והבית טל הפלטטים לנחט
הטטך טקבי טוס ריפול בזה רוכבו אחור
ליסועתך קרית יי כאט רוחה הנביא הרע טיקר
לטיטון בטוק אמר טהוא מקאה לטוטת הטס
כי הוא יטכב להיכיל טמטון מזה הרע והנה
לזאת הטבה אחטוב טסכב הטס יתעלות טיהית
טמטון נזיר ילהים במה טטלח על יד נביאנו
למנוח וראשיתו כרי טלא ימטך לתמות המטגל
חטרה היתה פבת טפול בזה הרע כי ההתרחק מ
מטותיות היין וחטיכר מועיל לזה העניין מאר
כאמרם ול כל הדומה טוטה כקלקלה יזיר טיטמו
מן היין ועס כל זה לא טטלמה ההיכלה בזה
לטיטון גר גרור יגורנו רוצה לומר טגרור
יבוא מליט טיקבכס ויאספס ויטהגס בטבי והוא
יגור טקב רל טיטא יגור הגרור ההוא ייטכחט
ומולי זה העניין קרה או יקרה כי לא טרע כל מה
טקרה לזכותו כמו טכטוב בפידוט החט אכן
עזרם ממטד טמנה לחמו והוא מחלק אטד
מהארץ תכא לחט טמנה לרענטו המרץ ורטטה
ולזאת הטבה יתן מערני מלך נטמלי מילה ט
טלוחה הנה המילה היא מהירת התנענה והיה
זה מטיל לברק בן אבינוט טהיה מנפתלי טכטע
בקלות למאמר רכורה טטלחהו להלחט פס
סיכרו טהיו לו תטע מאות רכב ברול בטס מעט

כי לא הביא עמו כי אס נטדת אלפיט מיט ובטוק
הענין נמך אמר טפר בטירה טטרה הוא ורבוט
בן פודת טעיק פוריה בטת יטברה עלי טוק
רוצה לומר טיטמחו מהטעיק ההוא פמרות גרול
וגבהו ער טיטעדו טל החומה לרוב גובה הפמון
ההס ולגרלס וזה מטל על היכלות יוסק ובני
ורבר זרעו אחריו וימרחהו ורובו פידטן
זה טל טעטו לז אחז טמררו חייו וזרו חטיס
טיטטי להפילו וזו יכלו לו כי כבר יטבה במיתק
קטונו וטכון הוא גס טכון בעיני טיהיה עתיד
ויהיה הריכון בזה טכבר יטיטמו ורטייטק בעלי
חטיס ולא יוכלו להט כי הטס יתטלה יטורט
במיתק במקום מיתק רוצה לומר במקום חזק
ויפוזו טטיטו ויחוקו כמו טפירט החכם אכן
עזרם או יהיה בטניין פו ורצה בזה טהוטטטו
פל ורועיו לגרולה ולמטלה מירי אביי יט
יעקב מטס רופה אכן יטדל זה רמו למטיח כן
יוסק לפי דטתי והריכון בו טמיוסק יטא חטי
טייהיה רופה אכן יטדמל ורמזי טיטדע פי יטדמל
פחוקק הגלות יטמו לזכך על יד המטל לרוב
סבלס הפגעים ומטוט הרגטתס בזה ולזה יטד
הנביא טיטיר לז האכן מטטדס ויתן להט לז
בטד והנה אמר בזה המקום טפירטק יטא חטי
טייהיה רופה אכן יטדמל ונתחיל התטזטה טל
ידו פי יטמיתתו תהיה בהיות יטדמל בתכלית
הטיפלות טר טיהיו במדרגת החכך ולזאת הטבה
אחטוב טהטטימו רחל על מטיח בן יוסק והנה
התבאר טכבר יהיה ליטדמל בתחילת הגמולה
מטהיג מיטטו מבית דוד ויטמיה על ידי הגמולה
טמה טאמר זכריה בטניין היטוטנה ותוטיט הט
את אחלי יהורה כברחטונה למטך לא תגרול
תפארת וגומ' ונה לזאת טלא תהיה זאת היטוט
ברחטונה על ידי בית דוד וטפר אחר זה טכבר
יהיה נקד זה המטהיג ההולך לפטיהס ואמר
עליו טהוא יהיה גרמל המעלה כרור וכמו בית
רוד ובכלל הנה יאמר עליו טהוא טילה
וכמלאך הטס יתעלה לפטיטס והריכון בטון
טמלהיס הט טטלמים כאמרו מיט אמרתי ילהיס
מתס והנה יטבא זה בנה ביאור ייתר טלס מטי
ביאורנו לזאת הפרטיה מאל אביך
ויטורך הריכון בו מאל אביך ומזאת טדי ויברכך
תהינה

למנסיס ולזה בחר יצחק סיהיז סמשון ורלי
משוריס בין טבטי יסדאל כי זה יותר טוב להם

התועלת

הסטי ברענת והוא טהרש
סיורש לפביא סייגיט לחיט
מה וינטי מחוי סייגיט לו כי כבר אפטר סתורבק
הסגרתו יתעלה בו ריכילהו מהרש ההוא ולזה
ומ' הביא כומד רמה הרש העכון לבא לטמטון
מעני חמדו הנטיס טהמו מקוה ליטועתך הטס
סייכלהו מהרש ההוא לפי מה טאפטר

התועלת

הסביטי הוא במדות והוא
סדומי לחרס טלח יהיה
נמטך אחר התמוזת הגופיית כפי מה טאפטר
כי מעני זה יגיט לטלמות האנטי וייגיטו לו
ההיכלות האנטייות טבהס יותר טובות מן
הגופיות ולזה תמכא כטיבירך יקרב יוסף במור
הברכות הנפלאות במר ברבריו טכבר ונה אל
אלו הברכות מעני היותו נזיר אחיו

התועלת

הסטיטי הוא במדות והוא
סדומי לפי סייסין אל
תכלית מה סירקוק בהגנתו ביותר טלס טאפטר
טיהית בו בטוח סייגיט לו התכלית ההוא אטר
סיון מליו ולזה תמיטא כי מעני טהיה ריסון יצקב
להקבר ויטל אבותיו דקרק בהודעת המקל לבניו
ומטר להס טהמטרה ההיא בטרה עפרון החתי
ואח' הוסיף לתארה בטיהיא בטרה המכפלה
אכל ממדו טהיה במדך כנטי כרי טלח יטיט
במקום ההוא ולפי טהיה אפטר סייסיגס
מחלוקת בטנין ואת הקבורה מורש עפרון
הזייט חותס טכבר החניקו בו וטקברו טס אבר'
וטה וייפחק ורבה ורמה והודיעס עס זה טבני
חת כלס הסכמו בנה טיהיה זה הסרה והמטרה
אטר בו לחברהס לחחות קבר טאברהס קנה
מהס זה ונה ימלטי טלח יסיגס מחלוקת בנות
הקבורה מאנטי המדך ההיא

התועלת

התטיטי הוא במדות והוא
סדומי סייטמוד הארס
במיטב נכבר כטיאמר הרבריס הנכבריס ולא
יק' בהס סיאמר ונהס טוכב על המטיה ולזה

תמיטא טכבר היה יוטב יצקב באמרו לו הרבר'
ואחר כך אסך דגליו אל המטיה
וטכב בה

התועלת

הנטיירי הוא במדות והוא
סדומי לטלס סיתמוטק
ריכפה במות מוליריו בטכור רמוי ואעפי טוה
הוא סוף כל ארס כי בנה מהכבוד להודיס מה
סדומי עס טהו רמוי סידאג בהפקר מי סגמלהו
שוכ וטכון לטלס טלח יפליג בנה הפעל יותר
מהדומי כמו טהיו שטיס הקדמי טהיו סודטי'
בטרס על המות ולזה סטר טכבר בכה יוסף אביו
ולח ריפה להסתרל בטוס בנין ער טעברו ימי
בכיתו ומו דבר אל בית פרשה טיטתדרלו עס
פרעה סיתן רכות ללכת לקבור אביו כומר
הסביטו וטכבר עטית לאביו אכל טבעת ימיס
ולח הפליג בנה השעל לעטות יותר מנה הסיעור
עס היות אביו בתכלית השלמות

התועלת

האחר פטר הוא במדות
והוא סדומי לארס סייטהג
כבור בגוף הוריו אחר המות כפי מה טאפטר
ולזה תמיטא טיטק יוסף לאביו אחר מותו ויטה
לחנטי והפלה עמו נכברי מדך מיכריס ורכב
ופרטיס ולכבור אביו ללוותו
הטיניס פטר להודיש
מטלת יצקב אכל אנטי
מיכריס ער טכבר בכו אחו במיכריס טפטיס
יוס וספרו ההולכי עס יוסף מנכברי מדך מיכריס
הספר גדול טמר בגרן האטר טל יצקב ער טכבר
היה נקרא מעני זה טס המקום ההוא אכל מיכרי'
וזה ממה טהיה מטיד על חמתת זה הכפור

התועלת

היג' הוא במדות והוא סדומי
להתטחל בהגנת השלום
לפי מה טאפטר לפי טתוטלתו טפילח טמר בקבו'
המדטי ובקבוץ הבית ולזה מדך רמוי טיקפיד
הארס חס יטיס טל' להגנת השלום הפועל אטר
בו גנות מה כמו הטנין ברבר הכוב כי מדך רמוי
סירוחק הכוב סייגיט מיטמ כמו זה התכלית
הנכבר ולזה תמיטא טטיטז אחי יוסף טלי להגנת
השלום הספור הכוב סיספרו לו מאביהס ולוחת
הסכה אמרו ול טמותר לטיטית טפטי השלום
ובמקום אחד אמרו מיכות לטיטית מעני השלום

לנו מהדברים והנה התועלת המגיעים מזה

התועלת

הדומות הוא במדות והוא
כראוי לאדם שישל לבני
כפי מה שחפץ לו קודם מזה ולזה תמצא
שהסתורל יעקב בראותו כי הוא הולך למדת ל
להודיע לבניו את אשר יקדם באיריות הימים כדי
שיקבלו בזה תועלת להסתור ברע טרם יגיע
ובשוב שיגיע באופף היותר טרם

התועלת

הטעם הוא במדות והוא כ
טאינו ראוי לאדם שיעשה
פעולותיו במהירות בזולת הסתכלות אס ראוי
שיעשו אלו הפעולות אס לא הלא תראה מה שיעשו
ראובן מהפעל ההוא הטובה שהיה סבה היונה
בלתי מתישב בפעולותיו והיונה טובה אוחתם ב
במהירות בזולת הסתכלות כמו שבאר לו יעקב
כטו שאמר קחו כמים

התועלת

הג' הוא במדות והוא כראוי
לאדם להרחיק הפעולות
המגונות לפי שכבר ימנעו ממנו טובות רבות
הלא תראה כי ראובן בעבור שטחקע בזה הפעל
המגונה פס פילגם אביו נמנע ממנו היתרון
שהיה ראוי להיות טקו לו וטקו לחייו וזה שכבר
נתנה המלכה ליהודה והבכורה ליוסף

התועלת

הרביעי הוא במדות והוא
טחון ראוי לאדם שיקל
בהריגת האנשים בעצמו עליהם וכל ככן שחשבו
ראוי שיהרגם במרמה אבל ראוי לו שיהיה מוסר
ברוחו הלא תראה חן גנה יעקב לקמטון ורואי
תכונתם מעט שהיה מגיע מכעסם שיהרגו
בעבורו מי שיכעסו עליו עד שכאשר לא יוכלו
כל זה היו מטיהלים בהריגתם בערמה כמו
שהתפרסם מעניין שכס

התועלת

החמישי במדות והוא טאון
ראוי להניח מקובצין יחד
כמו אלו האנשי המתפעלי מהדברים המכעיסים
והמופץ החזק מההפעלות כי הם יסחיתו
פנימם וזולתם במה שיעורו קצתם לקצת בקלות
הכמעט זה לזה להרע

ויראו אחי יוסף כי מת אביהם הריסון בזה כי
פאשר ראוי כי מת אביהם יראו שישים יוסף להם
גמול על אשר גמלוהו רע וזמרו לו כסס אביו
מה שאמר ואס אמר אמר איך יתכן שיראו
מזה והנה הדומה להם יוסף טאון להם אסס בזה
וקרסם אלו ופתן להם מתנות כי זה ממה שיורה
שהוא מחל להם האסס ההוא אמר לו שכבר
היה להם לירוא שיהיה זה מיוסף לבלתי הכאיב
לב אביו ולזה לא רע להזיק להם בחיו אבל אחרי
מדת אביו אולי יקח נחמתו מהם וז הפס שירעה
בזה והוא הנכון אולי שהם ראו והכירו כי מת
אביהם כי לא היה קודם להם יוסף פתה לכלכל
וזתם נקרבתי אליהם בשפת היות אביו חי ויראו
שיהיה זה הפניין לטננות יוסף אוחתם על הרעה
אשר גמלוהו ולזה אמר לו כסס אביהם מה ש
כאמרו עד שכבר הבטיחם שהוא יכלכל אותם
וזת טפס כי התחת אלהים וני הנה ההל הוא
הוא האמתות כמו הוא הנגלה נגלותי והנה הריכו
בו כי תחת אלהים וני ויראו וזה מל תיראו
טאנטיה הרעה הזאת ועד שזתם לא עשיתם לו
רע אך היה סבה לטוב מה שששיתם גס הוא
נכון שיהיה הריכו בזה מל תיראו כי מינני בפיא
הסס יתעלה כחזקל לפנות לכס רע הלא אוחתם
דואים כי כלכס הסכמהם לפנות לרע וללוי
טו' א היה לכס יכזלת על זה אבל היה זה סבה
לטוב וזך אזהל לברי להני לכלכס מל תיראו כי
לא רי טלח אזיק לכס אבל מטיב לכס ואכלכל
אוחתם וזת טפס בני טרסס הנה בניהם
הטלסס לאשרים הם רביעים לו גס בני
מכיד בין מנטה יולדו כל ברכי יוסף רל טיוסף
גרלס ומלת גס לפד כי הם נולדו לאחר הולד
הטלסס לאשרים וספרה התורה זה להציר על
יתרון הברכה לאשרים על מנטה ברברי הבנים
כי כבר היה לו רוד רביעי קודם היות למנטה
רוד שלישי ולזה גכ תמצא מספר בני אשרים
יותר רב ממספר בני מנטה בפדסות מדבר סיני
ויסס טס אוחתו אחר מהאנטיס וללז הזכירו והנה
טרסו יסס והנה יסס וסוס טי טרסס בפנין
אחר כמו שכתב החכם אכן עורח ריתכן שיהיה
ויסס טב מל יוסף והדיסון כדחוס טס פכמו ב
בארון כי טליח יטהו על זה כמו אז יבנה טלמה
הנה רברי הספור מבחורים מאר פס מה טקודס

ספר זאלה שמות

זאלה

שמות

עבד וילך מיט מבית לוי

ביאור המלות

את יעקב מיט וביתו כחז רל' טעם יעקב באו מיט
 ובני ביתו והם אשתו ובניו ויהי כל נפש יוצאי
 ירך יעקב טבעים טפט בעבור שהזכיר מיט
 וביתו טכאלו בזה נטות הטבטים טב לבאר
 שהוא לא מנה מאלו רק מי טהם יוצאי ירך יעקב
 ובזה האופן היו יעקב עם בניו כטנמנו מיט
 ובינו טבעים טפט והנה נמנה עמהם יוסף טיהי
 במיטרי לבי שהוא מיוצאי ירך יעקב וכל הדור
 הוא הנה הדור הוא באופן טיהי האב ובנו טני
 וזות כמו טביאר החכם אבן עזרא והנה
 הדיכון באמר וכל הדור ההוא טיהמיכרים טדמו
 טבור יוסף ומטלתו וכבוד בית אביו מתו וזה
 טהוא ספר טכבר קס מלך של מיכרים אשר לא
 ידע יוסף ולזה הקרים הספור טכבר מת כל הדור
 אשר ידע יוסף ובכלל הנה הורה בזה טמעלת
 יוסף היתה חזקה מאד מיטל היודשים אותו עד
 טאלו היתה טס מהיודשים אותו כטיהסכיס מלך
 מיכרים לטנותם לא היו טסכמים של זה לגורל
 מטלת יוסף אכלס ולחזק אהבתם אותו ויטריכו
 חזקה לומר טכבר טמיטאת בהס הפריה והרביה
 באופן טלוא מאד כמו טתמיכא בטייכיס טכבר
 טמיטא בהס הרבוי בהולרה וימיכא עם זה בהס
 מהיחה ההולרה וזה טבואר מעניין הטייכיס
 והנה אמר ויטריכו מעניין ההרמות לטייכיס
 ברבוי ההולרה כמו טאמר וידגו לרוב מעניין
 ההרמות לרגיס ברבוי ההולרה והנה הרגיס
 טאחו טרייכיס כמו טאמר יטריכו המיס טרך
 טעט חיה וירבו ויעטמו וירבו במספר ויעטמו
 טהיו טעפי הגוף וגחוליס במאד מאד
 הדיכון בזה טכמאד מהס היתה הרבוי והעיס
 מאד לא היתה טס כי אס מעטיס טלוא ימיכא בהס
 זה הרבוי הנטל בהולרה והעיס וזה מורה על
 חזק דבקות ברבת הטס יתעלה בהס עב טכבר

מלמה הארץ מהם או יהיה הדיכון באמר ויתמלא
 הארץ וזתם טוארץ גטן אטר היו בה טהיתה
 ארץ רחבת ידים קודם בואם טמלות מהס או
 יהיה הדיכון בזה טכבר היתה ברבת הט' יתעלה
 בארץ אטר היו יוטביס בה עב טכבר טמלות כל
 הארץ ההיא כל טוב עמהם - אשר לא ידע יוס'
 לא הכיר וזת יוסף רב ועיסו ממנו וזן הדיכו
 בזה טיהי מספר בני יטראל רב ממספר
 המיכרים אבל הדיכון בזה טיהן פריס ורביס יות'
 מהס והס עם זה יותר שיטומיס ויותר תקיפס
 והיה כי תקדאנה מלחמה עטנו פן תקראנה
 קורות מלחמות כמו טכתב החכם אבן עזרא
 ועלה מן הארץ וימר מתחת ידינו בחזקה טרי'
 מיס טריס טיהן מכריחי לתת מס למלך למען
 עטמו בסבלותם למען ענות אותם בעיסו המטוא
 טהיו מעמיסם עליהם ואחטיב טיה המיס היה
 בתחילת הענין טהיו טותנס דבר קיטב למלך
 טנה בטנה או חרטי בחדט או יוס ביוס והוא
 היותר טכון ואטר לא היה יכול לפרוע המיס היה
 המלך טפרט ממנו בטעבור לו בבני ולזה תמיכא
 טיקסת יטראל לא היו עוכיס ואת הטבירה
 טרי טסכנות הס עריס לטייס טס אויכרות המלך
 והנה מסכנות הס אויכרות וטומר האויכר טקרת
 סוכן ויקריכו מפני בני יטראל חזקה לומר טיכר
 למיכרים מאד ברמותם טיכס פריית בני יטראל
 ורבייתם וטלוא הוטילה טיטתס בזה ויעבירו
 מיכרים יתכן כמו טכת החכם אבן עזרא טיכאטי'
 חזה מלך מיכרים טלוא חסר פרות יטריט ורבותם
 מפני המטיט טיהטמיס עליהם טתן רשות לטרי
 המיכרים לעבור בהס בפרך רחבה לוטר
 טהפולגו להכריחם לעשות יוס ביוס יות טהרחק
 לענותם באופן טימעט זרעס כי רב העמל הוא
 מימעט הנורט בסבת החלטה טתקרה לחוס
 הטבטי בעבורו בעבודה הקשה היו המטיכרות
 גופו טל ארס כמו עבודת הטירה ועבודת הבטן
 וזה טכבר ימיטאו מהמלכות טוין בהס טאל
 רב כמו מלכות היכריפה וטאד הכילכות
 הטרהקות מטהגה והס בחרו להטבירס בארץ המ
 המלכות הקטנה אטר עבדי בהס
 בפרך חזקה וומר טלוא הספיק להם מה טיה
 טובדי בהס בפרך טיס טבורתם באופן טלוא ה
 יכוליס להטוילס עבודתם יוס

התועלת

הוא רב עטירה הוא צמדות
והוא שראוי לארס ירא ה'
שימחול בקלות למי שגמלהו רע כחטרי יבקשי
המחילה ממנו ושייטוב עמו במדרגת האהבה
חטרי היה עמו אם לא גמלהו רע הלא תראה
שיוסף מחל לחייו הרע שגמלהו תכף שיבקשו
המחילה ממנו ואמר להם שראוי יראו כי הווי יראו
השם וזה ממה שיורא שאין מחק הירא
השם שראוי ימחול לגומלים וזהו רע כשיבקשי
מחילה ממנו וישתדל אחר זה לקח נקמה ממנו
והראה להם שהוא באהבה עמהם כאלו גמלהו
טו ער שקבל עליו לכלכל אות וטפס ורוא הסתפ'
בזה אבל רעה ליטב רפתס ולהראות להם טיהס
לא פטטו בזה כי מהט' יתעלה היתה סבה למען
עטיה כיוס הנה להחיות עם רב

התועלת

החמט עטירה הוא להודיע
שהאטי הטוב יגמלהו ה'
טובות גם בזה העולם ואלוה ספר שכבר ראה
יוסף דוד חמיטוי לו עם שכבר השירטו בזה אל
קזס הייעור שיצר יעקב ליוסף טבטו ירגו לרוב
בקרב הארץ וכיכבר יגדל מעריס יותר ממטטה
ולוה הטביע יוסף ואת בני ישראל שיעלו עיממותיו
ממסריס כחטרי יפקוד הטסי יתעלה אותס לומר
כנען לכבה בעינה חטרי רעה יעקב טיתהיה
קבורתו בארץ כנען ולא יכנה טיתהיה קבורתו
במערת המכפלה כי היה יותר נאות שיקברוהו
בנחלת בניו כרי שיטאר טס זכרו וכך עטו לו
בני ישראל וזו רעה לומר טיהס קברו עיממותיו
בטכס אטרי היה לבני יוסף לנחלה כמו טוכר
בסוף ספר יהוטיפור ואלוה הסבה ספר טס שכבר
קברו אלעזר בגבעת פינחס בנו כי ויה הוא מ
מהראוי ריכטי טיהיה זכר הארס אחריו במקום
טיהיז בו בניו פי הס יזכרו אותו תמיד ולוה
הסבה גם זכר יעקב ליוסף שכבר קבר רחל
ברך אפרת לפי שכבר ידס בגבוה טיהיה המקו'
לבניה ואולם יעקב טהיו כל הטבטיס בניו רעה
להקבר גם עם האבות טיהס גם מטחתפיס עם כל
הטבטיס וירמה טלוות הסבה נקברה טס למה
כי מיכר רבוי הטבטיס אטרי פסתעפר ממנה
היתה כמו משותפת לטבטיס והנה הטבטת יוסף
היתה ליטראל טייטו הבויס אחריהס דוד אחר
דוד להעלות עיממותיו מכס עמהס בנחלתס מן

הארץ ההיא ולוה הסבה רעה טייטימוהו בארץ
במסריס כרי שראוי יקבר טס כי יקטה אחר זה
להעלות עיממותיו מטס אלו היה נקבר טס הנה
זהו שייעור מה טראטו להזכירו בכאן מהתועלת
הטבילות בזה הספר בהטלימו ונטרלס לטו הבאן
במ' טכ' אלו זה הספ' והוא מבואר שכבר ימכמו
בספרי זה הספר תועלות נכפלות ואין בזה
מועד ויכל התורה לפי שאלו התכונות המבדתי'
והפנות השיטיות פלמד אותס מטפורי

התור' ער הערות וכל מה טיהיה
הערות יותר נכפל
תתיטב יותר
ההומנה

ב

ברברים

אסד היה להס

ערות ופור טאין

כל תועלת הספור

נכפלו וחס היה טתהיפה

קצתס נכפלות וחסטרי טייטמו

מאלו ספוריס תועלות

אחר וולת מה טוכר

אלו טכאטרי

ריכטו

ל

למנות מהס הס התועלות טוכרטו גהנה היתה

הטילמת ביאור זה הספר ביו'ו

לירח מרחטון מטטת

ט' לילף הו'

יתבר

ויתעלה אל אטרי עורטו כרחמיו וכרב חסדיו ענ

כל ברכה ותהלה אמן ומן סלה

אבל רוחי שיצטרף כפי כוחו להרחיק ממנו הרע
 כואב פטר שיצטרף לו מפני המעטה ההוא ולזה
 תמנעו שהמילדות התנצלו למלך מיצרים כרי
 טולא יפגע עליהן ופטור זה בחכמה נפלאה וזה
 שבמה שאמר לו כי לא כנטיס המימרות העבריו
 כי חזי הנה בטרם תבוא עליהן המילדות וילדו היה
 להן זה המזמזם התנצלות מבואר על טולא המיתו
 הילדים וחולס על מה שגנה אותם על חיותן ונת
 הילדים ביה המאמר ההוא התנצלות גב לפי מה
 שזכרנו והוא שאחר שנולד הוכר לא היה להן
 דרך להשיגו טולא ירע ואם לא יסתדרו בתקן
 נטיסו יביא זה לחטב כטימיון הזכרים מתים
 וטרי והיינה בהולרס שהם היו ממיתי אותו אמנ
 וחזי שהיו רואות טולא המילדות היו מטיבות
 לילודים היה זה מרחיק מהן החסד שתהיינה
 ממימות הבנים בהולרס

התועלת
 הה' הלא ברבות והו' להודיע
 שה' ית' יגמול טוב
 ליראים ממנו בעבור ירותם ממנו ולזה ספר
 כי מפני טיראון המילדות ונת הילדים פטה להם
 בתים והוא הגמול הדומי להם על זה כמו שזכרנו
 ש' ונת התכונה רוחי שתהיה למנהי' רל טיכגי'
 במזנהגים ממנו ויטיב להם

ילד איש מבית לוי
 ער יהי בימים הרבים ההם

באור המלות
 ויקח את בת לוי היא יוכבר כמו שהתבאר בפרט'
 פתח וזה הודיע שנטח אותה הוא עמדם בן קהת
 בן אחיה כמו שהתבאר טס וטס הרחקנו כיתהיה
 לידת יוכבר בין החומות בהכנס יעקב למימרים
 טאם היה הדבר כן היה זה הפלא יותר עימם
 מהפלא שנעשה לטרה ולא טתקה התורה
 מלומדי זה בביתו עם היות מנהגה לפרסם עטי'
 העלויים וזה טאם יסבו יסדל במימרים רדו' טנה
 כמו שזכרנו ול' הנה תהיה יוכבר בת קל' טנה
 כאשר ילדה מטה וזה רבר בתכלית הורות כטהם
 יטו ממיראים נטלמו תל' טנים עשת נבחות בין

הבתרים שהיתה איכל היות אברהם בן פה' טנה
 כמו שזכרנו בפרט' יך לך והנה לפי זה החטבו'
 תהיה יוכבר בת קמה טנה כטינול מטה וכטיולד'
 והרן היתה בת קמב טנה וזה כלו בתכלי' הורות
 והנה מפטר טנולדה יוכבר ללוי בסוף ימי חייו
 וטיהיו ימי לוי בהכנס למימרים כמו חמישים
 טנה ולזה תהיה טולרת יוכבר כמו פו' טנה אחר
 בווס למימרים ופ' טנה שהיה למטה בימותם
 ממימרים והנה קסו' טנה וכאשר חסרנוס מרכה'
 טנה טעמרו טס לפי מה שהסכמו מנחנו יטאור
 נח טנה והנה תהיה יוכבר לפי זה החטבו'
 כמו בת נח טנה כאשר ילדה ונת מטה וזה ויטנו
 ור' וואפטר עם זה טכבר הגישה לאברהם ונת
 הנבואה אשר טמט ממנה התחלת כח החטבו'
 ותל' טנה קורס עניין הגר קרוב לעטר טנה
 וראוי שתדע כי מה שזכרנו ול' טנולדה בין
 החומות אמרו זה על דרך הדדס להועיל להמו'
 וליסד בלבס ערכס יכולת הט' ית' לעטות הפלואס
 ותראו אומי כי טוב הוא יתכן שהיה יפה תואר
 וגדול הגוף יותר מן החק ואפטר טכבר ירעה
 יוכבר בטבואה שהו' יהיה מוכיט את יטריל ולזה
 הסתדרלה בהיכלתו ולא יכלה עוד היכפיו יתכ'
 טכל מה שארך ומן ונת הגור' מכבידי המימרים
 יותר לחקוד אס יולד בין לבנות יטריל להטליכו
 היאורה והנה ספר שאחר טעברו כלטת חרטי'
 לא יכלה עוד היכפיו לחונק חקיר המימרים על
 זה ועוד טכבר היה מו קורל יות' חונק והיה נטמט
 למרחוק בהיותו בוכה גומא הוא עטי' קל מאר
 ותחמרה טטה אותה בחמד כרי טולא יכנסו בה
 המים ואחטוב טיהיה זה החמד הטיט אשר
 יעטוהו בקימי היסורפים ויקראו טיט החכמה
 בסוף הוא הגמי' שהיה בטפת היאור ועס כל זה
 נתיאמה טיגדל היאור ויטת התבה ולזה כטהה
 מוטה בחמד ובזפת ונתאמה רל הילד ואחר כן
 הוסיף לבאר עוד זה והנה טבר בוכה רל שהיה
 קולו כקול טבר ונתאמר מילדי העברים זה
 יתכ' טכבר הכירה שהו' מילדי העבר' זה בטבו'
 טהוטס בנה המקום להיכפיו והנה אמרה זה
 במופ' שהורה שהיא חמלה עליו ולזה טילה אחתה
 מחותנו אס תלך לקרא לה אטה מניק' מן העבריו
 להנח לך ונת הילד ונתקרא ונת אס הילד לפי
 טחלב האס הוא יותר נאות לולד מחלב וולתה

התועלת

הה' הלא ברבות והו' להודיע
 שה' ית' יגמול טוב
 ליראים ממנו בעבור ירותם ממנו ולזה ספר
 כי מפני טיראון המילדות ונת הילדים פטה להם
 בתים והוא הגמול הדומי להם על זה כמו שזכרנו
 ש' ונת התכונה רוחי שתהיה למנהי' רל טיכגי'
 במזנהגים ממנו ויטיב להם

ילד איש מבית לוי

ער יהי בימים הרבים ההם

באור המלות

ויקח את בת לוי היא יוכבר כמו שהתבאר בפרט'
 פתח וזה הודיע שנטח אותה הוא עמדם בן קהת
 בן אחיה כמו שהתבאר טס וטס הרחקנו כיתהיה
 לידת יוכבר בין החומות בהכנס יעקב למימרים
 טאם היה הדבר כן היה זה הפלא יותר עימם
 מהפלא שנעשה לטרה ולא טתקה התורה
 מלומדי זה בביתו עם היות מנהגה לפרסם עטי'
 העלויים וזה טאם יסבו יסדל במימרים רדו' טנה
 כמו שזכרנו ול' הנה תהיה יוכבר בת קל' טנה
 כאשר ילדה מטה וזה רבר בתכלית הורות כטהם
 יטו ממיראים נטלמו תל' טנים עשת נבחות בין

ביום בזולת עמל רב אבל מררה את חייהם עם זה
בטבחרו להם הטבורות הקשות על האבנים
ומרו שיהא מוטב אשה היוולדת וירמה שיהמלך
ימה אמתן להמית הזכרים בדרך שלא יורש כי
חמס היה עושה ולזה אמר להם כי בהיות הולד
ירמו מהרחם הוא או על האבנים ירמו אם הוא
וכר וימיתוהו כי אז יוכלו להמית באופן שלא
יורש ואולם אחר שיולד לא יתכ להם זה ותחין
את הילדי לא די שלא המיתו אותם אבל הסתורו
להחיות אותם כי חיות הנה בריאות ושלמות
הסח ולזה ילרו מעימון מרוב החיות טבהן
ועט להם בתים טיימאו מהם מלכים ומנהיגים
כטעם כי בית יעשה לך וזה היה הגמול הראוי
להם שלא מה שהיו עושות מענין החיות את
הילדים כי מחק הטלם הוא טייטיגח במזנהגים
ממנו לרפא הנטבר ולכלכל השכב כל הבן
הילוד האודה תשליכיהו הריכון בו טיכיה לכל
עמו טיכל הבן טיולד לישראל יסליכיהו ליאודה
ולא הקפיד על הבנות כי תהיינה להם לפטים
ויהיו לפס אחר והנה היה ענין פרעה בענותו
ישראל הולך בהדרגה כי ברוחנות טס עליהם
מסים לבדו ואחר כך התיר גם טייטבירוס וכאמר
ראה כי לא הושיל לו ימה למילדות העבריות
להמית הזכרים בהסתור ובהטלם וכאמר ראה
כי לא הושיל לו ימה להמית הזכרים בפרהסיס
ועפון הוא מה טארול טכב ראו וטיטגיטי פרעה
טיכבר היה עתיד להוליד בן מישראל טייטיכ
פרעה ועמו ולזה ימה פרעה ואת הימנה ולפי
זאת ההנחה הנה לא היתה ואת הגורה כי אם
סביב הזמן טנולר בו מטיה כאלו תאמר בטנה
ההיא אז בחרט ההוא אז ביום ההוא וזה טאס
היתה ואת הגורה מעת הולד מטיה עד ימות בני
ישראל ממזרים לא היו טטארים בישראל כי אם
מתי מעט והיה לכל אחד מהם יותר מסמנים
טינה כי מטיה היה בן טמועס טינה בעמדו לפני
פרעה והנה רברי וזה הספור מבוארים מאד עם
מה טקדס לנו מהדברים ואולם התועלות
המגיעות מזה הספור הם חמט

התועלת

הראשון הוא ברעות והוא
להודי טקיוס מה טייער
הטס יתעלה ליעקב טכארץ מיכרי יטטהו גדול

וירר עמו טס ריכטי טכבר תרבת השיגחתו טס
בזרנו וזה טכבר ספר טיכני יטראל פרו ויכריטי
וירבו יותר מהחק הטבוג להם והיה מטיטיע להם
טס טובה טיימטאו להם מוונחטיה ומה טייטיטי
להם עם רבויים עד טכבר נמולאת הארץ מהם
כל טוב עמהם בדרך טיהיה מספיק להם והנה
הגייע מעיכס הטיגחת ה' ית בהם טיעס הסתורו
הרב טיהיה מטתרל פרעה למטע מהם הרבוי
והעיכס במה טיהיה מענה אותם היה מתוונן
רבויים ופיכמס כאלו היו מטתרלים אויביהם
בהגעת הרבוי והעיכס להם כמו טיספר ומטיטי
יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ רל טכבר כאטי
היו מעיכס אותם למעט מהם הרבוי והעיכס כן
היו פרים וטפריטיס יותר מהטיטעו בהפך מה שהיו
מטתרלי עליו

התועלת

בטיגה הוא במדות והוא
רוע תכונת המזרים
בקנאה וזכורות עד טכבר הגיע טימקנותם
היה יכר להם מאד בראותם היפלות ישראל
ברבוי ובעיכס והגיע מאכזריותם שהיו מעבירי
ישראל בעבודות היותר קשות והיו מכריחים
אותם בהם לפטות יותר מהטיטי הראוי טרס
טיהגיע מהאכזריות טריטה פרעה לכלות הזכרים
בהולדן כדי טיכלה העם בכלל והנה זכרה התו
נה להעיר אותנו טאלר התכונות בעחותות רואי
טירוחק כי המזרים היו במלך התכונות
השפחות וקרה להם מפטי זה מן הדש זה הטיטו
הנפלא טספרה אותה התורה במה טאחר נה

התועלת

הטליטי הוא במדות והוא
טחין ראוי טייטיכס האדם
לפטות הפעולות המגונות מאד ואטפ טיהוא
מוכרח ומיטוה מהמוטל בו כי הוא ראוי טייירא
יותר מהטס יתעלה וטיר הוא מוטל על המוטל
בו מיראותו מהמוטל בו ולזה תמיכא טילוח
הטכיו המילדות לפטות מה טיכיה להם מולך
מיכריס להמית הילדים כי הם יראו הטס יתעלה
יותר מיראתם אותו ולזה לא יראו מהרש טאטטר
טיקרה להם ממולך מיכריס

התועלת

הרביעי הוא במדות והוא
טחין ראוי לראס טייטמוך
נלע הם ואת טענות טריטה הם מה טענות

להוכיחם להטיר המחלוקת והמריבה מביניהם

התועלת

הוא הוא במדות והוא טוהר
רמזי לאדם להכות רעהו כי
בזה מהגנות הנפלא ער טימי טיטטה זה הפועל
טקדו רשע הוא תראה כי מטה רבי קרא רשע
הוא המטה רעהו והנה ביארו מזה דול טאפילר
בהטודלות על ההכמה יקרא רשע וזה כי הוא
אמר רמה תכה רעך שימורה על לטון העתיד
ולזה אמרו דל פי מפי בהרמת יד טקדו רשע . . .

התועלת

הוא הוא במדות והוא טוהר
לחלם טייתפעל מן החמסי
כשיצטו לאי זה טיהיה ויטתירל בהסרתם ולזה
הודיעטו בזה הספור חונק הפעלות מטה מן
החמסיס וטריסם התגברותו בהסרתם ואבירמת
לבן פי על התכונות רמזי טתהיינה לטביות

התועלת

הח להודיע ברע מנהג יסדיל
בפנת ההוא טיהז בגלות
והז מדיבים קיטתם עם קיטת ומכיס קיטתם קיטת
והז מואסיס המוסר ער טכוסר הוכיחם מטת
על זה לא ריכו ריקבל תוכחתו אבל הרטיעו יותר
ופרסמו הריגתו המיכרי באופן טטרע הדבר
לפרעה והוכרח מטה רברוח וזה כלל לתורות
כי מה טיהיה לתם מחונק הגליו היה רוע מעטייה
סבה לו עד טאס יהיו מתקטים מעטיהם ויתקדבו
לש טפי כחם לא היה להם זה הגריות החזק ולזה
הסבה בפינה תמיכח טלח התחיל הגליו ער טמת
יוסף וכל אחיו וכל הרוד היה ואעפי טכבר
נגוד פיטברו אותם וישנו אותם ת טנה כי טוב
הבחירה יטכח זה הסודר כמו טביאר בב' ממי
רב ביארנו לספר חזוב

התועלת

הוא הוא במדות והוא טוהר
טייתבורר האדם לעזור
לחלסיס ולהיכילם מיד פוטקיהם כי חזן להם
כח מעיטמס פיי זה ובזה המופן יטלם היוטר
והטוב פקבוץ המדיני ויגיט פקיטתם לקיטת
הפוד היטייך ולזה הסב' בשיטה'מיטח טהתבורר
מטה רבינו טה' להיכיל בנות יתרו מיד הדוציט
להסיקות יכאטם והתעורר גב' להיכיל העברי מיד

מכהו לזאת הסבה בפינה

התועלת

הוא הוא במדות והוא טוהר
לאדם טייתררל לגמד טוב
למי טגמלהו טוב כי בזה מהיוטר מה טלח יטל'
עס טיכזה תתחזק ואת התכונה כחטטיס רל'
טיגמלו חסד קיטתם לקיטת לרעתם טכבר יוטפ
להס גמורל פל זה ולזה תמיכח טגנה רטויל בנות
בטו כוסר טוכו האיט וזה הביאווהו אל הבית
להטייב לו גמורל פל זה וטוה מותקן טיקדמו רל'
ויאכל לחם

התועלת

הוא הוא במדות והוא טוהר
לאדם טייתחבר עם בעלי
התכונות הטובות כטייביאווהו ההכרח לטבת עם
פולתו ולזה תמיכח טיטתריטה מטה לטבת חת
האיט כטראה טוב תכונתו טלח ריטה לקפח
טכרו על מה טגמלהו מן הטוב

התועלת

הוא הוא במדות והוא טוהר
לאדם פטילח יוכל להטייג
טוב מה באופן טילס טייתתפק במה טאפטד לו
טיטייג מהטוב ההוא ולח ימטט מסטו הטוב ההו'
במוחלט מעט טלח יוכל להטייגו באופן טלס
ולזה תמיכח כי מטה מעט טלח יכור להטייג
לקחת מטה מעטו לירחמו טפרעה טלח ידע באי
זה מקאס הוא הסכי לקחת בות יתרו המדיטית כרי
טייהיי לו בטיס . ייהי בימיס הרביס ההס ער
וילך מטה ויטב אל יתרו חותנו באור הפולח
וידע עלהיס הוא ער כי יודע י ררך טדיקוס
והריכו בו טרביקה בהס הטגחת הט' ית' להוטייח'
קארס כח עת הגז לה בעבוד בריתו עם האבות
ונה כי בהטגחת . על ית' תמטיך באיט הטוב ער
טייטמרו בה ורעו אחריו כמו טבארטו בר מטי'
רטהג את היטון אחר המרבר הנה מטה לירחמו
מפרעה הסכיס להיות רועה יטון כמו טכתב
החכס מ' כרי טלח יראו אותם טובריס וטביס
ולזאת הסבה בפינה טהג היטון אחר המרבר
ובחר טיס מרעה טוב ליטון כי במקוס ההו' היה
יוטר בטוח טלח ימיטווהו טובריס וטביס . הר
הלטיס הנה קדמו הר הלטיס להיותו מוכן חל
טיירבק לו בו הטפע הלהי כדרך מה טאמר

היוליבי כמו הוליכי והוא בטיקל היטיבי והריצון
 בזה שיתולק מותו והכיתורל בהנהגתו חתניקהו
 וייכח אל החיון יתכן שיהיה מפורסם בבית פרעה
 כי מטה היה עברי ולזה ידע מטה שיהוא עברי
 או הוריעה לו זה בת
 פרעה ויאמר לרטיע יתכן שאמר זה למי שיהיה
 שיטה החמס כי הוא הרטיע ואפטר שימטה אמר
 למטה רעהו רטיע למטה תכה רטיע . אכן נודע
 הרבר אמר זה כי הוא היה חושב שילא היה נודע
 רבר הריגתו המיכרי כי הוא ראה שאי איכ כחטי
 הרגו . ולכהן מדין הוא יתרו והוא חובב בן
 רעולי . על רעולי מביהן הוא מבי אביהן כמו
 ספירטי החכס אפי . איטי מיכרי יתכן שיהיה
 מנהג המיכרים בלבוטייהם מיטונה ממנהג
 המדיטים או מולי טילן מותו מי הוא וממר להן
 שיהו מיכרי . ויולי מטה הוא עטי החפץ והריכו
 והנה דברי הספור הם מבוארים עם מה סקדס
 לכו מהרברים וחולס התועלות המגיבים מזה
 הספור הם יב

התועלת

הראשון הוא במדות והוא
 טאין ראוי לאדם שיתרכל

מן ההסתדרות בהיכלה כפי מה שאפטר
 ואשפ' שיהיה הפגע באופן שיחשב כולל יתכן
 שיטילס לו ממנו ההיכלה הלא תראה כי אכ מטה
 כחטר ראתה כולל יכלה עוד היכפין בטה לח
 כתרטורו ידיה מפטי זה מהשתרל בהיכלתו
 לפי מה שאפטר לזה ולזה שמהו אותו בסוף על
 השתהימור ומן התיבה חטר התקיינה לו שימלטי
 בה מסכנת הטביעה והתיבה הית נסתרת בתוך
 הגמי אטר שים כרי כולל יראה אותה אדס ואשפ'
 כולל היה אפטר לו להחיות טיס בזולת מזון הנה
 לח נמנעה מפטי זה מלטיס אותו טס כרי
 סתריחין מיתנו זמן מה ואולי תוך הזמן ההוא
 ימיכא לה עוד מהיכרה הזאת או תלך להטיקו טס
 בלילה ולזאת הסבה נתיכבה אחותי מדחוק
 לדעה מה יבטיה לו כי אס ימיכא טס מולי תוכל
 להטיג עם מויכא בהסתדרותה הטוב כולל יזיק
 לו

התועלת

הב' הוא ברעות והוא להורי
 עויכס הסגחת הס'ית

במוטגחיס ממנו שהוא סבב סתמיכאהו בת
 פרעה ותחמול בליו להיכילו והיה זה סבה מל

שגרל בבית כרטיה והתחכס עם חכמי
 והנה היה זה כלי לו אל טיהטיג חכמי הטמכות
 והיה נביא וזה כי רעות חכמי מיכרים ומס היו
 מטובשות הנה העירוהו למיכא האמת ושוד כי
 מפטי זה היתה לו נפטי גבוהה כי לח גדל בטפלו
 ובטברות כמו העטיין בטאח אחיו והיה מפטי זה
 יותר נכון להיות מתגבר כגדר פרעה להריכא
 בני ישראל מאריכו הנה הרע שיחשב פרעה לעשו
 כרי כולל ימיכא טס בן לישראל מוטיע אותס טס
 מותו הש'ית כלי אל המיכאותו

התועלת

הג' הוא במדות והוא טאין
 ראוי לאדם שיתפייס בטוב

שהיה חוטיק ליו כטיהגיפ באופ טיימנע מפטי זה
 מהשתרל טייגיפ באופן היותר טילס שאפטר
 מכל ראוי שילא יקצר בזה ולזה תמיכא טאחנותו
 לח נמנעה מפטי ראותה סנטלמה ההיכלה לחחיה
 מההסתדרות סתתיה באופן היותר טילס שאפטי
 ולזה הסתדרלה סתטיקהו מנקת מן העבריות
 באופן סתטיקהו אס היור לפי שחלב אס היור
 הוא יותר נאות לו והשתדרלה סנתק לה טיכר
 בזה כרי כולל תכיר בת פרעה כיהא אס היור כי
 מולי לח תטיבהו ליה אס תרע זה ולזאת הסבה
 אמרה לבת פרעה חטיק לך את היור והנה בזה
 האופן היה היור יותר נטימר כי יראו הטיכרים
 מגפת בו כטידעו טיהיא מגדרלת אותו לבת פרעה

התועלת

הד' הוא במדות והו טראוי
 לאדם שיהיה מיטיגח בבטי

כמו ומריב ריכס במה טנפטיה להס מהחמ'כפי
 מה שאפטר לו כי בזה יהיה הטס יותר חזק ויזיק
 נטימר כטיעורו קיכת לקיכת הלא תראה כי מטה
 רבינו מחזק ריכוננו לריב ריב יכיראל כסרואה
 החמס שיהיה המיכרי טיכסה קס עליו והכהו וטיס
 בזה'נפשו בסכנה עיכומה ער טיהוכרח לברוח

התועלת

הה' הוא במדות והוא טראוי
 לאדם כטיראה המחלוקה

בין האנטי שייכתי להסיר המחלוקת והמריבה
 מבטיהכ כרי כולל יזיקו קיכתס לקיכת וטיס
 כטיהיין לו האנטיס מבטי עמו הלא תראה כי
 מטה רבי טה כסרואה טטי עבריס טיכיס הסתדר

לפי יוסף קארו
הפסוקים הם -

לא יתואר בו הדבר אלא בעת הצטרות ההם גם
 לא אחר היותו פועל הפעולות ההם אם לא היה
 מדרכו שיפעל תמיד מורי הפעולות . ולא ביד
 חזקה רל' אם לא ביד חזקה . כי אמרו ר' נראה
 מליך . ריבה בזה טעם שיאמר להם שיטמו
 מהיה אטור מהיה הנה לא פתבר להם שטראה ליו
 השי ית' בנבואה וזה כי ואת ההשגה אפטר טתהי
 לארס מיכר מה שהוא חכם ומשפ' ס' לא יהיה נבי'
 ולזה טיאל מות ית' במור בו לישראל שהוא נביא
 ונתן לו השי ית' ג' אותות בענין בלתי מסכים
 לטבע המציאות יוריש אותם לישראל קודם
 תרוטס והוא מות המטה ומות יד מטה ומות
 מימי היוור וזה כי כבר יבחן הנבי' במה שיוריש
 מהענינים העתידים . אם יהיו פל יר ההשגחה
 הפרטית בפשט אחת לבר טאס ימיאנו בהם
 דברים יורקים הנה יודע שהוא נביא כמו טבא'
 בב' מי' וזה כי לא יתכן שיורשו פמו מלו העניני'
 בחלום ובקסס כמו טונדנו טס והנה נתן לו השי'
 ית' ג' אותות טאס היו יטרל מויאויס רבה פאות
 הרמטון ויאמרו טוין בו. ורות אכל הווא מסודר
 טיהיה כן בשת התיא מרלי יאמינו באות הטיני
 וזס לא יאמינו גם באות הטיני הנה יאמינו באות
 הטליטי פי כמו מורי הוריות הנה לא יתכן
 טימיאנו יחד בזה המופן פל המטה הטבטי
 ולזה יבואס זה להאמין טהס רברים חוץ מן
 הטבע וההזרטה בהס לא תהיה אלא לפביא . כי
 כבר פ' וכבר לטון אפטי רל' טהי כבר פה באוש'
 ט' לא היה יכול להיציא מפיו הדבור כי אס בקוטי
 כמטהג העלגיס והיה כבר לטון פהיה לזוה
 כטהיה רויטה לרבר לסדר דבריו באושן טאות
 כי לא היה איס דברים ולזה היה לו מהקוטי
 העינים כטייכרח לרבר לפטי פרטה לטתי מלו
 הסבות והנה אמר לו השי ית' פל מה טאמר טיהח
 כבר פה טיהוא יהיה פס פיו צר טאמר המופטסיס
 בעת טירבר לפטי פרטה באושן ט' לא יהיה און
 כבר פה ועל מה טאמר כבר לטון אמר מרלי
 השי ית' טיהוא זרנו מטי' ידבר והנה אפטר והוא
 הנטון טיהיה הרמון בכבר פ' וכבר לטון כפל
 ענין במלות טינות והרמון בזה טכבר יכבר
 פליד לסדר דבריו באושן טאות ומרסוב טתהיה
 הסבה בזה רוב התפורדותו בענינים הליטיכ
 ולזה אמר גם מאו דברך אל עברך כי מן העת

זה טל המהות כמו הענין בטס האיש הפרטי
 ה כי לא יהיה להס תועלות לאמת טיהס טלחו
 יהס בהודעתו אותס כמו זה השי אטור לא יורה
 בר מעימות השי וזה ט' לא ימטע כמו טאמר
 רב המורה ברמטיו מספרו הפטב' מורה הנבוכי'
 ס' טירעו יטרל זה השי אם ט' לא ידעוהו וזס
 עשו מותו לא יתברר להס מפטי זה טיהט טלחו
 ג' ס' השי היו יורטיס זה השי ולזה היה אפטר
 יאמר מטה מעימות זה השי מוזלות טיוריטהו
 ט' ית' לו בטלחו אותו ליהס ואס לא היו יורעי'
 אותה הנה לא יתברר להס מפטי זה טיהיה זה
 טמו עד טיאמינו מפטי זה טיהט ית' טלחו ליהס
 טגלה לו טוה טמו ולזה הוא מבואר טוה השי
 הוא הנטון טיור במאות השי ית' לפי מה טאפטר
 מהיה אטור מהיה רמוי טתדע ט' ההיות והטמיא
 הוא היוור מורה על עימות השי ית' מכל הטמות
 טאפטר טיפלו טליו וכן הפנין בטס האחר
 זה כי השי ית' יתואר בלו הטמות מיכר עימותו
 ומטע בטאר הטמות יתואר מיכר פטורותיו טלן
 וטאמר כטייחואר כטהוא טוב וחטון ורחופ ויל
 טדי וטאר מה טטוהג זה המטהג ואולס הנמיא
 והאחר הוא טאמר טליו ית' בעימות וראטזטה
 וטטיאמר על וולתו יאמר בו באיחור מיכר מה
 טקנו מן המציאו והואחר מהטי יתע כמו טביא'
 בג' ובה מי' ובפירוטנו למאמר הג' ממה טאחר
 הטבע ובכונן טעה החכס אכן סינה טעות גרול
 כמו טביאורנו טס במה טחטב ט' לא יתכן
 טיחואר השי בלו הטמות רל' ההיות ובאחר
 והנה התורה הסכימה למה טיהביאה ליו העיון
 והוא טהט ית' יהיו לן הטמות מיוחדים לו ולזה
 אמר בזה המקום לפטי טטימו מהיה אטור מהיה
 וטאר במקום אחר טימט יטרל י' להינר י' אחר
 פנה כבר בארה טהטמות המיוחדים לו ית' הס
 ההיות והאחר והנה הכונה באהיה אטור מהיה
 הנמיא טיהוא תמיד בענין אחר וזה לא יברק
 בנמיא אחר וולתו כי כולס נתחדטו והיו אחר
 ט' לא היו כמו טביאורנו בו ממי' יורה ג' כ' זה השי'
 בטהוא הנמיא וטור ימיא מעימותו ואולס
 טאר הנמיא י' להס פלה תטיס אותס נמיאור
 והוא השי ית' זה טמי' לפולס הנה אמר זה כי
 השי המורה על עימות הרבר יתואר בו דבר
 תמיד מלו השי אטור יהיה לרבר מיכר פטורותיו

יבאב אין זה כי אם בית ליהם והנה אפשר שבאה
סם נבואה למטה קודם זה או שיקראו הר הלהי
על סם העתיד והוא אפשר גכ שהי נקראה לוקי
לגרלו כטעם אש ליהם כהררי יל כקול סרי
טל צלר מעל רגלך אמר לו זה כרי סירגים
במה סיררך בו וכלו אמר לו סיתבונן בנות
המראה שרואה אותו כהוא מעיר על ענין לה
יובן ממנו בתחלת המחשבה וכנה תמיכה
בהרבה מהנביאים סיראו מראה לה ידעו כותתו
ואחכ יתבאר להם זה כמו שאמר ירמיה סיר
נפוח ופניו מפני יפונה והנה הוריעו הס' ית'
סוה המראה היה מטיל על ענין עברות בני ית'
והתעננות תחת יד המיכרים וזו יתבאר למטה
ענין זה המראה אש היה נבון פו וואחשוב כי לבה
באש היה מטיל לחוק הערה סהיו בה ישראל
ראוי סתכלה אותם כמו סתכלה הלהבה הסנה
בקלות והסנה היה מטיל לישראל סהיו מוכנים
מיכר ספלותם ורופ מטהגס אל סיפלו אותם ואל
הצרות כמו סיכלה האש' הסנה בקלות ומלאך
י' הוא הסכל הפופל אשר הוא סליח הס' להכיל
הדבקים בו מהרע הנכון לבא עליהם וכלו אמר
כעס חונק הצרות היתה דבקה הסגחת הס' ית'
בהם להכילם כלא יבדו ויכלו באש הצרות
החוקות המגינות להם מהמיכרים ולואת הכבה
הנה כאמר רוחה הס' ית' סהצרות היו באופן סלא
יכלו ישראל לסבלם בסום פנים התעורר להיכי'
אותם מסם כמו סביאר זה למטה ויסתר מסת
פניו במראה הנבואה כי הוא ראה כלו אשר
מדבר עמו וכאמר התבאר לו סהח הס' ית' הסתיר
פניו ליראתו מהביי' לסי' ית' והנה היה זה ממנו
לסערו הקצור הנפלא סיס' לזרס להסיג
הס' ית' כי ידפתי את מכוביו הוא דבק עם
ואיר להכילו והדימון בו הנה מפני סידפתי את
מכוביו סהם באופן מהחונק סלא יכלו לסבל'
ידה הסגחתי בהם להסתיר להכילם מיר
מיכרים ואעפ סלא הגיס הקץ ולתוריסס ארץ
כנען כאמר יגיע הקץ מי אנכי כי אלק אל
פרעה ריטה בנה סאינגו ראוי ללכת אל פרעה
ס הוא מלך גרו' כי לא אים דברי' הוא כמו סזכר
אחר זה ופוד שהוא היה לפי מחסבתו ספיל
מוזר ולוה לא יתכן סיבא לפני מלך גדול כפרעה
וזה המאמר היה מגדל טנות מטה וכי' חוי'

את בני ישראל ממיכרים ריטה בנה שאעפ' סיהיה
ראוי לבוא אל פרעה הנה לא יתכן סיריכ' אבני
ישראל ממיכרים וזה כי לא יתכן סיריכ' אבני
ממיכרי' אם לא לתקוה סיעלה אותם לדרך כנען
מדי' סאותם והנה יסריל לא היו באופן מהסלמות
סיהיה ראוי סתרבק בהם ההסגחה הלהית בנה
האופן הנפלא רל' סירכו ארץ כנען קודם סייגי'
הפתי ואמנס אמר מטה זה מפני סנתבאר לו
מרוע מטהג יסריל ולא היה בנה למטה סיעוש
אמונה ברברי' הס' ית' לפי מה סייער הס' ית' מן
הטובו על יד ההסגחה יקרה סלא יגיע כאמר
לא היה המקפל באופן מהסלמות סיהיה ראוי
סתרבק בו כמו ההסגחה הזאת כמו סביא בו'
ממי' ולוה אמר הס' ית' כי ידפתי למען אשר
יפיה את בניו וואת ביתו אחרי' וסמרו ררך י'
לשטות יצקה וסספס למען סביא י' על אברהם
את אשר דבר עליו כמו סביארנו בפרסית וירוא
והנה יתכן סתהיינה פקולות ישראל מיכר
בחירתם יתר ברעות ממה סחיו לפי המסודר
מהם סהוא הירוע אצל הס' ית' כמו סהתבאר
בג' ממי' ולוה היה יוא מטה סמו ימנע מיסריל
זת הסוב אשר יער להם הס' ית' פפבור מטהגיהם
הפחותים סתבדון את הלהים על ההר הנה
זה לך לואת סכבר יהיו ישראל באופן מהסלמות
בצאתם ממיכרים סיתיו ראוי סתרבק בהם
הסגחתי בררך סאויים להם ארץ כנען קודם
סיגי' הקץ וזה סכבר יסכימי בולס לפבור אותי
ולסמור מיכתי תכף סייכאו מיכרים על ההר
הנה וזה אמנס היה בבת מוזן תורה כייזו כנען
ישראל כלס לטמוס ולפסותות את כל אשר דבר ה'
ית' מענין התורה ובהיות העניין כן הנה ראוי
סתרבק בהם אן הסגחתי להעלות אותם לדרך
כנען כמו סיעדתי לך מה פמו ראוי סהרע
ססס הדבר הוא מה סיורה של מהחמו ויתן סיר
בו לפי מה סאפסר כמו סזכרנו בפרס' בראסית
בפסוק ויקראו הארס סמות והוא סבוחי סוה
הס' הוא יתר אמת' כסיהיה סס למתואר בו
מהס' הסורה על האיס הפרטי כי הוא וינג מורה
עליו כי אם במקרה והמטיל כי סס ראובן לא
יורה פו' מרה האיס הנקרא בנה הס' וואלס החי
המרביר מורה על מהותו הוראה סלמה והוא
מבוחי סאין הדימון בנה הסקס הסס אשר לו

ואם לא אויבאם מיטם עתה כמעט שינוי בריתי
 עם האבות כי לא יוכלו יסוד לסבול זאת העבודה
 הקשה וזה הלחץ הנפלא ועתה לך ומשלחה אל
 פרעה והויכוח עמי בני ישראל ממזכרים ויאמר
 משה אל ה' מ' אטכי כי מלך אל פרעה שיחזק מלך
 גדול ואתי כפל אנשים ועוד כי לא איכי רברים
 אטכי ועוד ויך יתב' סאויכוח בני ישראל ממזכרים
 להגלותם אל ארץ כנען כמו שיצרת קודם בך
 הגת והנה מינס באופ מהשלמות סיתכן סיתרב'
 בס הסגחותך בזה האופן הנפלא אשר אתה מיצר
 להם ובמהו מצנה מאת ה' ית על מה טיהיה אומ'
 מ' אטכי כי מלך אל פרעה כי מהיה כנען באופן
 שלא תמזכר מונט מההליכה אל פרעה ומזמור
 ימותך ובוחך וזה יהיה לך לאות כי אטכי סלחתך
 כי לולי הגור שיהיה נעור מאתי לא היה לך
 יכולת לבוא לפני המלך ולא לרבר צמד ועל מה
 סומרת ויך יתכן סתויכוח בני ישראל ממזכרים
 להגלותם לארץ כנען קודם בא הפת הדאני והס
 מינס דאניס לכך תרש כי לאהבתי האבות מסג'יח
 ביהם להרדיכס אל השלמות באופן סכאטיר יכחו
 ממזכרים יצברו אותי על ההר הזה ויקבלו עליה'
 סאיהיה להם ללהים ושיסמרו המינס סאיהיה
 אותם ויאמר משה אל הלהים הנה אטכי בא אל
 בני ישראל ואמרת להם ליהי אבותיכס סלחטי
 אליכס ואמרתי לי מגהו מיכוחו זה הלוה ומהחמו
 אשר טלחטי אליהם מה אומר אליהם וזה סאס
 לא חתן להם יצור מה כמו סנקד בזה הסס הנה
 לא יסמכו על דברי כי הס לו ידעו מהו וסס יס' לו
 כח להויכוחם מיטם וזו חן לו כח בזה והמטל
 סיאמר לאחד כבוד סלח אליך פל' סתולך אליו
 וייטיב לך הנה הוא מבואר סאס לא ידע לזה
 האיס מי הוא הפול והוא וסיהווא באופן סהווא
 וזו לסמוך עליו הנה לו יתבודר ללכת אליו
 ואעפ' סיהוא ידע ממנו סיהוא בן ארס עכ' סלח
 יסמפ אליו וס לא ידע מהותו ויאמר אליהם
 אל משה הנה תרש ססמי הוא מהיה אשר מהיה
 דל סהיותי ומיכוחתי הוא תמיד בפטן אחר
 וזינגו לי מוולתי אבל מהיה מפסמי בוולת סבה
 קודמת וזמר לו פוד הס' ית כה תאמר אל בני
 ישראל מהיה סלחטי אליכס והוא פי סמיכוחתי
 מפסמו מוולת סבה קודמת והסמיט מנה הסס
 אשר מהית כי וי בות יצור ליסדאל בס' ית' ועוד

סיהררך בואת החקירה סיתב' מיטנה סייט בכאן
 נמיכוח בזה התאמר הוא סיוה המיקן ריכני סכבר
 יתבאר תחלה סיבכאן נמיכוח בלתי מיטתנה סלל
 כמו סיהתבאר צח' פיהשמש ואחר יתבאר סיוה
 הנמיכוח הוא נמיכוח תמיד וסמיכוחותו הוא
 משיכמותו וזה אמנס אמר לו הש' סיאמר אותו
 למי סיתכן סייכין דבריו והס וקני ישראל טיהס
 חכמי ישראל והנה יהיה מאמר מטה זה להס
 כסיתבאר להס מדרך המחקר העיוטי סיהענין
 הוא כן בלי ספק ולזה יורה הש' ית סיאסוק וקני
 ישראל לאמר אליהס מלו הרברים ולפי סכבר
 יסאר ספק ליסר' אס אפסר בזה הנמיכוח הנכבר
 סתרכה סגחתו בוטי' הארס טיהס פחותים
 מאד ביחס אליו ית הוסיף לאמר לה' ית' סייכח'
 להס סיהעג' זה הנמיכוח הנכבר אשר הוא נמיכוח
 משיכמותו יתכן סיתרכה באנטי' הטובים להטיב
 להס ולהיכיל מיד עוטיקהס וליה אמר כה תאמר
 אל בני ישראל ה' סיהוא אליהי אבותיכס מלהי'
 אברהם ואלהי יסחק ואלהי יצקב סייחטי אליכס
 להסגחוני בהס התעורר לתויכוח אתכס מארץ
 מיכרים הנה זה סמי תמיד רל' וזה וכרי ישראל
 ופקדי' אותס בעבור דוד ודוד מאבתי' ס והס
 אברהם יסחק ויעקב סאטי מלהיה רל' כי בעבור'
 אטי מסג'יח תמיד בישראל ואפסיר סיהיה הריכו'
 באמרו זה סמי לפולס וזה וכרי לרור דוד סיוה
 הוא סמי לכולס רל' סהוא ה' מלהי האבות כי
 תמיד וטי' מלהי אבותס והנה ספל המאמר
 במלות טונות והנה יורה סיאמר וזת המאמר כי
 תמיד יהיה מסג'יח בורפס לוואת הסבה וזה הס'
 בעיני הוא וכרי לרור דוד מבני ישראל ותאמר
 זה לוקני ישראל והס חכמיהס וסיאמר להס סיוה
 הסס הנכבר נראה אליו וסלחו אליהס סיאמר
 להס בטימו פקוד פקודתי אתכס החמט העטוי
 לכס במיכרים ולרחיית' כי סר לכס אמרת אגלה
 אתכס מפוני מיכרים אל ארץ האמרי ויהכעטי
 ויתר מספחות הכעטי אל ארץ סימנה מאד סר
 סכבר ימיסא בה החלב והרפס בטעט נפלא
 ואולס אמר להס זה כי לא יתכן סייסטיט אליו
 לימות סמיכרים אס לא ידעו סכבר תמיכוח ארץ
 יטבו בה והוא מבואר במעט עיון סה' ית תיטירס
 אל השלמות בהסתדרותו לתויכוחם ממזכרים
 ואחר סיהויכוחם ממזכרים באופן סיהיו מוכס'ס

נאפט סוקן

עביר יסע' סאס
 הסבה וזה הסס-ב
 הלא וטי' לוע-ב-א
 ט' סיי

ההיא התחיל להיות בו כובר הלטון לחסוק
 להטי' ה' ית' תמיד מפני מה שיל' נגלה לו מפני
 מדרגתו י' טלח פ' ביר' תטלח רמזי' כהד' טלח
 היה בזה למטה מיפני ההומנה במה שיצרו
 הטי' ית' כיהיה עם פיו וזה כי כמו אלו היעודים
 יהיו בתנאי כיהיה המקבל באופן כיהיה רמזי'
 שתדבק בו הסגחת הס' ית' זו ברך שימסך
 מההסגחה ההיא כמו זה היבור והנה נתייר
 מטה כמז' יתיר הרבקות אשר בינו ובין הס' ית'
 בעת רברו עם פרעה באופן טלח ימסך לו מה
 שיצרו הטי' להיות עם פיו ולהורות אותו את אשר
 ידבר ולזה אמר' ל' ית' שיטלח זה הס' ליחות ביר'
 מ' שיאות ל' ליחותו כי הוא איננו רמזי' לזה
 ייתר אף כי במטה אמר זה כלטון בני ארס
 להורות טלח אמר מטה זה המאמר כהוגן וזה
 כי הוא היה באופן מהשלמות כיהיה תמיד עם
 ה' ית' ככבר תבואה הנבואה תמיד כאשר
 ריכה באמרו שמו ואטימעה מה יימה י' לכס
 ובהז' הצני' כן היה לו לבטוח שיתקיים זה היבור
 שיצד לו הטי' ית' כיהיה עם פיו באופן שיזכר
 לדבר פהוגן מה שייצטרך עם פרעה וכס יטראל
 והנה היה עונט מטה על סנימנה ממנו וזאת
 ההסגחה אשר יצרו הס' בה והותרת אול' כיהיה
 לו מהרן לפה רדבר ל העס כאמרו ודבר הוא לך
 אול' העס והיה הוא יהיה לך לפה וזאת תהיה לו
 לל' יס רל' למורה ולמנהיג וזה שכבר תפיים
 הדברים בפיו

באר רברי הפרשה

אמר טבנה העת הרב כיהיה מבת ימות מטה
 ממכרים עד הזמן טנולר בו גרסון מת מולך
 פיריס והנה קס תחתיו מולך אחר והוא הכביד
 העבודה מאד ולזה נאמחו בני ישר' ל' מן העבוד'
 ויזכק אול' ופלתה ועקתם אליו מן העבודה
 וספני זה סמעה ית' ופלת' ואנפ' טלח הי' באופ'
 מהסלמות כהיו רמזים כהסמפ' תפלתס הנה
 זכר הטי' ית' בריתו עם האבות אשר בעבודה היה
 רמזי' כיתרבק הסגחתו בבני יטראל ולזה רמז
 הטי' ית' את בני יטראל וירע אותם באופן שכבר
 רבקה הסגחתו בהם והנה מטה היה רובה וזת
 פון יתרוחתנו וינהג את היסון ומר המדבר

לירואנו ממולך מיכרים כרי טלח יראתו אחר
 מהטוברים וטב' יס והנה בו אול' חד האלהים והח
 הר חורב והנה רמז טס במרומה הנבואה מולך
 בלבת אט מתוך הסנה ורמז מטה כי הסנה
 בובר באט והסנה איננו אוכל רמזר אסורה טו
 ומרמה הפלא העיטוס הזה טלח יבער הסנה
 ירא מולך י' כי סר לרמות ויקרא אליו מתוך
 הסנה ויאמר לו אול' תקרב הלום כי זה המקור הוא
 קרוט ולזה אין רמזי' כהסג' בו מנהג הדיוטות
 ללכת בו בטלך עם שכבר העירהו שיתן אול'
 לבו להבין ענין וזאת המרמה כי עטנה היה מטה
 להסגחת ה' ית' ביטרי' עם היוותם בחוקס הכחות
 אשר רמזי' שיכלו אותם והיות יטראל מוטנס וז'
 הכליון ויאמר לו הנה אנכי להי' אביך רל' להי'
 אברהם כיהיה האב הדומסון אשר יטגיח ה' ית'
 בעבודו בבני יטראל כי הטי' ית' נטבטש לו שיתן
 לזרעו ארץ כנען ומחר זה הוס' ל' לבאר ואמר לו
 כיהוא להי' אברהם ואמר לו עם זה להי' יסחק
 ולהי' יעקב כי לטל' אחר מהס יער טיירט ורשו
 ארץ כנען והנה להסגחתו כהיתה רבקה באבות
 הקרוטיים נמסך טיוסגח זרעס מחריהם בזה
 האופן רל' טיוסכאס מפני מיכרים כרי טראל יכלו
 וזתס המיכרים והנה מטה הסתיר ענו במרומה
 הנבואה לירואנו מהביט אול' הלהים אשר נראה
 לו מטה הסנה ואמנס עטה זה מטה לרשתו כרס'
 מדרגת הטמימות הנברל והמנטס הסגתו לאוס
 בסלמות ויאמר י' רמזי' את פוני עמי
 והתענותו במיכרים ובמה לפני היכנסתו אשר
 יכעקו לי מפני נגטיהם ולוחייהם ולפי טירטתי
 מכאובי עמי וערכס ירתס כיהוא באופן טלח
 יוכלו לסבלה ירדה הסגחתו בהס להיכילס מיד
 מיכרים ולהעלותם אחר זה אול' הארץ הטובה
 כיהוא ארץ כנען ואנפ' טלח טלס פון חנטי' האר'
 ההיא וזת יהיה אס הי' יסר' ל' באופן מהסלמות
 כיהיו רמזים כיתרבק בהס כמו וזת ההסגחה
 ולזה תמימות שומחר מתן תורה תיו ירטי' הארץ
 עי' מטה רבי' לולי חסדוטס וזה מבואר משניין
 המרגלים כפר טלח לך ופלתה אסתרל להוסיח
 זת עמי ממכרים ואחכ אסתרל להוריס להס
 ארץ כנען ולא אמתי' כייג' שפנת אשר היה רמזי'
 טייכאו בו יסר' ל' ממכרים כי באה לי יכעקתס
 ורמזי' הלחץ הנפלא אשר מיכרים ולוחיכס אותס

ט"ס לא סכב לכו כי ירא שמו יראוהו עובדים
וטבים ויגידו זה לפרעה ולזה הסכים להיות
רועה כרי טיהיה פוטבו מחוץ לעיר ובחר פס
זה לרעות במדבר כי טס היה יותר בטוח שלא
יראהו חרס

התועלת

הר' הוא ברעות והוא להודיע
שהסכל הפועל אינו ה'ית'
מכל הוא עלול ממנו ולזה ביאר בזה המקום
טהנבואה בואה למטה באומיטעות מלאך והוא
להורות טיהט'ית' יודיע הדברים לטבוח במראה
הנבואה באומיטעות המלאך והוא הסכל הפועל
ולזה הוא מבואר טהסכל הפועל אינו ה'ית'
וכבר חקרנו בזה וביארנו טיהענין כן הוא בפה
טואן ספק בו בה פטי' וראוי שתר' סכל הנבואות
הס גכ באומיטעות מלאך כי הסכל הפועל הוא
מטר יגיש ההודעה בהס כמו טביארנו מטי'
וממט' ביארהו התורה בזאת הנבואה כרי טנלמד'
ממטה טיהענין כן בטור

הנבואות

התועלת

הה הוא להודיענו
הטלמות הנפילת טהיה
בנבואות מטה צר סכבר ידבר בו הס שה אל פה
במדות ולא בחירות לא היה כנבואות בתחלת
הענין מכל היה נבואותו בתחלה בחירות ולזה
נראה לו ומה הנבואות הדומות מהנבואות
טספר התורה ממנו בחירות רל המ' אך טנראה
לו בלבתאט מתוך הסנה והפה העירנו בזה גכ'
במה טאמר גס מתמול גס מטלטוס גס טמו
רברך אל עברך כיוה מטה טיורה לפי מה טביח'
כי מרדגתו לא היתה בעת התחילו להנבוא באופ'
מהטלמות טהיתה בו אחר זה והנה היה זה כן
רל טתגי' לארס בהתחלה נבואה יותר חלוטה
ממה טתגי' לו אחר זה מפט' טיתרון מדרגת
הנבואה נמשך ליתרון מדרגת הסכל כמז טביח'
בב פטי' ובהיות הענין כן והיה טבור טהסכל
לא יגיש אל טלמותו מתחלת הענין אכיל' יסיק'
תמיד בטלמות כל מה טיטתו להארס להוטיח
ההכנה מטר בו אל הע'על הנה הוא מבואר
טהנבואה יתכן טתגי' בתחלת הענין בלתי
טלמה אחר זה יגיש אל
טלמותה

הטנה טלמה כן כהטנה טהיתה ל' תמול גס
לא היתי וטי רברים מטת התחלת לדבר עם
עברך טהיה קודס טלטוס סי מן הפת ההיו
נקטות נפטי' בך באופ' סלא יכולתי להטי' הקטר
הנה בדרך טיטלס לי סדור הדברים כהוגן
ברברי' עם בני הארס ויאמר לי' הנה מאתי
יטימ בארס הדבור ותעדרו והטמט ותראות
והעדרס ובהיות הענין כן הנה בידי לתת לך כח
יטלס לך בו סדור הדברים כראוי ברברך עם
האנטי' ועתה קוס לך כי אנכי מהיה עם פיך
והודייתך את אשר תדבר באופן טיטלס לך סדור
הדברים כהוגן בזולת הטיהרות והנה טתירח
פן יתנו זה הרבקות אשר לו עם הטי'ית' ברברו
עס האנטי'ס בדרך טתסוד ממנו ואת ההטנה
הלהית בדרך טיטלס לו בה סדור הדברים
כהוגן וחלה פטי' הטי'ית' טיטלח זה הטליחות
ביד טי' טיטסר בויזה והנה חרה אף יי' בו וסרה
ממנו מטט זה ואת ההטנה טיערהו הטי' בה
והוא טיטי'ס הדברים בפיו ברברו בטליחותו
וסס מהרן מליץ בין מטה ובין האנטי'ס אשר
היה טלוח ליהס והנה יטהו ה'ית' טיקח המטה
הזה טהיה בידו כי בו יעטה האומ' הפה זה הוא
ביוז רברי' זה הספור לפי מה טנראה לנו וואולס
התועלות העגי'עות ממנו הס יט'

התועלת

הה הוא במדות והוא טרומ'
לארס כטיי'ר לו טיונתק ל'
הטי'ית' הנפילת אליו כי בזה האופן מולי' יראה
הטי' בענין וירחמה הלא תראה פי יטדל עם
היותס פלתי' טלמיס מאר טמפ הטי'ית' טת טאקת'
כאמר ועקו ליו

התועלת

הה הוא ברעות והוא להודיע
סכבר יטיטך מהסגחת'
באנטי'ס הטובים טיטסגח ורעס אחריהס ולזה
ומ' טכבר וכר' ה'ית' בריתו טהיה עם האכו' ולזה
התעדרר גס לרמות בני יטדל ולהסג'יח בהס
אעפ' סלא הגי'ע הקן

התועלת

הה הוא במדות והוא טרומ'
טיהיה מפחד תמיד ויטי'ס
הטתילוחו להטיל מהרע פתנלית מה שא' פטר
ולא יקטר בזה הלא תראה כי מטה רבי' עהברח
י' מרין מירחמו מטרעה טהיה מבקס להודגו גס

בתכלית מה שאפשר אל שיתרבה בהם כמו ואת
ההטגחה שיירשו ארץ כנען ואם לא הגיע השת
עדין וזה שהוא חרש מופתים גרמילים בהרמיות
מישים יתבא להם שהיא השליט על כל הנמיכות
ונתן להם אחר יבואם ממזרים ואת התו השלם
המייטרת אל השלמות בתכלית מה שאפשר
והנה יצרו ה' ית' שהם ישימו לחורו ואמר לו אחר
זה שיבא הוא ויקני ישרל למלך מיכרים ויאמר
לו ה' ליה העברים נגלה עלינו ובקט ממנו
שיטעברו ושתה נלכה נא ררך טלית ימים
במרבר וטובחה ל' להינו והנה יבנה לו הט'
שיאמר זה המאמר לפרעה בזה האופן ולא יגלה
לו שכונתו להויכואם מישים במוחלט כי אם ידע
פרעו שלא יטובו לו יתריעה פרעה בטוס פנים
בזה וה' ית' תמיד יעשה מה שייעשהו בסבות
היותו נאותות אל שייגיע מהם התכלית הדרוש
ולזה אמר לשמואל עגלת בקר תקח בידך ואמרת
לזבוח ל' באתי כדי שלא יהרגו טאול וכן
יבנה למטה ואמר זה המאמר כדי שיתכן שישיג
בו מבוקשו מפרעה עם שזה המאמר היה גכ'
יודק כי הם וצחו טוס ובחיס ל' ית' בעת שנתנה
להם התורה כמו שיתבאר בסוף פרשת ואלה
המשפטים ואמר אליו ה' ית' הנה ידעתי כי לא
יתן מתכס מלך מיכרים להלוק אם לא ביד חזק'
והנה אטלח ידי והכתי ארץ מיכרי' ככל שפלאותי
אשר אנעשה בקרבן ואחרי כן יטלח אתכם וזו
אתן את חן העם בטיני מיכרים בדרך שיתפוררו
המיכרים להטאיל להם כלי כסף וזהב ושמלות
שישאו עמם במרבר במקו אשר ילכו טוס לזבוח
ל' כדי שידקשו לפני ה' לתת כבו לו וזהו מה
שיצרה להכרהם ואחרי כן יבאו ברכוש גדול
והנה היה זה מן היושר הלהי כי המיכרים עברו
בהם בפרך בזולת שכר וכבב הש' ית' שיטאילוס
מה שיתכן שיהיה בו גמול מה לישרל על
עבודתם ויען מטה ויאמר הנה עם כל זה לא
יאמינו ל' ולא יטענו לקולי כי יאמרו אמת הוא
כי בכאן נמצא בזה התואר מטיג'ח בירחיו כמו
שיתאמת מהמחקה העיני' אבל לא נתבאר לנו
שיהיה זה נמיכא הנכבד נראה אליו בטבואה
ואמ' אליו ית' שיכילך המטה אשר פירו וזה לאו'
כי זאת הטבואה הגיפה למטה בהקץ כי רוצה
היה והיה מטהו בירו ואפס גכ' נרמ לו במרמ'

הטבואה שיהיה מטה בירו משפטי היות מטהגו
בהקץ שיהיה בירו מטה והנה הנכון לפי מה
שיאחשב שיהיה זאת הטבואה מגעת למטה
בהקץ וזה מה שאמר אחר זה והמטה הנה תקח
בידך אשר תטעה בו את האותות וזה לא יתכן
שיאמר זה לא היה בירו אז זה המטה לפי האמת
לא לפי הרמיון לבר והנה השליך מטה מטהו
אריכה וטהפך לטחט במדפן סכבר פיר מטה
ממנו וקס וטס מפניו ויבנה הש' ית' שיאמר
בזטבו וטיב הנחש למטה בכפר ואמר אליו
שיעשה זה האות בפני בני ישראל למען יאמינו
כי נראה אליו הש' ית' כי הורעת חרוט המופתים
קודם חרוטם לא תגיע כי אם לבוא כמו שבואר
בו ממי' והנה נתן לו הש' ית' אות טיני והוא
שנהפכה ירו מיכורעת כסולג ואחכ' טבה כבטרו
בהויכאו אותה מחיקו וזה טאס לא יאמינו ישרל
לקול האות הראטון שיהיה פד' טבואה רל' מה
שיגיד להם מטה מחרוטו קודם חרוקו הראטון
ויאמרו טאולי אין מטה נבוא אב' קרה שיאמר
אמת בחרוט זה המופת הנה יתכן שיאמינו
שיהיה קול האות הטיני בטבואה כי לא יתכן
שייכרק מטה במקרה בטיני מלך הרברים יחד כי
מה שבקרי תהיה הגעתו על המעט ואם לא
יאמינו גס לטעי האותות האלה ויאמרו סכבר
אפטר היות הידיעה בהם למטה בקרי הנה נתן
הש' ית' למטה אמת שלישי והוא שייספוך ביכטה
ממי' היאור ויהפכו לרס ביכטה וזה ממה שלא
יתכן שיאמרו שלא יהיה בדרך נבואה מה
שהוריעהו מטה מלך האותות כי לא יתכן שיהיה
היכרק נמיכא ברברי מטה בלו השליטה אמות
יחד במקרה כי לא יתכן שיגיד היכרק ברבריו
במקרה באלו שליטה רברים יחד וזה מבואר
בנפשו כי לא יתכן במה שבמקרה שיהיה בו
מארות רבי' וזה מבואר בנפשו
בנפשו ויאמר מטה אל' ב' אדוני הנה עם כל
זה לא יאות לי לשכוח זה הסליחות כי לא איס
רברים אטבי גס מתמזל גס מסלפוס שלא היתה
לי ואת ההטגה הנפלאה באמות מיכואותך כס'
עתה שימטע אותי ערסם התבודדותי בהטגתך
מלהפריד הדבקות הנה באופן טאול להשתרל
לסרר רברי עם בני ישראל ועם פרעה כהוגן גס
לא הייתי איס רברים מסלפוס שלא היתה לי

התועלת

הטלח עטרה הוא במדות
 והוא טאין ראוי לאדם
 שיתר טל מההטירלות במה שייצטרך לו לפי
 מה טראוי וחספי שיתבא לו מתכונת מי שיבקש
 שהוא באופן טלח יטמט מלין לתת לו מבוקשו
 כי ראוי שיעטה הוא הראוי עד טלח ימנט מיכר
 הטגת מבוקשו ועו טיהוא מפטר גכ שיטמט לין
 זה הויט מטר חטב טלח יטמט לין הלח תראה
 כי הטס יתגלה עס מה שיהתבאר לו מרוט לבב
 פרעה יזה מטה לאמר לו שיטלח מת בני יטרל
 דרך טלחת ימיס במדבר לזכוח להטס כי מולי
 יתריצה בזה כמו שיהתבאר מדברינו

התועלת

היד הוא כפרו והוא טראוי
 למי שיבקש רב ממי שהוא
 תחת ידו טלח יבקשהו ממנו בכח ובהתגברות
 מכל ראוי שירמה אס יוכל להטיג שיטלס לו
 מבוקשו ברטנו ואס לו יתריצה בזה הנה ראוי
 שיקחתו ממנו בחזקה וזה גכ בהדרגה
 ולזה תמטא טה ית ריכה לנטות תחלה אס יסכים
 פרעה לטלח מת בני יטראול ברטנו ואחר טלח
 הסכים בזה טלח הש ידו להכותו בכל מכה ומכה
 וזה גכ בהדרגה כי הביא עליו מהפכות והנגשי
 והפגשי הקל תחלה והאחרון הכביר סמו סנבוא
 אחר זה בגה

התועלת

הטו הוא ברעו והוא להודי
 עינס היוטר האלהי וזה כי
 מעט טהשבידו המיכרים מת בני יטראול בכל
 עבודה קטה בזולת סכר הטירלהטס יתגלה
 אל שיתאודרו המיכרים להשחיל ליטר כלי ססך
 וכלי זהב וטמלות כרי שיטאודו אלו הקטטים ביד
 יטראול חלק עבודתס אטר עברו בהס

התועלת

היו הוא ברעות והוא
 להודיע כי הודעת חרוט
 הנפלאות טרס בזנס לא תהיה כי אס לטביא ולזה
 טס הטס יתגלה אלו האותות ביד מטה לראיה
 סכבר טראה מלין הטס יתגלה וראוי שתריע
 טעטותו מלין הוותות לא תהיה ראיה שיהיה טביא
 כי עבר יתכן שיעשו המופתי פל יד החכ טראי
 נביו כמו סביארטו בו ממי ואמנט היתה הראיה
 בזה ההודיעה בחרוטס טרס נפלס ולזה אמר
 והאמינו לקול האות האחרון וזה האלהו מאמר

מטה בו בהודיעתו אותו טרס נפול וראוי שיובן
 מזה כי המופת יקרה מהחכס טראי נביא פל
 המעט ולזה לא יתכן שיצטרך בחרוטו טרס נפלו
 ואולס עי הנביא יעטה תמיד כטינגלה לו סנבוא
 סכבר יחרט

התועלת

היו הוא ברעות והו להודיע
 כי מה סכפרי לו יהיה מארי
 אבל יהיה חרוטו של המעט ולזה טס הטס יתע
 ביד מטה רכוי האותות לראיה טלח הגיעה כרן
 במקר במה שיודי אותו מטה מחר ב לו הוותו

התועלת

היח הוא ברעות והוא להודיע
 עינס רבקות מטה עס הטס
 ית והוא מה שילמד מזה הספוד טמה סימטאנוהו
 מיוחר במטה שתהיה הנבואה מגעת לו כהקיץ
 היה לחזק התבורדות סכרו מבין טאר פחות
 הנפסיות להיות עס ה תמי עד טמן העת טהגיע
 הרבור לו בתחילה היה מתבורר תמיד בהטגתו
 ית כפי היכולת עד טלח היה יכול להפריד
 ההתבודדות הנה כדרך טתטילס לו ההטירלות
 לסרר רבריו ברברו עס האנטים כי הוא היה ח
 טוגה באהבתו תמיד וזאת היתה אחת מהסכות
 מטר בעבודה ייוחר מטה סתגיט לו הנבוא
 בהקיץ ובכל עת שיריכה כמו טביארטו בב ממי

התועלת

היט הוא להודיע לט הסבה
 מטר בעבודה הנכרח מטה
 לטייה מליץ ביטו ובין האנטים ברברו במהס
 ולא הטיליטו הטס ית עס חזק הטגתו בו שיהיה
 לו כח לסרר רבריו לאנטים ברברו עמהס
 כראוי ברך טלח יצטרך למליץ כי מטה מנט
 עיטמו מזה כמו טביארטו בספוד הפרטה הזוה

וילך משה וישב אל יתרו חתנו

ערי סוף הפר

ביאר המלות

כי מזה כל האנטים יתכן טמת פרעה ועבריו כי
 טהיו יודעים ענין הדיגת מטה המיכרי ומתו גכ
 קרובי הנריכח ויודיעו בודפן

התועלת

ה' הוא ברעות והוא טראוי
לארס להסתיר בחקירת
סבות הדברים הנמצאים לפי האפטר ולא יקצר
מזה כי בזה האופן יעמוד על חכמת הש' ית'
בטומו הנמצאות על האופן שהם נליו לפי מה
שאפטר לו מזה יהיה זה סבה אל שיגיש הש' ית'
לפי מה שאפטר כי אטאנו נשיג מה ית' לפי מה
שאפטר לנו בהטגתנו טימוס לו הנמצאות
המסובבות מה שנגיג מינו וסדרים ויטרים כמו
שהתבאר בא' ובה ממי' הלא תראה כי מטה רבי'
נה תבין טראמה זה הענין הוד והוא היו הסנה
בוער באש והסנה אינו אוכל התעורר לסוד
ולראות אותו כרי שימור על סבת זה הענין
ונה ממה טיורה שכן היה מטהגו רל' טכבר היה
פטיקוק לרעת סבות הדברים לפי מה שאפטר
ולזה הגיע לזאת המדרגה הנפלאה שהגיש ליה

התועלת

ה' הוא ברעות והוא טראוי
לארס שיטנהג בקרוטה
במקומות הנכבדים ולזה יטה מטה טיסיר נעלו
מעל רגלו לפי שהמקום שהיה עומד עליו היה
קרוט ונכון אל טירבן בו הספס הליה

התועלת

ה' הוא ברעות והוא להודי'
טאי אפטר לארס טייגיג
הסכל הפועל בטלמות ולזה הסתיר מטה פטי'
כי ירא מהביט ליו ובכאן טעו קצת הפירוספי'
האחרונים וחסבו שיהיה אפטר לארס להסיג
הסכל הפועל בטלמות עד טיסוב עמד רבר אחר
במספר וחסבו טוומת והיה ההסכלמה האפטרית
שיתהיה לארס וטבוולת זה האופן לא יהיה לו
הטארות נפטי' והוא מבואר טבוה גכ' לא יהיה
תועלת פי' מה טינמיכא מהסכל הפועל קרס זה
הדבקות הוא מה טיטאר לכח עם טוה אכלס
גכ' הוא רחוק מאר' לא יתכן טימיכא בא' לפיס
רבי מהרורות וזה ממה טידחיק מאר המשייטס
מהסתיר בואת ההסגה ותסוד מפטי' זה מהס
הכחיתס הנשטית וכבר ביארנו בטול זה הדעת
בא' ממי' ושס התבאר טאי אפטר לארס טייגיג
הסכל הפועל ושהכל הנקטה הוא נטחי בהפך
מה שהיו חוטבים ומתי הפירוספיס אטר הגיש
לינו דבריהס

התועלת

ה' הוא ברעות והוא טראוי
לארס שיטנהג במר' העטה
הלא תראה כי מטה רבי' עה' עם רוב טילמותי
אמר מי אטכי כי ארך אל פרעה להורות טיהו
טפל מחד לירך אל מלך גדול כמוהו

התועלת

ה' הוא ברעות והוא טראוי
לארס בטה טיטירל
בהגשנו טירמה מראשית הענין המונטי' שאפטי'
טייחרטו לו ויכין לו מה טיסוד בו' לו המונטיס
כרי טייגיג אל מבוקטיו ולף תמיכ' כי מטה כחטי'
טלחו הש' ית' ללכת אל פרעה להודיכא בני יטירלי
מטיכריס הטיטירל להסיר כל המונטיס בכללס
כמו שהתבאר מביארנו לרבר' זה הספור

התועלת

ה' הוא ברעות והוא להודי'
טבכאן נמיכא מחד והוא
הלוה ית' הוא נמיכא תמי' מעיכמותו ולא יטיגהו
טיגי כלל וטוה הוא הס' אטר ראוי טיטוואר בו
הש' ית' לפי שהוא מורה על מיכמותו לא פל רבר
יוכא מעיכמו ולזה אמר הש' ית' כי טימו המיחר
לו הוא מהיה אטר מהיה או יוד' הא' ריו' הא' מלא
שהאחר מורה על מדבר בעוד והאחר של טסטר
ונה טיורה טיהו ראוי טיקרא הש' ית' בוה השס
כמו טביארנו בג' ובה ממי'

התועלת

ה' הוא ברעות והוא להודי'
טהס יתעלה מעפ' טיהו
טיליט לעכות כריכנו להסגיח על הדבקים בו
הנה ירטה טיטירלו בהגשנת הרבר התוא אטר
יער להס טיעטהו בעבורס בסבות היות טאומות
ולזה אמר השס יתעלה למטה טיאמר לפרעה
טיטירל הפס דרך טילפת ימיס במדבר לזכות
לי' כי בוה יתכן טיטירטה לסלחס לחטבו
טכבר יטובו אחר זה ואעפ' טכבר אמר השס
יתגלת טיהו ירע טלא יתן מותס מלך מיכריס
להלון בנה האופן הנה לא קצר מפטי' זה
מטייסיס ההסתירלות בוה האופן היותר טאות
להטיג המבוקס כי אולי בחינת פרעה תטינה
מה טייפר השס מקוטי' לבבו כי הבחירה היו
מוטלת על זה הסוד כמו טביארנו בטטי'
וטירטי ממלחמו

העבודות עליהם לא יהיה להם פנאי לקחת אלו
 השנים בלבם והנה סב' לקחתם . כמוילן הפיכו'
 סל רברי סקר היותה נרפס ובטלים ממלאכה
 וחטמות עמך הנה יחסו החפוא לעס לחלוק
 כבוד למלכות וכוח העס בלשון נקבה וכמוהו
 רביס . מתוכן לבנים הוא מספר הלבנים שיהיה
 מזגבל להם . ויטב מטיה אל יי' יתכן שטב מטיה
 אל המקום שיהיה נאות שיתגייע לו טס הנבואה
 . למה הרעות לעס הנה חטב שאעפי' טולת
 יתן מותס פרעה להלך לא יכביר עבודת' כי כבר
 אמר לו הטי' יתעל' כהוא ראה עני עמו ולזה היה
 חוטב מטיה שיתרבק בהס היגחתו להקל
 מעבודתס מו טולת תכבר עליהס יותר ממה טיה'
 וכאשר ראה טכבר הרע מיעט טבא אליו לרבר
 בטיס הטי' נתירא מטיה פן תמנע וזאת ההטיגחה
 מיסודאל מפני חסרונס והודיעו הטי' ית' כי חין
 הטתדלותו להקל העבודה מהס טס אבל ישתדל
 עכפ' להדיכאס מטס ביד חזקה . והרע לעס
 הנה והיכל לא היכלת מות עמך רל' לא היכלת עמך
 בבוא לפרעה אבל טוס' להס רע מאו באתי ל'
 פרעה ונה הפך מטיה טיהייתי חוטב מדברין
 והנה רברי' זה הספור הס מבוואריס עס מה שקדם
 וחזס התועלות המגיעות ממנו הס טטיה

התועלת

הטליטי הוא במדות והוא
 טאין ראוי לארס טיעווב
 אטתו ובניו ויפרד מהס כי הוא ראוי טיטיגיח
 בפנינס תמיר ולזה הסכיס מטיה להוליק עמו
 למיכריס אטתו ובניו כשאמר לו הטי' ית' טיעווב
 למיכריס לולי מה טקרהו בדרך מפני ערלת בנו
 ער טכבר אחר זה מפני מילת בנו לרעתו טאין
 מן הראוי טיעוובס וילך לו

התועלת

הרביעי הוא ברעות והוא
 להודיע טהטי' יתעלה יביא
 רעות ליכדיקיס על דרך ההטיגחה כרי טיטיטרלו
 למלאות מיכות הטי' יתב' בוריות וטלח יתרטל'
 מנה הלח תראה כי מטיה רביע עה' כטיהתרטל'
 ממיכות המילה בנה האופן אשר ביארנו
 באהו מכאוב כבר ער טענטיה המיכיה ההיח

התועלת

החמיסי הוא להודיע רוע
 לב פרעה וזה כי לא רי
 טלח טמש לטלח אותס במדבר דרך טליכת
 ימיס כאשר טאל מטיה אבל הכביר עבודתס ב
 בוזפן טלח יוכלו להטליס מה טגור עליהן והיו
 מפני זה טוטריהס מוכיס ונה מודה על תכלית
 רוע לבנו

התועלת

הטיטי הוא במדות והוא
 טאין ראוי לארס טיתן אל
 לבו הדברים טיאמ' האנטיס כנגדו מרוב היצר
 ומדידות הלב כי רוב יצר הארס יביאהו אל
 טיאמר מיה טאין ראוי לאמר ולזה תטיכא טלח
 ענו מטיה וזאתו רבר אל טוטרי' יטראל במה ט'
 טאמר להס ירא יי' עליכס
 ויטיעו

התועלת

הראשון הוא במדות והוא
 טאין ראוי לאר' טלח יפרד
 ממי טהוא יוטב עמו אס לא בידיעתו וברטיותו
 חזפי' טיהיית לו מהקרוב עמו באופן טלח יתכ'
 טיקפיר בהפרדו ממנו הלח תראה כי מטיה עס
 טכבר יכוה מות הטיס טיעווב למיכריס כמו ט'
 ססגר טכבר אמר לו ה יתעלה טיעווב למיכריס
 ואריסה ליכא מבית יתרו בגול ידיעתו והסכמתו

התועלת

הטיטי הוא במדות והוא
 טאין ראוי לארס למסור
 ענמו בסכנה אעפי' טילך במיכות הטי' ית' הלח
 תראה כי ה ית' אמר למטיה בימותו מותו טיעווב
 למיכרי' טכבר מתי האנטי' המבקטיס וזת טעטו
 וזה ראו כי אס לא היו מתיס לח היה מסכיס מטיה
 ולכת טס כי חין ראוי לארס טיעמוך על הנס הלח
 תראה כי עמו ל' אמר אל הטיס ית' כטיכיהו ללכת
 למסוח דוד חין לך וטימע טאור והרגטי

פרשת זארא

זארא אל אברהם

ער ברברס אל פרעה

ביאר המלות

בילטדי רל' בילטדי

טלח היה כס מי טיחורל לטחוס נקמתו מיטה
המלהי' הנה קרוט טס המטה מיטה
המלהים לפי טעבר פטה בו השי' ית' המוח רל' ט'
טיטהפך לטיח חמ' לו עס זה טבו יעטה האותות
רואה כל המופתי' וטור טימתי בידך רל' וטור
אטיס והס מופת המטה והמכות על סדרס כי רל'
אמ' למטה טיעטה לפני פרטה המופתי' הטלטה
אטור טס בידו אמר לו טיעטס לפני יטרי' ורל'
ולוה רל' עטה מטה מופת ההפך ירו מיכורע לפני
פרטה והנה הוריע אותנו פי בסוף זה הפנין תחול
במיכרס מכת בכרות ומופטר טנאמר טיהיה
הריסון בומדו אטור טימתי בידך טהוא טימס' או
בידו על סדרס טר מכת בסורו והנה רל' רבר בן'
המיקוס כי אס מכת בכורות כי היא היתה תכלית
המכות ובסבתה נטע פרטה וטתריטה לטלח את
בטי יט' מאריכו ויעגטהו י' הוא חסר המיכטרך
והריסון בו טכבר פגטי מטה טאב אטוט מואת ה'
ית' ובקט להמיתו מרוב חוק המחלה והנה נרע
למטה בנבחה שום המקרה קרהו על טנתכרל
במילת בטי מליעור כי טבר יטה השי' ית' לחברה'
טימול לו כל זכר בן טמוטת ימיס ותטה לטיכס
מטלת מטה היה מגיע לו טנט גרול פל חטא
קטן טלח היה רמזי לפמו וה הנטט כרי טיורדו
יותר לפטות מימות ה' ית' כד טלח היה רמזי במי
טיגיטו על ידו מימות השי' ית' לחטסיס טייתכרל
בטטיית' כי ילמדו ממנו טור האטטי' ורל' טנהגו
בטטייתס המימות בוריוות וזאת הטגה היתה
לפי מה טאחטוב כי מטה היה סבור כי מפטי ל'
לכטו במימות השי' ית' יטטר מוזות המימה טר
טהיטרימו הטליחות כי ויטו יטול לקייס ואת ט'
טייהס טאס יטול הורל תחלה ייטא לדרך תהיה
טכנה לתנוק והוא היה חוטב טיהיה ריטון הטס
יתט טיעוט טס אטיטו ובטי כי איטנו רמזי לחטס
טייערש מוחטו ובטי ועור טאס רל' זולך וזאת
טס הנה יחטבו יטרי' טהוא איה' בטיח טייטמו
ממיכרי' ורל' פוט אטיטו ובטיחל ריטה להחליכס
טס והנה מה טאמר רול בוח העטן מטסיס מל'
מה טאמר ט' בו והנה רל' היה ריטה ה' ית' טיעטתיק
אטיטו ובטי כי רי' לו באותות אטור בידו לתת
אמזנה ליטראל טייטמו ממיכרסיס והנה המתין לו
הטס יתגלה כר היותו במלון כרי טייטמו טס
התינוק והנה טס נטמו רל' טקורה וגרסוס

אומר מלה מטה: טתטוב עס בניה לבית אביה
כאמר תוכל על זה וזה מה טאמרה התורה כפי'
יתרו אחר טלוחיה לפי טכבר טלח אותה מטה
אל בית אביה יטור הוא חרב לקחתו למול את
בנה ותגע לרזליו רל' טטאטרי כרטה ערלת בנה
הגיט רמו לרזליו מרוב הדס טייטמו ממנו כי רל'
היה לה זומנות בזה המעטה ורל' טתחטכה בזה
ולוה רל' ידעה איך תטימור רמו במופן טלח ייטמו
ממנו בכמו זה הרבוי' ותאמר חתן רמיס אתה
לי רמזי טתרט כי טס החתנה יקרא בלטיטנו על
התחלת ביווג ולוה יטילו אותס על התחלת כל
רבר וקחו הורל הנמול בפת המולר חתן כי זה
התחלת הכטטו במימות השי' ית' עלה והנה אמרה
יעודה כי זה הורל היתה בו התחלת טיעיכות
רמיס לה כי רל' נטטה והנה חטבה טיכנה יעטה
כל מי טיכרות הנדלה וכאטור סר החלי מומטה
וגלה רל' טווק המטהג לטטו המילה בזה המופן
אבל יטתרל' לטימור הדס תטק' או אמרה
טנה הורל הוא הרוטון טיעטפך רמו בזה המופן
הנפולא בכל הערלה המולות ויחגו לי במרבר
רל' ויובחו לי וילו הנכחיס נקדחיס טלמי חגיגה
ברברי רבותינו ול' והנה זהו מה טאמר לו הטס
יתגלה טיאמר לפרטה טיטלח יטראל לזבח
לו במרבר רל' ידעתי וז' וקס וז' יטראל
לח וטלח רל' רל' נדע לי פגיטנו בררך טאכטט
לו לטלח יטראל במימותו וז' הוסיף לו ביטור
טבקטתס היות טיטלחס דרך טלח ימי' לזבח
ל' כי טייטין מאלו הדבריס טלח היתה כוונטס
טיטלחס במוחלט אבל טיטלחס דרך טלח
ימיס לזבח ל' פן יפגטנו ברבר וז' בחרב רל'
פן יפגט עמו יטראל ברבר או בחרב
ויטמו יטראל טלס ול' תהיה לך מהס העבודה
הזאת או היה זה כטי לחלוק כבור למלכות
והריטון בו פן יפגט הטס יתגלה פרטה ועמו
ברבר או בחרב הן רביס טתה עס הארץ
ריטה לומר טכבר יהיה טוק גרול לפרטה וז'
יעבתי וז' וז' טעברלחטס ללכת לזבח במרבר'
לכו לס בלחטיכס הנה אמר זה פרטה כטיג' כל
יטראל כי מטה וזה רל' רל' היו טבריס וז' וז'
העבודה מתכנת מספר ואל יטעו ברברי'
טקד ריטה לומר ואל יטעו ויבחרו ברברי' טקד
וזה טאס תכבר

יותר חסרים ממה שהם צתה לכן אמור לבני ישי'
 אש ה' טיכרות בירי לפסח מה טוהר וטהרה וטהרה
 אתכם מתחת יד מיצרי ומעבודתם הן טהרה וג' לתי
 אתכם באמיצנות מכות נפלאות טוהר פליהם
 ובאמיצנות טו הנפלאות חקר אתכם ר' לפס
 וטהרה לכם לטהר ולטהר מרוב הטוהר בכם
 ותרבו כי אני ה' המזיח אתכם מתחת עבודת
 מיצרים וזה כי רבוי הנפלאות אשר אחרט טס
 להזיח אתכם ממיצרי יביא אתכם להאמין בי טאני
 הטריט על הנפלאות ומיני ברבקי ב' להזיח
 מהרע טהם בו ובטבור זה הכבוד הט' יתע' לבב
 פרעה כמו שיתבאר בפדטת באהל פרעה וטהרה
 אחר והתהיו מוכנים אל סתר בק בכם הט' חתי
 באופן שיהיה אתכם אל ארץ כנען ואתנה לכם
 מורשה מני ה' טהיכרות בירי לקיים מה טוהר
 וטהרה רבר פטה לו הדברים אל בני ישרא' בוולת
 אמיצנות וטהר ולא האמינו בני ישרא' אל דברי
 מטה מפני קוצר רוח מטה להתבוטן בסדור
 דבריו כראוי כרי טייפה להם זה המומד באופן
 טיכנסו דבריו באזניהם והיה זה כן מפני רוב
 התבודדות מטה בהטוהרות האלהיות כמו טקדם י
 ומטה העבוד הקטה טנתחרטה להם אחר טרב'
 מטה אל פרעה במלחכות ה' יתע' טהביאה מותם
 גכ אל טלח יטמעו לדבריו וואחר זה דבר הטס
 יתעלה אל מטה טיאמר לפרעה טיטילח את בני
 ישרא' מארצו והתנצל מטה כי לא זכר כי הוא
 ערל טפתים וזה יתכן טיהיה ככה טלא יטמע
 אליו פרעה כי בני ישרא' גכ רח טמעו אליו רוחות
 הפטה והנה חטב מטה סי מה טומד לו הט' ית'
 בערסטת הקודמת טיהיה לו וטהרן לפה יהיה לבר
 בטליחו הדוטון טיהיה טלוח לישרא' ולפרעה
 ובטח טיהיה הט' פס פיו במטה טטלחו אז לדבר
 ליטרא בקט מהט' ית' טתין לו מליץ ובמהו רב'
 ה' יתעלה טככל הטליות חסד יטלח לפרעה
 ולישרא' להזיח את ישרא' מיר מיצרים יהיה
 וטהרן מליץ ביטתס וטולס אחר זה לא יהיה לו
 מליץ בינו ובין בני ישרא' כי הם יאמיני בו
 וטהרה וקר תולדו מטה וטהרן לכבודם וטפלתס
 וטהרה החל מתולדות ראובן כי הוא הכבוד וטעד
 תולדותיו ותולדות טמינון הבא אחריו בקצור
 והוא ין בתולדות לוי לכבוד מטה וטהרן וטהרה
 זכר כמה טנים חיו לוי וקהת וטמרס כי הם היו

אבותיהם ולוחם הסכה זכר גם כן אשת שמרס
 ומטפחה וזכר טס אשת וטהרן ומטפחה ולא
 הזכרן להזכיר טס אשת מטה כי פבר נזכרה
 במה טקדם וטהרה זכר מטפחת אשת אלעזר
 לכבוד פיטחם אשר קנה יאלהיו והיה מפני זה
 ברית הט' ית' וטהרן פמד טנו' במטה טיבא אחר זה
 ואחר זה טב לענין הדוטון וטב לספר הסכה
 אשר בעבורה היה וטהרן לפה למטח בכל דברי
 טבואתו אשר חיו להזיח בני ישרא' ממיצרים
 וזה כי מטה אמר לטס ית' כאשר יבוהו טידבר יל
 פרעה מה טיכחו טהחז ערל טפתים ולא יטמע
 אליו פרעה וטהרה קצר בטאן בזה המומד מה
 טאמ' מטה הן בני ישרא' לא טמעו לי כי תכליה
 הכונה היתה בזה המומד טלא יטמע לוי פרעה
 וטהרה במענה הט' יתע' לו קצר בטאן והארץ וזה
 טהחז קצר בטאן מה טנוכר במענה הקודם ט
 טוהרן יהיה לו לפה במטה טיטולח לדבר לבני
 ישרא' להזיח את מיצרים ולא זכר טיהיה לפה
 כי אס לפרעה לפי מה טיאמר לפרעה יהוא
 הצקר להזיח בני ישרא' ממיצרים לא טה' ט
 טיאמר ישרא' ולנה הט' טיט בזה המקום טיהי'
 וטהרן לפה יט' טיהי' במטה טייטוה לדבר
 לבני ישרא' להזיח את מיצרים והוא ין לזכר
 מה טאמר אז הט' יתע' למטה כטס לו וטהרן
 לפה כי כבר הט' פיק המומד ההוא כרי טיאמר
 תולדות וטהרן ומטה קודם טיאמר הנפלאות ט
 טנעטו על ידיהם לפרעה ולפמו אחר היו כלי
 להזיח בני ישי' ממיצרי ולהקטתס אטונה אטיתיה
 וטאר הפטורל אשר ספרה ה' ין מהס כי כן מטה ג'
 הטי' בפטוריה והוא גכ רח טיודע מי הוא הטי' ט
 אשר יטפדו מטטיו וענינו קר' טיאמר זה ממני
 וחס אמ' אומ' מרוע לא ספר תולדותיהם קודם זה
 מבת טיטילחו מטה וטהרן על פרעה אטרה לו כי
 בטליחו ה' אטטו לא היה מטתת' וטהרן לטטה כי
 אס במקרה ונה טיהי' הוטס לו לפה בט' ית' הטי'
 לבר ולנה לא זכר תולדותיהן ער הנת טיהי' חק
 וטהרן למטה בכל הטליות אשר טולח להזיח
 ישרא' ממיצרים ולנה אט' בוטרו תולדותיהם הט'
 המרבירים אל פרעה וגומ' רל טהס היו מרבירים
 תמיד אליו להזיח ישרא' ממיצרים כי כל הדבר
 טלא יהיה כי אס פטס אחת לא יאמר הט'
 המרבירים וטב' יאמר אשר הט'

בני ישראל לא יביעו מה שייכנסו לטמא במועד
היותו שלם וכמו יאמר שהוא נראה לאבות בזה
השם שאם לא יתכן שיהיה מה שייכנס להם מיצר
הסוד המסודר מפני ההסגחה הנוללת הנה
תהיה מפני ההסגחה האלהית אשר תרבה לרבקה
בו והנה ביארנו זה בשלמות בו ממי וטמי
לא נודעתי להם רל לישראל והריכון בזה כי בנת
טימי שיהיה לא נודע לישראל כמו שהוא
נודע עתה על ידך במה שלמות אמת לוחני ישי
הנה עם כל זה הייתי משיגה ללהקי אתם ברייתי
שהיה עם האבות לתת להם ארץ מגוריהם אשר
גרו בה והנה קראה ארץ מגוריהם מפני האבות
סגרו בה כמו שאמר על יצחק רקמת בני לא
תשב טמה בעבור אברהם טימא מטם ויותר
נעלה מזה טכבר טימתי גכ נאקת בני ישרא
קדם שיהיה טמי נודע להם כמו טעור בפרטיה
תקודמת ובהיות הענין כן הוא מבואר טתם יזה
ראויים טתה טתרכק בהם הטגחתי טטימי
נודע ביטהם ורזה היב ראוי טתבטח
טאני מקיים מה טהבטחתיך והנה אמר וטמי
לא נודעתי להם ולא אמר וטמי לא נודע ל
להם להעיר כל טטמו הוא טיממו
ועימנו הוא טמו וזה כי בטמיא המודכב יקרה
טיהי הגרד בלתי הנגרד באופן מה לפי טהנגר
הוא אחר ובגרד ימיא הרברי מה כמו טיתבואר
באלהיות חמולס הית הוא אחר פטוט מכל הפני
ורזה יהיה טיממו וטמו דבר אחר מכל העניס
אשר טטאתי את ידי רל אשר טטבטתי טטפס כי
אטא מל טמיס ידי וידבר מטה כן אל בני
ישראל הנה לפי רעתי מטה אמר זה לישראל ב
בזולת ומיכבות מהרון כי כן יכוהו הטי יתע במה
כאמר רל לכן אמר לבני ישראל בא דבר מל
פרעה בזולת ומיכבות מהרון ולכן אמר מטה הן
בני ישראל לא טטעו מרי וחייך יטמעט פרעה
חני ברל טיטתיס והנה הריכון בערל טפתיס טתו
הרברי רל טטטטלי טיברי הדבור לפני טטטפט
מי טוינו מיט דברים ולזה ביאר במה טזחר זה
וידבר ל מטה ומל מהרון בכל מה טימה לטמי
לישראל ולפרעה והריכון בזה טהרבו היה ממתו
ית למטה טיממו זה לאהרן והוא יהיה המליץ
בינו ובין מי טיטלחהו הירבו מליו והנה אחר
טהוכי תולדות מהרון ומטה טב לבוא טנית

זה הוא מהרון ומטה מפני שיהיה מרבר עתה
בתולדות מהרון הקדים מהרון למטה ועוד טהווא
היה גדול ממנו והנה אחר זה כטימארס בטהס
מדברים מל פרעה הקדים מטה לאהרן כי מטה
היה העקר בזה רמה נתתיך ליהיס לפרעה ורל
טיעל דבר פרעה שיהיה ירא חייך יטמעט מליו טטנו
הטי ית לאלהיס במופן שיהיה מודה לאהרן מה
טיממו והוא יהיה רל לטביא ולמליץ כמו טאמר
בפרטיה הקודמת הוא יהיה לך לפרעה ומתה תהיה
רל ללהיס וטתתי את ידי רל מכותי והוא טרפני בני
ארס בעבור טהיר תוא כלי להקות

ביאור דברי הפרשה

כאשר היה ירא מטה טלל יתקי הטוב טהבטיח
הית לישראל מפני מה טרמה טהרע פרעה לפס
ממו דברו מליו במלחמו פי זה הבימהו לחטב
טתמנט מישראל וזאת ההסגחה האלהית מפני
פחיתות ישראל וחטונס אמר רל הטי ית חני
רל טאני לברי נמיא מטיממותי תמיד בענין
אחר וטואר הנמיכאות קנו המיכאות אשר להם
ממני ולזה הו ראוי טאהי טליט בטא הנמיכאו
להטיע מותס כאמר מריכה והנה נראותי לטבריהס
ליטחוק וליטקב באל טדי ויטתתי להם לתת ארץ
כטען לבניהם בכחי וט הטליט של הנמיכאות
והנה טמי לא היה נודע לישראל וטס הייתי
מטתרל עם זה להקיס ברייתי ואתס רל טכבר
נמטך מההסגחה לישראל מפני מה טיטתתי
לאבותיהם לתת לורעס ומעפי טיממי לא היה
נודע לישראל פריין ולזה לא היו ראויים מיצר
פיטמס טתרכק הטגחתי בהם ועס כל זה
התעוררתי להקיס ברייתי ואתס לתת להם ממתו
כטען אשר גרו בה האבות וטס חני טימתי את
נאקת בני ישראל פס חטוטס כטועקו מלי
מטובר הטבורה ומזכור את ברייתי טהיתה עם
האבות כמו טקדם הספור בפרטיה הקודמת
ובהיות הענין כן הוא מבואר טפתי טטימי
הוא נודע להם על ידך במה טלמדות לוחני יטר
הס יותר ראויס טתרכק בהם הטגחתי ולזה חייך
ראוי טתירא טתמנט מהם ואת ההסגחה הלהי
מיכך חטוטס כי כבר יטתתי זה להם בטת טהיו

והיכילם מהאמונות הנפסדות במה שהראה
 מדברי אמתותיו ומופתיו בארץ מיכר' כרי טיוסנו
 אל הטלמות האמתיות וירעו טהטס ית' הוא הטס
 והוא יהיה להם משני זה לאלהים ולמטגיח בכל
 טיטיהם באופן שיתכן בהם טיירסו ארץ כנטך
 כמו טינוכר טייכר הטס יתעלה לאברהם בפרט'
 לך לך כמו טביאדנו טס רויכר לומר כי כמו וזאת
 ההטגיחה ריכנו לומ' ירוטית הארץ לה היה אפטי'
 טיתתקיים לורע האבות אס לא היו באופן טיהיו
 ראויין לכמו וז' ההטגיחה וזמנס ההיכלה מהרע
 באופן טלח ימותו תחת יד מיכרים היה אפטר ט'
 טתהיה ליטראל מיכר האבות והנה היה הענטך
 בזאת ההטגיחה נפלה מאד רויכר לומר שבמעט
 מן הזמן הויכיה יטר' עס רב בכללן מהאמונות
 הנפסדות טגדלו בהם והביא אותם אל האמונה
 האמתית עס טביאמותס מארץ מיכרים היו נכוט'
 לקבל וזאת התורה הטלמה וזהו מה טאמ' הט' ית'
 וזאת אמתס על כנפי טטרים ואביא אתכס לי רל'
 טהוא הביאס לעבודתו בקלות ובמהירות נפלה
 כלי היו דורכים ל זה התכלית כטייטאו וזאתס על
 כנפי טטרים ריתעופפו שהתעופפות הטטרים במ
 במהירות נפלה כמנהגס ויוריקוס אל התכלית
 המכוון

התועלת

הרביעי הוא במדות וכוונ
 טראוי לתס כטיריכה
 להטיג רבר מה מהאטטי' טיסדר רבריו בתכלית
 מה טאפטור בהם מלקיחת הנשטו למה טיריכהו
 ומיטוי הרברי ההס וקטוטס כרי טיפוחו לטמוט
 ליו טי בוולת זה אפטור טלח יטיג מבוקטו וזק
 עט טיהיו הרברים ההס להגיט תיעלת להס הלח
 תראה כי זה המאמר טהיה טיפוח מטיה טיאמר
 ליטראל עס רוב מה טיט בעטיני מהטוב להס
 ומהפתי אל טיאמינו ברברים ההס הנה לח ט'
 טמשו יטראל אל מטיה משני קטר רוח מטיה ט'
 מלהטתו לסדר רבריו באופן טלס בדרך טיפוחו
 להאמין לרבריו

התועלת

החמישי: הוא להוריע הסב'
 טתכריחה אל טיהיו פ
 בזמטבות אהרון כל רברי מטיה לפרעה וליטרי ל'
 במה טרבר לתס להויכיאס ממיכרים והנה היתה
 הסב' בות כי מט' היה טול טפתי' לרב התבורדו'
 בזמטכלות הטכילות תלהיות כמו טביא בפרט'

חולה טמות

התועלת

הסטי הוח להוריע תולדות
 מהרן ומטיה כי מטיה יטר
 בנבואתו עמור החזק אשר היו יטראל לעס לטס
 ית' והוא היה להם לאלהים ולמטגיח והיו וזאת
 התו' הטלמה תלהיות ואחרן היה ראט למטפחו'
 הכהונה אשר טס אותה ה' יתע' מיוחרת לעבודתו
 בדרך טיורו מטיפטייו ליטקב ותודתו ליטר' כמו
 טיתב' במה טייבא והנה זכר עס זה תולדו פינחס
 לטלמותו לפי טהוא קטא לילהיו וטס נפטו בכפו
 להטביית הפעולות המגונות ולזה היתה ברית ה'
 ית' אותו כמו טינוכר בפר' פינחס

ויאמר יה' אל משה

וגומ' פד סוף הפרטה

ביאור המלות

והטלך לפטי פרעה כרי טיתבאר לו טהמטה הו'
 נהפך לנח באופ' טלח יטאר לו טטק על זה והנה
 לזאת הסכה הטלך אהרון את מטיהו לפטי פרעה
 ולפטי פבריו וכן הכה היאור להפכס לרס לעיט'
 פרעה ולפטי עבריו לזאת הסכה בעינה וכן ראוי
 טיאמין טיהיה הענטך כן בטאר המכות הנטהגות
 זה המנהג ואס לח טוכר זה בכלס ולחכמים
 ולמכטפיש אכטוב טיהחכמים היו האטטיס טיהיו
 חכמים בחטמת טיכרים ועט' החכמה ההיא היתה
 להמיכיא חכמת הכטוף ויטטו בה פעולות זרות
 אין מדרך הטבע טיגיטו ממטו וזה אס בטיארוז
 העינים ויביא לחטוב טיהס עוטיס מה טיאטיס
 עוטי' אס בטימיכיאו התחבולו הטבטיו יתחדטו
 בהס עטיניס וריס ידמו מעטולות הכטטיס אז
 כטיפטו חלו הפעולות הזרות על ררך כטוף אס
 סיה טיהיה אפטרי טיתחדטו בדרך הכטוף כמו
 חלו הפעולות על ררך האמת והנה לח טורע לטג
 פד היוס מהות זה הכטוף ועטינו ולזה לח ראטינו
 לרבר בו והמכטטיס היו האטטי' טיהיו התעטקיס
 בפעולות הכטוף חרטומי מיכרים הס החכמים
 והמכטפיש בלטיהס בסתריהן כטטס והמרך
 ראט את פנז טיהריטין בו כטה והסתיר ררמה
 טכבר טטו זה באחיות טיניס וזה טהס הביו

דבריו וזה מבואר מאד ומפני זה המתין לזכור
 תולדותיהם עד שתטהרתך והרין למטה בכל
 הרברי אשר היו לפרעה להוכיח ישרי ממיצרי
 והנה אמר ה' ית' למטה דעה נתתיך להי' לפרע
 רל' לרב ולמורה על דבר פרעה ואהר אחיך יהי'
 המדב' בטלחותך אתה תרבר לאהרן את כל חס'
 וזכור ומהרן אחיך ידבר אל פרעה באופן שיטל'
 בני ישראל מארצו וזני מקטה את לב פרעה
 מפני יתרון הטגחה בישראל בעבור האבות
 באופן שיהיה הסבה אל טאכטר להרבו אותותי
 ומופתתי בארץ מצרים וזה כי מפני שלא יטמע
 ליכס פרעה אסה את מצרים במכות רבות בדרך
 טאופיח כל יבאחתי והם הטיבטים טיהן עמי בני
 ישראל ממצרים בטפטים גדולים ובסוף הענין
 מודי למצרי כי אני א' בטטותי את ידי על מצרי'
 בדרפס אחרי בני ישראל בדרך שיטבעו בים סוף
 כמו טנוכר בפר' בטלח כי טס טוכר טכבר ידעו
 המצרים כי ה' ית' הוא א' בהכבדו בפרעה ברכבו
 ובפדטיז וזה יהיה סבה שלא ירדפו עו' אחרי בני
 ישראל ואז תטלס לישראל הייחוא מיד המצרים
 כי לא יטתדלו עוד המצרים לרדוף אחריהם ל'
 להביאם החת ירס והנה טכו מטה ומהרן כאטר
 יכיה ה' אותם כמו טנוכר אחר זה בפרט כל חות
 וחות והנה מטה היה פ' טנה ^{כח} כחש' התחילו
 לרבר אל פרעה בזה האופן במלאכות ה' ית'
 והנה ראוי טנתיר ספת מה יקרה בזה הספור קד'
 טטמטה ותעלד המגישו וזה טייט למספק טייטפ'
 ויאמר איך יתכן טיעטטי ה' ית' פרעה כטלח יטמ'
 אליו והנה הוא הקטה לבו על זה וזנחטו אומרי'
 בהתר זה הספק טיהוא מבואר טפרעה ועמו היו
 רעים מאד וזה מבו' מרוב הנהגתם עם יט' ומרו'
 מטהגיהן בעריות לפי מה טפרסמה התורה מהס
 במה טיעזתה בפרש' העריות טלח נטטה כמעט'
 ארץ מיצרים ובהיות הענין כן הנה לא היה עול
 אם היה מגיש ה' ית' להם רשות אעפ' שיטמעו אל
 דבריו לטלח בני ישראל ממצרים וכבר ביארנו
 בר' מי' טיהרע יביח טס ית' לרעים מאד לחת
 מב' סבות הא' היא להיות הרע ההוא להס מסודר
 מיצר הגרמים הטמימיים כי הס מיטס באופן ט'
 טייטיגיח בהס ה' ית' להיטילס מהרע ההוא והב'
 היא על יט' ההטגחה על הטובים והנה היה זה
 הרע אשר הגיש ה' ית' לפרעה ולעמו בהכותו

אותם בארץ המכות להטגחה על ישראל טייקנו
 בזה אמונה טלמה כרי טיוכט אל טיהי רחויים
 לירושט הארץ כאטר יער להס ה' ית' אל האב'
 ולזאת הסבה אמר ה' ית' לאברהם וגס את הגוי'
 אשר יעבורו דן אטכי ואחריכן ייטאו ברבונ' גדו'
 כמו טביארטו טס וכך תמיכא טיהקטה ה' ית' רוח
 סיחון ואמץ את לבבו לבלתי נתון את ישראל
 עבוד בגבולו להטגחתו על ישראל כרי טיפול
 בידס ויירטו ארצו וככאן טטלס היתר זה הספק
 ואולס התועלות המגישות מזה הספור הס טטה

התועלת

הראשון הוא ברעות והוא
 להודיע טיהטגחה הלהי'

תמטך מהאטטיס הטובים בורעס וזה טיישראל
 לא היו באופן טיתכן טיהיז מוטגחין כי לא היה
 טס א' טודע להס ועס כל זה הטגיח בהס ה' ית'
 והתעורר להטתדל לתת להס את מר' כטעך כאטר
 טטיבע לאבות וטמע טמקתס כטיוטקו אליו מפט
 בריתו טס האבות כי לולא זה לא יתקיים הברית
 כי ימותו ישראל מחוס היכרותי

התועלת

השני הוא ברעות והוא ט'
 טיהטגחה תהיה לארס ט'

מיצר מה טייטיג מטייחזו ה' ית' ולזה אמר כטריס'
 לבוא טיא' הטהטגחה טהטגיח לישראל לא הית'
 מיצרס אכל היתה מפטי האבות כי טס א' לא טרוב
 ליט' כטיטגיח בהס בנות ההטגחה וזאת רמיה
 טילח הית' בהס מיצרס ול זה יאין ראוי טירח מטה
 טיתסור מהס וזאת ההטגחה מפטי רוע מעטיהס
 עם שיהס היו אן יותר וראויס אל טיתדיבק בהס
 ההטגחה האלהית מפטי טיהיה נודע ולהס טס א'
 באמיפעזת מטה רבי טה' כמו טביארטו וטזיה
 יתבואר טכל מה טיהיה לארס הטגה בט' ית' יותר
 חוקה תהיה ההטגחה האלהית הנטיטכת ממטה
 יותר חוקה וזה כבר ביארנו מדרך העיון בר'
 ממי'

התועלת

השלישי הוא ברעות והוא
 להודיע טיהטגחה הלהי'

מטיגחת כמוטיגחיס בה להקנטס הטובות
 הנפטיז ולהיטילס מהרעו הגופיז כמו טיתטיגיח
 בהס להקנטס הטובות הגופיות ולהיטילס מ'
 מהרעות הנפטיזות ולזה תמיכא טיהטגיח ה' ית'
 ליטיר' בעבור האבות להקנטס האמונה האמת'

ממך ואני אשתדל בתפילתי עם ה' ית' שיאמינו
 דברך והנה אמר לו זה כי משה היה יורע טכונת
 פרעה היה לנסותם והנה חס ומ' לו משה שיבתי'
 אל א' ויסודו היספרדעים היה הפטר שיטאר
 ספק על זה לפרעה ויחטוב כי משה היה יורע ט'
 טכבר הגיע העת שיסודו היספרדעים ולזה ריפה
 משה שיגביל פרעה העת שידיעה שיסודו בו
 והנה חטב פרעה כי משה אמר וזה להיותו מטע'
 טכבר הגי' עת סורס כי הוא יחטב שייריפה פרעה
 שיסודו תקף ולזה שם הענין בבחירתו והתחכס
 פרעה כנגד ואת המחטבה ושאל ממנו שיסודו
 היספרדעים למחר למתי אעתיד לך מין הרצון
 בזה מתי אתפלל לך אבל הרצון בו בתי זה העת
 יבחר שיסודו היספרדעים ויתפלל משה שיסודו
 בעת ההוא למען תרש כי מין כ"י אלהינו הנה
 אמר לפי ספערולת העליונים מוגבלי ומסודרים
 ולא יוכלו לטנו סודרס ואולם השם יתעלה טלית
 לפנות מה שיטאלו ממנו הרבקים בו אשר
 הם לפרעה ריפה לומר טכס בהם מועד לפרעה
 שיסודו בו ויכברו ויחספו חמרים חמרים
 רל צבורין צבורין וירח פרעה כי היתה
 הדוחה והקבר את לבו ולא טמע אליהם יתכן
 טבחו לפני משה ואהרן אחרי סודו היספרדעי'
 לפקע ממנו שיטלח יטראל כמו טהבטיחס ולא
 טמע אליהם וחו אמרו לו לפי מה טאחטוב טחם
 מאן הוא לטלח העם הנה יכה במטה אשר בידם
 טפר הארץ והיה לכניס וכאשר מאן לטלחס חו
 ימה משה ולזה הרן טיכה בעפר והיה לכניס בכל
 ארץ מיכרים כמו טהיה בטאר הממות הקורמות
 כי לח היו מביאים המכות כי אס לתכלי שיטלח
 בני יטראל ממכרים ויך חת טפר הארץ חתי
 הכנס בארס ובבהמה רל טכסוף הענין היה
 הכנס בהם וזה טבתחילה יהיה טפר כל הארץ
 כנט בכל ארץ מיכרים וחן הטיטורלו החרטומים
 להוציא הכניס ולא יכורו וזחר זה עלה הכנס מ
 מהארץ בארס ובבהמה ריפה לומר טכסוף
 הענין היה הכנס בארס ובבהמה להוציא
 חת הכניס ולא יכורו ירמה טלחיה כח במלואכ'
 הקדח להחטיח חוטי הדאות בכמו חלו ההרות
 הקטנות ולזה אמרי בבראטיית רבא שאין הסד
 טולט בברואה פחותה מכטורה יאכבע ליהם
 הוא ריפה לומר טהיה מכות הכניס יתעלה לח טכל

נעשה בכטפים ולזה לח יוכלו החרטומי לעשות
 כמו זה המטטה כן פידוטו בבראטיי רבא ויתכן
 טהס אמרו טהיה מכות אלהים לפי המטרכת ולח
 נעשה על ידי משה ואהרן כמו טכתב החכס חע'
 וכאלו אמר זה להורות טאין יתרו למטה ולזה הרן
 עליהם ואמרת ליו באמיטעות אהרן הנטי מטלי'
 כך מגרה ומטיסה כטעס והטלחתי בכס חת חית
 הטרדה ערוב הם חיות מעורבות ממני רבי'
 כמו ואבים וטופלים והיו אוכלים מונוט יהס
 בבית ובטרה ומטיחיתים המקנה והפילתי
 ביום ההוא את ארץ גטין יתכן שיטאר המכות היו
 כוללים ליטראר ולמיכרים כמו טכתב החכס חע'
 למען תרש כי אני יי בקרב הארץ ריפה לומר
 טחמי מטגיח בתחתונים וחף על פי טמעלתי
 גבוהה מאד וזה טכבר אביא המכה הזאת כך
 ובטמך ולא אביא אותה בארץ גטין טכס בני
 יטראל וטמתי פרות בין עמי ובין עמך רל'
 טחמי אטיס ההברל בין עמי ובין עמך פרות וזה
 כי לפמי יהיה לו פרות מהמכה הזאת ולא כן
 לעמך וזהו ההפרגה וההברל טחמר הכס יתעל'
 שיפליח ארץ גטין לברתי היות טכ עריב ואפטר
 טריכ' בזה והו הנכון טגס בארץ גטין רח ימלטו
 מואה המכה כי חס היטרארלים וזה כי כבר היו
 טס מיכרים כמו טהורה באמרו ושאל חטיה
 מטכנתה או רל בפרות הפרט כמו טכתב החכס
 חבן עורא לכו זכחו לאלהיכס בארץ ריפה
 לומר בארץ מיכרים כרי טלח יטאו מטיכ כי היה
 ירח פרעה שיטברחו וטעבת מיכרים כתרדומי
 פיהם היו טוברי למול טלה והיו חוטיבים טיהי'
 המול ההוא אלהי מיכרים רק הרחק לח
 תרחיקו ללכת יותר מדרך טלשית ימים
 העתירו בערי שיסור הערוב גס בפעס הזאת
 אמר זה לפי טפעס אחרת הסכיס לטלחס ולא
 קיים דברו וזה היה במכות היספרדעים והיה זה
 גנית גרמל בחק המלכות ריפה לומר טלח יקיים
 דבריו וכל טכן בטטן הנה וזה כי החז היה עוטה
 חמס בהכריחו יטראל לעבודת פרך ולזה היה
 רחמי שיטלחס לזכות להכניס ואס לחקדימה להס
 מיכרו הבטיחה על זה פס מה טהיה חואה
 מהטפלות והמכות טהביאס הכניס יתעלה כרי
 שיטלח העס הנה יי יי הנה רל מכות ה'
 ית' במזנך אשר בטרה

לחשוב שיהפכו משוחתה לתניט במה שהסתירו
והעלימו מאמת הענין מהאנשים הדומים
ויבלש מטה אהרן את משוחתה רויכה לומר שבפ'
היותו לתנין בלש כחך התניטים והיו למזון ער
שיכאטר שב למטה ולא נמכרו רק מטה אהרן
והוא המטה שהיה ביד מטה סימהו הטעם יתעלה
שיעמאיו בידו שיעשה בן את החותות וזה לאות
שימטה אהרן היה תנין לפי האמת לא לפי הראות
לבר סמו הענין במטות החרטומים וזה היה
ראוי שיתן פרעה ל לבו שיט הברל נפל בין מה
שיעשוהו החרטומי ופיך מה שיעשה מטה והנה
עם כל זה נתחזק לב פרעה ולא שימש אליהם
וחמדת אהרן יי עלי העברים וגו' הנה הריסון בזה
שיאמר זה באמינות אהרן כמו שקדם והרעה
אשר ביאור המות ובאש היאור וטלחו מיכרים
רל כי בפת שיכה במטה אשר בידו על המים
יהפכו לרס ותמות תכף הרעה אשר ביאור ובאש
את היאור על מימי מיכרי הם כלל כל המימו'
ואחר זה פרט אמתם והנה אמר לו שיטה ירו על
מימי מיכרים לפי שבפת הכותו את היאור יהפכו
כלס לרס כאלו נטה ירו עליהם על נהרותם
על יאוריהם ועל אגמיהם הנה הנהירו הם מימות
הנגרים שיט בהם מקור או מקורות יהיו נובעים
ממנו והיאוריהם הם גב מימות ינגרים אלו
שאין להם מקור נובע ממנו

אבל הפכו המים טים ממקום אחר והאגמי'
ומקאה המים הם מימות עומרים ממקום א' בלתי
נגרי וכאשי יהיה טים מהם כמות רב יקראו מקוה
המים
ובענינים ובאבנים רויכה לומ' שכבה יהפכו
לרס גם כן המים אשר בכלי העינים והאבנים
בעת הכותו את היאור ויעשו כן חרטומי
מיכרים בלטיה הוא כמו בלהטיהם והנה הביאור
להם מים מהמקומות אשר חפרו אחר זה כמו
שכתב הח' אכן עזרת והפכו ויתס לרס לפני פרע'
כי לא נהפכו לרס על יד אהרן רק המים המגמלי'
הנראים כל הארץ לא המים אשר מתחת הארץ
ולזה חפרו המיכרים סביבות היאור מים לטות
והנה עם כל זה היה הברל עיכו בין מטטה מטה
למעטיהם כי הם לא הפכו כי אם מים מעטים היו
לפניהם ומטה הפך כל מימי מיכרים ברגע אחד
ולא סת לבו גם לואת כי הוא חושב שהיו מעשה

כטיפים ולא נתן לבו להתבונן בהברל נפלא שי
שיבין מעשה הכטופים למעשה מטה וימלא
שבבת ימים רויכה לומר שהמטה הזאת עמדה שי
שבבת ימים וביארה התורה זה בזאת המטה
לחו' שכל יאור המכו' עמדה כל אחת מהן ו' ימי'
כי זה מטה התורה שיתבאר הדברים בענין א'
אחד כרי טלמוד ממנו זה ב' יאור הענינים
הדומים לו כמו שהתבאר בסרטיים הכוללים
ואריכה באמרי יאור המכות אשר אפשר שיאמר
בהם זה כמו הכניס והשיחין ב' ל פרעה
וחמדת אהרן רויכה לומר שיאמר זה לו באמינות
אהרן וכן הענין בכל הדברים שיטה הטעם יתעלה
למטה שיאמר לפרעה כי כבר סימהו הטעם יתעלה
לו לפה בכל אשר יטולח אל פרעה כמו שקדם
ועלו ובאו בביתך הקדמים לפי שהוא היה הפך
ולזה היה ראוי שילקה תחלה ולזה גם כן הקדים
עבריו לעמו כי יר עבריו במעל אש' מעל ביטור'
נטה ירך במטך על הנהרות הריסון בזה שיטה
ירו במטהו בעבור הנהרות והאגמים והיאוריהם
בדרך שיאמר מהם יפחדים או אפשר שיט ירו
במטהו אל היכר שהיו בו הנהרות והיאוריהם
והאגמים והביאור הראשון הוא יותר נכון כי
כבר יתכן שהיו במיכרים מימות בכל היאורים
ותכסות את ארץ מיכרים רויכה לומר שיצלה ממנו
רבו' נפלא ויעשו כן חרטומי מיכרים בלטיהם
כבר ביארנוהו במה שקדם והנה יתכן שיטו זה
במים מעטים שהביאו לפניהם כמו שכתב ה

החכם וכן בזאת רויכה לומר שהביאו לריוצ
שיעלו מהם יפחדים העתירו אל הטעם
אשר היפחדים מפני טלח מיכא לפרעה שיאמר
כן במכת הכניס ידענו כי לא עשה זה כי אם
לנסוהו אם היה זה הפעול ב' על ידי מטה אהרן
או הוא מקרה קרה להם וירעו זה המקרה מטה
ואהרן באחד מן הדרכים אשר ידע הארס בהם
השתדלות ולזה אמר טאם היה כרבריהם שיהיה
זה הפעול בא על ידם מאת הטעם יתעלה יתעלה
לרס יתעלה שיסיר היפחדים ממנו ומעמו
וחו יתברר לו אם תסור המטה הזאת כי רבריהם
אמת ויטולח העש לזכוח לה' ואמר מטה לפרעה
התגדל והשתבח עלי להוכיח השקרות אם
ימיכא ב' רוי והנה תבחן עוד כשתגזור הנין
שתריכה שתסור וזאת המטה

יותר מיוק מזה והוא מופת היסודיים אלא
 שהיוקס היה מעט והס הנקראות גראטולט' בלע'
 והנה הם היו עולות בביתם ובחורר מטכבס ועל
 מטתם ויתר המקומות טוכר והיו מעט זה
 מיצרות האנטים יצער מה אלא ט'א היה כמו
 היצער שהגיע להם מהכנים כי הם היו עולים
 בבטרים תוך לבוטיהם והיו עוקי' אותם כמנהג
 הכנים ולזה הביא עליהם אחר זה מכת הכנים
 והנה זה הסרור הוא ראוי מתארוך הטוב לאנטים
 המורדים בו וכן יצטו המילכים במורדים בהם
 אחר אינם טומעים לרביהם וזה כי בהלחמם
 עליהם ימנעו מהם תחלה מוונותיהם ואחר כך
 ייצערו גופם וייסרום בטוטיים או בעקרבים והנה
 תמיכט טכבר הגיעו בתחלה חלי המוסרים מהט'
 ית' לפרעה ביותר קל טאפטר וזה כי הוא לא
 מעט ממוונותיהם כי אם המים והס גכ' היו
 נמיכאי להם אלא טכבר היו נמיכאים להם בקוטי
 ואחכ הגיע יצער חלוט לגופם ואחר זה טיב
 להכביר מכותיהם בהדרגה בזה הסרור בעיני
 וזה טהוא הביא בתחלת הערוב טיהיה טכחית
 המקנה ומוונותיהם אחר בבית ובסרה ונחכ'
 הוסיף טיטית להיוקס במוונותיהם וזה טכבר
 הביא רבר טבר מאד במקניהם טיהיה היוקו יותר
 חוק מההיוק טהגיע למקנה מן הערוב עם טוה
 ההיוק הגיע כרגע ולא היו יכולים לקחת בו טוס
 עצה ואין כן העני' להיוק טהגיע מפני הערוב
 ואחר כן הביא בגופן מה טייצערס יצער גרול
 והוא הטחין טיהיה טור' אכעכבוטת כי הטחין
 טהוא היה בזה התואר החז מיצער מאד ואחר טיב
 להכביר מכותיהם בהדרגה בזה הסרור בעיני
 וזה טכבר הביא תחלה הברר להטחית כל אטר
 בטדה אטר מי אפטר טי טחת מפטי הברר למט'
 מהמיצרים מוונותיהם ואחר כן הכביר עליהם
 והביא הארבה הנפלא בגבולס להטחית מה
 ט'טואר להם מהברר והעץ היכומח להם מן
 הטרה כרי טיערדו מוונותיהם במוחלט והס
 היו עם זה מיצערים גופם יצער מה כי מלאו מהם
 בתי המיצרים ואחר זה הביא עליהם מה טייצער
 גופם יצער נפלא אלא ט'לח יגיע ממנו המות והו'
 החטך החוק טהעמיד להם טלטת ימים באופן
 ט'לח קמו איט מתחתיו מלא רוח איט את אחיו כי
 גס הנר לא היה מארר להם לפי רעתי וסבת זה

מהדברים לקו בהם וטור טכבר הוכרח לזה בזה
 המקום כי הוא אמר במוחלט כי כל טכב הטרה
 הכה הברר ואת כל טץ הטרה טכר ולזה ביואר
 מי זה מהדברים אטר בטרה הוכו ואיוה מהס לא
 הוכו ומטר לא טתך ארצה ר' לא נתך מטר
 מהענני' אטר מטר טירר טס למרץ אחר טפירט
 מטיה כפיו אל הט' ית' וזה היה פלא עיכוס ואולס
 אטקולס תרגס טהמטר טיהיה יורד לא ירד ולאץ
 וזה יהיה יותר נפלא ולפי רעתי טחם היה השטין
 כן הנה היתה מבוארת התורה זה כמו טכיוורה
 טאר הפלאים הנפלאים ויחוקלב פרעה ר' טיה'
 טכב טיהיה לבן חוק כאטר ויבר ביד מטיה
 והנה רברי זה הספור הם מבוארים מאד וחולס
 התועלות המגיעות מזה הספור

התועלת

בא' הוא להוריע ולפרסם
 עיכוס יכול הטיס ית' לטנות
 טכב המיציאות על יטר ההסגחה טר טכבר היה
 מביא בטלימה לו המכות ומסיר אותם בעת
 טיהיה ריכה והגיע מעריכס היכולת אטר לו
 להניב לב האנטים ולהטותו למטר ירצה טכבר
 חוקלב פרעה לבלתי טלח את העס עם רוב
 הסבות טהמיכיו טיהיה ראוי טיסיר בהס קוטי
 לבנו ולזה גכ' הוריענו בזה הספור טמה
 טיתחדס מהט' ית' על דרך המופת הוא אמהי
 במיציאות ההוא כעל היה מתחדס מהטכב ולזה
 בלס מטה וחוקן טאו-המטות בהיחטו תטין כי
 הוא היה תטין לפי האמת ולפי האמת לבר
 כמו הענין בעמולות החרטומים ומעני זה גכ'
 מזה הרגה אטר ביאור ובאט היאור כטטהפכו
 מימיו לרס כי מימיו היו רס לפי האמת במדרגת
 הרס אטר יתהו מהטכב

התועלת

הב' הוא להוריע בהדרגה
 אטר נהג בה' ית' עם
 פרעה כמטר ריכה טיכולח יטראל אטר העירחטו
 טל פטינה בתוכלות הפרטה הקארמת וזה כי
 תחלה יכה טיעני' ולפני מופת בלתי מיצער
 אותו טלל והוא ההפך המטה לתטין ואחר כן
 יכה טיעני' מופת מויון לו מעט והוא ההפך
 המימות לרס פי' לא היו מויוכס טיס לטות
 ט'אט בקוטי' ואחר כן יכה טיעני' ולפני מופת

הנה זה היה פלא עינים כי זה העצום אשר נתחד
באורו זה על דרך פלא כהיה ממית המקנה לא
נתפטר כי אם באורו כהיה חוץ לפיר וימות
כל מקנה מיכרם ריבה לומר שמת ממנו הרבה
כי הגורות הכוללות תעטינה בכמו אלו הספורי
אל זה האופ וכן ויטכמו בבקר והנה כן פגרי
מתים וכן אמרו כי כלנו מתים בעבור הבכורות
כימתו והנה מתו אשר בטרם ונטומו אשר בעיד
וחולי לא מתו כל אשר בטרם כי לא אמרו כן מטה
לפרעה אבל אשר כיהיה בהם רבר כבר מוד
ויכבר לב פרעה ולא סלח את העם הנה וקף על פי
סכבר היה חזוי כיתברר לו טיה הפעל מלהי
סלח מת ואחר ממקנה יסדאל והיה בלתי אפשר
כיהיה כמו זה ההברל בין מקנה ישראל ובין
מקנה מיכרם במקרה הנה עם כל זה הכביר לבו
ולא סלח העם כמו שיצר הטם סכבר יחוק לבו
כדי סירבו אותותיו ונפלאותיו במיכרי ויתקדו
יסדאל מפני זה לעבודת הטם יתעלה ודמה כי
סכבר אמר לו וזו טיטלח העם בהתאמו לו רבריהם
והנה חוק לבו וזו אמרו לו כי אם מוזן הו' לטלח
יבחו לו מכת הטחין כי לא במו המכות כי אם
לתכלי טייכמו בני יסד' מיכרם פיח הכבטן
הזו הדמך וורקו מטה הטמימה אפשר טיטם
מטה הכל בכלי אחד וורקו באור ליכר הטמימה
ורול אמרו בבראשית רבו סכבר נעטה לו נס
טהחויקו מלא חשני מטה מלא חפנד מטטה ו
חזהרן פורח כמרגומו כאשר רבר פי' ביד מטה
רויבה לומר סכבר אמר הכי יתעלה למטה סהו'
יחויק את לבו כי בפעם הזאת וזי סולח את
כל מגפותי אל לבך רויבה לומר טיטלח הרבה
ממכותיו אל לבו והריכון בזה טייכמו לבו ויפחד
מהם כי היו בזאת המכה קולו חוקים וברד ואם
מתקחת בתוך הכרד והנה תמיכא סכבר פחד
פחד פרעה מוזות המטה ולזה אמר בבו המכה
הי' העריק וזני ופמי הדכשים בעבור תרפ כי
זין כמזני בכל הארץ הדיכון בזה כי בקסת ה
הדברי הנמיכמי בארץ יתכן כיהיה כח לעליותי
טהם עלולים מהטם יתעלה אבל בכל הארץ זין
כח לאחד מהן וזלתי הטם יתעלה וזה כי כל אח
מהעלולים ממנו יס' לו כח בסודו זה הנמיכא
הטיפל כמו שהתבאר בחמישי ממלחמות הטם
וחלם הטם יתעלה יס' לו כח בכללות זה הסוד

והוא מסודר ממנו וחזא טליט טלין להניט אונתו
לחטד יריבה כי עתה סלחתי את ידי וזך רויבה
לומר אם הייתי ריבה הייתי סולח מכותי וזכה
וחתך חזת עמך ברבר ולא ימיכמו יסדאל מונט
ואחר זה מהייכמה מיכרם לזכות לי וחולם
השמדותיך בעבור שתרחה פחי ויכנט לבכך
ובעבור טייכרו מדרג' מיכמותי בכל הארץ כדי
טייתקדו כלם לעבודתו מסתולל כובט ורומס
כטעם דרך לא סלחה הפו חסוק ויט מטה
זאת מטהו על הטמיים רויבה לומר טנטה מטהו
ליכר הטמיים ותהלך את רויבה הם לפידים הויט
מהמיד הקטורי ואולי היו קלים באופן טהין
מהלכים ברדתם לארץ והם נקראים פוברטי'
בלפני חזולי היו יורדים תניעה יטרה והם נקראי'
לאמט' בלפני קולות שלהם רויבה לומר קולות
חוקים כמו רוח אלהים כהררי אל טלהבתיה
כקול טרי' והריכון בזה הפסוק כי משט טרחה
פרעה טכאטדי היה מטתיר מטה כיתסוד למחזת
היום ההוא כמו שתרחה בענין הצדוק הנה טחול
פרעה כיתסוד טטה ואת המכה תכף ולזה אמר
העתיד אל הי' כיתסוד ואת המכה והנה רב מה
טהביא ממטה רי' בו להכניע לבי לטלח אתכם
ולזה בטחו סכבר אטלח אתכם ולא תוסיפו
לעמוד כי נעלה יראת הטם יתעלה על פני
מטה טהביא וזאת הטכה כיכמותי את העיר
אפרחט כפי אל הי' זה לאות כי לא היה מתפלל
מטה לטם ית' תוך הפיריכי חולי לא היתה מונט
אל טידבק לו בה הטעם האלהי באופן טיהיה
תפלתו נטימפת וזו הית הטב בזה חוק התפעלותו
מדוע מטהג המיכרם ולזה היה יכריך טיתבור
מהם בהתפללן לטם יתפ ולזה אמר במה טקדס
ויכא מטה וזהרן מעם פרעה ויפתר אל הי'
והריכון בו טהם יכמו מן העיר למטן תרפ
כי לי' הארץ רויבה לזמ' טהווא מטגי' בת וטליט
בה לטטות בה כחפיטו כי טרס תירמון משט
הי' אלהים רל' טטרס כזאתפלל פליכס להטיי וזאת
המכה וזתס יראים מהטם יתפ' זך אחר זה כי
תהיה הרוחה לא תירמו ממנו כמו סספר חזמר
אחר זה ויסק לחטא ויכבר לבו הוא ובעבריו והנה
ספר אחר זה טהפטיטה והטיטורה הזכו בברד כי
היו באופן טהזיק להם וחולם החטה והפוסמת
לא הזכו וכמו זה ספר בסוד המכות הי' זה

מלשלה העם ולזה התפלל משה שיסור הארצה
 וזה הוא מה שחזק אחר זה ויחזק לך ואת לב פרעה
 ולא טלח את בני ישראל רל טלח קיים מה טהבטי'
 למטה וירמה שמו אמר לו מטה שחם חינו
 מלשלה העם הנה הוא יביא חטך חזק על מיכרס
 ולא רצה פרעה לטלח הפס וחזו הביו מטה מפת
 החטך כמו העטין בסאר המכות וימס חטך
 פרטו בבר שחורט עובי נפלא באויר עד שהיה
 הארס יכול למטטו ונכון הוא ותנה לזאת הסבה
 לא ראו איטי מת אחיו ולא קמו איטי ממקומו
 אבל היו מוכרחים טיסתמו נקבי המקו והפה ברר'
 טלח יכנס זה האויר העב הקטורי שחרטו חזו
 הטס יתפל ררך פלא תוך גופס רימיתס והנה
 היסוד טהגיט להס בזאת המטה היה נפלא מאד
 ולכל בני ישראל היה חזר במזבזת רל טבמקומו
 שהיו יוסביס היה חזר ולא היה נכנס בו זה האויר
 העב הקטורי וזה תכלית הפלא כי הכיכרי שהיה
 טכן לישראל היה החטך בביתו ובבית ישראל היה
 חזר ירכג יונח ויטאר פה ויאמר ל מטה
 וכבר אמר ל מטה וזה כי זאת הנבואה לא
 בזאתו לפטי פרעה והנה הוא מבואר טיהוא אמר
 לפרעה עטין וזאת המטה קורס טייכא מלפניו
 בחרי כי בסוף ספרו עטין ואת המטה אמר וייכא
 פעס פרעה בחרי חק כן דברת דבר אמת כטעס
 ככס אפחכו כלת בטלמות טלח יטיט מכס
 טתנבו דברי כחיות הלילה הוא כמו בחיכו
 הלילה וכן כטאתי את העיר הוא כמו ציכאתי את
 העיר ולרזל זה בדרך אחרת היא הזלכת מהלך
 הררטי היוטיב על כסחו הראוי להיות יוטב על
 כסחו כי בנו הבכור היה ראוי טימלך תחתיו
 עד בכור הטיצחה אטר אחר הריחיס הוא בכור
 הטבי אטר בביתו הבו והנה הטיצחה היא שבויה
 והוא אחר הריחיס לטחון טס והיא עומדת טס
 בתוך הבור כרי טלח ונברח והנה הריכין בזה
 כי ימותו חז כל הבכורות מהיותו נכבד עד הבכו
 היותו פחות אטר כמוהו לח טהיתה וכמוהו
 לא תוסין הוא כמו רוח גדולה וחזק טבא בעטין
 ובר ונקבה וכן ארץ יסיכא בלשון ובר וטקפה
 והריכון בו טכמו ארץ מיכרס לא טהיתה ארץ
 בצולס רל טלח חלוכה כמו לו הפגפיס הרטיס
 טחלו בארץ מיכרס וכן לא היסוף ארץ להיות
 כמו ארץ מיכרס טהכה ל בלו המכו הטיצמות

טיהטולך מטה אל המיס וימתוך המיס ולזה אמ'
 הטי חז טלח ידחו טיהיה ממנהגו להגיט הרעות
 מפטי מה טראו מוחותוין במיכרס וזה כי אס
 יטימנו למיכות הטי ית לא יטיס בהס הרענו אטר
 טס למיכרס כי הוא רופאס מהרעות אס הגיעו
 מליהס כמו טרפא המיס ממרידות פרי סיהיו
 טאותי לטיות מהס וזה לזאת טאין מדרכו להגי'
 הרעות כמו טהיו חוטבי כי מותה אתס מבקטי'
 הנה עד עתה לא בקטתס כי אס ללכת במדבר
 לנבוט לט וזין מחק הטף והנטיס טיזכחו ללי
 ולזה הוא טבואר טלח הייתס מבקטי רח טילכו
 הגברים אך עתה לקחתס וזאת העיטה לברוח מן
 הארץ והנה לא נתפייסו בזה מטה ומהרן וגרטיס
 מוזת פטיו במרבה בעבור הארצה רוח קרס
 הוא רוח מזרחית לפטו לא היה כן ארבה כמוהו
 רל בכל גבור מיכרס טוכר בזה הפסוק ומוה
 המקום יסוד הספק אטר יסופק מטטין הארצה
 אטר היה בימי יוליכן פתיל טאמר פליו הנביא
 כמוהו לא טהיה מן העולם ואחריו לא יסוף עד
 טי חז ודור וזה כי הארצה ההוא לא היה בגבו'
 מיכרס אבל היה בגבול ארץ ישראל והנה הרטי'
 ול התיד ות הספ ככאמר טנה הארצה היה ממי'
 אחר ולא היה ולא יהיה ממין אחר כמוהו וחולס
 הארצה טהיה בימי יול היה ממיכס רביס כמו
 טטרס טס והס גוס וילק וחטיל ואמ' עליו טלח
 טהיה כמוהו במיכס רביס והנה כאמר טייטג
 בזה לא מיכא טיטלס היתר זה הספק בזה הזמפן
 כי טבר בוא בספר תהילים טהארצה טהיה בימי
 מטה היה גכ ממיטי רביס וזה טהוא אמר בוכרו
 מנת הארצה אטר ויבא ארצה וילק ואין מספר
 ובמקו אחר אמר בוכרו מנת הארצה ויתן לחטיל
 יבולס ויגיטס לארצה והנה מרברי התורה יהיו
 מינו חלוקיס למיטיס רביס כואמרו את הארצה
 למיטח וזאת החרגל למיטחו ובהיות העטין כן
 הנה הוא טבוח טנה הארצה היה גכ ממיטי רביס
 עין כל הארץ מרחה כל הארץ חז יהיה הריכון בו
 טיכסת רחית כל הארץ טלח היה העין יכול
 לחזו דבר ממנה כי חטכה כל הארץ מיטל הארצ'
 לדבר חטאתי ללי להיכס ולכס רל טכבר
 חטח ללי פעפי טמאן לטלח את טמו חט למה
 ולחזקן מעפי טגרטי מוזתו קורס בא מנת הארצ'
 טח נא חטאתי חק הפפס רל טלח ומחן פוד

היה נובי האור המחטיך עד שיהיו לפס יכולים
למשש אחת ולזה לא היה אפשר להם לקחת
מזנס כראוי בכל אלה הג'מים ואחר זה הביא
המות בבכוריהם והנה הנגש האחרון הכביר
מכל הקורמים והנה המכות הרעות נטעו עי'
מהרן כי לא היה שניס נפלא באופן המכות
שנטעו עי' מטה וזה כי המכות שנטעו עי' מהרן
היה רמון הרבר שנתחדש ממנו מה שנתחדש
עד פלא כלו תאמר כי מהמטה היה תנין ומהמי'
רס ויכפרעים ומהעפר כעס ואורס הכרד לא
לא נתחדש עי' מטה מהרבר רמון ליו ולא הארב'
ולא החסך והנה השחין שנתחדש עי' מטה
מפיח הכבטן לא היה באופן הכתנות המים רס
כי לא טב פוח הכבטן שחין אבל נתחדש השחין
בעת שורקו מטה ליכר הסמים ועס כל זה הנה
מפני שירמה באופן מה שיהיה התחדש השחין
מדבר רמון לנתתקו בענינו אהרון הסתתמות
מה כי הוא כמו ממזכע בין מה שיתחדש מדבר
רמון ובין מה שיתחדש לא מדבר רמון
ולראות אופן המדרגות הלו מהמכות שהיו ג'
מדרגות היה נתן בהם ר' יהודה סמטן דיכר
שרס' באחב ובכלל כלו הג' תיבו לפי שהמדרגה
הא' היתה רס יפדרס בטיס והמדרגה הב' היתה
פרוב דבר שחין והמדרגה הג' היתה ברד ארבה
חטיך מכת בכורות כמו שהבאר מדברנו . .

פרשת בא אל פרעה

בא אל פרעה

והו' פר החדש הזה;

באור המלות

וקצת הדברי' בו ל פרע' כי אטי הכברתי את לבו
וכו' הריכין בזה בא אל פרעה כי אטי הכברתי את
לבו ולא ישכרך מנה היותו בלתי סומע לדברי'
לשלא את העס כי אטי הוא הסבה בהכברת לבו
ולב פבריו והנה עשיתי זה כרי סאסית דברי'
האותו האלה בקרבו והנה ריכתי סירבו וזאתי
בקרבו להקנות לבני יסדל ומזנה סלמה באופ'
סתמטך לזרנס אחריהם וזה כי ידאו לו הנפלאו'

וידבר כי אטי יי' וי' עקרו זה לבטיה ובטיהם לבטיה
דור אחר דור באופן שיתפרסמו לכולם אלו
הנזלות ויחמינו בי תמיד והנה הזכיר לב
עבריו מפני שיהזכי במכה הקורמות טכב הכבי'
לב פרעה ופבריו התעורלתי הוא לרבר כליו'
בטי ארס והריכין בו התעורלתי וזה כי היסס הרמה
במה שיהביא עליהם מהרעות כלו הוא כועס
עליהם לשנות להכנס וכה את עין הארץ
רל טיכסה העין המסיתרל לראות בדרך טלא יוכ'
לראות הארץ כי הארבה יהיה בין העין ובין
הארץ בדרך טלא יראה ממנה דבר וזו רל בשין
הארץ מראה הארץ כטעס ועיני כעין הבדולח
ורל טיכסה יכבש הארץ בדרך טלא יוכל הרואה
לראות הארץ הטרס תרע כי אברה מיכרים רל'
התריכה שיתברר לך קורס שתסכים לשלחם כי
אברה מיכרים יוכב את מטה ואהרן טלח
פרעה להטיבס אלו וטבו . בטברינו ובזקטינו
טלך הס הזכרים ואחכ וכר הטף ואחכ העקנה כי
זהו הסדור הראוי . כי חג יי' לכו ולזה ראוי
טנולין עמנו האנטיס והנטיס והטף לטימח
יחר בחג יי' וראוי טנולין גכ עמנו המקנה לזכו'
מהס ליי' יהי כן יי' עמיהם אמר זה להס דרך
קללה כלו יאמר שיהוא לא ישלח אותם ואת טעס
וימטך מנה המאמר טלא יהיה יי' עמכם . וזו
כי רעה נגר פטיכס ריכתי כתיב בספר אחר
כי חכס אחר אמר לפרעה מלך מיכרים טטיס ב'
לזהות הא' פועל הרעות והאחר פועל הטובות
והנה אחיכב טאמר זה לפי שיהתחלת הדברים
המתחלפים יחוייב שתהיינה מתחלפות והנה
ביא הפילוסוף מהס זה הרעת במה טאחר הטב'
וסס התבאר טיה ית הוא התחלת הטובו והחטור
הוא התחלת הרעות והנה בארנו אטחנו בר ובה
ממי' ובביאורנו בספר מיוב חין הענין בזה וסוף
הדברים הנה אחסוב סלזות הסבה אמר פרעה
ראו כי רעה נגר פטיכס כי הוא חסב כי לתי יס'
הוא העלה חטור הוא פועל הרעו מפני מה טרואה
מאותותיו חטור סס בקרבו ולזה אמר להס טהס
מבקטיס רע בלכתם אחרי עליהם כי לא יעטה
להס רת רג ולזות הסבה אמר מטה למה יאמח
מיכרים לומר ברעה הויכאס להרוג אות' בהדיס
והנה קסת יסדל פחרו מנה עד שחדש להס ה'
יה אמת לטוב טלא היה בו רע כלל והוא חטיך

פרשת בא אל פרעה

כי כבוד היה ראוי שיתחיל הימים אם מוריחות
 השמים אם משיקבתו כי אלו השמים לבר יצטרך
 בחוץ ראש חרשים רל שיהיה ראשון לראש
 החרשים בענין השמים וזה ממה שיוורה שהטנה
 היו מורכבת מחרשים והנה זה החדש שהוא
 ראשון לראש החרשים הוא בהכרח אם אצל
 העת שיכנס בו השמש בראש מזל טלה או אצל
 העת שיכנס בו השמש בראש מזל מאזנים כי לן
 המאמר יתכ בהם שיהיה זה מבין שאר התקופות
 הטמטיות לפי שאופן המזלות הוא שילק בשום
 בלו התקופות כי אופ המיטור יחלקו בהם ואין
 הענין בשאר התקופות וכבר למדנו שזה החדש
 הוא אצל העת שיכנס בו השמש בראש מזל טלה
 לפי שהתור בארה שזה החדש הוא חרש האביב
 במה שאמרה סמור את חרש האביב ושיהיה
 השביעי תשלם בו האסיפה מתבואת הגורן או
 היקב וזה לא יתכן אם לא יהיה זה החדש הראשון
 אצל העת שיכנס בו השמש בראש טלה ובו זה
 ידענו שהוא חרש ניסן כמו שנו במכילתא
 והנה למדנו מזה שאמרו מחויבי לקבוע חרשי
 וסטים ששם לא נקבע אותם לא יהיה לנו חרש
 ראשון לחרשי הסנה והנה יורה התורה ששמה
 חרשי הסנה באופן ששנים זה החדש ראשון
 בענין השנים ולמדנו מזה גם שהשנה אינה
 מתחלקת כי אם לחרשים לא לחרשים ימים
 נוספים עליהם כי בזה האופן יתכן שיהיה זה
 החדש ראשון לחרשי הסנה כי חלקיה הראשונים
 חרשים ועוד שהוא אמר לחרשי הסנה ולזה
 הוא מבואר שחלקי הסנה הם חרשים לבר לא
 חרשים ימים נוספים ובהיות השטן כן והיה
 מבואר שהתורה הקפידה שיהיה החדש תמיד
 בהיו השמש אצל מזל טלה כי היא אמרה שימור
 את חרש האביב והוא מבואר שבנין האביב תלוי
 בשמש הנה הוא מבואר כי חרשי הסנה יהיו
 ששנים יב וששנים יג כרי שיהיה תמיד זה
 החדש קרוב לזה העת הנזכר וזה כי הסנה
 השמשית היא יותר מיב חרש מחרשי הלכנה
 קרוב מית' ימים וכאשר היה זה הוא מבואר
 שכאשר התקבץ מזה הטורית מה שיתיה קרוב
 לחדש וחר הנה יצטרך להוסי על הסנה חרש
 חר כרי שיהיה חרש ניסן בזמן האביב שיהיה
 בארץ ישראל אצל העת שיכנס בו השמש בראש

טלה וזאת הסנה תקרא משפחת והנה יתבאר
 במשט עיון למי שידג ספור וסך החרש והטנה
 יצטרכו לעבר שבש שנים בכל יט טנה כי יט
 טנה יקיפו בחרשי טלמים בקרוב נפלא ומספרם
 כלה חרשים ולזה הפליג בטלמים היוני לכת
 מי שהמייא זה המחזור מיט טנה כי הוא הזמן
 הראשון שיקף בחרשי ובשנים טלמים ראשון
 הוא לכס ביאר בזה שיוון טקבשו אותו הנה
 יחוייב שיהיה ראשון ולא יטאר להם כח לעבר
 הטנה ההיא ולולי זאת הסבה לא היה צריך
 שיאמר אלא החרש הזה לכס ראש חרשי הטנה
 והיה זה כן לפי שקביעתו המושגים היא תלויה
 בקביעת החרש ודבר זה כולו מסוד לבר הגדול
 כמו שיתבאר וכיון טקבעו זה החדש וקראוהו
 ניסן חוייב שיהיה חג המיכות בזה החדש בזמנו
 בעטור לחרש הזה הקדים לקיחתו לשיטתו ד'
 לב' סבות הא' היא מפני שכבר יחוייב שיהיה
 תמים והנה בזה הזמן יוכלו לברוק אם יהיה בו
 מוס אם לא ונצטרך להם אז בזה יד ימי להעדר
 מהם הנקומות בהכרת המימים הפוסדין והב'
 הוא כי זו המיכה היתה להקנות המיכה וזה
 בש' ית' ולהוציאם מאמונות המיכה יס ונפסדות
 ולפי שהמיכרים היו עובדי למול טלה והיו מפני
 זה חושבים שיהיה זביחת היסוד דבר מצטר
 לילהים ומבי עליהם רעה נפלאה בזה המיכה
 מה' ית' לנכח השלם מזה המין והוא הנזכר
 שיהיה תמים בלי מוס והיה עם זה בן שנתו
 שזביחתו היא יותר ורה ובזה הפועל יוכלו
 מהרע העינים אשר יביא הס' ית' כל המיכרים
 הפך מה שיהיו חושבים המיכרים שישטן מזה
 הפועל וכרי שיתנו יכדיל זה הענין אל לבס
 ותתישב נפשים בזאת האמונה בזה המיכה
 שיהיה לקיחתו בעטור כרי שיקרו בזה הענין
 שניצטוו בלו הד ימים באופן שהעקר מהם זאת
 האמונה הנפסדת והיו בעת עשיתם זאת המיכה
 נקיי' ממנה בדרך שיעבודה לכבוד ה' ית' בשימחה
 ובטוב לבב והנה נבוא מה שאמר זה שיהיה
 בעטור אינה נהגת לרדות אלא היה זה בפסח
 מיכרים לבר שיה הוא טלה וי' ג' כי כן כתו שיה
 כבשים ויה פנים וכבר אמר אחר זה גם כן
 הכבשים או מן העני תקחו רבית אבות למיכה
 ולמדו התורה דרך ארץ שהוא ראוי להפסי

לא יחרץ כלב לטוננו רל' ט' לא יזיקם ולא יפחדם
דבר ואפי' הפחד החלוט כיהיה לאדם כשיחרץ
הכלב לטוננו ול להיות טובח ויאמר יי' אל משה
לא ישימש ליכס פרעה רל' שכבר אמר ה' ית'
למשה קודם כי בא למימי סלח ישימש ליו פרעה
כי הוא יסבב זה כרי' ס' ירכו מופתיו בארץ מימי'
להקנות ליטר' אמזנה אמתית בט' ית' וזכס הנדיע
לו כי בסוף הענין יביא ליהם מכת בכורות והנה
קיים ה' ית' זה היעור רל' שכבר שטו משה
וזהרן כל המופתים הילה לפני פרעה ולא רצה
לסלח יסריל כי ה' ית' חזק ואמץ לבבו וזנה
טורר רברי זה הספור מבחורים עסקמה סקודס
מהדברים מולס התועלות המגיפות מזה הספור
הס רביס

התועלות

הא' הוא כריענו והוא להודיע
כי ה' ית' כי עשה רע הנה
יכוין בו להסגחה על הטובים ולזה ישנה ה' ית'
זה הרע מיכר מה שהוא טוב לא מיכר מה שהוא
רע כי ורן מדרכו סיגיפ ממנו רע כמו סבי' במי'
הביתאורנו לספר ארוב ולזה ביאר שהוא הכביר
לב פרעה כרי' להדבות מופתיו והנה הכונה היה
בהרבות מופתיו כרי' סיגיפ יסריל כי הוא יי'
יודיעו זה לבניהם אחריהם באופן שתמסך וזות
האמונה האמתית ביסריל תמיר

התועלות

הב' הוא להודיע ענין הגבור'
ואכירות הלב אסר היה
במשה ער שכבר רבר לו הדברים הקסי' לפרעה
במלאכות ה' ית' ולא נתיירא ממנו עס ידיעתו
ודע לבבו כי וזות התכונה תמות לטבי' וט' לטביא
גדול שבטביאים כמהו

החוש הזה

פר קודם רל' כל בכר

באור המלות

אל משה ואל אהרן רל' שכבר אמר ה' ית' למשה
סימור זה לאהרן כי אהרן היה לו לפה החדס
הזה נאמר על הדוש הלבנה וראר שתרע כי לו
ית' סיה' התחל' הח' מעת החדו' האמתית ללבנה

והוא מעת רבוקה עס השמש טאוס היה הרבר כן
היה מירט לחרט ימים וטעות ורגעים וכבר
התבאר מל' טון התורה כי החרט הוא מורכב
מימים לבר במה טאמר ער חרט ימים ועור כי
התי' תינה להתקרב קרבן ברח' ולו היה רח' בפ'
הרבוק האמתית לירח עס השמש היה לפני רח'
בלילה והיה בלתי אפטר להתקרב זה הקרבן
סהוגבל כי הקרבת הקרבנות הוא כיוס לבר כמו
טיבתאר בספר ויקרא וכפרט מה טיבתאר טס
היא העולה על מוקרה על המזבח כל הלילה

ולזה הוא מבוא' טאון החרט מתחיל מעת הרבוק
האמתית לירח עס השמש והנה הימים הם לפי
הטהוג מתחילים מוריחת השמש וזו מטיקיעתו
ויתבאר טיהוא רזוי' טיהיו ימי חרט הלבנה

מתחילים מטיקיעת השמש לפי טאון יהיה רזויית
הלבנה בחרוטה והנה יתבאר מזה טירזוי' טיהיה
החרט מתחיל מהעת טיהתחיל הלבנה להתאות
בו לא מהעת טיהתרבוק השמש והירח טאוס היה
מתחיל מעת התרבקות השמש והירח היה החר'
מורכב מימים וטעות ורגעים ולא ישאר אלא
טיהיה החרט מהתחיל מעת חרוט הלבנה לפי
הדמות והוא מעת טיהתחיל להתאות והוא אטל
טיקיעת השמש ובהיות הענין כן והיה החרט
מורכב מימי' לבר הנה יקרא רח' היוס הראטון
ממנו ובו יהיה הקרבן המיוחר ברח' בין תמיד
טל שחר ותמיד טל בין הערבי' כמו טיתב במה
טיבת מולס חס יכלול החרט ימים וטעו ורגעי'

לא יהיה רח' כי חס הרגב אטר בו יהיה חרוטו
וזה יהיה פעמים רבות בעת טלח יתכן להתקרב
בו קרבן ועור טיהתודה למה טיהיא מיכונה כהל'
הזמנים טיהיו אחר טתינתה לטי' והיה ב' תי אפטר
טיהיה טס בכל הזמנים מי טירענת התרבקות
השמש והירח ער האמת הנה רזוי' טיהיה קביעו'
החרט בלתי תלר' בבת זה הרבוק האמתית ולזה
הוא מחוייב טיהיה בחרוט הלבנה טיהיא לפי
הראות פי' זה אפטר טיוטג תמיד בחוט ולפי
טיהראייה תהיה אטל טיקיעת השמש הנה רזוי'
טתהיה החרט מתחיל מעת טיקיעת השמש

וכאן התבארה הסבה אטר חרייבנו בעבורה
לסמוך בקבוע החרט על הראייה ולזאת הסבה
היו הימים מתחילים לפי התורה מעת טיקיעת
השמש אטר מפרב ער ברב תכתתו טבתכס וזה

ואכלו את הבשר בלילה הזה ואחר כך ביארה
 התנאים אשר תטלם בהם ואת הזכילה ר' ל'
 שיהיה יצלי אש ושיאכל על מינות ומרורים ויל'
 היה אכיל המינה והמרור מינה בפני טימ' היה
 אומר ומינות על מרורים יאכלו לא יאכלוהו טהור
 טהור טב אל הבשר שזכר בראש הפסוק וזה
 מבואר בפסוק וירמה סתיה הסכה בשלח תהיה
 מינות מינה ומרור משכבת מינות אכילת פסח
 לפי שמינות מינה ומרור לא היתה מכוונת כי אם
 להעיר על החפוןן כמו שבאר וזה היה מיוחד
 יותר בפסח מיכרים כמו הענין שאמר מתעבב
 חגורים נבליכם ברגליכם ומקלכם בידכם שלח
 היה טהור כי אם בפסח מיכרים ואולם אכילת
 הבשר בתואר שזכר היתה מצוונת להוסיאם
 מאמונת המיכרים ולזה אין ראוי סתיה מינות
 מינה מעפבת מותה נא הוא לפי הוראת הגדר
 מה שהתחיל להתבטל ולא נתבטל בטלמו כבר
 נתבאר זה בטבעיות ולפי שכבר אחר במקום
 אחר המבוטל במים ואעפ שהוא מבוטל על
 תכליתו ידענו כמה טהור עליו הוא היצלי אש
 שלח נתבטל באופן שיהיה ראוי למאכל אדם
 ובטל הוא תאר כמו חפץ וקן מבוטל במים
 כל מים במימם ואפי' פי פירות ראוי שיתרפ טדו'
 מי שאר המטיקין בזה כרין המים כי התורה לא
 התירה שיאכל כי אם יצלי אש והנה היצרכ' התור'
 לבוא שהבטל שימנעה התורה לאכלו הוא מבוטל
 במים מפני שכבר יפור הביטול בלשוננו על
 היצלייה באש פכה תמיאם זה בפסח יאטיהו טט'
 ויבטלו את הפסח באש נמיטעט והנה לפי דעת
 זה המאמר יהיה בסתי מינות לא תעשה האחת
 היא שלח יאכלו ממנו נא הב' בטל במי' או בשא'
 המטיקין והנה נבאר אמרת זה אכל מינותיני
 המינות הנכללות בזאת הפרשה כי אם יצלי אש
 ראשו כל כרעיו ועל קרבו ר' שיטלהו טלם
 באופן שיהיה ראשו אכל כרעיו ואכל קרבו
 וראוי שיתרפ כי לא מחוירים קרבו לתוכו אחר
 שהריחו אותו כי התור הקפידה שיהיה יצלי אש
 וזה תחלק ממנו יהיה כדמות מבוטל אבל היה
 קרבו מבחוץ כשיצלו אותו כדי שיטלו בו
 האש בשימנו והנה ימותה התור שייצלהו טלם
 להראות לישרי' בפסח אמונת המיכרים כי הם
 יצלו ותמו טלם והוא האופן אשר היה ראוי

וריח הטימט טהר הלכו לקרא אותו שחר והזמן
 אשר אחר טיקינת הטימט טהר הלכו לקראו טרב
 והנה מחיבי היום חילך יכנסו בגבור החיוב
 לטיחות הפסח לא קודם זה ולקחו מן הדם כבר
 יתבאר במה שיאמר זה טקבלת הדם היתה בכלי
 טנא וטבלתם ברם אשר בסוף ומסם היו לחקחים
 מהדם כטיטבלו בו אגרות אונב ונתנו על טתי
 המזוונות ועל המטיקין ראוי שיתרפ טונות ההואה
 היתה לפנים מהבית כמו טנא אחר זה והיה הדם
 לכה לאות והנה יכוו בה לפרס' להם הפס' האמונ'
 אשר גרלו בה ר' אמונת מיכרים וזה כי בזאת
 הפעולה אשר היה לפי דעתם בה אף וחמה לילי
 מיכרים והנה ראוי לפי אמונתם שיבאו רע נפלא
 בבית אשר ינו מדם הטה היו טכולים כמו טכתו'
 וראיתי אף הדם ופסחתי עליכם וזה כי כבר היה
 זה לאות לישרי' טסדו מזונות האמונה הנפסדת
 וזה היה סבת היצלתם ר' סודם מהאמונה ההיא
 וכבר באו זה ול' במבילתם באופן מסכים לזאת
 הכונה על הבתים אשר יאכלו אותה בהם כבר
 התבאר אחר זה כי בטאר הבתים גכ' אשר היו
 יוטבים היו מוים מרמו בזה האופן טנאמ' טל'
 הבתי אשר אותם טים והיה זה גכ' כרי שיראו הדם
 ויתרסס להם טבנה הענין תשלם להם ההיצלה
 מהנגף אשר נגפו המיכרים בלילה ההוא ואכלו
 את הבשר בלילה הזה הוא ליל טו' והוא מינות
 טטה יצלי אש הו' היצלי באש בעימנו לא היצלי
 ברב שהות חס כמו התנוד ומה שידמה לו
 מהרברים שהוחמו באש ומינות על מרורים
 יאכלוהו ראוי שיתרפ כי מינה הוא הלחם שלח
 נחמץ הנטטה מחמשת מיני תבואה אשר
 אפסד בהם החמוץ והם חטה ושיערה ושיפון
 וטוסמת וטיבולת טועל וזה כי המינה הוא מה
 טעשר ממנו החמוץ ולזה לא תהיה מלא במה
 שאפסד בו החמוץ ולי המינים שזכרנו הם לבר'
 באים לידי חמוץ כמו שהתבאר לרז' ומרורים
 הם טטבים מרים כמו החורת והכרפס ומה
 שידמה להם והנה המינה היתה שיאכלו פס
 הפסח מינה ומרור וכבר ביארנו ול' במבילתם
 טוין מינה ומרור מעכבת מינות אכילת הבשר
 ר' טחם לא היה לו מינה ומרור' לא ימנע מפני זה
 אכיל הפסח כי המינה היא אכילת הפסח והמינ'
 והמרור טפליט' לה והנה לזה אמרה התורה

כשיבואו להתחבר עם זולתם בסעודה או במה
שיטהג מנהגה שיברחו להתחבר עם אנשי
מישפחתם ולמדתנו בזה התורה שכבר יצאו
רבים בטה אחר עד שכבר יתכן שיטתתפו כל
המישפחה בו. טיה לבית ילמד שכבר יוכל הבית
האחת לקחת טיה בעבורו לבר מזולת שיטתתק
לו בו זולתו. ומס ימצט הבית מהיו מטה מגיד
לך הכתוב שאין ראוי לשיחוט את הפסח על
הנמטין בו אם לא היו ראויים לאכול אותו כלו כרי
טלא יביאו קרטי לפסול וזה טוד מפטר שיאכרו
ממנו אלא הנמטין בו כמו שיתבאר ואם לא יוכלו
לאכול ישאר מפטי ויטתק כמו שיתבאר במה
שיבא ולקח הוא וטכט הקרב אל ביתו הטה
היה ראוי שיבחרו להמנות עם הטכטים בפסח
מכריס כי הוא היה נעטיה בבית כל אחר מהס
במכסת נפשות הטה הוריעטו טראוי שיהיו
הנמטין בלקחתו בעלי הפסח ההוא. איט לפי
אכלו תכטו על הטה למדנו מזה טיהנמנה בו
ראוי שיהיה מי שאפטר בו האזילה ממנו כי הן
אמר לפי אכלו וטהס נמטין ואוכלים והולכין על
הפסח כל זמן שהוא טיה וזה אמט הואבטת טיהו
חי כי אחר הטחטה מיטט טיה כי אם בטתוף הטי
לבר ולזאת הסבה התבאר שכבר מפטר לקיטת
הנמטין בו שיהיו מוכטין את ידיהס ממנו וכל
זמן שהטה חי וזה כי ההמנות לא טיולס טר
טנטיט הטה טאם היה נטילס לא היה להמנות
בו אחר זולת הנמטי בו תחלה כי אין ראוי שיאכ
מכטיו כי אם בני החבורה כמו שיתבאר אחר
זה ולזה הוא טבאר טיהמנותס איט טיולס טר
הטיחט הפסח ומפטי זה הוא טבאר טאפטר
שיהיו מוכטין ידיהן מטט טר טחיטתו וראוי
טיתרט טאי מפטר שימכטו כל בני ההחבורה
ידיהס מפטי יחר כי אם היה מפטר זה תטוד
הקדוטה מהטה אטיר נלקח לטס פסח וזה בלתי
מפטר כי אי מפטר הפקטת הקדוטה מהקרטיוס
בזה הזמין כמו שיתבאר לך טאטיר יטולס לך
הציון בדיטי הקרבנות והובחיס ולמדנו מזה
שאין ארט נמטה על טטי פסחיס לפי טנאמ'
תכט על הטה על טיה אחר אתה נמטה ואיט
נמטה על טטי פסחיס וראוי היה להיות כן טכיון
טנמטה בעל טיה אחר טבר פדע פד מהמוטל
טליו מקרבן הפסח טיה תמיס וכר בן טנה למד'

מזה שאי מפטר בקרבן פסח שיהיה בעל מוס
כי התורה חייבה שיהיה תמיס וכבר יתבאר במה
שיבא המומין הפוסלין בקרטיוס וכך למדנו טאי
מפטר בו שיהיה נקבה ולא טמטוס ואנדרוגיטיס
כי אין אחר מילו זכר באמתות אצל ידיטתנו
והתורה צותה שיהיה זכר וכך למדנו מזה טאי
מפטר בו שיהיה ליתר מכך טטה והנה טיעוף
הטיטה התבאר טיהוץ לפעמיס יב' חרטו ולפעמיס
יג' חרטו וראוי שיתרט שיהיה טיהוץ פחות מטטה
כטיר לפסח ולזה תהיה הכוטה במה טאמרה התו'
בן טטה להוציאו הטה טיהוץ יותר מכך טטה לבר
וזה כי בן הוא הטה טיהוץ פחות מכך טטה וזה
כי בן טטה יאמר בטטי טכטיס אם כאטיר הוא בן
טטה לא פחות ולא יותר אם כאטיר אין לו יותר
מטטה אחת אבל הוא בטטנו הראטוטה וחי מפטי
טיהיה הכוטה בזה שיהיה בן טטה בקדוק כי
לא יתכן שימכטו בזה הרבוי טיכדין להס ולזה
תהיה הכוטה בו שיהיה בטטנו הראטו' וטחטו
אותו כל קהל ערת יטדיל הנה למדנו מזה טיהו'
ריתתה שיתפרס זה הפועל כי יט בפרטמון תטעל
להוציר טט' אות הטי' ית' טיעטה ליטדיל בטאות
ממכריס וזה אמר טיטחטו אותו רכיס דל'
שיהיו טס רכיס בעת טחיטתו לפרסס זה העטי'
ולפי טאמרה כל קהל ערת יטדיל ולא אטירה כל
קהל יטדיל אז כל ערת יטדיל למדנו טיהכללות
ההוא טב אל הקהלות והעדות לא לאיטי הקהל
והנה יתיה קהל ערת כמו טמטי ירח שיהצוץ בן
טימטי וירח והנה הריצין בו טיטיחטו אותיטל
קהל ועד טביטדיל בין הערבס ולפי טילח יתכן
שיפול טס כל על הפחות מטילטה כי אמטנו לא
טאמר מטטי אנטיס כל האנטיס הילו אבל הפחו'
טטאמר בו זה הילצון הוא טולטה כמו טיזכר
הפילוסוף בראטיון מספר הטמיס הנה יחוטיב
מזה טיהיה טחיטתו בכלט קהלות. וכל אחר
מהס הוא טטירה כמו טייתב' מיכר הוראת הגור
בטרטיוס הכולליוס. בן הערבס הוא חטי היוס
טהוץ בין טטי הערבס הערב אטיר הוא קורט
זריחת הטמט והערב טיהוץ אחר טקיטת הטמ'
טכר אחר טיל נקדח ערב אז נטתק אמר מהטתק
וער הערב למחרתס והיה זה כן כי בכל אחר
מילו הזמטיס ימכט טדוב מהחטיך והאור מפטי
אחר הטמט הנראה בטכטיס וזה הזמן אטיר קודט

ויזכור את מצותי ויזכור
 כמבין וכעפר ובמה שירמה להם מהרבירים
 שזיננו רומים לאכילה ולזה אמר תטביעו
 ולא אמר תסיר ואולם השת טיחויב שתהיה
 נטולמת ואת ההטבתה בו הוא ביום יד' ולפי
 ריני התורה הוא בחיני הינס ורמית זה טכבר
 אמרה התורה בענין וביחת הפסח לא תזבח על
 חמץ רס ובחי כמו טיתבאר במה סיבא ובהיות
 הענין כן הנה יכטרך טיטלס החמץ קוד' טיגייע
 זמן טחיטת הפסח שהוא בחיני הינס כמו טקר'
 מיום הרומטון עד יוס הטביעי רל מהטבעת
 ימים טימה טיהיה מה טטאכל אותו מהלחס
 מינה ולזה נתן טעס לזה הינוי אמר כי כל מי
 טיאכל חמץ בלו הז' ימים יטיגהו עונטי נפלא
 והוא טתכרת נטעו רל טלא יהיה לה טחורות
 כלל אבל תאבר לגמרי כמו טהתבאר בפכילתא
 ובהיות הענין כן הנה יחריב טיהיה מה טטאכל
 וזאת מהלחס בלו הז' ימים מינה ולהרתיקנו
 יחד מאכילת החמץ יונה גב טטטביתתו
 מביני קודס הכנס לז' הז' ימים ורמזי טתדע
 טזה העונט הנפלא לא יהיה לא לפי טיעטה
 זה במיוד אבל חס טטה זה באונט וזין לו חס
 בזה וזה מבואר מזר כי לא יתכן טיענט המרס
 על מה טעטהו באונט ועס טהוא מבוואר כי כבר
 בארה התורה בענין הנפירה המאורסה כטטאנס'
 טחין לה חטא מטיט טות אמר ולטערה לא
 תטטה דבר כי כאטר יקוס חיס על רעהו וריחו
 נטט כן הרבר הנה וכן חס טטה זה בטוגג
 יעטר מהכרת ריתחייב קרבן כמו טיתבאר בגה'
 בקרשת ויקרא פיוס הרומטון מקרא קדש ט'
 רומי טתדע טתורה בארה במה טיבא כי אנטנו
 טקרא מונטי מקרא קדש כמו טכתוב אלה
 מונטי מקראו קודס אטר תקראו חס במזער'
 רל טהקדימה הזאת היא מסורה לנו וכבר נבאר
 וחד זה טיהילמסורה לבר הגרול לבר וזין
 רמזי טיחמן טתהיה וזאת הקדימה במושריס
 בעיטמט כי חס בחרטיס כי חס תלוייס
 פקודס חרס כי חס פיוס פונבל מהחרס ולזה
 הוא מבואר כי טטידענ מוזי היתה תחלת חרס
 ידענ מוזי יהי המופריס אטר יהיו בחרס ההוא
 ולזה הטטינו רול טזאת הקדימה היא לקודס
 תחרס ועמנו תמוטן קרובת המופריס וזאת

הקדימה היא טיאמר פחרט ההוא טהוא מקודס
 כטיבאר להס טהלכנה טראת מבטוב והנה
 ינותה התורה טיהיה הינס הרומטון מילן הז' ימים
 קרטי וכן הטביעי וטנין ואת הקרובה היא
 טטטונינו לטבות בהס ממלחנה טוינה ליכורך
 מוכל נטטי בפטמותה כמו טיתבאר אחר זה
 פל מלחנה לא יפטה בהס היא מינות לא תטטה
 נזהרנו בה מעטיית מלחנה לבר המלחנה
 טיטתמטו בה ליכורך מוכל נטטי והנה וזאת
 המלחנה טוינה ליכורך מוכל נטטי היא המלחנה
 אשר קראה אותה התורה מלחנת עבודה וזה דבר
 ידענוהו מזה המקום וזה כי היא אמרה תמורה
 זה המאטר במקומות אחרים כל מלחנת עבודה
 לא תעטו והנה נבאר בגה' מה טיוכלל בטס
 מלחנה באופן טלס אכל באור מינות טבת
 והנה המלחנות טהס ליכורך מוכל נטטי חס כמו
 הבטול והטחיטה והטחיטה וההקרה והריטה
 והאפייה וההבערה וההויכאה מרבות לרבות
 וילן המלחנות ומיה טידמה להס חס טאפטו
 לעטות ביוס טוב וזשי לבהמותנו וזה נכלל
 במה טאמר אשר יאכל לכל נטטי טחוס היתה
 הכונה בזה טלא יותר לנו לעטות רח אשר יאכל
 לארס לא היה מומר לכל נטטי וחולס אמר לכל
 נטטי להתיר לנו לעטות מה טיאכל לכל נטטי
 מטעטות בצלי חיים ורמזי טתדע טמה טאמר
 בכאן אשר יאכל לכל נטטי יובן על טיני פטיס
 המופן החדר טיאכל בפופל והמופן הטטי טהיה
 דרכו טיהיה נאכל וזי רמזי טטבין טתהיה
 כזנת התורה באמרה אשר יאכל טיהיה נאכל
 בזול טזה בלתי אפטר לנו לקיימו כי לא ידע
 המרס מה יכטרך לו לאכול באופן טיעטה
 ממנו הטעור ההוא לברו ולא יסיף עליו וכטי'
 טאי אפטר לו לעמוד על טצור מה טיכטרך לו
 מן האט ולבטל ולמטות ולזה הוא מחריב טתהי'
 הכונה בזה טכבר יותר לנו לעטות מה טדרכו
 טהוא נאכל וזה כמו טרס כזיל לכל הפטולות
 והתאריס אשר זכרה אותס התורה ובהיות הטטי'
 כן הנה כבר יותר לנו דרך מטל לחפות ולבטל
 אטפי טלא טיכטרך ליו כי זין כופת התורה להתי'
 מה טיכטרך ליו לבר אבל התורה המלחנות
 אשר תהיינה בפטמותס ליכורך מוכל נטטי
 וחולס רול טטו טיגי'ס וגרריס בעטן לו

שיגיש ממנו כגם ללהי מיכרים ובוה הוחד יהי
 נסמלים ורמזי סתרע כי אכילת נא ומבוטל הוא
 לאו אחר לא טני לאוין כי התורה כללה אותם
 בלאו אחר והנה יט רטיהם פנין יוכלו בו והוא
 שהם בלתי יכלי ורזה אמ' אחר כן כי אם יכלי אט
 ורמזי סתרע סתמוכל ממנו נא ומבוטל לא ילקה
 לא אם אכל אותו בליל טו' ולמד זה ממה טאמ'
 כי אם יכלי אט בפעה טייס לו לאכלו יכלי אט
 הוא מוזהר על אכילתו נא ומבוטל לא קודם זה
 טאם אכלו קודם זה נא ומבוטל עובר בפעה כי
 התו ימותה וזוהו סיאכל הבטר בליל טו' לא קודם
 זה וכן אם אכלו בלתי נא ומבוטל ובלתי יכלי אט
 בליל טו' עובר בפעה ולא תותירו ממנו עד בקר
 הנה החמירה התורה בזה יותר ממה סתחמירה
 בטאר הקדטיס כי זמן אכילת החמור מהם הוא
 ליום אחר ולילו כמו סיתבא וזמן אכילת הקרבן
 הוא ויט כי אם לילה אחר והיה זה כן כי ריטתה
 התורה סיאכל בפעה היותו יותר נפחר לעשות
 פפי מה טאפטר כנגד ומזנת המיכרים כי בזה
 יתיטרו יטדיל יותר לסוד מיהמזנה ההי
 בואם תפדיו רמזי סתרע פי התורה לא הגבילה
 זמן לואת הסדיפה ולזה לא תרחה וזת הסדיפה
 לא טבת ולא יט וזה מבואר בפטו מתניכס
 חגורי נעליכס ברגליכס ומקלכס בידכס ואכלת'
 וזתו בחפון כבר ידעה מזה כי מנהגס היה
 להתיר חגורס כאסד יריכו לחכו וכן המנהג היוס
 בקיט המקומות וכוה אמרו בו מסיבת בהתחל'
 הסערה כיהא מסייתיד חגורו וכן היה מנהגס
 להסיר נעליהם ולרחוץ וזתס קודם האכילה
 ולזה אמר חברהס יוקח נא מעט מים ורחצי
 רגליהם והמקל הוא רבר ישאחו הזרס בימותו
 לדרך והנה ימה וזתס סיאכלו הפסח פרמות
 נוסעים לא יתיר חגורס ולא יסיר נעליהם
 מרגליה ויהיה מקלס בידס ריאכלו וזתו בחפון
 ובמהירות כמנהג האנטיס שחייס ללכת בדרך
 להעיר וזתס כי בפעס הזזת יסלחס פרעה בלי
 ספק חזעפ' טכבר הקסה לכו בכל המכו הקודמו'
 ובזה הזזע ותהיה נוספת ומזנתס בס' ית' ברמות'
 טכבר יתקיים מה טיער להס כי הכונה כולת
 היתה להוכיחס מזמזנתס הנפסדות ולהכניסס
 בזמזנה האמתית כי בזה הזזען תכלס להס
 ההכילה הזמזנית רהיז וזוהו לידות החורך

כמו סקדס והנה זה תיכור היה בפסח מיכרים
 לכו וזה מבואר בפטו ועברתי בארץ מיכרים
 בלילה הזה חל סתרעה בהס פטולתי ומכתי וז
 יהיה מענין עברה וכעס כמו סביארטו במכילתא
 כטעס עובר ומתעבר והנה זה המז הוא בלטיין
 בני ארס כי הכי' ית' לא יתפעל כלל חלילה לז מזה
 ובכל ילחי מיכרים אעטיה טפטיס הס הליליסי
 שהיז עובדים להס וידמה טכבר נטחנתו במין
 אחר ממיני ההטחת כמו הסדיפה וההרס ומה
 סידמה להס וזה כולו היה לאמת יטדיל טאון
 בילן העילי' יט' מה' להו' חזית' וזת הרס ופסחת'
 פליכס וזה לאמת כי לא היתה וזת ההזייה על
 המטקוף ועל טתי המזוזות כי אם בפסח מיכרים
 וזרטיין בו טעבר יתבואר לי מפני מה טתעטו
 מן הרס סייכמותס מזמזנת המיכרים וזה יהיה
 ספה טאחוס פליכס ולא יהיה בכס נגף משפוח
 המטחית הנגף המיכרים וזחגותס וזתו חג' לה
 רמזי סתרע כי מלת חג' תאמר על יט' וזה
 מענינס מבואר חזומר עוד על זכח טלמי
 החגיגה אמר אסרו חג' בעבותי' ולא ילין חלב
 חגי וידמה כיהיה נאמר בזה המקום לפי העני'
 הדאסון ונראה בעיני טיהיה הרטיין בו זפיחת
 הטלמיס והס נקדמיס בלטיין רזל טלמי חגיגה
 וכן באור זה במכילתא וכבר יורה טיכן הוא
 טכבר אמר מטיה לפרעה ויחוגו לי במדבר כמו
 טהתבאר מדבריו במקום ההזז וכבר ביאר
 טזזת החגיגה היוט ניהגת לדרות והנה יתבאר
 במה טייבא טזזת החגיגה יט' דה' תטלומין כל
 טבטה ובהיות הפנין כן הנה תהיה וזת החגיג'
 מיכיה בפני טיכמה . טבטת ימיס מיכיה תמכו
 רל' טימה טתאכלו מן הלחס יהיה מיכה אבל לא
 חייב התיר לאכול מיכה כי אם בלילה הראשונה
 והיא ליל טו' כמו טיתבאר אחר זה

אז ביום הראשון

הוא יוס וזרבעה פטר אסד רבר בו תחלה רטיה
 סיטחסי הפסח בו בין הפרטיס ביזס אסר ידבר
 בו פעה הוא יזס חמטיה פטר והוא אסד ימה
 לאכול בו הפסח והנה אמר כי ביזס ארבעה
 פטר יחריב להס להס בית סאור מבתיהם
 וזזת ההסכחה היוט סיבטלר החמץ ההזז

תמיצא טיהקפידה בענין החטאות טינאמר ושיחט
 אותה לחטאות וכבר נבאר בג' הסבה בביאורנו
 לשנין הקרבנות ואמננס הסבה אשר בעבודה
 הקפידה התורה שיהיה נטחט הסה לטס הפסח
 הוא כדי טיגייע לטו מזה הפעל התכלית אשר ב
 בעבורו טכטויטו בנות המינות והוא לפרכסה
 הנפלאו טיעטה לטו הס' ית' כסהו יכיאנו ממכרי'
 ולוות הספה בעינה היה הקרבן הזה במכסת נ
 טכטיות ובית אחת כי זה כלל ממה טיזרה ויסי'
 הערה לנמטן בזה הקרבן סיתנו לבס בו ויכירו
 משני זה מה טבעבורו טכטויטו בנות המינות
 ולקחתס אגרות אונב ירנכ' האונב הוא יכמת
 טפל מאר ולזה אמר מן הארז אשר בלבנון עד
 האונב אשר יוכא בקיר רל' מן היכמח הגבוהה
 עד היכמח הטפל והנה יכמת הס' ית' להיות הזואה
 הזואה באגרות אונב לפזות הסה טהוא תופכת
 מיכריס בתכלית מה טאשטיר להראות לישראל
 הפסד אמונת המיכריס ואחלס ההואה אשר היתה
 על המנבח טיהיתה לכבוד הטס ית' היתה בויכב'
 הכהן היטנית כמד טיתבאר בענין הקרבנות
 ולזה הוא מבוא' טכבר היתה בנות ההואה בנז'
 נפלאו לתושבות מיכריס ולזה התכלית היתה ה
 היכואה טתהיה וזאת ההואה באגורה אונב ואל
 טתי המוונות מן הדס אשר בסף הנה יתבאר
 מזה טככל הוואה והוואה היתה טבילה ברס אשר
 בסף

ולזה טב לזכור מן הדס
 אשר בסף רל' טלא תהיה ההואה הסטית מן הדס
 הנטאור באגורת אונב אבל תהיה מן הדס אשר
 בסף וזה מבו' מאר חיובו מלטו הסתו וכך נתבא'
 זה במכירת ואתס לך היכאו איט' מפתח ביתו עד
 בקר ראוי טהרע טוז המיכו' לך הית' אלא בפסח
 מיכרי' והסבה בזה היתה לפי טהס הזו מהדס על
 הפתח ועל ב' המוונ' כדי טתהי זא' ההווא' מיכילת
 וזתס טלא יכנס המיכחית בבית לנגוף כמדו טקד'
 וזה אמננס יהיה כטיסתכלו בענין ההואה אשר
 היתה בפניס בבתיס טהיו טס כי מפני זה יכאו
 מאמונות מיכריס הנפסדות כמדו פכיא' וטימדותס
 הדבר הזה לחק לך ולבניך עד פולס רל' כחייטת
 הפסח כי היא היתה לרורות והוא אמננס תעטה
 בארץ ישראל לבר כמדו טביאר ואמר והיה כי ת
 תבאו אל הארץ אשר

כי המחמיכת לא יאמר בטתס כי אס על מה טהווא
 ממנה בלי טרו' ואולס יאמ' על המעט בתעורבת
 החמץ כי אפסיר בו טייחמיץ הנסה אשר יעורב
 בטבור החלק מהחמץ טייט בו ולזה נפלא במר'
 כל תעורבת החמץ והמטל בזה טאס יכמה הארו'
 טייכאו הדופאס מן העיר לך יחויב מזה המואמ'
 טייכאו ממנה מי טיזרע פעולה אחת או טתיס מ
 ממלאכת הדפוא' כי כמדו זה לא יקרא דפוא' כי אס
 על המעט מן אס אמר טייכאו מהעיר על רופא
 הנה יחוייב טייכאו ממנה כל מי טייט לווי זה ה
 הסתבנות במלאכת הרפואה בכל מוטבותיכס
 תאכלו מינות למדנו טמינות המינות טיהגת ב
 בכל מוטבות ואולס מינות הפסח אינה תלויה
 בו כי היא אינה טיהגת לך בארץ ישראל במיקוס
 אשר יבחר' ממנה כמדו טיהתבאר בפרכית רואה
 אנכי טנאמ' לא תוכל לזבח את הפסח באחד ט
 טעריך וגומ' והנה זה רואה טמינות המיכה אינה
 תלויה במינות הפסח ובלה טתי מינות והנה
 בא המואמר במינות אכילת מיכה ביחור פטאמר
 בערב תאכלו מינות והנה למדנו מזה הפסח ט
 טהמיכה טייכאו הארס בהס ירי חובתס הס המ
 המינות טאפסיר טיאכלו בכל מוטבו' למה מיכו'
 טאי אפסיר לזכור בכל מוטבות כמדו לחס הפניס
 וחלות תורה ודקיקי' טויר ומה טינהג טנהגס'
 מטנו וקחו לכס רל' טיימטון מי טייט לו' ויחד
 הנה לפסח ויקח מי טאין לו' רל' טייקנה וזתו'
 יכין הוא טיה טאמר לו' הטס ית' וכבר יאמר
 יאן על הנסר גכ' וידמה טכבר בחר ה' ית' טיהיה
 פסח מיכריס טה טטביס ואולס לרדו' יהיה מן
 הכטביס ומן העניס וזה טכבר ידמה טיהמיכרי'
 היו יותר מתטביס ופכחת היכאן מוזכית טו' ולזה
 תמינו טכבר יחס זה התיטב אל היכאן אמר כי
 תעבת מיכרי' כל רועה יכאן למטיפחותיכס ה'
 מה טאמר טיה לבית אבו' וטיחטו הפסח למדנו
 מזה טיעריך טיהיה כוונתס בטחייטתס וזתו'
 טתהיה הטחייטה לטס פסח ולזה גכ' אמר פסח
 הוא לך רל' טתהיה ופכחתו לטס פסח להזכיר
 טעבר פסח ה' יתנ' על בתי בני ישראל במיכריס
 וכן תמיצא בפרכית רואה אנכי פהקפידה התורה
 תמיד לזמר פסח איכל הנזכית אמר ופכחת פס'
 לזתוכל לזבח את הפסח טס תזבח וזה יורה
 טכנת התורה הזו טנוכחהו לטס פסח וכוה

המלאכות כמו שכתבתי ואכל וכירטנו צדדי ואת
המיצה ולפי שאין בכאן כי אם לאו אחד לכל
סוגי המלאכות שאינם ליכורך מוכל נפטי הנה
אם עשה אותם האדם כלם בהתראה אחת אינו
חייב לא אחת מה שאין כן בטבת כמו שכתבתי
במה שיבא בג' וראוי שיתרע ש' אעפ' שבאה
בכאן באזהרה מעטיית מלאכה בא' וב' של פסח
בלאו אחד הנה הם שתי מיצות לא תעשה כי כבר
בא לאו אחד בכל אחד מילוי הימים ביחוד בפר'
ואמר ל' הטהני' ובזולתה' ושמרתם את המינות
ראוי שיתרע כי הזכירה והשמירה הם דבר אחד
אין הברל ביניהם לא שהשמירה היא זכירה
מתמדת והזכירה היא שמירה נפסקת והנה
הריצין בזה שיוכרו ענין המינות שניכטו בהם
להזכיר יציאת מצרים שהזכירן לאפות הבצק
שוגות מינות כמו שכתבתי אחר זה ושמרתם
את היום הזה לדורותיכם רל' שיוכרו תמיד יום
צאתם ממצרים כמו שאמר למשכן תזכור את
יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ואפטר
טובה השמירה הנזכרת בזה הפסוק לימות על
קיום ל' המינות וכמוהו לפי מה שאכתוב
וישמור משמרת רל' שכבר קיים מה שיכונה
לקיימו מהמיצה והחקים והתורות בראשון
רל' בחרט ניסן שהוא החרט הראשון כמו
שהתבאר במה שיקדם' בערב תאכלו מינות ער
יום האחר ועטרים לחרט בערב למרנו מזה
שהימים הם מתחילים מהערב לא מהבקר
ולמרנו מזה שאכילת מיצה בליל הראשון מו'
ימי הפסח היא חובה והיא מיצות צטיה לפי מה
שהתבאר מזה הפסוק לא יותר מזה וזה שהריצו'
בזה שהם מחוייבים לאכול מיצה בערב כי כבר
צותה זה התורה בביאור ומכס' ער סוף האחר
ועטרים יום לא קבשה התורה להם זמן שיאכלו
מיצה בכל יום מהם ולזה הוא מבוחר כי לא יצת'
לא שלא יהיה מה שיאכלו מהלחם כי אם מיצות
שום היה ריצון הסי' שיאכלו בחיוב מיצה ער
סוף הכא' יום הנה אם כן יהיו מחוייבים
לאכול מיצה בל' הספק ער סוף הכא' יום וזה
בלתי ראוי שייסו בו כי הו' בלתי אפטר שיקיימו
מותו ולזה הוא מבוחר שאין הריצון בזה אלא
שיהיה מה שיאכלו מהלחם ער סוף כא' יום מיצה
לא חמץ ועוד שיכב' נאמר בפירשת פינחס שבטת

ימים מיצות יאכל וזה הלכון יאמר על מה שהו'
רבות כאמרו הוא לברו יעשה לכם ששית ימים
תעשה מלאכה וכן אמר גכ' בנות הפרטה מיצות
יאכל ועוד שכבר באר במה שאמר שבטת ימים
מיצות תאכלו שאין הכונה בזה לא שלא יאכל
חמץ וזהו אמרו שם כי כל מוכל חמץ וטכרתה
הנפט' ההיא מיטדיל' ולזה הוא מבוחר שמה
שאמר שבטת ימים מיצות תאכלו אין הריצון
בו שהתחייבו לאכול מיצה לא שיהיה מיצה מה
שיאכלו מהלחם כמו שיקדם' שבטת ימים שזוה'
לא ימיצא בבתים רל' ברשותיכם כי כבר באר
במקום אחר בנות הפרטה ולא יראה לך שאין'
ולא יראה לך חמץ בכל גבולך וראוי שיתרע
שהשאור והחמץ אשר הוזהרו בו שלא יראה
ולא ימיצא בגבולינו הוא החמץ והשאור שרנו
לא מה שיהיה של אחרים וכל גבוה כמו חמץ
של גויס או של הקרש כי כבר ביאר שיהוא לא
יבוא שלא יראה החמץ והשאור בגבולינו אלא
כאשר יהיה שלנו וזהו אמרו לא יראה לך וזו
אפטר שיטוב אמרו לך אל הרואיה שום היה זה
כן היה ראוי שיאמר לא תראה חמץ ולא תראה
שאור ועוד שום היה הרבר כן היה אפטר שיטוב
השאור והחמץ בבתינו אבל יחוייב לג' לעינים
עינינו שלא נראהו וזה מבוחר הבטול כי התורה
צויה' שטבטבית שאור מבתינו וכלא ימיצא בהם
ולזה הוא מבו' שאמרו לך שב' אל החמץ והשאור'
הריצין בו שלא יראה בגבולינו החמץ והשאור
שהוא שלנו והנה זכר הבתים לבר' כי הם
המקומות היותר ראויים אל שימיצא בהם החמץ
ואור הכונה שלא יראה ולא ימיצא החמץ והשאור
בגבולינו להרחיקנו שלא נאכל מהם לפי שכבר
ימשך מהאכילה ההיא שתכרת הנפש כמו שיבאו
בזה הפסוק והתבאר זה גכ' במה שיקדם

כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבותיכם תאכלו מיצות

רל' אפי' מה שיכנס בו החמץ פי' תכרובת לא
תאכלו וזהו מה שיכלל אותו במלת כל ומטעם
המחמצת שזכר ראשונה שיהיה הענפ' כל
אכילה כרתה היא בל' כרות

בפיסם היזם הנה רל' שהיה בסוף תל' שנה יכמו
 כל יבמות ה' והם הסבשים ליל' שמורים הוא ל'
 הוא מפיטן ובימה אלא שהוא זכירה תמידית כמו
 שבארנו ורל' שהלילה הזה זכר הס' יתע' וסמר
 מותם ולהיזם יבמותיו מורץ מיכרים כי כן ה
 הגבי' ה' ית' בתחלת הענין שהוא סבב טלח יריכה
 פרעה לטלח את העס פה הלילה הזאת שהיה בה
 מכת בכורים והוא ליל' טו' בניסן . הוא הלילה
 הזה ל' שמורים לכל בני ישראל לרדותם הוא
 מענין זכירה גכ' והריכון בו שכבר חויבו יסריל'
 לרדותם לזכור מה שעשה להם ה' ית' מהנפלאו'
 בלילה הזה וזה אמנם יהיה נשלם כס' זכרו זה
 בעה כמו שבאה המיכה בזה במה טוח' זה טנ'
 זכור את היזם הנה חסר יבמותם מפיכרים והנה
 טבאר בזה המקום טוחת הזכירה תהיה בליל'
 טו' כי הזכירה חסר בפה ראוי שתהיה בעת
 טנ' כפינו לזכור זה בלב כי היא מביאה אליה
 והנה חין ספק כי וזאת הזכירה היא בפה כאמר
 והגרת רלבנך ביום הזה ואמר כי הכונה כלה
 היא לפרסם ענין הנפלאות חסר בפה הס' יתע'
 וזה הפרסום יסרל' בזכירה חסר תהיה בפה לז'
 בזכירה חסר תהיה בלב והנה תמיכא זכירה
 בענין הגרה וספור כי אם זכרתני ואתך ולא זכר
 טר' כמסקים את יוסף וכן זכור את יזם הסבת
 או שמור את יזם הסבת הם מענין זכירה בפה
 כמו שבאר פס' בגה' ויאמר ל' מל' מטה ואל'
 והדן רל' שכבר אמר זה למטה סיזמר אותו
 לחיך והוא יהיה ל' לפה באלו המיכות כל בן נ
 נכר לז' יאכל בו ראוי שתירע כי אין הריכון בבן
 נכר מ' שהוא מפס וזכר וזה שכבר התבאר בזה
 המקום שהגר מותר באכילת הפסח מפני שהוא
 מעט וזכר פזן שהוא מוסיף בתורת יסר' ובהיו'
 הענין כן הנה יהיה בן נכר מ' שהוא מאמונה
 אחרת ומפני' שהיה יבדאל ולזה הוא סיכדאל
 מטומר הוא בכלל בן נכר והוא מבואר טוחת
 המימה לז' ימותה התורה אל תבן נכר כי אינו
 מקיים מצות הס' ותכלה אבל ימותה התורה טלח
 נאכילה מבשר הפסח כי מימות התורה כלה הם
 לחנטי התורה וזה מבואר בטכסו וכבר התבאר
 בסדסים הפוללים כי האכילה תהיה בפנות חלזה
 הוא מבואר כי מ' שהאכיל כוית מבשר הפסח
 לישראל מטומר מזה בלח העשה וכל פבר וזם

מקנת כסף הוא פבר סגופו קני' כמו עבר כנעני
 ומלתה חזקו או יאכל בו . ראוי שתירע טוחן
 זה המומר שב אל הפבר כי כבר יתבאר
 ממה שאמר אחר זה וכל פולל לז' יאכל בו טוחן
 הפבר הפולל אוכל בו ואלס ומרז או יאכל בו
 הוא שב אל המים סוכר ויריכה בזה שהארוך
 הוא חסר לאכול מבשר הפסח אם יהיה עבר
 חסר גופו קני' לו ערל תוסב וטפיר תוסב
 הוא גר תוסב והוא חסר קבל עליו טלח לעבור
 ענ' כי בזולת זה לא נניח אותו ליסב בארצנו כמו
 שיתבאר בגה' במה טיבא . וטכיר הוא הפבר ש'
 טוחן גופו קני' לו והנה למדה אותנו התורה ש'
 שאנעפ' טיהיו התוסב והטכיר מולי' לא יותר לז'
 להאכילת הפסח ומזה המקום נלמד שהעבר ש'
 סגופו קני' יותר לו לאכול מבשר הפסח כס' טמורל'
 כי הוא יותר נקטר לאמונתנו מהתוסב ובטכיר
 ואלי' היתה כונת התורה שיתיה הפבר הנה חסר
 מאכילת בשר הפסח היה ראוי שתבאר זה הדין
 בפבר ונרע מזה טכן הדין בתוסב וסכ' בבית
 אחר יאכל ירע כי הבית יאמר המקום המוקף
 מחייכה והנה ימותה התורה שהנמנין על הפסח
 יאכלוהו במקום אחר יגבילוהו מחייכות לז' בב'
 מקומות והכונה בזה היא שיהיה הפסח בכללו
 נאכל במקום אחר יחד . לא תרביאו טן הבית מ'
 מן הבשר חויכה ראוי שתירע כי ההויכאה הוא ש'
 טיפקוד המרס הרבר מהמקום מה ויזכיאהו
 מים ויכחהו חוץ מהמקום הרמסון ולזה הוא
 מבני' טלח יעבור המרס על לז' זה אם לא יקח
 הבשר מהמקום שהוא בו ויזכיאהו חוץ למקום
 ההוא ויכחהו טס אבל פקר ולא הניח זז הטח
 ולא פקר הנה חין זה הרמאה אבל הוא קימת
 ממלכות ההויכאה ולזה הוא מבואר טלח יתחי'
 על זה מלקות וכבר נבאר עור בגה' ריפ' ההויכאה
 מפל' הביאור במיכ' שבת וראוי גכ' שתירע סמינ'
 חייב על הויכאת הבשר אם חין בה כוית כי לא
 יפול טס מאכילה בפחות מכוית
 והנה למרז זה ממה שאמר בראש הפסוק בב'
 אחר יאכל וזם לראיה כי יפול טס אכילה בפחו'
 מכוי' כי ברבר נאכל ידבר וזם כי לא יכל בפחו'
 מכוי' כמו שהתבאר בסדסי' הכוללי' ומזה יתבאר
 שאם לא היה הפבר ראוי לאכילה לז' זה טבה
 שיהיה זה לא יתחייב טליו אם יזכיאהו

מקנת כסף הוא פבר סגופו קני' כמו עבר כנעני ומלתה חזקו או יאכל בו . ראוי שתירע טוחן זה המומר שב אל הפבר כי כבר יתבאר ממה שאמר אחר זה וכל פולל לז' יאכל בו טוחן הפבר הפולל אוכל בו ואלס ומרז או יאכל בו הוא שב אל המים סוכר ויריכה בזה שהארוך הוא חסר לאכול מבשר הפסח אם יהיה עבר חסר גופו קני' לו ערל תוסב וטפיר תוסב הוא גר תוסב והוא חסר קבל עליו טלח לעבור ענ' כי בזולת זה לא נניח אותו ליסב בארצנו כמו שיתבאר בגה' במה טיבא . וטכיר הוא הפבר ש' טוחן גופו קני' לו והנה למדה אותנו התורה ש' שאנעפ' טיהיו התוסב והטכיר מולי' לא יותר לז' להאכילת הפסח ומזה המקום נלמד שהעבר ש' סגופו קני' יותר לו לאכול מבשר הפסח כס' טמורל' כי הוא יותר נקטר לאמונתנו מהתוסב ובטכיר ואלי' היתה כונת התורה שיתיה הפבר הנה חסר מאכילת בשר הפסח היה ראוי שתבאר זה הדין בפבר ונרע מזה טכן הדין בתוסב וסכ' בבית אחר יאכל ירע כי הבית יאמר המקום המוקף מחייכה והנה ימותה התורה שהנמנין על הפסח יאכלוהו במקום אחר יגבילוהו מחייכות לז' בב' מקומות והכונה בזה היא שיהיה הפסח בכללו נאכל במקום אחר יחד . לא תרביאו טן הבית מ' מן הבשר חויכה ראוי שתירע כי ההויכאה הוא ש' טיפקוד המרס הרבר מהמקום מה ויזכיאהו מים ויכחהו חוץ מהמקום הרמסון ולזה הוא מבני' טלח יעבור המרס על לז' זה אם לא יקח הבשר מהמקום שהוא בו ויזכיאהו חוץ למקום ההוא ויכחהו טס אבל פקר ולא הניח זז הטח ולא פקר הנה חין זה הרמאה אבל הוא קימת ממלכות ההויכאה ולזה הוא מבואר טלח יתחי' על זה מלקות וכבר נבאר עור בגה' ריפ' ההויכאה מפל' הביאור במיכ' שבת וראוי גכ' שתירע סמינ' חייב על הויכאת הבשר אם חין בה כוית כי לא יפול טס מאכילה בפחות מכוית והנה למרז זה ממה שאמר בראש הפסוק בב' אחר יאכל וזם לראיה כי יפול טס אכילה בפחו' מכוי' כי ברבר נאכל ידבר וזם כי לא יכל בפחו' מכוי' כמו שהתבאר בסדסי' הכוללי' ומזה יתבאר שאם לא היה הפבר ראוי לאכילה לז' זה טבה שיהיה זה לא יתחייב טליו אם יזכיאהו

אין לה לכת נאמר רבך ושמרתם את העבודה
הזאת וכבר יורה טוה המאמר שב לטחיתות
הפסח שכבר ביחד אחר זה העבודה אשר תהיה
לרודות היוזב פסח לה וזה לחמה טההוזה
על המסוקוק ועל המוונות לא היתה ולא בפסח
מיכרים והנה הסכל יחייב זה וזה כי המימה ת
הזאת לא תהיה מיתגת ולא בפסח מיכרים בפני
הבית כמו טהתבואר בזה המקום ובפרטית רמה
אנכי וטס היו ההנאות בכללם במובח ורבקרטי
הקריים ולא היתה ההנאה במקום אחר כמו
שיתבאר בפנין הקרבנות אבל חייב בפסח מ
מיכרים טוהיה ההנאה בו בזה האופן כי לא היה
להם או בית מיחד להם יתבולה ויקוד הפס
ויסתחוו רל אל הסס יתבולה לתת תורה לו על
הטובה אשר אמר להשיב להם היוטב כל כסאו
רל טהיה רואי טיהיה יוטב על כסאו ולהיות רל
המלוכה אחריו פי הממלאכה תהיה לבכור כפי
הנהוג בבית הבור רל בבית האסורים גם אתם
גם בני ישראל הנה זה מנהג הלסון כמו גם לך
גם רל לא יהיה והדימון בזה טיימנו האנטיים
והנטיים והטק וילכו דרך טלסת ימים לובח לה
נאמר טאול גם בקרנס קחו רל טמה ט
טטאולתם גם מקנני ילך פמני לא תטאור פרסה
הנטי נותן להם רשות על זה וברכתם גם וזתי
רל טברכתם תבואו אלי במה טאטיב להם מטלי
כטעם ברכת אובר טלי תבוא הדימון בזה רל רי
טאולח אתכם עם כל אשר להם אבל אוקן להם
עוד מטלי באופן טתברכני כמו טטאול ממני
מטה באמרו גם אותה נתן בידינו ובחיס וטולות
ירמה טהוא נתן להם ממתנות רבות ביאתם
לרמותי הפלא טעטה להן הסס ית' פודר כי ה'ית'
נתן את רן העם בניני מיכרים ומפני זה השיב
להם מטלו ותחוק מיכרים הדימון בזה יד מיכרי'
או ארץ מיכרים כלנו מתיס כטרג'
והדימון בזה טהס כלס ודרכים אל המות אם לא
יסולחו בני ישראל פטאודתם הס כלי טלטי'
בהן הביכח וישאילוס רל מיכרים היו מתבודדים
פטיכמס להטאול וזתם מה טלא טאולו מהס כי
פנק הכי' ית' חן העם בפני מיכרים ויניכר את
מיכרים הוא מפנין הפרטה והברלה כטעס ו
ויתבטלו בני ישראל את עדים מהר חורב ויכר
מלהים את מקנה אביסם ויתן לי והדימון בזה ט

טהפריסו והברילו מהס כל הרברים היקרים ס
טהיו להם ונטאום כמו טייכר הפס יתע' להס
להס כטעס
מוות וולף רגלי הגברים לבר מטק הנה ספר
זה להוריט שכבר נתקיס הייכוד טייכר הטי'ית'
ליטקב שכבר יעטהו לר' גרול במיכרים טיהס
לא ידרו טס כי אם בטכפסיס טעס ולא אורך הזמן
טיימנו מיס בזה הרברי הנפלה וגם ערב רב
פלה וזתם הס האנטיים טנתערבו עמהס מטאור
הזומות כמו המיכרים ווולתס והנה טתערבו ט
עמהס לרמותס חוק הפלואיס כטטכו להס והנה
הקריים לזכור האנטיים טיימנו מיס ואחריו כן
וכר המקנה כי זהו הסרור הרואי ויאשו את
הביטק אשר הוימנו ממיכרים עוגות מיכות כי
לא החמיץ הביכח טריין חלל יכלו להתפכב טס
באופן טיימנו עמהס לחס לאכל ולזכר זה הטען
ימה הסס יתבולה טטאול מיכות בטכפס ימי
תפסח ומזכב בני ישראל אשר יטכו במיכרי'
ארבע ממות טנה תחסר מלת ער וכנה ארבעים
יכנו רל טהרימון בו ער הארבעים יכנו כמו ט
טטבואר טס בגה והנה הדימון בו הוא טיטראול
יטכו במיכרים ער תל טנה ולא פודר מוזי זה
נת התחיל זה החטבון והנראה בפנינו טוה
החטבון מתחיל אם מעת טנולר יכחק אם
מעת טבואת הבררים כמו טבימנו בפרסת לך
לך והנאות בפני בזה טהחטבון מתחיל מ
מעת טבואת בין הבררים והיה טבואת בין
הבררים כמו טו טכיס קודס טנולר יכחק וטייה'
זה החטבון מתחיל מעת הנבואות הוה והנה
ארבע ממות טנה טאמר ה'ית' לאברהם התחילו
מעת טנולר יעקב כי הוא היה הראשון טגר
בארץ לא לו גרות מתמיד והנה יטמו ישראל
קדם הקץ טנאמר לאברהם כמו ארבעים וחמט
טנה והוא טבואר טאס היו ישראל טלמיס
היו טחלים הארץ תכף ימותס קודס הקץ ולוה
טלח מטה מרגלים לתור וזת ארץ כטטן זמן מ
פוטט אחר ימותס ממיכרים אבל הטו פוטטו
ונתאחרו טס במדב' ט טנה ואחכ ירשו אר' כטט'
פלידי יהוסע והנה עכפ' נתקיימה להס יחוסת
הארץ בבוא הקץ טייכר ה'ית' לאברהם אם קרס לו
זמן פוטט כמו טיתבואר מדברינו במה טיכוא
רל שכבר נחלו וזת הארץ קדם הקץ

הוא מסור להם כי אשיר תקראו אתם כבר כתב
זה בטי מרה ואורס אמר במועדים כי מה טהור
מסור לבר מזה אינו כי חס לקבוע החדש
מועדות והוא ביום ל מהחדש או ביום לא

השרש

הדביפי הוא טאטפ' טיקרוטי
החדש יהיה על פי הדמיה הגה
הקריאה היא המקדשית לא הראיה ולפי טכבר
יפול ספק בראיה כי אפשר טירחה לפעמים רבות
הירח בעבים היו בר' חוקרים העדים בוי זה
מיכב רחו את הירח ולאי זה יכר היה מטה וחס
ידעו מדרך החכמה טוה בלתי אפשר יחסו זה
לטיבות יקרה בראיה ולא יקריטוהו וחס מתברר
להם בלי ספק בזולת ראיה טהידיח יכול להראות
יקריטוהו בזולת ראיה כבר נתבאר זה בב' מרה

השרש

החמישי הוא טוה העד' רוחה
את השבת רוכה לומר הליכה
העדים לבר לפי טולא יהיה קרוט החדש בזולת
עדות והתו' חייבה שתהיה ואת הקריאה במועדה
ולא יתכן שתהיה במועדה בזולת זה האוש' והנה
גכ' בזה תלרי' תקון המועדים ותקון קרבן המיסוף
טירחש חדש ולזה הוא מבוואר טאס היה ביטהס
ובין בר יותר ממהלך יוס וחדר לא יותר לעדים
ללכת לבר בטבת כי לא יקובל בטבותס תעלות
בקרוט החדש כי טבר יהיה לה טלטיס ואחר מן
החדש ותי הוא מקודש בזולת ראיה לפי טהוה
מבוואר טולא יתכן טיהיה בין חדש לחדש יותר
מטלטיס יוס כבר נתבאר זה בדאטון מרה

השרש

הטטי הוא טיקבונ החדש ו
והטטב הוא מסור לבית דין
הגדול והיה זה טן כי חס היה אפשר זולת זה הנה
יקרה טיהיו המועדים בלתי נופלים בזמן אחר
לכל יטראל והמטיל כי יתמן טבידטיליס יראה
הירח ובטכו לא יראה ובבית דין טבידטיליס
יקרטו את החדש ביום אחר ובבית דין טבעכו
יקרטו את החדש למחרת היום ההוא וזה רבר
בלתי ראוי כי כבר חייבה התורה טיפולו בליטור
במועדים במקום אשר יבחר הטס

יטראל חס וכל ממנה טבר בלמוי תורה אחת
יהיה לכס ולגר הגר בתוכס רוכה לומר לענין
המיכות בכללם כי לא יתגייר הגר לקיים קצת
המיכות זולת קצת וזה כי התורה היא טמוס אחר
טלס אין להוסיף ועליו וזין לגרופ' ממנו כמו
טטוכר זה בתורה יויה בעיטס היום הזה וגו' הוא
רבק טס מה טאחר זה והריטון בו כי בעיטס היום
הזה טהדיפיו יי את בני יטראל מארץ מיכרים
על טבחותס בו ביום רבר הטס יתעלה למטה על
מטת בכרות ובו ביום אמ' מטיה ל העס טיזכור
היום אשר יכאו ממיכרים וכל הדברים הטמטיס
לזה בר פרטית יהי בטלח הנה זה ביואר קצת
דברי זה החלק מרברי הפרטיה וטאר הדברים
טבחו טס הם מבווארים בטטטס עס מה טיקרס ל
לנו בזה מהדברים ואורס התועלו המגיטו ממנו

התועלות

הראטון הוא במיכות והוא
לומר מה טיטינו בו לקבו'
החדשים ולחשוב הטטיס והתכלית המגיט מוזת
המיכה הוא קיוס המועדים בזמנס כי עטיטס
תלוי בקבונ החדש והטנה וזול' התועל' הפוגיע
מקיוס המועדי' בזמנס יתבאר בגה' אצל המזמ
באחר וחדר מהס

השרש

הראטון הוא טיקבונ החדש
יהי מתחלת רחשו הירח כמו
טביארטו ולזה הוא מבוואר טבר יטטרכו לקנות
וזת היריעה בעדות מן הדואיס הירח בחידוטה
כי לפעמי' יראה לזה ולא יראה לזה לכ' מהסכות
וכבר נתבאר דיי זה העדות בו' ובב' ובג' מרה

השרש

הטטי הוא טיקרוט החדש לא
יהיה מלא ביום לפי טקבון
בר' לקרטו וקרוטס וזתו היא פטולה מהפעולות
במיכות וחס לא יהיו לפי הנהגה כי חס טמו טיהת'
בטרכיס הטולליס ורזה יחויב שתהיה
וזת ההקדטה והקריאה מהס ביום כמו טט' אשר
תקראו וחס במועדים מקראי קודס וכבר נתבאר
זה בטטי ובג' בחוטס הטנה ובראטון מסטהדיין

השרש

הטליטי הוא טכוסר קרטו
בר וזת החדש הוא מקודש וזן
על פי טכבר טטו מו טגגו מו הזיון כי הדבר הז'

ענין שבת
ענין שבת
ענין שבת

אתה וביתך שהרי כון בו חבורת המתקבצים ב
בביתו מהנטיים והטף ובני הבית בכללם ויהיה
הריכון בו שיאכל הפסח בחבורה אחת לא בשתי
חבורות ולפי שאמר לא תריכא מהבית מן הבט'
חריכה למדנו שהמקום אשר יאכלו בו רוח
שהיה מוקף כרי שיתכן בו שיוכיאו אותו מיט
לחוץ ועצם לא תטברו בו רוחי שיתרם לא יקרא
העצם הטיחוס ומה שירמה לו כי הוא נאכל
אפי' בטור ואולם יקרא מה שלא יתכן שיאכל לפי
הנהוג ומטפי' שיאכל בגדי' הרך ולזה לא יתחייב
מיטוס שבירת עצם אלא בעצם שאין מדרגו
שיאכל בטור הגדול אחר שנתבשר כי אינו
נהוג שיאכל העצם אפי' כזה גם בטה ולפי שאמ'
לא תטברו בו למדנו שעל שבירתו חייב לא על
שריפתו ועוד שכבר נתבאר בפרשת בהעלותך
שכבר יתחייב אפי' בטור שחייב לטרוף וזה
שכב' נאמר בס' לא יטאירו ממנו עד בקר ועצם
לא תטברו בו ותטה יתבאר מזה שכבר יתחייב
על שבירת עצם אפי' בסת' שהוא פסול לפי שכב'
כפלה התורה לזכור אזהרת שבירת עצם בזה
המקום אפילו על מה שיאכל מהבט' לחוץ וכן
התבאר מזה המקום שהיה הבט' שהיכיומה
חוץ שהוא אסור באכילה כמו שנאמר לא תריכא
מן הבית מן הבט' חריכה ועצם לא תטברו בו
ולפי שאמר בו שהוא טב אלא הבט' קוצר
בזה הפסוק למדנו שאינו חייב מיטוס שבירת
עצם אלא אם היה בו כוונת בטור או מוח כי כן
שיטור הבט' הנזכר כמו שיבארנו והנה יתבאר
בפרשת בהעלותך שכבר יתכן שיהיה נעשה
הפסח בטמאה שכבר יתכן שיבינה נעשה הפסח
בטמאה כמא' היו רב הקהל שמואס ולפי שכתב'
העצם הטה האזהרה בה חרוש הטה לא יהיה
גיהג' אלא בפסח הנזכר בתורה שהוא בא בטרה'
והוא גכ' הנהוג על הרוב ואולם הפסח הבא
בטמאה לא יתחייב מיטוס שבירת עצם והטעם
כי אזהרת שבירת עצם עס שהיתה להעיר על
החפזון שיטור בו לאכול בט' הפסח' פר' שלא
היה להם פנאי לטבר העצמות הטה גכ' לכבוד
חקרבן שלא ינהגו בו מנהג גרגרנות ואולם ה
הפסח הבא בטמאה כבר הוסר הכבוד ממנו עד
שכבר יאכלוהו השמואס כמו שנתב' בטה בפרשת
בהעלותך ולזה לא הקפידה התורה אם ישבר בו

אפי' כן
אפי' כן
אפי' כן

עצם ואולם אמרנו שאזהרת שבירת עצם הוא
לברו חרוש לא וולתה לפי שאמר האזהרות
והמיכות הנשפלות בה ימיכא להם דומה בשאר
הקרבנות וזה שבפנין יכלי אשר יחרה התורה
בפסח כזה פירמנו באיל טווי' שיחרה בו התורה
הבטור וענין היותו נאכל להנטיים מיוחדים במ
במקום מיוחד כן מיכאנו בקרפי הקרטיים שהיו
אוכלים אותם אהרן ובניו לבר בחיסר אהל מעד
והנה תמצא בהרבה מהקרטיים אשר יוכא כמו
שיתבאר בגה' בפנין הקרבנות ואמנם אזהרת
שבירת העצם לא נמיכאת ולא מה שירמה לה
בשאר הקרבנות ולזה אמרנו שהוא חרוש כל
פרת יט' יטסו אותו מגיד ששפי' היות הטה נקח
לבית אבות או לאדם ולשכנו לא היה אלא
בפסח מיכרים אכל בפסח דורות ימנה עס פי'
שיריכה עד שכל פרתי יטראל אפטר שיתחברו
בפסח אחר אם היה שיהיה בו רי' וזאת העטיה
הוא לטיחוס אותו בין הערבים ולמדנו מזה טויה
חובה לכל אחר ואחר מיטראל וכי יגור
אתך גר הוא גר יכר טנתגיי' וקבל עליו עול
מיכות התורה - המול לו כל זכר ואו יקבל
לשטותו ריכה לומר שלא יותר לשטות הפסח אם
לא יהיו נמולים כל חוכרים אשר הם לו כמו בניו
וילידי' ביתו ומקנת כספו שגופס קנני לו וזה עס
שהוא מבוחר בנשטו שכל אלו נכללים במה ט'
שאמר המול לו כל זכר הנה הוא מבוחר מענין
מה שאמר הטס יתעלה לאברהם שימול לו כל
זכר ואחכ' ביארי יוכל לו בזה ילידי' ביתו ומקנת
כספו ודארי' שיתבאר לנו מזה כי כמו שימנט
הגר מעטית הפסח במילת בנו ועבדיו כן הענין
גכ' ביט' כי לא החמי' התו' בגר יות ממ' שהחמי'
ביט' אכל רב הכתו' בהוה לפי טויה העניי' יתכן
שימטא בגר יות ממת' שיימכא ביט' וזה מבוחר
בנשטו וכן יתב' מוח טמילת בפיו ועבדיו מעכ'
אותו מאכילת הפסח כי כבר נכלל בשטית הפסח
האכילה וזה יתב' ממה שאמ' בפר' בהעלותך ככל
חקת הפסח יטסו אותו וזה פלו חק' האכילה כמו
שית' סס ועי' כי סבר פירא' כי מילת העבר מעכב'
בשלי' מאכילת הפסח כמו שנתב' בוחת הפרטה
ולזה הוא מבו' טמילת בטו ועבדיו מעכבת אותו
מאכילת הפסח והיה כאזרח הארץ לכל דיני'
וא המיכו' וכל פרו' לא יאכ' בו אפי' היה הבר

שחיטה ויטחטוהו לטם פסח כדי שיתגן לטם
 בפעל הזה ויתבוננו בו וכבר תמימה במפילתו
 מה שיביד על וזאת הכונה כאמר מפני מה הקדים
 לקיחת הפסח לטחיטתו לפי שהיו טיפוסי יטר'
 בעז במיכרים ונוד אמרו טם בבואו נטיכו וקחו
 לטם ר' יוסי הגלילי וזמ' מסכו ידיכ' טבו והרבא
 במיכות וזולס טרטי וזאת המיכה הם אחד פטר

השרש הדונסון הוא טיפיה זכר בן
 טנתו וטלא יהיה בו מוס מן
 המזמין הפוסלין בקרבן כמו טיבא בגזר הכז
 ונתבאר בכללות בטטה מבכורות

השרש הטטי הוא טתיה שחיטתו
 בחי' היום כי אז הוא בין
 הערבים ואם טחט קודם זה לא יבוא אחר זה
 יבוא כל היום כלו כבר נתבאר בטיטי מפסחים

השרש הטליטי הו' מה טיפיה טחט
 בפרסוס גדול טנאמ' וטחטו
 אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ולזה לא
 יטלס בפחות מטלטה קהלות כמ' טביאר ואין
 קהל בפחות מבטרה כמו טהתבאר מפני הודות
 הגדר ולפי טלא נודע מזה המקום אם יבטרך
 טיפיו טם אטלו הקהלות יחד אז בזה אחר זה
 היכריכו חכמים טיפיו טס ג' כתות בזה אחר זה
 והיה בכל כר וכר ל' כבר נתבאר זה בח' מפסחים

השרש הד' הוא טאין טיפין טיחטיין
 את הפסח לא למכרי טיחמרי
 במכסת טפיו איט לפי אטלו תכוסו על הטיה כב'
 נתבאר זה בב' מזכחי טובט' מפסחים
השרש הה' טאין טמין עליו חלא כל
 זמן טיהוא חי לא אחר זה טט'
 תבטו על הטיה ואינו טת לאחר טטחט והיה זה
 כן לפי טילח טטחט לטמו כבר טת זה בט' מפסח'

השרש הטטי הו' טאין טיחטיין אותה
 של מי טודנו יטול ו' ו' ו' ו' ו'
 כות בסר טנאמר לפי אטלו תכסו על הטיה כבר
 נתבאר זה בטיטי
 מפסחים

טוכרנו במה טיקרס ויחריב טיהיה ואט חרטיס
 כאמרו החרט הזה לטם ראט חרטיס ולזה אין
 כח בבית דין לעטותו אדר טטי

התועלת

הטטי הוא ברשות והוא ל
 להודיע כי בטי המטפחה
 ראוי טיהיו קרובים קיכט לקיכט כדי טיגיט מ
 מהאחר מהם אל האחר העזר הרואי ולזה יכותה
 התורה טיקחו הטיה למטפחותיהם להורות ט
 טאטטי המטפחה האחת היו יוטבים זה אטל זה
 כי פסח מיכרים היה בבתי האטטיס העוטטיס וזתו
 ולא היו ירכאים איט מפתח ביתו כל הלילה ולזה
 הקפידה התורה בפסח מיכרים טאם יטעט הבית
 מהיות מטיה יקח הטיה הזה הוא וטכנו הקרוב
 אליו במכסת טפשות

התועלת

הטליטי הוא במיכות והוא
 לזכור מה טיטטוטינו בו
 לעטות הפסח מטיה תמים זכר בן טנה וזולס
 התועלת המגיט מוזאת המיכה הוא להעתיק יט'
 מאזנות המיכרים הנפסדות כי הם היו מתעבים
 זביחת הטאן ואפילתם לחוטבם כי לטיהם יהיה
 מול טלה ולזה יכה הטס יתעלה לזכוח הטלס
 טביטין והוא הזכר תמים בחרט המכיב בין ה
 הערבים והוא בחי' היום כי מן יהיה מול טלה
 בחי' הטמים ויהיה בתכלית כחו ויכה טיהיה
 בן טנתו כי בזה יהיה מן הזרו יאחר ומן העטיה
 כנגד האמונה ההיו ולפי טיהם היו חוטבים ט
 ט לטיהם יהיה טטיפט באט עס מי טיעטיה כנגד
 מפני טהו' ממזלות הויט הפליג הט' ית להתיכ'
 כנגד זמ' האמונה ויטיה טיטלה הטת בכללו באט
 ואטו פל כרעיו ועל קדכו כי בזה האופן יהיה
 ההתנגדות היותר נפלא טאפטרי לאמונת מיכרים
 ויטיה עס זה להזות מדמו על המטיקוף ועל טתי
 המזוות באגדות מוזב לעטות כנגד וזאת האמונ'
 לפי מה טאפטרי ונגלה להם כי זה העוטל אטרי
 היה ראוי לפי אמונת המיכרי' טיגיט להם בטבות
 רע נפלא מלטי מיכרי' הי' היכלתם מהרע הנפלא
 טהגיט למיכרים ולזות הטבה בעינה הטחית ה'
 יתע' ברילה ההוא כל מלטי מיכרים כדי טיטלס
 לטראל העיטק האמונה ההיו הנפסדות ולזות ה
 הטבה הקדים לקיחתו ר' ימים פרי טייתו בו יט'
 בזה הכטיין ויתנו אל לטם מוס האמונה ההיו
 ולזות הטבה חוייב טיהיו נמטין בו וזכריו קודם

ולוה יחויב שיהיה זמן המועדים אחד לכל ישר' ובוה יתבאר שנה יחוייב על פי הבר' שהיה טס הכולל לכל ישראל כמו שנתבאר זה בראשון מסנהדרין ובט' מברכות

השרש

הטביעי הוא טראוי לבר' ט' טיוסיו בקצת הטניס חרש' אחד באחריתו כרי' שיהיה חרש' ניסן בחדש האביב כי כבר דקדקה התורה בזה כמו שזכרנו עט טאי אפטר לקרב העומר בשטה עטר בניסן אס היה ראש חרש' ניסן קודם חרש' האביב ולוה יחויב שיהיה בחרש' האביב לפי המיסאות וכבר יעמדו על זה עוד מפני התקופה השמיטית שאס לא תהיה ער שטה עטר בניסן יכטרך לעבר הטנה תהיו כי כשהיה הענין בזה התנאי לא היה החרש' ההוא לפי הנהוג חרש' האביב והנה זכרה התורה כבליל טו' היה אז חרש' האביב אמר כי בחרש' האביב הריכאון יי' ליהיך ממירי' לילה חומר היום אנתס יורמיס בחרש' האביב מ מגיד שבחמטה עטר בניסן היה חרש' האביב וכבר יעמדו גם כן על זה מפני פירות האילנות אס לא יהיו ער הנה בתנאי הנה בתנאי הנה הרמז' שיהיו בו אכל חרש' האביב כבר נתבאר זה ברה' ובא' מסנהדרין ורמז' טלא יעלס ממנו טלא יתכ' לעבר הטנה מפני הפרדוקסיר כי החרש' הבא אחריו לא ימיכא כו' גכ' אביב ולוה רמז' וזו שיהיה פסח טהוא חרש' האביב לא יתנהג עט טבנה יותר בחרש' ליסדוא וימיכא להס המוון ית' ממה טימיכ' להן עברו הטנה ולוה הו' טייט' לבר' לפב' הטנה מפני הבצרת כבר נתב' זה בא' מסנהדרין

השרש

הטמיני הוא טייט' לבר' לעבר הטנה ולסכה מן הסכות מן הדברים הנלרס למועדים כמו פליית הדג' טום לא יתכן טייט' זה ער החרש' הבא אחריו כאלו תאמר קלקול הדרכי' ולא יוכלו עולי רגליס ללכת בהס ער טיפסאן הגטמיס ויתקנו הדרכיס אז טעמדסו הגטריס ולא יוכלו יסדואל בזולת סכנה לעלות לרגל ומפני גליות יסדואל מעקומס ולא הגישו עריין במקום טיוכלו להיות טס בעת ה המוגבל ורבר זה יתבאר ממה טעטה חוקיהו טנאטי ויוצק המילך וטריו וכל הקהל בירושלס

לעטיו הפסח בחרש' השני כי הכהני' לא התקדשו למדי והעס לא נאספו בירושלס וזה גם כן עט טהוא ביר בר' לקבוע החרשיס והטניס לפי מה טיריסו כמו שזכרנו יט' לו טרש' מבואר בתורה וזה טכבר נתבאר בפר' בהעלותך טהפסח ידחה לחרש' טטי' לאשר היו בדרך רחוקה באופן טלא יוכלו להיות במקום אשר יבחר יי' בחיטי יוס' יד' לחרש' טסן אז לאשר היו טמאי' לטפס ארס ולפי טנה לא יהיה ולא כאשר היו מעוט הקהל בזה האופן כמו טהתבאר טס הנה כשהיו רוב הקהל בזה תבואר טלא ירחו לפסח טטי' יתכן טיעבת הטנה מפני דרך רחוקה אן לא מפני הטמאה כי הטמאה רחוקה ביכבור כמו טיתבואר ולפי טהוא עבר טנה לפי טהכהניס לא התקדשו למדי כמי אפטר לעטות הקרבן מוולתס למרו מזה גם כן טבטביל תנודי פסחיס טאברו הגטמי' יט' לבר' לעבר הטנה כי בזול' זה לא יתכ' שיאכלו פסחיה' עולי רגליס כי יחויב להס לאכלו יכלי אט' חזין רמז' טייט' חטו הפסח אפ' לא לתכלי' טייט' חטו והוא מבואר טאס לא תהיה ביר' בית דין לעבר הטנה מפני לו הדברים לא היו פוטיס זה חוקיה וסיעתו לפי טכבר יראה מהמקום ההוא טכבר טנג' בזה חזיהו טנג'ת מה כמו טביארנו טס הנה חקרו רזל' על הטנג'ה טאפטרס סתיוחס לו בזה טלא טראה להס טייט' חוקיה לרחות לפסח טטי' כליסדואל מפני אלו הדברים אמר טמה טאמר בזה המקום טעטנו הפסח בח בחרש' השני היה טכבר עברו הטנה ביוס טלטי' בארר ולפי טראוי לקבנו קודס ניסן אס באו עדיס טראו הירח טעטה בו פסח החרש' והוא מבואר ברברי' רזל' טאס עברו הטנה ביוס' ל בארר מעוברת ולוה יראה לי טכבר עבר הטנה אחר טטקב' ניסן ולא היה להס כח לעבר הטנה אחר זה כי יחוייב בחרש' ההוא שיהיה ראש חרשיס וכבר נתבאר זה כלו בראשו מסנהדרין וחולס מדברי סופריס יחוייב טלא יעברו הטנת ביוס' ל' בארר לכתחלה אן אס עברה מעוברת

השרש התטיעי הוא טאיין מ מעברין הטנת אחרס טקרטו בית דין אט החרש' ולא ביוס' אחר וט וטלסיס בארר טהרי' הוא ניסן ואף על פי טלא טראה הירח כמו

כרמות נוסעים כדי שיטלמו מהלכם בדרך וזוה למדנו מהתורה אשר יבנה הכס יתע' שיאכלו בו הפסח רל' טיהיו מתניהם חגורים נכריהם ברגליהם ומקלם בידם ושיאכלו אותם בחפזון כדי שיהיו ברמות נוסעים וכבר זכרו זה התעורר במפילת

התועלת

התטיבי הוא במינות והוא טיבבר נזכר מה טיבטווינו

בחמשה עשר לחדש ניסן ריבנה לומר שנקריב טלמי חגיגה והנה נזכיר התועלות המגיעות בזה בזכרו מינות חגיגת הרגלים בכללם

התועלת

הפטיירי הוא במינות והוא לזכור המינות טיבטווינו

להטבית טאור מבתינו ביום יד' לחדש ניסן והנה התועלת המגיע בזה הוא להרחיק מאכילת החמץ בו ימי הפסח והתועלת בזה הו' להזכיר יציאת מצרים שהיה בזה האופן הנפלא סימי ט' שהקטנה לבו ומאן יטלחם מזון נפלא הוכרח לגרשט מטס במהירו' עד שלא יוכלו להתמהמה עד שיתחמץ העסה אשר במינותם

התועלת

היא הוא במינות והוא לזכו המינה אשר טיבטווינו לטבות ביום ראשון שלפסח מכל מלאכת עבודה והמינות טיבטווינו לטבות בזה האופן בטיבי' שלפסח והנה התועלת המגיע בזה הוא להזכיר יציאת מצרים אשר הוא מביא להאמין בטיס ית' אמונה נפלאה והנה היה זמן זה החג ו' ימים לפני שהיו ימי' הם כמו תקופה ירחי ויט' לה מהומ רוסים נפלא ברברי הטיבטי'

והנה הוא הזמן היותר קצר שימינו טלס ויהיה מקובץ מימי וזה מבו' למי טיעין בחכמי הנכבדים והנה לא נאסרו כל יל' הו' ימים בעטיית מלאכה כדי שלא יכבר זה פלינו ונאסרו כלם באכילת החמץ כי זה לא יכבר מזה לכל האנשים וחולס טרטי' וזאת המינות הם ג'

השרש

הוא הו' שיחטיבהו כפפר והדו' לו ממה טאורנו דאו' לאכילה קרס הזמ' כי חו הוא טליט עליו ויכול לטבית מה טייריבה לפני שהו' קנין מקטיני הוא מפני זה יכול להסכי' שלא ישתמט מהלחם ההוא בטימט המיורד בו מיכר מה שהוא לחם אבר' ישתמט בו טמוכס הפפר והחבן והדומה להם טטו'

היה נאכל על מינות ומרורים אשר עם הוראתם על החפזון הנה יט' במרורים תדומה למה שהוא נאכל אכילת טובע כי מה שהוא בזה התא יבוא הטבבים האלה לאכילתו למה טייט כהם מהבאות החפץ אל המאכל עם מה טימה שלא יטברו בו בו טיטס ימות לזה גכ' כי טן הדרך במה שלא יאכל אכילת רעבון והיה זה כן כדי שיהיה ה הסעודה טלמות בזה המזון באופן שיביאם זה לזכור יציאת מצרים כי בטבורו היתה ווא המינר' כמו טנתבאר זה בטביעי מפסחים

השרש

הרביעי הוא שיהיה נאכל על מינות ומרורים טטאמר על מינות ומרורים יאכלהו וראוי שתרגע טו' מינה מינה בפט ביממה כמו טנתבאר באכילתה אך הוא טלוח למינות אכילת בסר ולזה אמ' יאכלהו טהוא טבואל הבשר והוא מבואר טחם וזן לו מינה ומדור ידכא יד' חובתו באכילת הבשר טטאמר ואכלו את הבשר עם ככבר יורה טו' טאכילתו על מינה ומרורים היתה להורות על החפזון ולזה לא יהיה זה מעכב מינות אכילת הפסח כמו טזכרנו כבר נתבאר זה באכילת' והנה המרורים הם עטבים מרים מרירות מה כמו החודת והעולטין ומרור ומה טידמה להם כבר נתבאר זה בטי' מפסחים

השרש

החמישי: הוא טמילת טברי ומילת בניו הקטנים מעבתו וזוהו מאכילת הפסח כבר נתבאר זה מפסחים

התועלת

הכטי' היא במינות והוא לזכור מה טיהוהרנו טלוח לאכול בסר הפסח נא ומבוסל והנה היתה וזאת האזהרה בעבור טנאכלהו יל' אס' לטבה אשר זכר במה טקדס

התועלת

הכטיבי הוא במינות והוא לזכור מה טיהוהרנו טלוח והיודי מבשר הפסח עד הבקר ולטדוף הנותר וכבר התבאר מדברינו התועלת המגי' מווא הזנה

התועלת

הטיטי' הוא במדות והוא טאין ראוי להולכי ררכים טיזכרו בטמדה ויטיטבו בה אבר' ראוי שיאכלו

השרש הסביבי הוא סמוך נמנין
של טני פסחים טנא על הסה
אל סה אחר הס טמניס לא על פניס והיה זה כי
כבר שרש חובו בראשון חסד פמנת פוליו כבר
נתבאר זה בט' מפסחים

השרש הסביבי הוא סמוך סתהיה
שישיתו כל פסח לכיס פסח
טנאמר וסחטו את הפסח ונח פסח ונבחת פסח
כבר נתבאר זה בראשון מזבחים ונח מפסחים

השרש התסיבי הוא סמוך רחוי להבין
קדשים לפסול טנא וסעט
הבית מהיה מטה חלקח הוא וסכנו וזה סרש
כולל לסאר הקדשים אך בימרה חתורה זה בפסח
טיהוא מן הקדשים הקלים וממנו נלמד זה הדין
בסאר הקדשים כי הם ראויס בזה הדין וכבר
נכתמטו רול בזה הסרש במקומות רבים פ'
מהתלמוד וממנו יתבאר סמוך רחוי לסחט הפס'
על היחיד וס אין רחוי לאכלו כלו כבר נתבאר זה
מתסיבי מפסחים

השרש העסידי הוא ססחיסת הפסח
גלה פנה ממה סהוא ניסמי
סמוך יסול לפסות קדס יד' הוא דוחה את הטבת
וס חל יד' להיזת בשבת לפי סכבר חיפה חתורה
טייהיה נטניה במועדו וזה הסרש פולל לכל מה
שיהוא קבוע לו זמן מן התורה כבר נתבאר זה
בו מפסחים ובי מערבין

השרש היא הוא שמיילת עבריו ומילת
בגין הקטנים טעכבת אותו
משטיית הפסח טנא המול לו כל זכר ואן יקרב
לפסותו כבר נתבאר זה במכילת'
התועלת הדביבי הוא במינות והוא
לזכו מה סטטוריטו לסחוי'
הפסח ביום יד' בניסן בין הערבים ונהה התועלת
המגייע מואת המיטה כבר התבאר במה סקדס'

התועלת החמיסי הוא במינות והוא
מה סטטוריטו לאכל הפסח
בליל טו' ונהה התועלת המגייע מואת המינות הי'
להזיכא יסדואל מואנות המיכריס כמד סזכרנו
ולואת הפכה בא היכווי בו טיהיה יכלי וס רחטו
על פרעיו ועל קרבו כמד סזכרנו למעלה בי כס

כטייכילה כלס יהי הפעול ההו' יותר חזק ההכעטה
לאלהי מיכריס לפי אמונת המיכריס ולואת הסכה
בפינה בא היכווי טיאכל בסלמות במקום אחר
וסלא ירכיאו מהבכיר חויכה וסלא יותירו ממנו
ער בקר כרי טיאכל בכללות בפעס אחת כי אין
מהנהוג טיאכל הארס בלילה כי וס פעס אחת
ואולס טיה הפעול היה חזק ההכעטה לאלהי מ'
מיכריס לפי אמונת המיכריס הוא מבואר מטה
סזומר וזה כי כל מה טיהיה העלמו ברבר אסר
יכווהו היה הבזוי ההוא יות חזק ולזה הוא מבנ'
כי זה היה בזוי נפלא לילה מיכרי לפי מחטבתס
כי הם היו מתעבדים אכילת היסא ונביחתו ובטולו
וכל אחר מואלי היה בזואת המיטה כואסן טיהיה
בו הבזוי יות נפלא והנה בא היכווי לסרו הטתר
באס לסכה בעינה אסר באה המיטה ליטלותו
באס וס' כבר וסרנהו במח סקד'. והנה ניכטוינו
לאכול הפסח על מיטה ומרורי להורו על החפזון
כי מי טיירכה לתקן הלחס במהירות יאפה אותו
מיפות ולא יכטרך להמתין ער טיחמיץ ולואת
הסכה בעינה היו כס מיני ירקות מדיס כמד חזר'
ומה סידמה להס כי חארס יטבול בהס כואסר
ידיסה לאכל בחפזון ולא יכטרך להמתין טיעטו
לו מטיני הכותח לטבול בהס פתו ולואת הסכה
קטטו וזו טיאכלו אותו בתאר סזכרה התוד' רל'
טיהיו מתטהס חגורים נעליהס ברגליהס ומקל'
בידס' וואולס סרטי' וואת המיטה הס חמטה

השרש הראסו הוא טיהיה טאכל יכלי
אס וולא פול' רבר אחר וואטפ'
טינתחמס הדבר ההוא באס כמד התגור ומה ס'
סידמה לו מהדבריס החמי' כבר ביא זה בב' וכו'
מפסחים

השרש הב' הו' טיהיה ביכלייתו ראשו
על כרעיו ועל קרבו לא טיטי'
קרבו לתוכי אחיה הדחתו כי זה יהיה כמד בטול
כי יתבטול כס בלחותו ולחות הבכר עס טיהוא
יכלי רבר אחר כי הוא נכילה מהחוס טיבו בטה
מחוס האס המקיף בו כבר נתבאר זה בו חפסחי'

השרש הסליטי הוא סרואי סתהיה
אכילת אכילת סובס כי יורה
האכילה הוואת יורה זה טכבר

התועלת

היג' הוא במינו' והוא לזכור
מה שצטטונו לאכל מינה
בליל טו' בניסן שנ' בצרב תאכלו מינות ותועלתו
להזכיר יציאת מצרים כמו שזכרנו במה ש
סיקרו חזק' ואת המינה הם חמטה .

השרש

הראשון הוא שיאכל לכלה
הנחות כוונת מינה פי' לא ת
תהיה אכילה בפחות מכזו' כמו שזכרנו בסרטי'
הגבול' ומינותה כל הלילה וכבר נתבאר זה מ
מחמ' מ' מפסחים ובעט' י' ממנו

השרש

הסני הוא סיהיה המינה מה'
המינץ כי הם אפס' בהם
החמץ וזה מבואר מי' הנחות הגר' כי כמו
שלא יקרא פור מי' שאין מדרך מי'ו סידאה כן
לא תקרא מינה הלחם הנעשה מור' מה שאין מ
מדר' להחמץ כבר נתבאר זה בכ' מפסחים .

השרש

השלי' הוא סיהיה ראיה
בכל מוטבות כטאמ' בכל מ
מוטבותיכם תאכלו מינות כבר נת' זה בב' פס' .

השרש

הרביעי הוא כוונת המינה
טוהגת בן בארץ בין בחו'טה
לארץ טנא' בכל מוטבותיכם תאכלו מינות כבר
נתבאר זה בב' מפסחים .

השרש

החמישי הוא סיהיו מינות
בלתי מיטרפות לר' וחר

כמו חלות תורה וריקין נזיר טנא' בצרב תאכלו
מינות בצורת לוי' ונאמר וסימרתם את
מינות שתי'ינה סמורות ל'ס מינה וזו' מינס
סמורות ל'ס מינה מלא ל'ס ובה סיהן במות
שמו והיה זה כן לפי שהמינה היו זכר ליציאת
מצרים וזו' המינות שהם עם טוס לוי' הם
לכוונה וחרת כבר נתבאר זה בכ' מפסחים .

התועלת

היר' הוא במינות והוא לזכר'
מה שהזכרנו שלא ימ'א
שאור בבתינו בס'פ' ימי הפסח וכבר זכרנו ב
במה שסיקרו התועלת הנגי' ממות האו'תרה והו'
להדחיקו מאכילת החמ' באר' הו' ימי' וחזק'
סרטי' ואת המינה הם ס'פ' .

השרש

הראשון הוא שאין הכר' בוא'
האו'תרה בין הבית ובין ה
הגבול' אחר לבנ' כי באי' זה מהגבול' סלו
סימי'א ס' שאור יעבור כל ואת האו'תרה וזה
מבואר ממה שאמר לא יראה לך שאור בכל ג'
גבולך וחזק' זכר בזה המק' ביל' לפי שמדר'נו
סימי'א ס' יחד כבר נתבאר זה בא' מפסחים .

השרש

הסני הוא שלא יעבר כל ואת
אם לא היה ס' זה הטאו' סלו
אך אם היה ס' זה הטאו' ס'ג'ר' וז' ס'ל' גבוה
פסוד וזה מבואר מאמר' לא יראה לך שאור כי
אין ס' דבר יחייב שלא יהיה זה הרין באו'תרה
לא ימ'א כמו שהוא ראוי באו'תרה לא יראה כבר
נתבאר זה בראשון מפסחים .

התועלת

הטו' הוא באו'תרה והוא
לזכור מה שהזכרנו שלא
לאכול אפי' הנרות חמץ והתועלת להזכיר
יציאת מצרים

התועלת

היו' הוא להודיע ס' כבר
נתקיים מה שיב' ה'ס'
מפ'ת בנוד' וס' כבר יד'אס או' פר'ה ממ'ר'ס
וי'אז ברכ'ס ג'רול

התועלת

היו' הוא להודיע ס' כבר נ'
נתקיים מה שיב' ה'ס' ית'
ליב'ב ס' כבר יב'טהו במ'ר'ס לג'ר' ג'רול .

התועלת

בית' הוא בס'מ'ת והוא לזכ'
מה שצטטונו לזכור
יציאת מצרים בליל חמטה פסוד בפ'כך

התועלת

הי' הוא באו'תרה והוא
לזכור מה שהזכרנו שלא
יאכל יס'דואל מפ'ס' מהפסח כי הפסח צ'ט'ר'נו
בו להק'א'תנו ומו'נה ס'למ'ה בס'ס ית'פ' ומי' ס'לא
י'ל'כ' . וזה אר' ראוי שיאכל ממנו ול'את הכ'בה
הז'הר'נו לא יאכל ממנו תי'פ' וז'כ'יר כי לא יכ'ס'
באמו'נת' וז'לא ע'רל כי לא נכ'ס' באמו'נת'נו כ'ט'
בס'למות כי המינה הרא'סונה אחר יח'יק בה מי'
שהוא מאמו'נת'נו ית'ק' ממנו והוא ג'כ' המינה ש'
שי'מה בה אברהם בעבור שיגי' בס'למו' באופ'

תבניתו טאור מבתיכם רל' טייביתנו מטמונו
המיוחד לו ולוה אמר תבניתו ולוה אמר תבניתו
וכבר נתבאר זה הסרטי בראשון מפסחים

במאמר אשר יאכל סיהא נאכל בפעל אכל סיהי
מדרכו טיאכל כמו טיב' ארנן וכבר נתבאר זה
בטי טיזס טוב ופס' לטי מפסחים

השרש

הטי טיזס הוא טאור טיבטלו אינו
מכר עליו בכל ידמה ובכל
ימיא מעפי' טיטמור בביתו טיהרי אינו טאור ולוה
חמץ איכל הבטליס לפי טכבר הטביתו וכבר
התבתי זה בראשון מפסחים ויראה לי טאס
אכלו אחר זה אין בטולו מועיל לו כלום טיהרי
נתבאר טיהמו איכל מחטבתו לחס לו עפר חשפר
ולטבות מטמורת למטימרת. יסו חכמים לברוק
ולחייא חמץ מכל גבולו כבר נתבאר זה
בראשון מפסחים

השרש

הט' לטי הוא טיהעברה
וההרמאה מדטות לרטות
יחתי ביט' ואעפ' טיאנו יסרך אכל נפס' בעצמות'
והיה זה כן להיותס הכרתיס מור. בתקון
המונות ובהכנתס כבר נתב' זה הסרטי בו' מיט'

השרש

הט' לטי הוא יוכא פאלו
הט' לטיס תקודמיס והוא
טימי טייט לו פסה בביתו בזמ' אמור החמץ ואינו
יכול לחפותה קודס טיתחמץ
הוא מבטלה קודס טיתחמץ ובנה ימלפ מעבור
עליה בכל ידמה ובכל ימיא אחר טיהחמץ
כבר נתבאר זה בראשון מפסחים

השרש

הרביעי הוא טיכמו טיותו
המלאכות טיהס ליכורך אפל
נפטי כן יותר מה טיהיה ממלאכות ההטמותה
המחרות כגון הרחייכה והסיכה והטהג' מנהגס
וזה כ' התודה התירה המלאכות טיהן לתקון ה
המונות ואעפי' טיהיה אפטר טיהיו המונותה
ההס מתוקסס מערב יוס טוב כמו העטן בטבת
כרי טימיא ההטמה יותר פאלו המונותה ולוה
הוא מבורר טיאין ראוי טתמטב הרחייט והסיכה
והטהג' מנהגס טיהמטב מהס הוא כטי' מה כמו
טאמר ריאל וסוך לו סכתי ובכלל הנה תקון
המוון ביט' הוא הטה מיהטמו' הבלתי הכרחיות
והתירה אחמו התור' להוסיף הענג' ביזס טוב כטי'
טימותה לטימח ביזס טוב ולוה נלמד זה הדין
ממה טיהיה מההטמות החמו' לה עס טיהרחייט'
והסיסה הס' יותר ראויס בזה הדין כי מי אפטר
לסמוך בהן על הטעיה בערב יוס טוב ומוהה
המקום נלמד טיהותרה הטעיה להתחמס ולוה
והותר מפטי זה ההטעיה בכלל כי היא ראוייה לטו'
התכליות והתבאר מפטי זה טתותר ההרמאה
בכללה כ' היא ראוייה לאלו התכליות והתבאר
מפטי זה טתותר ההרמאה בכללה כי בנה מיתרוך
ההטמה והטימחה טלוה יהיה האר' ביזס טוב כטי'
טידין אטורות ולוה יותר לו' להויכא קטן וז'
פשתח ספר תורה ומה טידמה לוה וכבר נתבאר
זה הסרטי בטטי מיוס טוב ובראשון מפסחים
בבבלי ובירושלמי חלה חפ' טרטי' ואת המיטה
לפי ריטי התורה חולס רול' לטבות מטמורת
למטימרת התורה מטבו מיהמלאכות המותרות
מה טאעטר לטבות מערב יט'
ומה טאייט ידורך
זס טוב

התועלת

היב' הוא במיכות וחוא
לזכור מה טיהוהרנו טלוה
טעיה מלאכת עבודה בראשון ובט' ביט' טל'
פסח ותפלותי להזכיר יימות מיכריס טיהייט'
עבריס לפרטה טיס והייטו מוכרחיס לטבות
מלאכת עבודה חולס טרטי' ואת האותרה הס' ר'

השרש

הראשון הוא טלוה יתחיבו
ביט' כי חס על המלאכות ט'
טאייטס ליכורך אכל נפטי טיטמור כל מלאכה לוה
יעטיה בהס וכן אשר יאכל לכל נפטי הוא לפרו
יעטיה לטס והנה אלו המלאכות הס' אשר ההבאר
טיחייב עליהס בטבת בלפר מה טיהמו מן
המלאכו : טיהמו ליסרך אכל נפטי רל' טמה טינקר'
בטבת מלאכ' נקי גכ' ביט' וזה יתב' מיכר הוראות
הגדד כמו טנתבאו זה בראשון מיט' ובא' ממגלה
הטטי הוא טלוה טאמר מן התו'
המלאכות טיהס ליכורך אכל
נפטי מיכר טיטמותס ואעפי' טיאכל מוה ביט'
או טלוה אכל רבר ממנו ט' התורה לוה כוונה

מה טאעטר לטבות מערב יט'
ומה טאייט ידורך
זס טוב

שהרי הוא ראוי לאכילה בבא עמו כבר נתבאר זה
בו מפסחים
השרש הטלשי הוא טריפת העיס
אין בו מטוס כבירה וזה
מביאר מאד מן התורה טיכותה לטרוף הנותר
באט והנה העיסמות נכללות בו כבר נתבאר זה
בו מפסחים

קדש לי כל בביר

וגומר נדר יהי בטלח
קדש לי כל בכור הטה קדש הוא מקור והוא טב
אל בכו' הבהמה השחורה כמו שאמר כל הבכור
אשר יולד בבקרך ובצאנך הנזכר תקריט הטה
למדת מזה כי ההקדשה תהיה בבכור בהמה
הטהורה ואולם בכור המרס יפדה ומין לו קדושה
וכן בכור החמור פטר כל רחם הטה מלת פטר
הוא מצנין פתיחה והריצון בזה הולך הרחמון
ומד נפתח בו רחם האם בלדתו ולזה למדנו
שגם יטא הולך דרך רופן לא דרך הרחם או טלח
יהיה סס רחם והוא פה המקו' הנקב"י הטה ומנו
בכור לזה הענין והנה לתח הטה ללו הבכורות
בזרע ובבהמה בבני ישראל לפי שהוא היצל
במדות ישראל ביום הכותו כל בכור באר מיצרי'
והנה ידמה טלח היה לישראל וזו מהבהמות ה
הטמאות כי אס החמורים ולזה לא נהגה התורה
וזאת הבהמה כי אס במין החמור מהבהמות
הטמאות ולא היו מגדלים סוסים לפי טלח יותר
ולכב בהם במיכרים כי אס הכרים הגדולים
וזווי טרש טבכור ארס ומנו נהג ברזים כטי'
בבהנים כי הלרס לתחם הטיס יתע' תחת כל בכור
בבני ישראל כמו שהתבאר בפדוסת במדבר סיני
ואס פטרה קדושתה בכורות ישראל כטי' שתפטור
בבדיהם כי הם יהיו קדושים בזאת הקדושה ה
הפוטרת הבכורות והנה למדנו מזה כי בכור
הבהמה ומנו חייב בבכורה עד טיהיה הבכור
מישראל כי אמרו בבני ישראל טב אל
הבכור והפטר רחם ולזה אס היה אחר מהס טל
די או טיהיה לו טותפת באחר מהס ומנו חייב
בבכורה וזכור את היום אשר ימותם ממיכרי'
הוא וכירה בפה כמו טזכרנו במה טקדס והוא
מיצת פכה וזאת הוכירה טמטוינו בה בליל טו'

כמו שהתבאר במה טקדס והנה אמר מטה זה
המאמר ביום ההוא בעיניו אשר יכאז ממיכרים
רל טיהו מסוגרים בארץ ההיא תכלית ההסגר
כמו טיהיה מוסגר הבית יטימו בו העבדים כרי
טלח יברחו ולזה אמרה התורה תמורת זה המ
המאמר במקום אחר מכור הברזל פי בחוק יד
הויכאנו רל כי ביד החוקה ובמכה נפלאה ט
טיהב"ז על המיכרים הויכאס הטי' יונפ' ממיכרים
והיא מכת בכורות ולזה יכריך טיזכרו וההפלא
טיעטיה להס הטי' יתעלה ולא יאכל המץ היא
מיצת לוז תעטיה הוזהרנו בה מאכילת החמץ
וכבר התבאר טיהענט על וזאת תאוהרת היא כרה
והנה התבאר בטריטיס הכוללים טכבר התבאר
מזאת תאוהרה טיהחמץ אסור בהנאה גכ' כי ה
האכילה היא אחת ממיני ההנאה היום אתס
יוכאס בחרט האביב הטה אמר זה כי התורה
תימה טיעעטיה פסח בחרט האביב כמו טיאמר
בפרטות ואלה המטיפטיס את חג המיטות תטימו'
למועד חרט האביב כי בו ימות ממיכרים
ולזאת הסבה יכטרכו בר' לפטות קיבת הטיניס
מיג' חרט כרי טיבא חג המיטות באביב כמו טי
טיקדס והיה כי יביאך וגו' ועברת את הבהמה
הזאת בחרט הנה רל טיטיחיתת הפסח ואכילתו
על התמור הנזכר כי זה לא היה טהג אלא בארץ
ובמקו' אשר יבחר הטיס היתה טחיטתו ואכילתו
כמו טב יאר בראה אטכי והנה לוז טטז יטר' פסח
במדבר רק בטינה הטינית ליכאתס מארץ מיכרים
כי אז באה המיטרה להס על זה מהטיס ית' כמו טי
טיהתבאר בפדוסת בהפלותך טיבעת ימיס האכל
מיצות רויטה לומר טימה טטאכל מהלחם בארץ
הטיבעה ימיס יהיה מיטה אך אין חובה לאכול מ
מיטה כי אס בליל הראטו' כמו טקדס ולזה
אמר בטון מיצות יאכל את טיבעת הימיס טיהות
לטון מודה על היותו רשות ולא יראה לך טמור
בכל גבורך טיבעת ימי' הס מיצות לוז תעטיה ואי'
הארס חייב עליהס אס לוז היה בהס טיכור אכילה
והוא כונית כי הכונה היתה בזה כרי טלח יאכל
החמץ או הטמור בארץ הטיבעה ימיס ולזה ה
תהיה אכילה בפחות מכונת כמו טיהתבאר
בטריטיס הכוללים והגדת לבגך ביום ההוא וגו'
ראוי טטרש טזאת ההגדה יחוייב טתהיה בליל
טו' כי אז ימותה התורה לגשות המעטיס

פיקבלי התורה וירכו הארץ כמו שיאורו ב
בפרסת לך ורך ורזה החמיר התורה בזה המקום
בעטין הפולה ולואת הסבה גכ' הוזהרנו שלא
יאכל ממנו ולא יכסה הפסח מי שלא נמולו ה
המוטלים עליה למול כמו בני הקטנים ועבריו
שהם מקקנת כסף וז' ילדי בית כי לא נכנסו ב
בטימות באמונתנו אחר שכבר נולד בואת
המיטה הרחשונה

התועלת

העשרים הוא באזהרות
והוא לזכור מה שהוזהרנו
שלא נזכור מן חבית מבשר הפסח בליל חמטה
פטר וכבר ביארנו התוספת המג'פ מואת
האזהרה חולס טרטי ואת המיטה הם ארבעה .

השרש

הראשון הוא שיהיה המ
המקום שיאכל בו מוקף
מחייבת כי לא יתכן שיהיה טס חוץ אם לא יהי
המקום ההוא שיאכל בו מוקף כבר נתבאר זה
בטי מפסחים ולזה יחייב שלא יאכלו סתי
חבורת פסחיתם בבית אחד אם לא היה מחייבת
ביניהם כרי שיהיה פס חוץ לכל אחת מהם כבר
נתבאר זה גכ' בו מפסחים

השרש

הטי הוא סאין הפסח נאכל
בטי בתים טטומ בבית אח
יאכל כבר נתבאר זה בטי מפסחים והיה זה
כן לפי שהתורה דקדקה שיהיה נאכל בכללוע
במקום אחד לסבה הזכרנו במה טקדס

השרש

הכילים הוא שהמוציא מן
הבשר חוץ לא יתחייב מלקות
אם לא יקח הבשר מהבית והניחו בחוץ אבל
אם לא הניחו אך הכיבו מוולת טינח טס אין וז'
הריבואה כי המלאכה הזאת היא עקדת הבית מ
מהבשר להניחה חוץ וכן אם עקר אחד והניח א'
בחוץ אין אחד מהם חייב מטום מוציא כי לא
נטלמה מלואת ההויכאה בוולת פקדה והטחה
וזה מנאוד מאד וכבר נתבאר זה בטי מפסחי

השרש

הריבוי הוא שהיוציא מהפסח
מהבית ואסור לאכלו טטאמר
ובשר בסדה טרפה לא תאכלו וזאת אזהרה שלא

לאכול בשר שייצא לחוץ ממחייבתו כמו שנבאר
טס כגה' וזוה המקום למרנו שהמוציא וזוה
מוציא בפסח הוא פטור לפי שכבר נפסל ב
בהויכאה הרחשונה ולא יתחייב בהויכאו המוציאו
אחריו כי לא יהיה הבשר ראוי לאכילה טטאמר
בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר חרטה לא
הנהיר אלא על הבשר שהוא ראוי לאכילה ולזה
גכ' יתבאר שלא יתחייב כל ההויכאה אם לא יהיה
טס כזית בשר כי לא תהיה האכילה בפחות מ
מכזית כבר נתבאר זה בטי מפסחים

התועלת

הכא הוא במימות והוא
מה שהוזהרנו מלכבד עני
בקרוב הפסח טטאמר ועיכס לא תטברו בו וחול'
טרטי ואת המיטה הם טרטה

השרש

הראשון הוא שלא יתחייבו
כל טבירת עיכס אלא אם היה
בו כזית בשר או מוח טטאמר בבית אחד יאכל
לא תוציא מן הבית מן הבשר חרטה ועיכס לא
תטברו בו מגיד טברבר טיט בו כרי אכילה
ידבר וכבר נתבאר זה בטי מפסחים

השרש

הטי הוא שהפסח טיש לו
טבת הכושר אפטי טנפסל
אחר זה יתחייבו עליו מטום טבירת עיכס
אמר במקום הזה לא

תוציא מן הבית מן הבשר חרטה ועיכס לא ט'
תטברו בו וזמר בפרסת בהצלחתך לא תטמיו
טטנוער בקר ועיכס לא תטברו בו הודה בזה
טאנפ טנפסל ביוצא ונותר יתחייבו בו מטום
טבירת עיכס וזוה יתבאר שיכן העטין בטורה
הפוסלין שיהיה להם טבת הכושר כמו העטין בלו
אך מי טנפסל בטבת טחיטה בטמאה או בטאר
הדברים הפוסלין בקרטיס לא יתחייבו מטום
טבירת עיכס ומזה המקום יתבאר שהפסח הבו
בטמאה לא יתחייבו מו מטום טבירת עיכס אף
עפ' שהוא נאכל לפי שהטמאה נראית אכל בכור
והנה הוא פסול מיכר עיכמותו והתורה אמרה ב
בבית אחד יאכל שיהיה בעיכמותו ראוי לאכילה
כבר נתבאר בטי מפסחים ומזה יתבאר שכב'
יתחייב בו מטום טבירת עיכס מבטור יוס

טאס היה בכור ארס גב' בלתי נהג בחויכה
לארץ היה ראוי שיקדים בזאת המיכה בכור
ארס כמו שהקדמו במה שקדם כאמרו במדס
ובבהמה לי הוא וכבר יראה גב' שבכור ארס
נהג בחויכה לארץ כי תמיכה בפר במדבר סיני
טמטמי הבכורות לישראל כלם והעורפים שלמ
מטין הלויס נתנו ה' שקלים ואם אמר אומר שהם
היו לטס ית' מפני שהיכלם במיכרים ביזס הכותה
כל בכור ולזה יחויב שיהיו נפרדים הבכורות
שייכאו ממיכרים ונעפ' שלא יהיה בכור ארס
נהג בחויכה לארץ אמרנו לו שכבר היו נמטין
טמס הבכורות שגורלו אחר יביאות מיכרים כי
זה המטין היה בסנה הטיטית ליכאת בני ישראל
ממיכרים לפי מה שהתבאר בפר במדב' סיני וזה
ראה כי פריון ארס נהג בחויכה לארץ ואם
אמר אומר שכבר יתבאר גב' שבכור בהמה ט
שהורה נהג בחויכה לארץ לפי שכבר היתה
בהמת הלויס תחת כל בכור בבהמת בני ישראל
בסנה הטיטית ליכאתם ממיכרים לפי מה שהתב'
בפרטית במדבר סיני וזה ראה שבכור בהמה
שהורה נהג בחויכה לארץ אמרנו לו שמי מפני'
שיזמח השניין כן כי כבר התבאר בכוח כי קינת
עטין הבכורה תלוי בארץ ולזה אמר והיה כי
יביאך וגומ' והעברת כל פטר רחס ליה' ואם לא
תהיה תלוייה בארץ לא בכורות הארס ולא בכורו'
הבהמה לא יתאמת מה שיזכר בכוח מההתלות
קסת עטין הבכורה בארץ ובכלל כטיייה מחויב
שיהיה קסת הבכורה תלוי בארץ הוא מבואר
שהו ראוי שיהיה תלוי בארץ עטין בכורת בהמה
שיש לה קרוטית הגוף ועוד כי הבהמות אשר
ללויס לא נמנו ולא בכור הבהמה אשר לישראל
נמנו השנין בבכור הארס ולו יראה שלא הקפיד'
העורה בבהמה כהקפדה בבכור ארס ועוד כי
בהמת הלויס לא היתה קרוטית באופן קרוטית
הבכור שנוכל לומר שתחול קרוטית בכורות ה
הבהמה שהורה על בהמות הלויס טאס היה ה
העטין כן תהיינה בהמות הלויס כלם לאהרן
ולבניו כי תבכורות הם לו כמו שיזכר בפרטית
קרח וזולס תינת בהמות הלויס תחת בכורות
הבהמות אשר לישראל היה לפי שכבר היה ראוי
שיהיו בכורות בהמתם לטס ית' מפני שהיכלם
ול' בכוריהם מבין בכורי מיכרים ולפי שהלויס

היו לט' ית' היה ריכין ה' ית' שתייה בהמת הלויס
פריון לבכורות בהמת ישראל כי לא היה קרוטית
לפי שאין בכור הבהמה הטהורה טיהג בחויכה
לארץ ובכלל הנה מפני שקינת המיכות הנזכרות
בזאת הפרטיה נהגות בארץ ובחויכה לארץ כמו
העטין בתפלין של ראש ותפלין של יד פי הם
נופרו בפרטית טימט והיה אם שמזע' בלוח הנאי
ביאות הארץ הוא מבואר שאין בכוח מיכה נתלית
בביאות הארץ וזולת הראשונה והיא בכור הבהמ'
הטהורה אשר היא סמוכה לזה התנאי וכל סג'ר
בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליה' למדנו מזה
שבכור בהמה שהורה אינו נהג אלא בזכרים
ולזה הוא מבואר טאס היה הראשון נקבה מינו
קרוט' ולא הבא אחריו לפי שאינ' בכור ולא פטר
רחס וכל פטר חמור תפרה בסיה ואם לא תפרה
וערפתו זה נהג בחויכה לארץ וכל מה שיזכר
אחריו בזאת הפרטיה מהמיכות כמו שקדם והנה
זה הטיה הוא לכהן כמו שהתבאר בפרטית קרח
והנה זה הטיה אין לו קרוטית כלל אבל הוא כמו'
כהן כמו שאין לפדיון בכור הארס קרוטית ועוד
שכבר נזכרה קרוטית בבכור הבהמה הטהורה
לברו אחר בפרטית ראה אטכי כל הבכור אשר
יולד בבקר ובצאטך הזכר תקדיש וגומר וזה
נזכרה קרו' בפדיון פטר חמור והנה זה הש' כבר
יהיה מהכבשים או מן העזים כי כל אור מהם ט
נקרא טיה יהיה נקבה או זכר תמיס או בעל טוס
כי כל אחד מאלו נקרא טיה וז' יתחייב שיהיה
חי כי מית איננו טיה כי אם בטתוף השס לבר
ולפי שכבר חייבה אותו התורה לפדותו וטאס
לא פדהו יערפהו כדי שלא יהיה בו למדנו מזה
טאס'ר לארס להטות בפטר חמור ער שיפרהו
ולמדנו כי כבר יתחייב ארס לפדותו מטייהיה ב
בכור ארס מבן חדש כי כבר נתבאר בו בפרטית
קרח שמיכות פדיותו תהיה מעת היותו בן חדש
ואעפ' שכבר אין גופו נאסר ברבר שלא נפדה
ולזה יהיה זה הדין יוהר ראוי בפדיות פטר חמו'
שיגופו נאסר בהנאה טר פדיותו והנה לא זכרה
התורה זה הדין בפטר חמור לפי שכבר יהיה
אפשר לו שלא יפרהו אבל יערפהו ונוד' כי כבר
הספיק לה מה שיזכרה מזה העט' בפדיו'
בכור הארס והנה לא ינהג דין פטר חמור אלא
במי שיהיה מדרכו מין החמור ולזה אם היו

שיבואנו לזכור יציאת מיכרים והוא בטן אכילת
הפסח בתואר ההוא ויזה אמר במה טקדס כי
הרילה הנה הוא נטימר לכל בני ישראל לדורותם
והנה ריכה הט' ית' טגספד' על המופתים הנפלאים
לבנינו ובטבור זה הדבה מופתים בארץ מיכרים
כי בזה המופת תמסך האמונה האמתית בט' ית'
לבני ישראל תמיד כאמר ורמסן תספר באוני
בטן ובן בטן והנה הרמון בזה טכבר טכיה ית'
ר' אלו המופתים הנפלאים בימתי ממיכרים ב
בטבור טאגיד זה לבני ובן בני ואוכירהו תמיד
כי בזה תתמיד האמונה לבני ישראל כמו טוכר'
והיה לך לאמת של ידך רל' טתהיה וזאת הפרטה
והיא קרטי ל' כל בכור כתובה ותהיה לאמת לנו
פל היר להוכיר לנו טפן וזאת הפרטה כי כטנטא
מותה תמיד על ידנו תביא אותנו לזכור טפיטה
ותהיה מפני זה תורת ה' ית' אשר יבנו בואת הפר'
טגורה בפנינו וטוכר טפין יציאת מיכרים טהיה
בה מן הנפלאות מה טיביאנו להאמין בטס יתנ'
אמונה אמתיה והנה באה וזאת המיכה בר' פרטי'
בארז והס קרטי ל' כל בכור והיה כי יביאך טמט
ישראל והיה אס טמוט ולזה ירענו טאלו הארב'
פרטיות כתובות בתפילין טליר וכן נוכר בכל
לן הפרטיות בתפילין טל ראט אמר בזה הטיקו'
ולזכרון בין טיניך ובטא' המקומי אמר ולטוטפו'
בין טיניך וראוי טתדע טמין הכונה בזה טטנתי
תפילין טליר כל היר בטטמה כי זה יהיה מניח
מאר לפעולותינו וכן אין הכונה טטנתי התפילין
טלראט בין השיטים טפטי מה טאמדה התורה
בהס ולזכרון בין טיניך ולטטפת בין טיניך וזה
כי אין טס מקוס יתכן טיוטחו בו פכ טהס יהיו
טגדיס בטנינו רל' טכבר ימטטנו מראייתה
הרבדים טהגן פכ טזה יהיה דבר יביא אותנו ל'
להיות ללעג ולטחוק לטאר הטמים והנה התורה
לא תיטה לטטות כמו אלה הרבדים ולזה יהיה ה'
הריטן באמרו בין טיניך בראט מקוס טהוא בין
העיטים והוא במקוס טמזחו טל טיטק רועס בו
ויהיה הריטן באמרו על ידך טל גובה היר והוא
בפרק הזמטיני בין הכתף והורוט וכבר יתבאר
גכ' טמין תפילין טליר מונחים כל היר בטטמו
לפי טטא והיה לך לאמת רל' טיהיה לו לבר לאמת
ואס על היר בטטמו
היה לאמת לו ולמחרים כי כלס יראו אלו התפילין

כמו טביארו זה במכילתא ועור טכבר יחזק
טהתורה ימותה טיהיו אלו התפילין באלו הטק'
כרי טטטיס לבנו ומחטבתנו באלו הפרטיות
כאמרו למשן תהיה תורת י' בפין ולזה ראוי
טיהיו התפילין טליר כנגד הלכ
וכילראט במוח כי מטס תהייטה
המחטבות וראוי טתדע כי התפילין טליר יחויב
טיהיו ביד טמיל וזה כי כתוב בהס וקטרתס ראו'
פל ידך בפרטיות טמט ישראל והיה אס טמוט
ופפל הקטירה הזאת יחויב טיפטה ביד הימנית
כמו טהתבאר מהטדסיס הטוללים ולזה יחויב
טיהיו התפילין ביד הטמילית כי לא יתכן טטקס'
מותס ביד הימנית ואס יהיו התפילין
ביד הימנית וזה מבואר בטפסו וראוי
טתדע טאלו הר' פרטיות ראוי טיהיו כל הסוד
טהס בו בתורה בתפילין טליר בקלף אחר וז'
באר אחר ובתפילין טלראט בארבע חתכות מן
הקלף וז' פן הצד וזה כי בתפילין טליר אמרס
טהס יהיו לאמת טהוא לטון יחיד ובתפילין טל
ראט אמר טהס יהיו לטטפות הס רביס וראוי
טתדע כי כתיבת התפילין לא תהיה אלא בטורב
בהמה וחיה טיהורה כי אין מהטהנוג לכתו בזולת
והתורה תיטי לטטות הטפולות לפי הטהנוג טמו
טהתבאר בטדסיס הטוללים ואלס איכות טטית
האות הנה והטטפות לפי מה טיורה עליו גרר
אלו הטמות היה מבואר לאבותינו הקדוסיס וז'
אחר רוו מפי מטה רבינו והנה טוכיר זה בטורנו
טדסי אלו המיכות וטמרת את החקה הזאת
למוטרה מימים ימימה רל' מטטה לטיטה והנה
קרא הטטה ימים כי היא כמו יוס אחר ארץ כמו
טקדס והנה הריטו בנה החקה הטהגת בכל מקו'
כמו אכילת מיכה והטבתת הטאור והחמץ
ואולס עטיית הפסח לא יתחייבו כי אט בארץ
וטס יתחייבו בו בכל טטה ויהיה כי יביאך וגי'
והטבתת פטר כל רחס ל' מגיד לך הטכות טאי'
מיכות בכורות בכללה טהגת אלא בארץ רל' כי
באר בהמה טיהורה מיטה פטהגת כי אט בארץ
לפי טיט לו קדושת הנוק' אמטס פריין פטר
חמור ועריפתו ופריין בכור ארס יתבאר טהוא
טהג גכ' בחריכה לארץ ולזה זכר תחלה בכור
הבהמה הטהורה קדס טיוכיר בכור ארס להורות
כי בכור הבהמה הוא לברו תלוי בארץ וזה

טיקוס כבר נתבאר זה מהג' מתמורה ומר' מחלה

השרש

השטיי הוא טבהמת הסודות
חייבת בבכורה טנא' כל פטר
רחס בבני ישראל אך אם היה בה לגוי טוחפות
פטורה טיהרי אטת בבני ישראל כבר נתבאר זה
בא' ובבני' מבכורות ובא' מחולין ובה' ממייטעא

התועלת

השטיי הוא במיכות והוא מה
טיהוהיר מלאכול חמץ ב
בחג המיכות טנא' לא יאכל חמץ וחולס טרטי וז'
האזהרה הם טגים

השרש

הראשון טלוא יעבור על ואת
האזהרה אם לא אכל כזית ח
חמץ טנא' לא יאכל חמץ וחמר כל אכל מחמית
והאזהרה לא תהיה בפחות מכזית לפי הנהג' מ
מטת וחמר האוכל או הממחה וכזית הכל בכלל
אכילה הוא מבו' טיכר הדמות הגרר כבר נת'
זת בא' מיט' ומכרות ובה' מפסחי' ובט' מחולין

השרש

השטיי הוא טהחמץ בפסח הוא
תאור בהנאה וזה מבואר
מיכות המיכות והאזהרות טכונ' בנה וזה כי
התורה יצתה להטבית הסמור מגבולין וטלוא
יטאלטו ואולס לא יתחייב על ההנאה כרת כי
מעט טפא הפנט תחמור על האכילה וטהי' זת'
חזיה בנה הדין טשאר ממני ההנאה ירשנו לפי
השטיים הכוללים טפאל ההנאה הוא באזהרה לא
במרת וכבר נתבאר זה בט' מפסחים דוכה
למד טהחמץ הוא מסור בהנאה צו' ימי הפסח

התועלת

השלישי הוא במיכות והוא
מה טנפטי' לזכור בליל
חמשה עשר בניסן פנין המופתים טעטתה הפס
יתגלה ביימות מיכרים והתועלת בנות המיכות
הוא בניני התועלת פזכרנו במיכות הבכורות

התועלת

הרביעי הוא במיכות והוא
מה פזכרנו טלוא יראה לנו
חזן ואל טמור בכל גבולינו בטכפה ימי הפסח
וזה כלו הוא לתדחיקו טלוא נאכל ממנו חלה
לז' האזהרה בנה ואלו כטיהיה מסולט' אכל

אם היה מטל הקורט או מטל נכרי אין לחוש
טנאכל וזתו כי הארס לא יאכל מה טבירן מסל
אחרים אלא עם כל זה רימ רבותינו זל טנטיק
בנה טעירה כטיהיה מטל הנכרי כי וולייקלה
הארס בנה ויאכלטו ויטען טכב' יטלמהו לו חלה
רימ טיפס' לו מחייבה

התועלת

החמישי הוא להוריש כי ה'
ית' צטה רבוי המוש' בארץ
פיכרים לתכלית טיומיונו בו ישראל ויספרו זת
לבטיהם בדרך טיהתערסס ואת האמונה הנפלאה
בישראל תמיד עם טבנה תועלת לטופ' בלבנו
בנה הגלות החזק טיקיים הטס יתגלה היעודים
טהבטיח כל יד נביאיו הרבה פעמים כמו טיקיים
היעודים טיהיו בפנין יציאת מיכרים וזו היא כ
פונט התורה בפירסס חלו העניינים בכל מקום

התועלת

השטיי הוא במיכות והוא
לזכור מה טיכונט' לכתוב
בתפילין טליר ובתפילין טלראס חלו הטתי
פרישות כדי טטוכור תמיד פנין יציאת מיכרים
והמופתים טעטתה הכי' ית' או והנה התועלת בנה
כבואר ממה טיקרס והנה זכרה התורה התפילין
טליר קודם תפילין טלראס כי האות אסר ביר
הוא זתו מ' כיון לזה פי' הוא יזכרנו כי בחזק יר
היטאנו יי' ממיכרים ועוד פי' תפילין טליר הם
כנגד הלב ותפילין טל' ראס כנגד העינות והנה
הלב הו' נגבר מהמוח כי הוא התחלה כמו טהת'
בספר בפלי' חיים ורואתה סבה אחסוב טריכטה
התורה טיהיו תפילין טל' יד בחתכה אחת בקלת'
או מן הגויל ותפילין טלראס יהיו בחתכות רבו'
להפיר מהתחלה אחת יטאו פעולות רבות פיכר
המקבליים כמו טיהלב הוא התחלה אחת במספר
והוא יתן למוח כח טל' החוס והתנופת וכן העני'
בט' יתפ' כי הוא אחד פסו'ט ויסתעפו ממנו רבוי
פעולו' מיכר המקבליים ובנה הא' פ' הסתעפו ממנו
רבוי המכות והנפלאה לא טיהיו בו רבוי ב
בטימותו יתב' והנה טרטי' חלו תמיכות הם ט'

השרש

הראשון הוא טהמיכות בנה
לכתוב חלו הערסיות בתפילין
בריו ובמור בהמה טהורה וזה כי לא יתכן טיהיו
על חלו המקומות פזכר הערסיות האלו כי אם

קצת סימני חמור אינו חייב בכורה וראוי שי
 שתרע שלא יהיה נפדה פטר חמור אלא בטה
 טיובל ממנו הכהן לנטות כל מה שירצה כעני
 בכור ארס כי הקיני הכתוב פדיונס זה לזה בזה
 המקום ובפרטת קרח ולזה לא יפדה פטר חמור
 בפסולי המקורטים כי לא יוכל הכהן לעשות
 מהם מה שירצה כמו שיתבאר במה שיבא בגה
 והוא מבואר שימיות פרייה קודמת למינות
 עריפה כי כבר נזכרה זה בתורה בבואר והנה
 ענין העריפה הוא לפי מה שיורה עליו הגדר
 טיפה בצרפו בקופי ובמה שירמה לזה ממה ש
 טימו' לו בו לפי הפהוג ענין העריפה ואם המיתו
 בענין אחר בטל וזאת המיטה והזו מבואר שהו'
 חסוד בהטאה אחר העריפה כי אין לשפל העריפ'
 תכלית אחר אלא שלא יהנה ממנו בעליו וכל
 בכור ארס בבנין תפדה מגיד לך שאין בכור אר'
 נוהג אלא בזכרים ולזה אמר בבנין והריכון בו
 הזכרים וכן תמצא שכאשר נמנו הבכורות לפי
 מה שזכר בפרטת במדבר סיני לא נמנו אלא
 הבכורות הזכרים וענין וזאת הפרייה הוא שיתן
 לכהן חמט סלעים של כסף או דבר שיקחהו
 הכהן בחמט סלעים כמו שהתבאר בפרטת קרח
 והנה הסלע כד' משה כסף ירוף פטיקל כל טיפה
 מהם כמו מטיקל יו' גרגירי טיבורה והנה וזאת
 הפרטה יחיינו לכתבה בתפילין סליד ובתפילין
 של ראש ממה שאמר והיה לזאת על ידכה ול
 ולטוטפות בין פיניך ואולם דברי אלו הפרטיות
 הם מבוארים ומולם התועלת המגיפות

התועלת
 הראשון הוא במינות והוא
 מה שניצטוו בו בשנין ה
 הבכורות כל האופן שהתבאר בפרטה הכינית
 רל סנתן בכור הבהמה הטורה ונפדה פטר
 חמור ובכור הארס והתועלת באלו המינות הוא
 להזכיר הפילא ההזו העינסו בעסה הכס ית' ביו'
 הכותו כל בכור בארץ מיכרים בארס ובבהמה
 ולבני ישראל לא הגיטנוק כלל אבל הגיט להם
 מזה היימאה מעברות לחרות וזהו חוקה היד
 חסר בו ימאו מימרים כמו שאמר ה' ית' ברומט
 זה הנציין ומטי ידפתי כי לא יתן אתכם מולך מ
 מיכרים להלון ולח ביד חוקה וזה כי המכות ה
 הראשונות לא היו חוקות כחוק וזאת העכה והנה

התועלת המגיפ מוכירת זה המופת הנפלה הוא
 לפרסם כי יש להיס טופטים בארץ ומטיגים
 ברבקים בו בזה האופן העינסו מההטגחה והנה
 טרטי וזאת המיטה לפי מה שזכר ממנה הכו'

השרש
 הראשון הוא שהבכור הוא ה
 הזכר טענתח בו הרחס תחל'
 טמא פטר רחס וכל פטר טגר בהמה אחר יהיה
 לך הזכרים ל' וכל בכור ארס בבנין תפדה ונמ'
 בפרטת במדבר סיני פקוד כל זכר בבני ישראל
 כבר התבאר זה בר' מחולין ומב' ומג' מבכורות

השרש
 הסיני הוא טאס מין לחס רחס
 או שייכא דרך רופן או טכח
 אחר הנפלים אינו בכור וזה מבואר חייבו מ
 מהטרט הקודם כב' שתבאר זה גכ בר' מחולין

השרש
 הכילסי הוא טככור בהמה
 טהורה בחיה אינו טהג כי חס
 בבהמה טהורה הבא ממנה קרבן ל' והוא טו'
 וכבש ועו אמר בפר' קרח כל פטר רחס לכל בט'
 אחר יקייבו מעטה ל' ואמר גכ אחר זה טס
 אך בכור טור או בכור כבש או בכור טו מגיד ט
 טכילו לבר יטהג לח בחיה כבר הגבילו רול כמה
 יטפלו הבצלים בבכור בהמ' טהורה קר' טיתמאה
 לכהן כי לא יוכן להנטס להניק הבכורות כי וי
 חשטר להם טיניקוס מבהמות קרטיים כי חסור
 להנות מהם ומופלי' בחלבס כמו טיימטלו בגזה
 ועבור טיט' לא תעבור בבכו' טורך ולא תגזו בכור
 ימאך כבר נתבאר זה בג' ממעילה ובר' מבכורות

חשרש
 הרביעי הוא טאין בכור בהמ'
 טמאה נוהג במוקדטי' טהס
 הס קדושים מעיכמס והתורה אמרה הזכרת
 תקריטו ובזה המקום אמר בבני ישראל ימאו
 קרטיים טהס לגבוה כבר נתבאר זה בב' מבכורות

השרש
 החמישי הוא טככור בהמה
 טהורה אינו נוהג אלא בארץ
 ט' והיה כי יבאך י' מל ארץ הכנעני אט' טככס
 לך וגו' והעברת כל פטר רחס וגו' והנה זה התנאי
 טכאל בהמה טהורה לבר כמו טביארטי במה

אם בחוקו שהוא נפדה בטויו ואם היתה הבהמ' של הקרס נפרית בכייה בס' פטר חמור שאינו קרוס בפעמותו ובכלל הנה יראה שהתורה ה' הגבילה הטה בפדית הפטר חמור להקל לכפול' כדי שיתרצו לפדות פטר חמור כי פרוך הסת' ה' על הרוב קטן מצדך הפטר חמור לא להחמיר עליהם כי הדעות בידם שלא לפדותו כבר נתב' זה בא' מבכורות - הסרס' ה' הוא כיהיה הולד חמור ואמו חמורתה טנאמי פטר חמור ולא יהיה הפטר חמור לפי הנהוג על המטהג הטפני מלין כיהי' המוליד והולד חמור כבר נת' בא' מבכורות - הסרס' הח' הוא שאינו טהג' אלא ברבר כיפתח בו הרחם תחלה כמו העטין בבכור בהמה טהור ובכור אדם שאינו טהג' לא בזכרים כמו שבאר ומטס יתב' זה בפטר חמור ובכלל נאמר פטר כ כל רחם בפני יסר'ל באדם ובבהמה כבר נתבאר זה בא' מבכורות הסרס' הט' הוא טחם היה לגוי טוס סותפות בפולר' ח' באמו פטור מבכור' אן בסותפות יסראל אינו פטור טנא פטר כל'פ רחם בבני יסראל לבר' כבר נת' זה בא' מבכורות - הסרס' הי' שלא ינהג' רין פטר חמור בכהני מליים כמו העטין בפדיון בכור אדם טכב' הקיטין הכתוב בפדיוט כבר נת' זה בא' מבכורות - ובנה תמו כל הסרס'ים מוות הפרטה

פרשת ויהי בשלח פרעה את

וגו' פ'ר הסירה

ביחוד המלות וקצת דברי הספור' אמר סכאסר כלח פרעה את העם הפ' הכי' יתכ' טהנחה אותם בדרך בעמוד עטן יומס ובפמור מט' לילה לא ה' הסכים להנחות אותם דרך ארץ פלטיים כי ברר' ההח' ימכא דרך כטען קרוב למיכרים ויקל לים' לסוב למיכרים והנה' לזאת הסבה הנחה מותם ב בדרך ארובה כי אמר העם פן יפחם העם בראות' מלחמה שיכטרכו להלחם עם הכנענים לידם אריכס ויסובו למיכרים - הלא תראה טעם כל' זה ומ' יס' טתנה רחם ונטובה מיכרי' והנה כריסלא יקל להם לסוב למיכרים הטב' הסם ית' העם דרך המרבר יס סוף ולא היו הולכים דרך יסרה אכל' היו מצפים ומכבבים המקום ההוא ולח' היו בזה מתקדבים לארץ כטען ופד' סבב' הט' ית' כרי' שלא

לבר' חל' בלילה ולא בטבת ולא ביט' כי לא יתכן שיהיו מו' מות לראות אותם ולזכרון על המטהג הטכפי ומולס בטבת ויט' לא יהיו לזאת כי הם בעינים לזאת על זזת הכונה בעינה כמו סיתב' מרבירטו בגה' במה סיכזו ולח' לא יהיה מיוחס מו' לתפילין כיהיו לח' כבר התב' זה בג' ממנחו' ובי' מערובין ובא' מבכורות -

התיעלות

הטכפי והוא לפדות פטר חמור אם לא יפדהו בטה ותופילת זזת המיכיה הוא כדי שיפדהו בעליו ט' סיקט' לו לעטור' זה הפטר ומולס סרטי' וא' המיכרי' הסרס' הוא כיהיה נפרה בטה לא בולתו וטה יקרה הבא מהכפטיים או מהעזי' ט' טפיה טכטיים וטה עניס היה תמים או בעל מו' וכר' מן טקבה חל' יקרא טה חס' לא היה חי' כי לא יקרא המת טה כי אם בטתוף הטס לבר' כבר נת' זה בא' מבכורות - הסרס' הב' הוא כיהיה הפדיון הוא לכהן כמו העטין בפדיון בכור אדם טנו' אסר' וכבר טכ' זה גכ' בפר' קרח עם טמר מתנו' כהונה וס' טתני' לזאהרון וזה מורה בלי' טפק טזה הפדיון הוא לכהן כבר נתב' זה בא' מבכורות הסרס' השליטי' הוא פפטר חמור' חמור בהנאה כל זמן שלא פגדה ולזה ימות' התו' לפדפי' שלא יבוא לירי ותלה' כי אין בפד' יפדו' תושל' אחר' כמו טקד' כבר נת' זה בא' מבכורות - הסרס' הד' הוא כפבר יחרי' לפדותו מטיט' לו ל' יום כמו השנ' בכטי' אר' ט'ט' ופדיון טכ'ן חרס' תפרה כיהרי' מו' פדיוטס זה חח' והבנה המיקו' ובפר' קרח ובהס' דומי' זה לו' בטיים להס' רין בכורה חזין פתס קרוטת הגוף כבר נת' זה בא' מבכורות - הסרס' הה' הוא סזין פודין פטר חמו' בפסולי' המוקדסין והיה זה כן כי ה' התורה וכרה טה סתס וזה יקרה טה מקוסד' עם קרס כי יס' לו עזי' קוד' פד' שלא יוכלו הפבלי' להנות ממנו בג' ויהי וחלב ובהאכלתו לכפלים - ובכלל הנה חזוי' כיפדה פטר חמור להתידו ב בהנאה כמו שיהוא מותר' בהנאה לכפלים ובכלל' לא במה טנאסר' ליהנות ממנו בהרבה מההנחות' ועוד כי כמו בפדיון בכור אדם הוא לכהן לעטור' מעט כל מה שידיכה כן העטין בפדיון פטר חמו' כי כבר הוקסו פדיוטס כבר נת' זה בא' מבכורות - הסרס' הסטי' החז' טחם חזין לו טה יזכר לפדותו בשויו' כמו העטין בהקדס' לפי מה סיתב' בפד'ט'

בזה הזמן וכבר ביאר גכ' שהחיות הם כס תהיה
בכתיבה ממה שאמר במורה וכתבתם באלו
המיצות בפרטת סימניהם אם סימונ וכתבתם
אל מוונות ביתך וגומ' ולפי שהכתיבה לא תהיה
אל הנהוג כי אם בריז ובשור בהמה שהורה ה
המטופרת באופן יאות לכתוב בו ירענו סכתיבת
התפילין לא תהיה כי אם בזה האופן כמו שנתב'
מהטורטים הכוללים כבר נתב' מהב' ו' וט' מטב'
ובב' מעפחות' הפרטת הטני הוא שתהיינה
פרטיות תפילין כתובות בהם באופן
שהם עליו בזולת תוספת וחסרון וטני' וזהו
לך לאות על ירך ולזכרון וגומ' והיה לך לאות על
ידך ולטעפת וגו' רל' סיהיה מה' טב' לו הזרעיו'
כס על הזמן שהם בו בעצמן וזה יחייב סוף י'
יהיה בהם תוספת וחסרון וכלל תפסד יצורת אות
מהאיות ושתהיינה האזכרות הכתובות בהן
כתובות לסמן טאם כוון בהם פונה אחרת לא
תהיה הפרטה כס על הזמן שהיא בעצמה ולא
תהיה גכ' לאות ולזכרון כמו שכוון בה כבר נתב'
זה בג' ובר' ממנחות רב' מטבת וכב' וב' מגטין

השרש

הסליטי הוא סיהי עבוד העו'
סיכתבו בו התפילין לסמן ב
ברוך שתהיה הויתם בכללה לאות ולזכרון ומ
לאות ולטעפת כבר נתב' זה בר' ממנחות
השרש הרביעי סיהיו הפרטיות מ
מהתפילי' כתובות כסוד שלהן

בתורה וכבר ביארנו חמתה מהם כדקדקה
התורה לכתוב בתפילין סל' חמש בג' תראכונה
סאלו ולזכרון ופרטת הסינית ולטעפת להורות
שהפרטה ראשונה רוחי שתכתב ראשונה ומזה
נלמדו טכן הפטן בסאר הפרטיות רל' שהם
יכתבו בסודי סלהם בתורה וראוי יהיה להיות
פן כי רוחי סטאמין שהסלמות נמיא בתורה ב
בתפילי' מה שאפסד ער סוון בהדרג' ללא תופ'
ומזה יחייב סיהיה הסודי בפרטיותנו מכוון מ
מהכס ית' כבר נתבאר זה בסליטי ממנחות

השרש

החמישי הוא סיהיו הפרטיו'
בתפילין סל' יד יחד בבית אחד
ובתפילין סל' רוח פד' בתים וזה סכבר נאמר ב
בתפילין סליד כסתי אלו פרטיות והיה לאות
שהוא לסון יחיד ואולם בתפילין סל' רוח ב' ב
ב' פסון רביס בזולת הפרטה הראשונה והנה אמ'

רוח' והיו לטעפות לטעפת כתי' וזה ממה שיונה
הוראה מבוארת סאלו הפרטיות תהיינה כס ב
בבתיס מתחלפים באופן פיראה בהם הרבו
והיה זה כן לפי שהתפילין סל' יד הם כנגד הלפ
שהוא כח אחד ראשי' ותפילין סל' רוח הם כנגד
המוח שהוא כח בלתי ראשי' יוספנו ממנו כח'
החוש והתנינה שהם רביס כמה פקנה הפח
מהלב שהוא האבר הראשי' וכאלו השיר בתפילי'
סליד סל' מה סיוספ' מה ית' סהו' הראשי' המוח'
ובתפילי' סל' רוח מה סיוס' באמיכפות האמינע'
הבלתי ראשיים אשר בטבת זה יוספנו מה יתב'
פטולת רבות ומיכר זה טבנו ממנו רבוי המכות
הנפולאות לא סיהיה בו רבוי בעצמותו וכבר
נתב' זה הפרט בג' ממנחות

השרש

הסטי' הוא סיוסחו תפילין סל'
רוח' במוח שהוא כנגד בין
העינים והוא המקום ספוחו סלתינון רופס
ותפילין סל' יד במרפץ והוא הפרק סבין התקן
והוריע באופן סיהיו כנגד לבו כסיהיה מרפץ
אכל סלפיו כרי סתהית צות הערה סיהיו הד
הדברים האלה על לבו ומחטבתו תמיד כבר
ביארנו זה מלסון התורה באמרנו והיה לאות על
ידך ולזכרן בין פיטין אכל ביארנו בזה הפסוק
וכבר נתב' זה בג' מעדוב' ובג' ממנחות

השרש

הסביעי' הוא סיוסחו תפילין
סליד ביד סלא' שתשס' בה
לקסוד כרי סיוסל לקסרס ביד האחרת סט' בג'
טמס והיה אם סימונ וזכרתם לאות ולנה תהיה
הנחתם ביד סמאל כרי סתהיה הקסירה בימין
או ביד ימין לפי סיהיו אשר יד ימינו כבר יתב'
זה בג' ממנחות

השרש

הסמיטי' הו סיהיו בה ריכונת
יקסרו בהם באופן הראוי ל
לקסוד באלו המיאות באופן סיהיו סס תפיו
בזולת קסירה אחרת וכבר ביארה התורה זה ב
בתפילין סליד בפרטת סימפ' והיה אם סמס סט'
וקסדתם לאו סל' ידך כבר נתב' זה בג' ממנחות וסן
י' מעדובי' ולפי סהדיכונס' הס מהדברי' הפסמי'
לתפילין יכטרכו גכ' סיהיו מנופרות לססן ב
ברוך סיתאמת בהן סיהיו לאות ולזכרון אורחו'
ולטעפות כבר נתב' זה מו' פוסטהדרין וד' מגטי'
הסרס' הפ' הוא סיוסן הכחת התפילין הוא ב' פוס

ושמור כי לפי שהנביא היה יותר מדוכא לענינם
 התרבה קומו בסי'ת' הנה היה דומי כיהיה הוא
 אחרון כי בזה יצטה במלחמה סי'סימו מול פני
 המלחמה החוקה היותר גבורים . ויהי הענין
 והחשך רל' סכבר התקבצו סיס ב'סבות להיכל
 יס'מיד המיכרי' וזה כי סב'היה ענין מפסי' ביניהם
 אסר ימנעם מראותם והנה חסך הלילה גם כן
 מטעם מראות אותם . ויאר את הלילה רל' סכבר
 הארי הסי'ת' הלילה לישראל בכבוד אס' וזה גכ'
 כנה סליטית להיכל ישראל . ויולך א' את הים
 ברוח קרים פנה כל הלילה דומי סתורכי הסי'
 כסי'פסה הסופתים יסתרל להמיכיא להס סבות
 אסר בהס יהיה יותר מעט מן הזרות אסר הטבט
 כמו סקדם וכבר ביאר זה בו'ממי' ולואת הסכה
 המיכיא הסי'ת' עדי' המופת רוח קרים עזה אסר
 היא מטגבת ומשתקת המים מל'הסר המערבי
 כאופן סחדש להס מקום מגולה בים והיו מי
 הים מימינו ומסמילו כי המקום ההוא יותר גבוה
 ולזה נסלס לו ההגלות עס הכאר המים מימינו
 ומסמילו וזה הוא הריכוך במה טאמר והמים
 להס חומה מימינע ומסמילס לל' סיהיו המים
 גבוהים מימין ומסמיל' ולא יהיו נגרים טאס
 היה הענין כן לא יהיה מבוא לרוח הקרים לחרוט
 זה המופת אלא טבט כל זה היו המים גבוהים
 בסי' המערבי כי הרוח העתיקס טס והיה מוטע
 אומס תמיד מלהיותס נגרים ולזה הולך א' רוח
 קרים פנה פל' הלילה והנה קרא המים חומה
 לפי טאס גבוהים היו מוטעבים המיכרים מלבוא
 עליהם מימינע ומסמילס ולא היו יכולים ללכת
 כי אס טאחריהס ומאחריה'היה הענין לחומה
 ביניהם . ויסתקף א' מל' מחנה מיכרים יתכן
 שהמיכיא הטס'ת' במחנה מיכרים ענין עס ארי
 קיטורי היה יורד מסנו מטר וברקים לבהלס פס
 טבנה טעלחלח הסקאס המגולה אסר בו היו
 המים מהים ולזה לא היו יכולים הסמיס ללכת
 והס הסירח אופן מרכבותיו להקל מהסמיס כרי
 סיזולו לברוח וליסא מהים ועס פל' זה לא הועיל
 להס כי פבר הולכים טס בכברות לרוב השיט
 סהיה בים ואפסר סיהיה הריכוך במה טאמר
 בעמוד אס' ופנין כי במחנה מיכרים אסר הגביל
 אומס תמיד עמוד האס' והענין סהיה בין מחנה
 יסריל' ובין מחנה מיכרים חרס הטס מה סיהס
 ומה מחנה מיכרים וזה עס מטר סוחף וברקים
 כמו טאמר רוד ויסלח חסיו ויעינע וברקים רב
 ויהומס מל' סהבחה הסס רוח מקבלת לרוח
 הראטונה העכה המיס סבאו ליסר המערבי על
 מחנה מיכרים וזו הכירו המיכרים אופן
 מרכבותיהס לברוח וזה הוא מה טאמר אחר זה
 נטה ירך על הים ויסובו המיס על מיכרים על
 רכבו ועל פרסיו וזה היה בתכלית הפלח כי
 במקום סהיו בו יסר' היתה מנטפת רוח הקרים
 ובמקום סהיו בו המיכרים היה מנטפת הרוח
 המקבלת לה . ער סנטלמה בזה המופן ההיכלת
 ליסרואל בעת סהיו בו המיכרים טובעים כמו
 טאמר זה אחר זה ויסובו המיס ויכסו אס' הרכב
 וזת הפדטיס לכל חיל פדעה ובני יסריל' תלכו
 ביבטה בתוך הים רל' כי בעת סהיו המיכרים
 טובעים היו יסריל' הולכים ביבטה בתוך הים .
 וינער א' את מיכרים בתוך הים הריכוך בזה כי
 הרוח סדחה עליהם מי הים ב'בלס ונעדרס
 והולכס אל שומקס' הים לרוב הרחייה אסר
 היתה טס וזהו מה טאמר ירדו במיכרות כמו
 אכן אפעסר מענין יססקה כטעס נכרו כגורי
 האריות רל' טהס היו סיעקים כאר ברמותס בא
 עליהם מי הים והנה בזה התועלת ליסריל'
 להזריעס כי הים היו אחריהס וסכבר היו טובעים
 וזה טאס לא היה הענין כן הנה מעט סהיה הפס'
 ביניהם לא יסאמת ליסריל' טהיו טובעים
 המיכרים כי אולי יחכבו טלא ירדו אחריהם
 בתוך הים אכל סברו מרדוק וזו'ס כסי'סינינו
 אומס יכעקים טברר להס טהס היו בים אחריה'
 וסכבר טבטו טס כלס כי לא ראו טכסאי
 מהמחנה ההוא רבר ויטבט א' ביהס ההוא רל'
 טביוס ההוא טלמה התכופה ליסריל' מיר
 מיכרים כי זה יהיה סבה כלא יסיעו המיכרים
 עור לרדוק אחריהם . ויאר יסרואל את מיכרים
 מת פל' ספת הים רל' סיהחלק מיסרואל סי'סאי
 מהים והיו על ספת היו רחאס המיכרים טובעים
 בים אז יהיה הריכוך בזה סהיס הדסיא הטובטי'
 ממחנה מיכרים לספת הים דומי יסרואל המיכרי'
 מתים על ספת הים והביאר הראסיון נראה לני
 יותרי . וייראו הטס'ת' רל' סכבר נטברר להס
 כח א' וגב'דמו ולזה ידאו כמנו ויאמינו כ'
 ובמטה עברו

ושמור כי לפי שהנביא היה יותר מדוכא לענינם
 התרבה קומו בסי'ת' הנה היה דומי כיהיה הוא
 אחרון כי בזה יצטה במלחמה סי'סימו מול פני
 המלחמה החוקה היותר גבורים . ויהי הענין
 והחשך רל' סכבר התקבצו סיס ב'סבות להיכל
 יס'מיד המיכרי' וזה כי סב'היה ענין מפסי' ביניהם
 אסר ימנעם מראותם והנה חסך הלילה גם כן
 מטעם מראות אותם . ויאר את הלילה רל' סכבר
 הארי הסי'ת' הלילה לישראל בכבוד אס' וזה גכ'
 כנה סליטית להיכל ישראל . ויולך א' את הים
 ברוח קרים פנה כל הלילה דומי סתורכי הסי'
 כסי'פסה הסופתים יסתרל להמיכיא להס סבות
 אסר בהס יהיה יותר מעט מן הזרות אסר הטבט
 כמו סקדם וכבר ביאר זה בו'ממי' ולואת הסכה
 המיכיא הסי'ת' עדי' המופת רוח קרים עזה אסר
 היא מטגבת ומשתקת המים מל'הסר המערבי
 כאופן סחדש להס מקום מגולה בים והיו מי
 הים מימינו ומסמילו כי המקום ההוא יותר גבוה
 ולזה נסלס לו ההגלות עס הכאר המים מימינו
 ומסמילו וזה הוא הריכוך במה טאמר והמים
 להס חומה מימינע ומסמילס לל' סיהיו המים
 גבוהים מימין ומסמיל' ולא יהיו נגרים טאס
 היה הענין כן לא יהיה מבוא לרוח הקרים לחרוט
 זה המופת אלא טבט כל זה היו המים גבוהים
 בסי' המערבי כי הרוח העתיקס טס והיה מוטע
 אומס תמיד מלהיותס נגרים ולזה הולך א' רוח
 קרים פנה פל' הלילה והנה קרא המים חומה
 לפי טאס גבוהים היו מוטעבים המיכרים מלבוא
 עליהם מימינע ומסמילס ולא היו יכולים ללכת
 כי אס טאחריהס ומאחריה'היה הענין לחומה
 ביניהם . ויסתקף א' מל' מחנה מיכרים יתכן
 שהמיכיא הטס'ת' במחנה מיכרים ענין עס ארי
 קיטורי היה יורד מסנו מטר וברקים לבהלס פס
 טבנה טעלחלח הסקאס המגולה אסר בו היו
 המים מהים ולזה לא היו יכולים הסמיס ללכת
 והס הסירח אופן מרכבותיו להקל מהסמיס כרי
 סיזולו לברוח וליסא מהים ועס פל' זה לא הועיל
 להס כי פבר הולכים טס בכברות לרוב השיט
 סהיה בים ואפסר סיהיה הריכוך במה טאמר
 בעמוד אס' ופנין כי במחנה מיכרים אסר הגביל
 אומס תמיד עמוד האס' והענין סהיה בין מחנה
 יסריל' ובין מחנה מיכרים חרס הטס מה סיהס

יתעוררו לשוב למצרים שכב הכלה אותם חמושי
הל נ יכיו נכ כל קניטס מלח הטורדו רבר וולח
הכעיק לטס ית זה אבל סבב עס זה שהטורדו
מצרים כלי סקו כלי והב וכמלות ולזה היו כלס
חמושיס מכל המיטורך להס לל היו חסריס רבר
כאלו התחכס הטס ית בכל הסכות טמפטר כולח
יסכמו יטיר לטוב במצרים והנה בימאתס לקח
מטה עיטמות יוסק עמו לקייס מה טנטסנו בני
יטירלו להעלות עיטמותיו ממצרים כמט יפקו
ה ית אותס וי הולך לפניהס וגו רל טיה יתע
היה מהלך לפניהס במה טיהיה טמירל וטופעמ
ממותו והוא עמוד הענן יומס ועמוד מט לילה
להמיר להס כרי טיובלו ללכת יומס ויללה כמטר
ירכה ה ית כי מסעיהס וחנייתס היה הכל עפ ה
ית כמו טיהתבאר במה טיבא והנה מלח הנפלאו
התמיד הטס ית ליטר כל ימי היותס במדבר כרי
טיתתפרסס להן ית הפלגת גבורתו כרי טיממיטו
בו מטוטה טילמה והנה אמר טיה ית מהלך לפניהס
לרבר כלטו בני מרס רל טיהטגחתו היתה רבקה
בהס להנחותס הדרך בכמו ילו הנפלאו השימוטו
זכברה בפרעה ובכל חילו רל טכבר מתכבר ו
ויתעלה בעבור מה טמביא בפרעה ובחילו מ
מהמכה העיטומה כי מו יפירו יטראל פבורין
וגבורתי ומטלתי לפניות כל מה טמחפור ודעו
מצרים כי מטי רל טלח יהיה ליטראל לירוח
טיירפו עור מצרים כי כבר יתבאר להס טמטי
במה טמביא עליהס מהמכה העיטומה ויירוח
טיפט זה לרדוף עור מר רי בני יטראל וזה התוע
המגיט טיגיט ליטראל כמטר ידכו המצרים
הפלגת גבורת ה ית פי הוא טלח ליטראל כי לל
היתה הכונה בזה להביא העצרים לאמונת הטס
ית וזה מבואר בנפסו וימסור את רכבו רל ביכוי
כי אין טחוק המלך למכור רכבו מו מולי טטה זה
לרוב הוריות לרדוף אחריהס ואת עמו לקח נ
עמו יתכן טפתה מותס והכיתס לרדוף אחריהס
כי הס היו ירויס מנה למח טרוטו מהנפלאות מט
טטה הטס יתע בעבורס ומפטר סהכריח מותס
לרדוף אחריהס ולזה אמר ואת עמו לקח עמו
וטליטיס רל גבוריס וטריס ובטי יטראל
ויכמיס ביר רמה רל טלח היו הולכיס כרמות
בורחיס ופרעה הקריב רל טיהנהיג מחטאו ע
במרוטה חוקה במדפן טיהקריבו מור ליטרל כי

טוב לנו עבור את מצרים וגומר יתכן טממרוח
זה ליראתס טיהי לזה יטראל הוא תלוה הפועל
הרעות כמו טיהיה חוטב פיעה במה טממיר
ליטראל רמו כי רעה נגר פניכס כמו טבימורט
במה טקדס ולזה הטיב להס מטה טיטיטבו
וירמו את יטועת יי מטר יעטה להס היוס בהק
מה טיהי חוטביס ממנו טיהיה פועל הרעו לבר
ומפטר גב טיטרמול היו ירויס טירדוף אחריהס
מלך מצרי כסיראה טלח יטובר ולזה היו ירויס
טימותו במדבר והטיב להס מטה טלח יירוח
מזה כי הטס יתע יכבב טלח יוסיפו המצרים ל
לרדוף אחריהס ולזה אמר להס טלח יוסיפו ל
לראותס עור עור טולס כי כבר ידעו המצרים כח
ה ית וגבירתו בהכברו בפרעה ברכבו ובפרטיו
י ילחס לכס ואתס תחריטיון יתכן טיטוה להס
טלח יכפא וולח ידברו כרי טלח ירגיטו המצרי
טיהס קרוביס להס מור ויורו להס חכי מו ייקו
להס באופן אחר ולזאת הסכות סבב ה יתע בפען
טיהיה בין מצרים ובניהס בדרך טלח ירוח
המצרים מה יטראל וולח ייקוס י מה תיעק מלי
יתכן טימטה היה יטעק לטי ית טיטיל את יטירל
מיר מצרים טיהי קרוביס להס מור ומקגס ואת
טכבר ייער ה ית ליטה טכבר יכבר רב טרעה
ובכל חילו טכבר זה לל טמט מלהתפ לטי יתע
כי זה יהיה כלי מל טיחורט הש ית זה המופת מו
טל ירו להיותו רבק בטס יתעלה בפת התפילה י
וירמה טכבר אמר ה יתע למטה טימ יטעק רל
לוצוק מל יי להכין עיטמו מל טיהיה רבק לטס
יתע בעבור טיהיה רמוי טיעטה זה המופתה
הנפלא של ירו כי היה רבק בן תמיד ויסע ע
מלמך הילחיס ההולך לפטי מחטה יטראל יתכן
טיקדו מלמך האלהיס הפח הטיפע מות הש ית
טיטפע ממנו זה הפילח העיטוס רל עמוד הענן
ועמוד המט ומפטר טיהיה מלמך האלהיס הנט
בנה הפכות הוא מטה כי הנביא יקרא מלמך כמו
טיקדס ומחטוב טיעטה זה לפי טייט לטביא רוטס
בחרוט האותות והנפלאות כמו טיהתב בו מטי
ועור כי היה בנה תועלה ליטראל טלח יירוח
מפרעה ומעמו כי הנביא טס טיטמו במקוס מטר
היה בו מהסכנה יתר ולזה הוא מבואר טיהיה
יורע בלי טעק טלח יקדס טוס
נוק בנה

תמיד כל הלילה ולוה אמר וברוח אפך נברמו
 פים וכן תמצא ביהוטיב בפען הירדן אשר פברו
 בו יטריל סימיו היו נר אחר מהיכר האחד לבר
 וזה בלי ספק היה באמיצות רוח חזקה הולך ה'
 ית' בדרך מופת לרחות המים אל היכר ההוא
 בדרך טלח היו נגרים על יטריל וחס לא נוכר זה
 סס

אז יסיר מטה וגו' עד ויטע מטה את יס'
 ביאור המלות

חשיירה לה' דל' ארבר בתמרו דרך סיר והמטר
 כי לא אוכל לרבר בעצמותו כי גומה גומה מאד
 רמה בים השליך וירה והנה אמר זה על יכר
 ההפלה להורות על מהירות הכנסת בים וטבע
 בו כי ה' ית' סבב להביאם אל סירדפי אחרי כטי
 יטריל תוך הים והנה רדפו סס אחריהם במהירו'
 נפילא לפי מה שהיה אפשר להם וזה היה כבה
 טיטב כלם בים ולוה אמר רמה בים כי ה' ית'
 הטיטב במהירות ללכת בים כמו סיתניטב החץ
 במהירות כטיורו מותו עני וזמרת יה יתכן
 שתהיה היור במלות עני נוספת ויהיה וזמרת כמו
 וזמרה כי כבר ימצא בלסון סיו מוכרתיס יבואו
 בתואר סמוכים נפל אסת' מתן סנת וכמורה
 רבים והרסון יהיה בנה כי ה' ית' הוא פון וזמרה
 וכן פירשו רזל במכילתא ויהי הסון מענין הבואת
 העונט הנפלא כמו סקרא המכות הנפלאים
 שהכה במיכרים חזק יד ויד חזקה ויהיה זמרה
 משנין סבב וגזית ורוממות כמו מןמרת הארץ
 ויהיה הרסון בנה שה' ית' הוא תכלית העון

להתגבר על אויביו כי לא יבצר ממנו כל אחר
 יריכה לשטות והוא גכ' תכלית השוב והסבב כי
 פעולותיו תמימנה בתכלי' מה שאפשר מהחכמ'
 והטוב וטוב הסדוד הנה יריכה בנה ה' ית' היה
 עון למיכרים להתגבר עליהם להשחיתם והיה
 זמרה וטוב ליטריל באופן שהיה לו ליסדנה
 ברבר ההוא בעיני שהשחית בו המיכרים וז'
 יהיה וזמרת סמוך ויהיה הרסון בנה סגבורת
 יה וטוב רמה בים סס ודכבו והיה לי ליסדנה
 דל' שהפועל האחר בעיני היה בו התגברות
 והשחית וטוב והיכלה וזה כלו היה לי ליסדנה
 וזה הטוב שהיה בנה הפועל להחליך יטריל בים
 בלא נזק אין ספק שהיה ליטריל ליסדנה כי בו
 נטלמה להם ההיכלה מיד מיכיר וכו'

הענן בלילה כרי טלח יראו במיכרים בני יטריל
 קרובים מאד להם ויזיקום אס בחי' אס באופן
 אחר וסבב גכ' שיהי מטה אחרון להיותו מוטג'
 וזה כרי שתטלם ההיכלה ליטריל והיה זה גכ'
 כרי שיהיה מטה יורמו מן הים אחרון בעבור
 שיהיה יס סוף נקדש עד טייכמו כלם וכזה תמצא
 ביהוטיב סכאטר פברו יטריל את הירדן יראו
 אחרונים מן הירדן הכהנים נטווי ארון ברית ה'
 וסבב גכ' שתתמיד נטיבת רוח קדים עזה כל
 הלילה כרי שיאות יותר להגלות חלק מה מהים
 וראוי שתדע שייטריל לא עברו את הים בכלל
 מטה אל טיפה כמו סוף החפ' אט' כי לא היה הים
 בין ארץ מיכרים ובין ארץ כנען אבל טבו אל
 הספה בעצמה שהיו בה ולא היה הכנסת בים כי
 כי אס לתכלית טייטבו מיכרים והנה הארץ
 בעיני זה הספור הנפלא לרוב התוללת המגיט
 ממנו כי זה יורה על חזק הסגח' ה' ית' ברבקים
 בו אשר ההומטה בו הוא פנה מצנות התורה
 וכבר יפול ספק מה בענין מופ' כמור האס והפנ'
 לפי מה שהסדכטו בו מופ' וזה סכבר הכרטיטו
 סס שהמופתים יהיו ברברים מוכר לא ימנע
 היוגס בעצמם מיכר הטבע ואס היה שיהיה
 נמנע מיכר הטבע שיהיו מלו הסכות שיתחדשו
 מהם כלו תאמר כי אטע' סירוס הנחם מהמטה
 הוא נמנע מיכר הטבע הנה מיכמות בעינינו
 איטנו נמנע מיכר הטבע וכבר ביארנו סס סכבר
 הכרטיטו רזל זה הכרטיטו בפען הנפלאות והוא
 גכ' מחייב סיר העיון כמו שיבארנו סס ונאמר
 כי כבר התבאר בטבטיות שהמיר הקטורי יעלה
 באמיצות הגרמיס הטימימיס מבטן הארץ
 ושהוא יתלהב במעט סבה ובהיות הענין כן הנה
 אטע' טלח ימצא עמוד אט' וטנן טולה טן הארץ
 בנה האופן הנה מיכמות עמוד אט' וטנן בנה
 התואר איטנו נמנע מיכר עימותו פי לא ימנע
 המיכא מיר קיטורי בנה התוה ולא ימנע התלהבו
 והנה כמו שיתחדס מהמטה נחט על דרך מופת
 נן יתכן שיתחדס מן האריר על דרך מופת מיר
 קיטורי יהיה ממנו עמוד עטן ועמוד האט' ולמות
 הסבה בעינה לא הסכמנו שיהיה מי הים גבוהים
 מטי יכרדים ולא יהיו נגרים כי זה הוא נמנע
 מיכר טבע המים ואמנע מיכר אחר הוא אטטר
 באמיצות הרוח החזק אשר היה רוחה המים

הנה יפול ספק מה בענין מופ' כמור האס והפנ' לפי מה שהסדכטו בו מופ' וזה סכבר הכרטיטו

עתיד והריכין בו שות' יתפ' ינהל ישראל בשוון
 אל טוה קדשו והוא הר המוריה חסר היה בו
 בית המקדש או יריעה בזה סה' ית' נהל ישראל
 בשוון והוא מה שחדש מהמופתים החוקים אל
 טוה קדשו רל' סקדס אותם לעבודתו עד שיהי
 אותם לין כמו שזמר ואטו אתכם על כנפי נכרי'
 חביא אותם אלי ירגוון הוא שצטין יראה וחתת
 כטטס טס רשפים חרלו רגוון ואל תחטאו
 בגדול ורועך ידמו כאבן רל' מרוב יראתם
 ופחדם מגדול גבורתך יטובו כאבן דומס
 בהר שחלקך הוא הר המוריה אשר נבנה בו בית
 המזדש כי הוא המקום היות מוכן אל סידבק בו
 השפע הילי ולוה אמר טהוא מכוון לטס יתעל'
 מקדש הוא מקדש ברגס הקוף לתפארת והיה
 ראוי להיות באות תרלת כמו ושטו לי מקדש
 ביאור דברי הפרטיה והטירה
 או טר מטיה ואת הטירה ולמדה ממנו ישראל
 וסודרה יחד ויאמר רל' אמר הנה ראוי שחטיר
 ואטכח סה' ית' בהמטו' ורמיוטס כי גאה גאה
 מאר מלספר שבחיו ושעמותו וכאלו אמר זה
 להתנצל על אשר יתארהו באלו התוארים ידבר
 בהם בלסזן בפי ודס הנה ירה בים סוס ורועבו
 במהירות נפלא שון הכי ית' להגיפ הרע פאטר
 יריעה והפילגת טובו וחסדו וזה הפועל בפינו
 היה לי ליטועה או יהיה הריכין בזה פי הכי יתפ'
 גאה מוזר ורחוקה מדרגתו מאר מאלו
 העניטס הספלים רוחק נפלא ועס כל זה הגיע
 מיתרון הטגחתו טירה בים סוף טוס ורוככו הנה
 זה המקרה היה שון וכריתה חוקה ועס כל זה היה
 לי ליטועה כי בו נטלמה ההיכלה ליכריל מיד
 המיכרס פס טהרע בעינו שהגיע למיכרס היה
 ליכראל ליטועה כי זה הפילג העצום טראו
 בואת המכה הכי' אס' להאמין בש' ית' ומטונה
 טלמה או יריעה בזה סה' ית' הוא שיו וטוב רל'
 טכבר יגיע ממנו לנמיכאות פעס טון ועעס טוב
 ודל בפז הרע אשר יתקוף המרס וינצחהו וזה
 טכבר יגיע ממנו רע לנמיכאות במקרה אבל
 היה לי ליטועה תמיד רל' טמיתרון הטגחתו בי
 יכרלי מהדשות הנכונות לבא עלי הנה זה הוא
 אלי ומטיגי ולוה רל' יוקפי הרע הנכין לבא
 עלי משאת הגרמי' הסמימי' ואתאר ואתו
 בתואר' מוריס על היותו כח בגוף וזס אין

העטין כן כרי לפרסס שבחיו או יריעה בזה טכב'
 ואתאר ואתו בתואר' מוריס על תכלית הנרי והיופי
 וזה בפינו היה מטיגי אבותי ומטיגי' בס ומחומס
 ואתו בתואר' על כל סאר הנמיכאות כי אין בהם
 מי שיהיה היקס ויחס בינו וביטהס הנה סה' ית'
 הוא ארון המלחמה כי הוא יכיא תמיד הרע על
 אויביו כאשר יריעה ומי סהוא ארון המלחמה
 יי' טמו כי אין טס וולתו מי שיהיה שליט בכל
 אשר יריעה הנה הוא סכב פמטק מחסכותי
 להביא בים מדכבות פרעה וחילו במהירו' נפלא
 כי הוא סכב סיטובו יסריל לחנות בין מגדול
 ובין הים צורך סיחטב פרעה כי הם נכונים
 בארץ ויחזק לבו לרדוף אחריהם וסכב גכ' בזה
 האופן טטטבו בים סוף טבחר גבורי פרעה כרי
 טיראו הנטארים מדרוף עוד אחרי בני ישראל
 הנה תהומות הים נסו אותם ירדו במיכלות הים
 כמו אבן סידר טס במהירות נפלא ליתרון
 כבודתו וכזה אמר טבמהירות נפלא סכב ה' ית'
 טיררו במיכלות הנה ימינך הש' ית' והוא מה
 טיוספע ממך מהטובות הוא אריר בכח להביא
 באמיכיותו רע נפלא לאויבך וזה הוא תכלי' הפל'
 רל' סיגיטו מפועל הטובות מהיכר אשר הוא
 פועל הטובות כמו מלו הרבות הספילמות כי ה' ית'
 לו יפעל הרע בוללת זה האופן הנה ברוב גומטך
 ודוממותך מעט' הרבות רל' טרון מרדנך לכנול
 אות מיכר מה טיהס רפזת בו בפינו תגיפ הרעה
 לקמין עד פיתהרוס אותם ותטלח רדונך ויאכלס
 כקט טיאפלהו המס במהירות נפלא וזה הוא
 ענין נפלא כמו סקדס וכבר ביארנו באי זה אופן
 יגיעו מה ית' אלו הרעו' במי' אמר על דרך נכיל
 הנה ברוח אשר יכא מאפך נתקבצו מי הים ליכר
 אחר ונעפדו כמו ערמה והנה אמר זה כי מעט כי
 מהאקלח יוכל הארס להוטיא רוח גדול אבל
 יוכיא הרוח הגדול מפיד וכאלו אמר טבטעט
 מכחו הטיב זה הרוח הנפלא סרחה מי הים
 ליכר אחר כל הלילה והיכיצס כמו נר ונגב
 קרקעית הים אשר הלכו בו באופן טלח הית בו
 טייט אמ' פרעה אדרוף יכריל ומטיגי' כי סס חונטס
 כל הים ולא יוכלו לברוח אחלק טללס לפטי
 תמסע' נפטי אל מקום אחר סמוך לים ולא ימלט
 אחר מהס הנה כטאטיגס בכמו זה האופן ארין
 חרבי וחקח כל קטיניהס רל'

הויטרו להאמין בטעם ית' האמנה טלמה וז' יהיה
וזמרת מעטן כריתה ויהיה יה מזרה על ההפולג'
והחוז' כמו טלהבת יה והרעו' בזה כי ערו וכרית'
חוקה היה מה טעפט מה ית' להכחית המימרים
והוא בפינו היה לי לישועה וזה תכלית הפולג'
סיהיה הפועל והמסיחית והכרות הוא בפינו
מוטיש ער סיהיה כורת למיכרים ומוטיש ליטר'
ואמיהו פרטו בו חזקייבנו בנה רל טאבנה לו
מקדט תראה טכיתו בו וקצת רול פרושהו
מעטן טי ויופי ומזה לפי מה טאחשוב הטנה
והמפונגה גבר ידיר וולא ינה רל טוין בו מן
הטני והיופי דבר נשג' ל זה חזק יהי ענינה
הרצון בזה זה לי ואתוהו בתארים וטר יהיה
בהס מהטני והיופי מה טאפטר כי כבר ימא
בפעולותיו תכלית הטני והיופי אז יהיה הרצון
בזמרו ואמיהו והוא יתר טכון טאח ואתוהו
בתארי מורי על היות לו טנה ומטיכ' לרבר בלסו'
בני אדם רל טאח ואתוהו כילו הוא כח בגוף כי
מי אפטר לוארם לרבר לרבר בו בזולת זה
האופן בדרך מפורסם לכל האנטים ולזה אמר
ימיטך וטאח מה טרומה לזה וכלו התנכל
בזה על תאחי בפנו לו התארים אדם מלחמה
וזון המלחמה כי הוא לברו יפול להגיט הרב
כאטר ירינה בכל פת אפס טלח היה טכון חמקבל
טיגיט לו רע מפאת הגרמים הטמימיים כי טמו
רינה בזה טנה המטפט הוא מוטהפך וזה טיה ית'
הוא זרון המלחמה ויה טמו ולזה הוא עבדוהו
טאין טים וולתו מי סיהיה זרון המלחמה
במיכולות הוא מעמקי הים נארדי בכח הירד
טעטת וטטנו נארר בכח והרצון ימיטך האל
הנארר בכח ימיטך א תרע האויב ויהיה ההנפול
בימיטך על יכר היכחות כמו כי טנה חזיבך
וגו' ורבים כמוהו אז יהיה נארר בכח טב אל
הימין ויהיה ימין פפס זכר ופפס נקבה וכמוהו
רוח גרולה וחוק ויהיה הרצון בזה טיפין ה' ית'
וה' המסור ממנו בנמיכאות על הכונה הראטוס'
הוא נארר בטח כי בו יתבן טיגיט ה' ית' רע עליו
רל למי טידינה מיער הטגחותו באנטים הטובים
הרבקים בו ואמנט אמר זה כי הרעות רל יבווח
מה ית' טיכר פיטמותס ואל יוספפו מפני הטובו'
תמיד זה ית' טבב בהטעפתו הטובו טיגיט בהס
רע לרטי' לל טיכח אל הרע ואל יכוון ל הטוב

והוא חזק הטלמה

והוא היצלת החסדי' מירם ומיכר טיהו טוב
מוטישע זה הפועל מהטם יתעלה ורזה חמר
טימין א' והוא מה טיזטפע ממנו טיהו טכון ו
אל הכונה הראטונה הוא נארר בכח להגיט בו
לרעים על הכונה הטנית וחולס הכימחל הוא מה
טיזטפע ממנו טיהו בלתי מכוון בכימנו ואל
היה מיכחותו מהפרת החמר כמו הפכת הארצו'
והאט הנפול ומה טינהג טנהגס נערמו מיס
טמדו כמו פרמה גבוהה כי הרוח היה דוחה
זותס תמיד כל הלילה וולא היה כח למיס טיהו
נגרים ואל היו עומדים כמו פד קפא תהומות
הנה תהום הוא קרקשית הים ורינה בזה טיקרקשי'
היס קפא וטקדס באופן טלח היו בו טיש ואל
היה בתכלית הנגוב והיפס באופן טיכרו יטריל
לצפור בו הנה התהום יומר פפס על החלק
מהארץ וטר היה בו עומק המיס ופעס יאמר
על מעמקי המיס בפימס כמו תהומות יכסומו
מפני היותס טוכנס בחלק ההו מהארץ כמו
טיקראו היוטבים במקום מה בטס הפקס ההו
כילו האמר טימיריס היה טס מקום ופראו
המיריס טיכרים על היותס טוכנס במקום ההו
אמר וירא יטריל את מיכרים מת על טפת הים
תמלאמו נפטי הוא מעטן כריתה כמו בלח זומז
תמלא התמלא בטוכו עורר וטטיט טכבר תכרית
זותס נפטי וזה טאח אריק חרבי ותרטיטו ירי
אז יהיה מעטן וטיפה כפטי מלאו ואמרו הטטנו
ונבחה והרצון בו תאפס נפטי אל מקום חזר
טלח יוכלו לברוח כי הים יהיה להס מיכר חזר
וחטי וחילי מהיכר האחר נטפת ברוחך טטמו יס
הנה זה הרוח הפקביל לרוח הקרים וטר הטיט
את מי הים טוף על המימרים מי טמוך בליס הס
הטכלים המפעים הגרמים הטמימיים ואמנט
אמר זה כי אין בהס מי סיהיה לו יחס וצרך פס
ה' ית' כמו טבא בה' טמי' נארר בקדס רל טיהו
יחזר אריר בקדושה והברל מכל טאח הטברליס
נרא וטהילת רל טיהו נרא להללו כי לל יופל
אחר לספר תהלתו והוא פוסה פלא ומטינה טכפ
הנמיכאות וזה דבר לל יוכל עליו אחר ממטישי
הגרמים הטמימיים כי לל יטנו מנהגס טטית
ימיטך רל כי בימיטך בעיכמו והוא מה טהטעפת
מהטוב להטיגח יטרחל בו טבבת טכיל' האר'
את המיכרי' טהל' בעו' יל טנה קדס' הו פבר במקו'

התועלת

הג' הוא ברשות והוא להוריע
 כי הרע אשר יפול בנמיכמו'
 על יצר ההכרח יסמך ה' ממנו הרבקים בו וזהו
 מה שאמר בני וזמרת יה ויהי לי לישועה וזה כי
 הטוב הוא המכוון בעיניו מה' ית' והרע סיג' יע
 במקרה מהטוב המסודר ממנו התחכם ה' ית'
 להיטיל ממנו האנטים הטובים כשידבקו בו על
 יצר ההסגחה הפרטית ובוזה האופן היכול ה' ית'
 יטיל מיד מיכרים כי לפי מה שיתחיי מהגרמי'
 השמימיים לא הגיש הקץ עדין אל שייכמו מעני
 כמו שביארנו במה שקדם ולזה גם אמר זה אולי
 ואנחנו אל שאיננו תחת סרור ממטלת הכוכבים
 אבל ה' ית' הוא מסג' יח בי
 ומנהיג אותי

התועלת

הד' הוא ברשות והוא להוריע
 שכבר יגישו בכאן רעו' מה
 לרעים על יצר ההסגחה בטובים ואעפ' שאין
 מדרך ה' ית' שיבואו ממנו רעות אבל יבואו
 ממנו מהיכר אשר הם טובות ולזה אמר ה' ית'
 וימינו תרצן אויב וזהו יהרס קמיו ברב גזמנו
 כמו שביארנו

התועלת

הה' הוא ברשות והוא להוריע
 יוסר ה' שכבר יבוא ה' ית'
 על האנטים מדה כנגד מדה וזה כי פרעה חשב
 ללכות יסדל עד בלי הסוחר להם סריר כמו
 סספר אמר אויב ארדוף אחי' וזה ית' סבב סהיה
 הפנין בהפך כי מישראל לא נפקד איש ומפרעה
 וחילו לא נסוחר אחר ועוד כי הוא רצה להסליך
 כל הנכרים הילודים לישראל היאורח כדי שיכלה
 יסדל ונהפך זה כי הוא וחילו טבבו בים סוף

התועלת

הו' הוא ברשות והוא להוריע
 שאין יחס בינו ובין סוחר
 הנברלים ולזה אמר מי כמון בליים וכו'
 בארנו זה במה שאין ספק בחמישי מספר
 מלחמות

התועלת

הז' הוא להוריע
 קרי יצ' יס סוף היה בו טוב
 להנחיל את המדע לישראל מיסר אחר וולתמה
 שנמשך ממנו להביא יסדול להאמין ב' ומטה
 עבוד סהיה שער גדול להביא יסדל לגבול
 מחסולמות סיהין רזויס לירוסת המדע כמו

שאמר נהלת בפוך ל' טיה קרסך וזה היצר האחר
 הוא מה שהפיל מהחמיה והפחד על האומות
 ההס כטיטטטו סהובים י' את מי יס כנף
 מפניהם כמו שאמר אז פבהלו מלופי ארוס חירי
 מואב

התועלת

הח' הוא להוריע שלא היה
 פחד הכונה במה שיפד ה'
 ית' מירוש' הארץ ליסדיל רברי הפירות הנמיכמים
 סס אבל היתה הכונה בפבור המיכא סס הטפע
 היל' יותר ממה שיימיכא בסאר המקומות
 ולזה לא זכר מטה מענין ירוסית המדע בזאת
 הסירה כי אם הר המוריה
 פהר נחלתך ובאר סהוא מקום ירבק בו הטפע
 היל' וילן היתה הכונה הרואטונה בירוס' המדע
 רברי הפירות היה וזכ' גם סאר המקומות לא הר
 המוריה לכו' לא טפע כל ויה תמיכא שכבר היה
 רברי הפירות נמיכא בארץ יסדיל כמו סזכרה
 התור וזה מגיש מירוסת המדע על הכונה הסנית
 עם סהוא ענוז להמס' ליוסבים בה הטפע
 היל' כי לא יתכן שיסתרל הארס בהסלמת
 נפטו בסלס טכפטי' עם היותו חסר רחס וכמלה
 וסאר הפנינים ההכרחיים
 לעמידה גופו

התועלת

הט' הוא להוריע סזאת
 האמו' הסלמה סהתפטימה
 ביסדיל או תסאר נסחית בררך שיתפרסס תמיד
 מלכות ה' ית' וסדולטפיתו על הנמיכמות לעטות
 מהס בחפצו וזהו מה שאמר ה'

התועלת

הי' הוא להוריע סחין מן
 הרמוי טייכטו הנטיס
 לספר טכחי ה' ית' בכמו ילן העמוקות לחסרון
 דעתן ולזה לא זכר בסירות הנטיס כי אם מלות
 מוטטו וזאלס בני יסדיל סרו כל הסירה הנפלאה
 הוות ולזאת הנכה בפינה לא חייבה התורה
 הנטיס בתלמוד תורה ובסאר המיכות הסנהגות
 מנהגה אמרו ול' כל המלמד בתו תו' כילו מלמד'
 תפלות

ויסע משנה

וגו' פד ויבא פמלק
 ביאור המלות
 וקצת רברי זה הספור ויסכ מטה יתכן סקצת
 יסדיל הין מתעכבים

יצא רבר הנה נשפחה ברוחך שחרשית והכבת
 עליהם מי הים וכבבת שטהפך עליהם הרע אשר
 יזמו לעשות במהירות נפלא עד שיסלחו במים
 ארירים כמו שייסלחו העופרת במהירות נפלא
 ליתרון כבדותו . מי כמוך בטהרה הטכלים
 הנפרדים מי כמוך שיהיה נאדר בקורב רל'
 טיאר הנברלים הם קרובים אך הוא ית נאדר
 בקרש עד שימין יחס בינו וביניהם והוא נורא
 תהלות כי כל אחר מהנמיסאות יראו מלשפר
 תהלותיו כי לא יוכל והוא עושה פלא לטנו טבע
 המימיות כאשר ירצה ואשפ' ככבר יעשה זה
 באמינות הטכיל העובל כמו שיארנו בו'ממי'
 הנה הטכיל העובל יעשה זה מיצר הטבע הסופע
 עליו מה ית כמו שיהתבאר טס הנה נטיות ימינך
 להטיב לישראל ובפושל ההוא בעינו סבבת
 טבלפה הארץ המימרים ואמנס אמר זה לפי מה
 טוחטוב כי כבר נהפכה הארץ אשר היו טס
 פרעה וחילו לטיט כטיט עליה מי הים וטיבעו
 בטיט והוא או טבעו בטיט אשר היה במימרות
 הים כטדחו המים אותם טס הנה זה תכלית
 הפלא כי בחסרך והוא הטוב השופע ממך נחית
 עם ווגילת אותם מיר המימרים ובשונך וביד
 החוקה והם המכות הנפלאות הבאות על המימרים'
 הגיע לישראל מהפוזב יותר ממה שהגיע להם
 בחסרך וזה כי נהלת אותם אל טה קרסך וקרבת
 אותם לעבודתך כי בזה ההירד וירעו כי אתה יי'
 רעוכם הנברלים ההם עד טזות האמונה טחנן
 טזה היתה כלי להטחילם הארץ בעבור מה
 שהוירשו בו לעבודת ה' ית' וטתיו הטני' כן הנה
 הגיע להם מחסרך טוב גופיי ומשונך הגיע להם
 טיב נפטיי אשר הוא נפלא מהטוב הגופיי לאין
 קץ טס טמטט גכ' תכלס להם ירושת הארץ
 טהוא טוב גופיי והוא גכ' טוב נפטיי באופן מה
 לרוב הכטטה אל טידבק בה הטפע העלי והנה
 מיצר אחר גכ' היה זה הטטן כלי להטחיל ישראלי
 את האר' מיצר האימה והפחד טהפיל על האומנו'
 ההם וזה טכבר טמטט רבים עמים אלו הנפלאו'
 ופחדו ויראו מאד חיל אחו' וטכ' פלסט לפחדם
 שיביאו ישראלי להלחם עמהם טרי ארוס וילפיו
 נבחרו וטרי מואב וגבוריו אחו' אותם רפר ורתת
 נמוגו כל יוטבי טטטן לפחדם מהם תפול עליה'
 אימה ופחד בגחול ורופך וגבורתך הנפלאה

ימות לבס עד שיהיה כאבך רומס כמו שתמימא
 בספר יהושע באמרה רחב למרגלים ידעתי כי
 נתן יי' לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו
 וכי נמוגו כל יוטבי הארץ מפניכם כי טמטטו את
 אשר הוביט יי' את מי ים סף מפניכם וטטטע
 וימס לבנינו ולא קמה טור רוח באיש מפניכם
 וזאת האימה והפחד תהיה לאמונת האלו עד
 טיעבור עמך אשר קנית את הירדך ותביאו אותם
 ותטעם בהר טחלתך והוא הר המוריה שיהיה בו
 בית המקדש הוא מכון אשר פעלת לסבתך רל'
 טכרתמימא תכלית ההכנה אל טידבק בו הטפע
 הלי' והוא המקדש אשר כוננו ידך להשרות
 טכיתך בו והנה זכר הר המוריה לבר מבין
 ארץ ישראל כי הוא המקום הנבחר טבארץ
 ישראל כאלו אליו היתה הכונה בירושת הארץ
 הנה הטי' ית' יתפרסם מטטטי' למטטי' לעולם
 ופר טהוא טליט על הנטימאות ומולך עליהם
 לעשות מהם כחשכר חזה טכבר הגיע מתכלית
 גבורתו טכבר להבי' טס פרעה ברטבו ובפרטיו
 ביס והטיב עליהם מי הים בטת טהיו ישרלי
 הולכים ביבטיה בתוך הים והנה לקחה
 מרים הנביאה התיף בירה ויימאז פל הטטיס
 אחריה בת' פיס ובמחולות ואמרה וזה
 מרים טירו ליי' פי גאה גאה טס ור' כבו רמה
 ביס

וזוהלס התופלות
 תמגינות מונות הטירה

התועלת

הרמטון הוא במרות והוא
 טראוי לארס לתת טכח
 והוראה לטס יתעלה על טגמלהו מהטובות
 כי בזה מההיטרה אל ההאמנה בט' ית' טה טלח
 יעלם ולזה ספרה התורה טמטה ובטי ישרלי טרו
 הטירה הזאת ליי' לתת לך תודה
 על מה טגמלס מהטוב

התועלת

הסטי הוא ברעות והוא
 להוריע טמפלות הט' ית'
 עימות מואר עד טלח יפול יחס בטנו ובין
 הרברים אשר אטלטו ולזה רמיי כטטריטה לטכר
 טכחי הט' יתעלה כפ' בר ברך הטיר וההטטט
 כי גדלה מדריגתו מאד עיממה מספך ולזה אמר
 חטירה לה' כי גאה גאה

דוממות וכן מה שאמר לבעבור נטות אשכנז בוא
 הלהים וכן נטה עלינו אור פניך ^ה או יהיה
 וטעם נטה מעטין טעיון והריון בזה טיהט'ית
 נטה לית בזה המופת אס יאמין בו בדרך טילך
 בתורתו כמו שאמר בעטין המן למען אנטנו
 הילך בתורת אס לא וזה כי כטי'רואו עטין אלו
 המופתים הנפלאים אשר לא היה בהם כי אס
 הטענות הטוב היה ראוי טייכטנו ללכת בררכי
 הט'ית והנה הטימיעה בקול הט'ית הוא
 טיקבלו עליהם לקיים דבריו והיטר בעיטיו
 תעשה שתקיים המינות אשר יזוה לעשות אשר
 להם תעלות בעימותם כמו הסבה חברה ומהבת
 הישים והדומים להם והאונת למינותיו רל'
 טתאווין למינותי ותתבונן בהם ותקיימם והם
 מינות פטה ומיכו לא תעשה אשר יחייבם העיון
 וטמדת כל חקד הם מינות פטה ולא תעשה
 טוא'טעם מבואר בעט'נט ועטין הטימיעה הנות
 הוא לזכור עט'נט ולקיימם וט'לא לעבור עליהם
 וטס סתים צט'דיה עינות מים וטיכעיס תמדיס
 להעיר כי הט'ית' היה מנהלם במקומות היותר
 נאותי ל'טימיעה להם טס ההכרחי לה' בטבתנו
 על סיד הבטר רל' טיהיה הבטר נמיכא להם טס
 בעט' הנני ממטייר לכס לחס מן הסמים ראוי
 טתע טזוה המופת היה נפלא מאד כי לא יתכן
 טיתהוה ער הטבס דבר טזוה בעת מהעניות כי
 ולא יתוה מהודים העולים באויר דבר יתכן
 טיהיה מוזן וזו מבואר במט'ט עיון למי טביין
 בטבתות והנה טכע יתכ' טיהיה מערוב היסודות
 והמוגסעה טיהיה טבטמ כטפס וזה המן אשר
 יוד להם מן הכעיס טאס לא היה העטין כן יהיה
 מיכאות המן נמט'ט מ'כר פ'כמותו ומה טזוה דרכו
 ולא יתחרט ער מופת כמו ט'לא יתחרט ער מופת
 מימות מרובט יהיה קטרו טזוה ל'טלנו וכבר
 באר וזה בו'ממי' וטס בארנו זה העטין הוא דעת
 תורתנו וטהוה מחוייב מ'כר הפיון והנה היה
 התהו המן בוולת טבותי באוש התהו מהמטה
 נחס רל' פיון התהו המן ומיכאותו דבר נמט'
 מיכ' פ'כמותו כמו טוין מיכאות הנחט' נמט'
 ער פ'כמותו וזמנט היה נמט'ט מ'כר הטבס
 טיה' המן מילן המי' או מהאוויר וטייהיה הנחט'
 מהמטה' והיה ביוס הכטי' רל' טיאמ' ממנו
 ביוס הכטי' מה טייכטרוך להם ולתפ'ת ל'מרוך

השבת ריבטלו ממנו מה טייכטרוך לכבוד הכטי'
 כמו טבאר אחר זה כי בטבת לא יוכלו לתפ'ת
 ולכטל כי הם מהמלאכו האסודות לעשות בטב'
 כמו טבתבאר בזה המקום וטייתבאר בזה טיכא
 ורזל ביארו מזה שהוא אשר להסתמט בטבת
 בזה ט'לא מוכן ל'כורך טבת מפרט טבת כמו
 ג'רוגרות ו'כמוקים בעת הטיכטיס ל'כמס טואינט
 ראויות מיכ' עימותם אבל הדבריס הדומים
 בעיכמ' אעפ' טיהס בלתי מוכני' מפטי' טה' עומדיס
 ל'סחורה הנה הם מוכניס א'כ'ל טבת כי לגורל
 מעל הטבת יטיס הארס כל הדבריס אשר בירו
 מוכניס א'כ'לו וכן למדנו עטין ההכנה ליוס טוב
 מזה המקום לאו טייכ' הברל בריטי' המוקנה בין
 טבת ל'ט' כי יט' יהיה מוק'כ' מה טיהיה ל'סחורה
 אעפ' טהו' ראוי' בעימותו וכן יהיה מוקנה הבח'
 העומד לגרל התרנגולות ולבי'טתה ורחל לגותה
 כי אין מעלת יט' א'כ'ל האנט'י' כמעלת טבת ולזה
 לא יהיו א'כ'לו כל הדבריס הדומים בעיכמ' מוכני'
 כמו העטין בטבת וכבר נטתעפנו מזה הסרטי
 דיכס רביס במסכת יט' ובמסכ' טבת ובמקומות
 וולתס מהתלמוד והיה מטנה על אש' ילקטו יוס
 יוס כרי טייספיק להם ל'ט'י ימים ערב
 וידעתס כי אטי' ^ה וגו' רל' טכבר יתב' לכס עריכס
 כחו וגבורתו לעכו' כל אשר ירצה וזה טכל מה
 טשאלתס ממנו יתן לכס ער טכבר יביא לכס
 בטר לאכול בזה המדבר בזה היום בעיט' קורס
 טייכבו' הערב ובבקר תראו כבוד ^ה במה טייכפס
 ממנו לכס לחס לאכול בזה המזקן הנפלא לפי
 טהוה טיכע'תלוטתיכס' אשר אותס מר'יטיס עליו
 כי לא עליו ועל אהרן תלוטתיכס במה טיאמרתס
 לכו כי הויכאותס אונתנו אל המדבר הזה להמית
 כל הקהל הזה ברעב כי אס מהטיכ' יתעלה כי
 מאתנו טהיה כל אשר כטי'נו' והנה כבוד הכס
 נראה בעטן זה היה על יד המופת ריכ'ה לומר
 טהיו מ'כריס יטריל' בבא הנבואה וזה היה
 בהרבה טנבואותיו לפי מה טההבאר מדברי
 התורה וזה היה כלו להביא יטריל' טיימטינו
 בעטין הנבואה כרי טיקבלו התורה קבלה ט'למ'
 ט'לא יטאר להם ספק בטיהו מהט'ית
 בין הערביס תאכלו בטר רל' בוטן אשר בין
 הערביס והדמי' בזה טיקורס טיתסור היו לגמרי
 ותכל הטליו הוא מין ממיטי' הטופות

שם בים סוף לראות אם ירצו הם להם דבר
מחיל המירדים אשר טבעו שם ולזה זכ' טמטה
הסיבה מים אז אולי לרוב טמחתם היו רוצים
להתעכב שם במקום אשר נפשה להם זה הפלא
העצום וסבב הם ית' טיסנו מים באמצעות
עמוד שנג' ההולך לפניו יומם ועמוד האש ליל'
ויראו שרשית ימים במדבר ולא מיצאו מים
יתכן שהיו נושאים מים בכליהם לשתות כי לא
יוכלו לעמוד ג' ימים בלא שתיה וינצח אל י'
זה לאו כי המופתי יתחרטו עי' הנביא באמצעות
התפלה כמו שזכרנו ויורהו י' עץ אמרו רז' ל'
במכילתו ששך מר היה והנה אמרו זה להודות
שכל יצר המופת טבו המים המרים מתוקים לא
ברוך טבע וזה הוא האמת בעצמו רל טוה
השנין היה על יצר המופת ויורה על זה מה שזכרנו
והיה אם טמוט תטבע בקול וגו' כמו שזכרנו
והנראה לנו שזה העץ היה מבוא בהמתקת המי'
אלא שלא היה בושף שיוכל להגיע ממנו זה
העוול הנפלא רל' סימתיק כל מי המעיין ההוא
אבל אם היה סימתיק המים היה ממתיק מהם
שימור מועט מאד וכנה תמצא בשנין דברות
התאנים שיניה ישיהו למדוח על הסחין
מחוקקהו וזה כי דברות התאנים יס' לו מבוא מה
בבכור המזרסו אבל לא יתכן שיגיע ממנו כמו
זה הפועל שיחי הסחין כשימרחו עליו דברות
התאנים וכן תמצא במה שיטה ליטע לטעמן
שירחף טבע פעמים במי הירדן וזה כי הרחיב'
במים ימצא בה תועלת מה בענין היצרנות אבל
לא ימצא בה כמו זה התועלת הנפלא ובכלל הנה
כל המופתים שיפשה ה' ית' יחבר להם מהסבות
מה שיהיה בו יחבר מעט מהנורות אצל הטבע
וכבר בארנו הסבה בזה בו ממי' שם שם לו חק
ומשפט באור רז' שם ימה להם הכס ית' ענין
טבת ורינין הנזכרים ביליה המספטים אמרו
טבת ורינין במדה אפקוד ולפי הפטיט נכטור
במספטים ההם אחר שיטענו עטרת הרברים
כי אז תמצא בסוף פרס' יתרו ויאמר י' אל פשה
כה תאמ' ל' בני ישראל אתם ראיתם כי מן הכמי'
דברתי עמכם וזה היה בלי ספק אחר שטענו י'
הרברים כי אז דבר ה' ית' עמהם מן השמים וזמ'
אחר זה וילה המספטי וגו' וזה לאות כי כל הספ'
הזה הוא פמשך ולזה יתבאר שהמספטים הוולח

נכטור מהם אחר שיטענו עטרת הרברות והנה
הרינין בזה לפי מה שאחרוב טהטע הנזכר
שהלינו על מטה שם לטם ית' חק ומשפט רל'
טהם חטבו עליהו שינין טרדכו
שיגיע ממנו וולח הרצות וזה הוא חק הכ' ית'
ומשפטו כמו שיהיה מאמין פרעה כאמרו רז'
כי רעה נגד פטיכס לפי מה שביארנו במה שקד'
והנה הביאם להאמ' זה כי הם ראו שכל הנפלאו'
שהגיעו מהמים יתעל': היה בהם רע מה כלה
תאמר שיקריעת ים סוף היתה כרי שיטבטו
המירדים בים וכן השנין בכל המכות והנפלאות
שנתחרטו ממנו והנה עמוד האש והענן לא
היה במיראותו טוב מודגש ולזה נטה זה העם
הטסיתעלהאש יוכל להטפיש להם טובות לא
יהי' בהם רעההטפיש על ידו זה המופת שיהיה ב' טכ'
בוולת רצו אמר להם הכס יתעלה על יד משה לא
תיראו כי יהיה מרדכי להגיע הרעות לבר מעט
מה שחבאתי למירדים מן הרצות כי אם תטיטו
בקול הכס יתעלה ותעטו היצר בעיניו ותאזינו
למירכותיו ותטימרו כל חוקיו הנה לא אטיס עליך
כל המחלה אשר טימתי במירדים כי אין מרדכי
להגיע הרצות כמו שחשבתם וזה כי אטי' י'
רופאך טדו כי להסי' מחלה מהרבק בי' לח טאבי'
עליהם הלא תראו כי טרפאתי המים המרים
והמתקתי אותם וזה לאות כי אין מרדכי להגיע
הרצות לבר כמו שחשבתם או יהיה הרנין
באמרו שם לן חק ומשפט טטע במקום
ההוא סדר הכס יתעלה לישראל חקו טטע
ר ויכה ולומר שטס הודיעם שהוא יסדר להם
חקים ומשפטים יתנהגו בהם במה שאמר
להם אם טמוט תטמוט לקול י' להך ויהייר
בעיניו תטטה והאונת למיכותיו וטמדת
כל חקיו כל המחלה אשר טימתי במירדים
לא אטיס עליך כי אטי' י' רופאך וטס טטה
יסדאל ורופס אותם על כל טיאר האומות
במה שיצר אותם שיתן להם מיכות וחקים יטפלו
מכל רע בטמדם אותם כל טכן שלא יהיה
להם לירדו סיביא עליהם כמו הרניות שהביא
גל המירדים כי אין מדרך הכס יתעלה להביא
הרצות לבר כמו שיהיה אמר פרעה כי הוא יסיר
הרע מהאנטיס הדבקי בו והרציה על זה טכבר
המתיק המים המרים ויהיה פטה מענין

בנימנותו אבל הם מכוננת להורות על רבדים
אחרים כילו תאמר שמיכות הטבת היו להורות
על חרוש העולם או על יציאת מיצרים גב' כמו
טוכרה התורה זה בפרטית וישימע יתרו ובפרטית
ואתחנן ומה שיטה הש' ית' ט'לא להותיר מהמן
עד הבקר היה להורות כי ראוי לאדם שיסתפק
בלחם חק' ולא יפנה לרבו' אסיפת הקטנים
שימננהו מההסתדרון כשלמות הנפש עם טכבר
היה זה להרגילם שיאמינו בשי' ית' ט'כבר ירד
המן בבקר בבקר' טבו איט' תחתיו וגו' ור'ואת
הסבה נתחייב המקומי סקילה כמו טנתבאר
בתורה ומנה המקום יתבאר שההכנסה מרשות
הדב' לרשות היחיד היא אסורה בטבת וכבר
טבאר בג' מיצר אחר בפרט' יתרו והנה הויכחו
ר'ול' פטן התחומין של תורה מזה המקום כח'
משדובין לא טעכפ' פטי' הכתוב הוא כמו טבא'
ועטין התחומין יתבאר לנו ממקום אחר כמו
טבאר בפרטית יתרו וילו היתה זאת האזהרה
למנע היציאה מהמחנה הנה יתחייבו האנשים
אשר בקצה המחנה בלכתם פסיעה אחת שייכחו
חוץ למחנה ונה רבר בלתי ראוי טנאמינהו כי
המקומי יכא חוץ למחנה לפי מה טיראה
ממה טאמר ר'מיכאל איט' מקומי עינים לא היה
חייב לא טהי' מקומי ולזה לא נעטנו המויכחי'
וחו' ולא גרנו על יצאתם מהמחנה ואולם הביאו
ר'ול' זה הפסוק לאסמכתא לבר' כמנהג' ברבים
מיוצרי ריני המיכות ואשכר טנאמר שהריפון
בנה שיטבו תחתיהם מ' ט'לקטו רבר חוץ
למחנה כי וין להס' להויכחו חוץ מהמקום ההוא
שהוא תחתיו כי אי' אשכר טנאמר שייכחו אותם
מטה שיטבו בטבת במקומם ולא יכחו מטם
שום היה הרבר כן היו מוכחי המקומי חייבים
ולזה הוא מבוואר טנה המאמר היה למי' ט'לקט
רבר בטבת בחוץ וואמר אחר זה
ואי' יכחו איט' ממקומו להזהיר אפי' על היציאה
בזולת לקיטה והנה היציאה מהמקום לפי מה
שימנע מהמדינות לא יהיה בפחות מטעור
המדינה כי פד' כמו טיעור המדינה לכל היצודי'
ימנעו לכל הפחות טדות הציר וכרמיה ויפדיה
ולפי' שמחנה יסדל היה וזו ג' פרסמות לפי מה
פשטרו לפי' מנין הוזהלים טהיו טס' הנה היתה
זאת האזהרה ט'לא יכחו ט'לם פרסמות חוץ

למחנה כי לא היה הריכון בנה ט'לא יכחו כולל
מן המחנה כמו טביארנו ולזה תהיה הכונה בו
ט'לא יכחו טמה טהוא ראוי טיהיה טכלל בכקו'
המחנה ולפי' טהם היו במרבר ט'לא היתה טס'
טדות וכרמיס הנה יהיה זה הטיעור כולל
בכל מדינה היתה גדולה או קטנה ואשכר טימין
גבוליה מגיש לכמו זה הטיעור או יריכה בנה
באמרו טבו איט' תחתיו טימי' טייכא חוץ לט'לש
פרסמות יטב' במקומו ט'לא יהיה לו רשות לטוב
אל המחנה ולא יוכל ללכת יותר מאדבש אמות
ובנה חטאו היוכחי מהמחנה ללקט כי הם לא
לקטו רבר עם טיהיה בנה הפועל מטיעיט
האמונה בשי' ית' מה ט'לא יעלם' זרע גר אחטב
טהוא אחר מהורשים הקטנים הלכנים ודמהו יו'
מיצר הלובן כילו יאמר טהוא לבן כורע גר ולפי'
זה הפירוש אשכר טיהיה מאמר למה בו גר
להיותו הבן ההוא לבן ולזה המסילה אותו לגר
וקראו גר או יריכה בנה טהוא כורע גר כרמינו
וכמוהו והיה גב' לבן' וטעמו כצפחית ברבט
אמר זה להורות על הפליגת טבח המן טהוא היה
לתכלית הערבות בטעמו והיה טוב לטראה
לפי' ר'ול' אפי' ארון העדות והוא בקרטי הקרטי'
כמו טיתבא' בטמה טיכא והנה היה זה המן קיים
לדורות ובלתי נפסד על יכ' הפלא אל טכב' טהן
לו הטי' ית' טכפ' או של יד טטה טביאו על טיהיה
בלתי נפסד עם היותו קל ההפסד בנימנותו עד
טהיה נמס' הטאר מהמן חוץ מהמחנה ברוס
השמש כמו טיקרס' מה טנסין את' י' יתכן טהיו
אימרים זה על יכר הנסיון כי כבר היו להם מים
לשתות טהביאו מילים אך ריכו לנסות אס' יוכל
מטה לתת להם מים וכנה יורש להם כי מה היה
כל אטור הוא עוטה כמו טיהיה אומר מטה
ומס' לא יוכל על זה יאמרו כי אי' בקרבה ומטה
טנתחרש מהנפלאות היה של דרך המחרה וזהו
מה טאמר אחר זה וכל נסותה את' ל'אמר היט'
י' בקרבטו אס' וין וזה טאס' היה הטס' בקרבה
היה יכול לתת להם מים בלי' ספק כי הוא טליט'
בכל והנה החלק מהעם סהריב טס' מטה וטטה
הט' ית' הוא זולת החלק טיכמא למים והנה החלק
מהעם טיכמא למים לא טילו המים טהוגן אבל
אמרו רבריהם בדרך התרעוטת ולזה אטור מטה
בהתפללו לטי' ית' טיתן להם מים פד' מטט

ואולי הנלה אותם הש' ית' מן היס פמו טבאר
אע' ושכבת הטל הוא הטל טיודר בבקר והנה
אמר שכבת הטל לפי שהוא נטטה מזרד חלוט
לא ירד ממנו טפי אבל יתלחח מהקדירו אשר
בסוף הלילה וימיא הלחות בפועל על הארץ
ותטל שכבת הטל אל סנטסקה ירדת הטל כמו
טפידים החכם אכן כן והרצון בזה שהטל יהיה
יורד ראשונה ואחר טיודר הטל ירד המן עליו
רק מחוסס פירט החכם אכן טורא טהיה רק
ושגול גם נכון הוא מה טפידים המתרגם ריכוטי
שהוא היה כדמיון ורע רק קלוף אל טהוסרה
קלפתו כי הוא היה לבן כורע גר כמו סספר אחר
זה עמד לגלגולת פירט אחר זה כי העמר
הוא פטירית האמה והאמה היא מרה טבחה
טילט סודן והנה הסאה היא קבין ותקם היא
מדבשה ולגין ולזה תהיה מדת העמר טבטה
לוגין וחמיטית לוג ריפסו כן בני יטרי
ללקט העמר לגלגולת כאשר יכנה להם מטה
וילקטו מי שהיו לו בני בית מרובין ומי שהיו
בני ביתו מועטים לפי הזמיר באופן טיהיה בו
עמר לגלגולת וכאשר מרדו מה טלקטו מרמו
טהמדבה לא העריף מעמד לגלגולת
והממטי לא תחסיר ונה היה רבר פלא כי הרצון
היה מהסס יתעלה טיהיה להם חקס לא פחות
ולא יתר ולזה סכב טימיאנו הענין בזה המוען
אייט יל יתר ממנו עד בקר הנה ימה הסס
יתעלה להם לטבות האחת כי זה הטיעור הוא
רואי למאכל אדם ולעמד לגלגולת ולא יוכלו
להותיר ממנו טלא יחוקקוס והטנית כי
ההטתרות להותיר ממנו עד בקר היה מורת
פל מימט האמט בט יתעלה לא יבטח המותיר
ממנו עד בקר טיודר המן בבקר טאס היה בוטח
בזה לא היה מטתרל להותיר מהמן עד הבקר
ולמות הסבה פעם מטה על האמטיס טהותירו
ממנו עד בקר וסכב הסס יתעלה טלא יועיל
להס כי כבר בוא ויהיה בו רמה וחס הסמט
וטמס סכב זה הסס יתעלה כדי טילקטתו
בודיוות בבקר השכס קודס טיביאו הדוחות
טלין עפר ולהקנתם תגונת הנוריות ויהי
בזס טטיטי לקטו לחס מטטה טני העומ לאחר
יתכן טהיה זה על דרך פלא כי לא מיאנו טיכנה
מטה להס טילקטו בזס טטיטי לחס מטטה

והנה הס היו לוקטיס לפי הזמיר עמר לגלגולת
וטאמר מרדו בעמר מיאנו טכבר לקטו טטי
העמר לאחר ולזה באו כל נטימי העדה והגיד
למטה הדבר הנה לאמת מה זה ועל מה זה
ואפטר כמו שכבת החכם אכן עורא טאמר להס
מטה טילקטו בזס טטיטי לחס מטטה ואס לא
טוכר ובאו נטימי העדה לרצת מה יטטו ממנו
והנה הביאור הראטון פטון הוא יותר טאס היה
כפירוטו למה זה לא טאלג פטימי העדה מה
יעטו מנה הלחס המטטה אל יאכלתו כאמר
יכנה וזו זס טילקטו אותו בזס טטיטי לחס מטטה
והנה סכב הסס יתעלה טידעו כי בזס טטיטי
הוא שכבת בזה המוען קודס טיכנה אותס מטה
בענין הטבת כדי טיאמינו יותר בענין הטבת
כי הס ראו כי בזס טטיטי ירד לחס מטטה ולא
רד בזס טטיטי וזה למות כי היום הנה טבול
בפינו מטאר ימי הטבוט וטהוא בלתי ראו
טתפטה בו המלכה ולזה אמר להס מטה זה
אמר רמיתס טיודר בזס טטיטי לחס מטטה
הוא אשר דבר טבת טבתון טבת קודס ל
מחר רל טהוא מחוייב טיטבתו פו מכל מלכה
ואין רואי להתעסק בו רק בעבודת הש' ית'
ולזה אפו בזס טטיטי מה טייטורן לאפות
ליכורך הטבת ובטלו היכורך לבטל והעורף
הניחו למטימר עד הבקר לאכלו בטב והטחווהו
עד הבקר ולא הבאית ורמה לא היתה בו כי
מאת הסס נהיה טיטחו מותו למטימרת ולזה
לא קרה בו מה טקרה במיה טהותירו עד בקר
בטאר ימי הטבוט כי הוא הבאית והיתה בו
רמה ויתכן טהודיעו למטה טלא הבאית ולא
היתה בו רמה אמר להס מטה או טיאכלתו
בזס טבת ולא יאנו ללקט כי לא ימיאנו וכל
זה היה להוטן להס האמנה בענין הטבת
לטימור טיכתי וטודותי ריכנה לומר
במיכותי מה טעברו על דבר הש' להותיר מהמן
עד הבקר וליכאת בזס הטבת ללקט וילי המיטו
הס בעינט התודות טוכר כי יכנה הש' יתע' אליו
הנמוסס בענין המן והטבת ובזה המוען קוד
התורה טימוס אשר יכנה הסס יתעלה טיעטו בו
דבר אחר מהדברים אמר וזאת תודת החטמות
וזאת תודת האטס ואפטר עוד טיקראו אליו המיכות
תודות לפי טאין הכונה בהס בענין אלו המיכות

וזאת הסבה לקח המטה בידו כרי שיתברר להם
 כי ה' יחיד להם זה המופת באמינות המטה
 וידי מטה כברים יתכן שהיה גדול הגוף והיה
 עם זה וקן והנה יל' הם כתי סבות לתת לו כומר
 באיבריו וזה מבואר למי שישיון בטבפיות עיון
 כלם ולזה גב' לא יוכל מטה לעמוד תמיד כל מה
 מהתמידה המלחמה ולפי שהיתה הכונה שיהי'
 במקום גבוה כדי שיראוהו ישרל' לקחו אבן
 והוסיפוהו עליה ברך שיגבה מקומו ולהיות
 ידיו כברים תמכו מהרן וחוד כידיו מזה אחר
 ומה אחר ברך שהתמיד להגביה ידיו מעת
 שהמנו בידיו מהרן וחוד מזה אחר ומזה אחר
 עד בא השמש ואת שמלק ואת עמו יתכן שהבי'
 עם אחר עמו להלחם בישרל' כתוב ואת זכרון
 בסע' יתכן שכתב זה בספר מה היה ידוע אצלם
 והוא ספר הזכרונות או ספר מלחמות יי' כמו
 שכתב החכם אבן עזרא וזו רל' שייצוה לישרל'
 להוד את אסר פטה שמלק ולמחו' את קמס כמד
 שבא היטוי בזה בתורה ולזה כתב זה הספור
 בתורה כי ה' ית' הוא אסר יתן כח לישראל
 למחות את שמלק המחיות נפלא ומזחלט ולזה
 נר' והננס טעמה הסס ית' לישרל' ולזכר בנה
 מטה מובח על ראש הגבעה וקח כמו יי' ניסי
 והריטון בו שהח נלחם בעבורי ולא מצטרך
 ולט' הדים במלחמה לסמר טולא תהיה חרב אים
 באחיו ויאמר כי יד עלכם יה קבלתי בפירוש
 זה הפסוק מהרב מרדכי חבי' שהוא אמר כי היר
 שהוא כל הכסו יהיה ממנה מלחמה ליי' בעמלק
 מרד חר מישרל' שיהיו נלחמים בעמלק כי יד
 יהיה ואת תמיד לעזרס והנה הכסו הוא
 הטמים בטעם הטמים כסוי והנה הסס ית' הוא
 מוטל על מה ש'סודי מהגרמי' הטמימי' להפך
 הסודי ההוא כחמד היה מסודר ממנו רע מה
 לתהבין הדבקים בו ובוה הכח אסר לו על הכס'
 היה נלחם בעמלק כי לפי המערכת היה בעמלק
 מטיח ישראל ולולי עור הס' ית' וכן תמצא בימי
 המן כי לולי עור הס' ית' היו ישראל סופלים ביד
 העמלקים והנה זה הפירו' הוא נכון מאד ואפשר
 ש'אמר לפי הפירוש הנה כי ואת המלחמה הית'
 ען היר אסר מל' כס יה ולזה קחו פס זה המזבח
 יי' ובוה המדפן תהיה המלחמה ליי' בעמלק
 מרד חר מישראל הנלחמים עמו כי תמיד היה

עמלק מניכח לפי המערכת ולולי עור הס' ית' יס'
 לטאול בזאת הפרשה סאלות קטות הוחז' מה
 רזה עמלק לעודר פלחמה לכס רב כזה וזיך לא
 פחד מהנפלאות טעמה הסס ית' לישרל' בים
 סוף ובמיריס טהיו מפורסמות לכל המזמות
 עמו שהתבאר בזאת הפרשה והסנית למה היתה
 המלחמה על ידי יהושע ולא על ידי
 מטה רבינו והס' ליפית אי זה דבר הכריח טולא
 ישראל להתגברות לישרל' כי אס בפת טהיה
 מטה מרים ידו עד שהזכרנו מהרן וחוד לתפוך
 בידיו עד בא השמש ולא מיכאנו שהזכרך מטה
 לכמו זה הפוסל בטאר הנפלאות הקודמות עם
 שהוא מבואר בטפסו טולא היה רננס בהדמת
 ידי מטה לניכח עמלק כפיו טאמר וז' בטפ'
 מטגלה וצ' ביפית מדוע בחר מטה להיות
 במקום גבוה בפת הרימו ידיו להתפלל לכ' ית'
 בצר ישרל' וזה כי זיך לאמר טיאמר טהיה זה
 בעבור היות המקום ההוא נבחר אל שירפק בר
 הטעם הליה' כי היה במופן מהדבקות בט' ית'
 עד שכבר טאמר לו מה תושק אלי כס' טולא
 יצטרך אל התמדת התפלה ואל שיבחר המקום
 היותר נבחר להגיש אליו הטעם הליה' וסוף
 הדברים כי זה הספור כולו הו' חוק הספקות מאד
 ונאמר כי שמלק טפס היותו מודע בטו והיה
 ידוע להס ענין הברכות טכירך יצחק יעקב
 טהוטס בהס ורע טטו עבר לזרע יעקב וענין
 מה טאמר יצחק לעסו בברכו וזתו טפול חרב
 יחיה בטאר תהיה לו מיכר המערכת הממטלה
 יפוק ורע יעקב מעל טאורו הנה התחכס עמלק
 להלחם על ישראל בפת טהיה ראוי סיטכס מיכ'
 המערכת פס טנטי ישרל' היתה און טפלה ולא
 היו מלומדי מלחמה יהו במרבר בזולת לחם
 ומזו לפי מחיבתו והיו ביפס רגשים וזרע
 עטו היה גב' מיכ' ית בענין החרב והמלחמה
 כמו שברכו יצחק קודם טתגי' הטלחת ישראל
 במופן טיטיס ורע טטו לפבר לו והנה התחברה
 גם כן לזה סבה אחרת ואס לא כיון אליהס והוא
 טיכראל לא היו ידמים מה' ית' במופן טהיו ראוי'
 טיעטה להס זה הנס כמו טאמר חתה שיק רגט
 ולא ידא עלי' ויודה על זה מה טהריבו ופסו הס'
 בזה המקום ולזה היו ישראל מטטי זה כלס
 בתכלית הטכנה ולהדמות לישראל כי מזה הטפ'

וסקלתי הנני עומד לפניך שם כל הימור הוא
 לרבר כליון בני אדם והריכין בו סכבר יסעם
 לך ממני שם זה המדפת פכאסר תכה בימי ימיו
 ממנו מים טייספיקו אל טייסו פיהם הפס חז
 ירבה בזה שחשה וטתירל לרובקבי כי ססןדרך
 פאהיה עומד לפניך חזו יתחרט ויה הפועת על
 יך מפני רבקותך בי וידמה לפי מה טיהבימי
 רול במכילתא טייסריל ומדו לפניה ויה כוחך
 וגבורתך להביא באמינות המטה כל מה
 שתדנה כמו טעטיות במיטרים תג לנו מים
 באמינות המטה אבל בלי ספק לוח תוכל על זה
 כי לא נעט באמינות העש' מופ' לא לרוב לפי טחי'
 מדרך הילה בהוא אסר חרש' לו המכות לפנות
 כי אס רש' וטו יבכה המופתים על יד הס' ית'
 הנה בלי ספק יוכל לשת לנו מים באמינות
 המטה כי השותות טופנות מימנו באמינות
 בטמינות בתכלית מה טופטר להם מהטוב
 והטלמות ומפני זה ריבי לפנות בזה הנפין אס
 יס' א בקרבס במה טחורכ מהטלמות באמינות
 המטה וזו היו הנעלהות ההם מילנה אחר דרנו
 טייגי' ממנו רעות לבר ולנה ימה ה' ית' טייסיה
 זה המופת אסר ביה לשוב באמינות הכטיה
 וזה פירו' נמה מחד בזה הנפין והנה טויר רבר
 זה הספ' מבוארי' בס' מה טקדס מהדברים וחולס
 התועלות המגי' יפנת ממנו הס' טטה

התועלות

הוא להודיע רבו
 הנפולמות טחורכ הכס' ית'
 ל'סריל כרי טיימינו בו ויהיו טכונים לקבל
 התורה הטלפית המי' טרת וול כל הטלפיות פס
 פיה פהיה מהקטי' להבתיק יסריל אל וזת
 האמונה הזמנית טיכר מה טטטיקמו בו מרעות
 הפרישים ומנהגיהם פס טכבר היו בוטשים תמיד
 בטס ית' ובפטיה נביוו והיה קכה להם הרכיו
 וזתס ממירים כמד טנוכר בזה הספור פעמים
 רבות וזה היה כולו לחזון הפגחותו באבות כרי
 פייסו יסריל באופן מהטלמות טיהיו ראויס
 לירושית הארץ אסר בא ייער הס' ית' לאבות לתת
 מוחה לרשס

התועלות

הב' הוא ברעותו והו' להודי'
 פה' ית' ייכל הדבקים בו
 ההולכים בדרך מהרעות הנמוטות לבא מליהם
 סמו טאמ' והיה אס טמפ' רגו' סי' א' רחוקך

התועלות
 הג' הוא להודיע ויך התחב'
 הס' ית' תכלית ההתחכמות
 טיימינו יסריל במינות טבת כרי טייסנו יותר
 לקבול התורה פס טמינות טבת היו פטה
 תודיית פכטיה כי היו מודה על חרש
 העולם אסר הוא פנת תורתנו ולנה טבב ה' ית'
 טייכיר יסריל גורל מפולת יוס טבת באמינות
 המן קודס טייג'ר להס מטיה וזת המיטה

התועלות

הר' הוא במדות והוא טחוק
 רחוי' לרש' לסגן טפטו
 למנוע ממנו מוונ' ההכרחי' וזין חזוי' לו גב'
 טייאכל יותר מן הדומי' לפמדות גופו ולנה פיה
 הס' ית' יסריל טייקטו עומד לגורלות על יד
 האומר וטבב הס' ית' פל יכר המופת טכאסר
 מדרו זה לוח טישא פל אחר מהס' כי אס הספוד
 הדמוי' כי המטה הילה היתה טיהיה להס לחס
 חקס לא פחות ולא יותר להרגילס במדת
 ההסתפקות ולהרחיק מהס מה טייפטו טחוי
 הזמנות ל'כבר טפטס וירמז לפכוח הס' ית' בזה
 הזמפן ולמות הסכה גב' יכיה טלא יתיר ויס
 מטינו פ' בקי

התועלות

הה' הוא במינות והוא מה
 טנתבאר מנה הספור
 טיהויסאה מרעות לרשות : היו אסויה בטבת
 ולנה יכיה טלא יכיו אס מטיקמו ולקט המן

התועלות

הז' הוא להודיע מה טיסו
 להסאיר מלא העמד מן
 למימדות להודיע לרעות הבאים מחדיהס וה
 הפילא הכיסיס כי בהאמנה בטלמות היו
 מהגרות טכפנות התודיית ולנה ריכה ה' ית'
 טתמסך וזת האמונה לרעות הבאים בהתפוס
 להס זה הגלגל הכיטס

ויבא עמלק

פ' סוף הערסה . בחר לנו חנסיס רל חנסי'
 מדות פרי' טיהיו יתיר ראויס טייפסה להס טס
 חנסי' נסב פל רחש הגבנה . הנה פטה מטה טן
 כרי טיראמה יסריל ריתבמו להס כי בהריסו
 ידיו יגבר יסריל וזה הניחן ידיו יגבר עמלק

כל מי שיישמע אותם כפי למי שראה אותם והנה
 לואת הכונה פתחדו אלו הנפלאות כמו טקדס
 אל סיאמינו ישראל בטיס ית כרי טיוכנו לקבור
 התורה ולזה בוא זה הספור קודם מתן תורה ועוד
 כי סמיכות זה הספור לספר מותן תורה יעיר אותנו
 למימון הסבה אשר בעבורה פירטי מטיה מן
 האטיה טהיו תמתיס מזה אהרן ומריס ואמרו
 הרק אך במטיה דבר יי הלוגס בנו דבר וזה
 כי הוא דבר בזה הספור טוב וטתו מליו וזכר
 אחד זה בספר מתן תורה מה טיוכו ישראל טיהיו
 נכונטי לטולט ימיס אז יגטו אל וטיה וזה ממה
 טית ממנו במעט טיון טכבר היה ראוי למטיה
 טיפרס מהוטיה כי הוא היה תמיד עם הטי ית
 וזמר אל מטיה מטי חותגך יתרו בוא לך יתכן
 טטולח לו כל ידי טולח ויטתחו ויטיק לו יראה
 מפטי הכתוב כי מטיה הטתחה ליתרו חמיו
 והיה זה מגדל העגלה טהיתה למטיה ויחר
 יתרו על כל הטובה טעטיה יי לישראל הרטון
 כי טכבר טמח יתרו על כל הטובה טעטיה יי
 לישראל כי היא היתה הכונה ברע טהביח הטי
 על המיטי וזלח טיח גיט טהבי על המיכריס
 מיטי מה טיהוא רע להס אבל מיסר טיהוא טוב
 לישראל כי אין מחק הטולס לטי מוח על הרע מיטי
 טהו רטי ויזמר יתרו ברוך יי אשר היטיל אותס
 מיד מיכריס ועיר ערעה יתכן טאמר זה אל
 הוקטיס וראטי העס טהיו טס עם מטיה טולח
 העמיטו עליהס המיכרי העבודה בחמר וכלכניס
 כי לז נכנסו כל יטדיל בנות העבודה כמו טבא
 בפרטת ואלה טמות והנה היטלס מיד מיכריס
 ועיר ערעה טהיו מכאיביס ומכיס אותס כאמרו
 וזלח מיטי מטיה מיטי עברי מאחיו וטוטרי
 גי ישראל תמיכא גכ טהיו מוכיס וזה לואת
 כי מנהגס היה להכות העבריס וליפערס עם
 טכבר היו מטתדלי להמית כל הבן הילוד ליטי
 ולזה אמר אחד זה אשר היטיל את העס מתחת יד
 מיכריס כי העס היו תחת ידס לפנותס בסבלותס
 אפסר כי ראטי העס והוקטיס היו גכ פובריס
 ות הפבוד אבל נטן יתרו תורה לטי ית בתחלה
 על היטלו וראטי העס והוקטיס כי הס הנכבריס
 טבעס ואחר כן נטן תורה על היטלו העס וזה
 הביחוד הטי הוא יותר נטון לפי מה טאחטוב
 כי גדול יי מכל הלהיס הן כטעס מי כמות

באליס כי ברבר אשר זרן עליהס הוא טב אל
 הטי טאמר אשר היטיל את העס והריטו בזה טיה
 ית היטיל יטרי ברבר בעיטו אשר חטבו המיכרי
 עליהס להטחיתס וזה כי המיכריס היו רודפיס
 אחרי בני ישראל על טפת היס כרי טיטבעו
 אז יטרו בידס כי לא היה להס מנוס אך היס היה
 מהמר האחר והמיכריס הרודפיס ארריהס מהטי
 הטיטו וברבר ההוא בעיטו טחטכו להטחיתס בן
 נטלמה היטלה לישראל כי זה היה טבה אל
 טיטבעו המיכריס ביס ופתחו המיכריס מרדוק
 עוד אחרי בני ישראל והנה יהיה אמרו אשר זרן
 כטעס וכי יידי איטי של רעהו עולה ונכחיס זה
 ראיה טכבר נעטיה המזבח והוקס המטיכן כטיה
 זה המעטיה לחכול לחס עם חותן מטיה לפטי
 הלהיס אפי טיהיה אהל מטיה אפיל אהל מזער כמו
 אמר הח' אפי אמר לפטי הלהיס ער אמרו הר
 האלהיס מפטי ודת הטכינה בהר ולהיות הטכינה
 תמיד באהל מטיה אמר טיהס היו מוכליס לחס
 עם חותן מטיה לפטי האלהיס אז ירטי זה כי
 בצת אכלס הלחס היו לפטי תאלהיס רל טהיו
 מטידלי בעבודתו ולקרבה מליו נפי מה טאפטי
 כי מטיה רבי היה מיטירס על זה ויטב מטי
 לטפוט את העס הנה היה מהראוי פי הטיפט
 ראוי טיהיה יוטב כרי טיטיכב יותר בטנין
 המטפט טבא לפטי ריטמוד העס על מטיה פן
 הבקר ער הערב הנה מן היוט טיהיו בטלי דיטך
 עומריס כרי טולח יטיטבו למיכא טענות ידיו
 בהס הזמת ולזה היה ראו טיידברו מה טיידברו
 בזולת הטייטבות ומפטי זה אמרה התורה וטמרו
 טיטי האטטיס אשר להס הריב והנה היו עומריס
 מהבקר ער הערב לרבווי הבפלי דיטן הבאיס
 לפטי בעס רב כזה פטלו יהיו בו כי אס טיפט
 אחד ולזה תמה יתרו מדוע לא טס מטיה טיפט
 אחריס על העס להקל מפליו ולו אמ' מרוש אתה
 יוטב לברך טילמי יהיה טס טופט אחר חילתך כי
 זה יהיה טבה טיכל העס נטב עליך כל היוט טימי
 טבא לפטיך לדיך לא יוכל להטימיס דברח אליך
 תכף אבל ייטדך לפטיס להמתין מבקר ער
 ערב לרבווי הטענות הבאות לפטיך ואמר מטיה
 לחותנו הנה לא מוכל לסיס על העס מי טיקל
 מפלי וזה כי כבר יבא לי העס בהכרח לרעה
 בטבואה מה טיטולח ממנו והנה יהיה לרוט

הרים יוטיבנו ידאו פיטינו בפטיין להיטו חמון
ובמהרה בימינו

פרשת וישמע יתרו

וישמע יתרו

עבד בחורט הטלטיטי

באור המלות

ויקסת רברי זה הספור אמר שכבר סימנתי יתרו כל
חומר עטה מלהי למטה וליטחאל פמו מהנפילת
כאשר הויכחו את יטחאל מיד מיכרס והנה סמע
לפי זה הפירוש מכת בטרות ומה טפסח הכ'ית
על בתי בני יטחאל לבלתי היות סס נגף למסחי
ומה טהיטחאלוס המיכרס בימנות כלי כהן וכל
זהב וטחול פי טתן יי חן הפס הנה בעיני מכוני
כי מלי הנפילת עטה יי כאחד הויכחוס
ממיכרס וירמה טלח היה נכון בעיניו הדבר כי
לא יהיה זה מהיוטר בחק יי כטלח יודע בו וזה
מזה הטיטחור ולזה טב מטה לפטר ליתרו את כל
המכות אשר הביא ה'ית על פרעה ועל מיכרס
בהדרגה ואת טל התלחה אשר מיכחוס בדרך
מדדיפת פרעה וחילך אחריהם וממלחמת טמולך
וזה הורה יתרו לט' ית וברך ואתו וראה כי בוס'
הביא ית על המיכרס מה טהביא מהיכחוס
אחד טלוחיה רל' אחר טטלחה לביתה בהיחנה
במלון והרסרטה למול בטה ולהתעכב סס וזה
אמר מליה טתטוב מל בית אביה טס בטה כי לל
יכל מטה להתעכב סס עדי ירפח הנפח ויכילי
מיירב פרעה אמר זה כי הוא היה מבחוס להרגו
כמו טנוכר בפרסת ומלה טמות מל המדבר
אשר הוא חונה סס הר האלהים רל' מל מדבר
סיני טהיה חונה סס מטה טהיה בו הר האלהים
והוא הר סיני טנגלה טליו הס'ית והנה יהיה
אמר מל המדבר אשר הוא חונה טל דרך מה
עומד קרית חנה דור והנה זה ראה טזה היה
אחר מוקן תורה כמו טכתב החכס ובן פורח
וחורס בא זה הספור בזה המקוס טעבור מה
טאמר יתרו עטה ירפתי בי גרול יי כי זה יורה
טהנפילת טפטה הס'ית יתחיבו להאמין ואל

את היה להס עור להיכילס מיד טמולך ווחכס לל
הוטיטה למז כרי טתהיה להס אמונה טלמ' בה'
ית ויטטנו לקבל התורה ריטה מטה טתנטיטה
המלחמה טל יד יהוטטט ועמר הוא במקוס גבוה
טי יראוהו יטחיל ויתבאר להס כי בעת הריס מטה
ידיו היו ממוטחיס ובהניחו ידיו היו ממוטחיס
והיה זה על יד המופת להביא יטחיל להאמין
כי העור היה להס בוות המלחמה מה'ית ולזה
כטילח היה יכול מטה לעמוד טמו ובן תחתיו
במוטן טיהיה במקוס גבוה טיראוחו ויראו ענין
הרמת ידיו והנה באר בסוף הפטיין פי הרמת יד
מטה היתה להודות טהיד אשר היו כל הטמיס
והיא יד הס'ית היא היתה הנלחמת בטמולך וזהו
מה טאמרו רול' במכילתו וכי ידיו טל מטה
מגברות יטחיל וזו טוברות טמולך מלח כל זמן
טהיה מגביה יד כלפי מעלה היו יטחיל מטה טל
בו ומאמיניס בטי טפחד מטה לעכו'ן והקבה
עוטה להס טסיס ובטמן הותרו לו הספקות כלס
ולפי טכבר נתחכס טמולך להכרית יטחיל ריטה
ה'ית טיטול לו מרה כגד מרה עס כבוה יטחיל
יטחיל מידו כי הוא היה בהרבה מהעתי מתגבר
על יטחיל מיכר המערכת ואס לל יטחיל יטחיל
למחות ופרו בהיות לל ידס יהיו בטטה עיכומה
ב'ית טיהיו בלתי ראויס טתרבק בהס ההטגחה
היל'ית'יהיה טמולך מתגבר עליהס מיכ'המערכ'
והנה הס'ית וברך טתן ואת התורה הטלמה לט'
להיכילס מכל רב טפטי' או גופי' לפי מה טאופס'
ולזה יטה לט' לזכור מה טעטה טמולך למחות
זכרו כטיטכל על זה ווחולס התועלת המגיב
מדברי זה הספור הוא להודיע ומוטן הטגחת ה'
בהבקי' בו ואיך התחכס הסס יתברך בטל הפטיס
טאופסר להפתיק יטחיל האמונה בו כרי טיוכט
לקבול התורה אשר מליו היתה הכונה מתחילת
הענין וחסנס כונה תורה להבלית טמות בהיות
מכוון טטפור לסוף בטבת היותנו ראויס לטונט
גדול מזה וטהיה גמליס בין זרע עטו אשר הס
מוטליס ותקיפס וזהס הגבוריס אשר טטולס
כרי טלח ימס לבנו ותטור תקתנו מה ית טפטה
לטו ענין טמולך בזה הספור למען נחוק לבנו
וטמטין מל טל היטורים טהבטיחו טביא טרפה'
על ענין הגמולה פן יחיתנו מל לפני בני מלה
ונקחה לט'הימי כי כבר טטונה יטיבנו טל מרוס

כמד זה המספר הרב מהאנשים שיהיו בהם כל
אלו התכונות כמו סתב החכם אפי' והחכם אפי'
פיר' כרי חלפ' כדים סיס להם משרתים ובני
בית וטכידים אלה וכן על זה הדרך והנה יקרה
לזה הפירוש או יהיה מתנאי לז' הטופטים שיהיו
או כרי לפי' או כרי מאות או כרי חמשים או
כרי עשרות הנה היה ראוי שיאמר ב'נאי ב'נע
כרי לפי' וכרי מאות כרי חמשים וכרי עשרות
וטמאם עליהם לא ש'ס'יק לתור וטמאם עליהם
קורס שיזכיר כל התנאים וכן תמצא ג' כ'אומר
אחר זה ר'בחר מטה אנטי חיל מכל' כ'ר'ל ר'ג'
וכנה ג' תמצא בפר' אלה הרברים אמר ומתחמת
אנטי שבטיכם אנטיים חכמים ונבונים ואתן
אותם רחמים עליכם ר'ג' והנה הענין לפי' מה
סוחרטוב טמטה בחר מהם אחר אחר לטיבט
מהיות נכבדים וכס אותם כרי לפי' כרי שיהיו
חוקים ותקפים להכריח האנטי' לקבל דינ'ם
ומחתיכם כס דייט'ם אחרים נכבדים וכס אותם
כרי מאות וכן בזה האופ' ברר' טיכורו הטופטי'
לשפט בין אים ובין רעהו בזולת טורח וטיפטו
זת העם בכל פת כי לא יבואו לפטיה דברי ריבות
רבים ולזה לא יצטרכו הבאים לפטיהם להתעכב
עם והיה כל הדבר הגדול שלא ירעו מטיפטו
יבוא לין חמתה תודיע להם מטיפטו וכל הדבר
הקטן יטפטו הם ויקלו מעלין ונכחו אתך ויהיה
והקל מקוד' לא יכחי אם את הדבר הנה תעשה
הנה לא תטעם נבוחתך אך יכנה ה'אותך מיכות
התורה ותוכל לבמוד עם ה'ית' ולהפטר מחשביתך
מבאר הפנינים או יהיה פירוש ויכלת עמוד הפך
נבול תבול או ידעה אם את הדבר הנה תעשה
ויסכים בו ה'ית' וייכרך עליו ויכלת עמוד וגם כל
העם הנה אים על מקומו יבוא בסלו' לתק' שיבוחו
לדין יטמ' הדיין דבריהם ויטעו' ביניהם ותמר
טיפטו זה המחלוקת ותקטטה מביניהם והנה זכר
שכבר טעם מטה לקול חותנו וזכר עם זה שכב'
לזה מטה חותנו לכבודו והלך לו אל ארצו והנה
בפר' בהעלותך זכר בסלמות דברי מטה לחותנו
וכתב מעט סילך את יסר'לו וישיבו לו חזולם
התועלות המג'יעות מזה הספור הם רבים
התועלות הן החן במדות והוא להודיע סרומי
לחדס שיודעו לראות נפלאו' ה'ית' כי מהם ישמור
על חמתו ית' ותכלית כחו וגמרותו ובכלל הנה

מהפעולה נעמוד על העושה וכל מה שיהיה
הפעולה יות נפלאה תצמיד אותנו על פועל יתור
נפלא ולזה תמצ' סיתרו עם היונו מרו' במדין
שהיה מרץ רעננה ורענה הנה ככסמ' נפלאות
ה' התעורר ללכת במדבר במקום שהיה מטה
חונה לעמוד על חמתת הענין כרי שיתברר לו
כח הש' ית' וגבורתו ועימותו כי תפליה היכלת
הארס הוא כטייטכיל מאמתת הש' לפי' מה
שאפטר ולזה תמצא שאמר יתרו כטייטע חמת'
הדברים עתה ידעתי כי גדול' מכל הילאים
וזכר בתחלת הספור שהוא טמט כל אשר עשה
הש' ית' למטה וליסר'ל עמו להורות על שהכנה
המביאה אותו ללכת במדבר וליבות ממוקמו
היתה לעמוד על חמתת זה הענין התועלת
הב' הוא במדות והו' סרומי לחדס כטייט'רל לעטו'
פועל מה טיכוין טיג' יבו ממנו כל התועלות
שאפטר ולא יקצר בזה ולזה תמצ' כי יתרו אשר
התעורר ללכת אל מטה לעמוד על אמת נפלאות
ה' ית' לקח עם זה צפורה חמת מטה ובניה והביא
אותם אל מטה כי היה מן הראוי סילך אל מטה
ג' לזאת הסבה הטנית ורעה טיג' יבו לו בהבתק'
האחר שתי ילו התועלות עם טיבו' היה מההרו'
והכבוד למטה מה טלא יערס התועלות הג'
הוא במדות והוא סרומי לחדס טיעטה לו ה'נס
טייט'רל שיהיה הנס ההוא נזכר לפי' מה שאפטר
ולזה תמצא כי כטייטבטר מטה כי מתי כל
האנטיים המבקשים נפשו קרא כס בנו הנולד
ל'רו' ליעוד להוסי' כי ה'ית' היה לו לעוד להבי'
מותו מחרב פרעה התועלת ה' הוא במדות
והוא סרומי לכולם כטייבוא לבית רעהו טיוריעו
זה תחלה כרי טיכול להסתרל לתק' ענינו באופ'
אשר ידעה לכבוד הסולם הבא ליו ואם לא הודי'
לו זה תחלה אח' ימיכאהו כטייבא ליו במופן
טייטטט' ויבוס כסל'ל יוכל להסר'ל חקו מהכבו'
לזיט הסל' הבא ליו ולזה תמצא כי יתרו הסתר'
פידע מטה בוחו וכרי שיהיה לו פטאי לסר'
ענינו במופן אשר ידעה לכבוד יתרו כס בזה
היה כבוד מטה רל' טאס היה יתרו בא חל'תהיה
ליסר' הקרמת הידיעה בזה כרי טינהגו בו כבו'
היה זה הענין בויו' למטה במופ' מה כי מטה היה
במדרגת המלך וראוי לפט' טינהגו כבוד בקרובי
המלך לכבודו

נהנה ממנו חיינו
 אשר נעשה לנו
 אנו לא נשכח
 מה שנתנו לנו
 מה ש

כטעם ותלך לדרוש את ^ה וכלי כפוק אין בעם מי
 טיקל מצלי בזה כי כאשר יהיה להם ריב קצתם
 עם קצתם יבא לרשעו בין איש ובין רעהו
 ואשיש אותם לפי מה שהתחייב ממינות התורה
 וזה לא יוכל לעשות אחר זולתי ואוריש גפ' להם
 חקי ה' להם ותורותיו וזה לא יוכל לעשות אחר
 זולתי כי לי לבד יבואו מינות התורה בטבואה
 והנה וכן חקי ה' להם ותורותיו לפי שלא יתכן
 שיורשו לאדם מדרך החכמה והעיון ואולם
 המינות אשר יחייבם הטיב בעצמותם יתכן
 שידע האדם דיעהם בזולת התורה והשיב חותן
 משה ליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה הנה
 ישיגך לאות נפלא בזה וכל העם אשר עמך כי
 אתה לא תוכל לדון לפרך כל דברי ריבותם והם
 ילמו להביא כל דברי ריבות לך בדרך שתטעמי
 ביניהם עם שמרוב הלאות אולי תפריד הרבנות
 אשר בינך ובין ה' את בדרך שלא תבא לך
 הבואה כאשר יטארוך כתיב שמע בקולי ואתך
 לך פניה ב דרך שיהיה להם כמך תמיד ולא
 תפריד הדבר אשר בינך ובין מיכר רבוי הלאות
 ברברי ריבות העם היה אתה לעם אצל ה' את
 שלא תפריד מחכמתך ברבר אחר והבאת אתה
 לפני ה' את הדברים אשר יטייך פל יצר
 הנבואה ותביאך הנבואה מיכר הדבקות שיהיה
 לך תמיד עם ה' את והנהרת אתה את החקים
 ואת התורות והם מינות לא תעשה שלא יתכן
 כי דבר כי יצר הנבואה והורעת להם את
 הדרך ילכו בה במנהגיהם ובתכונותיהם כמו
 מהבת הרעים וההשמר מהטקומה והגטירה ומה
 שירמיה ליל המינות ואת המעשה אשר יעשו
 והם מינות עשה אשר יהיה בקיומן מעשה כמו
 אבי לת מינה ויטיבת סוכה והטח תפילין והתעט'
 בציצית ומה שידמה להם מהמינות המעטיות
 ואתה תבחר מפל הפס בדרך נבואה אנושי חיל
 שיהיה להם אבירי לב ולא יראו מאדם קרי שלא
 יבואו המעשים מפני היראה ומהיה יראת ה' את
 כל פניה כי כמו יוראוי שיטפטו דין אמת ויהיו
 אנושי אמת רל' שיהיו אהבי האמת כי ככאך
 תכונות לקצת האנושי לאהב הטיקד מן האמת
 והם האנושי ההשעיים בטבב כמו שזכר הפילוס'
 והנה אהבי האמת יחקרו בריב הבא לפניהם
 חקיר' שלמה לדו' דין אמת לאמתו רוב אהבת'

האמת ויהיו שונאי ביכב רל' שונאי הגורל והעשין
 לא שכבר יקטה לזה הפירוש מדוע התנה זה
 התנאי כי אחר שהם יראוי להם אין ספק שהם
 שונאים הגורל והעושה ולזה ירמה שיהיה בעצם
 ממוך. והריכון בזה שהם אהבי האמת באופן
 שיטנאו בעבורו הממוך כמאפן שלא יעלים מהם
 אהבת הממוך אמתת דרך הדין
 ואולם טוואת התכונה היא ראוייה לטועט הנה ית'
 ממה שאומר וזה טואס היה האדם אהב ממוך
 מאד הנה כאשר תהיה לאחר טענת ממוך פלין
 המטע ממנו אהבת הממוך לחקור אשר עם רבן
 באופן טלס אס יט זכמת לחברו עליו וטי טינהג
 זה המנהג לא יתכן שיהיה טועט כי זה יהי מבוא
 לו לשיטט בין האנושיים בזולת יושר וזה כי האר'
 תמיכאהו טל הרוב אהב יותר קצת האנושיים מ'
 מקצת ולזה תמיכא שיהיו מריבים טני בני אדם
 ויבחר הרואה אותם שיטיכח האחר יותר מן
 האחר ואם לא ראה אותם קודם זה כשיכראם
 קודם ונטאוטקן עמיהם טכבר יתכן שיהיו טס
 טתי כבות מביאו לאהוב האחר ולטנא האחר או
 לאהוב האחר יותר מהאחר הרבה וזין טסן
 טכאשר יאהבהו הטועט יותר יאהב ממנו יותר
 ולזה תעלים ממנו אהבת הממוך אמתת הדין
 הנה יקרה מזה שלא יכפוט על טכון ולזה אמרו
 במכילתא שונאי ביכב טיכונאים ממנוס ברין
 כטי ממוך אחרים וזה אכילטו מה שאמר שונאי
 ביכב טיכונאים ממנוס ברין כי היה ראשיטון
 כל דינא טימפיקין מניה ממנה ברינא לאוריאנא
 הוא רל' טואס לא יטנא ממנו בעבור דין האמת
 הנה תעלים ממנו אהב ממנו אמתת הדין טייט
 לחברו עליו ולזה לא ירצה לתק לחברו מה
 טייט ליהו לחשבו טואך לו זכות פלין וטאשר
 יקראו חברו לדין יכיר הטועט כי יט' לחברו
 זכות פלין ויזכיאאו ממנו ומי טנה ורכואין
 ראוי שיהיה דין טואס העלים ממנו אהבת ממנו
 האמת כן יעלים ממנו האמת לפעמי אהבו ממנו
 חברו וטמת עליהם טרי מלפי וטרי מואת פוסן
 רבו במכילתא ובמסכ' מטה טטרי לפים
 היו טריס לאלק וטועטים אותם והם היו טכ
 מאות לטי מאות אלק ובוזה המופך הוטרי ק'
 ואלפי וטרי חטטים יב' אלק וטרי טטרו טטיס
 מלק והנה יקטה לזה הפירוש אין יתכן שימקו

התועלת הה' הוא במדות והוא טוהר ראוי לאדם
 טפני שלותו במשלת הגדולה והממשלה שייקצר
 מ'נהג כבוד באנשים אשר היה להם חק עליו
 בזה קודם גדולתו וממשלתו כמו אביו ואמו
 ורחמיו ומי שידמה להם ולזה תמצא כי מטה עם
 שלותו בתכלית הממלכה והממשלה לא קצר
 טפני זה בכבוד חותנו אבל נהג בו מהפבור
 בתכלית מה שחפטר וזה כי הוא יסא לקראתו
 והסתחווה לו ונטקו וטאל לו אם טלוס לו רל אם
 הוא בריו ואיך טפניז כמו שיהיה עוכה זה קודם
 עלותו ולואת המעלה הנפלאה ולא הוקיר לו
 דבריו מפני מעלתו וממשלתו ואולם אמרנו זה
 כי אין מחוק המטי' להדבות דברים עם האנטי'
 בזה האופן ועשה לו לריה גכ בהפרדו ממנו כמו
 טנו בסו' ווי' ספק טנה סבה היה לו טעטו לו יט'
 כבוד נפלא וזכ' לא נזכר בבאור

התועלת הו' הוא במדות והוא טוהר ראוי לאדם
 במדת הענה בתכלית מה שאפטי' הלא תראה כי
 מטה רבינו טה' עם היותו נכבד מכל מין
 האנטי' והיה עם זה בתכלית שאפטי' מהמטי' טל
 הגיע לו מיתרון ענותו טי'א לקראת חותנו
 והסתחווה לו ונטקהו וטאל לו מפניו איך הם
 התועלת הו' הוא במדות והוא טוהר ראוי
 לאדם טי'פרסס לאוהביו ולקרביו גבורת הסס
 יתפלה ונפלאותיו לפי מה שאפטי' כרי טי'א טיקס
 אל האמונה האמיתית והטלמות התכליתיי ולזה
 תמצא כי מטה רבינו טה' ספר לחותנו כל
 טעטה ה' לטרי'ל במי'רים ובסי' ס'ף וטוא
 הנפלאות כלס טעטה להס כמו טלחמת עמלק
 וטנין מי מרה ועטן הסלו והטן והזכות טיס
 מהיזר להכקות יטראל ומקניהם ועמור האטי
 ועמו הטנ' וטואר הנפלאות טעטה להס במת'תו
 ובטאר המקריס טארטו להט עד בא יתרו ליו
 והנה ראה יתרו בעיניז הדבה מילו הסופתי' וזה
 כי הוא ראה מופת עמו האטי ועמו הטנ' ומופת
 המן והנה הסתדל מטה בתכלית מה שאפטי'
 להפתיק יתרו אל טי'טאר עמהם והיה לו חלק
 בארץ כרי טי'צתק החו' ורעו אל וואת האמונה
 האמתית כמו טנוכר בפרטת בהפלותך אמר לו
 תגוב אופני כי עכ' ידעת חנותנו במדבר והיית
 לנו לטי' וידמה טכבר ריטה יתרו ולכת לארצו
 ולמולדתו להשתיק וואתס אל האמונה האמיתית

כמו טואמר רול במכילתו כי וטן ראוי לאטי
 טלס כמוהו אחר הטי'גו האמת באמונת האמיתית
 טי'צות וואת האמונה מפני הקוטי' אשר לו לטו'
 אריכו ומולדתו התועלת הח' הוא במדות
 והוא טוהר ראוי לאדם טי'היה טי'מח לאיד כי ה'
 הוא בלתי ריטי בעי'מותו ולזה לא יסודר רפ'
 מהטי' יתטאס לא מ'כר פה טכר מהטוב ולזה
 ספר טי'מח יתרו על הטובה טעטה הסס לטי'
 ולא טי'מח ברע טיהג' יטאל המי'טי'ס

התועלת הטי' הוא במדות והוא טוהר ראוי
 לאדם לברך את הטס יתט'
 ולתת לו תורה על הנפלאות הטופטות ממנו כי
 בזה תועלת להיטי' להאמין בטס יתעלה וטהטל
 הוא מואתו יתעלה ולזה ברך יתרו הטס יתעלה
 על הטובה טעטה לטי'דל והקריב לו עולה
 ונבחים

התועלת הו' הוא במדות והו' טכאטי'
 יודה לה' יתעלה בהיטילן
 האנטי'ס והיו בהס נכבדים וטפליס ראוי טיקרי'
 לתת לו תורה על היטלות הנכבדים ואחפ' על
 ע'ל היטלת הפחותי' טואס היה כולל
 היטלת הפחותי'ס עמהם
 הנה יהיה פוחת מעלת הנכבדים כי הוא לא יראה
 עי'מז יותר טי'מח בהיטלתם מטי'מחתו בהיטלת
 הפחותי' והטי' טואס היו המל' וטכר פחו' במקו'
 סנה' והיטילס ה' ית' הנה אין ספק טואס אמר ווא'
 מהאנטי'ס להס ברוך י' אשר היטיל אתכס טיהג'
 מבזה המלך וטואר מפלתו כי הוא הטי'ה טי'מחתו
 היטלות הפחותי' לטי'מחתו היטלות המלך ולזה
 תטי'טא טנתן יתרו תורה לטס יתעלה על היטלותו
 הנכבדים טי'טעס והס מטה וואהרן הזקני'ס והס
 ראטי' הטס וואחכ' נתן תורה על היטלת הטס

התועלת הו' הוא במדות והוא טוהר ראוי
 למנהיג הסלס טי'נהיג ה'
 המונטהג'יס ממנו בתכלית מה שאפטי' מהטוב
 והטלמות ולא יבליס טי'פיו מהנהגתס הוא
 תראה כי מטה רבי' טליז הסלוס טיהיה בתכלית
 מהרבקות בטס ית' עד טואר היה יטול להפנות
 מחסבתו בזולתו וזה היה סבה טואר היה יכול
 בדברו לבטי' האדם לסדר דבריו באופן ראוי הנ'
 עם כל זה לא ריטה לקצר בהנהגת יטראל אבל

טאמונותיכם הנקסרות והבאתי אתכם לעבודתי
בתכלי המהירות במה שחזרתי לכם מאמונתתי
הנעילי כעל נכחתי אתכם כל כנפי נביריכם שהם
פומהיים לבנות ועתה אם כמנע תפסמו בקול
ולקיים מינותי וסמדתם בריתי אשר אני כורת
במכם להיות לי לעם ולקיים דברי התורות
בכללם והוא הברית הנכב בסוף ואלה המעששים
הנה תהיו לי סגולה מכל העמים לטעם אתכם
ולהכיגח בכם כי לי כל הארץ לפעול בה כחפשי
וליה מוכל ולטעם אתכם מכל רע מיני יתרון
הסגחתי בכם ויהיה אמרו כי לי כל הארץ כל
דרך אמרו ולמען תרע כי לי הארץ ולא תחטבו
סיהיו רברי תורותי אשר אמרה אתכם פומש
עליכם מעמם כבר ועמיהים אתכם בספרות
תבונן פי לא מעביר אתכם בצבורה קטה אבל
חסיס אתכם בני חודין ונכבדים בדרך סתהיו
ממלכת כהנים וסודים וגוי קדוש ובלתי התגמול
בפעולות המגונות אשר יתנהגו בהם טאר
החומות כמו טאמר ועתה יטרע מה לי להיך
טויל מעמך כי אם ליראה ואלה הדברים אשר
הדבר אל בני ישראל כי בזה בלי טעם דומי
סיסמיו לקבל התורה רל מעני התופלות הנפלות
טיגיש מעמם להם עם זה טולא יכבר להם עניינה
אבל יערב להם והנה באמסיה מן התד אל
הפחנה וקרא ליקדיל וטמר להם הדברים האלה
אשר יכנהו והם הגיטו הדברים לכל העם ועני
כל העם יחיד כל אשר דבר לי נעשה ויטב
משה את דברי העם אל לי ראו סתדע כי
הדיבות כלם הם אכל הס' ית' ויסיפיע לנביא
אחת מהם וולת האחרת מיני הנביא כי מיכר ה'
ית' יסיפיע לו יחד כלם אם היה חשטו זה במקבל
והולס תתיחד הדיעב בקצת הענינים מקצת מה
סותטוטט בו מחטבת הנביא כמו ספומיני בב'
ממי ורזה מעני סהיה יחוד ההורעה פיער הנבי'
היה ראוי סיגיד הנביא מה סוטוטטה מחטבתו
בו וזה כלל במדמה הנבחה כי ירעה לנביא פטן
הגטת ענין הנבחה לו כלו יסיל ויפנה וזה
אמנם יהיה באמינות הדמיון וכבר תגמר כל
חמות זה מההספעה אשר תהיה בחלומות
הימדקי כי כבר תפיעא פעמים רבות בזה המופ'
והנה מה טאמרו יסדיל כל אשר דבר לי נעשה
היה וטמר סיזבן על סני פנים האחד סיהיה

לפי

לחמות כי הטס יתעלה מדבר צמו מלו הדברים
אשר יכנה אותם עליהם ויהיה הדיסון באמרו כל
אשר דבר לי נעשה אבל ריכניטו סיתברר להם
סדבר לי נך והסני הוא סיהיה הדבור דבור
הטס יתעלה לא דבור פטה וזה כי חכפ סיתבת
להם טהטס מדבר עמו לא יתברר להם סיהיה
הדבור אשר ידבר להם טטה הוא הדבור אטה
דבר אליו הטס יתעלה וטנה לא היו יטראו
סכלים סידיסו סידבר להם הטס יתעלה בעצמו
פי זה בלתי אפשר להם אבל ריכו סיתחרט כל
דרך מופת מהטס יתעלה מה סיודיש להם ריכו
הטס יתעלה מוולת סיסעני זה מפי מטה נמו
סיכירו ענין מינות טבת מעני המן קודם
סיסעני זה מפי מטה וטנה הסיב מטה דבור
העם אל לי והבין מטה או לפי המופן הואסון
דוטה לומר שהם ריכו סיהיה להם וזה יעיר כי
הטס יתעלה מדבר עמו וזו יטכו כל אשר דבר
לי וטמנה התטובה מהטס יתעלה לפי מה
סהבין וזהו מטה מדבריהם לסבה סוכרנו במה
סיקדם חומר אליו הנה אטכי בו מליך בעט העטן
בעבור ידמה הטס ברברי עמך וגס בך יומיני
לעולם במה סיתדבר להם בסימי אחר סכנה
יתפרסם להם טאמני מדבר עמך
והנה פירכני יטעם
יראה לפי סהחוטסיס יבואו קיכטס תחת קטת
לפעמסיס אמר ראה ריח בני וכל העם רואים וזה
הקולות ודמה את פרותה וכן אמר וכתוקהחור
וטוב לעינים כילו היה הדממה חוט הטעם
או יהיה יטעם מטטן הקבלה כטעם והיה אם
סמנע תטמט בקול לי ורל סמנע בתורתו
ויהיה הדיכו בנה הנה אטכי בו מליך בעט העטן
לעיניהם וזה יהיה להם לאות טאני מדבר
עמך והנה אטטה להם זה המות בעבור יטעם
העם במה טאמר עמך ויקיימו הדברים ההם
וגס בך יומיני לעולם בכל מה סיתדבר להם
בסימי מעני מה סיתפרסם להם טאמני מדבר
עמך והנה זה הפידוס הסני יתר טכין ול
מה סאחטוב וכאשר טמנע מטה זה המומ
מהטס יתעלה טב להתבונן במה טאמרו יטר
רידע טהס כונו בו סיהיה המדבר להם ה'
לא מטה והנה הגיד מטה דברי העם אל לי
וזה הכוונה הסנית ורזה אמר לו

התועלת
 התורה להקנותם הטלמו האמתי
 וטלמי הווא להודיע כי מ
 טירך בררכי התורה תרבה
 בו ההטגחה האלהית לטמרו ולהטיר

מהרעות הנכונות לבח טריו ורזה אמר אם נמוצ
 תטמנו בקורלי וגו' והייתם לי סגולה מיכל העמים
 וגו' והנה הקדים הטי' יתב לזכור התועלת טיגי' ע
 מההתנהג בררכי התורה קודם טיגי' מהות ה
 הנמוס התוריי רל טיהוא יטיס אותם ממלכת
 כהנים וגו' קרוט כרי לחבב יתור ליטראל עטן
 התורה ויתרבו לקבל מיכותיה

התועלת
 הר' הוא להודיע כי הנבואה
 תגי' לטביא לפי מה ט
 טתטוטט מחטבתו בו ולזה כטהיה חוטב מטה
 במאמר יטראל כוונה אחת באה לו הנבואה בזה
 האופן וזולת האופן אחר באה לו בו כטיחטב ב
 במאמרס כונה אחרת כמו טפירטנו במה טאמי'
 וטב מטה את דברי העס אל יי' ויגר מטה את
 דברי העס אל יי'

התועלת
 ההמיטי' הוא להודיע עיטס
 הטיגחת הטי' יתפ' ביטראל
 ויטמו להופילס ער טכבר נקי להס וזת התורה
 באופן טלא יטור להס ספק בה בטהיח מותה'
 יתע' כרי טיאמינו במיכות התורה אמונה טרמה
 וילכו בררכי וזה טאס היה מסער להס פטיה
 דברי התורה על יכר הנבואה אורי' יטור להס
 ספק בזה כי הס לא ידעו אס מה טיאמי' להס מטה
 הוא מה טרב' אלוה' ה' ית' ולזה חרטי ער מופת קור'
 דברים היו טומעיס וזתי יטראל ובזה האופן ט
 טמנו עטרת הדברות טהס סוגי' התו' הרמטוט'
 כמו טיתבא אחר זה ובזה האופן גכ' היו טומטיס
 דברי התורה לולי' טהס אמרו למטה דבר אתה
 טמנו ונטימטה ואל ידבר עמנו אלהיס פן נמות
 ולא טיטרכנו גכ' אל זה כי טורר המיכות התוריי'
 בכללס הס נכללות באופן מה בפטרת הרברים
 ולזה היו טומטי' עטרת הרברים מסטיק להן טלו
 טמנו מיכות התורה בכללס'

התועלת
 הטיטי' הוא במדות והוא
 טראמי לזר' טינהג בתכלית
 הקוטה במקומות הנכברים אטרי' בהס יירמו
 פטולת הטי' ית' ונפלאותיו הרמות נפלא ולזה יטו

יטראל טלא יגטו אל אטה להיות נטוטס ליו' הג'
 לעמוד סביב ההר אטרי ירד ה' ית' וטו טלא יטלו
 בהר ולא יגטו בו לתת כבוד לטי' יתברך אטרי ירד
 כבורו טס

התועלת
 הטיטי' הוא להזכיר עיטס
 הנפלאו אטרי טתחרטו טי'
 אז ער' המופת טל הר' טיטי' עטן ככר וקולו וברקיס
 וקול טופר חזק מאד ועלה עטן נפלא מהר טיטי'
 בכללו ונטיחדט בו כרמות רעטי ועוד טיקולה
 הטופר הולך וחזק מאד מה טיהתמיר להמטייך
 קולו ועוד טכאטי' היה עונה ה' ית' למטה בנבואה
 היה מתחרטי קול דברים על יכר המופת מוגיד ה
 הדברים ההס טיהיה אומרי ה' יתע' למטה וזה טרל
 בתכלית הפלא והנה התועלת בזכירת אל
 הנפלאות הוא להוטיף אמות בעטן התורה עס
 טהאמונה בנפלאו הוא מפיט' התו'

התועלת
 השיטי' הוא במדות והוא
 טראמי למיט' היג' הטי'ס
 כטיכוון טיימטנו המונהגיס ממנו מדבר מה
 להדחיקס מהיוק עיכיס אז להקנותס תופל נפלא
 טיטי'ס העטטי חזק למי' טייפטיה הרבר ההווא וזל
 יסטיך בזה לבר אכל יוטיף להוהירס על זה בזה
 טיטי' לידווא טיימטכו' ל המעטיה ההווא אטרי מנט
 אותס מעטותו כי בזה האופן יגי' אל התכלית
 המכוון ביותר טרלס טאפטרי וזה כי יחזקס מהעט'
 החזק ימנט אותס מהמטיך אחר המעטיה ההווא
 וההוכרה בטימט המעטיה ימנט אותס מטטיחת
 האוהרה הזמת והעטטי הנפלא אטרי בה הנה
 לזאת הסבה תטיכא טיהוהיר ה' ית' טלא יטלו בהר
 ולא יגטו בו טאס יעטו זה ית' טרוכס בסדילה
 והוטיף להזכירס וזת האוהרה בעת טיהיה לחזק
 פן יחרסו לעלות חזולס מטה היה חוטב טלא
 יכטרכו לזאת האוהרה הטיטית לפי טהגבול אטי'
 גבלו בהר יזכירס והודיע' הסס יתעלה טעס כל
 זה יכטרך להוהירס על זה מפטי טמטה וזה
 יטלו אל ההר ויחטבו מפטי זה טלא יהיה להס
 אטס אס יטלו בהר

התועלת
 הטיטי' הוא במדות והוא
 טראמי לזר' טינהג בתכלית
 הקוטה במקומות הנכברים אטרי' בהס יירמו
 פטולת הטי' ית' ונפלאותיו הרמות נפלא ולזה יטו

שם מהנפלאות העיומות והנה עלה עטן נפלא
 מכר הר סיני לפי כבוד ירד עליה כבוד
 ה' יתע' באט ונתחדש בהו כדמות רצט וחררה
 כדומיון מה שיתחדש בדרך אשר נסגר בה איד
 קטורי וזה כלו חרש ה' ית' און על דרך המופת
 ויהי קול הטופר הולך וחוק מאד מטיה ידבר
 והאלהים יענו בקול יריעה לפי מה שאחשוב כי
 קול הטופר היה הולך ומתחזק מאד וזה היה עני'
 בתכלית הפלא ועוד נתחדש שם פלא אחר כי מ
 משה היה מדבר עם ה' ית' וכשהיה מגיש לו מעט'
 מה ית' בטבוחה היה מתחדש און קול רבדים מוחט'
 י' יענו אותי ישראל ויתברר להם שיה יתע' מדבר
 עמו והנה חרש קול הרבדים בזולת כלי הדבור
 הו' ויכלנו כחרש הנחש מהמטה וזה כי מיכאל
 ק"ל רבדים אינו נמנע מיצר עימותו אבל הוא
 נמנע מיצר הטב' שיתחדש בזולת כליו ולזה היה
 ירוטו על דרך המיפת ואחר שהטילים לזכור ה
 הנפלאות שחדש שם ה' יתע' במעמד הר סיני טב
 לספר מה שיכרה ה' ית' למטה און ומה שהטיב לו
 משה ופיה בענה אותו ה' ית' שהיה המענה ההו'
 באול כמו סקדס ירד הער בעס להזכיר אותם ש
 טלח יהרסו להתקרב אל ההר לראות כבוד ה' ית'
 שירד על הר סיני באופן שיגשו בהר ויהרסו רבי'
 מיהם לטולת ויהיה זה כבה אל שימותו רבי' מהם
 בסקילה יוגס הכהנים הנגשים אל ה' ידמה טבב'
 הוא כהנים בני אהרן על שם העתיד ובוה המופ'
 בנינו קדוש נגשים אל ה' כי הם היו הפהנים
 ונגשים אל ה' בכח ואם לא היו כהנים בפעל וכך
 פי' זל' במכילתא וכוה תמיכא סאמר הכתו' מבכר'
 פרנה היוטב על כסאו על שם השתי והנה הזהיר
 אות' שיתקדשו ויטמרו מעלו' בהר ונגשו בקדשו
 פן יפרוץ בהם ה' יתע' וימיתם במגפה לפי שהם
 אחלי' לה יטמרו מעלות בהר מפני ראותם שיש
 ואהרן עוליס בו והנה תמה משה מרוש היסוף
 ה' ית' לימות ישראל טלח יהרסו לעלות ואמר הנה
 באמת לא יפול העם לעלות אל הר סיני כי אתה
 העדות בני' לאמר הגבל את ההר וחדשתי לרסו'
 בו גבול טלח יעברו ישראל הגבול ההוא וזמר
 משה לטם מה יצרך יש ביחוי הזה הלא כבר
 הגבלתו וכוויתנו עש וזה לקרש ישראל בדרך
 שיהיו נכונים ליום הטוליטי ולא יצרך להוסיף
 עתה להם אזהרה בזה וימוהו ה' יתע' להוסיף

נכח השקפה לנגד
 עין העולם לגימט
 - לומר מה שיש
 עליו יאמר עמו

להתרות אותם של זה לסבה שזכרנו ושור טכבר
 יעלה הוא ומהרן ואולי ייחטבו מפני זה הכהנים
 והעם שאין בזה אשם ואם ישלו בהר אז אם יגשו
 בו ולזה חוייב שהוסיף להזהירם על זה טנית .
 והכהנים והעם על יהרסו לעלות אל ה' וקר' הנה
 אמ' פן יפרוץ כס טב על הכהני' לפי מה שאחשוב
 כמו שאמר קדס זה על הפהנים פן יפרוץ בהם ה'
 ואולם לעס לא היה יצריך להזכיר להם העניט'
 טכבר קדמה להם היריעה מה יהיה העניט' אס
 יגעו בהר ואמנם הויכחו להוסיף להזהירם טלח
 יעלו בהר וטלח יגעו בו לסבה אשר זכרנו ואולם
 התועלות המגישות מזה .

התועלת

הרמיון הוא להודיע כי כל
 מה שיעט' ה' ית' מהנפלאות
 לישראל היה לתכלית שיתקדשו לעבודתו והנה
 סבב ה' ית' במהירות נפלא להעתיקם מהדעו אש'
 גדלו עליהם ולהזכירם על הזמנה האמתית כדו
 שיהיו נכונים לקבול התורה אשר בה היו מוכנים
 לירושית הארץ כמו שזכרנו פעמים רבות ולזה
 אמר אותם ראיתם את אשר עשיתי במצרי' ואמרו
 חתכם על כנפי נטורים ועתה אם טמופת טמנו
 בקול' וגומ' לפי שאון היו מוכנים לקבול התורה
 לעינם מה טראו מהנפלאות אשר הביאו אותם
 להאמין בטם יתעלה בתכלית מה טאפטר

התועלת

הטיע הוא להודיע שאין ת
 התורה טימים מקדושה
 ההולכים בדרכיה לעשות דבר יכבד עליהם לפי
 האמת וכל הוא הפך זה שיהיו תטיט אותם בני
 חורין מכל על הפעולות המגישות אשר היה
 מנהג שאר הטימוטיס להטהי' בהם ההורכיס ב
 בדרכיהם כמו שאמ' כי גס את בטיה ואת בטיה'
 יטרפו באט לל' היהם וזה כי התור' תכוין לכראו'
 הנפטי והגוף ותכוין לקרש האנטים מהפעולות
 המגושמות ויטר הם בלתי מנטייחת כמו רבוה
 המטיגל והמטיגליס המגוטיס וטאר הרבדים
 ההולכי' מטהגס כמי' כזמ' אותם תהיו לי ממולכת
 כהנים וגני קדוש ולזה היה זה הטימו' בהפך טאר
 הטימוטי' הקורמי' כי טאר הטימוטי' היו מקובלים
 על יד האנס וההכרח לפי שאין עימותם מחייב
 ההמטיך מחריהם ולזה הודיע הטיס ית' זה ליטר'
 כסריעה טיקבלו

ואלה
 יסוג
 הענין
 טי
 המלכות

יעשנה כי אם לבית השם יתעלה הנה הוא מבואר
 שהרי אין בזה בואמר לו תעטוף אתי כלה יעשו
 בבית המקדש אלהי כסף אלהי זהב וזה
 יעשו זה גב' בבתי הם ובשאר המקומות והער גב'
 על זה הפי' מה שאמר אחר זה מצב ארסה תעט'
 לי רל' שלא תעטיה לי בבית אלהי כסף אבל תעט'
 לי שם מה שלא יתכן שיחשב בו האלהות ושם
 תעברני והוא המצב שלא היתה בו תמונה תבי'
 לחשוב בה הלהות וכאשר התישב זה הוא
 מבואר שאין הריסון באמר ליה כסף וזהב
 שיעשו מהם אלהות כי בזה לא תיכרך התורה
 להבדיל בין עשייתם אותם בבית המקדש ובין
 עשייתם אותם בבתי הם כי הכל הולך אל מקום
 אחד ועוד שאם היה העטוף כן למה זכר כסף ו
 זהב הנה היה ראוי שימנע במחילת עשיית
 הלהים בשיאמר במחילת שלא יעשו להם ליה'
 אחרים וממנו הריסון בזה שיכרות מי שיתכן
 שיקראו אלהים לא יעשו לו לטו' בכנין בית
 המקדש ולא להם ולזה זכר כסף וזהב להורות כי
 לטו' יעשו והנה הארס תמיצאהו טיהו נקרא להים
 והייתם כלהי' יורשי טוב ורע ואמרתי אלהים
 אתם ער האלהים יבא רבר סניהם ובכלל הנה
 הארס יתכן שיקרא אלהים להיותו בעל טיב וכ'
 מה שיוצגט ממנו פעולות להטלים הדברים
 הטבעיים וכן הכבדים נקראים אלהים אמר ברוך
 יחד ככבי בקר ויריבו כל בני אלהים ואינו יכריך
 להביא ראיה שהטיבילים הנפרדים קרויים אלהים
 אמ' הדרו לאלהי האלהים והנה מל' שהם נקראו
 אלהי הנהיר ה' ית' מעשו' לו יורה לטו' כרי' שלא
 יביאנה לחשוב שיהיה להם האריות האמת'
 ונחת עליו רל' מי' כטעם ועליו מטה מנטה
 והוא קלא היתה הזביחה על המזבח כיהרי
 עתבאר בפר' ויקרא שיחיתת הסלמים תהיה
 פתח אהל מוכד ולזה הוא מבואר שאין שיחיתת'
 על המזבח ממשי' אוזכיר את שמי' הוא מעטין
 אוזכרתה והריסון בו טבכל מקו' אשר אריח שמי'
 ועצמותי כטעם והריחו ביראתי' והנה המקום
 אשר יריח בו הש' ית' שמו הוא המקום אשר יהיו
 החסודים הרבקים בו כי הם מטיגים מנימוס ה
 הנמיצמות וסדרם ויסרם רבר מה' ובזה המופך
 ירע ה' ית' כי שמו בקרבם כי כשיטיגו ישור מה
 מנימוס הנמיצמות יטיגו משיצמותו ית' כמו ט

שהתבאר מדברינו למי שיתבונן בהם בראשון
 ובה' ממי' והנה טסיתרבק הסגחתו ית' וברכתו
 כמו טביא' בר' ממי' או יהיה אוזכיר מפנין זכרון
 ויהיה המקום שיוזכיר בו שמו הסס ית' המקדש
 כי כל עניניו הם מיטידים להביג סוד הפמיצמות
 כמו טבבאר כמה טיבא ולזה נתחייבו יט' לראות
 המקדש ג' פעמים בטנה ורל' טבכל מקום שיהיה
 מקדשו טס תרבק הסגחתו ויברך ישראל ואעפי'
 שלא היה במקום הנבחר כי אם בסוף העטין ט
 שיהיה בהר המוריה והנה סבת זה כי המקדש ג'
 בעצמותו יהיה סבה אל קנין הסלמות אשר
 בעבורו יהיו מוטגחים ביאור דברי הפרטיה
 אמר ה' ית' ליט' באמיצעות קול הדברי' המוחט
 יאטבי' אלהיך המטהיג אותך ומטיגיה בך אשר
 הויצאתיך מארץ מיצרים שיהיתה סגרת ומסוגר'
 מליצאת ממנה כמו הבית שייטימו בו הטברים
 שייכוננו לסגרו היטב כרי' שלא ייטאו ממנה ולזה
 אמר במקום אשר מכור הברזל והריסון בזה ט
 שארץ מיצרי' לא היה יכול עבר ליצאת ממנה כלו'
 תאמר שיהיו עושין בו סימן זכר בו שהוא עבר
 וכל מויצאו ומסירו טיהו טבא היה מייצוה לתפטר
 ולהביאו אל ארצו כמו טיהו המטהיג היום בקיבת
 המדינות והנה היה זה תכלית השל' ריבטי' כי
 מהמקום שלא היה עבר אשר יכול ליצאת הויצא
 הבה ית' זה המספר הרב מהעברים או ירעה בזה
 כי פרטה היה מונעם מהיציאה מטיס בדרך שלא
 יכולים ליצאת כלו' היו בכור הברזל או מסגרים
 בבית העברים וסבב ה' ית' בלו הנפלגו העצמות'
 אשר חרש טס להויצא יסריל ממיצרים ומפני זה
 נתבאר ליט' ראל' כי יט' גבחה על הגרמים השיטי'
 והרבים הטבטיים כמו טנתבאר הוא אשר פעל
 חלו הנפ' אותו כי מה שיוטיגט באמיצמות
 הגרמים השיטיים הם הדברים הטבטיים כמו ט
 שהתבאר בטטי' ממי' ולזה יורה הש' ית' להאמין
 שהוא האלה כי בזאת האמונה תטלם וארס ה
 היצאתו האטוטית כמו טיהתבאר במשטי שיון
 למי טראה הפילוסופים ולא יהיה לך אלהים
 אחרים על פני פוסק עליו ואטפ' טכבר האמין כי
 ומפי' הדברים שטימס הש' ית' אמיצטיים להכפיטי
 פעולותיו בזה העולם הטפל כי הם אינ' במדרגת
 טותפי' לט' ית' שיונתן להם אלהי' אבל הם במדרג'
 המסרתים והכלים להגיט פעולותיו באמיצמות

אלה לראות ומעט סיכוחי הע' יתע' על זה מפני
היותי חוטב שלח יהיה כוונת האזהרה תועלת עד
שיבואו לו ה' ית' מה שיכריח להוסיף להזהיר:

אנביה אלהיר

וגומ' עד סוף הפרשה
ביאור חמלות

אל פני רל' על עינותי והריני בן טענפ' טענפי'
בי' לא תטותן עמי ואלהים אחרים לתת להם חלק
באלהות וזו יהיה הדין בנה על הסגחתי ודרכי
בזה שלח תאמין שיהיה לנו מנהיג אחר ואלת
הסגחת הע' ית' וזה כי מה שיסדר מתגרמים ה'
הטעמיים הוא מה ית' והוא שליט להמיד הסדר
ההו' כאשר יקרה ממנו רע לרבותי בו כמו שנת'
מעטין יכונת מיכרים ולזה אין להוסיף ההנהגה
והמטלה של הנציחות כי אם מה שיתע' אחר
בטימים ממעל הם הכבדים והנה אמ' לפי שרבים
טעו בהם וחטבו שיהיו לזהות מפני מה שירחו
מהשגור' ה' טענפ' מהם בן השולס ולא השג' יחו
כי גבה עליה החו' אחר נאכלו ממנו יל' הפעול'
באמינותם כמו שהתבאר בטעמיית רב' ליהיות
אחר בדרך מתחת הם הבח' ההולכי והמטעפים
ונכללו במהם בזה המאמר הינמחים אחר על
הארץ אחר במים מתחת האר' הס' הדג' וסריני
המים והינמחים הינמחים במים והנה בא זה
הצנ' בהדרגה בגרול החל ובקטן כלה וזה כי
הכבדים הם יותר נכבדים מהבח' אחר בארץ על
מדרגותיהם והבח' אחר בארץ הם יותר נכבדים
מהבח' העימיים כמו שהתבאר בב' וכן ההיקב
ען הינמחים בארץ עם ינמחי המים ולזה תמכח
בינמחי המים מה שהוא כמו אמריני בין הדופס
והינמח כמו המלמוג ולפי שאמר כל תמונה
הנה נכללו בזה ג' סאר הדברים הנמכרם ב'
בארץ ובמים אחר להם תמונה מיני המלמחה וזו
מיכר הטעפי' אל קנא אמר זה כלסון בני אדם
פאלו ה' ית' מקנה אם יתנו האלהות לוחותי כמו
שיקנה המלך אם יתנו המלוכה לוחותי' ללוח
הנה הם סא ימול על הכוכב ושל הדבר שהחול
לבטלה משיל מה שהוא נעל על הדבר שהוא
לבטלה אמרו סא לכס מסכימי קוס ומשל מה
שהו' על הרב' הכוב סא ודבר כוב והנה ישתמו

אלו השניינים שהם לבטלה ולזה נכלל טענפ'
במלת סא והיתה האזהרה בהם יחד אח' במטע'
וכד' את יוס' השבת לקדשו הוא זכירה בפה
לקדש אותו וזה הקדוש רומי שיהיה אצל בנימין
ויסיאותי להברילו מסאר ימי הטענפ' וינח בין
הטעני' רל' שלח חרס בו דבר ער' מופת עלה
המוסן טעניה בטעית ימי בריאות השולס אכל
פמסך הפיכות על טעני' לפי הטענפ' שהטעני'
עליו בפת הבראו ולזה פיר' רול' וינח פעל ינח
והריכון בו שהניח לטורמו' רומים את הקולות
הוא כמו טומענים כי יחליפו החוסיס קטנה ב'
בקטנה והיה זה כן לפי שכראס חוט' מסוקת ללל
החוסיס החמטה כמו שנתבאר בספר הנפס'
ולזה ייחס הטענת הלפידים והקולות לכח אחר
ומעפ' שהטענת הלפידים תהיה לכח הדמות והטענ'
הקולות לחוט הטענפ' והנה הקד' הקול' ללפיד'
ומעפ' שהלפידים הם סבה לחרוט הקול' לפי
שחרוט הקולות היה יותר מכונן בזה המאס פ'
שחרוט הלפידים וכן אמר כנה במה שיקרס ויהי
קולות וברקים ועוד בדרך התורה ברוכ' המאמו'
לזכר המחרון בסדר הדמיון לפי שהוא יותר
מכונן ולזה הזכירה התורה עשרת הדברים בזה
הסדר כמו שנתבאר במה שזכר זה רבר מתה
במנו ונטעמשה רל' שכבר נקבל דבריו וטלך ב'
ברדכיהם ואל ידבר ממנו אלהים פן נמדת רל'
באמינות קול הדברים כי עשרת הדברים טענפ'
י' בזה המוסן והמחיר מותה הקול הנפל וסא
הנפלות שיהיו סס' לבבור נסות אתכם יתכן
שיהיה מעטין ההתנבאות ונעפ' שהוא מסמן וכן
אמרו במכילות בסביל לגרל אתכם בא האלהים
ודיע' בנה כי בקבולס התו' יהיה להם התנבאות ו
וההתרוטמות על סאר האומות כמו שאמר במה
שיקרס והייתס לי סגולה מכל העמים ועוד כי כה
יתו ממילא כת כהנים כמו שיקר' וזהו ההתנבאות
ודוממות למתנהגי' בה ברדפי התורה והנה אמר
בכאן ובפבור תהיה יוחתו על פניס תמורת מה
שאמר במה שיקרס כי בקבול התורה יהי
גר' קרס המרפל הו' טב הפנן אחר ירד בו הכנר'
לא תעסון אתי הנה מפני מה שזמר לא תעסון
אתי וזכר זה אמ' לא תמסד לכם כמו סאמ' פנני'
הקטרת והקטרת אסך ופסו במתכונתה לא
תעסו לכם להודות סלח יפסנה

והוא מבואר מאד מזה שכבר הוזהרנו מלהסיר
ממנו הלהות ולתתו לזולתו כי בזה יות מהתרח'
מהאמין ב'ש' ית' לא תעשה לך פסל וכל תמונה
מהרברים הנמיכאים בשימים כמו השימט והירח
וכל יבוא השימים ואשר בארץ מתחת כמו תבנית
הנהמה והעוף ורמשי הארמה ואשר במי מתחת
לארץ כמו תבנית הרגה והנה למדנו מזה שיש
עשה זה הפסל על זה האופ' לפי אעפ' שלא עברו
מזכר בלא תעשה וכן אם עשוהו אחרים לו מלא
תעשה לך והנה מלאכת האדם שתעשה שי' צלילת
ייחוס עשייתה אליו כאמ' או יבנה יהוטיע' לא
תשתחו' להם מגי' טאי' ראוי להשתחו' לא' ממיטי
עו' ואעפ' שאין דרך עבודתו בכך כי השתחוואה
לאלהות לא תותר לעשותיכי אם לט' ית' לברו וכן
ראוי שנבין מזה בשאר הצבורות הנעשות לט'ס
ית' כמו הזבחה והקטור והנסוך ולזה אמ' התורה
זוכר ללהים יחדם וגו' ומולס זכר בכוח מין אחד
מהעבורו אשר יעשו לט' ית' וממנו פלמר הענטי'
בטא העבורו ולא תעברס רל' בעבורו המיוחדו'
להס אשר יעברוס בהס פזבריהס כמו זורח אבן
למדקוליס ופוער עימנו לפעור כי וא' הי' עבודת'
כי אט' יל' היך חקנו במד' כיתן הלהות לזולתי
ואענטי' אותה הטרטא אותי ועיבר עו' בענטי' נפלא
שיענטי' על זה העון בני החוט' היליטי' והרבי'
ולזה ראוי שיטמרו האנטיים מפבור עו' ומולס
למי שיהבטי ויטמר מיכותי באופן שירבק בי
אענטי' חנר נפלא ימטך החסד ההוא לזרעו
לארפיס מהדורות והנה יסופק בזה המאמר ספק
מה והו' איך יתכן שיענטי' ה' ית' בני החוטא והנה
אין להס חטס בחטא אביהס ואנחנו מתיריס זה
הספק בזה האופן והוא שהענטי' יביא הטי' ית' על
העוברים על רבריו אם על יצר ההסגחה אם על
דרך התוכחת אם על יצר סוד ההסגחה שיחולו
עליהס הרעות הנכונות לבא עליה מיצר המערכ'
ובאשר יהיו אלו הרעות שיגייע להס רע לזרעס
ולא היה מגיע להס לולי חטא אבותיהס והמטיל
כי כאשר מרו אבותינו חויב להס מהענטי' שיגורו
בין האומות ורשו גויס אריס והנה נמי' לזרע'
אחריהס הגלות בסבת המיכאס גוליס בהולרס
ער טלא יתכן שימלט מזה הרע אם לא בהיותס
ייכאים ממנו על יצר המערכת וזו בטיהיו בו ב
בתבלי' מהסלמו שיתכ' שיוכיאס ה' ית' שהארצי'

אשר הריחס טס על דרך המופת ובוה האופ' אמ'
הנביא אבותינו חטאו ואינס ונחפז עונותיהס
סבלנו וזה שיש לא חטאו אבותינו היינו אנטנו
נמיכאים בארץ ולא נכח ממנו אם לא ששנטיה
מהפגולות המגונות מה שנתחייב עליהס כמו
זה הענטי' ומולס כשינמיכאנו בגלו' בחטא אבותנו
הנה לא יספיק לנו לשוב טס ההסמר מהפגולות
המגונות אבל יצטרך לנו טינקנה מהטילמו' קמח
טנהיה בו רבקי' לט' ית' באופן שיוכיאנו מהגלו'
הנה על יצר ההסגחה הנפלאה ובוה האופן לא
היה עול אם יגיע לכעס ענטי' בעבור חטא האב'
כי זהו במקרה והנה הענטי' המגייע בזה האופן
הוא מעט לפי שהרע המסודר מהמערכת הוא
מעטי' כמו שהתבאר במי' והטובו ישייע ה' ית'
באמיכעונו על הרוב ועוד שהרע ההוא המסודר
מהמערכת יתכן שיסור קודם שתו מיצר רבקות
ההסגחה האלהית הפרטיית במקבל הרע ולזה
הוא מבואר טזה הרע אין ראוי שיתמיד אורך
נפלא טס ההסגחה האלהית הפרטיית וההסגחה
הכוללת אשר תהיה באמיכעונו המערכת מ
מתנגדו' לו ומולס הטוב המסודר מה ית' לרבקיס
בו יתכן שיתמיד ולפייס מהדורות כי הטוב הוא
טעור בטובו המסודר על יצר המערכת ובטובו'
המסודרות על יצר ההסגחה הפרטיית וזה מבוא'
מזר כס' למי' כדמה רברינו בזה במי' והתבונן
בהס ומולס רזול' התירו זה הספק באופן אחר
וזה טיהס אמ' טיהס ית' פיקר טון אבות על בטס
כאשר יהיו הבניס מחניס מענטי' אבותיהס ב
בדיהס והוא בלי ספק ממזר אמיתי כמו שביא'
במי' וזה כי הרע המסודר מה ית' על יצר הו' וסחת
יהיה לפי המרי' חל' סמי טיהסתבך במרי' סבון
מעט תספיק לו תוכחת מענטי' ומי' טיהחני' ה'
באופן שטיב לו כקנין חזק יצטרך לתוכחת ית'
ובהיות הענטי' כן הנה כאשר חטא האדם לזרע'
תספיק לו תוכחת יותר מענטי' מהתוכחת אשר
תצטרך לו אם היה מתניק אביו בנות ההכניטה
והוא היה אוחז מענטי' אבותיו כי או הסתבך בזה
המרי' סבון יותר חזק ובוה האופן אמ' התור וגס
בעונות אבותס אתס ימקו והנה מה שאמרנו
בזה הוא יותר טמח לפי הפטיטי'
את טס יל' היך לטווא כי ה'
יקח נקמתו

לא תשא

טלחט דבר בטבת יטב תחתיו בדרך שלא ידעו
 החפץ מתחתיו והטעם שיהיה לזה החזק אומות
 רל טארס בגני סיהי טוכב וישמש ידיו ורגליו
 ימנעו מתחתיו ר אומות מהטעם כי קצת ארס
 הביטני החזק שלט אומות והחזק הגוסס בסבת
 פטוט ידיו ורגליו היא אמה אחת ומזה הטעם
 יתבאר טמי טורק החפץ מרשות הרבי והטעם
 הך רשות היחיד וטח ברשות הרבי טחט טח
 חוץ לחשב אומות ממקום עקירתו חייב כי אלו
 הן אומות הם כמו רשות טלחט היוטב בהם
 ולזה יכודק עמהם רשות היחיד להטלים הטעור
 ר אומות וטבחר זה בפרק הנורק ובהטפתו ב
 במעט יסיון חזק הדס ול טבא מדבריו טהבין
 טלחט יתחייב טר יהיו טס ר אומות מוולת רשות
 היחיד ולא אטבחר מאין הוטיח זה כי אלו הן
 אומות הם טעור מיה טיט תחתיו טלחט ורל
 תטיטה בטוס פטיס אלו הן אומות מרשות הרבי
 טרשות היחיד טפטיק ביניהם אס לא יחתוך ורס
 ההזולוה טפילחט טל הדס ול וחזק ריטט היה
 מיה טאמרט וטפטי טלחט ירמה זה טפטי רבריו
 טמו טיטבא למטיין בהס וטי טריך לבאר ט
 טההוטימה מרשות היחיד לרשות הרבי או
 ההטטה היא מלחמה כי הוא טבחר טפל אחר
 מאלו היו מלחמה טטטיית יכוך בה תכלית טילו
 תאמר להוטיח החפטיס לחוץ למכרס מל
 להטטיס לבית לטמרט ולזה היה הטטין טכטס
 בגרד המלחמה אטרי בויה האוהרה טטטיית
 ולזה אמר הנטיח לא תוטיח טטט מבתים ביו
 הטבת והטה ואת המלחמה הוא מיה ט
 טיטטוהו לפי המורגל מטימרט המלחמה ההיח
 וטס יטטה הדבר ההזול בוולת ות המטן לא יקרא
 מלחמה לפי הטהוג ולזה לא יתחייבו טל פטיית
 טן התורה כמו טהוטיח החפץ בוולת
 המטן הטהוג כאלו תאמר טטס אטטו טל רגלו
 והוטיח אטטו וזה כי טל מלחמה יס לה אומנות
 וטרו וטטטה לפי הטרו ההזול מיה טלחט יטטה
 טל ות המטן אין וטרי טיקרא מלחמה לפי ה
 הטהוג והמורגל וכן אט טטט המלחמה ט
 טחן מדרכה טיטטו טטיס הטה הט פטורים כי
 אין וטת המלחמה לפי המורגל כאלו תאמר ט
 טיטטו טטיס קופה קטנה ומה טידט לזה ולפי
 טמגרד המלחמה היו טיטין בה תכלית לתופל

מה הטה מי טלחט יכוין בה תכלית או טיטין בו
 תכלית ולח יהיה בו תועלת טלל לא יתחייבו בו
 בטבת ולזה יהיו המקלקלים פטורים בטבת אט
 לח יהיה בקלקול ההזול וטעלת מיה אט להטקס ט
 מהטוטט או מיה טידמה לזה ולזאת הטבה גכ לח
 יתחייבו ברבר טחין מתכוין בו כי אין זה טכטס
 בגרד המלחמה טלל כאלו תאמר טיהלך ארס טל
 גבי טטיס ויטכין להלך בטבת טיהז מוותר
 בטבת ויטכך מנה מיה טירמה לקטירה ריטטי
 טיטקור מהטטיס ווא המלחמה תטטיה בהכרת
 בטטה בה ובזה המטן יטיטרו בו אל התכלית
 ולזה מיה טחטב לטטות מלחמה אחת ולח טטיה
 מוטה אטל טטה אחרת הזול פטור כי לא יקרא ט
 מלחמה מיה טטיה מוטה כי לח טין לזה וכן
 הטהטה מלחמה כמתטטק בוולת כוונה הטה הזול
 פטור כי אין זה טכטס בגרד המלחמה טלל וכן
 הטהטה מלחמה ולח הגיט ל התכלית טיטין טלו
 רל טלחט טטטיית המלחמה באופן טכיון בה והיח
 זה טבה טלחט הגיטו אל התכלית לפי מה טכיון
 הטה הזול פטור ואולס אט הגיט התכלית היותר
 טלס טמה טכיון הטה הוא חייב כי כבר טטטיית
 כוטה וקכ הטה מהמלחמה מיה טיטטה לח לטונ
 טל מלחמה ויהיה טכטס בגרד המלחמה אחר ט
 טכבר טטטיית המלחמה לתכלית מיה כאלו תוטר
 טיטקור מרס אלו כרי טלחט יטטטטו טרטיין
 ויקטקטטו הטיטין הטטין לו טהזו אטי טריך ל
 לטוק האלו הטה מטי טוד אטטרי טיגיט זה ה
 התכלית בוולת מלחמה הטה יתחייב וכן מיה ט
 טיטבה הטי מטיט הטיטן אטט טחייטו טריך לטוק
 הכברו חייב וכן טל כוטיח בויה ורמרי טטרט טי
 לח יתחייב הארס טל מיה טיהו מלחמה וטיט
 מלחמה כי התורה הוהיח טל המלחמה לח טל
 מיה טהזול חלק מהמלחמה ומנה המטקס יטבחר לך
 לטי מיה טההבאר מהטדטיס הכוללי טהמלחמה
 טיגיט התכלית בכל חלק מהס כטיהגיט הטה טל
 חלק מהס יקרא מלחמה וזה כי החלק יהיה אט
 תהיה המלחמה מהטמה הטטרבק כמו מלחמה
 הכטיה החלק היחיד קטן טיטכ טיטטה במלחמה
 ההיח ולזה יתחייב דרך מטל הטה בכל טיהז
 כי כבר יטכן בויה זה חלק טיהיה ממנו טהטטהו
 מלחמה הכטיה כי חטט כמו זה החלק להטילי כטי
 קצת הדברים

מדברינו במי ברוך הטי את יום השבת ויקרטהו
מיטות בו מלאכה כרי טיהיה היום ההוא מיוחד
לעבודתו ית ובהתבונן בנפלאותיו ועצ' חכמתו
להנהיג המציאות בזה האופן הטלס ואפשר ש
טינומר טיהרסון באמרו על כן בירך יי ואת יום
השבת ויקרטהו הוא להודיע לישראל שראוי ש
טיטבות ביום השבת כי בירך הטי את יום השבת
בענין המן שהוסק לישראל מימנו ביד הטיטי
באופן טיהיה מוכן להם מונות טבת קרס בזה
ולזה לא הפאטי בטבת ורמה לא היתה בו וקרט
הטבת בענין המן שלא היה יורד בטבת והיה
יורד בשאר הימים והער על זה הפיר מה טאמר
מטה לנטיאי הערה כטיהגידו למטי כי ביום ההו'
מיטמו העם לחס מטנה הואמר רבר יי טבתון
טבת קרטי לה' מחר כמו טבי וראוי טתדע כי
מיכות הזכירה היו נהגת בנטיס לפי שהם מ
מוהרות מיטטיית המלאכה בטבת כמו האנטיס
ולזה תהיה מיטת הטביתה והזכירה נהגת גכ'
ועוד כי הזכירה היו לתכלית טיטמרו טעטיית
המלאכה ולזה יחוייב טתהיה בנטיס כי הכ מ
מוהרות מזה וכוה אמרו ול מי טיטנו בטמידה
יטנו בזכירה והטי נטי הואיל ואיתנהו בטמידה
איתנהו בזכירה וראוי טתדע כי מלאכה היא מה
טיטכוין בו תכלית מהתכליות וזה התכלית ל
לפעמיים יהיה מכוון בעיטמו ולפעמיים יהיה ב
בעבו וולתו מטל מה טהוא בעיטמו כמו הבטול
והאפיה לתקון המזון והתפירה לתקון המלבוס
ומה טידמה לזה מטל מת טהוא בעבור וולתו
כמו החריטה והוריטה והטיחנה וההרקרה ומה
טיירטה לזה והנה חייבה התורה על המלאכה ש
טהיא מכו. ת בעבור וולתו כמו טמטו במאקטיס
וכן אמרה התורה בחריט ופקידת טטבות ולזה
הין הכונה במלאכה טיגיט בה תכלית מהתכלית
אמר יכונו לפי הנהוג במלאכה כי בכאן מלאכות
טטרתות ומלאכות ראטיות ומזה יתבאר כמה
הם סוגי המלאכה הראטיות וטכר יתחייבו עליה
בטבת והם לפי מה טהתבאר מהחפוט ארבטיס
חסר אחר והם הוריטה ומה טיכוין בוריטה כמו
הנטיטה וההברטה ומה טידמה לזה והחריטה
ומה טיכוין בו מהמלאכה ומה טיכוון בחריטה
והוא נטיטת המזון ליטמחי והקצירת ומה טידמ'
לזה והעמוד ומה טידמה לו והריט ומה טידמה

לזה והוריטה והבריטה והטיחנה וההרקרה והליטי'
והאפיה ומה טידמה להם כי כל אחת מילו תקרא
מלאכה לפי הנהוג אעפ' טיהם קיטתם בעבור קצת
וגיות היטמר ומה טידמה לה והלבון והנטיטון
והנטיטון והקטיטה כי כבר תקרה באריג כטיטפס
החוט וההתרה כי היו תקרה בה גכ' כטיטלח יעטי'
הקטיר כראוי והתפירה וקריטה פי היו תעטיה על
מנת לתפור והבטיך קטתירה כי כבר יכוין לטתור
במלאכת הבטייה לתכלית טיטוכו לבנות הבטיך
ההוא באופן יתד טלס ומה טיעטה למלאכה
להטלימה כמו טיפת הכלים בשור הדג להחליק
אותם בתכלית מה טאפטיר וכוה הסוג נכלל כל
דבר טבהטטותו טטלס המלאכה ומה טידמה
לא ה' מילו המלאכות והיטה והטיחנה ומחיקת
הפירו ועבורן וחיתוכן והכטיב והמחי' כי פעמי'
תעטיה לכתוב במאקמו והטריטוט והבטיר והכטי'
וההריטה מרסות לרסות ומה טירטה להן והנה
כטיחקור על המלאכה כלם תמיכוס נכללו תחת
סוגי מלי המלאכות וטכר וכוה והנה ההוטטה
מרטו היחי לרטו היחי ורטי הדבי' באומי' גכ'
פארות מלאכה בתורה כי כן היתה טבורת הלויס
במטיכן להוטיט הקרטיס מעגלה לעגלה אטד
לפניה ולזה פטייתה ההוטטה בזה האופן ריטני
טיהיו ב' רטוין היחיד ביטד ה' מרטי' הרבי' והנה
יתחייבו עליה להיות כמו זה הענין טקרא מלאכה
בתורה וראוי טתדע טהעברת החפטיס ברסות
הרביס יתד מר' אמות היא תחת זה הסוג ובעבו'
זה נהרג המאקטיס פמו טאדול ונה כי כב' תמיכוס
טייטיקו האנטיס החפטיס ממקו למקו ברסות
הרביס בזה האופן טייטיקו אותם ממקוס למקו'
יתד קרוב מהבית אומהטדה וכטיקבץ טיס ב
במקוס ההוא יטוכו להפטיקו גכ' ממקוס למקוס
פר טטלס להם טייטיקוהו בבי' או בסדה ולזה
יהיה נמנה זה מהמלאכות ואולס טיפור הארבע
אמות נתבאר ממה טאומר והוא סחון כל העתק
טיעטה בזה האופן מלאכה ולזה יחוייב טיהיה
טס טיפור ראטון תהיה ההעטקה אטד תהיה פ
בטיפור ההוא מלאכה ונה הטיפור הוא ארבעה
אמות ומעלה כי פד ארבע אמות יוכל האוס ל
להפטיק החפץ פד היתו פומר במקוס אחר
והנה אמרה התורה טכו אים תחתיו ריטה לומו'
טי

והמחי' כי פעמי'
והמחי' כי פעמי'
והמחי' כי פעמי'

הרורות הבאים מהראשונים דור אחר דור
 ויחזיקו מפני זה כלם בתורת ה' ית' אחר שכבר
 החזיקו בה דורו של משה ועוד כי בזה יסלם
 תקון קבוץ הבית אשר הוא התחלה לתקון קבוץ
 המדינה והנה יקרה מתקון קבוץ המדינה
 שיתקלם ההסכמה בין האנשים ויקבלו יציריהם
 המוסר מגדוליהם וזה יהיה סבה אל שיטמרו
 ישרי תמיד תורת הש"י ית' דור אחר דור וזוהלם
 התועלת שיהיה להם בהחזיקם תמיד בארץ ית'
 הוא קנין שלמות הארץ כי בארץ ההיא הכנה
 נוספת להגעת הטעם הלאי בה כמו שזכרנו
 פעמים רבות במה שזכרנו פס סקבוץ השלמים
 הוא עזר מאד להגעת השלום ובהיות מפוזרים
 בין האומות ימנע מהם זה העור פס מה
 שיטריס התענותם תחת יד האומות ההם
 וראוי שיתרע שכבוד אב ואם נוהג אפי' לאחר
 מיתה כי בזה יסלם תועלת שאמר למען
 יאריכון ימיך וזה שאם לא היה האדם מורד
 אחר מות אביו לתת כבוד לאביו שהביאנו לחיי
 העולם הנה לא יזרזו ללכת במזמרו ולא יזרזו
 מפני זה ללכת אחר מינות ה' ית' ושור שכבר
 מיאנו בסעודי התורה כבוד ההורים אחר מיתה
 במה שאמרו אחי יוסף ליוסף אביך יבנה לפני
 מותו לאמר כה תאמרו ליוסף אבא שאני פשע
 אחיך וגו' וזה כלו מורה כי הם אמרו זה להורות
 ליוסף שריסין אביו היה שימחול להם
 ולזה נקח להם ונת הענינה כדי שיזכרו יוסף
 לכבוד אביו למחול להם וראוי שיתרע כי זה הדי'
 נוהג בארץ ובמשה ובטמטום ובאטרוג'ים כי
 לא התנה בזה היסודי דבר שלא בא היסודי בזה
 לאיש לבד כמו הענין בהרבה ממינות התורה
 לא שהמשה כיון שנטמטמין ספק בירה לעשות
 כי רעות בעלה עליה וזוהלם וזכרנו זה בדבריה
 ובמה שאשט' לה חז' ספק כי מי שיבנה בעל אמו
 יבנה אמו וכן מי שיבנה אשת אביו יבנה אביו
 ולזה נכלל בכבוד אב ואם כבוד אשת אביו שאינ'
 אמו וכבוד בעל אמו שאינ' אביו וכן הוא מבואר
 שאם היה הבן ממזר שאביו הוא מי שיהוליה
 ולזה יחייב הממזר בכבוד אביו ואמו והנה
 הקדימה התור' כבוד אביו לכבוד אמו לפי שהוא
 ואמו חייבים בכבוד אביו ולזה יהיה כבוד אביו
 קדם לכבוד אמו ומה המקום יתבאר שכבר

פשוט לחרוטי בהם ולטאת בהם כל-מטא והוא
 מבואר שלא יקרא מלמדה מה שיתטא הבהמה
 לתכטיט או לטימירתה שלא תברח או שלא יגי'
 לה טזק מוד זה שיהיה מהדברים וזוהלם יקרא
 מלמדה מה שותטא הו על יד ההעתקה ממקום
 למקום או שלא יהיה בו תועלת לטימיר הבהמה
 בטממה או שלא תברח וכן הענין באדם כי מה
 שישט מהדברים שאינם תכטיט לו או שאינם
 לטמרו מהקור והחוס והוא מבואר עוד שאין
 הזכירה מלמדה אבל היא נכנסת בגרר הפעולות
 הטכטיות כי הבח' סולם יטמו זה הפיעל ולזה
 לא נאסרה בטבת כמו שאמר בבאו וזכרנו היום
 ובהיות הענין כן הנה טבירת הדברים שיהם
 לטורך זכירה לא יקרא מלמדה כלל תאמ' טבירת
 האגון לאנז' מה שבתוכו כי זה יעטוהו הבח' גכ'
 בטניהם וגם טבירת הכלים לקחת מה שבתוכם
 מהאזכרים בטלוי יסין שתעטיה הטבירה ההיא
 באומנות וכן תמיא שיפטו זה כטינוכלו עליו
 ולוחת הסכה בטינה מותר לאדם להתוך המוכרי'
 לפני בהמות

כבוד את אביו

וזת אמך ברבריך ובמשטיך כאלו תאמר לטימט'
 ולהזכירם ולהטיקותם ולהלביטם מטלו חס ודן
 נבטיס לתב' וזאם כי הכבוד יאמר של מה שיותר
 זרם מהומו לתת לכבוד וזולמו כמו שאמר כבר
 זת' מהונך והנה בקיימך זה היעוד ימטך
 מהתועלת שתחזיק בארץ אשר יי' ליהך טותך לך
 לאורך ימים וזה כי בכבוד האדם הוריו כפי כוחו
 מפני שהביאנו לחיי העולם הנה יתשור לכבוד
 ה' ית' אשר טפע ממנו מימותו ומימותות הוריו
 ויטמר מימותם הזמן האשטידי במה שטיפע
 ממנו שהכחות הטומרות מימותו ולזה הסתר'
 לקיים מינות ה' ית' כפי היכולת וזה יהיה סבה אל
 שלא תסור הטגחת ה' ית' מיכריל' באופ' שיידטו
 הגויס מריס הלח תרמה שלא גלו ישריל' מהארץ
 כי זס אחר בנותם ה' ית' ועברס טו' פד טהגיטו
 מערס בנותם ה' ית' ומימותו טהעמידו פלס
 בהיכל כמו שנתפרסס ממנטיה וסוד כי פטיכבר
 האדם הוריו יטמר מפטות דבר יכטיס ויתנהג
 מפני זה במזמרו וזה יהיה הסבה שיקבלו המוסר

ואם היתה המלאכה מהכמה המתחלק ותעשה ה
 המלאכה ההיא מקבוצ האחרים אחר אחר כמו
 הכתיבה שיכתבו אות אחר ואת וכמו האריגה ש
 שיארגו חוט אחר חוט הנה יתחייבו על עשיית
 טיטס מהאחרים ההם כי זה המס' או קטן המספר
 שימיכמו במלאכה ההיא מקבוצ האחרים ואם
 לא תעשה המלאכה מקבוצ האחרים אחר אחר
 אבל תעשה רבים מהאחרים יחד כמו העטיין ב
 במלאכה שהיא מתכמה המתדבק ריטוני טכבר
 יתחייב על החלק היותר קטן שיורגל העשיות
 במלאכה ההיא כאלו תאמר שהוא התחייב אם
 הויכח מהתבן מה שיהיה מולא פי הבהמה אשר
 דרכה שתאכל אותו כי זה הוא קטן השכור אשר
 תחלק בו התבן כשיקחוהו הבהמו לאכלו ויתחיי
 מהדוכאות הזרעים על קטן השכור שיורגל ש
 שיקחוהו הזרע לזרעו מאותם הזרעים ואולם מה
 טלח יגיע התכלית בכל חלק מהמלאכה כמו ה
 השתקת החפצים ממקום למקום הנה לא יתחייב
 אם לא עשה כל המלאכה מטיל זה שהעוקר חפץ
 ממקום להעתיקו למקום אחר הנה כשיעקר ה
 החפץ והעתיקו למקום אחר נטלמה המלאכה
 ואולם קודם שהניח החפץ לא נטלמה ולזה אם
 עקר אחר והניח אחר כניהם פטורים ומזה יתב
 טאם עקר החפץ ולא הניחו על מקו ראוי שיונחו
 בו כמו טלח היה המקום ההוא ארבעה על ארבע
 טאון ראוי להניח בו החפצים הנה לא יתחייב
 כי אין זו הנחה אבל הוא אמצע ההשתקה וכן ה
 החופה ויאמר ראשית באופ' טראוי כלל לאכיל
 הנה הוא פטור כי זה חלק ממלאכה לא מלאכה
 והבן זה כי הו' מגדולי הטריטס אשר יהיו בדיני
 המלאכות אשר יעשו בטבת וכבר ידעת מהטור
 הכוללים שהוא מותר לעשות בטבת מלאכה
 לפקוח נפש והוא מבוא' גכ' שהמלאכה שהתחיל
 אדם לעשותה קודם הטבת ונגמרה מיליה בטב'
 לא יעברו עליה מפני עשיית מלאכה והמשיל כמו
 טסס האר' בצת תנו' מערב טבת ונגמרה אפיתו
 מאליה בטבת לא יעברו עליה מפני עשיית ה
 המלאכה וזה כי הוא לא אפה זה הפת בטבתו
 וחינו מיכחה על טביתת התנוד כי מי' אדם מיכוח
 על טביתת כליו אבל הוא מיכוח על
 על טביתת בהמתו לבר' כמו טביתת התורה
 ועוד כי בה יתכן שתאמר מנחה וטביתת לא

בהרענה הוסיף והוסיף
 המבן לניכול הנהיג
 הנהיג
 טאו כמלונת

בכלי' כי אין שמל' בכלים במה שיעשו באמצעות
 מהמלאכות וזה מבוא' בטכור וכבר ביארנו במה
 טיקרם טהיזם התוריי הוא מתחיל מהערב והנה
 נסתפק לרזול' אם תהיה התחלת היום מעת טיקיע'
 החמה או מעת טיסור' אחר והוא כטייראול' ככבים
 ביטונים וזה כי אור השמש מוטט הראות הככבים
 וכטייראה מהם זה הרבוי או נטפוט טסר אורה
 השמש באופן מה וזה כי כטייראה פכב אחר לא
 היה טס רבוי מראיית ככבים
 ולא נטפוט מפני זה על סור אור השמ'
 חלפי שאין הראות הככבים אחר אחר אחר מפני
 רבוי יראו מהם יחד רבים בהערר אור השמש
 והם הככבים אשר גרלם טוה ומרחקם מהשמש
 טוה באופן מה הנה נקח מהם הרבוי הראשון
 שהוא טיטס וטיט' אמתו על הככב האחר והוא
 טלטה ואולם אם יהיה לילה כטייראה טיט ככבים
 ביטונים הנה יט' בזה ספק וזה טאם היה הראות
 הככבים אחר אחר אחר בהכרח הנה יהיה לילה
 כטייראו טיט' ככבים כמו טהתבאר בטריטס
 הכוללים וזה לא היה הראות הככבים אחר אחר
 אחר מפני היות רבים מהם יחד במדרגה אחת
 מהשמש הנה מפני שהמספר הרב הראשון הוא
 טלטה הנה לא יהיה לילה עד טיראו' ג' ככבים
 והנה קראו רזול' זה הזמן אשר בין טיקיעת החמה
 וראות הככבים בין השמשות וזה הזמן הוא ספק
 אם הוא מהיום - עובר או מהיום הבא ולזה
 ראוי להסמר מעשות מלאכה מטיקיעת החמה
 מערב טבת עד יצאתה
 הככבים ביום טבת כי בספק טל תורה ראוי ט
 טטפוט להחמיר פרי טלח טכבר על רבוי
 התורה כט' בעניטס הגדולים כמו הטבת טיט
 בו כרת ומיתת בר' כמו טיתבא' במה טיבא' בגה'
 וראוי טיתרע טאסיהני' האדם לטבו' מלאכה לבנו
 וצתו הקטיטס ולעברו אמתו ובהמה וטכיו
 ולקישו מינו לוקה לפי מה טאמר לא תעשה כל
 מלאכה אשר כלל בו לו' האזהרת הוא למו' טנתן
 לאזהרת מיתת בר' ואין לוקין עליה והנה הוא ט
 עובר על עשה טטאמ' למען ינוח סודך וחמורך
 וינפש בן אמתך והגר וכן ראוי טיתרע טאחר
 טור וחמור ואחר כל בהמה וחיה ופוק' טיט
 ברשותו טל אדם כי התיקט' בהם אחר אולם
 טדבר הכתוב בהנה לפי טהטור והחמור הם

מעטו מה שהוא בתנאי פיהע תקיף מההטמר
מעטית הדברים המביאי אל הרש ההוא והמטיל
טאס יכוה ארס לבנות בית חזק והיה מדרך
ובנין ההוא טולא ישראל לא כטיקחו אבנים
מהמקום הפרטי וחמר מהמקום הפרטי ולבנים
מהמקום הפרטי וקורות מהעץ הפירטי הנה
הצואה על מבטין ההוא היא צואה לקחת אבנים
והחמר והלבנים והקורות מהמקומו ההם אטר
בהם יתכן טיטלס זה הבנין ואחר זאת ההיכשה
טאמר כי מפטי כהתכלית הוא יותר נכבד ממה
טלפטי התכלית במה טידרוך אל הטלמות והיה
המאחר בסדר בפעולו אטר יכוין בהם הטלמו
יותר קרוב אל התכלית מהקודם בסדר הנה
הקרימה התורה בפנין שטרות הדברים המאחר
בסדר וזכרה באחרונה הקודם בסדר ועל זה
המופק ראינו לכמה הסבה וסדר שטרות הדברים
פטתחיל מלא תחמוד עד טנגיט בזה המופק
לאנטי יי לייך וטאמ' כי התורה תכיתרל להטיל
הזרס במדות ובפיון כמו טזכרנו במה טקדס
ובמדתו במה טאין ספק בו מספורי התורה
ויתבאר עוד בזה וזכר נתינתנו טעמי המיכות
במיכות מיכה והנה הטלמות במדות יגיט
כטיקמד הזרס מעטיות הרע ויטתרל בעטיות
הטוב וכן הטלמות בפיון יגיט כטיקמד הזרס
מהמין הרעו הנפסרות ובהטתרלותו להמטין
הרעה האמתיות והוא מבואר כי הסרת חלוי
הפדות והפיון קודם בסדר להקנות הטלמות
במדות ובפיון כמו טקדס ברפואת הסד הליחה
המחלימה להקנות מזג הבריאות ולזה גכ' קדס
בסדר הקנות טלמות המדות להקנות טלמות
המוטכלות טמוי זס לא אחר הנקותו ממומאות
המדות המוגנו המופנות וזתו מכל טלמות ולפי
טהו במקן מיכות יכוין בהם ההיכרה לטלמות
המדות ולטלמות המוטכלות יחר הנה יחוייב
טיקדס בסדר לט המיכות המיטירות לטלמות
המוטכלות ולזה יהיה הסרו נותן טיקדס בסדר
סוגי המזהרה אטר יקיפו על סור מרע במדות
וחכ' יזכר סוגי הצואה אטר יקיפו על פטיית
הטוב במדות ואחר כך יזכר סוגי המזהרה אטר
יקיפו על סור מרע במה טהוא מטותף למדות
ולפיון ואחר כך יזכר סוגי הצואה אטר יקיפו
על פטיית הטוב במה טהוא מטותף למדות

ולפיון ואחר כך יזכר סוגי המזהרה ואטר יקיפו
על פטיית הרע בריעות ואחר כך יזכר סוגי
הצואה אטר יקיפו על פטיית הטוב בריעות לא
טהתורה הפכה זה הסדר והתחילה מהמאחר
בסדר לסבה טזכרנו ופז' כי אעפ' טהאמונה
בטס ית' וההרחקה מהמין וולתו הם אחרונות
בסדר כאטר יגיט זה בהתאמות וחקירה הנה
ראוי טיהיינה קודמו בסדר על יזר הקבלה כרי
טיחנפו הקטנים באמונתה ית' ויגדלו עליה
ויהיה זה סבה אל טיירמו ממנו ויתנהגו ברדכי
התורה והנה לא תחמוד ולא תענה ולא תגנוב
ולא תנאף ולא תריח הם כלס אזהרות מקיפות
על סור מרע במדות ומיכות כבר היו מקפת על
פטיית הטוב במדות והאזהרה מעטית מלאכה
בכבת היא מקפת על סור מרע במה טהו מיכות
בין המדות והדיעות והצואה לטבות בו ולזכרו
ולקדו היא מקפת על פטיית הטוב במה טהוא
מטותף בין המדות והרעה ולא תטא ולא יהיה
לך אזהרות מקיפות על סור מרע בריעו והצואה
בהאמונה ית' היא מקפת על פטיית הטוב בריעות
וירמה טיהיה לא תטא ולא יהיה לך הם אזהרות
מקיפות על סור מרע בריעות והצואה בהאמונה
ה' ית' היא מקפת על פטיית הטוב בריעות וירמה
טיהיה לא תטא מטותף גכ' בין המדות והרעות
לא טכבר סמכה אזהרות התורה ללא יהיה לך לסב'
טזכרנו וזכרנו לזה הפסוק רל' לא תטא
וראוי כתרע טהחטא טיחכב טיהיה יותר קטן
ראוי טתקדס בו המזהרה כי זה ממה טיהיה סב'
אל טיקל לאנטיס לעשות אזהרה כי לא יחטיבו
להם עון בזה וכן הוא מבואר טהחטא יתכן
טיעשה בקלות יותר הזו ראוי טתקדס המזהרה
בו וכאטר התייטב זה כלו הנה טאמר טולא ימנע
החטא במדות מטיהיה במחטבה או ברבור או
במעשה והנה החטא אטר במחטבה כילו תאמ'
טיתאזה הארס ביתרטהו הוא מה טיחכב טמוי
בו מרי' כי לא עשה רבר בתאווה וזת והנה וזת
התאווה והחמדה הם מביאים לטאוף או לזנבה
או לריח' כאטר לא יוכל להטיג מבחטו בזול
זה המופק ולזה היתה וזת המזהרה קודמת בסדר'
לסור המזהרות אטר בהסרה מהרע במדות
והוא מבואר טהרבור אינו ממה טיחכב היותו
מעשה אצל האנשים ולזה יקל לאנטיס יותר

הש'ית קידם לכבוד אביו ואמו לפי שהו' והוריו
חייבים בכבוד ה'ית

לאתרצח

הל' שלא תהרוג נפש אדם
מישראל כי הריגת הבטלי
חיים הותרה להם לפי שהתבאר בתורה במקומו
רבים וכבר נכטרו גכ' של הריגת קצת האומות
כמו עמלק וסו' האומות שניכטו ישראל שלא
יחיו מהם כל נשמה ולזה יחוייב שיטוב זה
היכוי לנפש ישראל והוא מבואר שכל מי שיהיה
חי גדול או קטן או איש או אשה או טומטום או
אנדורג'טום יפול עליו טס הריגתה כי הוא חי
ולזה אמר בפ' אמו' ואיש כי יכה כל נפש אדם

לא תנאה

הל' שלא תבא על אחת
מהעריות אשר תזהיר
בהם התורה כמו אשת איש וזולתה כמו שאמר
אשר יטאחשת רעהו מות יורת הנא' והנאיאפת
ושלא תביא האשה אחת מהעריות שר'יה ועוד
יתבאר באי זה אופן יתחייבו בו ובאיה אופן
לא יתחייבו בו אצל הביאור בפנין הפירות

לא תגנוב

הנה וזאת האזהרה היא
לגניבת נפש מישראל
שיתכן בה מיתת בר' כמו שיתבאר בפרט ואלה
המספטים וזה סמכו לאזהרת הריגתה והנאיאפה
שיש בהם מיתת בר' ואולם האזהרה על גנבת
ממון היא בפרטית קרושים כאמרו לא תגנובו
ולא תכחטו ולא תסקרו איש בשמיתו וכבר יתב' ^{ש'יה}
זה מדברי מי' מר' אחר מהביאור כאמר נבאר
שיל' עשרת הדברים מקיפים על כל מיכות התו'
באופן מה' ולא תענה ברעך עד שקר הל' שלא
תפיד ברעך באופן שיהיה עד שקר בשדו ההוא
ואין ראוי שטאמר שיהיה זה המאמר אזהרה
לעד שקר שלא יעיד בחברו טאם היה הדבר כך
יהיה מזהר עד השיקר מלהעיד ברעהו האמת
וזה דבר אין ראוי שיאמן כי הכובש פדותו הוא
חוטא כמו שיתבאר בפרטית ויקרא ואפטר
שיהיה הריצון בעד עדות כמו שכת' ר' דוד קמחי
ויהיה הריצון בזה שלא תפיד ברעך עדות שקר
וכמוהו גלעד שקרא לבן בל'סון ארמית יגר
שהרותא כי כבר ימאנו בל'טוטטו סימות יהי

פנכ טס הואר זכפט טס מקרה והנה ימיא בזה
העדות מה שיתחייבו בו מיתת בר' כמו שיתבאר
בפרטית טריס וטומי' ל'תחמוד בית רעך
הל' טפו אשתו וסו' קטניו ופנין החמרה הוא
שישתדל שיהי' לו כל' תאמר שיתן ממון לרעהו
שיגרש אשתו כדי שיכאנה או שימכור לו עבדו
ואמתו ושורו וחמורו או אחד משאר קטניו כי
זאת היא תכונה רעה מאד להשתדל שיכאנו קטני
רעהו מתחת ידו אם לא יתריצה מעצמו למכרם
ולהוסיאם מתחת ידו וכבר למדנו שהחמרה
אינה בלב לבד אבל יש עמה מנטיה ממה שיאמ'
התורה לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת להן
ואמר פוד לא יחמוד איש אריצו הל' שלא ישתד'
איש לקחת אונה בעלותך לרגל וכן אמר וחמורו
בתים וג'ולו ולזה לא יהיה עזבר על למו זה אם
לא עשה מעשה באופן שיהיה לו הדבר שחמד
ואי אפטר שטאמר שיהיה הריצון בבית רעך
המהל אשר יטב בו כי אטחנו נמיא עני' ופירות
הפריטים הולכים בהרצה בטכוד החל ובקטן
כלה ולזה הקדים אשתו לעבדו ועבדו לאמתו
ואמתו לשורו ושורו לחמורו ואחר כך כלל כל
שאר הקטנים שאין בהם רוח חיים והנה אין
הבית יותר נכבד מהאשה שיקדימוהו לה ולזה
יהיה הריצון בבית כלל קטניו וכן פירשו במי'
והנה מיאנו הבית נפול על האשה והבטיס דמ'
ונ'ט' מדתי אטי וביתי ואמר בקטן המלוכה ובית
ישנה לך י' והנה אם נתאנה בלב לבד אעפ'
שלא עשה מעשה כבר טובר בראו כמו שטכוד
במכנה תורה ולא תאנה בית רעך ^{ש'יה}
ועבדו ואמתו והנה נכללה זאת האזהרה בכון
במה שאמר לא תחמוד כל' יתכן שיטמר
האדם מהחמוד אם לא יטמר מהתאנות קטני
רעהו כי התאנה מביאה לרי' חמור והאוי'
שיתרב כי לו פטרת הרברי' מקיפים בכל המיכות
התורה ולזה לא היתה כוונת הלהית שישמשו
אותם ישראל בזה האופן הנפלל אלא מפני טס'
כדי שיאמינו בהם באופן שלא יטאו להם ספק
בשהם מה' ית' כי בהאמינס בהם תתקיים להם
האמונה בכל המיכות התוריות אשר הם מקיפים
בהם ואטחנו מיכעי' תחלה בביאור זה כי היאנה
לעשות מה שהוא בתכלית מהטוב תקיף אל
עשיית הרברים המביאים אל הטו' ההו' והאזהרה

הטיות והנזק כי יבוא מהם היוק לאסור יהיו ואלים
ותחת זה הסוג תהיינה גב' קצת השמחות לזאת
הסבה בשיטה ואולם השימועות אשר לא תהיינה
להסרת ההיות אצל להרחיקה מהמטח אחר
ההנאות הגופיות הם תחת לא תנאף ולזה תהיה
מיצת נזירות ועטין וזלל וסוכה תחת לא תנאף
באופן מה רל מיצר מה שיהו זלל וסוכה ואולם
מיצר מה שאינו שומע בקול אביו ואמו הוא תחת
דבור כבר ותחובין ולפי שכבר נטלמה האזהרה
בזה האופ' מעשיי הרע במרו בכל הפני שופטר
באחר כך הינוי בצטיית הטוב במרות והווא
סיגיש הארס לכל בטל חק חקן ובא הינוי בזה
בזאת וזאת מהם וביות טבחר אצל האנט' כלם
והוא כבוד ההורים כי זה מקיף של כל מה שבנה
הסוג והוא כי מי טולל ידגיל ג' יצמו לתת לכל
הדברים חקס יקרה לו טולל יתן להוריו חקין
מהפבור אשר בן הפסר מכונן לאנטים כלם
ותח' זה הס' הוא טייתח הארס מהוריו וממנהיגי
המדינה כמו המלכי והשופטי והחכמי ושיכבר
אותם ותחת זה הסוג גכ' הוא טייתן הארס טכר
טייר ויטיב הפקרון אשר הפקר אתו ומה טירמ'
לזה ותחת זה הסוג גכ' הוא טייתב הארס ררלים
האמולים מאשר הביא אלוה בידו כי כמו זה חק
לו כטייתבונן ברדכי ה' טייתב לכל מ' מהנמימות
בתלות מה שופטר וטס גכ' בטבש הנמימות
טייפיצ'א' לחברו ממה טיחנג ה' ית' מהטלמות
והנה תחת זה הסוג הוא ההלואה לרלים ולתת
להם ירקה רי מחסודס והטיבות העבוט והטימט'
טפי' ועטין השמטה והיזבל וטלוח פכרי ומתנו'
עטים בכללם ומתנות כהונה ולרייה ומה טירמה
לזה ובהיות העטין כך הוא מבונן טילי המינות
ה' האחרונות הם מקיפות על כל המינות אשר
תהיינה בהסרת הרע ובצטיית הטוב במרות וזה
גכ' בהדוגה וסרודי יצר כמו טביארנו ואחר זה
זכר מה טייט בו מבא למרות ולרשות במיכו כמו
המועדים והדומה להם וזכר הזאת חוק מהם
והוא הסבת לפי בטי' טיולול במועדי יבא לזלול
בטבת ובנה האופ' היתה האזהרה מעשיי מלמכ'
ביום הסבת מקפת על טיירת המועדים בכללם
והנה תחת זה הס' הן עטי' הקרטי' אשר בו מבונן
גמדו והרעו' כמו הקריות המקרטי' על מדרגותיו
והקריות טאר הקרטי' על מדרגותיה אשר בהם

תושלת במרות וברשות וזה יתבאר ביאור יותר
טלס אצל המאמר במועדים ובטין הקרבנות
והקרטיים והמקרט' ואחר זה זכר מה טייט בלו
המינות מעשיית הטוב טילו תאמ' הטיבות ביום
הטבת והזכירה לקרטי' וזה מקיף גכ' על הטיבות
במועדים וזכירתם לקרטי' ונהוג הקרטיה במה
טיקרטיו ה' ית' לזאת הסבה ואמנ' זכר הטיבות
להיות החוק טברברים אשר תחת זה הס' ואחר
טהטלים ברבור זכור את יום הטיבות לקרטי'
המקפת על כל מה טבנה הסוג המשותף למדות
ולרעות מהמינות טב להנהיר על ההסרה מהרע
ברעות והנה החוק טברברים הילי הוא מה טיה'
בעיני ה' ית' והנה ימיכו בזה הסוג מה טיקרל
מאר לחטטים כמו ההטיבש בטמו לטיקר
ולטוח טיהוא מביא לבנות ה' ית' ולהקל בו כמו
טיביארנו ולזה הקרטי' האזהרה בו ע' טבנה
גכ' מבוא בזה במד' אלא טמה טייט בו מההסרה
מהרע במרות הוא טכלל במרות ברבור לא תעט'
טמו טוכרנו ואחר זה זכר האזהרה מנטינת
הילי' לזלל ותחת זה הסוג הוא טטין הטוננות
והט' והפסוק ומה טירמה להם כמו טבבאר
אצל המאמר באורי המינות ובמה טינהג מנהג'
ואחר טהטלים לזכר מה טייט' מהרע ברעות
זכה על עטיית הטוב ברעות וזכר החוק טבהס
והוא ההאמנה בטס ית' והנה הוא טכלל בזה הס'
מה טיביא' להאמין בט' ית' כמו עבודתו ויראתו
ואהבתו וההליכה ברדכיו וההאמנה ברברי
טביאיו ובגיית המקרטי' על האופן טיהתכו בתורה
ותפילין ומיוזה וקריית טמב' וההגיייה בתורה
ומה טירמה לזה מהמינות המיטיירות ליריעתה'
ית' ולרעות האמתיו ובטאן טילמה הסבה ברבור'
עטרת הרברים והתבאר טיהם מקיפים במיכות
התוריות בכללם וטכוב אל מה טהיינו בו
מהביא' אמ' טכל העס דמו ילו הרברי' המרשירי'
טהיו במעמד הר טייט בעת הטימינו להם ה' ית'
עטרת הרברים הילו במה טחדט על דרך מופת
מקול הרברים בטטן והם הקוללת והלפידים מקול
הסופר וההר טהיה עטין ונתרחק מפני זה
מאר טייט כי יראו מאר מהכס ית' לפי מה טראו
מפניכ' נפלאותיו טס וגורל מטרותו ער טיראו
טימותו מפני מה טראו בטיניהם מכבוד ה' ית'
ולזה אמרו אל מטה וזרי טמפ' טכרת הרברי'

ההיזק לזולתם ברבור מהמזיק במעטה עד שמי
טיקטה בעיניו הכותו רעהו יקח לו להזיק לו
ברבור באופן שיתקרה ממנו הרעיה כי יחשב
שהוא רח פטל דבר וזה מבוואר מוד ולזה היתה
קודמת בסדר האזהרה על החטא שיהיה ברבור
על האזהרה על החטא שיהיה במעטה ולפי
שהחטא שיהיה ברבור יהיה היותר חזק ממנו
הדבור שיביא בהכרח למעטה לפי הדבור ההוא
כמו הענין בערות שיהיה לפני בר' עד שסבר
תמטך ממנו הרעיה בהכרח כילו תאמר כאשר
הפיר על האיש מה שהרג את הנפש הנה זכרת
התורה החטא היותר חזק שיהיה ברבור והוא
ערות טקד והנה תחת האזהרה הזאת היו
הליכת רפיל ולטון הרע וטואר מה שיגיע בו
ההפסד המדיני מפני החטא אשר ברבור והוא
מבוואר שמי שיגיל לטלח רסן לטונו בכילות
ולטון הרע יקרה לו טיקח מפני זה לטלח רסן
לטונו ולהעיר ערות טקד ומזה המקום יבאר
סוף רואי לזרס כשיכבש על הדברים שבינו
לחבירו שיכבש על טקד כי הוא בזה הענין עד
שכבר יחתך הדין על פיו ומאלס בזה הענין יהיה
חטא אחד ברעות ובזה האזהרה בו ברבור לא
תטא ואחר טונו החטא שיהיה במחטבה
וברבור זכר החטא שיהיה במעטה והנה החטא
אשר במעטה יהיה אם כסתגיש ההנאה לטני
החלקים או לאחד מהם לזכר ואשר תגיש בו
הנאה לטני החלקים יקח העשיות יותר כי בפעל
ההוא התחלה לכל אחד מהחלקים והמטל פי
המטגל להיות בו הנאה לזכר ולנקבה כבר תהיה
התחלת הפועל לזכר וכבר תהיה גכ התחלתו
לנקבה מיכטרף לזה כי יקח לאחד מהם להכימע
לחברו להיות בו הנאה לכל אחד מהם ולזה
הקדים האזהרה בענין מה שיחטא זרס במטגל
שיכ בו הנאה לזכר ולנקבה והקדים להזהיר
ביותר קטה שכזה הסוג והוא המטגל שיהיה
עם העריות והיתה זאת האזהרה מקפת על כל
מה שכזה הסוג וזה פי מי טירגיל בזה הפעל
המגושה יקרה לו מרוב התפתותו בו שיבוא על
העריות ולזה היתה האזהרה על בעילות העריות
מקפת על האזהרה על בעילות טואר הנשים אשר
הזוהר מבעילות ואשר תגיש בו הנאה לאחד
מטני החלקים לזכר יהיה אם שיגיע בו היוק

לחברו בזולת ידיעתו או ביריעתו והנה מה
שיגיע היוק לחברו בזולת ידיעתו יהיה העשיות
יותר קל ממה שיגיע בו היוק לו ביריעתו ואולי
תאמר שהגטבה יקח הפטותה יותר קן הגזלה
כי הטגזל יתגד לגזול בענין גזלתו ומי טגטב
לו דבר לא יתגד לגטב בזה הפעל כי לא ידע
ולזה קרס בסדר האזהרה על הגטבה והזהרה
אשר תהיה על ההיזקים שיגיעו מהאזרס לחבירו
ביריעתו כמו הרעיה ומה שירמה לה והנה
הקטה שכזה הסוג הוא שיגטב האזרס לחבירו
בירים וטיהיה הטגטב נפטי זרס ולזה בזה
האזהרה על הגטבה בזה האופן והיא מקפת על
מה שכזה הסוג מההיזקים לפי שמי טלח
יטמר להזיק לחבירו בזה האופן יקרה לו טיקח
לדגטב נפטי מישראל והנה תחת זה הסוג
גטבת ממון וטלוח יד בפקדו וההמטב מהטיב
אברה כי בזה יגיע היוק לחברו בזולת ידיעתו
וכן ההמטב מטטינת מתנות כהונה לוייה ופתג'
עניים וההמטב מלטלס נדויו וההטתמטות
בקרטיס הוא תחת זה הסוג ובכלל כל מה שיהיה
בו היוק לזולתו בזולת ידיעתו ואולס מה שיגיע
בו היוק לחברו ביריעתו הנה היותר קטה
שכזה הסוג הוא הרעיה היה טתהיה לעיניו
או לזולתו ולזה בזה הסוג האזהרה על
הרעיה ותחת זה הסוג הו כל מה שיהיה טבת
להביא נזק לזרס או לזולתו ביריעתו דפן טי
טיקח בהביא ההיזקים לאנטיס בזה האופן
יקרה לו טיקח בהריגה האנטיס ויביאהו זה
גכ אל טיקח להריגתו טכמו לרו' היותו מורג'
בהפיטות ההיזקים והנה תחת זה הסוג הוא
האזהרה מטטאות אחיובלכבו ומהטקטיה
והנטיירה ומה שירמה לזה ממה שיביא האזרס
להזיק לחברו וכך תחת זה הסוג הוא עשית
מעקה והאזהרה מהמיטאות הדברים המזיקים
כמו טזר המזיק והבור והבצרת הבצרה ומה
שירמ' להם והנה תחת זה הסוג הוא גכ ההטמר
מאכיל הדברים המזיקים והם המאכלי האמורות
אשר זכרה התורה כמו הבהמה אשר איטנה
מערסת פרסה ומעל גרה והרג טאין בו טטפיר
וקטקטות ומה שירמה להם כי הם מזיקי לזרס
כמו טטבאר בגה זכרל בימוריטו לאזהרות ההם
וכן תחת זה הסוג הוא טלוח קטת הטמו' קטן

תכטרך לשטות פסיעה רחבה שתגלה טרותך
עליו אב לתעלה בו שקב ביצר גורל כוול הרחב
הרגלים ואעפ' שהיו להם מכנסים לכסות בטריס
הנה רינה ה' ית' לכבודו שילא יראו מכנסיהם
במקום ההוא אשר יעלו בו עלה מוזבח וראוי
שיתרע כי המוזבח יחוייב שיבנה מאבנים
שלמות שילא יהיה בהם חסרון וזוה אס היה
באבן חסרון מוחשי הנה האבן ההיא פסולה
לבטין מוזבח וזה החסרון הוא כרי שיתגור בה
היפודן כי כשהיתה בנה האופן היטבה שלמה
לפי המוחשי וכן אין ראוי שיפסלו ממנה דבר
באופן שתהיה גזית כי כשהיתה בנה התואר
היטבה שלמה ואעפ' שאין בה פגימה ולזה אמר
לא תבנה אותהן גזית לשבור עליה בלא תעטה
והנה אס נגע בה הברזל אעפ' שטימרה שלמה
האבן ההיא פסולה שטאמר כי חרבת הנפת עליה
ותחלה רל' שהנפת החרב עליה לפסולה היא
מחוללת וראוי שיתרע שאס טיס במוזבח קינה
מהאבנים אבני גזית או שנגש בהם ברזל הנה
האבנים ההם פסולות לעבודה לא המוזבח כי
בטור האבני יתכן שתעטה טיס הכבורה שטא
ותחלה רל' שהיא מחוללת ואין המוזבח כולו
מתחלל בפבורה ואולם טאר בטין בית המקדש
לא מנעה התורה לבנות גזית ומה שאמ' ומקבר'
הגרזן וכל כלי ברזל לא נטימט בבית בהבנותיו
אפי' מורה שילא יבנהו גזית כי בבית לא נטימט
אבל בחוץ נטימט כמו שביארו במכילתא
והנה התועלות המגיינו מנה הכפור הס רביס

התועלת

הוא הו' במדג' והוא להאמין
כי יס' טיס עליה שרליט טל
כל הנמימות להגיע אותם אל אשר יחפץ ושהוא
יבלבל הסדור המסודר מהכוכבים ולהטיב
לרביקס בו וזה הוא מה שאמר אנכי י' ליהן
אשר הויכאתין מארץ מצרים מבית עברים
ואולם התועלתו בזאת המיכה הוא ברעות פי'
כשלא יאמן שתהיה טיס פלה פועלת לא תהיה
טס חכמה כלל כי החכמות יחקרו בכבות אשר
בעבודס יהיה הדבר וכאשר לא תהיה טיס כבה
פועלת לא תהיה טיס סבה תכלית כולל וכן
כשלא יאמן כשהיה מסג'ח באיסי מין האדם
בנה האופן תמנע ממנו פנה גדולה ברעות כמו

שביארנו בר' ממי' עס שהוא מן הגדולו טיבנות
התורות

התועלת

הב' הוא במינות והוא למנו'
מנטיטת הילות לזולתו
מהנמימות וזהו מה שאמר לא יהיה רך ליהים
אחרים וגו' ואולם התועלת בזאת המיכה הוא
ברעות וזה כי כשינתן הילות לזולתו יפול הדב' ^{הוא}
מהארס מחכמת הנמימות והיקר טיבהם ותמנע
היכלתו הנפטי' האמתי' שהיא מוגעת כשנטיטל
וגרע ה' ית' כפי היכולת כמו שאמרנו במי'
וכבר אמר זה הנביא בב' יאמר כי אס בזאת יתהלל
המתהלל השפל וידוע אותי וכט' כשינתן הילות
לפסילים כי זה מטה שיפיל חכמת הנמימות
בכללה וזה מבואר בטפטי' למי שטיטפלוסך

התועלת

הג' הוא ברע' והוא להודיע
כי הטימים הם ליצר המעל'
והארץ ליצר המיטה ואעפ' טיטי חלק מהטימים
נכח כפות רגלינו כי הוא מקיף בארץ וזה הדבר
כבר נתבאר בטבעיות והנה הודיע זה באכדון
אשר בטמים ממעל ואשר בארץ כיתה

התועלת

הד' הוא ברעות וגו' להודיע
כי כבר יג' רע מהטי' יס'
לכיבדים על רבריו ושהוא בלתי נכחון
בניצמו ולזה לא יתמיד מיכואוה הרט' כהתמיד
מיכואוה הטובות הטופפות ממנו ראוה ביו
ריכובי טילו הרעות יטארו זמן מנטי והטופפות
ההם יתכן שיתמידו לחלשים טהדרות והיה זה
כן לפי שאין כדרך הט' ית' פייטון להגעת הרט'
אס לא מיכר כחוטמו אל הטוב והנה הורה פל' זה
בזמרו פוקד טון אבות טל בטיס טל שליטיס חל'
רבעים לטוטא' ועושה חסד לחלפים וגו' כמו
שביארנו במה שיקרס

התועלת

הה' והוא במיכות והוא
להזהיר מההטיב טיטס
ית' לטיוא ולטקר וזהו מה שאמר לא תטיוא
טיס י' אלהיך לטיוא והנה התימלת בזאת המיכה
הוא ברעות ובמדות ואולם מה שהוא ממיטה
ברעות הוא להשיר טל טמיכואוה הט' ית' הו'
חמת וטיס בקימו צירך לטמיכואוה לא יתכן

באמינות קו להרביע שיחדש ה'ית' בעטן דבר
אתה גמנו וטמין דבריק וטהבל אמתס ומל ידבר
גמנו להיס בזה האופן הנפלאו פן נמדת מפטי
חסרוננו והיותנו בלתי ראוי לראו כבודו ולטימ'
דבריו והנה כמו זה אמר מנות מות נמות כי
ל'היס ראינו ורזה אמר במטנה תורה הטימט
עס קול ל'היס מדבר מתוך האש כאשר טימעת
אתה יחי . ויאמר מטיה אל העס אל תירחו כי לא
הדמה אתכם הטי'ת' לו הטפלות בכבודו אשר
ירד בעטן להמית אתכם אבל עטיה לרומס אתכם
בזאת התורה הנפלאו כי זה יהיה סבה אל שתקבלו
אותה והרמה לכם גב' לו הענינים המרעידים
כרי טיתראו מומנו ותלכו בתורתו בטבור מה
טינתבאר לכם מגודלו ועיכמו והפלגת גבורתו
לטינות כל אשר יחפוץ והנה אחר זה עמר העס
מרחו כי לא היה ריכטס לטימוש שדר דברי התור'
כי אס על יד מטיה ומטיה נגטי אל עב העטן אשר
זמיר היה לו מגיע טס הטפס הלהי וראוי שיתר'
כי לו עטרת הרברים הגיט לטייה בטמנה
ובטת הגיטס אליו היה מתחדש קול הרברים
מיתוך האש מגיר אמתס ליטר כמו טומ' זה ל'היס
יעטנו בקול אל טמה טיהיה מדבר ל'יו היה מגיע
לו עס קול מוחט היה מתחדש אז ואמר במטנה
התדה את הרברים המלה דבר יי אל כל קהלכם
בהר מיתוך האש ואול מה טומרי רול'אטני ולא
יהיה לך מפ' הגבורה טימענו הוא טאמר על יד
הרטי . כי הם בלי ספק טימעו אמתס כ'יס מפי
הגבורה כמו טביארנו ואולס טאמר זה למיכא
רמו של דרך הגימטריהו במטיץ מיכות התורה
טיהס תריג' וכאשר הזקטיה להס כי תורה לא יהיה
על יד הגימטריהו כי אס תריח אמרו זה המאמר
ויאמר יי אל מטיה טה תאמר אל בטי יטר ל'אמתס
ראיתס כי מן הטימס הגטיי מליכס דברי בוחי
כי לא ראיתס בהר כל תמונה וזה ממה טיבאר
לכם ט'איטני בעל ג'ה'וגריה ולזה ראוי לכם טלוא
תנבדו' לאחר מהנמיכאו הפעלי גוף ולפי טכבר
הזהיר בזה בביוו בדבי לא יהיה לך טב להזהיר
בכאן במה טיביו לעבור אחר מהנמיכאו בעלי
גוף ואמר לא תעטון בבטיי והוא בית המקורט
יכרות לטי טל כסף או טל זהב טיביו לחטוב
בהס טיהיו ל'הות כמו יכרות הארס וכורות
הכוכבים ומלכ'י הטרות לפי מה טחטבו האטני

שתהיה להס יכורה כי לו יתכן טיטעו בהס
האטניס ויחטבו טיהיו מל'הות לעיכס מטלה
על טיור הנמיכאות ולהיותם בעלי טכל ומעב'
טיכר בזה המיכוח לעטנות טיס טיטס כריכבי
זהב טיהס של יכרות בן ארס הנה הזהיר מטנות
מהס יותר כמו טינתבאר במכילתו טס טיהטי'
התחכס טיטיס טיטס באופן טימין לטינות בהס
טיהיו ל'היות כמו טיטבו במה טיבוא בג'ה' וראוי
טיטרט כי יכרות הארס לא יעברו של עטייתה
לא היתה בולטת כי אינה תמונת הארס לפי מה
טיורגטי ממנו בזול זה האופן וזה מביא בטפסו
ואולס יכרות הכוכבי והמזלות הנה יעברו עליה
אטפ' טיהיו טיטוחה כי יכרותה היא טיטוחה לפי
מחטיבת האטניס וכך יכרות מל'כ'י הטרות אשר
יסכמו האטניס בהס יעברו על עטייתה אטפ'
טיהיו טיטוחה לפי טימין להס יכרות ותמונות
על דרך האמת . מוצח ארמה תעטיה לי קל
טיהיה מחובר לקרקע טלוא תבטנו כל גבי ספיץ
ולוא של גבי עמודים כרי טלוא תתן התטמות
ורוממות למה טינתבאר בו ה'ית' כי זה הוא יבוא
לחטוב שתהיה אותה העבודה הנטיטית במית'ט'
לתמונה ההיח ואיכל המוצח בטורה תוצח עליה
טולותיק וטילמין ויכאטך ובקרך טיהיו קרטי'
כמו העטן בעולות וטילמ'יס הקרבים ואולס
המקומות טיהיה בהס זביחת הקרטיס בעזיה
יתבאר בג'ה' בחומטי ויקראו וזה בכל מקום אשר
יהיה שמי טוכר טיס תדבק השגריטי ואכר כ'י היה
המקיס גבוה או טפל כי עיטי מיטופטות בארץ
לרטי כל אשר בארץ ואס אטי בתכלית הגובה
ולזה לא מיכיה טיהיה טפדר המוצח מהארץ
ואס יגיט הנת טתבנה לי מוצח אכטיס וזה
יהיה אחרי הטיטיכך בארץ כי במדבר טטי
מוצח טחטית כמו טייתבאר אחר זה כרי טיטכלו
להטייקו עמהס בל'כתס במדבר ואמטס אחר זה
יכיה לעטנות מוצח אכטיס כמו טאמר מוצח
אכטיס טילמות תבנה את מוצח יי ל'היך הנה
תחוייב להמטס טלוא תבנה טיס אכטי בטניץ
אס יהיו אכטי גזית כי מפטי טיהנפת חרבך כל
האכך ההיח חללתה אותה ולא תעלה במעלות
על מוצחי אכל יהיה המקוס ההוא טיתשלה בו
למוצח בזולת מעלות ויהיה לך הולך במדרון
באופן טיתעלה בו בזולת מכלות כרי טלוא

למעשה בראשית והנה זהו מה שאמר כי טיט
ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את היסודות
כל אשר בס וינח בין השביעי והנבנה ברעות
עוד תועלת וזה טוה טיהיה זכר ליציאת מיצרים
אשר היו ישרי עבדים ולא היה להם רשות
לטיבות ממלאכה כמו שאמר במטנה תורה
ברבו שמור את יום הטיבות לקדשו והנה התועלת
המגיב מוכירת יציאת מיצרים הוא ההאמנה
בשם ית ושהוא הטיל על הנמיכות לעשות
מהם כחפצו וזה התועלת הוא משותף לכל
המועד והנה ימיא התועלת בו בהטיל הנפש
וזה כי טודת האדם בעסקיו המנטהו מהחקירה
בדיעת סודות המיציאו אשר יעמידו האדם על
הסגת הש' ית לפי מה שאפשר שיהיו תכלית
שלמות הנפש וכאשר היה בכאן זמן ימיא האדם
בו פגמי מהעסקים הנה יתכן לו טיטמט בזמן
ההוא בעבודת הש' ית לבר ובהטנתו ולהורות
טכונת התורה היתה בטיבות לזה התכלית אמ' ו'
ימים תעבור ועטית כל מלאכתך וביום השביעי
טיבת ליי ילחך רח' טלח נטה או מלאכה כי
אם ליי וזאת המלאכה היא להטייל ולירב ה' ית'
לפי היכולת וזה כי המלאכה המיטטית נאמרה
אפי' רגבה שאמר לה תטיה כל מלאכה וזה
התועלת הוא גכ משותף למועדים כלם באופן
מה והנה ימיא עוד תועלת בו ברעו והוא טכבר
למרנו מעטין טבת טכאן ליכרות ז' מדרגות
והמדרגה השביעית היא קדש והיא ה' ית' והס'
יכרות היסודות והס' האכיות כלו תאמר החוס'
והקור והלחות והיובט וכרות המתחמה
החלקים המורכבים מהיסודות וכודו הימחים
וכרות הבח וכרות האדם והו הטבל ההיולאטי
וכרות השכלים הנברלים והיכורה השביעית
אשר טפע ממנה פל לו היכרות היא הש' ית'
והנה לטאר היכרות ימיא דבקות מה בחמר
ומלאכות מיוחדות סודו מהס' וזלתי ה' ית' חיה
כולו מבואר במעט עיון למי טיטין ברברינו
בחלק השלישי מהמאמר הו' ממי ומורס בטטי'
המדיטיים ימיא בו תועלת גכ' וזה כי יקנה
החדיכות לבעלי המלאכה בעטית מלאכתם
ולא יחוסו לפמל המגיב להם במלאכה ההיא
לחשבם כי עוד זמן קרו ינחו רח' טככל טבוע
ינחו יום אחד ועוד ימיא בו תועלת בטטיט

המדיטיים וזה כי המסודר מהגרמים הטימימיים
מהרע לא יזיק לאוהבי ה' ית' בעת היותם דבקים
בו כמו טביארנו ברביעי מספר מלאמות יי
ולפי טהכבים המוטלים בליל טבת ויומו יקרה
להם טייגיב הרבה מההיזקים לאנטי' כמו טהת'
בחוט' לפי מה טינתפרסס בחכמ' מיטטי' הככבי'
והס' מודים וטיבתי והנה ריכה ה' ית' טיטיבתו יט'
ממלאכה ביום הטיבות כרי טיטתרוו בעבודתו
ויהיו בזה טיכולים מהרעו ההס' וגס טכטיביתתס
מהמלאכות המגיב להם היכלה מהרבה מהרעות
ההס' והמטי' טאס היה הרע טייגיב להם טיקרה
לאדם הפטר ונזק בטטיית מלאכתו או בלכתו
בדרך הנה יטמר מההיזק ההוא טטיטמר מ'
מההליכה בדרך או מעטיות המלאכה ההיא
ולזה אמר הנביא לישראל בעת היותם טכטיט ט'
טיגיב להם רע לך עמי בא בחרריך וסגור דלתך
בדרך חבי כמעט רגע עד יעבור זעס ובכלל
הנה כטיהיה האדם נכין טייגיבו לו רעות הנה
תמיא טיכל מה טירבה מהפטולות יסכב לו
להגיב הרע לו ולזה יטמר מהרע בהטמרו מ'
מעטות עסקיו והנה יכיה הס' יתע' להרס זה היום
ברברים לתת לו מטלה גדולה בטטט כי בנה יח'
האדם טטימר מעטות מלאכה בו עס טוה הקרוט'
יזכיר לאדם כי טבת היום וזאת הזכירה טיתהיה
ברברים חמי' טית ייה ככטיטו להבריל ביטו רבי'
זמן העובר וביציאתו להבריל ביטו ובין הזמן
השתיד והנה טרטי' המיכונה הזאת הס' יג' והס'
לקוחים מדרר המלאכה זולת המעט מהס' י'
ומורס גוד המלאכה היא טיהיט פטולה חנוטית
מסודר' מיטכל מעטי' והיא טעטה בתואר מוגבל
ובכלים מוגבלים יכוין בו תכלית מה מהתכליות
טיהס טוב מה וזה כלו מבוואר מעטין המלאכות י'

השירש

הוא טכבר יתחייבו מכל כדג
מן המלאכות ביחוד כמו ט'
טיארנו מזמרו לה טבפרו אם כפל מוטיבותי'
וזה טההבערה היתה ככלל המלאכות ויציאת
מהס' לבאר ממנה טעל כל אב מלאכה יתחייבו
עליה ביחוד עד טאס עטאס כלס בהעלים אחד
יתחייב חטאת על כל אחת ואחת והס'
טל מלאכות כמו טזכרנו כבר
טבואר וזה בן מטבתי י'

שיעמדו וזולתו כי הוא מתמיד מיכאותם וטומר
אחזי תמיד בתכלית מה שיפטר ורזה אין רוחי
שייטבו בטימי לטיקר ולח לטווא ולבטלה כי זה
יביו לחשו' ט'לא יהיה ה'ית נמרא או ט'לא יהיה
בו תועלת לנמיכאות ואולם מה ט'הוא ממנה
במדו' הוא ט'אם לא יראו האנשים יראה שיכומה
מה שיטבע בטימי לטיקר לא יהיה בכוח דרך ארץ
לטיפטים לטיפוט בין האנשים במיטום ומתנס
טיכפרו אותי קצתם לקצת כי לא יתברר להם
עס מי האמת ואולם כטייראו מה שיטבע לטיק' הנה
יטיחו האמת מהם על הטיבונה שיתהיה בין
טיניהם והכלל הנה התועלת המגייע בזה בקבוץ
המדיני הוועיכוס מאד ואולם ט'רטי' וז' האוהר'

הס ו'

השרש

הראשון הוא שיתהיה הטיבונה
בטי'ית' אחר מהתארי'
טיהטי' ית' נקרא בהם פמו' ל' או רחוס או חטין ומה
טיירמה להם כי פל' אחר מהם הוא ט'ס' לפי
טיהוא נקרא בהם כבר נתבאר זה בר' מטיבונות
השרש הב' הוא ט'טבונות ט'וא תהיה
בטי' פנים האופק הראשון
הוא שייטבע לחנס ולבטלה כמו שנטבע בטיס'
על הרבר הידוע ומפורסם לכל כמו שייטבע
על האטי' ט'הוא אטי' ועל האטיה ט'היא אטיה ועל
האבן ט'היא אבן כבר נת' זה ביהו'למי' מנררי'
האופק הטי' הוא שייטבע לטיקר וזה יחלק לר'
חלקים הראשון הוא שיהיה הרבר ההוא ט'
טי' מבוא מיכר ע'מותו כמו שייטבע על האטי'
טיה' אבן ומה ט'ירמה ל' זה כבר נתבאר בג'
מטיבונות וזה אמנס יהיה כטי'לא יאמר על דרך
הפ'לה וג'ומא כמו שייטבע ט'הבטין הגבוה
ראשו בטימים או שייטבע במחנה ט'י' בו רביס
מהאנטי' כיוצא מיכריס על דרך הג'ומא ואטפ'
ט'אין בו לא רבוא אחר או יותר מעט כי כטיהיה
השטן כן לא יעברו עליו מטוס ט'בונות ט'וא כי
כן דרך האנטיים לרבר בו כטי'פליג לרבר מה
והנה לא נטכחן זה כי אס' על גובה הבטין או על
ר'וי' אטי' המחנה כבר נתבאר זה בג' מנרריס
הטי' הוא שיהיה הרבר שנטבע לט'והו בלתי
אפטי' לקימו מיכר הטיבע כמו שייטבע ט'לא ייטן
ג' ימים כי טבטו יאנוס אותו תוך זה הזמן כבר
נתבאר זה בג' מטיבונות הג' הוא שיהיה הרבר

ההוא שנטבע עליו בלתי אפטי' לקימו מיכר
התורה כאלו תאמר שנטבע ט'לא יאכל מינה
בלילי הפסח כבר נתבאר זה בג' מטיבונות

השרש

הט'רטי' הוא ט'העונה אמן
אח' ט'הטיביטוהו בטיס' לטיק'
דינו דין הנטיבע בטיס' לטיק' וזה דבר ט'למי'
אזנו ממה ט'נאמי' בסוטה כטיהטיביט' אותה הכהן
בטיבונות האלה ואמרה האטיה אמן אמן ולמדנו
מזה ט'דין העונה אמן אחר ט'בונה דינו דין
הנטיבע כבר נתב' זה בג' מטיבונות

השרש

הרביעי' הוא ט'מי' ט'קלל ע'טמו
בטיס' לטיק' או עונה אמן
אחר הקללה דינו דין הנטיבע בטיס' לטיק' כי
הקללה היא ט'בונה כמו ט'יתבאר מעטין הסוטה
טיהיו הרבריס ט'אמר לה הכהן חלות וקללות
ונקרא הרבר ההוא ט'בונה ובכלל הנה הכפירה
בטי' ית' היא יותר מבוארת במי' ט'קלל ע'טמו בטי'
לטיקר ממה ט'הוא בנטיבע בטימו לטיקר כי זה
יור' ט'הו יאמי' ט'אי' ט'ס' ל' זה או ט'אי' ל' כח להר'
ולטייב וכך העני' במקלל ע'טמו בטי' ית' לבטלה
וזה מב' במעט עיון עס ט'יה יודה ט'יאמין ט'אי'
בו תוס' לנמיכאות כבר נת' בר' מטיבונות

השרש

החמישי' הוא ט'אס' כיון לרבר
ט'אינו ט'וא אטי' מחטבתו
ויכא מפ' ורבר ט'וא פטור ט'הרי' ל' ט'טא ט'ס' י'

השרש

השישי' הוא ט'אס' היה אנוס על
טיבונות ט'וא פטור וזה מב'

מהט'רטי'

הכורלי' כבר נת' זה בג' מנרריס
הו' הוא במיכות והוא לזכור

התועלת

אז יוס' הטיבת לקרשו
ברבריס ולטיבות בו ממלאכה וט'לא לט'ות בו
מלאכה וזהו אמרו זכור את יוס' הטיבת לקרשו
והנה התועלת בזאת המיכיה הוא ברעות ובמדות
ואולם מה ט'הוא ממנה ברעות הוא להטיר
טיהעול נתיחדים אחר ט'לא היה וטיס'גי הנמיכאו'
על מרד'גותיהם בסדר הבריאה לפי מה ט'חרטי'
אותם ה' ית' ביוס' הבראס וכ'ללס בטיה ט'וגי'ס
והמרד'גה הטיביעית היה בהמטיכתי המיכיות
על ענינו הטיכפי במה ט'יטיפעט ל' ממנו והנה
הידיעה בזה הוא חלק גדול מחכמת הנמיכיות
כבר יתבאר זה מרבר'נו בו' ממי' וב'ירוטינו

להוציא מהבית מה שלא יאות שיטור בבית
או להביא לבית מחוץ מה שיכטרך שם ולזה
אמר הנביא ולא תוציאו מיטא מבתיכם ביום הטיב'
ומזה יתבאר שטייאות החפצים בבית ממקום
למקום או מבית לבית לא יקרא מלאכה כי לא
הזיהרם על שטייאות המיטא כי אם על הוצאתו מ
מהבתים והאופן השני הוא שיהיה האדם בחוץ
ברשות הרבים ויוציא החפצים ממקומו שהוא
ראמות שם ברה' כמו העטין במקוטי כי זה
גב' הוא מבואר שהוא מלאכה כמו שיבארנו במה
שקדם כבר נתב' זה ביה משיבת
וראוי שידע שמה שיטא אותו האדם לתכטיי
או לרפואה כמו האספולפית ומה שיטא לטימירה
דרך מלבוש ולא יכנס בגדר מלאכה וזה מבואר
כי כמו שטייאות המלבוש מינה מלאכה כן העטין
בילוי כי הם ליכרך הנושא אותם כבר נתבאר זה בו'
משיבת ולפי שהמקוטי היה מקוטי בביתו שיהיה
רשות הרבי' והוא המדרב' למדנו שהמעב' החפ'
יזרז מראמות ברשות הרבים דיי' ולפי שטיטו'
רשות הרבים לא יתכן שיהיה בפרות מרוחב יו'
אמות במזפן שיאות שטייאות בו רבים ורא'
שיקא קיטת לקיטת לפי מה שטיטרו חכמים
ולזה היה בדרך הרבים רוחב יו' אמה הנה ידענו
שדשות הרבים שטיטהג בו זה הדין לא יהיה
בפחות מזה הרוחב מיו' אמה והוא מבואר גב'
טאס היה מקורה מינו רשות הרבים כי הוא כמו
בית וגב' הנה מפטי שההויכאה היא מפפס לחוף
שאינו פטיס כמו שיתבאר מדברינו בזה המקום
הוא מבואר שהוא ראוי שלא יהיה רשות הרבים
מוקף מחיכות באופן שיפול עליו שם פטיס
ולזה יחוי' גב' שלא יהיה מקורה ולפי שההויכאה
מתן מה לא תטילם לא אם לא היה התוך ההוא
מוגגל ומזוקף למדנו שהוא ראוי שיהיה רשות
היחיד מוקף ארבע מחיכות ולפי שאינו ראוי
להסתמש בו אם לא היה גבהו י' טפחים ולא
יתכן גב' שיקרא בית לפי הודאת הגדר בפחות
מזה השעור ואם לא היה עם זה טעורו בארך
ד טפחים או יותר וכן העטין ברוחב ידענו שלא
יהיה רשות היחיד אם לא היה גבוה י' טפחים או
יותר וד' בארך וברוחב ולזה הו' מבואר שההויכא'
מרכות היחיד למקום שאינו רשות הרבים
לפי מה שהגבלנו לא יתחייבו עליו מן התורה

וכן העטין בהבאה ממקום רשות הרבים למקום
שאינו רשות היחיד לפי מה שהגבלנו וגם כן
הנה ההויכאה לא תטילם אם לא היתה ממקום
נח החפץ אל מקום יפוח בו החפץ כמו שיבארנו
במה שקדם והנה המקום הראשון שראוי
שיטוחו בו החפצים אינו בארך פחות מארבע
טפחים וכן העטין ברוחב למדנו מזה
המקו' שאינו ארו' ארבע טפחים ולא ררב ארבע
טפחים אין העקירה ממנו עקירה ולא ההנחה
בו הנחה

ואולם ידו של האדם הוא מקום ראוי להניח בו
החפץ כי האדם ישמרהו בידו ויאחזהו בו ולזה
תהיה העקירה ממנו עקירה וההנחה בו הנחה
וגם כן הנה מפטי שרשות הרבים הוא המקום ש'
שמיטתמישים בו רבים הוא מבואר שמה שיהיה
ברשות הרבים שאינו ראוי שטייטמיטו בו רבים'
כמו הימים והטהרות או התל' שיהיה ב'
ברשות הרבים למעלה מעטרה
טפחים אין דינו דין רשות
הרבים כי לא יאות ש'
שייטמיטו בו
רבי' כב'
נתב'

זה ביה משיבת ובראשון ממנו
ובמקומות רבי' וולתם

השרש

היא הוא שהמלאכה טיעטה
בכליו של המלאכה בטב' לא יתחיי'
עליה כילו תאמר שהשיח הפת בתנור מערב שבת
ונאפה בו בשיבת או מה שירמה לזה
וזה כי אין האד' מיכנה
על שבתת כליו כבר נתבאר זה מראשון משיבת'

השרש

היב' היא שאין ראוי לאדם ש'
שייטדרל טיעטו' : מלאכתו
בשבת בנר ובתו הקטטס טנאמר לא תגשה כל'
מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך וגו' ומזה יתבאר
שהתורה הזוהירה אותו על שבתת בנר ובתו ה'
הקטטס טנאמ' וטבדך ואמתך וכוון בהם
אל הקטטס כמו שיבארנו במה
שקדם

השרש

הב והוא שמה שאינו מסודר
מכיל משני לא יכנס בגדר
המלאכה כמו שבירת הפרות לחכור מה שבתוכס
ושבירת הכלים לקחת האכל או המשיק: שבתוכס
חס לא עשה השבירה בדרך מלאכה ואומנות
וזה כי הבח'ג' יוכלו עליו ולזה לא יכנס
בגדר המלאכה כבר נתבאר זה בכב' מטבת

השרש

הג' ה' שהעושה מלאכה בזולת
כליה הלקוחים בגדרה ובזול'
התואר המסודר בה פטור כמו שטעם המטוא
ברגלו או שהוסיפו טעם למחט או שכתב בפיו
או שאחזו טעם הקלמוס וכתבו כבר נתבאר זה
בו ובז' מטבת ובמקומות רבים זולתם

השרש

הרביעי הוא שהמלאכה שאינ'
מתקיימת לא תכנס בגדר ה'
המלאכה כי נעדר ממנה התכלית המג' במלאכה
ההיא כמו הכתיבה במסחין טוין רשומן נכר
ועומד או הכתיבה בירקות שהם נפסדין בזמן
קצר כבר נתבאר זה ביב' מטבת

השרש

החמישי הוא שתהיה כוונתו
לפסות מלאכה שהוא עושה כי
בזולת זה לא יכנס בגדר המלאכה. וזה מבאר
מגדרה כבר נתבאר זה בראשון מחגיגה ולזה
יתבאר טעם עשה מלאכה כמתעסק ובזולת כונה

פטור כבר נתבאר זה ביה' מטבת ובי' מערוכין
ובמקומות רבים זולתם ומה שהרש' יתבאר
טעם לא עשה המלאכה ההיא שיכיון אליה אעפ'
טעמיות מלאכה אחרת לח' כיון ליה פטור כבר
נתבאר זה בר' מכריתות וב' מטבת

השרש

הו' הוא שהמלאכה שלא יכין
בה טוב מה שלא יתחייבו
עליה כמו הטרף גריטו של חברו ולא להקנס
טעמו כי חס על דרך הקלאל וההטחתה כבר
נתבאר זה בס' ובתשיעי מטבת ובח' מחגיגה

השרש

הז' הוא שכבר יתחייבו על
המלאכה אעפ' שאינה מכוונת
חס לא בעבור זולתה כי אין מתנאי התכלית
בגדר המלאכה שלא יהיה בעבורה תכלית אחר
וזה מבאר בנפשו והסמל' שכבר יתחייבו על

ההבערה כמו שביארה התורה ואעפ' שהיא
בעבור זולתה כאלו תאמר שהיא לבטל או לחפ'
כבר נתבאר זה בר' מכריתות ובז' מטבת

השרש

השימי' הוא שהמלאכות ש'
שהג' שו חלקיהם חל תכליתם
באופן מה שהג' שו כמו שמלאכת הכתיבה
והאר' ג' והבט'ן והטה'ג' מנהג' שהחל' המתחדש
מהם הוא מתחדש על תכליתו עד שהם נטוהים
בזה האופן שהם מתחדשים הנה יתחייבו על
כל החלק הקטן שיהיה במלאכה ההיא מסכים
הסכמה מה לכל והוא במלאכות שיהיו בקבוץ
האחרים בטינים מהאחרים ההם כי הוא הקבוץ
הראשון כאלו תאמר שהכותב יתחייב כשכתב
שתי אותיות והאורג' כטורג' ב' חוטין ובמלאכות
שהיו הכמה המתדבק יתחייבו בחלק הקטן
שירדק בו באופן מהתכלית מהמלאכה ההיא כבר
נתבאר זה בז' ובז' מטבת ומקומות רבים זולתם

השרש

הט' הוא שהמלאכה שלא הג'
התכלית בחלק ממנה ובאופן
שזכרנו לא יתחייבו על החלק ממנה כי לא יקרא
החלק ממנה מלאכה וזה מבאר מגדר מלאכה
והמט'ל כי ההויכאה היא עקירת החפץ ממקום
מוקף מחייכות והנחתו במקום בלתי מוקף כמו
שיתבאר והנה מי' ששקר ולא הניח' או הניח ולא
שקר הוא מבוא' שלא יסרק על אחד מהם שיהיה
מזכיר זה החפץ כמו שביארנו במה שקדם

ולזה לא יתחייב על כמו זה החלק מהמלאכה
אם עשה המלאכה ההיא בכללה כבר נתבאר זה
בראשון מטבת

השרש

הטט'רי הוא שההויכא מרשו'
היחיד לרשות הרבים או ש'
ההבאה מרשות הרבים לרשות היחיד תקרא מ'
מלאכה וזה מבואר ממה שאמר איש ואשה אל
יבטו עוד מלאכה לתרומת הקרוב ויכלה הטע'
מהביא למדנו מזה שההבאה היא מלאכה וכבר
יתבאר זה עוד מהמקור' ש' טתחייב מיתת בעבור
היותו מקור'ט' למדנו מזה שטעמיות החפצ'ט'
היא מלאכה כמו שביארנו במה שקדם והוא על
כר שטי' פטי' האחר הוא הבאת החפצ'ט'ט' מחוץ
לפטי'ט' כמו הענין במלאכת המט'ט'ן או הויכואת'
לחוץ והוא מבואר מאד כי זה מן המלאכות כי
הדוב ש'טעמ' הוא לקטות החפצ'ט'ט' או למכרס או

זה מא' מקדושיך וממגלה

התועלת

השמיים הוא במדות והוא
שכאשר יקרה הפסד הסרור
בקבוץ הבית יפסד הקבוץ המדיני ויבא זה ה
המדינה ההיא לחדבן לרוש ההסכמה אשר בין
אנטייה ולזה אמרה התורה שאם ישתדלו בזה
המוסף בתקון הבית יאריכו הימים על הארץ ש
טיוריסם הש' ית' וזה מורה שאם לא יתקן קבוץ
הבית בזה המוסף לא יאריכו ימים על הארץ לרש
ההסכמה אשר יהיה בין אנטי המדינה ולזה אמ'
הנביא לישראל אב ואם הקולו בך להודות על
שהוא ראוי שיבא עליהם המויב ויגלו מהארץ .

התועלת

הט' הו' במיכו והוא להמנע
מהרציחה ותועלת ואת
המיכה במדות מבואר .

התועלת

הי' הו' במיכות והוא להמנע
מהניאוף והנה תועלת ואת
המיכה במדות הוא מבואר וזה שאם בא המדע
אל אשת איש הנה יתכן שתקרה מזה הרציחה
עם מה שיקרה בזה מהקולקול בקבוץ המדיני
וזה שאם תהיינה נקבו המדע בזה הענין במדרג'
נקבות הפח' שיבא עליהם וז' זה טיורמן הנה לא
יזע מאיון מספחה יהיו הטורלים ולא יהיה
מקצתם לקצת העור טיטטירך למדע מפני
המספחה עם שלא ירש גב' מהנולד מי הוא
אביו ולא יהיה בכאן איש משתדל בהנהגת
הטורל ובמודו ויבאו מפני זה רוב הטורלים
לתרבות רע לא ימלט מהם אולתי מטט מוצר
ועוד שכבר יקרה מזה טימותו רב האנטי' לכפת
רוב המסגל לרבו הנקבות המוכנות להן ולזאת
הסבה מטעם התורה רוב הנדירות כמו שיתבאר
במה שיבא

התועלת

היא הוא במיכות והוא שלא
לגנב ותועלת ואת המיכה
במד' מב' כי מזה יקרה מההפסד בקבו' המדיני
מה שלא יעלם

התועלת

היב' הוא במיכות והוא שלא
להעיר ערות שקר ותועלת
זאת המיכה במדות מבואר כי בזה יוטל הענין
על הבלתי ראוי לו עם שכבר תרבנה כסבת זה
הקטנות בין האנטיס מיצר החמס המתייב לזה

הערות

התועלת

היג' הוא במיכות והוא שלא יתאוה
המדע דבר מקניני רעהו ולא יחמור אותם ויקחם
לו מעשפ' שיתן לו דמיס והנה התועלת זא המיכה
במדות מבואר כי אין ראוי שיתאוה שיהיו קניני
רעהו לו כי זאת המדה פחותה מאד ויקרה ממנה
הפסד רב בקבוץ המדיני וזה שכאשר תתחזק
התאוה בזה ישתדלו לגנבס ממנו או לגזולס או
זו להרוג בטל הקניינים ההם הלא תראה מה ט'
שיקרה לאחאב מפני חמדו כרס נבות ציהיה זה
סבה שנהרג נבות מפני שלא רצה למכרו לו .

התועלת

היד' הוא להודיע הסבה
אשר הבימה הש' ית' לחדש

לו הדברים הנפלאים המרשידים בעת השמיע
ליטדיל עשרת הדברים האלה בקול המתחבב
שהיה מתחדש על דרך פלא תוך האש והוא
להראות להם שישם גבורת הש' ית' כרי טייראז
ממנו וירכו בתורתו אשר בה יהי להם התנשאז
והתרוממות באופן שיהיו מטרלכת כהניס וגוי
קרוט וזהו אשרו אל תיראו כי לכטבור נסדה
אתכם בא הלהי ובטבור תהיה ירושת טל פטיס
לבלתי תחטאו

התועלת

הטו' הוא במיכו והו' להזהיר
מעשות ימדות לטוי בבית

המקדש ובטאר המקומות מהימדות אשר יתכן
שיחש בהם הלהי כמו ימרה האר' וימרה הגרמי'
הטיממיים ומלמכי הסרת וזהו אמרו לא תבטיך
אתי ואלהי כסף וילחי וזהב לא תעשו לכם והנה
התועלת בזאת מיכה הוא ברעות והוא להרחיק
מטענות האלהות לזולתו ולזה היתה זאת האזהר'
תחת סוג דבור לא יהיה לך זגו'

התועלת

היו הוא במיכה והו' שיהיה
המוצח מחובר למדמה לא

נפרד ממנה והנה התועלת בזאת המיכה הוא
להודיע שהסגח' ה' ית' תמסך בשפלים ויזק על פי
שמדרגתו גביהה כד אין חקר ולזה אמר בכל מ'
מקום אשר אוכיר את שמי אבא אליך וברכתך .
וכבר יתבאר במה שיבא בגה התועלת המגיט
מהעניני' אש' היו בב' המקר' ובטבו העניני' שם

התועלת

היו הוא במיכות והוא ל'
לשיחוט הקדשים בכורה .

שנא' וזבחתי בלחי את כולתך ואת טולמיך וגומר

השרש

היג' הוא שהארס מיטוה על
טיבתת בהמתו ממלאכה שני

לא תטטה כל מלאכה וגו' ואמתך ובהמתך והוא
לאו שנתן לאזהרת מיתת בית די' ואין לוקח עליו
ואמר במקום אחד למשן יטח סורך וחמודך וגו'
ואחר סורך וחמודך ואחר כל בהמה וחיה ופוק
כמו שהתבאר מה שרש"י הכוללים והו' לאו הבא
ככלל עשה ואין לוקח עליו ולזה הוא מבואר כי
שאסור להוציא משו' על הכהמ' בטיבת או לחרו'
בה וכבר נתבאר זה מכר' מטיבת הוא מבואר טימה
טיבתא הבהמה לתכטיט או לטימרה שלא תברח
לא יקרא מלאכה וזה מבואר מאד וכבר נתב' זה
בה טיבת

השרש

היד' הוא שידחיה טיבת אוכל
סכט' טפשות כילו תאמ' טחול'

טיט בו סכטה עושין לו כל ירכיו בטיבת אשפ'
טיט בהס מלאכה כי כל המיכו נרחו מפני סכנת
טפשות וולתי טלט' והס עו' וגלוי עריות וספיכו'
דמים כי התורה נתנה לבריות הגוף והנפש לא
למנוחה והשיחתה וזה מבואר מדבריה כמו שזכ'
ולזה אמר במצות התוריות אסור יעשה אותם
האדם וחי בהם ואולם טיפיות דמים אינו
נרחח מפני סכנת טפשות הוא מבואר מאד כי מה
בצט להיטיל טפטי בהריגת טפטי אחרת וכן הוא
מבואר מאד שאין ראוי לעבור עו' מפני סכנת
טפשות כי אין ראוי להאביד חיי הנפטי טהס

טיחיים בטבור העמדת חיי הגוף טהס חיי טיט'
ולזה מיא' בחטניה מיטיל ועזריה טיהפיל עיטמ'
לתוך כבטן האש' להמלט מלהשתחו' ליאלס הוה'
טיטטיה נבוכר טיכו' ואולם גלוי עריות הוא מה
טייכטרך אל ביחור וכבר ביארו זה דול' ממה
שאמר בנטרה המאורסה טיטבטלת בטרה יעסקה
הנערה המאורסה ואין מוטייע לה וזה לאות
טיאס היה טס אדם היה ראוי טיהיה מוטייע לה
בזופן טיוכל עליו ואפי' בטפטי הרורף אחריה
אס לא יוכל להיות מוטייע לה בזולת זה הזופן
ולזה הוא מבואר טיהנפט נרחח מפני העריות
וזה משה טייתבאר ממנו במעט טיון טיין ראוי
לרחות העריות מפני הנפטי כבר נתבאר זה בח'
מסנהדרין ובא' מיומא ובטיט' משו' ובמקומות
אחרים וולתס הנה זה הטרטי הוא כולל לכל ה
המיכות באופן טוכרנו

התועלת

הו' הוא במיכות והוא לכבר
הוריו כמו שאמר כבר את

אביך ואת אמך והנה התועלת בזאת המיכה הוה
במדות כי הוא ראוי טייכבר הארס הוריו מפני
התועלת העיכוס טיהובילוהו עס טיבנה יתכן
טידרוך אל הטילמות בקבלו המזכר מהס
ואולם טרטי' ואת המיכה הס טיטה

השרש

הא' טייכב' הוריו ברבריו גס לאחר
מיתה ובמיטאו ובמתנו ויעמו'

מפניהס ויטמטס כטימוט העכר לרבו זהו כלל
מגדר הכבוד ולזה ראוי טייטמור מהכלמות
הוריו ומטייכערס ביכר היכרדיס כי זה פלו הפך
הכבוד כבר נתבאר זה בא' מקרוטיין

השרש

הב' הוא טייכברס מהונו
להאכילס ולהלביט ולמה

טייכטרך להס אס אין ליל ידס או מקניטס אס
יט בידס כי תמוון יקרו כבוד כאמרו כבר יי
מהונך כבר נתבאר זה בא' מקרוטיין

השרש

הג' שאין ראוי לארס לכבר
הוריו במה טיהוא כטיג' הט'

ית' כי הוא והוריו חייבין בכבוד הט' ית' ולזה הוה
מבואר טיאס אמרו לו הוריו לכבוד של דברי
התורה ויין ראוי לו לטימוט אל דבריהס

השרש

הד' הוא טיאס אי אפטי
לארס לכבר הוריו מפני

טיטתטו ביותר באופן שלא יוכל לכברס הנה
עוטיה להס מה טייכול לטטות מהטו והכבוד טי'
אחרים ויטימט מהס כרי טלא יחטו כי התורה
לא תיכוה רברים בלתי אפטידים וזה מבו' בטפטו
וכבר נתבאר זה בא' מקרוטיין

השרש

הה' הוא טראוי לארס לכבר
אחית אכיו או בטל אמו ואשפ'

טיחנפס הוריו וזה כי מוולת זה לא יטהג' כבוד
בהוריו וזה מבואר מאד כבר נתבאר זה בראטו'
מקרוטיי

השרש

הו' הוא שהעוסק במיכה אחת
אין ראוי לו טייטובה מפני

כבוד הוריו אס אינו יוכל לקיים את טיתיהן כי
הוה והוריו חייבים במיכה ההיא וכל טיכן אס
היתה המיכה ההיא תלמוד התורה אין ראוי
לבטל תלמוד תורה מפני כבוד ההור' כי תלמוד
גודה בטיטמו מביא לקיים כל המיכות כבר נתב'

יותר וזה השנין עמוק מאד ונפלא והטעות בו מרחיק מהטוֹלְמוֹת הרחקה נפלאה כמו שיתבאר במעש שיון למי טראה דבריטו בחלק הטילטי מהמאמ' החמיטי למי והנה אין הנה מקום זאת החקירה

פרשת ואלה המשפטים

ואלה המשפטים

עד מכה איש וגו'

ביאור המלות

בגפו רל' בגופו רל' טבא יחידיו או יהיה בכנסו . והדיון בו כנה פסותו כילו יאמר טבא יחידיו לא הבין עמו דבר וולת כסותו פטעס כי במקלי טברתי את הירדן הנה . אס ארוטו יתן לו אשה . רל' טפחה כטענית ורזה אמר האשה וילדיה וזה לא יתכן טיהיה כבת יטרוול . אל הליס רל' אל הטופטים . והגיטו ארטו ל הרלת או ל המוונה רל' טיעמוד העבר אכל הרלת או אכל המוונה הסמוכה לו באופן שיתכן לריכז אונטו ברלת ילו יעדה רל' ליעדה לו לטוואין לעס נכרי הנה עס הזוטס נופל על הקבוץ . ורל' בטס נכרי קבוץ נכרי רל' טלח ימכרטה רכי אח כי בבית יתקבצו אנטי הבית וכאלו אמר טלח יוכל למכרה לאיש אחר . טארה כסותה ועוטתה . טארה מוונה כטעס וימטר עליהם כעפר טאר . ועוטתה . רל' חקה הרומי לה למיטגל

ביאור הרברים

ולא המשפטים אשר יתטיס לפניהם לטפוט בין ארס לרשהו על פי המשפטים המלה . כי תקנה עבר עברי טט טנים יעבור מיום המכרו ובתחל' הסנה הטביעית יאמ לחפטי חנט בלא טטר ט סחרור ובלא כסף שיתן העבר לרבו . אס יכנס העבר בבית הארון בגופו לבר טאין לו אשה הנה יאמ בגופו לבר טאין בירו לקח אשה במדון בית ארוטו אס לו יריכה הארון כי הוא מחוייב

במוונות אטיתו ובטיו כמו שיתבאר . ואס בכל אשה הוא בהכנסו בית ארוטו . וייאמה אטיתו עמו כי היו תכנס בבית הארון להזון וכן השנין בבטיו ריכזי טהארון חייב במוונותיהם כמו טאמר בפרישת בהר סיני וייאמ מעמדך הוא ובטיו כמו ומנה המקום יתבאר טהאב חייב במוונות בטיו הקטנים טר טט טנים לכל הפחות וזה כי ירמה טיארון חייב במוונות אטית העבר להיות העבר חייב במוונותיה וראוי כטימטר בגנתו לא תפסיד אטיתו מוונותיה אסר נתחייב לה ובהיות השנין כן הנה יתבאר מזה טהווא חייב במוונות בטיו ולזה יחוייב הארון לזוטס ולפי טזה השיעור טימכר העבר הוא טט טנים הנה נלמד מזה טי שיהאדס חייב במוונות בטיו טט טנים לכל הפחות ואולס אחר זה הנה הוא ספק אס הוא חייב אס לא ולא טוכל להכריחו על זה מזה היכר

אס לא מוכר היכרה כי מזה היכר נוכל לכופו על זה כי אס היה ראוי לטטיות כמו ואת היכרה כמו שיתבאר בדיני היכרה . אס ארוטו יתן לו אשה וילדיה לו בטס או כטות . הנה ביאמה העבר מיר ארוטו ותהיה האשה וילדיה וארוטיה והוא יאמ יחידיו מחברתס והנה ומה האשה היא טפחה כטענית טבניה הס טילוף ומזה המקום טלימד טי שהארון כופה עברו לקחת טפחה כטענית כיי טיוליר לו עברי . ואס אמור יאמר העבר אהבתי את ארוטו ואת אטיתו הכטענית ואת בני יטיר לי מוכנה לאו אס חפטי להפטר מוונותי וטאטיתו ומבטי או יריכה בזה והוא יותי טאין אהבתי את ארוטו טס אטיתו וטס בני רל' טאני אטיתו ובטס טלמ אהבתי אונתו והיא אטיתו העבריה ובטיה העבריס כי הם בטיו והיא אטיתו ואין השנין כן בטפחת כטענית והבטיס טיטי לו ממנה טי הס בטיה לא בטיו והיא אטיה אטיתו והגיטו ארוטו לפטי בר' והגיטו ל הרלת או אכל המוונה באיפ' שיתכן לריכז אונטו ברלת וריכז ארוטו את אונטו במריכט בדרך שיתן המריכט באונטו ובחלה ועברו לעולס רל' לזמן היותר ארוך טיהיה חפטי לטברי להיות טבר והוא ער היוכל כי בטנתה היוכל חוייבו לקרא דרוו בארץ בדרך טיטיב איט אל מחונותו ואיט אל מטפחתו כמו שיתבאר בפרישת בהר סיני וטס יתבאר טיהברל יהיה בזה בין עבריס יטיר ל' ובין עבריס כטעס

והנה התועלת בזה המיני הוא ליטב בנפשותינו
מעלת הקרשים כרי טנוהר בהם כפי מה שאפטי
ואולם התועלת המגיע בטען הקרשי יתב' כגה'
במה טיבוח

התועלת

היח הוא במינות והוא ה
האזהרה מלכנות מוכח
מאבני גזית אבל תהינה האבנים ההם טלמות ב
בזולת חסרון כלל והנה התועלת בזאת המיניה
הוא ברעות והוא להעיר על טהשילמות האמות
הוא בטי' ית' ולזה תהינה האבנים אשר מהן יבנה
המקום טיבבר בן הש' יתב' טלמות ועוד כי מפני
טהטוב והטלמות הוא בטי' יתב' מטימותו ולא
מזולתו ריכה טיביר על זה טילח יהיה התחוק
באבני ההם באמיצור המלאכה כי אם מטימותו
ולזאת הטבה תהיה האבן ההיא נפסלת כטנגש
בה הברזל לפסלה אף על פי טילח חסר ממנה
דבר והנה טרשי וזאת המיניה הם ארבעה

השרש

הראשון הוא טאם לא היתה
האבן טילמה אעפ' טילח היטף
טליה ברזל וזה אמנם יהיה כשתהיה בה פגימה
טכרת בחוף והוא שתחגור בה היצפורן פסלה
טיהרי מורגט בה טאינה טילמ'
כבר נתבאר זה בראשו
מתחילין

השרש

השני הוא טאם היטף טליה ב
ברזל אעפ' טילח פגמה פסלה
אותה האבן ולא המוכח שיהיה בו טנח' כי חרבך
הנפת טליה ותחללה רל' טהאבן מחוללת לא
האבנים בכללם טוכר תחלה כבר נתב' מתמיד
הטליטי הוא טכבט המוכח
דיטי בזה דין המוכח כי הוא
חלק מהמוכח ולזה קראה אותו התורה מוכ' טנ'
ולא תכלה במעלו על מוכחי כב' נת' זה בג' מתמ'

השרש

הרביעי הוא טילח טלמוד זה
הדין בבטין ההיכל הקדשי ה
הקדשים ונעפ' טיהם ית' קדשי' ממוכח העולה
כי התורה אמרה לא תבנה אותהן רמו בזה
כי במוכח לבר יקפיד בזה וכן כטוכר זה במקום
אחר לא זכרו כי אם במוכח אמר אבנים טלמות
תבנה וזת מוכח יי' ליהך וגו' והנה יתבאר זה ט'

בבטין טילמה טהיו טס רביס פוסלין את האבטי
ואול' מה טאמ' טס ופיקבו והגרזן וכל כלי ברזל
לא טטימש בבית בהבנותו מיני מורה טילח יהיו
האבנים אבטי גזית כי בבית לא טטימש אבל בחן'
נטימש

התועלת

היטי' הוא במינות והוא האזהרה
מלשלות במעלות על המוכח
כדי טילח תגלה ערותך עליה והנה התועלת בזאת
המיניה הו' במדרו' וברעו' אולם במדרו' כי מזה יתב'
טישפי' גלוי הערוה הו' מגרסה ולזה אין ראוי לארה
טתגלה במקומות הקדושים כמו הטען ככבט'
אשר בו יעלן על המוכח ולזה אין ראוי לארס ט'
טימטיך אחר פעולו' השרוה כי הוא גטו' לטו' מיכר
גנות פעולותיה ואולם יביתמש בה בהכרחי לבר
לקיום המי' ולרחיית המותר הנרעי ואולם התוע'
ממנה ברעו' הוא מהרב' רי' היותר טפיל' אים טהיו
ברעו' וזה טכב' התב' במי' כי ה' ית' יחסו בנמימו'
בכללם יחס מוטיכל המלאכה אשר בטעט' האוטן
העטוי' במלאכה ההיא ולזה יהיה הש' ית' טימוטי'
הנמימות בכללם וסדרם ויטירם וטס התב' כספ'
מי' טיהו זה הטימוס ביכר אשר הוא אחר פשוט
לא ביכר טהם רביס ולזה אין קצתו לקצת אבל
ה' ית' במדרגת ההיולי טיהם קצת לקצת במדרג'
ההיולי והיה זה כן בנמימו' השלח' מזה הטימו'
מהכרח החמר רל' טיהמר יטיס מתחלק זה
הטימוס הבלתי מתחלק מיכר טילח יוכל לקבל
מהטלמות והטוב יותר מזה הטעור כאלו תאמר
טיהיסודות לא יקבלו מהטלמו' כי אם חלק מוטט'
והארס לא קבל ממנו הרב' מפני טיהחמ' לא יוכל
לקבל מהטלמות יותר והיא מבר' טיכאטי' טתבטן
בנמימו' ית' מי' טעלה מעל אח' מכלה ט'
טנגיש על ה' ית' והיה זה מביא לחסו' טיהי' ה' ית'
רביס להיות אלו המוכיחות אשר מיכרו רבוה
ולזה ינה טילח טעלה במעלות כואטר טעלה חל
המוכח לכבוד בן ה' ית' להורו' על טיהעולה
בהטגתי' מאלו הרביס הטפלים מינה במעלות
מיכר ה' ית' ואם הם במעלות מיכרו אבל היה זה
הטימוס מיכרו דבר אחר בלתי מתחלק ואמנם
קרה לנו טיתהיה פלית'ני בזה ההטגה במעלות
מיכר ערות החמר וחסרון אשר יטיס מתחלק
הטימוס הבלתי מתחלק מיכר טילח יוכל לקבל
מהטלמות

כי עבדים הנעבדים לא יכמו ביוכל וזה לאות
שהעבדים כלם יכמו מעבודות בבוא היוכל וכן
ימכור איש את בתו לאמה לא תכז מגדר ישרלי
להנשא לעבר כנעני כזאת העבדים שיוכלו
חרוניהם להשיאם גפחה כנענית אבל יבדלו
אדניה ויטאנה וזו יריב בזה לא תכז בטיס טיפס
כזאת העבדים כי כבר יתכן שתשאר בבית לפי
שהוא ראוי שיפדה לו וחרוניה ויטאנה ואם היא
רעה בטיני אדניה באופן שלא ריבה ליפדה הנה
ישתלם שתפדה רל' שייבי לו אביה מכסף של פי
הטיס ושירי יט' לה לעבוד עמו עד שלמות טי
טיני פי חנינה ישר שתשמור בביתו לאמה בזולת
אישות פן יקרב לגלו ערותה אבל לא יוכל למכר
בבית אחר מיטריל כושר יבגוד בה שלא יריבה
ליגרה לו כרי שיפדה מי שימכרה לו ואם ריבה
הארון ליפדה לבני הנה יעשה לה כמספטה
הבנות הנטוואות לא יפול רבר ממספטה מפני
המכרה לו לאמה ואם אחרת יקח לו זולת האמה
לא יגרע מפטי זה מחק האמה רבר אבל ינהג בה
כמנהג האישי את אשתו רל' שיתן לה מזונותיה
וכסותה וחקיה הראוי לה מהמכרלי ואם טרל
חלה לא יעשה לה רל' שלא יפדה לו ולא לבני
לא שייטתול עם קרוביה שיפדה קודם הגעת
הטיס טיפס הנה תכא חנס בלא נתינת כסף וזה
אמנס יקרה אם כשיתלם עבודת הטיס טיפס כי
אז תכא חנס כמו הענין בעב העבדי אם כשתבי
שיפטיס תוך טיפס ופטיס זה האופן השיטי אמר
אין כסף רל' כי אפסי שכבר הורה באמרו והפדה
כי בימאתה תוך זמנה תטיב כסף הנה יתכן שיתבי
קודם זמנה בזולת נתינת כסף וזה אמנס יהיה
כשהביאה סימנין וזה יתבאר ממה שאומר וזה
כי כן זבת הם טמות יפלו על הקטנים כשיאמרו
סתם כואמרו כי אם כן יגיח אז בת יגח שיהא מור
על קטן וקטנה כמזכירי תבוא בזאת הפרטה הלא
תמיכא טקרא בראשי המטו הנפדה אביה ולענין
הפרת טרריה היו ברנותה מפילו בהיותה נפדה
כמו שיתבאר טס ואולם לענין מכירה לא הסרליטי
אותו התורה כי אם בהיותה קטנה ולזה אמר את
בתו ובהיות הענין כן הנה הוא מבוא שאין האב
רצוי למכור את בתו כי אם בפדה קטנה ולזה
אין ראוי שימכור למכרה כי אם לפת אשיר היא
ברשותו למכרה והמטל כי מי שהיו לו פרות

טדה אחר לטיני טיפס לא יוכל למכור פרוי הטה
ליותר מטיני טיפס וזה מבואר בפסוק ולזה הוא
מבואר שכאשר תטיב וזאת הקטנה נפדה וזה
יהיה כשהביאה סימנין או תכא מרשות הארון
וראוי שתרגע טקטין עבר עברי האמור בכאן הוא
שימכרהו בית רין כי כבר ימכרהו בגטבתו כמו
שיתבאר במה שיבוא וכבר התבאר שנה הענין
הוא כשלא מכר עיכמו מעניין הנמטין לו ברין
האמה שהוא כאמה שימכרה וזולתה אשר הוא ט
טליט במכירתה ולזה יהיה קטין עבר עברי
כשמכרהו וזולתו מהטליטי על מכירתו ועוד כי
כבר נתבאר בפרטית הר סיני במוכר עיכמו טויני
יכא כי אם ביוכל אז בטיס טיפס כמו הענין
בזה העבר הנזכר ולזה יחוייב שיהיה זה הרין
במי שימכרהו וזולתו והנה זה העבר שיפדה
טיס טיפס אם לא פגע בהם היוכל כי בבת היוכל
יכא כל העבדים חפטיס ואם מת הארון עבר
את הבן כי דינו כרין הארון בזה הענין כמו ט
שבימרה התורה בענין האמה טכן הארון קס
תחתיו ליפדה והנה היה זה פן כי לפי הנהג
תבוא הירושיה מן האב לבן והוא מה שיהא רחמי
אם לא ימנע זה מוטע
ולפי שמספטי התורה יהיו בענינים לפי הנהג
הפס לא יפתיק ענין עבדו העבר העברי וזו האמה
העבריה כי אם לבן לא לאח ולא לבת וזוה
יתבאר טאם ברח העבר תוך זמנו שיהא חייב
להטליס מה שיחסר מן הזמן שנאמר טיפס טיפס
יעבר ואמנס אם חלה תוך הזמן לא יחוייב להטלי
אם לא היה מה שיחסר מן הזמן שלא היה יכול
לעבוד בו כלל יותר מחיניו רל' ארבע טיפס כי
הוא המספר הראשון מהטיפס שיוסף על חיני
הטיס טיפס וזה שכבר אמרה התורה בענין עבר
עברי בפרטי בהר סיני כשכיר כתיב יהיה עמך
רל' בעניני ממזינע בין השכיר והתיב והנה
התושב לא יגרע מחוקו מהארין רבר מפטי
חליו והשכיר לא יקח רבר כשיחלה באופן שלא
יוכל לעשות רבר מטבחותו ולזאת הסבה אם
חלה ג' טיפס אינו חייב לשלם כי היה קצת הזמן
כשכיר וקיסמו כותוב ואולם אם חלה ארבע טיפס
באופן שלא יוכל לעבו כלל הנה הוא חייב לשלם
והנה וזן הארון רכתי להכריחו לפסות מלאכה
סוין מרובה לעשותה סלו תאמר

השרש

הרביעי הוא שהעבר העברי
יגרע בפירונו

וייטא וכבר נלמד זה הדין מאמה העבריה זה
הדין גם מבואר כי לא נמכר אלא מפני שאין
לו שטח ואם אין לו נמכר בגנותו ועוד שנאמר
ובשביעית ייטא לחפשי חנם למרנו מזה שחרס
השביעית לא ייטא לחפשי חנם ומזה למרנו ש
שייך לתן כסף לארוננו אם ייטא קרס השביעי
וכבר נתן זה השרש בא מקרוטין

השרש

החמישי הוא שאם מחל הרב
על העבודה אין העבר ייטא
לחרות אם לא כתב לו גט שחרור שט' ובשביעית
ייטא לחפשי חנם לא קודם זה והנה ייטא לחפשי
בגט שחרור מקל וחמר מעבר כענין שייטא ב
בגט שחרור שט' או חפשיה לא נתן לה למרנו
ששפחה כענינת ייטא לחפשי בגט שחרור
וכן קינה המטה שט' בגט שט' וכתב לה כפר
כריותה כבר נתבאר זה השרש ברמב"ם מקרוטין

השרש

הו' שאם מת הארון ולא הניח
בן הנה העבר ייטא לחפשי
ואינו שומר יורשי הארון וזה כי מה שנהוג
מהירושיה הוא לבן ולא לשאר הקרובים ולזה
הוא מבואר כי כשינמכר נמכר לזה התכלית ועוד
שהבן לברו מיטאנו שהוא קס תחת אביו בזה ה
השנן לא שומר קרוביו ולזה אמר באמה העבריה
ואם לבנו ישרנה לא לאחד מאחיו לא לשאר ק
קרוביו ולזה גם יתבאר שאין הארו שליט למכור
עבדו או לתתו למחר וכבר נתבאר זה השרש בא
מקרוטין

השרש

השביעי הוא שהארון חייב
במוזנות חטת העבר וכמו
שנאמר וייטא אשתו עמו והוא הדין בבטוי כמו
שבארנו כי גם במוכר עיניו חייבה התורה
הארון במוזנות בטי העבר ומעשה יריהן הוא
לשכס לא לתרוך כי לא נקנו לו חטתו ובטוי
לפבריס ומזה יתבאר שאם אין לשבר חטה כ
כשנמכר ולקחה אחר כך הנה לא יתחייב הארון
במוזנותיו ומוזנות הבנים שיהיו לו ממנה אם
לקחה כשנמכר ברשותו וכבר נתבאר זה עוד ממה
שנאמר אם בגפו יבא בגפו ייטא רל' אם נכנס בלא
חטה ייטא בלא חטה אך אם בעל חטה הוא ייטא

אשתו עמו וכבר נתבאר זה השרש

בספרו ובא מקרוטין

השרש

השמיני הוא שאם לא ה
היתה ראויה לו כגון שהיתה
אסורה לו מן התור או מדברי סופרי אין הארון
חייב במוזנותיה שט' וייטא אשתו עמו מי שראוי
להיות עמו כבר נתבאר זה השרש בא מקרוטין

השרש

התשיעי הוא שכבר נלמד מזה
המקום שהאב חייב במוזנות
בטוי הקטנים עד שיש טיטס כמו שבארנו וכבר
נזכר זה השרש בחמישי מכתובות

השרש

הששירי הוא שהעבר שיש לו
חטה ובנים יטלו לו רבו
לתת לו שפח כענין. כמו שבארנו שבארנו דברי
ואת הפרטה וכבר נתבאר זה השרש בא מקרוטין
וראוי שיהיה הארון יכול להפריט העבר
מוזנותו הישראלית כי העבר כבר נתחייב במוזנות
כמו שנתחייב במוזנותיה ואין שיטבירה נפיק
מפני ואת המכירה והוא מבואר שאינו מותר כי
אם בטיפחה אחת שט' עם ארונו יתן לו חטה לא
ששים חטתו נותנה לטיט עבדים שיהיו רל' תהיה
לו אבל תהיה לו ולולתי והתורה אמרה יתן לו
חטה ואמרה וילדה לו בטיט או בנות

השרש

היא הוא שהטיטוס והאטר'
אינו נמכר לפבר עברי שיהיה
אינו ראוי לתת לו חטה ואין מינו ראוי להוליה
בפי' או בנ' כבר נתבאר זה השרש בא מקרוטין

השרש

היב' הוא שהעבר שט' ש
טיפחה כענינת והגי' ט' ש
טיטס כשינמכר מהם ומן יתכן שיטאר מי שיהיה
טבר רל' שיש בעבודה הנסארה טטה פרוטה
אמר וטטה מהבתי את ארוטי חטתי ואת בטי רל'
ויטא חפשי הרי הוא טריטט וכבר את רבו עד
טנת היובל אך אם מת רבו אינו עובר יורטיו
שנאמר ועברו הוא ורל' הבן ועוד שהרי בסבת
מהבתו אותו ארוטיו טריטט וכבר תסיר ואת הכב'
במות ארוטיו וכבר נתבאר זה
השרש ברמב"ם מקרו
טין

שנאמר לפי נכרי לא ימסור למכרה והוא הדין
 לתימה כי השיעור אחר וכבר נתבאר זה הסדר
 בראשון מקדושין ומיה הסדר יתבאר כאם מת
 הודון תיכא הזמה לחפסי ואינה עוברת מפילר
 הכן וכס' שאר הקרובים וראוי היה להיות כן כי
 הקבוץ ההוא יהיה קבו' נכרי כסמית הודב כי מולי
 נתרצה אב הזמה למכור בתו לזה האיש מפני
 ידיעתו בטוב תכונותיו ומזכרו ליסר בש' ביתו
 ולכמדם מכל דבר רש' כבר נתבאר זה הסדר בא'
 מקדושין

השרש הטימיני הוא שהבת טהבה
 סימני טברו מן טבגרה ויכמה
 לחרות לפי טמינה קטנה וכמו טמינה נמכרת
 לא כשהיא קטנה כן לא יסלח האב למכרה ל
 ליותר מימי הקטנות כי יכריך טיהיה כסוף קטנה
 ראוי לגרסון טמא והפרה וזה דבר בלתי אפשר
 וכבר נתבאר זה הסדר בא' מקדושין

השרש התסיפי שאין ראוי שיערה
 האודון חמה העבריה לו מן
 לבנו כי אין ראוי שתעמוד בבית בזולת אישות
 ולזה הוא מבוואר כאם התנה האב כשמכר בתו
 סלח יוכל הודון ליפדה לו מן לבנו תנאו בטל
 וענין היסוד היא לפי הודות הגדר מדינתה וזה
 מבוואר מענין היסוד ואין כח לבן ליפדה לו אם
 לא ברשות האב טמא ואם לבנו יפדה ולא אמר
 ואם בנו יפדה וראוי מייער סתים כאחת טמא
 לו יפדה ולא אותה וחברתה כבר נתב' זה הסדר
 בראשון מקדושי

השרש העטירי הוא שאין המיכר
 צריך לתת לו קדושין לחמה
 אלא יסוד לבד כי הקטן הראשון מתיסר לקדושי'
 אם היה שם יסוד כי זה הוא קטן הגוף היסודי
 סלם להיות בה ולזה לא יחסר לא טימארה לה
 בפני פדים כשיפדה טיהיה מאורסה לו בכסף
 טקבל חביה כשמכרה וחולס אמרנו בפני פדים
 כי בזולת זה לא יסלם קסד האיכות חסד יעטרו
 פליו מיתה טנ' על פי סתים פדים מן סלסה פדים
 יקום ובר כבר נתבאר זה בא' מקדושין

השרש היא הוא טמא העבריה יס'
 בגרסון כסף טמאמר והפרה

סמוך דין אמה העבריה למכירת העבר העברי
 טמא נמכר בגטבתו אלא אם אין לו רבר לסלם
 הגטבה טמאמר ואם אין לו נמכר בגטבתו כבר
 נתבאר זה הסדר בראשון מקדושין
השרש הרביעי הוא שאין פומטוס
 וזנדרג' ינוס נמכר כמו אמה
 העבריה ואינו ראוי להיות לאטה לאודון אול
 לבנו כבר נתבאר זה בראשון מקדושין

השרש החמישי הוא טמא העבריה
 יסיה בטט' טינס מיוס ה
 המכרה כמו הענין בעבר עברי טמאמר בפרטת
 חמה אסבי כי יסכר לך ואין העברי מן העבריה
 ועברך טט' טינס מקדושי עברי לעבריה בענין זה
 וראוי היה להיות כן חמה פי באמה הקל יותר ממ'
 טיהקל בעבר עברי פד' טכבר דקדקה התורה ט
 טתיה טס במדרגת אישות ולא במדרג' טפחו'
 ולזה הוא מבוואר שאין ראוי טיכבד פה טתיה
 טוברת יותר מסיס טינס וזה גכ' יתבאר מפני ה
 הקטת רינה לדין עבר עברי עכ' טהי יותר ראוי
 בזה הדין מן העבר כי היותה עוברת טס טס
 טינס בזולת יסוד מן גרסון כסף הוא מגונה ויכל
 התורה כס' טיהיה מגונה היותה עוברת ית' מו'
 טינס ויפג' אעסר טטר' מור ממה טט' אום סלס
 מלה לא יעסה לה ויכמה חנס אין כסף רל' בלא
 גרסון פדיונה וזה ממנס יהיה בעת טראוי ט
 טתכא חנס בזולת כסף והוא בהסלמת ו' טינס

וענין היא קטנה כמו הענין בפבר עברי טמא
 בו לחפסי יכא חנס וחולס אמרנו ועדין היא ק
 קטנה כי הוא ראוי טיהיה אמר יפדה והפרה
 ריכמה חנס במרסח אחר בעיני והוא הקטנה טט'
 חוס סלס מלה לא יעסה לה ויכמה חנס כמו
 טנתבאר זה הסדר בראשון מקדושין

השרש הששי הוא טמא העבריה
 ועבר עברי יסמאס בזבל
 חוס טט' בהס קדס טס טינס כי הכל טינס ב
 ביכמה ביכל כמו טנתבאר בפרטת בהד טיני
 וכבר נתבאר זה הסדר בראשון מקדושין

השרש השביעי הוא טמי' הזמין סל' ט'
 ולמכור אותה מן לזנה לזולתו

השרש

היג' הוא שאם היה העבר כהן
מינו נרינג טמא מ'טב אלא
מיטפחתי לחוקה ולטררה טהיה בן והכהן ה
הנרינג לא יוכל לטוב לחוקה טהיה בה' טהרי
נעטיה בעל מוס בריטיעה ופטור לעבודה כבר
נתבאר זה ב' מקדוטי' ומזה יתבאר טוין הגר'
טקנה כעבר עברי כי לא יטו' אל מיטפחתי ב'טב'
לפי טוין לו מיטפחה כבר נת' זה בה' מ'מיכ'טא .

השרש

היד' הוא טוין עבר עברי טה'
אלא ב'טן טהיובל טהג' כי
יט' ליכחז העבר עברי רוטס מה ב'יובל' וזה
מבוא' במוכר ע'טמו טהוא עובר עד שטת היובל'
והעבר טימכרוהו בר' אפס' גכ' בו טיהי' ליכחזתי
רוטס מה ב'יובל' כבר נת' זה השרש בג' מקדוטי' .

השרש

הטו' הוא כי הארון ריכע ולא
בטו ולא טולח וחינו ריכע
טטי עברים כאחר טטא' אדוטי' ולא אחר את חזנו
ו' א' חזנו טס חזן וזלתי כב' נת' זה השרש ב'רוט'למי'
ובב' מקדוטי' .

השרש

היו' הוא טימתנאי הדיטיעה הו'
טיג'יטיהו אדוטי' לפטי הדיטיס
כרי' טיטימנו הרברים ואחר זה יריכטתו במריכע
ט'ל' מתכת ברלת טהוא משומר איכל המזונה חז
בזולת חס היה הדל' עומד ורוכע חזנו ער טיג'יש
ל' הרלת טטאמ' ונתת בחזנו וברלת כבר נת' זה
השרש בא' מקדוטי' .

התועלת

הטי' הוא במיכות והוא ל'
לבאר דין אמה העברייה
ביטיאה מריכות הארון לחפטי' והנה התועלת
בזאת המיכות הוא ב'טינו התועלת חסר במיכות
טלות עבר עברי והנה כוונה התורה טיהיה טח
הארון ליכדה לו חז לבטו אשפי' טולא יריכה זה
חביה להרחיק מכידיה הבת בזה האופ' כי האנטי'
חסר יסכים הארס לתת להס בתו לאטה מינס ר'
רביס מאר וזה יהיה סבה טולא יספי' למזכרה ל'א
לכמו אלו האנטיס ר'ל' האנטיס חסר יסכים לתת
להס בתו לאטה ולזאת הסבה לא הטרליטה התור'
הארס למכרה לחיט' אחר טיערטה כי לא נתריכה
חביה בזה במכירתו בתו טס טבוה גכ' מהיוסר
כי כבר יתריכה הארון לטרת חיס מה טס טבעטי' .

היעור תועילת אחר והוא כי הארס לרוב תיחוקתו
למטג'ל חולי יטתרל לפתות וזאת החמה ויקרה
בזה מההפסד והגנמת מה טולא יטלס ולזה ריטת'
טייערה הוא חז בטו חז יטתרל טתפרה ותכחזמ
מריכותו כי מינו יטיר טתעמור ברשותו מזולת
זה האופ' והנה הטרליטה התורה לארס למכור
בתו בהיותה קטנה לא למכור בטו לפי טהאטה
טברחת לעבודת הארס כמו טנתבאר בפרטת
בראשית ולזה יטלוט האב למסור בתו ול'א
למכור בטו כי היו טברחת לטרת ולפי טראויה
להיותה לחיט' בהיותה טברה תטה תמור ממטלת
האב ממנה בהיותה טברה

התועלת

הט'יטי' הוא במיכות והוא
מה טיכותה התורה טולא
יגרע הארס מאטת' טאר כסות ועונה והנה התו'
בזאת המיכות הוא טבוחר וזה טאס לא היה הבט'
מלביט חסותו וזן וזתה היתה חזטה טרורה
תמיד באסיפת הקנייטיס להיות לה לחס לאכול
וכגר ללבוט ולא יגי'ע לבטלה ממנה השרחת
חסר יכטרך ותפסד הכונה חסר בעבודה היתה
בריכות האטה לפי מה טהתבאר בפר' בראש' חוס
היה טולט הבג'ל במטיעת עטתה הנה יהיה זה
מביח וזתה ל'טות כאסר ירבה בה המותר הזרטי'
ויגי'ע בזה מההפסד בקבוץ המדיטי' מה טולא
יטלס ואולס טרטי' המיכות הזאת הס חמטי' טטור'

השרש

הראשו' הוא טוין הארס מוכר
את בתו לא כטיהיו קטנה טט'
וכי ימכר חיס את בתו לאמה והיא לה תהוא בזה
התוא' לא כטיהי' קטנה כאמ' על קטן וקטנ' ח'י' בן
יגח חז בת יגח כבר נת' זה השרש בג' מ'טת'טז

השרש

הטי' הוא טאטי' מוכר את
בתו ואינו מוכר את בטו ולא
האטה מוכרת את בתה כי חזנה ראויה בזה הרין
כמו האב טטאמר וכי ימכר חיס את בתו ולא חס'
בתה ולא בטו וכבר נתבאר זה השרש במכילתא .

השרש

הט'יטי' הוא טוין הארס מוכ'
בתו אלא חס כן מטה ידו וזן
לו רבר טיתפריס ממנו וזה טלמר ממה טסמין

מטל מן בתי למדנו שאינו קולט לא מה שהוא
טמו והוא כהן העובר שבורה סם ולפי שאמר
להרגו בערמה למדנו שראוי שיהיה ההורג בן
דעת שיכול להכריע יכאז חרש טו וקטן טוינס
מכרימים ויכאז מי טויני מטרים להרוג כמו
הרופא והמייסד וראוי שתרג טוינה שיהיה
המומת מיטריל יתחייב ההורגו מיתה היה איש
או חשה או קטן טנאמ וויט כי יכה כל נפש אדם
וראוי שתרג טוי זה שיהיה ההורג שיהיה בן
דעת יתחייב מיתה ולח אמר הכתוב איש לא
טרבר בהוזה ולזה יתחייב האשה ההורגת
הטומטום והאטררוג יטע וזה טבואר בטפטי
משנין וזאת האזהרה כי התורה צוה לסלק
ההזקים מבין בני אדם כדי שתשל קבוץ המדינה
ולזה גב תמיכא שהתורה צוה בת יבת המקומות
שהמטה תעטט בהניקה לזולתה אמר וקצתה
זאת כפה וכן ראוי שיתברר לך טדין האשה ודין
האיש אחר בטואר הטומטין הנהגים זה המטהג
ואולם טאר מטפטי טטן הדיסחה יתבאר
מטקומות אחרים מהתורה ומכה אביו ומכה
אמו הוא חייב מיתה ולפי טולטגבואר בתורה
תאר וזאת המיתה נברור לו הקלה טבמיתות
והוא חטק כי אין ראוי טטטור מהטומטין כי אם
מהראוי לא יתור ולפי טההכמה מיכאמה נעפולת
טל ההכמה טיט בה מיתה כאמר ויך את המיכרי
לכל מכה נפש ועל הכמה טויך בה מיתה כאמ'
אדגטיס יכמו והיא הכמה טויך בה חבורה וכי
יכה איש את עין טברו והיא הכמה טיט בה
חבורה והיה בלתי אפטר טתהיה וזאת האזהרה
בהכמה טיט בה מיתה כי לא יכטרך להזהיר
טל זה הוא בהכמה טוי בה מיתה ולפי טהכמה
טוי בה מית ותהי אט טיט בה חבו אט טוי בה
חבורה טפא אין ראוי טטטיל זה הטומט הטפולת
כי אט בהכמה טיט בה חבורה כי זה אולי היתה
הכוונה בוזות ההכמה ועוד טאטטט טרמר זה
הרבר מטטטו ריכטי טוזות ההכמה היא ממין
הכמות ההריגה שהזהיר עליה קודם זה אין
הברל ביטתס לא טויך וזאת ההכמה מיתה ולפי
טהכמות ההריגה טיט בה חבורה לפי הנהג
מזה העושל הטת ותהיה בוזות ההכמה חבורה
וראוי שתרג טולט יקרא מכה מה טיעטטה טר
הרפואה וכן אט הכה אט אחר מיתה כי

חטכה היא פעל מכוון להזיק יכטער בו המוכה
וגונב איש ומכרו וטמיכא זה הנגנב ברשות
הגונב הטת ימות הגנב והנה טתבאר בפרטת
כי תכא טאחר האיש ואחר האשה או קטן או
זולתס ממי טהוא נכלל בתורת יטריל ינהג בו
זה הדין אט גנבוהו טנאמר כי ימיכא איש גונב
נפש מ אחר מביי יטריל כל נפש במיטט וראוי
שתרג טולט יקרא גונב טפטי אט גנב טפטי
מהטפטות טהס ברשותו כמו בנר וטל מירו ואחר
הקטן ומה טידמה לזה ויתבאר זה טור ממה
טאמרה תורה וטמיכא בירו רל טהיה טמיכא
בירו אחר הגנבה פרט לטו טהס מיכויך בירו
ואינו חייב טר טיכטיטנו ברשותו טנאמ וטמיכא
בירו ואי חייב טר טימכ הגנב הגונב בעיטמו
פרט למוכר האשה לילדה וזו מה טידמה לזה
טנאמר ומכרו טימכר אמתו בעיטמו והנה וזאת
המיתה היא בחטק כי לא טתבאר תורה בתורה
ואולם טאר ריטי גונב נפש יתבאר בפרטות כי
תכא ומקלל אביו ואמו מות יומת בסקילה טנ'
אביו ואמו קלל דמיו בו וכבר יתבאר טזה מורה
טל הסקילה ממה טאמרה התורה באבן ירגמו
מותס דמיהס בס והנה וזאת הקלה היא בטס
מהטמות המיוחרים לטס ית לא בכיטו וזה טת
טטטן הקללה הטכותות בפרטות טוטה טהס
בטס המפורט וראוי שתרג טכבר יתחייב טל
הקלה אטפ טקללס טולח בפטיהס ולא טכטטרו
בקלה ההיא כי הקלה תאמר טל זה האופן כמו
טאמרה תורה לא תקלל חרש וזאת הטכה
יתחייב בקלה אפי לאחר מיתה ונכיו ואמו וזה
מבואר מוא וראוי שתרג טולט יתחייב טל הכמות
אביו ואמו ועל קללתס אט לא היו יטריטס וזה
כבר טלמר מטפטי כי כל טר הדיטס חס ביטראל
לבר כמו טיתבאר ברויכ טנאמר וכי יזיר איש
טל רעהו וגונב טפטות טתבאר זה גכ כמו טקדס
ואולם מדברי טיפריס הנהגטור להכות אביו
ואמו ולקללס וכי יריבון אטטיס והכה איש את
רעהו באבן או באגרוף באופן טל ימות במכה
ההיא וטל המוכה למטכב אט יקוס המוכה
והתהלך בחוף טל מטעטט טבטין רל טיטוב
לבריומותו וטקה המכה מהמיתה אכל יתן לו
מהממון בטיטור מה טנתבטל מהמלאכה בככה
המכה ההיא ויפרט טכר הרפוא לרפואתו ממה

מכה איש זמות

וגומר ער וכי יפתח איש בור

ביאור המלות

יצרה הוא משנין היצירה להשתדל להמיתו במין
 וזאתה יצירה חת נפשי לקחתה והלהים חטא לידו
 רל הכין והזמין ורזוני שיתרע כי מה שביקרי יוחס
 אל הט' יתפל כמו שזכר הרב המורה אמר ותני
 אטיה לבן מרזניך כאמר דבר יי או יהיה הרינין
 באמרן והלהים חטא לידו שהט' יתע סבב שיגע
 הרע לזיני הנהרג לאחת מהסבות שיתכן שיבא
 הטס בעבורם הרע לרעים לפי מה שיבארנו בר
 ממי ובבארנו לספר חיובי טבתו הוא מהט
 טיבות ממלכותו בסבת ההכמה טקוס יתקס
 רל שיקחו בר נקמתו ממנו והנקמה היא נפש
 תחת נפש והוא בסוף כמו שבימרה התורה באמ'
 טופך דס הארס בארס דמו יספך ושיפכת הדס
 הוא בחרב לפי הנהוג ומיכאט גפ טס הנקמה
 טפלות בחרב טנאמר חרב נוקמת טקס ברית
 טקוס נקמת בני יי בפלילים הוא כמו ואויבנו
 פלילים והרינין בו דיניס כטעם ופלרו ליהיס
 טקלים הס סלשים והסלע הוא מכסף טקי משקל
 טלר מגרגי יי השעורה לפי מה שהתב לקודמי
 מגררו

באור רברי הפרשה

מכה איש זמות מפני ההכמה ההיא מות יומת זמם
 לא הזיר להרגו אבל הרג אותו בטגה טלוה
 תאמר טיבא ביער לחטוב עיסיס וטיל הבחול
 מן העץ ומיכא את רעהו ומת הנה משייכ לך מקו
 אטר יטס טמה והס טרי המקלט חט' זכרה הנו
 במה טאחר זה וכי יזיר איש על רעהו להרגו
 בערמה הנה לא יטיל באחת מערי המקלט אבל
 תקחנו למות אפי' מעס מוצחי טיהוה היותו חזוי
 טיהיה קאלט וזה כי טרי הלרס קאלטיס כמו
 טיתבאר ואס מחנה לריה קולט כט' מחנה טיני
 והנה למדנו מזה המקום שאין לוקחים למות
 מעס מוצחי אלא מי טינחייב מיתת בר' לפי מ
 טשפט האמתו ולפי שאמר מעס מוצחי ולא חט

והוא מבואר שמיכות יטור קורמת למיכות פריה
 טנאמר אטר לוי יערה והפרה ורזוני היה להיות
 כן כי חולי תחסר ואת הבת מפני טילא ריט' הארו'
 ליערה או מפני הטיטרלותס לפרוזה כי זה יביא
 חולי לחטוב טנתטלרו בה בבית הארון כבר
 טתבאר זה הטרט בא מקדוטיין ובא מכתובות

השרש

היב' הוא טאיין אמה העבריה
 טמכרת אלא למי טאיין לו בה
 קדוטיין כי רזוני טיהיה כסף הקטיה רזוני לזה כבר
 נת זה הטרט בא מקדוטיין

השרש

היג' הוא טיי' לאב למכור בתו
 לטפחות אחר טפחו' וזה ית'
 ממה טאמר אס רעה בעיני ארטיה אטר לו יערה
 והפרה וגומ' מגיד טאס רעה בעיני ארטיה חין ה
 הארון רטוי למכרה ומזה יתבאר טיהאב מוטל
 למכרה לעס טכרי כי הוא יות רזוני טיהיה טליט
 בה אן אינה מוכרה לטפחות אחר מינות לפי ט
 טיכיון טקנת הבטל טקנה גופה לה עולמית וכר
 קני' גופה מהאב לגמדי אמנס מיכר בתו לטפחו'
 לא סר קטין גופה ממנו אס לא היה טיס יטור
 כבר נתב זה בא מקדוטיין

השרש

היד' הוא טאיין אמה העבריה
 ולא טבר עברי יויטאיס בטן
 וטיין כעבר כנעני כי חין גופו קני' וכבר נתבאר
 זה הטרט בא מקדוטיין

השרש

הטו' טאיין הבטל רטוי לגרוע
 מוחטתו טארה כסותה ועונת'
 הדאוויה לה ממנו וזה טאלר העניניס יתחלק ט
 טיעורס לחלוף יכולת הבטל אן עכפ' יצריך טית'
 לה ההכרחי לאכול וללבוט ואעפ' טיהוא עט אן
 אס היה עטיר יתן לה לפי עטרו וכן הענין בפונה
 פי היא תתחלק בגכרח כחלוף עניני האיש אטר
 טטאת לו והמטל כי הגמל מפני טיהוא חולך ב
 ברדכיס רחוקיס לו יתכן טיתן לאטינו עונתה
 בכל יום וכס' טיהיה רחוק יותר באיש הספן ולו'
 יהיה הרינין בעונתה הדאוי לה ממנו ולזה יחוי'
 טיהיה הרינין באמרן טארה כסותה הכואר
 והפסו הדאוי לה ממנו כבר נת'
 זה הטרט בחמי'
 מכתובו'

סיהיה סופם להיות נפטי מפני שאי נענתה טלימי
 הבריה לא ישנטי כי אט בממוך ואותו הממוך
 יהיה לבטל כמו טיקר ואם היה הנזק באופן אחר
 כאלו תאמר טיחסרו שינה או טינה או אבר
 מאיבריה יהיו אומדין עין תחת עין בממוך כילו
 תאמר כסיראז כמה יהיה טרך הנזק בעין וכמה
 יהיה נרכז אחר טיחסר שיטי ואותו הפחת יטולס
 המזיק וכבר יתבאר לך טוה העונטי הוא ממון
 ממה טאומ וזה טיכבר מיכאטי בטוקי טיטי בהס
 עונטי ממט כמו טיקרס באמרו רח טיבתו יתן
 ורפא ירפא וכן העטי בולרו טיהס כאבר מאיברי
 האטיה ולזה דומי טיהיה העטיין כן באלו הנזקיין
 חייך לאומר טיאמר טיכבר ישנו לו מכה כמכה
 ההיא ויתן עס זה הטיבת והרפוי כי חייך זה
 מיוסר התורה טיענטי יתיר ממה טיהויק ולזה
 הוא מבואר טיהוא יפטור בממוך ועוד כי היוק
 הולרות הוא יותר טיכוס מהיוק האיבריס ואין
 ראוי טיהיה עונטי על ההיוק היותר טיכוס יותר
 קל וחס היה אמרו עין תחת עין כפטופו יהיה
 העונטי עליו יותר מהעונטי על הולרות כי כמו
 טבהיוק המיתה אין הברל במין בין המנטי טיגי
 על המתת עברו והענטי אשר יגייע על המתת
 זולתו כן דומי טיהיה העטיין בטוקי והנה מיכאטי
 הענטי על נוקי הפב' ממו' כי הוא יטולח לחפטי
 תחת עינו או תחת טיני ואם היה אמרו עין תחת
 עין כפטופו היה ראוי טיהיה כן בעונטי אשר
 יגייע אורן בטחתי עין כברו לא יהיה הברל
 ביניהם במין אבל יהיה ההברל ביניהם
 באופן אחר כאלו תאמר טיאס יעמד ומן מה אחר
 ההכאה קודס טתטיחת טיני יפטור הארון ועוד
 כי התורה הוכירה באלו החבלות החמור תחלה
 כמו טינבואר במה טייכא וכבר התחילה לכאור
 טהענטי בטיוקין הוא ממון במה טיחייב לתת
 טבת ורפוי במה טאמ' כי כבר יטקה המכ' פוענטי
 אחר ואחר זה ריכטה לבואר אופן הטלות זה הענטי
 טלא תחטיב טיפטור בטבת ורפוי אבל חס
 היתה החבלה בחולרות יתן גכ' דמי הולדו ואם
 היתה באיברי יתן דמי האברי ועוד כי התורה
 אמרה במאמר כולל כי טטלא יהיה אסון יענטי
 בממוך ולזה יהיה טב אמרו עין תחת עין אל
 מה טאמר ענטי יענטי רל טיהוא בממוך
 תחת עין ועוד כי פוענטיהנזק ועונטי

הממוך הם עונטיים אין התיחסות ביניהם ודומי
 טיהיה העונטי לפי תמרי ובהיו העטיין פן דומי
 כי הרברי אשר יהיה ענטיס בגואין להס יחס אל
 הרברים אשר ענטיס ממון כי ההקטי הוא אחר
 וכאשר היה זה כן הנה מן הטיקר טיטינתה
 ברבר אחר בעינו עונטי הגוף ועונטי הממוך
 ולפי טיכבר התבאר טיכמו אלו ההיוקיס יהיו
 טס עונטי בממוך טיכאמר רח טיבתו יתן ורפא
 ירפא הנה הוא בלתי אשכר טיהיה טס עונטי
 גוף גכ' ולא יקטה בעיטיין חייך יתכן טיובן אמרו
 עין תחת עין ממון כי כמו זה הלטי' אמרה התו'
 במה טיהוא ממון אמר בפרטי' אמור אל הכהניס
 ומכה נפטי בהמ' יטלמטה נפטי תחת נפטי ויותר
 מזה ממה טיאמ' אחר זה הטורי יסקר וגכ' בעליו
 יומת טיהוא בלי ספק ממון כמו טינבואר בהגייענה
 טס בגה' הנה קרא התורה מיתה ותנו דמי נפטי
 באמר' אס כופר יוכת עליו ונתן פדיון נפטי ופד'
 כי התורה אמרה ולא תקחו כופר לנפטי ריכח
 לטדני מזה לפי מה טינתבואר בטירטי' הטולרליס
 טיבמה טיהוא לטיטה מזה יתחו כופר ולזה יתבוא'
 טיכמו לן החבלות יהיה העונטי ממון ואחר
 טיהטיב לפי זה טטל'יס ביאור העטיין אמר טיאס
 לא יהיה טס אסון הנה יענטי במה טיחבל בממוך
 עין תחת עין רל טיטומו דמי טין הנזק ריטולס
 לו וזאת הטומוא תהיה כטיטומו כמה יהיו דמיין
 חסיימכר קודס טיטיחת עיני וכמה יהיו דמיין
 אס ימכר אחר הטיחתו וכבר נתבאר במה טיקרס
 טיהוא יתן לו גכ' הטיבת והרפוי וכבר יתבאר לך
 גכ' טיהוא יטולס דמי יעמד אשר טיכטכר בזה
 ההכאה מן העטיין בעיכמו וממה טיטוכר מזה
 בתורה וזה טיהוא דומי טיטולס לו זה היכצר כי
 אותה תמיכא האנטייס טיעטו מלאכה טיכל מה
 טיגייע במלאכה ההיא מהיכצר יותר יותן להס
 טכירות רב והנה נזכר זה גכ' בתורה באמרו
 כויה תחת כויה והנה אשכר הכריה טולא יגייע בו
 נזק וזלת היכצר כאלו תאמר טיכאמו בטיפור טל
 יכפורנו תאמר גכ' בקנטס האונטיס תחת אשכר עינה
 רל' טיהוא יטולס זה בעבור טיכומר אותה וכבר
 יתבוא' לך טיהוא יטולס דמי הבטיט כי אותה המיכא
 באנטייס טיקחו טיכירות בעטייית המלאכות טיכל
 מה טיהיה הבטיט בעטייית המלאכה ההיא יות'
 פייכוס ינתן להס טיכירות יומד רב וכבר טלמו

היחידים וראוי שתדע כי כבר יצא הנבד לחירו' בזה אעפ' שלא הכהו הארון אבל הפיל סגנו או יסמו עיניו בחולת הכוה' שנאמר וסן עברו וז' סן אמתו יפיל איך כיהיה סיפילגו אעפ' שנתכוון לרפואתו והוא שיתפרוץ לפינו או לטינו שנאמר וסן עברו או סן אמתו יפיל וכי יכה אים את פיך עברו וז' את פיך אמתו אבל אם הכהו בלא מתכוין אין העבר ידכא לחרות כלו תאמר שודק מבין לכותל הטוגע בעברו והפיל סגנו וכן אם נתכוון להזיק ולא היתה ההכאה על הפיך או על האוזן אבל וזכילה כל דבר אחר כלו תאמר סיכה בפטיש על האבן איכא עינו וז' איכא חזנו ונתחדש לו ממנה העורוץ או החדשו' אינו ידכא לחרות שנאמר וכי יכה אים את פיך עברו כשתהיה ההכאה בפין בדרך שיתחדש ממנה בפסמות העורוץ ולפי שחייבה התורה לטלח חפטי' אחר זה הנה נסתפק לחכמי התלמוד אם דינו כדין מטוחרר כיון שרבו מזכרח לטחורו וז' אין דינו כדין מטוחרר כיון שהוא מחוסר טחור וז' אם חבל בו אים אחר תוך זה הומן אין העבר ולא רבו יכולין להוכיח ממנו לא העבר לפי שאינו מטוחרר ולא רבו ולפי שאין לו בו קנין ואם חבל בו רבו אחר זה קודם שיטוחרר פטור וסן תפס העבר וז' מוכיחין מידו לפי שהוא ספק וראוי שתדע שאם הפיל אחד סיני יהיה הפוק לעבר כי התורה זכתה לו בזה עד שיטולח בו חפטי' וז' יהיה זה הפוק לעבר וילקח בו קרקע ודבר מוכל פירות ויהיה הקרקע של עבר כשייכא לחרות וכי יגח טור את אים או את אשה בקרניו ומת סקול יסקל הסוד על יד בר' כמד הענין בסאר המנטים העלמים לזה פס כבזה יגי' תועלת מוח' הסקילה שיטמוז האנטים הבח' אטר ברשותם במופן שלא יזקו ולא יוכלו את עברו ולא יהנו ממנו כי הזכילה הוא מין מפיטי ההנא' ולא היה צריך למד בסקן שלא יוכלו את עברו וסן היתה כותבו למנוע זכילותו לבר כי מפטי שהוא נסקל וז' ספק שהוא נאמר בזכילה לפי מה שיתאמר במה שיבא חלפי' שאין ראוי שיהיה משפט בטור כזה ומשפט טור חלקו משפט אחר לפי שלא הזיק בבטור יחסי ממה שהזיק בחלבו וז' בטורו וז' בקדו והדומה לזה ממה שיהו חלק מהטור

הנה יהיה הסוד כלו אסור בהטאה כמו שיתבאר מהטורטים הכוללים ובעל הסוד יהיה נקי מלכל ממון כלל וראוי שתדע שאחר טור ואחר טאר בח' טייס ברשותו של אדם וזולס דבר הכת' בהווה וזה מבוא' כי הכוונה בזה היא לטמוז שלא ימית האנטים הבח' שהוא ברשותו של אדם וכן הוא מבואר שאחר נגיחה או נטיכה או רבייכה או בעיטה או נגיפה כיון שכוונתו להזיק כמד הפטין בנגיחה וזה מבואר בפסוק מהטורטים הכוללים ואין הסוד חייב מיתה עד שיתכוין להזיק ולפני אדם שנאמר אחר זה ואם טור נגח הוא מתמול שלסוס והועד בפיליו וזה אמנם יסלם כשיכוון להזיק לאדם אמנם אם נתכוון להזיק לבהמה והזיק לאדם הנה יהיה נזקו לו במקרה ומה טזה דרכו לא יתכן שהסלם שיתכן בו הערה כי הוא לא יגי' כי אם על המעט וזה מבוא' מאר וראוי שתדע כי לא יתחייב מיתה הסוד שלא נג' מעטו אבל הקציטוהו אנט' והענין והו' שנאמר כי יגח כיהיה נגח מעטו ולא שיגיחהו וכן הפטין אם נגח טור אחר שאם הגיחהו הנה הבטלים פטורים והוא מבואר שאין גומדין דינו של טור לא בפני' כי או יעברו טזהו הסוד שהמית וראוי גכ' שיהיה גמר דינו בפטי' בפיליו כי מליו מגי' הפוק והוא יצטן מה שזעזע לו מהזכות של טור ואם לא היו סיס הבטלים אולי יסקל הסוד ולא במשפט ועוד כי התורה אמרה והועד בפיליו הנה עבר הקפידה התורה שתהיה הערה בפטי' בפיליו כפי שיטעו על זה מה שאפשר פליו וכן ראוי שיהיה הפטין בגמר דינו ולוחות הסבה יתבאר שאם קדם האדם וטחטו קודם שיגמר דינו שהטור הוא מותר בזכילה לפי שלא יתכן שיגמר דינו אחר זה ועוד כי המז' אמרה סקול יסקל הסוד שיהיה טור בעת שיגמר דינו לסקול וזה אינו טור ואמנם אם טחטו אחר שנגמר דינו הרי הוא אסור בהנאה ומי שיאכל מבטור כוית לוקה כי גמר דינו אסור בהנאה לא סקולו וזה מבואר מזה והוא מבואר שהטור שאין לו פכיל' יסקל גכ' כשהמית את האדם כי הפונה היתה בזאת המיכה לסקל ההיזקם הממיתים האנטים ולא יכטרך לגמור דינו בפטי' בפיליו כי אין לו בפילים ואם היה הסוד פרפה אינו נסקל שנאמר

זה גכ' ממה שאמרה התורה ושלחה את ידה
 והחזיקה במבוטיו וקצתה את כפה וזה כי התו'
 לקחה הפרט אשר יהיה בו בוטת להורות שכל
 תקפיד התורה בענין הבטת ורצה תמיכא גכ'
 טיעטט מוסיא טס רע מפטי הבטת כי הוא לא
 הזיק באופן אחר ועס כל זה עטטה אותה התורה
 מזה כסף ומזה המקום יתבאר לך כי בוטת הוא
 ממון לא קנס כמו שיחשבו רבים ולזה אמרו ו'
 מטילם בטת ופגם על פי עינמו ואיני מטילם קנס
 בבר' בארו לך כי הבטת הוא ממון ועוד כי הם
 אמרו במאמר כולל כל מי שאינו מטילם במה
 שהזיק אינו מטילם על פי עינמו ולפי שהבטת
 הוא דבר שמתלס בו במה שהזיק כי הוא מטילם
 לפי המביט והמתביט הנה הוא יהיה מטילם
 על פי עינמו ומה שזה דרכו הוא ממון ולא יטען
 מה שאמרו בראשי החובל על ענין הבטת חסדא
 חסדא קנסי הוא מגבית בבבל
 טיורה שהבטת הוא קנס כי הבטת
 הנזכר טס הוא קנס לא יטען לפי המביט
 והמתביט ומה שזה דרכו הוא קנס-ולזה הסבה
 קראנו טילט'ים טל עבר קנס ואשפ' טיעקרו ממו'
 לפי שהתורה הטוה בזה עבר לעבר וכבר יתבא'
 זה לך גכ' ממקומות רבים מהתלמוד שהבטת
 הוא ממון ואין הנה מקום ואת החקירה כי הוא
 יתב' ראוי בחבורים התלמודיים וראוי שוגרע
 כי דמי הולדות הם לבטל כטיהיה חי בטטת
 נגיפה כי התורה זכתה לו אמנם אס נגפיה אחר
 מיתת הבטל יהיו דמי הולדות לאשה לא ליורטי'
 הבטל וכן הענין במי שהיתה מטיבדת ואין לה
 בטל טרמי הולדות הם טילה וזה מבואר בטפסו
 לפי לטון מטפטי התורה כס מה שהתבאר
 מהטדטיס הכוללים ומנה יתבא' טאס היה בטלה
 גר ואין לו יורטי'ן וחבל בה בחיי הגר ומת הנה
 יפטר מרמי ולדות כי נכסיו הם הפקר וכל הקידס
 בהם זכה ובכאן התבאר שהחובל בחברו חייב
 בחמטה דברים בטוק אס חבל בו באופן טילא
 יטוב לענינו הרמסון כמו שכתת טינו או קטע
 ידו ובטבת וברפוי ובטער ובבטת וכבר תהיה
 החבלת באופן שיתחייב בקצת אלו הדברים
 זולת קצת כאלו תאמר טאס לא היה טס כי אס
 יטען לא יטילם כי אס יטען
 אס לא היה טס כי אס בוטת לא יטילם כי

אס בטת והקט' על זה ולמרטו ממה שאמרה התורה
 ולא יהיה אסון שנטט יעטט טיהדרר טייט בטינו
 מיתת בר' לא יתכן טיהיה בו עונטי ממון כי שוטט
 הגוף ועונטי הממון הם ענינים מתחלפים חלוקה
 רב ולא יתכן טיהיו בטוטא אחר ולזה מה טיהיה
 בו מיתת אס היה מויד לא יפול בו עונטי ממון
 אפי' אס היה טוגג טי ההבר' טייט בין טוגג
 למויד אינו אלא לחייבו מיתת או לפטרו

ובי

יכה איט את עין עברו הכטעני או עין אמתו
 הכטענות באופן טייטחית אותה טלא יטוב
 לעטטה הנה יוכרח הארון לטלתו לחפטי תחת
 טינו וענין טילוחן לחפטי הוא טייטוב לו
 גט טחרתי יהיה ענינו בן חודין ויתנהו לו ווס
 טן עברו או טן אמתו יפיל הנה יחויי טייטלחנו
 לחפטי תחת טינו ונה הטן איטטה טן טל חלב
 טיהיו חורות אכל הטן שאיטטה חורות כמו
 הענין בעין כי הוא דבר בטן הרומה בעטטה
 לטין וא' טן וא' טין ואחר טאר איברים הרומים
 להם טיהיו ממון טיג'לי וויטן חודין כמו
 טייתבאר מהטדטיס הכוללים וראוי שיתע
 טזה הדין יטג' בעברו ואמתו אכל אס היה עבר
 או אמה טיל אחרים יתחייב בחבלו בו טי הג'אט
 בחיובו בחבלו בחברו אולם טאטר חבל בעברו
 ואמתו אס חסדא אבר דומה בעטטו לטן ועין
 כמו ראטי החוטט וראטי האוט'ים וראטי אכטכו
 הירדים והרגלים וראטי הגויה וראטי הרדיס טל
 אטיה הנה יטלחנו להפטי ואס חבל בו באופן
 אחר פטור כי התורה לא חייבה אותה בחבלו בו
 אס לא בנה האופן וראוי שיתע טיהטחת העין
 יהיה בטטי היטד'ים אס כטיטחית הרמות אס
 כטיטחית כלי העין והנה בכל אחר מילג' הטטיס
 יטא העבר לחפטי אס יטחית עיני הארץ טטל'
 וכיתתה והמטיל טאס היה מדגיט קצת הרגט
 בחוט הראות ועוד אותה הארון באופן טויט
 דומה כולל ולא יחזור לו ראותו אעפ' טטטאר לו
 עינו הנה כבר נטחת העין וטילח העבר לחפטי
 וכן אס לא היה רומה העבר וטקר הארון עינו כי
 קורס זה היה העין חלק טכח ואח' כן טב טטחת
 וטב באופן שאינו חלק מבת' וכן התיקט בטאר
 ראטי האיברי' כי ההטחתה תהיה בהס בטטי יט'

לפי שיקח לאנשים לקלל מלהכות והיה
גונב נפטי חיב מיתה נטננות עבר בו ומכרו לפי
שהוא ירכימו מגדר התורה באופן מה כי הוא
ימכר אותו בחזקת עבר כנפטי עס מה שימכר
מזה מה הפסד שלא יורע מאי זו מטפחה הוא

ויקחה לו שיקח אחותו או אחד משאר העריות
ולואת הסבה לא יתחייב אם לא גנבו מאתו רל'
טום מכרו לאחד ממשפחתו פטור כמו שיתבאר
בכי תשא והנה היה עונט הרבלות ממון לפי
שבזה יט' תשלומין מה לטחבל והוא מן היושר
שיתגדל התורה שישולם לו מה שחסרו אותה
לפי מה שאפשר וחס היה הפונטי בזה מדה כנגד
מדה לא יהיה בזה שום תועלת לטחבל ושור כי
לפעמים לא יהיה לטחבל מה שירפא בו בעיניו
וימות ויגיע מזה היזק לו וגנות לחובל בו ושור
כי אי אפשר לעשות בכל החבלו מדה כנגד מדה
וזה מבואר בפסו חלה ראוי שיהיה הפונט ממון'
והנה הקלה התורה בהדיגת הארס בעברו ואמין
כי כספו הוא והיה עונט הפילת הולדות ממון לפי
שאינס בריאה שלמה והנה ישולח העבר חפטי
בהטחת שינו או שנו ומה שיזמ' להם מהאיברי'
לפי שכבר היה ראוי שיתן לו הארון דמי האבר
ההוא כי אינו ברשותו באופן שיזכר להסחית
איבריו אבל הוא לו לעברו לעולם בהס תעבורו
ולפי שלא יתכן שיתן הארון כסף לעברו דעתה
התורה שיהיה הכסף ההוא פדיון העבר ההוא
מיד רבו ובזה תועלת גפ' שיסמר הארון מהכות

עברו ואמיתו באכזריות פן יטחית אחת מאבריה'
אשר יחוייב לו שיטלחם להפטי שליחם והנה
היה עונט הבח' ההורג את הארס מיתה כדי שלא
יוזק בו ארס ולהזהיר בשליו לטמרו והנה היה
בשליו פטור אם לא היה זה הבח' מועד כי לא
היה לו להעלות זה על דעתו וחולס כשהיה מועד

ולא טמרו כראוי או יתחייב כפר
ואם היה הנורג עבר
או אמה יתן
שלטים
אשר
היה דמי
העבר בנפטי תמורת
מה שהפסיד הארון בזה הנזק
ואולם טרטי ואת המיטה הם נב' טרטי

על בני ארס כי מפטי שהוא מועד להרוג האנטי'
בזה האופן הנה יתחייב בהבטלים כפר כשלא
שמרוהו ולא נאמר כיון שאין הסור נסקל אין
הבטלים מטלמין כפר כי מפטי שיהכפר הוא
לכפרה נחמיי בזה ונאמר כי אולי לא הקפידה
התורה בזה לא כשהיה הטור ראוי לסקילה וכך
אם העירו העדים שישי לו טור נגח בבקרו ולא
ירשו מי זה חנה ישלמו הבעלי מעפ' שאין הטור'
נסקל כי הוא מוכרח לטמר כל בקרו לטמרס מן
זה ההיזק הנפלא כי זאת היתה כוונת התורה בזה
הענין בלי ספק ואולם אם חבל הטור בארס זה
ממה שלא נזכר דינו בתור וחולס נלמר זה הרי'
מטוקי טור בטור ומת טנזכר בענין הכפר בתו'
וזה כי במקום שאין לארס חיוב ממון כשהזיק
בדיו יתחייב ממון כשהזיק טורו ומפטי זה
יחוייב כי במקו' שיהיה לארס חיוב ממון כשהזיק'
בדיו יתחייב ממון כשהזיק טורו ומזה יתבאר
כי הטור לא יתחייב בה דברים ואולם יתחייב
בטוק לבד כי הכפר הוא טוק ומזה יתבאר כי הטור
לא יתחייב ברמי ולרות כי לא חייבתהו התורה
רק ברמי נפש טהח בן קיימו כמו מיט ואטיה
ובן או בתועבר ואמה וזה מבואר מהטרטיס
הכוללים וכבר יתבאר גכ' טוח היה הטור מועד
וטמרו בשליו הטמירה הנהוגה לכמו הבח' ההו'
הנה הוא פטור מן הכפר שהרי טמרו וכתוב ולא
יטמרו בשליו וכך יתבאר שאין הפרל בין תס
למועד ולא בטור ומה שירמיה לו טאינו מועד

לזה מתחלת ענטי ואולם אם היה כס מי שהוא
מועד מתחלתו לזה כמו הארי והדוב והואג ומת
שידמה להם במקומות אשר ירכזו מועדים
להריג' הארס הנה יתחייב עליה לפי מה שאחטב
בזולת העדה אם לא טמרו כראוי וזה מבואר
מהטרטיס הכוללים והנה התועלות המגישות
מילו הפרטייות הס' במיכות והכונה בכללם סלח
החבלות וההי' וקי' בן בני ארס באופ' שלא ימיתו
זאתם קצת ולא יחבלו קצתם בקצתם ולא ימותו
הבח' אשר ברשות הארס האנטיס והתועלת בזה
מבואר בתוך הקבוץ המדייטי והנה היה ההורג
חייב מיתה מדה כנגד מד' והי' מכה אגיו במיתה
למה שיש בזה מהטוות כנגד הוריו אשר היה
מחוייב לכפרם ולירא מהם ולואת הסבה היה
המקלל במיתה והיה מיתת המקלל יותר חמורה

הטור יסקל וגם בעליו יומת רל' שהטור יומת
והטור הטרפה הוא חטוב כמות ואם היה בשל
הטור טרפה הנה הטור אינו נסקל טהרי בשל
הטור אם המית פטור מפני שהוא חטוב כמות
והתורה אמרה מכה מיט' ומות מות יומת וטור
שהוא נרות טוי' אתה יכול להזימה ואינה נרות
כמו שיתבאר במה שיבוא ואם טור נגח הוא
מתמול טרסוס והועד בבר' כי טס לבר יהיה
הערו בפני בעליו טהור נגח היו ותמול וטרסוס
הנה אם לא יטמנו בעליו אחר זה והמית איש
מוחטה הטור יסקל על יד בר' וגם בעליו יומת
וראוי שיתרע טוי' וזאת המיתה בבר' כי כבר
הקפידה התורה ברובת הנהרג טיידר על רעהו
ויטריס בהריגתו ועוד כי כבר במרה התורה
טורא ישתק דין מה טייט בעטנו עונש מיתה אצל
עונש ממון באמרה ולא תקחו כופר לפט רויח
לניס אול עיר מקלטו ולפי טבזה המקום נבנת
עונש אול המטון הוא מבוואר טוי' וזאת המיתה
על יד בר' ולזה הסכימו במכילתא טואת המיתה
היא בירי טמיס והכופר הוא כפרה לה ויתכן גכ'
טיהיה אמרו וגם בעליו יומת כאלו אמר טי' טרס
נפטי תחת נפטי וזה אמנס יהיה כשיתן דמי
הנהרג אם יטימו יורטי הנהרג כופר עליו וזו
יתן פדיון נפשו ככל אשר יוטי עליו לפי ערך
הנהרג ואמנס אמר אם כופר יוטי עליו טואם
רצו היורטיס למחול הכופר הרטות בידם ולפי
טיהוא חוטא בזה הענין מפני טורא טמר טורו
המוזנר כראוי הנה יהיה הכופר כפרה על זה
החטא ולזה יהיה דינו דין הכפרה לכל
הדברים אל טואם מת בעל הטור קודם טיתן
הכופר הנה היורטיס פטוריס ממנו לפי טוי' ו
כפרה לאחר מיתה וכן אם לא היה בעל
הטור ראוי לכפרה כמו טיהיה קטן או טוטה
וכבר מיטאנו טיהכופר הוא לכפר על הנפס אמר
בפרטת כי תט או וטתנו איש כפר נפשו ליי' וסוף
הענין לכפר על נפשותיכם ולזה הוא מבח' טדין
הכפר אשר נזנר בכאן הוא דין הכפרה לו' דין
המטון כי לא יתכן לקחת ממון תמורת נפס אם
לא על יד הכפרה ואם יגח הטור קטן או קטנה
מיטריל כמטפס הנה יפטיה לו' רל' טיסקל הטור
ויטלם בעליו כפר אם היה מועד ואם היה הנגוח
עבר כנפטי או אמה כנפטי הנה יהיה הכפר ל'

טיקל טל כסף כל טיקל מהם מטקל טפר טעווי'
והם יהיו לארונות והטור יסקל וזה לך דמי' כי זה
טואמר מוי' בן יגח או בת יגח הוא בבטי' יטריל
ועוד כי כל הענין כלו מדבר כטיהיה הטון לחנטי'
התורה אבל הבדיל בין קצתם לקצת וזה כי
העבר והאמה מפני טוי' בטלמית בגדר יטי'
הבדיל ביניהם ובין יטריל וראוי שיתרע כי טוי'
טל טני טותפין טהועד והמית יתחייב כל אחר
מהם בכפר טרס כי הכפר הוא לכפרה על הנפס
ולכל אחר מהם תיכטרך כפרה טרמה כ: נפטי יטי'
לו' והנה מי' טורא ירטיה לתת את הכפר כופין
אותו בר' לתת ליורטי' הנהרג וזו ההערה
היא לפי פטוטי' הפסוק טיהיה נג' אחרו בטלטה
ימיס טנאמ ואם טור נגח הוא מתמול טרסוס
ואולס הטרותו אפטיר טיהיה יחד רל' טייעדו
העריס בבר' טנגח ג' ימיס טנאמ והועד בעליו
אחר נגיחתו טרטה פעמיס ירמה טורא אמה
תודה מתמול טרסוס אולא כרי טיהיה קדיגתו
האנטיס בטלטה פעמיס זה אחר זה כי א' יהיה
מועד מכ הרג יהר טרטה בהכאת אית במכפר
כי אין ראוי טנחטוב אותו למועד כטיהיה הענין
בזה התואר ומזה המקום יטור הספק איך יתכן
טיהיה מועד אחר טיהוא נסקל בהריגה אחת
לבר וזה טיהו אפטיר כטיהרג טרטה מטטיס ובאוי
אחר לכן טריס והעידו זה בבר' וקודם טנגמר דינו
הרג הרביעי כי או יסקל הטור ויטלמו הבטריס
כפר או הרג ג' גויס כי או הוא מועד לארס או
טיהרג ג' בטי ארס טרפה כי הוא אינו נסקל כליהס
טינאמר והמית איש או אשה יטאו יט טיהס כמו
מתי ולפי טיהכפ' לכפרה נפס בו להחמי' בהפק'
מה טיהייטי' טופטיס בו אם היה ממון רל' טיו'
הייטי' טופטיס להקל בטפק טיפורל בחיובו ולפי
טינאמ' הטור יסקל וגם בעליו יומת למדנו טוא'
הבעלים מטלמין כפר פד טיסקל הטור וטאמר
טוזה אמנס יהיה כטיהיה מחוייב הטור סקילה
אמנס כטלח היה חייב הטור סקילה כמו טיתבא'
הנה או יטלמו הבעלים כפר מפני טלח טמדו'
אותו כי חיוב הכפר יבא מזה היכר כי הארס
מועד טלח יטיס דמיס בביתו ולזה יביו הכפר
לכפרה על זה הענין וזה אמנס יהיה כטיהיה
מועד ליפיל טל בטי ארס בכורות לאכול ירק טיס
וז' טיהיה מועד להתחכך להנאותו בכותלי' ולהפילס

והוא
טלח
טלח
טלח
טלח
טלח

טאם מבר ספחה לעובריה טוד' נון מכיר פ'יתחי' עליה ט'וגונב א'יס ומכרו ס'יתה המוכר א'יס מן הא'טה ס'גנב

השרש

ה'יו הוא ס'המקלל א'ביו ואמו פסקל ס'טאמ' ופ'קלל א'ביו ואמו

מות י'מת וזאת המ'טה במ'יתה ט'רס ס'הי ס'קיל' ס'טא' א'ביו ואמו קלל ד'מיו בו כב' נת' זה בו מס'ט'

השרש

ה'יב' הוא ס'אינ' ח'י'ב' ע'ר ס'יקלל'ס' בט'ס מן הס'מות

המ'יוחד'יס ל'ס' ית' כ'מו' י' יל' ל'ה'יס י'ה ס'ר'י י'כ'ב'או' וזה מ'בואר מ'הקלל'ות בתורה ב'צ'ר'ס' ס'וטה ס'הס' בט'ס מן הס'מות המ'יוחד'יס כ'בר נ'תבא' זה ה'ט'ר'

ב'ז' מס'הדר'ין

השרש

ה'יג' הוא ט'אס קלל'ס א'פי' ל'אח' מ'יתה ח'י'ב' כ'י הנ'ט'ט' ס'ט'ב'ה

ל'יה הקלל'ה ה'יא ק'י'מת ל'אחר מ'יתה ובוה ג'כ' י'ת'ר מ'רוש ה'תכ'ו'ה ו'הנ'ו'ות וכ'בר ת'מ'י'כ'א ס'ט'ק'רא

א'ב' ל'אחר מ'יתה א'מר כ'י ה'ת'ט'נ'ית ב'כל א'מר ה'ת'ט'נ'ה א'ב'י כ'בר נ'תבא'ר זה ה'ט'ר'ט' ב'יא' מס'ט'ה'ר'

השרש

ה'יד' הוא ט'יתח'י'ב' הח'וב'ל' ב'ח'ב'רו ל'ס'ל'ס' מ'מו'ן ו'ה'ס' ה'

ד'ב'ר'יס נ'וק ט'פ'ת ר'פ'וי י'ס'פ'ר ב'ט'ית ב'ט'וק ט'א'מר ע'מ'ט' י'ע'נ'ט' כ'א'ט'ר י'ס'ית ע'ל'יו ב'פ'ל ה'מ'ס'ה ו'ה'וא

ר'מ'י ה'ז'ל'רו'ת א'ט'ר ה'ע'ר'יר'ס מ'מ'ט'ו ו'א'מר י'ר ת'ח'ת י'ד ר'ג'ל ת'ח'ת ר'ג'ל ו'ה'וא מ'מו'ן כ'מו' ס'ב'י ב'ז'א' ה'פ'ר'

ו'א'מ' ב'ט'ב'ת ו'ר'פ'וי ר'ק ס'ב'ת'ו י'ת'ן ו'ר'פ'א י'ר'פ'א ו'ח'ס' ב'ב'ט'ת ו'ק'י'ו'ת'ה א'ת כ'פ'ה ו'ה'וא מ'מו'ן כ'מו' ס'ב'י'א'ר'

כ'בר נ'תבא'ר זה ב'ח' מ'יק'מ'א ו'ה'וא מ'ב'וא'ר כ'י ב'מ'יק'וס ס'יק'רו כ'ל ל'ו ה'ה ד'ב'ר'יס י'ט'ל'ס' פ'ל'ס' וכ'א'ט'ר ל'א' י'ק'רו כ'י א'ס ק'י'ט'ס' י'ט'ל'ס' מ'ה ס'יק'ר'ה ט'ו'ה י' כ'בר

נ'תב' זה ב'ח' מ'יק'מ'א ו'ב'ר'ח'ל'מ'י' ה'ט'ו ה'וא ט'ר' ד'ב'ר'יס מ'יל'ו י'ה'יה

השרש

ב'ה'ס' ר'ין ה'ס'ג'ג'ה ב'ר'י'ס'ן כ'יו'ן ס'י'פ' ל'ו פ'ס'י'ס' מ'ה ב'ז'ה ה'ב'ט'ת כ'ב'ט'ת ט'ל'א' י'ת'חי'

ע'ר ס'ית'כ'ו'ין ל'ה'נ'יק'א ו'ז' ל'ב'י'ס' ס'ט'א'מ' ו'ק'ר'פ'ה א'ס'ת ה'א'ח'ת ל'ה'י'ט'ל' א'ת א'ס'ה מ'יד מ'ט'ה'ו ו'ט'ל'ח'ה י'ד'ה

ו'ה'ח'ו'יק'ה ב'מ'ב'ו'ס'יו ו'ז'ת ס'ל'א ח'ל'ק'ה ה'ת'ו'ר'ה ב'ין ס'ו'ג'ג' ל'מ'ו'יד כ'י א'ס ב'מ'כ'ה נ'פ'ט' ס'ט'א' ו'ח'ס' ל'א' י'כ'ר'

ו'ג'ו' ו'כ'י י'ו'יד א'י'ס' ע'ל'ר'ש'ה'ו א'ב'ל ב'ח'ב'לו'ת י'ת'ח'י'ב' ל'ס'י'ס' א'ט'פ' ס'ה'וא ס'ו'ג'ג' כ'יו'ן ס'ה'וא פ'ו'ט'ט' פ'ס'י'ט'ה

מ'ה כ'בר נ'ת' זה ב'ב' מ'ק' ה'ט'ר'ט' ה'י'ו' ה'וא ט'ל'א' י'ת'ח'ו'ק המ'ו'יק' ב'ס'ג'ג'ה א'ס' ה'יה ה'נ'וק ה'וא ה'פ'ו'ט'ט'

ב'ירו ר'ל ס'ה'יה נ'מ'י'כ'א ת'ח'ת י'רו ל'ע'ב'רו ו'אי'נ' ח'י'י' ע'ר ט'י'מ'כ'ר'ט'ו ל'א'ח'ר'י' כ'י ו'ה'ז' ג'ר'ר ה'מ'פ'יר' ו'כ'ב'י'א'ו'י' א'מ' ו'ג'ונ'ב נ'פ' מ'א'ח'יו ר'ל' ס'ג'נ'בו מ'א'ח'יו ו'מ'ק'רו'ב'יו

ו'ל'ו'ה ה'וא מ'ב'וא'ר ט'א'ס מ'כ'רו ל'א'ח'ר מ'ה'ס' ה'וא ג'נ'ט'ב' מ'א'ח'יו י' ו'א'ס ח'ס'ר ו'ח'ר מ'יל'ו ה'ת'א'ר'יס א'י'נ' ח'י'י'ב' מ'יתה כ'בר נ'תבא'ר זה ה'ט'ר'ט' ב'יא' מס'הדר'ין

השרש

ה'ט' ה'וא ס'ה'ע'מ'ור ה'ו'ה ל'א' ט'ר'ק'ר'ק' ב'ו ס'יה'יה ב'ו ט'ו'ה פ'רו'ט'ה כ'י ה'ת'ו'ר'ה ל'א' ד'ק'ר'ק'ה ב'ז'ה מ'פ'ט' ה'ה'נ'ט'ה

ס'ה'ג'י' ל'ג'ונ'ב מ'פ'ט' ה'ע'מ'ור' א'ב'ל מ'פ'ט' ה'ה'ט'ית'מ'ס'ו' ס'ט'ט'מ'ט' ב'ו כ'לו' ה'וא ע'ב'רו ל'ו'ה ג'כ' מ'כ'רו ב'ח'ו'ק' ס'ה'וא ע'ב'רו י'ו'ל'ו'ה א'מר ב'ז'ה ה'מ'ק'וס ו'נ'מ'י'כ'א ב'ירו

ת'מ'ז'רת ה'ע'מ'ור' ל'ה'ו'רות ס'ו'י'ך ס'יה'יה כ'י ט'ית'מ'ט' ד'רך ע'ב'רו'ת י'ט'ה'ג' ב'ו זה ה'ר'ין כ'בר נ'תבא'ר זה ב'יו' מס'הדר'ין

השרש

ה'י' ה'וא ט'ל'א' י'ק'רא ג'ונ'ב נ'פ'ט' מ'א'ח'יו מ'י ס'יה'יה ה'נ'פ'ט' ה'ה'וא ב'ר'ט'ו'תו ק'וד'ס' ו'ה כ'מו' ב'ט'ר ו'ת'ל'מ'ירו א'ו מ'י ס'ה'וא

ס'מו'ן ע'ל ס'ל'ח'נ'ו ו'ט'ור ס'ה'ת'ו'ר'ה א'מ'ר'ה ו'נ'מ'י'כ'א ב'ירו כ'י ת'ה'יה ה'ג'נ'ב'ה ס'ב'ת ה'יו'תו נ'מ'י'כ' ב'ירו י'כ'או' י'לו ט'ה'ס' נ'מ'י'כ'א'יס ב'ירו ב'ז'ול'ת ג'נ'ב'ה כ'בר נ'תבא'ר

ז'ה ב'יא' מס'הדר'ין . ו'מ'מ'ה ט'י'פ'ול' ב'ו ס'פ'ק ה'וא א'ס נ'ת'ע'מ'ר ב'ו כ'ס'ה'נ'ג'נ'ב' י'ס'ן א'ס י'ק'רא ע'מ'ור' ל'ח'י'י'בו' מ'ית'ה א'ס ל'א'ו' . ו'ה'נ'ה ו'ה ה'ע'מ'ור' י'ת'כ'ן ט'י'ו'ר'ה

כ'ט'ט'ט'ן פ'ל'יו ו'ז'ה ס'כ'בר א'פ'ט'ר ט'ט'א'מר כ'י מ'פ'ט' ט'ל'א' ד'ק'ר'ק'ה ה'ת'ו'ר' ב'ז'ה ה'ע'מ'ור' ה'י' מ'ע'ט' א'ו ה'ר'ב'ה י'ת'ח'י'ב' ע'ל ז'ה ה'ע'מ'ור' וכ'בר א'פ'ט'ר כ'י א'ין ה'ע'מ'ור'

ב'כ'ך כ'י ג'ר'ר ה'ע'מ'ור' ה'וא ל'פ'י ה'ט'ה'ו'ג' ה'ע'ב'רו' א'ט'ר ה'ה'יה ב'ה'ק'י'ץ ו'ע'ל ז'ה ל'א' י'ת'ח'י'ב' מ'יתה ע'ל כ'מו' ז'ה ה'ע'מ'ור' כ'י ה'וא ס'פ'ק ו'יר'א'ה ל'י ט'כ'בר י'ת'ח'י'ב' ע'ל

ה'ג'נ'ב'ה ו'פ'ל ה'מ'ס'יר'ה א'ע'פ'י' ט'ה'נ'ג'נ'ב' י'ס'ן כ'י ד'רך ה'ג'נ'ב'ה ו'ה'מ'ס'יר'ה ב'ז'ה ה'א'ו'פ'ן ה'יא י'ו'ת'ר ב'י'ס'ן

מ'מ'ה ס'ה'יא ב'נ'ע'מ'ר ו'ז'ה מ'ב'וא'ר ב'נ'פ'ט'ו ו'א'ור'ס' מ'ה ט'ט'ט'ט'פ'ק ל'ח'כ'מ'י' ה'ת'ל'מ'ור' ה'וא מ'ה'ע'מ'ור' ו'ז'ה ה'וא

ב'א'מר ב'יא' מס'הדר'ין ב'ע'י' ר' י'ר'מ'יה ג'נ'בו ו'מ'כ'רו כ'ט'ה'וא י'ס'ן מ'הו' ו'ג'ו' ד'רך ע'מ'ור' ב'כ'ך א'ו א'ין ד'רך

ע'מ'ור' ב'כ'ך ו'א'מ'רו ט'ס ו'ת'ע'ו'ק ל'י ד'ל'י'כ'א ע'מ'ור' כ'ול' ו'ח'ש'רו ל'א' י'מ'י'כ'א י'ס'ן ד'ג'ו'א ע'ל'יה כ'בר נ'תבא'ר ל'ך

ז'ה ט'ל'א' נ'ט'ת'פ' ל'ס'ו'ל' ו'ז'ל'ת ה'ע'מ'ור' ס'יה'יה כ'ט'ה'וא י'ס'ן א'ס ד'רך ע'מ'ור' ב'כ'ך א'ו א'ין ד'רך ע'מ'ור' ב'כ'ך

ח'א'ור'ס' ה'ר'ב' ה'מ'ו'ר'ה י'כ'בו'ר' ב'ז'ה ס'כ'ר'ת מ'ק'ו'ב'ל'ת ל'כ'ב'ר'ת'נ'ו ו'מ'ה ט'י'ד'מ'ה ה'וא מ'ה ס'כ'ת'ב'ט' ו'ז'י' ס'פ'ק

כ'ט'ה'וא י'ס'ן מ'הו' ו'ג'ו' ד'רך ע'מ'ור' ב'כ'ך א'ו א'ין ד'רך ע'מ'ור' ב'כ'ך ו'א'מ'רו ט'ס ו'ת'ע'ו'ק ל'י ד'ל'י'כ'א ע'מ'ור' כ'ול'

ו'ח'ש'רו ל'א' י'מ'י'כ'א י'ס'ן ד'ג'ו'א ע'ל'יה כ'בר נ'תבא'ר ל'ך ז'ה ט'ל'א' נ'ט'ת'פ' ל'ס'ו'ל' ו'ז'ל'ת ה'ע'מ'ור' ס'יה'יה כ'ט'ה'וא

י'ס'ן א'ס ד'רך ע'מ'ור' ב'כ'ך א'ו א'ין ד'רך ע'מ'ור' ב'כ'ך ח'א'ור'ס' ה'ר'ב' ה'מ'ו'ר'ה י'כ'בו'ר' ב'ז'ה ס'כ'ר'ת מ'ק'ו'ב'ל'ת

ל'כ'ב'ר'ת'נ'ו ו'מ'ה ט'י'ד'מ'ה ה'וא מ'ה ס'כ'ת'ב'ט' ו'ז'י' ס'פ'ק

השרש

הכג' הוא שיהעבור הוא אבר
 מאברי האשה ולזה היה ענטי
 טגף האשה וייטמו ילדיה ממון טאם היו הטובי
 רכשט היה ראוי שיהיה בהם חוב מיתה והיה זה
 כן לפי שהעוב' הוא נזון מהרס ההוה בכבר אמו
 כמו הענין בשאר אברי אמו . כבר נזכר זה בה'
 מקמא ובט' מסנהדרין ובמקומו רביס מיהתו מו'
 והוא מה טרטיס הכולליס

השרש

הכר הוא שיהנזק והיעשו הוא
 ראשה ורמי הולדות רככל
 כשהיה לה בעל כי התורה וכתה לו ב.ט . ואולם
 חס מת הבעל יהיו רמי הולדות גכ' לשה . והיה
 זה כן כי לא וכתה התורה ברמי הולדות . כי אם
 לבעל לא ליורטי וזה כי אין האשה נקטת רהס .
 ולפי שהולדות הם כמו אבר מאבריה הנה יהיו
 רמי הולדות טלה . והנה יתבאר כי הנזק והיעשו
 לה לפי טלה וכתה התורה לבעל לא ברמי ולר'
 טיט לו יעבר וטרת בהיותם ולא יחסר בהפקרס
 מגוף האשה . ואולם מה שייחסר מגוף האשה
 בהפקרו ראוי שיהיה ראשה וכן היעשו החו' יהיה
 ראשה לזמת הסכה ואולם הסכה הוא לבעל אם
 היו מעטה ידיה טלו וכן הענין בעבר נברי' כי
 מלאכתו היו לרבו וכבר נט' זה בג' מקמא . ומזה
 יתבאר סכפר האשה הוא ליורטי האשה אם הרג
 אותה טור מוטד ולא לבעל ונתב' זה בר' מקמא .
 והנה התבאר מאורו הרברים שהבטיה הוא טלה
 וכן יראה מהתוספתו בצרף ג' קאבות כזיקין
 ומהמטינה בו' מכתובות . כי החולק על זה הרעת
 טס הוא יחיד וכן הענין בתוספתא . ואולם הרב
 המורה פמטך לרברי היחיד לפי טטטמו ונתנו
 האמוראים להקטנות ולתרון על רעתו מהנראה
 בעיני טאין כח במסו ומתן ההוה לרחות הדעת
 הנוכ' בזה במקומו והוא מה שנתב' מזה בחמיטי'
 מקמא אסר יחויב שיהיה הבטיה לכל בני המטפ'
 ואמרו התם לא גופיה מאטיתו גופיה היה מחויב
 שיהיה הנזק טלו כיון טאטיתו היו גופו או טיהי'
 לו חלק בפנק וזה רוחה מה טטוכ' מזה בח' מקמא
 ובז' מכתובות ולזה הנראה בעיני טאין הלכה
 כרברי' מותו היחיד כי לא נראה תלמוד ערו' מפטי'
 טיטי' דחיקי כמו טכתב רבינו החיי' ול'
 ואם היה לא יהיה זה מן התורה
 ולא מתקנות חכמים

השרש

הכה' הוא שיהמכה טין עברו או
 אמתו הכטעניס ושיחתה או
 טיפיל טן עברו או אמתו הדומה לפין טאיטיח
 חוזר והוא הטן טאיטו טן טלחלב חייב לטלחם
 לחפטי' . וכן הענין בשאר האברים הדומים לטן
 ועין טיהס ראטי אברים וגלויי' כמו ראש החטס
 וראטי האזניס וראטי האזכבות מן הידים
 והרגליס וראש הכרוע באד' וראטי הדרי' באשה
 ולפי טלה אמ' בהס לחפטי' יטא ולמדנו טיהס
 חסריס טלוח וענין הטלוח הוא שיכתוב להס
 טיטר שיחרור כמו טאמר בטיפחה חרופה או
 חפטיה לא נתן לה ומכס למדנו טאין דיטן דין
 המטוחרר ער טיגי' עגט שיחרור לידס והל' מבז'
 טענין השיחת האבר יאמר על ב' פטס האחר
 טיטיזיתנו מעטיות הרבר הטבטי המיוחד לו
 כילו תאמר טיסמוז את עין עברו אלא טיהטן עדי'
 קיס והוא נזוק והוא חלק מהבחי' והב' טיטיחיתנו
 מהיות חלק בח' כילו תאמר שיתמק עיטו בחבור'
 ואי זה חלק שיהיה מילו הוא קרוי השיחתה כבר
 נתב' זה בא' מקרוטיין

השרש

הכו' הוא טאיטו חייב לטלחם
 חפטי' אם לא היו מיוחדים לו
 ויתכנין ויכה בגופס טטאמר וכי יכה מיט' את עין
 עברו וזה שיהיה כלו טלו ויכה עיטו טיהיא הכאה
 בגופו ויתכנין לזה אבל אם זרק אבן ונתכחון
 לזרוק בכותל והכה עין עברו או שחרס מוט
 בגולת הכמה בגופס כמו שהכה באזר מעגר טיטו
 וסמאה כנגד אונטו וחרטיה או טלה היה הנכר
 בכללו טלו לא יתחייב לטלח' אותו חפטי' וכבר
 נתבאר זה הטרט בא' מקרוטיין וכב' מבבא קמא

השרש

הכו' הוא שיהחובל בעברו
 כטעני טלו בחולת זה האופן
 פטור אפי' אם המיתו בטיטט ומת תחת ידו ופמיר
 יוס או יומיס פטור טיהרי הוא קטיטו ולזה הוא
 מבואר טאם חבלו בו אחרים טטלמין הרבריה
 לרבו כבר נתבאר זה הטרט בח' מבבא קמא

השרש

הכח' הוא שיהמפיל טן עברו ואחכ
 סמו עיטו או חבל בו יפול ספק אם
 נתחייב לו רמי טיטו לפי טאיטו טברו בעת ההיו
 כיון טיהוה חייב לטלחו או לא יתחייב לו רמי טיטו

הפוטטס יותר בהגנת הנזק לו כאלו תאמר שזוהי
את האבן והריכז את חזו מקבלה או סכנס
לרשות המזיק שלא ברשותו והזיקו בסגגה וכן
הפנין אם היו טניהס בפדרגה אחת מהפטישה
ונה מבואר בפטור חיובו כב' נתב' זה' בח' מקמו
וביג' מסהרדין

השרש

היו הוא סהסגגה שיה' למט'
מהסגגה שיתחיי' פליה גלות
כלן תאמר סהיא קרובה למטס כגון טנפל מן
הגג ברוח טוינה מימיה והזיק . והנה לרבוה ט
סגגה מהוהיא פליתי' לראש הגג במקום שיתכ'
טיפילתו הרוח טוינה מימיה חפשי' שלא תקרה
רק על המפט וכן אם היתה אבן מונחת בחיקו
והכיר בה וטכחה או שלא הכי' בה מעולם ושטר
ונפלה והזיק הנה באלו לא יטלס כי אם הנזק לב'
כי התורה אמרה יד תחת יד רגל תחת רגל . ממ'
יטלס הנזק ונתב' שור מזה ממה שחייבה התור'
ברמי הולדות ולא יתחייב בר' רברים הנטאדים
כגון טפסכוון לורוק טתיס' וזרק ר' והזיק האטה
סהיא סגגה קרובה למטס וראוי להיות כן ונה כי
הסגגה והמויד חייבין בלו הרברים זולת הבסת
שלא יתחייב בו כי אם המויד והאנטס פטור מכלס
כמו סהתבואר בסרטיס' הכוללים . ולזה ראוי שי
סיהיה הסגגה קרוב למטס חייב בקצת ובקצתס
לא וראוי סיהי' מה סיתחייב בו הוזה הנזק כי הוא
הרבר היותר ראוי לסלס כי ההזיק בו הוא יותר
נגלה פס סהוא טהג' גם בממונו סהזיק . וראוי
כלא יטלס ממנו טמס היה בנה הנזק יד אח' הוא
פוטטס בו הנה יתחייב הטיכ' כלן תאמר סהפילר'
חברו מדאט הגג והזיק או טביס כלים או ארס
אזילו בטת סהוא יטן והזיקס היטן בתנועתו
בעת הסנה ונה מבואר חיובו מור' כבר נתבאר
נה הסרס בה' מקמו ואירוסלמי' בטי' מקמו .

השרש

היח' הוא טילן הה' רברי' סמי'
לפי מקבל הנזק וולתי הבסת
סטימין אותו לפי מקבל הנזק והמוזיק . והמטל'
טמס חסרו אבר כגון טקטט ידו או רגלו סמין
כמה נפחת ערך אדם כזה אם ימכר לעבר מפט
חסרון האבר ההוא וזהו הנזק ואחר זה מסלס
והיכשר בסטימין כמה היה אדם כזה נותן פולת
יחוסר ממנו ונה האבר בזה האופן המיכשר אך
הוא יחוסר ממנו בסס שלא יכשר בו כי אם

יכשר מעט והוא מצוה טיכר מה סיהיה הנזק יותר
משוטג ויותר עשיר יהיה ערך היכשר יותר רב .
והטבת סמין לפי מה טבטורו ממלאכתו כל ימי'
חליו לפי המלאכה סהוא יודע בה אם לא חסרו
אבר מיכשרין לפי מה טבטורו מהמלאכה טיכר
לעשותה בזולת האבר ההוא כל ימי' חליו אך רמי'
מלאכת האבר ההוא טכלר' ברמי' האבר ההו' וכן
ידי' סיהרפוי' יהיה מתחלה גכ' לפי משלת הנחבל
כי כבר יתחלפו הרפואות הלקוחות אם דרך הפה
אם מחוץ לפי מנהג המקבל הרפואה והיותו טג'
או הפך והבסת מיכשרין אותו לפי המביט
והמתביט ונה טמס היה המביט פחות ונבנות
יהיה הבסת יותר גדול ממה סיהי' אם היה נכבר
וכן אם היה המתביט נכבר הנה בטתו יות גדול
ממה סהיה אם היה נבונה כבר נת' זה' בח' מקמו

השרש

היט' הוא טאומדין מה סהזיק
בו אם יטי בו כרי להזיק פבר
נתבאר זה הסרס בח' מקמו .

השרש

הכ' הוא שלא יתחייב בריט'
אר' אם הזי' בחברו כטהבטימו
או טיעק באונט וחדסו כיון שלא נגט בו ברבר
טרגט ואיני רומה לאבן או לאגרוק שאמר תורה
וכן אם ביסו ברברי' פטור טאינו דומ' למה טאמ'
תורה וסלחה ירה והחזיקה במביטיו כבר נתב'
נה הסרס בח' מקמו

השרש

הכא הוא סהסגגה אח' אטה
בכוונה ריכמו ילריה ולא מתה
מיטלס רמי' הולדות זולת מה סיתחייב מפטי' סה
טהזיק בגוף האטה לפי מה טיקרס טיטור' יהיה
אסון פטטי' פטטי' וגו' ואם מתה פטור מרמי' זולת
טהרי' הוא חייב מייתה אם היה מויד ולא יתכן
סיתקברו בפעל אחר בעיטו פטטי' המית והממון
יחר כמו סהתבואר בסרטי' הכוללים ולזה אמר ואם
אסון יהיה ונתת נפס תחת נפטי' ולזה הוזה מבואר
סאשפ' סהמיתה בסגגה פטור מרמי' הולדתו לפי
סהעטס הפועל הוזה תחת אם חיוב מייתה אם פטור
ולא יוכל להגי' אל פטטי' הממון כבר נתבאר

השרש

הכב' הוא טמס לא נתכו' לאטה
אשפ' סמת' חייב ברמי' הולדתו
לפי טאין בנה הפעל פטטי' המיתה כלל כמו טיקר'
כבר נתבאר נה הסרס בר' מקמו

א לכתרה עליה ולזה לא יהיה ריון זה הממון
 ריון טוהר הממון שיהולכים בממון להקל על ה
 מטילם אותו אבל טוהר להחמיר כדי שתהיה כ
 שפיה לבטלים ומזה יתבאר שמי שחינוך ראו
 לכתרה פטור מלשלם את הכפר כמו ההר והטו
 הקטן כבר נתבאר זה הטרט בר מוקמו ומזה
 המקום יתבאר שמי שיהוא גורם למיתת חברו
 אשף שלא עשה זה ביריס חייב מיתה בירי טמים
 באור התאמר אם שטה בו את הכלב או שהשיך בו
 את הנחש או טכפתו והניחו ומת ברוב ובצמח
 או שמישלם כפר כי גרול עוננו מנשא בכפר וזה
 כי הטיעור מהפטיעה אשר יכופר בו הדס
 לבטלים בכפר הוא למטה מזה כבר נתבאר זה
 הטרט בתטיעי מסנהדרין

השרש

הלו הוא שיהטור המוטור ש
 סימכרוהו בעליו חו לתמותו
 שנומי והוטור בבטליו וזה לא הזער בבטלים
 ולזה חייב פוטעים בזה פטיעה יתחייבו עליה
 כפר נתבאר זה הטרט שטי מכתב קמו
השרש הלו הוא שיהטור המוטור להמי
 בני אדם ברי כונה להזיק ב
 באופן שמי חייב מיתה לפי מה שביארנו הנה
 הבטלי חייבי בכפר או כל טל עבר אם המית את
 האדם ולא שמרוהו וכיון שהו מועד לזה והמטיל
 על טל שמרוהו וכיון שהו מועד לזה והמטיל
 טהיה מוכר להרוג את האדם בהיותו מתכוין
 להרוג הבהמה רל שכבר קרה לו זה המקרה ג
 פעמי או שהיה מועד להתחכך בהטלים להנחתו
 ועדי התחככו בהם יפילם על בני אדם וקרה לו
 זה ג פעמים ואעפי שיש למספק טיספק בזהו
 ויאמר שזאת פטיעה היא למטה מהפטיעה אש
 לבטלי בטור המוטור למזיק בזונה ועוד שיהטור
 לזכרה נתינת הכפר אם לא כשהטור יסקל הנה
 משנ טהכפר הוא כפרה נטיפוט בספקו להחמיר
 כדי שיהיו הבטלים טקיים משון יכבר נתבאר זה
 הטרט בר ובה מקמו ומזה המקום יתבאר שחם
 נכנסה הבהמה לרשות הטוק טלח ברשות הטוק
 וחדס של גבי תיטוק ורדסה בדרך הלוכה והרדגתו
 הנה הבטלים מטילמין את הכפר ופי שהרדגל מ
 מזוהת להזיק דרך הלוכה וברשות הטוק יתחייב
 על טוק הרדגל כמו שיתבאר והנה היו הבטלים
 פוטעים בזה לפי מה שיתבאר מפני טלח שמרו

בהמות מלהכנס ברשות הטוק יתחייב על טוק
 הרדגל כי הדבר ידוע שהאדם מטיס בביתו טפר
 וכליו והם מוכנסים להטוק ברדגלי הבהמה הנכנסה
 טס בזולת ידיעתם כבר נתבאר זה בג' מכתב קמו

השרש

הלח הוא שיהטור המוטור ש
 טיהמית האדם ברשות המזיק
 יהיו בעליו פטורים מן הכפר שיהרי לא היו לו
 לכנס טס ולזה לא היתה בזה פטיעה לבטלי אך
 הוא פוטע בעצמו כי אין לבטלים להטלות על
 דעתם שתזיק לאדם שחינו מבתם בביתם אך אם
 נתנו לו רשות להכנס טס הנה הם פוטעים טלח
 שיהטור טלח תזיקהו כבר נתן זה הטרט בב' מקמו

השרש

הלח הוא שיהכפר הוא רכי
 הנהדג לפי מה שיטפטוה
 הדיטין טי ונתן פדיון טפטו ככל אשר יונית עליו
 וזאת השיתה יתחייב שתהיה כבר כי הם וטור
 יטי להם כח בזה הלח תראה כי גם ברמי הולדות
 טתלה העטין בבטל האטה אמר ונתן בפלילים
 ויתבו טיהם דמי הנהדג לא דמי בטל הטור טימס
 היה העטין כן לא היה מתחלף הערך בין שהמית
 יטורחל בין שהמית עבר עברי כבר נתבאר זה
 הטרט בר' מקמו ובג' מיתוספת קמו

השרש

המ' הו' שיהטור המוטור שהנ ת
 והיה טור טל שותפין הנה כל
 אחר מהטותפין יתחייב בכפר טלס מי לכל אחר
 יטי טפט וייכרך לכפרה שתהיה פדיון טפטו
 ולא נתבאר מלשין התורה שישלים פדיון טפטו
 המזיק בפחות מטוק טלס ולזה ישלם כל אחר
 כפר טלס משנ טיהכפר הוא לכפרה הנה פליך
 בספקו להחמיר כבר נתבאר זה הטרט בר' מקמו

השרש

המא' הוא שיהטור המוטור ש
 התורה שיהיו בעטין הערת
 הטור תטאים מיטור הזמן ומיטור הדבר הטוק ומיט
 זמני הערה בבטליו כבר והנה מה שהו מיטור
 הזמן הוא שכבר יראה ממה שדקדקה התורה
 בטגיות הטור שיהיו בימים ריכופים כי טור
 שיהוא מועד להזיק בזמן מה חינו מועד להזיק
 בזולתו והמשל טאס נגח ג' ימים זה אחר זה
 הוא מועד לכל הימים וכן אם נגח טילט טיבות
 זה אחר זה הרי הוא מועד לימים השבת לבד וכן
 אם נגח מי ימים לימים ידמה שכבר טיטלות
 בטור ההוא לחה מה תב' יהיו

כיון שהוא מחוסר גט שחרור ידמה שכבר יקרא
עברו הוא חינו במדרגת העבר לא יכטרך לו
מינו גט שחרור כיון שהו ספק המוכיח מחביו
פלו הרמיה וכבר נזכר זה הסדר בר' מסנהדרין
השרש הכפ' הוא טלא ינהג דין הייבי
בסין ועין בעבר אמה עבריה
כי אין גופס קטרי לחרון אבל יתחיי להם ה' דברי'
לבר מה טייסבותו מן המלאכה בפת חסד
מלאכתו טלו ולזה יהיה חלק מה לחרון בנזק
חס היה הנזק בחסרון אבר טייבטלו בסבת ח
חסרונו מהמלאכה כמו היר או הפין ומה טירמי'
להם ודרך החלוקה בזה טילקח במה טייסולס
לעבר העברי מאלו הה' דברים קרקע ויהיה רבו
אזכר פרוטיו כל הזמן שיהיה מלאכתו טילד וכך
הרין בבת הקטנה וחס חבל בה האב או וולתו
כי מפט טיטולט במכירתה הוא מבחור טמטטה
ידיה טלה ולא יהיה לחב חלק בנזק הפוחת וזו
מטטטה והוא הנזק חסד יחוסר בו אבר וטביתה
ממלאכה כבר נתבאר זה בח' מקדוטיין ובח' מקמח

השרש הל' הוא טאטת הזרס או במו
טחבל בהם הוא או אחר וזכ'
בה' דברים וולת הטבת טלח תוכה בו האמה חס
היו מטטה ידיה לבטל וזה מבוח בנפטו כי חינו
טליט למכור את בתו כמו טבעארט כבר נתב' זה
הסדר בח' מקמח

השרש הל' הוא טטור איס או חטה
טנגח איס או חטה ביטראל
גדיליס או קטיטס או עבר או אמה זמת ויהיה זה
בררך כונה להניק לזרס או טהניק ביצר אחר
חזמ' לזה כמו הרחיפ' והנגיפה והבטיט והדביטה
כי הכונה בהם להניק והמית את הזרס הרי
הבהמה נטקלת בבד ובפליס פטומיס מן הכפר
טט' סקל' יסקל הסוד חזולס טאין הברל בזה בין
טהמית גדול או קטון ומ כבר כנעני הרי הוא
מבוח חזולס טיכרין טיהיה מתכוין להניק לזרס
הוא מבוחר ממה טטאמ' כי יגח טוד את איס ומ
זת חטה טיהיה מתכוין לגח זרס או זת חטה
ולזה יתבא טחוס נטכחן להרוג זת הבהמה והרג
זת הזרס פטוד מהמיתה וראוי היה להיות כן כי
לח נטקל לח לט' מידה טלח ימית אחרים ואין
ג'רא מזה טלח ימית אחרים טהדי לח נטכחן לח

לבהמ' כבר נתבאר זה בח' זכר' מקמח
השרש הלכ' הוא טהטור טהרג זת
הזרס טהזו טרפה חינו נטקל
טטאמ' זרס או חטה יטח טרפה טכבר היה מת
קדם זה כי הטרפה אי חפטיר טיחיה כבר נתב' זה
הסדר בר' מקמח

השרש הלכ' הוא טהטור טהרג ג' בני
זרס בזופ' טיהי מופר להרג'
הזנטיס והזער בבטליו בבני בר' בזופ'ן טידע
כי טוד נגח הוא ולח טמרהו בעליו כרזוי הסוד
נטקל והבטלי' מטלמין כפר לזרסיו חס היה יס'
ול' טקליס לחרון חס היה עבר כנעני טט' חס טוד
נגח הו' מתמו' טרליו והזער בבטליו ולח יטמח
הטו' יסקל וגס בעליו יזמת והנה דין הטו' הטע'
ודין הריות המוערות מתחלתן הוא ח' כמו החב
והזרי' והנמד והדומה להם טיהם מופרי' מתחלת'
להריגות הזנטיס כבר נתבאר זה בח' זכר' מקמח

השרש הלר' הוא טהטור טאין לו בפליס
טהרג זת הזרס נטקל וזה כי הוא
מבוחר כי דעת התורה היתה בזה לסלק ההיזקס
ולזה לח התנה בטור הנטקל טיהיו לו בפלי' אבל
חמ' כי יגח טוד ולזה חמד כי יגח טוד זרס כמו
טחמ' בטור טהניק טור חזולס במופר לחייב זת
הכפר הזכיר טיהיו לו בפליס כי בזול זה לח יהי'
חיי' טה' כפר כבר נת' זה בר' מקמח ובהנה הבוחר
ית' טהטוד טנגמ' דינו לסקילה טנתמד באחרס
כלס נטקל' כי התורה חייבה לסלק ההיזק' טכין

הזנטיס וסשק טל תורה הרין בר' להחמיר כמו
טנת זה הטרס בטרטי' הכוללי' חך חס לח נגמד
דינו פטוד כי אין דרך לגמד דינו מה טלח זכר'
הסוד בב' טב' זה בט' מטטהדי'
השרש הלה' הוא טהכפר הוא כפרה לזה
טהיו הפבליס חייבין מיתה ביד
טמיס מפטי טלח טמרו בהמוקן טחוס היתה ביד
זרס לח היה רזוי' טיעתק דינו אל הממוקן והי'
זמ' הזמד חס כפר זזת פליו וגו' וזה כי דין טטס
הגוף ודין טנט הממוקן מתחלפין טכלית החלוקה
הלח תרחה כי גס לפטוד מהגל' הדרכי' בטנגה
דקרקח התורה טלח יקחו כפר לפטוד לטס לט'
מקלטו כט' טלח יקח כפר לפטוד ממיתה ביד'
כבר נתבאר זה בח' מסנהדרין ובהיות הפנין כן
הוא מבוח טוחת המיתה בידי' טמיס והכפר הוא

הדין בטוברים כי לא הגיע להם טו' מותם בהויה
 טרדין כבר נתבאר זה בח' מקומות ובוה יתבאר ט'
 טטור טיחבל בארס מטילס נון טילהאבר טיהזיק
 ממנו הוא טרלס ההויה וזה יתבאר גכ' מיזר אחר
 וזה כי במקום טיהוא יתור בלתי דמוי טיערך
 בממוץ חייבה התורה לטילה כפר קטיוזיק באבר
 אחר מחברי הארס יחוייב לו מהתורה טיטלס מ'
 ממוץ והוא טבואר טימה טיתואר מזה מחייוב
 נוקי טור בארס והוא טרלס הנזק לא הד' רבדים
 הטטורים טיתחייב בהם ארס טיהזיק בארס לא
 יהיה דינו כי אם דין הממוץ וגכ' הנה בין בכוסה
 בין טילא בכיטה כי לא הבדיל בין ארס לטור כי
 אם במיתה כמו טטור טיהזיק לא יתחלק בו דין
 החבל אל כי כבל אחר מהס יטילס נזק כמו טית'
 כן העטין בטור טיחבל בארס אבל ביורה התור'
 ט'ומי נזק בהמתת הארס וממנו טילמד זה הדין
 בחבלו בו מקל וחמר . ואולם לא טתחייב תס
 בחיט נזק לפי טיהוא נסקל ואי אפשר להטילס
 חטי נזק מגופו . אך בחבלת הארס כמו טזכרה
 זה באר טיהזיק לארס כי אין הבדל בו בין המית'
 לטוקין בחיוב טרלס הנזק והוא מבו טוין הבדל
 בהבלות הטור בין טיהו בכוסה ובין טיהזיק בלוח
 כוסה טיקרי הארס בטוקי בודו חייב מעפי טוי
 מעטרי בו כוסה להזיק ואולם בהמתת הארס חייב
 טתהיה בכוסה לפי טהטור נסקל וזה גס כן טלמי
 מואס טיהזיק בארס טילא זכרה בו התורה כוונה
 טי אס בהמתת לא בטוקין כבר נתבאר זה בג' מ'
 מקמא ודמוי טיתרע טימס נגח הטו המועד טפת'
 טטנת ויטמי ילריה מטילס דמי ולדות לארון כי
 טטפו הס זכילו הזיק ממנו למה זה דומה לטורו
 טתגח פדרו טל חבירו ויטמו עוברין טיטמעייה .

השרש כבר נתבאר זה בה מקמא
 המו הוא טיהטור מינו מוכר
 לטויקין טיהביומו האנטים
 להזיק כמו העטין בטור האטטורין אל טלמדוהו
 לטחק עס טור אחר טטל כי יגח כי יגוף טיעטיה
 זה מעטמו לא טיגיחוהו או טיגיפוהו ולזה הוא
 מבווד טמס הרג וזת הארס בזה המופן מיט נסק'
 כבר נתבאר זה הכרטי בר' מקמא וזס היו לו בח'
 אחר הוא מוכן להזיק בעטט הערה יעירוהוה
 האנט' טומנס טמלטיס ממנה כמו העטי בכלבי
 אטרי יטובו בטמנס אזהיות הכריקה אף על פי

טוין כונת מויטמי האזהיות מפייהם טיעוררו א
 אזהו להזיק הנה מין דינו דין טור האטטורין
 כבר נתבאר זה בב' מקמא
השרש המו הוא טיהטור טבעלי
 פטורין אס הזיקו כמו העטין
 בטור טל חרש טוטה וקט' אס הזי פטור מלטרלס
 לחיט יהיה ממונס חמור מגופס וזה כי לא
 יתחייב הארס בטוקי ממנו טיהזיק אלא מפטי
 טיהוא פוטע בטמירתו כבר נתבאר זה הכרטי
 בר' מקמא

השרש המח' הוא טטור תס טל חיט
 או טל אטה טיהמית טור
 רעהו או הזיקו בטגיפה או נגיחה או רבייכה או
 בעיטה או נטייכה הנה הבטלים מטילמין חיטי
 מה טיהזוק בטבת ההמת' או החבלה מגוף הטור
 המזיק היה טוה מעט או הרבה טיט כי יגוף טור
 מי אט טור רעהו וגו' ואחר טור ואחר טואר
 בעלי חיים טיזיקו באופן טירכס להזיק ואחר
 טיהמיתו או חבלו כי הכונה כלה היו להסיר
 הנזקים מבין האנטים והוא מבוואר כי בכלל מה
 טיפוחתו המיתה יהיה טכלל טטר הויטמת הטבלה
 מהמקום טיהפילה טס כי אם היתה במקום עמיק
 ויטטרך לטכור האנטים להיטמיה טסס ובכלל
 הנה טכור הטרח בהבאתה למקום אפטי טיתמכר
 בו דמוי טיגרט מרטי הטבלה כבר נתבאר זה בח'
 מקמא וממה טיזכ טיהתס מטילס חיטי נזק מגופו
 יתבאר לנו טיטי לחיט הנזק טיהזוק טיתפנו בטור'
 ההוא ויתחייב בטוקין טיזיק אחר זה לפי החלק
 טהיה לו בו כבר נתבאר זה בר' מקמא .

השרש המט' הוא טיהטור לא יתחייב
 בטויקין ברשות המזיק כי אין
 לבטלים פטיעה בזה כיון טיהכניס הנזק טורו או
 כליו טס טלא ברשות הבכלים . וכבר יתבאר לך
 אמת זה כי התורה דקדקה בטוקי טין ורגל טיהי'
 היזקס ברשות הנזק כי או בעל הפחת הוא בלתי
 פוטע בזה . ואולם ברשות הרבים יהיה פטור כי
 דרך הבהמות ללכת ברשות הרבים ואין דרך
 האנטים להטיח כליהס או פרותיהס ברשו הרבים
 ולזה יהיה הנזק הוא הפוטע בזה לא המזי ומזה
 יתבאר טיטל נזקי קרן והדומה לו יתחייב ברשו'
 הרבים וכטי אס הזיק ברשות הנזק כבר נתבאר זה
 הכרטי בו' מקמא

להזיק התעורר בזמן ההוא לבר ואולם מה שהו'
מיצר הנטיח הוא שכבר ידמה מלשון התורה גכ'
כימוצר למין מה אינו מוצר לזולת המין ההוא
כילו תאמר שהמוצר לארס אינו מוצר לבהמה
ומוצר לטור אינו מוצר לחמור ולא זכרה התורה
במוצר ובתם נגיחה במין אחר רל בשו' שהמית
הארס זכר נגיחת הארס במוצר ובתם וכן הפטי'
בטור שהזיק טור ולזה ידמה שהמוצר למין אחר
אינו מוצר למין אחר ואולם אם נגח טור חמור
וגמל הרי הוא מוצר לכל המינין כמו שהמוצר
לג' ימי ריבופים הו' מוצר לכל אחר מימי הטבוע
וכזה הו' הפך יתבאר גכ' שמוצר לטור אינו מוצר
למית' ושהמוצר לזגח אינו מוצר לזג' או לטור
או לרביץ או לבעוט ומזה יתבאר שמוצר לקרן
ימין אינו מוצר לקרן שימאל כבר נתבאר זה בר'
מקמא ואולם מה שהו' מוצר ומני התער' בבטל'
כי יראה מלשון התור' במופך מה שייכשר' שיהיה
ההטרה בבטלים בג' ימים שניזמ' או נרע כי טור
נגח הוא מתמול טל'טוס והוא מפטר' ששכ' מ'
מתמול טל'טוס ל' ההורשה והוא מפטר' גכ' שיהי'
שב' ל' הנגיחות לבר ולזה יהיה בזה התנאי ספק
ובממון נשפוט בו להקל כבר נת' זה בב' מקמא'
ובכפר נשפוט בו להחמיר רל' שכבר נשפטהו
למוצר מפ' שהטור העדים ג' הטרויות ביו' אחר
לפי מה שיראה לי בר' מקמא וירמה גכ' טבמה
שקדקמו בתנאי הזמן והנטיח נשפט להחמיר
בשטין הכפר כי יש לחמיר שיאמר שלא אמרה
התורה מתמול טל'טוס אלא לתנאי שלא תהיינה
הנגיחות יחד כי לא יהיה מוצר ולזה אמ' מתמול
ט' טוס להורות שיכריך שיהיינה הנגיחות זו
אחר זו כי הג' ימים לא יתכן שיהיינה יחד ובוזה
ית' שט' בטור המוצר להדיגת הב' מוצר להריג'
הארס שטאמ' ואם טור נגח הוא מתמול טל'טוס
וכזו נגח קרינא כזה' וכן אם הוא מוצר לחבור
באנטיים חבל של סכנה מפטר' שיקרא גכ' טור
נגח ויתחייבו בכל' זה הבטלים כפר מספק שהרי
הם פושטים כשלא שמדוהו כרומי אחר שכבר
ירעו בו שהוא נגח באחד מילי הפטים' וכבר נת'
זה הסרס בר' מקמא' ומזה המקום יסור הספק
אין יתכן שיבא לתלומי כפר טור שהרג את
הארס כיון שהוא נסקל בהריגה הראשונה שהרי'
כבר יקרה זה גכ' כשהרג בני ארס טרפה שהרי'

אני קורא בו טור נגח כשהיו הפדים מכירים בשל
הטור וויכ' מכירים את הטור אך הם מכירים מ'
מתגוננותו ומראהו ותארו ברמותם זה מרחוק
שטור אחר הוא שנגח ג' הנגיחות וזה יבוא בשל
הטור אל שיחויב לשימו' כל השורים אחר לו טס
וכשלא שמרס כלם הוא פושט נתב' זה בר' מקמא
ואין ספק שואם חור בו הטור מנגיחת מה שהו'
מוצר לו הרי הוא תס' שלא יאמר בו טור נגח ה'
אבל יאמר בו שכבר היה טור נגח' וזה יתבאר
כשהיו הטיטוק ממיטמי' בו וזו מוזיק הרב'
שהוא מוצר לו בעת שהוא מוצר לו כבר נתב' זה
בב' מקמא

השרש

המב' הוא שהטור הטורפ' אינו
נסקל וכן אם היה כל אדם ט'
טרפה וזה כי הסקילה היא להמית החי וזה הוא
חשוב כמות וכבר נאמר בבטליו יומת יבא זה
שהוא חשוב כמות כבר נתבאר זה הטורפ' בתשט'
מסנהדרין ויראה לי שאין ראוי לבטלים לזרוך
בתוך ביתם שטאמ' ולא תטיס דמים בביתך וכן
יבטלוהו או ישמדוהו סימיר' מבעולה מוז' באוג'
שלא יוכל להזיק'

השרש

המג' הוא שאין גומרין דיני
של טור לא בפטי בשליו אס'
היו לו בטלים וזה כי התורה אמרה כי ההטרה
כבר תהיה בפטי בשליו שטאמ' והוא בבטליו
וכבר שהוא ראוי שיהיה בעל הטור עומד על
טורו לטעו' מה שאפטר' לו לזכות להכיל טמונ'
שלא יענש בלא משפט כבר נתבאר זה הטורפ'
בר' מקמא

השרש

המדר' הוא שהאופל מהטור
שנגמר דינו לסקילה מפ'
ששיחטו לזקה שטאמ' ולא יאכל את בטורו כבר
נתבאר זה הסרס בב' מפסחים ומזה יתבאר
שהוא אסור באכילה כי האכילה היא אחת ממיני
ההנאה ואין הברל בזה בין בטור ובטור וקאנ'
וטור חלקיו כי לא הזיק בבטרו יזר ממה
שהוי' באלו

השרש

המה' הוא שהטור שנגח את
האסיה וייכאו ילדיה פטור
מדמי ודרות וזה כי התור' ביארה בפסין הכפר
שהוא יהיה בקטני' ובגדולים' שהם טלמי ההויה
ולזה לא ימסך זה

ההוא בסבת הבור כסף ישיב לבניו כי כשעור
ההיוק ההוא והמת יהיה לו רל לפיוק כי זה
מן הראוי ריכזי טולו ישרל בכל הבור לא ההיוק
שנתחדש בסבת הבור ולזה יהיה אמרו והמת
יהיה לו שב אל הניזוק ולא אל המזיק וראוי היה
להיות כן שאם חתה אומר שיתהיה הנבלה למזיק
הנה יקרה מזה שיתפסד הנבלה כי המזיק לא
יריב להחזיק בה כדי טולו יחיי עיכמו בתטולומי
הנזק ההוא עד זובר הרבר על פי טריס ויחתך
הדין על יד בר והבטלים לא יחזיקו בה - ולפי
שמיטה טלהס ולזה היה מהיוטרי התורי שיתהיה
הנבלה לניזוק והוא יתירל למכרה באופ טולו
תפסד לא שבעל הבור חייב להוציא מטס
הנבלה רל טיהוא יפרע שכר ההוצאה ההיא כי
הוא גרס לו זה הנזק גכ והוא מבואר שהאיטי
והאטיה טוין בזה הדין שיטאמר בעל הבור
אולס רבר הכתוב בהווה כי הכונה היתה לסלק
ההיוקים באופן טולו יבא נזק מהארס לחברו
ואמנס הקטן והטוטה והחרש לא ינהג בהס זה
הדין כי מיטס בטי דעת ולזה כוונה התורה באומ'
וכי יפתח איטי בור להוציא הקטן ומי טידמה לו
טמיטס בטי דעת וראוי שיהרע טזה הדין לא ינהג
לא במקוס דטות רבח ההוא להורך כמו דטות
בעליו ודטות הרביס ומה טידמה לו טטאמ ונפל
טמה טור או חמור טיפורל בדרך נפילה ואין דרך
טיכנסו הטור והחמור טול ארס בביתו טל חברו
ועור טאין לו אטס פל זה והנה יתחייב על הבור
טהוא ברטות הרביס אטפ טמיט טולו לפי טולו
היה דטות לו להמיציא טס ההיוקים והנה אס
חפר ברטות הפקיר בורו חייב בטוקיס ההס
לפי טהוא בעל הבור ובכלל איך טיהיה טיהיה
הוא בעל הבור הנה הוא חייב בטוקי הבור טטא
בטל הבור יטולס אמנס אס הפקיר דטותו ובורו
לא יטאר בטאן יר יתחייב בעבורו בטוקי הבור
לפי טולו יתחייב על החפירה טכבר חפר בטלו
מיטו גכ בעל הבור וכבר יתבאר לך טהוא
יתחייב טל חפירותו בוד ברטות רביס ואטפ'
טמיט טולו טטאמר וכי יפתח איטי בור מגיר לך
טטל פתיחתו אותו הוא חייב ומפטי זה יקרא
בעל הבור כי הוא המיציא התקלה ההיא
וחיטו חייב פל טוקי הבור טמיטו
טולו לא אס המיציא התקלה ההיא מדעתו כילו

תאמר שפתח הבור או חפר אותו אבל אם היה
אוסס בהמיציאתו אותו פטור כמו שנתקל ונטבר'
בורו ברטות הרביס וראוי שיהרע טאחר הבור
ואחר טאר התקלות הרומות רל כילו תאמר
טהניח אבן ברטות הרביס ונתקל בה הבח'
בהליכתו ואחר טור וחמור ואחר טאר הבח'
ואמט רבר הכ' בהווה וראוי שיהרע טולו יתחייב
על מיתת טור וחמור אס לא היתה נפילתס לפי
הנהוג ריכזי טואס הין קטנים או כומיס או טויטי'
יתחייב על נפילתס לפי טאין דרכס להתבונן
בדרך אס יט טס מכטול אס לא ואולס אס הין
גרוליס ופקחיס הנה הוא פטור לפי טדרכס
להתבונן בררכיס לא אס נפלה הבהמה בלילה
או טירחפה בח ואחר טס או טהיתה אבן מיכל
הבור טנתקל בה ונפל או טנטפכו טס מיס מיכל
הבור והוחלקה טס ונפלה כי כטיהיה הטטן על
זה התואר יתחיי בעל הבור כי הבהמה היא כמו
אנרסה בזאת הנפילה ואס היתה לתקלה אחרת
בעליס יטלמו יחד בעל הבור ובעל התקלה ההי'
הנזק כי לכל אחר מיהס מבוא בהמיציא זה הנזק
וראוי שיהרע כי בהמתו טל ארס אס המיציא
תקלה ברטות הרביס הנה בעל הבהמה פטור
מלטולס הנזקין שיתחרטו מפטי התקלה ההיא
טטאמר כי יפתח איטי בור ולא שיהרע טור בור
וראוי שיהרע טמי טימטו בורו לכן דעת טייטמי'
אותו פטור מטוקי הבור שיטאמר ולא יכטטו והוא
הדין לטמירה טותטוה כמו הכטור כי כוונת התו'
מבוארת בזה הטטן

והנה אס כטוהו בכליו טל חברו ובא חברו ונטלך
הנה רל יפטרהו זה הכטור כי לא היה לו דטות
לכטותו בס וחברו כטיטולס טטולס ברטות
והנה אמרה התירה בור טייט
בו כדי להמית אקכל טייט בו כדי להמית ורזה
אס לא היתה בתקלה כדי להמית פטור מהמיתה
אבל הוא חייב טל הנזקיס לפי טכבר יט בו כדי
להניק וראוי שיהרע טואס נפל בבור ארס ומה
טבעל הבור פטור כי התורה כמרה דין המתה
הארס בטוד המוער מפטי טייט לו בעיכמו
התחלה ללכת ולהניק ואולס הבור אין
לו התחלה בעיכמו ללכת ולהניק ולזה לא טלמד
זה הדין בבור ממה טטא בזה בטור ואולס אס
נזק ארס בטפילתו בבור הנה יתחייב בטוקי בזה

טל הט

השרש

פ' הוא שהטור המוצר שישמרו
בעליו כראוי ויכח והזיקה
הבעלים פטורים שטמא ולא ישמרו בעליו והרי
שימרו ואם לא שימרו כראוי הבעלים מטלמס
נוק טלס מן המטלטלים או מן הצדית שבקרק'
כמו שהתבאר בטרטיס הכוללים שטמא טלס
יטלס טור תחת טור והנה הטימרה תהיה אם
קטרו במוסרה וטעל בפטור ברלת שיכול לעמוד
ברוח מיניה כי כטיהיה העטין בזה התומר הנה
יתבאר אין בו חפציות לפי הג' ה' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
לא היתה טס סבה שתחייבהו לימות כמו שהניחו
טס בחמה או שהניחו בזולת מאכל ומטקה
והיה רעב וכמו או שימסרה לחרט' שופה וקטין
שמינס בפי רעת כי או הבעלים פוטטים כילו לא
שימרוהו כבר נתבאר זה הטרט' בר' רבו מקמא
והנה יתבאר טולו התטולומין הס כסף או כוה
כסף מהמטלטלין או ממיטב הקרקעות שיהרי
התורה ביורה בבור שהבעלים מטלומין כסף
בטוי הדבר הנזק ט' כסף ישיב לבעליו וכטי'
שיתחייב בזה בנזק הטור שדרכס לילך ולהזיק
וזונתו להזיק ולזה הוא מבואר כמה שאמרה
תורה בטור מוצר טלס יטלס טור תחת טור
הריכין בו הטוי מה שהזיק לא שישפיר בטור ט'
שהזיק אם הזיק יותר מכרי דמיו ולא שיתן טור
שהיה טוה מנה אם הזיק טור טוה טכריס דינר'
והנה יתבאר ממה שטמא בבור שכסף הוא כטוה
כסף וכטי' שיהיה טוה כסף כי אין ערך הכסף מ'
מיצר עיממו כי אם מיצר הסגמות האנטים והנה
הטוה כסף שהוא ככסף הס המטלטלין שאפטר
לו להשתיקם בכל מקום שירצה או למכרם לא
הקרקעות אלא אם היו ערית שיקפצו עליהם ה'
האנטים לקנותם לחטיבותם כי אי אפשר לו
להשתיקם וזה הטרט' כולל לכל התטולומין הנז'
בתורה וזולת תטולומי המלוה שהתורה נתנה ה'
הבחירה בזה ללוה שטמא בחוץ תטמור והוא ש'
אשר אתה נטמא בו ירכיז אוליך את העבו החויבה
כבר נתבאר זה הטרט' בראטון מבבא קמא

השרש

הנא הוא שהטור שינגח טור
רעה פטור כגון שהיה הטור
הנזק טל הקדש וכן אם היה הטור המזיק טל
הקדש והנזק טל הדיוט טוי' אפי' קדח טור רעהו

אך אם היה בו חלק לרעהו וחלק להקדש הנה
יהיה חלק ההריוט כנגד החיוב אם הזיק או הזיק
כבר נתבאר זה הטרט' בראטון גבר' מבבא קמא

השרש

הטב' הוא טמין הברל בטוק
הטור בין שהזיק בח' או טב'
את הכלי' ובין שהמית הבח' או שיחבל בו כטיהי'
זה באופן שיהיה בו פטיעה לבטל הטור חל'
כטיהיו הכלים במקום שדרך האנטים להניח טס
כליהם וזה מבואר מאד כי כוננת התורה בזה
היא לסלק ההזיקים כלם מבין האנטים והנה
יטלס נזק הכלי כשיטוממו מה שהיה טוה קודם
שיבדיתו וכמה הוא טוה אחר שיבדיתו כמו העטין
בהמתתו הבח' שיטוממו מה שפחתתו או המיתת
מדמיו כבר נתבאר זה בא' ובה' מבבא בתרא ומוה
יתב' טמס חבל הבח' וכחט' אחר זה מיחמה מכה
משלם לו המזיק מן הכחש ההוא לפי משפטו
רל טמס היה תה מטלס חטי' נזק מ' ו' ו' ו' ו' ו'
מוצר נזק טלס וזה הכחש היתה סבתו המטה
בעימות ווי אפשר לאומר שיאמר שכבר היה
אפשר לו לסיחטה או למכרה תכף קדם שתתכחש
יותר כי לא היה אפשר זה לו קודם שיראה לרייטי'
זה הנזק שיפטו ביניהם ואולם במיתה היה פחו'
הטבלה על הנזק שכבר היה בידו למכרה תכף
קודם שתתעפף כי אין צריך שיראה הטבלה
לרייטיס אחר שכבר נתבאר זה המיתת הבח' פ'
בסבת נגיחת הטור ההוא כי שיטור ההמתה לו
יתחלק בפחות וביתר כמו הפטין ביוכל ולזה
לא יתחייב בפחת הטבלה מוזאת ההמתה בעימות
וכן מה שיתחייב במקרה מההפטר בעבור המט'
לא יתחייב בו המזיק והמטל' שהימין ופטט
הנזק הטור הנחבל ויורש טולל' המכה ההוא
היה מטכ' יח מזה יותר טעו רב אם פטימותו בזה
האופן לא יתחייב המזיק כי אם מה שפחתתו
המכה בזולת פטוממו הבהמה ולפי טוה אי אפשר
שיורש הנה יטלס מה שפחתתו המכ' בעת הפיט'
כבר נתב' זה הטרט' בר' מבבא קמא

ובי יפתח

ובי יפתח מי' בור פ' כי יתן מי' אל רעהו
וכי יפתח מי' בור שהי' מכוסה
כראוי או כי יכרה מי' בור ולא יכסנו כראוי וטעל'
כימה טור או חמור או אחר מטמא בח' בעל'
הבור יטלס ההזיק שבבא בבח'

על המותת הטיור כי אין טעם בזה שחייב בו מיתה
 כי אם של המותת האדם וכן אמרה התורה ומכה
 נפש בהמה ישלמה ומוכה אדם יומת ובהיות
 הענין כן הנה יתחייב הטיור גם על נזקי כלי ואד' אם
 חברו לא יחייב עליו כי אם נזק לבר כי
 טורח האדם בזה דברי' לא חייבה התורה בהם זולתי
 האדם והנה יהיה הדבר שיהוה לנזק והמוזיק
 יטיל לו מה שהגישו מה הפסד בסבת הנזק אם
 היה תם חייב נזק גופו ואם היה מועד נזק טיל
 מטיל מוזיק כי לא הקפידה התורה שיטילמו נזקי
 הבהמה מגופה לא כשהיתה תמה וראוי שיתרע
 טרין הנגיפה והנגיחה והרבייטה והבטיטה
 והנטיטה הוא אחר והנה הבהמה היא תמה לחלו
 הנזק' פר שהונדה מלא אם היה מועד מתחלתו
 כמו האוי והרוב והנזק והנזק והבררלם וטורח
 מה שירמה להם ולזה אם רבייה הבהמה על
 כלים גדולים ושברה אותם הרי זה טעו ומטיל
 חייב נזק מגופה ואולם אם רבייה הבהמה על
 כלים קטנים אין זה פטור ודין נזקי הרגל
 והנה יתבאר דינים אחר זה וראוי שיתרע טורח
 ינהג זה הדין לא בטורח של ישרל טנגח טורח
 של ישרל טנאמ' כי יגוף טורח אים את טורח רעהו
 ואולם בטורח של הקרם ובטורח של נכרי לא ינהג
 זה הדין והוא כבוא' טוה הענין לא ימנע באופן
 שתטילם טס הערה כי אם ברשות הרבים כי טס
 וטענה הבהמות כלן וימנעו קצתם קצתם ויתכ'

ט' ויקום והוא טבואר טאם נזקה הבהמה ברטור'
 הטוה טבעל הטורח חייב בטוקיה אם היה תם
 חייב נזק ואם היה מועד נזק טולם ודין זה טלמד
 חותו מרגל טפטור בו ברשות הרבים לפי
 טלסטיהם טעות להולין בו וחייב ברשות הטוק
 לפי טאין לו רשות להלך טס כמו שיתבאר אחר
 זה ולוחט טבה חייבה התורה בהיותם טהויות
 הבהמה בטעמה ובמה שירמה לה ברטור' הרבים
 לפי טאעפ' טייט לה רשות להלך טס אי' לה רשות
 ל'גח מ'לטוק ובהיות הענין כן הנה תתחייב
 גם על הנגיפה ברשות הטוק לפי טאין לה רטו'
 טס ל'גוף חבל הוא יותר ראוי שתתחייב טס זה
 מבוואר מוזר ואולם אם טכנס הטוק ברשות המוזיק
 טטור לפי טאין לו רשות להלך טס ולכתו טס
 גרס לו הטוק ואולם אם טכנס טס ברשות הנה
 המוזיק חייב כמו הענין ברשות הרבים וזה טלו

מבוואר במעט עיון וראוי שיתרע טהפרת הטורח
 תהיה בג' ימים ריכופים כשהטורח העדים בבר'
 בכל יום יום טכבר נגח לא טיעידו יחד טפגח
 ג' ימים טנאמ' או טרע טי טוד נגח הוא מתמור
 טל'טוס טיהיה טרע לו מתמור טל'טוס טיהוא
 טור נגח ואולם יתבאר טהוא טרע לו כשהטורח
 זה בבר' וכן הענין אם הופר לטבות או לראטי
 חדשים או מטיי ימים לטטי ימים ויהיה מועד
 לימים ההם ולטור הימים הוא תם ואולם אם
 נגח ביום אחר ג' נגיחות אין זה מועד טנאמר
 מתמור טל'טו ואם נגח בג' ימים והעידו העדים
 יחד בטל'טה הנגיחות הנה יקרא מועד ואם
 העידו זה ביום אחר ג' כתי טדים והעידו טנגח
 בג' ימים הרי זה טפח אם דינו דין מועד אם לא
 והמוזיק מחבירו טל'טו הרוחה והנה אין
 הטה לא כפע הבטלים טנאמר בטור טנגח
 החרם והופר בבטליו וכטי טרומי זה הדין בטור
 טנגח הטור וטעני זה אם הופר טור וחר ומכרו
 בטליו או טתנו חור לתמותו ער טיהיה מועד
 בפטי הבטלים הטכיים וכן אם חזר בו זה הטורח
 מהיותו נגח באופן שיתבאר זה ל'טכיים כאילו
 תואמר טיהיו הטיטוקו מ'טטיטין בו ואינו נגח
 הנה חזר לתמותו טנא' או טרע טי טור נגח
 הוא טיהיה טור נגח בטת טנגח והנה הטורח
 המועד אם טיטור בבטליו פראוי פטור טנאמ' ולא
 יטמרטו בטליו ואולם הטור הנה יתחייב טל'טו

אפי טמרו כראוי כי לא תלה הכתוב הענין בו
 בטמירה והנה אם ילא היו לטור בטלים והיות
 בין תם בין מועד פטור מן התט'לוטין והקורם
 בו וכה כדין ההפקח טנא' כי יגח טור מ'ט וזה
 מיטנו טור מ'ט וכן אם לא היו הבטלים ולא היו
 בטלים ולא היו בצרעת כמו טיהיה חרש טוטטה
 וקטן טט' כי יגח טור מ'ט טיהוא בין רעת ובכלל
 מי טהא פטור על טוקי טיטמו לא טל טכך טהוא
 פטור על טוקי ממוטו ולפי טטוק טו' תם טטהלס
 טגופו טנאמ' ומכרו את הטור החי וחייב את
 טטמו הנה טכסה הטוק טיותה בו ואם חזר ונגף
 יהיה הטוק חייב בטוקיו לפי החלק אטיר לו בו
 והנה העבר טהויות הבטלים טטורין ט'טו חייבה
 התורה באדם על טוקי ממוטו אלא כגוף טור
 וכיוצא בו לא על טטוקי מ'ט טייט לו רעת וטור
 אטס היה הענין כן היה ביר העבר להטטי' ול'ט

ואפי' אם היה פקח ונפל בים ביום כי אין דרך
בני אדם להתבונן בדרכים כי התיקם אחר
אל' כי הוא יטלם לו הממון שחסר חותמו אם
נפלה טם בהמתו ולזה יטלם לו מה שחסרו
מהממון כשנפל בים הו' בטימון וכמו טלם יטלם
לו מבהמתו כי אם הטוק כן לא יטלם לו מגופו
כי אם הטוק ואולם טאר הדברים לא יטלם לו
וכבר יתבאר זה באופן אחר וזה כי הוא זכר טור
וחמור להוסיף אדם טאינו מסוגם הקרוב וכבר
נתמעט האדם לפני המיתה כשזכרה בטור
וחמור ולפי' טיהוא מבואר טהבטל הבור חייב
על טוקי בהמה כמו טיהוא חייב על מיתה כי
התיקם הוא אחר ולא נתמעט האדם כי אם מעט'
המיתה הנה יתחייב בעל הבור על טוקי אדם
אם לא היה האדם פוטע בטליתו בו והוא מבואר
טאם נטלו כלים בבור ונטכוד מו טטטפו טבעל
הבור פטור טינא' תפל טם טור מו חמור טידרכן
לילך וליפור בבור יטאו הכלים טאיין דרכם לילך
ואינם גכ' מסוג הטור והחמור ולזה יהיה פטור
גם על הכלים טנפלו טם עם הטור והחמור כי
התורה לא חייבתו לטלם כי אם הטור
והחמור ומה טידמה להם מהבחי' והוא מבואר
כי מה טאמרה תורה כסף יסיף רבטליו אינו
לחייבו טיטלם כסף ולא טוה כסף כי מה טהזיקו
טוה הוא כסף ולא טוה כסף ולזה הוא מבואר כי
טוה כסף הוא כסף ודאי טתרע טאם היתה
הבהמה טמטה מפטורי המקודשין הנה בעל
הבור פטור טטאמר והמת יהיה לו מי טאפטור
בו להיות לו יטאו פטורי הטוקרטיין טהן
אסורי הנאה טטמותו כמו טיתבאר במה טיבא
ובכלל אינו מן היזטר טיטלם דקמה טפוחתתו
המיתה לפי הנהג' כטיטומו הנבלה ואולם
וזאת הנבלה אין לה טומא כי אינה טוה כלל
ואין ארי לו טיוסיף על ענטו מה טייט מדין
הקדשים מוזאת הבהמה ולפי' טאי אפטור בזאת
הנבלה טומא הנה לא יטהגו בה לו התטלומין
וכי יגו טור אי' אמת טו' רעהו באופ' טיטו ומכרו
את הטור וחיטו אמת כספו ביניהם וגם אמת המת
יחייבן ודאי טתרע טאיין כחנת התורה טיטכר
הטור החי על האופן טידמה מפטיט הכתו טאם
היה העטין כן היה לפעמים המזיק טטכר
כשהיתה הנבלה יחד טוה מהטור החי ולפעמי'

היה מטלם יות' ממה טיהזיק ויהיה אכ' תם חמור
ממוכר ולזה הוא מבואר טיהדין טוה יהיה
כטהיו הטורים טויס כמו טאמר אחר זה טלם
יטלם טור תחת הטור טיהדין בו טהיו טויה
ולפי' מה טטזכר במה טיקרם יתבאר כי אמרו
וגם את המת יחייבן אין הדין בו טיטפלו בו
טיניהם בטבלה הדין כי בעל הטור המזיק לא
יריכה להטפל בה עד יתברר הדבר לפטי' בר'
כדי טלם יתחייב עיטמו בתטלומי' זה הטוק
ויקרה מזה טתפטור הנבלה ולזה יהיה מן היזטר
טיהיו טמין כמה היתה הנבלה יפה בטשת מיתה
ואם נפטרה אחר זה יהיה ההפטור לטין כי הוא
פוטע בנה ואם נתיקרה קדם טיטומא יהיה הטכח
לטיניהם כי לא בו זה היוקר בה מיכר הטוק
טיהיה היוקר טלו ויתבאר מזה טטוק הטור התם
הוא מטילם בגופו ולזה אם נגטב מו טאבר
הבעלים פטורין והנה הדין בנה כמו הדין
בטור תם טהרג האדם טלם יוכלו הבעלים
להפטור כי אם הטור הדין ואם נודע לבעלים כי
טור נגח הוא מתמול טילטוס ולא יטטרטג
בעליו כראוי ויטאו והזיק טלם יטלם טור היות
הטור טיהזיק והמת יהיה לו רל לטין טאם היה
הדין טיהיה למזיק לא היתה התורה טיניה
לבאר טיהיות המת למזיק טאמרה טלם יטלם
טור תחת הטור כי אין מן הדין טיטיטמו
הבעלים יותר ממה טיהזיקו ולזה הוא מבואר
טידין בזה טיהיה הפטור לטין וכטיטלמו לו
הבעלים כטטור מה טיהגיט לו מהטוק כטבת
המיתה והנה טתקה התורה מהטוקים וטור
תעטה בהמתו טל' אדם וזכרה בהמתה רבר לפי
טאפי' המתה יהיה העטט' עליה ממון ולזה לא
יהיה הברל בין ההמתה לטוקין ואולם באדם
לברו היה ההברל בין הטותטו לזולתו ובין חבלי
בוזולתו ולזה בארה התורה הדין במיתה ובטויה'
וכבר יתבאר לך טפונת התורה טאם הדין
הטור בזולתו יטלם הטוק אפט' טלם המיתה ממה
טבאר בטן ורגל ובאם טייתחייבו הבעלים על
טוקיהם אפי' במה טאיין בו דוח חיים טלם יתכן
טיאמר בו מיתה ופכלל הנה כוננת הטור רהסי'
היזקים מפין בטי אדם ולזה יהיה דין המיתה
ודין ההיזקים בנה אחר ולזה זכרה התורה
ההמתה לבאר טלם יתחייב הטור מיתה על ה

יורם טיהא עשה זה כמו שיירא הגנב מרגנב
 כטורחה הסמט לחטבו פכבר ידמהו האנטים
 ודמי שתרע טלח אמרה טוין רמיס לזה הגנב
 מפני ריכותו לרגנב הממו טמי רארי סיטלס נפס
 תחת ממון . ואמנס ירה תורה לסוף דעתו
 כיהוא נכנס טיה לרגנב וטאס יעמוד עליו בשל
 הבית או אחד מבני ביתו יהרגס כרי טיתלס לו
 הגנבה ולזה התירה התורה להורגו לכל מי
 טימאמהו ואמנס כטורחה הטימט עליו רל' ט
 טראוהו טס הנה או יטמר מהגנבה לחטבו
 טכבר יורע מי עשה הרב היה ומו לו יות להרגו
 ומוה המקוס יתבו טהרודק אחר חברו להרגו
 מות להיטול בפטו טל דודק . טלס יטלס מה
 טגנב טל האופן שיתבאר אחר זה ואס חין לו
 דברי טיטלס הגנבה ממנו ונטמכר בגנבתו על יד
 בר וואת המכירה היא לטס טניס כמו טהתבאר
 גמה טיקר . ואס המיכא תמיכא ביד הגנב
 הגנבה מסוד וער חמוד ועד טה חיי טני יטלס
 חולס אס טיבחס יתחייב טל הטור ה ועל טיה
 ד' ולזה אמר חייס ורארי טתרע טלח תקרא
 הוביחה הנחירה והפקוד ודומיהס וזה מבוא
 בטפטו מלח אס היתה טחייטתו לכלבי' או לרפו
 כי או יהיה דין הטבור ודין הטביחה אחר והוא
 כמו טביחה לזה התכלית אשר כוון בה והוא
 מבוואר סדין תטלומי כפל טיהג בטל הדבריס
 המטלטלים טהס ממון טפ' כי יתן מיט אול רעהו
 טסן או כליס וגו' אס ימיכא הגנב יטלס טניס ל
 למדנו סדין תטלומי כפל טיהג גס במה טמינו
 בח' טטהיה ממון ויתבאר מזה טמי טגנב טבר
 נטני לו ינהג בו דין תטלומי כפל כי מינו דומה
 לחלו הפרטיס אשר זכרה התורה בעטין הגנבה
 פי החו ארס ועוד טכבר הוקטו עבריס לקרקעות
 אמר והתנחלתס מותס לבניכס אחריכס ורל' ינהג
 זה הדין בקרקעות כי מינו מטלטלין ורל' תתכן
 בהס הגנבה גס טן כי הקרקע הוא ברשות בפליו
 חין טיהיה ורל' ינהג זה הדי' בגנבת הסטרו לפי
 טוין גופו ממון והוא מבואר טתטלומי ד'
 זה מינו טיהג ללח בטור וטה וטה יקרא אפילו
 בן ימד ט' טור או כטב או טו כי יולד וטה יקרא
 טן הכבטיס ומן העניס אחד זכר ואחת נקבה
 ימו טהתבאר במה טקדס והוא מבואר טנקרא
 טה וטי' אחד טנה טאס ועד טיה תמי' נכ' טנה

ורארי שתרע כי הגנבה בעינה חזרת לבטלים
 אפי' לאחר ימוט טטאמר אס המיכא תמיכא
 בידו הגנבה וגו' רל' טיהוא מטלס הגנבה היות
 בעינמה ובעינה ריענס לתת כפל כטיטור מה ט
 טריכה לרגנב מחברו וזה גכ' יתבאר ממה
 טהקפידה תורה בטוקי טור ובור טיהיה המת
 לטוק וכך רארי טתטוב הגנבה לבטליה ואס
 הטביחה הגנבה מאליה לפטי ימוט הוא לבטלים
 ולמחר ימוט הוא לרגנב פי כבר קמא ביומט
 הבטלים וחולס אס הטביחה בטחויטיו הגנב
 בה הרימא הנה הטבח לרגנב אפילו לפטי ימוט
 ואס נטיטית בידו הגנבה מטלס תטלומי כפל
 בטעת הגנבה טטאמר אס המיכא תמיכא בידו
 הגנבה וגו' טניס יטלס רל' טיטלס טניס כמו
 הגנב ולזה אס גנב טלה ונטטיה חיל מטלס טני
 טלומיס כטיין טגנב וכך אס גנב כלי וטיברו מינו
 מטיב לו הכלי אכל מטיב לו טניס כטיין טגנב
 כי הוא מחוייב לטלס טניס כמו הגנבה
 ורארי שתרע כי הבא במחת טהרג מפטי יטכבר
 טיהיה חרף להרוג בשל הבית אס יעמוד להיטיל
 ממנו ולזה יהיה טהרג' ואס נתברר לנו טיהו'
 מינו רודק כמו טרודתו פריס טיטכנס כס כי
 ידא מעטות דבר לרעתו כי יורע הדבר וכך אס
 היה ימיכא מטיס ונטמיכא במחתרת יט' לו רמיס
 גנב או לרגנב כי כבר טתבאר טמינו רודק
 וכך אס טתבאר מפטינו ביומר טלס טחין כוונתו
 להמית כמו האב טטכנס בבית הבן יט' לו רמיס
 וחין הברל' בין נמיכא הגנב במחתר' או טנמיכא
 בתוך גני טלומיס או לתוך חצר או בתוך קרפפו
 הנה אס טהרג' חין לו רמיס כי הח טכנס טס
 לרגנב ואס יעמוד ארס לפטי יהרגנו מלח אמרה
 התורה במחתרת מלח בהיה פי הכוונה כלה לטנו'
 המינין להרוג טלח יתרוג' חין הברל' בין
 טנמיכא טס ביט או בלילה
 כי התורה ללח אמרה אס ורחה הסמט רמיס לו
 אבל אמרה אס ורחה הסמט כלין כמו טקר
 והוא מבואר בעימנו כי ביוס יטירל' יחד להרו'
 כרי טלח יתפרסס עטינו כי לל' יוכל לברוח טלח
 ירמוהו האנטים וחין הב' רל' בין נמיכא במחתרת
 בין טיהיה מיט או מטיה או גרול או קטין טטאמ'
 אס במחתרת ימיכא הגנב מי זה טיהיה ורארי
 היה להיות כן כרי לטמור טלח יהרג' הלח ורחה

כל קנינו וזה אינו מיוש' התוריי ולזה לא יתחייב
המור במה שתזיק אטיתו והעבר והאשה מטלמין
כאשר יהיה להם קטין ימטלו בו כלל תאמר
שיטתחרר העבר ונתגרסה תאשה והנה
דין הטזקין שיגבו מן המטלטלין שט' שלם יטלם
טור תחת הטור פסקי ישיב לבטליו ואם אין טס
מטלטלין הנה יהי נפרע מהקרקע היותר נבחר
כדי שיטוה למטלטלין דל' שיקפצו בו בני אדם
לקנותו מיצר טבח הקרקע ההוא כי יגטוב איש
טור או טיה וטבח או מפרו חמשה בקר יטלם
תחת הטור ואר' ימץ תחת הטיה והנה החמירה
התורה בטור וטיה יותר מטאר הגטבות לקלות
הטעות הגטבה הזאת כי לו הבהמות דרכן
שיטמירין בטיות וביערים לרעות ויקל לגטבם
מפני זה ולטבחם ולאכלם וכן יקל למכרם לרב
התועלת אשר בענינם מה טאי' כן בבהמה טמא'
והנה הבקר טייט בו בטול מהמלאכה היה ענטור
יותר גדול והנה לא יתחייב בזה העונש אם לא
מכרו כלו אבל אם טייר בו אבר מן חיבריו פטור'
ט' וטבחו ומכרו לא טיימכר קיסמו ובכלל
הנה הטביחה והמכירה הם בנוטח אחר ואם
טייר בו מה טאינמו נכלל בטביחה כמו גזותיו
הנה הוא חוייב ואחר האיש ואחת האשה ואולם
חרט' טוטה וקטן פטורין מתטלומי ארבעה
וה' כי אינם בני עונשין טנ' כי יגטוב איש פרט
לקטן לפי טאינו בן רעת וכן העני' בחרט' טוטה
בקטן והנה הגטבה תאמר על מה טיימכר ב' טעות
הבעלי' כי מה טיהו ברשותם לא נגטב ולזה אם
גטב טור או טיה והוא עדיין ברשות הבעלי' טולח
הגביה אותם במופץ טיקפה אותם הנה אם טבח
או מכר פטור מתטלומי ד' זה' כי לא גטב אותם
בעת טטבח או מכר ואם גטב עגל ועטתה טו' או
טולה ועטתה אדל' אכ' טבח ועכר פטור' מתטלומי
ד' זה' ט' וטבח או מכרו טיהיה מה טטבח או
או מכר הוא מה טנגטב בעינו ואולם זה אינו מה
טיגטב כי כבר נטתנה ונתחד לו טס אחר
טבחו או מכרו על ידי טליח הרי' הו' כלל טבח
או מכרו הוא בעינמו כי כבר יאמר טעטתה האדם
דבר מה כאשר עטתה אותו עי' טלוחו וכן אם נטמו
או פרעו בחובו הרי הוא כאלו מכרו כי הנותן
נותן לתקנת גמול' והנה אם חתך אבר מאבריה
וחכ' מכרה הרי זה ספק אם הוא טיור' או אינו

טיור וזה כי מפני טבטיחה לא יותר וזאת מה
טמכר ירמה טאין זה טיור' ולפי טלפי הטהנג
תהיה הטביחה כוללת כל האברים הנה ירמה ט'
טייה זה טיור' והנה המוכיח מחברו עליון הרהי'
וכן אם מכרו חוץ ממלאכתו או חוץ מל' יוס' ט'
טתהיה מלאכתו גס זה ספק אם הו' טיור' כי אינו
טיור בגוף הבהמה אבל הוא טיור' ביחס אל
הטביחה כי אחר הטביחה לא תהיה בו מלאכה
ולזה יהיה המוכיח מחברו עליון הרהי' והסגטב
המור מבית הגטב פטור' מתטלומי כפל ומתטלומי
ד' זה' טינמו. וגטב מבית המוש' ולא מבית הגטב כי
אין איש ואדין לזה הדבר הנגטב ולזה ית' גטב'
טיהגטב להקדש פטור' מאלו העונשין ט' ונגטב
מבית האיש ולא מבית הקדש וכן הגטב לנכרי'
טינמו יטלם לרעהו וכבר טלמד זה גכ' מדין
נגיפת הטור הסמוך לזה הדין טאינו טוהג' כי
אם ברעהו וראוי' שיתרע כי הארוך יקנה הדבר ט'
טאינו טול' כטינתיאשו הבעלים ממנו כמו טיימכר'
במה טיבא אכל דיני האברה והנה מפני זה לא
תועיל המכירה טיימכר לפני יאוש' הבעלים ועס
כל זה חיבתהו התורה עליה ט' וטבח או מכרו
בע' טיתחיבו בו על הטביח' יתחיבו על המכיר'
וכל טכך טיתחייב כל המכירה אם מכרו
אחר יאוש' הבעלים כי או תקרא מכירה על דרך
האמת ואם לקח אדם מהגטב קדם יאוש' בעלים
ונגטב ממנו הנה אינמו איש לזה הדבר הנגטב
ולזה לא יתחייב הגטב בגטבה ההיא תטלומי'
כפל ולא תטלומי' ארבעה זה טינמו וגטב מבית
האיש' אם במחתרת ימכר הגטב טיהיה מטתור'
לגטב והטכו הבעל' הבית או אי' זה טיהיה ומה
לא יתחייב הודגו מיתה ואם זרחה הטמט'
עליו רמים לו ראוי' שיתרע כי הגטבה תטתה ט'
הרב בלילה לפי טאין יבטיח הגטב טולח יאוש' או
האנטים ולזה אמר ארוב' ובר' לילה יהי כנגטב וזמר'
טור' כי יחרו בבקר למו יטלמות דל' כי הדוכיזים
והגטבי' ירזגו מאד בהי' הבקר ער טיהו אטלח
כמו יטלמות ולזה אמרה התורה אם זרחה טרין
הטמט' ולפי טולח אמר הכתוב אם זרחה הטמט'
רמים לו מגיד טתהיה הנדריחה עליו כלל ותאמר
טייתחדש טס מה טייפטיה טס כלל ותאמר טדוחו טטט'
עוטה מה טייפטיה טס כלל ותאמר טדוחו טטט'
לסס כי אין ירח מעטות טס רבר לחטבו טטט'

הפירות ברשות הניזון ואכלה אותם ברשות
 הרבים לא יאמר בכמו זה ובישר בשר אחר שהרי
 לא אכלה אותם בסדה אחר וזה לא יסלם
 לא מה שנהנה וראוי שתרגם כחם הניזקה
 הבהמה פירות תלושין ומת סידמה להם כמו
 כלים משלמין הבגלים פה שהניקה הבהמה
 כשיסדמו הפירות ההם או הכלים ההם כמה הם
 טרין ואם הניקה פירות המחובביה לקרקע הנה
 יטומו הפירות ההם בסמים בקרקע ההוא ר"ל
 טאם אכלה בית טאה מטערין כמה יטו כמים
 בית טאות באותה טדה עם כמו לו הפירות וכמה
 הם טרין כטאכל מהם בית טאה ומסלם הפירות
 ולמדנו זה טמה טאמרה התורה מיטב טדהו
 ר"ל סמי המיטב עם הטדה מטב טלח אכל
 כל הטדה ובוה הקל מה למניק ור"ל טאם היו
 טמין הפירות ההם לברם היה הפחות יותר וזה
 הדין נבטה על טרמים מהם שהמחובר למה
 טיימח בו דינו כרין מה טיימח בו ולזה היה
 טובר ירך אמו ופירות המחוברי לקרקע כקרקע
 כי טמים הוא המטער התכליתי אכדי יהיה בו
 המתרמה החלקים בטול במינן ולמדנו זה
 בפנין ורע בטלה ומהם כי בדיט ממוטות
 נטעט להקל על מי טנויח הממון ממנו לפי
 מה טושטו ובהיות הענין כן וכבר בארה לנו
 התורה טאות הסומא ויהיה על גב טדה מטב
 טלח אכלה טלה הנה נחז וזאת הסומא בתכלית
 מה טאמער מן ההיקל באותן טלח יבנ ל יחס זה
 הדבר אל הכל טניכדהו ליו וזה יהיה בסמים
 פחות ממנו מעט ולפי שהמעט ההוא לא ימכא
 באופן טלח ימכא יותר מעט ממנו הנה לא
 נחסר מהם דבר כי מה שזה דרכו לא יעלה ולא
 יחיד בוט הסומא כלל ער טאם נחסר מהם דבר
 מה הנה כבר מטער טייחוסר ממנו יותר מעט
 מזה וטכביר על המניק טלח טרין ומה יתבאר
 טאם טברה הבהמה חלק מה מכלי יתכן טיתוק
 הנה לא נטים החלק ההוא הנטבר אבל נטים
 הכלי כמה טהיה טזה קודם הנניק וכמה הוא טזה
 נטה כמו הענין בטדה ובכרם כי תיחז מט
 לפי הנהוג טיימסן יכאמה ומיכאה קרבים אשר
 המטיכו האם והביאמה אל הגדים או אל הקמה
 וטאכל הגדים או הקמה או נפטר הטדה וטכרין
 כמו טלחה נדו וטכנה אבני טלם יטלם הנניק

מי שהפטר ההבירה והוא מבווא טאם טברה
 האם עם ביונס כמו שהביאמה לטם רוח טמינ'
 מיכיה או טעברה פהר טאין דרך האם ההוא
 לטברה והניקה אחר זה או שהכניס המניק כליו
 לטם פטור כי התורה אמ' המבטי דאת
 הבברה והוא למ הבפיר וזאתה ולזה הוא
 מבוואר שהמבפיר וזת הבברה והרחיק מטדה
 חברו באופן טלח היה רחוי לאותה האם טתגיט
 טם והגיטה עם והניקה פטור וכן אם טמר אטו
 ומטדה לכן רעת לטמרה פטור מניקה כי הוא
 המבטי ואם מטרה למי טמי' בן רעת חייב אטם
 היה מדרך האם ההוא טתמטך ותניק ולזה
 הוא מבוואר טאם מטד אטם בטל טלהבת
 לחרט טוטה וקטן טהוא חייב ואם מטד להם
 גחלת ולחה פטור לפי טאין דרך הגחלה
 טתמטך ותניק והנה אטם כן הנניק לא טטטה
 אטו אכל טטטה זה האם טהרליק ליו טמינס
 בן רעת והנה המבפיר והוא המתחייב ולזה
 אטם הביא אחר האם והביא הכני עמים הנה
 המביו טמים הוא המבפיר ואם הביא אחר פמים
 והביא הטני האם הנה המביו האם הנה הוא
 המבפיר וכן אטם הכין האחר אטם והטני פמים
 והטליטי בא טרי להבפיר האטם הנה המלחכה
 הוא המבפיר והנה יתחייב לברו בנניק האטם
 ואם הליכתו רוח טמינה מימיה כלן פטורין כי
 זאת ההבטרה היתה באינס ורמזי טתרג טי
 הארס יתחייב באטו מטוס חנינו וזה כי כמו
 טהחץ מניק מוולת מי טיגט או מי טירה אונת
 אטם לא ימנעו מונט כן האטם ימטך ויתגעט
 מיכר הטבט טחרט בו המרליק וזתו במקום
 הרמזי טיימטך עם מיכר טבעו וזן לאטם התחלה
 אל טלח יתגעט אחר טהובער כמו טאין לחץ
 התחלה אל טלח יתגעט אחר טיורהו ולפי
 טאטו הוא מטוס חנינו הנה יתחייב בו בכל
 האטם אטם הניק בארס בחמטה דברים כמו
 טיתחייב בוה אטם חבל בו בחנינו כי אין הברל
 בין חבלת הארס בין מתכנין לסאין מתכנין
 כמו שהתבאר בפנין דמיזלות והנה
 יתחייב על אטו גטם כן מטוס ממוטו טטאמר
 כי תיחז אטם ומיכאה קרבים וטאכל גדים או
 הקמה ולזה כשהיתה אטם בחיכר טל ארס
 ולא טמרה כרמזי ויכטה והניקה חייב

טלח כן יתכן טעט
 טהחץ יתגעט טהרטה
 העט אמה מי טיה גטני

ברגלי הבחמות ההולכות כס או שיכנהו בעליו
סלחברו טלח ברסותו בהרי יבא בטל הכלים
ויטול את כליו ככסה בורו ומסרהו לחרש טוט'
וקטן טאין להס רבת ולזה יקרה סיגלוהו ולא
יכסוהו אחר זה וכן אס כסה בורו וירע טנתגלה
ולא הסתדל לסוב לכסותו והיה לו פנאי בזה
מהעת סידע טנתגלה כבר פת זה בג' ובה מקמ'

השרש הת' הוא טאעפ' טאין בבור
כרי להמית כיון טיס בו כרי
להזיק והזיק בו הבטל חי הנפל סס וזו טיהזק
בו אדס בטל הבור חייב כי התורה סתקה מלבא
דיפ' נזקי טור ובור בחבלות להטפנה בלמה
טנוכר מות באדס טהזיק אדס וכן לא יתחייב
בחבלות האדס כי אס בטוק כמו טביארנו בשור
פחבל אדס כבר נתבאר זה הסודס בה מקמ'
ומזה יתבאר טיהחופר בור טאין בו כרי להמית
ובא אחר והטלימו לטכור ההמטה הסני חייב
לפי טכבר טיפה יצרת הבור כי בהתחלה לא היה
בו כרי להמית ולזה פטלקו מעטי הדוטוקן
לגמרי' אמלס אס חפר הדוטוקן כטיכור הבור
והטלימו לטכריס כטיהס חייבין בטוקו כי כל
אחד מהס כרה בור ילא נטלקו פשטי' דאטוקן
טהדי היה בו כרי להמי' ולזה לא נטיתני יצרתו
ולזה מחלקין ביניהס סולס הנזיקן כבר נתבאר
זה הסודס בה מקמ' .

השרש הו' הוא טלח יתחייב בעל הבור
במיתת טור וחטוד הנפלים
כס אס לא היתה נפירתס ראויה לפי הנהוג ולזה
הוא מבואר טחס נפל טכ טור טהוא פקח ביוס
בעל הבור פטוד כי אין דרך טור פקח לפי בבור
ביוס או אס היה טומא או טוטיה או קטן או טעפל
כס ברילה או כדחפו כס בח' אחר הדי כל אחר
מילו רחוי' לפול בבור חוס היה רחוי' הבח' הדוח'
אוחו לסלס קסת הנזק יכילס מפני הנזק מה
טאעפ' לו והטוד יס לס בעל הבור כי לולי הבור
לא היה נזוק הטוד הנפול מפני' וזאת הדחי' פנה
בוה המופן חוס מי אפטר להסילס מהבח
הדוחק כלל הנה בעל הבור יסלס הנזק כלו כי
ליו יתכן טייחוס ההיזק וזה מבואר מאד וכן
הענין אס המחלקה במיס זנפילה כס כבר נתבאר
זה הסודס בח' מקמ' ומזה המיקוס יתבאר טחס

בקרובותו והיה רחבו יחקר מעמיקו ונפל בו בעל
חיומת בעל הבור פטוד אך חוס היה כס חבל
למיתה או חבטי חייב ומזה יתבאר בבור
טמוק טמונה טפחיס ומחס טני טפחיס מיס
חייב בפול מיתת הבח' הנפלים כס טיהרי יס
בו הכל ומיטה כבר נתבאר זה הסודס בטמנה
מקמ'

השרש הב' טאעפ' טלח היה לאר' פטי'
בחפירת הבור לפי טכבר
חפרו בתוך רסותו אס הפקיד אחר כן רסותו
לרביס ולא הפקיד בורו הרי הוא כפוח בור
ברסות הרביס בעת טהפקיד רסותו כי או נתן
פוח לבחמות לפול בבור ההוא והרי הוא בעל
הבור ולזה הוא מבואר טממונו הוא מדיק אך חוס
הפקיד גכ בורו מינו חייב בטוקו טיהרי מינו בעל
הבור דל' טחינו טמונו וחי' לו פטי' בחפירתו כב'
נתבאר זה השרש בה מקמ' ומזה יתבאר בכל
תקרה טאין לו פטינה בהמיכאותו וזוהי אס
הפקירה לא יתחייב בטוקיה כבר נתבאר זה בג'
מבואר קמ'

השרש הג' הו' טלח יתחייב בעל הבור
אס נפל אדס לבור ומת ולא
יתחייב גכ בעל הכליס אס נפלו כס וטכבר וזה
כי מפני טהיתה התורה מדברת בטוקי' טור
טהמית אדס והפטיקה המופ' במיתת טור וחמו'
בבור קודס הטילמטה המאמר בהכלמת נזקי
בור כטור ולא וכרה בו הממת האדס למדנו
טלח יתחייב בבור על המותת האדס הנפול כס
ונה יתבאר גכ טן הפרטיס הטוכריס בטוקי' הבור
והס טוד וחטוד טיהס יחוד ראויס לעול מן
האדס לפי טחינס בעלי' טכל והנה הבור אין לו
התחלה טעיכמו להמית האדס כמו הענין בטוד
כי הטוד ילך אל החוס וזיקהו וזה בלתי אפשר
בבור טלח יתחייב בעל הבור על הכליס חוס נפלו
כס כי אין להס מעיכמס התחלה לילך ולפול כ
בבור כמו הענין בטוד וחטוד חזין לבור גכ'
התחלה לילך ליהס כבר נתבאר זה בה מקמ' .

השרש הד' הוא טהכורה מת הבור ומ
הפוחת אוחו וכטיהו כטי בלתי
רחוי' באופן מה הדי' הוא חייב בטוקי' הבור טיהרי
לא כטיהו והמסל כטיהו כטי חלוט יתקלל

ולזה סמך הכתוב גם כן נזקק אטו לנזק שן ורגל
 לומר שיהוה חייב על אטו מטוס ממונו ודמו
 שיתרם כי האט סי יאה מרשחו טל ארס והזיקה
 הנה בשל האט פטור על המזן עטנאמר ונאכל
 גרים או הקמה או הסדה טהס דברים גלויס
 ואולס על הטמון פטור ווס הבביר בתוך טל
 חברו חייב וקף על הטמון סטורפ בלי ספק טהוא
 טס טהרי לל הבביר ברטות והרי הוא כאלו
 הזיקו בידים ומתקנת חכמים טאס לל היו
 טס פדים על הטמון יטבע ויטול מה טררר
 בני ארס להטח בו אבל מה טאין דרך בני ארס
 להניח בו אפי יטבע מינו טוטל והמטל טאס
 היה ארפקי מלח מעות בגרים אפי טטבע מינו
 טוטל אס אין טס פדים כי אין דרך בני ארס
 להניח ארפקי בגרים ודמו טתרפ כי מה
 טידמה ללח דינו כרין האט כמו אבנו וסכינו
 ומטמו טהניחן בראט גגו באופן טרוח מיכיה
 תפילס ונפלו והזיקו בעת נפילס הנה דין זה
 הנזק כרין האט בטוה וכן הפנין במה טידמה

לזה ואפנט אחר
 נפילס יהיה דינט
 דין הבור
 וזה מבואר
 ממה:
 סקדס

וחבה

המעולת המגיש מילי הדיני הוא במיטו והתועלת
 בהס הוא מבואר בסלחן ההיזקיס מבין האנטסיס
 באופן טלח יזיק מה טיהח ממון הארס לזולתו
 והנה הזכיר תחלה דין הבור לפי טאין דרכו
 לילך ולהזיק והיה לחוטב סיחטוב טיהיה בשל
 הבור פטור מנזקין לפי טהתחלת זה ההיזק הוא
 בבח ההולך טס כי הוא מטפ הטבע אמכר בו
 וזה גרס לו לתנזק בבור והנה חייבתהו התורה
 בחלו ההיזקיס לפי טהוא דרך טתלכנה הבהמות
 ברטות הרביס וזה טהמזכיר להס תקלה הוא
 כלי היזקס בידים ולזה פטור טל הבור ברטות
 המזיק ופטור גם כן על הכליס ואחר כן זכר
 נזק הסוד לפי טאין דרכו להזיק בכמו זה האופן
 כאטר היה תס והיה לחוטב סיחטוב טלח

יהיה אטס לבטלים בזב הנזק ויהיו פטורים
 ולפי טנזק הטן יחטב בהן טיהיו כמו הגטבה
 הקדימה התורה לזכור פלן הגטבה טלח יחטוב
 חוטב טיהיה טוה עוטט הגטבה לפינט נזק
 הטן ואחר כך זכר דין נזק הטן והרגל וחייב
 בהס ברטות הנזק לבר כי ברטות הרביס יס
 לבהמה רטוה להלוך ואין לבטל הפירות רטות
 להניח טס פירותיו וללח לל יתחייב בטל הבהמ'
 לל כטהלכה הבהמה במקוס טאין לה רטות
 להלוך והיה רטות לבטל הפירות ולהניח טס
 פירותיו טלח טמר הבהמה ההיא כדמוי לפי
 טייט לבהמה התחלה בפנימה ללכת באטר
 תמיכה הפירות לאכלן ולהזיק הרברים בהלכה
 כטלח ימנעה מזה ואחר זה זכר דין נזק האט
 טהס כלו הזיק בשל האט בירי כי כטיטבר האט
 יס לו התחלה בטבע סיתפטיט בכל המקומות
 אטר אפטר טיאחן בהס וזו אפטר לו טוולת
 טימסך בהס אס לל ימנעהו מונע ואין הענן
 כן בנזקי הטן כי אין חיוב הליכת הבהמה
 למקוס הפירות כטלח יטמרנה כחיוב הליכת
 האט כאטר אפטר טימסך בו וזה מבואר בפנינו
 ולזה יתחייב על האט בחמטה דברים אס הזיק
 ארס מה טאין כן אס הזיק בו ממונו כמו טור
 ובור והדומה להס וזולס טרטי לל המיכות הס
 טר

השרש

הראשון הוא טהמטיכיו
 תקלה ברטות הרביס ויטבה
 כרי להמית טוד או חמור הנפיל טס ונפיל טס
 בעל חי ומת בשל הבור חייב לסי ט מה טיפחת
 המיתה ערך הבטל חי הנפיל טס אס לל
 כסו כדמוי וכן הפותח את הבור וול כסו
 כדמוי והיה זה כן לפי טהוא גורס זה הנזק
 לבהמות אטר מורכס טילכו טס והנה יתבאר
 טיכרין טיהיה בה כרי להמית מן הפרט טזכרה
 התורה והוא הבור לפי מה טיורה טלח הגדר
 עמזק פטרה טפחיס והוא פס זה בלתי רחב
 ולזה יהיה בו חבל יתכן טימות הבטל חי הנפיל
 טס וכל טכן אס היה בו פס זה קטי טיתחבט
 בו הנפיל טס כי החבט לברו כלי להמית אפס
 טלח יהיה טס חבל ובוה יתבאר טיהחפירה
 טלח יהיה חבל וול חבט כמו טהיו גיני יכמר

ואין ראוי שיכילם תשלומי ד'וה' כילזה הועיל
שט הפרטים סוכרה התורה בזה ללמד שכבר
יתחייב כזה בין לפני יאוש בין לאחר יאוש כי
המכירה לא תהיה באופן שלם כי אם אחר יאוש
הבבליים והטביחה תהיה אפי' לפני יאוש. ובסת
סיתחייב על הטביחה יתחייב על המכירה ולזה
יתחייב בלא התפיל בין לפני יאוש בין לאחר יאוש
ולזה הו' מכלי כילו הוא טובח וכלו הוא מזכר
אך הוא מטלם תשלומי כשל כבר נת' זה בו מקמ'

השרש

היד' הוא שאם היה מה טיבוח
ומכר מתחלה במינו באופן
מח ממה סגנב כאלו האמר סגנב שלה ועכפה
איל עגל ועכפה שור אינו מטלם תשלומי ד'וה'
שנאמר וטבחון או מכרו רכה בזה שיהיה מה ט
סגנב הוא מה טיבוח או מכ' אבל מטלם תשלומ'
כפי בסעת הגנבה וכן הפען אם קנה הגנבה
בסני מעסה פגון סגנב כסף ועסה ממנו כליס
רל' שהוא מטלם כפי בסעת הגנבה לא בסעת
העמידה ברין ס' אם המיכא תמיכא בידו הגנב'
רל' סתהיה הגנבה בעינה לא אחר סנטטנית
כבר נתבאר זה הסרס בשביעי מבבא קמא

השרש

הטו' הוא שהטובח סחיסה
בלתי ראוי להחול ליכדאל
כילו האמר סנתנבלה בידו אינו מטלם תשלומי
ד'וה' וזה כילו יכנס בגדר הטביחה לפי שאינו
ראוי לתכל' מה שכיון בו בטביחה מלא אם הית'
וזאת הפעולה לרפואה או לכלבים כי זהו מזכיל
למה שכיון בו כבר נת' זה הסרס בו מבבא קמא

השרש

היו' הוא כילו יתחיי' תשלומי ד'וה'
מעני המכירה אם לא מכרה כלה י
ס' וטבחון או מכרו כסס טהטביחה היא לכלל'
גושה מן הנמכר במכירה ולזה אם סייד בת
במכירה וזאת דבר הנמכר במה בסחיטה לא
יתחייב בזה הקנס ואם קטע ממנה אבר
וחפ' מכרת הנה זה הדבר בספ' לפי סיס' לאומר
סיאמר שכיון כילו סייד רל' דבר הנמכר נמה
בסחיטה כסמכרה אחר סקטע ממנה אבר הרי'
וזאת המכירה דומה לטביחה ויש לאומר סיאמר
שכיון כילו מכר כל הגוף סגנב והוא הדומי

לטביחה אין אני קורא בו וטבחון או מכרו רל'
שאין מה שמכר הוא הדבר סגנב וכן כסימפיה
סייד רל' במלאכה דבר מה רל' סתתנה סיהיה ור'
חלקמה במלאכתה ל' יוס' הרי הדבר בזה בספק
וזה כי מעני כילו סייד רל' בגופה טוס דבר יס'
לאומר סיאמר שאין זה סייד יס' וזאת
הטביחה דומה למכירה ויש לאומר סיאמר
שאין זה דומה לטביחה כי הטביחה תסיר ממני
הנאות תופלות ההנאה במלאכתה אחר שטבחה
מה שאין כן בזאת המכירה ולזה יהיה בילו הדב'
בספק והמוכיא מחברו בליו הראיה כבר זה בו
מבבא קמא

השרש

היו' הוא כילו יתחייב בר'
אז ה' אם טבח אם מכר אם לא
גנב תחלה שט' כי יגנב איס טה וטבחיו או
מכרו כבר נתבאר זה הסרס בו מבבא קמא

השרש

היח' הוא שמה שיהיה ראוי
סתטביח הגניבה בסמכותה
כמו גזותיה חלרותיה הוא לבבליס לפני היאוש
אך לאחר יאוש הוא רגנב וזה מבואר מהסרסיס
הכחילי' ואם הטביחה הגנב כילו האמר טהרסי'
הריכאת מה מעני מה אפי' לפני היאוש הסכת
לגנב וכן אם הכחיסה הגנב הפחת על הגנב
ומטלם בסעת הגנבה תשלומי כפלו ותשלומי ד'
זה כילו תמס' סיהטבח ותפחת רגנב וכן במה
טהטביח לבבליס מטלם לפי מה שהיא פס'
הטב' תשלומי כפלו ותשלומי ד'וה' וכ' אם רד' הרב'
הגנב סיתיקר בעת מוגבל מהסנה דרך מול
וטבחון או מכרו מטלם הכל בסעת השמדת ברין
כי זה הפרי יהיה לבבליס בזה הדבר הגנב כי
הס כבר ימתינו למכור ל' העת סימכר יאוש
ומזה יתחייב שאם נטטרה הגנבה משכמה קודם
זה הסת יטלם הגנב מלא בסע' הגנבה תשלומי
כפלו או תשלומי ד'וה' וההפך אם החלה הגנבה
כי אין רדך האדם להמתין מכירת קטכו או הפ'
סימכרו בו פחות ולזה מטלם הכל בסעת הגנב'
כבר נתבאר זה הסרס בטביעי מבבא קמא

השרש

היט' הוא שתשלומי כפלו אינה
מהגי' כי אם במטל' טל' סגנב

נפל בבור באופ' בלתי ראוי שיפול בו בעל הב' פטור כילו תאמר טעמא דאחוריו תוך הבור מפני שיחרר מקול הכריה המתחדש טעם כי זה אינו דרך נפילה אך אם נפל לפניו בסבת זאת החדרה חייב כי זהו דרך נפילה ואולם אם נפל מקול הכריה לפניו חוץ לבור הנה הרבר בסעף אם יתחייב בזה בעל הבור טעם טעם סוד או חמור וזה אפסוד שיזכר שיפול בבור או שיפול אצל המקום ההוא כי טעם יאמר על המקום והמקום יאמר על המקום הרחב או על המקום המיוחד ולזה הוא מצוה שכבר אפי' שיזכר טעמא בריתו יפול טעמא שוד או חמור וזה יהיה אם יהיה טעמי שיפול תוך הבור ומן אפי' טעמי כיון שכריתו תסבב זה כבר נצבאר זה הסוד בה מקמו

השרש

והוא טעם נפל לתוכו בח' וזמ' והיה בלתי אפסוד בו שיהיה המת סוף הנה בעל הבור פטור מלסלס טעם והמת יהיה לו יטא זה שהמת יהיה לו כמו הענין בסוד של פסולי המוקדסין טעמא דהיה וחסדה בהנאה כמו שיתבאר במה שיבא בג' כבר נתב' זה הסוד בה מקמו

השרש

הוא סודן הכרל בחבלות הב' בין שיפול הטפל בתו הבור בדרך נפילה כי מה שדקדקה הגורה הוא במיתה לא בחבלו והוא מכר טעמא טעמו בנזק אדם בוד' כי בחבלות לא ידקדק באופ' מה שירדקדק במית' טעם נלמד זה הדי' כבר נת' זה הסוד בה מקמו

השרש

הוא טעמי וז' תקלה שימימי' המזרס ברשות הרבים דינס ד' הבור כילו תאמר טעמא שימיו ברשות הרבים או הפח טעם וברו' או חבנו' או מינו' או כרו' טעמא ברשות הרבים בפנייה ולא סלקה או טעמא אדם וטפל והיה לו מקום לפסוד ולא פסוד והיה למכסול להולכים טעם דינס ג' דין הבד' כבר נתב' זה בג' מקמו' והוא מצוה ממה שיקרס שהעניח פרו ברסו הרבי' ונתקל בה הוד' וטברה פטור על טפירתה כי בעל הכר פוסע בזה לא האדם כי אין דרך בני אדם להתבונן בררכים הידועים לו כבר נת' זה בג' מבתרת

השרש

הוא טעמא שהיה פנימי' מוכן לתקלה והיה חרוט' ברשותו כמו הענין בכותל רב והאילן כי אין חרוט' לתקלה ויט' לזרס לבנות כותל בתוך רשותו אם לטעום אילן אם נפלו ברשות הרבים והיה למכסול להולכים טעם תנת בעל הסותל או בעל האילן פטור מלסלס כי אין לו פטיעה בחרוט' ואינו בשל הבור כי הוא לא חרוט' זה הבור כי מה שחרט' לא היה לתקלה ואין זה דומה לכורה בור ברשותו שהרי הוא המיני' לתקלה אך זה אם הוא בעל האבנים והשן אינו מיצר מה טעם בעל הבור כבר נתב' זה בי' ממ' טע

השרש

הוא טעמא שהגוטב סוד או טע' ואחר טעמא ברשותו טבח מותו או מכרו מסלס תסלומי ד' או ה' ואם לא טבח או מכרו או טגטב' זה רבר שיהיה מסל' תסלומי כפל טע' כי יגטב' אים סוד או טע' והנה התנינו שיהיה הרבר ברשותו קודם טפיחה ומכירה לפי שהרבר אינו נגטב' עד שהתמיד להיות ברשות הבשלים כבר נתבאר זה הסוד בו מקמו

השרש

הוא טעמא שהגוטב ממי טעמי' רשעו כמו הענין בהקדש ומה שירמה לו בזה אינו מסלס לא הקדש טעמא יטלס טעם לרשעו וזבנה הרין טעמא קרס' קליס לקרס' הקרס' טעמא טעמא אינס ווכן בחלק מקרס' קליס אם לא מסל' גבוה כמו שיתבאר בג' ובזה יתבאר טעמא תיה מסל' הקרס' בטע' מכירה או טפיחה אינו מסלס ד' או ת' כבר נתב' זה הסוד מבבא קמו

השרש

הוא טעמא שהפסוד הגטבה אפילו לפני בשלים סודן מכירתו מ מכירה מסלס' תסלומי ד' זה אם היה הנכס סוד זה טעמא וטבח' או מכר' בפת' שיתחייב על הטפיחה יתחייב על המעירה והוא מצוה טעמא הטפיחה טלס' בוי' זה שהיתה הטפיחה וטע' אם טבח' ומכר' אחר יאזר בשלים שהרי מכירתו מ מכירה כי כבר קפאה הגטב' ביאזר' הבשלים כמו שיתבאר בסרס' הכוללים ומע' שכבר אפסוד שיאמר תאמר כי סל' היה טובח' וסל' היה מוכר

ממון כי לא נזכר בתורה זה העונש כי אם בכסף
ובכליים ובפולי חיים שגושן ממון ולזה לא ינהג
זה הדין בקרקעות ולא בעבדים וכטרות כמו
שהתבאר בסדסים הכורלים ותכלומי ד' זה ויטן
נמהגין בטור וטה וזה מבאר בעצמו מלשון
התורה כבר נתבאר זה בו מקמו

השרש

הכ' הוא שאין הגונב אחר
הגונב מטלם תכלומי כפל
ותכלומי ד' זה ט' וגונב או ביומם הבטלים או
בשטני מפטה כי או הוא ארון לזאת הגנבה כבר
נתבאר זה בו מקמו

השרש

הפא' הוא טלח יתחייב הגנב
תכלומי כפל ותכלומי ד' זה
אלא כשהורחק הגנב דין שיביא הגנב לפט בר'
לחייב מותו של פי פריס כבר טמ' אחר ירטישו'
אלהים יטלם שנים לרעהו אך אם היה הוא
המדיטי עיניו כאלו תאמר שהורה מביטמו ט'
טטבח ומכר ויטו מטלם קנס וזה הסרטי כולל
לכל התנכות רל' שהמורה בהם פטור כבר נתבאר
זה הסרטי בו מקמו ובמקומות רבים מהתלמוד

השרש

הכב' הוא שהאיש סגנב לרעהו
או סנמכר בגנבתו אם אין לו
דבר לטלם הגנבה אך האשה חיפה נמכרת
בגנבתה ט' כי יגנב איש סוד או וגו' ואם אין
לו ונמכר בגנבתו וכבר יתבאר לך טלח טלמד
מזה שיהיה זה הדין באשה לפי טלח מימאה התו'
ער לאשה שימכרות ואחרים וולת האב מכירת
בתו ושנים טלמד בזה האופן מהאב שהאב מוכר
את בתו לא את בניו ועבר מזכרין את האיש
בגנבתו לא האשה כי אין ער יתכן שימכרותו
בר' אם לא בגנבתו וזה מבואר בחפטי במסעטי
התורה כבר נתבאר זה הסרטי בא מקדוטיין

השרש

הכג' הוא שהגנב ויטו נמכר
כי אם בגנבתו לא בכפלו ולא
בתכלומי ד' זה וזה אם היו דמי מכירתו לר'
שנים יותר מדרך הגנבה ויטו נמכר כי דמיו
דמיון שיחיו נכרלין בגנבתו ט' ונמכר בגנבתו
שזה השטן אם גנב דבר אחר או גנב דברים

רבים לז' אחר או ר' אטסיס רביס והטאר יטאר
עליו חוב ער שיטכיר וזה מבואר בפטנו חי' ב'
כי מלת גנבה תאמר פל דברי רביס כמו שתאמר
פל דבר אחר פס שכבר ידעה כי כוננת התורה
טלח להעמיס עליו אם אי' לו לטלם להמכר לז' וזה
מטי' ט' וטע' ט' היתה הגנבה יותר טוה אלה
דברי זה וזה יתבאר גכ' ט' אם גנב לאטסיס
רביס ויטו נמכר פל כל אחת מהגנבות ט' שנים
אך נמכר לו' שנים ומחלקין ביניהם לפי הרואי'
ואם חוד ויטו לר' שנים נמכר בעבור גנבתו הנה
ידעה לזאת הסבה ויטו נמכר שנים ועוד

שהתורה אמרה ונמכר בגנבתו והוא מיכורף
אל בעל הגנבה מודה הזרעה כי בעבור
גנבתו סגנב לזה או לאלו הוא נמכר וזה יהיה
פסס א' לא יותר אך אם גנב לז' אחר או לאטסי'
אחרים אחר שנים נמכר חוזר להמכר מפיל כמה

השרש

הכד' הוא שהער הזומס ויטו
טמכ' בוטמו רל' כבר אם העי'
סגנב ראוכל גנבה מה והזוס ט' וטע' בגנבתו
בגנבתו לבר הוא נמכר לא בסבת דבר אחר וכב'
י' נבאר זה ביאור טלם יותר ממה שאומר וזה
שהמכירה הזאת ויטו מתחייבת בעינימות מזה
הערות אבל תתחייב ממנו במקרה מפני שאין לו
לטלם ולזה אין מני קורא בו כאמר ומס לכטות
למחיו ומלם יתחייב לו ממון והוא מה שיהיה מ
מחייבו מהממון בזה העדו ואם אין לו יהי' עליו
חוב ער שיטכיר כבר נת' זה הסר' בו מקדוטיין

השרש

הכה' הוא שהכח במחירתו אין
לו דמים אם הרגו בעל הבית
או אחר טמ' אם במחירתו ימימא הגנב וגומ' לפי
שהוא כמו רודף להרוג נפס וטע' ט' של טמ' ו
ממון כי רעהו היה טמ' יצמור אחר טכני הבית
למטנו מלקיחת הממון יהרגהו ומזה יתב' טיין
הברל בזה בין פמימא במחירתו גדול או קטין
וכר או נקבה וטע' ט' הקטן ויטו בן עתניין כי
אין הכונה בזאת המיתה כי אם להיכיל הטעס או
הנפשות הבא להרוג ולז' לא תהיה וזאת ההמטה
פי' בר' ובהיות הענין כן הנה לא תיקר בזה נפס
הטקבה ומ הקטן מטעס הגדול וזה מבואר מאד
כבר נתבאר זה הסרטי ברמסון ובח' מטטהדין

בדריה מסיגמר דיני ער טייסקל כי הבצלים אינ' חייבים בו לפי שאינם בפליד בעת סדוניה דיני ממונות ולזה לא היה להם דרך להפך בוכחתי מה שאפטר חולס אם היה תם לא יתכן לדנו כי אם בריני נפשו כי מפני שהוא נסקל אם הם ער יוכל להשתלם מגופו חיי הנזק ההוא כבר נתבאר זה הסרס בח' מקמו ומוה המקום יתבאר בסוף סגמר דיני לסזילה ואחר כך הזמנו עריו כל הקדם בו וכה לפי טימעת סגמר דינו לסקילה הטימטו הבצלי' דם טמנו והפקירוהו וכבר נת' זה בו מכרתות

השרש

הלו' הוא מה שתויק בו הבהמ' לפי דעה שאינו מחובר לה כמו היצודות המטורין מתחת רגליה בהליכתה זו תרגולין סבברו כלים ברוח שבכנפיהם היה היוון ברשות הניזק הנה דינס לסלס חייני נזק • וזה כי לא נוכל לבאר מדברי התורה שיהיה דינס דין הרגל כי לא חייבת התורה בתסלומי הנזק הנה כי אם ססלח בעידת לא הרבר הבא מנת בעידה אך זכר זה בארס פנא' באבן זו באגרוף וגם מנס לא נוכל ללמוד זה הדין כי הארס יעט' זה כרי להיוק אל הרבר המוכח באבן ההוא מה טולת יקרה זה ביצודו ולפי סדרך הבהמה להיוק בכך זי מעטר לפושרו כי פונת התורה להסיר ההיוק' מבני אדם ולזה חייב התם לסל' חייני נזק חמש טוין לבצלי' להפלות כל לבס טיגינע היוק מבהמתס בנה החוש' וכט' סרמוי לחכבס בנה המקום סדרך הבהמה להיוק בנת החושן ולזה הוא רמוי טולח לחייבס יותר מחייני נזק כי אינס בתסלומי הנזק בנה החושן כמו סהס רמויי' מתסלומי הנזק במה טהויוקו מגופ' זי במחובר לגופס חיינו דאוי' שיהיה מטיתלס מגופס חייני הנזק הנה כי ידמה טולח נתנה התורה זה הדין כי אם במה טהיה לבצלים להפלו' כל לב חלזה די חסי יעסו סאי גוף הבהמ' המוקת וחמש בנה המקום לפי סדרכה בכך הית לבצלים להפלות זה כל לבס ולזה רמוי סיסלמו זה מ מביתס כבר נתבאר זה הפדס בו' זכח מקמו •

השרש

הלח' הוא סהבהמה שכינעשה והתוה יצודו מחמי הבשיטה והיוקברסו הנז' הנה יפול בנה ספק אם יכ' פטרי לסחודות לרביע פוק אם יתיה דינס כמז דין נזק

השרש הטל' הוא סהבהמה שכסכסה בונבה או באמתה כטיכיס רב ברשות הרבים והיוקה בנה החושן הנה יפול ספק אם דינה דין הרגל כיון סדרכה לכסכס בונבה זו באמתה או יהיה דינה דין השני כיון שאין דרכה לכסכס כטיכוס רב והמורשית מחברו בליו הרומיה כבר נתבאר זה הטדס בו' ובב' מצביו קמו

השרש

הטל' הוא סהבהמה שכסכסה בונבה או באמתה כטיכיס רב ברשות הרבים והיוקה בנה החושן הנה יפול ספק אם דינה דין הרגל כיון סדרכה לכסכס בונבה זו באמתה או יהיה דינה דין השני כיון שאין דרכה לכסכס כטיכוס רב והמורשית מחברו בליו הרומיה כבר נתבאר זה הטדס בו' ובב' מצביו קמו

השרש

המ' הוא שבמדיק בתוך טולח אם היה אפס' להבסרה ההיא סתבסר רשותו ככת הרלקה או סנפלה אחר זה הגדר אטר ביצודו והיה לו פנאי לגררה קורס שיתעבדי האס רשותו ולא גרדה והיוקה רבר גלוי במקום שאפסד לה חייב לסלס נזק טולס • חופי' על העיר והאבטס אם לחכה הנרי וסכסכה האבטס לפי סדרך האס למזול רבר הדאוי לו למכול חופי' ללחך נידו ולסססן חבנו פט' ומינמה קויניס ונאכל גריס או הקמה זו הסרה מלא אינו חייב על הרבר כטימון כי התורה לא זכרה זולח הדברים הגלויס חלזה אם הניחו בגריס חפילר חכליס סדרך להטמין בגריס כגון מדרגין וכלי הבקר לא יתחייב בסל' האס ילח' כילג היה הכל גריס אבל היוקה במקום טאינו

יחד לחיי ועוד פי האדם כשהיה עושה מלאכה
 אחר ייטב בשינוי להענות בכל המלאכה כדי
 שיתן לו שכר מהמלאכות אשר לו ולזה לא יחוס
 מן אדם יקח בהמתו או כליו מעט שלם יקבל עליו
 שמירתו הנה אם הוא שכיר ובעלים הוא בענין
 זאת ההסילה בפבור שכרו ואם איטנו שכרו הכל
 הולך אל מקום אחד כי האדם יעשה חסד לחברו
 לתקות גמול ולזה הוא מבוואר כחוס היה בעליו
 עמו פטור מלשלם ולמדנו מזה כי בכאן ג' דינין
 מתחלפין לסומרים האחד הוא פטור מגטבה
 ואברה וחייב בפסיעה והב חיי בגטבה ופטור
 בטבירה ומיתה . והסליטי חייב בכל האונטיין
 והנה הסליטי הוא סוואל כמו טבואר הכתוב
 והסנים הרמזונים הם סומריין ואין התחלפות
 ריפיהם מפני חלוקתה שיסמרו אותה כי כל אחר
 מהם כבר יחוייב בכשירת הבהמה כמו טבואר
 הכתוב ולזה הוא מביאר שהתחלפות ריפיהם הוא
 מפני התחלפותם בשנין הסמירה והוא טבואר
 טואר יסמור בטכר הוא יותר משיטכר לסמור
 מאשר יסמור בחנס ולזה תהיה הפרטה
 הרמזונה בטומר חנס ומפני זה אמר בה כסף
 מן כלים כי לא תמצא שיבקשו האונטיים שכר
 בכשירת הכסף והכלים והפרטה הסמירה היא
 בטומר שכר ולזה אמר בה חמור או סור או
 שהוכל בהמה כי על הרוב לא תמצא שיבקלוה
 האונטיים לסמור הבהמה אם לא בשכר והנה
 הענין כן הולך בהדרגה טומר חנס טכל ההנאה
 היא לבטול פטור מכל חנס וסוואל טכל ההנאה
 היא טול חייב בכל חנס וטומר שכר שההנאה
 היא לטובה הוא חייב באונטיין קטינים כמו
 גטבה ואברה ופטור באונטיין גרזלים ומזה יתב
 טכן הענין בטוכר כי ההנאה היא גב לטובה .
 דמיוי טתרג כי כל אחר מהסומרים יפטור מכל
 דבר אם היה בעליו עמו בטע' סהגי' לירי הפקוד
 כי התורה ביארה זה הענין בטול וכס' בטאר
 הסומדים וכבר יתבאר לך מרברינו כי כשהיה
 בעליו עמו פטור גם על פסיעה כי לא נשיתעבר
 בטמירתו כלל עמו טביארנו ודאי טתרג טדיין
 הסומרי הנו בכאן אינו טיהג . בהקדש ולא בטל
 טכרי טנא' כי יתן חיי' מל רעהו וכי יסיל
 חיי' מעט רעהו אינו טיהג בקרקעו ולא בעברים
 ולא בטטרות והטפס בעינו

טשטן טענת גטבה ואברה וטככפ טואס באר
 פרי' אחר זה טנטכע על טוקר באופ' טירכי' עוהו
 הרייניס ולא ירטי' הוא עכמו הנה הוא מטלס
 טני' כי הו' כמו גטב ואין טפק טולא יהיה זה הדין
 כי אם אחר טנטכע כי במה טשטן טנגטב מן
 טאכר קודם טנטכע לא הושיר להפטר מתטלומי
 הפקרון וענין טטלומי טפל הוא לחייבו מדה
 טנגר מדה וכן אם טטכע והודה אחר זה אינו מ
 מטלס טטלומי טפל כי אין מרטי' עין אותה
 הרייטס מכל מרטי' הוא את עיטמו והוא מבוואר
 טזה הדין בזה הענין טוה היה הפקרון כסף מן
 כלים מן טור או חמור או טה ומה טירמה להס' .
 טי כבר טתבאר זה בביאר בוזת הפרטה ולא
 אמר הכתוב כסף מן כלים מולו טרבר בהוה . כי
 יתן חיי' מל רעהו חמור או טור מן טה וכל בהמ'
 באופן טיהיה ביד רעהו ויקבל עליו לסמור ומת
 הבח ההוא מוטכבר טכברתו חיה רעה או טטכה
 טטבהו לסטיס הנה אם מן רעה טיבא ויעיר
 בזה טבועה הטס תהיה בין טניהס . בפני בר'
 כמו העני' בעד הקודמ' ויטככ טטומר טכן הוא
 ויפט רחם למטלח ירו קודם זה במלאכת רעהו
 טאס טלח ירו בה טלח מת מן טכבר חייב לטלס
 ולקח בעליו הטכרט ממנו ויפטור הטומי מלסלס
 ההפטר שהגי' בטבת המיתה והטכירה מן יהיה
 הדין באמרו ולקח בעליו טיקח הטבלה מן
 מן הטכורה ויפטור הסומר מלסלס מעיל פחת
 נבלה כי לא היה לו רשות להטפל בה וכן פירשו
 בטמולתו ואם גטב יגטב מעמו יטלס לבטליו
 כי אנט הגטבה איטנו גרו' טאנט המיתה והטכורה
 והבווה ולולא יתחייב על המית והטכו' והטכו'
 ואם טרוקת יטרק טטרפו חיה רעה יביא מל
 הבטליס טר בפני בר' טהעני' כן הוא ויפטור
 מלסלס הטדפה רל התיוק טהגי' בטבת הטדפה
 ויתכן טירטה בזה כי גם הנוק טתגי' בטדפה
 אחר טטדפה לא יטלס כי לא היה לו רשות ל
 להטפל בזה וכי יטול חיי' מעט רעהו ונטכבר
 באנט מן מת הנה אם לא הי' בעליו עמו במלאכתו
 בטשת טמולה טלס יטלס מעט סוואל האונטיין הם
 אונטיס גרזלים אם בעליו עמו בטשת טמולה לא
 יטלס דבר כי מפני טבעליו הם תחת יד בטשת
 טמולה הנה לא יתכן שיטעבר לו זה מן בטמיר'
 הבהמה כי מן הטוקר טיהיה האדם טבר וארון

נתבאר זה הסרס בטביעי מכבא קמא
ובי יתן איש

ער כי יפתה איש בתולה כי יתן איש אל רעהו
 כסף או כלים לסומר רל שיגיבנו ביד רעהו במחור
 מהרדכים אשר ישובו בהם להיות ברשותו וקבל
 עליו לסומר אותם וגונב אחרי כן הרבר שהוא
 סומר אותן מבית האיש הסומר אם ימיכא הגנב
 יטלס טיטס לכעלים לפי שהוא גונב אותו להם
 כי זה הסומר פטור מגנבה ואם לא ימיכא
 הגנב והיה זה שוטן סגנב ממנו לפטרו מן
 התטלוטין ונקרב בעל הבית סגנב זה מרשותו
 אל הדייטן ויטבע רפטור פי רשות הסבה יבא
 לפניהם כמו שאמר בתמודת זה המקום בפרטה
 הסנית טבועת יי תהיה בין סניהם אם לא טלח
 ידו והנה יפטור בנות הסבועה אם לא טלח ידו
 במה סטקן בידו חבירו קודם סגנב ממנו טמס
 טלח ידו בו בושפן סיקנה אותו לפיכמו כלו
 תומר סהגביהו להסתמס בו ולהחניק בו כשהו
 הרי הוא באחריותו ומטול גנב לא מטול בפלים
 ואם טבעו הבפלים שהוא פטע בסמירתו טוח
 פמר כראוי לפי מה שהפקיד לו טהיה טור או
 חפור או טה או סלמה ומה סידמה להם או
 טהיה מחלוקת פיניהם על כל חברה טהיה
 בושפן שאפסר טיאמר בעל החברה כי הוא זה
 רל שאפסר לו להכיר החבירה ולתנה סימניה
 והנה שוטן סאין האבדיה טלח
 ער הריט יבא דבר טניהם להכיר אם פטע אם
 לא פטע או אם החברה טלח או חיטה טלח
 ואפסר טהיה הדיטן בנה על כל חברה טיטטון
 הסומר טטאבר ממנו באויה חישן טהיה טט
 פטגנב כמו סיקרס או בולת זה האופן טה
 יומר כך וכך היה פה טהפקרתי בידך והסומר
 שוטן כי הוא זה וחיטו כמו טאתה חומר או יהיה
 הדיטן בנה על כל חברה טיטטון הסומר טיאמר
 בעל הפקדון כי מה טאתה טויל סטגנב או טיכר
 הוא זה והוא בידך הנה מכל לו הטפנות יבא טר
 הדייטן דבר טניהם רשות מי הוא הטוטן חמת
 ויטבע בפניהם הסומר טהוא כרברין רפטור
 במה טהורה אם הורה דבר והנה מי סירטיטו
 אותו הדייטן מפני טטטבע פל סיקר יטלס טטס
 לרעהו רל בנה

ראוי לנכוד בו הרלקה והיה פטור טטאמר כי
 תיכ' אטי ומיטמה קויכיס וזהו כרדכה תתלקח בהם
 כבר נתבאר זה הסרס בטבי מקמא

השרש

המא הוא סמדלית בתו רטו'
 חברו והיזק ממ מת המודס חי'
 כאלו היזק או הנח בידו ולזה הוא מבו סהמדלית'
 בנה האופן יתחייב על הטמון טפטרק בסכת
 הרלקה ויתחייב על המתת המודס כטולא היה לוי'
 ההוא ררך להמלט מתטרפה ויתחייב גם כן על
 חמטה רבריס אם היזק במודס כאלו היזק בדיס
 כבר נתבאר זה ההסרס בטבי מכבא קמא

השרש

המב' הוא סתולדות האם דיטס
 כרין האם כלומר אם הנח
 חבנו טכינו ומיטמה בראס גגו ונפלר ברוח מיטו'
 וכויק' כי כמו טהאיש דרכו לילך ולהיזק באטיס'
 העיטי' טימיכא ברדכו כן ררך האכין הדואי לפול
 ברוח מיטיה כבר נתבאר זה הסרס בב' מקמא

השרש

המג' הוא טאס היז הנוק באס
 פוטע טאס לז פטע לז היה
 נוק בא על האם פטור ויתחייב גם כן זה טפפפ
 בנזקי האם אשר הוא סבתם פילו תומר טהיה
 גמול טטטון פטוקן שובר ברטות הרביס וטכנס
 פטתנו לרוך החנות והודלק כטרו טל חנוטי
 והדלית את חבירה בעל הגמל חיי' כי הו הפוטע
 בנה מפני טהרבה במטאו באישן טיכנס לחנות
 ולא יכילה המכוי אשר טס כבר נת' זה בו מקמא

השרש

הטד' הוא טהמכביר הוא אשר
 יתחיי' לאמי טהוא סבה רחוק'
 והמיטל טמי טמטר גחלת לחרס טוטת חקטן
 והדליתו בה אם והיזקה פטו' כי הו חיטו המכביר
 לזה האיש כי ררך הגחלת להכבות לז להתפפטי
 חלכו טביב לכל טביבותיה וכן אם הביא אם וזל
 היז טס פטיס ובא אחרי והביא טס פטיס והודלק
 האם הנה הטע הוא המכביר ואם בא הג' ולטת
 האם הנה הג' הוא המכביר לז הרחוטוטיס כי כבר
 היה האם טבה לחלי לפי הסרליטי' ואם לכתו רוח
 טחינה מיטיה כלס פטוריס כי לא היה האם רואי
 להתפפטי לחלי הדוח טחינה מיטיה טלפתו כבר

תחייב שיהי זה ההברל בין הטורפ ושיאר האנסי
הגרולים ודאוי שיתרע טהער הנאמר בכאן הוא
כני ערים וזה יתבוא מיכר הגרר כי ההערה יחוי
שתהיה בבית דין כי בזולת זה לא יהיה כי אם
ספור ודאוי שיהיה מטני ערים כי בזולת זה לא
יגמר הדין על פיהן ולא תהיה הערה כיכר שיהי
פטור מלכרס בזה הערות כי התורה אמר על פי
טניס עדים יקום דבר ודאוי שיתרע כי השואל ש
שיל בהמה או כלי למלאכה מה ומחמת המלאכה
ההיא שיהיה לו רשות עליה מאת הבטלים מתה
הבהמה או טיבר הכלי כשעת מלאכה הנה הוא
פטור כי על זה הרשעהו הבטלים ואולם אם בא
ההפסד טלח בטע' מלאכה או טלח מחמת המלאכה
שהרשעהו עליה אבל מחמת מלאכה אחרת הנה
השול חייב והוא חייב בכל האונסין כמו שיהי
בתורה ודאוי שיתרע טהעומרים לא יתחייבו
ברבר אם לא היו בני דעת וזה מבואר מהסדרתי
הכוללים וחולם הבטלים אעפי' שילח היו בני דעת
יתחייבו הטומרים להם כל אחר בדינו ולא נא' כי
יתן מיט' אל רעהו מלאכה בהנה ואולם התוע' המגי'
מילן הדייטס

התועלת

הוא לרון ברין טומר חנס
וברין טומר טכר והסוכר
וברין טומל וברין כל טוטן וכופר וואלס טרטי
אלו המיכות על מדרגתם ועל ביאורם הם כר' . .

השרש

הראשון הוא טאין הטומרים
מטופס ברין ברבר ער שיגיט
ואדם וטיקבלו עליהם לטימור טנאמר בטומר
חנס כי יתן מיט' אל חטבו כסך או כלים לטימור
ובטומר טכר נאמר כי יתן מיט' אל רעהו חמור
או טוד או טה וכל בהמה לטימור ובטומל נאמר
וכי ישאל מיט' מעט רעהו והנה פנין הסילה מעט
רעהו מזה שיגיט לידו מיד רעהו וורה פס זה
שהוא מקבל לטימור ולהטיבו כבר נת' זה הסדר
בראשון וברביעי ובטטי' ובטמיט' ממיטיבה .
ומזה המוקד יתבאר טמי' שהפקידו בידו מעות
לחלק לפנים גלותי ידועים או לפיריון טכוי' בלתי
ידועים וטאמר בפסי' ענה פטור מלכרס טהרי' לא
טתנו בידו לטימור כי אם לבובו לחלק ומין גכ'
בכאן מיט' ידוע ומיט' ידועים שיהיה זה
הפקידן טלהס והרי הוא מפני זה ממון טאין לו

תובעים ואולם אם היה מוכן לחלק לאנטי ידועי'
הנה הפקידן בידו לטימור לכל אחר מהם חלק
ולזה יהיה דינו כדין טומר כב' נת' זה בח' מקמא

השרש

הטני הוא טאין דין הטומרים
א' טהג' אלח ברבריס טנתנס
מתחלתן מאיט' רעהו לא טמי' טאיטו רעהו כמו
ההקדש ומה שידמה לו טנאמר . כי יתן מיט' אל
רעהו חמור או טוד או טה וכל בהמה לטימור כי
ישיל מיט' מעט רעהו ולזה הוא מבואר טאם היה
הרבר טנתן לו מכל הקדש או טמי' טאיטו רעהו
ואחר כך שב להיות מרעהו טרס טייטא הפקידן
או הטמלה מידו הנה דינו דין הפקידן טלח נתנו
לו רעהו כבר נתבוא' זה הסדר בטמיט' ממיטיבה

השרש

הטליטי הוא טאין דין הטומ'
טוהג' אלח במטלטרלין טגופן
ממון כמו כסך או כלים או חמור או טוד או טה
או טלמה טהס הפיטיס טזכרה התורה בזה כבר
נתבואר זה בה' ממיטיבה

השרש

הרביעי הוא טהשולח ידו
להטימס בפקידן טילו היה
טלו הנה קטאו מהשת ההיא ולזה יתחייב לטלטי'
לבטלים אפי' טאנס באנס גדול אפיל' מת מעטמי'
ואפי' היה טומר חנס טיט' אם לא טילח ידו במלאכה
רעהו לא יפטרהו טוס אנס טהרי' ביד טל טומר
טאנס לא טלבטלים כבר נת' זה בב' טהג' ממיטיבה
הה' הוא טהטומר חנס פטור

השרש

הה' הוא טהטומר חנס פטור
מכל אנס ולא יתחייב לטלס'
אלא אם פטש בטמיט' טנאמר' על כל רבר פטיט'
והפטיטה תהיה אם לא פטר הטימרה הראויה
לרבר ההוא ולזה יפטר טומר חנס בגטבה ואב'
כס' באונסין הגרולים ומפט זה כטבע אם לא
ימיטא הגנב טנגנב או טמכר ולא פטיט בטמיט'
פטור ונקרב בעל הבית אל האלהים והריטון בו
להסכב כמו טביארטו והטומר טכר והטוכר
חיבין באונסין קטנים כמו גטבה ואברה ופטורי'
מאונסין גרולים כמו טבורה וטבורה ומתה כ'
כטהיה זה בזולת פטיטה והטואל חייב בכל
האונסין ולזה אם מתה מחמת המלאכה טטאל
אותה עליה או כחטה מחמת המלאכה ההיא או
טנטבר הכלי מחמת המלאכה טטאל אותה עולית
בזולת פטיטה טהרי' טטה

שנתבאר זה בפנינו הגנבה ולא יתחייבו עד
שהגיע לידם שנאמר כי יתן אים אל רעהו שיג' ^ל
לירו ובסוף נאמר וכי יפאל אים מעם רעהו
שיהיה סוף מעם רעהו להריכו מה שהוא עדין
עם רעהו ולא יתחייבו נאמר חנם וכומר כר
עד שיקבלו לטמור שנאמר לטמור והנה נאמר
חנם טפסם ולא נאמר כרואי לרבר ההוא הנטמור
הנה הוא חייב שנאמר על כל דבר פסם על טור
על חמור על טה על שלמה סיהיה פוסם ביחס
סמירת הטור או החמור או הטה או הסלמה
וטומ' חנם וטומ' סר סלח יד בפקרון נתיח'
בכל המונסין הדי הרבר נומר במחירותן סנא
אם לא סלח ידו במלכות רעהו הוא אם סלח ידו
במלכה לא יפטור מתולמין מפני לו המונסין
וסבת זה כי כבר שב הרבר ההוא להיות להם
ונתחייבו לטלס כמזהו לבעלים מפת סלח בו
ידו והוא מבחור סהרייטן סיבוחו לפניהם הם
יותר מוחר שנאמר חסד ירטיבון הלהי ואפס'
שהיו טפסם אלהי יהיה סם מכריע ביניהם אם
יחולקו ולא יגמר הדין על פיהם ולזה יחויב לכל
הנחות סיהיו סלסה וכבר יתבאר מזה המקום
סמדה מקצת השענה יסבב שנאמר על סור על
חמור על טה וגו' חסד יאמר כי הוא זה רל סאם
תהיה טענתם בכור וחמור זו טה זו סלמה כ
סנתן בירד זו בכל אברה סמיכא סיאמר הסומ'
כי הוא זה וחיטטו כמו סחטה טוטן עד הלהים
יבארבר שניהם למת זה הענין בסבובה והנה
הסומר יסבב וזו יסלס כמו הענין בסבובות
הסומרים סיהוא על הסומר לפי מה סהתבאר
מדברי התורה ומתענין בעיטמו וכבר יתבאר סזה
הענין הוא הוראה במקצת השענה מפני מה כ
סומר חסד יאמר כי הוא זה ולא אמר חסד יאמר
כי הוא חסד חסד חטים והודה לו בסעודים
הנה הוא חסד לו כי הוא חסד לו כי הוא זה
ובכלל הנה חסדו כי הוא זה מודה סהשענה
וההודאה סברבר אחר וזה מבואר לפי סיבין
במלכות ההגיון וכבר ביאר זה במכילתא בזה
הארץ והנה חכמים תקנו סהפדכא מיכואה לא
נתייבחו סבובה מפני תקן הסולם ומתקנת
חכמים סלא יסבב מודה מקצת אם לא היתה
הכפירה סתי כסוף וזה וההודאה בסזה
פרושה זו יותר והוא מבואר סחית מודה מקצת

אם לא הורה לו במקצת הכמו טטטן ולזה יחוי'
סיהיה הטוטן טוטן דבר מוגבל כמדה או במטין
זו במטין סאם לא היה מוגבל לא היה לו חסד
קצת סתהיה בו הוראה במקצת והנה אם הורה
דבר סבמדה והורה לו במטין או במטקל פטור
כי הם מיטיס מתחלפים מהכמה ולא יפול ביניה
היחס כאלו נאמר טטטן מדה מראה טעות והוא
הורה לו בחמסים וזו ומזה המקום יתב' סהמור
בקנס פטור סנא חסד ירטיבו הלהי יסלס
ספס וזולס אם היה מרטיע עיטמו רל טיורה ^ל
סנטבב על סקר הנה הוא פטור מן הכסל וכבר
טפס סהשעין הוא כן בסומר הקנסות ורואי
סתרס כי פה סנאמר בסומר סכר ומתאז טכנה
הוא סתהיה זה באנס גדול סאינו יכול להיכל
רואי לרבר זה סהרי חייב על הגנב ואפס' סהוא
אנס ולזה הוא מבו סלא יפטור מהמתה והסבור'
והסבוייה אלא מפני סהוא אנס יותר גדול מאנס
הגנבה והנה הדיסן במתה סתמות סרטה
סאין לה אנס יותר גדול מזה והסבוייה טנפסרה
עי' חיה רעה סלא יוכל להיכל מפנה והסבוייה
ספסבת על ידי לסטים סאין לו כח לסומר בפניה
בטוס פטס וכן הענין בסומר האנסים הגדולים
הרומים להס ורואי סתרס כי מה סאמר אין הוא
סבובת הסס תהיה אין הדיסן בו סאם לא רואי
עדים זה הענין יסבב רפטור כי לא יפול סקבוייה
סאם יביא עדים יפטור אכל הדיסן בזה סאם לא
היה מדרך המקום ההוא סיהיה סס רואה זו
יפטור בסבובה אם היה מדרך המקום ההוא
סיהיה סס רואה לא יפטור בסבובה ולא יבוא
חיה זו יסלס וכן מה ספטררה התורה סומריס
סכר מהטרפה הוא כסטרפה באנס גדול וזה
יתבאר בבואר בעיטמו חסד ביארט זה בסבוייה
וסבודה ומתה ורואי סתרס סאם פסס
בסמרתו כמו סהביא הבהמה למקום גדולי ח
חיות ולסטים ומה סידמה לזה הנה הוא חייב
לסלס כמו הענין בסומר חנם סהוא חייב
בפסיכה והנה מה סאמר בסרפה יביאהו עד וז'
הדיסן בו סלא יפטור ואל בעדים כי הטרפה דינה
כדין המתה והסבוייה והסבוייה אלא סהדיסן
סיביון עדים במקום סיס רואה זו סייסבב במק'
סאין רואה כי אין ^ל
סבה

מה שיכול להיכלל לבבלים ואולם יעטי זה ברשו
 בר' כי לא היה לו רשות מהבבלים למכור מה ש
 שנתנו לו לומר וזה גכ ראוי להיכלל שיכמו מן
 החסד ומן התרעומת וכן הדין במה שידמו לזה
 שידמה הסומר שיפסידו יותר מן ההפסד שיעלה
 בלב הבבלים בעת שנתנו לו הפקדון לומר
 כבר נתבאר זה בג' ממיניעא

השרש

השו' הוא שהסומר שייטען ש
 טענה שיפט' בה מלסלס כמו
 שטובין סומר חנס סגגט או שטען סומר שכר
 טאנטס באונטין גרולים נטבע שהרבר כן ויעשר
 אם לא היה האנט במקום סדרכו שיהיו הם עדים
 להעיד עליו כי אז מומרים לו הבא ראיה והפטור
 טאמרי מין דומה שבועות י תהיה בין שניהם
 כבר נתבאר זה בג' ובן ממיניעא ובזה המקום
 יתבאר שילא יחייב שיאמן המרס בטיבועתו מר'ת
 במקומות שוי אפסיר בזולת זה כי אז י תחייב
 שיאמן כאמר ורקח בעליו וגו' .

השרש

היו שהסומר סימסר לומר
 אחר שלא ברשות וברעת
 הבבלים לא יתחייבו הבבלים להאמין זה הסומר
 הסני בטבועה כי כבר יאמרו לטופר הדוחסון
 מזה . נאמן לי בטבועה וזה אדנו נאמן לי בטביע'
 ולזה יפסיד הסומר ראשון זה ויטלס לבבלים
 אם לא ראיתם מפקדיים לזה הסומר הסני כי אז
 לא יוכלו לט' סילא יאמינהו בטבועה והוא מבר'
 טאנס היה הראשון סומר שכר והסני סומר חנס
 ונגטב הפקדון הסני פטור והראשון חיי' לבבל'
 וזס היה הראשון סומר חנס והסני סומר שכר
 ונגט' הנה הסני מטלס לבבל' לא לטומ' הדוחסו'
 כי התורה לא פטרה סומר חנס בגטבה ואברה
 לתכלית שירויח בזה לא לתכלית שיפט' מלסלס
 וזה מבר' מאד ולזה אמר ורקח בעליו ולא יטלס
 כבר נתבאר זה השרש בג' ממיניעא ובן מקמח

השרש

היו הוא שהמלוה על המסכון
 דינו דין סומר שכר שהרי הו'
 עוטה מיסוה טאמדי ולך תהיה ירקה ופוטרתו
 מיצקה אחרת שהוא מחייב בה ולזה פטר
 באונטין גרולים והלזה יתחייב להטיב לו מה
 שהלוהו אם טאנטס המסכון באונטין גרולים כבר
 נתבאר זה בו' ממיניעא

השני אם טילה טלא בבבלי וחור וטיכרה בבבלי'
 כי לאומר שיומר כי זה הוא כמו המסד סני והוא
 בבבלים ולזה יהיה העטין סמירה בבבלים ולזה
 יהי המוכיח מיצבירן עליו הראיה ואולם אם טיל
 הבהמה בבבלי' ואחכ' טכרה טלא בבבלים הנה
 הרבר מבוחר כי על ההמסר הראשון המטיין ה
 הטיכרות ולזה יהיה זה העטין סמירה בבבליס .
 כבר נתבאר זה בה ממיניעא .

השרש

היג' הוא שבכלל הפסייעה יהי'
 נכלל האנט אשר הסומר הוא
 סבה מה בהגטתו או שיהיה אפסיר לו שייטמור
 טלא יפול וזה מבוחר בטפטו . והמטיל שיאמר ה
 הרועה לאנט להראותו טאמרי ירא ממנו במקום
 פלוני אנו רועים וכך וכך רועים אנטנו וכך וכך
 כלי מלחמה יב' לטו ובח טס האנט ונתחזק כנגדס
 ואנטס הרי הוא פוטע בזה וכן אם שכר המרס
 להעתיק יינו ממקום למקום והעביר חבית גרול'
 שזין דרך כל גרמאי המטוים הילו להעבירה
 ונטברה או שהעמיס על הבהמה יתור מהחקה ה
 הנהג' אז שהולכה בהר והוחלקה כל זה יהיה
 נכלל בגדר הפסייעה אם לא עטה זה בריכו'
 הבבלים וכן אם היה יכול להיכלל בסיקרו רועים
 ויבוא מקלות וראו קרא וראו הבוא הנה הוא פוטע
 מלא בטומר חנס לא תהיה פסייעה אס'לא היה
 יכול להביא הרועים והמקלות בזולת שכר כי
 כבר הנחה הקטין ההוא מאומה ואולם בסומר ש
 טכר יהיה פסייעה אם לא הביאס אפילו בטכר כי
 כבר הורה בעל הקטין שהוא רועה לתת שכר
 לומר זה הקטין ולזה טכר מי שייטמרהו וכן
 יקרא אנט מה שהתחלתו אנט יבוא אל שימכר
 הקטין ההוא בידיס כגון שהיו לטטיס באיס בבית
 הסומר ואנטו כרי' שיקחו הפקדון סבידו וקדם
 ונתן להס הפקדון קדם שהזיקוהו הרי זה אנט .
 כבר נתבאר זה הסרס בטסי' ובן מבבא ממיניעא

השרש

הידי' הוא טאנס היה הרבר ה
 הנפק בידו נפסר מעיממו כילו
 האמר שהיה חמץ והיה קרוב לזמן אסודו ואין
 הבבלים במקום שיכולו להסיבו להס תוך זה ה
 הזמן מהתרו הנה מוכרו ברשות בר' בטוס הסב
 אברה לבבלי' פס טכר נתנהו בידו לומר ולזה
 לתבד והנה יהיה פוטע באופן מה אם לא יסיר

וה ברטות הבצלים כבר נתבאר זה בן ממיכאל

השרש

הו' הוא שהטואל כהיו בעליו
כמו במלאכתו בכשת מלאכה
פטור מהכל והפ' מהפטיעה טנא ואם בעליו עמו
לא יטולם כט' אם יהיה זה הרין בכואר הסומרים
ודאוי כתרע ט' אם היו עמו בכשת טילה אפ' **השרש**
ט' אינס עמו במלאכתו בכשת האנס דינו רי' טילה
בבעלי טהרי בעת הטילה לא נסתעברו הבצלים
בטמירה כלל ואם לא היו עמו בכשת טילה אפ' **השרש**
ט' יהיו עמו במלאכתו בטעה טמאסה ויטו דינו
רין טילה בבצלים כי כבר נסתעבר בטמירה
בעת הטילה וכן הענין בכואר הסומרים מטיל
הטואל בבצלים כגון טהיה זה טטואל ממנו מ
מלמד בנ' או המקו' לו רס ומ' הסופר טול' ומ' ומ'
לו הטיק מים והטואל' בהמתך והטקהו מים
והטואל' בהמתו או טואר לו טמור רי' היום
ואטמור רך היום ופן אם טיל מאסתו או טותפין
טטיל' זה טוה וכס' אם הטוא' בהמתו או הטיכר'
לטאת מטואויכא עמה לפזור לטול' או לטוכר
לטעון הבהמה אך אם יכא עמה לראות המטוא
טול' יטעון עליה יותר מדאי ויך זו טילה בבצלי'
כי אינו עמו במלאכת הטואל' או הסוכר ואם אמר
לו טמור רי' היום ואטמור רך מחר נטטו סומרי
טכר זה לזה וכן אם אמר הטותף הטואל' היום
ואני הטואל' מחר ואם טטואל מהאסה ונטואל לו
לבטלה אינו טואל' בבצלי' כי אפ' טהפ' ר' **השרש**
וינו בעל הדבר ההוא כבר נת' זה בח' ממיכאל

טוה פרוטה כי פחות מוה אינו נחשב למאומה
אלא כי מעני טכבר יקרה לפעמים טיטואל המוס
למה טואין בו טוה פרוטה בהמה או כלי הטה
יפול ספק אם טיל בהמה בבצלים לפטו' בה פחו'
מטוה פרוטה או אם טואל סתי פרות בבצלים
לפטו' בהם טוה פרו' יהיה בכל מה טיעטה בכל
אחת מהם פחות מטוה פרוטה הטה הדבר בספק
אם היה זה טילה בבצלי' אם לא והמוריכוז פחברו
עליו הדואה כבר נתבאר זה ב' ממיכאל

השרש

התכיצי הוה טהטואל מ
מהטותפין ונטיל' לוח' מהם
הוה בספק אם יקרא זה טילה בבצלי' טהן בבצלים
באפק' מה ואינס בבצלים בטלמות והמוריכוז
מחברו עליו הדואה כבר נתבא זה בח' ממיכאל

השרש

הנטיירי הוה טהטואל מים הם
בגדרס לטמור טר טיגיכה
הדבר ההוא לירי הבצלים וזה מבואר בנפכו ויך
הטויל טהחוי' דבר אחר זמן הטילה טואין לו
להסתמס בו ואין לו רטות להסתמס בו
ואין דינו רין טומר טכר טהרי קרפו חסרה
הבצלי' כטהטואילו לו הדבר מה טחיבהו לטמו'
הדבר ההוא כבר נתבאר זה הפרט בח' ממיכאל

השרש

היה הוה טהטואל אינו יבול
לחור' בו פטיה טהטואל טר
טיטואל ימי הטואל' כמו הענין במתנה וטטיו'
וזה מבוא' בנפטו' ולזה אם הטואל' כלי להסתמ'
בו מסתמס בו הכזיל עד טול' יהי רחוי להסת'
בו הסמוט טהטואטר טיל' עליו כב' ט' זה בח'
ממיכאל

השרש

היב' הוה טמי טטואל טואלה
בבצלים וחור' וטואלה טול'
בבצלים הטה הדבר בספק אם יקרא זה טואלה
בבצלים כי יס' לטואר טיטואר כי ואת טילה אחת
נמסכת כל זמן ב' הטואל' לפי טהתחלת הטילה
הו' לבצלים הטה תקרא כליה טילה בבצלי' וטפסו'
טנא טול' היתה הטילה טיעית טיטואר בירו' על
התואר טהיתה קרס מטטבור הטמירה וכל' הוה
טילה בפני עינמה ולזה יהיה המוריכוז מחברו
עליו הדואה וכן

השרש

הטביע' הוה טהטואלה בטליח
הבצלים אינה טואלה בבצלים
טנאמר אם בעליו עמו וזה טול' טול' וזה טבו'
מהטבה טנתנמו בענין הטמירה בבצלים בביו'
לזות הפרטה ויך אם הטואל' פכוד הכנפני עס
פחתו הרי' זו טילה בבצלים כי לזה הטוא' לו עברו
טיוהר בטמירת הפרטה ובכלל הטה יד העבר ה
הכנפני היו כיד רבו כטעטה זה מדעת רבו אך
אם נטואל העבר מעינמו אינה טואלה בבצלים
וזה מבואר מאד כי אין לו רטות להטואל מעינמו
ולהויק בזה לרבו כבר נת' זה בח' ממיכאל
השרש הטמיע' הוה טהטואלה לפי
הטרכים הכוללים לפטות בו

ובי יפתח

איש בתולה ערו וזר לא
ת נה וכו' יפתח איש בתול

אשר לא אורסה קודם זה הפתוי ושיכב עמה הנ
יקטר עמה בקשר האישות והיה לו ראיה תח
אשר פתה אות וזה הוא מה שיטענה אותה התור
של זה ואם לא ידעה אביה לתת לו ולמשה הנ
יטיקול כסף כמהר הבתולות כמו שיכתבו בפרט
כי תצא למלחמה בשנין האומס שיהו חמשים
כסף וראוי שתרע כי אמרו אשר לא אורסה לא
בא להוציא את הארזיה בשם הפתוי כי כבר
כתבאר בתורה משיכב הארזיה שיהא בסקילה
והאומס בא להוציא מי שיטארסה ונתגרטה והוא
מבואר שלא הוציא אותה מזה הדין לפטור
המפתה אותה אבל הוציא אותה משנין היות
הקנס לאביה רצוני שאם לא אורסה יהיה הקנס
לאביה כמו שיכתבו ואם אורסה יהי הקנס לעצמו
וראוי שתרע שיהא יתחייב המפתה בזה הקנס אם
לא בא עליה כרדקה שינמי יפתח איש בתולה
שיפתה אותה ושיכב עמה באופן אשר היה
בתולה וזה אמר כמוהר הבתולות כי הוא אבר
חוצה המורה ההוא מפני שהשיב אותה בצורה
וראוי שתרע שיהא הדין ינהג כמי שהוא ברשות
אביה כמו קטנה ונערה שגאמר ואם מאן ימאן
וביה לתתה לו ואולם הבוגרת כבר יצאת מרשות
אביה כמו שכתבאר בפרשת ראשי המטות ולזה
אין לה קנס כי ענין הקנס הוא חרוש ולא ינהג
לא כשישאר אבר וזרה אותה התורה וראוי שתרע
שמשפ שיזנה ראויה לו לאמה כגון חייבי
קריתות וחייבי לאוין שאין בהם שיתבר' ולא
התירבו למלקות יטלס קנס כי אמרו מהור
ימהרנה לו אינו תנאי להקל עליו אבל הוא
תנאי להחמיר עליו ולשטנו בזה האופן ואין מן
הראוי שכאשר לא יוכל להשטנ בזה האופן יהיה
פטור וראוי שתרע כי מי שהיא אחזקת בעולה
אין לה קנס שיגאמר בתולה וזו אינה בחזקת
בתולה והוא מבואר שיהא הקנס הוא
לאביה כשהיה לה אב שגאמר ואם מאן ימאן אביה
לתתה לו וכיון שהיא ברשותו לתת למי שירצה
ראוי שיהיה הקנס הזה כולו ועוד שכבר ביארה
התורה זה באומס סט' ונתן לאבי הנערה חמשים
כסף וראוי שתרע שזמרו מהודי ימהרנה לו
לאשה אינו מחויב שתהיה לו לאם אם לא רצתה

כי לא בא היצוי לה ולזה מבואר שאם לא רצתה
היא נותן המפתה קנס לאביה וכשיאם לא רצתה
הוא כי משפ' שירצה לטענה יטלס קנס אם לא
רצתה היא כשיאם רצה לטענה שיחייב
לטלס לה קנס וראוי שתרע כי המפתה יטלס
וילת הקנס הבוטות והפגם וזה יתבאר ממה שאמר
והוא שיכבר נתבאר חיוכ האדם בחמשיה דברים
במה שהיוק ברעהו והוא מבואר שהאומס מבוא
יכבר באומסה ואין השנין כן במפתה ואם היו הנ'
כסף עונטי זה השנין בכלל היה עונטי האומס
בבטות ופגם יותר קל מעונטי המפתה כי המפתה
יטלס חמשים כסף על הבטות והפגם והאומס
יפטור בחמשים כסף והבטות והפגם והיכבר
וזה הוא מבואר שאין אלו החמשים כסף דמי
הבטות והפגם אבל הם קנס והוא מכלל חזות
מפני מה שכתבנו מזה ולזה אמר באומס ונתן הארזי
הטובב לאבי הנערה רצוני שיכבר ענין זה בכתב
שיכב עמה ונהנה בשייבתו זאת מכספה
לא תחיה רל' העושה מעשה מפתולות הכסוף
ואולם מה שהאומס נעשה של יצר אחיזת העיניס אי
בו חייב מיתה כי אין זה נכנס תחת גדר הכסוף
וכבר יתבאר במה שייבאר דין המפתה הוא בסקילה
ואמר בזה המקום מכספה לא תחיה להנחה
שואם לא המיתוה כוברים על לא תעשה והנה
זכר בכאן האשה לפי שהנשים וכתן קלה ורזה
תמיאנה בהן פטולות הכסוף וזו ממה שימאמר
באומסיס והנה זכר בכאן מעשה כי הם יטענו
פטולות על יס' הכסוף להביא הברור אל סיריטה
המפתה כל טובב עם בהמה מזה יזכות הנה
הוטרך להזכיר זה בזה המקום כי מפני מה שכתב
מההברל בין נזקי אדם ולנזקי בהמה אמר ירשב
חויכב ברמותו כי המפתה בתולה יפטור בנזקי
שהטובב עם בהמה יהיה פטור כי רח הזיק דבר
לבטול הבהמה ולזה בארה התורה כי הוא חייב
מיתה וזאת המיתה היא סקילה כמו שכתבאר במה
שיבאר ואין הברל בשייבת הבהמה בין כרדקה
בין טלס כרדקה בין גדולה בין קטנה כי היו
ראויה לביאה בהורה בין שהיא נרבעת בין
דובעת כמו שכתבאר בשנין הנריות ושור כי
שימטרך לפועל המשיגל בזה יקלה לו שאם לא
ימצא אשה טובב עם בהמה וזבת לילה יהור
אש' שאין זה דרך עבודתם יחרס וימות וכבר

השרש

היח'הו' טיהטומר חנס שטיטן
טינגנב פקרונו וטטבע ואכ'
באז'טרי' והעידו בכטי בר' טטטבע לטיקר הרי זה
מיטלס טיטס ואורס אס הורה מעיטמו פטור מ
מהכפל טיט' אטי' ירטיטון הלהי' יטלס טיטס והוא
הכפל אך אס הורה הוא בטטמו ולא ייטורן
טירטיטוהו פטור מלטילס הלא תרא טיהמכחטי
בפקרון וטטבע על טיקר ואחר כן הורה מיטלס
קרון וחמיט כמו טיתבאר במה טיבא והוא טירטי
כולל לכל מורה בקנס טיהוא פטור' והנה יקרא
קנס מה טלמ יטלס בטטור מה טיהזיק אבל
יטלס יותר או פחות מולבר חיטי טוק טרורו טיהו'
מימן כבר טתבאר וה טירס בב' ובטי' מקמו

כן לפי טיהפלי הוא מושיל בטטמותו ואורס חנס'
אינו מושיל כי אס מיכר מה טטקנה בו והקטן
יהיה לפי הנהו' במספר מה מהמעו' ומזה המיקס'
ילמד זה הדין במורה במקצת כבר נת' זה הטי'
בב' מטטטות' והשלא מהרב המורה טיהסטיט ט'
טיהיה הטומר טטטבע אפי' על טטפת פרוטה וזה
טימה טיהותנה בטטנה טיהיה טיטי כסך למדטי
ממה טיאמר בטומר חנס עס טיה גכ' הו' מעטי
טייתכן טיפול בין בעל הפקרון ובין הטומר ה'
טטטל הפקרון יאמר טמה טיהפקיד בידו הואכן
והטומר לא יורה לו לא בקצת ומזה טלמד וזה
הדין לכל מורה מקצת

השרש

הכא הוא טיאס לא היתה לה
הטטנה מוגבלת לא יהיה לה
קצת יתחייב עליו טיבוטה בהוראתו כי לא יוכר
בו הקצת מן הכל והמיטל אס אמר לו כיס מלא
דינרי' מסדתי לך והוא אומר לא מסדתי לך אלא
טרור טל דינ' ולא ירעתי כמה היו בו מהדינרי'ס
איני חייב טיבוטה כי לא יתבר' טיהי' מה טטפות
פחות ממה טיטטנו כבר נתבאר זה בו מטטטות

השרש

היט' הוא טימורה מקצת ה
הטטנה בכסך או כלים והרו'
להס מהמיטל טילס טגופס מימן חייב טיבוטה
טיט' אטי' יאמר כי הוא זה וכבר אמר קרס זה
וטקרב בעל הבית ל' הלהיס אס לא טלח ידו וגו'
ובטומר טכר נאמ' טיבוטה ט' תהיה בין טניהס
אס לא טלח ידו וגו' ומזה המקוס יתבאר טיאס
לא היתה ההוראה חלק מהטטנה לא יתחייב טי
טיבוטה והמיטל טיאס תבט לו טור גדול והורה לו
טור קטן אינו חייב טיבוטה כי אין הטור קטן ח
חלק מגוף הטור הגדול אבל אס היתה התביטה
בטור וחטיין והורה באחר מהמיטי' הרי הוא חיי'
טיבוטה כי כבר יתכן טיאמר בכמו זה אטי' יאמר
כי הוא זה ומזה המקוס יתבאר טילמ יקרא מורה
בקנס הטטנה בטטנות כסך אס הוד' בפחו מפרוטי'
כי אינו נחטב למאומה כבר נת' זה בו מטטטות

השרש

הכב' הוא טיהמורה ברברי טאי
אפסר לכפיר כי אין הוראתו
הוראה כגון טתבפו מאה דינ' חמטיס בטטורו'
פל פה והורה לו מה טיטטטור טטא אטי' יאמר כי
הוא זה מה טיודע כי הוא זה ומיכר מאמרו יאמר
זה טילמ היה רוטיס במאמרו טיאפיר' כבר יתחייב
בו כבר נתבאר זה השרטי' בראטיין מיטיטי

השרש

הכג' הוא טיה מורה מקצת ה
הטטנה ואמר הא לך פטור ב
בטיבוטה טיהרי' אין זה מאמר לבר אבל מיטיטי'
והתורה אמרה אטי' יאמר כי הוא זה טיהיה
המאמר לבר יאמר זה טיהוא מיטיטי' כבר נתבאר
זה הטי' בראטיין מיטיטי'

השרש

הכ' הוא טלא יטבע הטומר על
טיטנה אס היא פחותה מיטיטי'
מעזת כסך או על טטנת כלי' וזפי' היה פחות מיטוה
פרוטה כי התורה אמרה כסך או כלים ולפי ט'
טיהכסך הקאן טיהיה בתורה או הקטיטי' או
הגרה טיהיא משה והכסך נאמ' טל הרבר והיה
הרבו' החוסיון טיטס הנה יתבאר טיהטומר אינו
טטטבע על כפירת הכסך אס היה פחות מיטיטי' מיטי'
כהן מיטקל טיטס וכלטיה גר'גרי' טיעורה ביטיטי'
מכסך יטרוף ואורס על הכלים יטטבע אפיר' היה
אחר טיהרי' נאמר על טלמה טיהוא כלי' והיה זה

השרש

הארבטה ועטרי' הוא טיהטוטי'
טטנת גנב בפקרון אינו מיטל'
כפל אס לא היה בעל הפקרון גדול כטיטק' לו
הפקרו' טיטא' כי יתן איס' ל' רעהו והיה זה כן לפי
טטטינת הקטן אינה כלום כבר נתבאר זה הטי' ט'
בטי' מבבא מקמו

התועלת

הטני הוא במיכות והוא מה
טיענה התורה להמית כל
סוכב עם בהמה טמאמר כל סוכב עם בהמה
מות זמת ומולס טרטי ואת המיכה הם טיטי

השרש

הראשון הוא שהסוכב פס
בהמה בין קטנה בין גדולה
חייב מיתה ואעפ"י שהבהמה היא טרפה בין טהור
חיה עתה הנהיג לו הנאה והנה גדר הטיכיה
הוא טיהיה בה קטי באבר דופר כי בוולת זה לא
תקרא טיכיה וזו ביאה כמו שהתבאר בסרטיס
הכוללי ואין הכרח בזה בין איש ואשה אם היתה
פרצת כמו שהתבאר בפרטת פריות והוא מבין
טימית טאמר טס ואת הבהמה תהרוגו אינו להק'
על הרוב או הנרבע טאס אינט ראויה להריגה
לא יתחייבו טליה מיתה וזה כי הפעל המגונה
הזה הוא טאס איתה טרפה וזו בריאה ולא כזנה
התדיה גכ לפטוט הבהמה כי אינה בת טעט אבל
הכונה היא למחות זכר הפעל המגונה הזה טלא
ילמד בני אדם לפטוחו כב' נת' זה בט' מסנהדר'

השרש

הטני היא טומאת המיתה היא
סקילה כמו שהתבאר בפרטת
קדוסיס כבר נת' זה בו מסנהדרין והוא מבואר
מהסרטיס הכולליס טאס האיש או האשה רחוק
לביאה אעפ"י שהם קטיטס הבהמה פהרגת וטמין
הכרח בוואת הטיכיה בין שתהיה כררכה בין ט
טלא כררכה

וגר לאתונה

וגר ער לאתונא טיט

טז

ביאור המלות

וגר הוא גר ירחש
שהתגור בן ברית
וכבר טלמר זה מהדברים הנלוים לו והם הלמטה
והיתוס והעט מיסחול והנה הנהיר כל אלו מצט
טעטס טפלה ומין להם כח והקריס דין הגר כי
לא יחסר לו רק טור המטפחה ומחר כך הנציר
המלמטה ותיטוס פי לא יחסר להם רק סדר ה
ההנהגת והמטח והמתן כי אין להם מי טישח
ויתן בעסקיהם כראוי ואחכ העני היותר טפ' רוח
מילס לא תונה רבר ידע הוא פי יטי אונאה
ברברים ויס אונאה בממון ומולס האונאה אטר
בממון ומדו וכי תמכרו ממכר וגו' ואל תנו מיס

את אחיו ומולס האונאה אטי ברברים כאמר
והאכלתי את מופך את בכרס י הנה ואת ההונאה
פירכו במכילת אונאת רברים ולא תחליטנו דבר
ידע טאין ואת האוהד טלא טלחץ גופו ורחקהו
מענין ותלחץ רגל בלפס כי כבר הקדימה התור'
טוקי הגוף בוואת הפריכה וטבתקה לטוקי הממון
בהדרגה כמו טנבאר לסוף ואת הפריכה הלזה
יהיה אמרו ולא תחליטנו בממון כי כבר יפול טס
הלחץ בממון ולפי טסמכי לאונאה הטה יהיה זה
הלחץ אונאת ממון והנה תקרימה התורה אונאת
רברים כי היא יותר קסה וכבר יורה טזה הלחץ
הוא ממון כי כבר אמר אחר זה בפנין הממון
וגר לא תלחץ רל טלא תטה פטפט כמו טיתבא'
אחר זה וכבר אמרה זה התורה בביאור אמרה לל
לא תש' מטפט גר יתוס ואלמטה לא תעטוק רל'
טלא יכטיסס ויקטיטס ולא יפודכ לבס ברברים
ולא יאבר ממונס כי זה העטוי הוא אטר ראוי ט
טתוהיר התורה בזה המקוס בפנין האילמנות
והיתומיס כי רוב האנטטיס יקלו בהס לחלכסס
כי אס יעטוק יעכק הדיטין בו הנה אס יעטוק יעכ'
וכבר ימיטאו בלסוטנו רביס בזה האופן רל טבא'
מלת כי תמורת הנה לא תהיה לו כטוכה לנגטו
בכח ולהכר לו בגביית חיבו טכך הוא רבות כמד
טהמלוה ד' ריטי בה' והנה טקרא זה העטן טכך
לפי טדרך המלויס כטקה ברבית לקחת כטקורכי'
לפי הזמן כאלו תאמר טירע כמה יתנו בכל חד'
והרי הכסף ההוא הוא כמד ניטך ואוכל תמיד
מאולס בהלומת האוכל לא יפול טס פטך כי אין
מנהגו זה המטהג ויהיה מעטנו מבואר

ביאור הרברים

אמר וגר לא תונה ברברים ולא תחליטנו בממון
להנותו במקח וממכר מפני חלסתו כי אין בטכר
בנרתו כי חתס הייתס גריס בארץ מיכר וידכת'
יער הגר כאטר יסרו לו וילחטוהו או ירטה בזה
טאס תבוהו מפני טהוא גר גס הוא יכו להטיב
לפס כי גריס הייתס בארץ מיכריס וכן פדסה או
במכילת והנה אונאת רברים היא כמו טיקראוהו
גר או טיאמרו לו וכור מעטיך וכאר מהלטידמה
לזה ומולס טמר דיטי אונאת ממון במקח וממכר
יתבאר בג' פדטי בהר טיטי כל ילמטה ויתוס

פתבאר בפרישת טופטיס שזאת המיתה היא
סקילה והנה לא תטטה העבודה הזאת בלתי ליה
לברו ולמרנו מזה כלל הפבורות הנעשות לתי
יהעלה שזאת שיה אחת מהם לטו נסקל אשפי ט
שאין דרך עבודתה בכך ואין יראיך לומר שזאת
עבר אותה דרך עבודתה שהוא חייב מיתה והנה
בזו בזה המקום לפי שהאנשים כאשר תרבה להם
תאות המטבול יחזרו להם מבנות הגוים לטכב
עמם ויהיה זה סבה אל שיפוטו לעבוד עז כמו
שאמר כי יסיר את בנך מאחרי ועוד כי כבר ימנך
מזה הפעל הטובה לעשות תמונו יזכחו לפניה
או יקטרו לפניהם ויחטבו שיהיו בפעל הזה
נעורים בהטבת בשילת האטה אשר יחטקו בה
כמו שיהתפרסם מסגנות האומות הקודמות
בזה הענין ואולם התועלת המגיעות הם טינים

התועלת

הראשון הוא במינות והוא
מה שיכיתה התורה בענין
המפתה את בתולה שיחנה לו לאשה או שישלם
ט שקלי כסף לחבי הנערה והנה טרטי זמ המיכו
הסו

השרש

הראשון הוא שהמפתה נכריה
בתולה שאינה מאורטה ובא
עליה מטלם חמטיס שקליס כסף לחבי הנערה
מפני הטאת השכיב' אש לא ריטה אבית לתתה לו
לאשה למרנו שיהיו נערה ושהם חמטיס כסף מ
סדין מונס הנזכר בפרישת כי תיכא והיה זה כן כי
מפני שהבוגרת אינה בתולה בטלמות כי פתחה
הוא כמו שתוח ולמרנו שיהיה מפני תאות
השכיבה שטאמר בפרישת כי תיכא ונתן האישי
הסוכב פמה וגומ' והנה המפתה חייב עוד לתת
לאביה בסתופגס יותר פל חמטיס כסף כמו
שבארנו והפגס שטימין אשה כאלו היא ספחה
הנמכרת בסוף כמה תמכר קודם זה וכמה תמכר
לאחר זה ואולם יצער אינו מטלם כי המפתה אין
לה יצער ובדריכות גכ נעביה והנה יתבאר טסאר
הדברים הם גכ לאבית כי התורה ביארה שיהנזק
הזו לאבית בפנין בתולה וכס' בסתופגס ואולם
אם לא עמדה ברין פד שבגרה הנה הכל סלה
סטאמר באונס ונתן לחבי הנערה ואין זה אב
הנערה כבר נתבאר זה הטרט בג' מכתובות
ומזה המקום יתבאר שהאשה שאינה בתוקת

בתולה כגון המגורשת לין הנטואיס והשוטה
והחרשת והגידות והשבויה ומי שייסא שליח טס
רשאין לה חמטיס כסף שטאמר וכי יפתה איש ב
בתולה וארו אינך בחוקת בתולה והאיר' פיגס'
אין לה חמטיס כסף לפי שאינה נקראת נערה ב
בעת מהשתים אבל היה אם קטנה אם גדולה
ואולם יתחייב במורו בטות ופגס מלבר החרשת
והשוטה כבר נתבאר זה הטרט בג' מכתובות

השרש

הב' הוא שאינו מטלם כסף אם
לא בא שליח כדרכה טמ' וטי
יפתה איש בתולה מן המקום שיהיו בו בתולה
ולא אמר ככה יסקול כמהר הבתולות ומזה
המקום יתבאר שהקטנה שאינה ראויה לביאה
והיא השמותה מטלם טיפס ויום אחר שהיא היא
טסארית בתולה בט טאין ביאותה טכסת בגד
השכיבה כבר נתבאר זה הטרט בג' מכתובות

השרש

הג' הוא שאם אין הנערה ראוי'
להיות לו לאשה כילו תאמר
שהיתה אמורה לו אינו פטור מפני זה מהקטנ כי
התורה לא אמרה מהור ימהרטה לו לאשה להקל
מעליו אך יהיה פטור מהקטנס בזה אם היה חייב
מלקות פל בשילתה אז אם היתה מהכריות טיש
בהם מיתת בר' כמו שבאר בטריטיס הכוללים
כבר נתבאר זה הטרט בפריטי' מכתובות

השרש

הד' הוא שהמפתה אינו חייב
עכס' לשלם את המעוטה טאס
היה הדבר כן היתה התורה אומרת טזא וכל
לשלחה כל יכיו כמו שאמר באונס אך שילס'
כסף אם לא ריטה לכנס כמו שבארנו כבר נתב'
זה בג' מכתובות

השרש

הה' הוא שאם בא שליח ונתה
קודם שבמדה ברין פטור'
מטלם קנס טט' ונתן לחבי הנערה כסף והאיר' אינו
חבי הנערה בסעת הכתיטה כב' פת זה בג' מכתובות

השרש

הו' הוא שהנכפלות בשני חוקתה
שהיא מפותה אש לא נתבאר
שהיא אונסה וזה מפורר ממה שאמרה התורה
בנערה המאורסה בפר' כי תיכא כב' טת זה כפטי'

שלב' אזהרות ליה כמו שיקוף ערות בתך לת
 תגלה של אזהרות גלוי פרות הבת . מלאותך
 ורמב"ם לא תאחר הנה קרא מתנת הבכור מלאה
 כי כאמר יטלם בשול הפרי ומלא יתחייבו או
 בוא המתנ' וקרא התרומה דמש לפי כולו יתחייבו
 כליה ער גמר מלאות הפירות ההם כמו כואמרה
 התורה וחייב דגנך ותירושך וייצהרך והנה
 התירוש והייסרה הם דמש הנותים והעטבים
 והכופה בזה שלא יקדים האר' המתנ' המאוחר'
 ויאחר המוקדמות אבל ראוי שיפריש תחלה
 הבכורים ואחר כן התרומה ואחר כן מעשר
 ראשון ואחר כן מעשר שני כלהאופן שיתבאר
 בכור בפך תוקן לי רל' סתתן פדיון הבכור לכהן
 כמו שיתבאר במה שיבוא . כן תעשה לשורך
 לכאמך סתתן הבכור לי אך לא תתנהו תכה
 טעור כי בזה יהיה מגיש העסד לכהן ועו' כואינו
 ראוי לקרבן ער היום הסמיט כמו שיתבאר
 בשנין הקרבנות ולזה יהיה נכפ' טבעת ימים פס
 אמן וביום השמיט' תוכל לתנו לי כי אן הוא
 ראוי לקרבן ומתקנת חכמים שיטפלו בו בעלים
 לגדלו בבהמה דקה ער ל' יום ובגסה ער חמשים
 יום כי בזה כבוד ולס' ית' ואנסי קדש תהיון לי
 לפי קדושה בקדשים ובמוטתיהם ובכור שייכא
 חוץ למחייבתו כמו הבכור שייכא חוץ לחומת
 ירושלים ופמו השסח שייכא חוץ מהחבורה ומה
 טירמה להם והבכור שהיא טרפה לא תאכלו וכן
 ללב תשליכון וזוהו בכור שאפשר בו זה והוא
 בכור הטרפה ואולם בכור הקדשים לא יתכן
 להאכילם כמו שיתבאר במה שיבוא וראוי
 שלא יטלם ממנו כי אמרו ובכור בכור טרפה לא
 יתכן שייתה טב' מל' הטרפה כי הטרפה טנטרפה
 בבית היא חסורה כמו הטרפה טנטרפה בכורה
 ולזה בארנו כי אמרו ובכור בכורה טרפה הוא
 כלו אמר ובכור בכורה טרפה לא תאכלו והנה
 הבכור בכורה הוא הבכור שייכא חוץ למחייבתו
 מן סחטבו כליו לאכלו חוץ למחייבתו כי
 הבכור הדין טרפה פסולה כמו שיתבאר בשנין
 הקרבנות ואפשר שירצה באמרו ובכור בכורה
 טרפה הבכור טנטרפה מהבהמ' קודם טנטרפה
 היו טרפה ואינה פתרת בטחית' הבהמה ואולם
 הביאור הראשון הוא יותר נאות לפי הענין והנה
 התנב' המגיש מלו האזהרות אשר כללם

יחר בזה הוא מבואר והוא כולו נכונ' לב הגר
 והיתום והאלמנה והעני לא ברברים ולא במה
 שיגיש להם העסד ממון אשר יחטב סוין אטם
 בו כמו ההנאה במקח ומימכו והרבית ואחר זה
 הנהיר מלחטו לגדולים כאלו הפני' כולו נכונ'
 שתהיה אזהרה בזה בלו השפלים לבר ולזה
 הנהיר מקללת הדין והנטיח והנהיר מלאחר
 המתנות אשר ניכטו לנו לתתם לכהנים וללוים כי
 לא יחטוב האדם שיהיה בהם אטם כי הוא לקח
 ממון הכהנים והלוים בידיים והנהיר פס זה
 מלהקדים נתינת בכור הבהמה לכהן יותר מן
 הראוי כי בזה יגיש העסד לכהן כשלא יהיה
 לכבוד ההוא חלב שיהיה פיון מפנו ומי אפשר
 להקריבו עדין ער טמנת ימים ויהיה זה סבה
 שימות הבכור ביד הכהן ואחר כך הנהיר שלא
 נתיק לעינינו באחר מהפני' האלה והנהיר דאטיט'
 במה סוין בו נוק לגוף כי אם לנפש והוא אכילת
 הבכור שייכא חוץ למחייבתו וזה דומת מל' מה
 טקדמה האזהרה בו מהזיק ברברים כי ההפסול'
 המגיש מהם הוא מיכר הנפס ואחכ' הנהיר במה
 שיגיש בו נוק לגוף והוא אכילת הטרפ' כי בכורה
 אינו נאות על דרך הכריאות והנה הטרפת היא
 לפי מה שיורה עליה גררה טנטרפה במופן כוא
 אפשר בה שיתחיה אכל היא חיה עדין טאס הית'
 מתה הנה תקרא נבלה ודין זה דין הנבלה בכורה
 וענינה הנמתי תוא סיטרו' אותה בח' אחר באופ'
 שיהיה לה בלתי אפשר שיתחיה יב' חדש כי המכר'
 יתבאר משניטס אס הם ממיתות אס לא תוך הזמן
 וירמה שיחמירה התורה בטרפה יותר מטאר
 הזכות והחליים הנופלים בה כואי אפשר לה
 להחיו כסבתם יב' חדש לפי כיוון הטרפ' הם
 בשלי ארס והרבר יבא ליד' סכנה ואולם חכמים
 הסונו בין הטרפה האמיתית ובין הבהמה כואי
 אפשר לה להחיות מפני' מכותיה וכבר מנו רמל'
 על יב' החפוט הרברים שתתיה' בהם הבהמה
 טרפה מפני' מכותיה והנה ההבדל בין הטרפה
 האמיתית ובין הטרפות טמנו חכמים כי האוכל
 כוית מהטרפה האמיתית לוקה ואין הענין כן
 בטרפות אשר הם מרובן ובכל ספק בטרפה
 האמיתית נשפוט בו להחמיר ואין הענין כן הספ'
 שיקרה בטאר הטרפות ואולם כרטי' לו
 העינות הם

לא תצטין אפי' ברברים או לגרוס להם הפסד
בממונם ואטפ' שיהיה המלמנה עטירה ביותר
אז שיהיה היתום עטירי ביותר הנה הוזהרנו
מלענות אותם אם ענה תענה אותו רל' שתהיה
תכונתך פחותה שתהיה רגיל לענותו הנה אם
יבא יבא אלי רל' שירגיל ליבא באופן שתבא
היענותו אלי שמוע אביע יענקתו רל' יענקת
היתום והוא הדין למלמנה ואולם לקחה התורה
היתום בזה הענין כי האיש הוא יותר ראוי
שתעמע יענקתו מיענקת האשה לחלוקת דעתה
בטבע והנה מקום נקמתם וחרה אפי' והרגתי
מתכב בחרב לטלס מדה כנגד מדה באופן
שתהיינה נתייבס אלמנות ובניכס יתקמים ודול'
פירשו במכילתא כזה הענין הוא העלה הסטות
והוא שכבר ימים נתייבס במדרגות מלמנות
שתהיינה ידורות במלמנות חיות כמו שילכו
בעליהן למדינת הים ולא נורעו מהן והיו
הבני יתומים שלא יניחו בך ליהר בנכסי רביה'
כי לא נורעו מהן והנה הבניס נקראו יתומים
בכל עת שתתמיד הסבה הקטרה בעבודה בזה וזאת
המוזהרה והוא הזמן אשר יבטרו בו למדס גדול
להטפל בפניניהם להנדיגם וממנס אחר זה אין
דינס דין היתומים וראוי שתדע כי לא יקרא
עמי מה שתכליתו לטוב אבל הוא ראוי שיקרא
הטבה ויטיבה כי הפבורות יקראו בשם תכליתם
ולזה אם ענה אותם מרס ליסרס באופן ראוי
ול' מרס מינות חומנות ומומר להס בזה האופן
דברים מכונים לבס אז שיהיה אותם אין זה
עובר בלא תעשה אם כסף תלוה את עמי ואת
העמי שיהו עמך במדעך שאתה חייב להלוותו
כמו שאמרתי העבט תעביטנו לא תהיה לו כפוט'
לנגסו באכזריות והנה לא יענה התורה להניח
לו חיובי אם לא ירצה לפרנס אבל בזה וזאת
המוזהרה שלא לנגסו באופן שילח יגיש תועלת
למלוה רגיש יבא ללוה כמו שיטאל לו חיובו
בבר והוא יודע טאין לו לפרנס ועשה זה ליכפרו
אז לביטו כדי שיתפרסס בפני רבים פטינו לא
תטימון בליו נסך וזאת היא מזהרה למלוה וכן
היא מזהרה לכל מי שתסלס וזאת ההכמה של ידו
כמו הסופר והטריס כי הס מטימים בליו נסך
במה שכתבו והעידו בו ער שכבר יגלה זה
המלוה זה החיוב וכן יבאר הערב על זה הלואו

כי הו' כמו מטיס בליו נסך שאם לא היה זה ערב
לא הניח לו המלוה מנותיו אם תמטיכן חב' רך
בבר לגבות חובך ותקח כולמותי המכסה בה
ביום הנה תתחייב להטיבו לו באופן שיהיה
בירו בכל יום ער שיבא השימי כי הוא כמותו
לכרה ואין לו וולתה שיתכסה בה היא שילתו
לכנות שורו וכן הכנין אם תקח ממנו כסו בלילה
ואין לו וולתו שישכב בו בלילה הנה תתחייב
להטיבו לו בערב וישארה בירו ער הבקר כי במה
ישכב אם לא תטיבתו לו והיה אם יענקתו אלי
וכימעתי יענקתו כי חנוך וזש' ולזה ראוי שתהיה
נוהר להטיב לו כמות יום ביום וכמו לילה בלילה
כסולח היה לו וולתו להתכנות בו וראוי שתדע
טוה ממנס יהיה כסילא היה לעני כמות וולתו
להתכנות בו שטאמר כי הוא כמותו לכרה בעה
ישכב וזה הדין גכ' יהיה כטימסנו טילח בשעת
הלומה ש' אם חבל תחבור כלמת דעך אבל
המלוה על מטיכון לא יתחייב בזה וכן הוא מבג'
שאם מוט הבטי לא יתחייב להחזיר המטיכון
ליורטינו טיל האופן שיהו חייב להחזירו לו טמא'
ער בא הטימס תטיבנו לו כי הוא כמותו הוא
שמלותו לא תקלל השופטים והדיינים כי כס
טוה הוא מהמדות הפחותות כבר יגיש בו הפסד
מבואר בתיקון המדינה וכן הענין במי שיקלל
הטטיא שיהו טטיא ליטראל בכלרו וזה יכולל
הטטיא והמילך ודאט סטהרין כי טטיאות לו
מקין בכלל ישי אל וראוי שתדע שלא יתחייבו
בזאת הקלוה אם לא קלרו בש מהטמו המיוחדו
ל' ית' או כטי' טן הכניס אשר יתארו בהם ט'
ית' וזה טלמד באופן לענין הקלוה אשר טהגו
האטטים זה אשר בעבודה בזה האזהרה בזה
המקום דין הכניס כדון השימות ואולם במקלל
אביו ואמו לקישי העונס לא יסלל אם לא היה
הקלוה בשם מהשימות המיוחדים לה' ית' כמו
הענין בקוללת טושה בטוה וטאד הקלוה הכתוב'
בתור וראוי שתדע שכבר נכלל האזהרה מלקלל
הט' ית' במה שאמר אליהם לא תקלל כי אם
נוהרנו מלקלל הדייטן אשר איכלנו פט' טאטו
מוזהרין מלקלל הדיין האמיתי שיהוה ית' והנה
זה הענין הוא כמו הענין בערות הבת שיתקח
התורה ממנו ומפני שהזהירה מלגלות כרות בת
הבת ובת הבן ולזה יהיה מקין להם לא תקלל

ט' הנה
שקבס חייט
ט' טי וז'
למן טמרי
הקלוה לא
יהי כמקין

אחרת ולא שייסלול מימנו הברכה כמו שאמר אל
יהי ברוך כי סלילת הברכה אינה קולה כמו ש
כתבאר זה בשישי מיכונות

חשרש

הו' הוא סוף כל פי שמחל כל
קולתו הנטיח או הדין או אח'
מישראל אין מחילתו מחילה לפטור המקלל
מהמלקות והיה זה כן כי התורה לא תתלה זה
הענין בקפידת המקולל אבל הזכירה מזה אם ה
הקפיד המתקלל או לא יקפיד כבר כתבאר זה בב'
סיטהדין והוא מבואר מהכרטי' הכולל' שכבר
יקרה שיתחייב בזה ג' מלקיות אם קרא לנטיח ש
טיה' דין כי הוא גכ' מיט' כבר נת' זה בר' מיט' ב

לא תשא

שמע שואו גו' עד ס' שטיט
תורש מריכך לא תשא שמע
שואו ווא' האזהרה ה' לדין וזירה של זה האזהרו'
הטלות לזה ופוד כי אם ישמע איש אחר שמע ש
שואו לא יזיק אבל האזהרה היא שלא ישמע אחר
מכשלי דין שלא בפני בעל דין אחר כדי שלא
יקח ברמיזתו מה שהוא שקד כי זה יהיה סבה
אל שלא יוכל להאמין השך הדברים ההם ויבא
מענין זה המטעם משוקל והנה קראה התורה זה
הענין שמע שואו כי ברוב יהיו כמו לו דברי שואו
ולולי זה לא היה מקדים להקדים דבריו לדין
אל תתן ירך עם רשע להיות ער חמס רל' ש'
שלא יסית הדין ירו עם רשע להיות עם מי שהו'
מיט' חמס והנה חמס הוא שם תחת שם התואר
והוא מבואר טמין הריכין בזה שלא יסית ירו עם
רשע באופן שיהיה עד חמס כי לא היה יכריך ל'
לומר עם רשע כי אעפי' שלא היה רשע לא היה
ראוי שיי' ירו שמו להיות עד חמס ואולם הכוונ'
בזה שלא יסית ירו עם רשע באופן שיהיה עד
מי שהוא מיט' חמס והנה הרשע הוא מי' שיכבר ע'
עברה שיש בה מלקות שואמר והיה אם בן
הכות הרשע וכן יקרה הרשע מי' שיכבר עברה
שיש בה מיתת בר' ואיש חמס הוא תלוקח ממון
חבירו בחמס כמו הגולטין והחמסטין והגנבים
והמלוים ברבית וכן עד זמם הוא גכ' איש חמס
ופסול לפרות ראוי שתדע שהמחוייב מלקות
כיון שלקה הוסר שם הרשע מעני' ויהיה כשר
לפרות שם וקלה אחיך לפיכך כיון שלקה הדי

הוא כאחיק ואולם מי שהוא איש חמס הוא פסול
לפרות ואעפי' ששילם הממון שנקדא בעבורו אי'
חמס פסול לפרות כי לא הוסר שם מיט' חמס
מימנו מפני מה ששילם מן הממון כי תכונתו הו'
לפסות חמס כשיזכר אלא אם נתברר מענינו כי
ששטה תשובה לא תהיה אחרי רבים לרעות
רל' שבטעין הרשו' הגדול' כמו דיני נפשו' אין ראוי
להיות אחרי רבים והמט' ששם היו המחייבין
יותר מן המזכין אין ראוי שיתחייבו מיתה על
פיהם ומזה יתבאר ששם שפרו זה הגבול רוכת
לומר שיהיו המחייבין יותר מן המזכין יותר
מאחר הנה ישו אחריהם כי התורה תרבר בזה ה
האופן כמו שהתבאר בטרטים הכוללים והנה
יתבאר כי אמרו לרעות הוא בדיני נפשות לבר כי
בדיני ממונות יהיו הרעות לזה טובות לזה וזה
מבואר בנפשו ולא תענה של ריב לטות רל'
שלא יפגד הדין על ריב כשייטלוהו מה דעתו בו
לנטות אחר אחר מטאר הדיןן שיטמט דבריהם
וישלים מה שיהיה דעתו בזה הענין עד שיהיה
מפנהו בזה לנטות אחר אחר מי שקדמיהו שלא
להורי' מה שיראה בעיניו מזה הדין כי כשיעשה
זה בזה התואר לא ילחח תיבולת ברבי' הדייטין
והנה לזאת הסבה לא היו מתחילין מהגדול' ש'
בסנהדין בענין דיני נפשות סימא ישו האהדים
לרבריו ולא יהיה בכאן זולת האחד מהסנהדין'
אחרי רבים לרעות הוא בהכרח במוטא זולת
הנוטא אשר אמר בו לא תהיה אחרי רבים לרעו'
והוא אם לזכות בדיני נפשות שיהיו כים בהם
אחר תרוב אם לחובה אם לזכות בדיני מיכונות
ודל לא תהדר בריבו לזכותו בדיני מימי' מיט'
דלותו אעפי' שיהיה כנגדו עשיר והיה ראוי לתת
לו כמו זה הסך בתורת יכרה אבל ראוי שיכשוט
דין חמת לאמתו כי תפגש טור אויבך רל'
טור יטראל בעל עברות כמו שיאמרו במכילהת
כי אין ראוי לטנא יטראל כשר שואמר לא תטיטא
את אחיך בלכך והנה ביארה התורה אעפי' שיה
הטור והחמוד התועה בדרך הוא מאיס בעל
עברות כיון שהוא מחוייב בתורת מטה ראוי ל'
להטיב לו אברתו וכבר יזכיר הכניין בענימו אם
אלו הבח' הם תומים אם לא והנה ביאור דברי'
האברה יהיו בכללן בפרשת כי תכא כי תראה
חמוד טונאך רובך

השרש הראשון הוא שאסור להלוות
ברבית לישראל שכלל לא תשימו
עליו נטין ובזאת המורה נכללים כל המטימים
יד בין הלוח והטלוח להסכי' ביניהם הרבית ולזה
טתה התורה לטונה שהיתה מרבית בו בלשו'
יחיד והעתיקה הענין בלשון רבים להזהיר כל
המטתרלים בזה כמו הערב והסופר והעדים
כבר נתבאר זה השרש בחמישי מבבא מיביעא

השרש הב' הוא שגרר הנטין הו' שיתן
לו רבית קצוטה ר' ל' שיתן
רבית כך וכך לחרט או לטנה או טידור בחיזרו
בחסה כש' טתה המלוה אצלו או טתה הסדה
אצלו בתורת מכר ויאכל פרותיה כד' שייטיב לו
המלוה ויטיב לו הסדה והוא מבואר שהרייטן
יכדיחנהו להטיב כמו זה הרבית ללוח כי זהו
כמו גול בידו לפי שהתורה מטעתו ממנו וכש'
טאס לא גבה אותו טוין הדייטס מגבין אותו את
הרבית מן הלוח כבר נת' זה בה' ממיביעא ויראה
לי טלח יושיל ברבית קצוטה אס קבל הלוח לתת
הרבית בתורת מתנה וזה כי מפני שייביאהו
להסכים לתת הרבית והוא החסרון הוא בעיני
יביאהו לתת לו זה בתורת מתנה וזה ממה טוין
ספק בו אמנם אחר שיקבל ממנו אס ריכה הלוח
למחול לו מחול ולא יכטרך לחיזרו לו

ומזה המקום יתבאר שהמטכיר דינריו כאלו
הס כלי' הרי זה מינו רבית שהרי טכרס לו לחנו'
לו בעיני ויטתמט בהס אס להראות שהו' שטייר
אס לטקול בהס אס לטאר הרברים טאפסר ט'
טייטמט בהס ויטיבס לו בעיניס ואולס מדברי'
אסר שהרי הוא אבק רבית פי הטוכר
יעדים בזה וידיכוס בעסקיו ואחר זה יטיב לו
די' אחרים ונמיטא זה כמו רבית וכך הנטן מתנה
לחברו קודם שיטאל ממנו טילונ' או טהלוחו
והטיב לו המלוה ואחכ' טלח לו רדון אין בזה
אסר רבית מן התורה אבל הוא אסור מדבריהס
כיון שהו' נותן לזה המלוה טהלוח או טילונ'
אבל טיתן מתנה למלוה כדי טילוח לחברו
או נותן מתנה לחברו טיאמר למלוה טילונ' אין
בכך כילס כיון טוין זה מגיט ממלוה ללוח וכך
יתבאר מזה סמי' שטאל מחברו טילונ' מנה
ואמר לו טוין לו אול' חטיס במנה וטעבר לו

שימנו במנה ואחרכן חזר ולקחס ממנו בעשרים
וארבט שלפ טוין בזה דין רבית אבל הוא אסור
מדבריהס מפני ערמת רבית ואולס מי טמכר
חובותיו קודם ומן הפרעון בפחות אין זה רבית
אפי' מדבריהס טהרי אין דין המלוה כדון המעו'
כמו טיהתב' בטרי' הכוללים כבר נתבאר זה כל
בה' ממיביעא

השרש הג' הוא שהמטכין את העני
כל מלוותו טיהו' חייב לו
ולקח לו הכר טיהו' יטן בו וטידמה לוח ממה
טוי' אפטר לעני לעמוד מוולת זה הכלי בטעה
הו' הנה אס היה טמוטו טמיט' יוס חיי' להטיבו
לו בכל יוס ואס היה כסות לילה חייב להטיבו
בכל לילה עד זריחת הטמיט' והנה בקרטיט טי'
תטא בא בזה הענין לא' טנא לתטיכב בטבוטן
הטב תטיב לו את העבוט רל' לתטיכב ועבוטן
הו' אטלך והו' הדין טיהו' חייב להטיב לו טל'
טטיט' בו מלאכתו ביוס כי מה ילכט או במה
יטכב או במה יטטה מלאכתו טיהו' מתפרטט בה
והו' מבואר טנה לא יטג' אול' כטייטמט טל'
הלואתו כמו טביארה התורה לא כטיהלוח טל'
המטיכו' כי אין ראו' בו זה הדין כמו טיהו' ראו'
כטייטמט טל' הלואתו וזה כי כבר גלה העני
דעתו כטיהלוח לו על המטיכו' הנה טכבר אפטר
לו לעמוד מוולת כסות הנה או הכלי הנה כבר
בארנו זה השרש כטי' מבבא מיביעא

השרש הד' הוא טלח יתחיבו טל' קלות
הדיין והפטיט' אס היו רטי'
גמורים טי' ופטיט' בטכך לא תאור והו' הדין
בטאר כל זורס כי ההורה הנהירה טל' קלותס
ואמרה לא תקלל חרס ונה יתבאר מזה המקום
כי אפי' הפטיט' דקדקה התורה בזה ובכל' הטנה
לא הקפידה התורה טל' קלות הדיין והפטיט' אול'
מפני שתועלת הפטיט' טתס והיטרתס האטטיס
אול' טלמות ונה לא יתכן כטייהו' דטיטיס כבר
נתבאר זה השרש כטי' בטיילתו

השרש הה' הוא טוין לוחן טל'
קילתס אס לא היה קילתס
בסס מן הטמות המיוחדים לט' ית' כמו טל' טל'ס
יה סדי' טבאות או בכטי' מן הכפויס המיוחדים
לו כמו חטן וקטא ואס קלל בזה המופ' בכל לטו'
הרי' זה קללה והקללה היא טיאמר ארור או קללה

כי אם ירגיל עצמו בזה אולי יא יסגית סדאוי
ברינו ויטה מטפטו ווארלס כרטיי אלו האוהר

השרש הרצון הוא טאין ראוי ט

טיקבל עדות טיקר ולא עדות
חמס והנה הרשע הוא מי טעבר עברה סיס בה
מלקות וזו מיתת בית רי כי כבר קראה תורה אלו
האנטיס רשעים טמאמ והיה אם בן הכות הרשע
אמר הוא רשע למות חמס חמס הוא טלוחח מ
ממון טאינו שלו ביצוס כמו גנב רגזולן ומלוה
ברבית והיה זה כן כי כבר טחידון כמו אלו ט
שיעידו עדות טיקר מפט הממון למעוטי יראתס
מהסס יתעלה ופזוה המקוס יתבאר מקל וחמר
טאין מקבלים עדות ער וומס טהרי הוא חסוד
לזאת העברה כבר נתבאר זה בג' פסנהדרין

השרש השטי הוא טהנוגע בעדות

פסול להעיד טנאמר הפד ט
טיקל פנה באחיו למ תענה ברטך למרנו מזה
טהעדות הוא טיעיד הארס בפטייטי מים וולאמ
לא במה טהוא כמו בעל רבר יקרא טענה לא
עדות ובפילל הנה כל ארס הוא חסוד לטעון טיקר
בפטייטי כבר נתבאר זה בטליטי טכבא בתרומ

השרש הג' הוא טאין מקבלין עדות

ממי טאינו מיטדאל כגון
עבר כנעט או טכרי טנאמ הפד טיקר פנה באחיו
כחטר ומס לעשות לאחיו למרנו מזה טהמעיד
ראוי טיהיה מיטי וזה מיבחר גס כן מהפדטיס
טזכרה התורה בזה המקוס כי כמו אלו האנטיס
טאין יראת הסס יתע' על פניהם ולא יראו מהטי
כרות טיקר כבר נתבא
זה השרש ב' מ'מא

השרש הד' הוא טמי טלא וכל לעמ'

פל בודיו טלרבר פסול לברו
זה מבוואר מאלו הפדטיס טזכרה התורה בזה

טאין ראוי למרס לרין לא לאוהבו ולא לטפמו
ואמרה התורה טהוא ראוי טטחמול טליו לפי
טנעטו טעלה ויכאב לבו מאר חס נלחטו בזה
המופן וכבר ידענו טפס הגר וטפלותו כי גריס
היינו בארץ מיכדיס והנה

התועלת

המגיט באלו האוהרות הוא
במינות והתנפל בהס מבו'
לטעוטי ביכרין בין האנטיי והנה באה המזה טלא
לקבל עדות מיט רשע ומיט חמס לפי טיהרבר
קרב טיעידו טיקר ובנה האוהרה לטנהררי טלא
יגמרו הדין בריטי נעטות לחובה אם לא המחייב'
יותר מהמוזין טנים אז יות לפי פראוי טנתדחק
מהריגת האנטיס אם לא יבואנו ההכרח והנה
אם היינו הולכי אחר הרוב בזה הענין הנה
ימיא טיהרג הנהרג של פי ער אחר והוא האחר
טייפטי בו המחייבין על המוזין
ואין ראוי טנעטה דבר גדול כזה של פי אחר
והנה באה האוהרה טלא לטנות על רייב לטנות
לפי טהכוונה ברבוי הדייטן טיתבארו רעותיהן
ברוך טייכא רין אמת לאמתו ואם ענה אח' מהס
לטנות לא יתבאר לנו רענו בזה הענין ולא יקוב'
תועלת בו לברר אמתת הדין והנה באה המיכוח
להטות מחרי רביס בריטי ממונות כי טס יספיק
אחר לדין ואמר ביכרן תטפוט עמיתך וכן הענין
לזכו בריטי נעטות כי טבה חלוצה תספיק להיטי'
האנטיס מההריגה לקטי טענה ובאה המיכוח

לדין טלא יטיה מחרי הרל כסידויב פס וולתו ל
לחמלה טליו כי מין מן הראוי לו לטוור לרל בזה
המופן אבל היא מיכוח הבוה בעברה ולפי ט
טדיטנה תורה להזהיר הדיין מהטות מטעט ר
הוי החושט והקדימת לזה טראוי טפטיב אבדת
החושט ונפרק המטא מעליו ומעל בהמתו אחר
טהוז מחזיק בתורת פטיה ובאה המיכוח לדיין
טלא יהרוג הנקי טנתחייב בדין כי לא נוכל לומ'
טזה הדין הסכים עליו ה יתעלה פי לא יבואו לו
הרעות מואת הסס יתעלה בפטימות כל טיכן על
מר הטול ווארלס מי טעכרין בדין בזה המופן יתכ'
טנאמר טזה הדין הסכים עליו הסס יתעלה כי
הטובות הסס באות מאתו ואולי טהפגיחה בזה
המופן ובאה האוהרה לדיין טלא יקח טיחד כרי
טלא יבואו להטות הדין וטלא ילחץ זה הגר

רל יסרואל בעל פברות כראוי לטנאתו ועס כל
זה יצוה התורה טאס ראית אותו רובץ תחת
משיאו וחדלת מעוזב לו העלם הראוי סיבלימו
בפנינו להניחם אובריס בפבר רוע מפטיו עני'
תעזוב טמו זה והעניין עורהו לפרק המטוא מטל
החמור באופן טלא יסואר רובץ וואפכר סיהיה
הריסון בפניכה פניב המטוא רל סיוריר המטוא
מטל החמור באופן סיזפל החמור לקוס והוא
מבוא טאס היה סס בעל הבהמה הנה הוא קור'
לכל ארס לתקן עניינו כי לא צוהה התורה זה
אלא טלא נמנט מפני הסנאה מלעזור לו כרי
טלא יסואר חמורו רובץ סס ואס לא ריכה בפל
הבהמה לפרק אותה הנה לא יתחייב מויכמה
לפרוק אותה וזה מעניינו מבוא כי לחמלה עליו
היה זה היסוי והוא יריכה באברת הבהמה וכן ה
הוא מבואר טאס לא היה מדרך מויכמו סיפרק
הבהמה אס היתה טלו כמו סיהיה וקן ואינו לפי
כבורו וזהו כהן והוא בבית הקברות הנה הוא פטור
מלפרוק כי לא החמירה התורה יותר על ממון
חברו מממנו אבל הכינה בזה סיוהב ממון ח
חברו במדרגת אהבתו ממנו והנה פירוטו
למדתו מפנין הנלוה סואמר בו כי הפגש מכאן
אמריו טזות הראיה היו ראיה סהיה בפגישה
וכיערו חכמי סיהוא אחת מטכשה ומיחה במיל
סיהוא אלפים אמה ואס היה רחוק ממנו יות מזה
הטפור אינו מיכנה ללכת מיכלו ולפרוק בהמתו
מבואר טאס ראה סונאו סיהוא רובץ תחת מטואו
סיהוא מחוייב לפרק המטוא מעליו והדברים ק'
לא תטה מטפט אביזטך בריבו פי בו סהו אוהר
לדין טלא יטה מטפט מי סיהוא אביון מהטלמי
הטובות והוא האיס החוטא סיהוא אביון מן
המיכות טלא יאמר ארס פיון סזה הוא חוטא אין
ראוי לפיין בדינו ולעניט סיכגדו אבל יצוהה
התור לרון לו דין אמת היה יכדיק או ריטע ולוהת
הסבה העסיקה התורה בפנין מיכות הדייטן
במיכות הטבת אברת לחוטא ובמיכות פריקת מ
מטואת בהמת החוטא מדבר סקר תרחק
והאוהרה לדין סיתרחק מטמוע רבר סקר פל
האפן סיהתבאר במה סואמר לא הכוא טמע טוא
ואפכר סואמר זה טאעפ סיבירו עדים כנגד ה
החוטא והדין היה יורע סעדותס סקר הנה אין
לדין לומד כיון סהוא חוטא והפירו העדים

כנגד הנה ארון מטפט אמת לפי מאמר העדים
ואעניטנו אבל ראוי סיתרחק מזה ופקי וכדיק
אל תהרוג כי לא יכדיק ריטע ראוי סיתרע כי נקי
הוא סיהוא נקי בפנימותו ויכיה טלא להרגו אעפ'
סינגמר דינו להריגה ומזה המקום נתבאר טאס
מיכמו לו וכו' אחר אפי' סינגמ דינו סחירי אותו
כרי טלא יהרגו נקי וסכל מי סיריכה להגיד לו
זכות מחירין הדייטן לטמעו וכדיק הוא מי
סיהיכדיקהו ויכא יכדיק בדין והנה אס ראוי אחר
זה חובה אין מחירין אותו כי כל מיטפטי הדיני'
מי' כמו סואמר טלמה פלגי מים לב מלך ביד ה'
אל כל אכיר יחפוז יטנו והנה לא הסכים השית'
סיזכוהו הדינים אס לא היה יכדיק ולזה אמר כי
לא יכדי' ריטע רל טלא אסכים סייכא יכדיק בדי'
אס היה ריטע ראוי סיתרע סיהדין סואמרנו טאין
מחירין אותו לחובה הוא כסיהיה ראוי סיהוא
דין וזה אמנס יהיה כטלא טיעו הדייטן כדבר ט
ספטי התורה מזריס הפך דינס אבל אס טיעו
כמו זה הטעות לא נכנס דינס בגדר הדין כלל
ומחירין אותו אפי' לחובה וסחר לא תחא אפי'
לדין דין לאמתו כי הטוחד יכור עיני רכמיס
וימנס מהס מראיית האמת בדין ההוא ויסלק
דברי יכדיקים אכיר לא יסכימו לעשות טול בטור
פניס לפי סירטתס קרובה למי סקבל סוחד מטמו
ולא יוכלו לראות לו חובה בטיוס פניס והו' טבוא
טאס היה הדיין בעיל מלאכה ורקח סיהבטלי דיני'
כסעוד מה סבטל ממלאכתו הנה אין זה טקווא
שוחד אבל הוא הטלוס מה סיהפסיר בעבורס
וראוי כסיהיה הפנין כזה התידה סיקח הדיין
טכר בטול מלאכתו מטני הבטלי דין כסיה כרי
טלא יהיה רפתו קרובה לאחד מהס יותר מהאחר
וראוי כתירע כי הדיין טלקח סחר דינו בטל כי
התודה העידה סיהסחר יכור עיני ויסלק דבריו
ומזה המקום יתבאר סהדיין סיקרובה רעהו מאי
לוח מבטלי דיטן אין ראוי סיראה להס וזה
לא תלחץ אחיטוב בזה אוהרה לדין טלא ילחץ
הגר בדינו כסישלים עיטו מלענין כראוי בדינו
מעני היות רעתו יותר קרובה אל הטברי אשור
יריב טמו ולזה נמסכה האוהרה הזאת לאוהרת
לקיחת סחר וזה כי ענות הדין כבר יהיה לטתי
סבות אס מפני היית רעת הדין רחוקה מואחר מ
מהס ולזה אמרו רבוהיטו

העריקה לטעינה אך אם היתה הטעינה של
 פוטאון והעריקה ממוכה
 קורמת כי הן דה דקדקה מאד במה כיתוח
 מטינאון פרי סוף יחדל מכוונתו מפני
 טיהון טונאון והוא מכוון טיהון מאד דם דובץ תחת
 מטאון חייב לפרוק ולטעון שמו כי הדבר יטא
 כבר נתבאר זה הטרע

שש שנים

תורש ארצך וגו' סר הנה חנכי שורה פולחן וטע
 כמים תוכל לזרוע ולחטוף את תבואתה לביכמך
 וחולס הסנה הכביעית תטמנה חל' כיתסיר ידך
 וממטילתך מתבואת וזה יהיה כשתפקיר פירותיה
 לכל יסירל וטמנה חל' סתענוב התבואה ההיא
 ולא תטמנה ותשכבה לביכמך כטעם חל' כי
 נטמנה מטע היכאן ויהיה זה סבה אל סיוכלו
 אכיוש עמך לחבול מתבואתה ריתס תסאר לחית
 הסרה לחלה ולמרטו מזה סילח הותר לחבול
 מתבואתה לא בעת סטסאר ממינה בחוץ לחית
 הסרה כן תבטיח לכרמך ולזיתך ומה פירטיה
 להס חל' סתקפיר פירותיהם בטמנה הטביטית
 ותפוסם בזולת סמירה ורזוי טיתרע טיטינה
 זו מינה נהגת לא בארץ יסירל טמו טיתבאר
 בפריית בהר סיני ופעת טינתחלקה הארץ וידע
 כל אחר מהס וזי זה היא ארצו וזי התחילו למנות
 טנאן טס טיטס תורש חת ארצך טן בעת
 טיהא ארצך ורזוי טיתרע פילח טיות התורה
 טילח יקחו הבטלים מתבואת ארסם אבל מותר
 להס לקחת סמנה כמו טיתבא בפריכ' בהר סיני
 אבל טיותה טילח יקחה בכללות כילו לח הקפירה
 כי פוטת תתורה סיוכלו לחבול ממנה העניים
 ולוחת הסבה לח התירה התורה פירות טביטית
 לא בעת סטסאר ממינה בחוץ לחית הסרה כי
 זה יהיה סבה טלח יצנב הארס הרבה מאותס
 הפירות לעינמו פי לא יופילו לו אחר טילח יסאר
 ממינה בטרות ובכרמים ובאילנות ולוחת הסבה
 בטינה נמנעה הסחורה בהס כמו טטמאר והיתה
 סבת הארץ לכס לחלה טיאס הינה הסחורה
 מותרת מהס הפה ילקוט הארס מאלו הפירות
 הרבה וילך לפכרס לסאר הארס

טמו טטמאר טווב תענוב כמו ואס לא רינה בכל
 הבהמה לטרוח חין וקוק מויכאן לפרוק ולטעון
 חנכס סיוכל בזה אם לא היה בשל הבהמה בלתי
 יכול לעזור בזה וזה מכוונר בגפסד ולזה הוא
 מכוונר טאס לא היה סס בשל הבהמה חייב
 המויכאן לטעון ולפרוק אם יוכל כבר נתבאר זה
 הטר' בב' מיטיבא

השרש

הט' הו' טמי טמין ררפו לטעני'
 ולפרוק חנכס טיהיתה הבהמה
 טילח כגון וקן ואיטו לפי כבודו או כהן והוא כבית
 הקברות פטור מלפרוק ולטעון סט וחולת מעוני'
 לו חל' טיחרל מלענוב מפני טיהא טילטינאון יכאן
 זה סחרל לענוב לכל האנסיס חפי' לעינמו כבר
 נתב' זה הטרע בתוספת מיטיבא שרף ר' סמנון

השרש

חשטירי הוא טילח יתחייב
 הארס לפרוק ולטעון אם היה
 הבהמה רחוקה ממנו ומעט טיהא רוחה אותה
 טאס היה הענין כן היו רביס טורחי' בזה לבטל'
 כי אפטר טתראה הבהמה מרחוק לאנסיס רביס
 כמק' מות רביס וקורס היותה תכלס הפריקה
 והטעינה לבהמה ויהיה טרחס לריק ולזה סמך
 הסתוב באמדו כי תראה חמור טונאן לחמדו כי
 תנגש סור אויבך להורות טיות הראיה יתחייב
 טתיה בפיגינה וטיטרו חכמים טהמרחק הנה
 הוא ער ריס אחר טיהא אחר מסבנה ומחית
 במיל והוא רסד אמות וטיתי טילטי' חמה כבר
 נתבאר זה הטרע בטטי מבבא מיטיבא

השרש

תיא הוא טהפריקה יתחייב
 בה בזולת סכר וחולס
 הטוען נוטל סכרו וכן הענין במה סיוכל' כמו
 ער טיראה טיתקיים המטוא על הבהמה פי לא
 הנריחה התור' לעשות מלמכתו טלוה בחנס וק'
 העונה היא לחיכו ולטעון שמו סס טילח ימיכאן
 לו חנסיס אחרים לטכוד אותס כל ואת המלמכת
 כבר נתבאר זה הטרע בטטי מבבא מיטיבא

השרש

היב' הוא טאס מיכאן ב' ברדך
 לפרו ולטעני' חייב לפר' תחלת
 מעני' הפטר הבהמה רכסיה והתורה גכ' תקרימה

המקום וזה טעם נפסלו לעשות מי שיכולין לעמוד
 על בריו של דבר מפני חסדנו מותם על מהבת
 הממון לא יעידו מה שירעו מאמתת הדבר כפי
 טיביו פסולין האנשים אשר מרעו קטנות וחסדו
 רעתם לא יוכלו לעמוד על אמתת הדבר כי ויך
 יעיד מי שלח ידכאמתת הדבר ובכלל הנה
 התורה זכרה בפירוש העדות והרבות וחקרת היס'
 ולא תתכן הדרישה והחקירה בחסדי הרצת כמו
 החרט והטוטה והקטן וכן הטומט ומנון מדבר
 פסול לעדות פי מיטג יכול להעיד מלא ברמיות
 וזין הרמיות דבר מוכן בפירוש ופוד טיהתורה
 אמר בשטן העדות אם לא יגיד ופטיא פיטו מגיד
 טיהעד הוא שיכול להגיד וטענותו תהיה בהגרה
 ולמות הסבה גכ' יהיה הסומט פסול לעדות כי לא
 לא יוכל לראות ולשמור על אמתת הדבר וכבר
 אמרה התורה בשטן העדות והוא עד או רמה או
 ידע כבר נתבאר זה בח' ובט' מערכין ולמות הסבה
 יתבאר טהנטיס פסולות לעדות לחסרון ולחלסת
 טכילס ולקלות התפתותם לדברי' והנה אמ' התורה
 בשטן העדות ועמרו טני האנטיס ולוא הפטיס
 ולוה יהי הטמטו והאטרודג' יט' פסוליס לעדות כי
 כל אחד מהם הוא בספק אטה והוא ספק טלהתורה
 כבר נתבאר זה הסרס בסוף תוספת בכורים

חשרש הה' הוא טיהקרוטיס פסוליס
 לעדות מן התורה לפי טיהס

כמו בטרי אחר ויהס גכ' כמו טוגטיס ברבר לפי
 טיהס ראריס לירס קיטתס קיטת ולוה לא ינהג זה
 הדין כי אם במטעיות האוב והמסל טיהאב פסול
 לעדות הבן והפטיס זה לווה וכן העטין בבט בטס
 טיהקראו בני' ויהס רחיי לירס קיטתס אט קיטת כמו
 טיהתבאר בריס הירוטה ובכלל הנה יתבאר מן
 התורה טבטי בניס הרי הס טאר בסר לא בטי
 בטתס ולוה מטה גלוי טריות מבת אטיתו או מ
 מבת בן אטיתו כי הס טאר אחר וכן העטין בבת
 בט ובת בתו ומנה המקוס יתבאר טיהאב עס בת
 בן בט וירט טאר אחר מן התורה וכס' בן האב
 עס בת בן בט וכס' בן בן האב עס בת בן בט
 והנה האתיס טיהס בט אית אחר נקראיס ראטונ'
 כי הס הפטיס הראטונטיס לטירס טיהאב האב
 ובטיהס הס טניס ובטי' בטיהס הס טרטיס
 מנה תיקוס יתבאר טירליטי' בטי' הוא כסר

להעיד ואורכ טני בטי' הס טאר אחר ומעפ'
 טיהס מותריס לטו זה אט זה ולא יהיה זה כן
 כטיהיה הראטון נקבה כי או הס אטריס זה בות
 אמרה תורה ערות דורתך לא תגלה ולפי טיהאטה
 היא טאר בשל' לטירט מנה המקו' כככל כושתו
 ולפי טיזין נאמטיס לזכות לפי היותס כמו טוגטיס
 בערות או זין נאמטיס לחובה פי העד הוא מי
 טהוא יכריס בין טענת החולקיס לאי זה טיהיה
 מהיכרריס וזה מכווא' מור כבר נתבאר זה הסרס
 בטלטה מסטהדרין אחשוב כי פל' אלו
 הפסולין כלל הפסוק באמר לא תטח טמט טווא

חשרש הו' הוא טיהרואה בהמת חפיון

רוביטת תחת מטוה אפי' היה
 בשל' עברות הנה הוא מחוייב לערוק טמו הפטו
 טיהאמר עווב תעווב עמו וכן חייב לטעון עמו
 בהמה אחר זה טיהאמר הקס תחיס עמו וזין
 רחוי' טיובן טיהיה חייב לערוק חפי' בשל' פהמה
 היה בשל' עברות מפטי החמלה כל יכמד בח' ולא
 יחוייב לטעון לא כסלא גיה בשל' עברות טי כבר
 תראה טכבר חמלה התורה על מי טהוא בשל'
 עברות להסי' אכריתו באופן טחמלה כזה בטי
 טיהאב בלתי בשל' עברות וזה אמטס יהיה
 לחמלה על הבטליס לא לחמלה על הבח' ובהיות
 העטין כן הנה יחוייב טיהיה מקיס עמו וגס אם
 היה בשל' עברה כבר נתבאר זה הסרס ככ'
 מכווא' מי' טי' ט

חשרש הו' הוא טוואס פריקוטטן וחור

ורבץ' חייב לערוק ולטעון
 עמו חפי' מנה פכמיס טט' הקס תחיס עמו ולא
 תכלס ההקמה בזולת זה ומנה יתבאר טיהאב
 רחוי' שילך עמו בר טיראה טיותקייס הטיכואטל
 הבתמה' כבר נתבאר זה הסרס בב' מכווא' מי' טי' ט
 ויראה לי טואס לא תוכל בהמה לטאת הטטו
 חפי' פל' ידי הדיחק מיטג חייב לחזור ולטעון לא
 העטווא טיכולה לטאת על ידי הדיחק כי לא יקרא
 הקמה טציטה סתרפץ בפבורה הבהמה תבקהוה
 מכווא' כנפסו

חשרש הח' הוא טואס היה טס בשל'
 הבהמה הנה הוא פודק וטוין

סתם ואולם בחג המינות יהיה קיכיר טעורים
 ולזה קרב חן הטומר מטעורים להתיר החרט
 להדיוש והלא נקרא חג הכבושות יום הבכורים
 כי אז יקריבו כתי הלחם שהם בכודי כמו טנוכ'
 בפרט אמר אל הפהנים ויותר און החרט להקדם
 ומן גכ יביאו הבכורים בירושלם על האופן
 טיתבאר בפרטת והיה כי תבוא ולזה אמר
 בכללות שהוא זמן הבאת בכורי מעסיך אשר
 תורע בסדה ולא אמר שהוא זמן הבאת בכורי
 החטים וחג האסיף נבימות הטנה והוא חג
 הסוכות כי און תחילס חסיפת הגרון והיקב ושאר
 הפרות אשר בסדה והנה למדו רזל טיחג
 הטבושות ים לחגיגתו תחילומי כל סכנה מחג
 המינות ולמדו טיחג הסוכות ים לו תחילומין שר
 ימות ים האחרון טבו מחג המינות והנה יספיק
 בזה כמו זה ההיקב לפי טוין בהקדבת טלמי
 חגיגה טלח בחיוב טוס פיזן טלח פעמיס
 יראה כל זכורך את פני הארון וזאת הראיה
 היא טס קרבן עולה כמו טאמר ולא יראו פני
 ריקס וילו הטלח רגלים הם בחג המינות ובחג
 הטבושות ובחג הסוכות והנה התועלת בזאת
 הראייה היא לראות בנן בית המקדס טהו מורה
 על מינות ה' ושל הגדולות טבסדרו הנמימות
 כמו טטבאר במה טיבא בגה ולזאת הסכה במה
 המינות להקריב לטס ית קרבן בעת הראייה
 ולזה גכ במה מינות החגיגה און להורו כל טהות
 ראוי טיטמח האדם ויהיה חנגג ברבותו לעבור
 הל ולהטיגו כפי כחו כי זה הוא תכלית הטלמו
 ותכלית הטמחה כמו טהתבאר במקומותיו
 וראוי טיתרע כי לא יתחייבו בלו כתי המינות כי
 אס הזכרים לא הנקבות והטומטו והאנדרוגיטו
 טנאמר כל זכורך וכבר יתחייבו עליהם בעת
 הראייה בזס האסון טל מועדים ויס להס
 תחילומי על האופן טביאמר בעטן החגיגה
 והנע טכפ אס לא הביא עולת רדיה ביו הדמיון
 עובר לא תעטה טנאמר ולא יראו פני ריקס
 והנה רין העבר ורין האטה הוא מחר בזה כמו
 טיטתנה רינט בטאר מיפו פטה טיש בהס זמן
 קבוט ועוד טכבר נאמר בפרט הקהל בבוא כל
 יסדיל לראות את פני יי להיך למדנו מטס טלא
 יחייב בראייה כי אס יסדיל לא טכבר וכי מינו ים
 מור והנה החרט והכושטה והקטן מינט בט

מינות כי מינט בני רמת ולזה מינט מחוייבים
 בחגיגה וראייה והנה הסומח פטור מן הראייה
 טנא לראות את פני ה' להיך וזה הפטן מורה על
 הראות כל מחר מהס לאחר והנה ראות הט' ית'
 מותנו הוא ראיה טלמה בזולת חסרון וזה
 יהיה הסומח באחר מעינט פטור מן הראייה
 והנה אמר הכתוב לראות טהווא מבטן נפכל
 לראות להורות כי בראותנו אותנו יטגיח בט
 ויראה מותנו ובכלל הטנה הוא מבו כי לא הזכרנו
 בשמינות ולכת לבית המקדס כדי טיראה י
 מותנו כי עינו מטוטטות בכל הארץ ולזה יהיה
 פלחטינו טס כדי טנראהו לפי מה טאפטי לנו וזה
 יהיה סבה אל טיראה אותנו וראוי טיתרע כי טי
 טמינו יכול לפלו ברגליו כמו הזקן והחולה ומה
 טירמה להס הוא פטור מן הראיה טנא בפלותך
 לראות את פני יי להיך והעליה טיעלה האדם
 לפי הנהוג הוא ברגליו והנה הטכחו והערה
 פטורין מן הראיה כי מינו רטאין להכנס למקדסי
 ואולם הטמח הוא פבוואר בתורה והטרה הטורה
 לבן נכר טנאמר כל בן נכר ערל לב וערל בטרי
 וראוי טיתרע כי החרט טמינו טומט אכפ טהווא
 מדבר און האלס טהווא טומט פטורין מן הראייה
 כי התועלת המכוון בראייה לא יטלס כי אס לפי
 טיטמע וידבר טי און יתכן לו טיטאל לחכמיס
 אשר זכרו פל מה הורה כל טטן ועטן מבית
 המקדסי וכבר יתבאר זה ממה טנאמר בפרטת
 הקהל לראות את פני יי להיך וטמו וממר טס
 בעטן הקהל למטן יטמעו ל גן ילמדו סכל
 הבאים לראות ראויס לטיטע וללפר והלעירה
 הטלימה ולא תהיה כי אס לפי טהות מדבר כדי
 טיטל מה טהווא מסופק בו לא תנבח על חמץ
 דס זכחירל דס הפטח ולפי טטיהיטת הפטח הוא
 מחר חכית הנה יחוייב טיהיה החמץ טביער
 טבהינו קודס זמן טחיתטו והוא בחי' היו וזאת
 מוהרה לבני חבודה טלא יהיה חמץ כרסחטס
 בעת טיטח הפס לפי טיה זוכחי אותנו אטפ טמי'
 מחר יזבח בעבור זהו גכ מוהרה טלא יטחטהו
 מרס ויס ברשותו חמץ כי הוא זוכח אמנו אטפ'
 טהווא זוכח אותנו לזולתו ומחר זכית ומחר טאר
 עבודות בו ולזה יהיה עובר בלא תעטה מי טורק
 רמו מן הקטיר אמוריו ויס ברשותו חמץ ומלס
 זכרה התורה הזכחה

ברוך שיתטלם אכילתם קודם העת טולא ישאר
ממינס בחוץ טיט ימיס תיכל לעטות מעטיך
וביום השיבישי תחוייב לטיבות מכל מלאכה באופ'
טולא יעטיה לך הבח אשר הם ברשותך כמו טיהת
בפר ויטימע יתרו ויהיה זה סבה אל טינות טורך
וחמורך והעבר הכטעני הקטן שמינו עדין בגרר
המיכות והגר אשר בטיער כטיהיה טכירך כמו
טיביאר בפרטת ויטימע יתרו והנה סמך ענין
הטיבת לענין הטיבישי להורו טיטיהם מינותפי'
בכונה אחת והמטיל כי כמו טיהותר לטו לעטות
מלאכה בטיט הימים ומטעה אותנו התורה מזה
ביום הטיבת כן הותר לטו ענין עבודת הארמה
בטיט הטיטים ומטעה אותנו התורה מזה בטיטה
הטיבישית וחולס לח נמטעה במוחלט המלאכה
בטיטה הטיבישית כי מי אפטר טיהיה הארס בטל
מכל מלאכה טטה אפס מה טיקדה בזה מההפטר
כי הבטלה מביאה לידי זמה ולידי טיעמוד הלכ
ולא יתכן טיטילס לארס מה טייטורך לו בטיטה
אחת בחולת טיטית מלאכה בטיטה היה והוא
טיביאר כי כל התועלות טימנינו בענין הטיבת
תמיצאנה בענין הטיבישית וולת מה טאמרנו
כי יחד היום ההוא לעבודת הטס ית מפני היותו
תחת ממשרת כוכבי רעים כי זה לא יתכן טיהיה
זה בטיבישית וזה כי אעפ טכבר יהיו הטעים תחת
מטיטיל כוכב כוכב כמו הענין פהימים הנה
לטיט היוכל יפטר זה הסדור והמטיל כי לטיט
טו טיטה תמרב המטילה לטבתו חלואתיה

הטיבישית כי אס לטיט הענין והנה תטיכא בענין
הטיטיה תועלת נוספת על תועלת פיינות הטיבת
והוא ההטיבה לפטי' ובפל אטיר אמרתי אוליכס
הטימרו יריכה לפי מה טיאחשוב ובעבו כל אשר
אמרתי ליכס להטיב אתכס ולתת לכס את הארץ
אטר נטיבתי לאבותיכס תטימרו טמידה נטילה
ולא תזכירו טס ליהיט אחרים להטיבע בהס כי זה
יביא להאמין בהס ולא יטימע טס ליהיט אחרים
בל פיך להביא האנטיס לעבור ענין כי זה כלו
יכיה סבה אל טתערך מכס הטובה אשר יערתיה
לכס הלוא תראה כי כאשר נטיקבו יכראל בעני'
גלו מהארץ וראוי טתרב טולא טיטעה התורה
זכירת טס ענין טתס כי כבר זכרה התורה וזכרו
הטיבישים קצת טמות ענין ולוואת הסכימד
דול טוואת האוהרה תיחל לטיבע בטיס ענין והנה

הוא באופן מה תחת לא תטיח כי התו אמי טיטטיבע
בטימו ית פטיביא ההכרח אל זה אמר וטיטמו
תטיבע ואטר טיטועת יי תהיה בין טיטיהס וזה
טוה גכ טולא ליטיבע בטיס ענין ואמר ואל יטימע
טל פיך הווא תחת לא יהיה לך והוא מזהרה למטי'
ואפטר טיהיה הרעין באמרנו ובכל אשר אמרתי
אליכס תטימרו כי בכל אלו המיכות טיטישית
אזכס תהיו נטימרים כי הס כלס לתקין המדיטת
ולתרת הנוקין טכין בני ארס או יריכה בזה
טיבכלל המיכות טיכרית לכס תהיו נטימרים
ותרבק הטגחתי בכס כי הס כלס מפורט להגטת
הטלמות הנפטי אשר הוא סבה רבקות ההטיגחה
הלהית בארס או יטוב זה לפעין מיטית הטיבת
ויהיה הרעין בו וביום הטיבישית תטיבות למען
יטח וגו' למען שתטימרו ותהיו מיטיגחים בכל
אטר אמרתי אליכס כי מיטית הטיבת תיטידכס
להטיג כי בכאן לזה פועל בכל הנטיכאות וזאת
ההטיגחה תהיה סבה אל טתרבק בכס ההטיגחה
הלהית והנה הביאר הדוטון טעטיטו בזה
הוא היותו טאות לפי מה טיאחשוב טולס
רגליס תחוג לי בטיטה נטבאר מיכר הוראת
הגרר כי וואת תחגיגה הוא טיקדיבו טולמיס
והס הנקדחים טולמי חגיגה ואלו הטילס רגליס
יבאר אותס אחר זה והס חג המיכית וחג
הטיבות וחג הטעות י אית חג המיכות תטימור
להקריב טולמי חגיגה טבעת ימים אשר תוכל
מיכות כאשר יכריתך למיכר חרס המביב והוא

סביב תקופת ניסן כי או התבואה באביה בארץ
יכראל ולא יראו פטי ריקס אבל תחוייב
להקריב לי בבואך לראות פטי עולה מדיא נקדחת
עולת ראיה והנה הגיד לך הכתוב כי דין החגיגה
והרואה אחר וכמו טהראיה יחוייב עליה
בטיטתו כן הענין בחגיגה אס כן למה טאמר
טכטת ימים לגיד טיס לחגיגת חג המיכות
תכילומין כל טבעת והנה אין לחגיגה ולראיה
טיטור מן התורה אבל מיס פמתנת ירו
כמו טנתבאר בפרס' ראה אטבי אולס מדברי
חכמים יהיה טפיד הראיה מטי כסך לכל
הפחות וטעור החגיגה טתי כסך
לפי טיקנתס לי וקינתס לבטליס
וחג הקיכר הוא חג הטבות כן מן קיכר חטי'
בארץ יכראל ועליה אמר הקיכר

כי היא העבודה היותר קלה שר שהיא תהיה כסוף
 בורים כמו שיתבאר בפנין הקרבנות ולא ילין
 חלב חגי פר בקר אחשוב שיהיה הרמז במה
 טאמר חגי אול הסלמים הבאים עם הפסח
 וכן במה טאמר בפרשת כי תשא ולא ילין לבקר
 זבח חג הפסח רל אמורי זבח חגיגת הפסח
 וביאר בו שהחזק יפסל בליטה וכל סכן בטאמר
 הקרבנות וזה כי הסלמים מותרים באכילה ער
 היום הג' כמו שית' בפנין הקרבנות והיה לחוטב
 שייחשוב שיהיו מותרין למזבח גם כן ער
 היום השלישי ולזה הוסיף לבאר שהחזק נפסל
 בליטה ומילס באמורי הפסח בעיניו לא היה
 ירין לבאר זה כי פסח הפסח אינו מותר לאכל
 כי אם ער הבקר לפי משיפשי התורה ומזה המקור
 טלמר טבל הקרב למזבח הוא נפסל בליטה
 וי נברו על הלנתו בלא תעשה

ראשית

בכורי ארמתך תחוייב להביא בבית ליהיך על
 האופן שיתבאר בפרשת כי תבוא ושם יתבאר
 טלח יחוייב להביא בכורים אלא מארץ ישראל
 ומטבעת המיץ המיוחדים בתורה לארץ ישראל
 טאמר מרץ חטה ושפורה וגפן ותאנה ורפון
 מרץ וית טמן ורבס וזה הרבס הוא רבס תמרים
 ויתחייב להביא מהנבחר מהם טאמר ראשית
 ורס ראשית יאמר על הקודם במעלה אמר קדש
 יריל ליה ראשית תבואתו והנה יתבוא טאם לא
 היו הפירות והקרקע טגדלו בו טלח אינו מביא
 טאמר בכורי ארמתך והנה הבטלים חייבים
 באחריות ער שיהיו הפירות בבית המקדש
 טאמר תביא בית ליהיך ואולם זמן הבאת
 הבכורים הוא בחג הסוכות כמו שהתבאר במה
 טקדס רל קודם זה וממנס טאר ריני הבכורים
 יתבארו בגה בפרשת והיה כי תבוא לא תבטל
 גרי בחלב אמר הוא הדין לטאר בהמות וחיות
 טהורות שיש להם חלב אם ומולס העוף ואין רל
 חלב אם ואין בבטולו בחלב אמר וראוי שתדע
 כי אכילתו מסורה טן התורה רל אכילת בטר
 בחלב וזה כי התורה מטעה בביטולו שהוא
 לתכלית האכילה וכל סכן טמעה אכילתו ולזה
 תכלול המותרות מהבטול טתי מותרות מותרות
 הבטול והאזהרה מאכילה כמו בטלה המותרות

מלגלות ערות בת הבת טתי מותרות והם מרות
 בת הבת וערות הבת הגנה יתבאר רל טהמורה
 מטעה אכילת בטר בחלב כי היא זכרה ואת
 המורה בפרשת ראה חטכי ואחר מזה היה
 מאכילת הנבלה וטאר המלכות האסורות לבקר
 כי לא רי שהזהירה מאכילת בטר בחלב אבל
 הזהירה גם מהבטול וראוי שתדע שהמבטול
 בטר בהמה טהורה בחלב בהמה טמאה אינו
 לוקה טאמר בחלב אשו שהיא טהורה ואין
 ירין לומר אם בטל בטר בהמה טמאה בחלב
 בהמה טהורה טאינו לוקה וכל מה טאינו חייב
 על בטול אינו לוקה כל אכילתו מפני בטר
 בחלב כי אטאנו למדנו מאכילת מהבטול ואולם
 בטר טוף בחלב מסור לאכלו מרבדי חטמים
 ואינו חייב טל הבטול אם לא בטל לפי הטעם
 בחוס האם ואולם אם בטל בחמי טבריו וטמה
 פירמה להם אינו לוקה כי אין דרך בכך וכן אם
 בטלו בחלב זכר פטור טאמר בחלב אמר
 וכן אם בטלו בחלב מטה כי אינה אם אח' טמתה
 וכן אם בטלו בחלב כי אין טי חלב חלב
 והתורה אמרה בחלב אמר והנה זאת האזהרה
 זוכרת בתורה בטלית טזמות בזה המקום
 ובפרשת כי תשא ובפרשת ראה חטכי יודמה
 טהיא נזכרה באלת המיקמות לתודיש הטנה
 בזאת המיטה מיצר הענינים הטלויס לה ולפי
 טבזה המקום היתה התורה זוכרת המיטות אסר
 יכונט לעבודת הסס יתעלה ולהטיגי כפי טחט
 כמו החגיגה והדמיה וקרבן הפסח והבכורים
 הנה ידמה טתהיה הצוטה בזאת המיטה אחר
 מטט דברים אם להתקרב לעבודתו יהעלה אם
 ההתרחק מלכת בחקות טאר הגויס הדמיוס
 מצבורתו כי אולי היה מטהג האומות הקדומות
 לבטל בטר בחלב בבית עבודה וזה בביאט
 ולחוג חגייהם ומטעה מותרת התורה מזה ואם
 לא מיאנו וה כתוב ממנהגיהם כי רוכס טמוסי
 האומות ההם כבר אבר לאורך הוסן ולטחלוקה
 התורה עליהם

ולזאת הסבה מחסוב טבמה המותרות הוא בפר
 כי תשא כי סס יראה טיכון במיכות הנזכרות
 בו להרחיק מעבודה זרה מעט מעט הטגל
 ואפטר שהיא העירה בזה המקום להתקרב
 לעבודתו ית וזה כי כמו טיטה

ולא תעשה כמטייהם רל' שלא תעבדני באופ' שיהם
 עובדים אלהיהם כמו שאמר בפרשה רוחה אפני
 איכה יעבדו הגוים הלה את אלהיהם ונשטה כן
 וגו' הרם תהרסם האלילים ההם וטבר תטבר
 מיכבותיהם באופן שיתאבד העו' ועל הנשכה
 בטבילה כמו שהתבאר בפרשת ראה אפני כי
 ז' המיכה לא היתה כי אם באלילי אשר נמצאו
 בארצנו כי בהם אטחנו חייבים שנטהרל לאבויס
 בזה האופן לח פסארי המקומות וזה נלמד מזה
 הפסוק כי הוא מרבר בארץ ישראל וכבר נתבאר
 זה גכ בפרשת ראה אפני ויחויב לכס שיתבחסו
 ההכרחי לכס מאתו יתב' ככיתתפול'ו לשנו' על זה
 והוא ישמש תפולתכס ויברך לחמך וממין באופו
 פייהיה לחמך נתן ומימין נאמנים ויסיר מחל-
 מתרכך ולא תהיה מיכילה ופקרה בארצך את
 מסגרי ימין אמלות באופך שלא תמות בלא שתך .
 את אמותי אכילח לפנך על פל הגוים והמותי את
 כל העם אשר תבוא בהם ויברחו ממך מרב פחדם
 ויראתם וסלחתי הצרנה לפניך להזיק לאמות
 אשר תלחה בהם והנה אמר זה על דרך משל כל
 הכור הלהי שיהיה מלה ליסר בהכנות האומות
 ההם לא אגרש האומות מפניך בטנה אחת כי זה
 יהיה כבה שלא יתישב טהארץ כי אם משט והוא
 המקום אשר תשב בו והשאר יהיה כדבר ותגרל
 בו חית הצודה ותזיק אותך באר לרבויה מצט
 מצט אגרש האומות מפניך עד אשר תצרה וזו
 תכחל אתה הארץ וסיתו אתה גבורי' מים סוף ופח
 יס' פ' טיתים ומצורבר טר הטהר ובוה טפולתה כל
 ארץ ישראל בארץ וברחב והוא ניה שאמר וירר
 מים עד ים וט'הר טר אשאר ארץ כי אהן כירכה
 את יושבי הארץ בכלים וגו' שיהמו מפניך והו
 חטית גבורי' השעור הנזכר בתורה לא תכרת
 להם ולא יהיה ברית רל' ט' לא תכרות ברית לעובדי
 עו' כרי שתעשה עמהם ט'לוח כי זה יהיה כבה
 שתכרות ברית לאלהים ותעבור עו' אבל יתרגו
 על יחזרו מעבודתם לא יכבו בארץ אלו הגוים
 העובדי' עו' פן ירטיאו אותך לי בטיפתך לטבול
 עו' ומזה יתבאר שאמר לישראל להניחם שיכבו
 עמהם אפי' לפי ט'ה כי אולי בזמן המשט ההוא
 יחטיאו אותם לט' יתב' כי יהיה רך למוקש פגיד
 טיפוי' אחד מהם לח ט'ח לטבת בארצנו כי יהיה
 לפי למוקש

ביאור המלות

מלאך הוא נביא כי הנביא יקרא מלאך כמו ש
 ט'זכרטי כמה ט'קדס כי טמי בקדכו הטת קרו
 דברו טמו כי דבר ה' לנביא הוא מה שהגיש לנו
 מהירעה בטימוס הנמיכאות והט' יתע' הוא טימוס
 הנמיכאות וסדרם ויט'רם כמו טביאר' כל זה במי'
 ולזה יהיה הפימדה מימרה בטס ית' ועברתם את
 ה' להיכס ירוכ כי אין זאת העבודה שייכטיך ה'
 ית'אל טנשירתהו כי הוא חיפוי כריך לזולתו ואינה
 מהטבורו הטכויות בבית המקדש כי הכהני לפר
 יעסודו וזאת המיכה היא לכל ישראל ולזה הוא
 מבואר כי זאת העבודה הוא טנבקש פמט טה
 טייכטור לנו כמו טיבקש העבר מארוננו מזה
 טייכטור לו ולזה ביארו זול' טזאת העבודה
 היא תפילה

ביאור הפרשה

אמר הנה אטכי סולח מלאך נביאי לפניך להנהיג
 אותך לטימך בררך אשר אותה הולך על ידיה
 הנתיבות אשר יגידו לך בטימי ועל ידי הפשלות
 טאטטה לך על ידו והנה יהיה בארץ הנביאים מי
 טיבואך אל המקדש אשר הכיטותי להיות טמי
 טס כי הוא יטחילך את הארץ הטימר מפני הנביא
 וטמט בקולו כמה טיגיד לך בטמי כמו שאמר
 בצרסת טופטיס וסוטרס טביא בקרבך מאחיק
 כמוני יקיס לך ה' להיך אליו תטמעון ל' תמר בו
 לבלתי טמוט אל דבריו אשר ידבר בטמי כי לא
 יוכל לטאת אל פטעיכס כי טמי הוא בקרבנו
 ומותי יטאו הרברי' והממר בו ממרה פי וממר'
 ברברי הנביא חייב מיתה בירי טמיס טטאמר
 בצרסת טופטיס אטכי אררוכ מצמו
 הנה אם טמוט תטימט בקולך באופ'
 שתעשה כל אשר ארבר על ידו הנה אטפח סוטמך
 מולחם מלחמותיך כי ילך מלאכי לפניך ונביאי
 והביאך אל הארץ אשר נטכעתי לאבותיך תכחי'
 כל א' מהאומות אשר בה הטימר לך שלא תסתחו
 לאלהיהם והה' לזביחה ונטמך וקטור אפני סוף
 עבודתה בכך כמו ט'קדס ולא תעבדס דרך עבוד'
 כמו הפוער עיטמו לפעור והוודק חבן למרקוליס

השרש

הג' הוא שמי שאינו יכו' לפלות
ברגליו בירושלים ולהר הבית
הוא פטור מן הרמיה סגמ' בפלותך לרמות את
פני ה' ולהי' והנה לפי הנהוג תהיה הצליה ברגליו
וזה מבואר מאד ובוה גכ' יתבאר שמי שאינו יכול
לכנס למקדש כמו הערל והטמא פטור מהרמיה
כבר נתבאר זה הסוד בראשון מחגיגה

השרש

הר' הו' סהסומא באחד מפיניו
פטור מן הרמיה וזה כי אם ר'
דקדקה התורה בקרבנות שיהיה שיהיו תמימים
וזה להפיר על שלמות הש' יתבאר הקרבנות מ'
מיסירי'ם להטיגתו כמו שבאר כל סניך שהאוי'
שידוקדק שתהיה הרמיה שלמה להורות על
שלמות הנראה וזה כי כונת התורה בנות הרמיה
היא לרמות המקדש ומענינו מההיכרה להטיג'
ה' יתב' לפי מה שאפשר ולזה דקדקה התורה שלא
יחמו פני ה' ית' דקס להפיר על סמלו הענינים א'
איתכ דבר רק ובכלל הנה הרמיה היא לפי הנהוג
בשתי שיט'ם חלו הפבולות אשר זכרה התורה
בסמו חלו הענינים ראוי שיהיו על השלמות לפי
מה שאפשר כבר נת' זה הסוד בראשון מחגיגה

השרש

הה' הוא שהרמיה בא מחולין
לא ממעבד סני ולא ממעבד
בהמה אשר דינה להחלל בירושלים כפני העניין
במעבד סני וזה כי היא חובה וחין ארס פורע
חובו ככל הקדש אשר הו' מיוחד להחלל' לבעלי'
להקדשה ל' יתגל' אלא אם פסו מהם סלמים כי
הבעלים אובלים אותם אחר הקדשת האמורין ל'
לפ'ם יתבלה אן לא יתכן שיפסד מהם פולה שיהי'
כלה כליל כמו שמחויב זה בפלות רמיה ולזה
גכ' יתבאר שאין פוסין סלמי חגיגה שיהא חוב'
במענות מעבד סני כי התורה הגבילה אותם
לעניינים שהם רשות אן לסלמי שמחה אמר
בפרט' ראה אנפי ונתת הכסף בכל אשר תאווה
נפסך בבקר ובצאן וגו' ושמחת ונתת וביתך
מגיד לך הכתוב שהוא מכותמו בהם במה שהא'
רשות והוא אשר תכלהו נפסו לחמה שתחיבהו
התורה וזאת סלמי שמחה בטמא ושמחת אתה
וביתך ואולם במעבד בהמה מפני סוף מנפה
התורה ממנו זה יהיה מחויב בו שיאכל בתורת

סלמים בירושלים כמו שיתבאר הנה יתכן שיפיר'
ממנו חובה בסלמי חגיגה ככ' נת' זה בא מחגיג'

השרש

הו' הוא שהאדם חייב להביא
בכורים מן הפרות המיוחדים
לארץ כטען חס' ו' המיטין כאמ' ארץ חטה ושעור'
וגפן ותמנה ורמון ארץ וית' טמן ורבי' והוא רב'
תמרים ויתבאר זה ממה שאמר בכורי ארמתך
תביא ריבה לומר בכורי הפרו המיוחד' לארץ
ולזה אמר תמורת זה בפרט' והיה כי תבוא מ'
מראסית פרי הארמה אשר נתת לי תבוא חייב
ליתן מן המטובחין טיבהם כי הם קרואים ראשי'
כאמרו קרטי ישראל ליה ראסית תבואתו ונבר'
נתבאר זה הסוד בראשון מבכורים

השרש

הו' הוא שיכריך שיהיו כלה
הגרולים מארמתו רל שיהיה
טריס האילן ונעפיו ברשותו אבל אם היה טריס
האילן ברשות אחר או ברשות הרבים והברימי
לתוך טריסו או שיהיה הפטין הפך זה אינו בכורים
טנאמ' ראסית בכורי ארמתך שיהיו כל הגרולים
מארמתך כבר נתבאר זה הסוד בא מבכורים

השרש

הה' הוא שאין מביאים בכורי'
קודם פירת טנא' וחג הקציר
בכורי מפניך אשר תורש בטהרה והיה זה כן כי
אז יביאו בכורים מן החטה במקדש והם שתי
הלחם והחטה היא קודמת לבאר המיטין טנאמ'
ארץ חטה וכי תורה וגומ' ולזה נקרא חג שבועות
יום הבכורים וזמנה חייב להקריב קודם זה
בכורי הסמורים להתייר החדש ליסד'ל ואם הביא
מטא בכורים קודם פירת אן מקבלים ממנו כי
התורה נתנה כבוד לבכורי חט' ית' ממה שנתנה
לבכורים האחרים וזה מבוא' מהקרב' הבוא' פס'
שתי הלחם כבר נת' זה בר' מחלה ובג' מבכורים
השרש הט' הוא שהמדינא בכורי'
ונאטטו קודם שיביאם בבית הש' חייב
להפריש אחר' תחתיה ט' וביא' ביתה ל' יך'
למרטו מזה שהוא חייב באחריותם עד שיביאם
להר הבית כבר נתב' זה בא' מבכורים ואולם שאר
סרטי' ואת המיטה יתבאר בג' בפרט' והיה כי
תבא הנה אנפי טולח מלחך וגו' פ' ויל' משה אמר

ביאור המלות

מלאך הוא נביא כי הנביא יקרא מלאך כמו ש
 טזכרתי במה שקדם כי טמי בקרבן הטה קראו
 דברו טמו כי דבר ה' לנביא הוא מה שהגיס לפר
 מהירישה בטימוס הנמיכאות והט' יתע' הוא טימוס
 הנטימיות וסדרים ויטרים כמו שיבאר כל זה במי'
 ולזה יהיה הפימדה מפרה בטס ית' ועברתס את
 ילהיכס ירוט כי אין זאת העבורה שייכטיך ה'
 ית' אל טנטירותו כי הוא חיפי יריך לזולתו ואינה
 מהטבורו הטכיות בבית המקדש כי הכהני לפר
 יעסות וזאת המיכוח היו לכל יסדאל ולזה הוא
 מבוואר כי וזאת העבורה הוא טנבקס פטיט מה
 שייכטיך לפר כמו שיבקט העבר מארוטו מה
 שייכטיך לו ולזה ביארו ול' טזזאת העבורה
 היא תפילה

ביאור הפרשה

אמר הטה אנכי סולח מלאך נביאי לפניך להנהיג
 אותך לשמך ברך אשר אתה הולך על ידיה
 הנתיבות אשר יגידוך בטימי ועל ידי הפלאות
 שאעשה לך על ידו והנה יהיה באל הנביאים מי
 שיביאך אל המקדש אשר הכינתי להיות טמי
 טס כי הוא ינחילך את הודך הטמר מפני הנביא
 וטמי בקלו במה שיגיד לך בטימי כמו שאמר
 בערכת טופטיס וטוטיס טביא בקרבך מאחך
 כמוני יקיס לך ילהיך אליו תטימון ל' תמר בו
 לכלתי טמופ אל דבריו אשר ידבר בטימי כי לא
 זכר לשאת אל פטיכס כי טמי הוא בקרבן ו
 ומזתי יטאו הדברי והממר בו ממרה בי וממר'
 בדברי הנביא חייב מיתה בירי טמיס טטאמר
 בערסת טופטיס אנכי אררוט מפמו
 הנה אס טמופ תטימם בקלוך במופ'
 שתעשה כל אשר ארפך על ידו הנה אטפא טוטאך
 מולחם מלחמותיך כי ילך מלאכי לפניך ונביאי
 והביאך אל הארץ אשר נטבעתי לאבותיך חאכתי
 כל א' מהאומות אשר בה הטמר לך סלא תכיתחו
 לאלהיהם והה' לזביחה ונטוך וקטור אפפי טאוך
 עבודתה בכך כמו שקדם ולא תעברס דרך עבוד'
 כמו הפוער פיימו לפעוד והזודיק אכן למיקוליס

ולא תעשה כמטייהס רל' טלא תעברני במופ' טיהס
 עובדים אלהיהס כמו שאמר בערטה רזה אנכי
 איכה יעברו הגויס הלה את אלהיהס ומעשה כך
 וכו' הרס תהרסס האלילים ההס וטבר תטבר
 מיכבותיהס במופן שיתאבר הטו' ופל הטעכה
 בטבילה כמו שהתבאר בערסת רזה אנכי כי
 זוא המיכוח לא היתה כי אס במל' לי אשר נטימתי
 באריכטו כי בהס אטחטו חייכיס טטטתרל לאבויס
 בזה האופן לח פטומי המקומות וזה נלמד טזה
 חטטוק כי הוא מרבר בארץ יסדאל וטבר נתבאר
 זה גכ בערסת רזה אנכי ויחויב לכס שתבחסו
 ההכרחי לכס מיתו יתב' כטיתתפלו' לפניו על זה
 והוא ישמש תפלוכס ויברך לחמך וממיך במופן
 שיהיה לחמך נתן ומימיך טאמטיס ויסר מחלה
 מחרבך ולא תהיה מיכילה ופקרה באריכך את
 מספר ימיך אמלת באופך סולח תמות בלא כהך
 את אמותי אכילח לפניך על פל הגויס והמותי את
 כל העס אשר תבא בהס ויברחו ממך מרב פחדס
 ויראתס וסלחתי היכנה לפניך להזיק לאימות
 אשר תלחה בהס והנה אמר זה על דרך מסלול
 הטור הלהי שיהיה טלוה ליכיר בהכנות האומות
 ההס לח אגרטי האומות מפטיך בטטה אחת כי זה
 יהיה ככה סלא יטיט טיהארץ כי אס מטט והוא
 המקום אשר תטיט בו והטאר יהיה טדבר ותגדל
 בו חית הטדיה ותזיק אותך כואר לרבויה מטט
 טטט אגרטי האומות מפטיך בו אשר תפרה ואז
 תכחול את הארץ וטתי את גבוך מים טוף ובר
 יס פ' טיטיס ומיכרבר בר הטבר ובנה טפלוה כל
 ארץ יסדאל בארץ וברחב והוא טיה טאמר וירר
 מים טר יס ומטהר טר אטסי ארץ כי אהן כירכס
 את יושבי הארץ בכרלס וגויסיתמו טיפניך ואז
 אטית גבוך הטעור הטזכר בתורה לא תכרת
 להס ול' ליהי ברית רל' ס' לא תכרות ברית יטוברי
 פן פרי שתעשה עמהס טלוס כי זה יהיה טבה
 שתכרות ברית לאלהיכס ותעבור טז אכל יהרגו
 אז יחזרו מעבודתס לח יטיבו בארץ אלו הגויס
 העוברי פן פן ירטיאו אותך לי בטיפניך לטבוד
 טז ומזה יתבאר טאכוד ליסדאל להניחם טיכבו
 עמהס אפי לפי טזה כי אולי בזמן הטטט ההוא
 יחטיאו אותס לטיס יתט' כי יהיה לך למותס טגיד
 טיפפי אחר מהס לח טטח רטיבת באריכטו כי יהיה
 לפי למדקט

השרש

הג' הוא שמי שאינו יכול לפלות
ברגליו בירושלים ולהר הכית
הוא פטור מן הרואה סגמא בכלותך לראות את
פני ה' ולהי' והנה לפי הנהוג תהיה הצליה ברגליו
וזה מבואר מאד ובה גכ' יתבאר שמי שאינו יכול
לפנס ולמקד כמד הערל והטמו פטור מהרואה
כבר נתבאר זה הסדר ברמב"ם מחגיגה

השרש

הר' הו' שהסומא באחד מפיניו
פטור מן הרואה וזה כי אם ר'
דקדקה התורה בקרבנות טיהיה כיתיו תמימים
וזה להעיר על שלמות הע' יתבאר הקרבנות מ'
מיטיבים להטותו כמו שבבאר כל ספן סרואי
כידוקדק טיהיה הרואה שלמה להורות על
שלמות הנראה וזה כי כונת התורה בוזת הרואה
היא לראות המקדש ומעניניו מההיכרה להסיג
ה' יתבאר מה טעם וזה דקדקה התורה טרל
ראו פני ה' ית' רחס להעיר על סמול הענינים א'
אצט דבר רק ובכלל הנה הרואה היא לפי הנהוג
בבתי עינים ואלו הפעולות אשר זכרה התורה
בסמו אלו הענינים ראוי טיהיו על השלמות לפי
מה טעם כבר נת' זה הסדר ברמב"ם מחגיגה

השרש

הה' הוא שהראיה בא מחולין
לא מעבד סני ולא מעבד
בהמה אשר דינה להאכל בירושלים כמו העניין
במעבד סני וזה כי היא חובה וחין אדם פורע
חובו ככל הקדש אשר הו' מיוחד להאפי' לבעלי'
להקדשה לס' יתבאר אלא אם עשו מהפ' סלמים כי
הבעלים אוכלים אותם אחר הקדשת האמורין ל'
לפני יתבאר אך לא יתכן שיכסד מהם פולה טיהי'
כלה כליל כמו שמחויב זה בצולת רואה וזה
גכ' יתבאר סוף פוסין סלמי חגיגה טיהיא חוב'
בפעולת מעבד סני כי התורה הגבילה חתם
לעניינים טיהם רשותו לסלמי שמחה אמר
בפרט' ראה אנפי ונתת הכסף בכל חסד תאוה
נפטך בבקר ובצאן וגו' ושמחת ונתת וביתך
מגיד לך הכתוב טיהיא מכותם בהם במה טיהיא
רשותו והוא אשר תטילנו נפטו לא מה שתחייבהו
התורה וזאת סלמי שמחה טנאמר ושמחת אותה
וביתך ואולם במעבד בהמה מפני טול מנטה
התורה ממנו זה יהיה מחויב בו טיאכל בתורת

שלמים בירושלים כמו שיתבאר הנה יתכן שיפרי'
ממנו חובה בסלמי חגיגה ככ' פת' זה בא מחגיגה

השרש

הו' הוא שהאדם חייב להביא
בכורים מן הפרות המיוחדים
לארץ כטען חס' ו' המיטין כאמ' ארץ חטה ושעור'
וגפן ותאנה ורמון ודף וית' טמן ורבע והוא רב'
תמרים ויתבאר זה ממה טיאמר בכורי ארמתך
תבוא ריכה לומר בכורי הפרו המיוחד' לארץ
ולזה אמר תמורת זה בפרטית והיה כי תבוא
מראשית פרי הארמה אשר נתת לי חס' וחייב
ליתן מן המטוב חין טיהם כי הם קרואים ראשי'
כאמרו קרטי יטראל ל' ראשית תבואתו וכבר
נתבאר זה הסדר ברמב"ם מבכורים

השרש

הו' הוא שיכריך טיהיו כלה
הגרולים מארמתו חל טיהיה
טריס האילן ופנפיו ברשותו אבל אם היה טריס
האילן ברשות אחר או ברשות הרבים והבריכו
לתוך טרהו או טיהיה הפטן הפך זה אינו בכורים
טנאמר ראשית בכורי ארמתך טיהיו כל הגרולים
מארמתך כבר נתבאר זה הסדר בא מבכורים

השרש

הח' הוא שאין מבאים בכורי'
קודם עיירת טנא וחג הקציר
בכורי מעטיך אשר תורע בברה והיה זה כן טי'
או יביאו בכורים מן החטה במקדש והם טתי
הלחם והחטה היא קודמת לכבוד המיטין טנאמ'
ארץ חטה וכעורה וגומ' וזאת טקדא חג טבועות
יום הבכורים וזמנה חייב להקריב קודם זה א'
בכורי הסעודים להותיר החדש ליטדיל ואם הביא
מסא בכורים קודם עיירת חין מקבלים ממנו כי
התורה טתנה כבוד לבכורי חטי' ית' ממה טנתנה
לבכורים האחרים וזה מבוא' מהקרב' הבאי פס'
טתי הלחם כבר נת' זה בר' מחלה ובג' מבכורים
השרש הטי' הוא שהמדינאי בכורי'
וכאנפו קודם טיביאם בבית חס' חייב
להפריש אחר' תחתיה טס' תביא ביתה ל' חין'
למרנו מזה טיהוא חייב באחריותם עד טיביאם
להר הבית כבר נתב' זה בא' מבכורים ואולם טואר
פריטי' וזאת המיטה יתבאר בג' פריטי' והיה כי
תבונה מנהי טולח מלואך וגו' פד' ויל מטה אמר

כל הרברים אשר דבר יי לך נטשה כי כבר קבלו עליהם זה במה שאמרו רבר אתה עמנו ונכניעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ויכתוב משה בנפשו את כל דברי יי אשר קבלו עליהם ישראל וגבקר בהשכמה הטיטרל להכניס ישראל בברית עם ה'ית' ולזה בנה מזבח טים תחת ההר והקיס טים יב' מיכבות ריב' סבטי יטרל וטרלח משה נערי בני ישראל ויטלו עולות במזבח ויזבחן וזבחים שלמים ל' פרים אחטות כי הטולות והשלמים הכל היו פרים וכבשים בעבור טהיו לכלל ישראל כי בדברים הכוללים לישראל כלו יביאזו פר כי הו הגרול שבמיט' אשר יקריבו ממנו קרבן ל' פמו טמיטמו בפר העלס טל יטבו והם עטו זה בטליחותו טל משה כי לוח היו טים כהני' שרין והנה מטה קבל חיי הדס ויטס באגטות וחיי הדס הטולה והשלמים זרק על המזבטי לטיס ית' ולקח ספר הברית אשר כתב בו את כל דברי יי ויקרא באזני העם בעת ריכותו לברות ברית עמהם לראות אם הם עתה נטכמים בהשכמה טהה טימו לטימוט קול דברי יי ויקרא קול אשר דבר יי לך נטשה ונקבל היו מיכות טים בהם כטשה או מיכות טימין בהם מטשה כמז מיכות לוחטשה וקצת מיכות טשה טימין בהם מטשה ואו לקח מטה חיי הדס טים באגטות וזרק על הטס ית' טורקו על קצתם לוח על כל א' מהם כי טמו טבוריקה אשר תהיה על איש אחר מיטמו טלוח טכטרך להיות טל כל חלקיו אבל יספיק טיהיה על קצת חלקיו כן העטין בוריקה אשר תהיה על הטס כלו ואולי זרק טל מקוס קבו' הטס והגיט הדס על קצתם או זרק אותם קול רחטי הטס והביטור הדוטון טמה לט יותר חולס לוחק על כל אחר ואחר מהטס איטט טבו כי יקטה זה למטה לרבו' ובוה טלמה כריתת הברית ני דרך כותי הברית לחלוק דבר אחר לב' חלקים טאמרו והמה כרותו אותם לטיים ויטברו בין בתריו והנה למרנו מזה טכבר טבלו קודם זה כי לוח מיטמו הזמה בזולת טבילה ויהייתבאר ממה טוכרה התורה במיטורט וטמחמת וטור טכבר טוכר בזה העטין כבוס בגדים קודם מטפ' ד הי טי וימין כבוס בגדים בזולת טבילה ומזה המקוס למרו דול טהגר טטטגייד נכנס בברית בג' דברים במילה וטבילה והויכות הקרבן

ואולם הטבילה והויכות הקרבן יתב' עטנט מזה המקוס ואמנט תמילה לפי טיקצת המיכות התוריות לח יתכן טטחויק בהם בזולת המילה כמז מיכות קרבן הפסח ומה טירמה להס והנה נמורו יטרל בעת היטיותם טל אכילות הפסח ויטו טכל טרל לח יאפל בו ולזה טכנסו יטרל לברית טלו הג' דברי יי ויטל מטה וההרן טרב ואביהו וטבטיס מוקטי ישראל אול קצת ההר להטיתחות טס מרחוק כמז טיטו באופן טילח יתקדבו ל ראט ההר אשר טס הכבור כי טס היה נגט מטה לברו והתכונטו בפטן מיכות ה'ית' וראו טהוא מרון כל הפולס לח מרון המיכות הטפל לברו כמז שיחטבו האומרים כי הלוח המטהיג הדברים ההויס הטפסדים הוא זולת הלוח המטהיג הדברים הטפסדים כמז הגרמיס הטמיטיי והנה ראוהו טיתחת רגליו הוא כמטטה לבנת הספיר וכטיטס הטמיס לטוהר והוא הגרס הטמיטיי ולוח הוא מרון הטמיס טס היותו אדר' כל הארץ ואל לו הזקמס טהיו מיטלי בני יטרל לחטלח ידוה ית' להויק להס מטפ' טלות הטגתם בזה המוטג היקר טהיה מפורטס וט כי הכטיג מותו ימות כמז טאמר מנוח מות טמות כי ל'היס רחטי ואמר יפקב כי רחטי אלהי פטים אול פטיס ותטכיל נפטי ואמרה התורה הטמט גס קול אלהיס מרבר מיתוך האט כאטר טיטעת אותה רחי אבל התטנגו הטפנוג טפלות במה טהטיגו כאלו היו מוכלים וטיות והו הב' ימור הטמות בזה לפי רעטיטו וכן הטטימו קצת רבותינו זל' כי זמה היטטה היתה טמותה וטורקת וקצתה גטוה והנה הרב רבינו מטה עליה הסלום נמטיך לסברתס והנה רחית המגטס זמת ההטטה מטה טאמר ואל מיטלי בני ישראל לח טלח ידו מטמין טהיו ראויס לטליחות יד והנה הצירוס בזה לפי זה הרעט הטטי לפי מה טמחטדב הוא טהס טעו וחטבו טיהיה הטס ית' אחר מטטיטי הגרמיס הטמיטייס ולזה אמר טהס רמו טיתחת רגליו כמטטה לבנת הספיר כי הגרס הטטיטיי הוא בזה התואר וכבר מ'ה טיט בזה מהנטייה מהאמת בחיטיי מטפ' מלחמות הטס וכבר טעו בזה גדולי הפילוסופי' כמז טבימורט טס

במה שישינונו לעון והנה גר שיעבד הכתוב בתורה הוא המקבל שלא לעבוד כן וכבר יתבאר שיהיה ראוי גכ' שיקבל שאר המיני' שניכטו בני נח היה בה הסלמות ביחס אל מה שיהיו מוכנים לקבל ממנו החומות ההם וכמו שלא יתכן לי' לעבוד קצת תורתנו ולהחזיק בקצת כן לא יותר זה לבני נח ולזה היה ראוי שיקבל עליו הגר היושב בארצו שלא לעבוד כן כעס שאר המיני' שניכטו בני נח חזו נטיח אותנו לכבת עמנו

והנה התועלת העג'יב מואת הפרשה במינות שנוכרו בה הוא מביאר וזה כי בטמיעב לרברי הנביא תסלם לישראל ההסגחה הלהית אשר בעבודה שולח הנביא להם והנה מה שהיהיר שלא נעברהו באופן שיעברו שאר החומות ליהיה הוא פגלה התועלת כי ראוי שלא כלמר ממעטיהם כדי שלא נתפתה לעבוד כן וכבר סכבר במדה התורה התועלת בזה וספרה כי גם את בנייהם ואת בנותיהם יטרפו באם ללהיהם ומה שיכונה כנתפלה אליו ונצאל ממנו מה שייכטרך הוא מבואר התועלת ליסב ברעותינו כי כל הטובות שיפעות ממותו פס סבנה תרבק בנו הבסגחה הלהית כי פנין התפלה ומהותה הוא לפי מה שנתבאר בתורה שנספר שבחי הכי' ית' ונחכ' נתפלה כמו שמיכאמו במישה בהתפלה ל' ית' ברומ' פרצת ואתחנך והנה ספור שבחי הכי' ית' הוא מה שנוכל להשיג מאמתת מינימותו

וזה ההסגחה הוא סבת הדבקות הכיחותו בני כמד שביארנו בר' ממי' ומה שיכונה שלא לכות ברית לעוברי עו' ואלא ייכו בארצנו כבר התבאר בתורה התועלת בלו הפינות והוא שלא יחטימו וזאת והנה בואת הפרשה שש זה תועלת ברעות והוא להודיע כי הכי' ית' יסלח לישראל נביאו על דרך ההסגחה ל'סמדם ממה שיתכן שיוחקו בו ולהקנותם הטובות וההסגחות הבאו' אליהם והנה הקדים לזכור הסמיר' כי ההסגחה הזלהית והיא מיוחדת בזה לדבקים בו יותר ממה שהוא בהקנות הטובות כי היא תהיה בהורשת הרעות אשר יתכן שיקרו וזאת תהיה הכוונה בענין ל' ההורכות אשר תהיינה לנביא בעתירות כמו שהתבאר בשני ממי' והיא תהיה סבה להקנותם הטובות באמינות ההורכה כפיתהו בטובות ובאמינות הנפלות אשר

תהיינה על יד הנביא והנה הוסיף לתורה' כמאן מענין עו' לפי סגלוי וידוע לפני הכי' ית' שמיכן היה לעבוד אלתי נכר הארץ כמו שהתבאר בספר שפטים ומלכים ודעה להתחכם להיכלס מזה וראוי שיתרש כי במה שזכר שיפסה לתם וז' יעברו הסס יכללו בו כל הטובות וההשמי מהרעות וזה כי באשרו וברך את לחמך ואת מימין כלל שימיכאו להם המונות ברבוי וס' יתיקו להם בהיותם נזופים מהם אבל יורידו להם דם טוב ובאשרו כיסיד כל מחלת פביניהם כלל שירפואם מהמחלה שתהיה להם ושייכלס מכל עפוש' מחוץ ומכל דבר מוזיק כמו הפכת הארצו' ואש נופלת מן הסמים ומה שירמה לזה וזה כולל שיהיה להם בגר לרביש ובית להיות להם למחסה ולמסתור ואחר שיכרס בסמיותם בארץ לפי מה שהפסד' שפ' ליכר בסמיותם במין ולזה אמר לא תהיה מסכלה ועקרה בארצך כי בזה כלל קיומם במין ורבוים וזהו אשרו את מספר ימין אמר לא ר' פ' ימיתו בלא שתם ולזה לא תהיה פסכלה בארצך ואחר זה יפרס על נסחם האומות אשר יבאו בהם באופן שיברחו כלם מהם ולזה תמינו להם ארץ יסכו בה פס רבוים

ואל משה אמר

עלה אל' ער סוף הפרשה הנה אחר שהודי' הפס יתעלה למטה אליו המטפטים והמינות והחקים והיה זה ביום סמוע יסדאל כטירת הדברים אשר שיעמדו הפס מרתיק אמר ולין הסס יתעלה פלה אל' אמת ומהרן טרב ואביהו וסבפים פוהטי ישראל כל אשר לפי מדרגתו אחר שהגיד לפס כל הדברים וזאת כל המטפטים והסתחיותם ל'סס יתעלה מרחוק וק' מטה לברו יהיה נגס אל' והם לא יגשו ואחר מן העם לא יעלה עמו בהר סיני כי מטה לברו יעלה כס לא וזאת עמו

ויבא

מטה מן ההר אל העם ויסגר לפס וזאת רבוי' וזאת קדם זכרם

התכלית המפורשת במדות חלוקה וזכר דין כולל העצם
 והחמה הפסיכית בטבעה הטבעית ומינות יסוד
 האמה וטולח רגורע ממנה. שור כמות ועונה כי
 בזה מהטוב במדות טיה טולח יגלם וכאלו באר
 כולל נחשת סיגים ולו השלמות במדות כאשר
 נגיש לכל בעל חק חקד ממה שהיתה לו מעטלה
 וטיריה בליטו אבל נחוייב לנהוג זה הפעולה
 גם בספלים והנה הקרים דין העבר לדין האמ
 להיות הזכר יותר נכבד מהנקבה ואחר כך החל
 באוהדת וסר יקץ בהם דבור לאוהדיה והחל
 מהדיכיה ביסדיל להיותה היותר קטה טכונה
 הסוג ובאר שאם לא ימות המזכה יהיה הפוטט
 מסון ולפי טכונה הפטן יהיה הפוטט מיתה מס
 ימות המזכה המסיך לזה מה שיני הארס לזולתו
 שיהיה פטטו מיתה ולזה זכר דין מכה אכיו
 חמו ואחר זה זכר דין גונב נפס כי הוא תחת
 דבור לא תגטב טכונ אחר לאוהדיה ואחר כך
 זכר דין מקולל אכיו וחמו כי הוא תחת דבור לא
 תענה ברצן עד סקר כמו סביארטו במה סקדס
 ואחר כך טכ להסלים דיני מה סיכולל תחת
 רבור לאוהדיה חלוקה הסלים דין ריכחת עבר
 כעצט להיותו למטה מיסדיל ואחר כך הודיע
 דין הפלת המדות טהס בלתי סלפי הבריות
 חלוקה יהיה דינט דין ההיוק מפר יהיה באברי
 הגוף כי הם פטו אכר מחברי חמו ואחר זה
 ביאר דין ההיוק חמו יהיה באברי הגוף ליסדיל
 כי הם למטה מתולדות כי תולדות הם בחיים
 לביו בריאה סלפה ואין העטן כן באכרי הגוף
 ליש' מחכ' ביו דין ההיוק שיהיה באברי הגוף
 בכבר כעצט להיותו למטה מיסדיל כמו סזכרנו
 במה סקדס ואחר שהסלים לזכר דיני ממדות
 החבלות סינטטה הארס בזולתו טכ לזכר דיני
 מיט החבלות סינטטה פטון הארס בזולתו והחל
 מהיותו קטב טכונה הסוג והוא סימית סדרו
 אים חו' מטה מיסדיל ואחר כך הודיע אין
 יהיה דיני אט המית סדרו טכר כעצט להיותו
 למטה מיסדיל כמו סקדס ואחר פן ביאר דיני
 ההיוק סיגים ממטון הארס למטון ריביו זכר
 בזה דיני הבד והסדר וההבד והוא טהגים
 היוק מהם וכבר ביארנו למה סרדת התורה ומתס
 בזה הסדר ולמה הפטיק אחס כעצט הגנבה
 ואחר שהסלים לזכר מה סיגים בו נטון מהארס

או ממטונו לזולתו כיוי' בו לאזכר הנזק סיגים
 מהארס לזולתו במטונו לאו בידים אבל בעבור
 סלח סמר כדאר וזכ' בזה דיני הסומרי ארבעה
 על פירדגותיהם באופן הנהוג והטלמות וטבת
 הסרוד הבא בנדרתס הוא טכוור מדבריני
 פמה סקדס ואחר שהסלים זה בא לזכר
 ההיוק סיגים מהארס לזולתו שיהי' בו תנחה לכל
 אחר שהחלקים ולזה באר דיני המפתה כי החמ
 היוק לאבי הטבר והיה בזה הנמה לפוטט ולמקב'
 והפטיך לזאת המיכות בפין הכסוף וגלוי פדות
 הבהמה ועבודה טו לסבת סזכרנו במה סקדס
 ואחר זה בא לזכר ההיוק סיגים מהארס לחביו
 במה סלח זכר היוק טוק כמו סיכאיב לבו
 ברבריו חו' יזיקהו במטון באופן סיחפות
 שכבר טטה בריוטו וטוין בזה פטס כמו
 האונאה במקח וטמכר והרבית סיסתכבר פו
 הלוח והפת זכר הגר תחלה ואחכ' האלפטה
 והיותס מחכ' הפני לסבת סזכרנו במה סקדס
 ואחר כך זכר במה סינטטה הארס כנגד זולתו
 ברבריו חו' במטון חמו לאו ידגים בו כמו סיקול
 חורס המנתיגים וראכיי העס בזולת דינטס חו'
 סימחר הטתנות אסר דאר. שיתנס לכהנים חו'
 לטי' שירטה להס ופולל בזה סלח יקדיס חזר
 טן הדואר באופן סלח יזיק לפהן ולזה חוייב
 להטפול בכבוד ימים ואחר כך זכר דיני מה
 סינטטה הארס כנגד פכמו במה סלח ידגים
 סי' סיגיהו טוק בו כמו חכיל הבסר חוץ למחייטטו
 חו' חכילת הטירפה קטו אטליון הס מתחסיס
 לטוקים שיהיו במטון ובדבור סלח יורגס בהס
 אבל יחככ בלו סיגים בהס תגולה והנא והנה
 הטוק סיגים מאכילת הבסר חוץ למחייטתו הוא
 טנה יהיה טכה חל טתבר' טיטו הסבת אכר
 בעבודת טכה ה' סלח תאכלכי חס תוך זה הגבור
 מחכ' זכר דיני מה סינטטו הדיטין סלח יחככ
 לחס טכט כנה אסר חולי יהיה סבת להגבת
 ההיוקס באטטיס בגוף חו' במטון ולזה הוהיר
 סלח יסמנו רברי בעל דין אחד סלח כעצט
 חבירד וסלח יפילו הדסס ואים תחמס להפיר
 כי חולי יסד סקר וסילח לדון להדיגה חס לא תיז
 המחייבין יחד פל המזכין טכס חו' יחד וסיגיד
 פל אחד מהדיטין דטטו ולא יפליטתו וסיטו
 ואחר רבים למטון חו' לזכות בדיני טכבות וטנה

ואל אכיל בני ישראל לא שלח הטעם יתעלה ירו
 להזיק אותם על טעותם ויחזק את האלהים בעת
 שיהיו אוכלים ולא היו מתבודדים התבודדו כלם
 שהטגת האמת בזה וכאלו זה סבה אחר טעותם
 ויאמר יי אל משה עלה אלי ההרה והיה טעם נאמר
 חתנה לך את לחות האבן אשר יהיו בהם עשרת
 הרברים כתובים מכתב אלהים על דרך המופת
 והתורה אתן לך והם ספורי התורה אשר יקבל
 בהם תועלת במדות וברעות ואתן לך טעם את כל
 המיכות אשר הסכמתי לכתוב להירותם הדרך ה
 היטרה אשר בה תגיע להם ההצלחה ויקם פניה
 ויהושע בן נון מטרתו מבין הזקנים ויכל משה
 אל הר האלהים והוא הר סיני ואל הזקנים אמר
 טבו לנו בזה נר אשר נטוב אליכם להשתדל ב
 בהנהגת הטעם לטעושי ביניהם כראוי והנה מהרן
 וחור עמהם להודיע אתכם הרברים הקשים מי
 בשל דברים יגטי אליהם לברר הדבר והנה היה
 בן מרי וחזו טלמטה לפי הקבלה ופיה המקום
 ואילך לא נזכר בתורה וקבלו רבו טענה דג במעט
 העגל של שיהיה מוכיח ישראל ויכל משה אל
 ההר ויכס הענן את ההר להראות לישראל כי הטעם
 היה מדבר במאני טכון כבו יי על הר סיני ויכסהו
 הענן וימים ובסוף הו ימים קדוה טעם יתעלמטה
 ביים הו מתוך הענן ומראה כבוד יי לטיני בני
 ישראל כאש אוכלת בראש ההר ויבא משה בתוך
 הענן וישראל על ההר יהי משה בהר מן ופ לילה
 להם לא אכל ומים לא טתה כמו טנוכר אחר זה
 אבל נתטנג בהטגתו בהנתן לו התורה ונהנה
 מויו טכיפה ולא טכטרך למון וזה כל נהג מ
 טכה טמר המופתים אשר נטעו על ידי משה
 והנה התועלות המגיעים מזה הספור הטעם

התועלת

הראשון הוא ברעות והוא ט
 טיטיג האש הנכבד טהטם
 ית הוא זולת מה טיטיג מי טהו טפל מיטו ולזה
 אמר טוקני ישראל יטתחוק מרחוק וטטה לברו
 נגט אל הטעם יתעלה טטי טטי טטי וזה טיון עמוק
 מאר וכבר ביארנו אמתו בראשון ממלחמו יי

התועלת

הטני הוא להודי כי ההכנס
 בברית הית יהיה בהויכוח
 קרבן וטבילה כי לא יתכן טיהיה המרס קונה זה

הקני'ה טפל בנזלה רוטס כי לא יאו טיהי בלהי
 בעל דת ומחכ בזולת פעולה גדולה יטוב בטל
 דת ויעטטי באלו העופטין הגדולי והטעמוס אט
 יעבור על מיכותיה

התועלת

הטליטי הוא להודיע טחון
 למי טיתגייר טיודיעורו
 מיכות התדה ודיטה כרי טירע אט יטכס לקבל
 כמו זה הטמוס כי אין ראוי טייקבל זה הטמוס
 הטלס על יטר האנס וההכרח ולזאת הטבה לא
 סמך מטה על מה טהודיע לישראל בערב מוחל
 המיטו והמטפטים אבל ריכה להטיב להם וכוונת
 בעת הכנס בבריתו לראות אט יטכמו ברעות
 לקבל אלו המיכות

התועלת

הרביטי הוא ברעות והוא
 להודיע כי לטי הטמיס הו
 לטי הארץ וטכל מיטי הגרמיס הטמיסיס הט
 עלוליס ממנו על מכל מ וזה טיון טפלא מחד טב
 רמו עליו בחד ונתחת רגליו כמעט לבנת הספיר

התועלת

החמיטי הוא במיטית והוא
 להודיע כי הדייטס יהיה
 מהס מה טייטתך לט אט ועוד טוסף טרטיה אט
 בר ולזה הגביל מטה טיט בו טוקטיס לרון דין
 אמת עמהס במקו מטה ומהרן וחור להביא להם
 הרבר הקטיה והנה מספר אלו הדייטין לז יטטרך
 בדיטי ממנות כי אפילו דין אחר דין טאמו
 ביצדק טטפוט עמיתך אמינס יטטרך בדיטי
 טפכות הגדוליס כמו טיתבאר בריטי טפכות

התועלת

הטטי הוא להודיע טכב
 היה טס בהר רוטס הגיע
 ממנו הגעת הטבחה למטה אותס המ יוס טטמ
 מטה לקבול התורה בטלמות טיה מטה טיטין
 להס התאמתות בעטין התורה וזה הרוטס הוזה
 האט טיהיה בראש ההר וכל ישראל רחוס

וראוי

טירע טמה טבו מהאזהרות
 והמיכות בוח הפר בוח בתכרית
 הסדור מיטוב הסדור והנה הקדים לזכור המיטו
 אשר תהייטה במדות כי זה הטלמות הוא קודם
 בסדר והתחיל בו ממה טכללה אותו מיטית כבוד
 ההודיע והיא פטיית הטוב במדות כי הוא

עורות אלים יבועים ביבב ארוס גורו: מנס' ברען . ועורות תרשים אחטוב כי הם תישים גרולים וצורותיהם יותר רזקים ויתר קשים ויות נבחרים מהאלי על כן כתוב ומעריך תרם כיהוא הנבחר שבצורות לפנות מפעלים ורזל אמרו טיהוא מין חיה טיט לעורה גווען הדכה . ועיני טיטים הוא מפיץ הארזים יתכן שכרתו אותו בוא מהמקומות אשר עברו בהם לפנות מהם טולחנות ומה טירמה להם והתפרבו אותם מי טמימא בדיהם כמו טמפורם בפרסת ויקהל טמן למאור הוא טמן ויתוך פתית והיה נבחר מאר ולזה לא נמצא כי אס ביד הפטימאים כמו טמפורם בפרסת ויקהל טמן המפיתה הוא טמן מרוקח גם הבטימים יבוא ופרנס במה טיבוא ובו היו מוסחים הדברים כרימנס לקרם כמו המטכן וכלו והטהנים על האופן שהתבאר והנה בקטרת הכמים היו פנפנים בטימים יבוא וכדונם במה טיבוא . חבטי טיהם הם חבטי פופו היו בטתנות האפור ובחוטן גכ' היתה נפנסת עם סמר חבטים פופות יבוא וכדונם במה טיבוא והם חבטי המלוחים טוכר בזה המינים וקראם חבטי המלוחים כי היו פוטים להם גומא בחוטן ומשימים אותם החבטיים למלוחת הגומא ההיא ועשו לי מקרם היא מימות עטה וזאת העטייה התוייב סתהיה לטמו ית טממר ועשו לי ויחויב היותה ביום כמו שהתבאר בכרטיס הכוללים והנה עטיית זה המקרם היא טנטטיה מוחל או בית ויהיו סס כלים מוגבלים בתואר הנזכר במה טיבוא והנה נקרא זה המקום מקרם להיותו קרום כי הוא מוכן לשבור בו הס' ית' והוא גכ' מעיר על מימאותו כמו טנבאר במה טיבוא בגה' ולזה אמר וטיבגתי בתוכם רל' כי זה המקרם יהי סבה ביהיה טפינתי בתוכ' וראוי סיהיה המקרם נטטה מכלל יסריל או טיתנרבו אותם הפנפים יחזיים ליפור ולכ' ית' טממר ועסודילי מקרם וראוי היה להיות נן לפי טעטנו מסותקלכל יסריל ולזה תמימא טעבודת אהל מזכר היתה בזה מסל יבוא טיה בטות כמו טנבאר בפרס' תשו וראוי טלא יטלם טיות המימה מינה באי זה מקום הורמן מהמקומות אבל במקום אשר יבחר ל' כמו טנוכר ועליו אמר בפרסת רוחה כי לא באתם פד עתה וגו' וצברתם את

הידון רשבתם בארץ והיה המקום אשר יבחר יהוה המקום אשר נטגלה עטנו לא הותר להיות המקרם אלא בו וזה המקום הוא בהר המוריה ועליו רמר דוד בספר דברי הימים והו בית ל' ל' וזה מוכח לפולה ועליו אמר בספר תלים ואת מטותי צרי פד ובזה המקום היה בית המקרם ולא הותר להיות המטכן אלא בו אחר הגלותו ואולם המטכן סתיה במדבר תיה לפי טעה לחטך יסריל לעבודתה ית באופן טיהיו לו לעס ויטחילם את הארץ ולא סרו טלא יתיה להם מטכן או בית עם טנגלה להם מקום בית פולמים ולזה לא תנהג ואת המימא אלא במקום סיהיה בו בית המקרם בהר המוריה כל אשר אני מראה אותך את תבנית המטכן ואת תבנית כל פליו יעטו לי עתה מקרם במדבר וכן תטטו לרדות רל סתעטד ידות המטכן וכליו על זה האופן ואולם טיפור המטכן לא יחוייב טלא יסית על זה הטייטו וזה דבר מבוט מהבנין טיטטה סלמה על פי פביא כמו שהורהו דוד אביו באמרו הכל בכתב מיד ל' עלי הכייל ומה המקום יתבא טיטטורי הבית ההוא יחוייב סיהיו נודפים על פי נביא כמו טינדע אלו הטיטורים על ידי מטה וראוי טגס כן יהיה טס מלך וכפן וסטהרדי גדולה כמו טיהיה במטכן טעטטה על יד מטה כי היה מלך ונביא והיה טס אהרן טיהיה פהן גדול וטבעים מיט מוקני יסריל טיהיו סטהרדין וכן הענין במקרם טעטה טימה וראוי היה להיות כן כי לו חטטנים הגרולים המטותפים ליסריל בכללם ראוי טיפוטן טימי טיכללוס בהטתגותיהם בכל אופטי ההטהגה ולזה אמרו טאין מוס' פין כל העיר ועל התנודות אלא בכל אלו התנאים ולמדו זה ממה טממר בזה המקום וכן תעטו . וכן לא יחוייב טיהיו כלי המקרם מהמתכות הנזכרים בכאן כי לא יבוא לוא טיעטו אותם בזה התבנית טוכר לא מהמתכות טוכר ואמנס יהיה זה למימה מן המזבחר חוין טפק טימיות עטיית המטכן או המקרם טהגת לרדות כי כפר נזכרו בתורה מיכות רבות טהגות לרדות לא יטלמו אלא בה והנה התושלת בזאת המימה פבר וכר טיהו ויתבאר ביאור טלם במת טיבוא

פרשת תרומה

ויקחו לי תרומה

עד ופסו ארון ע"י ט"ט

באור המלות

וקחת רבתי הפרטה ויקחו לי תרומה הריון בו
 טיפריטו אותה לטמי וירמה טוואת התרומה הוא
 זולת התרומה טרמו אליה באמרו מאת כל איש
 אשר ידבנו לבו ויקחו את תרומתי וזה טכנא
 נזכר בפרשת אלה פקודי כי כסף העטוי למלאכת
 המקדש הפריטוהו יסריל בטינתן כל אחד מהם
 מבין עשרים טטה ומעלה מחיבת הטיקל וזאת
 התרומה היתה מוגבלת לא היתה נטפת מימי
 הנדבה ולא נגדשת מיצר הכרר הנדבה ועליה
 אמר ויקחו לי תרומה על יצר הכיאה וכבר היתה
 טס תרומה אחרת שהיתה לפי הנדבה והיא
 הנפית הזהב וטאר העטנים הנדבגים מנהגו
 שהיו יכריכים למלאכת הקדש כמו שזכר בפס'
 ויקהל כל טריב לבו הביאו חח וטוס כל איש אשר
 נטיכו אותו תכלת וארגמן והנטיאים הביאו את
 אבני הטוהס ואבני המלוואים והנה כל טאר
 מיני אלו התרומות במה טאמר וזאת התרומה
 אשר תקחו מאתם ולוה יזכר טס הבקשת הנדבג
 והנחטות והנה הכסף בא בקע לג' גולות והנהג
 והנחטות הוא בא בנדבה או מולי היה טס כסף
 גפ' טיהיה בא נדבה ולא טכלל במלאכת המדרש
 הנזכרת בפרשת ואלה פקודי ואולס טטו ממנו
 כלי טרת תכלת הוא יזמר יכביט ביכב טטיג
 דומה לפין היס או לפין הכמים והארגמן הוא
 יזמר יכבש אדום ותולעת טטי הוא יזמר יכבש
 ביכבש אדום גרנא בלפן ואין ארמיטיו
 במרגת אדום הארגמן וטס הוא מן הפסטים
 הנכחרים וטטיהיה חוטו כפול לטיטה הר' נקחת
 טטי או טס מטור וטטילא היה חוטו כפול טטה
 נקרא בר וזה כלו לפי מה טיורה עליו הגדר טי
 בר יורה על היחירו וטט על הטיטה וטס הנטי
 בטיכמו הוא פטיתס או בוך ועוים הוא היזמר
 הרך ההוה בעוים טביב טרטיי הטיפרות הקטות
 והוה בתכלית הדנות ועורות אולס מארמיס הם

טלא יהדר רל בריבו כי בזה העטין יעטה הר'
 עול ויחשוב לעטות מיכה וכן
 חס יטה מטיפט האיט הרטיט וכבר הפסית בזה
 בזכירת הטבת אכידת הרטיט ופריקת המטו
 מטל בהמתו כי גם בזה יחשוב לעטות טוב
 ויעטה הרע חס ימנע מזה ותחר זכר טמי
 טטכטרק ברין בריטי נפסיות לא נטיב דינו
 לחייבו כי גם בזה יחשוב לעטות יוטי והרחיקת
 התורה מזה כי ראו טטתרחק מהריגת הנפסיות
 חס לא יביאנו ההכרח אל זה ואחר טיט בכאן
 סבה יתכן טטפטררו בה אין ראו טטטיב דינו
 אחר לחייבו ואחר זה הנהיר טלא יקח הריון
 טוחר אפי טלא להטות הרין וטלא ילחץ הגר
 למאסו אותו כי זה כולו יהיה סבה טיענות הרין
 והוה לא יטער ואחר טטהטלים לזכר דיטי מיני
 ההיוקים טיגיטו מהארס לחבירו בכל אופטיהס
 טב יהזכי מה טיוכלל ברבו זכור כמו הטיביטי
 והטבת וביאר טבה תושיל במדות להטיב
 לעטיס ולהיות המטחה לבטלי העמל ובזה
 הועלת גכ' בהטגת הט' ית' כמו טביארטו במה
 טיקרס ולוה הנהיר בזה המקוס מההטבט בעו'
 ומקריאת האנטיס לעברה להעיר כי יטי באול
 המיכות הערה להרחיק הארס מעו' ולוואת הסבה
 היתה גכ' מיכו החגיגה ברגלי והראייה כי בזה
 היטרה להטיג הט' ית' כמו טופרטו ולזכירת
 יכיות מיכרים אטר בה מההיטייה להטיג הט'
 ית' מה טלא יערלס יכה טלא נזכח טל חמץ רס
 הזטח ויכה טלא טלין אמורי טלמי חגיגה ער
 הבקר לכבוד הט' ית' פי זה קרב אלו רדמוי
 טיקרבהו לו בעת יותר נבחר ויכה להביא
 דאטיית בכורי המרמה בית יי וטלא נבטל גרי
 בחלב אמר כי כל אלו תחת רבוד זכור
 באופן מה כי יט בהס תיפולת
 במרות וברעות ויכה
 גכ' אחר זה טלא
 נמדה
 על
 פי הנביא כי בטימיטה אל רבריו תועלת במדות
 וברעות וכאילו היתה המיכה תחת רבוד זכור
 אחר כן הנהיר מטבור עו' ויכה לאבר העו'
 ומטיטייה והוה תחת לא יהיה לך ואחר כן
 ויכה לעבור ה' ית' והוה תחת רבוד אטטי

ועשיית שלחן

עניי טיטוס טיטוס עטור
טפחים ארכו וכייה
טפחים רוחבו ואמה
וחיכי היתה קומתו עס רגרו ויהיה מיטופה והב
טהור על האופן שזכרנו ביספוי הארון ועשיית
לו זר והב רל בזה שיקיפו בו כבוב הזהב גבוה
מעט כמו טנהוג בשלחטית היפוס לעשותם בזה
התואר כדי שירזיקו ברברים אטרי יטימו עליו
ולא יפלו ממנו ועשיית לו מסגרת טופח סביב
הט' זה המסגרת היא מה שקבועי בו רג' השלחן
לחברט השמות והיה עביו טפח כדי שישלם ב
החוק והקיום וזחטוב שרזחבו היה גב' טפח
ועל המסגרת היו מניחים השלחן כדי שלא יהיו
קבועים רגלי השלחן בעצם השלחן והיה זר
והסביב המסגרת כדי שיכנס השלחן בתוכו
ויחזיקו בו באופן שיהיה מקיף במסגרת זר הזהב
אטר בארון ויהיה אמר לשומת המסגרת תהייך
הטבנות טאס היו הטבנות בשלחן הנה בשמותם
השלחן ישארן בארץ גלי השלחן ומסגרתו
ואעטס כטיהיו לשומת המסגרת היו טטאוס
המסגרת והשלחן אטר בו יחד קערותיו הם
הדפוסים טיהיו אופין בהם לחם הפנים ומניחים
אותן בהן עד שיערכוהו על השלחן וכפחותיו
הנפות טמניחין בהן הרבונה אטל מערכת לחם
הפנים נמו טיתבאר במה טיבא וקטותיו הם
סעיפי חילן מפניכלי פכילין לסמוך בהם הכנתיו
אטר עליהם יזנח לחם הפני והיו טס ארבע קטו
היו קבועים בקרקע כנגד יכרי השלחן והמנתיו
הן טמו חזאי קנים חלזלים וכח' מנתקות היו טס
יד וטל מערכת וזה טכבר היה מניח הלחם
הראשון על השלחן ואחר מניח טלט מנתקות
על הלחם ההוא והם נטטכו בקשות ועליהם היה
מניח הלחם השני וכן בזה האופן עד הלחם
החמישי ובי לחם החמישי והששי לא היה מטי'
כי אס טתי מנתיו כי חין עליו וולת הלחם הששי
לחם הפני ראוי טתרע טכבר היו על השלחן יב
חלות וכל אחת היתה עטדיה מטיני עטריניס
טלת כמו טיתבאר בסוף ערסת אמור מל הפהנים
ותאר מל החלות היו באופן שיהיה כל אחד מה'
לחם הפנים רל לחם טיט לו פנים רבים וכבר
התבאר באחר עטרי ממנחות תואר עטיתם והוא
טהיו עטין חלה ודכה עטרה טפחים ורחה

ה' טפחים וקדמותיה טיבט איכבטוט וקופל מן
מן האורך טפחים מכיון וטפחים מכאן וזאת
הטפחים עומדי בגובה כמו רפנות ועטין קרנותי
הוא לפי הרהיה כי לא הית החלת בעלת ארבעה
יכלנות בט למות אבל היתה בעלת טמנה יכלנות
ארבע יכלנות ליכר הזריות באולכסון והם אטרי
קראוס קרנות ואורך כל קרן מהם היה ו איכבטוט
ובזה האופן ישלם לזה הלחם טיהיו לו פנים רבי'
בכל אחד מטיטחיו המקיפים בו כי כל אחד
מטיטה הטפחים המקיפים בכל גוף טיהיה
בזה התואר נחלק לטלטה טטחים עד טכבר
יקיפו בו יח טיטחין ו טיטחיס בכל אחד מדפניו
וארבע בתוטבת החלה ואולס עובי מל החלות
לא הוגבל פי כב יתחלק לפי קוטי הביצח ורכותו
ולפי דעתי היה עוביו פחות מאיכבטוט וזה יתבאר
מטיעור הטכירון טיהו עטירית טלט סאין
ואמת על אמה ברנס טלט אמות היה מרזיח ט'
סאה ויהיה טיעור העטירון אמה על אמה
ברנס חכי איכבטוט וחמיטית חומטי איכבטוט טיטס
כמו טלט מאמת איכבטוט ורביע איכבטוט בקרוב
ובהיות העטין כן הנה החלה הנטטית מטיטי
עטירונטי מעטרה טפחים ארך וחמיטה טפחים
לא יהי כי אס ו טימיטות איכבטוט בקרוב כטיהוט
טיעור הביצח כטיעור השלחן אטרי ממנו נעבת
ותוא מביאר טיהביצח כטייהיה מיכה לא יהיה
נטינה כמותו על כמות הקמח ואס היה טיהיה נוס'
הנה הוא מעט אבל רוחה כחוט טכמות הביצח
הנה הוא פחות טכמות הקמח וזה לא יתכן
טייהיה עובי מל החלות כי אס פחות מאיכבטוט
ולואת הסבה המהנו על הרב רבינו מיטה במה
טיפירט וקרנותיו טיבט טיעובי החלה היה טיבט
איכבטוט ועוד טכבר התבאר טיה טיעור טיטי
ה לחם טיהיו באיס בעטרת טיהס באיס חמץ
טייהיה כל אחד מהם עטירון והנה היה ארכו ו
טפחים ורחבו ארבעה וקרנותיו ר איכבטוט
והוא מבואר טיהביצח טיהיה חמץ הוא יזנו רב
הכמות מיטה טיהיה בהיותי מיטה ואס היה
הריכון בקרנותיו עביו הנה יהיה טיעור החלה
טיהיא מיטה הבאה מטיטי עטירונטי יותר משילטה
טיעוריס מהחלה טיהיא חמץ הבאה מעטירון
אחר וזה בלתי אפטיי בטיו פנים טס טיהו רחוק
טייהיה מוגבל האורך והרוחב והטובי כי הכמות

ועשו ארון עצי שטים

וגו' ער וחת המסכן

ביאר המלות

וקחת רברי הפרטה הנה הארון לא היו לו רגלי
 לפי הנראה מהפטיט וקמותו היתה אמה וחצי
 כפי נמדוד מבחוץ וכן היה גובה הסלחן פס
 רגלי והנה עוביו לא נודע לנו מפטיטי הכתוב
 ושכפ' הית עוביו נאות אל סיתקיס ומן חרוך
 נפלא וכבר יתבאר לך טעות המרה היתה מבחוץ
 טוהס נמדוד הדוחב והאורך מבפני היתה הכפרת
 טופ בתו הארו פי היה ארכו סאר הארו ורח כרח'
 וכפית אחת וין ספק טוה היכפוי לא היה במופ'
 יכפוי הוהב לכסף טהיה קליפה דקת מאד כי לא
 ירבק הוהב בשך בוה האופן ולא יהיה לו קיוס
 ולוה הוא מבחוץ סטולטה ארוטות נעטו אחר
 כיצד ואחד מוהב נכנס לתוכו ביכמיכוס ואחר
 מוהב מקיף בו ביכמיכוס וכבר היו זה באופן
 ככל ארון העץ היה מיכופה והב ועובי ארוטות
 הוהב לא נודע ועכפ' היה להם עובי מורגס כרי
 סיכולס להם הקיוס ולא יתכן טיהיה עובי
 ארוטות הוהב טפח כמד סאמרזו ול' כילא יתכן
 סיכולס אחר מאלו הארוטו' בוה העובי מפל הו'
 הנזכר במלה פקודי העטוי למלמכה וזה יתבאר
 למי טעיין בהנרסה עיון מעט ואולס אמרו זה
 להורות על שכבר היה ללו הארוטות עובי מורג'
 וכטית עליו זר והב טביב הוא סבוב מוהב מוק'
 על עליוני הארון מבחיץ כרי טיכנס הכפרת
 ויחזיק בו ויסקת לו ארבע טבטות והב ריטה
 טיעכו לי הטבטות על יכר ההתכה כרי טיהיה
 התרבקותם מעיכמותם ויהיו יותר חוקיס על
 ארבע פעמותיו רל' זויחתי והוא מעטין פעס כי
 העצס כח הטטיות והעדר ההתרבקות וכן בוזי'
 כי בהם יחלקו הכטחים המקיפס ברבר קטתס
 מקיכת והנה היו טתי טבטות מהס על היכילס הוא'
 מיכולטת הרחב וטתי טבטות על יכילס הכטית
 בהס היו נכפטי הברי המיכפס לסאות הארו'
 בהס ויהיה וכן מפני טהערות הנתן בארון

היה רבר טלכ בעיכמותו והרבר הסילס החומה
 טלא יחסר בו רבר ריכה ה' ית סימיכא בו
 הטלמות בארון בכל הפטיט ער טלא יחסר בו
 דבר אבל ימיכאתמיד מוכך אל הטלמות מפלי
 טייכטרך להביא בו רבר מחוץ כרוביס הס
 ביטורת בן ארס יכפיר הימיס וטחוזו עכירי
 ימיס רוביס מפטי גרול הנפלאו הנמרכא בהס
 ותהיה הכף בוה הפס כמו כף הדמיו והטיתמטו
 בו כילו היתה טרטי מקטה רל' טיעטה וזה
 הכפרת כטייקיט בקרנטס על פטית הוהב באופן
 טיעטה הכרוביס בוות ההקטה מלטי קטית
 הכפרת כרי טיהיו הכרוביס והכפרת מחתיכה
 אחת במספר והנה היו הכרוביס פורטי כנפס
 למעלה באור ידיו לעוף להגביה עיכמס למעלה
 ובוה האופן היו סוככיס בכנפיהס על הכפרת
 כילו היו כנפיה סוכה עליהס והכרובי היו הופטי
 פניהס איט אל אחיו וכס היות פניהס איט אל
 חיויו היו פניהס נוטות למטה אל אחיכס הכפרת
 כילו הס מביטיס אל מה טלמטיה מהס וטת
 את הכפרת על הארון מלמעלה במדרגת כמי
 ואל הארון ותן קודס זה את הערות אטר ותן
 אורך והס טתי ורחות אכניס כמו טנוכר כסר
 מלכיס וין בארון רח טני לוחות האכניס אטר
 הטיח סס מכה בחורב והנה זכר בוה המקיס
 טנית נטיט הערות בארון להורות טאין וחי
 טיוכס הכפרת על הארון כי חס אחר טינתן בו
 הערות כרי טלא ימיכא בו החסרון ברך
 טייכטרך להסיר הכפרת להטיח סס הערות וזו
 העיר בוה פי היות הכפרת בוות היכירה הוא
 מכוון מפטי הערות הנתן בתוך הארון וכבר
 יתבאר זה מדברינו בגורת היכר פאטר נכמד
 הסכה אשר הביאה להעטות זה בוה האופן
 ונוערתו לך סס רל' טכס יראה פק' ברבר
 עמך כאלו אני מדבר עמך מהמקיס ההוא
 כמו טיהיה העטין בהר סיני טכראה סס כבוד
 בהגיט הטבואה למטה ודברתי ואתך מטל
 הכפרת מבין טני הכרוביס אטר על ארון הסר
 וגו' כרי טיתקיסס להס כי מסס אני מגיט חילין
 הטבואה כי זה ממה טייכירס להסיג מה טכין
 בעטיית הכפרת והכרוביס בוה התואר כל אחר
 הערות

התורה לא תגבילה גבהה ועוביה ורחבה אבל
 הגבילה משקלה לבר . וראה ועטה כתבניתם
 אשר אתה מראה בהרימגיד טיהוא מחוייב לטו'
 מזהב בזה התבנית אבל לא חוייב תעטותה
 מזהב אבל יחוייב לפעוטה ממתכת איה טיהיה
 יחוייב טיהיה נקי מסיגים כי גם בזהב דקדקה
 התורה בזהב טמאמר זהב טהור ואם לא היתה
 מזהב לא יחוייב היותה בזהב מכבר כי אין
 המטיקל מהתבנית עש סכבר יתחלק בזה כמות
 חומר המטורה להתחלק משקלי המתכות וכך
 ראוי שתבין העטין בטלחן וכליו וביתר העטיפים
 הנזכרים שלא באו היכווי בהם טיהיו מזהב אלא
 למיטה אבל מה שיחוייב הוא העטותם בזה
 התבנית הנזכר ומזה יתבא טיהגביטי ותכפתוררי'
 והפרחים לא יבטרפו בסלח תעטיה המטורה
 מזהב כי אינס מתבנית המטורה במה טיהיו
 מידיה ואולם כטהיתה באה מזהב יותה התו'
 פיתהיה בזה התואר כי אן תטילס ההערה במה
 טיהעירה התורה בהם כמו טיהיב מדברינו במה
 טיבא בנה ואיך טיהיתה המטורה הוא מבוואר
 טיערך טיהיו הקטס והטרות בזה התוא ההנזכר
 כי הם מתבנית המטורה במה טיהיו מטורה

ואת המשכו

תעטה עטר יריעות וגו' ער ואותה תיטה

באור המלות

וקצת הדברים

טפ מסור הוא מהפסותן הנבחר שבארץ מיכרי'
 טיהיה חוטן כפול טטה ולפי טיהיריעות תין
 נעטות מטיט מסור ותכלת חורגמן ותולעת טני
 הטה היה ראוי טיהיו חוטי הטלס מיטי הנטמורי'
 כפוליס טטה טאם לא היה העטין כך לא תהיה
 המלמכה מתרמה ומסכמת קצתם לקצת . כרותי'
 מעטה חוטב . רל טבאוריגתה היו נרטימות בה
 יכרות כרותים מטיט יכרדיה כי כן תהיינה
 היפוחות הנעטות באדיגה מעטה חוטב ואולי
 נקרא חוטב כי הוא חוטב מספר החוטים באופ'
 טתרטס היכורה באדיגתו . מקצה ברובתתו ל'
 מהקצה סלה טתתחבר'בו בלולאות ובקדס

הנהב עם קצה החמישי יריעות הטניו המיחזרות
 אחת לכל אחת והנה חמישי קרטי זהב יטימולטטר
 היריעות מחזרות באופן טיהיה המטיכן אחר .
 יריעות שנים הם טטויות מיכמר הרך טאמל
 טרטי טיער השנים . וסרח העורף הריכון בו
 היתרון העורף והנה יתבאר הריכון בזה אחר
 טיתבאר מטען קרטי המטיכן כמה היו עבים
 ויתבאר טיעור מקום קרטי הקרטי היה פטר אמנ'
 חורף ועטר אמות רוחב ועטר אמות היה קומתו
 כקומת קרטי הקרטיים ואמנס טרחבו היה כטר
 אמות יתבאר מאורך היריעות טיהיה טילטי אממה
 והיה מהם עטר אמות ברוחב המטיכן וותר על
 זה הצובי הקרטיים והיה טתלה מאם לטכרדי
 המטיכן כטיעיר קומתו פחות טובי הקרטיים
 ותהיינה היריעות מגיעות לארץ לא יחסר כי אם
 טובי הקרטיים ואמנס טארכו היה עטר אמות
 יתבאר מאיריעות הטטרת טיהיה טיעור ארבעים
 אפה טיהיה טפטס מהם טילטי אממה לאור המטיכן
 ויטאירו עטר אמות פחות טובי הקרטיים טיהיה
 טתלה על אחורי המטיכן ולפי טיהפרכת היתה
 כנגד קרטי הנהב יתבאר טיקום הקרטי היה
 ארכו עטרי אממה ויטאר ארך מקום קרטי הקרטי'
 עטר אמות ואולם כמה היה עיבי הקרטיים הנה
 ידמה מדברי רזל טעבים היה אממה אלא טאם
 היה העטין כך לא יתכן טייטאון מח קרטיים בארן
 ד עגלות יב טיהיו נטמאות מותה עם יתר
 השטינים הטלויס להם טיהווא ביר בני מדרי פמו
 טיתבאו פערטת טטוא . ותטכון כטיני לפי הפטיט
 טלא היה עובי הקרטיים כל זה השיעור אימ
 טכבר יקטה מה טאמר ולירכתי המטיכן ימה
 תעטיה טטיה קרטי וטיט קרטי תעטיה למקיסטי'
 המטיכן פכבר יראה מזה טיהיו לפאת מטרב ח'
 קרטיים וכבר הגביל טיעור הקרטיים בראש הפר'
 טכבר היה רחבס אממה וחטי האמה ולזה ירטה
 טיהיה הרחב טיתים עטרה אממה ויטארו טתים
 אמות לרחב הקרטיים והנה העיר זה הספק היכ'
 אט כמה טאמר כי אמרו וטיט קרטיים תעטיה
 איטע בטיעור טאר הקרטיים ולזה הפרידס מבין
 טאר הקרטיים והנה כאטר כפל היריעה הטיטית
 חל מול פטי האהל לפאת מזרח יטאר ער מקום
 קרטי הנחטת כב אממה ולזה יהיו קרטי הנחטי'
 טתים אמות בתוך קרטי הקרטיים ולפי זה הפירוש

בזה יתחלק לפי קוטי הביצה ורכותו וחטיבות
התבונה והפרר חטיבותה וזוה הוא מבואר
שהרצון בקרנותיו הוא כמו ספירטו אגרו
עם שזה הוא יותר נאות מיצר הלשון והנה היה
זה הלחם רק וזה היה סבה אל שיכול להאמנות
כשיכניסוהו עם רפוס בלתי חס בתנוד קטן כמו
טנתבאר במנחות ורחקות וזאת החלה יתכן גב'
שיקחו זה הלחם לחם הפנים כי הוא זה כלו
פנים רל שיאין לו תוך סילא יטלט בו האור בקלו'
או חוס התנוד והנה היו מטימים מילו החלות
טט במצרכת האחת והיה גבהס יב טפחים
וישאר ריוח בין שתי המצרכות טפחים וטס
היו טותט' שתיס כפות מלאות לבונה כמו טיתב'
בפרטת ומור אל הכהנים

ועשית

מניית זהב שהוד מקטה רל' שיתלקח חתיכה אח'
מוזהב ויז'ט בה בקרנט שר שיהיה בוז התמונה
אשר זכר ירכה הוא המקום שייכאז ממנו
רגלי המנירה והס טלטה כי לא תוכל לעמוד
בזולת זה ובפחות מזה המספר מהרגלים וקנה
היו הקנה האמצעי אשר יכאז ממנה כל קני
המנירה גביעיה הס ביצרות גביעים שפיהס
רחב וטוליהס קכר' כפתוריה הס כצורת ביצה
שטיני ראטיה חדין ופרחיה הס ביצרת פרחי
הסמחים והס כמו קצרה שטפתה כפולה לחוך
ואמר שזה בולן היה מחתיכה אחת רל' מחלקים
טפריס' וטטה קנים ירכאים מיכרי קני המנוד'
האמצעי טלטה קני מנורה מיכרה האז וטלטי'
קני מנורה מיכרה הטיני וזה היה באופ' הסתעפו'
הסגיפוס מיכרות האיין ובכל אחר מילו הקנים
היו טלטה גביעים טוליהס ליכר יכיותו מקנה
המנירה ומחריהס היה בו כפתור ואחר הכפתור
פרח והיה טיטו ליכר יכיותו מקנה המנורה
ובמנורה רל' בגופה היו מרבעה גביעים וטיני
כצתורים וטיני פרחים מלבר טלטה כפתורים
סיהיו בה במקום תרכאות טיטת הקנים והנה
היו מהס בקנה האמצעי למעלה מתרכאותו'
הקנים טלטה גביעים וכפתור ופרח טיהיה בגוף
המנורה למעלה מתרכאות טיטת הקנים ועוד
היה סס פרח נטף טיהנו למטה אצל הרגלים

טימאמי בפרטת בהצלחתך ער ירפה ער פוחת
למרטו שאיכל ירכה טס פרח למטה במקום
תרכאות רגלי המנורה וזוה אמר ער פוחת
טהווק בסוף ירכה וזה מבואר ובגוף הקנים
בראשס תעשה סבעה נרות יטימו בהס הטמן
ולא זכר בהס שיהיו זהב טיהוי כי הס מן
המנורה טיהיה זהב טיהור ויהיו הנרות באופן
טימאמי ירליק נרותיה יחירו הפרחת אל עבר פטיה
והנה רל' התבאר בזה המקום רמי זה זכר היו פטי
המנורה ומטה טהתבאר מיכרותה יתבאר טיין
רל' מיכר עיכמה פנים ואחר כי היו מתרמה
מטיני ירדיה ואולם מיכר זכר הרלקתה יכאז
רל' פנים ואחר כי אל עבר פניה מה טיחיר הנר
יהיו פניה וזה מבואר בטפסו ואולם זכר הרלקת'
הזו ליכר קרש הקרטיס רל' טראטי הפתילות
הרולקות היו ליכר המערב טימאמר בפרט יכונה
יערוך וזיתו מהרן ופניו מיכרב כר בקר לפטי י'
רל' שיעריכת הנרות היתה לפטי י' והוא ליכר
המערב טיבו קרש הקהטים והנה פטי המנורה
הזו הנר האמצעי כי הוא יוכא מעיכס קנה
המנירה ואולם הקנים אשר מיכרי יכריו הס
הימין והסמאל אשר למנורה והנה ימין המנוד'
היה רל' היצון והנה ראש פתיל הקנה האמצעי
היה ליכר המערב טיהנו ליכר קרש הקרטיס
וראטי הפתילות סטיני הקנים היו נטיי אל עבר
ראש פתילת הקנה באופן שיהיו כלס מאידיס ל'
עבר פטיה וברלקתיה הס כבתיס רלקת פיהס
הפתילות ורלקתס בטרות המנורה כראוי טמאמי
בלפז ומחנותיה הס ביצרת כפות קטנות
לחותות בהס האפר טיבנר ובהס היו מסריס
השמן הנטמר כנר בעת השצת הנרות וזכרה
התורה טילו המלקחים והמחות זהב טיהור רל'
יהיה בו סיגים

ככר זהב טיהור יעשה את המנורה את כל הכלים
הזלה הרבקים בה כמו נרותיה וטיטת הקנים
וגביעיה וכפתוריה ופרחיה ואולם המלקחים
והמחות מיטס מכלל הככר כי רל' יכטרך רמי
טייהיו זהב טיהור כי כבר הודיע זה במא טאמי
כנר זהב טיהור יעשה אותה את כל הכלים הזלה
ובהיות הענין כן הוא מבואר טיין המלקחים
והמחות מכלל הככר וכבר טהבאר לרבותינו
מהחוט סגובה המנורה היה טלטי אמות ואולם

והם כמו יתרות עקומים והיו מרדוקים במוט
 שהפרכת כרוך בו והנה הפרכת היה תחת קרסי
 והב והו היה מחייבה מברלת בי הקרטי ובי קרטי
 והקרטיים ושיצור הפרכת היה עטר אמות על
 כטר אמות ומבית לפרכת היה הארון והכפרת
 ומיין לקרכת היה השלחן עד ילע יפון
 והמטורה על ילע ריוס ועטית מסך לפתח
 והנהל הנה זה המסך היה לפאת מורח והיה כמו
 מחייבה ומעטירים ומרבעה חוטין היה נעשה
 מארבע מינים טעטיו מהם הפרכת ולא היו בה'
 כרובים ולא היו מעשה חוטב אבל מעשה רוקס
 והריסון בזה שהיכורה הנשטית בו אינה פראת כי
 אט מיכר אחד ואחשוב כי היכורה הנשטית בו
 היתה נראת מבפנים וראש המסך היה כרוך מעט
 והיו טס ה' שמורי טיטי טיהין נסמכים על חמטה
 מיני נחשת והיה בראשם וויס טל זהב והיו
 מחויקים במוט שהמסך כרוך בו ועטית את
 המזבח טיטי טיהין הוא מזבח החייכון ואולם
 במזבח הקטרת יבא וברונס במה טאחר זה
 והמזבח הנשטית בידי משה היה ארכו ה' אמות
 ורחבו ה' רבוע יהיה המזבח יתבאר מזה טלא
 הקפידה התורה שיהיה ה' אמות ארכו ורחבו ה'
 טאם היה העטין כן הנה יהיה אמרו רבוע יהיה
 המזבח מותר ואמנם הקפידה התורה שיהיה
 רבוע ושיהיה קומתו טרט אמות טיהא כשיצור
 קומת הארס ובטבור טימיאנו במזבח טעטיה
 טרמה טיהיה קומתו עטר אמות ירענו טיל ה'
 אמות מינס קומת המזבח בכללו ואולם ואת
 הקומה היו מכרכוב המזבח עד מקום המערכה
 והנה הכרכוב הוא הסרוב ולמטה ממטה היתה
 חיי קומת המזבח כמו שיתבאר אחר זה טנא'
 ונתת אותי תחת כרכוב המזבח מלמטה והיתה
 הרטת עד חיי המזבח ולמטה היה יסוד המזב'
 הנזכר בפרכת ויקרא וכאשר התרכב טגובה
 המזבח היה יותר מטיל אמות הנה יחוייב
 טנאמר טמה טאמרה התור וטרט אמות קומתו
 הוא ללמד טאם לא היתה קומתו כי אט טלס
 אמות כטר ועטית קרנותיו על ארבע פנתיו
 הנה היו הקרנות ארבע בארבעה וזאת מקום
 המערכת והנה לא נזכר טיעור לו הקרבנו בתו'
 והיה טיעורס בבית טטי אמה על אמה . ממנו
 תהיין קרנותיו למדנו מזה טאין ראו לטעות

הקרנות לברס טפיריס ומינחיס במזבח אבל
 ראו שיהיה הקרנו מגוף המזבח וראוי טירע
 טיהמזבח טאין בו ארבע קרנות פסול טט' בפ'
 ויקרא ונתן על קרנות מזבח העולה וכן אט
 לו יסוד טט' ונתן לו יסוד מזבח הפולה וכן אט
 מינו מרובע טט' רבוע יהיה המזבח וכן אט לו
 כבש טט' לא תעלה ב' עליו על מזב' למו טראוי
 שיהיה באושן טטיטל לעלות בו לא במעלו ומה
 טנה דרכו הוא כבש ובכלל פפני טיהא מחוייב
 טתהיה קומתו ג' אמות הנה אי אפשר מזול כבש
 לעלות עליו לערוך הנתחים על העצים אשר על
 האט כמו טינזכר בפרכת ויקרא ואולם
 טיעור ארכו ורחבו אין מעכבי כיון טיהא מרוב'
 ובלבד טלא יפחות מאמה על אמה כי לא מיאנו
 מזה פחות מזה טיעור וזה כי מזבח הנהב
 היה טיעורו אמה על אמה ועוד כי טתרי הפד לא
 יכילס מקיס יותר קטין מאמה על אמה ומכפ'
 טיוסמו זה על זה והנה הוא ראו שיהיה המזבח
 באושן שיהיה ראו להקרכת טל הקרבת
 ועטית סירותיו לרשטו . רל להטיס בהס
 רטן המזבח להסיון מיס ונהה יכורה הסירות
 ידועה . ויעיו הס מרגפות יגרוק בהס הרטין
 לטומו בסירות מורקתיו הס הכליס יכורהס
 ידועה והיו מקבלים בהס רס הקרבת
 ומורגותיו ומחתותיו הס כלים בכלי יתרות
 טקומות להטך בהס הבטיר על גחולי המערכה
 לטרכו כראוי מחתותיו הס פומות כפות
 גדולות היה להס בית יד היו לוקחים בהס גיולי
 אט לטיאת אותס למזבח הקטרת כמו שיהבאר .
 לכל כליו הוא כמו כל כליו והלמד טוספת מכבר
 מעטיה רטת פחטת רל טיעטיה מטחטית כרמו'
 כברה שיהיה נקוב כמו הרטת ועל הרטת היו ר'
 טבטות פחטת רטוס בהס הכריס לטאת המזבח
 והנה המכבר היה רבק למזבח בלתי מופרד מ'
 ממנו באושן טיכאטר יטימו הכריס בר טבטת
 יטימו הכריס בטבטת יטא טמו המזבח והיא
 היה טטין תרות הסוב והיה מגיש עד חיי קומת
 המזבח היה להבריל בין הזמים הטתטייה לטטל
 כמו רס החטות ובין הרטיס הטתטיס למטה כמו
 רס הפולה ומה טידמה לו בזה נבוב וקרנות
 תעטיה אותו רל טנה המזבח טעטיה מולחנות
 טיטי טיהיס והיה חלול כמו תיבה ומה טידמל'ן

תסרח חכי היריעה העורפת על אחורי המטיכך
לא יחסר מזה רץ עובי הקרטיס ותהיה פחות
מחכייה על הארץ ואם נודה כי עובי הקרטיס
היה אמה שלמה לא היה נטילה ממנה על הארץ
כי אם אמה ולזה היה פירוט אמרו חכי
היריעה העורפת לא טיהיה חכייה בכאן בכאן
והנה יקרא החלק חכי אמר יחזיהו בין כנענים
עד כי אמר יחיה והנה היריעות התחתונות לא היו
מגיעות עד הארץ אבל היה חסר מזה אמה וכמו
עובי הקרטיס כי לא היה אורך היריעות כי אם
כח' אמה ופטיהו יכאנו מהם עטר אמות טהיה
רחב המטיכך ועובי הקרטיס נטארו תשי אמות
פחות עובי הקרטיס לכל אחר מה יסודים לפחות
הקרטיס ויריעות עזים היו מוספות על זה אמה
מזה אמה מזה כי כבר היה ארכס טרטיס אמה
ועשית מכסה לאהל עורות אלים מארמיס
למחסה ולמסתור ועל זה המכסה היה מכסה
אחר טל עורות תחסיס מלמטלה לכסות עורות
האילים והיה זה לתוספת טמירה מורס וממטר
טלא לתלכלכנה היריעות עזי טטיס עומדים
רל טיהיה קומתם לאורך העזיס מסולבות הנה
היו למטה בכל קרס וקרס כדמות טתי יתרות
הס ברמות טליבות הסולס והם היו טכנסות
בתוך ארטי הכסף טהי ככר בכל ארן מהם לסמו'
טלא יבלו ראטי הקרטיס בארץ וכרי טיהיה
בנין המטיכך יותר חזק ואלו הטרליבות היו
מכוונות כולם אחיה אל אחותה באופן טכאטר
יכנסו תוך הארטיס יהיו הארטיס כולם מכוונטיס
בקר אחרי ויהיו תואמיס מלמטה רל טיהיו
הקרטיס אשר למקצועות המטיכך למטה מכוונטי'
ביוטיר ומחובריס בקרטי טתי הרוחות יחד
ויחדיו יהיו כלים על ראטי הקרטיס מלמטלה
ברדך טיהיו מחובריס מפל היסודים ויסכיו
לטיחי טתי הרוחן אשר הם ויותלו ולא יוסיק
ב' ומה אחר מהם אל האחר ויכלו אל הטבעות
האחר טיהיה מכוונת בהם כנגד הטבעות טבכל
רוח אשר בקרטיס פי כבר היו בכל קרס וקרס
טבעות יכנסו בהם בריחיס לקסור הקטיריס
ברדך טיהיה האהל חזק והנה הטבעות אשר
במקצועות לרוח יכפון ודרוס יקסור הכותל
המערבי עם כותלי יכפון ודרוס ואלו הטבעות הי'
מחוץ כי ההסתרות היה בזה הבנין טיהיה

יפה במפטיס כמו טיראה מעטינו כן יהיה לטיני'
לטיני המקצועות יהיו רל טרטיני הרוחות יהיו
הטבעות בקרטי המקצועות האחר לרוח המערב
לקטור קרטי המקצועות עם טאר הקרטיס אשר
לפאת מערב והטיני לרוח יכפון במקצוע היסוד'
או לרוח הדרומי והנה הטבעות הס דבקיס
דבוק חזק בקרטיס והם בלתי נפרדים מהם כרי
טייתקייס ב'יס האהל כטיכנסו בהם הבריחיס
ועשית בריחיס עזי טטיס חמטה וגו' פירטי
רול במלכות המטיכך טיהחמטה בריחיס לא היו
חלת טרטיה לא טיהבריח העליון והתחתון היה
כל אחר מהם מטיי חתיכות זה מבריח מקצה
הכותל עד אמיכנו וזה מבריח מקצה הכותל
הטיני עד אמיכנו עד טמגיטיס זה לזה וירמה
לפי זה הפירוט טבקרטי האמיכני היו טתי
טבעות כרי טיקטור הקרטי ההוא טטי הבריחיס
ואולס הבריח האמיכני היה מבריח מן הקצה
אל הקצה ולזה לא היה כי אם אחר לבר ואמר
כי הבריח הטיכך לא היה טכנס בטבעות אבל
היו הקרטיס נקובים והוא טכנס בטיכס ואם היה
הענין כן הנה היה הבריח הטיכך המערבי לא
יתכן טיהיה מכוין כנגד הבריח הטיכך היפטי
והדרומי אבל יהיה למעלה מהם או למטה
ואפטר טיהיה הבריח הטיכך טכנס גכ טבעות
ויהיה אמרו בתוך הקרטיס טיהוא באמיכני
הקרטיס וכמוהו אמרו ופטימוטי זהב בתוכ טביס
טיהיכון בר טיהפעמוטיס היו בין הרמוטיס כמו
טאמר פטימון זהב ורמון פטימון זהב ורמון לא
טיהיו הפעמוטיס תוך הרמוטיס בטטימס וכבר
זכר זה החכס אטי והנה בזה האופן יקמו
המטיכך באופן טיהיה בטיני חזק ולא יתפרחו
חלקיו ועשית פרוכת יתבאר כי מלכות הסריס
היא כמלכות יריעות המטיכך כי כל א היתה מכר'
חוטטיס טטי לפטיקן וכן לתכלת וארגמן ותולט
טיני וכל אחת היתה טעטת מעטה חוטכ באופ'
טיהיו טראיס טס ראטי הכרוביס מטיני הטרדי'
ואמטה היה הברל ביטיהס מיכר הרוחות הגור כי
כטיהיתה המלכות עבה מאד נקראת פרנת
ואמרו אל טיהפרכת עבה טפח וראטי הפרכת היה
כרוך במוט ויהיו טס ארבעה עמודים טטיס היו
טטיכיס על ארבעה ארטי כסף והיה ברמטיס ויט
טל זהב

כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה
וזולס נטלמה הביאה אל המנוחה ואל הנחלה
כטנגלה בית עולמים לרוד וכבר נתבאר זה
הסדר בארבעה פטר מובחים ובראשון מחגיגה

השרש הסליטי הו' שאין עוסי' בעור

המקדש ובעור חלקיו כי אם
על פי נביא ורזה תמיא טיהמקדש טבנה טלמה
היו כל טעוריו מוגבלים על פי נביא טטאמ הכל
בכתב מיד הטס עלי הטכיל ויכריך גם כן טיהיה
טס מולך וכהן וסטהרין כמו העני במטכן טעטי'
מטה ובמקדש טבנה טלמה וזה יתבאר ממה ט'
טאמר ככל אטיר וטי מרזה אותך בהר את תבנית
המטכן ואת תבנית כל כליו וכן תעטו רויכ' לומ'
טיהיה לכם זה מרזה ממני כמו טיהראתי למטה
ולפי טאמר אותך והיה מבואר כי מטה היה נביא
ומלך וכהן גדול כי הוא היה וטי הכהונה והוא
היה ראש סטהרין והיה בכל אחר מילו התארים
הוטס בזה השטן וזה כי הנביא הוא מיוחד בזה
המרזה טהוומהטס יתעלה והמלך הוא סליטי
ברברים הכלילים המטשותטס לכל יטיראל וכל
פיז רומי טיבנה כמו העטן במטכן מטה רביט
ובמקדש טלמה והנהן עם טהוומטשותף לכל
יטיראל הנה הוא הסליטי בזה הבית והסטהרין
הס כוללים גם כן ומטשותפין ליטיראל ועל טיהס
יהיו כל הדברים הגדולים ורזה גם כן יחויבטולת
יוסיפו על טעור ירוטילס ועל בית המקדש מלא
טל פי אלו התנאים ומוטס הטעורים טיהיו בבית
טעטה טלמה על פי נביא יהיו מוגבלים בבית
המקדש טיבנה אחר זה ווף על פי טלמ יהיה על
פי נביא וזה מבואר מוזר ורזה בנר בני הגולה כ
בית טטי לפיהטעורים טהיו בבית טלמה וכבר
נתבאר זה הסדר בטטי מטבוטות ובז מסטהרין

השרש הרביעי הוא טבית המקדש

אחר טנגלה מקדמו יחויב ט'
טיהיה נבנה מאבטיס יחרות אבטי גזית או
במה טירמה להס טיהיה רב הקיוס להורות על
קיוס הטס יתעלה וזה דבר טלמרהו מבטן טלמה
טהיה על

הברים מתוך הטבעות ולטעון בקדש ב
בטער החיכר ואן יטיון הקלטיס טביבס ויטימו
טה טמוריהס וארפיהס ואחר זה יסירו היתרות
ההס מטה והנה כל אלו הכלים היו מנחטת
ווף על פי טכילי המטכן היו כלס מיטופיס זהב
או כסף הנה המטרותיס להס ראוי טיהיו למטה
ממרגתס ולזה הוטס מטיחטת
הנה זה ביחור המלות וקצת דברי ואת הפרטיה י
וזולס טאר הדברים אטיר בזו בה הס מבואר עם
מה טהיטרו אלו וזולס התועלות המגיטות
הס רביס

התועלת

הראשון הוא במיכו והוא
מה טימה לעטות מקדש ל
לכס יתעלה טטאמר ועטור לי מקדש והוא בטין
יחוייב טיהיה בו בקדש הקדטיס הארון אטיר בו
היו הלוחות ובקדש יהיה השלחן ומנורה ומזבח
הקטרת על התבנית טהתבואר בתורה וטהיה טס
גס כן עזרה היה בה מזבח העולה לפי התבנית
הטכר בתורה ויטר הדברים טהתבואר מהתורה
טוי אטיר למקדש מזולתס וזולס התועלות
המגיטות מוזת הפרטיה נפריד להס מוזמר אחר
מטתנו טרטי המימה הוזת וזולס טרטי המימ'
הזות הס יג'

השרש

הראשון הוא טבטן בית המק'
וכליו יכריך טיהיה לכם הטס
יתבל טטאמר ועטור לי מקדש ואס לא נטטה לסמו
יתעלה נפסל אותו דבר טלא נטטה לסמו ולזה
דקדק בכפר מלוחיס בזה כמו טביארנו טס כבר
נתבאר זה הטריס במקומותיו
השני הוא טטעור המקדש
וטעורי חלקיו הנוכ' בתורה

השרש

לא היה כי אם למקדש ההוא טטעטה במדבר
וזולס התבנית יחוייב טיהיה נהג לדוחת טטא'
בנר אטיר וטי מרזה אותך בהר את תבנית המטכ'
וזת תבנית כל כליו וכן תעטו והוא מבואר טאין
הטער מהתבנית כי כבר יהיה התבנית טמור עם
התחלפות כמו הטער ורזה תמיכו טעורי המוק'
טבנה טלמה מתחלפיס לטעורי המקדש טבנה
מטה וכן מה טימה טיהיו קצת הדברים מעטי
הטטי לא היה גכ מלא לפי טעה והיה זה וזו בזה
הזען לפי טהיה זה המקדש מטולטל ורזה אמר

והיה זה גפ' מפני היותו משרל' ואחר טפוח אר'
המנוחה ואל הנחלה עשו המזבח מהמבנים
בלתי חלול והוא מה שאמרה התורה אבני שלמו'
תבנה את מזבח יי' להיך וזה תאר המזבח
טעמו בבית טני על פי הנביאים ואמרו תעמוד
על יצירת זה המזבח הנזכר בזה המקום בטר בני'
מבנים בארץ מדובע היה ארכו ורחבו לב' אמה
ועלה הבנין ה' טפחי' ואחר כך כנסו חמשי' טפחי'
והגביהו ה' אמות והיה ארכו ורחבו ל' אמות וב'
טפחים והחמשה טפחים העורפים סביב יסוד
הבנין הם יסוד המזבח ואחר כך כנסו ה' טפחים
אחרים וזהו סוכב והגביהו הבנין ג' אמות והיה
ארכו ורחבו כח אמו' וה' טפחי' והו' מקו' המערכה
ובכל זרית וזוית עשו קרן גבוהה ה' טפחי' וארכו
אמה ורחבו אמה ולפאת דרום המזבח עשו
כבש לעלות אל המזבח ואל הסוכב והנה לח' נו'
בתורה מקום הכבש והנה נרדע זה מפי הנביאים
עמו שאמר רוד הכל בכתב מיד יי' עלי' הטייל
וכבר יתבאר זה באופן מה מדברי התור' וזה כי
מפני טפיחות קרטי' הקדשים בצפון הנה ראוי
שיהיה הכבש בדרום כדי שיהיה המזבח כנגד
קרטי' וקדשים ולפי טלפטי' המזבח אין ראוי
שיהיה ליכר המזבח כדי שלא יהיו אחריהם
כנגד היכל יי' לעלותם עם הנה יחוייב שיהיו
ליכר הדרום כי הדרום יותר טכבר מהצפון ולזה
היתה המטרה בדרום

ואולם

רגלי הכבש אי אפשר שהיו ליכר המזבח לסבה
שזכרנו ולא ליכר המזרח כואם היה הענין כך היה
היה ההשתק מהכבש למזבח בהפך הנהוג
מתנועת הרגלים בעליה וזה שהוא ראוי
שיתהיה התנועה בזה מפאת המערב כי זה מטה
סיורה וזה שהוא ראוי שיהי' התנועה בזה מפאת
המערב כי זה ממה סיורה על ההתרחקמה ית'
והוא הפך מה שכוון בזאת העבודה ולזה
יחוייב אם הונח העני' על זה התור שיהפך עיניו
העולה בכבש תכף אחר עלייתו להפך היכר אשר
היה פוט' אליו בעלתו וזה כלו בלתי נהוג ובלתי

מירגל עם שהפטייה להפך היכר אשר היה פונה
ליו בעלותו מורה ההתרחק מהט' יתעלה והוא
מבואר שאין ראוי בתנועה האחת טינקביל קצת'
לקצת כל טיכן בזה הבנין הנכבר ולזה יחוייב
שיהיו רגלי הכבש לפאת דרום

ועשית

את היכר המטבח

אל היכר שיהיה מקיף המטבח שיהיה ל' אמה ארך
י' אמות רחב והיכר היה ארכו ק' אמה ורחבו ג'
וכאשר תשים רוחב המטבח באמצע רחב החיצ'
ישאר כ' אמה לפאת צפון וכ' אמה לפאת דרום
ודמה טכ' אמה היו נשארים ליכר המטבח לפא'
מערב בדרך שיהיה רוחב היכר ר' טל' ירדיו
טוה וישאר חמשים אמה לפאת מזרח סהיך
בהם המזבח החיצון ולזה היה מקום המזבח
החיצו' מדובע ט' אמה על ט' אמה וזה הוסיאון
דבותינו ממה שאמר ורחב חמשים בחמשי' אל'
טכט' אמה מארך היכר היה כלה המטבח שאם
לא היה הענין כך לא היה ראוי שיאמר כי אם
רחב חמשים קלפיס הם כרמז יריעות חל' היו
פי אם מן חמשים והיו מן הפסוק ט' ט' ט' ט' ט'
ועמודיו עשרים לכל חמשי' אמה עמוד
ואחר והעמודים ההם היו טסמכים על ארטי' נחש'
ובדומים היו חיים טל' כסף להחזיק בקלעים
ואחר כך היו חוטי' כסף דבקים בעמודים
לקטור בהם הקלעים לעמודים בדרך ט' א'
תערידים הרחם מהם ואלו החוטים היו במקומ'
דבים מהעמודים לפי מה שאמרו ביוסף
שיקשרו הקלעים בעמודים ויתקמו בהם
ורחב חמשים בחמשים ויכל' אומר
טכבר נמצא רחב היכר ט' אמה בט' אמה
מהארץ שיהיה חוץ למטבח ואולם במקו' המטבח
לא היה רחבו כי אם כ' אמה ליכר צפון וכ' אמה
ליכר דרום כמו שבארנו והאמה חמשי' אמות
טט' מטו' אל' ט' הקלעים היתה קומתו ט' אמו'
לכל כלי המטבח בכל עבודתו אל כל הכלי' שיהיו
צריכים בהקמתו ובהורדתו כמו מקבות ילכות
בבדים להכניסם בטבעות ולהרכיב העמודים
מאך המדטים ויתירות להורגות

נמיכא שיפור קטן מזה בשום מזבח וזה כי מזבח
הקטרת היה אמה על אמה ועור כי בפחות מזה
הטעם לא יכיל טתחי הקרבנות אשר יקריבו עלין
כבר נתב זה בו וביג מזבחים ובטליטי מסכה

השרש

היג הוא שהמזבח שיהיה חסר
מבטיטו פסול כי התורה דקדקה
באבטיו שיהיו טילמות בזולת פגימה להורות על
טילמות הית הטעם בו אלא שרואהו חסר
באי זה חסרון היה כי האבטים הטילמות לא יתכן
שיהיה מהם בטן בזולת פגימה ולפי שהטעם
הקטן שמיכאנו בתורה באור הדברים הוא טעם
הנה לא יפסול המזבח אם לא היתה פגימ' מבטיטו
טעם כבר נתבאר זה השרש ברמב"ם מחולקין
והנה שאר טרטי ואת המיכה יתבאר בזה וראו
שתרע כי טעמי הבית טכנה טילמה ובני הגויה
ושיטורי חלקי הבית הם בעצמם טעמי הבית
שיעור להבנות וכבר התבאר השיעורים ההם
במסכת מדרות ובמקומות רבים שפ' י"ס
מהתלמוד ואין הנה מקום זכרון כי הוא טעם
שראו שיהיה המזבח בו בספר מלכים

התועלת

הטיט הוא במיכה והוא מה
שיכיה טילא יסוד הבדים
מפל הארון והיה זה כן להורות על טילמות התורה
שהיה בארון כמו שנתבאר אחר זה וכבר נזכר זה

בו מיומא

התועלת

הטליטי הוא במיכה והוא
מה שיכיה לתת לחם הפנים
על טילחן הנהב שיהיה בקדמי ומיכיתו שיהיה
טס תמיד טט ונתת על טילחן לחם הפנים לפני
תמיד לפי שכבר נתבאר בפרשת אמור ל הכהנים
טזחך ובטיו יאכלו זה הלחם ויהיה טעם על
הטילחן בכל טבת וטבת הנה יחויב מזה שיהיו
המסירים הלחם שיהיה טס והמטיימי אותו טס זה
אכל זה באופן שיתקן שייסר הלחם שיהיה בו ה
יוטס בו הלחם הנאפה מחרט ולפי שר' הגבילה
התורה זמן לאפיתו ידענו שאין אפיתו דוחה ט
טבת ולא יוס טיב והנה לחם הפנים הוא
רק מור כמו טביארטו והתבאר מלשון התורה
במה טיבא ויקישו בו פטים רבים כמו טוכיטו
ולו טקח לחם הפנים

היותה מזהב כי אי החמר אשר ממונו יהיה הדבר
מהתבנית והתורה לא חייבה אלא שיטעמו אור
הדברים הנזכרים בתור ואם לא היתה בזה מזה
אז לא יחויב שיהיה מטיקלה ככר כי אין המטיקל
מהתבנית אבל טכפ' יחויב שיהיה מקשה אחת כי
זה טוה בכל מתכת והנה התורה דקדקה בזה ט
שיתהיה מקשה אין שיהיה טטאמר מקשה תעטיה
המטורה ולוה כפל המזמר בזה ואמר מקשה
אחת וזה טהור ולוה יחויב גם כן כטילא היתה
מזהב שיהיו בה גביעים וכפתורים ופרחים כי
איטט מהתבנית למטורה במה שיהיו מטורה
ואמטט מספר קטי המטורה וטרותיה הס מתבנית
המטורה במה שיהיו מטורה ולוה יתבאר
טאס טטה מספרס פסולה לפי שכבר טטה התבני
וכבר נתבאר זה השרש בטליטי ובי ממפחות

השרש

היו הוא טטרות המטרכה היו
כנגד רחב הכי בין יפנון ובין
רחס וזה מבו מכח דבריטו במה טיקרס והטילח'
היה ארנו לארך הבית חוץ מהארון שיהיה ארכו
לרחב קדמי הקדמיים וזה עס טיהוא להיתו כן ה
הוטג זה בחוטי אשר ראו בית המקדש והס ול'
טערו טהס ראו טכן היה כבר נוכ זה ביו ממטח

השרש

היב יהוא שיהרב טיהס מתבני
המזבח והס רבועו ויסודו

וקדטיתו והכבטי הס מעכבים כי חלו הדברים ע
טעמיט במזבח לפי מה טזכרה התורה בטען
הקטנות בזה המקום ובסוף פרשת ויטיטיתרו
אחלוט טעורי הארך והקומה איטט מהתבנית ולוה
איטט מעכבים אס לא היו כטיעור טעטיה טילמה
ובני גולה והוא שיהיה ג' אמות קומתו כנגד גובה
המטרכה כי התורה אמרה רבוע יהיה וטלט
אמות קומתו ולוה יתבאר טעכפ' ירין שיהיה ר'
רבוע כי אס לא היה זה לעכב לא טזרך לומ' רבוע
יהיה טהריאמר חמט אמות ארך וחמט אמות
רוחב ולפי שהפריד המזמר בין טעורי הארך
והרחב ובין טעורי הקומה במה טאמר רבוע
יהיה טיהוא לעכב למדנו מזה טמה טאמר בטלט
אמות קומתו טיהוא לעכב הנה דקדקה התור בזה
לפי טקומת הארס הביטטי הוא טלט אמות וראוי
גם טלא יהיה רחבו פחות מומה על אמה כי לא

פי נבוא ויהי בפינו בזה התאור וואפטיר גס כן טי
טיילמוד זה ממוצח החייכון טינותה התורה
טיכטוהו אכנס טילמות אחר בואס אל המנוחה
ואל הטחלה והיה מעיני טיטיס בימי מטיה כמו
הענין בקרטי וקרטי הקרטיס ולזה יחוייב בהם
טיהיינה טילמו כי כבר יוחזר בזה אכני המוצח
ולזה הדי אכני גויית אכני בית המקרטי טכנה טי
טילמה אלא טלח היו נפסלות איכל המקוס טכטנו
בו אכל מרחוק מואר מואר טילח יטמנו קול הפוס
בבית בהבנותו טיטאמר ומקבותו והגרונן וכל כלי
ברזל לא נטמע בבית בהבנותו להזרו על טילמו
הסס טיאין בעימותו תוספת ולא חסרון ולזה
דקרקו טיהיו האכטס הבאס טס באופן טלח
יהיה בהם תנספת יכטרך לפסלו כי כבר נתבאר זה
במכילתא ומזה המקוס יתבאר טיאין פוטיין
אכסדראות טיל עץ בכל הטורה כי הבטיין ההוא
הטפלא ראוי טימכא בו הקוס ולזה יחוייב טיהיי
מאכטס כבר נתבאר זה הטרטי בראסון מתמיד
ומזה המקוס יתבאר עוד טאכני ההיכל והעורות
ראוי טיהיו טילמות בלא פגימה וזה כחם דקרקו
בהם טלח יהיה בהם דבר נוסף בבואס טס כרי ט
טלח יורה זה על חסרון בטנה טירומ האכטס
טייכטרו הטסתתי לפסול האכטס ההם כל סכך
טראוי טירקרק טלח יהיה בהם פגימה וחסרון
כי זה יותר מורה על חסרון פס טיה החסרון הוא
טראה בהם תמיד ולזה הוא מבוואר טאכני ההיכל
והעורות טכטנו פסולות וכבר נתבאר זה בטכ
מתוספת פגילה ולזאת הסבה טיזכרנו יחוייב טי
טיירכטו באכטס קרקע בית המקרטי כרי טיתקיי
החלחות בו ויהיה תמיד על מטיל אחר מהיופי
וזה אס נטלטה אכני מהבטיין ההוא הרי היא
פסולה עד טיתבקע כי התורה דקרקא טילח יהיה
דבר חויכך בין רגלי הכהן העובר לבית המקרטי
ולזה לא סדרה התורה טיהיה לכהטס לבוס ב
ברגליהם

השרש

ההוא טימכא מן המוצח
לחוק הבטיין ולרומס אונתו ב
בחוקת היר וזה דבר טילמדהו ממה טנראה מ
מכונת התורה בטא טיהגבילה בבית טולמיס
טייהיה נבטה מאכטס כמו טביא אומה טיהעירה
על רוממות המיכך ויפיו לפי מה טאפט במטכ

טעטה מטיה ובמקרטי טכנה טילמה וזהו אמרו
ולרומס את בית אלהינו

השרש

הוהוא טיאין כוטיין בית המקר
בלילה וזה מבוואר מהטירטיס
הכוללים ולזה אמר בספר פזרא והיה הלילה לטי
למטמר והי ס למלאכה וזה היה ראוי כרי טתהיה
מלאכתו יותר טילמה

השרש

הטביעי הוא טיאין בטין בית
המקרטי דומה טבת והיה זה
כן כי התורה לא הגבילה זמן בטינו וכבר נתבאר
זה הטרטי בטני מטבוטות

השרש

הטיטי הוא טיהכליס טיהיוב
במיכך ממתכת כגון המטור
וכליה והטילחן וכליו ומוצרי הקטרת וכלי השית
אין עוטיין אותי לא ממתכת ולזה המימאס גס כן
ממתכת בבטיין טילמה ולזה יתבאר טיאס טטנו
מזולת מתכת פסולין וכבר נתבאר זה בה מטוסה

השרש

התטיעי הוא טיקטות הטילחן
היו ארבעה טיפין טילחב
זהו מפיכילין מראטיהן והיו מוטיזו טיטס טני
ביטלעות ארך הטילחן במקוס יוכנו לסמוך בזה
הטערכות טילחס הפטיס והמטקיות היו יד לפי
אחר מטיה המיטריפית וטיי פפות היו טס טיהיו
מטיחיס טס הלכונה איכל תמערכות והקברות
היו דפוסיס טיהיו אופיס בהם לחס הפטיס ומטיי
אונתן בהם אחר אפיתס והנה מטיין אלו הטיס
תמונתס הוא טמה טיפמדו עליו מן החוט
וכבר התבאר זה הטרטי באחר עטרה טמטרות

השרש

העטירי הוא טיגבישי המטרה
וכפתוריה ופרחיה הס מיככי
זה אה זה והנה מטטריס לפי מה טיהגבילה התור
מב' ואס חכר אחר מהס פסולה וזה כרי הוא
כטכאה מן הנהב ואו גכ יחוייב היותה מטכר
והב טהור והמלקחיס והמחיות וכלי טמטה ו
אין מכלל הככר פמו ס ביארנו במה טיקרס וכב
ביארנו טיאנו מחוייב

לשנות סתיה הטימט הוא האלה או אחר מטאר
הנכבים או כלם ולהרחיק מזה הטעות הנפלא
היה אחרון במערכ והנה היה מוצח הנהב אחרי
הטלחן והמורה מכחן בין טיהם והוא היה
במקום הקרני ואחיו היה מחוץ מוצח הנחטות
והנה היו אלו המוצחות מודים על ההפסדים
וטיהם יהיו כטייטיב המורכב אל היסודות אחר
הורכב מהם ולזה היו להם ארבע קרנות במקום
המערכת והיה מוצח הפרישת מורה על הפסד ה
הנטימות אחר לזו יהיה ל:ס הטאות נכחיי
אחר הפיות ולזה לזו היו גוטיס בו כי אם הקטרת
הקטרת כי הוא העולה מהקטרת בהקטרתו הוא
יותר חזק הבטימיות מהבטימיות בנימס והיה זה
כן להטאותו מהחמר המסתבך נמו בהסגת ריחן
וכן הענין בנפש המדבר רל כי בהפירה מהחמר
תמיכא יותר חזקה והוא ההסגה מכה טיהיתה
בהדבקה עם החמר להקנותה טיבאר כחות הנפטי
המוטעות אחת מלהטימיות בהטגתה ואזרס
מוצח הנחטות היה מור על הפסד טאר המורכב
וההברל בין טיט אלה הפסדים פיצואר ולזה היה
המוצח הנהב במקום הקרני והיתה מחייבה ביג
ובין מוצח הפרישת כמו טהיו הכרובים המעריי
על יפדות תאורס במקום קרני הקרטיס
והטלחן והמטורה המע ידים על טאר הנפסו היו
במקום הקרני

ואלים

חייך יתבאר כי הטלחן הוא מורה על מיטאות ה
הנפטי הזנה והמטורה על הנפטי חפדגס' הנה זה
יתבאר רפי מה טיאומר והוא פי כבר התבאר
בספר הנפטי כי כ פעולות היסודות נטמור על מ
טיכאו היסודות טהן מסודרי' מהם וזה כי פטורל'
היסודות הם יותר ירועות מהיסודות בנימס וכך
נעמוד מהדכרני וטיר בהם הדיינה פעולות ה
היסודות על פעולות היסודות כי הדברים ההם הם
יותר ירועים טפעולות היסודות והמטל
כי פעולות ההזנה יותר ירועה מהנפטי הזנה
והנה המזון הוא יותר ירוט מפעולות ההזנה
ולזה נקח רוחיה מהמזון על מיטאות הנפטי הזנה
ומהמראים על

מיטות טנופר בסגר יחזקל מזה במפטה מרכבה
וזה ממה טאין ספק למי טיהבונן ברבריס ההם
ולפי טאות היסודות הם טהיו יותר גבוהה מטאר
היסודות אחר בכחן הנה בינה ובין היסודות ה
הברל עיטיס כמו טיהתבאר בספר הנפטי כי טאר
היסודות אחר בכחן הם היולאטיות וזאת היסודות
המרכות היו פברלות באופן מה כמו טיהתבאר
בראשון מספר מלחמות הטס הנה היתה מחייבת
בין המקום אחר היה בו ארין הערות אטיר היה
מורה על מיטאות וזאת היסודות ומיטאות טאר
היסודות המברלות ובין המקום אטיר היה בו מה
טהיה מורה על מיטאות היסודות ההיולאטיות
והם הטלחן והמטורה כמו טיהתבאר והיה מקום
אדון הערות קרני קרטיס ומקום הטלחן
והמטורה קרני טיאומ' והברילה הפרכת לכס בין
הקרני ובין קרני הקרטיס והנה סס היה יותר מ
מכרוב אחד להורות כי מהטכל ההיולאטי נקח
התחלת מופת טבכאן טכל אחר הוא המטכיליס
אחנה והמטימיות מהכח ל הפעל והעיר אותה עם
זה על טיהטכל הפועל אינו ה' ית' אבל הוא גבוה
מטיטו הוא פולתו ולזה היו כנפיו פרוסיית למעלה
וכבר ביארנו טיהענין הוא כן במה טאין ספק בו
בחטיטי מספר מלחמות הט' ואולס רוחב הארו'
וארכו והימות היה באופן טימות לטיס בו לחות
הזכן עם טיקמות המזון הית טוה לקומת הטלחן
טהיו קומ רוחיה רטלחן אטיר יאכלו בו האנטי'
לחס והוא כטיטור חצי קומת הארס והנה באה
האזהרה טלחן יסודו הבריס פעל המזון לפי ט
טימזון ומה טפלין הכרובים מורה על מיטאות
טלס והוא מיטאות התורה ומיטאות היסודות ה
הנברלות אטיר יעמידנו על מיטאות הטס יתכלה
טהוא בתכלית הטלמות ולפי טיהדבר הפולס הוא
מה טלחן יחסר בו דבר ימה הטס יתעלה טלחן
יטירך המזון דבר מחוץ כטייטיר לנטאו אבל
יעטאו בו דבריו מונטס והנה הטלחן הוא מעיר
אל מיטאות הנפטי הזנה והמטורה על מיטאות
הנפטי חפדגס' כמו טיבאר ולהיות הנפטי ה
המדגס' יותר נכבדת היה מקום המטורה בררו'
טהוא היטיין ומקום הטלחן ביכפון כמו טינופר
בפרטת מלה פקודי והיה זה כן לפי טיהימין הוא
יותר נכבד מהטמיל ותנה היה מקום ארון הפרו'
במטרה לפי טחם היה במזרח היה מקום לטנטי'

עבר נתבאר זה ביום מוטחות ואולם שאר טרטי
 ואת המימה יתבאר בזה בפרשת אמור אלה
 הכהנים וחולס התועלות המגישים מזול המימות
 הנזכרו בזאת הפרט ברעות וקצת תועלות גכ'
 בענינים המדיניים והנה התועלת המגישי מהם
 ברעות קצתו משותף לכל עניני המקדש וכלל מ
 מיני העבודה הנעשים בו וקצתו מיוחד לדבר
 דבר וחולס התועלת המשותף בזה הוא להאפיין
 טיב טס וזוה ארון הכל שהוא טראוי טיעברי כי
 מותו הכל ולזה נחויב מהונטו לכבודו ושהוא ב
 בתכלי הגדולה והכבו' ולזה נעטה לו זה המקדש
 הנפלא בניו וטו' התקון ושהוא אחד לבר ולזה לא
 תהיה וזאת העבודה והמקדש כי זס במקום אחד
 רבר ועי' מטיפחה מיוחדת לבר והס ורש מהרן
 והלויס והתועלת המגישי בזה בענינים המדיניים
 כי בזה יגיע לכהנים העובדים הטס יתעלה תועלת
 בטיהיה לחמס נתן והמיכטיך להס כרי טיהיו
 פנימיס לטבודת הטס יתעלה ולהטיגתו לפי מה
 טיאפטיר הטיגת סדרות התורה וביחוד מטיפטיה
 וליזאת הסבה גם כן היתה וזאת הסבודה במקום ה
 היותר נבחר להגשת הטלמות והוא הר המורייה
 כי אריו היתה הכונה מתחלת הענין טהיה בזבית
 המקדש כמו טופרטו במה טיקרס והנה הגישי
 בזה תועלת טיודו הכהנים להס מטיפטי הט' יתע'
 ותודתו כמו טאמר יודו מטיפטיך ליעקב ותודתך
 ליסריל ואולם התועלת המגישי מזה ברעות טהוא
 מיוחד בדבר דבר הנה נזכור וזאתו בגה' אצל ה
 המאמר אחר ואחר

ואנחנו מישישים בכאן היטבה תקיף ב
 באופן מה על על לו הרברים
 אכיר במקדש ונא' טהוא מהמיפורסס לפי טיראה
 רעת הקדמיס לפי מה טספרי הפירוסוף מהס ב
 באלהיות ובטיבטזת כי בימי מטיה רבי עה' היתה
 הפירוסופיו חסרה מאר ער טלח טודע להס מ
 מהסבות כי זס הסבה החמרית ונעלמת מהס
 הסבה הימוריית והיה זת סבה זול טנעלמה מהס
 הסבה הפועלת והסבה התכליתית ומזה המקום
 נסתיפטו רעות אפיקורוס וסיכתו טהיה חוטב ט
 טיהיו כל הענינים נופלים במקרה מזולת סמה
 פועלת טל' וזה טל' היה מביא ל טנסכל חכמת
 הנמימות אשר ההטיגה בה היו היכלות הנעטי

וזה כי אין החכמה בהס דבר יות' מידיעת היסודין
 והפועל והתכלית כי החמר הלוקח בגדר הוא טס
 ימרות מה כמו טהתבאו במה טואחר העטבע והיה
 זה מכיון גם כן זול טנספור במימיות הטס יתע'
 ובהגשת הנבואה לזרס וזה ממה טואין ספק בזל
 לפי טייתבוטן התברנטות מה בזול הענינים ומפני
 זה כלל הנה כאשר ריכתה התורה להיטיודטו זול
 קניין הטלמות האמריי אטרי זוי אפטיר טנסקטו
 זס לא בהטיגת חכמת הנמימות לפי מה טיאפטיר
 ובהטיגת מימיות הטס יתעלה הנה היטיודתו
 מותנו להאמיין טיבכאן יכורו הס קצתס במדרגת
 הטלמות לקצת כי בזה נתישר זול הטיגת סדרות
 המימיות ונאמיין בכאן טיבס בכאן זולו פועל כל
 הנמימות והנה החל ביורה היותר טכפרת
 מזול הנמימות הטפלות והזו הנפטי המרברת
 ולזה סדר טיהיו טיני כרוביס על ארון העדו אטי
 בו לוחות הברית והנה הכרוב האחר הוא מטרי
 על הטכל ההיולאטי והכרוב האחר הוא מטרי על
 הטכל הפועל אשר פניהס זויט זול איוי כמו ט
 טהתבאר בספרי הנפטי והתבאר זה פור ברמטון
 מספרי מלחמות הטס זלפי טיבס גבוה עליהס
 יטתרלו בהטיגתו כחזקת היד ריטה טיהיו פורטי
 כנפיס למעלה להודות על טיטעטתס היו לזכה
 חמעלה כזולו יטתרלו לעלות מזה המימיות זול
 מימיות יותר גבוה וזה הוא האמת כמו טיתבאר
 במקומותיו והנה היו בזול לוחות הברי' להודי'
 על טהגשת העבודה יאטיטו טמכס אכל תהיה
 הגשתה אפטירית בזמימיות טיני כרוביס זולו
 כמו טביארטו בטיני מספרי מלחמות הטס
 וזה טירס גדול ועמוד חזק לקייס הגשת התורה
 מהטס יתעלה בנבואה כי לזלי וזאת האמונה תטו'
 התורה בכללה וכרי טיטבטיין בזה וטעמוד על ה
 הכיפה הזאת אשר בטבודה היו הכרוביס על ה
 הארון בזה האופן סבב הטס יתעלה ברך מפת
 על ידי מטיה רביטו פיליו הטלום נביאו טבהגישי
 הנבואה למטיה יראה על הארון רז' מוחט והזו
 הענין סארל תומר הגיטתו מיסס הנבואה
 ולזה אמר וטיפרתי זך טס ודברתי זתך מטי
 הכפרת מבין טיני הכרוביס וקומר וכבר יתב'
 זך טימרות הכרוביס היו מורה
 על הימרות הנב
 הנבחרות

יצא הפרח והוא כרמות כפתו תקיף בו קלפה והי'
 כמרת ביצה טיט רואייה חדין ובתוכו יתהוה
 הפרח ואחר הפתח הקלפה ההיא ויציאת הפרח
 תשאר הקלפה כרמות גביש מיטוקד וזה כלו מבו'
 מעטן הימחים ואולם מספר הגביש והכפתורי'
 נהפרכים היה להעיר על ענין אחר נפלא . והוא
 שהנפט המרגטית תעזור לנפט המדברת להטג'
 המוט כלו במה שתמיצו לו מהמוחשות וכבר
 ידעת כי מהמוחשו נקח המוט כלות אולם טקנת
 תמיצו בהם המוט כל מכוסה בקלפות רבות דל' ט'
 שכבר נתעברו בהם מטיגים פרטיים רבים
 וקצתם ימיצו בהם מוט כל המופטיט מהרבה מ'
 מאלו הקלפות לפי שכבר הופטיטו מהם הרבה
 מהמטיגים הפרטיים כמו שזכר בספר החוש
 והמוחש וקצתם לא ימיצו בהם המוט כל בכח .
 אבל הם יד להטגת המוט כל כמו שהגבישים הם
 יד ללקיחת הפרחים הדבקים בהם והוא מבואר
 כי באמיצות החוש המיטוקד והדמיון והכח
 הזוכר יטלם לנו מהמוחשות הטגת המוט כלות
 וכבר יגישו להם המוחשים באמיצות החושים
 שהם חמט והחוכים היותר נכבדים טבעה
 והעזרים יותרו אל הטגת המוט כלות הם חוש
 תשמע וחוש הראות והנה חוש הראות הוא יותר
 נכבד ויותר עזר בזה מחוש הטיט וכבר התבאר
 בבואורנו לספר סיר השירים אופן החכמה ב'
 בהמטיל מה טיקח הטכל מהמוחשים להטגת
 ההקדמות הבחשונות ורעיה בטוטפי כי הטוט'
 הם הפרי בכח וכן המוחשות המגישות לאדם הם
 בכח הפרי שהוא המוט כל מהם ואולי המטי'
 הטגות חוש המיטוט והטעם והריח לגבישים ט'
 טוטיס הפרי בכח אבל הם יד ללקיחת מה שהוא
 הפרי בכח והמטיל הטגת חוש הטיט
 לכפתור טכו הפרח בכח והמטיל הטגת חוש ה'
 הראות לפרי שהוא הפרי בכח ולזה היה בכל
 קנה מאלו הקטים שלטה גבישים וכפתור ושדח
 והיו כלם מאירים ליצר הקנה המטיכעי והקנה
 המטיכעי מאיר ליצר הכרובים כי הנפט המרגט'
 תכין לנפט המדברת המוחשות אכיר יצטרכו
 לת להטגת המוט כלות באמיצות הדוט
 המסותק והדמיון והכח הזוכר ושאר הכוחות
 העזרות לזה לפי מה שהתבאר בטביות והנה
 היה הפרח אצל רגלי המטורה להורות על

הגרמים הטמי' התבאר טכל בעלי נפש אכר
 בטון צריכים בפעולותיהם א' הגרמים הטמי'
 כי הם כלם בעלי נפש זנה והנה היו מ'
 מרליקין המטורה בסמך זית וך כתית כרי טתהי'
 מאירה תמיד באופן אחר בזולת המורה להורו'
 על טהנפט המרגטית היו בעיכמה תמיד בעטן
 אחר ונפט שכבר תתחלק בחוץ וחלטה מפטי
 התחלפות כליה כאלו תאמר טלוקן לא יהי ראות
 טלם כראות הבחור טפטי חלטיט פין הוקן לא
 מפטי חלטיט הכח הראה והנה היה אור המטורה
 ליצר המטיכע דל' אור הנר האמיכעי לפי טוטיס ה'
 המקום הכולל היה מה טיורה על ההויה ואצל
 המזבחות טהיו מורים על ההפטר לא היה מאיר
 הנר כי המקום ההוא מורה על ההפטר והעדר ה'
 הטיורה והנה תמיצו גכ במטורה מה טיורה על
 טהגרמים הטמיים מטיגים בטמירות הבח'
 ומהם תסודר הויתם והפטרם ולזה היו בה טבעה
 נרות להודות על טככבי לכת מטיגים בטמירות
 וכוה המיכיה טיהיו מרליקין המטורה בערפ
 ובבך כי ביום יעלו טטה מולות ובלילה יעלו'
 מולות ואחרים ומולות היום עזורים אל ההויה
 ומולות הלילה עזורים אל ההפטר כי ביום האחר
 יתחטו ד' תאפנות כמו טיתחרטן בטטה והעטין
 בזה כמו בלחם הפטי אלא טבלחם היה ארך זמן
 עמירותו מודה על ו' ככבי לכת ומספר החלות טל
 יב' המולות ובמנידה העטן בהפך כי ארך זמן
 העמידה מודה על פועל המולות היב' וטבעה
 נרותיה מורים על פועל ו' ככבי לכת בבח' ואולי
 היה העטן כן לפי טפעל התקופות הטמיטין יותר
 נגלה בימחים מפעל התקופות היומיות ומפעל
 כגבי לכת ואולם בכח ימיצו העטן בזה בהפך .
 וזה מבואר מפטיטס ולהיות הגבישים והכפתורי'
 וההסתעפות לספטים מפעל הימחים הנה היתה
 המטורה בזה התאך להורו על טהנפט המרגטית
 ולזה היה כי וט ל' ימחים כי היו במדג' הטלמ'
 והיודה לנפט הימחות ואולם טההסתעפות הו'
 מפעל הימחי' מבוט לא טבקטת בלתי מוגבל
 ואולם בכח היה ההסתעפות אסר באכריו מוגב'
 לא ישתנה וט לא מהכרח החמד כמו טהתבואר
 בטביות . ואולם הפרחים הוא מבואר
 מפטיטס טהם מפעל הימחים וכן הכפתורים כי
 הוא מה טיעטה בטמך קדם טייצו הפרח וממנו

הכח גדולה ורזה הזטם בטלחן הלחם שהוא
 המזון היותר כולל לבצלי הנפשות והזטם
 במטרה האור שהוא המראה היותר מוחשי
 עד שכבר יטיס טאר הרברים טראיס ומה טיטי
 זולתו בתאר מה טיטיס הנה הוא רואי בתאר ה
 ההוא כמו שהתבאר זה במיקמותיו ולהיו הראוי
 הנכבד שבחלקי הגוף הנפטי המרגשית עד שהוא
 הולך במדרגת הטלמות מהם במופך מה הנה ה
 העירה התורה עליו להורות על מיטיות הנפטי
 המרגשית והנה המדה הלחם על מיטיות הנפטי
 הזנה לפי טאס היה הפעל בהזנה חלק היסוד
 האטי אשר בנון כמו שחטבו הקרמוטיס הנה
 מפטי טהאטי יוכל כל הרברים אשר מדרכס ט
 טיפסידס האט הנה לא יתכן בכאן לטון מזון
 יותר מיוחד מהמזון ויהיה הטרח בתקון המזון
 לבטלה אבל יהיה הארס טון מן העינים כמו ט
 סיהיה טון מהלחם הנפלא בתקונו וזה כלו מבו
 הכוז ולזה הוא מבוואר טיטי בכאן נפטי ונה והוא
 תשכל הרברים בומיטעות החוס הטבטי ומפטי
 זה היתה פעולת ההזנה הזאת מכושרת ומוגבלת
 כמו טזכר הפילוסוף ורואי טתדע כי התורה
 תכנין ברבר אחר בעינו לתועלות רבות כמו
 טיתבולך ממיטות הטבת טזכרה בה התורה ב
 תועלות והנה התורה בנה הענין מתדמה לטבע
 טיעטה רבר אחר לתועלות רבות כמו שהתבאר
 בטבעיות ואחרי זאת ההיכנה טאמ
 כי כבר היו על הסלחן יב' חלות בטתי מערכות
 היו טס מהס ליכר המפדטי והוא ליכר הארון ו
 ליכר הכורח והוא ליכר טתי המזבח וזה להורו
 על טנין נפלא הוא מהגדולות שבפגות העיניות
 והתודיות והוא טנה המיטיות הטפל יוטפע לו
 מעולם הגלגלים מה טיעמיד הנמיטאס אשר בו
 כטיגביר ההפך האחד פעט וההפך האחר פעס
 ובוה המופך יהיו טטימריס המורכבים אשר בכאן
 הומן האפסרי כמו שהתבאר בטבעיו ונה אמטס
 יהיה בומיטעות הגלגל הנוטה טיטיס הכוכב
 פעס לפאת טפון ופעס לפאת וירוס והנה היות
 הככב לפאת טפון הוא טבה להויה והיותו ליכר
 ררו טבה להפסד כי או הוא רחוק מהיטוב ותמטס
 פעולתי יטיטוב כמו שהתבאר זה כלו בטבעיות
 ומה טיובא בו יותר התקופות הארבי המתחרטו
 מיכר הטמס הוא הימח עד שכבר יראה לו בעת

היות הטמס במולות היכפוניס מה טידימה
 לבחרות ובימות הגטימיס יראה לו מה טידימה
 לזקנה וזה לוחט כי אלו הרברים אשר בכאן
 יוטפעו להס פעולות מהגרמיס הטמימיס ונה
 יורה כי המיטיות כלו הוא טקטר קצתו בקצת
 וטהוא אחר במספר ולזה יהיה בהכרח המולה
 אחר במספר ואס לזו הונח הענין כן על זה האופ
 יהיה מתחייב טתהיה התחלה אחת לטמיטיות
 הטפלות והתחלה אחרת לגרמי הטמימיס כמו
 טיחטבו המומיטיס טיהיו טס טטי מולות
 והנה טטי החלות אשר ליכר המערב טהיו טס
 הרברים המוריס על ההויה והמיטיות מורות על
 טטות המולות הרדומי לזהויות טי הטוניס
 טטורים בפעולות ההזנה בגרמיס הטמימיס בזה
 המופך טזכרנו ובוה המופך גם כן תתמיד בהס
 ההויה וההפסד והנה היה בומיטע טתי המערב
 לבונה זכה להקטייר לטי יתע' להורות כי ה' יתעלה
 הוא שליין על הגרמיס הטמימיס ומאז טאמל
 להס זה הכח והנה היו טטיס רביס לכל אחד
 מאלו החלות כי לאלו המולות פטיס רבי מיכר
 התחלפות ככביהס קצתס מיקצת ומיכר התחלפ
 ככביס הרטיס אשר יהיו בהס ומיכר התחלפית
 מקוס הככב ברחב מהמול ההוא אס ליכר רדוס
 אס ליכר טפון וזה כלו מבוואר לטי טטיין ברברנו
 בנה בחמיטי מספר מלחמות הסס ובוה המופך
 יוטפעו מהככביס הרטיס בהיותס במולות
 פעולות רבות ברהך טיזולמו בהס על הפעולות
 היכריכות להעמיד זה המיטיות הטפל ולפי ט
 טהגבוה שבככבי לכת הוא טבתאי היה מעיטת
 אלו החלות ביוס הטבת אשר המזול בו טבתאי
 והיה סס עד יוס הטבת הבא במופך טטיבה ה
 הממטלה לכל אחד מככבי לכז והיה ליכר אחר
 מהס יוס אחר וזה להורות כי מפעולות אלו ה
 הככביס בהיותס במולות היכפוניס והרדומיסי
 יוטפעו לטוניס טמירת הכח על ההזון ויטילס
 בנה המופך ההויה וההפסד על ליכר טיתבאר
 בטבעיות והנה העירה התורה בנה ב
 בבצלי הנפטי הזנה לפי טבהס יתע' פעולות
 התקופות הארביס ממה טידימה בולתס מבטרי
 הנפטי ועוד כי כטהתב
 טהטוניס יכריכיס בפעולותיה
 אל

גרגר נוסף אמנם כשהונח לתנועת הנטייה גרגר
 נוסף כמו שיראה חיובו ממה שנתבאר בחמישי
 ממלחמות הטיה הנה יהיה מטפר הטיה וולת
 והמספר שזכר ושיהיה ההערה בזה רזה העטין
 בשינוי והוא כל אחר מאז' מחובר מטבעה ש
 טבועות טיהם מט' ומאחר שיהו קרט' וזה
 מבואר ביוכל ובחג הטיבועות' והנה היה קרוט'
 הטיבועות לסבה שזכרנו במה שיקרס וקרוט' הא'
 אחר הטיבועה שטיבועות היה להעיר בו ככבי' לכת
 עם רבוי הגרגר' המטיבי' אותם טיהם כלם עלולי'
 מהסבה אחת עליונה והוא הטיס יתעל' כי לא יתכ'
 טיטולס מכללם ס' י' אונת אחר הוא העולם הטיפל'
 אס' לא היו כלן עלו' יס' מסבה אחת במספר כמו
 טביארטו בחמישי' מספר מולחמות הטיס' והנה
 התבארנו בזה המקום טי' ררוטיס' נפול' אים האחר
 הוא טאין ה' יתעלה ממטיבי' הגרמיס' השמימיס'
 והטיבי' טיהסס' יתעלה מיטו הטיכל הפועל
 וכבר הארכנו בזאת החקירה בחמישי' מספר
 מולחמות הטיס' והנה היו לו הקרסיס' מזהב וכל
 מה טיהיה במטיכין להורות על הכבוד והקיוס' כי
 היכרות בכללם און' להס' הפסד בעיממותס' וזמנ'
 החמר הוא סבת הפסד כמו טיהתבאר בטבועות
 וזולס' טיהנהב הוא רב הקיוס' הנה זה מבואר מ'
 מטיטו ער טכבר העירו בו טיהוא יעמוד אולפיס'
 מהטיטיס' תחת הקרקע מוולת הפסד פל' והנה היו
 הקרסיס' אטיר יחברו בהם יריעות הנזים מנחשת
 לפי טיהס' בלתי מכוטיס' בעימס' אבל הם מטימטי'
 ליריעות האהל התחתו וכל מטימטי' המטיכין היו
 מנחשת טנאמר וכל כלי המטיכין בכל עבודתו
 וכל יתרותיו וכל יתרות החיכר נחשת והנה היה
 מספרס' חמטיס' לסבה שיקרס זכרה והוא מבואר
 שיקרס החמטיס' יטיס' המטיכין אחר ומרובקב
 בטלמנ' וכן הטיס' יתעלה יטיס' פעל מטיבי
 הגרמיס' השמימי' אחר כי לא יבוא מרביס' פועל
 אחר במספר כמו טביארטו בחמישי' ממלחמות
 ה' והנה היו יריעו עז' עורפו כל יריע' המטי' מכל
 יכדיהס' כרי טיטולס' להס' הכסד' בטלמות עס' ט'
 טכבר היה זה לטמור יריעות המטיכין טיל' א'
 יתלכלכו ומכסה עורות האוליס' ומכסה עורות ה'
 התחטיס' היה לתוספת טמיר' לאהל טיל' יטיגהו
 הפסד מיכר הרוח והגטיס' ער טכבר יטלמו בזה
 טיהיה באהל ארבעה מיטס' והס' יריעות המטיכין

יריעות העזים ומכסה עורות האוליס' ומכסה
 עורות תחטי' להעיר כי מאלו הגרמיס' השמימי'
 יוטענו בכאן ארבעה מיטס' מיכרות כמו שיקרס
 וירעות הסבה תיתה הפרוכת על ארבעה עמודים
 וזולס' הכריחיס' והארטיס' היו לתת קיוס' לבטיין ה'
 המקרטי' וזמנ' המסך טיהיה לפתח האהל היה
 על חמטיה עמודים והיו הארטיס' מנחשטי' לפי ט'
 טיהוץ בין שתי המזבחות המורדים על ההפסד'
 וסבת ההפסד הוא הגטיס' והנה הגטימ' הראכונ'
 המורגטיס' הס' חמטיה היסודות הארבעה והגרס'
 החמיטי' והוא הגרס' השמימי' כי הוא גס' כן טבות
 ההפסדים במקרה כמו שיקרס' ומפטי' שיונח ה'
 הגרס' החמיטי' בזה המקום החמר הראשון כי
 הוא סבת כל ההפסדים מיכר קבול ההפטיס' והס'
 האיכריות הראשונות הנמיכאות ליסודות במה
 טיהס' יסודות והנה לחסרון מעלת החמר היו
 הארטיס' מנחשטי' טיהוץ פחות וקל ההפסד וכבר
 טכפל מספר החמטי' בכל חמר המטיכין וזה טגבה
 הקלטי' היה חמטי' אמו' רבי' עמוד לעמו היה חמ'
 זמות וארך המזבח ורחבו היה חמטי' זמות
 וחכיו' העליון היה גבהו חמטי' זמות וכן חכיו'
 התחתון וחכר המטיכין טיהיה בו המזבח היו
 חמיטיס' בחמיטיס' טיהס' חמטיה מהמטיכלה
 הטיכית כי העטרה הס' כמו אחר ועטריס' כמו
 טי'ס' ולזה היה העטרה סוף המספרים והנה היו
 מנחשטי' כל ארטי' החיכר ופסדי המזבח וכל כלי
 החיכר להורות על חסרון מה טיהורה עז' י'
 הטמכא בחיכר והעדר הקיוס' ממנו והוא התחלה
 החמרית והנה היו במזבח ארבע קרנות והיו ת'
 תויכאותס' ממנו להורות על טיהפסד ה'
 המורכב יהיה מיכר היסודות
 אטיר מהס' הורכב מ'
 ממנו ייכאוב
 בהפסד'
 ויטוב
 כל יסוד רי'סודו והנה המסך טיהיה לטעור החיכר
 מארבעה מיטס' על ארבעה עמודים היה להעיר
 כי הכונה תיתה בגטימ'ס' בעבור היכור'
 טיהס' ארבעה לאלו הנמיכאות ה'
 הספלות כי החמר הוא
 בלתי מכוון
 לטעמו

שהסתעפות כחות הנפש הטרדגטת אמנם
כוון להבין לנפש המרברת מה טיבו וזו אותה ל
להטגת המוטכילי במה שתכין לו טס המוטכילי
בכח והוא המכוון רוחוטה אחרות הוטס טס
גביט וכפתור ופריח להורות שאלו הטלטה פטיס
ימיכא מה טיובל לנפש המרברת מהמוחכות
באמצעות הנפש המרברת להטיג המוטכילות
וזה מבואר מאד למי טינין בחכמת הנמיכאות
ואולם הכפתור טיהיה במקום ימימות הקטס הטטה
עס טיהיה לטרי ולתת חוק למפירה הטטה הוות מורה
על סתעטעטות הנפש המרברת לאלו הפחותת
היה מכון לזה התכלית כי יגיבו המוחכות מ
מחכות לקחת וינתקו מהמטיגים ההיורלטים
והקלפות במופן טיקול לטכיל להפטישם מחמרי
ולזה היו הפרחים בהם עס קליפתם במקו ימיכאס
הקטס ופסוק העטן ימיכא בהם הפרח בזולתה
הקלפה והוא איכל המקום אשר יתג ממנו אורס
קחתם לקחת להורות טכסוק העטן ינתק מוח
מהרבה מקלפותיהס באמצעות אלו הכחות וכב
התבאר טהעטן הווכן בספר החוט והמוחט
והנה היתה המורה מחתכה אחת במספר עס
רבר חלקיה להורות על טהעט המרברת היא
אחת ונפש טכחותיה רביס ולוואת הסכה בטיטה
היתה בכללה טככר והב כרי טיכילכ בה האחרו
בכל הפטיס טופטר והטה היתה גובה המורה
כקומת ארס הביטני טהוה ג' אמות לפי טהוה מ
מורה על עטין הארס ונפש טככה היתה גובה טל
הארוך עס הכרוביס או יותר מעט בדרך טיהיו
כנטיהס למעלה מקומת הארס הנה זה הוה טה
טטרהה לטו בעטן הארוך והטלחן והמורה והו
נפלא מוא ומעיד לפיכמו מכל יכר ומכל פטה ט
טוואת היתה הכונה בהס ואולס התועלת הטגיט
מהמטכך וחיכ' המטכך בהיותם בזה התאר הטו
בזות הפריכה הנה הוה מביא עס מעט פיון עמה
טווארטו במה טיקדס וזה כי במה טיכיה לפטיות
יריעות טס מסור ותכלת וארדמן ותועלת טני
טפטה חוטב וטיהיו בהס יכחות כרוביס העיר
על טהוהל המקוק במול הרבריס הטפליס אשר
הורה עליהס מה טבתוך המטכך והס הגרמיס ה
הטמיפייס הס בפלי טכל ולזה טס בהס יכחות
כרוביס ובזה האופן הס מטגיחיס בלו הנמיכאו
כמו טביאורטו בה ממי וכוו היריעות מד מיניס

מתחלפים מצטי טככר יסתכרו בהס בזה הנמיכאו
הטפל ד' מיניס מהיכרות והס יכרות המתקמי
החלקיס ויכרות טיכומחיס
ויכרות הכח ויכרות המרבריס ולפי טווארטו
נרש טיהס בפלי טככל מיכר הפכולות הטגיטות מ
מהס בזה הנמיכאו הטפל היו יכרות הכרוביס
אשר בהס טרמות מלמטה ומלמעלה לט טהיכר
הנראות מלמעלה היו מכוסות ביריעות כניס כי
לא יתכן טפטיג אלו היכרות מיכר מהותס אכל
יראו מלמטה לכר מיכר מה טיטפטה מהס ולפי
טמספר אלו הטכליס הרמטון הוה עטרה והס
הטכל הפועל וו' לו' ג' ג' ל' ככב' לכת וול' ג' ל' ג'
המורות והטכירי הוה קרטי טיהוה ה' ית' הפטה טעט
זה היו מספר היריעות אשר בהס היו הכרוביס
עטרה וטיה גובה הקרטיס יאמות וטיה חחב
קרטי הקרטיס וארכו יאמות כי הוה לכוז מטי
פל מיכמות הטכל היתה אורך הפרכת ורוחבה
אמות וזה כולו הוה להעיר פי חין הס יתכל אחר
ממטיטי הגרמיס הטמיפייס כמו טחטכו קחתה
הטירלוספייס אכל הס כלס עלוליס ממנו ולוואת
טהערה היו המעטרו' בכללס וכבר ביארטו במה
טאין טפקו טהעטן הוה כן בה ממי והטה לוא
הסכה בטיטה היתה בפרכת יכרות הכרוביס והנה
היתה הפרכת בזה האופן כרי טיהיה קרטי הקרטי
מוקף מכל יכריו מזה המקוק אשר בו יכרות
כרוביס לפי טפועל הכרוביס בזה העולם הטפל
הוה כטי פטיט הוה הוה בהיות יכרות והב הוה
בהגטת המוטכיל כל יכר הטפטיט והארס לכוו הו'
אט יקבל מהס זה הטפטיט הב' ולזה הו' מוקף מקול
קרטי הקרטי' המור של היכר האמוסי מזה המק'
אשר בו יכרות כרובי מכל היכריו והנה התרבה
י' יריעות בט' קרטי להורו פלי כי מספר ל' הטכילי
הס טפטימנו העלות והעילוליס האחרוטס וזה
טככאן מח' ג' ג' ל' לפי מה טבי' במה טוין טקו
בו בה ממי ולכל אחד מהס מטיט הוה טכל כו
טהתבאר טס וכאשר יחובר להס הטכל הפועל
והט יתב' היתה המספר חמיס וזה גכ להעיר על
טאין הס יתעלה אחר ממטיטי הגרמיס הטמיפיי
וזה סבת היכל לקרטי טנת החמיפייס טטה
וזה סוד רג הטכונות לקרטי יוס החמיפייס ורואו
טתרט טנות אמנס יהיה אס לוח הוטחה לתנועת
הטטייה

ולמדנו שהם כד' חוטין לפי שהפסוק הו' חוטין
 כפול טיהו וחוטיו התכלת והארגמן ותועלת טיה
 ראוי טיהיו מתחסיס לחוטיו הפסוק וזה מבווא
 מאר והנה הנהב היה חוט אחד ממנו עס כל' מ'
 מילו המיטס ויהיו החוטין כח' טמאר וירקמו
 את פחי הנהב וזכך פתילי לעשות בתוך התכלת
 והארגמן ולמדנו מזה שחוט טל' זהב היה כפול
 בתוסס והנה היתה מלאכתו משטה חוטב
 טיהירות טראות מטטי ירדים באופן אחד והס
 טטיות באריגה לת במעטה מחט' טתי כתפות
 חוברות יהיה לו הנה היו עוטין הכתפות נפרדו'
 מהאפור ואחכ תוקרין אותס בראס האפור בדרך
 טיהיו טל כתפיו טל מהרן' וחטב אפורתו הוא
 כרמיון מבטט' טיהיה יוצא מטטי ירדי האפור
 והיה חוגר וזקן כנגדו לבו והוא ממלאכת האפור
 בפסמה טכח חוטיוס וטמנו היה יוצא לכאן
 ולכאן כמו טתי ריבשות' בטיה מטמותס טל
 האבן האחת ידוע כי הימין הוא היוקר נכבר
 מהטמאל ולנה היה ראוי טתהיה התחלת פתוח
 הטבטיס באבן אטר בכתף הימנית והנה היו
 טס כתולרותס אחד בכתף הימנית והטיט כנגד
 הטטה היה בכתף הטמילית טל' תאמ טראוב'
 היה חוטיו בכת' הימ' וטמע בטמיל' וכן בזה הרד'
 למטיהיו טטה על הסדר בכתף האחר וטטה על
 הסדר בכתף הטנית וזה דבר התבאר פטינו מן
 החוט' למי טיראה לו הכליס מרזל' ולנה אמר
 טטה מטמות טל האבן האחת טאס היה הריכו'
 טיהיו טטה מהס על הסדר בכתף האחר לא היה
 יקריך לומר מטמותס והנה העירנו בזה טאין
 הטטה מסודרים על הסדר בכתף האחר' מבטה
 חרס אבן רל מעטה אומן האבטי' היקרות לפתח
 בהס מה טיריטה' מוסכות מטבימות זהב הנה
 היה מקוקלה בית טל זהב ובתוכו היתה נכנסת
 האבן' חבטי וכרון לבטי יטרל' רל' טהחבטיס
 ההס תהיינה טבה טיוכור מהרן במחטבותו בטי
 יטרל' ותטוטט בהס מחטבותו והנה בנה תועלת
 להגשת הנבואה בפטיניהס כטיהיה ראוי להגנת
 הנבואה כמו טביארנו בב' ממי' והנה יקרות
 האפור היתה לפי מה טומר' הוא היה תלוי
 מאחורי הכהן ורחבו היה כרוחב גבן טל בהן
 מכתף לכתף כרי טתהיינה הכתפות מחוברות לו
 והוא היה תלוי למטה מהכתפס טהיו כנגד בי'

השחי והכתפות מחוברות לו וקפולת לפטי
 הכהן מטט וכנגד הלכ היה יוצא מהאפור כמד
 חגורה מטטי ירדיו והיה חוגר בה על משיל
 האפור כמו טיתבאר אחר זה' ועטיות מטבימות
 זהב רל טיעטה מחוטין טל זהב באריגה טתי
 חתיכות קטנות פטיות בתיס בתיס והיה מחובר
 אחר מהס בפתף האחר מהאפור והאחר בפתף
 הטנית והנה תועלתס היה לחבר החטן באפור
 באמיטעות הטרטרות טהיו נכנסות בטבעות
 החטן וקצותיהס קטוריס במטבימות מו תפורי'
 בהס' מגבלות תעטה אומס רל' פיגבילר
 המרחק טייט בין המטבימות ובין טבעות האפור'
 ויהיו בזה הטימור מכוטס רל טיהיה ארכס כמו
 זה המרחק וירמה טיהיה חוטס כפול תוך הטבע'
 מיצר הטבעת בדרך טהיו מרובקיס בזה האופן
 בטבעת וקצותיהס האחריס טהיו החוטיס בהס
 נפרדי היו רבוקיס במטבימו והנה לו הטרטרות
 היו טעטיס מעטה עבות והנה זאת המלאכה
 טפורסמית' חטן מטפס טזרא כן כי בו יטפוט'
 הכהן על הפתירות טישאלוהו מהס כמו טיתבאר'
 והנה מלאכתו היתה כמלאכת האפור והנה היו
 עוטין אותו בטיעור ורתיס באורך וורת ברוחב
 ואחכ כופלים וזתו בדרך טיהיה ורת ארכו וורת
 רחבו והנה אחטוב טהיכר אטר היה ההכפל
 היה למעלה מיכל הראס והנה היו בו ארבעה
 טוריס מזהב טטטה בתיס בתיס לטיס בו יב'
 האבטי' טיזכר וזמרו על אבן אחרמה טהוא טעיר
 הכח הרמיוטי באופן טיחרו' הארס הרבה כאטר
 יטאה והאבטיס היו טל טמות בני יטרל' והנה
 היה כתו באורס ראובן ובפטרדה טימעון ובברקת
 לוי וכן על זה האופן וכבר קבלו רזל טכתוב
 היה עליהס טס האבית והס אברהס יצחק
 ויעקב ולמטה טיבטי יה וכבר היו על החטן
 טרטרות מגבילות מרחק היטן מהאפור באופ'
 טיזכרו למעלה וזה טכבר היה על הריטן טתי
 טבעות למעלה ביצר הנראה מן החטן ובטבעו'
 ההס היו מחוברות הטרטרות טרטרות אחת
 בטבעת האחת ואחכ היו מחובריס קצת טתי
 הטרטרות על טתי המטבימות אטר בטיט כתפו'
 האפור ובטיט קצות החטן הטפלות ליצר בלתי
 נראה היו טתי טבעות זהב וכנגדס היו בכתפות
 האפור טתי טבעות זהב

פרשת תצוה

ואתח תצוה

וגו' נד ונה הדבר ונסר תעכה

ביאר המלות

וקצת הרברים נתיח הדין בו לפי הוראת הגדר
שיהיו כותבין הויתם ויתנום בסל והכמן יורר
מאליו בלי טפינת כלל הוא כסר למזור והוא
הכמן היחד נבחר למזור ודאי סתרי כי למזור
נרקדק בסמן וית סיהיה סתת אבל לא נרקדק
בוה בכמן המטחה סתתית למזור ביחד בוה
כי למזור לבד הוא סתקפיד בוה ומזה המקום
יתבאר כי מה סאמרה תורה בסמן המטחה ס
סיהיה סתת ויטו לעכב אבל לפיכח מן המוכח
להטלות נר תמח למדנו מזה סיריך סירלי
הפגולה באופן סיריך לפלות הנר תמיד סתהא
הסלהבת עולה מאליה ויחוייב מזה סיריך גפ
בגזת המטחה מהכמן בדרך סיתכן סיריך
הנר מהדלקה להדלקה סהיא בערב ובבקר כמד
סיהתבאר בסוף הפרשה ומה סאמר בכון יפדון
אורי והרן וכניז מערב ופד בקד אין הדין בו
סלא ידליק המטחה ולא בערב ולא תעלה נר
ביום

סיסימו בגזות המטחה מהכמן בסעוד סיסיפי
סעקב ופד בקד והנה ומרה התורה מערב פד ב
בקד ולא ומרה מבקר פד פרב לפי סיסימי הס
מתחילים מהערב כמו כוכבני במה סקדס ורנה
אין מחנכין המטחה ולא בערב כי הלילה קדסי
ליום ביסי התוריים ופד כי מה סהולך במדרגת
החסרון במה סתפיר פליו המפדה קדס בזמן
למה סהולך במדרגת הסלמות מענה והנה
רשעה התורה סתהיה הדלקת היום האחר נכסית
פסי פעמים כמו סתיו יב' הוקחלות וסר פלת
הסלחן פסי מערכות כמו סביאדני הסבה בוה
במה סקדס והנה המכנה הוות היא להעלות הפד
בין הערב ס ולהטיב הנרות בבקר ולפי סהנר
באמריכי הוא סרס לסאר הנרות כמו סביאדני
במה סין ס הנה וס כבה הנר האמריכי לא נרלי
מחזו פסוד הנרות ואורס וס כבה מחת מסואר

ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו
ב מה שכתבנו

הנרות מרליחין ומתו מחברו

בטמטון הפתיל מהנר שכבה כי הם יקחו וחדס
קצתם מקצת כמו סביארנו במה סקדס מחון
לפרכת וסר על הנרות דל וסר מיטל הנרות כי
לא היתה הפרכת כל הנרות • לכהנר לי האון
נכסות והדין בו לכהן לי ופסין וות הכהנה הוא
פרות הסס יתעלה בוות העבודה הנכרת בתור
לכבוד ולתפארת למדנו מזה סהוא מחוייב

סיהיו לו הבגדים באופן סיהיו לכבוד ולתפארת
ואס לא היו בות האופן כמו סבלו וס נקדכו
פסולים • וסר מלוחיו רוח חכמה למדנו
מזה סכל חכמה סתהיה לארס היא סופעת מה
יתעלה ונה הוא האמת כמו סיהתבאר בטפנין
ובו ופת סמי ופסו את בגדי והרן לקדסו ל
לכהנר לי למדנו מזה סבגדי כהונה הם מקדסין
הכהן לכהן לס ית אבל בזמן סאין בגדי כהונה
פליו מיטל מקורס והדי הוא כור טעבר סחייב
מיתה חסן ומפור ומפיל הנה יבא ביאדס ב

במה סואר ונה כתתת סכין היו פסדי ניסס
כמו סיתב והיה יפנתת כהן גדול ראשו יפנה
פל גפי ספיה ואכנסו הוא גכ מסס והיה סרמות
חגורה לחגור בו פל הכתופת והיו רוגדים בו
כנגד הלב לא במקום בית הסחי סכן פירס
יחוקל מלח יחגרו בינע דל במקום סמוינין בו
למהרן מחין ולכניו לכהנר לי למדנו מזה גס ס
כי הכהנים הפדיוטי והס בני מהרן מיטן מקורסו
לכהן לס יתעלה מלח בזמן סבגדי כהונה פלי

ורואי סתופ סדואי סלוא יהיה רבר חויסן בין
בסרס לבגדי כהונה סנאמר בפרכות אחרי מות
ומכנסו בו יהיו כל כסוד ורחן במיס אתכסוד
ולבסס וכן תמיכא בפרכות יכ מה סיודה פל ונה
סנאמר ויקרב מסה את מהרן ואתכסוד ורחן
אחס במיס ויתן פליו וות הכתופת למדנו מזה
סלא היה סס רבר בין כסוד ובין הנהנת לולי
המכנסים סהיו חוגרים תחלה ואורס הסמיס
ופרס פס לכבוד מסה • והס יקחו את הזהב וגו'
דל החכמים הערטיס וות המלכות וכבר למדנו
מזה המקום סאין פוסין סרדה בממון פפחות
פסטיס • והיה ות לפי סהארס לא יחשוב סיכסה
פון גדול בסיקח לעכמד מהממון סהוא מיטל
בו • ופסו וות האפר ונה תפלת ווארגמן ותולפת
פסי וסס מסוד והס כר חוטיס פלבר הוהב

ממנו וס יקחו
היו חכמים
במה כהן
הכתופת
המכנסים
המכנסים

האט ציהתמוג בשאר היסודות ההתמוגות אשר
 יטרם בן החוס הטבעי הוא לטמיא ההוא והנה
 יהיה לך החמימות פתחך ^{ממלכת} מיצר התחלק
 ההתמוגות כמו שהתבאר במקומותיו עד שהחן
 הטבעי אשר לארס הוא וולת החוס הטבעי אשר
 לסוס והחוס הטבעי אשר לאבר אחר הוא וולת
 החוס הטבעי אשר לאבר אחר מהאיברי והמטר
 טחוס הכבר הוא וולת חוס המוח ובוה האופן
 הנפלא יטליס הטי' ית' לו הנמיכאות וכבר
 התבאר במקומותיו שחין ביסודות די בהטגת
 כמו זה החוס המטוער הטבעי ולזה יחוייב
 טיהיה שפע זה החוס מנמיכא יותר נכבר
 מהיסודות והס הגרמיס הטימימי' לפי מה טנתן
 הטי' ית מהכח ביוס הבראס כמו שהתבאר
 במקומותיו והתומיס הס היסודות הנמיכאות ללו
 הדברים טילא יתכן המיכאס מוולת יסוד פועלת
 כמו טילא תבוא יסודת הכסא המוחטית אס לא
 מהיסוד המוחטילת אשר לה בנפטי האומן והנה
 ישתיקהו זה העיון אל העיון במה טיטיפס כיהס
 יתעלה באמיכפות הגרמי' הטימימי'ס ובאמיכפות
 היסוד אשר יטיפס באמיכפותס טימוסי כל אלו
 הדברי' אשר בכאן ובוה האופ' יגיבו לו העתידו
 בנבואה

ואפשר

ועשית את מעיל האפור כליל תבלת

האט ציהתמוג בשאר היסודות ההתמוגות אשר
 יטרם בן החוס הטבעי הוא לטמיא ההוא והנה
 יהיה לך החמימות פתחך ^{ממלכת} מיצר התחלק
 ההתמוגות כמו שהתבאר במקומותיו עד שהחן
 הטבעי אשר לארס הוא וולת החוס הטבעי אשר
 לסוס והחוס הטבעי אשר לאבר אחר הוא וולת
 החוס הטבעי אשר לאבר אחר מהאיברי והמטר
 טחוס הכבר הוא וולת חוס המוח ובוה האופן
 הנפלא יטליס הטי' ית' לו הנמיכאות וכבר
 התבאר במקומותיו שחין ביסודות די בהטגת
 כמו זה החוס המטוער הטבעי ולזה יחוייב
 טיהיה שפע זה החוס מנמיכא יותר נכבר
 מהיסודות והס הגרמיס הטימימי' לפי מה טנתן
 הטי' ית מהכח ביוס הבראס כמו שהתבאר
 במקומותיו והתומיס הס היסודות הנמיכאות ללו
 הדברים טילא יתכן המיכאס מוולת יסוד פועלת
 כמו טילא תבוא יסודת הכסא המוחטית אס לא
 מהיסוד המוחטילת אשר לה בנפטי האומן והנה
 ישתיקהו זה העיון אל העיון במה טיטיפס כיהס
 יתעלה באמיכפות הגרמי' הטימימי'ס ובאמיכפות
 היסוד אשר יטיפס באמיכפותס טימוסי כל אלו
 הדברי' אשר בכאן ובוה האופ' יגיבו לו העתידו
 בנבואה

כבר היה מבואר כמה טיורה כליון סס
 המציל כי מלאכתו היתה גבה
 וטיחוטו היה כפול טינים פסר
 והנה היה כלו תכלת והנה היה פי רחשו כפיל
 בתוכו בדרך טיהיה טיפה לפיו כביב מבפנים
 כפי תחרא בזופן טיורה חלק מבריון כמיטפט
 כי בנה יהיה יותר יפה והוא היה נוסה מעטה
 מורג והיה יטיל יקדע והנה הקדע אותו דרך
 הסיחות לוקה כי הוא מחלל כבוד הסס יתעלה
 והוא הדין לטאר בגדי כהנה ולזאת הסכה בעינה
 ומלס הודיעה זה התורה במעיל לפי טילא היה
 מכונן לעצמו אבל היה מימסטי האפור והיטי'
 ולזה היה נקרא מעיל האפור וכל טכן בטאר
 הבגדים המסמטים לעימון

והיה פתיל תכלת נתון לה באור השבועות ובו
 יקשרו החסן עם האפור מלמטה באופן שיהיה
 חסב האפור חגור מלמטה מפתיל התכלת
 כאמרו להיות על חסב האפור ולא יזח החסן
 מעל האפור הנה וזאת האזהרה היא מימות לא
 תעשה ויתב' כמות האזהרה היה שלא יתפרק זה
 החיבור דרך קלקול לא שיהיה עובר המפרק
 חזתו לתקו וזה יתבאר ממה שאמר במעיל
 האפור לא יקדש והנה הקריעה היא כל מה
 שיעשה דרך קלקול והסחפה ולזה יהיה אמרו
 לא יזח החסן מעל האפור שלא יעשה זה דרך
 קלקול והסחפה וגכ' הנה יתבאר מיצר המדות
 הגרד כי אמרו לא יזח רל' פירוק חבורו דרך
 קלקול והנה היו סמות בני ישראל בחסן המצפ'
 על לבו כי החסן היה על הרב כדי שתטוטט
 מחסבת הכהן הגדול בבני ישראל כי זה יסירה
 מל' סחפומהו ההודעה במה שיתכן סיקרה להס
 כמו שזכרנו במה שיקרס ויכל אבני האפור והנה
 היו סס סמות האבות וסבבי יה לפי שמחסבת
 הכהן תטוטט בסבבים ביצר שיתכללו בו ויהיו
 בלם עם כאחד לא ביצר שיתחלקו בו פלו תאמר
 שתטוטט מחסבותי בכל שבט ושבט ביחוד כי
 הוא בלתי אפסר שתטוטט מחסבותי יחד
 בפנינים חלוקים אם לא מהיצר שיתאחד בו
 וטעם מל' חסן המטפס וזת המדות וזת התומים
 הנה לא בודה התורה וזך היתה נתינת המדות
 והתומים בחסן המטפס ומה היו המדות והתומים
 לא זכרה וזך יעשו אותם ומה המקום נפל ספק
 בפנינים והנה אמרו רז' שהאבנים האלה שהיו
 כגזבים בהם סמות בני ישראל היו נקראים מורים
 ותומים מפני שמורים את דבריהם ומתומים
 את מעשיהם ואם היה הפכו כן מה היה עושה
 משה בזה השנין שיתכן שתאמר התורה וטעם מל'
 חסן המטפס וזת המדות וזת התומים ומג' גכ'
 בפ' יז' רסס עליו וזת החסן ויתן ל' החסן וזת
 המדות וזת התומים וזה עשה
 שיביאנו להזמין כי המדות והתומים היה דבר
 נקן וזתו מטה מל' חסן המטפס באופן שנתן
 העדות מל' המדות שטאמר וטעם מל' המדות וזת
 העדות וזת מוקן לך וזמה שהמדות והתומים
 היה דבר שלא היה בפנינו אומנות ייסודך
 שיעשה אותה וזת מטה וזת מטה וזמה שהיה

פנינים ידוע מיצר המדות הגרד ולזה אמרו קטת
 הקודמים שהיו פס כתבי סס המפורס וזת
 הכתיבה עשה אותה מטה וזה דבר טעות מזה
 לפי מה שזכרנו רל' שיהיו המורים רכז נכתב
 נתן בתוך החסן ולזה היה החסן כפול והנה
 המורים והתומים היו מעירים הנבונה כשיהיה
 הכהן ראוי לה כשהוא מסתכל בהם ולזה אמרו
 עליו ונטא מהדן מטפס בני ישראל על לבו וזה
 כי הטמו' הכתובים בחסן היו סבה מל' שתטוטט
 מחסבת הכהן בישראל והמורים והתומים היו
 סבה להג' הנבונה ול' מיצר התבוננותו בעצם
 הסבה הדוחסונה ויתבאר מפני זה שכל מי
 סאר כחות הנפש וזת החז סבה להג' הנבונה
 במה שטוטטה המחסבה בו ולזה יסא והזן
 באומנות המורים והתומים מטפס בני ישראל
 על לבו כמו שזכרה התורה ולפי שהמורים
 והתומים היו השקר וזת מל' היתה הכונה
 נקראים מל' הבגדים המורים והתומים טמו' ומין
 ומורדן וזל' לו במטפס המורים ער עמוד כהן
 למורים והתומים ולפי שזה כלו היה להע' הנבונה
 לא היו נטלי' במור' ותומי' לא לכהן סדח הקד'
 סורה עליו ולפי שמחסבותו לא טוטטה לא בבני
 ישראל בכללם ולא היו נטלי' באחד אחד מהם
 ולא ברבדים הכוללים והנה מחסוב בזה אחד
 מטפי פנינים אם שהיו המורים ההתחלות
 ההיולוגיות טהט סבות ההפסד כמו החומר
 המאוס והיסודות הקראים וזת מל' כמו שהזכר
 הוא מטפס כן הם מטפסדים ולזה היה האם על
 המזבחות המורים על ההפסד והתומים הם
 ההתחלות היסודיות שהולכות מהדברים
 ממדרגת התמימות והסולמו והנה מ' שהתבונן
 באלו ההתחלות יתבאר לו סיס סס סדה
 דאסונה עושלת כל הנמימות כמו שהתבאר
 בפ' בעיות ובמה שזכר הטבב ומפני זה
 יסיג הסגה בסס ית' ובסכלים הנפירים והג' ית'
 לו הנבונה מפני זה הדבקות אשר לו בסס ית'

דאפסד

שיהיו המורים מיפי החוס הטבבי וזת למינות
 שהוא כלי ליכרה להג' פנולותיה לנמינות
 ההז ולזה קראם מורים כי החוס הטבבי הוא
 בנמימות מפני מה שיש בו ביסוד

והראוי לבניו ^{לש} והם שמנה בגדים לכהן גדול
 וארבעה לכהן הדיוט ומשיחת אוחז בטימן
 המסיחה ומילאת את ידם רל' טיקריב קרבנס
 אשר בו יכנסו לקדושת הכהונה כמו שיתב' ^{מחר} וזה

ועשה להם מבגסי בר לבסות בשר

ערוה ממותנים ער

ירבים יהיו

למרנו מזה שאין ראוי שיהיה במבגסי נקב
 תוכל להראות בו הערוה כי המבגסי ראוי שיהיו
 באופן שיכסו בשר הערוה ממותנים ועד ירכיס
 יהיו חין ראוי שיובן מסוף המתנים עד ראש
 הירכיס כי חין בניהם אמרנו ולא מסוף המתנים
 עד הירכיס כי לא יתכסה הערוה כראוי וכל טיב
 אם היו מראש המתנים עד ראש הירכיס ולזה
 יהיה הדין בזה מראש המתנים עד סוף הירכיס
 והיו על מהרן ועל בנין בבאס אל אהל מועד
 לכבוד השם יתעלה בבואם אל אהל מועד וכן
 בגדתם אל המזבח לעבוד עבודה טהור עבוד
 בזולת זה האופן חייבים מיתה בירי שמים
 ואולם התועלות המגישות מכל זה הם מבוארות
 במעט עיון עם מה שקדם לנו מהדברים בזה
 וזה שהדלקת המטורה בערב ובבקר בטימן וית
 וך כתיב באופן שייעלה נר תמיד כבר התבאר
 התיעלת המגיש מזה כמה שקדם עם
 טבנה מההרוד והכבוד לבית קדש הקדשים מה
 שלא יעלה כמו שזכר הרב המורה

והתועלת

המגיש בהיות הכהנים מספחה אחת מיוחדת
 ולא עבר זר בתוכם יתבאר ממה שאומר וזה
 שיכבר הקדש כי התועלת במקדש ובבירה
 הנטעיות בזה היתה להיטיב האנשים להטיב
 השם יתעלה ולרבו המונגשים ובקושי אשר
 בהגעת כמו וזאת ההסגה

נטמאו בטמאות התהום וזה דבר יתב' מהשרישים
 הכוללים והיה על מיכחו תמיד לריכוך להם
 לפני ^ה הנה מפני שהינין באו לריכות עון
 הקדשים היה ראוי שיהיה על מיכח מהרן בכל יר'
 ויום כי הקרבנות היו קרבים בכל יום ויום והנה
 היה זה מפני כי כהן גדול היה מקריב ומטמט
 בכל יום אם יריפה ולזה יתכן לו ללבוש בגדי
 כהנה בכל יום והנה מזה המקום נלמד זה
 וזה כי בגדי כהנה לא יותרו ללבסם אלא מפני
 יורך העבודה ולפי שריעתה התורה שיהיה
 הינין תמיד על מיכח מהרן למרנו שהוא היה
 עובר בכל יום אם יריפה ולא יכבדוהו מזה מטמי
 המטמר ההוא וטביעת הכתנת טיב היא
 נטויה מפעיתן טחוטין כפול טטה והיא מטובי
 רל טהור עטויה בתים בתים והיו לה בתי ידי
 בדרך הרכוש השלם ועטיות מיכספ' טיב המיכספ'
 לא היתה מטוביט והיתה עטויה מפעיתן טחוטין
 כפול טטה והנה היתה המיכספ' ארוכה והוא
 יונק בה כהן גדול ראשו יכספה על גבי יכספה
 ואבנט תעטה מעטה רוקס היא אבנט היא
 חגורה שיחוגר בה הכתנת תחת אכיל ידיו כרך
 על גבי כרך ומדון היה מאר והוא היה נעטה
 מטט ותכלת ואגמן ותולעת טיב מעטה רוקס
 כמו שנתבאר בפרשת ואלה פקודי והאבנט היה
 כלים כמו שזכרנו רואה ולזה לא יותר הכהן
 ההדיוט לחגור בו אלא בטענת עבודה ואולם
 הכ גדול יתר בכל הבגדים אפילו טלח בטענת
 עבודה מן השטט שזכרנו ולבני מהרן תעטה
 כתנת הנה מלאכתם היתה כמלאכת כתנת כג'
 כמו שנתבאר בפרשת ואלה פקודי ואולם
 מלאכת האבנטיים אינה כמלאכת האבנט טל
 כהן גדול וזה דבר נתבאר בחוש נתבאר
 לדול ויש לו סמך פור ממה שיאמר בזה בפרשת
 ואלה פקודי כמו שיתבאר טיב והנה מחסב
 שמלאכת אבנט טל כג' היתה ית' יפה במלאכת
 ואולם באבנט טל כהן הדיוט לא היה כי אם מין
 אחר טל יכמר ומגבשות הם המורות המיכספ'
 טל כהן גדול והם מניחים אותה על ראשיהם
 כמין כובע לכבוד ולתפארת למדנו טהם
 אינם באופן שיהיו לכבוד ולתפארת הם פסולות
 כמו הענין בגדי כהן גדול והלבטת אותם
 את מהרן ואין ואת בניו ואת הדואר למהרן אחיך

מקצת לשון
יהי עונה כי
למאמר
המן המן
מינוף הופע
היה

והנה ידועת המעיל היא ידועה שאין לו בית יד
כלל אבל יש לו מקום יכנס בו הראש ומקצתו
תלוי לאחוריו ועליו היו מניחים האפור ולזה
נראה מעיל האפור והיה עינו כעין הרקיע שהוא
כעין תכלת ולזה לא היה בו כי אם תכלת ומונה
המקום ידוע ששני אוריס ותומיס היה לפי
הביאור הטלמי שבאמר והנה היו על סולי
המעיל סביב רמוני תכלת חזקמן ותועלה טני
וחוט כל אחד מהם היה כפול טמנה טכבר נאמר
בפרטי חולה פקודי רמוני תכלת חזקמן ותועלת
טיט מסור והנה מסור הוא מזרה על החוט
הטכפר טמנה לפי הוראת הסם והוא נגור
מסדרה שהיא הסדרה טיט בה טרענות רבות
והנה הרמוניס היו ביצורת הרמוניס סלא פתחו
פיהם והם כמו כרורים וכמותם היה ידוע מיצר
מספר החוטיס שהיו בהם ולפי טרחב המעיל
היה ידוע שהוא כרחב גבו סלא ארס ועור מעט
הנה ידוע מספר הרמוניס שהיו במעיל כי
הפעמון היה טעורו כטיעור הרמון והוא ווג של
זהב ושינבל בתוכו להכות בו כדי שיסמך קולו
והנה היה המעיל סביב מוקף מפעמוני זהב
ורמוני תכלת חזקמן ותועלת טני מסור וזה
היה סבה שיסמך קול אהרן בבואו אל הקדש
ויעירנו להתבונן במה שהיה בקדש ובמה
שהיה עליו מהבגדים לוי זה תכלית היה כי בזה
תסלק הכונה הלהית הדיכוייה באלו הרברים
ובאות הסבה בשיטה לא היה אפשר שיכנס סם
הכהן אם היה סתמי יין כמו שיתבאר במה טי בזה
כי היין ימנעו מהתבונן באלו הרברים כרומי
והנה מספר הרמוניס היו טלסיס וסטה ביצר
שילפטיס וטלסיס וסטה ביצר שלאחור וכן
מספר הפעמוניס בדרך סלא היה סם מקום
פטי סלא יהיה בו פעמון ורמון ופטיית יניץ
זהב טהור והנה היניץ היה מגיע מאון אל און
ולא היה מקיף הראש בטלמות אבל היה קוצר
בפתיל תכלת שהיה נכנס בטלמיס טהם פקדנות
היניץ וסל האון והנה היה כתוב בו קדש ליה
ואם היה בטיט ששין היה קדש מלמטה דלי
מלמטה לחלק כבוד לסי ית ולהודות שהוא
עליון על כל הנמיכמים ואם היה בטטה אחת
היו כותבין בה קדש ליה והנה האותיות היו
בולטות בו טנאמר ופתחת עליו שיהיה הפתחת

עליו ואולם באבני הסוהם ואשפי טנאמר פהס
ופתחת עליהם כבר באר אחר זה שהאותיות היו
טוקנות טנאמר תפתח את יתי האבניס ועוד
טיכבר נאמר ביניץ בפרטת חולה פקודי מכתב
פתוחי חותם וענין הכתיבה לפי הנהוג והוא
שהיה הכתיבה בולטת וגם כן הנה מפטי
שהכתיבה היא בולטת לפי הנהוג במקומות
טאפטרי זה הנה היתה הכתיבה ביניץ בולטת
כי היה קל להעשות בו ואולם באבניס היתה
הכתיבה הנהוגה שיהיינה האותיות חזקות וכן
היו כתובות סם לפי מה טאחשוב והנה קטרי
פתיל התכלת היה באחורי העורה על המינספת
שהיה יכונקבה כהן גדול ראשו באונקן שהיה
חופהו כילו לבר מקום הנחת התפלין שהיה
מגולה והוא היה בין המינספת והיניץ במקום
טמוחו של תינוק רופס אל מול פטי המינספ היה
היניץ על מיכח אהרן לא מאחורי העורה
והיה על מיכח אהרן ונשא אהרן את עון הקדש
למדנו מזה כי בזמן שהיניץ הוא על מיכח
אהרן אז הוא נטוה את עון הקדש לא בזמן
שאינו על מיכח אהרן ואולם עין הוא נטוה
לא נטבאר בכאן ואולם טלפר אותו ממה
טנאמר והוא טאי אפטרי טיטא עון הקדש סם
היו פגול ויטיב אותם להיות לריטון טכבר נאמר
בפגול לא יריטה וכן לא יטא עונס אם היו כשלי
מוטין שהרי נאמר בהם לא יריטה
ולא אם היו הקרבין
טממיס אם היתה טומאתם ידועה כבר נטבאר
זה כול בתורה ונאמר כי מפטי טמיכאנו
עון הקדש והמקדש שהיה הכהן מכפר עליו
הוא הטמאה כמו שנתבאר בפרטת אחרי מות
הנה זה העון הוא בהכרח עון טמאה
ולפי טאי אפטרי שיהיה בטמאה הידועה מהטטט
טוכרנו הנה יתיה חבון שהוא נטוה עון הטמאה
בלתי ידועה כגון טטטמו המקדיב בטמאת
התהום שהיא בלתי ידועה לו חלא לזולתו כי
זה הענין הוא למטה מטגגת טמאה וכן אם
נטמא הקרב ולא פירט פר שהקדיב אמריו
הנה היניץ מדיכה על כמו אלו הטמאות טנאמר
את עון הקדש רל טגגת הקדש סם
פירטא אבל אינו נטוה טגגת המקדיב סם
והנה יטא מה שהיא למטה מטגגת והוא אם

והנה התועלת

המגיע במה שכתב בסיף קדש ל"ה הוא להפיר
 ט"ו הבגדי' הס' כלם להעיר אל הטגת מה שהוא
 קדש ל"ה והם היצורות הטופעות ממנו ואולם
 התו המגי' בטטמו עון הקדש' על האופן שזכרנו
 הוא מבואר כי בזה יטלס התיקון המכוון בשט'
 הקרבנות וזה טמס היתה טומאות התהום מפסרת
 הקרבנות כבר יקרה בזה מהקלקול בעטן טהרת
 המיכודש והזב והזבה והיזרות ומה שירמה להם
 טיטארו בלתי כולמי הטרה לאכול הקדשים
 ולבוא לקדש ויגיע בזה מההפסד כטיודש
 וזאת הטמאה אחר זמן ארוך מה שלא יעלם ולפי
 שכבר אפסדו טטטמו הדבר הקרב ולא נודע
 ויגיע בזה כמו זה ההפסד היה היסוף נטמא עון
 הקדשים על האופן שזכרנו ואולם היה הברל
 בזה בין המקריב ובין הקרב כי אינו מריצה
 במקריב כי אם על טמאות התהום והיא הטומאה
 שלא נודע שטטה לריוס אדם והוא מריצה בקרב
 גם על הטומאה וטה כטלח נודעה קודם
 ההקרבה לשי שכבר יתכן טיטימר המקריב
 משטן הטומאות יותר ממה טיטימר מהם הדבר
 הקרב וזה מבואר בטטמו ולזה אין ראוי טיהיה
 הכהן סוגג לטמא בטומאות ידועה לזולתו כי
 הוא ראוי טיפליג החקירה בזה ואולם הדבר
 הקרב יגנו בו רביס וזי אפסדו בו כמו וזאת
 הטמירה ואולם התועלת במטיחת אהרן ובניו
 בטמן המטיחה ובהקרבת הקרבנות עליהם
 לקדשם ולהכניסם בגבול הכהונה הוא מבואר
 כי לא יתכן טיטמו טיעתקו אלו האנטים
 מהיותם בלתי כהנים אל טיהיו כהנים בזולת
 רובם מוחס' עם טזנה גם כן יבוא במחבט טיהם
 כמו בריאה חדשה ויתקדשו מהפעול' ההמוטיות
 אשר הם מסובכים בהם ובהקרבת הקרבנות
 היה תועלת אחר כי בזה יכופרו חטאיהם ויאות
 אחר זה טיכפרו על יסדואל וזה יתבאר ביאור
 במה טאחד יותר טלס עם וכירת הקרבנות הלן
 ואולם טרטי' אלו המיכות הם אחד עטר

השרש

הראשון הוא טיהטמן טהיו
 מדליקי' בו את המטרה יחויב

טיה' טמן וית וך כתיב באופ' טתעלה המטרה נר
 תמיד ולזה יחוייב טיהיה בה מהטמן כטיטור
 טיספיק להעלות נר מערב ער בקר כי בזולת זה
 לא יטלס טתעלה נר תמיד כי כבר יכבה בלילה
 וטערו חכמים טיהיה חיי' לוג בכל נר כבר
 נתבאר זה הטרט' בו מ'ומא ובי' ממטחות
 ומזה המקום יתבאר טהוא מחוייב טתהיה
 הפתילה טכונה אל טתלקח בה הטלהבת באופן
 טתהא הטלהבת עולה מאליה כי בזולת זה לא
 יטלס לה טתעלה נר תמיד כבר נתבאר זה בטטי
 מטיבת

השרש

הב' הוא טאין מחטין המטרה
 אלא בהרלקת נרותיה בערב
 טנא'ר מערב ער בקר למרנו מזה טהרלקת
 הערב היא הקודמת ולזה קרא בסוף הפרט' הוא'
 ההרלקה אשר תהיה בבקר הטבה והנה הטבת
 ההרלקה היא הטבתה אחר ההרלקה בהכרח
 כבר נתבאר זה הטרט' בר' ממטחות

השרש

הג' הוא טיהטבת הנרות הוא
 דיטון הנר טכבה בטיסיר
 הפתילה וכל הטמן טבו ויטיס בו פתילה חדשה
 וטמן והנה זה עם טיהוא מבואר בעצמו למרנו
 אותו ג' כ' מקו' מדטון מנבח החייטין וזה טמס
 הקפידה התידה בזה במנבח החייט' כטי' טתקפיר
 בזה במה טיהוא בקדש כמו המטרה ומנבח
 הזבח והנה היה טס מטיס זה אל מקום הדטן
 הנזכר בפרט' ויקרא וזה מבואר מאר חיוט'
 כבר נתבאר זה הטרט' בי' ממטחות

השרש

הד' הוא טהרלקת המטרה
 יחוייב טיהיה מן האט אשר
 לפטי' במנבח החייטין רל מה טהיה מטנו
 כנגד קדש הקדשים כי ממנו יהיו לוקחי' במנבח'
 הקטרת כמו טייתבאר בפרט' אחר' מזה ולזה
 הוא מבואר כי בבקר אט כבה הנר האמריטטי
 טיהוא המעריבי אין מדליקין אותו מטאר הנרות
 כי הוא כמו טרטי' וראט ל'ס כמו ט: תבאר אך
 ידליקו ממנבח החייטין אמטט אט כבו טאור
 הנרו מדליק האחר חברו כב' התב' זה בב' מטבת

השרש

הראשון הוא טיהטמן טהיו
 מדליקי' בו את המטרה יחויב

התחכם הטיס יתעלה שיהיה סס משפחה
מיוחדת יהיה כל הסתדרותה בהטולמת הטכול
ולא יהיה לה טרדה באסיפת הקנינים כי זאת
המשיפה עם התמדתה בעיון תמיד יגלו לה
מסורות המיציאות הרבה עם מה שהיטידה
אותה התורה לזאת ההטגה בפטי בית המקדש
ובעבודה הנעשית בו ולפי טלח היה אפשר
טיהיו כל יטיל פנימם ממלאכה חויב טיטוב זה
הענין אל משפחה מיוחדת והטכאריס היו עוטי
מלאכתם יזוטו ממנה הם וזאת המשפחה
במה טיטנו להם מהמתנות לפי מה שהגבילה
התורה ובחר הטס יתעלה טבט לוי מבין
טיאר הטכטיס להיותה הנבחר מהם מלידה
ומבטן ומהריון וממנובחר באהרן ובזרעו
להיותו ממשיפה היזתר נבחרת ממשיפות
הלוי והיזתר מוכן אל הסלמות ולח היתה
הכונה בבטי מטה לפי טלח היה יחס טלס מיזר
וזמס כי היא היתה מדינית ובהפק זה היה זרע
וזהרן כי זמס היתה ממשיפות נבחרת מזר
ולזה טערה התורה יחסה כמו טזכרנו במה
טיקדס וכבר בארה התורה כי הכונה היא
בכהונה לזה התכלית טזכרנו אמרה על הכהנים
יורו מטיטין ליעקב ותורתך ליטיל ואמרה
כי טעתי כהן יטמרו דעת ומורה יבקטו מפיו
ובזה גם כן תועלת אחר וזה כי הטס יתעלה
להיותו אחר ריכה טלח תהיה זזאת העבודה
הנעשית לו כי זמס במקום אחר על ידי משפחה
אחת בהפק מה טיהיו עוטיס עובדי עבודה וזה
טיהיו עובדיס ליהיה בכל פריהם כמו טזמר כי
טספר עריך היו ליהין יהודה והנה פכטוח
טיהיה להם בגריס מיוחדים בעת העבודה יהיו
להם לכבוד ולתפארת כי בזה מההדרור והכבוד
לטיס יתעלה מה טלח יעלס עם טנה תהיה טבה
טינתבורר מחטיבתם בעת העבודה בטס יתעלה
ולח יטלחו מחטיבתם בעטינים אחרים לראותם
פי הם זיטט עתה באופן טהיו קודם הסתדרותם
בעבודה בטכבר נכטסו בגבול הקודסה הנטלמה
בלכטיס לוי הכגריס ובכגרי כהן גדולעס אל
הטיעלות תועלות אחרו וזה כי מפטי טיהטגחה
האלהית תלה לרבקים בטס יתעלה להיטיל
מהרע הנכון לכח עליהם ולהיטידס אל הטוב
וזרר לבח עליהם במה טיודיע להם מהעתידות

כמו טבארנו בפטי מטער מלחמו ופטיאורנו
לספר חיוב והיה בלתי אפשר טתלה כמו
זאת ההטגחה הנפלאה כי זמס לטטיס
מפטי המספר התחכס הטס יתעלה להיטיח
הנכבר טיבזאת המשיפה הנבחרת אל טתגיט
לו ידיעת העתידות בפטי יטיל
הכוללים כרי טתרפק ליטיל וזאת ההטגחה
הנפלאה באמיטעזר ולזה היו טמות טפטי
יטיל כתובים באפור ובחטן כרי טיטוטט
מחטיבת הכהן בהם תמיד ביזר טיטללס והיו טס
האזריס והתומים להיטייר הכהן טרוח הקדש
טורה עליו אל טתגיט לו הנבזומה באלו העטינים
טיטילוהו ממי טיטוטטה מחטיבתו בהם ולהטיח
לבו להתבוטן בעטין אלו הכגריס כרי טיגיטלו
מהם התועלת המכוון היו במעיל האפור
הפעמזטיס ההם להטימיע לו קודס כרי טיקין
מטיינת ההתרטלות ויטיס כל כונתו בעטין אלו
הכגריס והנה היה מעיל האפור מתכלת
להיותו עיטו כעין הרקיע כמו טיזכר במה טקדס
והיו בחטן אלו האבטיס היקרות המתחלפות
להיטייר אל הגטת הנבזומה כי הנביא יטטין
לו הסתדרלות מה להעיר כחזיו באופן טיגיט לו
ההתבודדות הרזוני הלח תרמה טזמר לטיט
ופתה קחו לי מטגן בריכותו טתגיט לו הנבזומה
ואפשר טיבזולו הזבטיס היה כח להרחיב הלכ
ולעזרר הכח הדמיוני והטיכל באופן טיטיט
להגטת הנבזומה וכבר התבאר זה העטין
מאחלמה לפי מה טיהגדור ממנה קיטת הקודמים
וכן העטין לפי מה טזאחטוב בטאר האבטיס עם
מה טיהיה בזה מהכבוד וההדרר לטיס יתעלה
והנה היו האפור והרטי מארבעה מיטין אלו טיהיו
מהם ידיעות המטיכך והפרוכת להעיר על
מיציאות היזרות באלו העטינים השפלים
טימספרס ארבעה כמו טזכרנו במה טקדס
והיה חוטן כפול טיטה וחוט טל ויהב כפול בתי
בתוכס להורות על טטי התחלו חסר לנטיטת
טכבר יט להם התחלה קודמת להם מתחלפת
במדרגה להם ותכלית החלוקה כמו טייתחלק חוטי
הנהב לחוטי התכלת וטאר המיטיס ככבוד
ובקיום והוא השולס המזכיל אטיר התחלות הט
יתעלה וזה התועלת בעיטו יגיט במיכות טבת
ובעטין הסמיטה כמו טקדס

היכבוד בו שנאמר ולפני אלפני הכהן וגו' הוא
וכל בני ישראל וכל העדת והנה היה יהושע מורכב
כבר נתבאר זה הכרטי בו מיומא

השרש

הוא שהישיב מריכה פוק
הקרטי בומן שהוא על מיכתו
וזה אמנם הוא כשיטמו המקריב בטימו התהום
טלא היתה ידועה או טנטמו הקרטיס ולא נודע
לכהן פד שהקריב ומוריו שנאמר והיה על מיכת
מהרן כמו כבוארנו ממה טקום
לביאדרנו זה הפסוק
כבר נתבאר
זה הכרטי
בו מפסחים

וזה הרבר אשר תעשה

להם וגו' פד סוף הפרטה

באור המלות

וקצת דברי הפרטה פד הוא בן טר כפיס ואיל
הוא מטנטנס בסנה הכיטת לא יום וזה כלל לפי
הוראת מלך הטמות לחס מיכות ענינס ידוע ולא
היה בהם טמן כולו והיו באים טלת חטיס וחלות
מיכו בללות בטמן הנה היה כולל הסלת בטמן
ומחכ לטאותס במי ורקיקי מיכו פסוחי בטמן
היה עוטה מיכו ריקיות ולט אותס במיס ואחר
העטותן מוסחן בטמן והנה יתבא טמספר כל
מין ומין מאלו היה עטרה לפי שכבר יריס חלה
חתת מכל מין כמו כיתבאר אחר זה והתחמה
היותר גדולה טמיטמו בתורה היה אחר מעט
והנה הביא יחד הפר והאילס והחלו מעט טהס
קרבנות חלוקות כמו שהתבאר מעט טבקבויס
תטלס הקרוטיה למהרן ולבני וראוי טיהיה הטל
מוכן בהתחלה כדי טימיטא בנה הפועל הטלמו
בכל מופטו אל פתח אהל מועד רל טבוא אהל
מועד והיו העורה כלה רל חוכר אהל מועד וכך
פתח דברין יאיר רל טבוא דברין והתחלתס
והלכסת את מהרן את הכתנת אין ספק שכבר
טכבר לבסי תחלה המכנסים אמנס לא וכיה
התורה זה להתרחק מהזכיר דבר ערוה ומחר
לביטת הכתנת יחגרו וטבט מהרן ובניו כמו

לזאת הפרטה והס ד' לכהן הדיוט וח' לכהן גדול
ולזה אס היו בגדיהם יתרו מו פחות מו טהיה
טס דבר חויכץ בין כטרס ובגדיהם תהיה
הטבורה פסולה כבר נתבאר זה בב' ובג' ובט'
מופחים ובו מיומא

השרש

הן הוא טילו הבגריס ראוי
טיהיו לכבוד ולתפארת כמו
טזכרה התורה ולזה הוא מבואר טאס בלו מו
טקדשו באופן טלא יהיו לכבוד ולתפארת הס
פסולין כבר נתבאר זה בב' מופחים
הח' טבגרי טהונה אינס באיס
אלא מטיל יכבוד כמו טיתבאר
בפרטת כי תטא וכבר נתבאר זה בטל'טי

מיומא

השרש

הט' הוא טבל'טיטס הבגריס
היו לובטיס המכנסים תחלה
והיו חוגריס למעלה מראטי מתמו ואחר זה
לובטיס הכתנת וחוגר באכנט כנגד וטילי ידיו
ומיל בית הסחי טכבר פירט יחוקל ולא יחגרו
ביוש ומחר זה יונפיס המיטנפת כמו כוכב
וזה אמנס הוא כן בכהן הריטש ואולס כהן גדול
אחר טחוגר באכנט לובט המטיל וכליו המפורד
והחסן וחוגר בחטב האפור על המטיל מתחת
החסן ומחר יונפק במיטנפתו והיה קוסר הישיץ
למעלה מן המיטנפת והיה ריח ביניהם להניח
טס תפילין טל ראט והיה זה כן כי מעט טהוט
מפטיה להניח מוולת טיהיה טס דבר חויכץ בין
בגרי טהונה לבטר הכהן ומילס בתפילין טל
ירוי מפטר זה ולא היו מניחין תפילין טל יד
בטעות עבודה כבר נתבאר זה טהסרור היה בזה
האופן מדברי התורה כבר נתבאר זה בטני
מופחים

השרש

הי' הוא טאין נטאליס באודיס
וטומי אלא לכהן גדול טרוח
הקדס טורה פליו כי הוא חסר מפטר טיטמ
מטפט בני יטדיל על לפו מעט מה טהתבורה
מיטנפתו בפטן הטבטיס ואין נטיליס בהס
מלא לרבריס מוליס לכל יטדיל כי לזאת הסכה
היז טמות הטבטיס כלס על לב הכהן ולזה
אין נטאלין אלא למלך מו לבר' מו לפי טסרך

השרש

הה' הוא שהוא מבואר מיצר
 הוראת הגרר איכות עטיית
 חלל הבגדים והם בגדי כהן הדיוט היו מפטיחן
 טיחוטו כפול טטה זולת האבנט טיהיה מיכמר
 ופטיחים והוא היה מכר חוטיין טטה טל פטיחן
 ויח' מג' מיני יכמר טיהם תכלת וארגמן ותולעת
 טטי וכלם היו מעטה רוקם לא מעטה מחט אבל
 מעטה אורג וזה כלו טוה בלו הבגדים בבגדי
 כהן גדול ובגדי כהן הדיוט כבר נתבאר זה
 בפרטות ואלה פקודי טנאמר רעטו ות הכתונת
 טט מעטה אורג לאהרן ולבטי את המיכנפת
 טטי ואת פארי המגבעות טטי ואת מיכנסי הכר
 טטי מטור ותכלת וארגמן וכבר נתבאר זה כלו
 בו מיומא והנה היו המיכנסיס מראש המתניס
 ועד סוף הידניס כדי טיכסו בשר הערוה טנאמ'
 לכסות בשר ערוה כבר נתבאר זה בב' מטרה
 והיכין טל כהן גדול לא היה אל מול פטו טנאמ'
 והיה על מיכחו תמיד והיה טל המיכנפת טנאמר
 אל מול פטי המיכנפת יהיה ולזה הוא מבואר
 טילא היה מקיף רוחו בכללות אבל היה מגיע
 מאון לאון והיה נקטר בפטיח תכלת ואחורי
 הזנסיס טנאמר וטמת וחתו על פטיח תכלת
 והנה היה טס רחב טתי אכבעות והיה כתוב
 בו בטטי טטיין קדש לה' קדש מלמטה לה'
 מלמעלה להעיר על עליונות הסם יתעלה על
 כל הדברים כבר נתבאר זה בחוט לקחת רול'
 ופולס מלטיין התורה יתבאר טחכ כתב קדש לה'
 בטטה אחת כטר כבר נתבאר זה בראסון
 מסוטה ובטטי מגטיין וזולס המעיל היה
 כלו מתכלת חוטו כפול יב' וזה יתבאר מיצר
 הוראת הגרר ונתבאר כמו כן מן החוט וחוט'
 טוליו כר' טמנה מכל מין טנאמר בהם מטור
 בפרטות ואלה פקודי ונאמר רמוט תכלת
 וארגמן ותולעת טטי מטורי והנה היו הרמוניס
 כיצרת רמוניס טלח נפתחו פיהם וזלו אותם
 במעיל ונתבאר מן החוט כי בכנף הרמוניס
 היו ומטיח בכנף ואכל כל רמון
 פעמון והב כבר נתבאר זה בתעשה מוצחיס
 והנה האפור היה מכח חוטיין טטה מכל
 מין ומין מארבעה המינין וחוט טל זהב
 באמיכט כמו טביארטו והנה היה רחבו כרחב
 גב הזרס והיה לאחוריו מתחת הסחי ער

הרגליס וכמו טתי ירות יוכאות טמנר טחובר
 אותו בהן כבר נתבאר זה בו מיומא והנה
 החטן היה מכח חוטיין כמו האפור והיה ארכו
 ורחבו זרת וכופלו זרת ויהיה זרת ברובט וכך
 היו הארבעה טוריס הנזכריס בתורה והיה כתוב
 בהם טמות הכיכטיס כתולדותם וקורם להם היו
 כתוכיס בו טמות האבות והם אברהם יצחק
 ויעקב ואחריהם היה כתוב טבטי יח
 כמו טהתבאר זה מן החוט לקורמיס מרזל וכבר
 התבארה הסכה בזה במה טקדס וכר' טבטו'
 החטן היו טבעות בב' מהם היה נתלה בטרטרות
 והב ובטתי הטבעות התחתוניס היה נקטר
 בפטיח תכלת בטתי טבעות טיהיו כנגד טבעות
 המקוס ההוא מאחוריו ותופר פליו טתי כתפות
 יתחבר בהן החטן לאפור וככל אחת מהכתפות
 היה בה אבן היו בה טטה מימות בני יטרי'
 כתולדותם טילו תאמר טיבאבן הימנית תהיה
 כתוב באבן בטטה אחת ואחר כך היה כתוב
 טימעון בטטה הראשונה מהאבן הטמאלית
 וכך על הדרך הנה ולא היו כותבין טטה מהטמו'
 בסדר באבן הימנית והטטה הנותריס באבן
 הטמאלי' כי מפטי טהיתה הטטה בזה טיתתבורר
 מחטבת הכהן בעטיניס המטותפניס לכל יטראל
 מיצר מה טיהם מטותפניס להם היה טתהיה
 הכתיבה הזאת בזופ' טתחבר מה טביצר הטמיל
 מטמות הטכטיס למה טביצר הימין כי הכהן
 כטיכתונן בלו הטמות בסדור לפי תולדות
 הטבטי' יחוייב לו טיכטי בימין ובטמאל מיצר
 מערב עם טכן היה סדור הטכטיס בחטן חל'
 טהיו טמות הטמאל טמטיכיס לטימות הימין
 בכל אחד מהטימות ולפי טידקרקת התורה
 טיהיה מספר הטמות טביצר הטמאלי' מן האפור
 טוה למספר הטמות טביצר הימני היה נמטך
 מזה הדקרוק טהיה הסווי טמיכא בזה במספר
 האיתיות אחר טכבר היה זה האפטר ולזה היו
 כותבין יהוסף עם אדת ההו' כבר נתבאר זה
 הסרט בו' מטטה

השרש

הו' הוא טיהכניס הס כוריס
 וכל העבורה בעת טוין
 בגדי הכהנה עליהם כמו טבארטו כביארטו

וכל השנים באה שימרגל
למנוע ולתפן הכביש וצד
בגדו ישיגו לו ית וישמגל
לשנות את העבודת עשר

ותס התבוא הסבה בהיות זה היצר הנבחר ונמר כי
 מפני שאכל הקרבן ההוא היתה ההואה האחרונה
 ראוי שישיפכו טירי הדם ביסוד אצור ביצר ההוא
 כי הוא ראוי לזה כמו שאר חלקי היסוד ולזה אין
 ראוי שיניחוהו לשיפוך טירי הדם אל חלק אחר מ
 מהיסוד והנה בקרן ההוא לא היה טס יסוד אבל
 היו טס טקביס יכנס בהם הדם כי לא ימות טיהיה
 זה המקום הנכבד צטטוף וזהו מה שהדס והנה הית
 הכונה בזה להרחיק ישראל מאכילת הדם ולזה
 היה דם כל הקרבנות נטפך במזבח ולא הותר ל
 להם לאכול בטר במדבר חס לא בטיטטו מהבח
 ההוא קרב טולמיס והיה המזבח אוכל החלב
 והדם בכללותו עד שלא היה לה' חלב ודם טיוכלו
 לאכול פי הרוב הסתבכות ואכילת אלו המאכלים ה
 הנמאסים לבוחטי האמת לא יוכלו להפדר מוות
 התכונה הפחותה כי חס בזה האופן כמו טנבאר
 במה טיבוא בגה והנה היה בזה תועלת טיני והוא
 להעיר טיטמסון ברברים החמריים לעבודת ה'
 ותעלה ולזה היתה טפיכת טאר הדם אוכל החלק
 המערכי טיהוא כנגד קרטי הקרטיס ולפאת דרוס
 טיהוא הימין טלו יעיר לו טיטיס מנהגו בפעולו
 הגרטי ל הימי מהס טיהוא המכוון והוא לעבוד
 הסס ית והנה הקטיר מהפך המזבחה החלבים
 טוכר וותרת הכבר כי מנהג כל חטוא וטואר ה
 הפר טס עורו ועס פרוטו יבוא לטירוף חו למחנה
 במטפט חטואת הכהן טיהוא טטרפת כמו טיתב
 הסבה במה טיבוא וורקת על המזבח כביב ואת
 הזריקה היתה למטה בחיכי התחתון מהמזבח
 כמו טוכרטו במה טקדס והיה נתיך טתי מתנות
 בטתי וויית המלכסון במוצן טהיה כל מתנה
 מהס מתפטט בב הרחות ובזה האופן תהיה ה
 הזריקה טביב ואת האיל תנתח לטחיו הס נטחי
 הבהמה הראטוניס אשר תחלק אליהם הבהמה
 לא הנטחים טיתחלק עליהם נטחי הבהמה וטב
 יתבאר לו הנטחים איך הס במה טיבוא עס וכירת
 הפטין העולה בקרטי ויקרא בגה ונתת
 על תטך מון אהרן וגומ' הנה זה היה באופן כ
 גריות הגריות וזה טקטת הדס נתן על אהרן ועל
 בניו בארץ המקומות הנזכרים יתקטו על המזבח
 והנה היתה ואת הנטינה בארץ המקומות הנזכרים
 כי האון החכילי הטטיטה והידים והרגלים הס
 קבלי העטיה כי ברגלים תהיה ההליכה וכידים ת

תפטיה העבודות אשר ייטירם בזה טיטורל
 לטמוע ולהכין הרברים אשר בהם ישיגו הסס
 יתע ויטתרלו לעטות אלו העבודות אשר ייטיחו
 אל זה ולזה היתה זאת ההואה על האברים הארץ
 אשר לפאת ימין והנריטה בזה טתהיה טמיעתם
 וטטייתם ביותר נבחר טברברים לעבוד הסס
 יתעלה ולקחת טן הדס אשר על המזבח
 רל הדס אשר על המזבח טורק קיטתו עליו
 ומהנטיאר ממנו יקח מטמן המטיחה טיתבאר
 אחר זה אופן טטייתו והנה על אהרן ועל
 ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ועל זה האופ'
 יקרטו הס ובגדיה ולקחת מן האיל החלב והילי
 וגו' הנה זה הוא האיל הטטי היה במדדגת טולמי
 ולזה היה המזבח אוכל קטתוהבעלים קיטתו
 והמקריב קתו וכבר יתבוא מהוא
 האליה בפטן הקרבנות וטוק הימין היה נאכל
 למזבח בזה הקרבן טיהוא כמו טולמי ולא ימיט
 כן לזולתו והנה היתה הכינה בזה העטן בשטיר
 טכיון בטטינת הדס על תטוך און הימנית ואל
 היר הימנית ועל רגל הימנית ולזה נתן הסבה ב
 בות ואמר כי איל המולאטיס הוא רל טבו ימלא
 את ירס לכהן ולטרת לפטי י וטמת הכל על כפי
 אהרן וגו' טזמורים הנזכרים והחלות הנזכרות
 יטיס על כפי אהרן ועל כפי בניו על כפי אהרן
 ראטונה ואחר כך עתה כל אחר מבטו ומטה
 הית מטיס ידיו תטפיהס ומטק להעי כי מטה
 טהיה אמרטי ביטטטין הס יתעלה יקרב וותס
 אל הסס יתעלה וכאלו יקח ואת המטיחה מירס
 באמיקבות מטה ועטיין ואת התנועה יתבאר
 בטילמות בערטיה כי והחנה הריס מטה לט יתע
 למטה למטה טהיה כהן בזאת העבודה והוא
 מב' הכהונה והמוליר וותס כי ממנו נטתטטה
 לאהרן ולבניו כמו טנתבוא בזה

וקרשת את חזה התגופ

ידוע ממה טקדס כי טוק הימין מאיל המלואים
 המקטר המזבחה והנה הריסון בזה טיהחנה
 והטוק נתקדס מזה האיל טיהוא טלמיס באופן
 טלא יאכלו וותס הבטלים והיה החנה והטוק
 מטלמי ישראל לאהרן ולבניו לחק טולס כמו ט
 טעטיה בזה האיל טהיה

שאמר אחר זה וחקרת אותם ופניו
והדרך ילבש אחר זה ^{האפוד} האפוד ודבר כן
חוגר בחיב האפוד עליו המעיל וזהו
שחמ' ואפרת לו בחיב האפוד ועליו ישיב החט'
ובו יתן האורים והתומים כמו שנוסר בסוף סדר
זו אמר ריבן אל החטין את האורים וזאת התומים
ואחר כך ישים המינפת על ראשו וואח' יתן
טור הקרס על המינפת והוא יציץ הנהב והיציץ
היה מול פניו כמו שאמר בפרשת זו ויטס אל
המינפת אל מול פניו את יציץ הנהב טור הקרס
וייכף על ראשו הנה היה יוצק מטמן המטיחה
על ראשו מעט ומשחת אותו כבר יתבאר טימן
המטיחה לו נעשה ממנו טעור רב והוא היה
לדורות לו נעשה וזאתו ולא יעשה ולזה הוא
מבואר כזאת המטיחה לא היתה לו בחלק מעט
על הראש והיתה המטיחה טס כיצורת כף יונת
כמו שהיו מקבלים רוח מהנביאים טראו זאת
המטיחה בעיניהם ואת בניו תקריב אל שיבוא
בחיב מהל מוצר וזה אמנם היה בטנה הטנית
ליכאתם מארץ מיצרים כי אז הוקם המטיכן
והיתה להם כהנה לחקת עולם רל' טאחר זה לא
ייצדכו ולכמו זה הצועל לחדש להם כהנה אבל
יהיו בניהם אחריהם לדורותם כלם כהנים
מחלם לכהונה גדולה תצטרך מטיחה וזה תמיד
כי לא יתכן שיהיה בני הכהן הגדול כהנים
גדולים כי לא יהיה להם טס כי אם כהן גדול
אחד או יריבה בזה כי בנות הלביטה וזה
להם כהונה תמיד לזכור להם רבובים מלה
הבגדים כי אז הם במדרגת זרי' לעבוד עבודתם
זכורות יד והדרך רד בניו רל' טתטלים ידם
ויכלתם לעבוד ואת העבודה אשר יעברו בה
באלו הקרבנות שתקריב עליהם כי אחר זה
יהיה להן רשות ויכולת לעבוד עבודתם
והקרבנות הפרי לפני מהל מוצר לזכור להם כהנה
ממנו ליכרדי מהל מוצר ולואחוריו
וסמך והדרך ובניו את ידיהם על ראש הפר הנה
הסמיכה היתה בטי ידים וטנינה היה להעיד על
סהטמי טפררו מהם וכילו הוטמן על זה הבח' ^{כל יום}
והוא מבואר שהנריכה בזה לא יכלם בסמיכה
לבר אבל בתשובה אמנם היתה הסמיכה
מעידה על התשובה והנה סמך תחלה והדרך
ידיו ואחר כך כל אחר מבניו ומוה המקום

טלמד טהסמיכה יחוייב שתהיה בפרטים לא
בטלוחס ולזה דקדקה התו' שיהיו כלם סומכים
וטחטת את הפרי לפני פתח מהל מוצר
כבר יתבאר כמה שיבא טחטיטת החטאת היתה
בחיב מהל מוצר בחלק היפוני כמה שיהיה
ממנו לפני מהל מוצר והנה לו היתה וזאת
הטחטיטה ככירה בור כמו הענין בטחטיטת טאר
הקדשים לפניה זה הענין וגדולתו וכך תמיכא
בעבודת זס הכפורים טלא היתה ככירה בור
אבל היה הטוחט כהן גדול ואמר לפני
ימה בו שיהיו פני הטוחט ליכר קרס הקדשי'
ולקחת מרס הפרי ונתת על קרנות המזב'
בזכבטך ריכה לומר איכר קרנות המזבח
והנה תמיכא לטין התורה בחטאות טל קרנות
המזבח ובעולה על המזבח טביב וזה נמיכא
טפול תמיד בתורה בזה האופן ולפי טמיכא
בעולת הכוף וחטאות העוף על קיר המזבח
ירענו טחין הזריקה על המזבח אז על קרנותיו
אבל היו על דופני המזבח והנה דופני
המזבח היו טחלקים לפני חלקים והחלק
הטליון הוא המתחור בטחוח איכר קרנות
המזבח כי הם היו בעליונו והחלק התחתון
הוא המתחור כשהוא איכר המזבח ולואת
הסכה ירמה שיהיה החלק בטוחט פרי שיהיו
קצת הרמים למעלה וקצתם למטה
והנה היה טובל איכבטלברס ונתן על קרן
אחת בחיבי הטליון מהמזבח כי החרנות היו
כלת טס אל ארבע קרנות טפררות וזו מני
ואולם הקרנות אשר בחיבי התחתון היו כלת ל'
היכוד טמחבר וזתם כלם והנה היו בחטאות
ארבע מתנות מתנה אחת בכל קרן בחזרה
והיה על כל הזאה טבילה באזכבטן להורות
על הפרד אלו הקרנות והנה היה זה הענין
מיחד בחטאת לפני שיהו באו לכפר על החטאים
הגדולים וסבת החטאים החומר אשר יכלה ויקטר
ויטוב ליסודותיו טהס ר' כמו שהתבאר בטבטיו
וכילו היה זה הערה לענוב לו הדברים החומדים
אשר סופס אל ההפטר וזת כל הרס טסיפוך
אל יסוד המזבח הנה וזאת הטפיכה
היתה איכר קרן מערבית רדומית כי היכר ההוא
בחרתהו התור בהגטית העטחה וחטאות העוף
וטולת העוף כמו שהתבאר בטפר ויקדח

מחיי היום וזוילך ער טיקענת השימש ולפי שאמ'
 ואת הכבש הטני תעשה בין הערבים למד' טוין
 מרפסין את המזבח אלא בתמיד טל כחר כרי ט
 טיהיה תמיד טל בין הערבים אפ' טל נעשה ת
 תמיד טל כחר ביום ההוא טהרי הוא טני איכל
 המזבח בטמן כתית רל' טכותתי הותי וניתני
 אותו בסל והטמן היוצא הוא טמן כתית והנה זה
 התנאי וינו לעכב אלא למיכיה וזה יתבאר ממה
 טאומר והוא טכבר טאמר בעטין טמן המטורה
 כתית למאור למדנו מזה כי למאור לבר ייכטרך
 כתית לל למטחות ושוד טבטאור המטחות לל וכו'
 התורה זה התנאי כמו המטחות הנזכרות בפרטות
 פיטחם בעטין המטחות הבאות עם המוטפין וזה
 לאות כי לל תקפיד התורה בעטין הטמן הבא עם
 המטחות טיהיה כתית והנה הכטין בעטמו יחייב
 זה כי למטורהרואי טתקפיד התורה טיהיה טמן
 כתית כרי טיהיה טאות להעלות נר תמיד וואולס
 הטמן הבא עם המטחות לל היו מטיתמטין בו ב
 ברבר ייכטרך להקפיד בו טיהיה כתית וזה מכו'
 מאר חכב ההין היא ג' לוגין לריח טחת
 חטה ל"י אחטב טהריכו בזה הריח החזק לעורר
 המקריב הקרבן להתבונן בפטין הקרבנות האלו
 למה היו כרי סיגיש בהם תועלות המכוון והיא
 הגעת הנבוא' למי טיהיה מהכהניס ראוי לה כמו
 טהיו הפטמוטיס במעיל המפור לזאת הסכה כמו
 בזכרנו במה טקדס וכבר ביארנו איך יהי מבוא
 בעטין הקרבנות האלו להגעת הנבואה בפרטות
 נח פתח מהל מועד הוא הטורה כמו טקדס
 לפי ח' חט' מועד לכס טמה לרבר מליך טס הוא
 קדס הקדטיס אחר היה מעיר על טטן הגעת
 הנבואה כמו טקדס ומטס היה נראה רוכס מוח'
 בהגיש הנבואה למטה כמו עטן ומה טירמה לו
 להודות על הכונה במה טיהיה טס טעס הוראותו
 על מיכיו הימדות הנברלות היה מורה על טפע
 האלהי אחר בו תהיה הנבואה והנה זכר זה בזה
 המקום להודות על טעקר הכונה בעטין הקרבנות
 הזל להגיש הנבואה וטקדס בבכודי רל' טס
 יומה כבודי וטכטתי בתוך בני יטרואל רל' ט
 טתרבק בהס הטגחתי במה טיקנו מהסלמות ב
 בסבת המטין והעבודה הטענות בו מאהיה להס
 למנהיג להיטיל מהדעות הנבונות לבא עליהס
 מרר מערכת הככביס בו מיכמות ההודעה אחר

תבוא להם בהס מיכר הנבואה ואו יתבאר להס
 ברמותס הטגחתי הרבקה בהס כי חט' ל'היס ו
 אחר הויכמותי אותס מוארץ מיכריס על יכר ההטג'
 הפרטיות וטטיות מזבח מקטר קטרת זה המזבח
 הוא מזבח פטמי ויקטירו בו קטרת הכמיס בבק'
 ובין הערביס בעת הקריבת התמידין ואו ידליק
 המטורה גכ ומקומו היה בין השלח הוהב והמט'
 מטוך בין טיהיס לחוץ וכבר זכרנו הסכה במה
 טקדס והנה יתב' במה טיבא תואר קטרת הסמיס
 אחר יקטירו בו ממנו קטנותיו בעבור טיהמזבח
 מורה על עטין ההפטר כמו טקדס וההפטר
 יהיה מיכר החמר אחר הוא חלק מהמורכב
 כטיפרדו יסורותיו ויטובו לעטנס הראטון הט
 ריכה טיהיו בר' קרנות כמספר היסודות טיהיו
 ממנו כי מהס נהיה המורכב והנה היה מכוון כ
 כנגד ארון העדות כי זה המזבח יורה על ההפטר
 הארס וטובו ליסודותיו וטוב טפטו אל האלהיס
 אחר נטטה ורזה לל היה נטטה בו כי אס הקטרת
 קטרת הסמיס ולזאת הסכה היו מטימי בו מעלה
 עטין להעיר על עליית הנפט אל התחלתה בעת
 הפרדה מהחמר בהטיכו את הנרות רל' ב
 בהדלקת הנרות כי כבר ידליק אותס בבקר
 ובערב ולפי טסמך עטן הקטרת להדלקת הנרות
 למרנו טאין מחטין מזבח הוהב ואל בקטרת
 טל בין הערביס והעטין הנה יתבאר בטורה מ
 ממה טאומר והוא טכבר אמר במטורה יערוך
 אותו אהרן ובטין מערב וער בקר למרנו טיהדלק'
 הערב הוא הכריט ממנו תהיה ההתחלה ופוד
 טהכתוב קרא הדלקת הבקר הטטה והדלקת
 הערב העלה וההטבה לל תהיה כי אס בטרות
 טדלקו וזה מבואר בטטיו ולפי טבא זה ברטון
 הטבה לל היו מדליקין אותס יחד בבקר אבל היו
 מדליקין אותס יחד בערב אבל היו מדליקין ק
 קינתס פטס אחר וקינתס בפעה אחרת כמו טט'
 במסכת תמיד לל תטלן עליו קטר'
 ורה זולת הקטרת אחר יתבאר עטנה במה טיבא
 ורל עולה ומטרה וטאור הקרבנות כי זה המזבח
 לל יטמס זולתו להקטרת הקטרת והיא מיכות
 לל תעשה וטכך לל תטכו עליו רל' טלל
 יטכו עליו יין או טמן כמו העט' במזבח החיט'
 והיא גכ' מיכות לל תעשה לפי רעתי אך הרב
 המורה לל מטמה

כמו שטענו למעלה וזה
 אף בענייני קטרת

שלמי והנה לא היה החזקה והטיוח מאיל המלואים
למטה לפי שכבר הביא ההכרח שיהי' הסו' קרב
כמו שזכרנו ולפי שאמר לההרן ולבניו למדנו
שהכהן הגדול נוטל חלק ברוח כי הוא קודם
לבניו וכן למדנו לפני העבודה שהו' קודם לבניו
ממה שאמר יצחק אמתו מהרון ובניו . ובגדי
הקדש אשר לההרן יהיו לבניו אחריו הם בגדי
כג' שזכרו במה שקדם והרי' כן באמר יהיו ל
לבניו לאחר מבניו כי לא יהיה סס כי אם כג'
אחר למטה לההרן הכהן בסמן המס'
ובהם ימלאו ידם לסדרת בקדש כבשת ימי ילבס'
הכהן וחתיו מבניו למדנו מזה שהכהן הגדול
כשהיו מקדשין אותו היה לוב בגדי כג' ופושטין
ולובטין למחר עד שימלאו לו ימים ובכל יום
יוס מאלו הטבעה ימים היה נמשח בסמן
המטחה שזכרנו ובגדי הקדש אשר לההרן יהיו
לבניו אחריו למטחה בהם ואח' כך ביאר שכתב'
הימים ילבס וזה לאות שכבר ימטיח בהם ביל
הטבעה הימים ולפי שכבר אמר למטחה בהם
למלאו בס' את ידם למדנו מזה שכיון שילבס' אות
פעם אחת ונמטיח אס עבר עבודתו כשרה כי
נמלאו ידו לסדרת והנה בניו הם הכהנים ההרין'
והנה יבחרו מהם היותר ראוי לכהונה גדולה
וראוי שיתרע שום היה בנו ראוי הנה הוא קודם
לכל אדם כי המתניק במעלה אין ראוי לעבקה
ממנו מה שהתמיד להיות ראוי לה ממנו ובסלת
את בטרם במקום קדוש הוא העבודה פתח אהל מ
מוצר הוא לפנים מן הקדשים עמו שנתבאר במ'
שקדם ואכלו אותם אשר כופר בהם בעבוד שזכר
אהרן ובניו יאכלו בכר האיל והלחם אשר בסל
שהיה במדרגת שלמים באלו הקרבנו כזר עס זה
שאותן הקדשים אשר כופר בהם והם החטאות
והאסס כי הם הבאים לכפרה יאכלו גם אהרן
ובניו היא מצות עשה ולמדו רבותינו מזה המקו'
שבאכילת הכהנים יתכפר לבבליס ובספרו למדו
זה ממה שאמר ואותה נתן להם לטאות את פון ה
הערה והנה נתבאר הסכה בזה בגל' בענין הקר'
והנה אמרו למלאו את ידם לקדש אותם כב' למה
שיהיה בו המאמר תחלה והוא אמרו ואכל אהרן
ובניו את בכר האיל וגומר וזאת האכילת תהיה
למלאו את ידם בדרך שיהיה להם כח לסדרת בקר'
הנה הוכרחו רבותינו לבאר אמרו ואכלו אותם

אשר כופר בהם בזה האופן לפי שאם היה טב ל
בכר האיל והלחם היה בזה המאמר כפר ומותו
או תהיה הכונה בו' כאמרו למלאו את ידם ולקדש
אות' בעבור מלאו ידם וקדושתם יאכלו לו הקדש
והמנס מי שאין ידו מלאה בזה האופן והס מי ש
בימים כהנים לא יוכלו לאכול מאלו הקדשים
ויהיה טב אל מה שאמר ואכלו אותם אשר כופר
בהם ותהיה הלמד תמורת בעבור וכמהו ימלאו
רבים בלשוננו והנה הרי' כן באמר וזר לא יאכל
כי קרס הם שאינו כהן שהוא זר אצל כהונה ופני
חטאות תעשה ליום על הכפורים ריטה לומר בכל
יום מטבעת ימי המלואים כי בכל יום יטעה כמו
אלו הקרבנות שזכר בנות הפרסה והנה זכר
החטאות לפי שכבר יחשב שלא ייכשרו לפי
החטאו' כי אם ביום הראשו' ובו תכלס להם הטע'
ולוה זכר שבכל יום יום יקריבו פר החטאות
וחטאות על המזבח ריטה לומר שיהו מדמו של
ומטחת אותו לקדשו וזאת המטחה הוא מ
מסמן המטחה והוא כמו כי יוש' כל הטע'
במזבח יקרב ריטה לומר ממה שיהיה טע'
במזב' הרבירי הראוי לו כי הם המתוארים בזה
התואר וכו' להרבית מה שיהיה מהם טעסל מטבח
לכפרה כמו שזכר וירכא וכן וכיוצא בהם ואין
ראוי ביו' כן שיהיה הרי' שיקדש הניגט במזבח
ממה שלא ראו לו כלל כגון בהמה טמאה או בעל
מוס ומה שירמה להם כי אין זה ממה שירכוש
שיתואר שיהיה טעסל במזבח כי הוא אינו ראוי
לכ' לראוי שלא יעלס ממנו הטעסל בסדר ראוי
באלו הקרבנות וזה כי החטאות היה קרב ראוי
לכפרה וחלב מוטט ממנו היה קרב לטס יתעלה
כי הבעלים בלתי ראויים שיקח הכס יתעלה מהם
מטחה ודורין ואחר שנתכפר להם יקריבו עולה
שהיא כילה לטס יתעלה להודות טהם מתקדשים
לעבודת הכס יתעלה ואחר העולה יבא הקרבן
שהוא במדרגת השלמים שיקדשו קרב לטס ית'
וקדשו לכהנים וקדשו לבבליס להודות טהם
במהבה טס הכס יתעלה שיוכלו יחד על טיחן
אחר וזה אשר תעשה על המזבח ריטה
לומר ממה שיעשה בו תמיד ומולם הרבירים אשר
יעשו עליו לשתים מה מהס' יתבאר במה שיבא
בין הערבים ריטה לומר בין טני הערבים
והוא חס' היוס והנה היתה עטייתו

תזכור שכל מהג זה המס' הא' אשר ספר אותם משה כיהיה בטנה הרמזונה מ כטייכאו ממזכרים ומחייב הטיקלים האורן טעמו ארזי הקרס וארזי הקרבת וווי העמורים רכפוי ראטייהם וחטוקיהם כמו שהתבאר בפרטות ואלה פקודי ואולם במספר הטני טיספר אותם משה ה הטוכר בפרטות במדבר סיני ובמספ' הטילי טיספר בפרטות פינחס לא טהג זה העטין ולזה תמיכא כי כטיספר אותם טאורל פקדס בטלאים ובכזק ולא נתנו מחיבת הטיקל לפי טזות המיכזה לא היתה אלא לפי טעה גרה הוא הנקרא מנה בלשון רבותינו וכבר הוסיפו טיתות וטמו הטיקל כר גרה הוא כמטיקל יו גרגידי טעורה בינונית לפי מה טקבלו הגמטנים העטידי לא ירבה והרל לא ימעיט וגומ' כבר ביארנו טזת המיכזה לא היתה אלא לפי טעה ולזה לא ימנו הטופלים בה במספר המיכות והנה טזה הטי' ית' כלל ירבה העטידי בזה העטין ולא ימעיט הרל לסבת האחת טזזה הוטס בעטייטס המטותפין לישראל טיהיה ראוי טיהיה החלק האחר בו בחלק האחר ולא היה ראוי לקח מהם על יסר החיוב כי אם דבר טזה לא יוכר בו טוע ולפני דל ואולם על יסר הנרבה הותר להם להתגרב כל אחד מהם לפי אשר ידבנו לבו כמו טטבאר מעטיין מה טבתגרב הנטיימים וזולתם למזכות המטיכך והטינית טזזה היה לכפר על נפשותם ממה טימנו קודם טטכטסו תחת כנפי הטיכטה וכל אחד מהם נשט יס' לו ולזה ראוי טי טיהיו טיים בזה בעטין והנה זאת התרומה היתה חלק אחד ממנה מערכס כי ערך הזכר טיהוא מ מבן עשירים טנה ומעלה הוא חמטיים טיקל לפי מה שהתבאר בפרטות אלה מסעי ולקחת את כסף הכפידים וגו' ראוי טתרג טזזה הפטיק הוא מדבר מתרומה וחרת וזלתי התרומה טיקדס זכרה בזו' הפרטה ונה טהתרומה הקודמת לא נתנה על גבורת אהל מועד אבל נטטו ממנה הארטיס וטא' הדברים טטוכרו בפרטות אלה פקודי ועוד טאס היה הדבר כן היה אמדו לכפר על נפשותיכס בזה הפטוק כפל ומותרי ולזה ידמה טזזה העטין מדבר מתרומה אחרי יכטו ממנה התמידין וכל קרבני יכבור כי זה חובה על ישראל לעשותו ויתחייב טיהיה טס כסף מטות יכטו ממנה כל יל' העטיט' וטד חיובם על כלל ישראל ולפי טעבורת אהל

מושר תשוב בטוב פל טנה וטינה ראוי טיוקח כסף הכפידים הנה בכל טנה וטינה ואולם אמדנו טיהיו תשוב בטוב בכל טנה לפי טיטס העבורו לא יהיו כי אם מטט' לטינה כמו עבודת יוס הכפר וקרבן העמר וכו' הלחם טיל עיכרת ומה טירמה להם ולזה הוא מבוא כי עבודת אהל מועד תכלול בעבודת הטנה ולפי טכבר נאמר בזה הכסף ל לכפר על נפשותיכס כמו טנאמר זה בתרומה הקודמת וכבר טתבאר טס כי הכפרה על הנפשות תהיה מחיבת הטיקל הנה זה הכסף גכ יהי מחייב הטיקל לכל אחד ואחד ולפי טזזה הכסף ילקח מאת אכטי יטראל לבר הנה לא יקחו טיקלים מהגויס ואם נתנו אין מקבלין מהם וזה דבר יתבא בספר עזרא טנא' לא לטס ולא לבנות בית אלהינו וגומר וראוי טתרג כי הכהנים והלויים גכ טכרליס בבני ישראל ולזה יתחייבו בטיקלים ואולם הנטיים פטורות טנאמר בבטי ישראל ולא בנות ישראל והעברים דינס כרין הנטיים ולפי טזמן התחלת עבודת אהל מועד היה באחד בטיכך כי אז הוקס המטיכ' הנה יהיה אחד בטיכך ראש הטנה לגביית הטיקלים וכבר יספק מספק ויאמר אין יתכן כי טטאמין טיהיה טעור זאת התרומה מחייב הטיק' והנה מיכאטי בימי עזרא טיהיטו זאת התרומה לטיליטית הטיקל טינה והעמדנו עליטו מיכות לתת עליטו טיליטית הטיקל לטינה לעבודת בית ילהינו ללחם המערבת למנחת התמיד וגו' והנה אנטחנו באחת מיכטי דברים אם טנאמר טאין טעור זאת התרומה מוגבל מן התורה ולזה היה להס כת לפחות ממחיבת הטיקל או טנאמר טאין חייוב זאת התרומה מן התורה וטאכ' טאס היו הטיקלים טהיו בימי עזרא כטיעור הטיקלים טלתורה היה זה הספק מחוייב ואולם כטייתבא טאזות הטיקלי' הס זולת הטיקלים טיל תורה יותר זה הספק והנה העידו רבות במטבת טיקלי' טיהיטקל טיהיה בימי עזרא היה כפל הטיקל טיל תורה טזזה המקום יותר זה הספק ולא יקטיה זה עליטו ממה טאמרו טס טהס טטנו חייב הטיקל ההוא כי אנטחנו התרנו זה הספק לפי פטיט הכתוב ובגמרא רבני מערבה התירו זה הספק באופן הולר מהילך הדרט וזה טי טיהס הבינו טיליטית הטיקל על תרומת הטיקלים טהיו תורמים טלט פעמים בטנה ובזה האופן התירו זה הספק טס ואחטוב טיהס למדו זה מזה

כמה שיש

באור המלות

ורעתו רחבה מדעתנו וכפר אהרן על קרנותיו
 אחת בטינה רל טינה בהם ביום הכפורים כמו ש
 טיתבאור בפרשת אחרי מות והנה לא זכר עשיית
 מזבח הפטמי עם עשיית הטלחן והמטרה אך
 המתין לזכור עשייתו עם זכירתו עשיית מזבח
 החיכון להורות שאור שתי המזבחות יפוזן בהם
 כוונה אחת בטינה כי טינה מורים על ההפסדים
 אלא שמזבח הפטמי מורה על הפסד האדם אשר
 ישאר ממנו רבר בלתי נפסד והוא הנפסד ולזה
 היה מיוחד ענינו להקטרות הקטרת כמו שזכרנו
 והנה הסבה בזה זכרונה עם זכירתנו עני המטרה
 ושלחן הזהב ולפי שהיה יותר נכבדת ^{כיהי} מכר
 המזבחים וזלתי האדם היה שלא יתחנך מזבח
 החיכון כי אם בתמיד של יתחן כי טבע היום הוא
 נאות להיות כמו שיתבאר למי שעיין בטבעיות
 ולפי שההפסד באדם טיהטלים נפשו יותר נכבד
 לו מההויה היה שלא יתחנך מזבח הזהב כי אם
 בקטרת טיבין הערבים כי טבע הלילה הוא נאות
 להפסד ואמנם היה זה כן כי ההויה הוא באור לזה
 התכלית בהפך הענין בטווי המזבחים וכן העני
 בהרלקת המטרה כי היא תורה על ענין הטגת
 שלמות האדם באמיצנות כלי הנפש המדגבת עד
 טירותיה ואירון מזה ליכר הכרובים וראוי שתדע
 כי ארון העדות היה לפנות משרב כרי להרחיק מ
 מנטינת הלהו לטימט כמו שיתנו הרבה מהתושבי
 הקדמים וזה כי בהטותחותם אל הכל הט' בבקר
 יהיו אחוריהם לטימט וגף בפת כחיש' תמי' טל
 טחר ותמיד טלבין הערבי וסמכו זה למה טאמי
 טנים ליום רל לנגר הידם אטי' סבתו הטימט ולזה
 היה טיחש תמיד טלסחר בשורה בקרן יפוטית
 מטרבית ותמיד טלבין הערבים בקרן יפוטית מ
 מנחית ולזאת הסבה כינו גכ' טיהיה המדוליק
 המ' זכה בבקר באופן טיהיו אחוריו ליכר מורה
 כמו טנלכור בגה במה טיבא והנה התועלות
 המגינות ממה טטכלל באור הפרטיות התבאור
 מדברינו במה טקדם

נהג שגגן לזכר המצא
 נחבט הוהא והמנומדי
 מהפסדנותה טיבין
 נחבט נהג

נלויגהסכס חט אטנטי
 טיבין ומוחיה לטימט
 טטכר טיבין

פרשת השא

כי השא את ראש בני

וגומר עד ועטית כיווד נחסת

מוס בפריסת אמור אל הכהנים ולא יחולל את מ
 מקדשי הנה בימיה התורה בפני מוס טמיט
 במיתה אס עבר טעבורתו פסולה וכל טיכך בזה
 טיהוא במיתה והנה רקדקה התורה. טתהיה וזאת
 הרחיטה במים קדושים טנתקדכו בכלי טרת
 וטתהיה הרחיטה הזאת במקדש למעלת העבור
 וזס חסר וחדר מלו התנאי הרי זה כאלו לא רחץ
 והנה התועלת בזאת המיטה מבואר ורזוי טתדע
 כי וזאת הרחיטה יחייב טתהיה מעומר כי זהו
 הנהיג בעטין רחיטת הידים ועוד טהיה הולכת
 מהלך העבורות והנה רקדקה התורה בעטין
 העבורות טיעטו מעומר טנאמ לעמוד לטרת
 ואולם טרטי וזאת המיטה הס טלטה .

חשרש הראסון הוא טזזת המיטה

תהיה בעת טהס מתואריך
 כטהס בורס למהל מוצר או אל המוצח לטרת .
 וזה זמנע הוא בטחריית לבר ולזה יתבאר טזס
 עכף אל קדש בטחריית בזה האופן חייב מיתה
 בידי טמים ועבורתו פסולה טנאמר ירחיכו מים
 ולא ימותו חק עולם לו ולרעו לרורות כמו ט
 טביארטו בבואר זה הפסוק והנה היה רזוי טיה
 זה הקדוש בטחריית כי או טתלפלו הידים והרג
 מן המותר הנרחה להס בויטה ורזוי גכ טיקדש
 יריו ורגליו וחדר היותו מסיך רגליו

או מטיל מים כי לו העניני יכריחוהו
 לכזאת ממקום העבורה ויתואר מפטי זה או טהזת
 בורס לטרת ואלו טזין זה הקדוש רזוי במדרג
 הקדוש חסר בטחריית כי כבר יתנו פס זה טתהי
 יריו ורגליו טקיות ולזה לא יתחייב עליו מיתה
 בידי טמים וכן העטין בקדושים טטוכיו בפריטת
 וחדרי מות המיוחדים לכהן גדול והס הקדושים
 טהס עבודה לנ בודה כי הס יהיו פס היות ירי
 הכהן ורגליו טקיות וכבר טלמר זה גס כן ממה ט
 טזמר ורחיכו וחדר ובטו ממנו את ידיהס וזת
 רגליהס טזין הסתוב מדבר אל בקדושים הסוין
 באהרן ובטו כבר טתבאר זה הסרס בטטי מ
 מוכחי ובטליטי טיומא ובתטיטי מטנהדרין .

חשרש הכטי הוא טהקדוש ירי ורגלי
 הוא טיקדשו ידיהס ורגליהס
 יחד מעומר וזה יהיה טטיניח יד

כי לפאת דרוס היה כבטיהס בדרך טכטיעלו
 בו להזות מלקרטי המוצח ירכו ליכר ימין כי זה
 הוא ההשתק הטכטי לארס כי התחלת התטעה ה
 הוא מהימין כמו טנתב בטבעיות וזאת הרחיטה
 היה בגטתס אל המוצח לטרת כמו טזמר וחדר
 זה ולזה רזוי טיהיה טכיור וזל ככט המוצח .
 ונתת טמה מים רזוי טתדע טכבר יחויב בזה ה
 המטקה טיטימו בכיור טידבק בו גדר המים
 ולזה יתכן טיהיה ממים חיים או מטי מקוה כי או
 זין מתנאי המים טיהיו חיים וכל יהיו טלווים
 או עכורים ואלו טיכריך טלא יהיה עכירותם ב
 באופן טיכאו מגדר חמים וכן אס טתערב בהס
 רב וטתנה מרזיהן כי או טתלק מהס טס המי
 וזה מבואר בטכטו ורחיכו וחדר ובטו ממנו את
 ידיהס וזאת רגליהס רזוי טתדע טהס היו הולכים
 יחפים במקדש כדי טלא יהיה ביטהס רבר חוכך
 ובין המקדש והנה הידים והרגלים פס טהס מ
 מתלכלכים תמיד ברברים טיתעמק האטטיס .
 בהס הטה יטלח להר הטכט מותרות בויטה וזה
 מבואר מעטנע ולכבוד הסס יתעלה היה מחויב
 טירחיכו אותס במים בעת הכנסס למהל מוצר או
 בגטתס ל המוצח לטרת וכרי טיתנקלי וחדר הידי
 והרגלים היה מטיס ירו טל רגלו ורוחץ אותס
 יחד ולפי טזמר ורחיכו וחדר ובטו ממנו למרנו
 טטיכור מי הכיווהס טירחיכו מהס ר כהכס
 ידיהס ורגליהס כי וחדר ובטו היו ארבעה והס
 וחדר אלטור וזיתמר ופיטחס בבוס אל מהל
 מוצר ריטה לומר לטרת כאלו וזמר להקפדות
 קטרות או להרלקת המטרה והנה למרנו ממה ט
 טזמר או בגטתס אל המוצח לטרת כי זה יורה
 טזזת הביטה הנה המכוון בה הוא לטרת והנה
 תמיכא בטוף וזל פקודי טזמר תמורת זה המא
 בבוס ל מהל מוצר ובקרבתס ל המוצח ירחיכו
 והנה הריון בקריטה ההיא לטרת ולזה יהיה
 הריון בזה בבימה לטרת וזה מבואר מאד
 ורחיכו ידיהס ורגליהס ולא ימותו לפי טזמר ת
 תחלה ירחיכו מים ולא ימותו וחדר ביזת ומהל מ
 מוצר הודיענו גה כן טזס יגכו ל המוצח לטרת
 בזזת רחיטת ידיהס ורגליהס יהיו חייבים מית
 בידי טמים כי לא בוזי לט להמיתו ורזוי
 טתדע טזס עבר הכהן בלא טטילת ידים ורגלים
 עבודתו פסולה והנה טלמר זה ממה טזמר בבט

מחיצת הסקל ואמרה **הסקל** הוא עשירי גרה
ומאמר לא אמרה שיתנו עשר גרה ידמה טלה
יפחתו ממחיצת הסקל ולא מעשר גרה וזה היה
להחמיר כי הו' ספק שלתור כבר נת' זה בב' מטק'

השרש השלטי הוא שמי שאמר סקל
קודם שיגיע לירי גזבר טלה
הקדש חייב לטלס טנאמר ונתת חותנו על עבודת
אהל מועד כבר נתבאר זה השרש בסני מטקלים

השרש הרביעי הוא באחד לחדש
ניסן ראש השנה לסקלים: כי

התורה דקדקה בהקמת המטכך שיהיה באחד ב'
בניסן אמר בפר' אלה פקד' ביום החדש הראשון
באח' לחדש תקים המטכך אהל מועד וכו' תמיא
טדקדקה בענין הקרבנות לזכור חג המיכות
תחלה קודם שאר המועדים ולפי שכבר מיאמו
בענין המעשרות שיהיה מה שבטנה האחת
בלתי משורבת עם מה שבטנה הקודמת טנאמר
עכיר תעשר את כל תבואת ורעך וגומר' למדני
טראוי שתהיה עבודת אהל מועד נכסית מטקלי
הטנה ההיא כי הם היפרטו לזכר' הטנה ההיא
חך אס לא הספיקו טעוריס מטירי הטיקלים הקוד'
טהרי הוא על עבודת אהל מועד כבר נתבאר זה
השרש מראשון מראש הטנה ומטבועות ומטטי'
מיומא ומטמיני ממנחות

ועשית כיוזר גחשת זבגו גחשת

לרחצת זגו

פר ואתה קח לך בטמי'

באור המלות

וקצת רברי הפד' הנה היה הכיוזר וטנו טהיז טמי'
אותו שליו מטחטית כמטפט טאר הדברים טהיו
בחוף אהל מועד וכבר זכרנו הסבה במה טקדס
ונתת אותו בין אהל מועד ובין המזבח
וראוי שתדע טלה היה הכיוזר פנגר פתח האהל
מועד וזמנט היה מטוך ממנו
לרדוס וזה כי

הפסוק נל' יז האסמכתא לא שיהיה רעתס שתהי'
הכוונה בפסוק ההוא ואת הכוונה וראוי שתדע כי
בנין הטיקלים ויטו נוהג לא בזמן שבית המקדש
ק' יס טטא ונתת אותו אהל עבודת אהל מועד בזמן
טעבודת אהל מועד נוהגת וזה מבואר בטפטו כי
לנה התכלית ינתנו הטיקלים ואולם התועלות
המגינ' ממה טטוכה בזאת הפרטה הם אלו

התועלת הראשון הוא להסיר הטוק
טאפטר שיגיע למטטיס
מהמספר ולנה ליכה טיפקדס או בחימאי הטיקלי'

התועלת השני הוא להמיא מה ט'
טתכסיה בו עבודת אהל
מועד תמיך והנה התבאר במה טקדס' ויתבאר
במה טיבא התועלת המגינ' בעבודת אהל מועד
ואולם טרטי המיכה הזאת הם ארבעה'

השרש הראשון הוא טהכל חייבין ב'

במחיצת הסקל אפילו כהניס
ולויס טנאמר ולקחת את כסף הכפודיס מואת בני
ישראל והנה טבט לוי הוא מבני ישראל ומוה
המקדס נלמד טאין ואת המיכה נוהגת בנטיס
כי ויטן מבני ישראל ווינה נוהגת בטבריס כי
וינס מבני ישר' ואל בקטני' כי וינס בני מיכה
וכבר יתבאר ב'לו טאס נתנו מקבלים מהס טמה
טאמר בספר עזרא ולמדנו מזה טמי' טהיז יותר
דאריס מאלו לקבל טרבותיהס בבניין בית המקד'
יקבלו מהס מה טינתרבו וכבר יתבאר טחימאי
הטיקלים יתכן טיכורו בהס לבנין בית המקדש
מארטי המטכך טנעטו מהס כמו טהתבאר במה
טיבא אחר זה ולפי טהתורה הגבילה חימאי
הטיקלים לעבודת אהל מועד למדנו מזה המקדס
טראטונה יעסה מזה עניין עבודת אהל מועד'
חך אס הותיר יעורו מהכ לבנין בית המקדס'
כבר נתבאר זה השרש בראשון ובר' מטקלים'

השרש השני הוא טאין פוחתין מחיני

הסקל טהיה בימי מטה טהי'
עכיר גרה טלטקל כסף וכאמר היו הטיקלים
גדולים מזה הטפור היו נותנין חיני הטיקל אטיר
בזמנט ולהחמיר עליהס וזה כי התורה זמדה מ'

שיקח מאחד ואחד מהם ולוואת הסבה תמיא
 טלא היה כהן מטיח בבית שמי לפי סגנו יאטיהו
 טמן המטיחה ולא היה להם רשות לעשותו . על
 בטור ארס לא יסך כל ארס במטימט ואפילו מי ס
 טנטיח בטמן המטיחה כי ארס הוא ולוה אס סך
 בו כליס ובהמה או ארס מת פטור כי לא ידבק בו
 גרר הזרס וראוי שתירע כי הסך ממנו לגויס פטור
 פי המזמר הוא בבטי יסראול טנאמר ואל בטי
 יסראול תרבר לאמר וגומר . ובמתכונתו לא
 תשטו כמותו לא ליה ולא לכס קרטי הוא ולוה
 טמטפה בו הסיכה ואחר זה ביאר כי מי טיטפה
 והעטו כרת וחטור יתן ממנו על זר רל מטמן
 המטיחה טעטה מטה והנה נכלל במיה טאמר
 חטור יתן ממנו הסיכה והמטיחה ולוה הוא מבו
 טהנאמן מטמן המטיחה על כהן גדול והדומה לו
 טנטיח בטמן המטיחה פטור טנאמ עלווד חוין
 לו זריס וחלו ולא יתחייב עליהס אס לא סך אות
 פי הכל זריס אכל סיכה טנאמר על כטרי ארס לא
 יסך ומזה המקום יתבאר על הסך ממנו אפי כהן
 גדול ענוט כרת וחולס הטעור חטור יתחייבו
 בו הוא כוי כי לא יורגל לתת מהטמן על האנטי
 טימטחו פיסמן בו פחו מזה הטעור ולא יתחייבו
 בו על הסיכה בפחות מזה הטעור והנה בעטן
 טמן המטיח ספק מיט מעט וזה

וזה כי הטמן וזוה טיה טעור
 היה מחויב טיכלה בדרך הזמניס וישרר ממנו ה
 המטיחה ולא טיה חס כן וזאת המטיחה טהגת
 ולוודות וזה העטן אטחנו נמיא בהפך פי התורה
 קדומה כהן גדול הטהן המטיח וזה לאות כי ראוי
 תמיד בכל כהן גדול טיהיה פטוח כתמידו התו
 טיהח נפחית לפי הסרטיס התורייס ואס אמרנו
 טוה הטמן לא יכלה הנה זה יהיה בתכלית הפלא
 טיהיה מה טיחטרו ממנו תמיד נטאר על טיעור
 אחר והוא מבואר טלא ימיא בטמן מופת מתמיד
 וטאמר טכבר ביארנו במאמר הטטי מ
 מספר מלחמות הסיס טכבר יתכן טימטך המופ
 בטבת הנביא גס אחרי מותו ולוה תמיא טלא
 סר המן במזת מטה כמו טהתבאר בספר יהוספ
 והיה זה כן כי מהנביא נמטך כיד מלהו הטובה
 פליו לתת כמו טבע לרבריס המקבליס טימיא
 להן כמו זה המיאו הנפלאו או ובוה האופן היה
 המן אסר נגנו ביטכנת נטאר קיי בדרך הזמטי

וזה כי הטמן וזוה טיה טעור
 היה מחויב טיכלה בדרך הזמניס וישרר ממנו ה
 המטיחה ולא טיה חס כן וזאת המטיחה טהגת
 ולוודות וזה העטן אטחנו נמיא בהפך פי התורה
 קדומה כהן גדול הטהן המטיח וזה לאות כי ראוי
 תמיד בכל כהן גדול טיהיה פטוח כתמידו התו
 טיהח נפחית לפי הסרטיס התורייס ואס אמרנו
 טוה הטמן לא יכלה הנה זה יהיה בתכלית הפלא
 טיהיה מה טיחטרו ממנו תמיד נטאר על טיעור
 אחר והוא מבואר טלא ימיא בטמן מופת מתמיד
 וטאמר טכבר ביארנו במאמר הטטי מ
 מספר מלחמות הסיס טכבר יתכן טימטך המופ
 בטבת הנביא גס אחרי מותו ולוה תמיא טלא
 סר המן במזת מטה כמו טהתבאר בספר יהוספ
 והיה זה כן כי מהנביא נמטך כיד מלהו הטובה
 פליו לתת כמו טבע לרבריס המקבליס טימיא
 להן כמו זה המיאו הנפלאו או ובוה האופן היה
 המן אסר נגנו ביטכנת נטאר קיי בדרך הזמטי

עס מהירות הפעולות המן פד טיה נבואט מה
 טנאמר ממנו אחר יומדוהיה נמס הנטאר ממנו
 בטורה כחס הטימט לפי טכבר טקן בו על דרך מ
 המופת כח הטבעי או טלא יתפעל מהרברי אסר
 מחוץ ובוה הכח היה נטאר קייס גס אחרי מות
 הנבי וכן העטן בטמן המטיחה לפי מה טאחטור
 ריכטי טכבר טקן בו כח טבעי על דרך המופת ל
 להתקייס ולטינות מה טירבק בו מהארי המקיף
 ולהטיבו אל טבעו והנה תמיא כי לטימן אומות
 מה לקבול זה הטבעי פד כי יאמרו בטמן כאשר
 יטיטן לא יחטור אבל יתוסף טיעור מה וחולס
 הסמיס אסר בוואת ההרכבה היו גס כן פוודיס לו
 זה כי המופתיס כטייעטס הסיס יתעלה יבקטי בהס
 הסבות היותר נאותות

והנה תמיא כי רבותינו זכרונס לברכה
 הסכימו גס כן בראש כרתות טוה העטן היה ב
 בטמן המטיחה על דרך פלא והנה כיון הסס
 יתעלה טלא יהיה סס טמן המטיחה וולת זה כרי
 טתהיה הקדוטה נאעלות על מי טנקרטי בוואת
 המטיחה על יד מטה רבינו ארון הנביאו טיהיה
 נכבר מכל גולד להוסיף מעלה בטפט על זמתי
 הקדוטה וראוי שתירע כי כלי כרת יהיו קדוטיס
 אעפ טלא נמטחו בטמ המטיחה כיון טנטתמטור
 בהן במלחמתן טנאמר וזאת כל כלי הכרת אסר
 יטרתו בס בקרס מגיד כי בפטל הכרות הס
 נכטין בגרר כלי הכרת טהס כלי הקרטי כמו
 טיכר בטוף הפרטיה וכלה אהרן
 ובניו לכסות אות הקרטי למדנו טכיון טיכרתו בס
 בקרטי הס נקדוטיס כלי הקרטי ובוה האופן היו
 מתקדטיס כלי הכרות בבית כטי כי לא היה להס
 טמן המטיחה ובכלל הנה מטיחת ה
 הכליס לא היתה אלא לפי טעה פרי טיטיכב
 יאמר בלבס קדוטיס המטיכן וכלי . וחולס אחר ט
 טיטיכב בלבס עטן קדוטיס המטיכן לא נטטורן
 לזה וכן מטיחת כהן הדיוט לא היתה לפי טטה
 ובואת המטיחה נתקדטו כל הכהניס הבאיס
 אחריהס וולתי כהן גדול מפטי יתרון מטרתו על
 טאר הכהניס ולוה
 אמרה התורה בטכר גדול אסר יוכח על ראטור
 טמן המטיחה מגיד טלא יוכח טמן המטיחה
 על כהן הדיוט

הימנית כל רגל הימנית ורגל השמאלית של ר
רגל השמאלית וסוּחָה ומקדָם ויתבאר שיהוּ
יכריך שיהיה מעומד כי היא עבודה והעבודה לא
תהיה כי אם משומר ויכריך גם כן שלא יהיה
דבר חריץ בין המים ובין ידיו ורגליו כי אין זה
דרך הרחיכה והיא לא תהיה בעצמות רחיכה ל
לאור הדברים אבל לבגד ההוא החריץ ביניהם
ובין המים עם טוה הוא סדס כולל לכל העבודה
שלא יהיה דבר חריץ בין היד לכלי או לדבר ה
הקרב ובין הרגל והמקדָם ולזה רקדקה התורה
טיהו בגרי הכהונה על בטרם בנולת חייכה
כבר נתבאר זה הסדס בטי מובחים

השרש הטלית הוא כי יכריך יכריך
במים אשר יקדסו מהם גדר
המים שטאמד ונתת טימה מים ויכריך שיהיה ב
בכלי ההוא כשיעור טיהיה בו כדי לקדס ממנו
וארבעה כהנים שטאמד ודחכו מהרן ובנו ממנו
את ידיהם ואת רגליהם והטה היו ארבעה מהרן
ואלפזר ואיתמר ופיטחם כבר נהנה בב' מובחים

ואתח קח לך בשמים

פרקח לך סמי

באור המלות

וקחת דברי ואת הפרטה בסמים ואח ענינו כמו
רצתי בסמים והריפון בו המטובחים טבהם
מר רדור חמט מאות טקלים כמו טאמר בסוף
הענין וקדה חמט מאות בטקל הקדס וקטמן
בטס הוא הקטמון ואולם אמר בטס לפי טיטי מ
ממנו טוינו בטס ורזוי סתרע כי מקטמן בטס
היה כס גם כן חמט מאות טקלים טאס היתה
כוונת התורה שלא יקחו ממנו כי אם רט טקלים
היה רזוי טיאמ וקטמן בטס מחיכותו חל מחיכי
התקאו וקטמון בטס רט והנה הריפון באמר
וקטמן בטס מחיכותו רט טיהיה מה טיקחו ממנו
רט טקלים וריכות התורה טיקחל הקטמן בטס
בב' פעמים כדי טיהיה מטקלן נוסף מעט על
מטקל המור רדור והקדה כי יהיו בו טתי הכרעו
וזה כלו מחכמת התורה בנות ההרכבה סתהיה
במקן היותו טלס חל מה טכונן בה מטוב הריח

ל' טקלן חמט
טאמר

והקיום ולא טכר ~~לך~~ על אופן החכמה בנות
ההרכבה מיכר קיכורטו ביריעת טבטי הדברים
וטבט הנמוג מהס ומיכר קיכורטו ביריעת מה
טיכונה בו התורה בנות ההרכבה וקנה בטס הוא
הקנה לא טיטי מהס טוינו בטס וממנו לחח
מטקל רט טקלים וקדה חמט הקטי וטימן וית
הין טעור ההין יב' לוגין לפי מה סנתבאר מיכר
הוראות הגדר והנה היה טורה חלר הסממטס ב
במים בררך טיתנו בהס ריחם ואח כן היה נותן
בהס במים הין טמן ומבטל המים באש עו
טיכרל המים ויטאר הריקח בטמן ונה הטמן ה
היה בתכלית מטוב הריח והוא הנקרא טמן ה
המטיחה כי ממנו ימטח על הנכרים הנטכטס
בגבול הקדוטה והמטלה והגדולה ובו טמטיח
מהל מופר וטאר הדברים וחזון הערות טיה
במטיחות בנות הפרטה ובו טמטיחו מהרן ובני
והיו טמטיחים לרורות הכהנים הגדולים ומכות
מלחמה ומלכי בית דור מי טיהיה טמטיח מ
מהס ונות המטיחה היתה כמין כי יוני כמן
טוכרטו במה טקדס והנה כונן בה טוב הריח
ליטב בטפט גדל המטלה ממי טיהיה טמטיח
בה כל הנקטט בהס יקדס ריכה לו מהדברים
הרזויס להס כי הם חסר אפטר טיתורן
בזה התאר ומנה המקוס למרטו טכמו טהמובח
מקדס הרזוי לו חק על פי טטפסל כן הטטי בטבט
המובח וכן כל כלי המובח וכל כלי הטרות מ
מקדסין הרזוי להס כבר נתבאר זה מנה המקוס

טמן מטחת קדס יהיה זה לרורותיכס
רזיה לומר זה טעטו מטה כי וולתו לא טטטה
ולא יטטה ונה יתבאר ממה טאמר ונה טאס
היתה כוונה טיעטה טמן המטיחה תמיר בזה
התאר היה רזוי בהנהירה טולח טטטה כמזהו
במתכונתו סתבאר טולח טטטהו לטו כמה טיאמר
בענין הקטרות והקטרות אטר תעטה במתכונתה
למתטטו לכס והיא לא הברילה כזה אך מזהירה
טולח טטטהו כלל חנה לחת כי כוונת התורה טולח
יעטה ממנו וולתי מה טעטה מטה
וכבר יתבאר זה גם באופן אחר ונה טאס היתה
כוונת התורה טיעטה זה הסמן תמיר לא היה
רזוי סתודיע כמות מטקל הסמטס אבל היה די
סתודיע חוס ההרכבה כמו טאמרה התורה
בקטר בר כבר יהיה ולא הודיעה המטיח

והמועדים ובאורה לנו התורה בזה המקום שאין
 הענין כן והסבה בזה שלא קבנה התורה מופד
 בעשיית בית המקדש כמו שקבנה מופד בעשיית
 התמידין והמוסעין ומה שידמה להם ולזה לא
 תרחק עשיית המקדש בביתת סבת ולא יום טוב
 כי זאת היא ביטוי וביטוי כל סבת בראשיית כי
 היא תעמידנו על טיב סם ערה ראשונה גבוה
 מן אור עלות הנמיכות ולזה תודנו כי הסם ית'
 הוא יי' שהוא מקדש אוננו במיכותיו להתקרב
 אליו בחזקת הירי' ושמדתם את הטיבת רל' שלא
 תבטח בו מלאכה כי קדש היא לפס ביאורו רז'ל'
 מזה המקום שהמלאכה הנעשית בסבת איתה
 חסדה אעפ' שכבר נעשית באיסור ומרדו היא קדש
 חזן מנטייה קדש והוא מכוח שהתורה לא חסדה
 לנו הנעשית הסבת וכל חסדה לנו עשי' המאלכה
 מחלליה מדת יומת כבר התבאר בענין המקדש
 שזאת המיתה היא סקילה וזה אמנם יהיה כאשר
 יהיה בעדים ובהתראה ונכרתה הנפש ההיא
 מקרב עמה רל' אם היה מניר ולא היו עדים
 והתראה וענין הכרת הוא חכרון הנפש באונן
 שלא יהיה לה הכוארת כמו שהתבאר במכילתא
 ביט' ובין בני ישראל וזאת היא לפי כי שיהי ימי'
 הנה זה האות שהסבת תעירנו על סה ית' חרש
 העולם אחר שלא היה וזה האות הוא זולת האות
 הקודש כי הוא לרעת כי הוא יי' מקדשנו וזה
 היתה מיכות הסבת לפי מה שהתבאר בתורה רג'
 סבות טתי ארל' הסבות הנזכרות בזה המקום והג'
 להעמידנו על טיב ית' הרישון מ' יב' כמו שנו
 בפרישת ואתחנן אמרו טיבת וינפש הוא לרבר
 בלשון בני אדם כי חזן חסד יג' ישה ולאות כלל
 ואולם התועלות המג'יעות מט' מידת הטיבת כבר
 זכרנו במה שקדם ובה המקום חזן תועלות
 בכל הרברים

ויתן אל משה

באלהו וגי' ער ראה ומה אמר אלי

אמר לוי

רמתי לומר קצת ספקות יקרו בזה הספור קודם
 שאתחיל בביאורו כרי' סיובן לנו הביאור אשר

וזה שיפור גדול להעמידנו על אמת מדפי החכמה
 בהרבה מהדברים שהיו נעשים במקדש ולר'
 חקרנו בסבה ואת ההגבלה היה מביא אותנו
 זה להיות רבות ורחיקנו משמד על כוננת
 התור' וזה ממה שלא יעלם למי שיפליג החקירה
 בלוי הרברים ואולם שיפור מה שיקטירו ממנו
 בכל פעם ופעם לא נתבאר בתורה וזאת מה
 שיקטירו ממנה כיום הכפורים שהחזמלא חפטי
 הנהן וכבר קבלו איש מפי איש שהסיעו טנהגו
 להקטיר ממנה בכל פעם הוא מטיקל יב' טקלים
 וישי טקל ואולי זהו הטיעוד הרחוק הרחוקי
 לשמות בו כמו ואת ההקטירה באופן שיורגס
 ענינה הרגש חזק ואולם התועלות המג'יע מנין
 ההקטירה כבר זכרנוהו במה שקדם ואמלא אותו
 רוח להי' כבר ביארנו בא' מפי' כי כל מה שטיג'
 אותו מהחכמה הוא יופע לנו מהט' ית' ובמה
 שזמר ובלב כל חכם לב נתתי חכמה העריתנו
 על ענין נפלא והוא סזה הטיפש הטופע לנו מה'
 ית' לא יגיש לנו אלא אם הכנו עינינו לקבול
 הטיפש ההוא וזאת ההכנה תהיה במה שטיג'הו
 מהמוחשות אשר הוא סבת קנותו הסוכלות
 אמרו ול חזן הק' ה' נתן חכמה אלא למי שיש
 לו חכמה טנאמד ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
 וכן התבאר בספר המופת טכל למידה ולמד
 תהיה בידיעה קודמת והנה אכל וכינתו ענין
 עשיית המסכן וכלי' בזה המקום זכר אותה
 בהדרגה הדמיה לפי המעשה ולזה הקדים זכר
 עשיית אוהל מופד לעשיית הארון וזכר טתי
 המזבחות זה אחר זה להיותם לכוונה אחת באופ'
 מה שזכרנו בסדר רל' הסודות והם הבגדים
 שהיו מססין בהן כלי המסכן בנטוש אותם
 באופן אשר התבאר בפרישת במדבר טי' וק'
 את טבותתי וטמודו רל' הטיבות והמועדים כי
 כל אחר מהם נקרא טבת על סם הטיבותה
 מהמלאכה והנה בא זה היסוד בזה המקום
 לסבת האחת היה לעמוד על הכונה אשר
 בעבודה היו עניני המקדש באופן שהיו בו כי
 הט' הם מכות' לוח הכונה בעינה כמו טוכ' במ'
 טקדס ויתבאר גכ על הסלמות במה שיבא בגה'
 והטנית היא כי אולי יחשב חושב כי מעט
 טיקרבנות המוגבלים בתורה רוחים הטבת
 והמועדים כן תרח' מלאכה בית המקדש הטבת'

קח לך סמים

עד ויתן אל מטה

באזר חמלות

וקצת רברי אל הפרטיות נטף הוא נושף מעיני
 הקטף טייכא מהם דברי וטחלת הוא הנקרא ב
 בלסון מטנה יפרן לפי שהוא חלק ומוהיר
 כצפרן וחלבנה הוא סדף גילנות ורחורשי
 ואמרו שקורין אותה גלבנוס בלעז ברב
 יהיה רל טיקח מטקל טוה מכל אחר מהר סמים
 ביזכ' וזולס הסמי טילא טתפרטו טכלל אותם בט'
 סמים ידמה טיהסמים ההם היו ידעי' מיכר פרטי
 הסמים הטוכרים אחריהם וזה דבר יודט מיכר
 הוראות הגרר הלא תרומה כי ההמון יטלו לרוכלי'
 סמים מורקים ויכנו בזה אל הרכבה מיוחדת מ
 מסמים לתכל בהם התבטיל וזה מפורסם אצלנו
 ולזה יהיו הסמים טוכר אחריהם נטף וטחלת
 וחלבנה זולת הסמים טוכר אחריהם לבנה וכה
 וכבר קבלו רבותי מיט מפי מיט מה היה המוכן
 בטס סמים בזמן ההוא בזה הזמנ' ואמרו טיא'
 סממטין טאמרו לו למטה מס' וילוהם הארבעה
 הטוכרי' בתודה ומור וקניישה וטבלת טרד וכרכוס
 קטש קמון וקלושה וידמה גכ טבסס סמים עם
 מה טטלה לו יובן מיכר הוראות הגרר מהותה
 הסמים ויחסי ההרכבה והנה טתבאר לרבות בזה
 הזמנ' כי יחס ההרכבה הזאת היא בזה התומד
 טכאשר ילקח מכל אחר מהארבעה סמים הטוכ'
 בתורה טבשים חלק ילקח ממור וקניישה וטבלת
 טרד וכרכוס מכל אחר יד' חלק ומקטש יב' חלק
 ומקמון ט' ומקלושה ג' ממזלח טהו קרש הריכו'
 במזלח טיורין הסמטין באופן טיטלס בהם ה
 ה' רוב בקלות להכנס כח כל אחר מהם בכל גוף
 חברו כמז טיכנס המלח בטל הגוף סימלחוהו
 ובזה יטלס בהם ההתמוזגות והערוב ואמרי טהו'
 להזהיר על הטמ' וקדט' להזהי' טלא יטטו קשורת
 מהחולין אבל יקט' הסמים מהדמים טהס קרטי'
 ואס טטו הקשרת מן החולי' הרי היא פמולה ומין
 יכריך לומר טאס לא היתה טהורה טהז פמולה

רשיחת מימנה הריח חל' מהקטרת המדוקחות וקתת
 מימנה לפטי הערות רל' במזבח הקטרת טהיו מ
 מקטיירי בו מימנה בבקר ובשרב והווא היה מכוון
 לפטי הערות כמו טזכרנו במה טקדס' והקטרת
 אטר תטטה במתכונתה לז' תטטו לפס הריכוך
 בזה טיתהיה מזול' הסמטין ובזה היחס מההרכבה
 לא תטטו וזתה פי' אס לכונה טיתהיה קרטי' לז'
 לא טתטטו וזתה לפיכמכס ואחר זה ביאר טאס
 יטטה אותה להריח בה טיהוא בכרת ומולס אס ל'
 לא טטטה להריח בה כמו טטטאה למכרה לטכר'
 וזו להתלמד בה פטד וכך אס הריח בה ולא טטטה
 מינו חייב כרת כי לא יתחייב כרת כי אס מי ט'
 טיטטה במתכונת' להריח בה ומולס הזמנ' החכמי'
 מהטטותה מזול' הסמים בזה הזמנ' מההרכבה
 הנה טעלמה מימנו הסבה ומחטוב טיהכונה בזאת
 ההרכבה טהיה לה טוכר הריח כטיקטידן אותה
 ויראה לה עטן עב מוחט' להשיר על הכונה אשר
 בטבורה היתה הקטרת והנה היה מחוייב טיתהי'
 וזת ההרכבה מוגבלת באופן אחר מהאופטס
 ולו היתה באופן אחר היתה טופלת הטילה גס כן
 ומולס אמרנו טכבר היה מחוייב טיתהיה מוגבל'
 כי כל מה טהיה טטטה בזה המקו הטככ' היה רזון'
 טיהי' מוגבל לפיכס מעלותו הלא ת' א' כי האקטי'
 רבי המעלה ימכמו פעולותיהן יותר מוגבל' ער
 טיימכמו בפעולותיהם מה טכקרי' יותר משטמ'
 והאנטים הפחותים מאר תהיה רוב פעולותיהם
 בקרי' וכן העטן בטמכמו בכללו כי מה טהיה
 יותר טכבר היתה ההגבלה יותר טמיטות בו
 והמטיל' כי הבח' יותר אמתים כטתהי'
 פעולותיהם הטכטיות מוגבלות מהיממחים כי
 וזתה תמיכמו יממחים רביס מימין אחר יתחלפו
 תכלית החלוקה במספר עטפיהם ובורעס ולא
 ימכמו כמז זה החלוקה בבח' במספר אבריה ובמס'
 הולרות ומה טהיה יותר' אמת' בהגבלה טר ט'
 טיכלה העטן ל הגרמים הטמימי' טזון בטטטס
 דבר בקרי' אבל כל מה טבהס הוא מוגבל ומכוון
 כבר וקר זה הפירושוף במה טאחר הטככ' וכן
 טראה לטו בהרבה מהדברים אשר במקדט' הנה
 וטהיה הסבה באופן הגבלתס בזה הזמנ' כרי ט'
 טיהיה כל מה טיטטה בו מוגבל ומסדר מוולת
 סבה אחרת בזה ומולס תבוקט' כבה לעטין ההזמנ'
 לא להגבלה הנפלת בטטטין

בו הנתק אבל יריתי אותו במלאכה ויכח העגל
הזה בחורך הזמן טלח היה באופן סיהיה ראוי
לשבות אחריו ואולם מה שזכר במכנה תורה
שכבר התמנה על מהרן הנה הסבה בזה מפני
שהיה סבה מה להחטיאם ואעפ"י שהיתה כוונתו
טובה הנה זהו עב טרחה בהתרת לו הספקות
הוא נפלא מצד ומעיד לשיעור מכל יד ומכל
פנה ואחר שנשאל לכו זה טבא המלות וקצת
הדברים אשר במו בזאת הפרט כתובי באיכב
למים רל טענות הדברים נכתבו בלו הלוחות
ער מופ והנה מיכאל הכתיב מינו נמט בעצמותו
ואולם מה שהוא נמטע מיכר הטכפ הוא כותהיה
כתובה בזולת מלכות האדם ובזה המופך יבוא
כל המופתי כמו שב בו ממי וזכרנו כמה סקר
כי בוטטי מטה רל טעבר נתעכב טס יות מהזמן
אשר היה מנהגו להתבודד בו עם הכ"ת קום
עטה לכו להים הריכין בו טלסמוו סיהיה לו כח
העליו להגיד העתידות ער טתעמוד להם תמדות
מטה להנהיג ולהודיעם מה סיקרה להם ואמנם
ביאלו מינו זה להסתבכס באמונ מיכרי הטעסר
שהיו עוסין כוחות בזה המופ והיו חוסכי סיהי
להם כח עליון כמו שהתפרסם מהשעות בטענ
בו האנטי בעת ההיא ויכר אותו בחדט אחסוב
טלח עשה מהרן דפיס עגל להטליך בו הנהב
הנתק אבל עטה היורה בחרט כרי סילאטלס
כי אם בזמן ארוך ותקף טטלמה טמו אחריה
קפ' העס ועסו ממנה ליה וכאשר ראה מהרן רוע
לבב הטריר לעכבס עור והתחיל מלאכה אחרת
ובנה מוכח לפניו ויסר ברבבס כראוי סתעטה
כל וזאת המלאכה על ידו ולפי שהיה עוטה עיכמו
כומר לעו לכבוד ה' ית כרי טלח יסורו וזי יטראל
מאחריו נתן יי סכרו ועטמו כהן לפניו הו וזענו
כמו שח ול בואלה טמדות רבה פרט וזאת הקרב
אריך טטל לכך מלך טוחה דעתו עליו וטטל את
הכבודן לחתור את בית אביו ואמר לו פדרו גוגו
אל היגע עיכמו וק לי ואט חותר היכין פמלך
עליו אמר לו יודש אטי היוך היתה כונתך חייך
מיט מסליט בריחה על פליטין כלי אלא לך כך
בטעה טאמרו יטריל לאהרן עטה לכו להי אמר
פרדו טומי הנהב אמר להם וזי טהן חזני אעטה
אותו ומקריב לפניו והו לומטעסקו לא לעכבך
ער טיבא מטה אמר לו הסס ית' מהרן אטי יודש

היוך היתה כונתך חייך אטי מטליט פ לקרבנו
של בני אלה לך אמרו עור טס כוזאת הפרטיה
ויבך מוכח לפניו בקסו לבנות עמו ולא הנית
להם אמר להם הניחו לי שאני בושחו לפיכמי
טאין כבודו של מוכח סיבנהו אחר ומהרן
נתכוון מדי ואחר בדבר אמר ער טאני בוטהו
לפיכמי מטה יודר והנה אמר להם אהרן רג ליה
מחר לפעכס ער מחרת היום ההוא והס הטכיסו
בבקר וראו טאהרן בלתי מקריב לפניו וטודרוו
להצלות עולות ולהגיש כילמיס וזחכ אכלו וזתו
וקמו להשתחות לעגל ולקרא לפניו אלה ליהך
יטריל והנה קרא זה הענין טחוק סיהו יות ראוי
סיהי נעטה ער לעג וטחוק מסיח אל המעטי
סיעכו ברעת וביטוב לב וזה היה בין המדכטיס
מעט עלות מטה בהר וזו אמר הסס ית למטה
סירד להסיר יטריל מהרע טטטככו בטרס
סיונו כל יטריל ואמ' אכר השו"ת מוארץ מיכרי
כי המופתיס יעטה מותס הסס עי נביאו כמו
טביארנו בו ממי והנה עם קטה עורף הוא רל
טקטה לסו ממה טטטתכך בו לפי שהסר מהדבר
הופך ליו עורף ומטיס פניו להצכו יודש זה הענין
אל קטי השורף רל טיהו קטה להפך אל מה
טיטתכך בו וזיה חין לבטוח סיוכרו מזה הפוך
טיטטלו בו ושתה הניחה לי כבר ביארנו בר'
ממי סולדכקות ההטיגחה על הטובי יהי נסמרי
זוהביהס מהרעת הטטמות לבא עליהס כרי
סילא יקרה מזה יעור ודאג לויט הטוב המוטגת
ולוה אמרו ור ייחל מטה מלכר טאחזתו אדילו
רל טעטה עיכמו חולה ער הרע טדבר השו"ת
לפטות לשמו ומזה היכר נמולטו יטריל ובכלל
הנה חלותו פטי הטי' ית' טל זה יורה טכבר היה
קטה פעיטו אס יכלה ה' ית' יטריל בזה המופך
הטלח כי זה יורה לאנטיס סלחוק אהבתך
אותס עטית זה ושתה כמעט מהזמן אחר זה
תקכוף עליהס ותכלס הלא זה יביא האנטיס
לחטיב חסרון מה בחק הטי' ית' אס סכלות זיס
ער חס השיתנות ותהיה אותה בעיכמוך סבה אל
טתדחיק האנטיס מהאמנה כך וזה בלתי ראוי
בטס ית' כי הוא טס ביכירה באדם כל הכלים
טאפטד טיטיבוטו אל השלמות האנטיס וזו
הטיגת ה' ית' לפי מה טאפטד למה תהיה סבה אל
טיחויקו המיכריס בטענות טאמרו טאטה הוא

אם כלה ל...
לפיכמי מטה יודר
הנהב אמר להם
אחרי זה
הטכיסו

אשר בו נבא מהספקות ההם והנה הספק האחר
הוא שהוא בלתי ראוי שיאמין שיטתה הנביא
עץ חלילה לו מרטיע ואם אמרנו שהוא אהרן אחר
ר' שאיננו אחי משה הנה היה ראוי שיתבאר
זה בתורה לכבוד אהרן וכרי טול יקלו האנשים
בבטיית עץ מפני חטבם שאהרן אחי משה עשה
מזה עס מה שהתפרסם משלמותו והספק השני
שאנחנו לא מיאנו בזה עונט לאהרן אש' עטמה
והיה שיטיגהו עונט נפלא אבל מיאנו ששמו
הס' ית' כהן גדול לעבוד לפניו והספק השלישי
הוא שכבר יראה מדברי אהרן למשה שהוא
התנצל על עני המעשה ההו' ולא טראה ממאמר
התנצלותו' אס' לא נאמר שהוא במה שאמר
ויבא העגל הזה רל מעיכמו ואס' היה הדבר
כן הנה התנצל ברברי טקף כי הוא יר אוחו
בחרט וזה בלתי ראוי שיאמין ועוד שאס' היה
הענין כן היה ראוי שיכחיסהו משה כי הוא היה
סביא וירע איך היה הענין וזה הפך מה שטראה
מזה המאמר כי לא ראינו שיהטיב משה דבר על
דברי אהרן והנה אלו הספקות יותרו לפי מה
שאמר והוא כי הנביא כאשר ראה את העס שהו'
ברכ' וירע שאס' יוכיחם על זה לא יקבלו דבריו
אבל ימיתוהו ויבא להדיסה נפלא' באופ' שיאבדו
כלס חטיב שאין לו המלט מזה הדש ולא יכילס
ממנו אלא כשיראה עיכמו שהוא מסכים עמהם
והתחכס להאריך הענין כפי מה שיוכל עד אשר
יבא משה ואו' יטכר' בר לחזוק מדרגתו לא יגלו
לענות דבר כנגדו וטאל מהס תזלה הנזמים
אשר באוני נטיהס בניהס ובנותיהס להרחיק
הענין כפי היכולת כי הנטיס והקשניס יקסיה
להס לעזוב תכטיטיהס ולח' יפותו בזה אלו
בזמן ארוך וכאשר ראה סהס הסכימו על זה
עשה מהנהב ההו' תמונת עגל ולא עשה ממנו
תמונת טלה לכ' מרס טול יכובו אל האמונה
הנפסרת שיכמו ממנה כי במעט מעט יתכן
שיכובו אל האמונה ההו' אשר התחכס הסס
ית' להעתיקס ממנה בפנין פסח מיכרי' כמו שבי'
סס ולפי שהמזל העולה אחר טלה הוא טור
התחכס אהרן לעשות תמונת טור כדי שיבטחו
בו יותר ויאמינו שהוא מסכים להס כאלו יאמר
שהטעות היה למיכריס בתתס הממכילה למזל
טלה כי היו למזל הבו אחריו והו' טור

וכאשר ראה שערין לא בא משה יר אוחו בחרט
כרי שתתעכב המלאכה זמן ארוך באופן שיבא
משה קודם הסלמה וידמה שהוא
אמ' להס כזאת המלאכה איך ראוי שתעשה כי אס'
שי' הסלס שיבאומה כי היא מלאכה נכבדת מאד
וכאשר ראה שכבר נסלמה המלאכה יצריך לא
בא משה אן התחכס להאריך הענין עוד וכנה מ'
מזבח לפני העגל וכאשר נסלמה מלאכתו ופרי'
לא בא משה התחכס להאריך הענין עד מחרת
היום ההו' ולזה אמרו חג' ל"י מחר והס השכימו
בבקר והעלו טורו וזכחו טולמיס ועשו מן העגל
לזה וידמה שאנטיס מפטי המספר טנו אחריו
שכבר תראה טול נפלא מהעס כי אס' כג' לפי איש
כאשר רנו התושיס אחריו להריגה וסבת מיפוט
התושיס אחריו היתה רמותס כלס העשות אוחו
שי' אהרן והיותו יר אוחו בחרט זמן ארוך וזה
ממה שיירס בלב המביניס מהס שמי אפסרי ס'
טיהיה לתמונה ההו' כח ל"ה פי היא עשויה ביד
אדם והו' אשר יביד אותה בחרט והפריד ממנה
קצת המתכת כרי שתטולס לזכרה ההו' יורה ט'
טריטה ואולס אפסרי שיטשה בזה מ' טול יראה
העשות היכירה פי אדם ולזה אמר יטשה לגטת
עוברי העס' לי המסוכן תרומ' עץ לא ירקב יבחר
ואמר עוד למעשה ידיו יסתחוו לאשר טכח
אזכבנותיו כי הוא רחוק שיטש' האדם ויתן לזה
למה טראה שהוא נעשה פי אדם כי האדם הוא
קודם במעלה למלאכה הנעשית פי' ומחשוב כי
אחר שבא משה בתוך הענין ועמר טס טי ימיס
אן ג' פחר העס טיהיה משה מת ובקשו מאהרן
מה שיבקשו כי לא היה ירע להס שיעמוד טה מ'
יוס וידמה סגס אהרן לא ירע כמה יעמווי טיס מ'
משה ואולס היה ירע כי הוא היה עומד טיס לקב'
מיצית התורה ולזה התחכס להטבית המלאכה ב'
בזה האופן כפי היכולת ולא היה בידו להתרצל
מהמלאכה כרי שתתעכב זמן ארוך שאס' יראו זה
יכירו שאיננו מסכים טמהס ויפול במה טהיה
בורח ממנו ולזה התנצל אהרן ואמ' למשה מזה
ירצת את העס כי ברע הוא אומר להס למי זהב
התפרקו רל' שיתפרקו הנזמים אשר באוניה כרי
שיקסה זה בשני רובס ותככות המלאכה כי
הנטיס והקשניס יקסיה להס לעזוב תכטיטיהס'
ואס' לכהו בוס להתיכו ולא פכיתו רפוס להס' ל'

אלי ויכיה אותה שיעברו ויטובו מיטעו לטעור
 לראות מי טעה אחרי העגל והוא מה שאמר מי
 לה אלי ויכיה אותה שיהרגוהו אנפי שיהיה
 אחיהם או דביהם או קרוביהם ולא ימלט איש
 מהם וזהו אמרו מלאו ידכם איש בבטו ובאחייו
 ולפי שהזכיר להזכיר בזה המקום שלא ימנעם
 מעשות מיטעו היות החוטא בניהם או אחיהם
 הנה מפטר בטלמוד מזה שאין הדיין דין קרובו
 ואחרי שנטלם זה הוריש להם מטה שהם חטאו
 חטואה גרמלה במה שהשיאם לבס לעבוד עו'
 ושהוא יבקש מהטעם ית לכפר על חטאתם והנה
 אמר לטעם ית להראות חונק הפעולותו על הרע
 המגיע ליסריל שיטא חטאת יסריל או ימיתהו
 כי הוא היה בוחר מותו מחייו אם לא יטא הטעם
 ית חטאתם כי זה האופן אשר בו ינטלו הרעים
 מהרע בעבור הטגחתה על הטוכים מוטוכר
 במה שיקדם והנה הספר שכתב הטעם הוא
 המציאות בכללו כי הוא עלול ממינו ולזה היה
 אמרו מהני נא מספרך אשר כתבת כאלו אמר
 קח נא את נפטי והמסיל זה המציאות לספר
 כי נמו שהספר יורה על היסור אשר ממינו היה
 מציאותו כן הנמצא המוחשי מורה על נמוס
 העולם המוטכר אשר הוא איכל הבס כממינו
 היה מציאות הנמצא המוחשי והנה תיתה
 נטובות הטעם למטה שלא יטא חטאת אכל ימחה
 מיטעו מי אשר חטא לו והם הנטמרים מהאנטי
 מיטעו אחרי העגל שלא רטא אותם בני לוי והם
 אשר לא היה להם עדים והתראה שלא היה להם
 רעות להמיתם ומיטעו ירוכות הארץ כטכבשתי
 לאבות שומקן אותם לורעם ונחלו לעולם כמו
 כזכרת הנה יתיה בזה האופן שמתה תנחה העם
 לארץ ההיא הנה מלאכי ילך לפניך והוא אשר
 ממנו תהיה ההטגחה הכוללת כאלו תאמר
 מהשועט מהגרמים הסמיים פי זה גם כן יקרא
 מלאך ומולם ההטגחה הפרטית אשר תהיה מיכר
 הרבקות בהסם לא תרבק בהם זה וזה היה סבה
 שבזם שקרי משקד עליהם חטאת דל בשת היחנם
 נכונים לבא עליהם רע מיכר המערכת כאמרו לי
 נקס וטלם לבת תמוטי דגלם או יהיה הדיין
 בומרו הנה מלאכי ילך לפניך מה שסודר ליסריל
 מהטגחה מפני האבות כמו שבארנו זה הענין
 בו ממי וזה הביאור יהיה יותר נכון אם היה כולל

הגיש הקץ כמו שראוה מדברינו במה שיקדם
 והנה נגף הטעם העם שהיו סבה לפשות העגל
 טעשה והרץ והם האנטיים הנטמרים מהתפיס
 אחריו ואחשוב שזאת המגפה היתה בלו הימים
 שהתנפל בהם מטה לפני יי שיטא חטאתם והם
 היו ארבעים יום כמו שזכר בפרשת והיה עקב
 וכבר טבה זאת הנבואה במאמר יותר מבואר
 ואמר אליו הטעם לך עלה מזהאתה ויסראל אל
 ארץ כנען טכטכשתי לאבותיה שהיא ארץ חלב
 ודבש ומנה היכר לבד ירשו הארץ כי אינם
 ראויים לזה מיכר עינמם וטלחתי לפניך מלאך
 והוא מה שסודר ליסריל מההטגחה מפני האבו'
 ואגרס האומות ההם כי לא משלה בקרבך שתרבק
 הטגחתי בכס מיכר עינמכם כי אתם קטיה עורף
 ליטאת מהרעות הנפסרות טגרותם בהם וזם יהיו
 עיני בכס הנה וכלה אתכם כאשר תמרו את פי
 בזה האופן וכאשר טמינו העם הדבר הרע הזה
 והוא סוד הטגחת הטעם ית מהם התאבלו על מה
 שטפקר מהם ולא שיתו איש עריו עליו אחשוב
 שהריכון בזה הענין שנתן להם במתן תורה והוא
 הנימוס התורני שהוא עדי וטלמות למי שיהנהג
 בו וכבר ביאר זה הענין אחר זה ואמר שהם
 התנחלו הערי שהיה להם מהר חורב וכל הסירו
 יכוארם מתחת עיל התורה והסבה היתה כי כבר
 הובטחו בקבולם התורה שהטגחת הטעם תרבק
 בהם מפני התורה כמו שיקדם וכאשר ראו שטפקר
 מהם זה התכלית רמו שאין תושלת להם בתורה
 וזה היה מרי כפי ולזה אמר יי אל מטה אתם טס
 קשי עורף חלא וטכילו ליטאת מרהוטיכם הנפסרות
 אשר גרלתם עליהם וזו היא סבה שאם
 מעלה בקרבך זמן מוטטי יסיגך הכליון מפני
 העונט שאביא עליכם על מרותיכם פי ושתה
 הוספת לחטוא להוידר עריך מעליך הנה מרעה
 מה מעשה לך אמרו ול ביחלה שמת רבה מהו
 עריך רבי טמינו בן יחוד כלי הוין טיטקן להם
 הק' ב' וטם המפורס חקוק עליו ומטה יקח את
 האהל כיון שראה מטה מתנה טובה שהיה בידם
 אברו אותה מיד כעם עליהם וזן ספק שזאת
 המתנה טטתנה להם מיחורב היא התורה וזן ספק
 טטם המפורס חקוק עליה כי היא תיטירנו אל
 הטגתו ית והנה יהיה הורר מקור וזן ראוי
 שיהיה יחוי טכבר וטכר שלא שיתו איש עריו עלי

הלוה העושה הרעות כי הם כסירי און שתכלס
במרבר יאמרו ברעה הויכאס להרוג אותם
בהרים ולכלותם מעל פני הארמה כי כבר היה
ואומר פרעה ליסריל ראו כי רעה נגד פניכם
תהיה אתה סבה אל טיחויקו האנטים בטעותם
יבצר מהם הטלמות אסירי נבראו בעבורו וכוד
לאברהם ליכח וליסריל עבדיך טיהו רבקים
בך ולרבקותם בך יערת טיהו ורעם מוטגחים
באופן טירבו רבוי נפלא וינחלו הארץ הנבחרת
כרי טיגישו אל הטלמות ואם יעתקו מהרבוי
אסירי הגישו אליו בוסן ארוך אל המיעוט הנפלא
עד סלח יטאר מורעם כי אט בית אחד אין יתכן
שתכלס להם מה טיערת הלא כטיסוכו לרבות
יתכן שתכעוס עליהם על דבר אחר תשוב וללות
ובכלל אס הם ראויס לכליה מיצר עיכמס ראוי
טתחמו עליהם מיצר רבקות הטגחתך על האבות
הנבחרים והנה וזאת התפלה היתה סבה אל
טיחת הטס על הרעה אסירי רבר לפכות לעמו
ולא הסכים ללותם מפני טיהיה הענין קטה
בטיי מטה והוא מבואר כי מטה לא בקטן בכל
דבריו אלה אלא סלח יכלס ולזה נטאר קטף על
יסריל להביא עליהם רע באופן אחר ומפני זה
הוכרח מטה לשוב אל הטס ית טיכח חטואתם
כמו טטוכר אחר זה ואחר טיהטיג מטה מהטי ית
טילח יכלס פנה וירד מן ההר כמו טימיהו ה' ית
והטתרל לתקן את אסירי עותו בכל הפני טאפטר
כרי טיוכל אחר זה להטיג מהטס ית טיכח
חטואתם כי לא יתכן טיכח חטואתם בעת היותם
מיחויקים בו לוחות כתובים מטיי עבריהם
אזרו ויל טיהכתיבה היתה תקוקה בויגן טיהיה
החקק עובר אל העבר הטני ולזה אמרו מס
וסמך טבלוחות כנס היו עומדים וזה דרך רדס
ולפי הפטיט יראה טיהיה הכתב בהס מטיי
עבריהם פטיס אחר לא טיעבור הכתב טביצר
האחר אל העבר הטני כי לא ירבק אל הכתיבה
במה טיעבור ממנו אל העבר כי כבר תהיינה
בו האותיות הפכות וזה מבואר בטפסו והלוחות
מעטה להיס המה רל סלח היתה תמונת הלוחות
נעשת במלאכה על יד אדם אבל היה חרוטה מה
ית על דרך המופת והמופת היה חרוט הדבר
בוולת סבותיו וכן היה חרוטן נכתב בהן מהטס
ית על דרך מופת ולא היה חרוטן על ידי אדם

חרות רל רטוס ברעה טאטר היה העס מריש
ומגביה קולו קול ענות גבור הו הקול טימחרטי
אנטי המלחמה כטיהס מטיכחיס קול ענות אנטי
טומט רל הגבהת הקול על דרך לעג וטיחוק
והנה הטליך מטה מידין הלוחות וכבר אוקן
בראותו זה הענין לפי טיהלוחות לא נטנו אלא
להכניס יסריל בברית עם הטס יתפלה טיקיימו
התורה והס הפרו הברית בעברס עו' כי ההורחה
בעו' היא כפירה בכל התורה כי סלח אמין כטיס
ית לא תפול האמונה במיכות התוריות אסירי
ימוה בהס ולקח העגל וטרפו וטחן הפסדף עד
אסירי רק ויור על פני המיס והטיקה מהמיס ההס
בטי יסריל לפרסם להס טאין כח הילחות לוחת
האמונה וטיגס רע בעבודתה ובהטיחתה
טיגס ההמלט מהרע הנגדור עליהס וכבר אמר
מטה למהרן מה עטה לך העס הזה כי סכת
להביא אליו חטאה גדולה וזה לאות כי אהרן לא
חטא בזה המעטה טאס היה אהרן חוטא בזה
היה דמוי טיגנהו מטה תחלה על החטא שטמו
וכבר התניסל אהרן סהוא עטה לעכבס עד
טיכח מטה כרי סלח יחטמו ועטה גכ העגל
באופן סלח היה דמוי טיטעו בו כמו טבארט
במה טקדס מרבוינו ולזה אמר ויכח העגל הנה
רל לא היה דמוי טיטעו בו פריש הוא רל מוטכות
ומבוטל ממחטבותו וכמוהו ואל תפדו רל סלח
תבטלו המוסר ותטביתוהו וכן גדל פרע רל
הטבתת מלכה הגלגל וטבלה מהטיטר לטימיה
הוא מקוד מטימך ועפניו להמטיט כטיס מוני
טימך מטהו ועמה טמך רבר טיהריון בו
מעט בקמיהס רל באנטים טהיו קמיס על
אהרן לבקס ממנו טיעטה להס להיס אסירי ילכו
לפטיהס והנה ענין זה הפסוק הוא טיכבר ראה
מטה את העס כי כבר היתה טונתם יתת רעה
פמה טיכח לפעל ממעטיהס כי טבטולה
מחטכותס בסבת מה טעשה אהרן ולכב
המלאכה ולפרסס טאין תועלת במה טהיה עוכה
כמו טביארט במה טקדס ובזה האופן המטיט
הקמי' אליו טהיו מעוררי' על עטיי ואת הימרה
ולא היו טועים אחדיה וולתי אנטים מעטיס
ביחס כל המחנה ולזה קבל מטה התניסלות
אהרן וחסף אליו האנטים הנטמעים לך יתר
סלח טעו אחרי העגל והוא מה טאמר מי רלי

ירצתיך כפי רל' הנה פריית והי' הידיעה אשר
 בעבורה דבקה ההסגרה הפרטית בו פט ילכו
 רל' הסגרותי וכן אם אין פטך הילכיס או יהיה
 הדיכון בפני ופטך השכילים הנפרדים שהם אוכל
 פני ל' לעינים מעלתם וכן לא תוכל לראות פני
 ופני לא ירוח הנה מקום אתי רל' אפ' ט' לא תוכל
 לראו פני הנה תוכל להסיג מדרג' מה ממיציאותי
 ושיכותי ואת כפי רל' טאהיה מסכך בענני כרי ט' לא
 תראה עימותי וכן והסידותי ואת כפי וראית את
 מחורי רל' הנמיצאות כהם מחורי העלולות ממני
 ובהסיגך ואתם תסיג מדרגה מה ממיציאותי
 כמו שבא בה' ממי' ט' ט' ט' רל' מוחל ט' והוא
 מה ט' ט' ט' במזיד ופטיע הוא הנעטיה ער' מדר
 וחטאה הוא מה ט' ט' ט' כ' ע' ט' ט' ט'
 הוא קבלתי בפרוט זה הפסוק מהרב ארזי וקני
 ר' ל' הכהן כי מטה אמר מפני ט' הט' הנה הוא
 קטיה להפך מורה חל מה ט' ט' ט' ט' הט' אס
 תסלח לעוונתי ולחטאותי ער ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 תנחלם לעולם כי הם קטי עורף ולא יסירו מציאת
 האמונה האמיתית כטי' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 והוא נאות מאד לפי ה' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 בפי רשאה ט' ט' כי חטאתי לך רל' אט' מבקש
 ממך רפואה לנפשי כי היא צריכה רפואה כי
 חטאתי לך יתזכר רל' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 רחם וזכר כי או הוא קרוט לא אם היה ט' ט' ט'
 יחמור ויט' את ירצך רל' כ' אופ' ט' ט' ט' ט' ט'
 מותה כ' ט' ט' לרגל קרן ט' ט' ט' ט' ט'
 מעטין הנהיר כמו וקדטים מידו לו והריצין בזה
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 דב' ע' הט' הט' הט' הט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 הפור ט' הוא מסך מבריל רל' החמר ער ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 בדברים הגופיים ולפי ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 על הצורה המטיל החומר לעוד הפנים כי הוא
 מחייה ומסך ליצורה האט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 כמו ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 הרצון בו ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ער ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 הפלא כי לט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ההתבודדי בט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 היה קטיה וט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 פליז כי אט' בקוסי ובהסתדלות וכבר מיצאנו

בו חטאתם אך לא תרבה בהם הטגחות הפרטיות
 פן יכלם כחטור יחטמו לו כי יביא עליהם רע
 מל' חטור יאהב על ט' התוחכת כמו שבארנו בר'
 ממי' ובבארנו לספר חוב והם ימלטו מזה הרע
 כמו שבקט מטיה אך הרע ט' יקרה מ' המערכת
 יבואם כמו ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 חטאתם ורזה לא ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 בלתי ראוי האדם ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 הטגחות ט' ביט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 אכל ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 הטגחות ה' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

התועלת

ה' הוא במדות והוא ט' ט' ט'
 ל' ארס כטי' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ויה יבואהו חל ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 אמר מטה כ' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 חטא וגו וזה כי מטה היה אמר חל' הדברים
 בעבור יט' ויה ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 קרוב חל' הט' יותר מהם

התיעלת

ה' הוא להוריע ט' ט' ט'
 ההסגרה הלהי' הפרטית
 הוא רע ט' ורזה יהיה הרבה ב' ט' ט' ט'
 ורזה אמר ויט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 מה ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

התועלת

ה' הוא להורי' ט' ט' ט'
 מטה בט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ורזה אמר ויט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 חרוט חכמה מהחכמות בט' ט' ט' ט' ט' ט'
 חלקיה

ויאמר משה

חל' רזה וט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

באור המלות

ואין יישיה אותם שיורידוהו מעליהם ואין ראוי
שיהיה זה הערי כפטיטו כי לא ארע אין יתכן
שייחס אל הר חורב ולזה התעוררנו לבואר אותו
בזה האופן והנה קרא התורה ערי ולפי שאינו
נימוס מוכרח יהיה ראוי שיקובל

אבל היא נימוס שהיא
בנימוסותו בתכלית היופי והתקון והשלמות עד
שיראוי שימסך האדם אחריו מיצר עיניו וכאשר
רצה משה לישראל נזופים לפני ה' ית' נהג עמהם
בנדיפה והרחיק מהם עד יכנעו לבס וישנו
אל ה' ית' וסם נתפרסם לה אמתת הגנות הנבואה
למשה כי עמור העטן היה יורד באהל לעיניהם
טרם באו ית' וכבר ישרל בכללם מרדניהם
ושובו אל ה' ית' ולזה ספר כי כל העטן קם בראותם
עמור העטן יורד והסתחוו מיט פתח אהל וספר
גם שכל העם היו מכבדים משה נבואו ודבר
אל משה פניו אל פניו כאשר ידבר מיט אל
רשהו אחסוב טלחונק מדרגתו בנבואה היתה
מגבת אליו הנבואה בהקיץ ולזה היה במדרגה
מהנבואה שאמ' עמדו ואסמעה מה יישיה לם
כאשר ידבר מיט אל רשהו ולזה היתה נבואתו ברב'
סתים אבל היתה מפורטת כמו שידבר מיט אל
רשהו בלסון מבואר וזה כלל לעינים מדרגתו
בנבואה כבר בארנו הסבה בב' ממי' ומיטרתו
יהושע בן נון מיטרת טלח היה סר מתוך האהל
אבל היה מתבונן תמיד במה טלחרתו משה

ואמנם זכר זה בזה המקום לבואר טלח נתרחק
משה מיהושע בהתרחקו מישראל כל חטא העגל
והנה טקידת יהושע באהל משה היה סבה אל
שיגיש לו מהשלמות באופן שהיה נבואו והנחיל
לישראל את הארץ והנה פרטנו נער מיטרת כטע'
גחיו נערו והמזהו רבי בלסוננו ואול התועלות
העגים מזה הספור הנה הדמיון הוא ברעות
והוא לפרס עטן המופתי אשר יעשה אותן ה' ית'
שי נבואו עד שכבר עמר הנבוא מ' יוס' ומ לילה
בזול אכילה ושתיה והיה יס' לוחות בלתי טעמו'
שי אדם והיו עטרת הדברות כתובים בהם לא עי'
אדם והיה מיטאות ער מיטתוה כלו היה מוס'
להם אמות בעטן המורה שהיא מה'

התועלת הב' הוא לפרסם רוע תכונת
ישראל ושהם לא היו מיצר
ענינם ראויים אל טרבת בהם ההשגחה הלהית

בזה האופן שדבקה בהם אבל היתה ההשגחה
בהם מיצר האבות כמו שאמר במה טקידם ולזה
אמ' משה ערליהם בהתפירלו לט' ית' זכור לאברהם
ולייצחק ולישראל עברך וזה כלל ממה שיורה
שההשגחה שתרבת בטובים תמשך לרוע באופן
כולל כמו שבארנו בו' ממי'

התועלת הג' הוא במדות והוא כי
האדם כשיראה כוננת
האנשים לעשות רע ורע טאם יוכיחם על זה לא
יקבלו ממנו הנה ראוי לו שיראה להם שהוא
מסכים עמהם ואז יוכל להתחכם למנו' הרע ההו'
בכל הפנים שאפשר כי הם יבטחו בו ויחשבו
שהוא מסכים עמהם וזה מהתחבולות הטובות
שיעשו האנשי' למנוע הרע מאוהביהם וזה טיהם
יראו טיהם מסכימי' להרע להם עם האנשי' הקמי'
עליהם ובזה האופן ייכלם ולזה תמצא כי מהרן
כסידע טלח יטמנו לו ישראל אס יוחיכ' על עטו'
הלחים שבקטו ממנו הרעה עיניו מסכים עמה'
והתחכם בכל הפנים שאפשר למנוע מהם הפושל
ההוא כמו שיבארנו ואמנם כעס ערלי ה' ית' וזמר
להטיחו עם ישראל לעינים החטא בזה כי ראוי
שימסר בו האד' עיניו בו להריגה ולזה היה ראוי
שייחס ויהיה מה שיהיה כי אין ראוי שיראה
האדם שייסיים בזה הפושל המגונה בסוס פנים
עם שהוא היה סבה מה להחטיאם ולפי טכונתו
היתה טובה טק' ה' טכרו ושימיהו כג'

התועלת הד' הנה ברעות והוא להודי'
שיכב' ימלטו מהרע אוהבי'
המיט הטוב כדי טלח יקרה לו יצער וכאב לב'
ולזה ייחס יי' על הרע אשר דבר לעשות י' עמו
כשיראה שהיה הדבר קטנה למשה ומפני זה הרע'
גם משה לט' ית' שיקשה כשיטו מאר אס לא יט'
חטא ישרל עד ס' הוא יבחר מותו מחיו'
הה' הוא במדות והוא שיוין

התועלת ראוי לחדם שיבדק מחילת
העון בעוד שבפיל העון מחזיק בו לזה לאבקט'
משה מה ית' שיטא חטאת ישראל אס לא אחר
השחתת העגל והריגת הטופים אחריו אלא קבל
ה' ית' דבריו אך אמר שהוא ימחה מספור מי'
אשר חטאו לו ונגף הנבואים מהתופים אחר'
העגל והבטיח משה טלח תעורר מהם מפני זה
העון ירוטת הארץ וזה הוא האופן אשר יטא בו

בעינינו כמו זה הענין בהתבודד העיוני ובפרט
 בתקנת הענינים הנמוקים אשר יריעתם חסוק'
 מאד רל סלח טלפנו על עינינו בהפרדת זה
 ההתבודדו אשרו בעת האכילה והכתייה והרבוד
 ברבריט ההמוני עם זולתנו אבל היה יכולנו
 נוטה תמיד אל העיוני ההם וזה ממה שהעמידנו
 על הבנת זה המאמר אשר שיהתברר בין סני
 המינים הלו מההתבודדות היה נפלא ריבני
 שההתבודדות אשר בו תכלס הנבונה הונו יותר
 קטה ויותר נפלא מאד לא שילעכס מדרגת מטה
 בטבחה היתה מדרגתו בענין זה ההתבודדות
 החלוש כפי מדרגתו או יותר מזה

ביאור רברי אלו הפרשיות

אמר מטה אל ראה חתה אומר לי העל את
 העם הזה אל הארץ אשר נטבעתי לתת להם
 ואתה לא הודעתני את אשר תכל עמי ממלכותי
 להטחיל ישר את הארץ ולזה לא ידעתי אם יספיק
 לי זה אם לא ואמנע אומר זה כי אם היה המלאך
 השכל השיכל יספיק לו וזה מבואר למי שעיין
 ברבריט ברובו ממי וגם כן הנה אתה אומרת
 שידעת אותי בטע ומיכתי חן בעיניך באופן
 שיתרבק הסגחתך בי ועתה אטיל ממך אם
 מיכתי חן בעיניך תסגיח בי להודיעני ררכי
 הסגחת בטמיאנו ובוה ארע פטימותך כי הפעולה
 מורה על הפעול וממנה עומד הארס על אמתת
 טימות הסס ית לפי מה שאפסר כמו שבארנו
 בחמיטי ממי והנה יריעתי איתך תהיה סנה
 טאמיכ חן בעיניך יותר ממה טאמי מוכח
 שנה כי הסגחת הסס ית תרבק יותר באשר
 ירעהו יריעה יותר סלמה כמו שבארנו בר ממי
 ואטיל ממך עוד סתראה כי הגוי הזה לבדו הוא
 שמו ולזה רחמי סתחמול עליהם ותרבק
 הסגחתך בהם ובמה התשובה למטה על הענין
 הראשון פני ילכו ממך להסגיח בך והטיחותי
 לך מכל דבר רע סיהיה נכון לבא עליך ונתבאר
 מזה המאמר כי למטה לבדו תהיה ההסגחה
 הלהית הפרטית ולזה הסיב מטה אם אין פניך
 הולכים עם יסדיל אל תשלטו מזה פן יהיה
 מטרה למקרה הזמן ובמה יודע אפה כי מיכתי
 חן בעיניך מני ועמך הלא בלכתך ממנו וזה

יהיה ההברר אשר יהיה בינינו ובין שאר העמים
 אך אם לא תלך עמי יאמרו כי טוא עבוד להם
 כי לא תרבק ביסדיל הסגחה לזה ית יותר מוכח
 האומות ולא באתהו תשובה בזה מה ית כי הו
 ישראל בלתי ראויס לכמו ואת ההסגחה והיא לא
 תהיה כי אם לראוי כמו שאמר רחמי את אשר
 אחון כמו סיתבאר אחר זה ואמנע הסיג מטה
 זה הענין בסוף כמו סיתבאר בזה הספור וזה
 אמנע היה כשהיסדיל הסס ית את ישראל סיהיו
 ראויס לכמו ואת ההסגחה כמו שאמר הנה
 אטכי כורת ברית בין ובישע לפי מה שבאר
 ועל הענין הסני סטאל מטה והוא סיודיעהו
 הסס ית דרכיו בזה לו התשובה גם את הרבר
 הנה אשר רברת אפסה רפה לומר להודיעך
 דרכי כי מיכתי חן בעיני וארפך בטס כמן
 סוכרת סס סאלת ממני ואת הסולה וכאשר
 ראה מטה טיהסס הסס ית להודיעני דרכי
 טאל ממנו סיראהו כבורו ומדרגתו במימותה
 ואמר אליו הסס ית אטני ועביר כל טובי על
 פניך והס הנמיכאות המיכחות הסופנות ממני
 טיטי בהם מהטוב והסילמות בתלית מה
 טאפטיר או יהיה הריסון בזה יהונו יותר נכון
 אטני ועביר כל טוב דרכי הסגחתי בטמיכאות על
 פניך במדמה הנבאה כסאודיעך הררכיס אשר
 אטני מטגיח בהם בטמיכאות והוא מה שאמר לי
 רחוס וחנוך ואקדח בטס לי לפניך במדמה
 הנבאה כסאודיעך זה הטמוס המסידר ממני

ומה תבין ענין הסגחתי בטמיכאות ותבין מזה
 כי מה סחטתי כבר אחרון במה ספתיר ומה
 סררמתי כבר ארחס במה סעתידי ואי בטימוני
 טטי לחון סתה ולרחס מה סלח היה טטה ו
 לה ית יונן וסרחס וזה אמית בלי ספק כי הש לא
 תרבק הסגחתו הפרטי בזה האיש הרמוז הרב
 בו מיכר טהונו זה האיש הרמוז אבל תרבק ככל
 מיס סיהיה במדרגתו מהיכחית בו כמו סיהתב'
 בר ממי ולזה אין ראוי לסאל ממנו ההסגחה
 הסגחתו הפרטית במי טהונו בלתי ראוי לה וכל
 מה שטיל לראות כבודי במה התשובת לו לא
 תוכל לראות אית פני כי אי כח בארס להטיג או
 מהטכלי הסגחתי כס טיסיג איתו כמו סביב
 ממי כי לא יתכן סיראטי הארס ולא טיוסתי רל
 טאפי אח מהטכליס הנפרדים לא יטיגוהו כמו

וראוה כל העם ויכבדוהו ויבדדוהו
 כבודו כי לא תרבה הטהרה
 בנביא ויהי רוחו רחוק
 ויהי רוחו רחוק ויהי רוחו רחוק
 המרחיקות לעבור עו' לפי שכבר נכסלו בפניו וכו'
 עכ' זה קצת המצוות של הנוראו הנפלאות שעשה
 ה' לישראל ביציאת מצרים ובמתן תורה כדי
 שיוכרו ענינם וירדפו לרשת את י' וללכת אחריו
 והם חג המצות וענין הבכורות וטיבת טבת כי
 היו ג' זכר יציאת מצרים כמו שזכר בפרשת
 ואתחנן וחג הטיבות הוא זכר למתן תורה שהיה
 בענינו מהפלא מה שיפלא מאד וחג הכוכו ג' זכר
 ויציאת מצרים כמו שזכר כי בככות הוטבת
 את בני ישראל וגו' וזכר עם זה ענין הראיה לפני ה'
 ט' פ' פ' פ' בטה והחגיגה ט' כי בנה תתיסר
 בלבם יותר האמונה בש' ית ולא יסורו מאחריו
 לפי שכבר יגדלו בזאת האמונה תמיד ולא יתכן
 שתכח מהם וזכר עם זה ענין הבאת הבכור כי
 היו ג' משיר על מיצאות ה' ית וטיב הדברים
 ג' וי' פ' ו' זה היה לו המצות כלם מיטירות
 לעבודת ה' ית ומדחיקת משבור זולתו ולוואת
 הסבה נזכרו בזה המקום משפט מה שיכסלו בו
 יסדאל מענין העגל ומולס מה שהיה מלבטל
 ג' בחלב ומזו הוא ג' לואת הסבה בעינה וכבר
 ביארני ענינו לפירוטינו לואת הפרטיה בפר' וילה
 המעטטים ושם התבאר כל המצות שיזכר אותם
 בזה המקום ולזה לא נכטרך לכפול בזה המאמר
 ומנס נבאר מה שנתחדש בזה המקום מה ט' לוא
 נוכ' ט' כי לוא תכתחווה ליל אחר כי י' קנא ט' זכר
 כבר קדמה זאת המורה בדבור לא יהיה לך וט' ט'
 ביארנוהו פן תברחת ברית ליוטב המדך ולואת
 תהרגם ויעברו עו' ויהיה זה סבה אל שיבחומוך
 לעבור עו' כחכר תפוחה להתערב עמהם מדרגה
 אחר מדרגה וזה כחכר יהיה הס' ל' בינך וביניהם
 לוא תסמר מלאכול עמהם מהזבחים ט' זבחים
 ליה' הם וזה יבוא וזאת בקלות לעבור ליה' הם
 ועוד שכחכר יהיה הס' ל' בינך לביניהם וז' לוא
 תסמר מלאכול עמה ימ' מזה הענין ל' שתחת'
 עמהן ויבואן זה בקלות לב' לוא ליה' הם כי המדס
 בקיות יפוחה אל מה שתסיתהו בו אסתר והנה
 בזה המורה בענין החתנות בתורה כמו שיבא

להרחיק מעבור עו' - ליה' מסכה לא תעשה לך
 הנה נכללה זאת המורה בדבור לא יהיה לך
 מלהים אחרים על פני במה נאמר לא תעשה לך
 פסל וכל תמונה וזכר בזה המקום מסכה בעבור
 העגל שהיה ליה' מסכה ולא יראו פני רקס ט' ב' אל
 מה נאמר את חג המצות תסמור ומולס המטיך
 המאמר בענין הבכורות כי הם ג' זכר ויציאת מ'
 מצרים להזכיר ענין מכת בכורו שהיתה בתכלית
 הפ' א' כמו שיקרס ואחר זה הט' ל' הענין בחג
 המצות ואמר ט' בבואנו לחוג את חג המצות לא
 יראו פני ה' ית רקס אבל נחריב ט' קרבן ט' יה'
 כלו ל' ית והוא הנקרא עולת ראיה וכבר זכרנו
 ענינו במה שיקרס וביום הטיביעי תיבות בחו' ט'
 ובקציר תיבות אחלי אמר זה כי אחלי ט' טוב כי
 בעת ההכרח ט' רחה ט' ל' עבודת האדמה
 לפי שבטענה חיי הנפש ונחרוט בטבת בעתה
 החריט ונקצר בטבת בעת הקציר ולזה הוזכרנו
 מזה וראוי שתדע ט' ט' קצירה שהיא רוחה
 טבת והיא קצירת העמר וכבר אפסר ט' ל' מוד זה
 מזה המקום כי חריט וקציר הם ט' מות פלו על
 כללות הקצירה והחריטה ט' ט' ר' ט' ט' ט'
 מצוה ולא יפול ט' קציר על המשט ט' קציר וזאת
 בעת מה בדרך המצוה ולזה אמרו ז' ל' מה חריטה
 רשות אף הקצירה רשות יבא קציר העמר וכבר
 אפסר ט' ל' מוד זה הענין ממקום אחר וזה שהוא
 מבואר ט' ל' מצוה ט' ט' בה עת מזגבל היא רוחה
 טבת וכבר יתבאר ט' קצירת העמר ט' ט' ט'
 מזגבל והוא ל' ל' י' בט' וזה ט' ט' ט' ט' ט'
 למנות אחר יום ראשון ט' פסח ט' ט' ט' ט' ט'
 חמר בפרשת אמור וספרתם לכם ממחרת
 הטבת מיום הביאכם את העמר וגומר וט' ט' ט'
 מהחל חרמט בקמה תחל לספיר ט' ט' ט' ט' ט'
 והנה החל החרמט בקמה היא קצירת העמר כי
 היא רחטית לכל הט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 העמר רחטית קצירכם אל הכהן ולמרני מזה כי
 זמן קצירת העמר הוא בעת התחלת ספירת ה'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 טבת אחר זה ספר המטה עמר בהר על הלחן
 הט' ט' ט' ט' יום חרמט י' ל' ב' זולת חכיל
 וטתיה ואין ספק ט' הוא ט' רדך הפלא כדך ט'
 ט' המופתים והג' ט'
 למטה

התוכחת בשיכר הסתנה המקבל מרשע אל ירחק
וכן הוא נרשע עון ונרשע חטאה לטובים ופגועים
דרכיהם הרשע אך לא יטקה העון מפל וכל ון
טאם ישוב לזמנו לא יהיה פגוע כמי שחטא חטוא
אחר אבל פגוע פגוע יותר חזק לחזק הסתבכות
כעון ההמונה יותר לו קצין חזק כי לא יוסר מי ש
שטקט בפעל אחד מגונה פעמים רבות במוסר
החלוט אשר הוסר בו מי שלא נסיה זה הפעלה
המגונה כי אם פעם אחד אבל יכטר למוסר יות
חזק ורזה תמיכא שישרה התורה ברשות שיביא
הש ער התוכחת טאם לא יוסרו בפעולותיהם
המגונות יוסיק ליסר אותם כבעל חטאותיהם
כי יכטרו למוסר נפלא לחזק הסתבכות באור
הפעולות המגונות וכזה האופן יתכן שיפקד עון
חבות כל בני וכל בני בניס רל שכאשר יתנהגו
החבות בפעל מגונה מחזון הבנים מעשיהם
ייכטרו למוס יותר חזק מהמוסר אשר יוסרו בו
אם היו הם המתחילים זה הפעל המגונה כי כבר
טב להם זה הפעל המגונה קצין חזק ולא יכאו מ
כיוצא התכונה הפחותה כי אם בקטי ואפטי טיהיה
הרעון באמרו פוקד עון חבות כל בניס ועל בני
בניס טל טלשיס ועל רבשיס כי כבר יקרה טיטי
פטי מה במקרה לבניס בפבור החבות מלא טונה
לא והיה לומן ארוך כמו החסד טניטרו הכי יתפ
ליפטי אבל יהיה מעט זמן וזה כי כטפקד טוב
מה מהחבות כל פטי יקרה לבניס אחריהם מ
טורטס טלא יהיה בירס הטוב ההוא מפטי טכבר
טפקד מחבותם וללא היה נפקד מחבותם היו
טיחיקיס בו הם וורטס והמטל כי אבותינו
כטחטאו גורטו מהארץ יס היו מחויקי בה חונת
טובליס טוטתיהם במקרה כי אטרטו בגלות ער ה
היו מפטי חטאו אבותינו וללא חטאו היינו מחוי
בארץ ההיא כאמרו אבותינו חטאו חונטס חונטנו
טונותיהם טבליטו וחולס זה הפטי לא ימשך זמן
ארו כי הטובות יקרו הרבה מבר המערכות ויתכן
ט טדי מפטי זה הרע ובור טכבר יתכן טיהיו
ורטס מוטגייס מה ית הסגתה פרטיית באופן
טיסדי מהם זה הרע וכבר יתבאר כי במה טוכר
מאלו התאודיס כלפ פטיין ההסגחה וטטלס לט
בהם הידיט בה וזה כי מפטי טיהתבונטו בטמיכאו
הטבטיות הטלולות מהסס ית ומיכאו בהם טיה
מיד בפטיין אחד רל טיהוא תמיד מנהיג ודחוס

וחנון ואורך אפים בתכלית מה שאפשר ומיכאמו
עם זה טכל מה טהיה מהס יותר טליס היתה ה
ההסגחה הזאת רבקה בו יותר ומיכאמו טחיטי
האודס יתחלפו קיכס מקיכס ער טיכטס יהיה
יותר טלס מקיכס הנה יחויב טתרכק ליותר טליס
מהס טטיגח יות טלמה לטתיטת הטוכו ולטמייר
מהרעו כמו טביאורטו בר מימי וכביאורטו וספח
חויב ומנה המקיס יתבאר טזואת ההסגחה תרבת
בטוביס הרבקים בו ויתבאר טיהיו תרכק בטבור
לורעס מעיך ההסגחה הכללית הטמיכאט בחיטי
האודס טיהוא נמיכאט בטטי אלו האופטיס וזה כי ה
האודס טטיורר יסודרו ממערכת הככביס פטיטו
הפרטיס ויסודרו מהס על דרך הכללות פטיטי
ורעו הבניס אחריו וחולס טאוד מה טוכרטו מילן
התאודי הנה הסבה בהס מבוארת מדברייטו ומנה
המקיס יסודרו טפקות רבות בפטיך ההסגחה וית
חמתנה במה טחיך טפק בו ומנה המקיס יתבאר
טיהסס יתעלה בלתי מטיתנה בפטיך וזאת ההסגח
אבל מי טחיך ורחס במה טעב הוא חונן ומרחס
עתה ומנה המקיס יסודרו הספקות למה ימיכאט יס
יכרי ורע לו רטיטוטיט לו כי הרעט יהיה טוב לו
כטייהיה בן יכריקו כטייהיה לו וזו לאבותיו זה
הטוב מבר המערכת והיכריק יהיה רע לו חס על
יכר התוכחת חס על יכר טלא תרכק בו מההסגח
הילית בטעור טיכר להטכר מזה הרע חס מפטי
טיחבותיו היו רטיטיס וימטיך פטיס לו טכבר יתב
זה הבאור ביאור יותר טליס לטי טטיך בדברייט
בביאורייטו לספר חויב וכר מימי וכאשר טמיט
מטיה זה הפטיך מדרכי ה ית הסתחה לה ית טל
מטיט טתרכק הטגחתו הפרטיית ביטראחל כי הוא
עס קטיה ערק ליטאת ממה טטכקט בו ואסיטטלח
לכונטו ולחטאותנו כמטיג טאותה טטטא בו וטטט
וחטואה ער יחויקו באמוטתך כטלטו תטחל חונט
לפולס והנה תייתה בקטיתו מהסס טיטיכס באופ
טיהיו רחייס רזואת ההסגחה והטייב הטי הנה
חטיי כורת ברית במה טיטעוב במלה הלוחות כי
במלך הדברים אכרות חתס ברית באופן טיהיו לי
לסס כמו טאמי אורי זה כתוב לך חת הרברי הלה
כי על פי הרברים הלה כרתי אתך ברית וזאת יכר
ולחייטית ור זה אבל אטטיה טגריטמך טפולות
טיכטות אשר לא נברחו בכל הארץ ובכל הגויס
מיס ברית הטלס

התועלת

הטביעו הוא להודיע ענינם
משלת מטה בטבוחה ער
טלח היה קטה אוכלו הגעת ההתבודדות הטבוואיי
אכל היה העטי' בהפ' רל' טלח הי' יכול על ההפרדו'
כי אס בקטי' ובהסתדרלות רב ובהגעת ההתבודד'
לח היה יצריך ל' ההסתדרלות כלול ובואת המדרגה
העיומה נתיחס מטה רבינו עליו הטלח' מצד
טאר הטבוואיס ער טינתנה וואת התורה האלהיית
על ידו

פרשת ויקהל

ויקהל משה את בני

ישראל ער תחלת ספר ויקרא

הנה אלו

הרבדים בכללם כבר קדם
זכרם במה טעבר ומטם
ילקח פירותם וולתי מונטיים נתחדשו בהם והם
אטר טתדרל רבארם עתה הנה הקדים מטה בזה
הספור זכרון טמירת הטבת לעטיית המטיכן וכל
אטר בו אפפ טהיה מאוחר במה טקדם מרבדי
הטם ואלא' לפי טהבוטה בזה הוא טאין מלאכת ה
המטיכן רוחה טבת הקרימו מטה מפטי זה והנה
נתחדש בה אוהרה אחת והיא ווארו לחתבנרו
אט בכל מוטבותיכם ביום הטבת וואר בכל מ
מוטבותיכם פי במקרטי יבשרו וואי המזבח ביום
הטבת ולפי טאמר בכל מוטבותיכם והיו קינת
המוטבות לרייטן הרנין דיני טפשות למרנו מזה
טאין דיני טפשו רחין ואת הטבת אף על פי טהם
מיטה כי ההבטרה היא אחת ממיתות בר' כמו ט
טיטבאר במה טיבא והנה נמנעה בטבת והוא ה
הדין לטאר מיטת בר' וידמה טלזה העטן הרטר'
לבר וואת המזהרה כי כבר קדמה האוהרה מעטו'
מלאכה בטבת והנה ההבטר' היא אחת מהמלאכות
וואננס מפטי טהטידנו על טאין מלאכת המטיכן
רוחה טבת וואס היא מיטה העירנו גכ' על טאין
מיתת בר' רוחה טבת וואס היא מיטה והטבה בזה
כלו מפטי טלח נקבש מזער מוגבל לאלו הרבדים
ולזה וואננס רוחים את הטבת והנה יתבאר מזה ה
המקום גכ' טכבר יתחייבו בטבת על אחת וואת
מהמלאכות טכבר היה בא' למו ביחד על ההבט'

טהיא אחת מהמלאכות וכן העטן בטאר המו' אכנו'
ולזה וואמר ו' כי ההבטרה לחלק יימאת ועטן זה
החלוק הוא טואס עטה הארס מלאכות הרבה ב
בהעלם אחד חייב חטואת על כל אחת וואת וואף
על פי טטכללו כל המלאכות בלמו אחר טכיון ט
טבאר למו ביחד באחד מהם למרנו טהלמו טב' על
אחת אחת מהמלאכות ולזה תהיה כל אחת מהם
ממימית * וואר לח תעטינה טייתחייב עליהם
חטואת כטעטטו בטגגה כמו טטבאר בפרטות
ויקרא וואת פרכת המטיך חין הרטיכן טתהיה ע
מסככת אכל הרטיכן בזה העטן גדר ומחייבה
כשיעס הנטי סך את דרכך בסירים ויבאו האנטיים
על הנטיים רל' אוכל הנטיים והרטיכן בזה טכבר
נתעודרו יחד להביא היצריך לזואת המלאכה לפי
טרבתן והנטימיתם מאלו הרבדים וכל הנטיים
אטר נטיא לכן וואתנה בחכמה טוור ואת הנטיים
ידמה טיהיה בטוייית העוים מהאומנות והחכמי'
יותר מיטה היה בזה בטייית הימאר וואי וואטיה
ל' יעשו עור מלאכה למלאכת הקרטי ויכלח העט
מהביא למרנו מזה המקום טההבואה תקרא מ
מלאכה ואלא' יתחייבו עליה בטבת ומזה המקום
טלמר טאין רואי לוארם טיקרטי י' טס יתפ' טככיו
יותר מן הרואי וכן ההקט בעטן היצקה ולזה
אמר המבובו אל' יבובו יותר מיחומט כדי טלח
יטוב להיות עטי וייצטרך לבריות וזה טהוא רואי
טטוהר בפעולות הטובות טלח יעשו באופן ט
טייקרה מהס דע' פן ירחקו האנטיים מהן וזה טואס
בו הארס לעטי בטבת רוב היצקה ויהי הקרטי
יומרו האנטיים רואי מה התועלת בהקרטינות
וביצקה הלח פלו' היה מטיטרל בעטיינט בתכרית
מה טאפסר והעטי י' ביא זה אל' טירחקו האנטיים
מעטייית ל' הפעולות הטובות והנה סרור המלא'
לח היה באופן טזכרו מטה במה טקדם כי הסרור
ההוא הוא הנאות לפי העטן וזה הסרור הנזכר הוא
הנאות לפי עטייית המלאכה ואלא' זכר תהלה עטיי'
מטיכן והפרכת כ' היה רואי טתהי' מלאכת המטיכ'
קורמת למלאכת הארון אשר יוטס בו והנה זכר
עטייית הידיעות קודם לעטייית הקרטיים כי חין
רואי טיימ' דו הקרטיים אס לח חין תחלה הידיכו'
מוכנו לכסות וואתם ולהיות לאהל על המטיכן כדי
טלח תראה וואת המלאכה חסרה זה הזמן הארון
ואטר יעשו בן הידיעות

גודל טאין היין
הטענת

מחוקק ההתבודדות וחקרן עור פניו רל' סהיה לו
וזהר הטבל גם בעת חטבו לדבר עם יסדואל ער
טכבר היו במים לפניו ולא היה מרגיש בהם
וכומר דמו יסדואל זה השניין ידמו מגדת מליו
ער טקדמ' מטה ואן טבו מליו ודבר רבריו מליהם
וזה אמנם היה כשנתן על פניו מסוה רל' טסס ה
הסתדלותו להפריד זה ההתבודדות באופן טיכו'
לרבר רבריו עם יסדואל ואולם בבוא לפני הסס
ית' היה מסיר זה המסוה ולא היה יריון להסתדל'
אחר להגעת ההתבודדות לטבלו מבין סוחר חלקי'
הנפטי אטרי ילור אטיה טיגי' לזאת המדרגה
השליטה והעיומה מה נפלאו חלקו ומה נביס
גורלו והנה לא הסכמנו לבוא ענין המסוה כפטיטו
טואם היה הענין כפטיטו לא היה יריון מטיה
להסיר המסוה מפל פניו בעת הנבחה וזה מבוא'
בנפטיו ואולם התפלג המגישות מזה הספוא הם ו'

התועלת

הראשון הוא במדות והוא
להודיע טדואי לסלס ולהתפ'
בנר עמו ולהסתדל טימלטו מהרע שהחז נכון
לבוא עליהם הלא תראה טמטה התעניס עם הסס
יתעלה והתנפל לפניו ארבעים יום וארבעי' לילה
בער יסדל ער טהטיג מה טדיטה מזה

התועלת

הטני הוא ברפות והוא להו'
כי מה טהטיג יתר ממדר'
הטס יתעלה הוא אטד תרבתו הטגחתו יותר
ולזה אטד ווארען למען אטיכ חן בעינין

התועלת

הטליטי הוא ברעות והוא
להודיע טלא יטיג הארס
מהטס יתעלה על ררך תפילה לא מה טדרך הטס
ית' לפיכחו כמו סוחר וחנותי את אטד אחון
ודיחמתי את אטד אדחס כי הטס יתעלה לא
יטתנה ואמנם יטיכ תועלת בשנין התעלה לתקן
המקבל טיהיה דמוי לזה הטוב טיטל מהטס ית'
או טלא יגי' לו זה הרע אס מפטי ההטגחה
הדבקה במתפלל טיתחייב ממטה טימלט המקבל
מהרע כרי טלא יגי' למתפלל יטער וכאב לב אס
מפטי טהמתפלל יסתדל לתקן המקבל באופן ט
טיהיה דמוי לזה כמו טעסה מטה טהסתדל ל
להדוג העובדים ולהטחית העגל באופן טהיו ר

יסדואל דמוי לטחילת העון ההוא אס מפטי ט
טהמתפלל בהתפלל לטס יתעלה תרבת נפטיו בו
מפטי ההתבודדות ההוא ויהיה מפטי זה דמוי ט
טתרבק בו ההטגחה הפרטית ובכלל הטטה הטטו
יבוא מיכר המקבל לא מיכר הטס יתע' ולזה לאת
הטיג מטה מהטס ית' טילך בקרב יטדל אס לא
באמיטעות תקיטו מותס מל טיהיו דמוי טתרבק
בהס כמו ואת ההטגחה כמו טנתב' ממה טאמר
כטבקט ממנו מטה וואמר ילך נא יי בקרבנו הטטה
אנטי כורת ברית וגו' ורל' טבואמיטעות זה יתוקט
מל טיהיו דמוי טתרבק בהס כמו ואת ההטגחה

התועלת

הרביעי הוא ברעות והוא
להודיע טי דרכי הטס יתע'
אפטר טיטיגס הארס מיכר פעולותיו ואולם
עצמותו לא יטיג על הטלמות לכיס נמיטו וולתו
וטוי אפטר טיטיג הארס על הטלמות אחר מ
מהטכלים הנפרדים ואולם יזכ' עיטמותו באופן
חסר כאלו היתה טס נחייטה מברלת וזה טכבר
טיגי ממנו טיחא נמיטו תמיד בעיטמותו ומה
טידמה לזה מהענינים טיטיג מה ית' וכבר נתב'
זה כלו מדברינו בחמיטי' מסער מלחמות הטסי'

התועלת

החמיטי הוא במדות והוא
טואין דמוי טיתרטר הארס
מקנין המיטכלו מפטי טכבר קטה מהס חלק גרול
אכל דמוי טלא יטיג בזה ויטיס כל הטתדולתו
להוסיף בדיעה תמיד כי זה פרי כל הארס הלא
תראה כי מטה רביטי עם עיטס חלקו בהטגותה
השיוטת היה מטתיקת תמיד להוסיף בהס ער ט
טכבר הביאהו זה לבקט מה טטמטטה הטגתי
ונה כלו לטיס תטוקתו להטגות הנטכרות

התועלת

הטטי הוא ברעות והוא
להודיע אמתת ההטגחה
וחיובה והסדת הספקות הנעולות בזה כמו טוכר
מאלו התוארס המו ריס על זה כזמר יי מל
דחוס וחנין כמו טביארנו במה סקדס מטיטיטס
וכבר יתבאר ביאור טלס חיוב מיטיות ההטגחה
הפרטית בארס הטלס וטמהס יותרו כל הספקות
הנפלי בה למי טענין ברברינו ברביטי' מסער
מלחמת הטס

ולזה לא השמיט אחת מהם צוטי המלאכה וזה
 מימה שישימדנו על בקצת הסבות למה היו אולי
 הדברים בזה האופן ונשמור מפני זה על כונתה
 התורה בנות המלאכה ופור כי מפני שלא היה
 הסרור במלאכה הסרור אשר היה ברברי הטי' עפ'
 מטיה למדנו כי הסרור ההוא שבא ברברי הסס
 יתעלה למטיה הוא לפי טבע הענין בעצמו אשר
 העירה עליו המלאכה ההיא והסרור ההוא שבא
 בעטיית המלאכה הוא לפי טבע המלאכה

כי יחויב שתקרא עטיית האהל

לעטיית הכלי שיטימו

בו זה ממה ש

טייט

ר

אותנו

כל העמידה ע

על כונת התורה בנות

המלאכה הנפילה ובכאן נכלל

הביאור בזה הספר והיתה הסלמתו

בראש

חוט אהל סל

סנת טעמים לפי טה

האילה הטיי' ליכירה יתברך

יתעלה על אשר עורנו

כרב רחמינו וחסדינו

על כל ברכה ר

ותהל אמר

אמן

סלה תס ונטילס סבח ותהלה לברא עולם

ואמנם

הפקן הגדול ייטורך ל
 למטיחה אחרת תטימהו

כהן גדול ואחר זה וכר כי מטיה הקיס המטיכן וכל
 אשר בו וטימיט בכהונה כי הוא היה זבי הכהונה
 והמוליד אותה ורזה חטך המובחות והסלחן
 והמטורה וזכר מה טנת חרטי מהמופת אחר ט
 טיהוקס המטיכן טיהיה עליו עטן יי יומס ואטי היה
 בו לילה והיו רואים זה כל ישראל לפרסס להס
 טלמות הסס יתעלה וילכו אחריו באופן טיהיו
 רואים טיתרבק בהס ההטיגחה האלהית הפרטיית
 וראוי טטעין בהתרת ספק עמוק יקרה בזה הספן
 וברבים מספורי התורה וזה טיהוא ראוי בתורה
 מיכר טלמותה סלח יהיה ברבריה נפל ומותר
 ומטחנ רואים בזה המקום הכפל בלתי ירוך ליו
 יהיה די בטיאמ'

ויעש בצלאל בן אורי בן חור את

כל מלאכת המשכן כאשר צוה יי

את משה ואתו אהליאב בן

אחיסמר :

וגו' וכבר מיצאנו כמו זה ההכפל במקומות רבים
 מן התורה וזה מיצאנו שר היום בזה סבה כוללת
 מספקת וחשכר טנאמר טכבר היה מטהג האנטי'
 בוטן מהן תורה טיהיו ספוריהס בזה הווען
 והנביא אמר ירבר לפי מטהגו מו נאמר כי מפני
 סקצרה התורה במקומות רבים העמוקי האריכה
 וההאריכות במקומות האחרים אשר האריכות
 בהס בלתי מוזין כרי סלח נחמד כי הקטור היה
 במקומות ההס לפי טמטהג התורה לדבר בקצו'
 כי כבר נראה מטהגה לדבר באריכו ולזה נתפוד'
 לבקס הסבה מפני מה קצרה התורה במקומות
 העמוקים ההס ונשמור מפני זה על טבע הנסח
 אשר בו הדברים ההס כי החסבה בקצוד ההח
 ונשמוד מפני זה על כונת התורה בנותס הדברים
 הקצרים טטענין בהס בכל היכודים סאפטרי ל
 לשמו מהס על כונתיה וחפס' סנתן בזה המק'
 סבה מיוחדת וזה כי למדנו בזה ההכפל סכלה
 הדברים טנוכוד בנות המלאכה הס מכוונים

ויבט את הכיור נחשת וכנו נחשת במרוז היטוב
 אשר יבאו פתח אהל מועד הנה לוו המרוזות היו
 מנחשת והיה מולטט באופן שהיו רוחות בהם
 תמונתם כמטעט המרמה והנטיים יטמטו בו
 לקטט עימון לראות אם תקון רוחן הוא באופן
 טלס והוא מבואר שאלו המרוזות היו מנחשת מ
 מוחק כרי טיטלס בו מטס התמות וכב נתקבצו
 יבאו מהם להתנרב אלו המרוזות לפי טלס היה
 להם נחשת אחר להטלס המלאכה וזה מורה על
 הפרגת נרבת לבס להביא המיטרך לוחת המלא
 וואולס אמר במרוזות היטובות כי תמונת הכיור
 וכנו עטה בנחשת ההוא על יד מה טימטר ט
 שהיורה הוא בחמר וזה הוא מהדרכים טימטר
 בהם שהדבר ברבר כמו טוכר הפילוסוף בספר
 הכימט אמת היה הבי תמורת מס והרימון בו טהר
 עטה הכיור וכנו ממרוזות היטובות וכבר מנו מ
 מזה המין בעלי הלסון הרבה

פרשת פקודי

אלה פקודי

מיטכן וגומר רל זה סך מטן מסקל מה טעטה
 במטכן מזהב וכסף ונחשת וזה היה קטנו עד
 טרבה והם הזהב והנטיים וקטנו היה בקט לגלג
 והוא הכסף פטט הערות קדו מטט הערות כי בו
 היה ארון הערות והוא הנכבד שבחלקי המטכן
 ואלו היה המטכן לזה התכלית ולזה קדמו מטט
 הערות אשר פוקר על פי מטה רל טמטה ינו
 טימטר זה עבודת הלויס ביד איתמר בן אהרן ה
 הכהן שאלו הפקודים היו בכלס טהיתה עבודת
 מטט הלויס בהם ביד איתמר בן אהרן הכהן והו
 עבודת בני גרסון ובני מררי טהיתה פי איתמר
 גפי מה טוכר בפרטית טסו אלא טכבר יקטה
 לזה הפירו טכבר פוקר כל הזהב העטוי למאכה
 והנה היתה מעבודת הלויס ביד איתמר בן אהרן
 ועוד טלס אטער רלי וו טבה פוקר מה טהיתה ע
 עבודת מעבודת הלויס פי איתמר חל פוקר מה
 טהיתה מעבודת הלויס פי איתמר לזה יהיה הפי
 גכון טזה המטן פוקר עפ מטה והיתה מלאכה ה
 המטן הזה עבודת הלוי ביד איתמר רל
 טוחמ' היה ממונה על זה והיה ממונה על הלוי

מי טהיה בוחר לפקד מה טטנטט במלאכה הוות
 מזהב וכסף ונחשת ואין ספק טהם ירעו מה ט
 טהביות העס על יד הנרבה והיו כותבים זה בכל
 יוס ומפני זה ירעו עוטי המלאכה כמה היה מה
 טהביות וממרוז אול מטה כי מרבים העס להביא
 יות מהראוי והנה יזה מה לטמו המתמסקי
 במלאכה מהחכר ורנה אמר ויהי זה התנופה
 רל טכר זהב התנופה היה טבה והוא בעיטו מטפר
 הזהב העטוי למלאכה וזה ממה טורה טהטמ
 מנו מה טהביות העס לטובה וזה פיר טוות למה
 טומרו רל בוואלה טמות רבה בזה העטן כבר
 יטבאר כי הככר הוא קטמטה וזה טכסף פקודי ה
 הערה היה מות ככר ומלך ותטע טקל בטקלה
 הקרטי מחיטת הסקל לגלגלת לו ממות מלך וק
 מלפיס ותקן טהיה מטפריס בעת טלקחו וות ה
 התרומה והנה עלה רג' לפיס וה פמות וטחיטי
 טקליס מלך ותטטה סקל וטמרו לו ממות מלך
 חטי הטקליס מות ככר טהס ג' מלפיס טקליס
 לככר ולפי טהמטה הוא כה סלעיס הטת יהי הככר
 קטמטה בגרי טדר הט הבגריס טהיו הוויס מ
 מטסיס בהם כלי המטכן פטהיו טטמין אותס

וכבר היה בהם תכלית ובגד ארמון ובגד תולעת
 טגי כמו טטוכר בפרטית במדבר סיט בעבודת ט
 בני קהת ידא מטה וות כל המלאכה והנה עטן
 אותה כאטר יזה כי עטו ויברך אותס מטה
 למד מזה טוחמי למטה ג' הרוד לברך המוטה ג' יס
 מוטו כאטר יטמטו מול רבריו כרי טיהיו וותו
 ורייט לטטות ריטנו ביוס החדט הראטו באחר
 לחודט תקיס המטכן וות מטכן את אהל מוש הטת
 זה החדט הוא חרס טסן כי הוא הראטיין כמו ט
 טהתבאר בפרטית כח מל פרטה ואטטס היה זה ה
 התרט ראטי הטטה למלאכה המטכן כי הוא יותי
 רחוי להיות ראטי הטטה מוטטרי כי או יתחרב אל
 היטוב הטמט ויתחרטו היטמחי והפדר ויתטטמו
 החיי ומזה המקוט טלמד כי הטקלי רחוי טתטלס
 טטיטס באחד בטסן כי הוא ראטי הטטה רטבור
 המטכן וערכת וות ערכו הט טיטס עטרת
 חלות טהיה עורך כליו כמו טוכר בפרטית אמר
 והיתה להיות להס מטחתס לחקט טולס
 לרורות רויטה למד טבוט המטיחה יהיו טהטס
 הכואס מחריהס וליא יטטוכו למטיחה וחרתו
 להטיס וותס טהטס

חכמים לוג שמן לכל עטרון ולזאת הסבה ראוי
 שיושם מהשמן בתחתית הכלי ואחר כך יוש' בו
 הסלת ויזק ממנו עליו ויכלול ונתן עליה לבונה
 כבר יתבאר במה שיבוא בזאת הפרטיה שטעור
 הלבונה היה קומץ אחד והפיאה אל בט אהרן
 הכהנים וקמץ משים מלא קמיצו וגו' ראוי שהכה
 היה מגישה כמו שכתוב אחר זה והקריבה אל
 המזבח וכתב קרס להגשה קבולה בכלי שרת
 והוא מתנאיה ולזה לא היה קבולה בכלי שרת
 כי אם בכהן ואחר ההגשה אל המזבח תהיה
 הקמיצה בדרך שבטי ארס קומיזים מלא קמיצם
 בזולת הרחבת הארסות ובזולת קבויזם ל קצי'
 יותר טן הראוי פסלתה ומטימנה למדנו מזה
 שראוי שיהיה בולל שכאשר יקח מסלתה יקח מ
 מטימנה עמה ושתהא ראוי שיהיה זה הקומץ
 מסלתה ומטימנה לא מסלת חבדתה ולא מטימן
 חבדתה ולזה לא נתערבו מנחות זו עם זו בארס
 שלא יוכל לקמץ מן בפטי עימה ומזו בפטי
 עצמה הרי הן פסולות והיה זה כן לפי שיקומץ
 מזיר המנחה ולכהניס ולזה ראוי שיהיה מהמט'
 ההוא כל כל לבונתה לפי שאמרנו דבר על דבר
 הוא שטי' לו בפספר ואמר המספר הם בהכרח
 מטמיזים כמו שהתבאר במקומותיו הנה יחויב
 שיהיה שיעור הלבונה כשיעור מה שיקח מהסלת
 והשמן רל' קומץ והקטיף הכהן את אונותיה
 המזבח רל' הקומץ והלבונה ולא תכסר זולת
 ההקטרה כי אם בכהן בכהנו ולזה יהיו במנחה
 ארבע עבודות רומות לארבע הנזכרים בשולת
 והם קבלת התולכה וזריקה והקטרה ובמנחה
 הם קבלת והגשה וקמיצה והקטרה והנותרת מן
 המנחה לאהרן ולבטו מגיד טולח זכו בה עד שי
 שתהיה נותרת רל' שיקטיר הקומץ ומגיד לך
 שכהן גדול קורס לכתן הדיוט פאכילת שירי ה
 המנחה וכן הענין בשאר הדברים ולזה אמרו
 דול שהוא נוטל חלק בראשי והוא מבוואר שלא
 תותר ואת האכילה כי אם לזכדי כהונה וזה יתב'
 בפרטת יכו' וכי תקריב קרבן מנחה מאשה תנור
 הנה תהיה באחד מיני פטי' והוא שאם יעשה
 פסלת החיטים חלות מיסות בלולות בשמן רל'
 טיבללו הסלת בשמן לוג טמן לכל עטרון ואחר
 יגמרו הלטה במופן הנהוג דל' תמים פוטרין
 ואשה ות בתנור וז' שישת מהסלת מיכו דיקח

בזולת שמן בלישתה אבל אחר העשות ימשיח
 הדקיקים בשמן במופן שיכלה לוג שמן בכל
 עטרון ואחשוב טזאת המשיחה היא קורס ה
 האפייה כי בזאת המופן יהיו הדקיק יותר ערבי'
 ואם מנחה על מחבת הוא כלי מנחת שאין
 לו שפה ועושה הביצק קשה טולח יכח מתכלי
 ואז מעטיהו הוא טבולל הסלת בשמן לוג לכל
 עטרון ואחר לשי הביצק פוטרין כמנהג ויכוח
 שתהיה מיכה לא חמץ פתות אותה פתים וייצקת
 עליה שמן אמרו ול' שכבר היה פותת אותה ב
 בזה המופן שיכופל תחלה לב' ואחר חוזר ונכפל'
 לחדבכה וכותת בזה המופן ונתן השתיהין בכלי
 שרת וייצק עליה שמן ואם מנחת מרחשתה
 קרבניך הוא כלי שיש לו שפה ופטיה הביצק רך
 והשאר פטיה כמפטיה מחבת אין הברל בטיה
 אלא שזה ביצק רך וזה ביצק קשה ולזה הוא
 מבוואר שיהא פותת אותה פתי' וייצק עליה שמן
 כמו הענין במנחת מחבת אבל מנחת המרחש'
 יותר ראוי בייצקת השמן כי נתינת השמן בה
 הוא יותר ראוי וטהור ולפי שפתייתת החלות היה
 כדי שיתכן לקמץ הוא יותר מבוואר שזה מטותה
 למאשה תנור ומחבת ומרחשת ואמנם ייצקת
 השמן לא תהיה במאפה תנור כי התור לא זכרה
 אותה כי אם במנח מחבת שיהא יותר ראוי בזה
 ממנחת מאפה תנור לפי הנהוג ולזה לא פלמד
 מימנה זה הדין במאפה התנור והגישה אלה
 המזבח רל' הכהן שכבר זכר פי ההגשה תהיה
 על יד פהן כמו שנתבאר בפרט יכו' אמר פס' וא'
 תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפטי' אל
 פטי המזב' ולזה יהיה הדין בממרו כוון והגישה
 אל המזבח וזה יהיה כשתהיה ההגשה לקרן
 דרומית מערבית בחודה של קרן כמו שיתבאר
 בג' בפרט יכו' והדין הפתן מן המנחת את
 חזרתה רל' מלא קומיכו ולבונתה כמו הענין
 בחזרתה הכתו למטלה ובכלל הנה ראוי שיהיו
 כל אלו המנחות שות בשמן תקמיצה ותלבונה
 וזה מבוואר בטעמו מן בענין בעצמו ומלשון
 התורה בזה כל המנחה אשר תקריבו ליה לא
 תאפה חמץ לפי שיכפר יכו' חזר והזכר לא תאפה
 חמץ למדנו שהוא חייב על חלק מהעשייה כי
 האפית היא חלק מהעשייה ולפי השרשי הכוללי'
 יתבאר שהקומץ אשר יקריב ליה אם חמיכו אחר

למזבח למולקו הוא בפתח בכתובו לא בור. וכבר
והרבו עם זה גם כן שכבר יתכן שיבוא האדם
תור אח' או בן יונה אחר מלא יספיק להביא סני'
וראוי שיהיה שוואת ההקדבה היא לקרן רדופית
מערבית מהמזבח לפי שיש היה הכבש ומסס
יעלה להקטיר. ועוד כי ההקדבה אל המזבח
ראוי שתהיה לפני ה' אל פני המזבח כמו שבא
התורה במטחה בפרט' כי טעם בה ג' והג' יטה
אל המזבח כמו שאמרה בכוכן והקדיבו הכהן
אל המזבח וההג' היא תהיה בהכרח לכר
קרן רדופית מערבית כמו שבאר אחר זה
ומלקות ראשו והקטי' המזבח הנה שני המליק'
היא לפי מה שיודה עליו הגרר חתיכת הסימנים
מאחורי הכורף ביצודון תכתן לא בסנין ולא ב
בכלי אחר וזה אמנם יהיה כשיחתוך ביצודון
טורה ופירקה בלח רוב בפר. כדי שלא תהיה
מתה קדם שימולק כי המליקה לא תהיה כי אם
בחי כמו שהנפיקה לא תהיה כי אם בחי וראוי
שיתרע כי אין הריבון באמרו והקטיר המזבחה
שיקטירוהו המזבח וזה כי ההקטרה לא תהיה
קדם וריקת דמים כמו שהתבאר בפרכיות
הקורמו וכבר נזכרה אחר זה בזה הפסוק וריק'
הדם ולזה יחויב שלא יהיה הריב' בזה שיקטיר
הוא המזבח ועוד שכבר נזכר אחר זה הקטרה
באמרו והקטיר אותו הסוף המזבח. וראי אפסיר
שנאמר שוואת ההקטרה היתה לראש וההקטרה
הנזכרת בסוף לטארות העוף כי ההקטרה היתה
יחד לא ששמים פשמים וזה מבואר ממה שפרס
ולזה יהיה הריבון באמרו והקטיר המזבחה בזה
המקום שתהיה וואת המליק' במקו' שיזכר להקטי'
שפני העוף המזבחה והו' בחיכי העליון מהמזבח
ולמרנו עם זה שהוא ראוי שתהיה וואת המליקה
באופן שיזכר להקטיר הדאש בפני עיניו ולזה
יחויב שיחתור שני הסימנין ויחתוך כל הדאש
באופן שיזכר להקטיר בפני עיניו ונמכר
דמו על קיר המזבח לפי שכבר קדם שוואת
המליקה היא בכבש בחיכי העליון מהמזבחה
למרנו שמימי הדם בחיכי העליון מהמזבח ב
בהפך הענין בעולת בהמה וכבר נאמר זה ג' כ'
כתבאד וואת ההואה שהיא רומה להוואה וסדר ה'
רחטו וזה שיהואת החטו' היו מלמעלה למטה
ג' או בורה קטנות המזבח כמו שיתבאר והואת ה'

העולה היא ברוחב קירות המזבח כי היא סני'
וואת ההואה היא באורך כמו הענין בהואת
החטואת פניו ונמכה דמו על קיר המזבח והדש
הנמכה שוואת מלמעלה למטה וההואת שהש
בוה תתואר היו בחיכי העליון מהמזבח והסדר
ואת מדואתו בנריתה הוא הופק עם הצד והנר'
שיעליו ובני משי היוכזים פמו כי זה כולו בכלל
במלת מדואתו רל מקום הראי והעליון וואת
אזל המזבח קרמה אל מקום הרשן למרנו מזה
שמוקם הרשן הוא אל המזבח מלמעלה
וכבר היה למורח לפי שיש וריחת השמש ולפי
שלא יחשוב חוטב שהעבודה היא לטעם תין
הדברי הנכבדי במקדש לפואת מערב והפחותים
לפואת מזרח ויש היה מקום מוראת העוף ולפי
שהמזבח היה מוכן לעבודת השם היה מקום
הרשן למזרח הכבש שהוא אזל המזבח
למורח המזבח בעיניו. ושיסע אותו בכנין
לא יבריל. לפי שכבר אמר בעולת בהמה וואת
וואת לתחיה היה מקום לחשוב שיהיה הענין
כן בעוף הנה מפני זה אמר לא יבריל רל שלא
יכטרך להבריל ולזה לא יהיה אמרו לא יבריל
מיכות לא תעשה וזה מבואר מאד והקטיר
ואתו הכהן המזבח על העינים וסדר על האש
אין הריבון בזה שיהיו פס שני ג' וירי פני' טא'
כתוב כאן פריכה לפנים אבל הריבון אזל ש'
שהוא ראוי שיקטירוהו רל היוקד מהעני' לא על
זה שנטלמה כבר שריבנו והוא הרשן והנה
יקראש עינים מפני מה שבהם עדין לטרה
ונפש כי תקריב קרב' מנח ל' לפי שזכר מעשה
העולה שהיו בזה בנרד ונרבה והיתה המנחה
בזה עם העולה כמו שיתבאר במה שיבא באר
בזה המקום שיש לאדם להתנרב מנחה בפני
עיניו ובא פנינה בכל אופניה וזכ' תחלה מנח'
הסלת כי לסלת קרימת על מה שיעשה ממנו
ואחר זה זכר מופה תנור להיות יותר נמיכ'
מימנחה מחבת ומנחה מרחכות והנה הסלת
היא סלת החטים וכבר יתבאר שלא יהיה זה
פחות מעטרוך כי הוא המנחה הקטנה שכל המ'
המנחות הבאות עם העולה כמו שיתבאר במה
שיבא ויזכר עליה שמן שיהא בו מהניסין כיה
טראוי שיריב על כללות הסלת וזה אמנם יהיה
כיהיו בכמות ראוי שיהיה נבול בו ושיכר

המטעה הקרב בלתי רב קבו וקסת רב ק כמו
 חלב שכל גבי הקבת ומטטי אלו החלבים דבר
 בזה המקום ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
 עליהם אשר על הכסלים אלו אלו אמר כי אם ה
 החלב אשר עליהן היה לחטוב שלא היה קרב
 מהחלב ההוא רק מה שיהא ממנו על הכליו לב
 ולזה אמר חלב הכס וכלל בזה הנטו מהחלב
 ההוא ופתילות החלב אשר על הכסלים שהוא ת
 תחת החלב הנמסך לחלב הכליות ואת גיותרת
 על הכבר על הכליו יסירנה הנה היה נוטר מעט
 מן הכבר עם היוותרת כמנהג הטבחים והוא מה
 שהוא מן הכבר ואל הכליות והנה ביאור הפסו
 כן והיותה נוסף על הכבר שהוא אצל הכליות
 יסירנה והקטירן אותו בני אהרן המזבח רל
 בפת שהם בכהונם לפי שכבר אמר אחד זה
 בהסלמות באור מעטה זבח הסלמים והקטירן
 הכהן והקטירם הכהן על הצולה אשר על
 האט אשר על המזבח רל על צולת התמיד
 של בקר שהיא רחוקה לכל שאר הקרבנות
 וכבר יסירו עם עינים על האט קרב הקטרת
 כמו שקדם ומה המקום יתבאר שוין דין גוידי
 בינים נהג כי אם בעול תתמיד כאם תיה נהג
 כן בעולת יחיד הנה לא תיה רחוי טיהיה הפרל
 בזה הענין בין הצולה ויתר הקרבנות ואם
 מן דיכון קרבנו לפני אהל מזבד בעורה ריכנו
 למד הצורה וכל מקומות הצורה כשרים בזה
 כמו שיתבאר במה שקדם כי אין דאוי שיתיה
 הפרל בזה בין קצת מני זבח הטלמי ובין קצת
 חלב האלית תמימה לצורת הפיכה יסירנה
 רל סמנו והנבחר ממנו הוא האלית וסיר אותה
 בצולמות עם חליות השדרה עד מקום הצור
 הכליות והוא הנקרא עינה בלשוננו כל חלב
 ליה רל שהמכוון בהקטרת החלבים האלו הוא
 טיהיה כל חלב ליה באופן שלא יאכלוהו בני
 ישרל והנה יתבאר במה שיבא חלק הכתנים
 בזבח הסלמים והטמו יהיה נאכל לבגלים
 חקת עולם לדרותיכם בכל מוסבותיכם כל חלב
 וכל דם לא תאכלו מגיד שלא נאמר לבד החלב
 ודם של הקרבנות אבל נאמר כל חלב וכל דם
 מהבתמות המותרות באכילה ולזה אצל החותם
 בסד תאות אחד הכנס יסירן בארץ הנה יתג
 בבסד ההזנות הדין ולמדנו נזר עם זה שוין

המיכה תזמת תלניה בארץ ולזה אמר בכל
 מוסבותיכם שלא יחשוב חוטב מנה יהיה מנהג
 לבד בקרבנות כי אין הקרבנות נוהגות בכל
 מוסבות כמו שיתבאר במה שיבא ולפי שסמך
 מזהמת החלב למה שאמר כל חלב ליה למדנו
 שהחלב טיהם לה הם הנאסרי לבד מזה המקו
 יתבאר שהחלב שבתוך הכליות ושביתוך הכסלים
 מינו כאם מן התורה כי התורה לא זכרה בחלבי
 אשר לה כי אם חלב ששל אכליות ועל הכסלי
 ולא שבתוך הכליות ובתוך הכסלים ולפי שלא
 זכר בקרבנות בדם מינים טופס כמו שזכר ב
 בחלבי ואמר כל דם לא תאכלו למדנו שכל אחד
 מעיני הים הוא בלאו לא הדיס היוכא בטעת פי
 שחיטה לבד אשר היה נזרק על המזבח כמו דם
 האבדים ודם התמיכות ופה סירמה להם ובכחן
 טרלם זכר הקרבנות שיתיו על יד הטרד והנרב
 ואולם למה היו אלו הקרבנות בזה הזנף הנזכר
 הנה נבאר זה אחד שנטלים זכר הקרבנות כלם
 כדי שלא נכבול המאמ בנה ושם נבארהו בנה
 התועלות המגינות מהם ומה מהם על הכונה
 הראסונה ומה מהם על הכונה הסינית נעש כי
 תחטוב בטגה וגו עד פדש יכו אחד שזכר ה
 הקרבנות הבאים בטרד ונרבה ובאר קצת מהם
 וקטריניהם טב לבאר לזכר הקרבנות
 הבאים על חטו והחל מהבאים על החטאים
 היותר עיכומים והם אשר יתחייבו על זרונ כרת
 וכבר למדנו זה פסמת שאמר והוא שכבר זכר
 בכאן בזה החטו דין מיוחד ודין מיוחד
 אם נעטיה מפני העלם דבר מעיני הערה יט
 לספק בזה המקום על הדם למה מנפ שתי מכות
 בענין החטאת וירמה שבהל מיכה אחת כי
 כבר התחיל בכללות נפש כי תחטו ואחר כך
 ביאר דיניו אם היה החוטא כהן משוח או כל
 עדת ישראל או נפש אחת מהם והנראה בעיני
 שכל זה מיכה אח לפי העקרי הכוללי ככליהם
 נבנתה שרש המנות העיכות ובכמו זה תפיכא
 וזאת החלוקה במה שאמר בפרשת טלח לך
 ופי תסגו ולא תבשו את כל המיכות האלה ובט
 חייב עם ליכבוד פי כמו שחייב בכאן אלו ט
 סתוסף עם סכיר ותפיכא שחייב עם ליחיד
 כן בת שנתה לחטאת כמו שחייב בכאן שפירה
 או טטבה ולזה למדנו שהמיכות אשר יהיה זה

שהקריבו לראש המזבח אינו לוקה שטאמ' אחר
תקריבו וזה כפר קרב והוא מבוא שאפי' טירי
המנחה אם עשה מהם חמץ לוקה שכבר אמר
בפרט' כי על טירי הנמחה לא תזבח של חמץ
כי כל שאור וכל רבש לא תקטירו ממנו מטה
לוי הנה התבואה הסבה בזה במה שיבוא לפי מה
שזכר לנו והוא מבואר שלא ימנעו מפני זאת
והזהרה אכילת טירי מנחות בדבש ואמנ' פמנע
חמץ טירי מנחו לסבה שזכרנו קרבן ראשית
תקריבו אותם לוי רל טתי הלחם שהיו פאים
חמץ בעצרת והם ראשית לכל המנחות הבאות
מן החיטים ולזה לא יותר להביא מנחה מן ה
החרש מהחטים קרס זה לפי שהוא קרבן ראשי'
שהוא ראשית לכל המנחות הבאות מהחיטים
ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח כי לא היה
מהם דבר למזבח אבל תיו שתי הלחם בעצרת
נאכלים לכהנים כמו שיתבאר במה שיבא ולפי
שאמר לריח ניחוח למדנו שחם העלה חמץ ל
למזבח שלא לעבורה אינו לוקה וכל קרבן מ
מנחותך במלח תמלח רל על כל מה שהוא קרב
ממנחותך תקריב עמו מלח כאלו תאמר תקומ'
והלבוטה ואמר אחר זה ולא תטבי מלח ברי' לו
מעל מנחותיך לעבור עליו בעשה ובלו תעשה
והוא מבואר שהמלח בא מסל יבורקמו הפיני'
ותמי' אשר ידיו בהם הקרב והכרעי' כי אין אלו
דבר מעש' הקרבן אבל הם תקון לו על כל ק
קרבןך תקריב מלח זה כולל לכל הקרבנות
הקריבי' למזבח כמו איברי העולה ואמורי קרטי'
הקרטי' וקרטיס קלי' ואם תקריב מנחת בכורי'
לוי וז מנחת העומר שהיתה קרבה ביו' בניסן
והיא היתה באה חובה כמו שיתבאר בפרט' אמור
אל הכהנים ואולם אמר מלת ואם לפי שהיא
תלויה בארץ והדיכו בזה כשתהיה בארץ באופ'
שיתחייב בה וידענו שזו המנח בא מן הטיעורי'
שאם היתה באה מן החטים לא היו שתי הלחם
של פצרת מנחה חרשה וכבר קראה הכתוב
מנחה חרשה בפרט' אמור אל הכהני' ועוד שלא
היו החטים נקטרים ביו' בניסן בארץ יפדיל'
ואמנ' היה או קציר טעורים וזה מבואר מן
תחוב' אביב קלוי' באש רל שהוא קולה הטיעורי'
באש אביב כדי ליבשם באופ' שהיה שולט האש
בכללם גרס כדמל היו שחנן אותו ברחיי' של

גרונות כרי שיהיה הסלות יותר יפה ונתת עליה
טמן רל על הסלות של ואת המנחה והנה היה
המעשה בזה כמו מעשה מנחת הסלות הנזכר
למעלה וזה מבואר מלשון הכתוב והנה בזה המקור
נשלם וכך המנחות הבאות בפני עינין ואם
זבח השלמים קרבנו אחר שיבואו הדין המנחה
בא לבאר דין מעשה זבח השלמים וכבר נקרא
שלמים מעטין שלום רל שהוא בא אחרי היות
שלום בין האדם למקו ולזה היה ענינו שיאכל
בו של שלחן אחר הבעלים והכהנים וה' יתונה
כי הרס והאמורי היו למזבח וחוה ושוק לכהני'
והעור והבשר לבשלים וכבר נבאר זה באור
שלם אחר שיטלמו לנו עניני הקרבנו' אם זכר
אם נקבה תמי' יקריבנו ^{מי טהור זכר}
ודאי יבא שופ' שוטם ואדרו ג' טוס תמליס להויכו'
בעל מוס והנה לא הקפידה התורה בו שיהי זכר
כמו שהקפידה בעולה לפי שהעולה כלה לשי' ית'
לפני' רל בעורה באופן שיהיו פניו לזכר
המערב וסמך ידו על ראש קרבנו' כבר בארנו
זה במה שקדם וראוי שיובן מזה שאין הסמיכ'
נוהגת אלא במה שאקטיר שיאמר בו שהוא קרב'
שלו ולזה לא תהיה הסמיכ' בפסח ובכור ומעט'
ועוד שהם אינם באים על חטא כלל והסמיכה
הוא בעבור החטא כמו שקדם ושחטו פתח
אהל מועד מגיד שיהחיתה כערת בור' וטחי'
השלמים כערה בכל העורה כי כל העורה היתה
נקראת פתח אהל מועד רל שהוא אהל מועד
ולזה אם שחטה בעורה אפי' אחרי ההיכל כשר'
כי כל העורה היא מבוא אהל מועד רל שמשנה
יבואו אל אהל מועד ואול' אם שחט בגג של
היכל פסולה וכן אם שחטה בעורה והיו דלתות
תהיכל נעולות פי' או חין העורה פנימיותה
מבוא אהל מועד אם לא באמיכנו פתח ברלותות
ההיכל וזה מבואר מאד וזרקו בני אהרן תכהן
בעת שהם בכהונם להויכיא החללים ומחוטבי'
בגדים ושאור מה שירמה לזה ויתבאר שמשחטי'
ואילך מיכזה כהונה על האופן שהתבאר
במה שקדם על המזבח סביב רל למטה מחוט
הסקרא וחס היה נותן שתי פתחות טהן ארבע
בשתי קרנות רל לפסוק המזבח כמו שיבא במה
שקדם החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב זה מבואר כי קצת החלב היה

ההוואה על הפרוכת ועל קרנות מוצח הוזהב
 וטבל הכהן אה מיכבנו ברס כבר התב' בשריטיס
 הכוללים כי זה המיכבנו המימי וכך הקבלה
 וההולכה והזריקה הוא בימין והנה מן הדם
 שבט פעמים לפני יי את פני פרכת הקרס אחרי
 טיבל מיכבנו ברס יזה מן הדם אשר באיכבנו
 וזוה הו' ראוי שתהיה באיכבנו כד' הוואה וכוה
 ינטיה טיבל פעמים רל' טיטבור מיכבנו ברס
 וזוה באופן שתהיה כל הוואה טבילה ויהיו פניו
 למערב בשפת הוואה באופן שתהיה הוואה את
 פני פרכת הקרס ותהיה ההווא נכח קרס הקרטי'
 ונתן הכהן מן הדם על קרנות מוצח קטרת
 הסמים והס' ארבע מתנות על ארבע קרנותיו
 וזה המוצח הוא מוצח הוזהב שהוא במהל מועד
 וכו' יקטירו קטרת הסמי' לא וול' זה כמו שהתב'
 במה טקף ואמר לפני יי מי' הריכו בו שתהיינה
 מלך התוואות המרעם לפני יי כי זה בלתי משטר
 וק' היה בזה סוה המוצח הוא לפני יי לפי שהוא
 טמוך לקרס הקרטיס כמו שהתבאר במה טקדס
 חוולס מוצח העולה היה מחוץ למהל מועד
 בשורה זאת כל רס הפך יס' מן אר' יסוד מוצח
 העולה רל' הנטאר מרס הפך מחר מלך התוואות
 וכבר וכדנו במה טקדס מה הוא יסוד מוצח
 העולה ומזה הפך למדנו זה הענין גכ' בשווי
 הקדבנו הנהג' זה המנהג כמו פד יוס הכעור'
 חסד פתח והל פועד' רל' מה שיהיה מהיסוד
 ההוא לפנות מבווא אהל מועד והו' יסוד המעבדי
 ואת כל חלב הפר וגו' עד כאמר ירס מסוד וזכ
 הסלמיס כבר נתבאר כל זה במה טקדס כאמר
 ירס מסוד וזכ הסלמיס ירוש טוה לא היה
 צדיך להזכיר להודיע מה ידי ממנו שכבר ופרו
 בזה המקום בסלמות כמו סוכר בסוד וזכ
 הסלמיס ומעט; לבאר טוה יעשה בזה הקרבן
 לסכה בעינת סינטיה פסוד וזכ הסלמיס וכן
 אמרו בספרא מה סלמיס מביאים טלוס לפולס
 וק' זה מביא טלוס לפולס וכאמר נבאר זה
 גה' כאמר נבאר למה היו הקרבנות באופן
 טפאה העיכה בהם וזאת כל עוד הפך וזאת
 כל בשדו פל ראסד ועל כרפיו לפה סמנה
 הדחם והכרעיס וחר וזכרתו כל בשדו' למדנו
 טכפד ינתחו לנתחיו כמו הענין בטולה וזה
 כי הדחם הוא נתח מהנתחיס כמו שהתבאר במה

טקדס וכן הענין בכרעיס וזן תברל אלא טיאלו
 הנתחיס יעטו בזולת הפסטי העור כי הם היו
 נטרעיס עס פודס מה טאין כן בנתחי העולה
 קרבו ופרסו רל' הקרב עם פרסו מה טאין כן
 בקרב העול' שכבר היו פסירי' וזת פרסו ורוחכי
 חותו כמו שהתבאר במה טקדס והויכיו את
 כל הפך אל מחוץ למחנה רל' חוץ למחנה יטר'
 במקום טהיח טיס היה נקרא בית הדשן ומגיד
 טאחר טקדעוהו והויכיו ח' מוריו והקשירוס על
 מוצח העולה מויכיון חותו טלוס חוץ למחנה
 יסראל וסיס ענתחין אותו באופן שקדס וטורפי'
 חותו טיס ולפי שלא אמר והויכיו הכהן למדנו
 טוואת ההרסמה פטרה בור אל מקום טהור
 טיהו מקומו טהור אל טפן הדשן אל מקום
 טטופשין טס הדשן וטרף אותו על עיכיס באש
 מפני שלא אמר וטרף אותו הכהן למדנו
 שהטרפת הוואת ככרת בור ולפי טאמר כל
 עיכיס ולא אמר פל העיכיס למדנו טאזוה עיכיס
 טיהיו כסדריס לזת ואפי' קש וגבבה טהס נקראיס
 עיכיס גכ' בל' טונוט ובכלל חנה כונת התודת
 לתפיד היופי והנר מזה החלק מזה הקרבן
 הנטרף בחוץ ולזה לז' רינה פטיס ית' טיטרף
 בחוץ בעיקס בלתי קרוש עם פודו ועס פרסו
 ולא דקדק בסודו טיהיה כהן וזה יודה
 טכאמר אמר עיכיס הוא לכונה שלא יקפיד אי
 זה עיכיס טיהיו מלך העיכיס על טפן הדשן
 יטרף הרינה לפני על מקום טטופשין טס הדשן

ואם כל עדת ישראל ישגו

דויכה לומד כל ישראל אז רובם וכבר יבאר מחר
 זה וזאת הסגגה איך תהיה
דבעלים דבר מעיני הקהל הנה
 לפי שהעיני' מודיעים לבח' מינה
 הדרך ילך בה ויסמרוהו מהכטיל בהליכתו
 קרא עיני הקהל בר הגדול כי הם חמוריס
 לכל יסראל וזו הדרך ילכו בו ברדכי התוד'
 כמו שהתבאר בערסות וזן ממרא
 או יהיה הדיכון באמרו אל פדת יסדל בית דין
 הגדול כי הוא כולל לכל יסראל
 וזנה פייכונט פתוד' שקדחה הבית דין ערה אמ'
 וספטו חפדה והיכלו הכרה וזן טס בר'

הקרבן עליהם הוא מסוג המיזבה הנזכרת בפר
שלח לך ואמנם המיזבה הנזכרת בפרשת שלח
לך הוא אשר יתחייבו על זרונה כדת כמו שנתב
טעם באמרו ותעשנו אשר תעשה ביד רמה וגומר
הכרת תכרת העשתי הרי עונה בה ולזה יהיה בית
שאמ' בזה המקום מכל מינות ^ה אשר לא תעשינה
כמינות לא תעשינה שחייבין על זרונה כרת
ואמנם נתיחדה מהם הנזכרת בפרשת שלח לך
לפי שיהיו בעין כמו שנתבאר טעם בג' ומזה
המקום יתבאר שלח יתחייבו חטאות על מינות ע
עשה וועשפי שחייבין על זרונה כרת כמו פסח ו
ומילה טעם אשר לא תעשינה מכלל שלח תעשינה
הכתי' מדבר וכן לא יתחייבו חטאות על מינות לא
תעשינה שחייבין על זרונה כרת אם לא היה מע
משפחה כמו המגדף כי היבור ויטעו מעשיה טע
אשר לא תעשינה וזה ממה שיורה טעם מעשיה
ב'לו המיזב אשר ידבר בזה המקום ועשה מוחת
מהנה מגיד סכל אחת ואחת מהנה חייב חטאות
ולזה יתבאר על דרך מטל טעם אכל חלב ודס ב
בטיגה חייב טע חטאות וכן על כל מיזבה מ
ומיזבה מזולו אם הכהן המטיח יחטא לאטמות
הכס בעבור שיהיה המטיח הוא היותר נ
נכבד שבענין ונתקדש יותר התחיל המזמר בו
כזה תמיזב במה טענוכ בחטאות יוס הכפורים ט
טראטונה הקיים פר חטאות אשר לו לואתה
הטבה בעינת וראוי שיתרע כי הכהן המטיח היה
מוכן להודות מטיפי ה' ליטול כמו טע בפרטי
טיפים וטיפים לבלתי טמוע ל הכהן העומר
לשדת טע את ^ה להיך חנה נטנתפז בזה כל
הכחש כמו שאמ' טע ובאתה אלה הכהנים הלויים
ואמ' יורו מטיפין ליטקב ותורתך ליטרי ל ונהנה
הנבח מהם היה כהן גדול ולזה היה יותר מיוחד
בזה ולזה יהיה אמרו לאטמות העס רל שיהיה
במה טאורי יהיה טבה טיחטמו ב' העס וזה
יהיה כטיטעה בהוראה ב'לו המינות הנזכרות
כי בזה האופן אפסד טיחטמו העס בטבת זה ה
הטמות והנה יהיה כטיטאורי ממנר שיורה אותם
זה הדין ומזה המקום יתבאר טזה הדין
יהיה כטיטעה בהוראתו אם טעה על פן הוראתו
כמו שקדם אמרו וכשה מוחת מהנה וטיהיה
ראוי להוראה כי בזול זה לא יתכן טיחטמו הכס
בסב הוראתו והוא כבואר מ'טון תורה טיהוא

ראוי שיהיה כהן מטיח בעת שיחטא וזו ינהג
בו זה הדין ובזה יתבאר ממנו טיהוא ראוי גכ'
טיהיה כהן מטיח בעת שיקריב קרבנו וזו ינהג
בו זה הדין והקריב על חטאתו אשר חטא
פר בן בקר תמיס ליה לחטאות למדנו מאמרו
תמיס שלח יתכן בזה הפר שיהיה בעל מוס
ולמדנו מאמרו פר שלח יתכן שיהיה עגל ומא
בן בקר שלח יתכן שיהיה זקן וכבר נתבאר מיזב
הוראת הגדר טזה הטעם לא יפורל פי אם כאשר
זין לא יותר מטל טעם ולזה פחות מטינה
ומאמרו על חטאתו אשר חטא למדנו טיהקרב
החטאות רל שחייטתו וקבלת דמו והולכתו
וזריקתו ראוי שיהיה לטעם הבטלי ולטעם החטא
אשר טרלו בו ^ה רמזמר ליה לחטאות למדנו
טיכרין טיקריבתו לטעם הקבה ולטעם החטאות
וכבר למדנו טזה הדין נהג בכל חטאות רל
טיהיה קרב לטעם הבטלים ולטעם החטא טטלין
בו ולטעם חטאות לפי שכבר נאמר בחטאות יחיד
על חטאתו אשר חטא וטיחט אותה לחטאות
והביא את הפר פתח אהל מועד רל מבוא אהל
מועד והוא העורה לפי ^ה שיהיה ראשו
לפאת מערב טעם קרטי הקרטיס באופן טיהיו
פני הכהן לפאת מערב כטיסמוך ידו על ראס
הפר וכבר זכרנו במה טיחדס עניין הסמיכה
וטייט בה ודי וטיחט את הפר לפי ^ה שיהיה
ראשו לפאת מערב באופן טיהיו פני הטוחט לפת
המערב כטייטחט אותה מרס הפר מהרס טיהוא
רס הפר והו' רס הטפס לרס העור ורס התמיז'
ומגיד טזואת הקבלה מימותה בכתן מטוח אך
זין זה מעכב רל טיאס קבל דמו כהן הדיוט
כטיר טיהוי אמר אחר כן וטבל הכה ונתן הכהן
והקטידס הכהן ולא זכר טעס מטוח ומין ראוי
טידקרק יותר בקבל' הדס מורייתו טיהוא פהרן
אל הטלמות אל הקבלה ואס אמר אומר טכבר
תקבדה התורה טתעטה הקבלה על ידו ולא
הזריקה כ' בה תלרית הכפרה זין ראוי שיהיה
המכפר והמתכפר איט אחד בעיטו אמדנו לו
טיכבר ידו מדברי התור' הפך זה והו' טבעבורת
יוס הכפודי יכפר הכהן הגדול תחלה על עיטמו
לא יתכן טתעט' העבורה ההי' על יד אחר כמו
טיראה מ'טון התורה בזה בפרטי אחר' מות
והביא אותה אל אהל מועד לפי טעס טיהיה

כשישחטוהו וזה אמנם יהיה שישחטוהו ולפי חטות

ולקחת הבהן מקבלה ואילך מינות כהונה באיכבבו דויכה לומר הימני וכן הקבלה היא ביד הימנית באופן הטהור דויכה לומר בכלי וזה אמנם יהיה בכלי הסודת

על קדנות מזבח העולה

הס ד קדנות על ד' הואות וארמו יספוך אל יסוד מזבח העולה רל הנטואר מדפו וכבר ביארנו באי זה חלק מהיסוד יהיה זה **ובפר** עליו הכהן פחטותו שתהיה הכפרה ולפי הכלים ולפי חטות

ואם גפש אחת תחטא בטבחה פעם חורף דויכה לומר טוהנו מלך ולא כהן מטוח בעטותה אח מכל מינו הסס אשר לא תעטנה כבר ביארנו טלו העינות הס מינות לא תעטיה טיס בה מעטת טחייבין על ודונו כרת וזה הדין אמנם יהיה כטלח עטיה זה על הודות בית דין באופן הנזכר במה שיקרס כי יפטר היחיד ויביא כל טבט וטבט פר כמז טהתבאר והנה הנסמך מוחות הפרטיה פר וטפט כי תחטא וטעמה קול אלה עבואר ממה שיקרס

וגפש כי תחטא ושמכה קול אלה רל טבועה מז קלה בטס מן ה חטמות הקדושים כי על כל אחת מאלו יפול טיס המלה כבר תמצא בקללת סוטה טנקרות לה וטס התבאר גס כן טהמלה היא טבועה וזה אמנם כטייטביהו בעל דין טייביר לו אותו פרו טיירע לו ולמדו טוחות הטבועה היא פל פי בית דין רל התובע ולפי טאמ והחונר הנה יחוייב טיהיה ראוי לפדות לה קרוב או פסול או פומע מפי טוסע ולפי טאין דברי הער פרות אול בפני בית דין הנה לא יתחייב הער אס

או הודע ליד חטאתו אשר חטא פניטו והודע אליו ח חטאתו אשר חטא בטבגת בית דין בתורה וטודעה החטאת וכאשר תמצא גס כן בטפט כי תחטא פעם חורף או הודע אליו חטאתו ועטינו בהכרח והודע לפי טאס לא הודע לו לא יתחייב חטאת אבל יתחייב אטס כמד טאמר אחר זה וטס נפטי כי תחטא וגרפ

ולא ידעו אשם וגומר והנה הענין במלת או כמו הענין באות ואו פעם טודעת ופעם פטינה ענין מלת או כמו אביו ואמו קול ורביס וולתו וכן מלת או מחלקת ולפעמים מודפת וטבר מנה מהס ר יונה המדקדק רביס וענין הודע אליו טיהיה ידוע ליו באי זה חוטא טיהיה אבל אס לא היה ידוע לו אף על פי שהעדים מעידים טכן הוא לא יתחייב חטאת אס לא היה לבו טוסך על דבריהס וראוי טיהיה ידוע לו חטאתו אשר חטא בה אבל אס לא נדע לו אף על פי טנדע בודאי טחטא לא יטבג בו זה הדין מסל זה אס היה חלב ופיתר לפני וטכל מהס בטבגה ודנו ידע אי זה מהס אכל פטור מקרבן חטאת

שעיר עזים זכר תמים

זכר ולא טיטוטס ואטרדגיטס תמים ולא בטל מוס וכבר יזכר המומין הפוטלין בקרבנו במה טיבא

וסמר ידן כבר ביארנו דיני ה הסמיכה וטהיז פס ודי ופל ידי בעלים לא פל ידי וולתס

ושחט אותה במקום אשר ישחט אתה עולה

דויכה לומר ולכפו הנזרה וטמר חטאת היא דויכה לומר טחטוה ולפי חטאת וכבר פירטינו במה שיקרס איך יטחטנה לפני השס וכן אמר בפרטת הבאה אחר זה ושחט את החטאת דויכה לומר טיהיה חטאת

התורה ואת הידיעה ואת המעשה וראוי שתורש
להם החטא תהיה בייחוד לא שיורש להם טעמי
ברברי מה שהורו ולא יזכרו מעיכסם וזוה דבר
הוא טעמו ונדעה תחשבת ולא שיודיעו להם

והקריבו הקהל

ידוע כי הטבט האחד נקרא קהל טטו וימור יהושפט
בקהל יתורה וכל ישר גס כן קרוי קהל ואור היה
הרימון בזה כל ישראל לא היה ירוך לומר כי אם
והקריבו כי אמרו ופכו טב אל כל ישראל כמון
שבארנו ולזה יהיה אמרו והקריבו הקהל טב
אל כל טבט וטבט ואם אמר אמר טאם
יהיה הפטין כן יהיה כל קבוץ טבמקום מקום
משיירות ישראל מביא פר לפי טכל קבוץ
מהם נקרא קהל אמרנו לו טזה בלתי רומי וזה
כי החלק כלל כל ישראל חלקה ראשונה
הוא לטבטים לא לאור הקהלות והנה
יקריבו כל טבט וטבט פר מעט שלח חטון
כיון שחטון רוב ישראל והנה כור מה טבא
בזאת הפרטה עד אשר נטיו יחטא מבווא ממה
טזכרו בפרטת כהן מטיח בכל דבריו כי ענין
וזאת החטא טזה לחטאת כהן משוח לכל דבריו
כמו טזכור בזאת הפרטה

אשר נשיא יחטא

ראוי שתורש כי נטיו
הטבט יקרא נטיו והמלך גס כן יקרא נטיו
כאמרו ועברי ודר נטיו להם לפולס ויתבאר
במה טיבא ות מה שאמר בזה ממקום הוא במי
טהוח מלך לא בטטיו הטבט וזה טכבר לקח
מן הכהנים מי שאין טס כהן עליו גדול ממנו
והוא הכהן המטיח ולקח מהבד' בד' הגדול
סאין עליו בד' וראוי טיקח בכוכן הנטיא סאין
עליו וארס מישראל והוא המלך והוא מבחור
מלסון התורה טזה הדין יטהג כטהיה נטיו
ואחר כך חטא לאחט חטא ואחר כך היה נטיו
ובזה יתבאר טאם טבט מעט יאותו קרס טיקריב
קרבנו לא יטהג בו זה הדין ועטה אחת מכל
מכות י אשר לא תעטנה כבר בארנו במה
טקראם טהמומר פה הוא למיכות לא תעטנה
טחיבין על וזוכן כרת טיס בהן מעטנה

טיהיה ראוי טיקרא כרת ישראל בכללות וולתי
בית דין הגדול ולהטוף בימור אמר
ואחר כן וטבלס מעיני השנה להורות כי מפיית
דין ידבר ולפי טאנס כיני הקהל אם
אם וינס ראויס להורמה חוייב טיהיו כלס
ראויס להורמה וזו יטהג כס זה הדין
הטוכר פה ופה גס כן יתמו טהוח רומי
טיהיה טבלס טבלס לק' מקכס ואז יטהג
כס זה הדין ואמרנו וטבלס ריכד לומר
טיזכור ואחר זה וזה אכד לא העטינה
טחיבין על זרנס כרת כמו טבמדרו ולפי
טאמר וטבלס דבר חוייב טלוא טבלס מהס כל
המיכות אבל דבר מענה כולותאפי
טיורו טהרס היוכא מהסחטיה הו' אכד אסדתהו
התורה אבל רס הרב הוא מותר

ועשו אחת מיכל מצות יה אשר לא תעשבה

רל ישראל טכ בר זכרס ברואס
הצטוק אז טב אל הקהל טזכר קרס וטיבת וטכר
הנה הדימון בו כל ישראל לא קהל מקהלות
ישראל כי כבר לקח העניין כולל בבית דין
עפטי כללות הטטיס על פיהם ולפי
טסעך העטייה להטלס הדבר מעיני הקהל הנה
יחריב טיהיה ההטלס ההוח טבת פטייתס וזאת
התעברה ואמנס זה יהיה כטיאמר להס
מוהריס אהס לפטות זה ואם טטו אורו ישראל
כלס אז רובס כי הוא בכלס כמו טהתבאר
בטריסס תכולים מעטי הוד אהס וזאת אק
יטהג בהס זה הדין ולפי טאמרנו וטכס
טב אל הקהל אז אל ישראל לא הבד' הנה יתב'
טאם טטו בית דין על פי הודמתס לואיטני עס
הטטיס מישראל להטלימס לרוב

וזרעה חטאת אשר חטא עליה

רל לטי טהיה להס ההטלס נורפת טגג ההורח
אכד חטון עליה ישראל ועטו אחת פואלו
הטבירות החמודות והוא ראוי שתורש
בלהס החטאות אחר טעטו כל ישראל אז רובס על
כיהס אז יטהג בהס זה הדין לפי טכבר וכה

ומלק את ראשו ממול פורעו כבר נתבאר
 ענין המליקה במה שיקרא וזאת המליקה תהיה
 בעורה לא יבריל היו מכות לא תבטיח דלי
 שלא יבריל הראש מהעוף ההוא אבל יהיה מח
 מחובר עמודו לא יתבא שבמליקת עוף החטאות
 לא יצטרך להתוך ביצרון כי אם סימן אחד או
 רובו וזויל במליקת העולה יצטרך לחתוך רוב
 הסימני כמו הענין בבהמה לפי שלא שולל הכתו
 ממנה אלא שלא יצטרך להבריל כמו הענין
 בבהמה שיבריל ממנה הראש בפני עצמו ואור
 לחתיכת הסימנין בשחיטה יהיה פנימי כענין
 עולת בהמה דל יצטרך לחתוך פני סימנין או
 רובם וזאת המליקה תהיה למטה כמו הענין
 בשחיטת הקרבנו כי לא זכרה התורה בזה דבר
 יחוייב שיהיה מליקה טבטית למעלה לא שכבר
 יראה שיהיה תהיה לזכר שיהיה לזין מליקת עולת
 העוף אין הברדל ביניהם אלא שמעשה העולה
 למטה ומעשה החטאות למטה וטניהם היתה
 מליקתם לזין דרומית מערבית וזה יתבא ממה
 שזכר בעולת העוף במשט עיון והנה מרס
 החטאות על קיר המזבח דל על מה שיהיה מהקיר
 וזל המולק והוא חלק התחתון ובכלל הנה הוא
 הקיר אשר יסוד המזבח סמוך לו שזכר אחר זה
 עד שהמקום אחר יזה אל הקיר וימכה טארית ה
 הדס אל יסוד המזבח ומנה המקום נלמד ש
 שיהזוה לחטאות העוף היתה בחיני התחתון
 מהמזבח ואחשו שזאת ההזוה לא היתה בהרך
 כי אם ברוחב ולזה לא קרא ההזוה הוא המיני
 דל שלא היה הדס נמיכה בה פין העוף כמו הע
 הענין בעולת העוף אבל היתה בוריקה והיה
 ברחב כמו הענין בוריקת דס עולת בהמה ומזת
 שזה דרכו היה בחיני התחתון מהמזבח כמו
 שכתבאר בנתינתנו סבת מעשה הקרבנות באופן
 שימותה התורה ואת הטיי יעשה עולה כמשיפט
 רוכה לומר כמעשט עולת העוף שזכר במה
 שיקרא והנה אין למזבח חטאות העוף כי אם דפני
 והנה נבאר במה שיבוא למה היה זה החלוקה בין
 חטאות העוף ועולת העוף לחטאות בהמה ועולת
 בהמ דל עולת בהמה היתה למטה והזוה חטוא
 בהמה למעלה בעוף הענין בהפך ואם לא
 תטייג ירו לשתי תורים או לכני בני יונה ותבוא

מת קבנו

אחר דל בניו שהוא למנופ ממנו היין שאין סס
 מיכה תכריחהו לשתות יין או סולא לשתו ובכלל
 הנה זה ממת טויני יכריך אל בימור וזה שכבר
 אמר שיהיבופה תהיה להרע או להטייב וזוה יתה
 הטיבופה בקיוס דבר מיכה הנה היא טבופת
 טוא אחר טויי אשטר לו לקיימה ואם אפטר לו
 לקיימה אינה לתרע או להטיי כי בזולת הטיבופה
 היה מוכרח בזה
 הבטול ברבר מיכה הנה היא טבופת טווא אחר
 טויי אשטר לו לקיימה כפי משפטי התורה ולזה
 יתבא שאין טבופת בטויי נהגת ברבר מיכה
 ונעלם ממנו דל טנעלמה ממנה הטיבופה
 טוכר קרס זה והוא ירע ואשס דל שכבר ירע
 קורס זה הטיבופה וזת כך אשס כטינעלמה ממנו
 ושבר עליה או יהיה הריון בזה טירע אחר
 טנעלמת ממנו הטיבופה שיעבר עליה מפטי הע
 העולם ממנו הטיבופה כאלו תאמר שטיבופה שלא
 יוכל תאשס וזת כך נעלמה ממנו הטיבופה ואם
 תאשס ואחר כך טען טבופתו ויתבאר לו שכבר
 שכר עליה לחת מאלה רוכה לומ לטיבופת
 הערות או לטמאות מדרס או לטמאות קרטיי או
 לטיבופת בטויי ומנה יתבאר שזס עבר על כל לז
 חייב על כל אחת ואחת ואין יכריך לומ אש עבר
 על אחת מהם פעמים רבות באופן הנזכר שכבר
 יתחייב קרבן גל כל פעם ופעם והתורה אשר
 חטא עליה דל שיתורה בסמכו ידיו על ראש ק
 קרבנו כמו שהתבאר במה שיקרא וכבר קצרה
 התור בזה להטיבנה על מה שכבר התבטוה ירוי
 יהיה עס הסמיכה על ראש הבח והבוא את
 אשמו לה שיהא תקרבתו לטי הקבה על חטאותו
 אשר חטא שיהיה לסס אותו החטא נקבה וזל
 טמטו ואנדרגיס לחטאות שיהיה מעשה לטס
 חטאות וכבר התבאר במה שיקרא אין יעשה
 החטאות ויתבאר עור דיניו במה שיבא ואם
 לא תגיג ירו דיה דל שיהיה עני בעת הבאתו
 וכסיהיה הפטיין בזה התאר יבוא שתי תורים או
 טטי בניינות להסס וכבר קרס לנו מה הריון
 בתורים ובני הזנה והקריב אשר לחטאות
 דחטנות לפי שאין ראוי שיקריב העולה שיהיו כ
 כמו דורון להטי ית קורס התנאות מחטמו ולזה
 דווי שיקרא החטאות לכפר חטמו ואחר כך יהיה
 מחטנה לטי ית באופן שיתכן שיקח דודון ממנו

לא יגיד חוץ לבית דין כי שם אין דברים
ברות אלא ששור דברים לבר ולא יתחייב גם כן
אם לא היה שם עד וזולתו כי דברי הער אחר
אינם כדות על דרך האמת אם לא היה שם אחר
זולתו **שואמר על פי**
כנים עדים או סלטה עדים יקום דבר ודמוי
גם כן שיהיה השומע הוא העצמות ששומע ושמעה
ותוה עד ריכה לוטר שיהיה פר בעת ששומע
וראוי גם כן שתהיה מפירות הערות
אחר שימיעת הקול ששומע קול אלה אם
לא יגיד וזהו אם קולו וכשרו ונטבבו שיון
יודיעו לו פרות לא ינהג בהם זה הדין וראוי גם
כן שתדע שזה הדין לא ינהג לא בדבר שלשמו
יהיה עט זה מטלטל וגופו ממון ולזה לא ינהג
בעבדים וטירות וקרקעות אף על פי שהם ממון
באופן מה וזה יתבאר מפה ששומע ומנהג לא
ינהג אלא בתביעת ממון כי התורה אמרה ותוה
פר או ראה או ידע מכלל שהטוב הוא בו העדו
יוכל להקיים העדות בו ברמיה סלא בדיעה
ובדיעה סלא ברמיה וזה לא יתכן אלא בתביעת
ממון והמסיל שכבר ידעו פדים שראובן הלוח
לשמעון ויעידוהו מה שראוי או יודה בפניהם
שמעון ויאמר להם שיהיו עדים לראובן שהוא
הלוח ויתבאר סלא ינהג זה הדין בקרקעות
ועבדי וטירות כי הוה ראוי סלא נחמיר בנתבב
וזה שהנתבב לא יחייב שבועה בלו תרכי אף
על פי שיהיה מורה מקצת כמו שהתבאר בפרשת
ואלה המטשפים ואם חוסר דין שבועה מהנתבב
באלו הדברים כל טכן שראוי שיוסר מהעדים
והוה מבו שבטובות הערות אין הברל בהכאות
הקרבן בין סוגג למויד שיהדי לא נאמר בה ונ
ונעלם ממנו כמו ששומע פטאר הדברי הנזכרי
עמה וזה אמנם הוה לחייב על המויד כסוגג
ואם אמר אופי סלא יתכן שיבוא קרבן על הזרון
אמרנו לו שכבר מיכאנו בטזחה חרופה קרבן
על הזרון וכן הענין באשם גולות המזכ אחר זה
ולזה נטפוש בזה המקום שיבוא זה הקרבן גם
על הזרון או נפטי אשר תגב בכל דבר שמו
לפי סלא זכ פטי זה תכלל כי אם אבות השומע
למדנו שאינו מדבר במטא וזלר הטמאה וזה כי
נבלות הבהמה והחיה והטירף הם אבות השומע
כמו שיתבאר ונעלם ממנו והוה שמו רל

שנעלם ממנו היותו שמו ואינו זכור שנגע בלי
השפאות והנה הוה פדין שמו רל סלא טהר
עדיין מטמאתו ואשם רל טעשה מה סלא
יתכן שכותו לשמו לפי מטשפי התורה וזה
יהיה אם כשיטכנס למקדש או כשואכל קדש כי
מטשפי לו נזהר השמו כמו שיתבאר במה שיבא
והנה אף על פי שיש בזרון מלו העברות כרת
כמו שיתבאר במה שיבא הנה הברילה התורה
בין מלו העברות ושאר העברות שחייבים על
זרנס כרת כי בששים מלו יבוא קרבן פולחן וזר
ולח חלק בו בין נטיא ובין כהן מטיח וכהן ה
תדווש והנה אמר בנבלת חיה טמאה אף על פי
טכל נבלת חיה היא שמוח להתכות שיהיה בה
טעור טמאה והוה כוית כי פחות מכוית למנה
לא יטמא במגע וכך הענין במה ששומר בנבלת
בהמת שמוח או בנבלת סרף שמוח או כי
יגב בטומאת אדם לכל טומאתו חסר יטמא בה
ריכה לוטר הן טומאת מת הן טומאת זב וזבה
ונדה וזולתו ובעל טרה ומה שירמה לזה
ונעלם ממנו והוה ידע ואשם דריכה לוטר שאחר
שירע היותו שמו נעלם ממנו ואשם אם כשיטכנס
למקדש או כשואכל קדש ולזה יחייב שיהיה לו
ידיעה אחר העלם כי לולי ידיעה לא יתכורר
להביא קרבן על חטאתו ולא יוכל להתודות חסר
חטא ולזה יחייב שתהיה לו ידיעה בתחלה
ידיעה בסוף והעלם בנתיים ואז ינהג בהם זה
הדין **או נפטי פי תטבע לבטא בשפתים לא**
טיגמור בלבו לבר ולא ירטיא בשפתיו להרע
או להטי כמו שנטבע טאוכל ולא מוכל שארחת
וסלא ארחת לכל אשר יבטא תאדם בשבוע
דריכה לוטר לכל מה שדרך האדם לבטא בו
בשבועה למנוע ממנו דבר מה או הפך זה וזה
אמנם יהיה כשיורטיא בפיו מה שיגמר בלבו לא
שיהיה בלבו דבר מתחלק למה שהורטיא מפיו
כי אין דרך האנשים לבטא בו באופן הזה וכפי
בשבועה בין או ירקרקו יות שיהיה מה שהורטיאו
משיהם לפי מה שבלבם ויתבאר עוד שזומתה
השבועה אמנם תהיה ברבר הקינות לא ברבר
של מיכא כי אין העני ההוה בבחירה להתרחק
ממנו ולהמטך אליו אבל יחייב לו שיהג כן
לפי מטשפי התורה וכאשר יתבאר זה עוד ממה
שפרטה התורה באחר מטרי

כחות והנה בעצמות ההם בעינינו ידבר בזה המקור
 לפי שכבר ביה דינס כאמר נודעה החטאת שכן
 ולא ירע ואנס ולפי שלא ביאר הכתוב בזה דין
 בר' שטעו בהוראה ועשו הקהל על פיהם ודין
 טהן מטיח שהורה בטיפות ועשה על פי הוראתו
 הנה לא ינהג דין אטם תלוי בהם אם לא נודעה
 להם החטאת אבל הנטיח יתחייב במשם הלך כמו
 ההדיוט לפי שלא חלקה התורה בזה בין הנטיח
 וההדיוט רל בטגגת המעטה ואולם בטגגת
 ההוראה לא זכר רבר בזה ולזה לא ינהג זה הדין
 בטגגת הוראה ועטן זה הקרבן הוא שנו שצבר
 בטגגה על טפק עברה מהעברות הנזכות ולפי
 שבוטחו ההוא בפיטו טיכוד כשינודעה החטאת
 ידבר בזה המקור ותיה האסור קבוע במה שגפול
 לו בו הטפק והמשל שיהיו לפטו סתי חתכות או
 של חלב ווא של טומן ואכל אחת מהם בטגגת
 ואחר זה זכר טאחת מהם חלב ונסתפק לו אי זה
 מהם אכל ואולם אם לא היתה טס כי אם א' חתכות
 ואכלה ואחכ זכ' טהוא ספק חלב ספק טומן הנה
 לא ינהג בזה דין אטם תלוי לפי שלא היתה טס
 בראי אחת מכל מינות השי אשר לא תצטנה
 בערכך לחטם וקצרה התורה בזה להטענת על
 הערך הנזכר במשכ' יהוא כסף טיקלים על טגגתו
 טטגג ולא ירע יתב מנה שהיו חייב על כל טגג
 וטגגה טינו טעבר על ספק עברה מילו העברות
 אטם הוא משום אטם לה רל בזה האטם הוא על
 כל אשר אטם לה ית בשלח נטימר במה טיעטה
 אונתו טולא יהיה בו עברה או ספק עברה בכמו
 יל העברות הגדולות

נפש כי תחטא ומעלה מער' בה' ופחטי
 בעמיתו ולא רגבוה ולא לטכרי .
 בפקדון שהפקיד לו והוא הממון טראוי שיהיה
 בעין ולא יטלח בו יד הנפקר או בתטומת יד
 רל מלוה וקראוהו תטומת יד לפי טיהושס ללות
 יד בה רל טתנתן לו רשות להוסיפה למה טייס
 טייכטרך לו ואחר יפרעה אל המלוה או בגזול
 הוא הרבר בגזול טולקח מיד הפעלים בחוקת .
 או עטק את עמיתו כילו תאמר טכבט טכרי
 ומה טירמה לזה למה שיחזיק בו טייס לאחרים
 חק עליו ולא בא לידו מביתם מפל הם יודעים זה
 או מיכא אברה וכחט בה הוא רבר טייס לאחרי
 חק עליו ולא בא לידו מביתם והם מינס יודעים

בזה ובזה נכלל כל רבר שבממון שיהיה לאדם
 מרעהו והקדימה התורה זכירת הפקדון והמלוה
 לפי שהוא יותר נפיא ואחכ זכרה הגזול והעטק
 טטיטהס יודעי בו ואחכ זכרה עני האברה טיאין
 יודע בה כי אם מיכאה וכחט בה ונטבט ער טיקר
 רל טטטבט טיאין בידו כלום ויהיה נטבט על ש
 טיקר רל שיהיה יודע טיקר הוא טיה טטבט
 עליו כפירתו הממון ולזה יחוייב שיהיה מזיד
 בממון על אחת מכל אשר יעטה האדם לחטוא
 בהנה עטיטו כמו אשר חטא מן הקדש והריכו בו
 שיהיה נהנה ממון מפטי כפירתו כמו טיכוד בפ
 בפרטי זה הפטיין רבר שבממון ואולם בשאר
 הרברים טיאנס ממון לא ינהג זה חדין והנה
 יתבא ממה טיאמר על אחת טיכר אחת ואחת מילן
 השיבעות אשר בזה תתאר יתחי זה הקרבן וטולא
 יתחייב על הטבוטה האחת אפי' טיהו לה רבים
 רבים יחד בזה התואר או לאטטיס רבים כי אם
 קרבן אחד והנה יתבאר טנה הדין לא יהיה אלא
 ברבר המטולט כי הפקדון והגזול והעטק והאבר
 הם ברבר המטולט ויתב טנה הדין אפיו בקנטו
 לטי טיאין כפירתו מוטילה לו בזה כי אפי' אם
 יורה יפטור כמו שיתב בפר' ויל' המטישטי והוא
 מבווא טיאין זה הדין נותג בקרקעו ולא בטטרות
 אטט שיתן מטלטלין לפי טיאין גושן עמון וזה
 בטברים לטי טריטו חדין הקרקעות אחד וזה כי
 הקרקע לא יתכן בה הפכירה והגזול כי הוא לפטי
 בעליו בחוקתו וכן העברי לא תתכן בהם חזקה
 תויכאס מיד הבעלים כי להם בטכמס התחלה
 תנוטה בחיריה לטוב יל מיטס תראטין והן עור
 מהדברים שלא יתכן בהם כפירה כי יט' לו קיל
 פס טיהעבר בעיכמו יגיד העטיין והיה כי יחטא
 ואטס רל כאמר יתן אל לבו טחטא ואטס
 בזאת הכפירה והטיבועה עליה הנה יתכפר לו
 בזה האופן טיכוד רל טייטיב הממון טכחט בו
 לבעלים בתוספת חמטו אחר יביא מיל תמים
 לאטס וראוי שיתרע טנה אמנס יהיה כטיודה
 מעיכמו טייט בידו הממון ההוא אבל אם העידו
 זה עדים והוא מכחיטס לא יטלס אלא הקרן כי
 אולי לא תיה יודע טטיבועתו תהיה טקר ועיכוי
 שיהיה למיט הממון ההוא בידו וכבר חיבה
 התורה שיהיה יודע בעת טטטבט טיהוא נטבט
 על טיקר או מכל אשר יטבט

ולא לו מביה טה
 טשיטטי

יש מי שכתב יורה דעה
שע"ד ח"ת ע"ש פ"ג
הפסוק ואת אהרן
והוא ע"ש ע"ש ע"ש
ח"ת ע"ש ע"ש

שהיה בני בשפת הבמות קרבנו לחטאת שיהיו כל
מעשיהם לטעם חטאו ולא יטיע עליה טעמן זו מיכות
לא תעסה שלח יטיע עליה טעמן כמו הענין
בסוד המנחות טפחות מרבה ולא יתן עליה
לכונת הוא גכ מיכות לא תעטית והנה סבת זה
החלוקה בין ואת המנחה ומנחת נרבה. הוא כי
חטאת היא דל שיהיה באה חטאת. ולזה תוסר ה
הנרי והיוצי ממנה. מול קומיכו התבאר במת
טיקדס ויך תגיה הקמיכה. על אפי הטי דל על
מוכח בעולה טעם מקריבי אטי ה ואולס אמ'
אטי ה' שלח יקדס הקשרת הקמץ לעולת הבקר
ולא קרבן מהקרבנות כמו שהתבאר במה טיקדס
ותיה לכהן כמנחה דל שטיירי הקומץ נאכל
לכתיס וראוי שתדע טאס היה החוטא כתיך טוי'
מנחתו נקמית אבל היא נכרפת כלה שטאס וכל
מנחת כתיך כליל תגיה ואולי זה הוא מה שדיכה
באמרו והיתה לכהן כמנחה דל שיהיה דינה
לכהן כמנחה אס תיה הוא המביא זה הקרבן
וכבר התבאר דין מנחת כתיך במה

טיקדס

צפח

כי תעשול מנח וחטאת בטגה
מכל קדשי הטי דל טנהנה מהס
כלו האמר טאכל מקדשי ה וכבר יורה טנהנה
בחטי הוא מה טאמרנו טהדי אמר אחר זה ואת
אשר חטא מן הקדש יטלס וזה אמנס יתיה בטי
פטיס אס טיקדס תהקדס בואת ההנחה כמו שה
טהמטלנו בענין האכילה וזו טלח יחסר בהקדס
בוט אבל טנהנה מה טיתנו בו האטטיס כסך מה
בטיירות כלו תאמ' טיטתמט בכלי תזהב טחפ
קדש לה ולפי טבאופן הנהוג לא תמכא ההנחה
טייט עמה חסרון בהקדש כי אס פרבר תחסר
בטיטמו כמו העני' באכילה ותיה מתנאי המעולת
טהיא פל הנחת הרבר החסר בעיטמו כמו העני'
באכילה והטגס שתהיה הנחה ופגמו פרבר
האחר בטינו לא שיהיה פגס רבר וטהנה פרבר
אחר וולתי והטיבור הרוטון שיהיה בנחת
ההנחה הוא טדה פרטיה כמו שיתבאר בטידטי'
הכוללים וראוי שתדע כי קדשי הסס יקראו
קדשי ברק תבית וקדשי המנחת דל מה טיוכה
בו המנחת שיהיה קרב לטיס לא מה טיאכלוהו
הכתיס כי הס קדשי תכהן ולפי טאמ' מקדשי ה'
לפרנו טהס מיכרטיס זה עס זה להטליס טענ'

מכילה ואפי' טנהנה הירס מקדש מה ולאחר ימיס
הביס טנהנה מקדש ואחר פיתטידי וכיון טמכלס
טהנה טדה פרוטה עכל. ותביא את אטמו לה'
טיהיה לטיס תקבה איל תמיס טלח יהיה בו מוס
טן תיטון ולא מן העוים בערכך טסך טקליס לפי
טהרברי הדאטון הוא טניס הנה הדיטון בו טני
טיקליס דל שיהיה ערך האיל טני סלפי טל כסך
יטוץ והנה הטיקל לפי תודות הגדר תווא כר'
מטיך וכל אחר היה מטיקלו יח גר גירי טעודה.
לאטס דל שיהיה טוה טני סלפיס בבת היותו
לאטס וכן בבת ההבמה ראוי טיקנהו טתי סלפי'
זו יותר כי התורה הקפידה טיביאיהו פכדך כסך
טיקליס ואת אשר חטא מן הקדש יטלס דל
מה טנהנה ממנו ואת חמיטינו יוסף עליו
ופתן וותילכהן ידוע טאין טותן חמיטינו לכהן
לכהן אבל מה טיטלס מאסר חטא מן הקדש
הוא גס כן נתן לכהן ולזה יהיה הדיטון בוט
טמה טיתן לכהן יוסף חמיטינו פל אשר חטא
מן הקדש ולזה אס טנהנה מן הקדש ארבעט
סלפיס מטילס רעטה סלפיס כי החמטיה סלפיס
מוספסי חמיטותס ארבעה סלפיס ואמנס וכר
תחלה ואת אשר חטא מן הקדש יטלס להורות
כי הקדן יכבב הכפרה לא החמט וראוי שיהיו
התטלוטיך קדס הבאת החמט כי ויך יתכפר לו
ותווא מחויק בחטאו ולזה אמר אחר התטלוטיך
ותכהן יכפר עליו פאיל החמט וראוי שתדע כי
חסיס נקרא מה טהחויק בו טלח כתיך אמר כפר
טטא בגול הגר והטייב ואת אטמו בראטו וזמ'
וחמיטינו יוסף עליו ולזה יתבאר טאמר
איל חמסי יתב' ממנו יכבר אפטר טיקריב אחד
טלס הקדן טהווא החמט ולזה יחסר איל החמט
כי החמט מטכב תכפרה לא חמטו ותנה יטונו
בוט הדין תכהן קמטייח והנטיא ותהדיט כי
התורה לא חלקה ביטבס בוט

ואם צפח

כי תחטא ונטיטה אחר
מכל מיכות הש' אשר
לא תנטינה כבר ביאמרנו במה טיקדס טילו המיכו
הס מיכות לא תעשה טייט בהס עטיה. טחיטיין
פל ורזנו

וולתו ממי שיתנהג על פי הוראתו ואמנם שגגת
 המעשה יחטא בה החוטא התורה וזוהו ואם
 לא היה זה במקרה ומהם כי החוטא שגגת
 ההוראה הם הנכבדים שבאנשים ולזה יהיה
 החטא יותר שכיח כל מה שהיה החוטא יותר
 נכבד ומה המקום יתבאר מעניין סדר מה
 שבא בזאת הפרשה שחטא בהן מפורסם הוא
 בשגגת ההוראה עם זרון המעשה כמו העניין
 בפד העלם דבר של יכבוד והנה הקדים הכהן
 המשיח בהיותו יותר נכבד ואחר כך זכר שגגת
 המעשה וזכר תחלה קרבן הנשיא למעלתו
 ודומותו על שאר האנשים וזכר אחר
 העבירות שביאו עליהן חטאת בלתי קבועה
 והם גם כן מהחטאים העצומים והם שבועת
 העדות כשיעברו עליה בדרך או בשגגה והנה
 העברה על השבועה מהעבירות הגדולות לפי
 שכל עבירות שבתורה כתוב בהן וטקה וכאן
 לא יטקה וכבר ביארנו הסבה בפרשת וישמע
 יתרו והנה פור עמה שגגת טמאת מקדש
 וקדשיו שחייבם על זרעו כרת כמו שיתבאר
 ושגגת שבועת בטוי והנה הפרלה
 התור טמאת מקדש וקדשיו מבין שאר מימות לא
 תשעה שחייבין על זרעו כרת לפי טרוב פניין
 הטומאות הוא מכוח על הכונה השנית ולקסי
 החוק אשר יהיה להסמך על הטומא כמו שיתב
 בטעמים ולזה תקלה התור בלא לפי מה שאחסו
 רל שביאו עליה חטאת בלתי קבועה וזה אמנם
 כשהיתה שם יריעה בתחלה ויריעה בסוף והע
 והעלם בנתיב ואמנם כשלא היה בזה התואר
 סודו שם קרבנו אחרי לכפר עליה כמו שיתבאר
 בפר אחרי מות ואחכ זכר קרבן הטהנה מקדשי
 השם בשגגה כי הוא מהעבירות החמורות ואם
 הוא למטה מהקדמות ואחר כך זכר קרבן מי
 שנטמא לו אם חטא בשגגת המעשה בעבירות
 שחייב על שגגתן חטאת קבועה וזה בלתי ספק
 למטה מהעבירות הקדמות ואחר כך זכר קרבן
 מי שכפר ממון לחבירו ונטמא על שקד במזיד
 וזוהו סניעין מה הסבה שבשבועת בטוי לא
 יתכפ בקרבן כי אף על שגגתה ובשבועת העדות
 ובשבועת הפקדון ישטר על שגגתה ונאמר שהוא
 מבוא שזין ההכרל בלו העבירות פיר השבועה
 כי הם עסקימות בזה ולזה הוא עבוח שההכרל

הוא ביניהם משני הנשיא אשר בו השבועה והנה
 יראה ששבועת בטוי תהיה על הדו במה שיודרו
 האדם לעבור הם יתע' ולחזקת ממה שיבלבל
 שבורתו וזה פקדון בתור שבועת אסר או שבועת
 בטוי ולזה תמצא בפרט אחד שזכר התורה פנה
 בטרר אסר שהוא פבור וזאת הכונה והוא הנזירות
 פי היין סבה חוקה כשיתמידו בו להתרחק האדם
 מעבדות השם יתעלה ואמנם שבועת העדות
 ושבועת הפקדון הם בממון ולפי שבועת השם
 יתע' יותר נכבדת מאם שבת הקניינים היה ענין
 שבועת הבטוי יותר חמור משבועת העדות
 ושבועת הפקדון ולזה לא יתכפר על זרונה
 בקרבן כמו הפניין באלו אבל יתחייב על זרונה
 שהוא פנס בגוף החוטא לא בממונו והנה מרי
 מי שיעבור על שבועת העדות יותר שכיח מרי
 מי שיעבור על שבועת הפקדון כי העובר על
 שבועת העדות לא יביאנו לזה הנזות הממון ד
 ריבה לומר שאינו נהנה ממון שהטבצו על שקר
 וכבטו פרותיו ואמנם העובר על שבועת הש
 הפקדון תנה יביאנו לזה הנזות הממון כרי ט
 שיטא הממו' ההו' בידו ולזה הוא מבואר שמי
 העובר על שבועת העדות יותר שכיח ולזה
 יתחייב על השגגה בו קרבן מה שאין כן בשגגת
 שבועת הפקדון ולזה גם כן יתחייב על
 שבועת העדות חטאת בלתי
 קבועה ועל שבועת הפקדון לא יתחייב כי אם
 אשם כי החטאת באה על עבירה יותר חמורה
 מהאשם וזה יתבאר מהעבירות שחייבין על ש
 שגגתן חטאת שכבר יתחייבו על ששק שגגתן
 אשם וזה ממה שיורה שהחטאת בא כל עבירה
 יותר חמורה מהאשם וזה יתבאר עוד כשיתר
 הסבה למה נעשים הקרבנות באופן אסר וזאת
 התורה והנה התועלות אשר במה שזכר בזאת
 הפרשה הם רבים

התועלות הרמזון הוא להיטיב
 האנשים כאשר חטאו ש
 שיטבו אל הש' יתע' והוא יכפר להם עונותיהם
 ובזאת תועלת נפלא להג' האנשים אל השלמות
 האנושי וזה כי אין יכריח בארץ אשר לא יחטא
 ואם יאמינו האנשים שחטאו חטא מה שיהיה
 נכתב פונס תמיד לפני הש' יתע' יוסיפו לחטא
 לחשב שאברו בסב' שחטאו ולא יעירום הטימם

לפי מה שכתבנו
 וזהו שכתבנו
 וזהו שכתבנו
 וזהו שכתבנו

קראו על אונת
 וזהו שכתבנו
 וזהו שכתבנו

מחטובמה שיעת' וממנס כאשר ירעו שבטובם
מדרכם הרבה ויטובו לררכי חטי' ית' יכופר להם
פנותם וזו יהיו נזהרים מחטוב עוד ויסובו אלה'
יתעלה כרי שירחמם ויכפר עליהם מה שחטאנו
בו והנה ריבה ה' ית' שיהיה פס התשובה הקרבת
הקרבן כדי שיתיישב יותר בלב החושא שכבר
נתכפר לו אותו החטא כי לא יצויר איך המון
האנשים שיהיה האדם רשע ואחכ' יתנקה מדם צו
בתשובתו בלבבו בזולת מעשה כלל ולזה יורה
הש' ית' שיעשו לו הקרבנות בבית הנכבד אשר
בו שיכנתו ושי' הנכבד הנבדל לעבודת הש' ית' ית'
להשלי' הכפרה לחושא עם התשובה ויבא פשט
זה שיסמו' סתי' ידיו על רוח קרבנו ויתורה שליו
עזנותו לישב בלבבו טאותם החטאים כלו
טבתקו ממנו ופזו על רוח הבבול חי ההחן עם ש'
שבאופן פשית הקרבנו הפרה להיטיד האנשים
לעבודת הש' ית' ולהדחיקו מהתליכה וחקי' יכדו
הרע כמו כשינמור הסבה לפה היו מעשה
הקרבנות הנזכרים בזאת הפר' בזה האופן אשר
יורה ה' ית'

התועלת

השט הוא ברבות והוא
להיטיד האנשים שאין
השמש הלוח כמו שחטבו רבים מהקורמי ולזה
היו כל העבודות הנכבדות במקדש לפנות מערב
שהו להפך מקו וריחת השמש וחבר' הפחות'
היו לפנות מזרח ולזה יבא להסליך מדות העוף
ונזכרה לפנות מזרח מהמזבח ושם היה מקום
תרסן לזאת הסבת פשינה .

התועלת

השלישי הוא במיכות והוא
לבאר קצת דייט קרבן הע'
העולה והיא מיכות פשה רל' שנתעשה העולה ב'
באופן הנו' בתורה והנה התועלת לזאת המיכה
היא בעינות להכין הדאוי לנבואה מההננים ה'
העובדים לקבול השפע הילאי כמו שבאר' במה
שיקדם עם שימסך מעניין קרבן העולה התועלת
שימסך ממזבח הקטרת והמנורה והסלחן
בנתינת הדעות האמתיות כמו שבארנו במה ש'
שיקדם ובקרבן העולה עוד תועלת שלישי והוא
שהוא מכפר על קצת החטא וכבר זכרנו התוע'
המגיב ממנו איך וכירתנו התועלת הדומה
מילוי התועלות ובוה עוד תועלת רביעי וזה כי
בזולת הנרבה ירגיל האדם נששו לתת כבוד לה'

מהונו ובוה תועלת לטוב בלבבו כי כל השוכות
בזאת הם מוחתו עם שבוה ירגיל שיכמו למדת
הנריבות ויסיר מתכונת הנזילות וזה תועלת כל
הקרבנות הבאים בטרר ונרבה ואמנם לפה היה
מעשה העולה באופן הנזכר בזה המקום הנה
נאמר בזה כאשר יסורכ' עשיית הקרבנות האלו
וזה יתיה בפרשת צו בגורת היכור

התועלת

הרביעי הוא במיכות והוא
לזכו מפטי פשיית המנחה
הבזוח בטרר ונרבה וכבר קדם התועלת העגיב

התועלת

החמישי הוא במיכות והוא
האזהר' שרוא נקטי' מטאור
וסולא נקטיד מדבש וסיה לה' והנה התועלת
המגיב מאור האזהרות הוא לפי מה שזכר מסנו
הרב המורה כי עוברי' עון היו פוטיים זה וריבה
השט' יתעלה שרוא נעבדהו באופן שהיו עובדים
להיהם ולזאת הסבה בשינה ריבה שנקדיב מלח
על קרבן כי עוברי' עון לא היו מקדיבים מלח כ'
כמו שזכר הרב המורה וזה השפע הוא כולל רוב
מה שבא בעניין הקרבנות ובהרבה מקומות
המיכות וזאת כמו שזכר הרב המורה וכבר א'
אשר פנתן אנטנו עוד בזה סבה מיוחדת והוא
כי הקורמים משבו שיהיה פשיית כל הדברים
השבפיים בקדי' ולא השיגו שיהיה שם סבה
פועלת לא יכריית ולא תכלית' ומזה הענות האחר

היה מתחייב כיתה המלאכה יותר נכבדת מ'
מהשבפ' כי היא תעשה פש שנתעשה לתכלית
משפ' ולפי שונה הדעת נעמד הוא הורס השנות
התדירות ומדחיק האדם מכל שלמות הנה יסרת
לנו התורה שהענין בזה הוא בהפך רל' שהשבפ'
יותר נכבד מהמלאכה לפי שהיא פושט מה
שישעה בתכלית מוגבל וכבר העירתנו התור'
בזה לפי שאנטנו נמיכא שהיא תרקק שהיו
מיטי הקרבנות מהדברים היותר נכבדים וה'
והדחיקה פס זה הקטרת וסיה ולהט' מהשאר
סחרוסו מן המלאכה וכן מהדבש שתחדשהו
הדבורה במלאכה להורו' שלו הדבר' המתחרסי'
במלאכה הם מאוחזים מהדברים השבפיים
ואחשוב עוד שיהיה תועלת מיוחדת בהקרבנות
המלח עם כל הקרבנות לפי שהמלח רוחה
העמוסי' אשר היה רוחי' שיחד שהו

פנה נהבצר עב בזה שיבג ולהסיג אל המטה חק' והגשם
המך

והוא מבואר מלשון התורה שיכריך שיהיה כל
הנטיחט בעזרה כטינטיחט שיכבר קדם אמר
יקריבנו אל פתח אהל מועד ואמר גכ ושחט
אותו על ירך המזבח יכפונה לפי אם לא היה כל
הנטיחט בעזרה הקרבן פסול כבר נתבאר זה בב'
מחולין . וראוי שיתרע שיהיטה והזבירה
והכונה בהם לפי תורת הגדר מכו שותתי ברבר
בלתי מחובר לקרקע של יד איש או אשה בהולכי
ובהובאה לא בררסה ולא בהכאה וצנטיבה ולא
ברבר פגוס כי זה יקרא נחור לא שחיטה וזאת
החתיכה ראוי שתהיה באופן שתמות הבהמה
אחר זה שישור מועט וזה אמנם יהיה בחתיכת
סמטין שהם הקטת והושט או רוב כל אחד מהם
ואולם הצוק ימות בחתיכת סמך אחר או רובו
לפי שהוא יותר רלש החיים מהבחי המהלך כמו
טינוכר בפרטית בראשית . וזוהלס הרגיס שהם
יותר חלוטי החיים לא יכטרכו לשחיטה כי
פטייכאו מהמיס ימותו אחר זמן מועט ולזה די
לתס האסיפה לבר שיטאמ' היכאן והבקר יכחט
להס ומיכא להס וזס את כל רגי היס יאסוף לתס
ומיכא להס והוא מבואר שלא יקרא זביחה או
שחיטה החתיכה ביכואר הבהמה פיתה או שיהי
קדושה למות וזה שרש כולל לקרסיס ולחולין
אין הברל ביטתס בזה אלא ששחיטה הרולין
יחוייב שתהיה חוץ העזרה כבר נתבאר זה כלל
בא ובפ' מחולין

השרש השביעי הוא שיכריך שתתיה
השחיטה בקרקע העזרה
בצמון על ירך המזבח יכפונה ואם שחט בגג
של היכל פסול שאין זה מבואר אהל מועד ואין
חוטטין למקו הסוחט לפי שהשחיטה כטירה
בזר כבר נתבאר זה בטי מוזבחים

השרש השמיני תו שיהבשלי כומכי
בטתי ידיו של ראש הקרבן לא של הכואר ולא
של היכרדי ולא יהא רבר חויכץ בינו ובין הבהמ'
ואפי' היו רביס כותפים בקרבן אחר כל אחר
סומך ידו בליו ובקרבן כבור אין בו סמיכה
וזאת הסמיכה היא להתורות החטאים שיהקרבן
מכפר עליהם כמו שיבוארנו וזה כולל בכל
הקרבנות שאינם של יבור והוא מבואר בטה
שאין ספק בו שיכריך שיהיו פטי הסומך לפנות

טבחורים והם הגדולים בתורים וקטנים בבני ה
יונה אפי' שלא הקפידה בהם שיהיו תמימי כמו
טוכר בספרא והנה התחלת היחוב טכונה
טכונה פסול כי הוא ממויכט בין הגדולים ובין
הקטנים ואחר שייפיהבו התורים הם ככרים
והיוטים נקרא בני יונה כל זמן שיתלוט נוכה
מהכנה ומלא המקום עקרה וזהו כולל לכל
קרבנות העוף כבר נוכר זה בא מחולין

השרש השלישי והוא שיכריך שתתיה
כל בהמה בפורה קורס ט'
שיכחטנה שיטאמר יקריבנו אל פתח אהל מועד
וזה גס כן שרש כולל לכל הקרבנות כבר נוכר
זה בפרק טני מוזבחים ומזה המקום יתבאר גכ'
שהבעלים מטפלין בהבאת הקרבן עד העזרה
כמו שינוכר בכפרי

השרש הרביעי שבת דין מכריחין
הבעלים להביא תקרבן
שנתחייבו בו בנדר או בנדבה וכפין אותו עד
שיאמר ריטה אני שיטאמר יקריבו אותו וזת יהיה
פי' בית דין להס לחדס כח להכריחו כבר נתבאר
זה בא' מפרכין

השרש החמישי הוא שיכריך שיהיו
פטי הקרבן ליכר מערב טטס
קדם הקדשים שיטאמר לפני תס' וזה היה להעיד
טהקרבן תזול לה' כבר נוכר זה בא' ביומא ולזאת
הטבת גס כן חוייב שיהיו פטי הסוחט ליכר המ
המערב שיטאמר ושחט את בן הבקר לפני הסס
כבר נוכר זה בה' מוזבחים ובר' מיומא

השרש השישי הוא ששחיטת קדשים
כטירה בזרים שיטאמר ושחט את
בן הבקר לפני י' ולא התנה בשוחט שיהיה כהן
כמו שתתנה בהקרבנות הרס ועריכת הנתחים
והקטרתם כבר נתבאר זה בחמיסי מוזבחים
ולזאת הסבה גכ' יהיה ההפטיט והנתוח כטדים
בזר כמו שכבר נתבאר וראוי שיתרע שהפגולות
הנוכרות בקדשים יכריך שתהיינה סלפות רל'
שיהא הסוחט מכוין לשחוט ולזת הוא טכוא'
שאם שחט כמתעסק בזולת כונת לשחוט תקרב'
פסול . ולזאת הסבת יהיה הקטן פסול לשחיטת
הקדשים אעפ' שהגדול עומד על גפיו כי אין
לקטן כונת רמיה מה שאין כן בשחיט' החולין

הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה

הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה
הוא כחומר שהוא זה

התועלת

התועלת היא המיטה והוא במינות והוא המיטה שימונו להקדים קרבן עולה ויורד של טבנות העדות וטומאות מיקדש וטבנות הבטוי והנה התועלת המגייץ מונות המיטה כבר וזכרונה בתועלת הראשון שימיטנו והנה בזה התועלת עוד במה שאמ' בט' טבנות העדות אם לא יגיד ונשיא בומר וזה טבנות יתבאר מזה טמיכות להגיד ולולי זה לא יהיה לו כון כסלח יגיד וזולי יאמר וזמר כי אין המיטה הזאת מלא אחר טמיצת קול הזולה

ואלו טבנות יתבאר טיבתורה לא הקפידה מזה מפני הסבוכה לבר טאס היה הרבה כן לא יהיה זה טהור בטבנות בלבר אבל בכל דבר טיטיביותו פליו ורפי טהקפידה בזה מפני הערות למרנו טריכון התורה הוא טיגיד גס אם לא יטביעוהו ולא טלח יתחייב קרבן כסלח יגיד אם לא אחר טמיצת קול הלה

התועלת

העשירי הוא במינות והוא מה טהנהידנו מהטיס על מנחת החוטא טמן או לבונה וכבר זכרנו טבת זה וזכר ביאורנו ואת האזהרה

התועלת

האחת פטרה הוא במינות והוא מה טיכיה טיקריב

קרבן מפילה מי טנהטה מקדשי הטס בטנגה כמיטלס קרן וחמס והנה התועלת המגייץ מזה הקרבן כבר וזכרונה בתועלת הראשון ואולם הסבה בתופפת החמס הוא לפי דתי טיטי טיחשוק קטיין דבר מה יתכן טיתן יותר מרמיו כמו חמישייתו וכרי טלח יהנה בטבת חטאונות להוסיף חמס ולזאת הכנה היה טייבור האונאה במחק וממכר פד טתות כי יאמרו החכמים בן מזכר וקונה הס טליס חמס וטתות הס בזה האופן טליס

התועלת

הסתים פטרה הוא במינות והוא טיביא החוטא בטפק טגגת הדבה מהכבודות טחייפי על זרונן כרת חשט וכבר נזכר התועלת בזה במה טקדס

התועלת

הטליס פטרה הוא במינות והוא טיביא הטטבת על טיחקר על כפירת מטון חסס וכבר נזכר תועלת זאת המיכות במה טקדס ומוסיף חמס לטבת טוכר באוסס מפילה זה יהיה החמס בזה המקום

קנס והוא היותר נכון הנה כמו טיהגטב יענטי ב בטיטולס כפר או חרבנה וחמטיה חס טבח או מכר כן יענטי הכוזר ממין להוסיף חמס ואולם טרטי המיכות הנזכרות בזאת הפרט' הנה ראוי טינוזכרס לפי מנהגנו והנה הנזכרה הראשונה טיבמת בזאת הפרטה הוא להקדים עולה באופן הנזכר בזאת הפרטה והנה

חשרש

הראשו' בה הוא שאין מקבלי קרבן עולה מישראל מטומור לעבו וזה זה מחולל טבתות בפדסה יא כי התורה אמר' ארס כי יקריב מכס חלא בא הכתוב להתנות טלח יקובר קרבן עולה פן הגר טכבר טעט בפרטית אמור טלח יקובר פן הגר בטל מוס טטי ומיד בן טבר לא תקריבו את לחס ליהיכס טכל אלה וזכר טכבר יקבל מהס בטרר ונרבה קרבן עולה חס היה תמיס ולזה הוא מבוטא ממה טאמ' מכס להריכיו ישריל טאנינו מכס ומורה בטבורה זרה או הכופר במיכות טבת כי אינו טכלל ישריל וזה מבוטא במי טיהוא מורה בטבור זרה ואולם מי טיהוא כופר במיכות פטרה הוא חס כופר במי במיכאו הלה חס כפר בחודש הנולס חטרי כל אחד עליו יביא לכפור בטלח התורה כבר טוס זה הטריש בפא מחולין ומזה הטריש יתבאר כי זין טקבליט קרבן על טגגת חטא ממי טיהוא מטימר לאותו החטא כי גרו פומר מטטא בקרב' אחר טיהוא מטומר לעברה ההוא במיור כבר התבאר זה בטח מחולין

חשרש

הטט הוא טחין עולה בהמה באה ילח טן הבקר וטן היצן רל טן הכבטיס או טן העופיס ויהיה עט זה זכר וזל טקבת וזל טמטוס וזל אטררוגיטס כי זין אחד מהס זכר ודאי כמו טנוכ' בטפרא ויתיה טס זה תמיס ולא בטל פוס וזה כולל כל תקרבנות מהבהמה כמו טיתבאר בפרטית אמור וענה יתבאר טחין מקריבין זקן כי וזנו תמיס בטפנו והבקר יהיה זקן מטעברו פליו ו טיטיס וזה מכן טן החוט פט מדך התקרה רל טאחר זה הזמן יתחילו להחלס שטולתיהס הטטביין כבר טתב זה פטא מפרה ובזה תמיטא טהקפידה התורה במיט העוק טיקריבו מהס קרבן לה' והס התורי' ובני היןנה טתיו קרביס בטת חטרי הס יותר טב

טענה הפשט ונתח לנתחיה

הראשונים לא שיטתוהו לנתחיס וזה הפשט
והנתח כסד בור כי לא הקפידה התורה שיפס
עיהן כבר נתבאר זה השרש היד הוא שנתני
כל המזבח ועריכת העצים עליו הוא ככתן לא
בור טמא ונתנו בני אהרן הכהן את על המזבח
והנה יחוייב לעולת תמיד שיפרכו טס בגידוי
עצים קדם שיפרכו נתחי העולה על הזבחי כדי
שתהא עריכת העולה כל העצים כי בזה הערה
גדולה להגשת הנבואה אשר היתה כונת התורה
בזה כמו שנתבאר כבר נתבאר זה בב' מיומא לפי
טלח ידוקדק בואת ההכרה כי אם בעולת התמיד
כי ביה לבריה היתה מכוונת בהער הנבואה הנה
לא ידוקדק פרברים שהיה בעולה לואת הכונה
כי בעולת התמיד בלו תאמ' היות פריכ' הנתחיס
שי' מספר מוגבל מהכהנים במופן שתטלס בזה
מה טכונה התורה מן ההערה בזה הקרפן כלל
תאמ' שהימון מולכי' חותן למזבח יח' כהני' כבר
נתבאר זה בר' מתמיד

השרש החמשה פסד הוא שהולכת הנתחיס
למזבח היה לפי הראוי מינד גודל
הנתחיס וקטנט וזה שהנתחיס הגדולים שהיה
דרכו שיסאוס ג' טהנים או שטים ולוח אמ' בסוד
וערכו בני אהרן את הנתחיס והנתחיס הקטנים
שתיו דרכו שיסאוס מהם הכהן שנים בימינו וזח'
בסמאלו טכית כהן טנים ולוח אמד בימון וערך
הכהן וזתס וילן הנתחי' היו פטרית במופן שהיה
ניהג' לנתח הכח לנתחיו הראשונים שהיה הראש
נתח אח' ואעפ' סבו אברי' רבי' והנה הראה והלב
והכבר היו מחוברי' עם הנתחיס הגדולים להם כי
אין הכונה שיהיה עם אבר נערר אבל יהיה כל
נתח מורכב מהאברים רבים כדי שיכיד התועל'
אחד בהרכבת האברים אחד פנתח תוחד על
התועל' אחד במובר אבר והנה היה תחנה נתח
אחד הגיד' נתח אחד והעקן נתח אחד ועפר
האליה וארכבם הכבר וסתי הכליו ומסיד הכרעבי'
וקדכו והיה רחוק וזתס במים לא בטוח מסקי'
באופן שיהיה מנקה וזת מהלכלוך והיה היד עם
הכתף נתח אחד והטטית לה נתח אחד והדגל
היפני' וסתי בינים טכמת נתח אחד והספואות
נתח אחד והנה היו טני הבצים יחד פנתח אחד
כי הם היו מכוונס יחד לפעל אחד ולוח גכ' היד

ברגל הימני הפעל המסודר מן הימי' הו' חיותה
טלס ותיו סתי הדפנות ב' נתחי' כמימון הנתחיס
שטרה מלכד תקרב והכרבי' כבר נתבאר זה בר'
מתמיד וב' מיומא השרש היד הוא שכטעורכי'
הנתחי' על המזבח וזיקי' וזתס טס תחלה טמא
וכטית פ' לתין הכטר וזתס כטס טהרס בוריק'
ואחכ' פורך אותס על האט' כבר נתבאר זה
השרש היד הוא שהשער והיכמו והעצמות
והגידוי והקרי' הטלפי' בזמן שאיכס
מחוברי' אינו חייב להקשירס טט' ופסית כחולתי'
הבטר והרס כבר נתבאר זה מטי' מוכחי' ולוחת
הסכת היו פסירין גיד הנטה כי אין דרכו שיהיה
מחובר לבטר כבר נזכר זה ב' מחוללי'

השרש היד הוא שהמליקה היא ממו' מערק'
לא מן הכרדי' והיא לפי הוראת הגדר'
ביכרין לא בטכין וקדפן ויורד אם בהולכה זה
והזבחה אם ברריסה ואס נעקרו הסמנין אינו ת
חוטט' וחותך הכהרה ומרפקת בלא רוב כבר
טכמה כדי טלח תהיה מתה קודס מליקה וחותך
טני סימנין אם היה תפיף פולה כי יחריב בעולת
העוף שיבריל הראש מהגוף ואולס פריטאת ה
העוף לא יכטרך רק כדין עוף והוא סימן אחד או
רוב ולפי' שיהיו בחטא העוף טלח יבריל הראש
מהגוף כמו שיטבא בראשו מחוללי' וב' מוכחיס
השרש היט' הוא שהמליקה היתה במקום
טכמני יוכל להקטיד טמא ומלוק את
ראשו והקטיד וכו' ולכן היתה בררוס כי טס היה
הכבד אשר בו יעלו למזבח ובזו המליקה היה

מבריל הראש מגוף העוף ומלוק את ראשו מסוד'
ערפו לא יברי' ואס היתה כונת התור' טלח יבריל
בזו העוף שהיה ראוי' יות להברי' כי העולה הית'
מנתחת לנתחיס ולזה הוא מבואר כי בעולת
העוף חייב להברי' ולזה אמד' לא יבריל
להודות טלח יכטרך בעוף אלו הנתחיס ואעפ'
שהוא כולל ובוה תמיכא באפרהס טלח בתר'
העוף במדאית בין הבתרים ואולס אם הפריל
כטיס טע איתו בכטג' כסר כי אמד' לא יבריל
במא טעכי' טכמותו יראה שהו' מחוייב להברי' ל
כולל החיוב והכונה בו טאינו מחוייב שיבריל
הנה נתבאר זה פוזכחיס
השרש הכ' הוא מחוייב שימיכה דמו של קר'
המזבח למעלה מחוט הסקרא דר'

ענין ל' וכו' וכו'
ענין ל' וכו' וכו'
ענין ל' וכו' וכו'

המערב שישים קרני הקרניים וכבר דקדקה התורה
 גם בבחמת בבימותה לעזרתה ובטיחיתה
 וכבר נזכר טיהטמיכה היא לכפרה
 על האופן שזכרנו יחויב שיהיה בעל חרבן
 כדמך לאבנו ולא טלוחו לא עברו ולא אשתו
 ויתבאר שאין העבר כדמך ולא הנכרי אלפי שכבר
 אמר דבר ל בני ישראל והוא מינו מבני ישראל
 ויתבאר גם כן שאין האשה טומאת לזנות הסבה
 ולא נלמד זה הדין מן האיש לפי שהאיש יותר
 ראוי בזה הדין מן האשה להיותה חסרת הרעת
 ביחס אל האיש ויתבאר שאין הסומא סופך בו
 כי אין לו מעצמו הרגס ובחיטה לסמוך ידו כל
 על דאש קרבנו ויתבאר שאין חרש וטושה
 טומכין כי אינם בני רעת כבר נתבאר זה פי'
 ממטחוח וראוי שתוע שואן הסמיכה מעכבת
 הכפרת אפס שכבר אמר על הסמיכה ונרטיה לו
 לכפר בליו טהרי ביאר בשרש אחר מות טהרם
 הצקן על המזבח נתן לכפר על נפשותיכם ואולי
 היתה הסמיכה על יד היזת טוב לתת דומם
 בנפש שכבר הוסרו העונות התם מענו והוסמו
 על ראש הבח' ההוא כבר נתבאר זה בא' מזבחי'
 ומיזבא

השרש התסיני הוא שקבלת הדם
 והזלכתו לא יהיה אלא בכתן
 טנו והקריבו בני אהרן לא כשהם לעמים למדמו
 טידין המקבל את הדם מן המולק אותו שיהיה
 כלו בפניו ויהיה לבוש בגדי טהורה ולפי
 טהטיחה הוא לטפון הנה יחויב שתהיה
 הקבלה בטפון ולפי טוזה העטין הוא שרות הנה
 יחויב שתהיה בכלי טרת כי בהם יטרתו בקרטי
 כמו שזכר במת טקדס והנה הקבלה יחויב
 שתהיה בימין כמו טהתבאר בכרטיס הכורליס
 ויחויב גם שתהיה ההולכה ברגל ולא בוריקה
 כי זה הוא הנהוג מעטת ומס לא יהיה כל זה בזה
 האופן שזכרנו שהוא הנהוג מאלו הפעלות ובן
 תהיינה יותר טלמות הנה יהיה הזבח פסול
 כבר נתבאר זה בא' זבת מזבחים

השרש העסידי הוא שאפי' לא קבל
 הכהן טן הדם מלח מקצתו
 מיזבאר בהמת הזבח פטר והוא שיהיה דם הנפש
 לחרש התמיכות ולא דם העור שנו והקריבו בני
 אהרן הכהנים את הדם וגו' כבר נזכר זה הסוד

שקבלת המזבח ופי' המזבח
 ופי' המזבח ופי' המזבח
 ופי' המזבח ופי' המזבח

צו וכג' מזבחים ובר' מיזבא ולפי שכבר
 הגבילה התורה מקום מזבאל לאלו הפעלו והוא
 המקדש ודקדקה גם בחייס טיהיה הבהמה שם
 קדם טיתטיחט וטיהיו כל מעטיה טס שחם ימח
 דבר מפחייכתן אחד טטטיחט לחוץ ולחוץ
 למחייכתו נפסול בירכח היה דם מוחלבים או
 בטר לפיכך מה ימח הדם כולו לחוץ קדם וריקה
 נפסול הזבח כי הדם פתיר חלק המזבח למזב'
 כבר נזכר זה בב' מזבחים

השרש תמח פטר הוא שיכריך טיהי'
 הבחמה טלמה בטענת קבלת
 הדם שטמא בפרטת ומה תטוה ולקח מרס השר
 שיהיה טלס בטענת קבלה ובזמת הפרטיה אמר
 ולקח תכהן המטיח מדס השר ואולם אם היתה
 חסדה ואחר קבלת הדם לא נפסול הזבח אם נטמא
 כזית לאכול במזבח במה סכרו למזבח ובמה
 טמינו כלו למזבח יחוי' טיטא' גכ כזית לאוכלים
 מהזבח ההוא ואשטר שיורוק הדם לפתיר חלק
 המזבח למזבח ויותר אחר זה חלק הכהנים
 לכהנים וחלק הכהנים לכהנים כבר נתבאר זה
 בג' מזבחים

השרש הטיני פטר הוא שזריקה
 דם העולה תיה סביב בחלק
 התחתון מהמזבח המיזבון ונתן טס ב' זריקות
 טיהן ארבע לטתי הזאות המקבלות ותוא הדין
 לטלמיס טמא בהם סביב לזריקתן כבר נזכר זה
 בה' מזבחים וראוי שתדע סכל הדמיס הטנטי'
 כל המזבח המיזבון אם נתן תכהן מתנה ומה
 לבר תתיר ואפי' בטפיכ טמא ורס ובחין ישפך
 וגומ' מגיד טסיפית הדם על המזבח הוא הטקור
 ואמר ואפי' נתתיו לכס על המזבח לכפר על
 נפשותיכם מגיד טטקן על המזבח לכפר ומולם
 הרפין הטנטיס על המזבח תפטימי אם חסר בו
 מתנה אחת לא כפר טיהרי הכתוב הקסיר במטנטיס
 טנו פעמי' כבר נזכר זה בר' מזבחים ואם טנה
 כקיס המתנה ואפי' במזבח החיכון נפסול בטר
 הזבח כי התורה דקדקת בתואר הזריקה שתהיה
 בקצתם מהקרבנות למטה ומקצתם לטעלה
 סביב ודקדקה ברס הנטפך שיהיה נטפך ליטור
 מזבח העול ואעפ' טיטכפרו הכהנים כיון שהיה
 הדם למזבח כבר נתבאר זה בג' מזבחים
השרש הטלטה פטר הוא טהעולה

כבר נתבאר בא מכרתות

הטריט הכטי הוא טימה טיאשטר טיהיה יחר
בנת אחת מעפ טיהוז בהעלס אחר
ומטיס אחר הוא טיגרות רבות ולזה יתבאר
טימס בא על הנר וטבלה וחור ובא עליה כטיהיא
נרה טנית חייב על כל אחת ואחת טיהדי ומן
הנרות האחר הוא זולת ומן הנרות הטנית ובזה
תהיינה טיגרות נחלקות לחטות כבר נתבאר זה
בג מכרתות

הטריט הל הוא טיאס טיגרו בר הגדול טיהס
טיבטיס ואחר בתוראת ועטו הקהל
על פיהס אז רובו רל רוב יטרואל אס בעז טיגרו
מביאין קרבן הנוכר בפרטית טלח לך פר וטיער
על כל טבט וטיבט טיהטבט נקרא קהל טינא כל
קהל יהודה ואס בטאר המיכות טיגרו מביאין
קרבן הנוכר בזא הפרטה והוא פר על כל טבט
וטבט טינא והקריבו הקהל וזה הקרבן מביאים
הסטהרין טינאמר בפרטית טלח לך ועסוכל
הערה והס טסהרין
שרת יטרל יטיגו וממר גכ על הסטהרין וטיפטו
הערה והיכילו הערה ולזה גכ אמר וכמו הסרה
מת ידיהס על רחמי הפר כי הס בגלי הקרבן והס
החוטאים בזמת הטיגרה כבר נתבאר זה באחר
מהוריות

הטריט הלוא הוא טיכרין טיהיו לו הסוגין
בהוראה פטי הקהל בעימותס ולזה
לוא יהיה אס לא היה ראטי הקהל פמהס ואס לא
היו כלס ראויין להוראה ויכרין טיהיו כלס בלתי
טיגגי טינאמס כל ערת יטי יטיגו ולפי טינאטעלס
דכו מעיטי הקהל הוא מבוא טיהוא ראוי טיפטו
רביס בדבר זה טיהורו בו עליו ולפי טיאמר
ונעלס דבר למרפו טיהעלס הנה הוא טיורר
לבטל קיטת מהמימה הזמת ולקיים קמתה לא
טיעלס מהערה הטלמה הזמת מה טלא יפלס
מקטי המציינים ולפי טחטא הסטהרין הנה
הוא מה טיפטו הקהל מזה על פיהס ראוי טיאמר
לעס הטומעים מטיהס מותריס אמת ולפי טיאמר
ועטו טבט אל הקהל ראוי טיהיו הפוטטיס על פי
זמת ההוראה רוב יטרואל בפעת מעטה מזולת
פטי הערה טיאנס נכלליס בזה להסלימס עמס
לרוב ויכרין גכ טיהיה אחר כן נורע גוף טיפטו
ג מעימס טלא טיזריעו ולהס זה אחריס ואו

יתחייבו סטהרין קרבן הנוכ והעוטיס פטורין
מעטי יטרואל כבר ואס חסר מאלו התנאים יהיו
הבר פטורים מן הקרבן וכל אחר מהעוטיס
בטיגה חייב חטאת וכן אס וכר אחר
מן הסטהרין לחברו טוטיס אמת ודכו להס
חבריו וטעו והתירו הס פטורין מן הקרבן טיאמר
כולן טיגגין ומולס אס טיתקו מעוט הסטהרין
יורעין טיטנו בהס טלא היה חולק בזא ההוראה
הדי בר חייבין בקרבן וכל העוטיס על פיהס
לדמות אס הס כטי יטרל אס לא מטגיחין אלא
ליוטיבי הארץ טיאין קרוי קהל אלא טיבארין יטר
לפיכך אס עטו ריב אנטי ארץ יטרל ער פיהס
מעפ טלא חטא אלא טבט אחר או טעטוכן
הטבטיס מעפ טיהט מעוט הקהל הדי בר חייבס
ומביאין קרבן על כל טבט וטיבט מעפי טלא
חטאו פלס כבר התבאר זה בא ובב מהוריות
וראוי טיתרע טיאס לא היתה כבת הטיגג בהוראת
העלס בביאור שטיין תמיכה לא טינתחרטי דבר
העובת אומס כגון טינתכסה הטימס בבבין ורמי
טיהוא לילה ואחר כן זרחה או טבא ער אח ואמר
טימת פלוטי ותתירו אטינו להנטיא מין זה הוראה
אלא טעות כבר נתבאר זה בו מיבמות ואס
הורו בית דין באחר מטיטי רבריס זה אחר זה
ועטו ממנו הקהל על פיהס באחר אחר וכטיהיס
וכטיאטירעו העוטיס היו רוב כיון טיטי גיט
הוראתס היתה סבת להחטיא רוב הקהל הדי מלו
מיכרעין ויתחייבו בית דין קרבן מעפ טיהיתה
להס ידיעה בנתיס ולזה לא היתה כן אס היו
העורין טטי בתי דיטן מעפ טיהטיגה היא ברבר
אחר בטיטו כבר נו זה בא מהוריות

הטריט תלב הוא כל טיגה סטהריוט מביא
פליה חטאת קבועה כטיבה וטיעירה אס טיגג בה
הנטיא מביא סניר ואס טיגג בה כהן מטיית
מביא פר טינא אס הכהן המטייח יחטא לאטימת
הפס הנה דין כהן מטייח הוא כרין אטיס העס
רל טראוי טיהיה טיגג בה דמת כרטיין טיגגת
בר בהוראה רל טיזרת לפקודי מקיפת הגוף
ופיהי ראוי להוראה ויעטיה על פי הוראתו והוא
בלתי ירע טיטפה ומולס בטיגג עז ועטי על פי
הוראתו והוא מלתי ירע בטיגגת בית דין הכה
העטייח דין ההריוט אס טיגג במעטיה לבר לא
בהוראה בין בפבורה ורה בין בטאר מיכות מיט

קלים אינם נקראים איטי

לאמת שיהיה מהם למזבח אחר שיקרבו מתירין
 רל טטז' הדם שט' והקריב מזבח הטלמים אטי
 ליה אחר טזכר זריקת הדם למדנו שער טזזרק
 הדם לא יקרא רבר מעט אטיה ליה
 ואולם קרטי קרטיים כגון צולה וחטאת ואטי
 הם בהפך כי הם בכללם קרטי הטם עד טיוכר
 הכהנים בחלקם משלחן גבוה אחר שיקרבו
 המתירים ולזה אמ' והנותרת מן המנחת לאהרן
 ולבניו קרטי קרטיים מאטי הטם למדנו שילא וכו'
 בהם אהרן ובניו עד שתהיה נותרת וטהמנחה
 בשללה נקראת אטיה להטם ולא ימכרו בקרטיים
 קלים גם באימורין כי אם אחר שיקרבו מתירי
 ואולם בקרטי הקרטיים ימכרו בכל חלק מהם
 משהוקרבו עד שיוותר לכהנים חלקם כי אז לא
 ימכרו בחלק הכהנים כי אינם נקראים קרטיה
 ואעפי' טטססלר אחר זה כיון שיהיה להם טעות
 התר ואקובן היתה להם טעה דמיה להתיר כי
 בכמו מלך הדמרים נחטיב הנומר לתתיר בנתר
 כמו שיהתבאר בטרטיים הנוללים ואולם
 קרטי ברק הבית הם בכללם קרטי הטם ועיה
 שיהיה מהקרטיים לתטם אין מושילי' בו
 אחר טנגמדה המלאכה בו רוינה לומר שמה
 טטסרף מהז כיון שטיב אפר ויבא לבית הדטן
 אין מושילין בו וכן העטין בעדים הנטדירין
 וטעירים הנטדירין בבית תרטן רוינה לומר
 טמושילין בהם עד שתגמר שריפתן טס וכן
 הנטסס מושילין בהם עד שירדו לטיותן כי אז
 נגמדה מלאכתן ולזה הסבה אין משילה בק טי
 מזבח כמותו ולא חטאות אשר דינס טימונה
 ולא יקרבו כגון חטאת שמתו בשליה וכירכא בה
 ולא ביעדים שלא הגיעו זמנס לפי טויטן ראוין
 לפדיון אך קרטיים בשלי מוסין טראוין
 לפדותן הן פדיון נקראין קרטי הטם עד טיפרו
 כבר נתבאר זה בראסין ובטיליטי ממעילה
 וראוי שתדע טאין מושילין ברס הקרטיים
 פירכא מהם בשת השחיטה אז אחריה כי
 אינו מגוף הקרטיים כמו טאין מושילין בפרטי
 הקרטיים ואינו גם כן מיוחד להיות ממנו אטיה
 לבטס אבל היה מיוחד לכפר ואולם דס היוגא
 פיהם בחייהם מושילין בו לפי טיהוא
 כגופס טיהוא דמיו אז לזון התברי' בתופ טיטוב

יורש בביכמו סלא חטאת והתורה אמרה ואס טטס
 חטאת חטוא וגומ' יולא ידע דל טילא ידע טחטא
 אס היו לפטיו טיתי התיכות אור טל חלב ואחת
 טיל חלב נותר וזכר אחת בטגגה מביא חטאת
 על החלב ואטס תלוי על הנותר טיהרי טיטו
 יורש אס חטא בו זמס לזו כבר התבאר זה בג'
 ובר ובה מכתות

השרש

האחת ומרבעים הוא שכל
 דבר שחייבין על דמיו
 חטאת אחת קבוצה חייבין על לא תודע טירל
 אטס תלוי אחת קבוצת ומה שחייבין עליו
 דמיו חטאות הדבה חייבין עליו חטאות תלויות
 כמטין החטאות מהנה ידע' ספק מחלקת לחטס
 תלוי כמו טיד' עתודמיו מחלקת לקרבן חטאת
 כבר נתבאר זה בר' מכתות וראוי שתדע
 טיהן מטיח אס נסתפק לו אס טגג טגג טיהוא
 טגגת הוראה עם המשטה אז לא טגג אינו מבי'
 אטס תלוי על לא תודע לפי טיהוא טאין מביא
 אטס תלוי על לא תודע על טגגת ההוראה אבל
 הנטיח אס נסתפק לו אס חטא אז לא חטא מביא
 אטס תלוי כתדיוט כבר נזכר זה
 בג' מהוריות וסבת זה פכונארה בעיטמה

השרש

הארבעים וטיתים הוא כפי
 טנהנה מקרטיי' בטה
 פיוטה בטגגה חייב להביא קרבן מעילה
 ומטלס מה טנהנה כתוספת חוטס מלבר
 טיהוא מדביטית מולג וקרטיי' מוכח וקרטיי' ברק
 הבית מיכטרטין זה עם זה להטלס זה הטכוד
 אס היה זה בהמלס אחר ומשילר לזמן מרובה
 ומשילר טנה קיטת פתטה קיטת
 טאטי קורא וחטאה בטגגה במהנה בטהנה
 כבר נתבאר זה בה מעעילה ומיטינה
 והאוסל מדבר טמושילין בו בה
 פותמחויין אטפי' טהס פוכת
 אחר ובהעלס אחר חייב
 אטס על כל תמחוי
 תמחוי טכל אחר
 פיהס אטי יקורא
 ומת אטי
 חטא פן הקרטיי' טלס כבר נתב' זה בג' מכתות
 הסדס התרבעי' וטלס' הוא טקרטיי'

משה טעבר וכו'

משיח קרבן כלל כבר התבאר זה בהודיות
השרש השלשים וכלים הוא שהכהן

המשיח . הוא הכהן הגדול
שנמשח בסמן המשיחה ומשפטי שבר מעבורתו
משפטי מוס או משפטי וקנה וכירכא בתס לה
המורובה בבגדים ולא נמשח משפטי שהוא משפטי
בכהונה גדולה ונשיא הוא המלך פיטראל טווי
עליו אלא אלהיו משפטי כהיו ביסראל מלכים
טוויך אחר מהם נכנס תחת חברו וכריך שיהיה
זה נשיא בשעת החטא שטאמ' אשר נשיא יחטא
וכן יכריך שיהיה כהן המשיח כהן משיח בשעת
טחטא שטאמ' אס הכהן המשיח יחטא ואס לא
היה הרי דין כל אחר מהם שהדיוט . ונשיא ש
שנמשח עבר מנשיאותו והרי הוא כהדיוט כבר
נתבאר זה בג' מהודיות

השרש השלשי ומרבע הוא שאס תורת
כהן משיח עם בר' וכג' הוא

והס בהוראה אחת משפטי שיעשה עפ' ההוראה
הוא פטור מקרבן שהדי' לו ספק לה על הוראתו
לברה כבר נתבאר זה בב' מהודיות

השרש השלשים וחמט' הוא ששפטי
שיעשה עם איכבוד בהוראת
בר' הדינה מתכפר לו בכלל העט ואס היו
העוטי' מביאים קרבן על טגנתן הדי הוא מביא
טעיר כבר נזכר זה בג' מהודיות .

השרש השלשים וטעיה הוא שמפשה
פר פתן משיח כשרים בכל

כהן שטאמר וטבל הכהן וגומ' ונתן הכהן מוס
וגומ' ולא נאמר כהן משיח אלא שמיכותו שיקבל
כהן משיח ואס כהן אחר כסר כבר נזכר זה
בספרא בפרשת כהן משיח

השרש השלשים ושבעה הוא אחר
שהשפטי ומתה אס היו נאכלת או אחר
טיקצית אס היא נטרפת מוכיח את האמורין
ואקטיד אוקן על מנבח הנולה אחר זריקת הדם
והטאר בסדרפת מוכיח חוקן לשלש מחנות
וענתח סס ננתח נולה כענין שטאמ' ומת כל
בשרו על כרסו ועל קרבו וערסו

ו
וסודפין ומתו סס בבית הדטן
כל העינים כשרים לטרפתה שטאמר על העיני'
אפי' קס וגבבה שטאמר עינים ממ' ובכלל
הנה סס מבואר מכות התורה שהיו השתדלה

להטיר הכבוד מזה הקרבן ולזה הוא מבואר כלל
דקריקה אלא שיהיה הטרפה על עינים או זה
טיהיו כבר נזכר זה בספרא בפרטי' כהן
משיח

השרש השלסי' וטימנה הוא שזריקת
דס החטאות הנאכלות היתה
על ארבע קרנות מזבח העולה וזה יתית בזה
האופן וטבל הכהן בודכבעו היפנית הסמוכה
לגודל ברס ומחטא ויורר כנגד חודה טיל קרן
פר טיכלה כל הדס שבו איכבטו ואס נתן סמוך
לקרן פר טיכמו אמה בפר סמוך וכריך לטבול
איכבטו על כל קרן וקרן שטאמ' בפר כהן משיח
וטבל והוה וכן מיניו בפסח מיכרים וכן נלמד
זה הדין בטאר וגומ' בקרן פנודבית דרומית

ואולם החטאות הנטרפות בגון פדים הנטרפין
וכשרים הנטרפין חוקן מפר ושפיר טל' וס
הכשרים שהגבל בהס דין מיוחד הדס הנכנס
לפניס ההיכל ומזיס ממנו סס כמ' שכתוב בתג'
דריכה לומ' שיהודק ממנו שבע הזאז על הכפרת
המברלות בין הקדש ובין קדש הקדשים ומרבע
הזואת על ארבע קרנות מזבח הנהב מתחיל
מקרן מזרחית יפנות וגו' במזרחי' ושידי' הדס
טופך אר' סוד פנבח החיזון שפוגע בו תחלה
והוא מערבי' דרומי' כבר נזכר זה בספרא בפרטי'
כהן משיח ובה וביא מנבחיס

השרש השלסי' ותשעה הוא שזריקת
החטאות משפטי שהוא חוקן לג'

מחנות על טפק הדטן הנה יחויב שיהיה המקום
פיהודי ואס יהיה שטאמ' יטהרנו כבר נזכר זה
בספרא בפר' כהן משיח וזולס טאר החטאות
יתבוארו בפרשת יבו

השרש הארבעים הוא שלא יתחייב
הארס בארס גלר' עם שיהיה
סס ומסור קבוע שטאמר ועניה אחת מכל מיכות
אסר' לא תעשנה ולא ידעו כולו תאמר טבא
כל אמת איס טפר אחר אומ' מת בעלה ובר אחר
וממר לא מת טיהדי' נקבע האסור וכן אס היו
לפנד סתי חתבות אחד טל חלב ואחת טל טמן
ואכל אחת מהס חרנו יורס או נו מהס וכל אס
היתה לפניו חתכה שהיא ספק חלב ססן טמן טעבה סס
שהיה טל חלב ססן טמן טעבה סס שהיה טל חלב ססן טמן טעבה סס
למהיה בה פטור מארס תר' כיון כון אסור
קבוע וכן אס הוא יורס בורזי' טחטא אבל אינו

להקטיר חייב שהרי הן עינמן וזוין לקרבן שני
קרבן ומסית תקדיבו מותם לה' כבוד התב' זה בת'
ממנחות

הטריט הנב' הוא שמיין הברל בחיוב הקדם
מעני שבובת הסרו' בין וזון לטגגת
כי לא אמרה בו התורה ונבל ממנו והנה הטגג'
סיתחייב עליה קרבן הוא טירעו טיהא מסורה
אבל לא ידעו טחייבין עליה קרבן הוא טירעו
אבל אם לא ידעו טטבוטה וז' מסורה או טלא
ידעו טיהו טקף הרי לו פטורין אף מן הקרבן
כי הם כמו חנוסים כבר נתבאר זה בב' מטבוטות
הטריט הטגג' הוא טעל טגגת טומאת מקדש
וקדשי'ו לא יתחייב קרבן עולה ויורד
אם לא היתה לא ידיעה בתחלה וכל הענייני חסר
לא יהי החטא בזולת כל'ו תאמ' לטמאה ולקדש
או למקדש דל' טירע טנטימו טוה קרש או טוה
מקדש ריהיה לו מחכ' העלם בגתי ודיעה בסוף
טנו ונבלם ממנו והוא ידע ואטס ותוא מבחור
טהיריטה טנתחרש טכבר וטס לא תשל' אם לא
ידע כל העניינים הנזכרים ולפי טיריעת החטאת
יתייב טיהיה בטוה מסר היה בו ההעל' למרנו
טעלם היה בענין טלו העניינים אשר לא יהיה
בזה העעל חטאו לזולתם כל'ו תאמר טנבל ממנו
טטטמו או טעלם טטנו טוה קרש או מקדש
ולפי טההעלם לא יהיה חלא במה טהיתה בו
ידיעה בתחלה. למרנו טהיתה לו ידיעה בתחל'
בכל אלו העניינים והמסל טאם יטלם טטנו

טכבר טטמו וז' ידע טעולם טוה קרש
הנה לא יחייב טיהיה זה ההעלם סבת החטא
טאעט טלו טעלם טטנו טיהו טמוה היה מחל' זה
הקרש ולטון התורה יורה טיהעלם הוא סבה
חטאו ולזה לא יחייב טתהיה לו ידיעה בתחלה
בכל לו העניינים וטס יאמר אמר טכוה'גס טן
בטגגת בר' בהודאה טנאט וטעלם דבר וטדעט
אערט לו שמיין הענין אחר כי טגגת בר' הוא
מרפד וכו' יטל' סס העלם גס במה טלא טודע
ז'ו יתכן טנדע כאמדו וטעלמת מעיני כל חי
ז'ו במל' העניינים לא יתכן טיאמר העלם פמה
טלא טודע ולא יתכן טירעט כאמ' וטעלמה מעיני
כל חי וטוד טוה הלסי'ן לא תעיימאה בטגגת
בר' בהודאה בטן ולא בטגג' טבן מטיח בהודאה
מקד' טלא דקדקה התורה טתהיה בהן ידיעה

בתחלה ואולם בזה המקום כפל המאמר בחלקם
טוכר וטעלם טני טעמיס להודות טוה העניינין
הוא תנאי בחיוב זה הקרבן והנה טעל ספק בזה
אם ידע טטרך טטמו וטגג' בת בהודעה ממנה
ולא ידע טטרך טטמו בכפריטה אם ואת תקרא
ידיט' בטמו אם לא כי לאמר טיאמ' טוה ידיעה
לטמאה לפי טאם לא טעלם טטנו היה דמוי
טיטאל לחכמיס אם זה הטעוד טטמו קרש
טיאכל את הקרש או יכנס למקדש ולזה יהיה זה
ההעלם סבת החטא וכבר אפטר טיאמר טכיון
טלא ידע טוה הטעוד מטמו הנה מיין וז' ידיעה
לטמאה כי מיין לפי דבתי להתרחק טעני זה
מזכילת הקרש או מהכנס למקדש וזה הספק
בפינו יקדה במי טירע טיט מקדש בטולם

אבל לא טוה מקדש אם זה העניינין יקרא ידיעה
למקדש אם לא כי לאמר טיאמר כי לא יתרחק
אמר הטמו מהכנס למקדש אם לא ידע תחלה
טוה מקדש כבר נתב' זה כל'ו בא' ובב' מטבוטות
וכמו טטעוד אכילת הקדש הוא כוונת כי הוא
הטעוד הקטן אשר יטול בעניינים אשר בעבורם
יכנס האדם למקדש והוא טבוה טהטעוד הקטן
הוא טעוד הטתחואה כי כל הטעמיס טס אחר
טכשו חפציהס טס פטתחויס וכבר יכנס האדם
למקדש להטתחואת לבר' כבר נתבאר זה בטני
מטבוטות והוא טכבר יטאו' ג' טוג'ס בטברות
טגגת טומאת מקדש וקדשי'ו עס וזון טמאת
מקדש וקדשי'ו והנה הטגיחה התורה

במה טיתכפרו כלם והנה מה טהיתה בו ידיעה
בתחלה ולא בסוף טעיר טליוס הכפורים תלו'
בו פר טיודע לו ויביא קרבן עולה ויורד וטוין
בה ידיעה בסוף טעיר הטעיה בחוק בה' ויוס
הכפורים מכפדים על זרון טמו מקדש וקדשי'ו
פר כהן גדו' טליוס הכפורים מכפר לכהני' ועל
טמיין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף טעירי
הדגליס וטעיר חאט חרש מכפדים
ורס הטעיר הטעיה בפנים ויו הכפורים
מכפר וליטדיל טיאמר וכפר על הקדש מטמוות
בני יטדיל וגו' כבר טוכר זה בא' מטבוטות ויתב'
טוד בג' במקום מקום מאיר' והסבה בזה כרי'
טיוד עון פל הטמואו בכללות מיטדיל כי לרוב
הטטמו ראו' טתטיגי' התו' בו יות' כמו טהטגי'ח'
בהעיימות פה טיכופר בו עון טבוטה אפי' היה

הוא כן שם עמלח ק
שיעור עניניו טוה
לשם המורה לייט
הוא כן שם עמלח ק
שיעור עניניו טוה
לשם המורה לייט

חלק מבעל נפש כבר התבאר זה בג' ממעלה זה
מיומו וכן העצמות הגידים והקדמים והטלפי
שפרטו אפי' מקרבן עולה שהו' כולו כלי' לאחד
וריקת דמים אין מועילין בהם ואולם אם פרטו
קדם וריקת דמים מועילין בהם כי הם עדין
נקראים קדמי יי' כבר נתבאר זה בט' מנבחים
וראוי שיתר שחלב קדמי מנבח ובייכהן אין
מועילין בהם כי אינם מגוף הקדמין ואין בהם
יכ' מנבח ואולי חלק קדמי ברק הבית ובייכהן
מועילין בהם כי הם קדמי יי' וכן הענין אם
הוקדשו דמי בהמה ועוף למנבח לנסכים כי יש
ברמים יכ' מנבח ואח"כ אם הוקדשו דמיהם
לשלמים אין מעילה בשלמים כי אם באמורי
אחר שיקרבו המתירין כבר נתבאר זה ברמזון
ובטלפי ממעלה

השרש

הארבעים וארבעה הוא שכל
המנחות הקרבנות למנבח

יחויב שתהיה מיטה וכן טידיה שנאמ' לה תאפה
חמץ ואפי' בפרט יכו' לה תאפה חמץ חלקם נתתי
וגומר לחייב על מעשה שבו בה כגון הליטה
והאפיה והקטוף והנחת טיורי' על גבי העשה ו
ואפי' מחמץ אחר פחמץ לוקח אם היתה כטרה
ואינו לוקח על העפולה שטאמ' כל המנחה אשר
תקריבו לה' לא תעשה חמץ ולזה היא מבוואר
שאם חמץ מנחת כספים לוקח טהמים פוסלין
אותה ובזולת מים לא תעשה חמץ וזה מבוואר מן
החוט כבר נזכר זה בה' ממנחו'

השרש

הארבעים וחמשה הוא שהקמחים
הוא כדרך טבכ' אדם קמי' יי'

ומה שבראשי איכבעותיו או בגמטי היכרדין לה
יקטייר לכתחלה טמינו מכלל הקמץ ואם הקטייר
כסיר ואם הוסיף הקמץ כגון שהדחיק איכבעותיו
וקמץ הרי זה פסול כי אינו קמי' ומזה יתבאר
שאם חלק הקמץ לב' חלקים אינו קדוש והנה
הקמי' כסיר בכל מקום מהעורה ואפי' קמץ
המנחה מכלי טיבל גבי הקרקע הרי אפי' קורא בו
וקמץ מים ואין מקדשין הקמץ בכלי טיבל גבי
הקרקע כבר נזכר זה כלו' בא' ממנחות

השרש

הארבעים ושש הוא שהמנחות
הנוכרות פותת וזתה פיתים ושוכין כל עשרון

שכר חלות וזה כלפי מלממי התורה ואם רבה
או חסר כצרה וכספותת החלה כופלה לט' טי

והטנים לארבע ומברילין וכלן פתיתין כזית וזם
היו יותר או פחות כצורה ואם המנחה היתה טל
זכרי כהונת זרבו מבריל כבר נתבאר זה בשביעי
ממנחות

השרש

הארבעים ושבע הוא שמינחת
מרחטת ביסקה רך טהרי' יש

לה שפה והיו בלולות בטמן ויוצק עליה הטמן
הנטאמר מן הלוג לכל עכרון אחר שיטתון בכל
טרת ואולם מנחת מאפה תנור היתה בלולה
בטימן ואין בה יי' ייקת טמן והיתה באה פתיתין
כמו הענין במנחת מנחת או מרחטת כי הסכה
אחת ואם עטמה ריקין מוסיח אותו בטמן לוג
לכל פטיון כי זה הסיפור הוא אשר אפטי' בו
לפי הנהוג מענין אלו החלות ואולם מנח' הסל'
בלולה בטמן ועוד יש בה יי' ייקת טמן ואחר כך
נתן עליה לבונה כבר נזכר זה בשביעי ופה ופי'
ממנחו'

השרש

הארבעים ושמונה הוא שהקמח
מת המנחה מסלק את כל

לבונה לי' אחר וקומץ ממקד' טנתרבה טמנה
שטאמ' מסלתה ומשטמה וחזור ומלקט את כל
לבונתה ונותנה על הקומץ טבכ' ומעלה אותה
על גבי המנבח כבר נתבאר זה בב' מסוטה

השרש

הארבעים ותשעה הוא שהקמץ
והלבונה מעכבין זה את זה

וכן האלת והטמן ואולם הברילה והפתית
וההגטה ועס' יחת הדקיקין אין מעכבין כבר
נתבאר זה בג' ממנחות

השרש

החמשים הוא שטיאור ודבש
אוסדין בכל ציהם אם נתערבו

בקרובן ואולם לא ילקח על הקטרתו על המנבח
הענימי ולא על החייסון אם לא היה בהן כזית
כי אין הקטרת פחותה מכזית כבר נתבאר זה בג'
מעפחים וזה יהיה כס' הקטיירן לט' קרבן אבל
אם הקטיירן לט' עיסון אינו לוקח טנאמר וזו
המנבח לא יעלו לריח טיחת כבר נתבאר
זה

השרש

החמשים ואחד הוא שאם
הקטייר דבר טראוי להקטייר

מינו אף על פי שאינו ראוי להקטי' בעצמו וערב
בו טאור או דבש כגון שהעלה בסר חטא' וזם
וכיוצא בהם שאינם ראויים

הניח או מזה גם כן יתבאר שאם נטבע על מה
טוב אפילו לקימה לא יתחייב טיב טיב טיב
כי טבעו יאמנהו כגון טיב טיב טיב יסוף ג' ימים
טוין ושימו תלוי בהעלם הכבושה ממנו ולזה
היה זאת הכבושה טיב טיב טיב טיב טיב טיב
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב

השרש

החמישים ושישה הוא
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
הורה בטיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מקרי וקרי טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מי טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
ידו לא יבא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
עני קרבן עשיר יבא והנה הטב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
לפי טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
טו טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב

השרש

החמישים ותשיב הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מקרי טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
חטאת ועולה יחויי טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
וכבר התבאר הסכה פנה בפרט טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
אשר לחטאת ראשונה ומזה גכ אחר לחטאתו
אחר לעולה ומזה גכ טלטר טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
עני טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב

השרש

החמישים הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מדרס חטאת הכוף אל קיר ת
וכירי הרס מתמיכ טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
בחטאת הכוף כבר טו טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב

מחולין

השרש

החמישים ואחר הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מהמזבח כטיב למליקה
ובלבד פיוה דמה למטה באמיב המזבח ואם
הנה בכל מקום כטיב והוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
הנשט טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
ימנה אל יסוד המזבח כבר טו טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב

מזבחים

השרש

חמישים ושישה הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מקרי טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
החוטא בטיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
כבר זה ערל כקד ב' יס בו טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
הוא כבר טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
החמישים וטלטה הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מטה פרוטה בטיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
במזיד חייב לטלס את הקרן והוא פטור טיב טיב טיב טיב טיב

החמישים וקרבן כבר נתבאר זה בספר

השרש

החמישים וארבעה הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
המזבח טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מעילה מן התורה טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
בני ישראל ואולם בקדשי ברק הבית טיב טיב טיב טיב טיב טיב
יש מעילה כבר נתבאר זה בר' מזבחים ובא' מתמורה

השרש

החמישים וחמשה הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מעילה אלא בתלוש מן הקרבן טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
תלש ממנו ונהנה בו והיה זה טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
וחטוה בטיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
יטלס וכו' ואם ימכר דבר בקרקעות כטיב טיב טיב טיב טיב טיב
אכלה כי אם במטלטל כמו תענין בפירות וכלים
אבל מעלין בגבולי הקדש טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
לו אבל אם הקדש טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מועלים ביונים טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
נתבאר זה בג' ובר' ופה ממעילה

השרש

החמישים הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
פגם כמו המטלטל בכלי הנהב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
כטיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
אין פה מעילה עד טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב

באותה ההנחה בעצמת טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
ואת אשר חטא מן הקדש יטלס ולא יקרא חטא
הזיקו להקדש וזה מבו בנפשו ולזה ראוי טיב טיב טיב טיב טיב
החטא התנאה ותתטל טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
בה טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב

השרש

החמישים ושישה הוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
בקרשים טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
גוף בטיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
הרי הם עומדים לפדיון או בקדשי ברק הבית
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
אליהם בו מושל אחר מושל ואולם אם היה
זה במזיד לא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מתחיל בזה האופן וכן אם טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
טל הקדש זה אחר זה וכן יהיה בקדשי טיב טיב טיב טיב טיב
טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
מושל והוא טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב טיב
ממעילה

בזיון לרוב המיכא ברכיים אשר יתכן שימיא
 יחד כמו הענין בטובות העיר וטובות הפקדו
 כי הדבה נמצא שיטבבו על סקר בלו הדברים
 לחמדת הממון לרוב דגילתם בטובות כי זה
 ממה שיביאם להקל בה
השרש
 החמסי' חרבה' הו' טיהעלם
 אכ' בט' ב'טוי' הו' טיהעלם
 השבועה וטעל' ממנו טלח' יזכור הטובות וטעל'
 ממנו טיה החפץ הטובות לה' כלו' תאמ' טטטבב
 טלח' יזכר' פת' חטי' ורלח' הכיר' טיות' הפת' הו' פת'
 חטי' וזכר' והו' מבוואר' טיה' ל' יקרה' במה
 טיהיה' מענין' טבועת' בטר' להב' חזולכ' במה
 טיהיה' מנה' לטעבר' יהיה' חיב' בו' תנף' טטטבב
 עטה' זה' החטא' וזו' יהיה' העלם' וכן' זכר' את'
 הטבועה' והו' מיטעבר' מוד' וחטב' טמות' ו'
 לטבור' על' טיבועתו' מעט' העבר' וזה' כי' אין' סבת'
 זה' החטא' העלם' הטבועת' ממנו' וכן' אס' נעלמה'
 הטבועה' ממנו' וטעלם' ממנו' היו' הנטי' הו' מה'
 טיהו' בוד' טאכפ' טיהו' זכר' הטבועה' ל' יהיה'
 נוהר' ממנו' כגון' טטטבב' טלח' זכר' פת' חטי'
 ודמה' פת' כוסמין' כבר' נתבאר' זה' בב' מטבועות'

שם שם שם שם שם
 שם שם שם שם שם
 שם שם שם שם שם

השרש
 החמסי' וחמטי' הוא טבטוי'
 טבועות' הוא טבועות' טאני'
 קורא' בהן' לכל' אשר' יבטא' חודס' בטבועה' כבר'
 נתבאר' זה' בא' מטרדי' וכן' האופר' ל' ל' ל' ל' ל'
 הין' הין' דרך' טבועה' והוכיר' טס' ז' כני' הדי' וז'
 טבועה' לסבה' הקודמת' בעינה' כבר' נזכר' זה' בר'
 מטבועות'

השרש
 החמסי' וטטי' הו' טיהעלם
 חייב' במה' שידיכ' בטפתי'
 ויהיה' בטפתי' מה' טיסכ' למה' טיהיה' בלבו'
 בזמן' טיהיה' פיו' ולבו' טרי' באופן' מה' טינאמר'
 לבטא' בטפתי' והמורגל' והבטוי' בטפתי' הו'
 זה' ואס' ל' היה' כן' ל' חלה' עליו' הטבועה' כגון'
 טטטבב' טלח' ל' חלה' פת' חטי' ובלבו' היה' פת'
 טימדי' כבר' נזכר' זה' בב' מטבועות' וזכר'
 טיפמוד' בזה' הדפת' חר' טבועתו' טאס' חוד' בו'
 תוך' כרי' רב' ל' חלה' פליו' הטבועה' כי' אין'
 כמו' זה' בטר' נהג' עמו' בלב' והתורה' אמרה' לכל'
 אשר' יבטא' חודס' בטבועה'
 ומה' גכ' יתבאר' טיהעלם' טבועות' הבו' כגון'

טטטבב' טרה' עיר' גזולה' ובכורה' עד' לב'
 השמי' כי' המכוון' מזה' טיהו' בלבו' גבוהה' ל'
 טיהיה' ראשו' בטימ' וכן' אס' היה' זה' חטא' על'
 טבועתו' או' טעבר' עליה' באונס' פטור' כמו' טיהת'
 בטרטי' הכוללים' וכן' אס' היה' מוטעב' טאין' אט'
 קורא' בו' לכל' אשר' יבטא' חודס' בטבועה' כגון'
 טטטבב' טלח' תהיה' ל' חטה' בעבו' טגטבב' כס'
 חו' הכת' ב' וטמיכ' טלח' פטתה' כן' חו' טטטבב'
 טלח' אכל' לפי' טיהו' טיכ' טכבר' אכל' כי' אין' מדוך'
 האנטי' שיטכחו' סוג' הענין' אבל' יטכחו' מינו'
 רל' טלח' יטכח' חודס' אס' אכל' כטאכל' לפי' הנה'
 אבל' אפטר' טיטכח' מה' טאכל' חו' טטטבב' טלח'
 זכר' וטכח' הטבועת' הו' בללה' וזכר' טיהדי'
 הו' רומה' לטגגת' אשר' לטעבר' חנה' הדין' בזה'
 ראוי' להיות' אחר' רל' הטעות' אשר' לטעבר'
 עס' הטעות' טיהו' להב' אבל' הדבר' קו'
 כי' ידמה' טיהיה' החטא' יותר' עי' כטיהיה' האטי'
 בעת' הטבועת' כמו' טימיכ' זה' בטבועה' אשר'
 לטעבר' כבר' נזכר' זה' בג' מטרדי' וחולס' טגגת'
 טבועת' בטוי' לטעבר' טחייבין' עליה' קרבן' הו'
 טידע' טיהו' טטבב' לטקר' ורל' ידע' טחייב' על' חטה'
 הטבועה' קרבן' ולהב' הו' כגון' טטטבב' טיה'
 זכר' פת' חטי' והדי' הו' זכר' טכבר' טטבב' על'
 פת' חטי' וחטב' טטבועתו' יהיה' טיאכ' פת' חטי'
 כבר' נזכר' זה' בב' מטבועות'

השרש
 החמסי' וטטבב' הו' טיהעלם
 הטבועה' חלה' כי' אס' על' רב'
 טיה' רשות' טנא' להר' או' להטי' מיז' הטוב'
 לר' מה' הרעה' רשות' אף' הטובה' רשות' לפי' ל'
 תהיה' הטבועה' חלה' על' טביעה' חו' טל' רב'
 מיכ' אס' ל' כללה' הטבועה' הו' דבר' נוסף'
 כולו' תאמר' טטטבב' טלח' יזכר' טתי' ככרות' ל'
 והו' וטטבב' טיזכר' חח' מה' חו' טטטבב' טלח'
 יטב' בטכה' עטרי' יוס' והיה' חג' חסכו' נטל' בה'
 חו' טלח' יטב' בטכה' עטרי' יוס' וחז' וטטבב' טלח'
 מעטרי' יוס' רכרין' גכ' טיהיה' בידו' לקי' הטבועה'
 כאלו' תאמר' טיטבב' טיזכר' חו' טלח' יזכר' ל'
 טלח' יזכר' חודס' טאין'
 זה' ברשות' ואין' זה' האס' כטלח' תתי' הטבועת'
 תלוי' בעלם' הטבועה' ממנו' וחולס' לטעבר'
 כבר' תהיה' הטבועה' בטוי' בענין' המיכ' כגון'
 טטטבב' טיהח' תמלין' בזמן' מה' טכבר' כבר' חו'

שהדברים קו' ולזה הוא מבוואר שהגזול יחריב
 להשיב הגזול ^{משה} אס לא נשתנת וחס נשתנת
 וזו מוכרת מו נתנה מטילס רמיה וחס היתה הגזול
 בקרקע וזכר פירותיהס מו תלש האילנו מטילס
 דמיהן כי הקרקע היא בחזקת בעליה ואינה
 נגזלת אך פירותיה נגזלין וכן אס השיחית הקרקע
 בידיו אך אס נשחת הקרקע מביכסו לוקחין
 הבעלין את טילהן ואס השיבחה מליה הטבת
 לבעלים ואס הויכוחה בה הויכוחות והשיבחה יד
 הגזול על התחתונה וס הטבת יות על ההויכוחה
 נוטל ההויכוחה ואס תחויכוחה יתרה נוטל הטבת
 כי מה ששטית עשה טלח ברשות כבר נוכ'

זה בו מקמא ובי ממיכיש והנה הרס במזל מנה
 הטבת הגזול מיכוח בפטי עיכמה ולא נגלה לי
 פדיין חייוב וזו מהעקריס טיהשיריש הרס בזה
 בספר המיכוח ועוד טילפי זה הדעת היה לך
 למנות הטבת הטטיק וטבת הפקדון כל אחת
 מהס מיכוח בפטי עיכמה וגם היה לו למנות זאת
 אסר חטא מן הקרטי יטלס מיכוח עשה כי מיכוח
 למדו טה הנה מקרטי הטס במזיד או בפחות
 משה פרוטה מטילס את הקרקע

השרש

השיבשים וטיש' הוא טילט' ליה
 היא טביש' מו קללה ולא תהי'
 לא בשס המיכוח או בככרי מן הכטריס וזה טילמ'
 באופן מה מענין הסוטה כבר נוכר זה ברביעי
 מטיבשות וזה טירש' כח' ל לכל הטיבשות ואס
 פנת ומן הר' הוא כחלו נטבע וזה טלמד גס כן
 מסוטה כבר נוכר זה בב' טיבשות וזה גכ' טירש'

כורל לכל הטיבשות

השרש

השיבשים וטיבש' הוא טישימיטה
 קול מלה כבר תהיה אפי' הוץ
 לבר' והוא טישט' אמן אמנס הכפירה לא תהיה
 כי אס בפטי בר' כי במקום ההוא לבר תושיל לך
 ערות העדיס ויגיטהו היוק בטפירתס וזה יתבא'
 פמה טאומר והוא ער והנה לא יקרא ער על
 הגרות בזולת המקום ההוא ויתבאר מיהט טיס
 הנלוים לזה טאס יטהג לבר בטענת הממין
 המטילטל וזה יתבאר ממה טינוכר בטיבשות הפ
 הפקדון טינוכרו בה בפרט דברים טיהס מימון
 מטילטל לא תהיה כפירות הער חמורה מיכפירה
 מי טיהפקדון בידו ובהיות הענין כן הנה יחוייב
 טינהג זה לבר ברבר שבממון אשר יטוק

לבית דין שבשירו והס מטילין בת ער שתגיט
 לבטלית שכיון טיטתן לבר הר' זה כלל חגיט ליד
 הנגזול וזולס בגזולן לא נטבע על סקר לא
 יחוייב טירדוק אחר הנגזול להשיב לו גזלתו אך
 ישיבה להכטיטאלטה ואמנס היה זה הדין
 טיטטבע על סקר לפי טכבר פתיחשו הבעלים
 מלטאורל לו הגזול בהטיבעו לטיקר עליה כבר
 נתבא זה בטי מקמא ודאוי טותרט טאטפ' טירש'
 הגזולן את הנגזול דאוי טיוטיוא הגזול מתחת
 ידו קודם טייכיוא אטימו' ולזה יחוייב לו טיפרטה
 בחופו או יתפנה לבטו או לזרקת כבר נוכר זה

בטי מקמא

השרש

השיבשים וטיש' הוא טולא יטהג
 זה בגזול אביו או בטטיק אביו
 אטפ' טכפר בו ונטבע על טיקר טיטאט' אסר גזול
 אשר טטיק פדט לגזול אביו או לעט' אביו תלהי'
 אס לא היתה הגזול בעיטה ביד הבן כי או אט
 קודא בו אשר פטיק כיון טאיוטו מטייב אותה לו
 ואס עפר האב ונטבע והורה או טיחודה היורט
 מטילס קדן וחמט' ואינו מביא אטס טאין כפרה
 לאחר מינה כבר נוכר זה בספרו ובטי'

מקמא

השרש

השיבשים וארבע' הוא טמי ט
 טיחודה אחר כפירתו והטבער
 על טיקר הוא טייתחייב חמט' ואטס אס לא באו
 עדיס והוא עומד פריין בכפירתו לפי טיהחטט
 והקרבן הס באיס לכפרה ואינו מביא אותס ולא
 על פי עיכמו והוא טדין החמט' הוא פדין הקרקע
 אס כשר ונטבע על טיקר טיהרי החמט' הוא גכ'
 ממון טייתחייב בו אס ידה כבר נוכר זה בטי'

מקמא

השרש

השיבשים וחמט' הוא טכפר
 יתחייב ארס להשיב את הגזול'
 אשר גזול אטפ' טילח טכ' בה על טיקר וזה טלמד
 מות המקום מטי טירדין האחר טכבר ידאת
 טטת טיהחפירה התורה ל יוטיק חמט' ולהביא
 אטס בכסף טיקלים הוא כטכפר ונט בע פל טיקר
 אמנס בזולת זה יתחייב להשיב ממון טייתחייב
 וזה מבוואר בנטפו ותטי' הוא טאטחטו נראת
 באברה טיהא אחת מן הפרטיס הנוכריס בזה
 הפיקוס טכפר יחוייב להשיב אחנה לבטלית ואו'
 הדין בגזול וטטיק ויתר הדברים אבל ידחה

ישראל כי אס. בהם ורזה יחוייב שתהיה ואת
בבגדי כהונה בכללם ואמנם תזכרה התורה
להזכיר בפזן לפי שנת בגדי סתונה לפי שיהיה
עולה על הדעת שלא תהיה הסבורה בבגדי כ
כהונה שלא יתלכנו הבגדי ההם ברטן המזבח
ובגדים מת דרטן אשר תאכל האש את העולה
על המזבח רל שירים הדטן אשר אוכלת אותו
האש עט העולה ולפי שנה הדטן אוכלת אותו
האש ולא אוכלתו בטלמות הנת הוא גחלים לא
אשר ונה האש שיאכל מלו הגחלים עט העולה
יחד הם הגחלים העליונים אשר איברי העולה
סמוכים להם ולנה יהיה זה הדטן הגחלים
הפנימיים ואולם הרמת זה הדטן הוא כשיחתה
הגחלים העליונים עט איברי העולה אילך ואילך
עד שיראו הגחלים הפנימיים והוא הדטן הנזכר
בוה המקום הזולת העצים מינה ירדיכה כהן
ושימו אצל המזבח רל שיקחה במחתה
וירדתו וישימהו אצל המזבח במה שנוכר
במה שקדם שהוא מקום רטן והוא אצל מזרח
המזבח ועט מת בגדיו ולבש בגדי אחריים
ראוי טרפ של הבגדי האחדים הם בגדי כהונה
גט שאם תיתה הכונה שלא יכטרכו בגדי כהונה
בוה למה היה ירדין ולמר כי אס ועט מת בגדיו
והזכיר את הדטן ושור שאמרן אחריים יחויי
שיהיו מפין הבגדים הראשונים ואולם אמרה
התורה שילבש בגדי כהונה אחרי שיהיו פחותי
מהראשונים לתורות טונות העבודה היא למטה
מהעבודה ראשונה והזכיר את הדטן חלפ
מחוץ למחנה אל מקום שהוא רל האפר אשר על
המזבח הנאכ בסלמו כי הגחלים העליונים ואברי
העולה ישארו עט וזה האפר יושא והו מחוץ
למחנה אל מקום שפך הדטן הנזכר בפדשות
ויקחו אל מקום שהוא היה טמו יטהרנו
והאש על המזבח תוקר בו רל שזמר זה יעשה
שתיקר אש על המזבח בו בעצמו לא שייסיתו
האש למטה יפלוהו עט ונה אמנס יהיה
כשיערכו עט העצים וירליקוס עט וראוי
שיהיו פני המדליק לפני ^ה שהוא ליכר המערכב
כי פפר דקדקה תתורה בוה בכל הענינים כמו
שתראה ומפני זה יהיה התחלת הפעולות
מפאת מזרח של המערכה לא תכבה הוא מינות
לא תעשה והמכבה לוקח ובבר פליה הכהן

עצים בבקר בבקר רל פל האש הפעולה והם
שני גזירי עצי כהיה מביא לטרון עליהם העולה
באופן שתהיה העולה על העצים ולפי שלא
היטה שיהיה שס כהן כי אס בהפגרת העצים
למר בו שתולת העצים מינה ירדיכה כהן
וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי הטלמי
למרנו מות שתעלה היא ראשונה לכל הקדבנו
רל עולת התמיד ועליה יהיו שאר תקדבנות אמו
אט והקטיר עליה חלבי הטלמיס ואמר בפדשות
ויקרא בחטאות ובמנחת חוטא והקטיר המזבח
על אש ^ה אש תמיד תוקר על המזבח לא
תכבה היא מערפת טליתית יערכנה באופן
שתוקר על המזבח כמו שקר בעפדכות האחרות
והנה זה האש לא ישמש דבר אלא שהוא עט
תמדי לא תכבה היא מינות לא תעשה והמכבה
אותו לוקח ושתקח התורה מהזכיר על כפוי אט
אמערכת טליתית היא ליכרך מזבח הקטרה
לפי שהעטן קל ותומר רל שאחר שהזכיר על
האש שישתמשו בו במזבח העולה שלא יכבה
כל טכן שתקטיר התוד באש שישתע בו למזבח
הקטרת שהוא יותר נכבר וזאת תורה
תמנחה הקרבנות בני מהרן דאר שיהיה
שזאת הקרב כוללת קבלת המנחה בכלי שרת
והולכתה לפני המזבח כמו שתתקרב הנזכרת
בראש ויקרא כוללת קבלת הדם והולכתו למזבח
כמו שבארנו עט ובכלל הנת לא מיכאנו במנחה
שיהיה דמות לפעלים כי אס להביאה אל הכהן
נות לזאת כי עה שאחר ההבונה היה לא יהיה
כי אס על ידי הכהן ובכלל הנת מתנאי התקדבה
אל המזבח שיהיה עותקבל בכרי ובכלי ההזן
יוליכה והנה זה הכלי יחוייב תיותו מכלי שרת
לפני ^ה אל פני המזבח הנה שפני שפני
המזבח הם לרדמו כי עט הית הכבש הוא מבר
שאם היתה ההגטה עט לא תהיה לפני ^ה שהוא
למערכ ולנה יחוייב שתהיה ההגטה באופן
שתהיה לפר המערכ שיתוא לפני ^ה ותהיה
ההגטה עט זה אל פני המזבח שיתוא תדרוש
וזה אמנס יסלס כשתהיה ההגטה על קרן רחן
מערכות על חורה של קרן כטילך הכהן ופניו
למערכ לפאת רדס עד שיגיע עט והרים
עמו בקמיצונו כבר בארנו במה שקדם וזה
הקמיצה אין תהיה ושטיעור הלבוטה הוא גכ

בן יונה שייבן הסה
שנה על הלכה
במה ששיעור
המורה

הטובן בכפירת הער ויתחייב הנתבע בעדותן
לבריה לפיכך אם היה יכול להתקי' העדות מוולתו
או אם לא יחוייב הנתבע לבר בעדותן ממון לא
יהיה זה הדין וכך אם תיה הער קרוב או פסול כי
או אינו עד לפי האמת ויכריך גם כן שיחד עריו
בפנת הטיבונה או בפנת התביעה לא יאמר דרך
כללות מטביע אפי' בסי' ית' כל מי טירע לי פרות
שיבאו ויגיד טנאמו' ונעט' כי תחטאו וטמעה קול
לה והוא עד מגיד שיכריך שישימ' הסומך
קול הלה ולפי' שלא תהיה הטימיעה הנות מוולת
הבנת הדברים למדנו שיכריך שיטביעם בלשו'
טיבינותו העדים ואם חסד אחד מאלו התנאים
לא יהיו העדים חייבין בקרבן שולה ויודר מפני
טיבונת העדות כבר נתבאר וזה כלו בר' ובה'
מטיבונת

פרשת צו

צו את אהרן

וא' תורת העולה ראוי שתירע כי בעולה התרירה
דבר בנות המקיס כי הוא אטר ימיא שיתאכלו
אכריה בכל לילה חלילה והוא תמיד טל בין
הערבים ואמנ' תמיד טל טחר וכו' בסוף כאמ'
ובער עליה הכהן עינים בבקר ובדרך עליה
ההולית ונות תורת החטאת ונות תורת האט'ס
הוא להטליס ביאור מה טיכ' מהם כפר הקורמת
הנה יחוייב טייתה פניין תמיד טל בין הערבים
כדמו בפרט' הקורמת ונות ביאור רבות טאמר'
בפניין העולה בפרט' הקורמת ונתנו בני מהדך
הכהן מט על המוצח וערכו עינים על האט' טיב
לתמיד טל בין הערבים ונה יתבאר עוד כי לא
מיאנו עריכת העינים רק בעבוד התמידין ולפי'
טמיאנו זה בנה המקו' בלשו'ן יחיד וט'ס בלשו'
רביס והיה מה טבזה תמקוס לתמיד טל טחד
ירענו כי מה טנוכר במקוס ההוא ורענו לתמיד
טל טחד חלנה יהיה לתמיד טל בין הערבים
ובכלל הנה תמיד טל טחד ותמיד טל בין
הערבים ראוי טלוא יתחלפו זה מות בפני עריכת
עינים טלכל אחד מהם יערכו עינים וגם כן
משע טאמר על מוקרה הנה ראוי טייתה ט'ס
מוקר מיחד לה לבר ונה אמנ' יהיה העינים
הנערכים על האט' טעליהם יטימו איברי העול'

ופררה ולפי טאמר יהיו העולה על מוקרה
על המוצח למדנו טיהא אחרונה לכל הקרבנ'
הקרבנים ביוס ההוא אלא אם יבוא בה הכרת
טיקרב אחרית קרבן אחר תמיד טל בין הערבים
ולמדנו מזה טימהפכין כל הלילה באיברי טלוא
התאכלו עד הבקר כי אעפי' טיהקרבת הקרבנות
לאתהיה בלילה כמו טיהתבאר מהטדטיס
הכוללים תנה עכול מה טיהקריב ביוס יטוס
בלילה ונה כולל לעולת התמיד ולטאר הקרבנ'
כי אין ראוי טיכיקריבו עולת בין הערבים יטיאון
מט'ס איברי טאר הקרבנות אבל ראוי טיטולס
ט'ס הקטרות כמו טיכות התור' ואט המוצב'
תוקר בו רוצ' לומר טיט'ס זה המוקר טייהיה יוקר
במוצח כל הלילה לשכול הקרבנ' איה ט'ס מוקר
אחר יוקר בו והוא האט' טיקחו ממנו מט' למוצב'
הקטרות כי כבר התבאר בפריטת אחרי מות כי
מעל מוצח הצורה יקחו מלוא הפחותה גחלי מט'
וראוי היה טייתה זה האט' מערכת בפני עימה
כי כבר יטה הט'ס יתעלה טלוא יקטיר בו מכל ה
הקרבנות וולתי הקטרות הסמיס ואט היה
טיקחו זה האט' מהמערכת אטר יקריבו עליה
הקרבנות לא היו נמלטיס טלוא יתערב במחתה
דבר מה מאברי הקרבנות המאוכליס ויתב'
טנות המערכת הטינית היטה למערב מוצח
העולה לפי טאמר בפרט' אחרי מות ולקח מלוא
המחתה גחלי מט' מעל המוצח מלפני הט'ס
למדנו טזה האט' ייחור מהאט' האחר מהמערב'
וגחולה טיהא לפאת מערב וראוי היה להי'ן
כן למעלות הקטרות על הקרבנות טאר הקרבנות
הנה כמו טיחרה לו התורה מוצח בפני עימו
יותר קרוב לקרטי הקדטיס כן יחרה לו התורה
מערכת האט' יותר קרובו לקרטי הקדטיס
ולנות הסבה בפניה היה ראוי טייהיה הרלקת
המנורה מנות המערכת הטינית ולמנו מנה
טיאמרו תוקר בו טאין הדיכון טיכיתו האט' למ
למטה ויביאיהו אל ואת המערכת אבל יחריב
טיהיה הינתנו בגוף המוצח ולבט' אכהן
מרו בר ומכנס' בר ילכ' טל בטרן והדיס ואת
את הדיכון למרטי טיהרמת הדיכון היא טבודה מן
הטבורות ולות דקרה התורה טייהיה עי' כהן
ובבגדי כהן ולא זכרה התורה כל הבגדיס ות
להטענה על מה טנוכר בבגדי כהונה טל

יקלה על מחבת בסמן תופני הריון בו לפי
 הוראת הגרד מה שהוא ממוצע בין בסל ונא
 מנחת שתיים סיהיו פותתין החלות האלו
 ולפי שכבר ירענו שמנחת מחבת היא מנחת
 שתיים יהיה אמרו שתיים בזה המקום מורה על
 בניין אחד לפי שכבר הקפידה התורה
 סיהיה זאת המנחה קרבה חייין למדנו שאמרו
 שתיים בזה המקום הוא שלא תתיינה סיס בבקר
 כי אם חיי החלות ובכרוב חיייהם הנסואים
 כאלו האמר שיחשו כל חלה וחלה וקחו החיי
 האחר ממנה בבקר והחיי האחר בכרוב ולפי
 בניין זאת המנחה התמידית נלמד שיהא נעשית
 שתיים נעשית חלות שכן מיניו בלחם הפנים
 שידמה היוצג לוחת הכונה בעינת שיהא יב'
 חלות וזה יתבאר ממה שאמרנו בזה בפרשת
 ויקחו לי תודעה תקריב ריח ניחוח ליה
 ראוי שיתרע שכבר יהיה עמה קומץ לבונה והיא
 גם כן חייין חייין קרב כי כבר זכרה התורה
 באלו המנחות שתבא פניהם לבונה וזה כולל
 לכל המנחות ואלא אם תבאר התורה שלא יתן
 עליה לבונה כמו שבארה במנחת חוטא ולפי
 שזכר אהרן סב לבאר טוה ינהג בכל כהן גדול
 ולוה אמר ותהן המסיח תחתיו עבטיו יעשית
 אותה ויל סיהיה נבחר לכהן גדול מבניו שהם
 הפהנים הדיוטיים חק פולס ליה כליל התמיד
 דל שלא ידמו ממנה קומץ אבל עולה כולה
 כליל ולפי שאמר חק פולס ליה למדנו שאין
 לתקדמה הפסק ולוה חוייב כסמת כהן גדול
 שיקריבו ירטינו ער סיתמנה כהן גדול אחד
 ובל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל דל שאין
 מקריבי ממנה קומץ ויאכלו הסידים כמו העני'
 במנחת יסדואל אבל עולה כלה כליל והאומר
 עמנו עובר על לא תעשה טמא לא תאכל וזה
 אמנם יהיה במנחת כהן לא במנחת כהנת.

וזאת תודת החטאת במקום אשר תשחט העולה
 תשחט החטאת דל פיצעון העורה כמו
 שאמר במה שיקרס כל ידן המוצח יבונה לפני
 ולמדנו מזה שמקום שיחטת כל עולה
 וחטאת היא בפיצעון העורה לפני דל שתהיה
 הסחית לפני וזה יפולס כסיהיו פני הנפת
 לפני הסוחט ליכר קרס הקרטיס קרס קרטיס

היא ולמדנו מזה שכבר דקדקה התורה
 שתהיה שיחטת בפיצעון מפי היותה קרס קרטי'
 ומזה המקום יתבאר שכל מה שהוא קרס קרטי'
 תהיה שיחטתו בפיצעון וכמה שאינו קרס קרטי'
 לא תפיד בו שתהיה שיחטתו בפיצעון
 תכהן המחטא אותה יאכלנה ראוי שיתרע שאין
 הכונה בזה שלא יאכל ממנה כי אם תכה המקרי'
 אותה כי כבר אמרה בפרשת אמור אל הכהנים
 בבשל מוס לחם אלהיו מקרטי' הקרטיים וסין
 הקרטיים יאכל שהוא מבואר שהוא אינו ראוי
 להקריב ועוד שכבר אמר בזה המקום חלק כחלק
 יאכלו שיורה כי הכהנים חולקים ביניהם מה
 טיוכו בו מהפנתנות דל אטשי ביתאב טל אותה
 היוס ועוד שאם היה כן לא יתכן שתזכה התורה
 שלא יותירו ממנה כי אי אפשר לפי הנהוג שי
 שיאכל אדם אחד כל כטר פהמה אחת בסעודה
 אחת וזו בבתים ולוה תהיה הכונה בזה הכרן
 סדואי לעבודה להרכיב את הטמא ולא להרכיב
 בעל מוס מפני מה שזכר בפרשת אמור אל
 הכהנים כמו שזכרנו במקום קדוש תאכל

בחיכר וזהו מופר הוא לפנים מן הקלעים
 כל אשר יגע בבטרה יקדס לפי שזכר בטרה
 שיבלע ממנו רבר המוגע בו למדנו שמיכר הב
 הבלישת הקפידה התורה בזה ולוה לא ינהג זה
 בנגיעה שתהיה בעצמו החטאת וגידו הקטיים
 ומזה המקום יתבאר שלא יקדס להיותה כמוה
 רק סיהיה נבלע בו ממנה רבר והטעם כי רבר
 הבלוע הוא קרטי קרטיים ולוה ינהג זה הדין
 ברבר שהוא בלוע בו וזה מבואר טוה ראוי
 שינהג בכל הקרטיים ריכוני לומה שאם נבלע
 מהם רבר יהיה עליו חומר מה שהוא נבלע בו
 ואשר ינה מדמה פל הבגר אשר ינה עלוה
 מפני שאמר מדמה אשר ינה עליה למדנו טוה
 יהיה קרס ההואה וברס ה'אוי להואה והוא הרס
 שיקבלו בכלי כדת ויס בו שיפור הוואה ובמה
 שידמה לו סיהיה אפשר שיבלע בו הרס בו ממ'
 סדואי לקבל טמאה כמו סק ועוד הדין

תכבס במקום קרס דל סיהיו מכבסין אותה
 בעורה באופ טולס כרי שיזסר ממנה הרס הנבל'
 בה וכלי חרס אשר תבוטל בו יטבר הטעם
 מפני מה שיבלע ממנה בו והוא נפסל בליטה
 כמו שיתבאר בענין הקרטיים וזה אין דרך

קומץ והטעם ממנה יאכלו אהרן ובניו
מפני שאמר זה אחר אמרו והקטיר המזבח למ
למדנו שלא יתירו טירי מנחה לכהני כי אם אח
אחד הקטרת הקומץ ותלבוטת והקרים אהרן
ובניו ללמד טעמן גדול נוטל חלק בראש
מינות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד
יאכלוה הוא לפי שכן הקלפים ויבנה השם
יתב טיחלוה מינות לא חמץ כמו שאמר אחר
זה לא תאפה חמץ וזה המאמר אמנם הוא בטיירי
המנחות ולזה הוא מבואר טיהאופה חמץ
טיירי המנחה לוקה וכן המחמץ אותה כי התור
זכרה אחר ממעטה תקון החמץ וחייבה עליו
והוא הדין בשאר המעטי ויורה טכן הוא טכבר
אמר במנחה במה טקדס לא תבטח רמץ
ואמנם וכר הנה האפייה לחייב על כל מעטת
ומעטיה ואמר במנחה במה טקדס כל המנחה
אשר תקדיבו ליה לא תעטיה חמץ וזה כולל
הקומץ וטיירי המנחה ולזה יחייב מלקוח
פלאי זה מהם טיהיה אם עכאז חמץ חלקם
טתני ואתה מאטי קדש קדשים היו כחטאתוכ
וכאשם טיהם קדש קדשים כל זכר בבני אהרן
יאכלנה פריט לבנות אהרן והנה למדנו מזה
טאפילו בעלי מומים חולקין בה לפי טיהם
ראוים לאכילתה חק עולם לרודתכס מאטי
הנה אין הכהנים זוכים בה אם לא אירר
טייתאדו כטיהם אטי וזה יהיה אחר טהוקטור
במזבח הדומי לו כל אשר יגע בהם יקדש
למדנו כחון זה חלא מפני מה טטבלב מהם
ברבר הנגע בהם ולפי טיהוא קדש הנה יהיה
בקרוביה ההוא הדבר טטבלב בו דבר ממנו
והנה למדנו זה מה שאמר בחטאת מזה כמו
טיבתאר במה טיבאז והקרבן
אהרן ובניו אשר יקריבו ממנו ליה בזם המטח
אותו למדנו טפנה הקרבן יטוה בהן טהן הטטי
לכהן הדיוט ולפי שאמר אחר זה והכהן חפטיח
תחתיו ככטי יטטיה אותה חק עולם למדנו טאז
זה טהג גדול אלא בטחן מטיח טאס טיה טהג פכל
כהן לת יהיה טדין לזכור זה וזה טפן מה טטוכ
קדס זה ולזה יתבא טתיוט תמירי הוא מיוחד
בהן מטיח ואולם בטת החמץ יטוו בזה טהן
מסוח לכהן הדיוט ולזה זכר בזם המטח אותו
טעודה על חמץ הכתן הגדול והכהן הדיוט

ואכפ טאינו מטיח הנה טת התחנכו דומה ליום
המטח טל טהן גדול וראוי טתרכי לא
יתכן טיאמל בזם המטח אותו בטבור טהן גדול
כי אין זה הקרבן מיוחד בו בזם המטיחה לבר
אבל הוא תמירי ויתבאר עוד טתמירות ואת
המטח אינו טהג כי אם בטחן גדול כי לא מיכאז
דבר מהעטי התמיריים בבקר ובערב במקדש
טיהיה טטפל ותמכא זה במנחה ובהקטרת הטמי
ובתמירים ולזה יחייב טיהיה זה טהג מטהגס
ומזה המקום יתבאר טאזן מתטאי ואת המנחה
התמיריית טיהיה המקריב אותו טהן מטוח
אבל טטהג בכל טהן גדול וממנס זכרה תורה מ
מטוח לפי טמדרכן טהן גדול טיהיה מטיח ב
בטימן המטיחה טטיירי האופה סית מנחה
תמיר מפני טזכר טלת טיורה על הקמח היותר
יפה הנה הוא מבואר טיהיה יתיה מן החטים וכן
הטנין בטאר המקומות אשר זכרה התורה טלת
ורמי טיקחיהו מהחטים היותר משובחים ל
להמטך לכוונת התורה טיהיה זה קרבן היותר
נבחר טאפטר מטיכית בבקר ומחכית
בפיר למדנו טיהוא קרבה חייבין ולזה אם אבר
זו טט מוז המחכית האחר יחייב טיבאז טטוח
אחר ויחייב אותו לטטיים ומחכיתו יקחו בוטפן
טיהיה זה הקרבן בבקר ובערב מחכי הטטוח
והוא מבואר כטטן זה הקרבן טאפפ טימת טהן
גדול לח תפסק הקרבנו עד טימנו טהן גדול אח
פי זה הקרבן טיהיה להיות תמירי ותמירותו
דמה טיהג מטה טאר הרברי הטמיריים
במקדש טיהוא יפסק טטייטמה טתתמיר הטבודה
במקדש וראוי טתרכ טאמרו מחכיתיה בבקר
ומחכיתיה בערב יתיה במנחה התמיריית והוא
מנחת טהן גדול לא במנחת טהן הדיוט והנה
המנחה תהיה טטייריית האופה כי אין טס
טיפיר במנחה יותר קטן לפי מה טתתבאר ב
בתורה על מחפת בטמן תעטיה לפי טכבר
נתבאר במנחת מחבת טיהוא טלת בלולה בטמ
יהיה אמרו בטמן בזה המקום מורה על טמן
אחר יתבאז במחפת ומזפן הטגון בזה תחופ
התבטן החיים טיטולכ בטלחת לוגין לפטיירי
האופה מודבבת טביאנה דל טיקוד טתטימנה
פל מחבת תהיה מודבבת וזה יהיה כטתהיה ח
חלוטה ברותחין החלה הכולה בטמן ומחכ

וזאת רמז ישישך על המן ובח סביב כמו הענין ב
 בעולה וזה נהג באשם לפי שינאמו וזאת תורת
 האשם וזאת כל חלבו יקריב וגו' כבר התבאר כל
 זה במה שיקדם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה רל'
 הכהן תרואי לכפר בו והס אטטי בית אב של
 אותו תיום ואמר אשר יכפר בו להושיע הטמא
 אך הבטל מוס חולק עמהם כמו שיבארנו בפרש'
 הקדמת ולמדנו מזה שילח וכה בו הכהן עד
 שיתכפרו בו הבעלים וראוי שיתבין טיכך הענין
 בחטאת שינא תכהן המחטת וזאת יאכלנה רל'
 כשיחטא אותה כמטפטי התורה והכהן המקריב
 את עולת איש עור העולה אשר תקריב לכהן
 יהיה למדנו שיכור העולה הוא לאטטי בית אב
 ולא יזכו בו לא לאחר הקרבה שינא עור העולה
 אשר תקריב ועור שגדר העולה לא ידבק כי אס
 בנעשית כמיכיתה והנה בארה התורה בעור
 העולה שיהוא לכהנים ומטנו יתבאר מקל וחמר
 שיעור החטאת והאשם הוא לכהנים לפי שכבר
 זכו בו הכהנים בבשרים ולזה בארה זה התורה
 בעולה לפי שיהיו עולה כחיל זהיה עולה עלה
 הרעת שלא יהיה לכהנים חלק בה וכל מטחה
 אשר תאפה בתנור וגו' לכהן המקריב אותה לו
 תהיה רל' לאטטי בית אב הטהורים כמו שיקדם
 והיא גכ' נאכלת לזכרי כהונת לפנים מן הקרבי'
 כי היא קרטי קדשים ובאר שאין חולקין מטחה
 כנגד מטחה ולזה הפריד המטחה תאחת מן
 האחרת להורות שיכל אחת מהם חולקין ביניהם
 וזו אמר וכל מטחה אשר תאפה בתנור וכל
 נעשה במדחטית ועל מחבת וגו' ולא אמר וכל
 מטחת תנור ומדחטית ומחבת וכל מטחה בלולה
 בטמן וחרבה רל' מטחת הסלת וחרבה תקרא
 הל' טאין עמה טמן כי היא יבשית כמו הענין
 במטחת חוטא ובמטחת סוטה לכל בני אהרן
 תהיה איש כואחיו רואי שטרע כי אי רואי שיהיה
 הברל בחלוק המטחה לכהנים ובין מטחת הסלת
 ובין סומ המטחות וזה מבוואר מיכר עיכס תבתי'
 ועור שכבר אמר במטחת חוטא והיתה לכהן
 כמטחה למדנו מזה שאין הברל בענין היות
 המטחה לכהן בין מטחה למטחה ועוד שכבר
 יורה זה שיהיה לכהן המקריב אותה ועוד שלא
 יתכן שיחלק שסודן סלת לכל הכהנים בכללם
 כי לא יגיע לאחד מהם בזה האופן חלק מוחז

ולזה יחוייב שיהיה הכונה באמרו לכל בני
 אהרן תהיה איש כואחיו לכל אטטי בית אב של
 אותו תיום והנה לזו אמרה תורה בזה המקום ל
 לכהן המקריב אותה לו תהיה לטית סבות האמת
 ללמד לנו כי מה שיאמר לכהן המקריב אותה לו
 תהיה אין הריכון בו שיקריב בפעל אבל הכוונה
 בו הדרואי לתקריב און והכ אטטי בית אב והשטי'
 שאס אמרה בזה המקום לכהן המקריב אותה לו
 תהי' היינו חוטבי' שלא תחלק וזאת המטחה כולל
 לאטטי בית אב אבל יקח אותה האחר מהס
 והוא המקריב אותה לפי שאינה ראויה לחלק
 באופן החלק מטחת מאפה תנור וזו מטחת מחב'
 מז מרחטית כי המטחת ההס הם אפוינות ימי זה
 חלק טיגי' מהס לכהן הוא רואי לו לחלו' אבל
 מטחת הסלת תחסר לטיה ואפויית ולזה לא יהיה
 החלק המגי' לאחד מאטטי בית אב רואי בפטי'
 עיכמו ולזה בארה לנו התורה שזאת המטחה גכ'
 תחלק לאטטי בית אב והס מטית אלו הלטינות
 טומרה התורה בזה המקום בנכידת הכהנים
 בקרטי הקדשים למדנו שכונת התורה היא ש
 שיהיו נחלקים לאטטי בית אב כי הם הדרואיס און
 להקריב מפטי שיהיו זמס ולא יכא מכללה
 החלוקה הבטל מוס ואס אינו רואי להקרי' הוא
 רואי לאכול וכבר בארה התורה שכהן בעל מוס
 חולק עם אטטי בית אב כמו שזכרנו ולמדנו
 מאמר איש כואחיו טאין תקטן חולק בקרטי'
 הקדשים

וזאת תורת ובח הטלמים אשר
 יקריב לה' הויכרך
 בנה המקום לזכור אשר יקריב לה' לפי שהוא פ
 נאכל לבעלים והיה עולה על הרעת שרואת
 הסבה לא ייטרך שיהיו מעשיו לטס הקבה
 וכבר בא בפדטית הקדמות עשית הטלמים במה
 שיכלל כל מיני הטלמים ונתה טב לבאר כל
 מה שנת"תו בו מיני הטלמים מקצתו
 לקצת והוא שאס יקריבנו על תורה יקריב עמס
 מיני לחס בכלס טבפניס והס כולס מהחטיס
 שהרי זכר סלת אמר וסלת מדבכת חלות בלולות
 בטמן והנה יראה שמיני הלחס בזכר יהיה
 מטטא אחד בשני לפי שהחלפון טופרה התור
 בהס הוא באופן התקון למר ולזה יהיה קצתו
 חמץ וקטע מיכה והקצת טיהוא מיכה יהיה

להוציא הברוש מהכלי חרס ולזה יחויב טייטבר
וראוי שטרע טייטבריתו הוא במקום קרוט כמו
הענין בכבוש הבגד וכן הענין במריקה וט
וטייפה במים לכלי הנחנית אשר תבוטל
בו כי הכוונה בזה הוא מפני דבר הברוש טיימקו
אכילתו הוא בעזרה וראוי שלא נויכא דבר חוץ
ממחייבתו כמו טיטבאר מאמרו בפרטית ואלה
המטייטים ובטיר בשדה טרפה לא תאכלו וראוי
שיתיר טיטן הדין אם טימו בכלי חרס הבטייל ר
הותח טיל חטאות אף בכלי נחשית אעפ"י שלא
בטילהו בו כי בטבור הבליעה יהיה זה הדין
ואם בכלי נחשית בטילה ומורק וטוטף במים
הנה המריקה תהיה בחמין והטייפה אחר זה
ביטון וזה יתבאר מיצר הוראות הגדר וזה
אמנם יהיה במים ולא בטיר מטיקי כי זה הנהוג
והתורה דקדקה שיהיה במים ובוה האופן יסוד
הדבר הברוש מכלי נחשית והנה נזכר מזה
הענין ברש ובבטור לא ינהג כי אם בחטאות
הנטיחטות כי בה ידבר טיטא תטיחט החטאות
ולזה לא ינהג זה בחטאות השוק ולא ינהג זה
הדין גכ בחטאות הנפסלות או הנטרפת כי הם
מיטע נאכלות והוא ידבר בזה המקום בחטאות
הנאכלות טיטאמ במקום קרוט תאכל בחיכר אהל
מועד וראוי שהמריקה והטייפה תנהג בכל
הקדשים הנאכלים כדי שלא יפסל בלינה כל
זכר בכהנים יאכל אותה למדנו מזה טילא תאכל
ממנו כהנת קרטי קרטיים היא למדנו מזה
טילא תאכל כהנת קרטי קרטיים וכל חטאות
אשר יזבא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא
תאכל למדנו מזה טיאה חטאות יחיד שהיא
נאכלת אם באשילר מקצת דמה אל אהל מועד
לכפר בקדש לא תאכל נפסל אפי' טיר דמה
ולזה לא תהיה נאכלת לא למזבח ולא לכהנים כי
זריקת הדם מטטיר האמורים למזבח והקטרת
האמורים מתיר הבטיר לכהנים ואם כן ולא
היה מיטני בקדש אם היתה כוונתו כשהביאו טס
טייכפר בו בקדש הנה נפסל החטאות וראוי
שטרע טיטמו זה הדין יהיה ברש הנכנס בקדש
אם הכניסוהו לבית קרטי קרטיי פי היחס אחר
וכן ראוי שטרע טיהבטיר טיטכנס מהחטא לאהל
מועד כטיר טיטאמ מדמה ולא מבטיר וכן
ראוי שטרע טיהרס הויכא חוץ למחייבתו במקו

למיטה בקרוטיה ממחייבתו טוהא נפסל אבל לא
נטיפוט בזה טיהיה נפסל כי אם היויכ כמו העטי
בגטיר טייכא חוץ למחייבתו כי מה טיחדט בזה
המקו טיהיה מקיס הדס הנכנס באהל מועד פוסל
טיירי הדס לא נלמוד ממנו לטיר טייט ייכא
הדס ממחייבתו באשית טירף אי מיפטי
טיטאמר טיהיה טטירף במזבח הטולה כי אין ל
למזבח הטולה מהחטא כי אם האמורים אבל
יהיה טטירף במקום אשר יטירפו בו הדברים א
אשר אינס קרבים לטס יתעלה ולפי טילא ביאר
טילא יהיה טטירף מחוץ למחנה אבל אמר סתם
באשית טטירף למדנו טיהוא טטירף במקומו בעזרה
במקום מוכן טס לטירף פסולי המוקדטיין
ואחטוב טוה המקום היה ליכר המזרח כמנ
הענין במקום הדטן וראוי שטבין מזה המקום
טיחטאו הנטרפות אשר מחוקס להויכא חוץ
לעזרה אם אירע בהם פסול בחוץ לא יטירפו
במחייבתו אבל יטירפו חוץ לעזרה במקו מוכן
טס לזה והנה לא בארה התורה מלו הנקומות
כמו טבארה מקיס הטולכת מוראת העוף להטיר
טילא מקום כטיר לזה והוא טיהיה בעזרה במה
טטטירף בעזרה או חוץ לעזרה במ טטטירף חוץ
לעזרה וראוי שיתרע טיאין ראוי טיפורט וכל
חטאות אשר יזבא מדמה אל אהל מועד החטאות
אשר מדרכו טייזבא מדמו אל אהל מועד והס
החטאות הנטרפות טאם היה הדבר כן לא היה
ראוי טייאמר באשית טירף לפי טיכפר באר זה
במה טיקרס ועוד טיהוא מדבר עתה בחטאות
הנאכלות ועוד טיכפר יורה לטון התורה טיהבא
דמו לכפר בקרטי כבת החיוב טילא תאכל רל
טילולי זה כבר היה נאכל וזה המאמר לא יתכן
כי אם בחטאות הנאכלות וראוי גכ שיתרע
טיכפר כלל באמדו לא תאכל החטאות הנטרפו
ולזה אמר וכל חטאות אשר יזבא מדמה אל אהל
מועד טיאם היתה הכוונה בזה בחטאות הנאכלו
לכר לא היה ירין לומר וכל חטאות אבל היה
אומר ואם יזבא מדמה אל אהל מועד ואמר
באשית טטירף טיב גכ לכל אלו החטאות והכוונה
בו בחטאות הנטרפות טילא יטירף כמיכונות או
טיפך הדטן אבל יטירף באופן הטירף פסולי
המוקדטיי וזאת תורת האשם במקום אשר
תטיחט העולה יטחט האשם רל לטפון העזרה

והוא נפסל
אם יטירפו
בחוץ
אם יטירפו
במחייבתו
אם יטירפו
במקום מוכן
אם יטירפו
במקום קרוט
אם יטירפו
במקום קרוט
אם יטירפו
במקום קרוט

אי אפטר שינוי שיהיה הכוונה בזה במה שיופך
 ממנו בתחלת העיון רל' טווס יואכל מבשר הזב'
 ביום השלישי שלא יריצה וזה טכבר התבאר
 בפרטות אחרי מות כי בוריק הדס תטילם הכפר'
 אמר טס ואטי נתתיו על המזבח לכפר על נ
 נפשותיכם כי הדס הוא בטפטי יכפר ואחר ט
 טילמה הכפרה אין ראוי שיאמן שיטוב החטא
 על ענינו . ובכלל הטה אחר טכריכה הוצח רל'
 יתכן שיטוב להיות בלתי נריצה וזה מבואר
 בטפטי ולזה גכ' יתבאר שאמר המקריב אותו רל'
 יחטב לו אין הריכון בו שלא יהיה נחטב לו
 לרבר הוצח אשר אוכלו ממנו אחר ומנו ולזה
 יהיה יחטב לו מעטין מחטבה . והריכון בו
 שלא יחטבנה העניין למקריב אותו שהוא בעל
 הוצח כמו שאמר בראש ואת הפרטה אשר
 יקריב לה' .

אם ענה
 תורת יקריבנו ביום הקריבן
 את זבחו יואכל . רל' שלא
 יחטב על מי שיעשה זה הפעל הדינו . והוא
 הסהן שיאכלו הבטלים מבטרו ביום השלישי
 ולזה תהיה בעת אמרו וחס האכל יואכל מבשר
 זבח שלימי וחס יחטב שיאכלוהו הבטלים
 ביו השלישי הטה רל' יריצה הוצח במה שיעשו
 להגשת הדינו והוא השחיפה וקבלת הדס
 והולכתו ווריקתו כי לכל אלו העבודות הס
 מהכרח הגעת הדינו .

וראוי
 טטרע שלא תפגל וזו המחטבה
 הוצח אלא כשיחטב בהס ה
 המדינה בעבודות אשר הס מהכרח הדינו כי
 מפני טכרל הדינו מפני ואת המחטבה ראוי ט
 שיהיה הדינו מגיע במה שיעשהו או בעל
 המחטבה ההיו לולי ואת המרטיבה שיתמנענו
 ומנה המקום יתבאר שלא יתפגל הוצח אלא
 במחטבת הפועל עבודות הדינו וכשיהיה ראוי
 ט'גיש הדינו על ידו המקריב אותו רל' יחטב לו
 המחטב רל' שלא יחטב על יד הכהן המדינה
 שיאכלוהו הבטלי חוץ לזמנו פגו יהיה והנפט
 האוכלת מבשר זה הוצח שיחטבו בו ואת
 המחטבה עונה תסא רל' שהוא בכרתוכן אמר
 על זה הבאר פגרת קדושים תהיו חתולת
 עונה יסא כי את קדס יי חולל וטכחה הנפט
 ההיו מעמיה . ולמדנו מזה המקום טכרל מקס

טנאמו בתורה עינו יסא הריכון בו שיתכרת
 הנפט ההיו וזנה זכרה זה התורה בקל וממנו
 טלמד בחמור והמטל טכבר בארה התורה
 בטלמיס טאס יחטב שיאכלוהו הבטלים מהס
 חוץ לזמן אכילתם נתפגלו וחס הקפידה התור'
 בזה בטלמי' טיהס קרטי' קלים כל טכן שתקפיד
 בזה בקרטי' קרטיס ולזה יהיה זה הדין טהג
 בכל מיני קרטיס רל' טאס חטב הסהן בעבודו'
 טיהס מתנאי הדינו שיאכל בטר הקרבן אחר
 זמנו נתפגל הקרבן וכמו זה האופן יתבאר טאס
 חטב שיהיה נקטר למזבח הנקטר מהקרבן .
 ההוא טס חוץ לזמנו שהוא פגול . וזה טאס
 הקפידה התורה בזה בטאכל לבטלים כל טכן
 שתקפיד בטאכל לזבחה והוא מה שהקטירו מ
 מהקרבן ההוא על המזבח . ולזה יתבאר טכבר
 יתפגל הקרבן בכמו ואת המחטבה הן בטאכל
 לכהניס הן בטאכל למזבח וראוי טטרע טנה
 הדין יטהג בקרבן שיתכן שיאכל ממנו למי ט
 שהיתה המחטבה לו שיאכל חוץ לזמנו כמו
 הענין בבשר זבח הטלמיס טנעטו כהלכתן ט
 שיתכן שיאכלו ממנו הבטלי' שהיתה המחטבה
 שיאכלוהו חוץ לזמנו וזה יתחייב ממנו
 שיהיה זה הוצח כטי וטייהיה מה שטפלה ה
 המחטבה בו ראוי לאכילה רל' שיהיה בו טיעו'
 אכילה שהוא כזית וטייהיה ראוי לאכילה כמו
 הבשר ולא שיהיה המחטבה בו ואת בעימות
 והגדיס והקרטיס והטלפיס ראוי שיתר טנה
 הדין לא יטהג אלא במה שייט לו מתירין לזרס
 או למזבח כמו העניין בבשר הטלמיס הנזכר
 פה שייט לו מתירין והוא וריקת הדס והקטרת
 האמודין אבל מה שאין לו מתירין לזרס או
 למזבח חס היתה המחטבה לו הטה רל' תהיה
 המחטבה מפגלת כי מתנאי המחטב המפגלת
 מה טנוכר פה שיהיה בעת עטיית הפעל אשר
 הוא מהכרח הדינו זכרבר אשר בלו הפעולות
 בו דטיס להתירו לאכילה לזרס חס היתה ה
 המחטבה לזרס וזו למזבח חס היתה המחטבה
 למזבח והטה אמרו רל' יחטב לו הוא מימות יא
 תעשה ולמדנו ממנו טיהסן מזוהר שלא
 יחטב כמו ואת המחטבה שתפסיד הקרטיס .
 חלפי טאטינו נמיכא כי מתנאי הקרטיס הונך
 והמקוס רל' טכבר קבשה התורה זמן לאכילתם

קצתו חלות מינות כלולו וקצתו מינות משוחין
בטימן וטני אלו המינים הם מאפה תנור וקצתו
רכיכין והם חלות כלולות בטימן וחולט אחת
ברותחי עד שתאפה כל ירכה ואחכ קולה אותה
על המרחטית בטימן כי היא זאת הכוונה במה
שאמר מורכבת לפי הזראת הגרר וראוי שתדע
כי טיעור מה טיעטה חמץ הוא כטיעור מה
טיעטה מיצה טינאמ' על חלות לחם חמץ אחת
וכבר יורה אמרו על טינו במספר ולפי שאחרי
המספר יחויב טיהיו מסכימים יהיה טיעור חמץ
כטיעור המינות בכללם כמו שבארנו זה בצטין
הלבונה הבאה עם המנחות והקריב על זבח
התורה למדנו שזבח התורה הוא הנקרא ולחמי
התורה הם באים בכלל הזבח והנה לא נתבאר
בתורה טיעור הלחם הבא עם התורה והנה
מינאני בתורה מבואר טיעור הלחם הבא עם ב'
כבטי פירות שהיא עטיון והוא חמץ ולזה
ירמה טכל לחם ולחם מהחמץ יהיה טיעורו ע
בטיון ולפי שכבר אמר והקריב ממנו אחר
מכל קרבן תרומה ל' טיהיו לחמי החמץ לכל
הפחו' טטרה כי לא מינאני תרומה בפחות מזה
המספר בתורה ולזה יתבא טיהחמץ יהיה עטרה
עטרונות טיהח איעה כי העטיון הוא עטירות
האיעה וממה טיקרם יתבאר טימיני המינה
יהיו גכ עטרה עטרונות ולזה יהיו לחמי תורה
בזים מעטרים עטרונות ויתבאר ממה טיקרם
טיבכל מין ומין יהיו עטרה לחם עד טיהיה מ
מספר החלות ארבעים ולפי שאמר חלו מינות
חלות לחם הנה יחויב טיהיינה טלמות לא
פרוסות וכן מה טיקח הכהן הוא אחר טולס
פרוס טינאמו והקריב ממנו אחר מכל קרבן
והנה הטיעור טיטימו מהטימן בילן החלות לפי
הנהוג מענינס כטיעורו למאכל היה לוג
רביעיתו לדקיקין ורביעיתו לחלות מאפה תנור
וחיכי לרכיכין וראוי טטרע טכבר אפטיד להרי'
תדמות הלחם הזה בעינה כמו הטטיון בחלה כי
סם נאמר בכ' תרומה לכהן הזרח את דס
הטלמי לו יהיה למדני מזה טיהח ראוני טיהיה
הכהן ראוי בטעת וריקת הדס רל' טאס
היה הכהן טהור בטעת קבלת הדס או הולכתו
ואינו טהור בטעת וריקה אינו חולק בלחמי ת
תורה עם מטני ביתאב והנה הדיכון באמרו

במה המינות הנה
לפי מה שכתבנו
במקום אחר
שהוא ענין
המנחות

הזרח הראוי לזרוק מיניו הזמן והם מטני בית
אב טיל אותו היוס ובטי זבח תור טלמיו ביוס
קריבנו יאכל ראוי טטרע טיוין הכוונה בזה ט
טיאכל קרס בא הלילה טכבר אמר אחר זה לא
יטיח ממנו עד בקר ואמנס הכוונה בותוך יוס
אחר מכות הקרבנו ולא יהיה זה גכ מטת לעת
אכל יהיה גבול אכילתו עד סוף הלילה והסבה
כי או יהיה הבטרי יותר טכחר ממה טיהיה
כטיעבור זה הזמן ובאר זה התורה בקצת
קדשים קלים ולמדנו מזה טכך הדין בקדשי
הקדשים רל' טיוין טאכלים כי אס עד בקר הבא
ראשוך כי אס הקפירה בזה התורה עם היותה
מהקדשים קלים כל טכך טיתקפיד בזה בקדשי
הקדשים ולפי טיוין ממנהג האטטיס לאכול
בלילה אחר חיכי הלילה הנה ראוי טיאכלס קרס
עבור חיות הלילה אלא טולא יפסל בטותר עד
יעבור הלילה ואחטוב טיקרבן זבח תורה בא
על עטיון טינת הודאה לטס במה טיהטיפיע מ
מהטובות ולזה נקרא תורה ולזה נמינאנו
כטיוסטפו טל השיר טיקרטי התוספת ההוא בב'
תורות לפי מה טיהתבאר קצת באור מעורר
ובתורות ההס היו אומרים ארוממך יי כי
דליתני טיהח עטין הודאה על הטובה טיהטיפיע
וירמה כטיסמך על זבח התורה היה אומר בו
וורוי הודאה לטס יתע' כי זה הקרבן לא היה בא
על טון ואס טרר או טרבה זבח קרבנו ביוס
הקריבו את זבחן יאכל למדנו מזה המינה
מן המובחר לאכלו ביוס הראשוך אך לא יפסל
הנותר ולזה אמר אחר זה וממחרת והנותר מ
ממנו יאכלו תהיה ויו והנותר נוספה כמו ויו
ואיה וענה טררס ורכב וסוס עטינו וממירת
הנותר ממנו יאכל והנותר מבטרי הזבח
ביוס הטלטי באט יטרק מפטי טלח אומר
והנותר ממנו עד בקר למדנו טכבא הלילה מ
אחר עבוד היוס הטני יהיה נפסל בטותר אמרו
באט יטרק יחוייב הנטיותו בו לפי מה טייתבא
מהטדטיס הכוללים ולזה ימתינו לטירפו עד
בקר יוס טלטי יטרפוהו הבטליס בבתיס
במקום טיהיו טאכלי בו כי לא ימותה התורה בזה
המקום טיטימאווהו מחוץ לטירפו ואס האכל
יאכל מבטרי זבח טלמיו ביו הטלטי לא ירטה
הנה בבואור זה הפסוק מהעומק וקוטי וזה

במה המינות הנה
לפי מה שכתבנו
במקום אחר
שהוא ענין
המנחות

לפי שכבר נכר נבלה וטרפה ולזה הוא מבוזר
 שהרי כן בזה שאינה נאות להקדיב ממנה וטהרה
 והבהמה טבחה התחור הוא טור וכבש ועז והנה
 למדנו מזה המקום שלא נאסר מהחלבי לא מה
 שמדרכו להיות קרב לה' מאלו הבהמות כי יראה
 שלכבוד הקדשנות מנע החלב כמו שביא במה
 שקדם

ובל דם לאתאכלו בכל מושבותיכם
 לפנה ולבהמה אין ראוי שיאמין
 שיהיה דם החיה מותר כי כבר נתבאר בסדר וי
 ויקרא בכללות שכל דם הוא אסור וכן יתבאר זה
 בפרשת קדושים תהיו ולוואת הסבה יורה שם
 לכסות דם חיה ועוף ולזה יתבאר שחמור ולבהמה
 נבלו בו חיה ובהמה כי שם בהמה יאמר בכלל
 על החיה והבהמה אמר וואת הבהמה אסור האכלו
 ואלרבי ויחמור וכן הענין בחיה אמר בפרשת
 והיביום הסמיני ואת החיה אסור תאכלו מכל
 הבהמה אשר על הארץ והנה סמכה התורה ירוי
 אסור החלב והדם אחר וכרוך תורת הסלמים
 פי לוואת הסבה ניכסור שלא יאכלו במדבר כי
 וס סלמים כמו שזכרנו במה שקדם וזה יתבאר
 עור בפרשת אחרי מות

דבר אל בני ישראל
 למדנו מזה
 שדין התנופה ינהג בבני ישראל ולא בבנות
 ולא בגוים המקריב את זבח הסלמים לה'
 הס הבגלים יביא את קרבנו להסם מוצח
 שלמיו דחה לומר שהבגלים מביאים בידיהם
 מה שהחזק קרב להסם מוצח הסלמים וזה שאם
 היה על תודה יבי' בידיו אחד מכל קרבן מהלחם

ידיו תביאנה את אשי הטס ריכה
 לומר שהבגלים יבי
 יביאו בידיהם החלבים טיהס אשי הטס ועמהם
 יביאו מה שיהיה מהמוצח לכהנים וזה הדבר
 הסני כולל התורה והסלמים חמטס הבאת
 הלחם תמימה בתורה וראוי שתדע כי הבאת
 חלו הדברים יחד בסדר הראוי נתבאר בפרט
 הבאה אחר זה כס מה שזכר בזה המקור וזה

שהלחם הבאה עם התורה יוטס עליון שיאמר
 בפרשת הבאה אחר זה ומסל המיכות אסור לפני
 הטס לקח חלת מיכה אחת וחלת לחם שימן אחת
 ודחיק אחת ויוטס על החלבים ועל טוק הימין
 ולפי שיאמר על החלבים ועל טוק הימין
 למדנו שהחלבים היו למטה ולמעלה מהם
 חלק הכהנים שיהוא חזה התנופה וטוק התרומה
 והנשאר מאשי הטס לפי שלא נזכר מקדמו היה
 למעלה והוא שתי הכליות ויותרת הכבד וכאשר
 היה טס לחם היה למעלה מהם כמו שביארנו
 את החלב על החזה יביאנו את החזה יריכה
 לפי מה שאמרו שיהטומן שיאכל החזה יביאנו
 את החזה לכהן כי החלב יאמר על הטומן אמר
 חלבו הליה תמימה ולא זכר בכאן כי אס החזה
 אך אחר זה זכר טוק הימין וקדמו טוק התרומה
 וירענו כי החזה והטוק היו יחד בתנופה אמר
 בפרשת סימיני טוק התרומה וחזה התנופה על
 אשי החלבים להטיף תנופה לפני הטס והנה
 היתה טס תרומה ותנופה לטוק ומסס נלמד
 טכן הענין בטאר הדברים הבאים כמו והנה
 התנופה היא לפי הוראת הגדר הולכה והובאה
 וענין ואת התנופה נתבאר בפרשת הבאה אחר
 זה שהכהן מטיס ידו תחת יד הבגלים אשר
 עליהם אשי הטס באופן הנזכר ומוליך ומביא
 ומעלה ומזיד להעיר טיה ית ניניו מיטוטטות
 למעלה ולמטה חל פטמה העולם ולזה יקריבו
 לו זה הקרבן להעיר כי כל הטובות באות מאת
 וסיהוא מטגיח בגלגלים ובתחתוטי אמר בפר
 הבאה אחר זה ויתן את הכלטל כפי אהרן ועל כ
 כפי בניו ויטף איתס תנופה לפני ה' חמ' לפני ה'
 כי פניהם יחוי' שיהיו ליכר המערב וראוי שיטע
 כי התנופה היתה במזרח כי לא יתכן שיגיטו
 הבגלים אשי לה' אל הכבש להקטירם כי
 ההגטה הוואת לא תהיה כי אס בכהן ולזה תהיה
 התנופה במזרח אחר זה יגיס הסהן איטה הטס
 במערב ומסס יעלה ל המוצח הקטירם והקטיר
 הכהן את החלב המוצחה והיה החזה
 לאהרן ולבניו דל שלא יוכי הכהנים בחזה וטוק
 אס לא אחר הקטרת החלבים במזבח ונאמר
 לאהרן ולבניו להורות כי סהן גדול נוטל חלק
 בראש אף על פי שיאמר מקריב
 ואת טוק הימין תתני תרומה לכהן

וגרסיה היו העלה והנחה

הן לארס הן למוצח כמו שיהתבאר במה שיקרא
 וקבנה עם זה מקום יאכלו בו וזה שיקרטי
 הקרטיים נאכלים לפנים מן הקלפיים שהוא מקור
 קרוט כמו שיתבאר וקרטיים קלים ואכילתם
 לפנים מן החומה בירושלים כמו שיתבאר במה
 שיבא הנה ראוי שינטיין אם הוא ראוי שילמד
 מזה שיהיה מחטבת המקום משגלת דל' אם
 חשב שיאכל קרבן חוץ למקומו ונאמר שכבר
 בארה התורה בפרשת קרוטיים תהיו כי השעם
 בפגול הוא מפני שכבר חלל את קרטי' והוא
 מבואר שהבטיר יתחלל בעצמותו אם יעבור
 ומנו כי יטוב הבטיר נבואת ונבואה וזו יסוד חוץ
 למקומו לא יתחלל מעצמותו לא שזינו במקום
 קרוט כמו המקום שיהיה בו וזה יתבאר שלא
 יתפגל מצד מחטבת המקום אבל יהיה פגול
 אחר שיהקפיה התורה במחטבו בפטי' 'הקרבנו'
 וראוי שטרע שהאוכל את הנותר חייב כרת
 וזה טעם נתחייב כרת באכילתו תוך ומנו מפני
 שחטבו בו לאכלו חוץ לזמנו כל טען שיתחייב
 כרת כשזכרו חוץ לזמנו בזמנו וזה מבואר
 מזה

הטלמים אך אם יאכל ממנו הטמא יתחייב
 כרת והנה בארה התורה זה הדין בקרטיים
 קלים וממנו יתבאר בקרטיי קרטיים מקל וחומר
 ואמר וטמאתו עליו יריכה בו שיהיה טמא
 פירע עימו כאלו תאמר שיהיה נב ומיכורע או
 בכל קרי ואמר ונשטי כי תגע בכל טמא
 הוא בטמאה שיהיה לארס מצד המגע ברב
 הטמא כאלו תאמר שינגע בטומאת ארס כמו
 דובו ושכבת זרעו או שינגע בנב ומיכורע וזרה
 ושאר מה שירמה לזה או בבהמה טמאה
 היא הנבלה וזו בכל טרף טמא הם שימנה
 טריכיס הנזכרים בתורה שייטמא הנגגע בהם
 כמותם

בל חלב שזר וכשב ועז לא תאכלו

זכרה התורה אלו המינים לפי שמהם יביאו הקר
 הקרבנות ולכבוד הקרבנות ריבה שלא יאכל
 חלב אלו הבהמות אע"פ שלא יהיו קרבנות

וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לבל

מלאכה ואכול לא תאכלוהו

הנה הנבלה היא לפי מה שיורה עליו הגדר
 שנוצחה שלא כדרך הוציחה הראויה והטרפה
 היא שמתה מעצמה או טייס בה חולי או מכה
 או משטר לחיות ממנה כלי תאמר שטרפה ואם
 או ארי ואמר לכל מלאכה יריכה בו שכבר הותר
 לנו ליהנות בו בכל מלאכות כאלו תאמר במ
 במטיחה או בהדלקה אבל יאמר באכילה
 והזכר להזכיר חלב נבלה וחלב טרפה שלא
 יחשוב חושב שלא ינהג איסור החלב אלא
 בבהמות הראויות להקריב אע"פ ל"ה ולמרנו מזה
 המקור שהזכיר חלב נבלה וטרפה יתחייב משום
 חלב גם כן אם הוא
 חייב מפני היותו מנבלה וטרפה מיכר אחר כמו
 שיתבאר כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר
 יקריבו ממנו אסיה להט' ונכרתה אין ספק שאין
 ספק הריכו' בזה שיקריב ממנה בפעל שכבר זכר
 בכללות כל חלב שזר וכבש וזו לא תאכלו ואין
 הדימון בזה גם כן שיהיה הבהמה ההיא ראויה
 להקריב ממנה אסיה לה' שלא תהיה בעלת מוס

והבשר אשר יגע בכל טמא
 לא יאכל
 ר' בסד קרטי' שטעמו כי בבטיר קרטי' ידבר בזה
 המקום והנה כולל באמרו כל טמא הקלות
 והחמורות הנזכרות בתורה

באש יסדף מפני שלא ביה זכר מקום
 אחר שדיפתו הנה תהיה כי
 שדיפתו במקום אכילתו אלא אם היה מקום
 אכילתו מכניס מחייב שלא נכנס הטומאה ולכס
 כמו השניין בעורה וזוה אם טמא בעורה
 כסד קרטי' הקרטיים שהח נאכל טיס יסדף
 חס יסא חוץ לעורה וטמא טיס יסדף במקומו
 כי לא נכל להכניס השמא בעורה

והבשר כל טהור יאכל בטיר חל'
 כי כבר הן
 הודעה כל טהור לאכל בסד קרטי' מוצח הטול

כי המזבח היה נחלק גבהו לטני חלקים כמו
טנוכר בפרטות ויקחו לי תרומה והחלק העליון
היה כלה למרבץ קרנות נברלים בפועל קצתה
מקצת כי בעליונו היה מרבץ קרנות וטהם היו
מהמזבח בעינו כמו שאמר בפרטות תרומה ובר
היה הסובב למטה ממקום המזבחה ג' אמות
והחצי התחתון כלה היסוד שהוא מקיף ברוחו
כלם וקטרים והנה היה זה כן לפי מה שאמרו
כי מפני שיהיה בחלק העליון הטרפה והכליון
לדברים הנקטרים שם והנה סבת ההפסד החמרי
מפני היותו מורכב מהפכים שיהם היסודות הד'
היו סם מרבץ קרנות בפועל נברלים להעיר על
מיצאות היסודות והיו לן הקרנות ממנו לפי
שאלו היסודות הוא מורכב בכח קרוב כמו ש'
שהתבאר בטבעיות והיה למטה הסובב בחלק
העליון להעיר כי המורכב מהם עם היותו אחד
מיצר ההרכבה יכלה ויפסד אליהם וזה יהיה
כשיטוב כל יסוד ליסודו ואולם החלק התחתון
הוא יסוד המזבחה הוא מעיר על היצורה כי בה
יהיה קיום המורכב הזמן האפשרי מיצר הכוחות
אשר בה לטמור מיצאותו בכלים אשר הכין לה
הטבע לזה ולפי שהיצורה תטיס המורכב אחד
ומקפת בו כמו שהתבאר בטבעיות הנה היה
כלה צד חצי המזבח הטיפל ל' יסוד המקיף אותו
בכללותו ואלה היצר משטר שנטלים הסבה בהיו'
הזאות חטמות בהמה בחלק העליון מן המזבח
על מרבץ קרנות והזאות עולות בהמה בחלק
השפל סביב וזה כי החטמות באו על הטברות
החמורו ואולם העולה באה אם בטרד אם בנרבה
אם לכפרה על העברות הקלות ולפי שסבת
העברות הוא החמר כמו שהתבאר בספר מלחמו'
הט' הנה בקרבן החטמות שהוא בא על הנכחות
החמורות יזו הדם שהוא הכלי לנפש להוביל
המוון והחוס היסודי לאברי בעל נפש על מרבץ
קרנות קיר מזבח העולה הוא בחלק העליון
המור על החמר והשרדו ליסודותיו ובה האופן
תהיה ההואה טס ריכה לומר באופן מורה על
ההשרדה למעלה הקטר ולזה היו לן ההואו' באורך
כל קרני קיר מזבח העולה להעיר טרמו' שיתן
אל לבו המביא זה הקרבן : שימטיל נפשו על
חמרו באופן שיהי נטימ מהחטאים עד שאפיל'
בעניינים החמריים ישתדל לעבודת ה' ית' ובהם

יעברוהו כי מי שיהיה בזה התואר לא יתכן
שיקרה לו כמו זה החטא אשר יביאו עליו חטאו'
והמטיל כי כשייתן אל לבו כשיבטול טרוא'
תהיה בעולתו כי אם לעבודת ה' יתע' לא תביאנה
תאותו אל המטיגל שייכנסו עינמו בספק אם זאת
הנבעלת היא חטיתו או היא ערוה עליו אבל
ידקדק בכל הפנים שאפשר טרוא תהיה בפעולתו
זאת המרי אחד שיתכלית כונתו בה היא לעבודת
הש' יתעלה וכן הענין בטור המואכלים אשר
יתח' עליהם כרת רל' טרוא תביאנה תאותו לאכול
ושיכנסו עינמו בספק אם זה המאכל מותר לו או
אסור אבל ידקדק בכל הפנים שאפשר טרוא יהיה
בפעולתו זאת המרי אחד שיתכלית כונתו בה היא
לעבודת הש' ית' וכן הענין בעוף כי מי שזה דרכו
יטמור בכל הפנים שאפשר מנתינת האלהות
לזולת הש' יתע' שכל תאותו היא לעבוד הש'
ולזאת הסבה יוקטרו החלבים במזבח ויואכלו
זכרי כהנים שאר הבשר במקום קרוש להעיר
שישתדל לעבוד השם באור העניינים החמריים
בעינמם ביותר טרוא שאפשר והוא שייקח מהם
מה שיקנה בו השכל טלמותו כי זה היותו
נבחר מהם כמו שיהיו החלבים לפי המפורסם
היותו נבחר טבגוף הבח ולזה היו קרבים לשי'
יתע' והיה בטרד החטמות נאכל לכהנים להעיר זה
האיש שיתקרב אל יורשי ה' להטיירו על השלמות
בוה ולהוריעו מטיפטי התור' כי בזה יהיה נטימור
מכמו אלו החטאים וזה כי הכהנים היו עובדים
ה' ית' תמיד והיו מטיטלים בציון תמיד ולזה
נתנו להם מתנות כהונה כדי טרוא יהיו טרודים
במה שייטרוך להם מהמוון והלבוס והיו
מיוחדים מפני זה להורות מטיפטי השם ותורתו
ליטראל כמו שאמר יורו מטיפטיך ליכב ותורת'
ליטראל ואמר כי שפתי כהן יטימרו דעות ותורה
יבקשו מפיהו כי מלאך ה' יטמאות הוא ולזה היה
בטרד החטמות נאכל לזכרי כה' טה לא לנטיים כי
אין מחק הנטיים להטיג השלמות בעיון והיה
נאכל במקום קרוש להעיר עליו שיהיה התקדבו
להם להטיג השלמות האנטי' אשר בו תהיה
הקרוש האמת' והנה לא יזג הכהני בטרד החט'
אם לא אחד הקטרות החלבים לשי' ית' להעיר טרוא
יהי התקדבו לכהני ההם לא מפני מה שיהי טיירו'
ליו מעבודת ה' ית' ומזה היצר יזכו הכהנים

מוצחי שלמים למד בזה
 המקום שישן הימין הוא גם כן לכהן והנה יחס
 התרומה לטיוק והתנופה לחנה ואם היתה להם
 יחד התנופה והתרומה לפי שתנופתיהם
 הטבשות נאותות לזה ולזה וזה שתנופת החנה
 בבהמה היא הולכה והבמה וזה היא תנופה
 ותנופת הטיוק שהיא כלי ההליכה היא בהעלמה
 והדרה כן יעלה כל בח' רגליו ויורידם ובוזה
 האופן ישתק ממקום למקום המקריב את יד
 השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה טיוק
 הימין למטה רל' הרחוקים להקריב או והם אנטוי
 בית אב כמו שבארנו במה טיוקם ולמדנו שמי
 טיהיה מהם טמא בעת וריק הדם או בעת הקטר'
 החלבים ויטנו חולק בחנה וטיוק
 וזאת לאהרן הכהן ולבניו למדנו
 טיהן גדול קודם לבניו בחנה
 וטיוק וממנו נלמד טכן העניין בטווד מתנות
 כהנה וזאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי' הט'
 ביום הקריב וזאת לכהן לה' רל' וזאת היא הגרלה
 שנתגדלו במשיחתם הכהנים מאשי' הט' ביזם
 הקריב וזאת הט' יתע' לכהן להט' כי אז נתן להם
 זה החלק מהקרבנות שיזכרו בזאת הפר' לעולה
 ולמנחה ולחטא ולזשם ולתודה ולזבח השלמים
 ואמר מאשי' הט' כי כבר נתן להם ה' ית' מתנות
 אחרות וזאת אלו כמו סיבא ולהודות שאלו
 המתנות יהיו לכהנים לרזות אמר אחר זה אשר
 יבנה הט' לתת להם ביזם משיחו וזאת מוזת בני
 יטרוח חק נטלם לרזותם - וזאת התורה

ענין
דבר

לכוזה ולמנחה וגו' וזאת רל' שמשטה
 המלואים והשלמים הם שנים - והם דומים
 בעניינים למעטה התודה ואלו טיהן במ
 במלואים לחם חמץ כמו שזכר בפדית וזאת
 תיבה ובזאת הפרטה הבאה ביזם יזונה את
 בני ישראל להקריב קרבניהם להט' ולמדנו מזה
 טכל הקרבנות ראוי שיהיו לט' הקבה' ולמדנו
 מזה עוד שזחת מהכונות בקרבנות היתה טיהן
 יקריבו קרבן לפו' ולזה יבנה וזאת טיקריבו
 קרבניהם להט' למען לא יזבחו לפו' ולזה אמר
 בפדית אחר מוזת ולא יזבחו עוד את זבחיהם
 לט'

וירבר
 ה' ל מטה למר' קח את
 אהרן וזאת בניו אתו וכו'

וזאת הפרטה רבקה לפרט' וזה הדבר אשר בסוד
 וזאת תיבה וט' ביאר כל הנזכר בזאת הפרטה
 בטלו וזאת הבשר פתח וזה מפר' וט' ואכלו וזאת
 וזאת הלחם אשר בסל המלואים הנה טיהן באיל
 המלואים ובלחמו מנהג קדש' הקדשים לאכלו
 במקום קדוש ולבטלו במקום קדוש וזאת הוזה
 כשלמים מפני טבו נטלם קדש' אהרן ובניו
 כי טבעת ימי' ימלא את ידיכם רל' טכפול
 אחר מהו' ימים יעטה להם מטה ככה כנופ' בזו'
 הפרטה להקריב עליהם אלו הקרבנות כי כן
 כתוב בפדית וזאת תיבה ועבית לאהרן ולבניו
 ככה ככל אשר יצותי וזאת טבעת ימים תמלא
 את ידם כאשר עטה ביזם הנה מפר' הקרבנות
 והמעשים יבנה ה' לשנות לכפר עליכם עד טכבר
 תיכטרו בכל יום מילו הט' ימים לפי חטא'
 להטלים הכפרה כמו שזכר בפדית' וזאת תיבה
 וט' וכרנו התובלות המג'יע מזה הפעול לחדש
 הכהונה והקדושה לאהרן ולבניו באופן שיהיו
 ראויים לכפר על זולתם והנה היו אלו הקרבנות
 נוהגים ו' ימים כרי' טייבנו מהם עם זה ההכפל
 מה שיהיה הכרה פליו באופן שיהיו נקי' בטלמו'
 מהחטאי' עם טכב' היה זה גכ' לכפר על החטאים
 רבים קדמו להם ולזה ראוי שיהיה ההכפל בזה
 הקרבן הראשון אחר בו טתחדטה להם הכהונה
 והיה בכל יום חטאת ועולה ושלמים להודו' על
 הגשת הדיבי' להם בטלם טכפני' לפי מה שהזכר
 מענין הקרבנו' ובכאן נטלם הבווד בזאת הפר'

ואמנם

סבת הסודר אשר היה לזכור
 הקרבנות בזאת הפרט' היא
 מבוארת ממה שזכרנו בפדית ויקרא כי סודרם
 בזה המקום הוא סודרם אשר בפד' ויקרא וזאת
 השלמים אשר בא וזכרנו בזאת הפר' אחר טיאר
 הקרבנות והסבה בזה כי התורה זכרה קדש'
 הקדשים תחלה בזה המקום וזכרה חלקת הט'ים
 מהם וטהים טזתפים כטיהנאפל מהם לטהנים
 נאכל במקום קדוש אחר זכר מטיפט הקדשים
 הקלים וזכר עם תורת המנחה מנחת מחבת טל
 טהן גדול להטלי' הביווד בעניני המנחה ואחר
 טינטולם פה הביאו' באופן שטייית הקרבנות ראוי
 טינתן הסבה למה היתה עטותם בזה האופן לפי
 מה שאפסד לנו וטיכיע בכאן

להגבש הטבואה עם מה שנמשך ממנה מהתועלת
 בענין במה שיתמיד במזבח ממנה והוא תמיד
 שיל שיחר ותמיד שיל בין הכרבים לפי מה שביא
 בסדר ואלה שמות ואלה היות העולה
 באה על ריכוי ודוחין לא יוכל המחוייב חטאת
 ועולה ל: קריב העולה אם לא אחר החטאת כדי
 שיהיה מזבח אל הריכוי קודם הקריבו את העולה
 ולפי שהעולה יותר נכבדת מהחטאת היתה העו'
 דבר והחטאת נקבה מהיחיד וזה שהעולה היא
 לפי מה שביארנו העדה להטלים הנפטי המשיכל'
 ולהמשיך לעבודתה בכל כחות הגוף והחטאתה וזו
 להסיר המרי מהפעולות החמריות ולכוין שיהיו
 בתכלית היושר והטובות לטובות הש' יתע' ולזה
 יחס הכורה אל החומר הוא יחס הזכר ל הנקבה
 וממנס חטאת כהן מטיח ובר' שטעו בהודאה
 היתה פרי למעלתה והיה בעבור זה שיעיר מיכר
 עכס ע' כמו שאמר ולא יזבח עור וזכחיהם
 לשיערי וכן היה החטא נטיח למעלתו במלכות
 וכן חטאת יבור לכבוד הכבוד והנה היה מקום
 השחיטה בצפון לעולה ולחטאת ולחט' ו
 והקריבה למה שיוקטר על המזבח בדרום
 היותה קודם פגל הריכו וההקרב אחר הריכוי
 ויהיה בזה העדה כי בהטירתו להתקרב לשי' ית'
 באופן שיהיה נריכה ישתק מהשימל' אל הימין
 ריכה לומר שיעתק מהפעולות הטובות מהיושר
 והטובות ויתקרב אל הפעולות הטובות והישרות
 ולזה גם כן ישתק מהשימאל אל הימין בהגשתו
 הדם למזבח להטלים פעל הריכוי ואולם קרטיס
 קלים להיותם בלתי באים כל חטא אבל של
 נתינת תורה והשימחה במה שהישי' הטי' יתעלה
 מהטובות לא חוייב בשחיטתם שתהיה בצפון
 והנה שירי הדם נטיפים כלם אל יסוד מצרבי
 דדומי טלמזבח העולה לסכות ה' האחד לכבוד
 הדם הנודק שהיתה הכפר' בו שאם היה זה הדם
 נטפך באופן אחר היה זה מביא להקל בשניין
 הדם אשר בו היתה הכפרה ולא יחשוב להמין
 שיתלם בו הכפרה כי דם אחר היה עם זה הדם
 הנטיפך ונתינת כי בו העדה אל שישיס בעל
 הקרבן כל כונתו בענין הכורה ולא יפנה אל
 הדברים החמריים ולזה היה נטפך למטה אל
 היסוד שהוא מפיר אל הכורה כמו שיקרס
 הטליתית כי בזה האופן יסוד לכלוך הדם וע

ועפוטו מזה המקום הנכבר כי שם היה ביסוד
 ההוא נקב יכנס כי זה הדם תחת הקדקט והיה
 שם עוד נסוך תיין בזה המקו' בעינו כמו שיתב' ^ב
 מזה המקו' אשר להסיר וזהמה הדם ועפוטו היו
 נטיפים בו שירי הדם והנה במה ששמה התורה
 הדם מכפר העירה על מיצואות הנפטי כי הדם
 הוא הנטיח באופן מה לחוס היסודי אשר הוא
 הכלי הראשון לנפטי והנה יתבאר כי ברם יתלה
 חיות הבת מן החוט' עד שהוא יעיר על מיצואות
 הנפטי כי הקודמים טעו ולא חטבו שיהיה בכוח
 יכורה כמו שזכרנו במה שקדם ולזה שמו קצתם
 הנפטי אש והוא מבואר שאין די בחוס לכסות
 זה הפעל אשר בו ישוב המזון דם אבל זה
 מפעולות הנפטי והחוס המטוער הוא הכלי הזה
 ולישב בנפשותינו גודל ענינו לא הותר לנו
 לחלו' ולזה אמרה התורה כי הדם הוא הנפטי
 יכפר והנה אין זאת הערה מעטת התועלת
 בענין אבל היא רבה מאד כי מי שלא יאמין
 במיצואות הכורה יסיר ממנו כל מושכל עם ש'
 טלח יהיה שם אלוה לפי זאת ההנחה ולזה
 יסרה התורה ענינים רבים במקרס לקיים הדש'
 הזמתי כשהכרות נמיצואות על מדרגותיהם כמו
 שזכרנו בפרשת תרומה ובפרשת תיבנה וממנס
 בחטאת העוף ועולת העוף לא מיכאנו העניין
 הולך בזה הסדר אשר זכרנו בבהמה וזה שיעול'
 העוף היה דמה נתן למעלה וזה חטאת העוף
 למטה בהפך הנטיין בבהמה ועוד שיליקה
 עולת העוף היה דמה נתן למעלה וחטאת העו'
 לת דקדקה התורה שתהיה בצפון כמו שדקדק
 בזה בשחיטת ב: מה אבל יראה מלשון התורה
 שהוא בדרום כמו שביארנו ודומי שטאמר
 בסבת זה לפי מה שיראה לנו ונאמר כי מפטי
 טלמשיט דם בכלי שרת להגישו אל המזבח
 להזאה היה מן ההכרח שתהיה מליקתו אצל
 המקום מהמזבח שיוז דמו באופן שיהיה הדם
 שיתת שם מן העוף בטעמו ולזאת הסבה היה
 מחוייב שתהיה מליקתו על ידי כהן כי המליקה
 בו הוא כלי בעצמות אל הזריקה שישלם הריכוי
 בקרבן בסבתה כי מהמכה ההיא יוכיח הדם אם
 בטימכה מעיכמו ט' כמו שזכר בעולה אם
 בטינה כטיגיש העוף וזה דמו כמו שזכר
 בחטאות ולזה היתה המליקה טי'

כי הכפר הנפטי ט'
 כי יתלה טעמוק הנפטי
 נקרא חוטאת המזבח
 וזה גם כן יתבאר

העוף לטעמו ט'

בזה הבשר וזוה יחויב שיהיה קרב תחלה מה
שיהיה ממנו לטעם יתגל וזוהו חסדו הבא על
הטלמים כמו כהן מטיח ובר הגדול שטעמו
בהוראה לא היה בטרו נאכל לכהני כי הם אינם
ידיכים אל שיתקדשו למי פולטת מהם בשיון
לשטיג הטלמות והיה הוואתו טבע פעמים לפני
הפרכת ואכל קרנו מוצח הזהב מפני מה שזמרי
ואמנם היה מזה אכל קרנות מוצח הזהב
התבואה סבתו במה שאמרנו בהוואת דס תחטוא
אכל קרנות מוצח תבולה ואורס ייחד לאלו
הטלמים הזריקה על קרנות זה המוצח כי שניין
זה המוצח יורה על פמכא יות טולס ממה שיוור
עליו מוצח העולה החיכוך כמו שביארנו בפרי
וזה תיכזה ולפי שאורו האנטיים הטלמו נפטים
והיו מטיגים המושכלות בפעל יתחד להם זריק
הרם על זה המוצח המורה על מיכאות התורה
האנטיית כמו שביארנו במה שיקדם וכאלו תהיה
תעדה בזה שאם היה סבת המרי מיכר חסרון
טלמות הנפטי בשיון אשר סבתו החמר והדברי
החמדיים ישתדל בכל הפנים שאפשר להפטיע
הכחות החמדיים שילח ישתדלו בפעולותיהם כי
אם לעבודת ה' יתש ואמנם הסכה בטבע הוואת
אשר לפני הפרכת היא כי כבר ירעת אתה המשי
בביאורנו זה שמוגרמים הטימימי יחפשו תאות
ובחירות דגו שפס נאותות ופעם בלתי נאותות
ושיהיכל האנטיי ימכור על לו התאו והבחירות
והרעו כסיריפה ויקח מהם הנאו וירחיק הבלתי
נאות כמו שביאר זה כלו במי ובהיות הענין כן
הנה תהיה ההטר בז ההוואת הילת לפני הפרכת
לפני ה' כיישתדל שכלו בכל הפנים שאפשר שילח
יטימימי במה שיוטעט לו באמיצנות הגרמים
הטימימיים מהתאוות והבחירות והרעות כי אם
לעבודת ה' יתע ובזה יתרחק לעמוד כנגד מה
שאפשר שיהיה בו יצוזה מעבודתו וירחק
ברעותיו שילח היה בהם כי אם מה שיהכונה בו
לעבודת ה' יתע ובזה ימלט מכמו אל הטפשי
הבאות בסכה מה שיוטעט לו מהגרמי הטימימי
והנה היו אלו ההוואת כי כן מספר פוכבי לכת
אשר מהם יוטעטו אלו הדברים לפי המקומות
שהם בהם מגדל המזלות ולפי מבטיהם קצתם
עם קצת כמו שביארנו במי ואמנם היתה ההווא
טעם קודמת להוואה בר קרנות מוצח הזהב לפי

שהמקום ההוא יותר נכבד לפי שהוא יותר קומב
לקרטי הקרטיים וההוואה טעם כנגד קרטי הקרטי
ועוד שיהוה יות רחוי שייחוס זה המרי לכמו חלק
האנטיי הטלמי מיכר מה שיוטעט להם מהתאוות
והבחירות והרעות מהגרמים הטימימי מטייחוס
להם מיכר חסרונם בשיון ואורס הקטרת אלו
החטאות הנה הסכה במה שיקדם מהם בעונות
העולה היא הסכה בשנית טוכ בחטאו הנאכלות
ועוד כי בו הערה שילח יטימימי בדברי החמרי
כי אם היות טו מהם והוא מה שילקח בו תועלת
להטיג הטלמות האנטיי ושאר הדברי החמרי
כאלו יטעטו לברחם מתאוות החמר והנאותיו
ולזה יסיר שאר החטא חוץ לג מחטו במגונה
טכפטיס ריכה ולמד טכבר יסיר טעם הבשר עם
פורו ועם פרטו להפיר שאורו הדברים רחוי
שיהיו מיכרס מגונטיס מאר וכזה האופן ישתדל
הטכר להטיע אלו התאוות אשר מיכר הגרמים
הטימימיים ומיכר העווג שיהיו סבת זה החטא
להיות אלו נמאטיס ומרוחקות בתכלית מה
שאפשר ולהעיר שיקח המקריב זה הקרבן וזה
אעדה מעניין הקרבת זה הבח היתה הסמיכה
על ראש הבח ההוא עם ודרי העונות להוואת
שהעונות האלו הוסרו פכל החוטא והוטעטו על
זה הבח ולזה יפטיע ענין זה החוטא בעיני
ואורס העדה היתה הזריקה בחלק השפל מ
מהעונות שיהוה מורה על היצורה והיותה טע
סביב להיותה היצורה מקפת בחמר ומטיימה ו
חוטא אחרי והכונה בזה שייטיים על תאוות נפטי
להטלמיס ימרתו והיה זה כן להיות היצור פאפת
בחמר כמו רודון ודיון לטעם יתע והדיי לטי
יתע הוא מיכר היצורה והיתה מנותחת לפתחים
היו כליל על מוצח העולה להעיר טגס בטטיי
החמדיים ישתדל שיהיו לעבודת ה' יהוזה כי
הנתחי מודים על ההפרדה שתהיה מיכר החמר
כי הנפטי תקטור אלו הנתחים ותטימיס דבר
אחד במספר מיכר שכולם יכוון בהם עניין אחד
והוא שמיירת הבח ההוא ואמנם היה רבוי אלו
הכלים והפרדים מיכר החמר ולזה יורה זה שכל
כונתו בעטייטיס החמריים תהיה לעבודת הטעם
יתעלה ולא יטימימי בחמדיות כי אם מזה היצור
פפטיימיכר במה שיקדם כי בעניין העולה
עוד תועלת

כרי שתאכל האש העיני ואמרנאמא תאכל אברי
 העולה והיה זה כן להשיד על ט
 שהעסד יהיה לחי מיכר מה טילך ממנו מרדג
 ההיולי והוא הגסס הימח לח מיכר מה
 טילך ממנו מרדגת הימרה ולה היה

הכליון לאברי החי בסבת העינים כי הימרה
 היה אסר תכירל בטמירת הנמיכא טיהילר
 ימרה כפי מה טאפטר ובכלל הנה הטובות הם
 לרבר מיכר הימרה ותדעות מיכר החמר והנה
 יביו זה הענין אל עינין בימרה על מדרגותיה
 גיכלה חפנין בזה אל הטס ית ובזה האופן יהיה
 גם כן מייסיר ענין קרבן עולת התמיד להגעת
 הנבואה למוכן לה וכבר ביארנו בפרש' נח בזה
 סבה אחרת רל להתסיר בענין הקרבת הקרבנות
 להגעת הנבואה והנה היה האשס זכר לפי
 שהחטא בו למטה מהחטא אשר יביוו עליו ח
 חסס חטאת כי כל אסר החטאות מוגנה ראוי
 טיהיה הקרבן עליו יחמר פחות ולזאת הסבה גם
 היתה זריקת רמד למטה סמו הנטי בשולה להשי'
 של טייסיס כל תמוות נפשו להסלים ימדתו והיו
 נקטרים החלבים על מוצח העולה והבטר
 נאכל לוסרי כהונה במקום קרוט וסבה בעינה
 אשר היה זה הענין בחטאת ואולם חזב הימח
 בז בכסף טקילין איטוב כי הסבה בזה מבוארת
 באשס מעילת ואשס גולות וזה כי מפטי טיהיה
 דרסה להנות במה טאינו טול כואשס גולות ח
 טיהיה נהנה במה טראוי טייטמר מלתנות ממנו
 ריכנה התורה לפנטו בזה המסון עד טלא יוכל
 להנות להביא קרבנו בפחות מטתי סלפיים טל
 סקט נד למען ירפא מוזות התכונה הרעה ולזא
 הסב' בטינה נענטי בטיוסדף חמטי על מה טרסה
 להחויק בן טלא כרין חו טנהנה בו טלא כרין
 למען יוחד מוזות התכונה הרעה ויפליג לחקור
 ברברים טיהנה מהס טלא יהיה טוס מדי בנה
 בהנאה מהס ואולם בואשס טיפחה חרונה יתבא
 גכ' מיכר הוה באופן מה טכבר היה זה לענטו
 בכסף באופן טייטמר טלא תביאהו תאמרו חל
 כמו חלו העמנות בשפלות טלא יתרחק מיכר
 מה טייס פויכר אסור ובזה האופן בטינו היה
 חסכר טתנן הסבת באשס על אסר לח קורט
 למת טהיה בכסף טקילים כי זה יהיה לפנטו
 כסף באופן טייטמר טלא תביאהו תאמרו חל

כמו אלף ההנאות והנאות בבבילות ובמאכלים
 טלא ירקרק בתכלית מה טאפטר חס יט' בהס
 טוס חטט אסור ועו מפטי טלא היה ראוי טייביו
 על זה חטא כי החטא בו למטה מהחטא טיהודע
 חלו טחטא הנה ראוי טיהיה קרבנו הקרבן
 הבא על החטאים הגדולים אסר הס רמטה מח
 מהחטאים טיתחייב עליהם חטאת ובמה טיהוא
 בזה התואר הוא אשס ולזה יהיה דינו דין אשס
 מעילות ואשס גולות טיהס באים על החטאים
 הגדולים אסר הס למטה מהחטאים טיתחייבו
 עליהם חטאת והנה היו המנחות הנאפות באות
 פתיס לח מיכות שלמות כי פתיתת הכיכות יורה
 על ההפרדה טתהיה מיכר החמר ולזה יהיה
 החמץ הבא מן הפתיתים ההס מורה של החמר
 ובזה עמנו לבונה להורות על הימרה המרבית
 כמו הענין בקטרת הסמים לפי מה טביארנו
 בפרטית ויקחו ליתרומה וכו' קרבן זה הקרבן
 תועלת העולה באופן מה כי הכונה בו טימרתו
 וחמדו לעבודת הט' יתב ובזה עמה טמן להטי'
 על טכנבחר טכענייטיס החמדיים יטיתטי
 לעבודת הטס ית כמו הענין בהקטרת החלבים
 מהחטאות נאכל טירי הימחה לכהניס במקיס
 קרוט לסבה בטינה אסר בטיר החטאות נאכל
 לכהניס והנה היתה מנחת כהן גדול התמידית
 והיא מנחת מחבת טל כהן גדול באופן טייכר
 להכיר על הכונה בעינה אסר תכיר עליה תמיד
 טל טחר ותמיד טל בין הערבים וכבר נזכר זה
 במה טקרט והנה היה עמה לסבה הנזכרת לבונ'
 נמנחה והיה בה רבוי הסמן למעלות זה הקרבן
 והיה פתיס לכוונה בעינה טיהיה תמיד המנחות
 לטתחיס והיתה כלה נטירפת כמנהג העל לה טיהי'
 בינה טמן ועוד טלא היה ראוי טיהיה טירי כפי
 המנחה הוזות לכהניס כי לח יתכן טייטטה זה
 להיטרה טיתקרב לכהניס ולמור דרכי התי'
 כפי הענין במנחה הנאכלת ובחטאות ובואשס כי
 הוא מהס והוא פס זה היות נבחר טככהניס וזה
 ממה טיוסדף הדחקה בזה ולזאת הסבה בעינה
 היתה כל המנחות כהן כליל לא טכבר היה עמה
 קוסץ לבונה כי זה מחק המנחה כמו טנתבאר
 בתורת המנחה אילא אס נתבאר בה טלא יטיס
 עליהם לבונה כמו הענין במנחת חונא ובמנח'
 סוטה והנה

כרי שתאכל האש העיני ואמרנאמא תאכל אברי
 העולה והיה זה כן להשיד על ט
 שהעסד יהיה לחי מיכר מה טילך ממנו מרדג
 ההיולי והוא הגסס הימח לח מיכר מה
 טילך ממנו מרדגת הימרה ולה היה

הכליון לאברי החי בסבת העינים כי הימרה
 היה אסר תכירל בטמירת הנמיכא טיהילר
 ימרה כפי מה טאפטר ובכלל הנה הטובות הם
 לרבר מיכר הימרה ותדעות מיכר החמר והנה
 יביו זה הענין אל עינין בימרה על מדרגותיה
 גיכלה חפנין בזה אל הטס ית ובזה האופן יהיה
 גם כן מייסיר ענין קרבן עולת התמיד להגעת
 הנבואה למוכן לה וכבר ביארנו בפרש' נח בזה
 סבה אחרת רל להתסיר בענין הקרבת הקרבנות
 להגעת הנבואה והנה היה האשס זכר לפי
 שהחטא בו למטה מהחטא אשר יביוו עליו ח
 חסס חטאת כי כל אסר החטאות מוגנה ראוי
 טיהיה הקרבן עליו יחמר פחות ולזאת הסבה גם
 היתה זריקת רמד למטה סמו הנטי בשולה להשי'
 של טייסיס כל תמוות נפשו להסלים ימדתו והיו
 נקטרים החלבים על מוצח העולה והבטר
 נאכל לוסרי כהונה במקום קרוט וסבה בעינה
 אשר היה זה הענין בחטאת ואולם חזב הימח
 בז בכסף טקילין איטוב כי הסבה בזה מבוארת
 באשס מעילת ואשס גולות וזה כי מפטי טיהיה
 דרסה להנות במה טאינו טול כואשס גולות ח
 טיהיה נהנה במה טראוי טייטמר מלתנות ממנו
 ריכנה התורה לפנטו בזה המסון עד טלא יוכל
 להנות להביא קרבנו בפחות מטתי סלפיים טל
 סקט נד למען ירפא מוזות התכונה הרעה ולזא
 הסב' בטינה נענטי בטיוסדף חמטי על מה טרסה
 להחויק בן טלא כרין חו טנהנה בו טלא כרין
 למען יוחד מוזות התכונה הרעה ויפליג לחקור
 ברברים טיהנה מהס טלא יהיה טוס מדי בנה
 בהנאה מהס ואולם בואשס טיפחה חרונה יתבא
 גכ' מיכר הוה באופן מה טכבר היה זה לענטו
 בכסף באופן טייטמר טלא תביאהו תאמרו חל
 כמו חלו העמנות בשפלות טלא יתרחק מיכר
 מה טייס פויכר אסור ובזה האופן בטינו היה
 חסכר טתנן הסבת באשס על אסר לח קורט
 למת טהיה בכסף טקילים כי זה יהיה לפנטו
 כסף באופן טייטמר טלא תביאהו תאמרו חל

מנחה והנה

כהן כי מה שלא יחוייב היונו כן בטחיטה כי
הטחיטה כסדה בור ובהיות הענין כן הנה לא
היה מחוייב במליקה כיתה כי הנה
משעל ריכו בעצמו אשר מקומו בדרוס ולזה
יוחד למליקה הכר הדדופי מערבי מהמזבח
ובה נטילה הסבת למה לא יחוייב במליקה
סיתה כי כעק כמו הענין בטחיטת עולת בהע'
וחטות בהמה ואחשוב שולמות הסבה בעינה
היתה המליקה עמול עורף וזה כי למעוט דם
העוף לא היה מאות סיקובל דמו בכלי להואת
מפני כמו הנטי בהמה אבל היה העוף בעצמו
הוא הכלי פי מפני ימינה הדם ולזה לא יחוייב
סלא יתיב לכלי ההוא התחלה להתנועע מעצמו
בבת ההואה שאם היה הרבר כן היה מעטר
סיוות דמו ברוחב כסיכון סיתה בארך וההפך
ולזה לא יפסק חוט הסדרה תחלה בו באופן
סיבטל החוט והתנענע במה סאחריו מאברי
העוף ופצת תחתך הזרדין בזה העוף
הנה יהיה העוף במדרגת הכלי סלא יתנועע ולא
יערכס כלל ולזה יזה דמו ביורה אשר יריח
הנהן ולזה תמכא סמה סתיה מהעוף סיקובל
דמו בכלי יכחש ולא ימלק כמו סתראה ביסודי
מיסודע ואולם רמה תיז מעטה חטות העוף
לטיטה ועולת העוף לסעלה כהען הענין בעולת
בהמה וחטות בהמה הנה בזה עין עמוק ונאמ'
כי מפני סלא היה בחטות העוף רבר פקטור
לס' יתנע והיתה הכונה בחטות כמו סהקדמנו
סיסודרל החוטא בעבודת הס' יתנע ויתקרב אל
יורעיו למען יביאהו אל הסולמות והיה הפבור'
הסלמה לס' ית' ביורה הנה דאוי סיווק דס זה
החטות במה סהיה מהפזבח עשיר על היורה
והכונה בזה כרי סלא תהיה תמותו ונעטו כי אם
בסלפיות המזחסיס לפרדתו וינתן בסד זה
החטות לכאנטי סיאכולוהו בעקס קרוש לסבה
בעינה אשר תיה זה הענין בחטות בהמה ולפי
סלא נטילה בזה התערה הסלמה אשר היתה
בחטא בהמה סתעטסול הנעט בחמד אשר הוא
סבת החטות סלה וכו יסודרל גם כן לעבוד ה'
יתנע המיטא סיהיה מהכרח חטות העוף כשהיה
תמורת חטות בהמה סיהיה עמו עולת העוף
ופו תטלס וואת הפופת וזה כי דמו היה סותת
בחלק העליון מהמזבח עלפי למטה באופן

מורה על ההפך אשר הוא משותף לחמיר ולחמל
ההקטר סיהוא משותף היורה כי מה סיוורה על
ההקטר הוא כשהיה רוסס הדס הולך ברחב
כלו יקוף המזבח חלית היתה וואת המתנה בחלק
העליון מהמזבח כי הוא מורה על החמד ועידי
סתמסול נעט זה החוטא ^{בממרו} סתוא מצבת
החטות וכו יעבוד ה' ית' והנע כלל לסבת
בעינה סהיה זה הענין בעולת בהמה ולזה
ימותה התורה לנתח העוף לנתחיס להורות על
התפסד אשר יתיה מיכר החמד כי כבר נטלמה
כונת לת הענייניס במה שנמסר דמו עלקיד
המזבח באופן סיוורה על ההפרדה סיתה מיכר
החמד כמו סביאמנו ולואת הסבה לא תמכא
החטות העוף סלא תהיה עמו עולת העוף תמ
תמכא זה בחטא חוטא בטבות העדות וטמא'
מז' סיוקדסיו וטיבות כטוי ובקרבן זב ובה
ובקרבן נזיר חטיס מיכרע הנה והוא מה סנרא'
לנו בנתינת הסבה בזה והוא נפלא מאד כמו
סתראה והנה לא היה אפשר סינתן דס העוף על
קרנות המזבח ולא כסינתנו מימנו סתי מתנות
ברוחב בטתי כרי האלכסון כמו הענין בהמה
כי למעוט דמו לא יהיה אפשר לקבל דמו בכלי
להוליכו מקום אל המתנות ולזה חוייב סלא
תהיה כי אם מתנה אחת יוצאת מגוף העוף ב
בעצמו ודאוי סנטיין למה היתה ההויה
בחטות בהמה באמצע הסהן הימני ואין הענין
כן בוריקה בעולה ובטאר הקרבנות ונאמר כי
מעט סהיתה הכונה במתנת חטא בהמה סיוק
ל' ל' מביא זה הקרבן סימטיל נעטו על חממו
במען סיהיה נטימר מהחטות ער סאפילן
בענייניס החמרייס יסודרל לעבודת הכיס יתנע'
ובהס יעברוהו הנה היתה וואת הנתינה לרס ב
באמצע הימנית להעיר סתהינה פעולותיו הח
החמדיות כלס נטות אל היורד והנכונה ובה
האופן יטלס לו סיעבוד בהס הס' ית' כי האמצע
הוא כלי להרבה מהפעולות ולזה תמכא סגס
בטיס יתנע חמד רח עליו הסולס כי מראה סמין
מעטה אמצעותיך וואת בתורה הורחות סתנבי'
באמצע להיס אמצע להיס היווהיה זה כן לפי
טביריס יעטה חמדס רוב הפעולות והנ' ל' כות
והנה יוסמו על המערכת נטי' בעת הבמות נתח'
התמיד פלי האס

למשל העולה והמנחה עד שיהיה שם מה שיור
 על שלא ישתמש בחמוריו כי אם להטילם הטוב
 ולשבור השם יתע' לא היה הלחם הבא עם תורת
 ובחיה שלמים פיתים כמו הענין במנחת הנאפת
 בתור וח במרחשתו במחבת אבל לחם טלם
 ומינות שלמות ולהיות הטלמים קרשים קלים
 לא הקפידה התורה בזמן אכילתם שיהיה נפסול
 בליטה כמו העני' במאר הקרשי' והקפידה התור'
 בזה בנבח התורה לפי שבו מהטלמו' יותר עמה
 טימא במאר ובחי הטלמים עד שלא יחסר ע'
 עמו דבר ממיני הלחם ולזה ראוי שידוקדק
 יותר בתקומו שיהיה בטלם טכפטים עם טכבר
 משטר שיהיה הבאת התורה על הטובו הנפשו'
 והטלמים על השימחות והטובות הגופיות ולזה
 היו טלמי שמחה וטלמי חגיגה במועדים אשר
 ינינו לטמוח בהם ולחוג בהם ונמיצאת התורה
 באה על קדוש העיר והעוונות כמו שזכר בצורה
 זו ותהיה התורה על נתינת ההוראה לטם יתעלה
 במה שהשיעור מהטובו כטייתעורר בעל הקרב'
 בזה בפעמו והטלמים באה על עניני שמחה
 למען נזכרה ית' בעת מיטמחות האלו הגופיות
 כמו שאמר וגילו ברעדה ואמ' זל במקום גילה
 שם תהא רעדה כי רוב השמחה יביא לו הבעיט'
 כטם ית' ולזה יכטרך אל זה הקרבן ואך שיהיה
 מזה הטעם התורה היא יותר נכבדת ולזה הקפידת
 התורה בענינה יותר ולזה היה חלק הכהנים
 חנוה והטוב כי מהייטרה אשר תהיה לפעלים
 במת טעניר עליו וזאת התנופה והתרומה תהיה
 להם מיסר הכהנים במה שיודיעו אותם מהרעות
 האמתיות בזה ולזה היו טני אלו האברים אשר
 תמיצאנה להם לו התנועות בטבע לכהני' והנה
 היתה תאליה מן הימין קרבה למזבח עם שאר
 החלבי' כחטאות ואשם והטלמים להיותה תחלק
 הטען יותר מהבעל חי וכל טכן בארץ ישראל
 כי שם ימיצא מהטומ' מאד באולי הכבש והכבש'
 ולזה היתה הסבה בהיותה נקטר' למזבח הסבה
 בעינה אשר יוקטרו בע בודת טים החלבים וראוי
 טענין למה היו נקטרין טם שתי הכליות
 והיותה עם מעט מהכבר כי זה איננו ממיטב
 הבעל חי ההו' והטמו' טכו' לז' הענין בו בהפך
 וטאמר כי זאת החקירה חזם היא חטה מאד הנה
 משטר טטלים הסבה בה במה שהקדמו' בזה

וזה שכבר בארנו שהעברה בהטור' לו החלבי'
 לט' ית' הוא טיטמטיו בצבורת הט' ית' במיטב
 הדברי' החמדי' והוא מה שיהיה מהם מייטייר
 לטלמות הטכר להטכיל ולרעת הט' ית' כפי
 היכולת ומה טכנה התואר הם ההטגות החוטיו'
 טנקנה מהם המוטכיל' הדוטונות עם ההטנות
 כטפטיט מהם המיטיגים ההיור'אניים טהייר
 בהם הדברים המוטגים פרטיים כמו שהתבאר
 במקומות הנה העירה התורת על זאת הברירה
 וההפטיטה באלו הדברים טימותה להטיירס מן
 החלבים וזה כי הכליות הוא אחר מן האברים
 אשר בהם יטמו' ותפשו מרס הכבר כה טכו' מן
 המותרות והטיטרים כדי טיטאר הדס בכבר נקי
 מן הטמרים כמו שהתבאר בטבעיות והיותה
 גכ' יבריל כלי המותרות והם המטיים מהאברים
 הנכברים הטלונים והם תלב וכבר והרואה וכל
 יעיר בזה אל טיפליג השיון בלקיחת אלר
 ההקדמות הדוטונות מהמורחות טלא נקח
 דברים המקריים תמורת העימטיים עד טכבריל
 הדבר המקרי מהעימטי' והדבר המרומה
 מהמוטכר' כי בזה טטיסר אל הטכנה במוטכרל'
 והיו טטמרים פטיעות הדמיון אשר ירחיקו
 מהטכנה בהרבה מהדבריה והנה בחרה התו'
 הכליות מבין שאר האברים אשר תטול' להם
 הברירה לרס הכבר כמו הטחול והמרה מפני
 לקחה החלב טעל הכליות ולזה היו הכליות
 נלקחים עמו והנה לז' תיה בטלמים שוף כי
 לא יתכן למיטיט כמות' טיאכיו' עמיט' יחד
 הבצלים והכהנים והטם יתעלה דל' המזבח וזה
 מבואר מטיממו ותנה היו חטאות הכבור
 והנטייח טעיר לפי שכבר טעתק הענין בהם
 למעלתם אל שיהיה החט' זכר ולזה חויב לגני'
 הפני' טבא עליו זה הקרבן טימיצא בו הפחיתו'
 מי' אחר ולזה היה חטאתה מן העין הפחין
 טכמיני הבהמה אשר יקריבו מהם קרבן דל'
 מן העוים ולזה תמיצא ברטמת יריר
 שהקדימה התורה טעירה לכטיבה ל-קטית הת'
 טיהיה זת תקרבן פחות מאוד לגני' העני' ז' טר
 הוא בא עליו ואולס קרבן כהן גדול היה
 פד למעלתו במעלה במה שיהיו מפלה
 אנוטיית וכן קרבן בר' טיטכו' בהוראה
 ועטו רוב ישראל על פיהם ואלו הם היתה

להתמיד הטלמות האנושי באומה הזאת כטיהיה
 שם מטיפחה מיוחדת לעבודת הש' המטיהרלים
 בניין תמיד ובחכמת התורה עם מה שהיטייר
 אותם מה שבמקדש ומעני הקרבנו אל השולמו
 בהערות נפלאות אשר יעירו המעיינים בהם
 ומזה היצר גכ' יהיה תועלת שלישי בעניין ה
 הקרבנות והוא כי בהם יטיגו הכהנים עם טוור
 מתנו כהונה מה שייצטר להם מהטרף והלבוש
 ויהיו יותר מדכנים אל שייטלמו בניין וכוה
 יטלם לישראל הגעת הטלמות בכלל בעיני
 אשר היו מתרחקים ממנו והם הקרבנות לעו'
 יתבח צור הכל כעל כל אשר גמלנו ורב טוב
 לכל יסדיל ומחננו נותני לו תודה על מה שיגלה
 לטי ברחמי וכוהב חסדיו מסכת אלו העניינים
 השמוקים אשר לא מיכנו בהם דבר לזולתנו
 יתכן שתהיה לנו השיגה ופתח להטיגתם אבל
 מיכנו מה שירחיקנו מחקיר בהם בזה האופן
 והנה עזרנו הטיס וטלמו המאמר בזה הזמן
 המועט עם רוב הפרוץ אשר לנו הנה והטלמו
 המאמר בזה בסוף מרחטון של שנת תשי' וד'
 לפרט האלק הטיי' ליצירה יתבח יוצר הכל
 אשר נתן כוול בלבנו חולס התועלת המגישות
 מזה הספיר הם יג'

התועלת

הראטיין הוא במינות והוא
 להודיע קצת דיני העולה
 ומה שהיה מהם לכהנים וכבר התבאר התועלת
 המגישה מן המינות המינות טיקדס

התועלת

הכני הוא במינות והוא
 להודיע דיני הבשרת האטי
 במזבח העולה והאזהרה טולח תכבהו וכבר
 נתבאר התועלת המגישה מזה במה טיקדס

התועלת

הטליטי הוא במינות והוא
 להודיע הטיאר מרינה
 המטחה והמאכל ממנה לכהנים וכבר יתבאר מה
 שיגישה מתועלת וזאת המטיה במה טיקדס

התועלת

הרביעי הוא במינות והוא
 להודיע דיני המטחה הת
 התמידים טיקריב'הן גדול בכל יום בקד וברב
 וכבר נתבאר התועלת המגישה מן המינות

התועלת

החמישי הוא במינות והוא
 להודיע הנטאר מרינה

מלח כל כל קרבן טולח נחשוכ עניין הקרבנות
 דבר תפל טוין בו טעם ולזה בא עם המולח
 להורו טייט בעניינס טעם כבר תמיכא תפל מה
 טיהא בלי סבה וכלי טעם אמר ולא נתן תפלה
 ללהים והתפל הוא הפך המולח ולזה יערנו
 עניין המולח הבא עם הקרבנות על טבבקיט
 טעמם נעמוד מפני זה על כוונתם ואפטי ט
 טיהיה בזה סבה אחרת וזלתי מה שיזכרתי
 ובכחן טטלם מה שיערנו לבא בענין הקרבנות
 לפי מה שחפטר לנו בזה המקום וחולס המאמר
 בקרבנות הנטארים וביתר הרברים אשר באלו
 הקרבנות יתיה בגה בהגיטנו אל מקומם וראוי
 שתוע טיהורה תשתמש בעניין אחר לתועלת
 רבות כמו שהתבאר בתורה מעניין השבת כמו
 טוכרנו במה טיקדס והנה אחת מהכוונות היתה
 להרחיקם ממה שיגדלו עליו מהקרבנות הקרבנות
 לעו' כמו שזכרה זה התורה בפרטית אחרי מות
 בניאר אמר טס למען אשר יביאו בטי ישראל
 את ובחיה אשר הם וובחיס על פני הטדה ות
 והביאם לטי וגו' ולא יובחו עוד וזאת ובחיהם
 לטיעירים אשר הם זונים אחריהם ולזה גכ'
 ירמה שתהיה אחת מהכוונות בעטיית המקדש
 והברל הכהנים לאלו העבודות ולא טעם כל זה
 מיטנו ראוי טולח יהיה בעניינס תועלת בעינות
 טאס היה השטיין כן לא היה טימוס אלו העבודות
 בזה האופן הנפלא אבל תהיה הימחה להקריב
 הקרבנות לטי לא זולת זה ובכלל התחכמה הת'
 טיזחרט מהם תועלת בעינות כמו שיטטה
 הדופח הטלם כטייחה העולה בלתי מקבל
 מזסדו בהטהגתו הרטה הנה יטתרל טברבר
 היע בעיני יגיטנו אל הבריות אס היה אפטי
 לו זה מטל זה טאס רינה ולמכל מוכל בלתי
 נאות לו מיכר חוליו יחבר אליו הדופח רברים
 יסחו רוע המאכל ההוא ריטיבוהו באופ טידפח
 חוליו ולזה סרר הטי' ית' טימוס אלו העבודות
 בקרבנות בזה האופן הנפלא להעיד על זה ה
 השטיין הנפלא אשר העידנו עליו וכן היה סרר
 עטיי המקדש בזה האופן הנפלא להעיד על
 מי שהדנו אליו מעניינס כי עטייני אלו הדברים
 בפנימם מעירים אל מה שיטייב השיון בהם ט
 טוות היתה הכוונה בהם עם הודות בכל דין
 לא טכטרך ולכדיס ועם זה היה בזה תועלת אחר

והטימן כמו שאר מה שיוקטר מזה לטעם יתעלה
 ויהיה זה סבה אל טיג'ע להם התועלת המכוון
 בזה הענין . וישא אהרן את ידיו אל העם
 וברכס . וזו ברכת כהנים טיתבא עטיינה בפר'
 טאז ודיתה עס נטימות כפים כמו טטבאר
 הסבה טס בגה . ריקחו בני אהרן נרב ואביהו
 איש מחותנו ויתנו בהן אט רל להוליק אטי אל
 מנבח הוהב טטס הקטרת קטרת סמים והנה למ
 ביאר באי זה מקום לקחו זה האט אבל התבאר
 אחר זה טלח לקחו אותו מהמקום הראוי לפי
 מיכות הט' ית' חנה קרא זה האט אט ורה .
 ויטימו עליה קטרת רל אחר טיטמו האט על ה
 המנבח הוהב ויקריבו לפניי אט ורה אטיר רל
 יזה אותם ידמה טלח לקחו מעל מנבח העולה
 כמטפט והיה מפני זה ורה טלח לקחו מאט
 מערכת מנבח העולה המיוחדת להוליק למנבח'
 הוהב להקטיר עליה קטרת הסמים אבל לקחו
 אט אט מהמערכה הגדולה אטיר עליה יקטירוס
 התמידין ויתר הקרבנות אט מאט מערכת קיום
 האט אטיר טס כמד טהתבאר במה שיקרס .
 והנה עטט אותם הט' ית' זה העוטט הנפלא מפני
 הקלס בנות העבודה הנטבדות בזה האופן כי רל
 יתכ טיעמדו על הכונ' בה אט רל ידקדקו לעטו'
 מותה באופן טיכיה הט' ית' ריהיה זה סבה אל ט'
 טיביאר מנות העבודה התועלת הנפלא המכוון
 בה והוה הגנת הכלמות האנטי' בשיון לפי מה
 שאפסיר וכל טיכן כטייהיה זה המרי' בעת הכנס
 בנות העבודה כי זה בלי ספק היה סבה אל טלח
 ידקדקו הס והבאי' אחריהם לעטו' וזאת העבודה
 לפי מה טיכיה ה' ית' לולי רמותם העוטט הנפלא
 כי זה יהיה סבה אל טלח יטילו הכהנים מנימוס
 מעטיה הקרבג' רבר לידמותם מטיג'ע להם כמו
 זה העוטט וזה יסככ טיעמדו על הכונה אטיר
 בעבודה נכטמו לעטותה בזה האופן ורזה
 היה הגנת זה העוטט על נרב ואביהו ממת ט'
 טיטולים כחנת הט' ית' בנות העבודה והנה
 בא וההעוטט להם של ררך המזנת להסגחה על
 יטיל טלח יביאר מהס הטוב המכוון בקרבנות
 וכבר בארנו זה האופן מההסגחה ברביעי
 מספר מלחמות . בקרובי אקדס ועל פטי
 כל העס אכבר רל' בקרובי והס הסטילמי' טפט'
 בשו' להטיג' וזתי ונתקדס כי הס רזוי טיטתרה

להטיג' וזתי בחוקת היד ביאר מהטגה והיה
 נברל בה מטאר הנמימות ובוה יטיג' ט'
 טיכברוני כל העס כי קרובי יוריכו להם על יאר
 הקבלה ממהותי ועטמותי מה טיכברוני בו ואס
 רל הגיע הטגתס אל טאתקרט בה באופן
 יברילוני מטאר הנמימות ביאר מהמימות
 המיוחדת לו . וזה אמנס יהיה לקרובי הנגטיס
 לי בלו ההערות הנפלאות אטיר סדרתי במקרט
 ובעבודה אטיר טס ובהיות הפנין כן כטיאחזו
 מי טאכחוס להיות קרובי והס הכהנים הנגטיס
 לי ררך טלח יכטיר עמה טאתקרט בהטגתס עס
 חילו ההערות הנפלאות אטיר סדרתי הנה מנבו
 הטוב הנפלא אטיר כונתי חליו מהס וסן העס
 ולזה רזוי טיג'עס עוטט נפלא כרי טלח יביאר
 מיטראל התועלת המכוון בנות העבודה או
 ידכה בזה בקרובי והס הנגטיס חלי לטירתני כ
 כונתי טאתקרט במה טסדרתי מאלו העבודות
 כרי טיעמדו מהס על אמת מימותי ויברילוני
 מטאר הנמימות אמנס על פטי אל העס די
 טאתכבר באלו העבודות טיטיג'ו טיליו העבור'
 הס לתת לי כביד מוול טיטיג'ו בטילמות הפנין
 המכוון באלו הקרבנות כמו טאמיר זיבח תורה
 יכברני והנה הנגטי' אל הט' ית' לטירתו כטלח
 דקדקו באופן חלו העבודות טיעטו לפי הננימוס
 טיכמה עליו התורה רל יראו טייהיה בעבודה
 הערה אחרת רק לכבר את הט' ית' ולזה יראו
 טיהו יכבר בזה האופן מהמעטיה כמו טייהיה
 מכובר באופן האחר ומפטי זה רל ידקדקו בו
 רל יג'עו אט כן מהתועלת להס באלו העבודות
 רק מה טיג'ע טיתכן להגיע להמון וזה הפך
 הכונה האלהית בזה ולפי טכבר ימיטע מזה
 האופן התועלת המכוון בלו הקרבנות הגיע הט'
 ית' להס זה העוטט הנפלא . וידוס אהרן רל
 טטותק ורל יטתק ובכה על זה כחק טאר האנטיס
 כי ליתרון מעלתו רל היה רזוי טיתפפל
 בהפלאיות הלו כטאר האנטיס . ראטיכס יל
 תפרעו רל טלח יגדלו ספר ראטס ויטיביתו מ
 ממנו התגלחת כטאר האבליס ולפי טיכמה
 חזרה בזה בייחוד לכהטיס למדנו טיפריטה
 הראט חקפל טאר האבליס . ו בגריכס רל
 תפרומז רל' אל תקדכו למדנו מזה טיהקריטה
 חק על טאר האבליס והנה נמנעה לכהטיס

החטאו והנאכל ממנו לכהני וכבר התב' התועלת
 המגיש מוזאת המיכה ממה שיקרס
 הטייני הוא במיכות והוא
התועלת
 להודיע הנטואר מדיני
 המסס והנאכל ממנו לכהניס וכבר נתבאר
 התועלת המגיש מוזאת המיכה ממה שיקרס
התועלת
 הטייני הוא במיכות והוא
 להודיע הנטואר מדיני ה
 השלמים והנאכל ממנו לכהניס וכבר התבאר
 התועלת המגיש מוזאת המיכה במה שיקרס
התועלת
 הטייני הוא במיכות והוא
 האוהדי מלהודיע הקרטי'
 ואחר זמן אכילת וליכרפס אם נותרו וכבר התב'
 התועלת מוזאת האוהדיה במה שיקרס
חתועלת
 התטייני הוא במיכות והוא
 טלא יחניוב הכה' מחטבו'
 בעטיית הקרבן טישסל הקרבן בעבורס ותושל'
 וזאת המיכה מבואר והתבאר עס זה במה שיקרס

התועלת
 העטייני הוא במיכות והוא
 האוהדי טלא לאכול פגול
 וכבר נתבאר התועלת המגיש מוזאת האוהדיה
 במה שיקרס
חתועלת
 האמת עטרה הוא במיכות
 האוהדי טלא לאכול קרטי'
 טנטמאו והימאה לטרפס באט וכבר נתבאר
 התועלת המגיש מוזאת האוהדיה במה שיקרס
התועלת
 הטייני עטרה הוא במיכות
 האוהדי טלא יאכל הטמא
 קרטייס וכבר התבאר התועלת המגיש מוזאת ה
 האוהדיה ממה שיקרס
התועלת
 הטייני עטרה הוא במיכות
 והוא להכיליס דיני איסור
 החלב והדס וכבר בארנו התועלת המגיש מאור
 האוהדות במה שיקרס

פרשת ויחי ביום השמיני

ויהי ביום
 השמיני חל' לאחר
 עבוד טבעת ימי
 המלואיס כי אז נטולס טניין מסיחת אהרן ומ
 ומסיחת בניו באופן שהיו ראוים לכפר עליהם

בשכמס ועל זולתס והיה חטאו אהרן עגל לכפר
 על מעשיה העגל ואס היתה כוונתו טובה כמנ
 טבארנו ואמנס היה צריך כפרה כי כבר חטאו
 בזה העניין קצת ישראל וכאלו היה אהרן בזה
 סבה מה ואולס בני ישראל מפטי טיטו קיבת
 ממנו עז היה קרבט דומ: באופ' מה לקרבן טבאו
 על טיגגת עז' טיהוא שיעיר לחטואת ופר לשולה
 ובכאן היה שיעיר לחטואת ועגל לשולה תמורת
 הפר להעיר על מעשיה העגל והנה היה עמו
 כבש לשולה לסבה בעינה אטיר בא פסח מיכריס
 והוא להוכיחאס מאמונת המיכריס טיהיו טובריס
 מול טלה והיה טיס טור ותיל לטלמיס טיהס ה
 המיני הנבחר' והיה טיס חטואת ועולה וטלמיס
 להטיליס הרצוי לישראל עס הטיס יתע בטולס ט
 טיכפטיס כמו טבארנו מעניין אלו הקרבנות
 והיתה טיס מטחה בלולה בטמן להוסיף טלמות
 בזה הרצוי וכבר התבאר במה שיקרס סדר הקרבת
 המטחה וטיהוא עס קומץ לבוט ולזה לא נטטה
 הביאור בזה המקוס כי היום יי טרואה מליכס
 חל' טירואה מליהס כבורו ויגיש בזה רטיס מוחט
 על יד המופת כטתכא האט מלפטי יי ממקוס
 קרטי הקרטי' טיהוא מעיר על אופן הגעת נטייית
 הקרבנות הלו ולזה לא נטטרטט לבואי זה בזה
 המקוס יי טיחטו ויחטואו כראטון חל'
 טיאהרן בעיכמו טיחטו והנה ממנו על קרנות
 המזבח כמו העניין בראטון אבל לא טיהו
 רראטון לטואר דיני כי זה בתטואת לא הובא
 דמו אל הקרטי פטימה כמו העניין בחטאו אהרן
 כמו טנוכר אחר זה ולזה היה דינו טיהיה נאכל
 לזכרי כהונה כמו טיקר' מלכר טולת הבקר חל'
 כי כל אלו הקרבנות הנזכריס טיהס קרטי' קרטי'
 הקריב אהרן בזה האופן מלכר טולת הבקר ט
 טיהקריבה קודס אלו הקרבנות כולס כמיטפט
 חל' טכבר הקריבה קודס טיקריב חטואתו כי כבר
 טטלמה לו הכפרה בטבעת ימי המלואיס ביני
 מספיק לו להכטיירו להקרי' השולה אבל להקרי'
 לכפר על ישראל חוייב טייפ' קודס זה היטואת
 לכפר בו יחד בערו ובפר העס ואחר הביאת
 חטואת העס י האליה והמכסה והכליות ויזתיה
 הכבר למרנו טיהס הוטמו עלייטיס בתטופה
 כרי טיחטודו הבטליס בעניינטס למה בחר הט'
 ית טיוקטרו עס החלבי והנה הס מינט מהמטב

לדורות לא יתכן לאכול באנינות ולנה התנכל
 אהרן על שלא נאכל טעיר החטא מפני האנינות
 כמו שיתבאר אחר זה והנה יתבאר טעיר החטא
 הזה איננו הטעיר הנזכר בזאת הפרשה טעם
 היה הרב כן למה זה הסכימו לאכו טעיר המנח
 וחזה ושוק באנינות ולם אכלו זה הטעיר אבל
 טרפוהו והנה היה ראוי שיתיה הדין טבא באלו
 הקדשים להאכיל באנינות או שלא להאכיל ולזה
 הסכימו רבותינו ז"ל שזה הטעיר הנטרף היה
 טעיר ראש חדש כי רח היה היזם כמו טבא
 במה טבא ולפי שזה הטעיר נוהג לדורות לא
 הסכים אהרן לאכלו באנינו לחטבו טמה טעוה
 השם יתעלה להאכיל באנינו באלו הקדשים לא
 יהיה נוהג אלא בקדשי שעה

ויקצת על אלעזר ועל איתמר בני

אהרן הנזירים

אמר הנזירים וס להורות טמית נרב ואביהו
 היתה קדם זה וז לכמד טהם יהיו נזירים
 ותתקיים להם הכהונה ולא ימזגו באופן מיתת
 נרב ואביהו וז אמר זה להעיר טגס הם היו
 חזיים וישטט מיכר שלא דקדקו כראוי בענין
 וזאת העבודה ומוה הטר כעס עליהם מטה רבי
 טה כאלו תאמר טהם לא נוסדו במה טחול
 עליהם מהרע במיתת נרב ואביהו

מדוע לא אכלתם את החטאת

במקום הקדש

מפני שזין הדינו בנה לך נחת וזתם על טחולוהו
 טלח באופן חזוי לפי שהם לא אכלוהו כלל
 אבל נטרף הנה יהיה בהכרח הדין בנה מדוע
 לא אכלתם את החטאת טהיה במקום הקדש
 חזמר זה להעיר טלח נפסל זה החטאת מפני
 ייבאה חוץ למקומו כי החז היה במקום הקדש
 ולזה לא היה דינו לנטרף ומפני זה גטה וזתם
 ומוה המקום נלמד טהיה חוץ למקומו דינו
 טיטרף

בישראל המורה הוראות ולפי טהח טבואר כי
 מפני וטטרו חרוטי הטכרות מפני טתיית היין
 בזה וזת האנהרה והתבאר לרבתינו בנסיון כי
 בטתיית רבשית לך מיין חי בזולת הפסק יתכן
 טייתחרט הטכרות או ביותר מרבשית יין חי וז
 מווג אט בהפסק לא בפחו מזה והיו התנאי הילן
 בטתיית זה היין וטר יתחייבו עליו מיתה פ
 טטיטטו במקדש רל טחט טתו יין חי יהיה ה
 הטיטור רבישית לך וטתהיה הטתייה יחר וזט
 לא טתו וזתו יחר אבל הפטיק בטתייה יהיה ה
 הטיטור וזת מרבשית חי או מווג כי היין ה
 המווג גם כן יקרה ממנו הטכרות בקלות כמו
 טטוכר בטפר טאלות טבשיות
 וזל המוכח רל בעורה ולזה אמר
 וזר זה במקום קדוש וטכלל בנה כל מחנה
 טנה והוז העורה והלטיכות הפתוחות לה טס
 תכאלו במקום טהוד לפי טהוז
 טלמיס לא חייבנו כי וזט במחנה יטרל וטס
 חוייב טיאכלוהו בטרהה כמו טיקרמה האנהרה
 בנה מלטימא הקדשנות ומלמכלס בטומאה
 וכבר יתבאר במה טיבא טלח יותר לאכל טלמי
 כי וזט במחנה יטרל

שוק התרומה וחזה התנופה על

אשי החלבים יביאו להניה תנופת

לפני ה'

כבר בארנו במה טקדס ונהה כי כבר היתה טס
 תנופה ותנומה לכל אלו הרברים וייחס ה
 התנומה לטזק והתנופה לחזה לסבה טוכרנו
 במה מקדס ונהה למדנו מזה טהטזקו החזה
 הז על מטי החלבים לא על הכליות וזתרת הכבר
 ולזה נתייב טיהיו הכליות וזתרת הכבר
 על החזה והטזק כמו טוכרנו במה טקדס
 ונהה יטה וזתם לאכול באנינות וזל הקדשים
 לפי טהם לא היו וזל לפי טטה והיתה מעטייהם
 מיכות השם יתעלה טיאכלוס באנינות להחיות
 טטה לפי טנה היה תחל מעטייהם וזל הסכימה
 החכמה הלהית יהיה נגרע חקס במה טטחנמ
 בו מאלו הקדשים ואמנט הקדשים הנהגיה ל

המחייבה וההורה התורה בזה אבל לא יתחייב
על זה מיתה כי התורה לא חייבה מיתה אלא כל
היין ולא נלמד ממנו מה שלמטה ממנו בפועל
השכר את למיתה אבל יתבאר שיהיו בלחם והנה
הזכירה התורה ביותר מגונה והיותר חזק בזה
הפועל למיתה לפי שלא יתחייבו מיתה אלא שלא

חקת עולם לרזותיבם

מגיד שזאת האזהרה נזהרת לרזות והנה בזה
בזה המקו' אזהרת פרישת הדאש ופרימת בגדים
לפי שנתחרט זה המקרה להדרך אשר היה מ
מביא הוא ובטיו לפרישת הדאש ופרימת הבגדי'
מיצר האכל לולי אולי האזהרות וכך באה בזה ה
המקו' האזהרה שלא יבא מפתח אהל מוצר אל
שלא יניחו וזאת העבודה וייבאו לזאת הכנה ב
בעינה כי זה הצנין היה מביא אותם להניח פ
עבודתם וליצאת לזאת וזאת ובאה במקו'
האזהרה מטיתית היין ושכר להעיר כי מפני
בלבול שכלם ושכרו מתו טרב ומביהו כי אלו
היו מתייבבי ברבר העבודה הזאת ואזפ' החכמה
אשר בעבורו היתה בזה האופן לא היו משילים
מרבדי ה' ית' בה דבר

ולהבריל בין הקרשובין החול

רל בעת שיתוקקו בהוראתם להברי' בין הק'ובי'
החול בענין הנדרים והכרכין והחרמים ומה
שידמה להם כמה שייכטוך בן ההוראה אס הוא
קדש או חול לא תהיו סתויי יין וכן כשתבאו
להבריל בין הטמא ובין הטהור בענין הנגעים
ובזולתם מהטמאות אשר יפול ספק בענינים
וכן כשתבאו להורות בני ישראל את חק התורה
לא תסו יין בבואכם להורות על ההוראות
וראוי שיתבא פזה ססתוי יין וראוי שיורה
היה ישראל או כהן לא שזה לכהן באזהרה לפי
מה שנתבאר בזה המקום וישראל אינו באזהרה
לפי שזה הדין יתב' ראוי ככהן כי הסגגה תהיה
בהוראתו תזיק יותר לפי שהוא מטותה לכל
ישראל בענין האזהרה בענין סט' יחד מספטיין
ליעקב וגו' ואמר בפרשת כי יפול ממך דבר
למספט ובאת אל הכהנים הלויים ואין הענין

הפרישה והפרימה לכבוד ה' תעלה שלא יכנסו
מטובל בעבודתו. אבל יכנסו בבגדי הכהונה
יהיו להם לכבוד ולתפארת ולזאת היתה זאת ה
הנחמה כוללת לאבלים ולבלתי אבלים ומה כי
שומד אחר זה ולא תמותו אשר יורה שכבר י
יתחייבו מיתה אם עבר על אור האזהרות מבוא'
הוא שזה יהיה אם עטיו טבודתם בהיותם בזה
האופן מהטובל לא אם לא שימטו במקדש כולל ב
בהיותם בזה האופן וזה דבר נלמדה ממה
שהורה התורה בענין טיתית היין אשר הנוול
בה יותר חזק בחק הטם יתעלה כי הוא יבלבל
שכל הכה וימנעו מהשיג הכונה אשר בעבודה
יעשה מה שייעשה מהעבודות ועם כל זה לא
חייבה התורה בו מיתה אם לא מיצר העבודה
ולזה יתבאר שחייב המיתה שנוכח בזה המקום
הוא אם עטיו העבודה ^{ע"י} שאם היתה זאת ה
האזהרה שלא בטענת העבודה למה ייותר בזה
כהן גדול מבין שאר הכהנים שינאמד בו ראשו
לא יפרש ובגדי לא יפרוס ואמנם ייחד
בזה להיותו תמיד במקדש ותמיד הוא מטמט
כסיריכה וזה נמנעה הפרישה והפרימה תמיד
ואמנם כהן הדיו' אינו מטמט לא בעת המטמט
שלו ולזה לא היתה זאת האזהרה לו תמידית
כמו הענין ככהן גדול ומפתח אהל מוצר לא
תבאו פן תמותו רל' שלא יניחו עבודתם מפני
המקרה הרע הזה שקרה להם ולמרנו
מזה המקום שיהיה שהניח עבודתו ויבא מן ה
המקדש חייב מיתה

יין ושבר אל תשת אתה ובגיד אתך

ראוי שתירע שהסתייה לא תהיה בפחות
מדיבשית לפי מה שהתבאר בסרטיים הנוללים
ולפי שהסכר הוא יין הנה תהיה חזו ושכר תנאי'
רל מיין שיהיה שכר והוא היין שעברו עליו
מדבשים יס והנה אמרו בבואכם אל אהל מוצר
ידיה בו בבואכם סס לסימס בטהנתכם כי לזה
יהיה בואם סס לפי הטעם ומזה המקום יתבא'
טימי ססותה רבישית יין שעברו עליו מדבשים
יס ועבר חייב מיתה וראוי שיתב' מזה
שהסכר פטור המסכרין כמו החלב ושאר מה
שידמה לו אין ראוי שיסמט כי מפני בלבול

ואותה נתן לכם לשאת את כף העדה לכפר וגו'
אנשי טיבב נטלמה הכפרה בוריקת הדם כמו
טיקוס הנה ייטיב עניין ואת הכפרה מכילת
הכהני אלו הקדשים כי בזה העדה להתקר ליהם
באופ טיקנה מהטלמו כפי מה שאפטר ויטמר
מהטיגות בעניינים התוריים כמו טיקוס . וזו
יהיה הדיכון בזה טנתן הטם יתב לכהניס אלו
המתנות בעבור טייסוז ומת פון העדה ויכפרו
טליהם כאלו יאמי טונה טכר להם חלק טבורתכם
והביאור הוא הוא יותר נאות לפי מה שאחטוב
הן לא הובז מרמה אל הקדש פטימה
דל טלא היה דינה ליטרף כי לא הובז את רמה
אל הקדש פטימה ומזה המקום נלמד טאם נכנס
דס חטא הטאכרות לפנים ממחייטנו דינה ליטרף
ומפני טאמר פטימה נלמד מזה בכל חטאות
טיכנס רמו לפנים ממחייטנו טהוא נפסל ודינו
ליטרף ולזה יהיה נפסל החטאת אכרי יוז מרמו
טל הערכת וטל קרנות מוצח הוהב אס הכניס
מרמו לבית קרטי הקדשים טהוא פטימה כחק
הדס ההוא וידבר אהרן אל מטה הן היוס
הקריבו בני את חטאתם ואת טולתם לפני
ותקראנה אותי כמו אלו המקדשים הודים טמות
בהם חכרותי חטאת היוס הנה בעיני
טהיו בו בני חיים ומתי הייטב בעיני טאהיה
אוכל החטת הזאת הנהגת לרודות באטינות
הנה וזן רמו טנקל בקדשים הנהגים לרודות
כי זה הטעיר הנטרת היה טעיר ראש חרש כמו
טיזכרנו ולולא זה לא היה לאהרן התנכלות בזה
המאמר והנה יתבאר טהיה ראש חרש ביוס
ההוא ממה טאמר . וזה טכבר נזכר
בסדר וליה פקדי כי באמר לחרש נטלמה הקמ'
המטכן טטאמ באמר לחרש הוקס המטכן
ונזכר בפרטות נטאז כי ביוס כלות מטה להקיס
את המטכן נטלמה מטיחתו וקדושו וקדושי
מוצח ומטיחתו וטביוס ההוא התחילו הנטיאוי'
להקריב קרבנס לחטבת המוצח ולזה יתבאר
טהווא יוס הטמיני הנזכר בוואת הפרטה כי וז
נטלס קדוש המוצח ומטיחתו וזו היתה חטוכת
המוצח על ידי הכהניס ולזה טיו טיס ביוס ההוא
טלטה טעיריס לחטאות הטעיר הנזכר בוואת
הפרט וטעיר נחטון הנזכר בפרט נטאז וטעיר
חש חרש . והנה היו טעירי הנטיאויס לפי

מה שאחטוב לכפר על מעטיה הטבל כי טל חטא
טן יקריב כל טטיא כל טיבט פו וטעיר
טיזכרנו במה טיקוס ולזה באזה הקרבן
באופן מתיחס לקרבן טגגת בר הגדול בהוראה
בעניין טו . ואיך טיהיה הנה לא היה
קרבן הנטיאויס לא לפי טנה ולזה לא יתכן
טטאמ טיהיה זה הטעיר טיטרף טעיר נחטון
ויתבאר גם כן טונה היה טעיר ראש חרש לפי
טטאמר בכאן וזאתה נתן לכם לטאת את טון
הכרה לכפר עליהם וכבר נאמר בטעיר ראש
חרש וטעיר חטאת אחר לכפר עליהם והנה
למרנו מזה טאטינות טל תורה מינו טהג אלא
ביוס המיתה לבר והנה התנכל אהרן לברו בזה
המאמר ולא חטש להתנכלו בניו כי בהתנכלות
די התנכלות להם וזה טאם לא היה ראוי טיאכר
כהן גדול קדשים טטהווא אונן אעפי טמות
לו לעבור באטינות כמו טיתבא כל טכן טהנהן
הדיוט לא יתכן טיאכרס כי הוא נזהר מעבור
באטינות כמו טיתב . ויטמע מטה ויטב בעיני
דל טכבר רמה טימה טטעטיה כדון טטטה
והנה הודה זה על זריות מטה לקיים מיחותה'
יתעלה טר טיהעלימה ממנו זריותו היתה טיבות
על וואת המיטה טיבואתהו מאת הטס יתב באופן
טיעמור על עטינה וס היא נהגת בקדשי טטה
לבר וז טנהג גם כן בקדשי דורות טס טידוב
התבורד טכל מטה במוטכרות היה מוטט וזאת
מהניס מיחטבתו באלו העניינים הפטיטיס
הומטיס באופן טילס הלח תראה טונה היה מוטט
זותו מלסדר רבריו טס בני וז באופ ראוי ולזה
היה אהרן לו למליך כמו טנוכ בסדר וליה טמות
וידבר יי אל מטה ואל אהרן לאמר אליה להטיח
טידוב התבורדו מטה במוטכרל היה טב טגגתו
במה טיקת על טריפת טעיר החטאת וזכר בזה
הרבור אהרן להטיח כי מזה היכר בעיני חריב
טייהיה לו לאהרן למליך לרבר הרבריס ליטראל
בעבורו כמו טזכרנו וואת החיה אכרי תאכר .
הנה חיה הוא טס יאמ בטלר טל החיה והבהמה
וכן העניין בבהמה כמו טזכרנו במה טיקד . כל
מיטסת פרסה וטוסעט טסע פרסות דל במיטסת
פרסה טלא יהי וליה אטבנו ויטפורטי כמו הכלב
והחתול והדומה להם ולהרחיק בטלי הפרסה
הטגולה כמו החמור והסוס אמר וטוסעט טסע

כי הסלעי וההרים נקראו כפי אמוי ובכפיים עליו
 והעטלף ירוע והוא הנקרא קראטו פאנרא הנטה
 אלו המינים לברם הם האסורים בעוף והטור
 טהורי והנה לא נתנה התורה סימני בנה להבדיל
 בין הטמא ובין הטהור כי לא נמארו שם סמנים
 מורגטי יתנו האמת בזה ולפי שיל המיני בלתי
 ידועי וכל טכך לנו להבדיל הבקראו ממנו בלתי
 הקרי טרחו רוח המכירים אלו המינים ומימא
 קצת סמני יתכן שיוכרו בהם לוי המיני הטמא
 וזה טכבר נתבאר להם בחפשי טמי בלו המינים
 וזלתי פרס

וענינה מי טלמי יהיה דורס ואוכל טיהיה לו זפק
 ואצבע יתרה או טיהיה קרקבני נקלה ביר ולזה
 יהיה הדרך בזה לראו חס הנור דורס ואוכל טמא
 היה אוכל ודורס הו בלי ספק מלו המיני האסורי
 כי בהם נכללו כל העופות הדורסים לפי מה טי
 טנתאמת להם ואם מינו דורס ואוכל חס היה לו
 אחר מהג סימנין טוכרנו הנה הוא טהור חס לו
 פרס או ענינה והנה ישור לזה החפו טכבר מנה
 הכתוב מיני טהורים בעוף והם תורי ובני זינה
 והנה מימא להם לוי הסימנין כלם רל טייטלהם
 זפק ואצבע יתרה וקרקבן נקלה ומיני דורסים
 ואוכלין והטור הוא נמנה בראשי העופו הטמא
 והוא דורס ואוכל ואין לו זפק ולא אצבע יתרה
 ולא קרקבן נקלה וכאשר הטיטב לנו זה הנה חס
 אשיר לנו לעמו על הסבה אשר בטבורה נאסרו
 אלו המינים הטכחנים בסימנים הנכבדים וזה טי
 טיהורם הוא אסור לפי טיהור טורף והבח הטל
 הלטמין הם בלתי טאותי להוון מהם האדם כמו
 טוכרנו בטנין הבהמות הטמאות ומימא הזפק
 מורה על דקות החמר כי רבוי הבטיני אשר בהם
 מורה יהיה העכול על דקות החמר וכבר ביארנו
 במה טקדם כי כל מה טיהיה חמר הנוון יתרה דק
 והוא יתרה טאות למון למוגיס האנוטיי מימא דק
 לזה טמה טיהיה עב החמר הו טותן עכירו בטכ
 ומכנה אורו וזה הפך מה טכונה התור בזה כמו
 טוכרנו במה טקדם וכן טאמר טיהיה הקרקבן
 נקלה יורה על האותות זה הכלי להטיב עכורל כי
 יתרה חוק על פעל העכול בהיות זה העור והקרו
 בתוכו ממה טייתחוק בנה כטלמי היה טם כי חס
 הבטן הזה בטרי לפי טיהחוס הטכטי יהיה טי
 יתרה טטמו כטיהיה הבטן הבטרי מקף בבטן
 האח וכבר זכרנו כי מה טיהכי לו הטכע מהכלי

יותר להטיב בו העכול בזה הוראה על רוחק המ
 המון מעיכס הנוון ובוה הוראה מה על דקות
 החמר עם טיהטלם העכול בזה הבטן הבטרי מ
 מורה עבי החמר עם טכבר יטמר חומו היסורי
 בזה הבטן הבטרי לבי וזולס האצבע יתרה
 חיק יתבאר טילה רוטס על טיזה הנקף טאו להוון
 ממנו האדם הנה הוא מקוס עיון ואחטוב טיזה

אמנם יורה על טמון זה הבח מינו מהטורף
 ולזה הוטמה לו אצבע יתרה לשור על ההליכה
 ללקט הזרעי מעל האד ומה טירמה לזה ואמנס
 העוף הטורף לטי טלו יכטרך ללכת ללקט אבל
 ינוף וידלג להטיג טרפו לח הוטמה לו אצבע
 יתרה וגכ מפני טיהכפורטס הן כלי המלחמה ב
 בעופות הטורפים לח הוטס להן אצבע יתרה כי
 לח יספיק המותר הארטי בהם לטינות ממנו היכ
 הכפרטס באצבעות הרגל גדולו כמו טייכטרך
 לפעל הטרפה וטיהיין עם זה חמטה ולזה לח
 היתה בהם אצבע יתרה כרי טייכפיק זה המותר
 למה טייכטרך לזה הבח מחוק הכפרטי וגדלך
 ואמנס הפר והעני עס המימא בס קצת לוי הסמ
 לח היו מותרים בהונס במזוננו הקטיי הנמאמי
 במדבר לח לדקות חמדס כי כל מה טיהיה טוון
 הבח במון יותר עב התחוק ההוראה על עבי ח
 חמרו הנה זהו מה טטרמה לנו בזה לפי מה
 טאפטר לנו הטגתו ממה טיהגירו רוח מעטן
 הכיטף ואלו הוטגו לנו בחוט היינו מבארים זה
 בינו ית רחב לט טעכפ כבר טנתנו בזה הסבות

הכוללו טאפטר טייטנו בזה לפי הטגתנו
 כל טרף העוף ההולך על ארבע טיחך הוא לכס
 קרו טרף העוף קטיי הגוף ממנו כגון הזכובין
 והיתוטיין והיכרטה והדבורה ומה טירמה להן
 והנה היו לוי המיני אסורי באכילה כי נמימא בהן
 רבוי הרגליס וכבר נתב בספר בח טיזה הוראו על
 חלטי החן היסורי ורבוי החלק הארטי ומה טי
 דרכו הוא עב החמ מאד והוא מפטי זה בלתי טאו
 להונט האדם כמו טוכרנו במה טקדם ואמנס
 נמימא בהן רבוי הרגליס לפי טכבר היה בהם
 עם זה כטפס

טיהם תמורת הידים ולזאת הסבה היה כל מרבה
 אסור וכן יאמר לזא הסבה ההולך על גחמו כגוי
 הנחטי והתולעי טי דרכי ליתרו החלק הארטי
 וחלטי החוס היסורי לח יתכן טייתחוק והרגליס
 לטאות מותס ואעפ טיהיו רביס ולזה לח ימימא

ש- טככו וזין ל
 נ- טככו יתרה ל
 ה- טככו ט רכס
 פ- טככו טככו יתרה ל
 טככו

לפי שגם הטלמי הו
 טככו טייתחוק הו

לפי שגם הטלמי הו

הארץ כמו שיתבאר אחר זה והנה קראו טרף בח' קטני הגוף אשר במי כי טרף יאמ' כל מה שיהו קטן הגוף מהבת' וקראו חיה הבח אשר במים שמינס קטני הגוף טרף הוא לכס הנה לא אמר שיהיו שמואלים כמו העטין בבהמה כי אין נבלתם מיטמוז אבל עכפ' הם מיטוקים ונתעבים לנו עד שנתרחק מאכילתם תכלית הרחוק והנה נבאר בג' בסוף זה הסדר למה לא תנהג טומא' בדג' ושם נתן סבות עטין הטמאות והטהרות ביותר טרס טומא' לנו וטיקן יהיו לכס מבטרים לא תאכלו ודג' הנה בא' בזה הפסוק מה שניראה באמ' טרף הוא לכס והוא שהאוכל מהם עובר בלא ת תעטיה וטראוי להתרחק מנבלתם אך לא תטמא כמו העטין בנבלת בהמה טמאה כל אשר אין לו טפיד וקטקטת במי טרף הוא לכס הריכו' באמ' במים מה שירמה למיני המים טוכר אבל לא ינהג זה הדין במה שיורד במים שבכלי מעפוש המים ההם כמו טוכרנו והנה התנה הש' יתע' בדגים הנאכלים שיהיו בהם טני' לו הסמנים שי טוכרנו כי הם היותר נאותי' למזג האדם לרחוק חמדין ביחס ל' טאד הדב' וזה שהקטק' בבטלי' הקטקטות יורה על טלמו' החוס היסודי לברור החלק האריכי בהויה ולעשו' ממנו לו הקטקטים במקו' שירקח בו תועלת לטמיר הבח ההוא עם טוה יורה על רקו' החמר להתפע' בקלו' מהדברי' אשר מחוץ ולזה הערים הטבע לעשות להם אלו המג'יני' ואין העטין כן בבח הקלפי' כי הקליפה המוקפת בו מורה על כובי' החמר כמו שיהתא' בביאורנו לספר בח' וכן הסטפיר כלי עוור לקרו' התנועה לזה הדג ויעמוד זה גכ' להשיג זה הדג נאות למזגים האנושי' כמו שיתבאר בעיון מעט במלוא' הרפואה כי טס התבא' שהאיברי' היותר רבי' התנועה הם יותר נאותים למזון האדם כי התנוע' מביאה שיתרחח המותרו' ותרחק החמר ואת לה תטיקו מן העוף ודג' הנה הודיענו בזה הפסוק שילח תנהג טומא' בנבל' העוף הטמא כמו שילח תנהג בדגים אבל יהיו מיטוקים ונתעבי' באופן שטמיר מאכילתם את הנטיר ואת הפרס ואת העוטי' אחסיו' שהעוטיה הו' טיקודי' אצטורו' ואוכל הברו' והזוכות' ופרס גכ' הוא עוף גדול בלתי נמיטא ביישוב אמרו שיהו נקרא בערבי' אלקב והדאה היא הדאה הנזכר במטנה תורה

ואחשוב שיהו נקראו חולטור' שהוא שם העופש' ואולי נקראו כן לקלות עופפותו אמר כאשר יראה הנטיר ונקראו ראה לפי שיש לה דאות טוב וחלי' הכלי הכין לה הטבע להשיג הטרה הכרחי לה רל' קלות העופפות וטוב הרמות ואת האיה אמרו שיהו הנקראו אנסה בלעז' והיא גכ' הדיה הנזכר במטנה תורה וחס הזכיר שם טני' לו השימו' כרי' שילח יטעה האדם בזה המין כי יט' טיקודין אותה חיה ויש' טיקודי' אותה דיה והנה הפי' זה המקובל בזה מחוייב שיהיה כן כי מן השיקר טמא טבוח המקום התיר הדיה ובמטנה תורה אסרה לאמר למיטה להשי' שיש שם מין אחר מתיחס לג' וה' גכ' אסור כמוהו וזה כי מה שיזכר הם מיניס ודג' מיטי' ולזה יהיה אמרו למינ' או למינ' או למינ' רבוי' בעטין זה המין כל עורב למינ' אמרו שיש שם מין אחר מתיחס לו והוא הנקרא זריר אש אטיטורטיל' בלעז' ונדרש לנו זה בטיסין כי הוא טוכן עם העורב אמרו רזל' לא לחנס הלך זריר אכיל עורב אלו מפטי' שיהו מינ' ואת בת היענה הו' עוף משמי' קול' אבל וירלה והו' טוכן במדבר ואת התחמס ואת השיח' הם עופות לא נתבאר לנו ומפטי' שנקראו תחמס מדוב הטוף כאלו יחמוס בזה טאר עופות ומפטי' גכ' שנקר' שיח' מדוב החו' הנכרי אשר בו כילו יהי' תמיד מוקרח ואת הנץ למינ' והו' אמרו בו שיהו אשפרויר בלעז' ואמר למינ' להעיד כי שם מין אחר מתיחס לו והוא אסור כמוהו ואמרו רזל' שיהו שזר' נקא ולא נתב' לנו שטיין זה המין ואת הכוס אמרו בו שיהו פלקון ואת הטלך אמרו בו שיהו עוף הטויה דגים מן הים ואת הינטיוק אמרו שיהו עוף שיהו עוף בלילה ונקראו ינטיוק מעטין נטוף ואת התנטימות אמרו שיהו עוף הנקראו ינויטו ואת הקאת אמרו רזל' שיהו עוף נמיטא בכרטי הים הנקראו גכ' קיק ורל' נתב' לנו שטיין זה העוף כמו שילח נתבא' לנו רביס ואת הרחס הוא עוף מרחס מאד על מפרוחד ואת החסידה אמרו שיהו דיה לבנה ונקראת כן לפי שיעוטיה חסידות עם חברותיה במזונותיה ואת האנפה אמרו שיהו דיה דוגזנית ואמרו למינ' לאכור מין אחר מתיחס לה הדוכיפת אמרו שיהו תרנגול חבר ונקראו כן לפי שיש לו סגולה לחרק הכלט כאילו אמר דוכיפת ריטי' שיהו עוטיה שטיס מן הסלש

שיאן לה פרסה טפסנה אבלי יי לה פרסה עגולה
 כמו העני בגמול ובחמו ובסוס וגרה אינט מבלה
 כמו העני בחזי וטאר המיני טאינן מעלין גרה
 מהמיני טייט להן פרסה או פרסו טמאי הן לכס
 כל הטוגט בהם יטמא וגו רל' בנבלתן כמו טיזכר
 ברוח וזה המאמ' וכל הולך על כפיו בכל החיה
 ההולכת על ד' הם חסר יי להן איכבנו ברגליה
 כמו הכלב והתור והזאב והטויטרל ומה טירמה
 להם וחמנט אמר בכל החיה ההולכת על ארבע
 להוסיף מזה העופות הטהורים כי הם הולכים
 על כפיהם אך אינן הולכים על ארבע כי אין להם
 כי אם שתי רגלים ללכת בהם ובכפיהם יפוש
 והנה ביאר טיבלתם מטמאה במגע ובמחוי
 וחמר באחרונה טמאים הם לכס להורות טאסור
 לחלם כמו טאמר אחר זה בגמול וטיפין וארנבת
 ובחזיר לוחת הכונה בעינה ולזה אמר אחר זה
 טס מבטדס לו תאכלו וזה לכס הטמא וגו'
 הנה אעפי טיאלו הטרייטס הוא מסוג הבטל חי
 ההולך והיה ראוי מפני זה טיקדיס ענייטם
 כי אם בסוף לפי טלח מיטמא בהם מין טאות למ
 ולמוון כמו העניין בדרך העוף ולזה לא היה
 המאמ' בזה להבריל הטמאל מן הבלתי טמאל כמו
 העניין במה טיזכרה קודם זה מענייני הבטל חי
 בזאת הפרטה אבל הברילה המטמא ממנה מ
 מהבלתי מטמא ממנה עם היותם כלם חסודים
 באילה כמו טיזכר אחר זה וכל כדרך הסודך כל
 האר' טיקף הוא לא יאכל החולד והעכבר והצב
 למיניהו הנה היטב לפי מה טאחשוב הוא הט
 הדרך הנקרא אורחן בלעו והוא מתנפח מוא
 בטת כעטו פד טייבקט וימות ואחזי האיד הירכא
 ממנו ימית כל מה טייפגט מהבטל חי ולזה נקד
 מעניין ליכבו בטן והוא נקה הוא כדרך אירייטן
 וטזרא כן בעברי טיהוא יטפח
 ויכח הוא הנקרא לרידט בלע והן רב הארס
 מוא והלטימה הוא לגרמורארה בלע
 והחמש אמר בו טיהוא הנקרא ליזשה
 ולפי דעתו הוא הקריי מלברינה והוא מהטרייטס
 הארסיים הממיתים והתנטימת אמרו בו
 טיהוא הנקרא בלע טלפא ואחשוב טיהוא טיקודי
 לו דרבוך בלעו טאין לו טייטס תאכל טרדי
 העטבים תחת תיקדקט
 אלה הטמאים לכס בכל הדרך רל'

לומר טיטאר הטרייטס לו יטמאו מה טייגנו בו
 כאלו תאמר הנחש והעקרב והעכביט והדומה
 להם חמנט טיאלו המינין בלתי טאותים
 למוון הטה זה מבוא ממה טיהיה מהן בעל ארס
 או ממית כמו החלדה והצב והכח והחמט
 וחלם טאר המינין יתבאר טיהם עבי החמר
 מאר ולזה תמיטא בטכבר טיוון מהקלף והבגר
 עם קטיס והיותם בלתי ראויים למוון לרב ממ
 כמטילת הטבע הארצי בהם כי המוון מתיחס
 ודומה לטוון כמו טיהתבאר בטבעיות ותמיטא
 בלטימה טאס תחתוך וטבו תתנועע אחר זה ומן
 ארוך לקרבתה מטבע היכמחים כמו טינוכ בספר
 בח והאנקה גם כן יורה על עבי חמרה
 היות הטיצר אטיר בעורה כרמות קויכו והתנטימ'
 גם כן יורה על עבי חמרה היות מטכנה תמיד
 תחת העפר והיות מוונה תמיד העפר ובמה ט
 טיהיה מהיכמחים יותר מתייחס לטבע העפר
 וכאטיר יטיל טיאלו ריאמר אם היה טנתרחקו
 אלו הטרייטס מפני היותם בלתי טאותים למוון
 הארס מפני עבי חמרס או ארסייותיהם למה לא
 נמנו עמהם הנחש והעקרב והעכביט ודומיהם
 טירמה מענייטס טיהיה ארסייט והס עם זה עבי
 החמר מאר וזה יתבאר מהנחש טיהוא הולך על
 ג' חונו לפי מה טיזכר במה טיקדס וביתר הטרייט'
 טיזכרנו מפני קרירותם ורבו הדרגליס אטיר להם
 וטאמר טאס היתה בזה העליון לברור הבלתי
 טאותים מהטאותי היה זה הספק מחויב מזה היצר
 מלא טאותה לו תמיצה טיהתירה התורה הנטמארי
 מהטרייטס הטיוריטס על הארץ באכילה וכן
 מנענה אחתם כלס והנה בררה התורה היתר
 טלמי הבריהא באלו הטרייטס לזה הדין טיזכרה
 חרבה לומר לטומאה והטאר אינה מטמאין
 להיותם חסדי הבריהא ולזה תמיטא טכל אלו
 המיניס הטוכריס פה מהטרייטס תס הולכים על
 ארבע כמטפטי הבטל חי הטלס וכבר תמיטא
 טכברי המטיכה התורה זה הענין ברבר הטומא
 רל' טכל מה טיהיה הבח' יותר טלס היתה נבלת
 ית' חוקת הטומאה מכל הנבלות ואחריה נבלת
 הבמה והחיה ואחריה נבלת הדרך הטורף על
 הארץ והנה בעופות הטמאים וברגיס ובחגבים
 לא זכרה התורה טומאה לחסרון יצירתם וכן
 הענין בזה המיקוס

יורה טלע טעני טעני
 יעב מקט הטומאה טל

על שם שטר יצא
הקצב שאין להם
טעם

לא ימנע הנחש כי אין בארץ החמה כי לא יוכל
לחיות בזולת הארץ תהיה לחלטיה החוש היסודי
אך זאת זה תאכלו מכל טרף העו ההולך על ארצ
אשר לו כרעי ממעל לרגליו וגו' רל' טיהן ידלגו
על הארץ ולא ינפסו בכנפיהן ולפי שהרלוג ישרם
בכפיפות הכרעים והתפטיטותם הושימו להם אלו
הכרעים ויעזרו להם כנפיהם בזה הרלוג כי הם
ידביקום זה לזה כטייריה לרלוג כמו טיעטיה הוא
הארס באופ' מה מיריו כטיירי' לרלוג והנה מפני
טויון לו הכנפי' לפיכך בהם גלגל יהיו לה' כי אם ד'
רגלי' ולזה לא ימנע לו המיני' בכלל מרבה רגלי'
כי הם לא יטמו גופם כי אם בר' הרגלים והכנפים
היטמו בהם להטיב תנועתם לא לתמורת הידים
אז נאמו כי אין רבוי הרגלים מהן מהכרח החמר
לעביו אבל היה זה מפני יתרון הטיגחת הטבע
ב' המיני' כי מפני שתנועתם הו' ברלוג היה מן
ההכרח שיהיו להם הכלים טבהם יטלם הרלוג
ביותר טלם טאפטור לפי המקבל את אלה מהם
תאכלו את המדב' למינן הודה בזה טיש טיס מין
טיני מתייחס לו טהווא מותר ומדול טהווא יכפרת
כרמים ואת הסלעם למינהו הורה בזה טיש טיס
מין טני מתייחס לו הוא גכ' מותר אמר רול' טהווא
יוחנה ירוטלמית ואת החרגול למינהו אמר רול'
טהמי' המתייחס לו הוא גכ' מותר והוא עריכטניא
ואת החגב למינהו מדול טהמי' המתייחס לו טהווא
גכ' מותר הוא הדוכטני ולפי טאלו המינין יקשה
הכרתם וכס' לנו להערך הבקיאיות ממנו בלסוף
הקדט' בזה העת טאנחטו בו טרחו רבו המכירי'
אלו המינין טהתידה התורה מהחגב' ונתנו לנו
סימניהם והם טיש להס' ד' רגלים וב' קרסוריים
ברגליהם האחרוני' ויש להם ד' כנפים חופי' דוב
אדך גופם ודוב הקפו ומה טזולת זה הם טמאים
ומה טהיה מהם ראטו מדוך ויש לו זנב אינטו
טהור אם לא היה טמו חגב ולזה הוא מבוואר ט'
טאלו הסימני' לא יטפשו עכפ' טיהיה הבח' ההו'
טאות למזגים האנטויים ואמטם היה זה כי בקינת
המיני' היה מהכרח החמו לעביו ולזה הוכנו להם
רגלים רבים לטאות גופם ובקינת המינים היה
להטיב תנועתם כדי טייטלם להם הרלוג בקלות
ולא לעבי החומ' וזה ידוע למי טראה אלו המיני'
והטיג טבעט יתב' היל' היודע טבע הדברי' ברלוג
בטלם טבעטם וטיר מהידיעה ההיא נסתעפו לו

הדיני' במיני' הבח' לברור מהן הטמו' למנו' החום
מהבלתי טאות אם מיכר החליאו הגוף אם מיכר
עבותו החמר באופן טיכבה אור השיכל מהטיג
מוטיכליו ולזה תמיכא טביארה התו' טיכב טטיקן
טפטיותינו אם טאכל אלו הבח' טימנע ממנו וכבר
יעיד החוש על אמת זה במה טימנעו מומוטט
מחוק ההכנה לחכמה יותר טיטאר אומות כמו
טהעידה התורה באמרה רק עם חכם וטבוך וגו'
והנה לזאת הסבה מנעה התו' אכילת פירות חילין
ג' טנים כי פל' החוב ב'לו הג' טיני' יטתמטי' החילין
במה טיקחהו מהמזון לגודל גופו ולא יתחוק
מפני זה ער טיהיה טס מותר במזון טוב הבטול
והיכטמקו אשר יהיה ממנו הפרי כי הטבע לא
יתחוק על כל אלו הפעולות יחד ולזה יהיה הפרי'
ההוא בזה הזמן חלוט החוש היסודי ורב הלוח'
הטכרי ומפני זה בלתי טאות למזון לעביו ומפני
זאת הסבה בעינה תמיכא בארס טמינו ראוי כול
להוליד ער הגיעו ליג' טנה ויש א' כי לא יתחוק
על טוב בטול הנדע כראוי לרוב המזון טייכטריך
לו רגרו גופו וגכ' לא תהיה הולדתו טלמה אחרי'
כן ער טהגיעו לכ' טנה כי אז יתחוק באופן טלם
על בטול הנדע למנוט הגדול הנמיכא בו אז
וטלמות טבעו בזה העת ולזה לא יכנס הארס
בגד פריה ורביה ער טהגיעו לעטרי' טנה כמו
טייארטו בפרט' בראטי' וכל טרף הטוף אשר
לו ארבע רגלי' טיקן הוא לכס טב לזכור זה טני'
להורו על טל' טמאז כמו העטין בטבלת טבהמה
אבל הוא טטוסק ומתעטב מלואכל ולזה סמך א'
אמר ולילה טטמאז כילו אמ' טיל' לא טטמא אם
נגע עם טכבר כולל בזה המינים טיל' טכרטיס
לנתר בהם על הארץ מלבר המינים טיזכר מהם
טהן מדתרין באכילה ואללה טטמאז בטבו טי'
זכר טומאה במיני' הבהמה כי אם בטבלת הגמל
והטיפן והארטבת והחזיר טב לבו' טיכבלת טאר
המינין להם פרסה טיסועה ואינה בעלי גרה היא
גס' טמאה כלה הנדע בטבלתם יטמא ער הערב
ובערב יטהר כטייטבור במי' כמו טיתבאר במה
טיבא וכל הנטיא מטבלתם יכבס בגדיו וטמא
ער הערב למדנו טימטא הנבלה חמור מהמגט
טימנעה מינו מטמא בגדים ומטיאה מיטמא ב'
בגדים לכל הבהמה אשר היא מפרסת פרס'
וטיטע מינה טוטטת רל'

פוארן לה פרסה טענה אבליש לה פרסה עגולה
 כמו העני בגמל ובחמו ובסוס וגרה וינט מנלה
 כמו העני בחזי וטאר המיני טאינן מעלין גרה
 מהמיני שיט להן פרסה או פרסו טמאי הן לכס
 כל הטגט בהם יטמאו וגו' רל' בנבלתן כמו שזכר
 ברוחני וה המאמ' וכל הולך על כפיו בכל החיה
 ההולכת כל ד' הם אשר יט' להן איכבנו ברגליה'
 כמו הכלב והתול והזאב והטויטל ומה שידמה
 להם וחמנט אמר בכל החיה ההולכת על ארבע
 להרניח מזה העופות הטוהדים כי הם הולכים
 על כפיהם אך אינן הולכים על ארבע כי אין להם
 כי אם שתי רגלים ללכת בהם ובכנפיהם יבשו
 והנה ביאר שכלתם מטמאה במגע ובמחוא
 ואמר באחרונה טמאים הם לכס להורות טמאסור
 לאכלס כמו שאמר אחר זה בגמל וסיפן וארנבת
 ובחזיר לואת הכונה בעינה ולזה אמר אחר זה
 שס מבטדס לא תאכלו וזה לכס הטמא וגו'
 הנה אעפי טאלו השריצים הוא מסוג הבטל חי
 ההולך והיה ראוי מפני זה שיקדים עניינם
 כי אם בסוף לפי שלא מיטמא בהם מין נאות למ
 ולוון כמו העניין בסוף העוף ולזה לא היה
 המאמ' בזה להבריל הנאכל מן הבלתי נאכל כמו
 העניין במה שזכרה קודם זה מטעמיני הבטל חי
 בזאת הפרשה אבל הברילה המטמא ממנה מ
 מהבלתי מטמא ממנה עם היותם כלס אסורים
 באכילה כמו שזכר אחר זה וכל סוף הסודך כל
 האר' שיקץ הוא לא יאכל החולר והעכבר והצב
 למיניהו הנה הצב לפי מה שאמרו החסידים
 השרץ הנקרא אוראן בלעו והוא מתנפח מאד
 בבת כעסו עד שיבקע וימות ואותו האיד היוצא
 ממנו ימית כל מה שיפגש מהבטל חי ולזה נקרא
 מעניין ליכבג בטן והאנקה הוא סוף ארריסון
 ונזרא כן בעבור שהוא יושק
 וזכח הוא הנקרא לריט' בלע והו' רב הארס
 מאד והלשמה הוא לגרמורארה בלע'
 והחמש אמרו בו שהוא הנקרא לימסה
 ולפי דעתי הוא הקרוי אלבריינה והוא מהשריצים
 הארסיים הממיתים והתנטימת אמרו בו
 שהוא הנקרא בלע' טלפא ואחשוב שהוא שיקורי'
 לו דרכוץ בלעו טאיין לו עינים ואוכל טרכי'
 העשבים תחת הקרקע
 אלה הטמאים לכס בכל השרץ רל'

ולמד טטאר השריצים לא יטמאו מה שיגשו בו
 כאלו תאמר הנחש והשקרב והעכבי' והרומה
 להם חמנט טאלו המינין בלתי נאותים
 למוון הטה זה מבוא' ממה שיהיה מהן בעל ארס
 או ממית כמו החלדה והצב והכח והחמט
 ואולם טאר המינין יתבאר שיהם עבי החמר
 מאר ולזה תמצא בעכבר שיוון מהקולף והבגד
 כס קטיס והיותם בלתי רחויים למוון לרב ממ
 סמטלת הטבע הארצי בהם כי המוון מתיחס
 ורומה לכוון כמו שיהתבאר בטבעיות ותמצא
 בלשמה שאם תחתוך וטבו תתנוגע אחר זה ומן
 מרוך לקרבתה מטבע הצמחים כמו שזכר בספר
 בח' והאנקה גם כן יורה על עבי חמרה
 היות הטיצר אשר בעורה כרמות קוריו' והתנטימ'
 גם כן יורה על עבי חמרה היות משכנה תמיד
 תחת העפר והיות מוטה תמיד העפר ובמה ש
 שיהיה מהצמחים יותר מתיחס לטבע העפר
 וכאשר יטיל טמאל ויאמר אם היה שנתרחקו
 אלו השריצים מפני היותם בלתי נאותים למוון
 הארס מפני עבי חמרס או ארסיותיהם למה לא
 נמנו עמהם הנחש והשקרב והעכבי' ורומיהם
 שיראה מעניינם שיהו ארסיים והם כס זה עבי
 החמר מאר וזה יתבאר מהנחש שיהא הולך על
 גחונו לפי מה שזכר במה שיקדם וביתר השריצי'
 שזכרנו מפני קרירותם ורבו' הדגלים אשר להם
 ונאמר שאם היתה בזה העניין לברור הבלתי
 נאותים מהנאות' היה זה הספק מחויב מזה הצד
 מלא שאתה לא תמצא שיהתירה התורה הנטימארי'
 מהשריצים השורצים על הארץ באכילה אך
 מטבתה אותם כלס והנה בררה התורה היתר
 טלמי הבריאמה באלו השריצים לזה הדין שזכרה
 רובה לומר לטומאה והטמא אינה מטמאין
 להיותם חסדי הבריאמה ולזה תמצא שכל אלו
 המינים הנזכרים פה מהשריצים הם הולכים על
 ארבע כמטעם הבטל חי השלס וכבר תמצא
 שכבר המטיכה התורה זה הענין ברבר הטומא'
 רל' כיכל מה שיהיה הבח' יותר טלס היתה נבלתו
 יות' חוקת הטומאה מכל הנבלות ואחריה נבלת
 הבהמה והחיה ואחריה נבלת השרץ הסודך טל
 הארץ והנה בעופות הטמאים וברגים ובחגבים
 לא זכרה התורה טומאה לחסרון יציאתם וכן
 הענין בזה המקום

וזהו הדין שכל
 יתבאר הטומאה ענין

טע סטע שטען אונזער
הקדמה שנין אהרן
עצמי

לא ימנע הנחש כי אין בארץ החמה כי לא יוכל
לחיות בזולת הארץ והיא לחלשת החוש היסודי
אך זאת זה תאכלו מכל טרף העו ההולך על ארבע
אשר לו כרשי ממנו לרגליו וגו' רל' שהן ידלגו
על הארץ ולא יעופו בכנפיהן ולפי שהדלוג יטלם
בכנפיהם הכרשים והתפטיטותם הוסימו להם אלו
הכרשים ויעזרו להם כנפיהם בזה הדלוג כי הם
ירביקום זה לזה כטידינה לרגל כמו שיעשה הוא
הזרם באופ' מה מידיו כטידי' לרגל והנה מפני
שזין לו הכנפי' לפתק בהם ולא יהיו לה' כי אם ד'
רגלי' ולזה לא ימנו לו המיני' בכלל מרבה רגלי'
כי הם לא יטמו גופם כי אם בר' הרגליים והכנפיים
היטמו בהם להטיב תנועתם ולא לתמורת הידים
אז נאמ' כי אין רבי' הרגליים מהן מהכרח החומר
לעביו אבל היה זה מפני יתרון הטיגחת הטבע
ב'לו המיני' כי מפני שתנועתם הו' ברל' היה מן
ההכרח שיהיו להם הכלים שבהם יטלם הדלוג
ביותר טלם טאפטר לפי המקבל את אלה מהם
תאכלו את המרוב' למיני' הודה בזה טיש טס מין
טיני מתייחס לו שהוא מותר ואדול' שהוא צפרת
כרמים ואת הסלפס למינהו הורה בזה טיש טס
מין טני מתייחס לו הוא גכ' מותר אמ' רול' שהוא
יוחנה ירושלמית ואת החדגור למינהו אמ' רול'
טיהמי' המתיחס לו הוא גכ' מותר והוא עורכניא
וזת החגב למינהו אדול' טיהמי' המתיחס לו שהוא
גכ' מותר הוא הדוכנ' ולפי טאלו המינין יקשה
הכרתם וכס' לנו להעדר הבקיות ממנו בלטיין
החדש בזה העת טאנחנו בו טרחו רבו המכירי'
אלו המינין שהתירה התורה מהחגבי' ונתנו לנו
סימניהם מהם טיש להם ד' רגליים וב' קרסוליים
ברגליהם האחרוני' ויש להם ד' כנפיים חופי' רוב
אדך גופם רוב הקפו ומה שזולת זה הם טמאים
ומה טהיה מהם ראשו אדוך ויש לו זנב מינו
טהור אם לא היה טמו חגב ולזה הוא מבוחר ט'
טאלו הסימני' לא יטפטו עכפ' טיהיה הבח' הו'
טאות למיני' האנוטיים ואמנס היה זה כי בקינת
המיני' היה מהכרח החמ' לעביו ולזה הופנו להם
רגליים רביים לשאת גופם ובקינת המיני' היה
להטיב תנועתם כדי טיטלם להם הדלוג בקלות
ולא לעבי' החומר וזה ידוע למי' טראה אלו המיני'
והטיג טבעם יתב' היל' הידוע טבע הדברי' בלבר'
בטלם טבענים אשר מהיריעה ההיא נסתעפו לו

הדיני' במיני' הבח' לברור מהן הטמו' למזון הזרם
מהבלתי טאות אם מוכר החליאו הגוף אם מוכר
עבותו החמר באופ' טיכבה אור הטיכל מהטיג
מוטכריו ולזה תמינא טביארה התו' טכב' טיחק
טפטיותינו אם טאכל אלו הבח' טימנע ממנו וכבר
יעיד החוש על אמת' זה במה טימנעו מאומותנו
מחוס ההכנה לחפמה יותר טימנעו מאומות כמו
טיעידה התורה באמרה רח עס חכס וטבון וגו'
והנה לזאת הסבה מנעה התו' אכילת פירות אילן
ג' טנים כי של הרוב ב'לו הג' טני' ישתמשו הח' לך
במה טיקחהו מהמזון לרגור' גופו ולא יתחזה
מפני' זה עד טיהיה טס מותר במזון טוב הבטול
והיכטמקו אשר יהיה ממנו הפרי כי הטבע לא
יתחזק על כל אלו הפטולות יחד ולזה יהיה הפרי
ההוא בזה הזמן חלטי' החוש היסודי ור' הלח'
הטכרי' ומפני' זה בלתי טאות למזון לעביו ומפני'
זאת הסבה בעינה תמינא באדם טמיני' ראוי טלל
להוליד עד הגיעו ל'ג' טנה ויוס א' כי לא יתחזק
על טוב בטול הזרע כראוי' לרוב המזון טייכטדך
לו לרגור' גופו וגכ' לא תהיה הולדתו טלמה אחרי'
כן עד טיהגיעו לכ' טנה כי אז יתחזק באופן טלם
על בטול הזרע למעוט הגדול הנמינא בו אז
וטלמות טבעו בזה העת ולזה לא יכנס האדם
בגדר פריה ורביה עד טיהגיעו לעטרי' טנה כמו
טיביארנו בפרט' בראשי' וכל טרף העוף אשר
לו ארבע רגלי' טיחק הוא לכס טיב לזכור זה טני'
להורו' על טלם יטמאו כמו העפין בטבלת טהמה
אבל הוא טיטוקץ ומינעב מלאכלו ולזה טינך א'
אמרנו ור'לה טטמאו כ'לו אמ' טל'לו לא טטמאו אם
נגע' עס טיכבר כלל בזה המיני' טל'ם כרשים
לטתר בהם על הארץ מלבר המיני' טיזכר מהם
שהן מותרין באכילה ולא לה טטמאו בעבו טיז
זכר טומאה במיני' הבהמה כי אם בטבלת הגמל
והטיפן והארנבת והחזיר טיב לבא טיטבלת טיז
המינין להם פרסה טיסועה ואינה בעלי' גרה היא
גס' טמאה כלה הנגע בטבלתם יטמאו עד הערב
ובערב יטהר כטיטבול במי' כמו טייתבאר במה
טייבא וכל הנטיא מטבלתם יכבס בגריו וטימא
עד הערב למדנו טימטיא הנבלה חמור מהמגט
טימגעה מינו טטמא בגר'ם ומטיאה מימא ב'
בגר'ים ולכל הבהמה אשר היא מפרסת פרסה
וטיסע מינה טוסעת רל'

איןנו כלי ורוא מהכלי חולס ידות הכלי ומה
 טירמה להם מהפחזבר לכלים אשר יבי לכלי
 תועלת בהם דינס דין שחר חלקי הכלי וכן ראוי
 טינבין מעניין הפלים האלה שיהיה כלי לשימש
 האדם פי זה הנהוג פענין הכלים לא שיהיו כלי
 לשימש הכלים וגם הנה הפכון בכלי הוא שיהיה
 כלי לאדם ובכלל הנה בענין הטמאות לא נלמד
 הפחות מהנכבד כי היותר נכבד הוא היות ראוי
 בטומאה לפי מה שיתבאר ממה שזכרנו בענין
 הטמאות וממה שזכרנו בזה המקום בכלים וזה
 שהכלים הנעשים מהימח והחי הם היותר
 מקבלים הטומאות מהכלי הנעשה מהעפר והוא
 כלי חרש כי הוא אין מקבל טומאה אלא מתוכו
 כמו שיתבאר אחר זה ומה המקום יתב' שהדרך
 בטמאות שלא ילמד הפחות מהנכבד כל כלי
 אשר יעשה מלאכה בהם רל' אשר ישתמשו בהם
 בעצמם ולמדנו מזה שהכלים המחופים כלם
 ממתכות או מדבר אחר אין מקבלים טומאה כלל
 כי לא יעשה בהם בעצמם מלאכה אבל בחפוייהם
 והחפוי איןנו בעצמו כלי ולזה לא יטמא במים
 זבוא וטמא עד הערב וטהר ריחה לומר שזבוא
 בכללותו במים רהיה טהור אחר שיכריב טמא
 והוא מבואר שאלו המים שזבוא בהם ראוי שלא
 יהיו מקבלים טומאה שאם היו מקבלים טומאה
 הנה יטמאם הכלי והנה המים שאינם מקבלים
 טומאה הם מיני מעיין ובור ומקוה המים אשר
 בקרק' פמו שומר אחר זה אין מעיין ובור ומקוה
 מים יהיה טהור וכל כלי חרש אשר יפול
 אל תוכו למדנו מזה שאין כלי חרש מטמא אלא
 מתוכו לא מגבו ושהוא מטמא כשהגיע הטרף
 לארץ תוכו אף על פי שלא נגע בו והוא מבואר
 מזה שאם היה כלי אחר בתוכו ונכנסה הטומאה
 בארץ הכלי ההוא טמא יטמא הכלי חרש ההוא
 כי הטומא' היא תוך תוכו ולא בתוכו המיוחד
 והתורה אמרה כל אשר בתוכו ולא בתוך תוכו
 כמו שטמא במה שיבוא וכן למדנו מזה שהכלי
 חרש שאין לו תוך אין מקבל טומאה וראוי ג'
 גם כן שיהיה לו תוך פטוי לקבלה טמא כל אשר
 בתוכו יטמא מכלל טירך הכלי הזה להשתמש
 בקבולו כל אשר בתוכו יטמא למדנו מזה
 שהכלי חרש הטמא מטמא האוכלים והמטיקין
 אשר בארצו אף על פי שאינם נגעין בו והוא

טמא יהיו תוך כלי אחר שטמא בתוכו ולא בתוך
 תוכו ולמדנו עוד שאינו מטמא הכלים שבתוכו
 שטמא מכל האכל אשר יאכל אוכלין ומטיקין
 מטמא ואינו מטמא כלים ואולם יתבאר שיה
 שהאוכלין ומטיקין יותר ראויין בטומאה מהכלי
 לפי שהם יותר נכבדים ממה שיקח האדם בהם
 מהתועלת יותר ממה שיקח מהתועלת בכלים כי
 מהמוטות יחיה וישובו חלק ממנו ואין ספק
 שיאמר הכלין שטמא במגש הטרף יהיו גם כן
 מטמאין אוכלין ומטיקין במגש וחמנס זכרה
 התורה זה בכלי חרש הקל בענין טומאה וכן
 נבין שכן הענין בנבלת הבהמה בכל מה שזכר
 בזה המקום מטומאות הטרף בכלים ובאוכלין
 ובמטיקין ואולם זכרה התורה זה בטומאות טרף
 הקלה כדי שילמד ממנה טומאות נבלת בהמה
 וראוי שירע שאין שיהיה מיכב הכלי חרש
 כיון שהוטמאה בארצו שטמא או כיון שהאוכלי
 והמטיקין בארצו שטמא ואם היה כלי חרש
 טמא וזה יתבאר מלשון זה הכתוב לפי מה
 שיתבאר וראוי שלא יטמא ממנו שהכלי אין
 מקבלין טמאה אלא ממה שישמא האדם ולזה
 תמצא בנבלת הטרפים שטמא האדם במגש
 ומטמאה כלים ואולם האדם שישמא במגשה
 לזה יטמא הכלים ולזה אין טעין כבוס בגדים
 וכן העניין בנבלת הבהמה רל' שכאשר נגע
 האדם בה לא יטמא כלים ולזה אין טעין כבוס
 בגדים ואולם במטמא הנבלה יהיה טעין כבוס
 בגדים כי הוא ובגדיו מתטמאין יחד מטומאות
 הנבלה כאלו טמאו יחד ומנה המקום יתבאר
 שהטומאה כל מה שיתרחק מהמקרה תחלש כי
 אין טומאה הנגע בה במדרגת טומאה ולזה
 לא יטמא האדם הנגע בה הכלים כמו שיתבאר
 היא כלים ולזה יתבאר שכל מה שיתרחק ממקרה
 תרד המדרגה ותהיה הנבלה אב הטומאה והיא
 תטמא האדם וכלים לא מה שרמיסה מסטה
 בטומאה והנה חזרנו הכלי הנגע בה הוא ארץ
 הטומאה הראשון והנה מה שיגיעו בו הוא
 טמא לטומאה ולפי שלא זכרה התורה שיהיו לו
 האוכלי מטמאין מה שיגיעו בו למדנו שאלהם
 תכלה וזאת הטומאה ופיה המקום נתבאר שאין
 טמא משה טמאין בחולין חולס בקדשי מדרגו
 אחרות כמו שיתבאר במה

לפי שטמא זה דין טמא
 הכלים שבתוכו
 שהם יטמאין טמא
 הטמאה

רוינה לומר טל חסרון יצירה טאר השדכים לו
וצרה התורה בהם טומאה ולא נטותנו כל הש
השדכים הטורים על הארץ בענין האסור
באכילה להיותם כלם בלתי טאותים למזון

בל הבוגע

בהם יטמא ער הערב אמ'
במותם לפי שהם לא
יטמאו אלא בהיותם לחים אבל אם יבטו במופק
טמין בהם כח לשזב לחים לא יטמאו ולמות
הסבה לא יטמאו פעמות השרץ וכפודניו וגידיו
וכורו במה שיהיה מהם שיממו לו עור יבט
והנה לו השדכים אינם מיטמאי במטא
ובזה האופן היתה נבלתם למטה מנבלת בהמה
וכל אשר יפול מהם עליו במותם יטמא
לפי מה טמא ממנו למדנו טאבר מן החי הפוד'
מהם הוא יהיה טמא גם כן לא שהוא יהיה טמא
כשיהיה כליי רוינה לומר שיהיה בו בטר גידים
ועימות כמו הענין בכללות השרץ וזה הדין
גם כן ינהג בנבלת בהמה כי אמר מנבלתם
ובכלל הנה האבר טבנה התאר מתיחס לכללו
הבעל חי כי יט בו רבוי המתרמי החלקי ובו כח
טומ' מימאותו ואין בכללו הבע' חי כח להחליק
זה האבר כשהוסר ולזה יקרא כמו זה האבר
נבלה ודינו דין הנבלה ובלבר שיהיה באבר
ההוא כח לטמור מימאותו ולזה אמר למה היה בטר
כרי להעלות בטר ארוכה לחי אינו מיטמא
והוא מבואר שהבטר הפודי מן החי אינו ראוי

שיקרא נבלת החי ההוא מיטמי ירדיו היצר
האחר טכבר יתכן שיחליק הבע' חי הבטר ההו'
ולו יחסר אבר בעבורו ולזה לא יתכן שיקרא
נבלתו והיצר הטמי טמינו דומה לכללות
הבע' חי ההוא כשיהיה בו רבוי המתרמי החלקי
כילו תאמר בטר וגידים ופימות והנה טיעו'
נבלת הבהמה הוא כוית לפי טסמך טומאותה
לאכילתה אמר מבטרים לא תאכרו ובנבלתם לא
תגעו וכבר התבאר בטרטיס הכוללים טיעור
האכילה הוא כוית לא יבלנו יחד בבית הבריעה
יותר מכוית לפי הנהוג באכילת אדם ואמנס
בטרטי' לא סמך טומאותם לאכילתם כי אין בהם
דבר יהיה ממנהג האדם לאוכלו וואך אם לא היה
בעל דת ולזה יהיה טיעור טומאותו טוה לטיעור
אבר היותר קטן טבהם והוא כעדרטיה לפי מה

טהתב בחפוש ורל באבר שיהיה בו בטר וגידיו
ועימות באופן שיהיה ראוי שיקרא לברו וזה
האבר הוא מקיפת השרץ שהוא בכלו וגם כן הנה
מפטי שיהיו אלו השדכים הנאכלים לחיות קטנים
הגוף מן האדם כאלו תאמר שהעכבר יוכל להק
החתול הנה אולי הנהוג מאכילת אוחתו הבעל חי
יחד בבית הבריעה ויטו יותר מכעדרטיה כי אולי
יחס גודל העדרטיה אול גדל הוית הוא יחס קטן
הגוף ההוא לאדם וגם טן מפטר טלמדנו זה
הטיעור מיחס זה השרץ אול הבהמה והחיה ממ
ממריכשת הגוף כי הוא אולי הוא כיחס העדרטיה
אל הוית והנה זה הטיעור מקובל איט מפי איט
ער מטיה רבי' ולפי טסמך דין טומא הנבלה
לאכילתה למדנו מזה טכאטר נפסלה מלאכול
והבאיטה ביותר אינה מיטמאה וכן העני' בשרץ
כי טמאותו יותר קלה מכל כלי עץ או בגד או עור
או טק למדנו טלו הכלי' כלם יט להם בית קבול
כמו הטיק העטוי לשאת בו הרברים ולהטיטס
בו אלא טוה הכלי קבול יהיה מעור או מבגד

והוא הנעטיה מיכמר מן פטתים או מטי' או קבד
ופעס מעור ופעס מיטער העוים והחזיר וזנב
הפרה ומה טידמה להם והוא הפקרא טק
ולמדנו מזה טראוי שיהיה זה הכלי מטלטל
מלא וריקן כמו הענין בטק ומן ינהג בו זה הדי'
וגם כן מפטי שהבגד והעור והטיק עטויים לפי
הנהוג מהבעל חי הגדלים ביבטה למדנו מזה
טמין זה הדין טנהג אלא כשיהיו מהבעל חי
הגדלים ביבטה לא מסוג המעושף והטיח וגם
כן מפטי שהבגד והעור והטיק הם כלים עטויים
ממותר האריכי אשר בבעל חי ההולך טיטמטי
בו הטבע לתועלת הנה נלמד מזה טיכן הדין
בכלים העטויים מעימות הבעל חי ההולך
והקדטים והטרלפים כי הויתם בבעל חי הוא מזה
המותר גם כן וכבר יטמטי בהן הטבט
לתועלת מבואר ויתחייב מאמדו כלי עץ או
בגד או כל כלי חרטי וגומר שתהיה מלאכתו
נגמרת קודם שיקבל טומאה כי לא יטמטי
בו לפי הנהוג ער טתגמר מלאכתו ולזה
לא יקרא כלי קודם זה וכן יתבאר מזה
טימה טנתחבר לכלי טמין לכלי יכרך בו לפי
הנהוג לא יטמא הכלי בעבורו ולא יטמא הוא
בעימנו כי

ט טעם טעם
טעם טעם

לפי מה שיהתבאר בזה המקום תנור וכירים
 יותן טמאים הם וטמאים יהיו לכם דל שיהתנור
 והכירים שיהם מחדש או שמה שיהתיחם לו
 הנה אף על פי שהם מחוברים לקרקע אם נפל
 בתוכם הטרף יטמאו ולא יטמו טומאתם כי
 אם בשבירה כמו הענין
 בשבירה בכלי חדש אך מעין ובור מקוה מים
 יהיה טהור דל אך לא יהיה זה הדל טהור במטיקין
 מלו כי המעין והבור אשר בו מקוה מים הוא
 טהור אעפ"י שפול מטבלתם בו טהור יטמו המקו
 ההוא ולא המים אם לא נתלשו ממנו כמו שיקדם
 ונגזש בטבלתם יטמו למדנו שאעפ"י שהטבלה
 לא תטמו המים שם לא תטהר הטבלה בבואה
 במעין או במקוה אבל הניגזש בטבלתה שם מ
 מהדברים שיקבלו טמאה ממנה יטמאו או כפל
 המזמר בזה להורות שטבלתם מטמאה במגש
 לבר לא במטמו כמו הענין בטבלת הבהמה שם
 טמטמא: במטמו וכי יפול מטבלתם על כל
 דבר זרוע אשר יורע טהור הוא הטעם בזה לפי
 טהור הוכשר לקבל טמא ואמ' אשר יורע להרב
 טומא האכל לטמאה והכשר וזה טבורית
 הזרעים יטמאו קלפותיהם הטומארו אותם עמה
 וכן יטמאו קצתם בזרעם עם ירותיהם ולזה אמ'
 טמא יותן מים על הזרע טומא ומן יקבל טומאה
 בכללו עם הטומא והיד מטבלת הטרף וראוי
 שיתרע שזה הזרע ראוי שיהיה נאכל לזרע ומן
 יקבל טמאה כשהוכשר כמו שיהתבאר קודם
 ולפי שאמר וכי יותן מים על זרע שיהיה על
 טהור כח טמא במקרה אבל נתנהו שם בכונה
 למדנו טהור יכתירו המים האוכלים לקבל טמאה
 אם לא בתי שם בריכון הבשלים ולא יחוייב ש
 שיתנהו הם בעצמם על הזרע שהדי אמר ופי
 יותן ומזה יתחייב גם שיהיו המים אם היו בקרקע
 נתלשין בריכון הבשלים כי הנתינה תורה עלת
 תלשיתן מזה ועל ענין מכון וכבר יתב' לך
 שהשני עשה טהור בקודש שטמא בפרטית יט
 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל ולפי שכבר
 נקרא טמא בזאת הפרטה האכל והמטקה שהיה
 שט למדנו שהשני עשה טהור בקודש והנה
 נבאר בגה במה טהור לפי מה שאפ' לנו למה
 לא יטמאו האוכלין והמטיקין כי אם בזה הזמן
 דל שיהיה מליהם הטומאה בתולין ואעפ"י שכבר

נגזש בהם אב הטומאה וכי ימות מן הבהמה
 אשר היא לכם לאוכלה דל אשר לה פרסה טוסט
 והיא עם זה מעלת גרה אם תמות בזולת הזבית
 הנזכרת בתור כי לא נאכל לומר שיהיה בזבחה
 טמאה שהרי היא נאכלת לכהניס הנזכרים מהט
 מהטומאות ולמדנו שזה טמא טהור טהור אעפ"י
 שטמאות טרפה ויטה מטמאה ולפי שכבר חלק
 בבהמה הטהורה לבר במיתה בין הזבחה לט
 לטמאה זבחה למדנו שזה טמא טהור הבהמה הטמאה
 לא יהיה הבר' בטבלתה בין הזבחה לטמאה
 זבחה הנגזש בטבלתם יטמו עד הערב כמו
 שיהתבאר זה עדין הטבלה והנה לא זכר בזר
 שיתטמו במטמו ואי אפשר שטמא שיהיה טופס
 למטה לטמאות נבלת בהמה טמאה באופן טהור
 הטמא במטמו כי היותר נכבר יות' ראוי בטמאה
 ולזה הוא מבוזר שכבר רפז בטומאות העטות
 במה שאמ' והאכל מטבלתם יפסם בגדיו והוריות
 זה בלשון אכילה למדנו ששניינים האחר
 טהור טהור אם חשב עליה לאכלה שיהיה דינה
 דין האוכלים הטמאים שטמא קודם זה טהור
 יטמאו אדם וכל' ולא אוכלין ומטיקין שיהן חו
 חולין והשני למדנו השיעור אשר בו תטמו
 הטבלה הזאת במגש ובמטמו והוא כזית טהור
 שישור אכילה וזמנס הורכבה התורה לזה לפי
 שטבלת הבהמה הטמא למדנו מזה מפני שסמך
 ענין טומאתה לחמור אכילתם באמרו מבטרים
 לא תאכלו ופטבלתם לא תגעו וכבר מיאנו ב
 במקום אחר שאמר התורה זה הלשון ומן הדין
 בו כי אם לשיעור אמרה בבית המטוגש והאכל
 בבית יכבס את בגדיו והר' בזה שיטה שם
 שיעור אכילה כמו שטמא שם בגה וכן יהיה
 הריכון בזה המקו באמ' והאכל מטבלתה שישור
 ממנה שיעור יתכן בו אכילה והוא כזית וכן
 מיאנו שיעורין באמרו ומזה פי הנה יכבס
 בגדיו שישור מהן שיעור הזוה כי אם יזה מהן
 מיאנו טמא כמו שטמא שם בגה וכל טרף
 הסורף על הארץ שיקץ הוא לא יאכל כלל בזה ח'
 שדיים טומא וטמא הטרפים וביאר שיהאכל
 אותם עובר בלא תעשה ואחכ זכר סוגיהן אמר
 כל הולך על גחון וכל הולך על מדבט עד כל
 מרבה רגלים כי מהן הולך על גחון כמו הנחש
 ומה שירמה לו

כי בא וראוי היה להיות כן כי הם יותר נכבדים
 וכל מה שהיה הדבר ית' נכבד הנה יהיה קבורו
 השוממה יותר חזק כמו שנתבאר מדברנו
 וראוי שזרע שיהיה הוא חזקו אחר שישב' נכח'
 שמה עד הערב כמו שאמ' במים יבוא וטמא פד
 הערב וטהר והנה על כל פני שהור בשבילתו
 מהשוממה שהיה בה ונתרחקה השוממה ההיא
 מדרגה אחת ולזה יסוב הדמיון שני כשיטבל
 עד שיפריב הטמא ואז יטהר וזה יתבאר ביאור
 שרס במה שיבא ואותו תכירו למדנו מזה
 שאין לכלי חרש שהיה בטבילה אבל ישנה
 ששיבטלו אותו ויבטלו תכמיטו וכן מיכני
 בשלי חרש שיבטלו בו את החטאת שאין לו תקנ'
 אלא טבילה וזה לחזק בליעת הכלי חרש מה
 שיבטלו בו וראוי שיובן מזה טעם הדין בטמא
 הכלים רדיפה לתוך טמא עד נטברו שהיו כי הם
 כלים מכל האוכל אשר יאכל אשר יבא עליו
 מים ישמא וכל מטיקה אשר יטעה בכל כלי ישמ'
 ירעה בזה כי מה שאמר כל אשר בתוכו הריסון
 בו שיהיה מיוחד לאכילת אדם טמא לא היה
 העניין כן הנה יהיה אמרו אשר יאכל לבטלה כי
 מה שה' אוכל הוא בלי שפך טמא מפני שיאכלה
 בת' מה אמרו אשר יבא עליו מים למדנו שאין
 האוכל מקבל שוממה אם לא יבא עליו מים וכן
 זכר זה טעם בודע יש מפני היותם אוכל אמר וכן
 יתכן מים על זרע ונפל מטבלתם עליו שמה הוא
 לרס ולפי שאמ' מים בוחלת הידיעה הנה כל מים
 במטמא ולזה יהיו טמא המטיקין אשר יזון
 בהם האדם ומיכמותם מאד' גם כן מכטידין
 לקבל שוממה כמו הטל והיין והסמך והחלב
 והרביט והדס ולא יהיו מכטידין מי פיר' אחרי'
 זולתם לפי שאין מיכמותם מאד' ולא טוון בהם
 האדם לפי הטהר ולזה אין להם טמא מים כי אם
 בקצור הפרות ההם להם כלו תאמר שהם יקחו
 מי תותים מי רמונים ומאלם טמא מים יתכן
 שיאמר על ל' המיטין הוא מבואר ממה שזכרנו
 בפריסת ברוט' כי הגם הבולתי טמא תמונתו
 דחלקו עליו טמא מים ולזה תמיא שיקחו רז'ל'
 מיין הפרות מי פירות וראוי שזרע שההכסר
 לאוכל בואר ממול המטיקין לא יהיה כשהיה
 האוכל מחובר לקרקע טמא היה הדבר כן לא היה
 יסדין להתנות וכי יתכן מים על זרע בעורו פ'

והטמא לא יתהוה על
 המים אלא כשהיו נכבדים
 וכן הדין במה שזכרנו
 מהשפך מים על זרע ויכנס
 ממנו מים למיטין על
 שפך נקי יהיו ממיטין
 לכן שוממה טמא
 על הכסר כן שמה ירעה
 לכן השוממה ל' נכבד על
 זרע פולק השוממה טמא
 זרע

מחובר וכן לא יוכסר האכל במים אשר
 בקרקע כל זמן שלא נתלשו מים שנתאמר אשר
 יבא עליו מים וכי יתכן מים וראוי שזרע שיהאכל
 לא יוכסר לקבל שוממה אם יבא עליו מטיקה
 סרוח ונכבד כי הוא יותר ראוי שיבטלהו מתורת
 אכל למיאומו לא יקבל שוממה כלל מטיכניסוהו
 בגדר קבל השוממה ועוד שנתאמר אשר יאכל
 וזין דרך לאכול אוכל בלול במטיקה נכבד ומ'
 ומזרח ואולם טהרם מוון נמיא לחרס הנה זה
 מבואר מאד שיהאכל לא יזון ממנו האדם אלא
 באמיכבות התהפכו לרס וכבר התבאר שזול'
 המטיקין שיהיו מכטידין האוכלין הם נאותים
 להזון במה שטק מהסבה בזה ויכל נתינתן
 הסבות במול השוממות וראוי שזרע שיהאכל
 יקבל שוממה בכל שהוא טמא מכל האוכל אשר
 יאכל כל זרע אפילו גרדיד זרע וכל מטיקה
 אשר יטעה בכל כלי ישמא ירעה בזה כל מטיקה
 שיהיה דרך האדם לשתותו והריכא בזה מזה רי'
 המטיקה הנכבד והמטיקה שמיכמותו מעטי'
 כגון מי פרות שזול איננו מקבלין שוממה ואמר
 בכל כלי שיהמי' טמא היו בכלי כמו מי מקוה ומי
 מעיין אף על פי שנגע בהם הכלי השמא או
 הנבלה והטריץ לא ישמאו כמו שאמר אחר זה
 אך פעיין ובזר וטיקה מים יהיה שהור וכל
 אשר יפול מטבלתם עליו ישמא רל' כל אוכל מ'
 שוכסר לקבל שוממה ומטיקה מהמטיקין שכלל
 בפסוק הקודם אם יפול עליו מטבלת הסדיכניס
 האלו ישמא ולמדנו מזה שאיננו מטמאין אחרי'
 אנפ' שנטמאו בנבלה עיכמ' אך ריננו כשיטמאו
 בנבלה עיכמה כמו ריטן שנטמאו בולר השוממ'
 או ירעה בזה והוא יותר נאות שאעפי' שנתבאר
 במטיקין שמחובר לקרקע לא יקבל שוממה וזן
 העניין כן בכלי חרש כי התגור והכדיים שהם
 מחרש אנפ' שהם דבקים לקרקע הם שומאים
 מאידם בנבלת הטרץ כמו הענין בטמא כלי
 חרש ואין שיהיה הנה הדין שיהיכמו מהפידוס
 הדמיון שיהא יסדין והוא יתבאר ממה שאמר
 אחר זה וכי יתכן מים על זרע ונפל מטבלתם
 עליו שמה הוא לרס ולא זכרה התורה שיהיה זה
 הזרע השמא מטמא אחרים ולזה יתבאר שזול'
 תכלה השוממה וכן העניין במטיקין כי שוממותם
 טמא

יתכן
 שזן שמה זרע על
 זרע עליו מים שוממ'

והנזק במי חטאות שלא ליכורך הוזה טמא ומ
 ומתטמאים במיטא גכ' אם היה בהם טיבור ה
 הוזה ונטמאם שלא ליכורך הוזה וזו הפרה היו
 חטאות כמו טיבור טס ויטרפוה עם טורה ועם
 פרטיה כמטיפש חטאות הנטדפו אך לא יטחטו
 אותה בעורה ולא יקטירו החלבים על מזבח
 העולה ויוה מדמה כטיטחטה במקו ההוא נכת
 פני האהל טבע פעמים.

ושהדת המיכרע היא גכ' בואפן מתיחס לזה וזה
 טכבר יקחו טתי יכפורים חיות טהורות ויטחטו
 אחת מהם אל מחוץ למחנה ויטפוך דמו אל כלי
 חרס על מים חי' שלא הטיטמטו בהם כלל ואחכ'
 יקחו עץ ארז ואזוב וגרדי' בטיט ועולת ואחר זה
 יקטרו עמהם בטיירי הלטון טל זהורית היכפור
 בחיה וזטבלו היכפור החיה ועץ הארז והאזוב
 וטיט ועולת במים טיטערב בהם דס היכפור ויו
 מזה ו פעמי' על המטהר חוץ למחנה ואחר זה
 יטלחו היכפור החיה על פני הטרה ואחר זה
 יגלח המיכרע כל טערו ויטבול ואחר יבוא אל
 המחנה ואולם הקרבנו טייקריב אח' זה להטלי'
 הטרה אין יכרך לנו לזכרם בזה המקום וכבר
 נתן הסבה בזה במקומו בג' ורומי טטרע טיוז
 היכפור הטחוטת היו חטוא ולזה נטיחטה מחוץ
 למחנה והיה ממין פחות והוא העוף ומהפחו
 טבו חלפי טמינה נטירפת יחויב טתהיה נקברת
 בכללותה עם טריתה ועם פרטיה בואפן טלוח
 יהיה בה תקלה וכוה מיכאנו בטהרת הבית המ
 המנזק טיעטיה בכמו זה האופן בטינו וכבר מ
 מיכאנו בטהרת הזב טיהוה במים חיים רל' במי

ט הי' צמית טיהוה
 טטן טיטבול

משנין במקומו וכוה קצת התייחסות עם טהרת
 המיכרע וטומאות מת כבר דקדקה התור' בהוזה
 הנשטית לטהרתם טתהיה במים חיים ומיכאנו
 בו קרבנות להטולים הטהרה וכן העניין בוכה
 ויולדת רל' טהם יקריבו קרבנו להטלי' טהרתם
 אחר טטבלו וזו טלוח דקדקה התורה בזה ט
 טיטבלו במעין וביתר הטומאות לז' מיכאנו
 בהם קרבן אך תהיה הטהרה בהן בטבילה לכו
 זה הוא מה טדמינו להקדימו בזה המק' מעטין
 חלף הטומאות והטהרות וכאשר הטיטב לנו זה
 כל מדברי התורה רומי טטבאר טכות זה השטי'
 כמו טירטנו ואמר כי מפני טהארס ה
 המות נעדרה מטנו היכורה האטוטיית נכתבת

הקריטת כל הבא ל הפית אשר הוא בו ואחריהן
 הטיטאות הפורטות מהן כמו מטיקה ובה וטרה
 ויולדת וזב וזבועל טרה וזבה ויולדת וכבר טכתא
 רינט במקומם ואחריהם טומאות נבלת בהמה
 טהיה טטמאה במגש ובמטוא טומאות ערב' וא
 ואחריה טומאה טמנה טריכיס וטכת ורע
 טמטמוין ודס זכלים במגש ומינט מטמוין ב
 במטוא ולא יטמא המטמא מהם בואפן טיטמוז
 בגריו ואחריה טומאות נבלת עוף טהור טיטמוז
 בהיחה בבית הבליטה לטמא בגרים וזינה מ
 מיטמא במגש ובמטוא ובקבול הטומא מיכאנו
 מדרגות חלוקות וזה טארס וכלים לא יקבלו ט
 טומאה כי אם מאב הטמאה ויטמוז וולתם כ
 כטיטמוז רל' טהם יטמוז האוכלין והמטיקין
 המיחורים למרס ואמנס האוכלין והמטיקין
 טיהיו חולין יקבלו טומאה מאב הטמאה וזו מ
 מזר הטומא אלף טאליהם טכלה ואת הטומאה
 בחולין אין טייקבלוה ואמנס אוכלי קרטי' הם
 יותר חוץ לקבול הטומא ומה טהיתה קדושתם
 וזתי חוקה יגדל בהם זה הכח ולזה תמיכ טהב'
 שוטה ג' בתרומה והג' שוטה ד' בקרטי' ובשניין
 הכלים מיכאנו הברל וזה טכלי חרס ומיטמקבל
 טומאה טי' אם מתוכו וכלי עץ ובגר ועוד וטיק
 ופינט מטמוין ופי' מגבס וכלס מינט מקבלים
 טומאה אם אין להם בית קבול ואולם כלי מתכו'
 יקבלו טומא פסדטיהם ומקבליהם וכלי זכוכית
 מינט מקבלים טומאה ולא כלי אבני' וכלי גרלים
 וכלי ארמה לפי מה טטמאה מדברי התורה.

וטהרת חלף הטמוז מיכאנו בטומאות פית בטיין
 ביום הסליטי' וביום הטיטי' מימי החטאות ט
 טהוטס בו מאמר הפרה כטיטבלו בו האזוב
 ומטנו תהיה בו ההוזה על המטהר ואחר יטבול
 במים ויכבס בגריו ויטהר והפרה ההיא תיחא
 ארומה בכללותה בלי מוס וטלוח ההתמטו בה
 לתעולת הארס כלל וכבר יטחטנה חוץ למחנה
 יטרוח ויטרפוה עם ויטליכו אל תוך טרפתה
 הפרה עץ ארז ואזוב וגרדי' בטיט ועולת ויטרפו
 יחד עם הפרה ואחר יקחו האמר ההוא ויקחו מ
 מים חיים טלוח הסתמטו בהם כלל בכלי' ובג'
 נזתים מזה האמר ואחר יון מהמים ההם בלה
 המטהר בואפן הנזכר וכל העתעסקים בפרה עד
 טנקדפה יטמוז וטיטנין כבוס בגרים והנזק

מהתולשים הטורפים על הארץ ההולכים על
 גחונם ומהם הולך על ארץ כמו השמנה סדרי
 הנזכרי ונקרב וטאר הטורפים ההולך על ארבע
 ומהם מדבה רגלים כמו הנריל והעכביס ומה
 טינהג מנהגם לא תאכרו כי טיך הם רואי
 טינהג טכר טמאר באכילה בזה המקור הו מותר
 בהנחה כבר תמצא זה בנבלה לא תאכלו כל
 נבלה רגרי אשר בטיריך ותענה ואכלה וזו מכור
 לנכרי וממנה נקח רואיה על הטאר ורואי טינהג
 טהטריפי ההויס מהעפוש באוכלים מיכן מסורי
 באכילה בכל עת טלא יהיו טורפים על הארץ
 כי לא מסרה התורה מלא הטורפים אשר ביבשה
 כי אם הטרף הסורף על הארץ למרנו בזה
 טכבר הדחיקתנו התורה מאכילת אור הטורפים
 כדי שלא נטיקן נפשותינו בעבי ובעכירו טיך
 לנו מהם אשר יהיו סבה לכבות אור הטיכל
 ולא תטמא בהם ונטמאתם בס אין הדין בזה
 לימות טלא נטמא בהם כי אין בני יטר מזהר
 על הטומאה כמו שבארנו במה טקדס ואין
 הכונה גכ בזה טומאת הגוף טאין כל הטורפים
 מטמאין אבל יטמאו מהם הח הנזכרים לבר
 ואמנם הדין בזה טומאה טומאת נפש טאין
 תאמר טאם יטיקו את נפשותם בהם ימאן
 טמאם במה טעיד ולא ימטול טכרס להטיג
 המוטכלות אשר יטלם בהם כי אנה לטיכ
 והתקדשותם והייתם קדושים כי קדוש אני ריכני
 בזה כי אנה המנהג אנתם ולזה יחוייב לכם
 לרכת ברדכי להדמות לי כפי היכולת ולפי טאם
 קדוש ופרוש מחמד כפי מה טאפטר ולזה לא
 תאכלו המאכלים המעביס החמר והמונעיס
 הטיכל מהטיגת טלמותי אשר בו יתקדס ריכני
 נברל מהחמד ולא תטמאו את נפשותיכם
 בכל טרף הטרף ככל המאמ בזה לחזק האזה
 ולהעמידנו על הכנת אשר בעבודה היתה ואת
 האזהרה כי אנה הטס המעלה אנתם מארץ
 מיכיס להיות לכם וללהים והייתם קדושים כי
 קדוש אני ריכני למד טכבר העלתי אנתם מארץ
 מיכיס לכונה טאיה לכם ללהים ותאיינו בי
 ותרבק הטגחתי בכס ולזה העלתי אנתם מיכס
 עס לו המופתים הנפלאים לקרב אנתם לעבודתי
 ולהטיגתי ולוואת הסבה נתתי לכם אור המיכות
 אשר בהם תכלם לכם הקדושה והפרישו מעפשי

הקדוש והטהור
 כל הטורפים על הארץ

הוא אלהי ישראל
 ומהם יתקדס שנייה
 אמת ונה

החמר ותטוררו בטלמות הטיכל כי קדוש אני
 ונברל מהחמד אני וריכתי שתקנו מהטלמו מה
 טיטרמו בו אולי לפי מה טאפטר ואת תורה
 הבהמה והעוף וכל נפש החיה החומצית במיט
 ריכני לומר להבריל מהס הנאכל מהבלתי טאכל
 ובבהמה הבריל עס זה בין זה בין הטמא ובין
 הטהור ולכל נפש הטורפת על הארץ ריכני
 לומר והתורה אשר לכל נפש הטורפת על הארץ
 והוא להבריל מהס בין הטמא ובין מה טאכנו
 טמא והנה הטמא מהס הם הח טריכיס טיכר

וראינו

ובכאן טלם פירוש תפרטה
 לבאר בזה המקום הסבה במה
 טוכרה התורה בעשיית הטמ
 הטומאות והטהרות קודם טטלס ביאור מה
 טינזכר בתורה מהס כי עמידתנו על הסבה בזה
 יטיירנו לעמוד על אמתת הביאור במה טוכרה
 התורה מזה ונאמר טכבר התחכמה התורה
 להעמידנו על אמתת הנמיכות לפי מה טאפטר
 כי זה פרי כל אדם אשר אין לו יתרון מבלפרי
 ולפי טהטריפי הגדול יותר בזה הוא טטאמין
 במיכות הטורות טאם לא נודה טיהיה בכאן
 יודה לא חכמה כלל טינזכר בתחילת ביאור זה
 הספר היטיירנו התורה בזה האופן הנפלא
 טינזכרנו בענין בית המקדס והקדש והנה סמך
 להס עניני הטומאה והטהרה כי הם מעריס
 אונתנו לזה הננין בעיני ונזכיר תחלה מה
 טינזכר בתורה בענין הטמאות והטהרות כדי
 טייתכן לנו לתת הסבות בזה כי ידיעת
 המיכות ברבר קודמת בהכרח לדיעת טבת
 המיכות ההוא וכל טיכן בכמו אלו הענינים
 והנה הטמאות הנזכרו בתורה מיכאנו טיהחמור
 מכלס היו טומאת מת והיא מטמאה במגע
 ובמישח ובאהל והמתטמא ממנו הוא אב הטמ
 הטומאה ויטמא טומאת טבנה אחריה מיה
 מיכאנו טומאת מיכרע יותר חמורה וזה טיהמ
 טיהמיכרע מטמא בביאה ובמגע ובמישח ו
 והמיטמא ממנו הוא ורל הטומאה ויטמא טומא
 פרב ומטימ טיכב ומושב ויטימס אב הטומא
 וחריה טומאת זב וזבה ונדה וזלרת טיהס
 מיטמיס במגע ובמישח והמיטמא מהן הוא ורל
 הטומאה ומיטמיס מיכב ומושב ויטימס אב
 הטומאה ויטימס מיטמאן בביאה כמו טיטמא

וזוהי התורה בזה האופן המתיחס באופן מה
 לטומאות מתוכן וזוהי הנהגה הוא מהעדר הבטחון
 בהבוא ממקורה אשר לא יאות מפני זה להולדה
 וכך הענין ברם הנדה אלא שזה המותר הוא
 טבעי באשה ואין הענין כן בזוה הזו והנה
 ורם היולדת הוא גם כן בלתי טאות להולדה והוא
 המות הדמי; שלא יאות שיוז ממנו הולד מלשון
 אול תאכל ממנו טא לטאות ולהעדר בטחון
 וידחה הטבע בעת הלידה וכלו הוא דם הנדון
 והזיב שיהיה דמוי שייכח מאשה בכל ימי עבודה
 כמו שיהתבאר בטבעיות ולפי שאין ההפסד בלו
 העניינים שהפסד אשר יקרה מהירעת נה הוא
 מתפשט בכללות הגוף מה שאין כן באלו ולא
 יקרה גם מהם הפסד לזולתם היתה טומאתם ל
 למטה מטומאת ירעת דל שלא יבטרכו ליאות
 חוץ למחנה ישראל ולא יטמאו הבוא אל הבית
 אשר הם בו כי זה ירמה שיהיה במיכרם לסבב
 שיתרחקו האנשים ממנו ולא יזקו בחליו והנה
 היתה הנדה והזבה והיולדת מטמאה את בועלה
 בזה האופן החמור אשר יטמאו בו מפני ההפסד
 שיקרה בהולדה אם תתעבר האשה מן וכבר
 הגידו הרופאי שהאשה ההרה בימי טרותה יהיה
 המולד מיכרם ובכלל הנה אם תתעבר און הנה
 יקרה לנולד הפסד נפלא אם ירע אם מה שידמי
 לו מההפסדים הנפלאים כמו האש הפרסי ומה
 שירמה לו כי לא ימטול הכח הפועל אשר בורע
 על שיעשה מהדס ההוא חומר טרם הבריאות
 ואמנם שכבת זרע יטמא גם מפני שיעקר ממנו
 התועלת אשר בעבורו היה והוא ההולדה וזה
 כולו חוזר אל הסבה אשר בטומאת המת והיתה
 טומאתו למטה מטמא הזוה לפי שמהזוה נפקד
 זה התועלת מיכר עימותו שאינו ראוי להולדה
 ואין הענין כן בטבע זרע היוצא מן האדם כי
 הוא ראוי להולדה מיכר עימותו אלא שאי עמו
 המקבל אשר בו יתחוק על ההולדה והנה יטמא
 האיש והאשה בטבעם יחד טכב זרע להפיר טל
 שזה הפעל הוא באדם מיכר החמש כי אין לאדם
 זה הפעל במה שהו אדם אבל הוא לו מיכר שהו
 בח' עם טכזה תועלת להרחיק המטבגל טלוא
 ישתמשו בו כי אם ליכורך לאו לבקשת התענוג
 כמו שיעשו המון האנשים עם טכבר ישחיתו
 בהם עינמם וימנעו מהם הטלמות האנושי ל

לרוב תטותם בזה הפעל המגונה ובכאן
 טל מה שיערנו לרבר בו בטבו אבות הטומאה
 וחולס מה הסבה בטהרות בזה האופן אשר זכרה
 התורה הנה דמוי טמאמר בזה לפי מה שיערנו
 וטמאמר כי מהטמאה שטהרות היה ממה שיעיר
 על כמו זאת ההערה בעינה אשר זכרנו בטמאמר
 ונתתי בזה בטהר המת כי היא להיותה בזה על
 יטריל בכללם והכהנים היתה ממין היוצר טכבר
 זהו הפר כי חטאת הכהן הוא פר וכן חטא העל
 רבר טל טכור ולפי שהמכות בה להעי על חמר
 חסר מאד והוא חומר האדם המת שיהוא דומם
 היתה נקבה כמטיפט חטאת יחיד ולזאת הסבה
 היתה טיחטת חוץ לטלש מחנות ולא היה קרב
 ממנה דבר על מזבח העולה אבל היתה טירפת
 כלה חוץ לג מחנות והנה היו מוים מדמה טבע
 פעמים נכח אהל מועד כס חוץ לטלשה מחנות
 להעיד כי זה ההפסד קרה מהכוחות הטופעות
 מהגרמים השימיים לפי מה שיער השם יתב
 שיעשה מהם ביום הבראש ולהעיר שאין זה מ
 מכוון מהם היתה זאת ההנאה מרחוק ממקום
 קרש הקרשים והיה זאת ההנאה ברם לפי שהדס
 הוא סבת זה ההפסד אשר יקרה ממנו המות מיכ
 העפוש שיקרה בו ולזאת הסבה היתה הפרה
 ארום והיה היסור הבוא עם הארץ והאזווב ארום
 ולהורות זאת הפרה על החמר לבר היה היסואה
 שיימנע ממנה בכלל מה שבו תועל לאדם ולזה
 היה בלתי טאכל ממנה דבר אבל היתה טירפת
 עם נורה ועם פרטיה ולזאת הסבה היתה התנאי
 בה טלוא טעשי בה; מלאכה כלל לתיעלות האדם
 ולזאת הסבה היתה המלאכה פוסלת בה בכלל
 מעשיה וגם במי החטת ולזה גם יבואו המים
 בחיותן אל הכלי טלוא טעיתמטו בהם כלל והנה
 הארץ והאזווב והימור הם מסוג היסומח והפרה
 מסוג החי והנה יתחילו לטרוף הפרה ואחר
 יטליכו אל תוך טרפ הפר הארץ והאזווב והימור
 להעיר שזה ההפסד קרה לאדם מיכר מה שירך
 ממנו במדרגת ההיולי כלו תאמר מיכר מה שי
 טהאוחי וקדח לחי מיכר מה שירך ממנו במדג
 ההיולי והוא היותו יסומח כמו שיתבאר כל זה
 בטבעיות ומפני זה נפסדו מהאדם המת כל אלו
 היסודות אשר הם מתאחדות בו להיותם קיבתם
 טלמות לקיבת ולזה יעירנו על זה על מיכמות

הפקדה הטיגה המות הנה טימוה וחתו התורה
בתכלית כדי טיגתנורר מפני זה לדעת כי המעלה
והכבוד המטיב בארס על כל המורכבות מיטנו
מפני החומר אבל הוא מפני היכור וזה טיגתנו
לא טיגה טיגתקד מהמת דבר וולתי היכורה טי
לו כל האיברי לא טיגתקד מהס כי מס היכורה אשר
ממנה יסדרו פעולותיהם וזה גכ יעמידנו על
טיגתמר חסד מאד ביחס אל היכורה ואמנס
טיגה הבח המתים הנה הבח ההולך היותר טרס
לקורבת חמרו מחמר הארס טימוה וחתו התורה
גכ אך למטה מיטוממת הארס המת כי היכורה טי
טיגתקרה ממנו היא טיגלה מאד מהיכור טיגתקד
מארס המת והעירנו בזה כי אין הריסון במלוי ה
הבעלי חיים כי מס בעבור הארס למה טיגתקד מ
מהתועלת בהס וכטיגתקרה מהס יכרתס טיגתקד
מהס זה התועלת וזה עס טיגתקרה לעמוד
על מיכאות היכורה הנה ייטיגנו לעמוד על טי
טיגתקד יכרת יותר נכבדות קצת מקצת וכאשר
כתבונן בזה וטיגתקד יכרת הבח ההולך בארס
עס המיכא בו היכורה טיגה נכדל מהס טרס כי
יכרת הארס הולכת במדרג הטילמו ליכורת בח
ההולך ולזה תמיכא טיגתקד בהמ טיגתקרה מיטנו
מיטמו כלל כי כבר ימטך ממנו התועלת המכוון
בו לארס והוא טיגתקד יוון ממנו ולזאת הסבה
תמיכא הטיגתקד בטימוה הנבלה כטיגתקד האכילה
והוא כוית להורחת על הפקד ממנו התועלת
המכוון בה לארס ואולם הבח ההולך החסד והס
הידיכיס הנה היותר טרס מהס והס הטיגתקד טי
טיגתקד טיגתקרה התורה טימוה וחתו התורה אך
למטה מיטוממת נבלות הבהמה הטיגתקרה כי ה
היכור הטיגתקד מהס היא חסרה ביחס אל היכור
טיגתקרה מנבלות הבהמה כי הס יותר עבי החמ
במו טיגתקד והנה יחס החמר אל החמר הוא יחס
היכורה אל היכורה ואולם טיגתקד היכור ההולכיס
לרחק חמרס מחמר הארס לא טימוה התורה
נבלתס כלל ולהעיר על חסרון יכרתס והנה
במטעףק לא טימוה התורה נבלתס כלל להעביר על
נאכליס ממנו ולא נבלתס נאכליס מטיגתקד העוף
לחסרון יכרתס ומפני היות חמרס רחוק מאד
מחמר הארס ואמנס נבלתס העיניס הנאכליס
היותר טרס ממנו תטימוה כטיגתקד ולא במגע
ובמטא להעיר טיגתקד המיני הנאכליס הס יותר

ולו לק יטמאן השחוט
מהס - אך זה טיגתקד
בהס - מיגתקד הטעמה

לזו הטעמה יכרת
ולו הטעמה טיגתקד

טילמי החמר והיכורה מהשאר ומס כולם חסרטיס
מאר וחמרס רחוק מחמר הארס ולזה יטיגתקד
בהאכיל לבר עס טיגתקד הערה אל טיגתקד מהס
במותק בזה האופ התועלת אשר בעבור טיגתקד
רל היות הארס טוון מהס וזה עס טיגתקד
למיכאות היכורה הטיגתקד מזה העוף במות
הנה ייטיגנו גכ אל טיגתקד תהחלפנה קצתס
מקצת בכבוד וזולת כבוד וטיגתקד קצתס בעבור
קצת וזולת ברגיס לא טימוה התורה נבלתס
כלל לחסרון ולרחוק חמרס מחמר הארס ב
בתכלית מה טיגתקד מסוג החי וזה גכ ייטיגנו
למור על טיגתקד מותחלפות מאד בטילמות
והחסרון ולזה לא תטימוה נבלת זה הסוג מהחי
עס הפקד ממנו יכרתו במותו לחסרון יכרתו
וכבר ידעת אותה המעיין ומייתת כל זה ממה טי
טיגתקד בטיגתקד וזה טיגתקד התבאר טיגתקד
היות טרל הוא הארס ואחריו החי ההולך ואחריו
המעופף והיותר חסר מכלל הוא המימי והנה
לעיס מעלת הארס היה קצת המותו והעפוטטי
החמרייס המתחדטין בו מיטמאין מה טיגתקד
בטיגתקד בעל ח והחמר מילו הוא היכורה כי הוא
הפסד נבלת מתחדט מפא החומר מיכר ממטיל
החוס הטכרי על האיש הנה ומטיל הכוחות
המתפעלות על הפועלות ויתחדט מזה הפסד
בכללות הדס ויתפטיט מפני זה בכללות הגוף
ולהעיר טיגתקד ההפסד בא מפאת החומר טימוה
אותו התורה בזה האופן הנפלא טיגתקד מתיחס
לטיגתקד המת אשר אין בו כי מס החומר לבר
ולזה גכ כהיתת טיגתקד מתיגתקד לטיגתקד טימוה
מת וזה ייטיגנו אל טיגתקד בדברים מיכר היכור
והדע וההפסד הוא מיכר החמר עס טיגתקד תועלת
טיגתקד מן המיכדע שאר האנטטיס כי זה החרי
הוא מהחולייס המתרבקיס ולזה יכרת התורה
טיגתקד מחוץ למחנה יטיגתקד מה טיגתקד כן במת
ואמנס וזו הנה הוא מהמותר הודעי כטיגתקד
הבטיל ויורה על זה טיגתקד כלובן בינה המוורת
והטיגתקד ודע הוא כלובן בינה הבלתי מוורת כי
רבקות והעובי אשר בטיגתקד ודע מורה על טיגתקד
הבטיל וההיטמאן בכלי ההולדה ולפי טיגתקד
מזה המותק הכח על ההולדה לחולטית החומר
היסורי והערר בטילר רל טיגתקד ממנו מה
טיגתקד בו ממנו מיני מויטי הארס טימוה

זה היסוד וכל הארון והאזוב ושיני תולעת כי זה
 נטאר קיים על ענין אלא שכבר קרה לו זה ה
 העפר הנפלא וטהר ממנו והמה היסוד שיחטו
 להיות החטאות נטיות בזה האופן המגונה ראוי
 שיתפסד בכללה עם פרטיה ונרצתה באופן שלא
 יהנו ממנה ולפי שאינה נטרפת כי לא יזו מרמ'
 במאן בחפר כמו הענין בפרה ארומה הנה יחוי'
 שתהיה נקברת כרי שלא יארע בה תקלה אם
 כטיהנו ממנו בני אדם אם כטיהיה מאכל לפוק
 הטימים ולבהמת האר' ויוז מרמה על המטהר
 עם המים החיים באמיסנו היסוד החיה ועץ ה
 הארון והאזוב ושיני התועלת להעיר טייתקה
 מחסרון החמר אשר בסבתו בא לו זה ההפסד
 ברמו ולחסרון חיותו בעת היותו בו זה העפוש
 לחק דס היסוד תמורת רמו טיהו חלוט החי'
 לפי מה שיתבאר בטבעיות ונכדנהו עם זה במה
 טקדס ורזה גכ היה זה החטאות יספור ולוואת
 הסבה ישלחו זה היסוד החיה על פני הטרה ח
 חוץ מהעיר להעיר טזה החיות החסר טיהיה
 למדס בסבת החמר כבר סר וטב לטלמותו וגכ'
 הנה בטלמותו בזה המקום לפי טיהיה התכלית
 בריאות טיהו מיצר היצורה הנה יקחו היסוד
 החיה מבין טוור אלו הדברים הנאגדים יחד ה
 המודים על כח היסמיה כי הוא מורה על מה
 טילך מדרגת היסוד מהיסומח וישלחו אותה
 להעיר כי הבריאות טיהו הטוב היה מחלק
 הבריאות אשר במיכורע כמו טיהתבאר במה ט'
 טאחר הטבע רל טיהבריאות יתחדט לחולה מ
 מיצר החלק אשר לו מהבריאות טיהו מיצר
 היצורה ובענין המת לפי טיהיה התכלית מות
 והפסד טיהו מיצר החמר היו לחקיך האזוב
 מבין אלו הדברים הנאגדי יחד טיהו מזרה על
 מה טילך מדרגת ההיולי והיתה נכפלת ההנאה
 הזאת טבע פעמים כרי טיותעוררו בזה ההכפל
 הנפלא אל מה טיכוון בזה עם טיבזה הערה ל
 לממשלת הכוכבים על המורכבת אשר בזה
 השולס ומהס יסודרו להס במקרה אלו ההפסדים
 ויסודר מהס בפסס ההנאות מהס לפי מה טינתן
 להס מהכח מהטי ית לטימירת אלו המורכבות
 והנה יגלח כל טעור ביוס הנקותו מווא הטמאה
 לפי טיהעיר גדל במיכורע מזה הרס המעופט
 ולזה ימיכא בו רשס מזה כמו טיכוך בתורה

בסימני היצרות ולזה היה ראוי שינסר כי הוא
 כילו היה מחומר היצרות ולזה לא יטהר אלו
 כטייטוב להתגלח טינית אחר עבור טיבעת ימי'
 כי מה טיטאר מהטיצרות בטריטיהן בעור כבר
 יוסר בזאת התגלחת הטינית כי הטער גדל
 מטדטו ולזה תמיכא כי בהתהפך הטער ללבן
 בסבת ממשלת החוס הנכרי יתחיל להתלבן
 מטייטו והנה יטבול אחר התגלחת הראשונה
 והטינית להעיר כי וואת הטומאה חזקה מוור
 ולזה לא יתכ טיתסור יחד בפעס אחת אבל תסו'
 קיטתה בטבילה הראשונה וקיטתה בטביל הטינית
 ואמנס הזב לפי שלא היה זה ההפסד בכל גופו
 אבל במותר הורשי טינערד ממנו התועלת אשר
 בעבורו היה הנה היה טומאותו למטה מיטומאות
 המיכורע ולא ייסרך בטיהרתו כי אם טבילה
 והיתה במים חיים שלא נטיתמטו בהס לתועלת
 להעיר על מה טיעיר זה בטהר המת והמיכורע
 והיה זה מיוחר בזב ולא בזבה טרה ויולדת ולא
 בבגל קרי לפי שדס הנרה ויולדת והזבה ואס
 מינו טאות להולדה הנה לא חסר ממנו רבר נכב'
 כי דס הנקבה אין לו כח בהולדה כי אם טר ט'
 טייתפעל כי הוא הולך מדרגת ההיולי מההויה
 ואורס זרע הזכר להיותו פועל כמו טינתבאר
 בטבעיות הנה כטיחסר ממנו וא הפטולה בסבת
 החמר ראוי טיהיה הטהרה בו במים חיים
 ואורס הנפול קרי הנה לא נערר מטיכבת זרע
 תועלת הטיכבת זרע אם לא במקרה כילו האמר
 מיצר טוין עמו המקבל אשר בו יתחזק על
 ההולדה ולזה לא ייסרך טיהיה טבילה במים
 חיים ולפי טזרע הנקבה אין לו מבוא בהולדה
 כי אם לזכין החמר לקבל פועל הזרע הזכר לפי
 דעתנו כמו טיבארטו בביאורינו לספר בח' לא
 היה מטמא כלל וכן דס הנקבה הנאות להולדה
 והוא הנקרא בתורה דס טוהר אינו מטמא כי
 הוא פחות מזוור ביחס אל זרע האדם כחסרון
 החומר מהיצורה ולזה לא תנהג טומאה בו כלל
 והנה נטיתתפו בענין הבוא הקרבנות המיכורע
 והזב והזבה והיולדת רל טיכלס ייסרטו להביא
 קרבן להטיל טיהרתס מה טוין כן בענין הנרה
 כי אלו המזותרות חסס הם כלס מהכרח החמר
 הנה הוא בנה כמו עניין טבעי על יצר הנזיון
 כמו טיהתבאר בטבעיות מה טוין כן בזב וזבה

לענין יצונו
לענין טעמיה

היצרות על מדרגתם הערה נפלאה ומפני היות
הדמות וזאת הערה על זה החומר החסר תכלית
החסרון היד כל המתעסקין בו טמאים על חסרו
החומר כמו הענין בטמאות מת ולזאת הסבה
יטמאו מי חטאות במגע ובמסוא כטלוא היה זה
ליצורך הוואה ולא היה ראוי שיטמא טמא היה זה
הדבר כן לא תטלם ממנו טהרה וזה הפך מה
טיבונה התורה בזה וראוי שתדע שהארץ הוא
הוא גדול ביצמחי והאזוב הוא הקטן כמו טמא
מן הארץ אשר בלבטון ער האזוב אשר בקיר
והחומר הוא במופך יצמח לא שאין מיציותו כי
אם בהכרח החומר ולזה קטר אלו היצמחים יחד
בו להשי' טיקיט יות טלמי מקיט ושיצרותיהם
הולכות במדרגת הטלמו קיטתם לקיט וטיכבר
ישיגם ההפסד מהכרח החומר לא מיכר יצרות
היצומח עם טבונה הוראה טחולפי הכחות אשר
ביצמיחה הם סבות ההפסד וזה כי ההזון כטיהיה
באופ' טלם יתוסף בו גורל הזון להחליפו בטיעני'
יותר ממה שיחתך ממנו וכטיהיה במופך ממנו
יעמוד גורל הזון עד שהגיש הענין אל טלוא
יטול על ההזנה כלל ואז יקרה המות בהכרח
ובזה יקרה כטיהיה המות בסבת חלי רל טיכבר
יחסר כח הזון על טלוא יטול על ההזנה כלל
ואז יקרה המות בהכר' ולהעיר על זה גכ' נקטרו
טס המינין האלו טהם מתחלפי הכחות מאד
בענין היצמיחה והנה יזו על הטמא מת ממי
החטאות טליטי וטיביטי באמיצנות האזוב טהר'
חולט הכח ביצמיחה להעיר מותו טנה ההפסד
קרה לארס מיכר מה טיהוא יצומח והוא מה טי
טירך ממנו במדרגת ההיולי במופך רחוק כי ב
בחולטית זה הכח ובהעדר פעולתו יקרה המות
ולזה טב רומס במוצו כי בהעדר הנפטי היצומח
יכדו שאר היצרות אשר הם לה במדרג' היצור'
רל הנפטי המדרגטית והטיכל ההיולטי והיו במי
חטאות מים ואפר טהוא יסוד הארצי אשר בנות
ההויה להעיר טייתנקה מטמאות זה החומר
וחסדוטי ויטתדל בטלמות הנפטי ולא יזו טלוי
מהמים והאפר באמיצנות האזוב כי האפר הוא
החומר היצור רחוק טיהיה מדרג' רל היצור
הארצי עד טיהרבה מהקורמים חטבי בו טיהוא
החומר הדאטון וכאלו גכ' הטלים ההוראה בזה
כי היסודות הם סבת ההפסד הנמיצו במודכבות

ונה הוא האמת כמו טיהתב בטבטיות כי ההפסד
לא יגיט מיכר היצורה אבל קרה ליצורה מיכר
החומר והיתה ההוואה נטלמה בו ימים לטלמות
מכפרי הטיבנה עם טבו הערה אל מה טיהיתה
ההערה בו בהוא רס הפרה טבע פעמים עם טיל
אורך הזמן אשר תטלם בו וזה ההוואה יתכן טי
טיעמוד המטהר על הכונה הוואה כמו טיזכרטי
בפסח מיכרים טיהיה מקחו קרס לטיחיתותו ר'
ימים לזאת הסבה בעינה וכבר תקרס בו ההוא'
ראטונ' וטינה ארבעה ימי והנה בזה גכ' תועלת
לייטיב בלב המטהר חזוק וזאת הטמאה טיהיה
במופך מהחזק טלוא יתכן טיתסו יחד ולזה חייב
טיהיה ההוא פעם אחר פעם והנה יטבול בסו'
להטלים טהרתו להערה טוואת הטמאה לא היה
כי אם מיכר החומר ולזה ירחץ בטרו כי אין
ברחיטה הנקו אל הגוף וכטיראה טלוא טתלכלך
גופו מפטי הטמא במת און יתמודר להבין טי
טהכונה בזה הוא טייתרחק מחסדוונות החומר
ויטתדל בטלמות הנפטי ואורס טהרת המיכרע
מפטי טיהוא חטא יחיד ולחזוק הורואו על חמר
חסד היה וזאת החטאות ממין פחות רל מסוג
המצופ וממנו היה בלתי ראוי לקרבן כי הקרבן
לא יטיה מהעוף כי אם מהתודים ובטי היונה
והיה זה יצפור אלו טיהיו טהורה ופחיית על
החיות רל טאינה טרפה במופך טיהיה ממנה
טיכמות נאכלת ליטראל והנה יטיחטוה חזק
לג' מחנות מפטי חסרון החמר טתורה עליו
ולזה גכ' יטימו דמה בכלי חרס טיהוא כלי פחות
והיה נטיפך על מים חיי' טלוא השתמשו בו כולל
לסבה בעיט טיהיה זה בפרה אדומה ולזאת הסבה
גס כן למד טיהכלי חרס ראוי טיהיה חרטי טלוא
נטימטו בו כולל והנה לא נטידק זה היצור כי
אין אנו יכריכין בזאת הטהרה לאפרו כי הפסד
טיקרה מהיצרע איטגו מות אבל הוא הפסד ברס
בסב' חולט' חוס היסודי ומטל עליו החוס הנכרי
והנה יקטרו טך הארץ והאזוב בסטי תולטת יחד
כמו הענין בפרה ולאחר כן יקטרו עמהם היצפור
החיה להעיר טנה ההפסד בא לחי מיכר טיהלך
ממנו במדרגת החמר רל מיכר היותו יצומח
ומפטי החולט הכח הזון בו אשר בו תהי היצמיח'
ולזה היו באון מהיצמחים הטלמים והחסרים
כמו טיזכרה במה טיקרס והנה לא יטרבו בכאן

וזה מבורח מאד וכן יתבאר טכנ הענין ביולדת
כי תהיה מפני זה בתכלית השכנה והנה נטלים
המאמר בגב בסבת אלו הקרבנות במקומותיהם
והנה לא יקבל טומאה טוס חי וולתי הארס כי
כחית החי טרמית תכלית ההראות בחי ולזה לא
יטמו מפני אלו הענינים החמריי אשר יגע בהם
ואמנם הארס יטמו בטגנו בהם כרי טיתעורר
משני ואת הטומאה אל מה טכוון בה ואמנם
הכלים המטמטיים את הארס יטמו באבותה
הטומאה לבר כי הם לא יטמו הארס בעצמות
אם לא במקרה משני תמונתם כמו הענין בכלים
אשר יטימו בהם האוכלין והמטיקין והתכטיטיי
והלבוש גכ אדנו מועיל לארס בעצמותו אלא
טיהו יהיה מסך ומסתור מהאוויר המקיף ואמנם
האוכלין והמטיקין יטמו אפי מולד הטומאה
להיות מטמטיי את הארס בעצמותם עד טכבר
יסבו חלק ממנו בחונו מהם רדמה כי מפני
היות הכלי המטמטיים את הארס מיצר מה טילך
מהם מדרגת הכורה והוא התמונה הנבטיית ב
במלאכה הנה לטיטמו וולתם מיצר טעברר
מהם או התועלת הנמשך מהם משני יודתם
כמו הענין בטמו הטומאות וחולס האוכלין
והמטיקין הם מפני טלו יטמו את הארס כי אם
משני מה טילך מהם מדרגת ההיולר לא יתכן
טתגיט בהם טומאה לוולתם אם לא היה זה
משני יתרון מכלת האוכלין והמטיקין אשר יגעו
בהם כמו הענין בקדש והנה לא יקבלו טומאה
האוכלין אלא כשהיו מוכטיקין וקבלו טומאה ב
בסבת המטיקה הנתן להם גטבות האחת כי
האוכלין וד אשד טייכטטו בכלים באופן טיהיו
נטימרים מטגיטת הטומאה בהם וזה מבוט מאד
בורעים ואם היו מקבלים טומאה בוולת הכטיי
הנה יקרה מהם מההפטר בזה הרבה והטיטית
להעיר כי האוכלין אמנם היו נאותים אל ההון
משני היותם לחים בקובל וסבר התאמת ומתת
זה בטבטיית כי מפני הלחות יתפסלו בקלות
ויטבו אל עכס הנוון ולזה תמיטא ההון בבטל
חי באמיטמו טוד המון דס וכן ימיטא ביטמחיס
טיטוב מונט מימי ומיכר ההוא יתכן גס כן
טיתפטיט בכל עוקיי היכומח היה טיהיה חי או
או יטמו פי בכלס ימיטמו דמיין עורקים יבא
בהם המון לכל חלקי היכומח ולפי טאין

האוכלי מקבלי טומא אם לא מיכ מה טייטמטי
בהם הארס לתועלת בהון היה טלו יקבלו
טומאה כי אם בזה העני להעיר על מה טוכרט
ולוות הסבה ראוי טיהיה המטיקה אשר בו ראוי
טיזכטרו להון ולזה היה הרס מכטיי כי הוא
בעצמותו היותר מיוחד להון וטיאר המטיקין
המכטייין גכ נאותים להון ויורגל ההון בהם
והנה יקבלו טומאות הכלים הנעטיים מעץ טיהו
מסו היכומח או הבגר והטיק והעור טיהם מהכח
החומר בבטלי חיים ההולך וממנו יעטו לפי
הנהוג או מהיכומח כמו העניין בבגר פטתף
או מעצמות הבח ההולך להיות חמרס נכבר
באופן מה וכן העניין בכלי מתכת להיותו נכבר
על יכר ההסכמה לרוב הטיטמטות הארס בו
ולפי טיהו יהיה מחיר כל הדברים ההכרחיים
לארס מהמוון והלבוש וממנו יעטו רבים
מהתכטייין ולפי טיחמרו נכבר באופן מה וול
יקבלו טומאה הכלי עטוי מיכמר הבח הגדולים
ועורו ועיטמו וול מעצמות העוף לפי טיאר
הדברי הם בלתי נהוגים לעטות מהם כלים טס
טיהם המותר הארטי אשר במיטי החי החסרים
ביחס אל הבח ההולך וחולס כלי חרס לחסרון
החומר אשר ממנו נהיה כי הוא מהיכוד הארטי
אשר הוא היות פחו טככל הנטימאיים המודגטיי
לא יקבל טומאה אלא מדרך מה טיהו מועיל
והוא מיכר התוך טיחרטוהו בו המלמכה ולזה
לא יטמו כי אם מתוכו ולזה יטמו אפי מאירי
חולס כלי אבטיט וכלי ארמה וכלי גרליס טיהיו
יותר חסרים כי מיטדי העפר בעיטמו והמלאכה
לא חרטיה רבר מחמרים וולתי התמונה הנה רח
יקבלו טומאה כלל אמנם בכלי חרס חרטיה
המלאכה בחומר באופן מה מיכר מה טיכרבו
המים עט העפר ונאפה הטיט ההוא באופן טנתן
לו קיוס ועמידה ואמנו כלי וכוכית עט טיהם מן
חמר פיות הנה ימעט הטיטמטות הארס בהם
לקלות טכידות ולזה לא יקבלו טומא מן ותורה
הנה וזה מה טיחמרו לוכרו בזה המקום וכבר
הגענו בו אל תכלית המאמר במה טיקיפו בו ט
עטייטי הטיטמאות והטהחות הנטוכרות בתורה
והיתה הטרלמות המאמר בזה ביי לירח ככלו טיל
טיט יכג לפדט הילף הטייטי יתברך ויתעלה האל
המייטיי ומתנו אל הנכונה אשר גלה לנו חרף

כי הסחי' מכסדות זה האבר לקבל טמאה ולא
יהיה דינו דין הנבלה וכן הענין בטוחט הבהמ
ונמיצו בה עובר מת כבר נתבאר זה בר' ובט' מ'
מחולין

השרש הר' הוא טרס הנבלה אינו
כבטרה וכל דינו דין המטיק'
הטמא שאינו מטמא מדוי' תורה לא ארס ולא
כלים וזה מאמרו מבטרים לא תאכלו וכו' והנה
הרס הוא בלתי רומה לבטרי כי הבטרי הוא אכל
והרס הוא מטיקה והבט' הוא מטיס הבח' והרס
הוא מוזן לו כבר נתבאר זה ביט' ממנחו' ולואת
הסב' בעינה תהי' טליה טל נבלה בלתי מטמאה
הנבלה כי היא דבר זב ממנה פבר נתבאר זה בר'
מחולין ולואת הסבה יתיו הקבה והחלב טל
נבלה בלתי טמוזן טהם דבר זב ממנה

השרש הה' הו' חלב הבהמ' הטהור'
אינה כבטרה לענין טמאה
ט' וחלב נבלה וחלב טרפ' יעשה לכל המלאכה
ומוכל לא תאכלוהו ולזה הוא מבוא' שאינו מטמא'
טמאות נבלה כבר נתבאר זה בג' מעוקצין והוא
מבו' טמוזן בבהמה הטמאה חלב חלוק מהטימן
ולזה לא נטהג' אסור חלב לא בטרי וטב ועו'
כמו שהתבאר ממה טקדס כבר נתבאר זה בג'
מעוקצין

השרש הו' הוא טבהמה המטה לוי'
ישמא מטוס נבלה מה שיהתמ
שהתמירה להיות מפרכסת טמאמ' וכי ימות טן
הבהמה ובכלל הנה לא תקדו נבלה כל זמן טימ
טימא בהחיות מה אס' לא יהיה הנעטה בה מ'
ממה שאשטר טתחיה אחריו זמן מורגט' כגון
טעטאה גיסטראו או טנקרעה מגבה או טנטלה
ידן בחלל טלה או טנטתברה מפרקת ורב בטרי
עמה כבר נתבאר זה ב' מחולין

השרש הו' הוא טקולית הנבלה טיהוא
סתוס מטיטי יכרדיו אשפ' טיטי
בו מוח כטיעורי אינו מטמא במגש' לא במטוא

נבלה טמא נבלה וטרפה לא יאכל כבר נתבאר זה
כלו בספרו

השרש הב' הוא טלוא טטמא הנבלה
אס' לא היה בה טיעור אכילה
טהוא כוית ותהיה עם זה רחיה לאכילה טטמאר
מבטרים לא תאכלו ובבלתס לא תגעו מגיד
טלא ישמא ממנו לא מה טרומי לאכילה לפיכך
הקדטי' והטלפי' ומה טוינו רחוי לאכילה מהעור
והטימאות אינו מטמא וכן העני' בבטרי הנבאט'
טאין רחוי לאכלו אפי' עי' הרחק כגון טנפסל
מלאכול לכלב וכן הענין בבטרי הנבאט' טוינו
רחוי לאכילה אשפי' טטרו אוחו בפוטרין מעת
לפת וכן הנבלה טהיתה טרוחה מתחלתה וחינה
רחויה למאכל ארס אינה מטמאה מטוס נבלה
ט' לגר אטרי בטמדין ותטנה וואלה מה טתהו
מתחלתה רחיה לגר כבר נתבאר זה בט' מחולין
ומזה יתבאר טהנגש בחלקי' מבטרי נבלה טמוזן
באחר מהס כוית אשפי' טרבקס זה בזה בקסס
ובכויכא בו אינו טמא אס' לא היו רבוקי' זה בזה
מעיסמס כי חבר ארה אינו חבר' וואלס אס'
טמאס טמא טהדי' נטא כוית כבר נתבאר זה
בט' מחולין

השרש הג' הוא טהאבר הפורט מן
החי' טהוא כלי' רל' טיטי בו
בטרי גידים ועיסמות דינו כדין הנבלה ואפי' היה
מן הטליל' טבבטג' טהרי יט' לאבר הזה ימרה
מתייחס לימרות והוא טהיה בו בטרי כרי' להעלו'
ארוכה בחי' וואלס' הבטרי הפורט' ממנו מחייס
אינו מטמא טמוזן וטי קורא נבלתי וזה הדין מט'
מטות גכ' לטיקן והנה האבר אין לו טיעור טהדי'
הוא נבלה בעיסמו כבר נתבאר זה בספרי' וברואטו'
מאהלות ובט' מחולין והנה הבטרי הפורט' מן
החי' אינו מטמא בכוי' או בכמדיה כסדך כי לא
היתה הטמאה בו לא מפטי' כללו האבר המורכב
מבטרי גידים ועיסמות לא מיכר הפטוטיס אטרי
מהן המרכב כבר נתבאר זה בט' מחולין' חוין די'
האבר המורולד' בבהמה טמוזן יכול להחיות ול'
ולהדבק בטמא הגוף כרי' האבר הפורט' מן החי'
אס' לא מטה הבהמה אחר זה וואלס' אס' נטחטיה
הטהודה דינה דין המוכלי' כטימאטרי וטמאה

הג' טעניט

נבלה טמא נבלה וטרפה לא יאכל כבר נתבאר זה
כלו בספרא

השרש

הב' הוא טלוח טמא הנבלה
אם לא היה בה טיטור אכילה
שהוא כזית ותהיה עם זה ראוייה לאכילה טמא
מבשרים לא תאכלו ובנבלה לא תגעו מגיד
טלוח יטמא ממנו לאו מה טיראוי לאכילה לפיכך
הקדמי והטרפי ומה טמא טמא ראוי לאכילה מהעור
והעצמות אינו מטמא וכן העניי' בבשר הנבאט
טמאין ראוי לאכול אפי' עי' הרחק כגון טנפסל
מלאכול לכלב וכן העניין בבשר הנבאט טמאין
ראוי לאכילה אעפי' טירו אותה בפוטרין מעת
לעת וכן הנבלה טהורה סרוחה מתחלתה ואינה
ראוייה לאכול אדם אינה מטמאה מצד נבלה
טי' לגר אשר בטיטורין תתננה ואכלה מה שתהא
מתחלתה ראוייה לגר כבר נתבאר זה בט' מחולין
ומזה יתבאר שהנגע בחלקי מבשר נבלה טמאין
באחר מהם כזית אעפי' טרכס זה בזה בקסס
ובכזית כזית אינו טמא אם לא היו רבוקי זה בזה
מעצמם כי חבור אדה אינו חבור וזולס אם
טמא טמא טהרי טמא כזית כבר נתבאר זה
בט' מחולין

השרש

הג' הוא טהאבר הפורט מן
החיי' שהוא כלי' רל' טיט' בו
בשר גידים ועצמות דינו כרין הנבלה ואפי' היה
מן הטליל טב בטמא טהרי יט' לאבר הזה ימדה
מתייחס לימדת והוא טהיה בו בשר כרי להעלו'
ארוכה בחי' ואילס הבשר הפורט ממנו מחיים
אינו מטמא טמאין אפי' קורא נבלתו וזה הדין מי
מטות גכ לשיקץ והנה האבר אין לו טיטור טהרי
הא נבלה בעצמו כבר נתבאר זה בספרי ובראשו'
מאהלות ובט' מחולין והנה הבשר הפורט מן
החיי' אינו מטמא בכזי' וזו בכעדיה כסרץ כי לא
היתה הטמאה בו לא מפני כללו האבר המורכב
מבשר גידים ועצמות לא מיצר הפטוטים אשר
מהן הורכב כבר נתבאר זה בט' מחולי' ואין די'
האבר המדולדל בבהמה טמאין יכול להחיות ול
ולהדבק בטמא הגוף כרי האבר הפורט מן החיי'
אם לא מתה הבהמה אחר זה וזולס אם נטחפה
הטהורה דינה דין האוכלי' כשהוא כשרו לטמאה

כי הטיחי' מכשרת זה האבר לקבל טמאה ורל'
יהיה דינו דין הנבלה וכן הענין בטוחט הבהמ
ונמיצח בה עובר מות כבר נתבאר זה בר' ובט' מ'
מחולין

השרש

הד' הוא טרס הנבלה אינו
כבטורה אבל דינו דין המטיק'
הטמא טמאין מטמא מדיני תורה לא אדם ולא
כלים וזה מאמרו מבשרים לא תאכלו וכו' והנה
הרס הוא בלתי דומה לבשר כי הבשר הוא אכל
והרס הוא מטיקה והבש' הוא מעצם הבח והרס
הוא מזון לו כבר נתבאר זה ביט' ממנחו' ולואת
הסב' בעינה תהי' טלוח טל נבלה בלתי מטמאה
הנבלה כי היא דבר זב ממנה כבר נתבאר זה בר'
מחולין ולואת הסבה יתיו הקבה והחלב טל
נבלה בלתי טמאין טהם דבר זב ממנה

השרש

הה' הו' טחלב הבהמ' הטהור'
אינה כבטורה לענין טמאה
טי' וחלב נבלה וחלב טי' יעשה לכל המלאכה
ואכול לא תאכלוהו ולזה הוא מבוא טמאין מטמא'
טמאת נבלה כבר נתבאר זה בג' מעוקצין והוא
מבו' טמאין בבהמה הטמאה חלב חרוק מהטימן
ולזה לא נטהג' אסור חלב לא בטור וטיב ועז
כמו שהתבאר ממה טי' חרס כבר נתבאר זה בג'
מעוקצין

השרש

הו' הוא טבהמה המתה לאי'
יטמא מטוס נבלה מה טהתמ
טהתמידה להיות מפרכסת טמאמ' וכי ימות טן
הבהמה ובכלל הנה לא תקרא נבלה כל זמן טימ
טימאכ בהחיות מה אם לא יהיה הנעשה בה מ
ממה טאפטיר טיתחיה אחריו זמן מורגטי כגון
טיטמאה גיסטרא או טיקרשה מגבה או טיטלה
ידן בחלל טלה או טיטתברה מפרקת ורב בשר
עמה כבר נתבאר זה בא' מחולין

השרש

הז' הוא טקולית הנבלה טהוא
סתוס מטיני יכרדיו אעפי' טיט'
בו מוח כטיטור אינו מטמא במג' לא במטוא

הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...

הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...

הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...

הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...
הוא יתן ויחם לחם המזון ויש...

קדש קדשים ולא המתיר ו' לאכול החטאת שיהיה
טהור תמיד כמו שיתבאר מדברינו כמה
שומר אהרן למטה ואכל לחי חטאת היום הייטב
בעיני ה' ומוזה המקום יתבאר שיהיה כפי הדין
יותר נכבד מהנפטר ושמיהות האדם דרך מיטיל
יותר נכבד מזה האדם האוני' /

התולעת
בשכליות אשר בעבורו הגיע לזאת המדרגה
הנפלאה שנתיתו בזה מבין שאר הנביאים עד
שכב טעה בו שכנס עליו על לעזור ועל איתמר
עם היותו מקור אלו הדין אשר בתורה בשפע
השופע עליו מה' אך היה זה למעוט השיתמיות
ב'ל הפעולות עם טגס רבוהו החייבני לא היה
יכול לסדרו באופן ראוי כמו שזכר בפרש' ו'לה
שימות עם שיהורגו בזה לרוב דקדוקו להתנהג
במינו התורה ו'לה כעס תקהעל מה שראה לו
בתחלת מחשבתו שיש בו נטייה ממינות ה' ית'
לא נמנעו מזה מפני מה שחל מליה מזה המקור
הרע אשר מתו בו נרב וחביהו כאלו יאמר שאי'
ל'ס מי' זה התנצלות בזה כי יחויב להם
התנהג במינות ה' ית' באופן שלא ימנעם מזה
טודת מחשבתם במה שחל עליהם מהרע כי
לכבוד ה' יתעל יתחייבו ליישב דעתם ולהסיר
ממחשבתם זה הענין באופן שיוכלו לפלאות
מינות ה' ית' בזאת הטבירה הנכבדת

התועלת
השמיני הוא במינות והוא
להבריל בין הנאכל ובלתי
הבלתי נאכל בבח' ההורף וכבר נתבאר התועלת
בזה במה שיקדם

התועלת
התשיעי הוא במינות והוא
להבריל בין הנאכל ובלתי
נאכל בבח' המימי' וכבר נתבאר התועלת בזה
במה שיקדם

התועלת
העשירי הוא במינות והוא
להבריל בין הנאכל ובלתי
נאכל בפנה ובטירף העוף וכבר בארנו התועלת
המגיש מזה במה שיקדם

התועלת
היא הוא להודי דין טמאות
נבלת הבהמה | דין טמאות
נבלת חיה השריפים ההולכים על ארבע וטיטב' /
הנוף הטמ' וטירף העוף והבח' המימי' לא יטמאו

כלל וכבר בארנו התועלת המגיש מענין אלו
הטמאות בכללם

התועלת
היא הוא במיני והן להודי
דיני המאכלין והמטיחין
דין טמאות הכלים והכספים וכבר נתב' מדברי
התועלת המגיש מעניני ל' הטמאות
היא הוא להודיע הסב אשר
בעבורה מנעה התורה

המיינס הבלתי נאכלים כי הם ישיקו הנפשי
המטיחלת ויסירו אורה באופן שלא יוכל להתחזק
להשיג המוטחלות טיהכ טלמותה מיצר העבו
שיקרה מזה לחמרי ו'לה אמר אל תשיקו את
טפשותיכם בכל השרץ וגו' ולמדנו כי זה יהיה
סבה אל שלא נוכל להשיג ה' ית' באופן שיהיה
לנו ללבים וזה גם כן יהיה סבה אל שלא תוכל
נפשינו להתקדש ולהתרום מאלו העניינים
החמריים ולהתנקות מהם ו'לה אמר נתן סבה
במניעתו אלו המאכלין כי אפי' המטילה חתם
מאדך מיכרים להיות ל'ס לילה' והייתם קרויני'
כי קרוי אפי' כמו שזכרנו בביאור בזאת הפרשה
ואולם שרטי' המינות הנזכרות בזאת הפרשה
הנה הם אלו

השירש
הראשון ה' שיהטבלה מטמאה
אדם וכלים במגע וכלי חרס
במגע תוכו והרי הנוגע בה הוא ראשון לטמאה
והטבלה היא אב הטמאה ולא יטמא הנוגע בה
לא אדם ולא כלים כי אינם מקבלי טמאה כי אם
מאב הטמאה ואינם יטמאו אוכלי ומטיחין ואולי
הנושא את הטבלה הרי הוא מטמא כלים טנוג
בהם בשיבת המטיא טימא וכל הנושא מטבלתם
יכנס בגדיו ואינו מטמא אף כלי חרס אם נגע
בתוכן שאין כלי חרס מקבל טמאה לא ששטל
בתוכו אב הטמאה טימא וכל כלי חרס אשר יפול
מהם ל' תוכו וגו' והנה זה האדם אינו אב הטמא
טימא וכל כלי חרס אלא הוא ראשון לטמאה
והוא מבואר שכבר תקרא נבלה הבהמה הטמאה
אנפ' טמא' שטיחטה כי אין הטיחטה מוטילה
בה כלל ו'לה לא תכיל הטיחטה בשליל כי אין
בו דין הטיחטה אכל הוא נטר בטיחטה אמוול
תקרא נבלה בהמה הטהורה הטיחטה כהוגן
אנפי' שיהיה טרפה כי הטרפה אינה תקרא טמא

התועלת
היא הוא במיני והן להודי
דיני המאכלין והמטיחין
דין טמאות הכלים והכספים וכבר נתב' מדברי
התועלת המגיש מעניני ל' הטמאות
היא הוא להודיע הסב אשר
בעבורה מנעה התורה
המיינס הבלתי נאכלים כי הם ישיקו הנפשי
המטיחלת ויסירו אורה באופן שלא יוכל להתחזק
להשיג המוטחלות טיהכ טלמותה מיצר העבו
שיקרה מזה לחמרי ו'לה אמר אל תשיקו את
טפשותיכם בכל השרץ וגו' ולמדנו כי זה יהיה
סבה אל שלא נוכל להשיג ה' ית' באופן שיהיה
לנו ללבים וזה גם כן יהיה סבה אל שלא תוכל
נפשינו להתקדש ולהתרום מאלו העניינים
החמריים ולהתנקות מהם ו'לה אמר נתן סבה
במניעתו אלו המאכלין כי אפי' המטילה חתם
מאדך מיכרים להיות ל'ס לילה' והייתם קרויני'
כי קרוי אפי' כמו שזכרנו בביאור בזאת הפרשה
ואולם שרטי' המינות הנזכרות בזאת הפרשה
הנה הם אלו

התועלת
היא הוא במיני והן להודי
דיני המאכלין והמטיחין
דין טמאות הכלים והכספים וכבר נתב' מדברי
התועלת המגיש מעניני ל' הטמאות
היא הוא להודיע הסב אשר
בעבורה מנעה התורה
המיינס הבלתי נאכלים כי הם ישיקו הנפשי
המטיחלת ויסירו אורה באופן שלא יוכל להתחזק
להשיג המוטחלות טיהכ טלמותה מיצר העבו
שיקרה מזה לחמרי ו'לה אמר אל תשיקו את
טפשותיכם בכל השרץ וגו' ולמדנו כי זה יהיה
סבה אל שלא נוכל להשיג ה' ית' באופן שיהיה
לנו ללבים וזה גם כן יהיה סבה אל שלא תוכל
נפשינו להתקדש ולהתרום מאלו העניינים
החמריים ולהתנקות מהם ו'לה אמר נתן סבה
במניעתו אלו המאכלין כי אפי' המטילה חתם
מאדך מיכרים להיות ל'ס לילה' והייתם קרויני'
כי קרוי אפי' כמו שזכרנו בביאור בזאת הפרשה
ואולם שרטי' המינות הנזכרות בזאת הפרשה
הנה הם אלו

שהכינתהו בכלי חרס כי ערבה בו המי נעם העפ' ונבלה אותו מה שאין כן בכלי זכוכית ולזה לא יהיה כלי זכוכית מקבלין טומאה כבר נתבאר זה בב' מסכת ואולם כלי מתכות הם כולם מקבלין טומאה פשוטיהן ומקבליהן כמו שהתבאר בפר' מטות ט"ז אך את הזהב ואת הכסף ואת הנחשת וגו' אך במי טרה יתחטא וגו' כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וגו' מגיד שכלי מתכות כולן מקבלין טומאה פשוטיהם ומקבליהן כבר נתבאר זה ביה מכילים והוא מבואר ממה שזכרנו שכל כלי נעשה מן העפרו ויגבולו במי וזאת ישרפים לה יציד בהם קצת לחות דין כלי חרס כבר נתב' זה בו' מכילים ורחויי שירע כיהכלי טעטטה מרב' שאינו מהקזיים ואלו מעט כגון העוטה כלים מן הרפת חוזרו ומה שירמה לזה כי לא יפול טס כלי על כמו לו בעבור שימוטין ומן מוצ' כ' בזה באופן שיפול טס כלי על הכלים המתקיימים המטמטיין ומן ארוך כבר נתב' זה ביד מתוספות כלים

כלי אשר יעשה מלמכה בהם וכבר אמרה התורה בפרטית מטות וכל בגד וכל כלי פור וכל מעטה עוים וכל כלי עץ תתחטאו ולפי שזכר בגד הוא מבואר שאי אפשר שתהיה הכוונה באמרו בכל מעטה עוים הבגד הנעשה מהעוים. ולזה הוא מבואר שהוא רומן בזה אל הכלים הנעשים מהקדסים והטלפים והעצמות כבר נתבאר זה בא' מחולין עס טיהם יותר ראויים בזה מכלי עץ להיותם יותר נכבדי ולפי שהבגד אינו נהוג להעשות אס לא מהגדרל ביבשה עס שאינו נהוג העשותו מעוף ודגים וכן העטין בכלי עינים טעבר סמכן לבגד ושור עס שאינו נהוגין העשותן כי אס בגדרל ביבשה והוא יותר ראוי לטמאה מהגדרל באויר וזו במים לפי מה שבארנו בסבת הטומאות כבר נתבאר זה בין' מכילים וב' ממנו ואולם כלי חרס ביארה התורה בהם שאינם מקבליים טומאה אס לא היה להם תוך דל' שיהיה להם בית קבור דל' כל אשר יפול מהם אל תוכו ואולם טק מבואר מטמטינו טיט לו בית קבור כי הוא אס לרבוט אס לטמאת בו התבואות והסחורות וזו ויהי הם מריקים טיקיה ולפי שאמר בכללות כל אל הכלים כל אשר יעשה מלמכה בהם והיתה הכוונה באמרו בהם ב בעטין הסק הקבור הנה הוא מבואר טוואת הכוונה בעינתהיה ביתר הכלים לא תאמר מלת בהם יחד לטנות חלוקות על כלי ואלו הכלים וזה מב' מאר ולזה לא יקבלו כמו ואת הטומאה כלי עץ וכלי שור אס לא היה בהם בית קבור כבר נתבאר זה בב' מכילים והוא מבואר שהכלים הנעטיי מאי זה נמח מיכמחי הארמה כגו המחילות והכבר ומה שירמה להם דינס דין כלי עץ כבר נתבאר זה בין' מכילים ותנה כלי אבנים וכלי ארמה וכלי גללים בלתי ראויין לטמאה ככלי חרס כי החרס עשיתה ממנו המלמכ כלי באופן מתיחס להורות הטבעיות כי הכינה החמר ושכרה בו הלחות אשר תרבק חלקו באופן מתיחס למטלת החו' הטבעי על הלחות וטניטתו להם גרפיו ועמידה מה שאין כן בלו עס טיהם מחמר פחות בלתי חזו לטמא לפחיתותו כבר נתב' מכלי וב' מט' וכן כלי זכוכית הם בזה הדין למטה מכלי חרס ולהיותם בלתי מתקיימים באופן התקיים כלי חרס ואלו הכינה המלמכה בהם החמר באופן ט

השרש

הטו' הו' טיהכלי שאינו מטלטי' מלא וריקן לא יקבל טמאה כי בזה האופן יקרא כלי וזה מבואר מטק טימטלטי' מלא וריקן וכבר אמ' בכל לו הכלים אשר יעשה מלמכה בהן ולזה ראוי שתהיה העטות המלמכה בהם נאמר בקל אלו הכלים לכונה אחת וכזה אמר בכלי מתכות כל דבר אשר יבא באש וגו' מגיד שבמטלטי' הכתוב מדבר ואולם אס היה כלי הטטוי לנחת וזו שאינו מטלטי' מלא וריקן אינו מקבל טומאה וזין לך כלי מחובר לקרקע טהיה מקבל טומאה כי אס תגור וכיריס טיהם מ מקבלין טומאה בין מחוברי לקרקע בין שאינם מחוברים כבר נתבאר זה הטרט' בב' נומגילה ורחויי שירע' כי עס כל זה לא תקבל טמאה ספיטה אטל חרס כי זין תנעוטה טיניעוטה בעצמותה כטמא הכלים אבל היו קימת על טיטח המים ות ותנעוטה בהתנעוטה המים הנטוואים וזתס כבר נתב' זה בב' מכילים ובט' מסכת ואין יכריך לומר שלא תקבל טמאה ספיטה טיל עץ כי היא כלי הט הטטוי לנחת כמו טביארוט

דבר השלישי הענין
שהוא כבוד א' ה' ו' ו'
מ' ז'

כי מה שחינו מטמא במגע אינו מטמא במשא
כיטא וכל הנגע בטבלת יטמא וגו' וכל הנטמא
מטבלת וגו' והיה זה כן כי מה שהוא בבית ה
הסתרים אינו מטמא אם לא יבא לאויר הפולם
ואולם אם נקב במטהו מטמא במגע ובמשא
ואם חטב לתקבו ולא נקבו הדבר בספק אם מח
מחוסר נקובה הוא מחוסר מעשה כיון שאין זה
הכח פנינה אלא השלמות מיחד לקיחת המזון מזה
הענין ולזאת הסבה אם מת עובר הבהמה בתוך
מעיה ונגע אדם בו לא טמא כל זמן שלא יבא
לאויר ומה שאמרנו מזה הענין אמנם הוא
כשהיה המוח מקשקש בתוך הקולי' שהרי אינו
מעלה ארוכ' לעיני אכל אם היה עומד במקומו
אם יש בו כדי להעלות ארוכה לעיני אם היה
עומד במקומו מטמא במגע ובמשא בכל
האיברי' כבר נתבאר זה בט' מחולין וזה הסדר
כולל בטבלת הסדר גם כן כמו שהתבאר בס
והנה למד זה הפניין מיכמיר פתיל טמיכיל
בכלי חרש כיו' שהכלי טהור מיכיל מה שבתוכו
וכן העיני מן הנבלה או האטה ההרה כיון שהיא
טהורה היא מיכלת מה שבתוכה וכבר נתבאר זה
בג' באופן יותר טלס במה שיבא והנה לא
זכרה התורה טמאה בטבלת עוף טמא ואולם
נבלת עוף טהור מטמא טומאה תמורה בהיותה
בבית הכלינה לבר ואינה מטמא במגע ובמשא
כמו שיתבאר בפרשת אחרי מות ובפרשת אמרי
לא הכהנים כבר נתבאר זה בספרא ובח' מפרה

ובה מוכחים

התועלת
הענין בצינו והוא מה שהנינו מן טומא חסד
כלת ש' זה (בג) הטמא בעין והיה שישו ומו
המצנה כש- ת

השרש

הט' הוא שיהי' אנו מטמא
עד שימות או שיתבא בו טמי
אפטר שיחיה ומן מורגש כמו העניין בטבלת
הבהמה טמא במותם כבר נתב' זה בג' מזה הל'

השרש

הענייני הוא שיהי' מטמא
בבערטיה לא בפחות אם לא
היה אבר טלס כבר נתבאר זה בראשון מחגיגה

השרש

היא הוא שאר' הח' שריני' הם
אב הטמאה מטמאין אדם
וכלים במגע כמו נבלת הבהמה ואינם מטמאין
במשא כבר נזכר זה בג' מכלים

השרש

היב' הוא שבט' השרש' שהיה
פחות מכעדרטיה מתחלת הרי'
הוא טהור ואפי' טנתפת אחר זה וטב כשעור
וכן העניי' בטבלה אם היה מתחלתו פחו' מכזית
ואולם אם היה כשעור רכמקו וחורו ותפחו טבו
לטמאתם כבר נתבאר זה בג' משהרות

השרש

היג' הוא שדס השרש' כבטרו
כי אין בו דס לפי האמת אך
הוא כמו תמיכית הבטיר הלא תראה כי התורה לא
מטבה מהדס כי אם דס בהמה וחיה ועוף כבר
נזכר זה בספרא

השרש

היד' הוא שכלי' עץ או בגד או
עור או טק או כלי חרש
הדומה להם מהכלים
הדומים לטמאה כמו אלו הכלים הם מקבלים
טומאה מאב הטומאה באופן הנזכר בתורה
טמאמר מכל כלי' עץ או בגד או עור או טק כל

השרש הח' שאין נבלת השרש' מטמאה לא בטורו לח

טימאמר במותם שיהיה כעין מותם טהם לחים
ולזה יבטו באופ' טמס נטרו במים פטריין משת
לפת לא יחורו לחים כשהיו הרי' אלו טהורים
כבר נתבאר זה בז' מטרה וכן גם כן מה שאינו
ראוי לאכילה מהם כגון העיכמות והעור הבלתי
ראוי לאכילה או טנפסד מלאכל לכלב כבר נתב'
זה בט'
מחולין

התועלת
הענין בצינו והוא מה שהנינו מן טומא חסד
כלת ש' זה (בג) הטמא בעין והיה שישו ומו
המצנה כש- ת

טמאה אם לא היה כלי בעיניו כיון שהוא רבר
 נלמה לולי הטהור ומשמט לולא יהיה
 הנמשך גדול מכל הקודם והמשל ט
 טמאה כלי טל דרגט טמאה כי הדרגט הוא
 קבול מעץ וטל נקליטי המטה טהורה כי
 המטה היא טהורה ואם היה הפניין בהפך יהיה
 הכל מקבל טומאה כגון מפתח טל טמיה ט
 טל ברזל כי העץ הוא בה רבר נלמה לטנים טל
 ברזל כי הם העקר במפתח במה טהוא מפתח
 כבר נתבאר זה ב"ב מכלים
השרש הכן הוא טהכלי הרבת לקרק'
 אז אכלי הטטוי לנחת אינו
 מקבל טומאה כי אינו מטלטל ואולם אם היה
 כלי קודם טיקבטל טים ואחר כך קבט טים באופן
 נכון לטמט הטמוט טהיה מטמט קודם לא נת
 נתבטל מתחית כלי ועדין הוא מקבל טמאה ואם
 טב חלק מהקרקע ההוא אעפ טיהו מטמט מעין
 מלאכתו נתבטל והמשל טהקורה אשר יקטור
 בה כותלי הבית יש בשני ראטיה כסאות וקודם
 טהוקבטו יקבלו טומאת מרדס ואחכ' לא יקבלו
 טומאת כבר נתבאר זה בטו ובב' מכלים ולמען
 לא אפי הכלים העטויין לטמט את הקרקע אינו
 מקבלין טומאה אפי קודם טיקבטו כגון הול
 טל מתכת והבגד והמטבול והפותה והיטיר והק
 והקורה והיטיר והמסמרים העטויים לחוק את
 התקרה טכל טל הם מטמטי את הבית כבר נתב
 וזה ב"ב מכלים

השרש הכה הו טהכלי הטמ טטטבר
 טהור טטמור וכל כלי חרש
 וגו כל חטר בתוכו יטמא ואותו תטברו וממנו
 טלמד זה הר' לטאר הכלי והיה זה כן לפי טטבר
 סר טים כלי מעליו ולזה יחוייב טלא ישאר בכלי
 דבר מטמט מעין מלאכתו הראטונה טאם היה
 זה כן הנה יהיה החלק ההוא בטמאותו כמ"ט קר'
 ולזה הוא מבוא טכלי עץ טחלקו לטנים טהור
 כיון טאין אחד מחלקים מטמט מעין מלאכתו
 וראוי טיטר טאין טיהי טיטו הכלי מלטימ' כגו'
 טהעלה חלודה באופן טלא יוכל לטמט אז
 טטכפפו הכלי הפטויים ונפטיטו הכלי הכפופים
 באופן טלא יוכלו לטמט מעין מלאכתם סרה
 הטומאה מהם ואולם כלי טל חליות טפרקת
 וההריוט יוכל להחזירו אין זו טבירה וזה מב'
 מאד כי הוא כלי בכח קרוב אלא אם היתה יטרין
 אומן להחזירו

או טטגטבו קצת פרקיו או אברו והקט' כל זה
 כבר נתב זה בו וב"ג ו"ו ו"ח מכלי וראוי טיטרש
 טאין הברל בין טטבר הכלי בזה האופן בעת
 אחת או בטטים רבים טטא ואותו תטברו וכיון
 טסר מהכלי בפעמים רבות מה טלא ישאר בו
 טיטור מטמט מעין מלאכתו הראטונה טהור
 והמשל טאם טטבר ממנו חלק קטן לא יטיה
 הכלי בו ותקנו מחדש ואחר טבר אכל התקון
 חלק אח' קטן וטב לתקנו מחדש ולא סר מטטו'
 כזה ער טהסיר ממנו מה טיבטלהו מהיות כלי
 אם לא היה טים מה טחדש בו לתקון הכלי כפעם
 בפעם הנה הכלי

טמאה אם לא היה כלי בעיניו כיון שהוא רבר
 נלמה לולי הטהור ומשמט לולא יהיה
 הנמשך גדול מכל הקודם והמשל ט
 טמאה כלי טל דרגט טמאה כי הדרגט הוא
 קבול מעץ וטל נקליטי המטה טהורה כי
 המטה היא טהורה ואם היה הפניין בהפך יהיה
 הכל מקבל טומאה כגון מפתח טל טמיה ט
 טל ברזל כי העץ הוא בה רבר נלמה לטנים טל
 ברזל כי הם העקר במפתח במה טהוא מפתח
 כבר נתבאר זה ב"ב מכלים

השרש הכן הוא טהכלי הרבת לקרק'
 אז אכלי הטטוי לנחת אינו
 מקבל טומאה כי אינו מטלטל ואולם אם היה
 כלי קודם טיקבטל טים ואחר כך קבט טים באופן
 נכון לטמט הטמוט טהיה מטמט קודם לא נת
 נתבטל מתחית כלי ועדין הוא מקבל טמאה ואם
 טב חלק מהקרקע ההוא אעפ טיהו מטמט מעין
 מלאכתו נתבטל והמשל טהקורה אשר יקטור
 בה כותלי הבית יש בשני ראטיה כסאות וקודם
 טהוקבטו יקבלו טומאת מרדס ואחכ' לא יקבלו
 טומאת כבר נתבאר זה בטו ובב' מכלים ולמען
 לא אפי הכלים העטויין לטמט את הקרקע אינו
 מקבלין טומאה אפי קודם טיקבטו כגון הול
 טל מתכת והבגד והמטבול והפותה והיטיר והק
 והקורה והיטיר והמסמרים העטויים לחוק את
 התקרה טכל טל הם מטמטי את הבית כבר נתב
 וזה ב"ב מכלים

השרש הכה הו טהכלי הטמ טטטבר
 טהור טטמור וכל כלי חרש
 וגו כל חטר בתוכו יטמא ואותו תטברו וממנו
 טלמד זה הר' לטאר הכלי והיה זה כן לפי טטבר
 סר טים כלי מעליו ולזה יחוייב טלא ישאר בכלי
 דבר מטמט מעין מלאכתו הראטונה טאם היה
 זה כן הנה יהיה החלק ההוא בטמאותו כמ"ט קר'
 ולזה הוא מבוא טכלי עץ טחלקו לטנים טהור
 כיון טאין אחד מחלקים מטמט מעין מלאכתו
 וראוי טיטר טאין טיהי טיטו הכלי מלטימ' כגו'
 טהעלה חלודה באופן טלא יוכל לטמט אז
 טטכפפו הכלי הפטויים ונפטיטו הכלי הכפופים
 באופן טלא יוכלו לטמט מעין מלאכתם סרה
 הטומאה מהם ואולם כלי טל חליות טפרקת
 וההריוט יוכל להחזירו אין זו טבירה וזה מב'
 מאד כי הוא כלי בכח קרוב אלא אם היתה יטרין
 אומן להחזירו

השרש

היו הוא שכל קבול טאין מכ
מכונן דאטונה להסתמש בק
בקבול על דרך הקבו אינו מקבל טומא כמו
בית קבול העטוי למלאות כגון בקעת של עץ ש
טיחוקקין בה בית קבול ותיקעין בה הסדן של
טפחין וזו כלי עור העטוי לידים מפני הוישה כרי
טלא יפסד הדבר שהו מתעסק בו בוישת ידיו וזו
שהיה הבית קבול בלתי עטוי לקבלה כבר נתב
זה בו ובו מכלים ודומי שיתרע טומא נעשה הכלי
עור לידים כרי טלא יכהו הקוץ בלקטו הפירות
זו כרי שיאחזו יפה הרי הוא עטוי לקבול כי בו
בלתו לא יוכל לעשות מלאכתו כבר נתבאר זה
בין מכלים

השרש

היש הוא שהנלוה לכלי שהוא
כריך לכלי בטיב מלאכה כגון
ידות הכלי ותלויי כברה של גרנות ומה שיירמה
לה מתטמא עם הכלי והכלי עמו וזו טברל היד
עם הכלי אינו מטמא בטומאתו והוא מבווא טלא
יחטיב מהכלי מה שטלוה לו מהירות והתלויין
ומהטפלה ששל התנור לחוקר ומחבל הדלי
וכיוצא בהם רק מה שיכריך לכלי מהם והטא
לא יטמא בטומאת הכלי וזו מקבל טומאה אם
לא היה כלי בפני שיטמו וזה מבוואר בטפשו מיכר
הדומת הגדר כבר נתבאר זה השרש בב' ובה' ו'
ובכה ובכט' מכלים

השרש

היו הוא שהכלי לא יקבל
טומא אם לא היתה ימדת כלי
עליו ושיגמר מלאכתו בזמן שימות להסתמש
בו מה טכונן בו מהמלאכה או שיכניס להסתמש
בו כי בנולת זה הזמן לא יקרא כלי כבר נתבאר
זה השרש בין מכלים ומוה המקום יתבוא שהכלי
טלא נעשה לקבלה וחטיב עליו להסתמ בבית
קבולו הנה וא' המחטבה תטימהו כלי וכן העני'
במה טדומה לזה והנה וזו המחטבה לא תט
תטימהו כלי אם לא היתה מבין דעת וזו חרש
טוטה וקטן אין להם מחטבה וזו לם המעשה
מהם יזכיר ולהטיס מה טמינו כלי כלי רל' אם
עטוי בו דבר לעשותו כלי ועטוהו דומי להסתמ'
בו השממט ההוא שחרש טוטה וקטן יש להם
מעשה ואין להם מחטבה וזו לם לזכירה
המחטבה מהיותו כלי רל' אם חטיב טלא להם
להסתמש בו אלא אם כן עשה בו מעשה לזה
התכרית כבר נתבאר זה בכה מכלים ובא' מחולי

השרש

הכלי הוא שהכלי הטלם טאין
לו טס ייחרוהו במה שהו כלי
זונו במדרג הכלי אם לא היה לו בית קבול מים
כי זו הוא כלי וזה מבוואר בטפשו כי כמו זה לא
יהיה כלי כי אם בררך וזו טיהו זה הרי'
במה שהוא חלק מכלי טאין לו טס בטממו אבל
הוא חלק מכלי לא אם לא היה לו בית קבול כבר
נתבאר זה השרש בין מכלים

השרש

היו הוא שהכלי טלא תעשה
בו המלאכה אינו מקבל טומאה לזה
הוא מבוואר שיחפוי הכלים אינם מקבלים
טמא וזו היה הכלי מיכופה במתכת ויטומטו
בבית קבול אינו מקבל טמאה כי היסוי חרש
המלאכה נעשית בו אינו כלי בפנימיותו כבר
נתבאר זה השרש בין מכלים ובא' ממנחות
ובספרא

השרש

הכב' הוא שמה שיהיה חלק
לי בלתי מקבל טמאה

אבל שכלי המעני
אין המלכות עטוי

השרש

הל' הוא שאין חתנות וכירים
אלא במה שיהי אפטר בו הפ
הנתיחה יכא תגור מבן ותנו טל מתכת ואם היו
הנור טל מבן וטל מתכת בלתי ראויים לעשות
מלמכתם והטל ימס במה שיעושין ממנו הנוריים
הרי הם שמשמין כרין התנור להטמא ולטמא
מאזירם טהרי אפטר בהם הנתיחה ואם לא היה
כן יהיה התנור טל מבן טהור וטל מתכת טמא
טמאות כלי מתכות וכן תבטן בכירים כבר נתבאר
זה השרש בה' מכלים וראוי שתדע שאין הברל
בכירים בין טיהור מחוברין א' לאחד או טיהור
משודרין ומחוברין לקרקע י' לה' כירים כי מין
הנהוג לעשותה בזה האופן גב' אבל אם היה ח
חלקה האחר דבק לקרקע וחלקה השני נפרד מ
מהקרקע או טהיה דבק באופן לא יתכ' בו הנתיחה
או הטל טהור הנה אין ש' אלו החלקי חלק אחד
ואין באחר טהור כירים ולזה לא יקבלו טומאה
כבר נתבאר זה בו' מכלים

השרש

הל' הוא שיהיה בו טהור קטנים
התורה בתנור וכירים הוא ש
טיפחידם לחלקים לא יהיו ראויים לעשות מעין
מלמכה וטיפח הטפלה המחברת אותם בארץ
גי זה הוא מגדר הנתיחה וזה מבואר בטפסו
כבר נתבאר זה השרש בה' ובג' מכלים והוא מב' ו
בזמ' היו התנור או הקירה באופן שמינס ראויים
לשמש מעין מלמכתם כגון טפחות תחתיהם
באופן שלא יתכ' בו ההסוק או שמשט חלון באופן
שלא יוכלו לשמש מעין מלמכתם הרי הם בלתי
מקבלים טומאה כבר נתבאר זה בחמישי' מכלים

השרש

הל' הדבר שאין פוסי' התנו'
ממנו אפטר מדבק חלקי התנו'
ממנו להטיס אותם כלי אחר אבל הם נפרדים
ואינם מקבלים טומאה והמטל שחליות התנור
שסס חול או ירור ביניהם ובין הטפלה אינם
מקבלין טומאה כי דרך התנור טהור ודבק חלקיו
בטיט אחד יוסק פ' טיהור וטיט ההוא כמורה
ויזוס ומשני זה לבר היה התנור הנעשה באבנים
מכלל כלי חרש כבר נתבאר זה השרש בה' מכלים
ואולם אם נבטיה התנור חליות חליות טל חרש
כיון כדבקו בטיט שיעושין בו התנור הרי הוא
מקבל טומאה משפ' טל הסיקו טכ' טהרי הוסק

כל אחד מחלקיו והרי הוא ראוי לשמש משין
מלמכתו כבר נתבאר זה בה' מכלים ואולם קאר
כלי חרש הנהוג בהם טהור בכלום מהטיט ה
המוגבל ואחר יאפה ולזה הוא קבו' טהור חרש
טיטבר ודבק חלקיו בטיט ואפ' אותו אינו מקב'
טומאה כי לא רח נעטיה באופן מעטיה כלי חרש
מה שאין כן בשאר הכלים טיטברו כבר נתבאר
זה בב' ובג' ופ' מכלים והסבה מבוארת בזה
ממה שיקרם בנתינתנו הסבה בטימות כלי חרש

השרש

הל' הוא שיהיה בו טהור קטנים
החלל טיהור בו טהור קטנים
בו מלמכת התנור כמו הענין בעיניו טל תנור ומ
ומקום הנחת עינים וזה מבואר בטפסו חייבו
כבר נתבאר זה השרש בה' מכלים

השרש

הל' הו' טהור לכלי חרש טהר'
אלא בטפירה ואפ' טהור
בארק' או טמא עפר ט' ואותו טהורו מלמד
טהור לו טהרה לא בטפירה לא במה טל מטה
ממנה בטל הכלי מהיות כלי' ואין להם טהרה
בטפילה טהרי בשאר הכלי אמ' במי' יבא וטמא
עד הצרב וטהר ובכלי חרש אמ' ואותו טהורו

השרש

הל' הוא שיהיה בו טהור קטנים
למאכל אדם מיצר עימותו או
מעפי' טמנעה התורה מלאכלו או טהור עליו ל
לאכל והיה ראוי לאכילה באופן מה הרי הוא מ
מקבל טומאה מהראשון לטומאה כמו טפירה ה
התורה בכלי חרש והוא הרי' לטמא הכלי טהור
טומאה מאב הטומאה ט' אפ' יאכל יכא מואכל
טהור ראוי לאדם או מאכל טהור סרוח וטפסו
כבר נתבאר זה השרש בא' מטהור וב' ממטהור
ובא' ובג' מפסחים וראוי שתדע טהור אפ' אינו
מקבל טומאה עד שיזכר טהור אפ' יבא עליו
מיס כבר נתבאר זה בספרא ומוה המקום יתבאר
שמה שאין ראוי לאכילה לטום אדם אף על פי
שיזון או לאכלם בטל רצתו כגו' חרש' והזגים
שינסס ולאכלי ולזה אינו מטמא' טומא' אוכלי'
כבר נתבאר זה בג' מומספת נדקין

השרש

הל' הו' טהור לכלי חרש טהר'
בכל טהור לקבל טומאה ט' ו
וכל ורע אפי' טומא' או חרדל כבר נתבאר זה

התועלת
מה שלמי
שכחתי
לכל טהור
שימנה טהור מהל'
מה שלמי טהור
הל' טהור

הוא טהור טהרי טבר אותו והרי זה כלו אחר לא
שאם היה זה טמא טמאה חמורה כטמאת מדרס
או טהיה טמא מת הנה יהיה זה הכלי המתוקן
טמא מגב מדרס או מגב טמא יי כיון שנט
טמא כלי כפעם בפעם כבר נתבאר זה בית
מכלים ובטו מטבת

השרש

הכו הו טהכלי הטמא המתאחר
עם כלי אחר בתטימיט כמו
הכרע עם המטה והטן שרל מעדרר עם המערר ה
הנה בהתאחרותו עמו יטוב הכלי טמא בטמא
זה החלק לפי טאי אפטר בכלי האחר טיהיה
קצתו טמא טמאה וזה וקצתו טמאה חמורה
ואולם כטיפירט ממנו זה החלק הטמא יטוב הכ
טהתאחר בו טמא מגב הכלי מטיפר ממנו והסב
מיצר האחרות הכלי טכאטי נגעה טומאה
בחלק ממנו יטמא כלו כבר נתב זה בית מכלי

חשרש

הכו הוא טאיין כלי חרש מקב
טומאה מהטומאות אלא מ
מתוכו טט וכלי חרש אשר יפור מהן ל תוכו וגו'
ולפי טיתוכו כולל כל האויר אשר בבית קבור
למרטו טבאי זה חלק מהאויר ההוא מש היה בו
אב הטומא כמו השרץ והרומה לו הוא יטמא
הכלי ההוא טאי קורא בו אל תוכו מה טאיין כן
בטמא הכלים כי הם אינן מקבלין טומאה אס לא
נגעה בהם הטמאה ומאורו גכ מטמא אוכלים
הוא מטמא ואינו מטמא כלים אבל הוא מטמא
אוכלין ומטיקין אס נגעו בו מפירו

מאחריו או פיידי הידיים לכלי כמו העניין
בטמא הכלים כבר נתבאר זה בספר ובב מכלים
ומנה המקום יתבאר טמא היה תוך הכלי חרש כ
כלי אחר והיה הכלי ההוא בלתי מערב לאויר
הכלי החיטון טודפת על טיפתי הכלי הפטימי הנה
אס היתה הטומאה באויר הכלי הפטימי לא טמא
החייכו טאי אטי קורא בו אל תוכו והוא תוך תוכו
ולזה גם כן אס היה החייטון טמא והיו אוכלים
ומטיקין באויר הכלי הפטימי לא טמא

ואולם אס לא היה
הפטימי כלי כגון טטטבר או נקב באופן טרמי
יטמיט מטיין מלאכתו כיון טאינו כלי הנה לא
יכיל האוכלי והמטיקי טבתוכו ואס היתה הטומא
בתוכו טמא הכלי החייטון כבר נתבאר זה בא
מכלים ובספרא ומנה המקום יתבאר שאם היה

כלו טמא טמא חין
טפני טטי חין
גטפני טל

כלי חרש מוקף ימיר פתיל תוך הכלי חרש הט
הטמא אעפי טיפתי הכלי החייכו טודפיס על
טיפתיו היכיל על האוכלין ומטיקין טבתוכו ואס
היתה הטמאה בתוכו לא טמא החייטון טיהרי
אוירו נברל בכללו מאויר הכלי החייכו וזה יתב
מאהל המת טלא יקרא תוך האהל מה טיהיה תוך
הכלי חרש המוקף ימיר פתיל אשר בתוך האהל
ולזה היה הכלי ההוא מיכיל על מה טבתוכו מהת
מהטמא באהל המת וכטי טייכיל מטומאת טי
טרץ הקלה ואולם אס היה הכלי הפטימי נקוב
נקב ימנעו מלטימ מעין מלאכתו אעפי טמוקה
ימיר פתיל מינו מיכיל כבר נזכר זה בא מכלים
ומנה המקום יתבאר טיהרי טמאה בלונה
בו והיה באויר כלי חרש לא טמאהו טיהרי חין
זה תוכו לא תוך הגוף ההוא כי חין לו טימוטי טוד
בו וכן הענין אס נבעלה הטמא בטייט ובכויטא
בו ונפל טיי לאויר כלי חרש טמאהו טיהרי הווא
תוך הכלי ההו כי חין לטייט תוך בעיטמו יטימטי
בו והוא מבואר טיהרברים טבתוך פה הבח או
בתוך הקמטיים אינס כבלוטיס טלא נחטוב זה
תוך לבח ההוא וכן ספוג טבלע מטיקין טמאין
כגון דס טרה אעפי טיהוא נגוב מבחוץ אס נפל
לאויר כלי חרש טמאהו לפי טסוף המטיקי ליטא
והרי הוא כאלו יטמו והקטי על זה כבר נתבאר זה

בא ובט מכלים

השרש

הכו הוא טכלי חרש טחלקו
במחייכה עד טיפתי לא יהיה
לודין טיני כלי מחוברין זה לזה אבל אס טטימו
החלק האחד טטמא הטיני כי יטי לא דין כלי ית
כי חין דרך בטי אדס לחלוק כלי חרש וכן הענין
בתנור כי הוא מכלי חרש כבר נתבאר זה השרש

בא מכלים

השרש

הכו הוא טיהתנור הוא רומה
לכירי אפטיר בו הטלטול אף
תנור טיהיה אפטיר בו הטלטול ייטא הכבטון טי
טאינה אפטיר להטלטול וחין מטמתטין בו אלא
על גבי קרקע ויטמו יורות הערביי טאיין הטיית
יכול לשמור בפטי עיטמו כבר נתבאר זה השרש
בה ובא מכלין ומנה המקום יתבאר טאיין מתנאי
התנור המטמא טיהיה דבק לקרקע אבל יקבל
טומאה גכ אס היה מטלטל כבר נתבאר זה בה
מכלים

החלק שנטמ' יהיה הטני פולה עמו חס לאו הרי
הוא כאלו נפדד ממנו כבר נתבאר זה בטלטה
מטבו יוס ורמי טירע טיהאכל הפרוד חס
שטמו גוף מינו חברי מלא חס היה זה באחד
מהמטיקין המקבלין טומאה ולוה הוא טאס נגע
בו הטומאה במקום מה ממנו הנה יטמו החלק
ההוא לבר לא המחובר לו עי' הלכות ההוא כגון
דבלה ומה טירמה לה והנה ככרות הנוטיות וו
בוו לפי טולמ היה רעתו להטיס אותו האכל גוף
אחד כבר נתבאר זה הטרט בו מתוספות עוקסי
ובא מטהרות ומטבול יוס

השרש

המב הוא טיהאכל הטמו מינו
יוצא מירי טומאה עד טיעסל
מלאכול לכלב טיט מכל האוכל אשר יאכל יטמא
דל' כל זמן שהו' אכל וזה מינו אכל אפי' עי' הדחק
ובכלל הנה כמו טיהאכלי יטהר כטסר טס כלי
מעליו כנה יחוייב טיהיה באוכלין ובמטיקין כי
הס למטה מהכלים בטומאה כבר נתבאר זה בח'
מטהרו ומה המקום יתב' טאין לטמות מטיקין
טהרה בזה האופן כי המטיקה לא יהיה נפסל מל
מלטינות לכלב בטוס פנים והוא מבואר טאין
למכלין ומטיקין טהרה במי מקוה כי התורה
זכרה טבילה בארס וכלי ולא זכר אותה באוכלי'
ומטיקי' ואמנס יקרה טיהיה למיס טהרה במקוה
לא מיצר הטבילה אך מיצר התאחדותם עם המק
המקוה טיהס טיהודיס דל' טאס יטיקע הכלי טבו
המיס הטמאים במקוה באופן טיהיה נטיקה מ
ממי המקוה להס והנה התמר עד טולמ החמיץ
דינו כמיס לנה הענין כבר נתבאר זה בי' ממקומו
ובא מחולין

השרש

המג הוא טו' מטיקי' מכטיירין
האוכלין לטומאה כטינפלו ע
עליהס באופן טיתבאר כי כלס נקראי' מיס בזול'
טס לזוי והתורה לא דקדקה באלו המיס ביותר מ
מזה הטייעוד ולוה אמר אשר יבא עליו מיס וכי
יותן מיס בזולת הא' היריעה אך בטנין הטבילה
חמ' במי' יובא ורחץ את בטרו במי' והנה המי'
והטל והטמן והיין והחלב והדס והרבי טל ר'
דבורי' והס לברס מקבלי' טומאות מטיקי' כי ראוי
טייה המכטייר לחבל טומאה מהמטיקין מקבל
טומאה בעיניו וילי המטיקי' הס הטהוג' ולטנות'
לפי הטבע ולוה מן ע התור יקצתס כמו הדס כי

הוא נקרא מטיקה אשר יטנה ובכלל הנה הוא ה
המטיקה היחוד נאהב מיצר עימותו כי המון
לא יקחוד החברים אלא בומיט' היותורס כב'
נתבאר זה בו ממכטיירין והתבאר ג' מספרו וכמו
טולא יקבלו טומאה מלא חס היו תלוטיין טט' וכל
כלי לא מחוברין לקרקע טטאמר אך מעיין ובור
מקוה מיס יהיה טהור כן מיטן מכטיירין מלא חס
היו תלוטיין וזה מבואר בטפטו חייובועס מה
טיקדס כבר נתבאר זה בספרו ובראשו ממקומות

השרש

המר הוא טיהמיס התלוטיין
מיטן מכטיירין חס לא היו תל'
תלוטיין בריצין מו טיתחייב היותס תלוטי' בריצו'
כי לצי' הטהוג מי אפטר לטוחה לטיתותס מוולת
זה אכל המיס העולים בחוטמו ובראשו וזקנו מ
מיטס תלוטי' בריצון ולוה לא יהי מכטיירי' הסבה
בזה טיהרי אמר במטיקין המקבלין טומאה בכל
כלי ומדרך המיס אשר בכלי טיהיו נותניס טיס
בריצון טאין ראוי טיוכן מזה טולא יהיו מקבלי'
טמאה מו מכטיירין חס לא היו בכלי טיהרי ביאר
טולא הוצא מזה הכלל כי זה המיס המחברים
לקרקע טטאמר אך מעיין ובור מקוה מיס יהיה
טהור כבר נתבאר זה הטרט ברביעי' ממכטיירין

השרש

המה הוא טאין המי' התלוטי'
מכטיירין האוכלי' חס לא נפלו
עליהס בריצין הבעלים טטאמ' וכי יותן מיס על
זרע וזה אמנס יהי על ידי פעל מכונן ולוה ירדי'
טייהיה בריצונס בתחלה מו בסוף ומזה ג' יתבאר
טיצרי' טיהיו תלוטיין בריצון כי אמרנו יותן מיס
עס טיהוא מכונן אל הנטיטה הוא מכונן ג' אל
לידחת המי' אשר יותנו עליו ואינו מחוייב טיהי'
הנטיטה הוצת על ידי הבעלים כי לא אמרה התו'
כי יתן אבל אמרה וכי יותן וזה הריצון יצריך ט'
טייהיה בעיניס לא מפני האנס ומפני דבר טורה
טולא יהיה ריצונ לבסל פירותיו במיס כגין הט
הטומן פירותיו במיס מפני הלסטין והגטבין או
או הנותן פירותיו לטיבלת הטהר להביאס עמו
כבר נתבאר זה הטרט באחד ממכטיירין ומיטה
טיקדס יתבאר טהרס היצא בטעת הטיחויטה מ
מכטייר הנטיחש לחבל טומאה כבר נתבאר זה
בט' מחולין

השרש בספרות והנה אין האוכלין מן המשיחין
 מיטמואין וולתם למנות בהם טרילשיי ורביעי חס -
 לח מרברי סופרים ואעפ' שימיאנו שאמרה התו'
 בקרטיי והבטי אטרי יגע בכל שמוא לא יאכל באט
 יטרף הנה לא זכרה התורה שיהיה טמוא הבטרי
 ההוא הנקט באוכל טמוא אבל הוא פסול לאוכלו
 וכן מה שימיאנו בטבור יוס ומחוס כפורים טו'
 טמיטן טהורים לשניין הקרטיים לא יתבא ממנו
 טייטמואוס במגעם בהן אבל יפסלוס והיה זה כן
 כי מפטי טהיתה ההשרה בטמאה ובשנין הקרטיי
 אחת בשניה הנה ראוי שתרוחק בקרטיים תכלית
 ההרחקה כי בזולת זה לא יגיע התועלת המכוון
 בשנין הקרטיים וזה מבואר במעט שיון מרברינו
 בנתינתנו סבות אור הדברים

השרש

הלו' הוא טהמאכל טמינו מו'
 מודגל לאכלו במדינה ההיא
 לא יהיה ראוי לקבל טומאה אם לא חטב עליו ל'
 לאכלו וזו טעמיה בו מעטיה להכיני לאכילה וזו'
 המחטבה ראוי שתהיה מבין דעת לא מחורש טו'
 טיטה וקטין ואורס המעטיה יספיק אם טעמיה על
 ידיהן כי החרש טוטת וקטין יט להם מעטיה וזו'
 להם מחטבה אין יכריך טיוכטרי אחר המחטבה
 או המעטיה כי אין קרוי אוכל עד הנעת ההיא וה'
 והתורה הגבילה טיוכטרי אחר היותו אוכל רל'
 מכל האוכל אטרי יאכל כי מינו אטרי יבא עליו מים
 וזו' יכרי' טיהיה המחטב בו בתלו' לא במחובר
 טמיין אטי קראבו אטרי יאכל כי מינו אוכל עד טיי'
 טיתלט' כבר נתבאר זה בטימיני מטהדות ובטי'
 מחולין ובו מברה

השרש

הלח הוא טמיין קרוי אוכל לא
 טהמכוון בעצמותו טיאוכל
 לא מה טנתן באכל להטיב ריחו או טעמו או מ'
 מראהו כי מינו מכוון להיות אוכל מידר עצמותו
 כגון הקטיט והבטימים ומה טידמה להם ואורס
 מה טהוא אוכל בעצמו כגון התמרים והגדרו' וזו'
 וטבטן בקרדה לתת טעם לא לאכילה טדין לא יי'
 יפאו מתורת אוכל אם לא אחר טיפסלו מלאכול
 לארס כבר נתבאר זה בטלטיי

מעוקכי'

השרש

תלט' הוא טמיין בבח' בעורס
 חיים טמאה וולתי בארס אם
 לא זכרה התורה בהם טומאה ואעפ' טיהם מאכל

ארס אחר טימותו כי מינט קרואים אוכל בהיותם
 חיים וזה מבואר בטפטו וכן העניין ביצמחי' רל'
 טמיטן קרויים אוכל בעורס מחוברים לקרקע עד
 טיתלטו ולזה הוא מבואר טהבת' מינו מטמוא
 טמות אוכלין עד טימותו או יטחט מה טראוי
 לאכלו אחר הטחיטה ואז יקרא אוכל מעפ' טהוא
 מפרט כי הוא מותר לאכלו כמו טיתבאר בשנין
 הטחיטי' ואם היתה הבהמ' טרפה יטי ברבר ספק
 אם תקר' אוכל בעורה מפרכס' כיון טמינה ראוייה
 לאכילה לטרי' ולולתם לא תקר' אוכל על היותה
 מזה וזפי' אבר ובטרי המדורלרלין בבהמ' טמיני'
 יכולים לחיות הרי הם כאלו טתלטו ומקבלין טו'
 טומאה במקומם טהרי' הם אוכל מיט' עצמותם
 לא חלק מבח' וכן הפרי המחובר לאילן טמינו
 טוון מהאילן כאלו תאמר טנטלמה הויתו או טיי'
 טיבטי העטק טהוא גדל ממנו הרי הוא כתולט'
 ומקבל טומאה טהרי' מי קוראבו אטרי יורט
 כבר נתבאר זה כלו' בר' ובטי' מחולין והנה הפרי
 הנטוע בכלי' טמינו נקוב הרי הוא כתולט' כיון
 טהוא בכלי' הלא תראה טיהמי' אטרי בקרק' מיטן
 מקבלין טמאה כבר נתבאר זה בטטי מעוקכין

השרש

המ' הוא טירות האוכלין כגו'
 עוקכי' תאטיס ואגיו' וכיוצא
 בהם מהדברים טהאוכל יכריך מהם וכן טומרי'
 האכלים טהאוכל יכריך להם כגון קליפי פולין
 טמריין מיטמואין עמהן כל זמן טלא פוטו מיהן
 ובהכטרין יוכטרי האוכל ואין יד ליד ולא לטוטר
 טומד לזה העניין אוכל הטומד המחובר לאכל
 לברי' הוא נקרא טומד לזה העניין לא טימור
 לטמרי' ההוא טטמו' על כל זרע וזרע אטרי יורט
 ואם הנה דרך בני ארס לזרע זרע בקליפיה וכן
 השנין בידות האוכלין טהכל קרוי אוכל יחד וכן
 השנין בעצמות עם הבטרי טהרי' הם אם ירו' אם
 טומד כבר נתבאר זה בט' מחולין ובו ובב' מע'
 מעוקכין

השרש

המא' הו' טהאוכל הפרוד מינו
 חבור זה לזה להטמוא זה בט'
 בט' מות זה וזפי' אוכל טטרפס ומעורה במחכת
 ונטמוא קצתו באויר כלי' חרט או בט' הטמואות
 לא נטמוא החלק הטטי' אלא אם היה באופן
 כטיאחו' בזה

להטביל בו כגון גומות הסמוכות לפי שהמקוה
ומקוה רגלי הבהמה שיהיה בהן מים והן מעוררי
עם המקוה כשפופרת הנוד שיהא כרחב שתי א
הארכבוטות הרחשונות שבפס היד והם נקראים א
ארכבוטות הרי הם כמקוה והטובל בהם עלתה
בו טבילה כבר נתבאר זה בחמישי ובו ממקוואות

השרש החמישי וארכבוטות הוא שמי הבח' שתחלת הויתן מן המי

כגון יבחושיין ארומים שנתמססו והיו למים
מטבילין בהם אם היו בקרקע כי ממים היו למי
טבו כבר נתבאר זה הסדר בבי' מובחים וכן
טיי רך שיהפדה שוחה ושוחה ממנו הרי הוא
נקרא מים ומטבילין בו כבר נתבאר זה בטיי
ממקוואות

השרש החמישי וחמשה הוא כי מפני

טב' במים יובא למרנו טיחין
כל מים במימי' ולזה לא יכטר המקוה הנעשה
מיין וטימן וחלב ושאר מי פרו' ואם נתערב במי'
מאור' פכלו המקוה אם טנו מראהו כי זה יסור מ
מכליו טב' המים ולא יקרא מים לפי הנהוג אבל
יקרא בטב' בכל המראה ההו' דל' טאם היה מראהו
מדמה יין הנה יקרא יין מווג' אבל אם היה טב'
בעל המראה ההוא מים כמו מי היכבש ואולם אם
טנו מי המקוה בטעם או ריח לא פסולה שיהי
עריין הם נקראים מים לפי הנהוג וכבר ימיאור
מהמימות מוטעמים רבים ומריחות רבים וזה מ
מבואר מן החוש' כבר נתבאר זה הסדר בחמישי

ממקוואות

פרשת תזריע אשה בי תזריע

דבר אל בני ישראל למדנו מזה שזה הדין אינו
טוהג' אלא באנטי התורה לח' הגויים וכן הענין
בבאר הטמאות הנמשכות לה כמו ירעת וזב
וזבה ונדה אטיה כי תזריע וילדה זכ' הנה הקרי'
התורה להזכיר היולדת זכר כי הוא היותר נכבד
וכבר התב' בספר בח' טכאטר היה חומר הנקבה
מוכן לקבל ורש' הזכר יהיה הנולד זכר וכאטר
היה הפכי לו הנה יתפטר ממנו ורש' הזכר במופן
טיחולט' חומר

טב' בו ורחץ בשרו במים כמו טנו' בנה המקוס
במים יובא והנה המים שיהיה כל בטר הארס
עולה בהם הנה הוא אמה על אמה ברוס' טולט'
אמות וזה הטעור הוא מכיל מ' סאה כבר
נתבאר זה בה' משפטים ובא' מחג' יגה וזה אמנס
יהיה במקוה אמנס מעין מטהר בכל שהוא כיון
טבא' בו המטהר בכללותו כבר נתבאר זה בא'
ממקוואות ומוה הטרט' טיחין ראוי שיהיה דבר
חורץ בין המטהר ובין המים טנו' במים יובא
וזה לא בא במים בכללותו לפיכך אם היה טלה
הכלי ופת או טייט או מה שירמה להן ממה טולט'
ימנע בו הכלי מלטימט' מעין מולאכתו וזיך הב
הבעלים מקפידין עליו להסירו מים אינו חורץ
טיהרי הכל הוא כלי וכן הענין בטבילת הארס ט
טיהרי הוא בשרו ואם היה מקפיד עליו ואינו על
דבר אינו חורץ טיחין טיחין מונע ממנו טמוסד
ובא' כלו במים הרי הוא קורא בו במי' יובא ואולם
אם היה על רובו ומקפיד עליו הרי הוא חורץ ט
טיהרי סר תורת כלי מרובו לפי מחטיבת הבעלי'
ורובו הוא ככלו כמו שהתבאר בסדרטי' הכוללים
כבר נתבאר זה בא' מערובין וראוי שיתדע טיחין
יכריך טיבא' המים בבית הסתרים כאלו תאמ' זה
טיהיה דרכו בכלי שיהיה סתום ולא יטתמט' בו
להכניס ולהוציא או בארס מה טיהו' בין הקמטי'
ותוך הפה ומה שירמה להם טיהרי טאמר בזב

וידין לא טיטה' במים ולמדנו מים כמו טייתבא'
טחין חיוב הטבילה לא בטגלה מטטח ידין כמו
ידין עם טיהנהג' מהרתיטה במי' הוא על האופן
דל' טלא ידקדקו להכניס המים בין הקמטיים ומה
טיירמה להם

השרש החמישי וטינס הוא שהמקוה

יכריך שיהיו מימיו נקוין טט'
מקוה ובזה הוא הוה מטהר אבל המעיין מטהר
בווחלין הנמטיכין מונט' כי לא טאמר בו מקוה ו
והנה מי המעיין הם בכח בטיעור ראוי להטביל
בהם הארס כי מימיו הם נוחלי' תטיד' ואולם אם
היו נוחלים על גבי הכלים זיך מקבילין טומאה
אם היו מימיו נוטפין הנה כבר נבדלו מהמעין
ולזה יהיה דינס דין המקוה לא דין המעיין כבר
נתבאר זה הטרט' בה' ממקוואות

השרש החמישי וטולט' הוא טימעורב למקוה הרי הוא כמקוה להט

השרש

המו הוא שולח נקרא המים ה
המחובדין לקרקע ולא הם כן

היו בקרקע עולם לא בכותל כנוי שיהיו אין רדך
המים להיות טים ואולם כותל מערה הוא קרקע
עולם כבר נתבאר זה בא מחולין

השרש

האדבני וטבעה הוא שתולרו
המים מטמאי ומכטיירי המי

והנה תולרו המים הן כמו מה שייכא מהמטיקין
מהאדם מהמקומו טיהכין להן הטבע מקו ייכאו
מומנו כמו העני במה שייכא מהעץ והאון והחט
והפה ומי רגלי האדם טיהרי הם כלם יאותו ממ
ממותרי האדם לא פרות אמנם הניעה ולחת המ
המוגלה והראי אינם מועלרות המים כי הראי
הו מהמות היבט ועפ טנתך וכן תמיצית הבטיר
מזי זה בא טיהיה הוא מי פרות וזה מבואר מאר
וכן מי רגלי הבהמ דינך כדון מי פרו למאוסותם
כבר נתבאר זה השרש בו ממכטיירי ובג מתוספו
מכטיירין ותולרות הדם הוא דם הקזה של אדם ש
טיהויכאו לטתיה לא אס הויכאו לרפוחה ומוה
יתבאר טיהדס המני מהמטיקין הוא דם טיהנפט
יוצאה בו והוא דם הטותת בטינת טחיטה לא
דם הקלוח טיעדיין חי הוא ודומה לדם מכה או ל
לדם הקזה לפיכך הטוחט ונתן דם של האוכלין
ונתקנת הדם בין סימן לסימן הרי זה ספק אם ה
הוא מכטייר והנה דם טחיטה בבהמה וחיה ועו
הטמאין לא מטמאו ולא מכטייר כי מפני שולחו

סודר בהם טיהיו נטחטיים הנה יהיה דם ההוא
כדם מכה טיהוא מי פרות והדם היוכא עם הלחה
והראי והיוכא בהם לא מטמאו ולא מכטייר ואולם
דם הטיקין אינו מכטייר אבל הוא מטמו כמו העטין
בבטירו כמו טוכרנו במה טיקדס ולו הוא מבואר
טאינו מכטייר כבר נתבאר זה בו ממכטיירין
ובג מחולין וכן מי החלב הדי הם כחלב ואולם
חלב הזכר אינו מטקה טיהרי אינו ירדך לו והט
בין טאינו ירדך לו הדי הוא ראוי לתנוק אבל
חלב בהמה טייכא שולח לריכון אינו מטקה כבר
נתבאר זה בו ממכטיירין וממה טטוכר בזה
הטירט יתבאר טיהנפח בכרטיים לברדן אם הם
יפות הוכטירו בהבל פיו וכן זינת המרחץ
הדי הוא מטקה כי מן המים נטהותה ואול זינת
בתים טייחין ומערות אינה כן כבר נתב זה בג

ממכטיירין

השרש

המח הוא טיהמטיקין הטמאי

בעצמן כגון ווב הזב וובף
ורחוק ומה טידמה להם מטמאין האוכלין בלח
הכטיר טיהרי הטמאה וההכטיר באין כאחר כבר
נתבאר זה בו ממכטיירין וכן האוכלים הטמאים
בעצמם אין ירדיכין הכטיר כגון טבלת בהמה וט
וטבלת העוף טיהור וזה מבואר בעצמו לפיכך אם
טתיחד עם אוכלין טיהוריס באופן טטעטיה הכל
גוף אחר אין המעורב ירדך הכטיר לפי טיחין
ירדך טייבא המטיקה המכטייר בכל חלקי האכל
המוכטיר והרי קצת זה האכל מוכטיר כבר נתבא
זה בט מחולין

השרש

המט הוא טיהנכוח חבור במ

במטיקי הדבקי הנמטיכי כמו
רייר בק כמו הרבטי ומה טידמ לו לח במה טח
לו ריר כגון תבטייל הגריסין והחלב הנתך כבר
נתבאר זה השרש בחמטיי ממכטיירי ובטביעי
מני

השרש

החמטיי הוא טמטיקה בית

המטפחיי טבעורת המקדש
כגון דמי הזבחים והמים טימכותמטיין בהם טים
טיהורין לא מתטמאין ולא מכטיירין כבר נתבא
זה השרש בטו מכלים והיה זה כן לפי טאחטוב
לפי טיחין נכנסים תחת כולל מטקה אשר יטתה
כי הדמי הוגבלו לתתם על המזבח והמים ההם
הוגבלו להריח בטיר הקדשים והכהנים וריזין ב
במיכות הית ולזה לא יתכן טיהיה אפסרו בנה
המטיקה טייטתה

השרש

הנא הו טכלי טיטן וכל הכלי

זולת כלי חרטי יש להן טיהרה
כטבאו בכללותם במים טט במים יובא כולל לא
קצתו כבר נתבאר זה בספרת והיה זה כן כי כמו
טיהכלי נטמו בכללו מחוייב טיהיו המי טיוב
בהם בכללו לטהרו ויהיו בלתי מקבלין טומא
והן מעיין וברד מקנה מים טיחם היו מקבלי היה
הכלי מטמאין בבואו בהם ולזה לא יתכן טיהיו
המים ההם טבה לטהרם והנה נלמד מיכר הודא
הגדר כי מקנה המים אינו מטהר את הכלים אם
לא היו מ סאה או יותר כי לא יפול טים מקנה מים
בפחות מזה הטיעור עם טיכבר נלמד זה הטיעור
מטב לרת אדם

כי טהרתה תלויה בכפרתה לאחרי מלאות ימי
 טהרה שטא וכפר עליה הכהן וטהרה ממקור ד
 דמיה מכלל טהרה ממקור דמיה עד טהביאה
 כפרתה והקריבו לפני ה' וכפר עליה וטהרה
 ממקור דמיה למדנו מזה טהרתה תלויה
 באחרי מזור הקרבנות והוא החטאת כי הוא
 הקרב ראשון והוא גב המורה על החמר אשר
 בעבורו היתה זאת הטמאה ובכלל הנה מיאנו
 בכל מקום טהרה טהרתה טהרתה תלויה
 בחטאת וכבר התבאר סבת זה מדברנו בענין
 הקרבנות וזמננו תהא העולה אחר זה להטילים
 הדמיון בין המטהר מלו הדברים החמריי ובין
 הטייתו כי היא מורה על היכורה וטהרה ממקור
 דמיה קרא מקור מקום שייכחו מטעם בטבע אלו
 הדמים כי הוא מקורם ומטעם טובעים ומפני
 היותם טובעים מהם בזה האופן היתה הטומאה
 כמו טהרה וזה לא יטמו דם מכתה ודם הבו
 מיכרדי הרחם טהרה מן המקור ודמיון טהרה
 כי אלו הקרבנות טהרה באים על חטא
 לא יכפרו בהכפר ענינו כמו העניין בקרבנות
 הבאים על חטא
 אמר וטהרה ממקור דמיה טהרה טהרה טהרה
 לירות מדובר כיון טהביאה חטאתה טהרה מכל
 אלו הטמאות ולזה אלו ילדה תאומים או ילדה
 ולרות הרבה זה אחר זה קודם הבאת קרבנותיה
 הנה תביא קרבן אחר ובר טהרה לכל אלו
 הלידות מיכר ההערה אשר לקרבן להתרחק
 מענייני החמר אם לא מן היצר שייכר בו היכור
 וזמננו בקרבנות הבאים על חטא ימיא הענין
 בהפך טהרה על חטאתו כמו שבארנו במה שקדם
 ודמיון היה להיות כן כי כמו טהביאה לא תכפר
 בהכפר השומאות כן דמיון טהרה ענין הקרבנות
 הבאים להטילים טהרת הטבילה ולא טהלידות
 טהרה לה אחר התחייבה בקרבן והם אחר ימי
 מלא ימי טהרה הלידה הראשונה תתחיי עליהם
 קרבן טהרה וכן בזה האופן אבל כל פני היא
 טהרה בחטאת אחר כמו שבארנו והטמא מ
 מהקבנות חובה עליה להקריבם אבל מינס מ
 מעבבים טהרתה וכפרתה וזאת תורת היולדת
 לזכר או לנקבה רל עניין טומאת הלידה וימי
 טהרתה וקרבנותיה חס לא תמיא ידה די טה
 רל טהרתה עניינה ולקחה טהרת תוריים או טהי בני

יונה אחר לטוילה ואחר לחטאת תור לטוילה ובן
 יונה לחטא ואי הפך והיה זה כן כי מפני חסרו
 חטא העוף לא נטלמה בו הערת חטא בטרמות
 ולזה יטלים ההערה העולה הבאה עמו כמו
 שבארנו בסוף פרשת יצו ולזאת הסבה חויב
 טהרה החטאת ממין העולה כטויהו טהרה מ
 מסוף העוף לא טהר כל פנים כבר נטלמה זאת
 הכפרה בחטאת כמו שבאר למעלה וכפר עליה
 הכהן וטהרה רל טכבר תטלם טהרתה לאכירת
 קרטיים ולהכנס למקדש במה שייכפר בו עליה
 הכהן והיא החטאת כמו שבארנו וזאת מה
 הסבה אשר בעבורה היתה טומאת לידת נקבה
 יותר חזקה מטהרה לידת זכר עד טימי טמאתה
 הם כפר ימי טומאת הזכר הנה הסבה בזה לפי
 דעתו מבואר וזה טהחמר טהרתה ממנו הזכר
 הוא יותר דק מהחמר טהרתה ממנו הנקבה
 וזה מבואר למי טענין בחכמה הטבעית ולפי
 טהמות מתיחס לבעלי המותר הנה יהי בהכר
 זה המותר אשר בלידת הנקבה יותר עב ויותר
 נפסד וגב הנה לחזק החו היסודי בזכר ימטור
 על הדם להפכו לטבטו יותר ממה טימטור על
 הנקבה ולזה יהיה המותר יותר רב בלידת הנקב
 ממה טימיא ממנו בלידת הזכר וזמננו כבת
 דמי הטויה והיותם בנקבה כפר מה טהרה בזכר
 רל טימי טויה הם בנקבה טו ימים ובזכר מינס
 כי אם חזי זה המספר הנה הסב בזה גב מינס
 לפי דעתו ממה טיקטה וזה כי דם היולדת נטמו
 מפני היותו בלתי טהרה להולדה כמו טוכרנו
 בעניין הטמאות וטהרה וכן השנין ברם הובה
 והנה כמו טימיאנו וזאת מה ימיא בזה
 דם ימיא ממקורה טהרה להולדה הנה מינס דמיו
 טימיא מזה היצר ואולם טכבר ימיא ממקור
 האשה כמו זה הדם אחר הלידה הנה זה מבואר
 ממה טויה וזה טהוא מבואר טכאטר הטבט
 התחיל למטורך דבר מה ליכר מה והמטיך זה
 הפועל זמן ארוך הנה לא יתחזק הטבט למטורך
 הרבר ההוא להפך היצר ההוא תכף אבל יהיה זה
 בהכרח בלתי טהרה לו כי אם לאחר זמן ארוך
 ולזה הנה כאטר מטך הטבט זה הדם הנאות
 להולדה אל מקור האשה להזון ממנו הולד
 והתמיד זה זמן ארוך הנה מן הטיקר טימיא
 תכף זה המותר אל היצר להתחזק ממנו החלב

וזהו שכתבנו
 וזהו שכתבנו

אבל יטלס זה בזמן ארוך ולזה הית חלב היוולדת
בנת הסמוך ללידה בלתי נאות לפי מה שהגידו
הדופאים כי הוא יותר עב מן הראוי לפי שילח
ימטך אולי עדיין הדם הנקי אשר היה עמך על
הולד ברחם ולזה יסור נביעת זה הדם הנאות
להולדה מהמקור זמן ארוך אחר הלידה ואולי
טיצרה החכמה הלהי טיזה יטלס לפי הנהו בזה
הזמן אשר הגמילה התורה בזכר ונקבה ואמנם
היה זה הזמן בנקבה יותר ארוך ממה שהיה
בזכר לפי שהדם שיתון ממנו הנקבה יותר עב
מהדם שיתון ממנו הזכר וכך הענין בחלב היוולדת
נקבה עס חלב היוולדת זכר כי המון מתיחס
ורומה לטון ולזה הנה יקרה לעבר לרחות מזונו
שיתחוק הטבע על משיפ הדם הנקי אל השרים
באופן שלא יהיה טובע ממנו דבר ברחם בזמן
יותר קצר מהזמן שיתחוק על משיכתו בנקבה
כי יספיק למזונה דם יותר עב מהדם שייצטרך
להיות ממנו חלב הזכר והנה אחת טוב שרמי
טוהר היו נטילמים בארבעים יום לזכר לפי שער
מי יום לא נטילמה יכירת הולד ברחם לפי מה
שהצטג בחוט ואחר זה יהיה טון ברם הנקי
הטוב לו מהמקור אך קודם זה איננו נמטך לו
סם כי איננו טון אז וזה מבואר למי שיעין
בטיבעיות וזמן היוולדות לפי שיימטך
הטבע זה הדם הנקי ברחם הוא ארבעים יום כך
יהיה הענין בזמן משיכתו אותו אל השרי וחולס
היה הזמן יותר ארוך בזה בנקבה לסבה שזכרנו
הנה זהו מה שטמאה לנו שפכות מית טפן בכאן
בטומאת היוולדת וטהרתה והוא נפלא מאד כמו
שיתראה והנה היה סדר הטמאות נותן לפי מה
שיבאדנו שיוכיר תחלה תורת המיכרע ואחר
כך תור' הוב והנבה והטרה והיוולדת אבל הקרים
לזכר עטין טמאת היוולדת קדם הזכיר עטין
הישרעת להעיד אותנו כי הישרעת בא בסבת הדם
הבלתי נאות להולדה כי כטינתעברה האשה
והיה העובר מיה הנה מכמו זה הדם הבלתי נאות
להולדה יקרה לפולד מההפסד שיהי מיכרע או
מה שידמה לזה מהעפויים הנפלאים וראוי
שיתבאר ממנו ממה שזכרנו שלא יהיה ליוולדת
ימי טוהר ולא ימי טומאת לידה וס הפילה תוך
ארבעים יום מעת הריונה כי אין טים עדין מחזר
דם בלתי נאות להולדה כי אין העובר טון עדי

ואין טים ג' עדין משיטה לרם הנאות להולדה
אל המקור וחולס אחר ארבעים יום תטמא לידה
לזכר וימים ולנקבה שיבועים ואם היה ספק
הולכין בזה להחמיר כמו העטין במפרות שפיח
מדוקס לפי שיש טים מותר בלתי נאות להולדה
אשר הוא טבת טמאת לידה אך לא יתכן שיהיו
לה ימי טוהר על האופן הנזכר מה שלא נטילמ'
בריות העובר באופן שיתחזר על משיכת הדם
הנקי כמו שהתבאר מהסבה שטינתנו בזה וזה
יראה שלא ינה דין ימי טוהר לא מעת שייטטר
הולד כי אז נטילמה בריתו באופן שיתחזק על
ומת המשיכה כי כבר יתירו אז בגופו מחוץ
עכורו וידיים עכטים יתחו ממנו הטיערות ועל
זה יהיה מזונו אז בטלס שבפטים וירבר יה על
מטה ואל אהרן זכר בכאן אהרן לפי שאלי
אז לבני יצטרכו בעטין הנגשי לטמא ולטהר
להסגיר או להחליט כמו שיתב' ארס כי יהיה
בפור בטח טמאת או ספחת או בהרת וגו' קח
טמאת הנגש טמאנו בתכלי הלובן כלובן הבהרת
שהוא בתכלית ונקראת טמאת לפי שאין מדמיו
עמית מן העור אבל טמאת יותר גבוה ולזה
נקראת טמאת והנה יקרא בהרת לפי מה שיונה
עליו הגדר הנגש שהיו לבן כלובן הטלג ויקרא
טמאת מה שהוא לבן במדרגת ימדי נקי טל כבש
בן יומן וספחת הטמאת אשר רמז אליה בזה
השמוק הוא הנגש שהוא למטה כלובן מהטמאת
והוא טפלה לטמאת בשטין ספחטי נא אל אחת
הכהונות והוא במדרגה לובן קרוס בינה וכן
תמצא לבהרת ספחת אבל היו יותר ראוייה בזה
מהטמאת וראוי שיהיה יחס ספחת הבהרת אל
ספחת הטמאת יחס הבהרת אל טמאת והנה
ספחת הבהרת לפי מה שיונה עליו הגדר לבינה
בסיד ההיכל והנה סדור ילו המדמים היומני לבן
הוא הבהרת ואחריו הטמאת ואחריו ספחת הבהרת
ואחריו ספחת הטמאת והנה מה שהוא כלובן
למט' מלובן ספחת הטמאת איננו נגש יכרע וכן
הטיעור הקטן שיפול בו טים הטמאת ומה הבהרת
וספחת לפי מה שיונה עליו הגדר הוא כגריס
הקלקי שהוא מדובע ושיעורו באורך וברוחב
כדי יכמיחת טיש טעמות טיהס לו טערות בכלל
הנגש והנבות אל אהרן הכהן או אל אחד
מבני הכהנים כי המטיפט בזה הוא לכהן גדול

בשמה וזו שיהיה מן האנשים שיבחר ענינה
 וביום הראות בו בטר חי יטמוז הטעם
 בזה התבאר במה שאמרנו במחיה וזה כי הנגע
 הוא בהרת או שאת ובו מחית בטר חי שיהיה
 טמאה לפי מה שיקר' וגם הנה מפני שלא ימשול
 הטבע לרחות זה העפוש מכל היסודין הנה
 יראה שיעדין העפוש בפנימי הגוף ולזה אם
 ישוב אחר כך זה הבשר החי להפך ללבן הנה
 הוא טהור

ובשר

כי יהיה בו בעורו שיחין וטרפא
 הנה שיחין יורה לפי הוראת
 הגרר על מה שיפסד בו העור בסבת חוס טמינו
 חוס אש וכשהיה זה בסבת חוס אשר יקרא מכות
 אש וזה החוס בכלל איך שיהיה הוא חוס נכרי
 ולזה אפשר שיתחדש מימנו העפוש במקומו
 ויתחדש שם ירענת לא שזה לא יהיה בעת שהוא
 מוגלח במקום השיחין והמכונה אבל יהיה אחר
 שיהתחיל לעשות כור חלוט ולזה אמר ירבת
 השיחין היא כמו שיתבאר ולזה אמר וטרפא
 רל' שיהיה נרפא באופן שיהיה שם במקומו מה
 שידמה לעור וזו יוכל להתחדש בו שאת או
 בהרת ולזה לא ירצה באמרנו וטרפא שיהיה
 נרפא בשלמות והיה במקום השיחין שאת
 לבנה או בהרת לבנה ארמדמת רל' שיהיה
 יבשה מעורב מלבן ואדום בצד שיהיה הלובן
 המושג ההוא נרטה לאדום נטייה מה

ראוי שפרע שיהיה המעורב מלבן ואדום
 ינהג גם בשאת אמ' אכ' והנה שאת הנגע לבנה
 אדום ומנה נטיפט שיהענין כן בספחת הבהרת
 והשאת ויתבאר שנה ימראה המעורב עם אדום
 ינהג גם כן ביצרת טור בטר שיטאמר והנה
 שאת הנגע לבנה אדום ארמדמת בקדחתו או בגבחתו
 כמראה היצרת טור בטר ובפרל הנה מראות
 נגשי יצרת ראוי שיהיו בלתי מתחלפים באי זה
 מקום שיהיה מגוף האדם וזה מבואר עם מטט
 עיון וכבר ביארנו דול' איך נטיפוט באלו
 המדמין המתמוגין עם אדם לפי מה שקבלו בזה
 מפי מטה איש מפי איש והוא שיכבר נקח כוס
 מלא חלב ונטילין לתוכו טני טפס דס או יהיה
 מראהו כמראה בהרת לבנה ארמדמת ואם
 הטלכנו לתוכה מדבבה טפס דס יהיה מראהו
 כמראה השאת ארמדמת ואם הטלכנו לתוכו

אז הנגע אלהים כרי' שלא יבואו אז בעלי הריב
 אלהים אבל יבואו להם המורים באלו ההוראות
 ובהיות השטן כן הנה מה שיוחר להם מהנפשי
 הוא שיהיה המטיפט על פיהם לא הראייה וראוי
 היה להיות כן כי הראייה תלויה בבחינת אלו
 המראות ויריעת מטיפט' וזה אפשר שישלם באי
 זה שיהיה ממי שראוי לסמוך עליו ואמנם
 המאמר לטהר או לטמוז או להסגיר ראוי שיהיה
 על פי הכהנים למשלחם וזה מה שידקדקה התור'
 באלו הדברים שיהיו על יד כהן וראה הכהן
 והנה כסטה היצרת את כל בשרו וטהר את
 הנגע כלו הפך לבן טהור הוא הנה ומחשוב
 שהסבה בזה כי כטראה הכהן שיהתחיל לרחות
 זה העפוש לחייכו הגוף ואחר כך יראה
 התפשטותו בכלל הגוף הנה יורה זה על ממשל'
 החו' הסודי על זה העפוש ורחתו מפני זה מכל
 הימ' לחייכו הגו' וירחה שם פמו שירחה החו'
 הנכרי בקדחות בימי הגבול לחייכו הגוף
 מכל המקומות ויתך בזיעה ואז יהיה הבריאות
 ולזה לא יטמוז זה שפרחה היצרת בכלו אעפי'
 שיהפך כל שעריו ללבן כי זה מדרך העפוש
 הנראה שם ולזה אמר אחר זה וביום הראות
 בו בטר חי יטמוז למדנו שבמחיה היתה ולא
 בשער לבן וכבר העירנו התורה כי מאמ'
 הכהן באלו הענינים לא יחריב שיהיה כן אלא
 נטייה מסכים לשאת ולזה אמר וטהר את

את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא ויתבאר
 מזה טמוז טהר מי טמינו טהר' לא תיעיל טהרה
 שלו וזה תמיכא כפול בזה השטן אמר נגע
 ירענת הוא וראהו הכהן וטמוז אחרו וטהרו
 הכהן מספחת היא וטמוז הכהן ירענת היא
 וטמוז הכהן לא יסגירו כי טמוז הוא וטמוז
 הבשר החי טמוז הוא ירענת היא
 וטהר הכהן את הנגע טהור הוא והנה תמיכא
 נפול כל זה בכל זה הענין ומזה גם יתבאר
 שהחיייה ובחינת המטיפט בנגפים אפשר
 שתהיה בנולת כהן וזה שיכבר אמ' וטהרו הכהן
 מספחת היא רל' שיכבר אפשר שיבחר בנולתו ש'
 טמוז מספחת היא וכשיתבאר טהור מספחת באי זה
 צד שיהיה הנה יטהרנו הכהן וכך מה שאמ'
 וטמוז הכהן ירענת היא כי מינה ירענת מיכר
 בחינת הכהן ענינה אבל היא ירענת מיכר ענינה

הנגב הנה הוא טהור כיון שאין שם ההפך שער
לבן ולא פסיון וזה כי הכתנות מדמהו יורה
באמת טיטס עפוש מה בבשר לא שאין כל נגע
מתחרט מפושט כבשר ירעב ואשפ שימראהו
כמדמות הנגבים הנזכרים ולפי שאמר לא פטה
הנגב בעור למרנ טיטס פטה אחר ההכנה הטיט
הוא טמא וטהרו הכהן מספחת היא אמרו
טיהא חזוית לבנה ואינה ממין ירעב אף על פי
שיתמיא כלובן הבהרת ולזה לא נראה בה סמני
הירעב רל טלא הפכה טיטר לבנה ולא פטה
הנגב וכבס בגדיו וטהר למרנ טיהמוסגר
מיטמא בגדים ואם פטה תפטה המוספת בעו
אחרי הרותו אל הכהן לטהרתו ונראה טיט ל
הכהן רל אל הכהן טראה וותו קדם זה והכב
בזה כי הוא יכיר אם פטה אם לא ודמה הכהן
והנה פטתה המספחת בעור וטמא הכהן ירעב
היו למרנ מזה טיט פטה אחר הטהר טיהוא
טמא נגע ירעב כי תהיה בארס והבוא אל
הכהן רל לרמות עטיטו אם הוא ירעב אם לא
ורמה הכהן והנה טמות לבנה בעור והיא הפכה
טיטר לבן ומחית בשר חי בטמת רל או מחית
בשר חי בטמת וזה כי כבר ירענו ממה טיקדם
טיהטיטר הלכן הוא סמן טמאה רל יכטרך
שיתחבר עמו סמן המחיה והנה יהיה זה הזמן
תמורתו או המחלק כוונתו אביו ואמו קלל ולפי
ססמן עטיין המחיה ולהפכת שער לבן למרנ
טהמחיה יחריב טתהיה טטיטר יהיה אפטר בה
טיימחון בה ב טעדות באי יר טיהיה מדחקה
רל באורך וברחב כי הנטו רמוי הוא טיהיה
אחר בטיט לו הסמנין המתחלפים הנפולים בו
והנה יהיה מחית הבשר החי אשר בתוך הנגע
סימן טמאה כי זה יורה על טזה העפוש בארזה
המקא מהבשר והשור מחוץ מהם ולזה תגיט ל
מקיף המקום ההוא קדם טיגיט אל מרכזו ולזה
יורה טזה העפוש הגיט סם ממה טטרחה ארין
מהעפוש מפטימי הגוף וזה טאם היתה התחלת
הוית זה הנגע בבשר טהוא פן היה מן רמוי ט
טיהי התחלתו במרכזו ואחר יתפשט לחרך וזה
מבוא מור ולפי טהנטאר מהטמת סביב המחיה
רמוי טיהיה בו אפטרן טיימחון בו טתי טערות
באי זה טיהיה מדחקו הנה רמוי טיהיה עביו
מקום ימחית טתי טערות ולזה יהיה ארך זה

הנגב ורחבו באופן שיתכן טיימחון בו טיט
טיטר ולפי טכל נגע רמוי טיהיה באופן טיהיה
רמוי למחית ולהפכת שער לבן הנה יהיה בזה
ראיה טטיטר הנגע לא יהיה פחות מהטיט
טיזכרנו במה טיקדם רל שיתכן טיימחון בו רל
טיטר טי בארך וטיט ברחב ירעב טטיט
הוא בעור בטירו רל כטיהיתה מחית בשר חי
בטימות והנה להיו זה העפוש נוסך בתוך הגוף
ילמה הטבע לרחותו לחייכוטי הגוף כי אם בזה
האופן החלוטי וטימחו הכהן לא יסגירו טי
טימא הוא למרנ מזה טאין מכגירין את הטמא
והסבה מבוארת במה טיקדם כי לחוץ טמאות
רמוי טיימא מחוץ למחנה והנה למדה וותמ
התור זה הדי בטמת וממנו נלמד כי הבהרת
יות רמוי בזה הדי להיות יות מור על חוץ ירעב
יחם פרוח תפחת הירעב בעור וכסטה הירעב
את כל העור הנגע מדאטו ועד רגליו לכל
מדמה עיני הכהן רל טתכסה הירעב וות כל
עור בעל הנגע מדאטו ועד רגליו לכל מה ט
טיטלוט בו רמות עיני הכהן פרט לבית הסמני
טייטו מעכב טאין הרמות טולט בו טטימחון
המיטרע כמטפט עמידת הארס ומנהגו ולזה
לא ישכב העור בתוך הקמטיין כי אינו נראה
ורמוי טיהיה כל הפורח בגופו כמדמה הירעב
וכסטה הירעב את כל שור הנגע ואולם אם היה
טיס חלק לבן טיהיה לבנ למטה מלבן הירעב
רל ינהג בו זה הדין ולמד מזה טהרומה הנגיטי
ייטרך טיהיה רל טתי עיני כי בזה יהיה רמותו
יותר טלס טטי עיני הכהן ולזה יתבאר גכ טאין
רמוי הנגבים אלא בעת טיהיה חזר היזס טל
טלמותו לא בבקר ובערב כי או רל תהי רמוי
טלמה להבריל מדמות הנגבים
ולזה לא תהיה רמוי בתוך הבית ולא ביזס
המשונן רמוי טירפ כי רמית הנגבים אפטר
טלא בכהן אכל המשפט אשר בהם לטמא או
לטהר או להסגיר לא יהיה אלא בכהן כי כבר
דקדקה התורה טיהיו אלו העטיטי טטיס טליד
כהן ווס אמר וומר הנה כבר מימנו גכ טכבר
דקדקה התורה טתהיה רמית הנגבי בכהן אמ
לו טכב מימנו מה טיירה טיהרמיה אפטר
בזולתו אמר בפרטות כי יפלא בעטיין הפהטי טל
פיהם יהיה כל ריב וכל נגע והנה רל יבואו

מטעם כי זה עס זה ואינס ערטיס זה לתוך זה כי
 המור חלקה ומתס פס היות ריניהס שזיס להודו
 טנגשיהס חלוקיס זה מזה ומין בהס הסגד
 כי אס טבובתחר ומין מחיתבטיר חי בהס סמן
 טמזה

ואיש אז אשה כי יהיה בו גבע

בדמש ומ בוקן רל במקום ימיוח' השערן וינהג
 באשה נגע הצוקן מס היה לה וקן ולא ינהג
 באיש אס לא היה לו וקן והנה זה הנגע נקרא
 טת וטננו טנתקן מיס השערות בסבת איוו
 לוחה טירכה טיקרה מונה זה וראה הכהן
 את הנגע והנה מראהו עמוק מן העור רל טיהח
 במדרגת לובן הבהרות ובו טער יכהוב דק
 יקרא יכהוב הטיער טיכבעו כיכבע הנהב ויקרא
 דק בנה המקום כטיהיה קטר ולקאי לא כטיהיה
 ארוך ודק והיה זה כן כי זה הטיער הוא רוח
 על עפוש היכרות אטר קרה בסבתו הנתק מלו
 השערות מנה המקום כי זה מין מה מהיכרעת
 כמו טיהתבאר בספר הרפואה ויקראוהו חולי
 השועל והנה יקרה מנה העפוש טלא ימות האיד
 העולה מל הרמש להתהוות ממנו טער או אס
 יתנו ממנו ותיה הויה חלושה ולזה לא יקרה לו
 טיורן וזה טנה החולי יקרה מטרפה ותחדש
 ברס ולזה לא יתכן טיהיה ממנו איד עטיני טמות
 יהיות הטיער אס לא באושן חסר ולזה לא יארך
 לערד מוננו ולוחת הסכה הנה אס יתולר

טס טער יהיה יכהוב להתירס זה היכבע לזה
 הרס המעופטי בנה האופ' ולא יהיה טיחור כיכבע
 טער האי' הברי ומפטי זה היה זה הטיער היכהוב
 הרק בנתק סימן יכרעת כטיהיה בו טתי טערות
 בנה התאר כי טס הטיער לא יאמ' בפחות
 מטתי טערות כמו טיהתבאר בטדסיס הכולרי'
 והנה למרותג התודה טאעפ' טיהיה לבן הנתק
 טלובן הבהר לא טפטי טיהח יכרעת אס לא היה
 בו טער יכהוב דק והנה מין מתנאי זה הטיער
 טיהיה הנתק מהפך וחמו בנה התואר כמו הענין
 בטער הלובן אבל אעפ' טיהיה טס זה הטיער קרס
 חרש הנתק זה הטיער הנה הו' סמן טמזה וסבת
 זה כי דקותו יוכיח טיהחיר העטיני העולה טס
 ודננו טמות להיית הטיער וכי יומה הכהן את
 את נגע הנתק והנה מין מרמהו עמוק מן העור

רל אעפ' טוק מרמהו עמוק מן העור כיון טאין
 בו טער טיחור רל טתי טערות טיחורות ויהיה
 הטיער בלתי דק הנה יכטרך להסגר לבחון
 ענין זה הנגע אס הוא בסב יכרעת אס לא ולמד'
 מזה טאס היה בו טער טיחור טלס ההויה רל
 טייכמוח במרך לפי הרואי הנה הוא מיכיל על זה
 הנגע וכך למדנו מזה טאס לא היה בו טער
 יכהוב דק לא טפטי מפטי זה טיהיה טהור אעפ'
 טמדה עור הנגע איטנו עמוק מן העור אבל
 יכטרך להסגר והנה הטעס בנה ההסגר התבוא'
 במה טקדס ורואי טנדעכי ענין הטיער הטיחור
 הו' מתיחס לעטי' מחית הבטיר החי לא טיהמחי'
 סימן טמזה והטיער הטיחור סימן טהרה והנה
 דינו כטיער דין המחיה ודין טער הנתק אטר
 סביבו דין טער הנגע בטיר סביב המחיה ולזה
 רואי טיקוף הנתק הטיער הטיחור כטיער טיהיה
 בעיני טער יכמיות טתי טערות כרי טיתכן
 טיהיה בו טער יכהוב דק ומין יכרך לתת טעס
 למה טיהיה הטיער הטיחור אטר באמייכע הנתק
 סימן טהרה כי זה מבחור הסכה וראה הכהן
 את הנגע ביוס הטביעי' הוא טביעי' ליו רואיות
 הנתק והנה לא פטיה הנתק טאס פטיה היה זה
 סימן טיהח מיכרע כי זה יודה על טיה העפוש
 מתחו בגופו ולזה ימטך ממנו זה הנתק לטיער
 ולא היה בו טער יכהוב רל טער יכהוב דק טיכר
 במה טקדס ולפי טירענו ממה טקדס טיהטיער
 היכהוב הוא לברו סימן יכרעת בטתקי' הנה יתב'

טדמו' ולא היה בו טער יכהוב הוא תמורתו
 המחלק ולזה יטמא הנתק בטער יכהוב דק מר
 בפטיין ומרמה הנתק מין עמו' מן העור רל
 הנה כטלא היה בו אחר מטי' אלו' הסימנין הנה
 אעפ' טאי' מרמה הנתק עמו' מן העור לא טפטי
 טיהיה טיהוד אבל יכטרך להסגר לבחון ענין
 זה הנגע אס הוא יכרעת אס לא וזאת הבחינה
 ויהיה בנה התאר טיתג'לח טער ראטר או וקנ'
 והנה לא הקפידה התורה טיהיה התג'לח בכהן
 והטיערן טהס סביב הנתק לא יג'ל' והס הסמוכות
 לנתק והנה יכרעת התורה זה כרי טיכר הכהן
 לבחון בהס אס פטיה הנתק כמו טירמה במה
 טאמדה התורה בנה ולזה הוא מבואר טאין
 התג'לח מעכב' ההסגר כרי טיכיר הכהן הפטיין
 בנול' התג'לחת כמו טנתבוא ממה טנוז' בהסגר

מראה מן העיר ורואה אינה בהרת אבל היא
בהרת כהה והיא ממרחקות הנגשים

והסגירו הבהן שבעת ימים

כבר התבאר הסבה בזה ההסגר במה שיקדם
ולמדת התורה כי בזה הנגש שלבטנותו כהה
יטהר זה הדין רל' טיכבר יכתיב להסגר
אשפ' שלא הפך שיערו ללבן ואם פטה תפטה
בעור רל' בעור הטיחין רל' בעור הטיחין כי זה
הנגש הוא במקום הטיחין נא וחלקו הכתוב
מיצרת עור בעור רל' הודות שיניס מיצרת פיס
זהבס זה ורואה הסבה לא יתכן להס' שיפטי
זה לתוך זה וטימא אותו הכהן נגש הוא רל' נגש
יצרעת כי הפטיון הוא סימן טמאה כשיטתחדש
אחר ההסגר כמו שיקדם וכבר התבאר הסבה
בזה במה שיקדם רל' למה הוא סמן טמאה ואם
תחתיה תשמור הבהרת לא פטיתה ירבת הטיחין
היא וטהרו הכהן רל' טיחין שלא פטה הנגש
ואין בו סמן טמאה הטה יהי זה הלובן אשר
פחדתו טיס מקרה בעור ההוא מפני החוס אשר
בסבתו היה הטיחין ואין טיס עפוש בבטור אשר
תחתיו באופן שיתנהו ממנו יצרת ורואה לא
יהיה זה נכנס בגדר היצרת או בטור כי יהיה
בעורו מכוח אש והיתה מחית המכה בהרת
לבנה ארמרות או לבנה והנה וכר קיבת מרחות

טימנה טפי דס יהיה מראהו כמראה ספחת
הבהרת ארמרות ואם הטורכנו לתוכו י' טפי
דס יהיה מראהו כמראה ספחת הטיחין ארמרות
והיה זה כן כי האורס להיות הפכי ללבן באופ'
מה הטה יחסר ללבן הנגש כשיהתמוג כמו
וכל מה שיהיה המראה יותר לבן ישאר יותר לבן
וזה בלתי צריך אל ביאור ורואה יתבאר הבהרת
היא יותר לבנה עם ארמומית ואחריה הטיחין
ואחריה ספחת הבהרת ואחריה ספחת הטיחין
וזה דומה ליחס מדרגותיהם בלובן ואורס
שהמראה הלובן המעורב באור יורה על היצרת
הוא מבואר מן החוט והסבה בזה כי מפני
שהיה טרטי הויתו מהרס המעופש הטה יקרה לו
זה והוא היותר נמיא

וראה הבהן והגה מראה שפלמן

העור רל' שהיה בהרת מיצר הלובן כמו שיזכרו
במה שיקדם
ושערה הפר לבן זה יור' עלהטפור'
והחוס הנכרי
כמו שהתבאר במה שיקדם

וטמאו הבהן נגע צרעת היא

בטיחין פריחה מפני החוס הנכרי אשר בסבתו
נהיה הטיחין נטואר טיס הדטס עד שיהגיש ממנו
זה העפוש ורואה ייחס אותו לטיחין או אפטיר טי'
טיהיה מיוחס לטיחין במקרה כי אפטיר טיהיה
זה העפוש תוך הגוף ולא מטיל הטבע לרחותו
כי אם בזה המקום החלוט טיהיה בו הטיחין
וזה אמנם יהיה לחולט הטבע יטי' והעטיין
הראשון הוא יותר נאות כי רואה הברילה התורה
בין הטיחין והמכה ולא ירפס זה טס זה ואר'
היה מהעפוש אשר תוך הגוף היתה הסבה
בטיהס אחת בטינה והנה בארה התור'
זה הדין בהרת וממנה נלמד טיכן הדין בטואר
מראו הנגשים כי כבר זכרה חותס בתחלת העט'
אמר טיחין לבנה או בהרת לבנה ארמרות
ואם יראנה הכהן והנה אין בה טער לבן רל'
טלא הפך הנגש טתי טערות ללבן וטיפלה
מיטנה מן העור והיא כהה רל' טאין טמות

הנגשים והוא הדין לטוארים וקרא מחית המכו
העור החלוט שנתחדשה טיס אחר שנתרפאה
מהמוגלח אשר בה והנה כל הנמטין בעטיין
המכה טוה למה שיטמור בגטיין הטיחין וממה
טימורטו טיס יתבאר כל מה שיטמור בעטיין
המכה לא יתחלק אל טיכבר אשר בטוף והוא
כהה טיחין המכה היא מה טירא אמר מה
טייחיס לזה בטיחין והנה הבאור בו בטיחין
טי' יא כהה שטיטנו מראה טיל לובן ולטיה
מהלובן טיהיתה בו מלא טימראיתה ממרחות
הנגשי והנה עם כל זה לא נטיפט טיהיה זה נגש
יצרעת ומעפ' טיכבר יורה הטיחנות מראה טיסי
עפוי בבטור שיתחת העור הטה מינו באופן
טיהיה יצרעת אבל הו' נגש אחר מתחדש בסבה
המכה ורואה לא פטה הנגש ולא טהפך טערן
ללבן והנה יתבאר טינגי הטיחין והמכה מיט

בגבחות או בטור פור בשיר הנלה להם אבל
 יחויב שיהיה כלו בקרחתו או כלו בגבחות וזה כ
 ככל וזה הענין ואמר בקרחתו או בגבחות והנה
 למד מזה שהנגע הלכן מטמא עם היותו ארמד
 כמו שמשמא בהיותו לבן לבד וזה כולל בכל
 נגעי ירשת עור בשר ומגע שולח נזכר זה שם כי
 הירשת הנזכרת בזה המקום הוא דין ירשת עור
 הבשר כמו שיאמר במראה ירשת עור בשר
 ירשת פורחת היא בקרחתו או בגבחותו ולא
 נגיט מפני זה שיהיה המרט הסער בקרחתו או
 או בגבחות בסבת ירשת אבל ישוב הקרח או
 הגבחה לטהרו בהרפ זה הנגע סנתחר בקרחתו
 או בגבחותו מעפי' סנטאר הקרחת או הגבחות
 על ענינו וראה איתו הכהן והנה טומת לבנה
 ארמדות בקרחתו או בגבחותו כמראה ירשת ע
 שר בשיר הדיכון בזה שיראה אותו הסהן באופן
 ראיתו ירשת עור בשר להסגירו ולטמא ולטהר
 כי ריטהם שוי' לא טבזה הנגע לא יקרה שיהפך
 שמו ללבן משני טוין בו שער וממנס יטמא
 בגטיון ומחיה וזכרה התורה זה המראה הלכן
 ומירס בגיאות וממנו נלמד טכן הענין בטור
 מראות הנגעים ולזה כללה אותם תחלה במה
 שאמרה נגע לבן ארמדות ולפי מה שנתבאר בזה
 הדין שדין הקרחת והגבחות הוא דין שור בשר
 הנה נלמד מזה שכבר ינהג בהם דין נגעי שחי'
 ומכאן כמו הענין בטור שור בשר והנה אמר
 חיי' בנות הפרטה לפי שהקרחת והגבחות הוא
 יותר נמיא בו ולא ימא באיטה כי אם על דרך
 הזרות הנפלא אבל עכף יתבאר מטבט הענין
 בענינו שדינו טזה לא י' ולא טיה כי בהפקד הט
 השער מאור המקומות ישוב העור במדרגת ש'
 בשר והמירוד אשר בו הנג' בגדיו יהיו פרומים
 זה כולל כל מיני ירשת והדיכון בו כי כטיה
 מוחלט לטמאה יחויב שיהיו בגדיו קדושים
 לבנותו והתושלת בזה הבזיון הוא מזה שנתמורר
 על החסרון החמד שהוא סבת זה העפו וההפסד
 ונשמוד מזה על אמתת מציאות התורה וראשו
 יהיה פרוץ רמי' שתרע כי פרישת הדאש תאמר
 בפני' טוני' וזה כי הוא יאמ' על הסבת התגלחת
 ולזה יקרא שור ראש ער טיבת מהתגלח טלטי'
 ויאמר כל בטור הכסוי והגלוי הנהוג לראש וזה
 שמש כסהו קלו הנה הטיבת ממנו מה טיהו נהוג

שיתגלה ממנו ואם גלה הנה הטיבת ממנו מה
 שהוא נהוג שיתכסה ממנו ולזה הענין הטיב
 ופרש ראש האטה רל' טיסי' הימני' טיהו מתכסה
 ויטאר טערה מגולה והנה הדיכון בזה המקום
 מיני' לגרל פרע כי מי' משער טיהו פרוץ הראש
 בזה האופן תקת היותו טמא אלא אם קרה טעמד
 קורס זה מהגלוח ל' י' ולזה רמי' טתיה הכונה
 בו אם גלוי הראש אם כסוי הראש ולפי שאמר
 אחר זה ועל טיפס יעטה טיורה על הפלגת כסוי'
 הראש ית מהנהוג הנה יהיה הדיכון בזה שיהי'
 ראשו מכוסה באופן שי' טבו' ממנו הגלוי הנהוג
 וכל טיפס הוא הטער טעל הטיפה והיתה היכואה
 טיכסהו כמו טיעטה זה האבל והנה הטעם בזה
 הוא הטעם בקרע בגדיו ולפי שאמר זה הענין
 בלטיק וכר והיו קיבת הרברים אשר בו בלתי נמ
 נמיאם לטקבה כמו הטיפס אם טוין ראוי ט
 טינהגו בטקבה כמו קריעת הבגדים כדי שלא
 יתגלה בשרה ויביא זה לדבר שררה הנה חין אלו
 הדברים נהגים באטה כי חין ראוי טלמד זה
 הדין באטה ממה שזכר בזה לארס כי זה יותר
 בלתי ראוי בחק האטה ממה טיהו בחק הארס
 וטמא טמא יקר ירטה בזה שיקרא טמא לטטי'
 טיהו טמא כדי שיפרטו ממנו ולפי שאמר וטמא
 ולא אמר ופרע למד טזה הענין נהג בכל הטמ'
 והתו' בזה מבווא טמבו' מפיס העני' טבזה ראוי
 טתיה האטה טזה לאיטי' כל מי' הנגע בו
 יטמא למרנו מזה טכאטיר כר הנגע טרה
 טמאותו כטיטהר והנה סוד הנגע יהיה אם בסבת
 רפואה אם בסבת קיטיבת הנגע והנה יטהר
 בקיטיבת הנגע כטיטהר הקיטיבה ההיא לו במ
 מבחירתו ואולם אם היה בבחירתו אינו ראוי
 טיטהר בה כי הוא החוטא בזה הפעל כמו
 טיתבאר במה טיבא ומכיל הקיטיבה היא שלא
 נבחירתו אם קרה טתיה בהדת בבשר הערלה
 כי הוא יזכרח למזל ולקוץ בהדתו וכן הענין אם
 נקיטיבה במקרה טלא בטנה וכן הענין בתלי' טת
 סימני' טמאה' ברד יטב מחוץ למחנה מוטבו
 למדנו מזה טיהו ייטא הוץ לג' מחנות רל' חוץ
 ממחנה יטרי' וסבת זה מבוארת ממה טיקרס
 והוא מבחור טזה לא ינהג יל' בעיר הנוקשת
 חומה כי התורה אמרה מחוץ למחנה מוטבו
 והנה המחנה הנחר במה

והסגיר הבהן את הנגע שבעת

ימים שינת כבר נתבארה הסבה בזה במה שיקרס
 וראה הכהן את הנתק ביזם הטביעי להסגור
 שהוא יס יג' מהראייה הראשונה והנה לא פטה
 הנתק בעורו הוא אם פטה הנה הו' טמא ומראהו
 זרעו עמוק מן העור רל' אעפ' טאי' מראהו עמוק
 מן העור וחין בו סימן ירעת הנה יהיה טעון
 כבוס בגדים ולא נאמר שיהיה דינו כדין הקרח
 והגבח שהוא טהור ואינו טמא כלל אעפ' שכבר
 נראה שנה סכבת זה ההנתק לטעור לא יהיה
 ירעות אבל הוא סבת הקרחות והגבחות בעיניה
 אבל על כל פנים יטהרנו הכהן טמא וטהר אותו
 הכהן וכבס בגדיו וטהר ואם פטה יפטה הנתק
 בעור למדנו שהפטיין מטמא גם אחר הטהרה
 לא יבקר הכהן לטעור היחוב טמא הוא רל'
 טכיון שפטה הנה הוא טמא אעפ' סוף בנתק
 טעור יחוב דין ולזה לא יבקר הכהן להסגיר
 לבחון אם יטמא בו טעור יחוב דין כמד הענין
 בראייה הראשונה טל נתק ואם זה טל טחוב
 משני שטהרו הכהן שיהיה דין הראייה הוא דין
 הראייה ראשונה שאינה מטמאה בנולת טעור
 יחוב והוא מבוא שהטעור היחוב מטמא טל
 בפטיין כי זה הדין היה גם בראייה ראשונה כמו
 שיקרס ואם בפטיין עמד הנתק רל' שהנתק
 טמא בטעור יחוב דין כי בו יתכן שיואמר
 טעמד בפטיין מפני היות לו מראה מוגבל והל'
 היחובות חמטס הנתק בפטיין אין לו מראה
 מוגבל אבל יטמא באי זה מראה שיהיה כשהיו
 בו סימני טמאה ולזה יהיה זה המאמ' בהכר'
 בנתק שהחלט פפטי טעור יחוב וטעור יחוב
 יכח בו נראה הנתק טהור הוא כיון שאמר
 נרפא למדנו שכבר היה מצורע קרס זה אמר
 שאעפ' שיהיה בו טעור יחוב כיון שיאמרו בו
 שיתי טערות טחורות במקום הנתק הנה זה
 ראה סיסר פפטי הדס ושב באופ' שיתכן שייכמ'
 ממנו הטעור לפי הענין הטביעי וראוי שתדע
 כי אעפ' שנטלו ואלו הטערות הטחורות וטמא
 סם הנתק והטעור היחוב הנה הוא טהור כי אם'
 התורה שהוא נרפא והנה תהיה נטירת לו
 הטערות לסבה אחרת וולת הירעות כמו שיקרה

הקרחות והגבחות בנולת ירעת ואיש
 מו' אשה כי יהיה בעורו בטרס בהוד' בהדו' לבנות
 הס כתמים לבנים ואינם נגעים והם חטוחות
 בלעו אבל לבנים למטה מלובן ארבע מראו'
 נגע ירעת וראה הכהן והנה בעורו בטרס בהוד'
 כהות לבנות רל' שהם למטה בלובן ממרחות
 נגעי' בהק הוא פרח בעור טהור הוא רל'
 טיחין אלו הכתמים בסבת עפוש בבטי' אבל הוא
 פתס בעור והנה האיש הבהקטי טחור חושן
 בלעו הוא ענין יקרה מבלבו ליחותיו וערכובם
 במופן בלתי טלס כמו שיקרה לפוק שתהיה
 נרעתו מיבשים רביס לזאת הסבה כמו שהתאר
 בטביעות

ואיש כי ימרט ראשו

רל' טעור חושן
 קרח הוא טהור הוא למדנו טלוי וז' סבה שיהיה
 נמרט טערו כיון שהוא קרח עתה טיחין בעור
 ראשו טעור הנה הוא טהור ולא יהיה דינו דין
 הנתקיס כי הקרחת יבא הרבה פעמים ואנטיס
 הבריאים וכו' התורה היתה בזה לבמד' לט' טעור
 הרמ' כטלוי היה בו טעור דינו כטמא עור הבטוי
 להטמא בנגעים והנה ביארה התורה כי זה
 המיקר' כטיהיה במה טמא חורוי הרמ' יקרא קרחת
 וכטיהי' במה טהור מפאת פטיו יקרא גבח ודין
 נגעי הקרחת ונגעי הגבחות הם כדיו נגעי יס'
 ירעת עור בטר אלא טיחין בהם הפכת טעור ל'
 ר'כ' כי ודין בהם טעור ודין נגעייהם מיכטרקיס
 זה עס זה ולזה הבר' לה התורה הקרחת מה
 מהגבחות עס היות דיניהם טויסו הסבה בזה
 להתחלק טבע אחרוי הראש' מטבע היכרדין כמו
 טטוכר בספרי הרפו' וזה כי אחרוי הרא' תמשו'
 הלבנה ובכרדיו ימס' הטיחו והאדם שיהלכנה
 מקבלת לכל אחר מהם ואם היתה הפכוותה
 לארומה יותר חזק ולזה יראה שיהיה מהם
 מהנגעים הוא מסבות מתחלפו להתחופו'
 המקבלי' ולזה לא יכטרפו זה עס זה ולא יפשו'
 זה לתוך זה הלא תראה כי בטיחין ובמכוה
 הברילה התורה גם כן עס היות דיניהן טויס
 להיות החוס הטברי'
 אשר בהם מסבו מתחלפו' וכי יהיה בקרחתו
 בגבחת נגע לבן ארמדם לא שיהיה קצת הנגע
 בקרחת ויטלס טערו במה שיהיה טעורו מינו'

שכבר נטיתנה למראה אחר טיבנו ממראות נ
 נגעים אלו ולא חור למראהו הראשון הנה הוא
 טיבנו אחר טיבנו אמתו כבוס טיבנו ויטב לו אמתו
 ולזה רמז באמרו וטהר רל טיבהר בטבילה
 וראוי שיגע טיבנו אלו הנגעים הוץ כגרים
 כמו הענין ביצרת ארס כי התורה זכרה אלו
 הנגעים יחד

זאת תורת נגש צרעת בגר היכמר
 וגומר לטהרו או
 לטמאו רל שכבר למרה התירה בזאת הפר' מהי
 יטהרם הכהן ומתי יטמאם והנה לא זכרה התו'
 הדין אם סר הנגש בהסגר הראשון כי דינו מבר'
 ממה טיבנו בזה ההסגר השני כי מה טיבהר
 בו בהסגר השני כש' טיבהר בו אם יקרה בהסגר
 הראשון וכן לא זכרה התורה מה יהיה הדין אם
 כהה אחר ההסגר הראשון והנה יתב' שאם כהה
 אחר ההסג' הוא לא יקרב ויט' כמו העני' אם כהה
 אחר ההסגר השני אבל טעון כבוס והסגר כי
 התורה לא הברילה בזה בין הפך עיטו ללא הפך
 עיטו כמו שיראה שם אבל כיון שלא פשה הנגש
 טעון כבוס והסגר ואמנם אחר ההסגר השני
 לא נזכר מה יהיה דינו אם כהה ופטיה אבל נזכר
 שם דין לא נטיתנה מראהו אעפ' שלא פטיה ויתב'
 טיבהר טיבהר בלא כהה ולא פטיה יטהר בכהה
 ופטיה כי עמידת הנגש בעיטו הוא סימן הטמאה
 וכן השטיון ואין הכהה סימן לסור הנגש כמו ש'
 טמון העדר השטיון סימן לס' הנגש ולזה יהי'
 כהה ופטיה מורה על הטמא במדרגת מה טיבו
 עליו לא כהה ולא פטיה והוא מבוחר שהיספת
 הנגש במראהו אינו למטה בהוראה על הטמאה
 מעמידת הנגש בעיטו ולזה אם הוסיף חוץ במ'
 במראהו ולא פטיה יהיה דינו כאלו עמד בג' יטו
 ולא פטיה וכש' כטיהיה טמא אם הוסיף חוץ ב'
 בעיטו ופטיה ובכאן נטילס ביאור זא הפרטיה
 והנה נתנו הסבה בסדרה וזכירת תושב' ליהיה
 יהיה אחר ביאורינו פרטיה תורת המיכור ש' כי אן
 יטלס זכר אלו הטמאות וטהרתם

פרשת מצורע
זאת תהיה
 תורת המיכורט ביוס טהרתו רזכ' לומר כטיטהר

יסור והסגירו הכהן טבעת ימים טיבית לבחון
 בעיטו בסוף השיבנה ימים ואם לא הפך את עיטו
 מהמראה טיהיה בו נגשו הנה אעפ' טיהנגש לא
 פטיה הנה הוא טמא ויטהר באש חוץ למרטה
 כמו טיקרס

פחתת היא בקרחתו או בגבתו

רויטה לומר שנה הנגש לכיבה על הפחות וחסרו'
 והפרד ההרכבה הוא טיהיה הבגר או העור
 חדש או הפכו והנה הג' פחת בלו הרברים ריטני
 לומר בבגדים ובעור יאמר על החרטיון לפי מה
 טיורה עליו הגדר וקרחת יאמר על השחקים

ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע

אחרי הכבס אותו

חזרה לומר טיטיתנה אל ירוקות יותר חלוט ממה
 טיהיה או לארס חלוט ממה טיהיה וקרב אותו מן
 הבגר או מן העור או מן השתי או מן הערב רל'
 טיקרש מיקוס הנגש ויטירהו מים ולא ביאר'
 התורה מה שיעשה בזה הנגע טיקרש והנה
 נלמד מזה הענין טיהוא נטרף ולזאת הסבה
 הוסר להסיר משל טמר הבגר או העור ואם
 תראה עוד בבגר או בשתי או בערב או בכל כלי
 עור משני טיקראו אותו כלי אחר הקריטה למורטו
 טיהוא יטיס בבגר ובעור במקום הקרש מה ט'
 טייתוקן בו ויטמר כלי כמו טיהיה ואם תראה
 עוד באי זה מקום טיהיה מהעור והבגר אפילו
 במקום טיטלו בו המטלות לתקנו פורחת
 היו באש תטרפטו את אטיר בו הנגש רל' טיה
 העפוט טיטומח בזה הבגר והעור להיטו דורך
 אל הפסד והנה אם היה זה הנגע בזולת
 המטלות טיטאמר ואת אטיר בו הנגע והנה לא
 היה בו נגש כולו ואמנם אם היה הנגע במטלות
 הנה יטרף הבגר והעור טיטאמר באש תטרפטו
 את אטיר בו הנגע רל' עט אטיר בו הנגע

זהבגר או השתי או הערב או כל
כלי עור
 משה הנגע אעפי' מטיר תכבס וסר

שהוא מחנה אחר הו' מוקף מחייבה והנה למדנו
מה שמושיבו טמא ולזה חייבה התורה שיהיה
חוץ למחנה וכבר יתבאר זה ג' ממה ש'ט' בנגע'
בתים ש'טמא' בביאה כמו שיתבאר ט'ס והנה
להעיר שזה הפסד בא לאדם מיצר החומר לו
מיצר היצירה וזרה התורה אחר זה טמאת ירשת
בקצת הרברים ש'טמא' האדם בהם הבאים מ'
מה'מח' והחי והן במדרגת הדומם וע'ט' היצר'
ב'ט' הדברי' הוא ש'גבר' בהן הלח' הנכרי' והחו'
הנכרי' ויחול' חומם היסורי' אשר היה מעמיד ה'
הר'חיות אשר בהם במופן ש'ידרכו' מ'ל'בלוי' וה'
והפסד מההדבכה מיצר התכת לחיותיהם אשר
בהם קיומם והנה תמצא כי המראה ש'זרה' על
כמו זה העפוש הוא הידוק מ' הארום כבר תמצא
זה במקומות העפושיים כמו מימי האשפות ומה
ש'דמה להם ולפי שאין באור הדברים התחלה
תוביל' ל' הדפואה מזה העפוש' כמו הע'ט' באדם
שהוא חי הנה כ'טמא' לו הדברים בזה המופ'
י'רפו' להעיר על חסרון החמר וש'מיר' יצורתו
הי' השתמשו' האדם בו ולזה נמנעה ההשתמשו'
בו באדם ונאסרו בהנאה להודות על זה הענין
' והב' כי יהי' בו נגע יצר' בבגד יצ' או בבגד
פ'ט'ים לפי ש'היות' נהג' בבגדי' הוא ש'יהיו'
מיצמר או מפ'ט'ים' לא הסכימה התורה ש'יהיה'
טוה' אלו הנגעים כי חס' באור המינים מהבגדי'
ולוחת הסבה הוא מבוואר ש'לא ינהג' זה ביצמר
ההוא מהגדל בים כי אינו נוהג' ש'יע' זה בגדי'
ובב'ל' הנה לא ינהג' ביצמר ל'א' הב' ממין היצ'
וכבר התבאר מה'ט'ים הכוללי' שאם היה רובו
יצמר או פ'ט'ים הנה יטמא בנגעים ולפי ש'סמך'
בגד יצמר לבגד פ'ט'ים והיה מבו' בבגד פ'ט'י'
ש'הוא' לבן יחוייב בבגד יצמר ש'יהיה' לבן והו'
ינהג' בו זה הדי' ולא ינהג' נגע' בגדי' ביצ'נות'
אעפ'י ש'יכ'עו' בידי' טמאים וזה כי באור העניינים
שהם חרוטי' לא נקח אלא מה ש'בא' בתורה ב'ז'לת
הק'ט' ורמיו' או בט'י' או בערב' לפ'ט'י' ול'יצמר'
ר'ל' שאם טוח מהפ'ט'ים או מהיצמר הט'י' הוא
הדק ממני' או הערב' יטמאו בנגע' או בעור או
בכל מ'ל'אכת עור יר'טה בעוכלי' עור ולזה תראה
ש'אחר' זה אמר תמורתו או בעור לכל אשר יע'טה
העור למ'ל'כה' בבגד או בט'י' או בערב' או ב'
בכל כלי' עוד למדנו מזה ש'לא יטמ' העו' בנגע'י'

אם לא היה כלי' מ'טמא' את האדם וחס' י'טמא'הו'
באי' זה מופ' ש'יהיה' הנה יטמא בנגע' והנה נלמ'
זה ג'ס כן כי התורה הקדימה בזה המקום היותו
נכבד ולזה הקדימה הבגד ל'ט'י' ולערב' וזוה
יתבאר כי בהקדימה העור לכל מ'ל'אכת עור יהיה
העור יותר נכבד והוא מורה על הכלים המ'
המ'טמא'ין את האדם ש'מו'ט' נראה וב'אמר' לכל
מ'ל'אכת העור הרבה את הכלי' ש'יטמא' את האדם'
במופן חלוט' כמו האהלים של עור ומה ש'ינהג'
מנהג'ם ולפי שאמר בכל מ'ל'אכת עור והמ'ל'אכה
ש'תע'טה מן העור ב'ט'מאות וראשונה מן העור
יכ'עו' בידי' אדם הנה לא ינהג'
זה הדין בעור היצ'נות בידי' אדם ואמ'ט' ינהג' ב'
בעור היצ'נות בידי' טמאים כי הברילה התור' אותו
שהבגד ולזה לא נלמד בו זה הדין מבגד' והיה
הנגע' ידקק או אדמדס הנה מפ'ט'י' שההכפל בכל
העניינים הוא לחזק הנה יר'טה בזה ידוק מ'אד' או
אדם מ'אד' והסג'ר הנגע' ו'ימים' לבחון ענייני'
לאי' זה תכלית יפנה כי למכפר הו' ימים ר'ט'ס ח'
חזק בעניינים הטבעיים והוא רבר ממז'ע' בין
הטהרה ובין הט'לות חוץ למחנה כמו ש'קדם'
ולזה יתבאר ש'דין' הט'לות חוץ למחנה ינהג' בב'
בבגדי' ובכלי' עור ובט'י' ובערב' והנה ב'וס הו'
ישוב לראותו ואם פ'טה הנגע' יטמאו כי הוא
יכ'ע' ממ'ארת ר'ל' ש'מביאה מ'אדה והש'חת ובלוי'
לרבר ש'הוא' בו' וט'דק את הבגד וגו' הטעם כ'די'
ש'לא יג'ע' מ'מנה' תועלת לאדם וזאת ה'ט'דה הי'
חוץ לעיר כמו ש'ביארנו וראוי ש'נר'ע' ש'הפ'ט'ין
יהיה בבגדי' ובעו' אדם ב'ט'יתפ'ט' הנגע' יות' ממה
ש'יהיה' חוץ לנגע' וזה יהיה בכל ש'הוא' אדם ב'ט'
ב'ט'יתחרטי' בהם נגע' אחר כי זה ג'ס כן יורה על
התפ'ט'י' זה המקרה בכלל' הבגד והכלי' עור וזה
מבוואר בנפ'ט'ו יתבאר עור ממה שאמר בסוף זה
הענין פורחת היא כי אעפ'י ש'זה הנגע' הוא נגע'
אחר הנה דינו דין הפ'ט'ין ואם יראה ב'וס
הט'ביעי' ש'לא פ'טה הנגע' הנה יכ'ונה הס'קן
וכב'סו אשר בו הנגע' לא כל הבגד וכל הכלי' כי
הצרך בהם הכב'וס הוא בעבור הנגע' להעביד
זה הכתם ולזה יע'טה במה ש'ייתכן' בו הט'ברת זה
הכתם וכזה תהיה בחי'נת המקרה אשר היה
בעבורו זה הנגע' כי חס' היה רבר מ'חוץ' יסור' ב'
בזה המופן ואם היה ב'ט'ים הבגד מן העור לא

האונב למדנו שהיה ראוי שיקח היצפור הטנית
 ויקח עמה טלית המיני הנטאריס וטבל
 וחתם וחת היצפור החיה למד מזה שהם קטורים
 יחד טליתם באופן שיהיו אגורה אחת שנתאמר
 ויטבל וחתם וטיה יצפור החיה אינה בכלל וטבל
 אגורתם טיטאמ' ואת היצפור החיה להורות שהם
 עמה טנים במספר וזה יהיה כשיהיו הם אגורה
 וחת וחוף מהאגורה ההיא תהיה הטבילה בהם
 יחד ברם היצפור השחוטתה על מים החיים
 הנה ויהיה הטבילה בזה הרם שהתמוג על המי
 החיים למדע על המיני יחד להזות על המטהר
 מן היצבעת והנה על המטהר מן היצבעת טבע
 פעמים אחת טוב טיבאר יתבאר מלשון התורה כי
 על כל הזאה טבילה רל שיהו ויטבו טב פעמי
 והנה לא יחדה התו אבר מיוחד תהיה בו ההזאה
 והנה מפני טיה היה לכונה שהזאת עתה מ
 ממה שהיה בו מההפסד והחלי ולזה יסולח
 היצפור החיה על פני הטדה הנה ראוי שתהיה ב
 במקום מורה על ההפרר ולזה תהיה וחת ההזאה
 אחורי ידו כילו יאמר שהזאת בלתי מחויק בו בזה
 העפוי וההפסד כי תוך היד מורה על החוקה
 ואחורי היד מורה על הפך זה והוא מבוא בפסוק
 ולזו הסבה בעינה תהיה ההזאה בבית המטוגע
 פטיהר על משקוף הבית מבחוף וטהרו ש
 וסלח את היצפור החיה על פני הטדה רל טכבר
 תהיה ואת ההזאה לטהר המיכודע וכבר ביארנו
 סבת זה בסוף פרטי טימיני והיא על יד כהן
 ולמדנו מזה שישאר הפעולות טיבאר טבהס
 רוסס לטהרותי הס טבטיס פי כהן ולזה יתבאר
 שהגלחו טבטיית על ידי כהן ואחר כך יסלח את
 היצפור החיה וטהר הזו בה על פני הטדה וזה
 הטלח לא ייסרך טתעבה על יד כהן לפי מה
 שהגבלנו ממה שאמר הכתוב וטהרו ולפי טיה
 השלוח הוא על פני הטדה שהזאת חוף לעיר הנה
 הוא מבחור טלח יהיה טלוח על פני הטדה אם
 היה בטדה חוף לעיר אבל יתחייב מזה הלשון
 שישלחנה מתוך העיר על פני הטדה
 וכבס המטהר את בגדיו לטהרם מן הטמאה
 הדאטונה חשפ' טכבר יסוב לטמאס וחר
 זה בלבטו וחתם הנה הטמאה ההיא באופן מה
 למטה מהטמאה הראטונה כמו שיתבאר
 וגלח את כל טערו הנה התגלחת היא פי כהן

כמו שביארנו ואמרנו את כל טערו רל כל טערו
 רל בגרמה אחר מגופו טיהרי אמר אחר זה
 בפרטי הטיע את ראטו וחת וקטו וחת גבות
 טיטו טיהס כלס בגרמה מהגוף ולזה לא יסרך
 וגלח הטיער טיבתוך החוטס והוא מחויב טלח
 יטארו טתי טערות בטיערות טיתחייב בהס
 התגלחת טחס טטארו טיס טתי טערו' לא טלתה
 לו ותגלחת טטא' את כל טערו ולזה ראוי טלח
 יטאר טיס מה טיפורל בו טיס טערות והוא טתי
 טערות לפי מה שיתבאר בטרטיס הכוללים
 ודהן במיס וטהר וחר יבוא אל המחנה הנה
 ואת הטבילה תהיה אפי' במי מקוה כי לא אמר
 במיס חיי ויטהר בה מלטמא בכימה ומלטמא
 מטיכס ומוטב לא יטמא כי חס הטומאה טזכרה
 התורה אחר זה והוא טיהר מטמא בגדי' במגט
 ולזה הוא מבואר טיהר מטמא טדיין חדס וכליס
 במגט ולא טלמד מזה טיטמא במיטא כי יש טיס
 מ' טיטמא במגט ולא יטמא במיטא לחולטת
 טומאתו כמו שיתבאר בפרטי טימיני ואחר
 זה גכ' יתד להכנס לפטיס מן החומה ויטב
 מחוף להלו טבעת ימיס הטעס בזה הזו
 להפריטו מאטתו כי המטגל הוא ממה טיזיק
 לו בהחליטו החוס היסודי ואולי יהיה זה סבה
 להטיבו לענין חוליו ולפי טיזיק המטגל
 מויק לחטה בזה האופן כי ורעה הוא טא בלתי
 מבוטל והיה ממד התורה בזה בלשון זכר
 למדנו טיזיק הדין פוהג באטיה כי היא מותרת
 בתטימיט המטה והיה ביזס הטיביטי יגלח
 את כל טערו וחת ראטו וחת וקטו וחת גבות טיטו
 ואת כל טערו יגלח כבר ביארנו שהתגלחת היא
 טבטיית בכהן וכבס את בגדיו ורחץ את בטררו
 וטהר הנה בזאת הטבילה יטהר לכל הדברי' טל
 חולין וולתי לקדסיס ולמקדס טלח יטהר לפי
 שהוא מחוסר כפרה כמו שיתבאר ביולחת ומטיס
 טלמד זה הענין ולזה אמר בהטלמת הכות
 קרבנותיו וכפר עליה כהן וטהר ולזה
 טכבר היה טמא לרבר מה לא אמר וטהר
 וביוס הטימיני יח טטי' כבטי' תמימיס וכבטיה
 וחת בת טנתה תמימת ראוי טתדע כי מה
 טאמר בזה וביוס הטימיני חין הדיכון בו טיה
 לא הביא לו הקרבנות אז לא יוכל להביאס אחר
 זה להכילס טיהרתו אכל לקחה

מטרתו וטרפא אחר שטמאחך הכהן באי
 זה שיהיה ממיני הכרעת הנזכרים וטתלת
 מחוץ למחנה כי כבר יתבאר אחר זה שהכהן
 יבוא אל מחוץ למחנה לראותו אם טרפא נגנע
 ולזה לא ינהג זה הדין במיכורע מוסגר
 ולמדה התורה שבו עיניו שיהיה מנגנעו יבוא
 יכפורים לטהרו ולא יכטרך להמתין בא יוס
 אחר והיה זה כן לפי שאין היכפודים מסירין
 טומאתו לגמרי כי מן הטיקור שיהיה המיכורע
 עיניו טהור כטיטרפא קודם הערב שמש והנגע
 בו לא יטה עד הערב והבוא אל הכהן אחשו כי
 מפני שיהיה מוטבו טמא כמו שיתבאר יכטרך
 שיובא אל הכהן בימאת הכהן אל מחוץ למחנה
 וכבר היה בא אליו תוך המחנה אם היה לו רשות
 להכנס בו ולזה יבא הכהן מעט ל מחוץ למחנה
 ושם יבא לראות המיכורע לטהרו ויבא הכהן
 אל מחוץ למחנה למדנו מזה שיהוא ראוי בזה
 שיהכהן לטהרו שולח יהיה מיכורע כי זה הכהן
 נומר תוך המחנה ויבא מים לזאת הטהרה
 והמיכור לא יתכן בו שיעמוד תוך המחנה וסבת
 זה מבוארת מאד ממה שאמרנו בסבת הטהרה
 הזאת וראה הכהן והטה טרפא נגפ הכרעת מן
 הכרוע וזה אם בסימני טהרה כמו העניין
 בצמיחת טער טחור בנתק טיורה על הרפואה
 או בסוד סימני טמאה או בסוד נגנעו לגמרי
 ומה הכהן ולקח למטהר היכוני בכהן והלקיחה
 בכל ארס טתי יכפורים חיות טהורות הריכון
 ביכפודים שיהיו רדין בבית כבטודה שיהיו
 נאמר ושלח אם היכפור החיה על פני הטירה וילך
 לתתיה דרה בבית הנה בימותה מידו תתלת
 מעימה על פני הטירה והיכפור טבזה התאר הו'
 יכפור דרור ואמר חיות להריכו הטריפה שאי
 אפשר לה להחיות כי לה חלי מו מכה יזליכה אל
 המות ואמר טהורות להוסיף העופות הטמאים
 והטה ראוי שיקח יחד טתי לראות היכפודים וטיהיו
 טרי כי זה מדרך האחר שייפו בהן המספר אל
 שאין זה מעכב שכבר יתכן טיפול המספר
 בהם מפני חיות כל אח מטניהם יכפור ועץ
 ארו ומנוב וטי תולעת ראוי שיהיה עץ הארו
 כטיעור שיוכר בו שיהוא טץ ארו ולא יכבר על
 הכהן להוות בו עם אל המיניס הקטורים עמו
 ולזה יחויב שיהיה בראשו טרף שיוכר בו שיהוא

ארו וטיהיה גדול מאד של האווב כי הוא לוקח
 מיכר מה שיהוא מה יכמח היותו גדול והאווב
 לוקח מיכר מה שיהו היכמח היות קטן וכטיהביטו
 מפרטי התורה בלוי הטרטי הספיק להם שיהיה
 אורכו אמה ובראשו טרף ועביו כמו רובע כרע
 המטה כשחלק אחר לטי וטי לארבעה וטיעו
 האווב אינו פחות מטפח כי הוא יקחהו ביד עם
 שאר המיניס ויטבלם ברס ובמים וזה כמו טו
 אחר זה וזה לא יתכן בפחות מטפח כי טעור
 איכבעות היר מטיר בהסתהיה הלקיחה
 הוא קרוב מטפח וראוי שיהיה זה האווב המין
 ממנו שיקראו אווב סתם לא המין שיקרא אווב עם
 טס לוי כמו אווב יון וזו אווב מדברי כי התורה
 זכרה אווב וטיעור הטי התולעת אין פחות
 מטקל כי הוא ראוי שיהיה באופן שיקטרו בו
 לו המיניס ויטבו להקיפו בו ליכפור החיה ראטי
 אגפייס והונב באופן שיתקטר עם לו המיניס
 קטירה מה ולא תפרכס בכטפיה ובזנבה וזה לא
 יתכן בפחו מזה הטיעור לפי מה שטראה בחוש
 ומה הכהן וטיחט את היכפור האחת אין
 הריכו בזה שיהיה היכואה בכהן והטיחיה בכל
 ארס כי כבר נמשך אחר זה למטוך הפעלות
 הנטיחות ולא זכר שיהיה עניינס נעטיה על
 יד כהן והם פעולות מבואר מעניינס שולח יתכן
 העטותה כי אם על יד כהן והם לקיחת אלו
 המיניס וטבילתם ברס וההואה על המיכורע
 ולזה הוא מבואר שכבר נזכר בזה המקום כהן
 להעיר טימות הפעלה יתחייב להיות הכל על יד
 כהן ולזה יהיה הריכון בזה כי הכהן יבוא
 להביא אל היכפודים אליו ויתר המיניס הבוא
 עמהן ויטחט האחר מהונג אל כלי חרש טל
 מים חייב רל שיימיה דם היכפור אל הכלי
 חרש טל מים חייס שולח נטימטו בו לתולעת
 הארס לסבה בעינה מטיר היתה זאת המיכורע
 במים טתהיה בהם זאת הטהרה ולפי שאמר
 אחר זה ברס היכפור הטיחוט על מים חייס
 למדנו שיהיו המים כטיעור שיהיה דם היכפור
 נכר וזכר עם זה טיהם מים ולזה לא יהיה
 לפי מה שנתבאר מן החוש כי אם ברביעית טס
 טבזה טיעור יתכן טבילת המיניס הלו וההואה
 בהם את היכפור החיה יקח אותה ואת טץ ה
 הארו ואת טטי התולעת ואת

זה שייצור שיהיה קורס היציקה לא יתכן לעשות
 ממנו מה שזכר אס לא יטויל שיעורו קורס זה
 וכן ראוי שיהיה הנתן על ברהנות המיכורע
 מלוג השימן ולזה אס חסר אז נטפך קאוס הגמר
 הוא השימן והנתינה ממנו על ברהנות המיכורע
 וזונו ירריך להביא לוג אחר לעשות ממנו הנן
 בזאת תפרטה בסדר הנזכר והזה מן השימן
 באיכבנו טבע פעמים לפי הטעם הנה ההזמה ה
 הזאת היו ליכר המערב כנגד קרטי הקרטיים טנ
 לפי הטעם ועל כל הזאה והזאה תהיה טובילה
 ומיתר השימן אשר על כפו יתן הכהן באיכבנו
 הימנית על תנוך זרוע המטהר הימנית ובהנותיו
 אל דם האזים רל וזכר דם האזים בטת זואת
 הנתינה וזהו טכנה אמר תמורת זה בקרבן מי
 מיכורע שני על מקוס דם האזים ולזה אף על פי
 טנתקנת הדם מים קרס זואת הנתינה יתכן לתת
 מהשימן בברהנות המיכורע וזונו באופן הנזכר
 ולפי שאמר ויטק על כף הכהן השימילית ולא אמר
 על כפו למרנו טיהור ראוי שיהיה זה על כף כהן
 אחי לא טוין זה מעכב וזה טכנה המיכורע בפר
 הבזאת אח זה ונתן הכהן מן השימן אשר על כפו
 וזה מורה שאשטר שיעשה זה בכף כהן שימון
 והנותר בשימן אשר על כף הכהן יתן על
 ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפי הטעם למרנו
 טדאוי שיהיה זה הענין לפי ה' רל שיהיו פניהם
 ליכר המערב וטווא הנתינה היו מעכבת הכפרה
 ולזה אמר יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן
 אס לא נתן לאו כפר ועשה הכהן את החטא וכפר
 על הכהן מטמונתו רל טאחר זה יותר לו לאכר
 קרטי ולזה נטס לפורה ואולם העולה זינה מעכב
 הטהרה כמו שזכרנו בפרשת יולדת ואמנס אמר
 הקרבת העולה והמנחה וכפר עליו הכהן וטהר
 לחתימת המזמר כאלו אמר טבסדר הנן תכלס
 הכפרה והטהרה למטהר ואולם למה היו אלו
 הקרבנות בזה האופן אחד התגלחת והיכפרים
 הנה ראוי שטאמר בזה לפי מנהגנו והטגנתנו
 וטאמר כי מפני שיהיה חטאת המיכורע הנעשה
 חוץ לסלט מחנות בתכלית מההוראה על החמ
 החסר ולזה לא היה ממנו דבר לה' ית ולא לכהני
 ולא לא היה מטהר בו המיכורע לחסרנו כמו
 טזכר הנה לא היה ראוי טתבא אחריו עולה ט
 טהיו כלה לטיס יתע' כי אין האזים הנה במדרגה

שזקוק לממנו עולה כי היא תבוא אחרי שלמות ה
 הטהרה ולזה בא אחריו חטס המזחה על היכורה
 הזדאה מה ולזה היה נזרק רמז למטה וסביב ו
 והיתה הוראת האזים בזה המקור לפי הטרחה לטו
 כי מתיכונה באה הרפואה למטהר כמו טבא ה
 ההפסד מיכר החמר ולזה היתה נתינת הדם
 והשימן מהכף השימילית על לן האברים הימניים
 כלו יאמר כי מהיכורה היתה זון הרדיכה מהשימיל
 אל הימין כי השימול מורה על הנטייה וההפסד
 וחלי הוא נטייה ממנהג הטבעי והיתה נתינה
 הדם והשימן על אלו האברים טהם קינות הגוף
 והס מפני זה חלוצים וידחו להן המותרות לזואת
 הסבה ועס זה כאשר תעשית היכורה פעולתה
 בטלס טבפנים ידחה העפוש וההפסד גס מזלו
 המקומות החלוצים והנה ינה משימן ופעמים
 לפי ה' להעיר כי הכחות הטופשות מהגרמי לפי
 מה טנתן מהם הטי יתע' מהכח ביוס הגראס הס
 טזמרים הזרס בטימות מכמו לן ההפסדים וזה
 המכון מהם ואס היה שיהיה במקרה סבה באופן
 מה לכמו לן ההפסדיו כמו טזכרנו ולזואת הסבה
 היתה התנפחה לזה האזים להורות כי התנכות
 הסבוביו הס התחלות לתנשו היסודיו ולתנשו
 המורכב מהם לפי מה טסודר ביוס ברא ארץ
 טמיס וזה כי ההולכה וההובאה מיכורות טלה
 התנשו הסבוביו המזרחי והמערבי וההעלמה
 וההורדה מורה על התנעה מהמרכז ואל המרכז
 ואלו התנעות הנזכרות סבות טאמר התנעות
 הקורמות כמו טיהתבאר בטבטימת והנה היתה
 זואת השמלה המורה על היכורה בשימן טינטיאר
 רטומו ומן ארוך והיתה השמלה המורה טלה
 החמר החסר במיס טלאו יטאר רטומוס כי אס מ
 מעט כי החלי טיהוא מפזת החמר הוון מעט
 ואולם הבריאות טיהוא מיכר היכורה הוא מזרי
 ולזואת הסבה היתה ההקדשות במנטימת השימן והנה
 היתה השימן ההוא רוקח לתעלות הנטיח בו טה
 טזאי' כן בשימן אשר ימנח בו המטהר מהיכרשת
 וזמנס ינתן הנטיאר מהשימן על כפי השימולית
 על ראש המטהר באיכבנו הימנית לפי טיהראטי
 לקרירותו יתעל בחלות מחסרון הינוס היסודי
 ובהיותו טילס יטמר מהרעופים וטאלי
 יעיר בזה כי היכורה בהיות פעולתה טולניה
 תטמר

התורה וזוהו הזמן היותר קצר שיתכן שתטול
בו טהרתו והנה יקח הכבש לאש ויקריבהו
ואשונה ובו יכון אל שיקריב חטאתו ועולתו
לכפר עליו מטומאתו כמשיפט טאר מחוסרי כפ
כפרה המביא קרבן וזה כי מפני שיהיה הכפור
הטחט בחוץ חטאת בתכלית החסרון עד שלא
היה קרב ממנו דבר למזבח לחסרון החמד ש
טהרה עליו הנה היה ראוי שיביא אחריו מה
טיטולס בו באופן מה שיחסר בחטאת הראשון
ואחר יאזת לו להקריב חטאתו ועולתו לא היה
ראוי שיסמוך על החטאת הראש להטיל טהרתו
לסבה שזכרנו עם שיל חווק טומאתו כבר נטאר
טמא אחר החטאת ההוא באופן שהוא מטמו
בגרי כמו שקדם והעמיד הכהן המטהר את
הזר המטהר וזאת לפני השם פתח אהל מועד
הנה יעמיד הכהן את המיטרה חוץ לע
לפנות יסדאל כנגד פתח המזרח ופני המטהר
ליכר המערב שהוא לפני השם כי לא יוכל להכנס
יותר מזה השיפור קודם שתטולס טהרתו ומה
טאמר ואותם וין הריכו בו שיעמיד גם הקרבנו
ומה שיהיו עם מהסלת והטימן כי לא יתכן
טיאמר בהם השמרה אבל הרימן בו שהוא ראוי
טיהיו מופנים שם כל הדברים האלו להטילס פי
טהרתו אם ירעה שתטולס לו הטהרה ביום ההוא
ומה טאמר האיש וין הרימן בו טולו ינהג זה
באשה ובקטן כי כבר אמר אחר זה פל הראש
המטהר וכפר המטהר מטמאתו שיורה טאי זה
טיהיה המטהר ינהג בו זה הדיון ועוד טאמה
תמיכו קרבנות טהרה ניהגות באשה כאיש כמו
טייתבאר בעניין זב וזבה וזנפ טיכבר היה הזב
יותר ראוי בחווק הטומאה מהזבה כמו שיתבאר
מדברנו ולקח הכהן את הכבש האחר והקרי
אותו לאש ואת לוג הטימן והניף אותם תנופה
לפני ה' לפי שהכהן היה אז במזרח העזרה הטה
הוא מבחו כי התנופה הוצאת תעשה במזרח ופניו
למערב טטמו לפני השם וכן העניין בטאר
התנופות כמו שקדם והנה התנופה היתה טהיה
הכהן מוליך ומביא מעלה ומוריד ולוג האש
כמו הענין בטאר התנופות ושיחט את הכבש זה
מבואר ולזה יהיה הנאכל ממנו נאכל לפנים מן
הקלעים לזכרי טהונה כי הוא קודם הקרטים
ולקח הכהן מרס האש וגו' הנה לא זכרה התורה

מה שיהיה במזבח מרס האש והחלבים גם לא
זכרה הנאכל לכהנים ממנו להשענה על מה ש
טייאר מזה בתורת האש וראוי שיענין אי זה
מהנתינות הדם תהיה ראשונה אם יתן ראשונה
על המטהר ואחר על המזבח או הפך זה והנה
יתבאר שהוא ראוי שיהיה ראשון מה שיהיה למ
למזבח כמו שהיתה החלבים קודם אכילת טאר
לכהנים כי המגיע מזה לשים יתע מתיר הנטאר
לזרס ועוד טהרי מיטמו בביאור בפרטית ואלה
המשיפטים שיחכי הדם זרק על המזבח קודם
שיזרוק על העם מהדס הנטאר להביאם בברית
עם השם ית ובכלל הנה הוא מבואר שמה שיהגיע
מהקרבן לשים ית קודם מה שיהגיע ממנו לזרס
ולזה זכרה התורה בזאת הפר' ההואה מן הטימן
טיבע פפמים לפני השם קודם הנתינה ממנו על
בוהנות המטהר ואזנו ולזה הוא מבואר טאחר
זריקת הדם על המזב כפי בחלק השפל מהמזב
היתה וזאת הנתינה מהדס על המקומו מהמיטור
טיזכר וזה טהדס שיקבל הכהן לתת על בוהנות
המיטורע ראוי שיהיה דס האשם לא טירי הדס
הטורק טטמו ולקח הכהן מרס האשם ולזה הוא
מבואר טיבעת נתינת שיחית האשם יקבל קצת
הדס לתת על המזבח על יד אחר מהכהנים כפי
טרת כמשיפט וכהן אחר יקבל אז קצת הדס לתת
על בוהנות המיטורע ואזנו ויתבאר מהנטימן
לזה בעניין הנה טזאת הקבלה תהיה בכף הכהן
ולפי טהיא טבוד ראוי שתהיה בכף הכהן השנית
כמו שהתבאר בטריטי הכוללים ולפי טהנתינה
תהיה מהכף השמילית באיכבע הכהן הימני כמו
טהתבאר בטריטי הכוללים
מנתינת הטימן על בוהנות המיטורע ואזנו בזאת
הפרטה הנה יערה הכהן הדס מידו הימנית לידו
השמילית ואחר יטבול איכבעו הימנית ברכ אשר
על כפו השמילי ויתן ממנו על תנוך און המטהר
הימנית וזה יהיה אחר טיכנים המטהר ראשון
בעזרה באופן טולו יכא הדס חוץ לעזרה כדי
טולו יפסל ואחר יכנים המיטורע ידו הימנית בעזר
ויתן הכהן מן הדס באיכבעו על בהן ידו ה
הימנית ואחר יכנים המיטורע רגלו הימנית
ולקח הכהן מלוג הטימן ראוי שיתרע טהוא ראוי
טיהיה לוג הטימן בעת וזאת הלחיתה והייחקה
ולזה אם נטיפך ממנו או אם חסר ממנו או

וכל להסגיר שט' וייכא הכהן מן הבית וכבר י
 יכא מטס וזין ראוי שטאמר טולא יכטיר זה
 מלא כטיהיה סמוך לבית כי זין דבר יתחייב מ
 מיטו טיהיה יותר ראוי בסמוך כי לא יחוייב ט
 טירמה הנגב בעת טייטפוט להסגיר הבית טאכ
 היה הדבר כן הנה יקרה טיהיה טס נגב וראוי
 להסגירו עליו ולא יוכל על זה לפי טולא יתכן לו
 טירמה הנגב ההוא מפתח הבית ולזה הוא מבר'
 טולא יחוייב טירמה הנגב מהמקום אשר יטפו'
 טס טירטו להסגירו וראוי שיתרע טכבר יתכן לו
 להסגירו כזון טייכא מחלל הבית מעפ' טיהוא ע
 עדיין תחת המטיון טיהרי מני קורא וייכא הכהן
 מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית
 טבעת ימים הנה כבר באר הסבה טיהיה ההסגר
 טבע ימים וטיב הכהן ביום הטיביטי וראה והנה
 פטה הנגב בקירות הבית הנה הפטייון הזה יהיה
 בכל טיהוא אם היה סמוך או כגרים אם היה
 מופלג כי זה יורה על התפטיט זה העפוט טס
 כמו טיבארטו בטגעי בגדים ויכא הכהן וחליטו
 את האבטיס אשר בהס הנגב למרטו מזה טולא
 ינהג זה הדין מלא כטיהיה הנגב על טתי אבטיס
 לכל השחו וראוי היה להיות כן כי מפני טהבית
 הוא מקבוצ האבטיס הנה לא יתכן טילקח רמה
 מהס על כללות הבית אם לא היה זה ההפסד בב'
 מהס כי הס הקבוצ הראטון והנה זה העטין
 באבטיס רומה דיטו לעטין נגעי בגדים וזה כי
 בטגעי בגדי יטרף כל הבגר כזון טיפטיה הנגב
 למקום הנגב לבר וכן אם פטה הנגב בבית
 יטירו כל האבטיס אשר בהס הנגב לא החלק
 מהס טבו היה הנגב והנה לא יהיה הסגר
 בטגעי בגדי אחר הפטייון לפי טאי כללו הבגר
 חלק לרבר אחר כמו העטין באבטיס טהס חלק
 מהבית ולזה יכטרך להסגיר אחר הפטייון כמו
 טיתבאר אחר זה לראות אם יטיב הנגב ואז
 נטיפט על התפטיט ההפסד בכללות הבית ומזה
 המקום יתבאר טיהעטין בטגעי בתים בטיטי
 ההסגרים הראטונים באבטיס אשר בהס הנגב
 כדן הבגדים טבהס הנגב ואמנט קיכרה התורה
 במטיפטה לקיכר במה טיהוא בכח דבריה ולזה
 הוא מכוון טאכ לא פטה הנגב בהסגר הראטון
 ופטה בסוף ההסגר הטטי חולץ האבטיס אשר
 בהס הנגב וקויכא העפר טביב הנגב וטח את

הבית ומסגירו פעם טליטית ולזה יהיה בבית
 הסגר טלטיה טבוטו מה טזין כן בטגעי בגדים
 לסבה טיזכרטו ואס כהה בראטון או טיכר הנגב
 אינו טעון הסגר ולפי טאי מפטיר לכבס במקום
 הנגב כמו העטין בבגדים קולף מותו ואס עמר
 בעיטו ולא פטה מסגירו טנית ואס כהה קולף
 מקום הנגב כמו העטין בבגדי ואס עמר בטיטו
 ולא פטה חולץ וקויכא וטח כמו העטין בבגדים
 טיטירף או כללות הבגר ההו' כי זין הבגר חלק
 לרבר כמו מלו האבטיס טהס חלק מהבית ומזה
 המקום יתבאר על יכר התיחס כי כמו טייבא
 ההכרח להסיר חלק מהבית יטובו לתקנו
 כטיקחו אבטיס אחרות ועפר אחר כך כטיבא
 ההכר להס' חלק מהבג' יטובו לתקנו כטיטלו
 בו טלאי ממקום אחר ואחר הכגירו טליטית
 לטיפט על כללות הבית והטליטו אתהן ל מחוץ
 לעיר כל עיר מיטמע בין מוקפת חומה בן בלתי
 מוקפת חומה ואמנט הארס לא יכא מלא מחוץ
 לעיר מוקפ' חומה טט' בו מחוץ למחנה והמחנה
 במה טיהוא מחנה אחר הוא מוקף מחייטה וראוי
 טיתבאר מזה טיכן העטין בבית המנוגב כי זין
 בטיהס הברל מלא בעטין ההסגר הטליטי כמו
 טיבארטו ואולס וכדה התורה זה הדין באבטיס
 לפי טהס יותר פחותים ולזה היה ראוי טיהיה
 טמאותם יותר קלה לפי מה טיהטירטו בעטין
 הטמאות והטהרות ומפני זה היה מפטיר טיטלמד
 מהס זה הדין לבגדי וכלי עור אל מקום טמא
 כאלו האמר המקום טיטיליכו טיס הטברלות תזה
 טירמה להס מהטמאות ואת הבית יקטיט מבית
 סביב דל' טיקלף העפר אשר טחו מותו בו בפטי'
 סביב הנגב ורקחו אבטיס אחרות והביאו אל
 תחת האבטיס ועפר אחר יקח וטח את הבית
 יתבאר מזה טזין ראוי טייבא אבן תחת האבטי'
 אבל יביא אבטיס תחת האבטיס מעפ' טימספרס מ
 מתחלף וראוי טולא יהיו האבטיס טייבא ולא
 העפר לקוח מזה הבית עיטמו טטאמר אבטיס
 אחרות ועפר אחר והנה הכונה היא להטלי' הב'
 מה טיחסר בסבת חלוץ האבטיס והקטיטה והנה
 אמר התור ב' לטון רבים חלוץ אבטיס והטילכתס
 וטיפיכת העפר וקטיטתו ולקיח אבטיס זהבאתס
 מאולס לקיחת העפר והטיחה וכר פלטיין יחיד
 להורות טאכ היה זה הכתל מטותף לביתו ולבית

הראש מהפסדים עם האותות לקבל הדעות
מיצר החמר וזה כלול לפי מה שהשורטנו נוהג מ
מנהג הענינים להשי' על מימיו הימורה ושממנה
יהיו הטובות וההפסדים יהיו בסבת החמר ולפי
טדס האטס מורה על הבריוו' שהו' מיצר הימורה
לאו יכס' היותו כי אם כבש' חזק' חס' היה המימורע
עני' וזה טהרס מורה על ההפסד הזארס העוף
להיותו בח' חסד' כמו שבארנו ולזה יחוי' שיהיה
זה הדס הטני' טמורה על הבריומות רס בח' טלס'
והוא ההולך אשר יוליד בח' כגופו ולזה לא יתכ'
טיהיה תור' או בני' ונה' ורואת הסבה תמימא
במימורע עני' טייב'א חטואתו ופולתו מן העוף
אבל אטימו יהיה כבש' עכפ' ואס' דל' הח' ואין
ידו מטגת דל' טדלותו הח' באופן' טאין ידו מט
מטיגת לכל' לו הקרבנו' ולפי' טאין המטהר רואי'
דחטואתו ולעולתו ולמטחתו חזק' בהס' הברל' בין
דל' לעטיר' כי אם אחר הביאו אטימו הט' יורע' או
אי' זה קרבן יתחייב להביא טואס' היה או עטיר'
יתחייב להביא קרבן עטיר' אעפי' שיהעני' אחכ'
ואס' היה דל' יביא קרבן עני' אף עפ'
שהעטי' אחר זה ולפי' מה טהת' בטירטי' הכוללים
יתבאר טהרס העמר לזרק טטעט' אותו כזרק
ולזה כיון טכנטחט' דס' האטס' יחול' עליו חייוב'
היות הבאת טאר' הקרבן וזו יבחן' אם יתחייב ל'
להביא קרבן עטיר' או עני' וטאר' מה טטוכ' בזואת
הפרכיה מהקרבנות המטהר' הכל' מבוואר' ממה
טיקדס' לנו מהמאמר בקרבנות עטיר' והנה טס'
זכרה התורה על הסדר הטוכר' בקרבנות עטיר'
להעיר' כי הכל' מכונן ולזה לא יתחלק זה הטמורס'
כול' ואס' יתחלפו הבח' אשר מהס' יהיה הקרבנו'
וכמות המנחה

כי תבואו

אל ארץ כנען יעיר טאין
נגעי' בתים טוהגיס' אלא ב'
בארץ יטראל ונתתי נגע ירעת הנה יחס' לה ית'
נתינת נגע ירעת כי הוא סבה אל מה טיתחרטי'
באופן' מה וחק' על פי טאין הדע' מתחרטי' ממנו
בשיממות כמו טיתבאר' במקומותיו וגס' אפטי'
טס' זה טיהיה הנגע מתחרטי' בבתי' על ההטיגת'
אס' להראותס' הארצר' הגנו' טס' כמו טאמר' ול'
או לטמור' הטומדיס' טס' מהמפורל' וזה טהס'
יטבו בבתיס' אשר לא בטאוס' ולזה היה אפטי'
טיהיו רעועים וטכונס' אל הנטילה לרוב ומן זה

הבטן והן לא ידעו זה ההפסד אשר לבית בקירן
הבי' והנה היה מראה זה הנגע ירקרק או אדמוס'
לסבה בפניה טיזכרנו בנגעי' בגדיס' וכלי עוף
בבית ארץ אחרותכס' למדנו מזה טייחוטלס'
מינה מטמאה בנגעים לפי טילח' נתחלקה לט'
לטבטיס' ולזה מינה אחזה לאיטי' מיוחר' טיתכך
טיאמ' בה ובוא אשר לו הבי' כנג' טרא' לי' בבי' וזו
יאמר נגע טראה לי' כי המט'פט' בזה לכהן הוא
ויכזה הכהן ופטו מת הבית בטרס' יבוא הכהן
לראות הנגע ולח' יטמא כל אשר בבית למדנו
מזה טייט' לאחר רואיית הנגע עת טייפטו הבית כ'
כרי טילח' יגיט' בזה יצטר' לבעל הבי' ומזה המקו'
טלמד טייט' לאחר רואיית נגע' ארס' לזואת הסבה
ולזה לא יראו הנגעים בטבת ולח' ביט' כרי טילח'
יקרה מזה יצטר' לבעל הנגע ביום טהיה רואיטי'
טייטמח בו ואחר' כן יבוא הכהן לראות הבי'
למדנו טהוא יראה באופן' טיהי' בו לא טייפתחו
בו חלונות כרי טיראה נגעו בטלמות וזה יתבא'
מאמר הבית בהא' הידיעה וראה את הנגע
והנה הנגע בקירות הבית לפי טיהנגע יחוייב
טיהיה על טיתי' אבטיס' ואז ינהג בו זה הדין טנ'
וחליו את האבטיס' אשר בהס' הנגע והנה אין
האבטי' נקטרות בבטן באופן' טיהיו לאחת הט'
יחוייב בזה הנגע טיהיה טיעורו כטיט' נגעים
ולזה יהיה רחבו כגריס' ואזכרו כטיט' גריסין ולמ'
ממה טאמר' בקירות הבית טהוא מחוייב טיהיו
לבית קירות ואז ינהג בו זה הדי' לה טיהי' נגול'
ולפי' טהנהג' מהבית טיהיה בו קירות טיהיו בו
ד' כתלי' לא פחות ולא יותר הנה לא ינהג זה הדי'
כי אם בבית בעל ד' כתלי' והריטון באמרו בקומו'
הבית באחת מקירות הבית כמו ויקבר בעריה
הגלעד טיקערורו דל' טיהיה מראיהס' טוקט'
מן הקיר כמו טאמר' אחר זה ומראיהס' טיטל' מן
הקיר ירקרות או ארס' דמות רל' חזק הירוקית
או חזק האורס' וייכא הכהן מן הבית אל פתח
הבית למדנו מזה טיהנגע רואי' טיהיה תור' הבית
ואז ינהג בו זה הדין לא אחריו כי לא יבטס'
הכהן בבית ברואותו אותו טיתכ' טיאמ' בו טייכא
מן הבית ולמדנו מזה טיכיון טייכא מהבית וכל'
להסגיר את הבית טיטאמ' ל' פתח הבית לא קודס'
זה ולזה יכא מתחת המטיקוק ויעמו' לזכר הפתח
ולמדנו מזה טאף על פי טיהחיק מוזר מהבית

לפי' מה שכתבנו
במקום אחר

האומץ לא יהיה מספיק משיעור הכבוד בארנו וה
במה שיקרא וירבר אל מטה ומל מהדן לפי
סודות לו המהדות תליות בכהן כמו השני בוב
וובה בא בנה הדבור סס והדן רבר אל בני
ישראל למרנו שאין אלו הטמונות טהרות מלא
בבני ישראל לא בגוי איש כי יהיה זה מבטרו
הנה הרים בויבה בזכר שישפך ממנו ורע דומ'
ולובן בינה המורות והנה ראוי שתהיה התחלת
הויבה מבטרו סידחה זה המותר לא שיהיה זה
דבר מחוץ וראוי שתירע טהרות טהרה בקשן
וכן הענין בזה הטובה הקטנה טמא בסוף וזה
הפרט והוב את ובו לזכר ולטובה חנה היה זה
ראוי שימכור בפחות מבן השבע טמא וזו אחר
כמו טמאמר וזה וזה אינו ראוי לביאה ער
וזוהו הומן כי יתחוק על בטורל הנה הוב
אפטר שימכור כן לפי שה' טמא בלתי מבטול וכן
השני בטרות המטה והנה רל טהור טמא ובלתי
מבטול ורל לא ימנע המיכור בטובה קטנה
וזו שטמא הוא למרנו טהור בפנימו הוא טמא
ויבאר טהור אב הטומאה מרחק הוב טהור פ
מטמא ארס כמו שיתבאר אחר והוכח טהעני'
הוא כן בובו ואת תהיה טומאתו בובו רר
בטרו זה ובו רל שישפך הוב מבטרו וימא
לחוק בזה האופן או טהרותם בטרו מוב רל
שימא ובו לחוק באופן סתמגר בו נקב המרה
טגירה מה כי זה רדך הוב טהיה כמות מעט
הנה אין טהיה מלו הפנים הנה הוויטמא ולפי
טומאת הטומאה היו לוב בטל טהור והיה בלתי
אפטר כשיבאר בטהור וב בראיה הדומטונה
למשט הטעור הנה לא יטמא הוב טומאות הוב
כי אס בראיה השני וזה טכבר יתוא רבר בתואר
מה אס מפני המטך בו הדבר ההוא ומן ארוך
אס מפני הרבות לעשות הדבר ההוא והמטל
טהור יתואר טהור רופא כאמר רשא שבמי רבו
ויקרא ארס כשימכור בו מרחה ארס זמן ארוך
ולוחט הסבה לא יתכן שיתואר הארס כטהור וב
ברחה הדומטונה כי אין סס ריבוי מספר ורל
אך בזמן ובהיות הענין כן הנה הפחות שיתואר
בטהור וב בראיה הטנית ולזה יתבא סדך ראיה
חוטנה סל וב לטומאה הוא כדך טכבת ורע
הוא מבחור מנה כי טמאות הוב תלויה ברחות
לא בימים כמו הפנין בובה ולזה ראוי טתחוקר

מתי תהיה הראיה או הראיות בראיה אחת ומתי
תהיה זו תהיינה בראיות רבות וטומר כי מפני
טיהוריה הוא הוא הרחות המותר הרעי מכרל
הורש הנה ראוי שימכור טס עת ראשון ולא יתכ'
טיהיה בו זה ההרחות טני פעמי וכאמר טעמור
על זה העת מיכר החפוש בחוט הנה יורע טכר
מה שירוחה תוך זה העת הוא ראיה אחת ומעפ'
טיהספיק בראיה ההיא וראוי שיהיה זה העת הוא
הומן שיטלס בו הרחות זה המותר בטבע ולזה
כאמר נמיטכה הראיה יותר מהטעור ההוא טנה
הוא הרחות טני וכן אס נמיטכה הראיה יותר מ
מכפר מזה הטעור ירעטו טיו תהיה ראיה הג'
והנה עמוד הראשונים על זה הטעור לפי מה
טקבלו מפי מטה עם טהור מבואר מן החוט
והוא כרי טבילת הארס וספוגו אחר הטביל רל'
טלוא יגיש שיפור הראיה האחת לטיעור טבילה
וטעיג כל המטכב אשר יטכב עליו הוב יטמא
ראוי שיהיה הכלי ההו פטרי למטכב באופ טהיה
אפטר שיתואר כטהור מטכב ומו ינהג בו זה
הדיולה אס היה מטמא למטכב לבר או טהי'
מטמא למטכב עם טמוטו לרבר אחר בעת
היותו מטכב כלו תחמי טיהי בכח אדגו ופתת
ביכרו ויטכבו עליו ריטימו בתוכו דברי לטימס
רד פתחו בעו טיהו מטמא למטכב הנה דינו רי'
מטכב ואמנא אס רל יהיה פתח אלו בטליוטו
באופ טכאמר ידכו לפתו פתחו לא יוכל לטימא
מטכב הנה לא ינהג בו ריין המטכב וכן ראוי
טיטין העני במטכב וכל הכלי אשר יטב עליו
יטמא רל טיהיה דרכו טיטבו עליו וזה אמנא
יהיה כטיהיה מיוחד לטייבה וויט אשר יגש
במטכבו יכבס בגריו למרנו טמטכבו החאב
הטמאה לטמא אס באופן טהור טעון כבוס ב
בגריו ויטמא טומאת פרב וראוי שתירע טמטכב
והמטכב והרומה להס ינהגו בכלים המקבליס
טמאה מעפ שאין להס בית קבול כמו כלי טך
וכלי עור טמא וכל המטכב וכל הכלי אשר
יטב עליו והנהגט בבטרי הוב יכבס בגריו
למרנו טהנהגט בבטרי הוב טעון כבוס בגריוס
וטמא טומאת פרב וכי ירוק הוב בטהור יכבס
בגריו למרנו סדוק הוב הוויטמא ויטמא
ארס לטמא בגריו טפלו וראוי שטרע טכן הרין
בכל מטקה הוב טהור מתיחס לרוק כגון כוחו

חבירו טיטה מטפלין בכל זה וזולת בלקיחה
העפר הוחר והטוח הבית טאנו מיטפל בו לא
בעל הבית טראה בו הנגעי וחס יטוב הנגע
וגר נדר טמא הוא הנה מה טאמר ובח הכהן
וראה והנה פטה הנגע בבית דל אחר ההסגר
ביום הטיביעי ונה טכבר אמר אחר זה חס בו
יבא הכהן וראה והנה לא פטה הנגע בבית אחר
הטוח חס לא היה חס הסגר מה וזאת הביאה ט
טיבא הכהן לראות את הבית והנה אין בו נגע
ולזה הוא מבחו טכבר יסגר הבית אחר הטוח
אותה וימיס חס טראה חס נגע כטיעור נגעי
בתיס הנה נטפו טיכרע ממאד היא לכלול הבי
והבית כלל יהיה טמא לא מתוכו לבר ויתב במה
טיקוס בנגעי בגריס חס טראה הנגע באבנים
טיטמו חס מחרש הנה ייכאו האבנים ההס עם
טאר אבני הבי חוץ לעיר חס טראה בטאר אבני
הבית לא ייכאו חוץ לעיר חס טיטמו מחרש
אבל טאר כל האבני ונתן את הבית את אבניו
ואת עיכו ואת כל עפר הבית מגיר טוחן מ
מיטפל בנטיכה אלא בעל הבית חסר בו הנגע
ונתן את טלו ומטיח כל חבירו טמא את אבניו
לאבני הבית הנללה לו ולמדנו מזה טוחן רין
נגעי בתיס נהג אלא בבית טהיו אבנים ועיסיס
ועפר והיה זה כן לפי טהוא כליי ודומה בוחפן
מה לדברי בעלי היכוד הטלמ' והס בעלי הנעט
כי הס כלס כליס כמז טהתבאר בטבעיות ולזה
יטמו האבני מיכר מה טהס חלק מהבי ואעפ'
טוחן האבניס רחיי ולטמאה כמו טקוס והנה
יזכרל הבית מהבגריס והעור בלקיחת טתי
יכפודיס לטהדתו כמו הענין בארס מה טוחן כן
בבגריס ובגור כי הס יטהר בטבילה וירמה
טוחן זה הענין כן בבתיס למעלתס על הבגריס
ועל העור אבל היה זה לפי טחי אפטר בהס
הטבילה ואין רחי טתסוד טמאסם בזולת פעל
כלל ולזה היתה טהדתס ביכפודיס טיחוד על
היטקות מזה ההפסד טבא בטבת חסר כמו
טתורה הטבילה על זה והנה עם זה ההכרל
בטהדת חסר ביכפודי לטהדת הבית מהס מבו'
וזה כי הארס יטאר טמא אחר הבאת היכפודיס
מה טוחן כן בבית לפחיתותו והבא אל הבית
כל ימי הסגר אותו יטמא ער הערב זה יהיה
בארס או בכליס והנה יטמא בו כלי חרס חס לא

היה מוקף יכאיר פתיל כי הכלי חרס חייגי מטמא
אלא מאורר וזה נהג גכ בנגעי חורס ובנגעי
בגריס כי הס רחיי בזה הדין כמו הבתיס או
יותר מהס לא טיה יהיה בהיותס קבושי במקו'
כמו הענין בנגעי הבית לא חס היו טעתיקי בזולת
עמידה כלל והטוכב בבית יכבס את בגריו
והזוכל בבית יכבס את בגריו לפי טהוא טמא
תקף בחו הנה לא חסר טוכב או זוכל בעבור
טמא הארס אבל אמר זה בעבור טומאת בגריו
ולפי טוחן האכילה והטכיבה חס ממה טייטל
רוסס בטמאת הבגריס למדנו טלא אומרה התו'
אלא טיעוד טהייתו חס באופן טייטמו בגריו
וזה טהבגריס טהוא לבוש לא יאמר בהס טיהס
באיש אל הבית בבואו חס ולזה לא יטמוער
טיטיה חס טיעוד חפילה ביטנית והוא כטייער
ג ביכיס פת חטיס ובלפת ומיסב כי זהו הנגוע
מהאכילה וכטייעמור חס כמו זה הטיעור או
יטמו בגריו טהוא לבוש קארס זה חס בו
יבא הכהן וראה והנה לא פטה הנגע דל טלא
נתחרס חס נגע אחר זה ההסגר הנה זה רחיה
טיטפא הנגע במה טהוסר מהאבנים וטוחן
העפוס הווא מותשטי בטטאר מן הבית ולקח
לחטא את הבית טתי יכפודיס וגו' הנה מפטי
טיטמא הבית כל ימי ההסגר והיה בלתי רחי
טתסוד טומאסו בזולת פועל כלל הנה תהיה
טהדתו ביכפודיס לפי טחי אפטר בו הטבילה
כי הס ירחי על טיה ההפסד בא מיכר חסר
וההנאה בזה האופן תורה על הנקו מזה החסיון
כמו טבארנו במה טקוס והנה תהיה ההנאה
הזאת על מטיקוף הבית מבחוץ להורות טסר
הנגע כמו טבארנו במה טקוס וזאת תורה
לכל נגע היכרעת ולנתק אמר ולנתק לפי טחינו
נגע אבל הוא נטיחת טיער וליכרעת הבגר
ולבית מגיר כדין היכרעת הבגר והבית הווא
וכבר התבאר מדברינו טהענין הווא כן ולטיות
ולספחת ולבהדת מעפ' טכולס טמאס רחי
טיוכרו לכהן כי חזי יהיה טילס הבחינה בענין
נגעי היכרע ויזכר לעמור יותר טל אמית' ענין
הנגע חס עמר הנגע בטיטור חז כהה להורות
ביום הטמא וביום הטהור וזאת תורה היכרעת
דל כי בזה האופן יטיפ הכהן בנגע טהוא טמא
או טהור או בעל הנגע חס יטיפ בזולת זה

טוין כלי ח' מקב' טמא' ולא מתוכו אפי' בטימאת
מת טהור היוצר חמורה טבטמוות ולוה מיכיל
בו ימיר פתיל כמו טיתבא' פרה ולוה הוא
מבחו טוין הדיכו בזה מגע טולא יטמא בו הכלי
חרס וכך אס נגע בו מאחוריו אס אמר וזמר
טהריכון בזה טיגע בתוכו יהיה מה טאמר
אמר יגע בו כטעס אמר וכלי חרס אשר תבוטל
בו טהריכון בו בתיכו אמרנו לו הוא בלתי יכורק
וזה טכבר אמר וכל כלי עץ יטטף במיס למרנו
מוה טבמגע אשר יתיה בטבדו הכלי עץ טעון
טבילה יהיה הכלי חרס טעון טביל' לפי טהכלי
עץ מתטמא אפי' מאחוריו כמו טקדס הנה יהיה
הכלי חרס מתטמא מאחוריו בטגינה וזה טקד
לפי מה טהתבא' ולוה הוא מבואר טהריכון בזה
המגע טטימא ולמרנו טאפי' הכלי חרס המוקף
ימיר פתיל יתטמא כטיטמא הוב באי זה אופ'
טיהיה מהטטימא טתהיה בטגלה מגופו כמו
טקדס והוא מבואר טהטטימא תהיה באמיטענת
דברים בלתי מקבלין טומאה כילו תאמר טטמא
הכלי על חבן טי כבר טטמא אף על פי טטמאה
באמיטענת וזה כולל לכל מה טזכר בו מטא
מהטמוות וכך תהיה הטטימא אס הטיע הכלי
באמיטענת קורה או מאונס כאלו תאמר טטס
ידואי רגלו בכף מאונ' והגביה בזה האופ' הכף
הטני והיה בו כלי מהכליס וראוי טתרט טכל
לו הטמוז יטהגו גס במיכורע כי טמאתו יותר
חמורה מטמאת הוב ולוה ראוי טטלמוד אלו
הטמוז מהוב רל' טמאת מטכב ומרכב ומחטב
ויתר הטמוות הנזכרות בוב . וכי יטהר הוב מ
מוזבו וספר לו טבעת ימיס לטהרתו רל' טיספר
לו ו' ימיס יהיה טהור בהס מוזבו . ולפי טאמר
לטהרתו למרנו טראוי טיהיה טהור בכל אחר
מילו הו' ימיס ולוה אס יראה קרי ביו אחר מהס
אינו עולה מהמטין ולפי טמיכאנו בובה טולא
תכנס בגדר הבא הקרבנות כי אס בטלטה ימיס
תראה בכל אחר מהס זיבה כמו טיתבא' מאמר
וזה כי יוב וזב רמה ימיס רביס והנה תלה
הענין בוב בראיות רל' בימיס והוא מבואר טולא
יכנס הוב בזה הגדר כי אס בג' ראיות או בראי'
טיעודה כג' ראיות או בראיות טיעודן כטיעוד
ג' ראיות כטיהיה טעור הא' כטיעוד ב' ראיות
וזה יתבאר עור ממה טאמר בסוף ואת הפרס

זאת תודת הוב ואשר תכא מימנו טכבת ורע ל
לטימאה והרוא בטרתה והוב את וזבו לזכר או
לטקבה הנה בימר טבוב טתי תורות הא' לטימאה
והוא מה טיזכ' תחלה והאחרת לוב טזה דינו לרי'
הובה הנקבה ואמר בו בוב את זוכו ולא אמר
לוב לזכר כמו טאמר תחלה להורות כי זה הוב
הטני יהיה לו וזב אחר היותו זב והוא יהיה מ
מתואר כטיהיא זב בב' ראיות כמו טביארנו וזו
יהיה טמא אלא טולא יטוה דינו לרי' הנקבה ט
טיתחייב קרבן כי אס בג' ראיות ראוי טטרע כי
הרחיכה במיס חיי' נספירת ו' ימי' לטהרתו טוהג
בכל זב אכל הבאת הקרבנות לא תהיה כי אס ב
בוב בעל ג' ראיות כי בזה גכ' יטוה דינו לרי' הנקבה
וזה כי מפני טהנקבה לא תריץ במיס
חייס אחר ספירת הו' ימיס כמו הענין בוב הנה
לא ימיכא בזה הריץ טוה לזכר ולנקבה מהתחלה
הספירה ואילך אלא בקרבנות לזכר ורפי טכלל
זוב הזכר והנקבה יחד ומיכאנו בראיות הנקבה
טאס הפסיק זס טולס בין הראיות טאין הראיות
מיכטרפות הנה התבאר בוב הזכר טאס הפסיק
זס טולס בין הראיות טאין הראיות מיכטרפות
וככס בגריו ורחק בטרו במיס חייס וטהר רל'
אחר טעמר טבעת ימיס ב' ראיות זוב והנה
תהיה טבילה במי מעין ולא במי מקוה וככר
בארנו הסבה בזה בפרט' טמיני ולפי טהטבילה
לא תטל טהרתה כי אס אחר הערב השמי טנה
יטבול ביזה הו' מבטור זס כרי טיבא' טימט
אחר הטבילה קודם הגיעו לזס השמיני קודם
טיביא קרבנו ועור טהרי מיכאנו בטאר טומאה
ערב טיטבו' מבעו' יו' אס לא יטה' מטמאתו לא
אחר הערב טימט כן ראוי טיטטיפט בזא' הטבילה
וביז' השמיני יקח לו טתי תוריס או טני בטי
זונה לא תור וכן זונה לא כן זונה ותור וכו' לפני
יה' אל פתח מהל מועד רל' תיך לעזרת יט' איכל
טיער המזרחי כי לא יתכן לו להכנס בטורה כר
הביא חטאתו ואכנס העולה אינה מטכבת את
הכפרה ולא הכפרה מעכבת את העול' כמו טיהת'
במה טקדס וראוי טתרט כי הקרבן הבא על כיו
אלו הטמוות יוכל להביא אחר על המטהר מ
מטמאתו טולא מרעתו וזה כי לו הקרבני יטהגו
אשילו בקטן אס קרה לריכרעת או הוב ויביא
חביו לו הקרבנו עליו להאכילו קדטי' ואס העני'

וניתנו ומיץ האף כי כל זה דומה לרוח שהוא מ
מתגבש ובכלל הנה הוא מותר נא בלתי מבוסס
וזה שהו' טמא בזוב עם היותר רחוק מטבע זובו
כפי' טיהרה טמא בזוב וטרה כי הוא קרוב יותר'
מטבע ויפתה טיה' מותר נא בלתי מבוסס וראוי
טיהר כי טיבת ורע הזב הוא יותר ראוי בנאות
הטומאה מרחוק וכן הענין במימי רגליו לפי
טאי אפטר בהם טיהר בלא יחזיק ויבה' וכן
הענין בנדה' וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב
יטמא כילו תאמר המררעת והאזוכה ומה טיהרמה
להם והנה אין טומאת באופ' טיהר הטוב בהם
לטימ' בגדי טעליו טיהרי אמ' אחר זה וכל הטוב
בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב ולא אמר
טיכבס בגדיו ואמנ' יטמא המרכב הארס במטמא
לטימא בגדי טט' והנטימא וזתס יכבס בגדיו וזהו
ההבדל טיי' בין מטיכב ומזכב למרכב רל'
טימטיכב ומזכב מטמאים הארס במג' לטימא
בגדים טעליו בטג' בו ואורס המרכב יטמא
הארס במג' לא לטימא בגדים טעליו וכולם מ
מטמאי' הארס במטמא לטימא בגדיו רל' המטיכב
והמוטימא והזב וזובו ורוחו ומרכבו טמא והנטימא
וזתס יכבס בגדיו והנה אמר זה בלסון רביס
אחרי וזכר כל לט' הטמא להציר טיכלס מטמאי'
במטמא בזו האופ' וכבר התב' טיהמטיכב והמרכב'
מטמאים וזלתס בג' פניס אמ' כטיג' בהס או
כטיטמאס או כטיטמאהו וראוי טיהר טיהמטיכב
יטמא אין טיהר רל' אעפ' טיהר טיס כליס רביס
נאותי' למטיכב זה תחת זה הנה יטמאו כולם
יחד טט' וכל המטיכב וזה יהי' אעפ' טיק' הדברי'
הס בלתי מקבלי' טומאה כילו תאמר טיהר
המטיכב תחת אבן וטיכב טליה וט' העני' במוטי'
ובמרכב וזה מבואר מלסון התורה בזו ולפי ט'
טימטיכב והמרכב והמוטיכב מטמאין מפני ט'
טיטמא הזב הוא מבואר טבאי זה אופן טיהמאהו
יטמאו וזה יהיה אמ' כטימטיכב בהס או כטימטיכב
עליהס או כטימרכב עליהן או כטימטיכב עליהן או
כטימטיכב גופו עליהס או כטימטיכב גופו בהס כי
בכל אחר מיל' המיטי' יטמאהו ולפי טמא והיז' ט'
כל הכלי אשר יטב עליו הזב יכבס בגדיו למדנה
טככל הפני' טיהמטיכב מטמא מהזב ההוא מטמ'
מי טיהמטיכב עליו רל' יטיב או רוכב או טוכב או
נומר או טטיכב או טת' וזת' היה המוטי' המתטימ'

תחת האבן כי הוא מתטמא מהזב בזה האופ' כמון
טיהר ולפי טיהמוטי' והמרכב והמטיכב המטימאי'
מן הזב הס מטמאים וזלתס ביל' הג' פניס רל'
טיהס מטמאין אמ' כטיג' בהס או כטיטמאס או
כטיטמאהו הוא מבואר טיהר יותר ראוי טיהמא
בכל לט' הפניס וכבר בארה התורה במה טיקדס
טיהר מטמא במג' ובמטימא ולא בארה עדין אמ'
הזב מטמא מה טיהמאהו אבל בארה זה במה
טימרה וכל אשר יג' בו הזב וידיו לט' טטיק' ב
במיס וכבס בגדיו וזה טאי אפטר טיהריכו בזה
לבוא טיהמא מטמא במג' לטימא בגדים טיכב
באר זה במה טיקדס במה טאמר והטוב בטטימ'
הזב וגו' ולזה יהיה הריכוך באמדיו וכל אשר יג'
בו הזב טיהמאהו טיות החלוקה טמאה התורה
לבאר מענין הזב והנה הויכחו בלסון נגינה
לכח טיכמו טיל' יטמא במג' לט' בטג' מגופו
כן לא יטמא מה טיהמאהו אמ' לט' טיהמאהו בטג' לט'
מגופו ולזה זכר בזו המקום ידיו טיהס בטג' לט'
מגופו לבח' טיל' יטמא הזב מפני טיהמאהו הדברי'
כי אמ' בטג' מגופו והוא מבואר טיכב תתכן
לסון נגינה בטטימא כי כל טטימא בטגינה אמ'
באמיכע' אמ' בזולת אמיכע' והנה הריכוך באמדיו
וידיו לא טיטק' במי' טיל' רחץ בטרו ואמנ' אמ'
זה בלסון נקיה כי הטבילה לא תהיה לידיו לבח'
אבל לכל' גופו וזכר ידיו כי בהס תהיה הנגינה
הנהוגה לט' הדברים ושור טיכב וזכר ידיו
לבאר טדיחייבת בטרו האמורה בזב ובדומה לו
לא תחייב טיהר חל' טעל כל פניס ראוי ט'
טיהיה כל בטרו ראוי לביאת המי' טיל' יהיה
טיס דבר חויכך וראוי טיהר טיכל מקו טט' רחץ
במי' לא יחוייב טיהר חייס כמו מי מעין אבל
יספיק טיהר מי מקוה אלא אמ' בארה התורה
טיהיה הטבילה במי' חייס כמו טיזכר זה בזב
ובהזאת מימרה במי' חטאת ולפי טיהר חיינה
יחייב טיהר לכל חלקי הארס יחד כי אפטר ט'
טיטהר לחימאין רל' כי טיהיה קצתו טמא הנה
כל טמא ולזה כאמר חלק ממנה בטומאה יטמא
כלי הנה יחייב טיהר המקוה מן המי' מה ט'
טייתכן טייטבול הארס יחד וטיטרו חכמי' טזה
יטלס מ' טמה' וכל כלי חרס אשר יג' בו הזב
יטבר ראוי טייטב טמאין הריכוך בזו מג' כי לא
חלוקה בזו התור' בין תול' לאחוריו והוא מבואר

אדם או כלים והוא מבורך שהאדם הנקבט בה
יטמו לטמו בגדי שעליו בשבת הנגישה וזה אפי'
מוטבה מטמו האדם במגע לטמו בגדים כפי'
היא בעיקמה וכל אשר תטכב עליו בנרתה
יטמו רל' שיהיה הכלי ההו' ראוי שיתטב בו וזה
מבורך מהטורטים הכורללים עם שכבר נתבאר
זה בזב אשר ויין ראוי שיהיה טמאתו למטה
מטמאת הנדה כמו שנתב' מדברינו בסוף פרט'
שימיני והנה התבוא במה שיקרס טמאת מטכב
ומוטב תהיה כאשר יטמו עליהם הטמו באי זה
דרך שיהיה מהדרכים שזכרנו בפרט' וב' וכל
הנקבט במטכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמ'
שר הערב למדנו שמיטכבה מטמו האדם במגע
לטמו בגדים וכן למדנו מזה הענין במוטבה
בפסוק הבא אחר זה וט על המטכב הוא או על
הכלי אשר היו יושבת עליו בטבשו בו יטמו שר
השר' ראוי שיתרע טמ' הריכו בזה טכאשר יטמו
האדם על המטכב והמוטב שיהיה טמו טמס
היה הענין כן רל' היה ראוי שיאמר בטבשו בו
אמר טמס היה העני' כן הנה ראוי שיטמו לטמ'
בגדים שעליו כמו שיהתבאר בפרט' וב' שאין
מגע המטכב והמוטב וזו חמור מהטמו עליה'
וכבר אמר בכאן יטמו רל' אמר שיהיה טמון
בבוס בגדים ורזה הוא מבור' ממה שזכר בפר'
וב טמה שהעיר עליו בזה הכתוב הוא המדכב
שהוא מטמו לטמו בגדים והנה קראו באסיה
מטכב ומוטב כי הו' ראוי להזכיר המרכב באס'
לפי שי' לוי' פסוק הדגלים אשר הוא כלי רדבר
שרה אמר ותפסדו רגלין לכל עובר והוא מבור'
שהמרכב מתית מואר למוטב וכפי' מרכב הנטי'
והנה שיתקה התור מלהזכיר טמאות הנטמו ורס
הנדה ומטכב ומוטב ומרכב ומסקיה להטבנה
על מה שזכרה מזה הענין בזב וכן הענין במה
שיתבאר או תסיטה הנדה מהכלים אבל התורה
קראה בזה במטפטה כי כבר זכרה בזה במה
שיספיק ולמד פמנו כי דין טמאת הנדה והזב
לטמו וזולתה הוא אחר בעיני' ואם טכב יטכב
איש אחת ותהי נרתה עליו וטמו טבבת ימים
רל' טכבר יהיה דין טמאת נרתה עליו להיות טמ'
ז' ימים ששת טכבתו עמה והנה ראוי שיהיה הו'
ראוי למטכב והיו גכ' ומו' ינהג בהס' זה הדין
זה מבורך מהכרטיס הכורללים ולפי' טלח אמר

שכבת ורע כמו שאמר בפרט' הקורמת הוא טכו'
טאעפ' טלח הריכיו שכבת ורע יטמו בזה האופ'
וזה בין שטכב עמה כדרכה או טלח כדרכה וזו
כי כל אחר קרוי מטכב כמו שיתבאר מאמרנו
זאת זכר רל' תטכב מטכבי אשה וכל המטכב
אשר יטכב עליו יטמו ראוי שיתרע טכב יהיה
הדין במוטבו ובמרכבו כאשר יטמו עליהם
בועל נדה ולא שאין מטכבו ומרכבו מטמאים
אדם וכלי' במגע ובטמו כי התורה רל' זכרה זה
כן כמו שזכרה אותו בזב ובנדה וית' מהטורטים
הכורללי' כי מוצאת הטמאה החמורה הס' מטורללי'
לח מהטמאה אשר למטה ממנה והוא לטמו
אוכלין ומטקין ועוד טנה ראוי בהס' כי הס' ורל'
הטמאה וזה שיהתבאר שיהאטיון לטמאה מטמו
אוכלין ומטקין וזו טהיה כי יזוב וזב דמה ימים
רבים הנה מפני' אמרו ימים יחוייב שיהיו טמי
ימים לכל הפחות הנה הפחות שיאמר בו ימים
רבים הוא טלטה ימים ורזה רל' ינהג הדין
שזכר אחר זה בהבואת הקרבנות כי אם בזב
שראתה טלטה ימים זה אחר זה! בלח עת
נרתה רל' טלח היה זה בטבבת הימים אשר
בהס' נדה כי כבר התבאר דין הראיה שיהיה
בבת נרתה אבל זאת הזיבה תהיה במה שיטמו
מימי' וטנה אחר זמן נרתה כשיטפוט מהרס
בה יותר מהנהוג לפי' העני' הטבטי וזה התוספת
יקרא זיבה והנה קראו בלח עת נרתה כטלח היה
הזיבה נמטיכת לטיבבת ימי' הנדה אך היה טס
הפסק יום אחר וזו יותר ורזה אמר אחר זה כי
תזוב על נרתה רל' טלח היה הפסק בין ימי'
הנדה לימי' הזיבה כל ימי' זוב טמאתה כימי'
נרתה תהיה טמאה היא למדנו מזה שיטמאתה
בימי' זובה אשפי' טלח ראתה טלטה ימים היא
כטמאת הנדה באותן הימים ורזה תטהר
בגרב כטיבבלה כמו שיתטהר הנדה כטיבבלה
ביום השביעי ואשפי' שראתה בו רס אלא שראוי
שיתטמר מזה כי אולי תראה למחרת היו' ההוא
ותהיה טמאה למפרע עד שאפשר שיהבו לכלל
זבה גדולה ויכטרכו לה טבטי' ימי' טקיים מוייב
קודם שיתטהר כמו שיתבאר כל המטכב
אשר תטכב עליו כל ימי' זובה כמיטפוט נרתה
יהיה לה וכל כלי אשר תטב עליו טמו
יהיה כטמאת נרתה לפי' מזה המקום

כך בקטן שואף לירדת מעצמו וזוין ראוי לקרב
מיצר עצמו כלל לפי שואף לו רעת כשייהיה זה
השנין כן בגדול . ואיש כי תצא ממנו טיבת
ורע ראוי שיתרע שואף זה טוהג אלא בגדול טיב
ואיש כי תצא ממנו טיבת ורע רל' טיהיה דרכו
שיתצא ממנו טיבת ורע . וסבת זה כי הקטן לא
יתכן שיתצא ממנו טיבת ורע לפי שימוצו יכלה
בגדול גופו ולא יתכן שישאר טיב מזהר מיצומק
ומבוטל יהיה ממנו ורע והנה לא חרקה התורה
בטיבת ורע אך שייצא בו אפש' שייצא לסבה מ
מחוץ הנה יטמא ועטין הטיבת ורע ירוע שיהוא
לבן תקטיר כלובן ביצה הבלתי מוורת ואם לא
היה בזה האופן הנה אינו טיבת ורע והנה יקרא
גדול לזה העטין מי שדרכו שיתצא ממנו טיבת
ורע כמו שיקרא וכבר התב' מן החוש שזה יתכן
כבן תטיב טיב ויוס אחד . ורחץ במים את כל
בשרו רל' כל בשרו הנראה כמו שיהתבא במה
שיקרא ולפי שאמר במים ולא אמר במים חיים
הנה יתב' שזאת הטבילה תקטיר אפי' במי מקחה
: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו טיבת ורע
וכבס במים וטמא עד הערב . ראוי שיתרע טיבן
הדין בשאר הכלים כי הטיבת ורע אב הטמאה
ויטמא הכלים וזולס זכרה התורה אלו הכרים כי
הז' אשר יתכן יותר שיתמא בהם טיבת ורע
להתאמת למטיב ולרכות . ואשה כי ישכב איש
אות' שכב ורע הנה מבוא מיצר הלשו' שזה הדי'
יהיה כשהיה הוא והוא ראוי לטיבה והיתה
טיבתם באופן עושה פרי להולדה כי הטיבה
היא שכב ורע לא אם בא עליה טלח כדרכה ולא
היציא ורע והנה יתבא מן החוש שיהיה ראוי
לבעילה מעת היותה בת ג' טיב ויוס אחד כי אז
היא ראוי לביאה והזכר יהיה ראוי לביאה מעת
היותו בן ט' טיב ויוס או' ואמנם ימצא המיתר
הזרע' באשה קודם המיבוא באיש לפי שאינו י
יכריך אל טלמות הבטול שייכריך אליו בזכר
והנה זה יכריך ביאור יותר רחב . וראוי שיתרע
כי הטמאות לא יטמאו כשיגעו בבית הסתרים
כמו טבאורנו במה שיקרא ויתבא ג' מזה המקום
וזה טמא היה אבות הטומאה מיטמאין על זה
האופן לא היוכרחה התורה להזכיר זאת הטמאה
בבוטל ובטבולת כי כל אחד מהם טווג בטיבת
ורע אם בבית הסתרי' אם בגולה ובשירו גס לא

תטהר הנבעלת בערב אלא אם פלטה הטיבת
ורע קודם הטבילה כי היא כריין טיבת ורע
זה במעיה ולזה הוא מבו' מזה המקום שיהטמא
מינס מיטמאו' בבית הסתרים . ורחיכו במים וגו'
רל' מפטי טטמאו' בזאת הביאה . וראוי שיתרע
טמא פלטה האשה הטיבת ורע ועדין לא נפטר
בגופה לז' ירר מגדר הטיבת ורע הנה הטמא
מינס טוגנת שכב ורע כי היא נגשתה ביצומק
בנגלה מבשרה והנה אין הטיבת ורע מיטמא
במטמא כי לא נזכרה בו טומאה במטמא . ואשה
כי תהיה זבה ראוי שיתרע שזה הדין יטהג אפילו
בקטנה טיב' כי תהיה זבה וכל קטנה ראו ה להיו'
זבה רס ממקורה להרחות טיב' הדס טהו א בלתי
מבוטל כי הנאות ימצא הרבה במזון הקטנים
ללקיחתם מן המזון יותר מן הראוי . אם יהיה
זובה בבטרה רל' שואף הלבן מטמא בה
אבל הארוס כשיצא ממקורה טמא בבטרה ולפי
טלח אמר מבטרה כמו שאמר בזב למדנו אפש'
טעדין בבטרה טלח יצא חוץ מהרחס כיון שזב
מהמקור אכל הפרוודור הנה האטיטמא וזלמדנו
ג' טמא טיב' מן המקור באונס הנה היא טמא'
כי לא התנה שיהיה ההתחלה בזאת הויבה מ
מבטרה כמו שיהתנה זה בזב . טיבת ימיס
תהיה בנרתה רל' שיהיה קדויה טרה כל ו ימיס
אשפי' טלח רותה רס אלא ביוס הוא וכן אם רותה
בכלס תטהר אחר שייכלו ו ימיס אחר שיתטבול
במים . והנה לא זכרה התורה שיהיה רס הנרה
טמא לפי שזה מבואר מעצם הטנין וזה טיב
תמצא טומאותה במדרגת טמאות הזב לטמא מ
מטיב ומוטיב ומחכב ולזה ראוי שיהיה מטיקיה
מיטמאין כמו העטין בזב וכשי' רס נדוהה כי היא
היה סבת טמאותה ביצמתו מהרחס ובכלל הנה
יתבאר ממה שזכרנו בסוף פרשת שמיני שירש
זאת הטמאה הוא ברס הנרה בטיבמו מפטי ט
שנעדר ממנו התועלת אשר בעבירו ימטיך אל
הרחס והוא ההולדה וראוי שיתרע טלח תטבול
מבשר יוס ביוס הטיבטי' בנרתה מפטי טיהוס ה
ההוא היא מימי נרתה וזול' תראה ביוס ההוא
והיכריך לחזור ולטבול אחר שטיקעה חמה
וזולס הזב יתכן שייטבול מבשר יוס כי הוא כח
בחוקת ההנקו' מהטמאה וזול' רל' ירה וישראל
לו ההנקות . וכל הטוגט בה יטמא עד הערב רל'

ויבה וול תטימטי בימיס הטיהורי הבאי אחריהס
כי אס ביוס אחר בלבר וזה כי מהטימנה ימיס
הטימאי הראטיס יהיו הטיבנה ימיס האחרוני
ימי ויבה תהיה בהס ובה גדולה וול תטימטי
בימיס הטיהוריס הבאיס אחריהס כי אס יוס א'
מהס ואחריהס יהיו הטילטיה ימיס האחרוניס
מהטימונה ימיס הטימאיס ימי ויבה תהיה בהס
ובה גדולה וול תטימטי בימיס הטיהוריס הבאיס
אחריהס כי אס ביוס אחר מהס וול יתבאר כי
רעת רזל הוא לפי מה טיהוטיטיטו והוא הטרמה
מלטיון התורה ולולי כי יארכו הרברים יותר מן
הראוי היינו מבאריס דעתנו בזה ממקדמו רבי
מדברי רזל בזה המתירי במה טאפטיר טיסופק
על ואת ההנחה וול טיזה יותר ראוי טיהיה
בחבורינו התלמודיים והנה הוצבה הקטינה
לא יחוייב בה טיהיינה הראייות טיהרמה אחר
זה אחר היח יוס מהניבה כי התורה לא תראה
טיקרא ווב בה ריק ימי טממה אבל בובה גדולה
התבאר מהתורה טיכל הנמטיך לראייתה הוא ווב
ואעפ טיהרמה מותו באחר מהו ימיס לטיהרטה
מוזבה והנה בזה האופן יתבאר לך מה טוממו
טימאי האטיה מטטי בימי וובה וליה היא בחוק
טיהורה אעפ טילא ברקה עיכמה כל זמן טילא
רמה טמא והוא מבוא טיכל מה טיהרקה האטיה
מוסטה יהיו דמיה יותר מטטיס ולזה היא
מהטיקד טמאמ' במי טיקבנה לה וכת מארבעיס
יוס לארבעי יוס דרך מטל טאחר עבור טבעה
ימיס יהיו דמיה מועטין ויטיובו להיות דמיה
מרוכין אחר עבור יח יוס אבל מן הראוי טיהיו
יותר מועטין ולזה לא טיכטיך לברוק אולא
סטון ולסטה לא בוי ימיס הבאיס אחר יח יוס
ימיס וסטה ולזה לא יהיו ימי טרה לא טילא היה
לה וסס קבוע טיהו טיפטי טיזה וסס טטי וכבר
הארכנו בזה יותר מן הראוי ולפי טילא אמר
בוה וספיה לה טבעת ימי לטיהרטה כמו טאמר
זה בוב למדנו טילא הטבעה ימיס אעפ טילא
ותיה בהס טיהודה כיון טיהו בהס טיהורה מוב
שלה הנה אינה סותרת בזה הימיס הנקדיס וזה
יהיה כטיהרמה רס קטיי בהס טיהו טממה או
כטיהו קיכס ימי טרה טאינה רומה בהס ואולס
בוב אמר טיטיהי בהס מוובו וטייהו עס זה
לטיהרטה ולזה אס רמה קרי באולו הו אעפי

טהס טיהוריס מוובו הנה אינס לטיהרטה וסותר
יו ראוי הקרי כי הלכה טממה ביומו והנהרטה
את בני יטיל מטממה וול ימותו בטימאס את
מטיכטי אשר בתוכס למדנו מזה טאיך יטיל
מונהרי על הטימא רל טילא יטמאו בלו הטיממה
אבל ראוי טיטימרו מהכנס למקדטי בהיותס
טימאיס כרי טילא ימותו ולואת הסכה ראוי טי
טידקרקו בהס בעטין הטיממות כרי טייתבול להס
מגי הס טמאיס כרי טילא יכנסו למקדטי בהיותס
טימאיס ולואת הסכה ראוי טיידקדקו בה יותר
בעלותס לרגל כי או היה מדרכס לראות את פטי
וואת תורת הוב ואטיר תיכא מינו טיכבת
ורפ לטיממה בה לפי טיהוד להזכיר אחר זה
תורת הוב את וובו למדנו כי לוב ב'תורות וזה
הוב בעל טיתי ראוי הוא טמא ווינו מביא קרבן
ולזה אמר לטיממה בה והוב את וובו הוא בכל
טילט ראיות והוא יתייב בקרבן כמו טיבול במה
טיקדס והרזה בטרטה והוב את וובו לזכר
ולקבה רל החולה בטרטה והוא בעת וסטה
כי או תרגיט טיהוטיה ואיבריה יהיו כבריך עליה
והוב את וובו לזכר ולקבה למדנו מזה טיהס
טימאיס בוב אעפ טיהס קטיס כי אמרנו זכר
ונקבה יכלול הקטיס והגדוליס ולמדנו טיהוב
בעל טילט ראיות יסניס לובה גדולה בהבמה
הקרבנות כמו טיבאקטי וולטי אשר יטיכב עס
טיממה לפי טאמר עס טממה וולא אמר עס טרה
למדנו טיעס אינו טממה טיטיכב מהטיממות
הרומות לטרה כגון יולדת וובה גדולה או קטיטה
הנה יהיה הבועל טמא באופן טינוכר בבועלי
טרה ובכאן טילס הביאור בואת הפרטיה יוראוי
טיטן סבה בסדור אשר היה בעטיטיס הנזכריס
בסדר אטיה כי תורינ ובסדר ואת תהיה תורת
המיכורע כמו טייערטי ואחר טזכיר בעה'
התושלות הייכמות ממה טינוכר באולו הפרטייות
לפי מטיהגינר

זבאמר

כי כבר היה הסדר נמקן לפי
מה טיהטיטינו בסיקפריסיה
ביוס הטימטי טיזכיר טממה היכרעת ואחריה
טיממת הוב ואחריה טממת הוב ואחריה
טמא הטרמה ואחריה טמא יולדת מפטי דמי טיהר
טילה ואמנס הקדימה התורה טממת היולדת ל
לטיממת המיכורע להעיר על התטילות המגינ

שהמטבח ומזכב טמא בטהרה הוא כשהיה
מיוחד למטבח ומזכב והזב' היו מטמא מטבח
ומזכב ומרכב כמו הטהרה וכן הענין ביתר
הטמאות . כל הנגש בה יטמא וכבס בגרין
ורחץ במים וטמא עד הערב בארה דין נגיפת
המטבח והמזכב ושיתקה מוכירת טמא נטיחו'
שלהם וזו הנטיחם להטמא טיהר יתבאר מזה
שזכרה מזה . ואם טהרה מזוהה וכפרה לה
שבעת ימים ואחר תטהר . ר' טרל' תטהר עד
שיעברו עליה שבעת ימים תמימם בהם טהורה
מזוהה וזוה' אם ראתה דם בסבת דבר לא
יתכן שיקרא זוב כלו תאמ' שתהיה מקטה לילך
ותרומה דם מחמת קושי ההוא הנה לא תסתר
הראייה ההיא מה שיצבר מהטיבנה ימים הנקיי'
מזוב . ואמרו ואחר תטהר ר' שיתבאר במים
כמיטפט הטמאים והנה תבין אחר זה קרבנות
שלה להטלים הטהרה למקדש וקדשיו כמו
השנין בזב ויוררת . וראוי שיתבאר מזה המקו'
סימי הטהרה קורפי' לימי זיבה שיטמו כי תזוב
על נדתה ויתבאר שהמעט שיהיו ימי הזיבה הם
יו' יום וזה כי ימים רבים יהיה על המעט טולטה
ימים ושבעה ימים שיתמנה אחר זה תטהר בהם
מזוהה הנה אם כן הם ראוי' לזיב' כי מה שיתראה
בהם יהיה זיבה וההפסק המוכט שיהיה בין
ימי הנדתה לימי הזיבה שרמז עליה באמרו ברא'
שע נדתה הוא יום אחר ולזה יתבאר סימי זיבה
הם על המטט אחר עשר יום אחר ימי טהרה
והיה זה כן לפי טמי אשטר שיתקבץ האטה
וסת לנדתה בפחות מיח' יום בין וסת לוסת והנה
מי שיימא על הרוב בין וסת לוסת הוא חרש' יו'
ולזה הנה כשיתראה תחלה תהיה טהרה ו' ימי ומה
שיתראה תוך יו' ימים הבאים אחריהם היא זיבה
בהכרח כי אי אשטר שיהיה בין וסת לוסת פחות
מיח' יום ואולם מה שיתראה אחר היו' יום אולי
הו' וסת נדתה כיון ש'לא קבע' לה וסת עדי' ואולם
אם קבעה לה וס' הנה יהי' כל מה שיתרא' אח' ימי
הטהרה וזוה' אמר התור' בלא' בת נדתה שכל
מה שיתראה בגוף השת' שיקבעה לנדתה הו' זיבה
תרג' טכן הוא טהרי' אמרה תורה וחטה כי תזוב
זיב' דמה' ימי רבי' למדנו מזה טאפי' היה מספר
הימים לו ילק' יום הנה הם ימי זיבה ולזה תמי'
שאמרו רז' טהרומה עטרה ימים טמא ועטרה

ימים טהור הנה יהיה ימי טמא טיהר ימי זיבה
וכן למאה וכן ללק' למדנו מזה שיתקראתה לק'
ימים זה אחר זה שכלם ימי זיבה לבר הטמא
הראשונים שהם ימי טהרה והנה תמנה מהימים
הטהורים שבעה לטהרה מזיבה והטמא תיכל'
ו' ימי' בהם והם במספר ימי זיבה וזוה' אמרו
טהרומה ו' ימים טמא וז' ימים טהור משמטת
רביע ימיה וזה שבעה הראשונים הם ימי
טהרה ותטהר בסופם ותשמש הטמא הטהור'
והשבעה ימים הבאי' אחריהם תהיה זיבה גדולה
ותטהר מזוהה ב' ימים הטהורים ולא תשמש
כלל ואחר יטובו ימי טהרה ויחזור בה בסבו בזה
האופן והנה תשמש שבעה אחת בכל כח' ימים
ויהיה בין וסת לוסת כח' יום ואם ראתה ח' ימים ט'
טמאים וטימנה ימים טהורים משמטת טו' יום
מתוך פח' וזה שיהיה תהיה זיבה קטנה בער היוס
הנוסף ותכטרך לטימור יום אחריו טמא תראה
ויטארו לה ו' ימים טהורים ולא יטארו מהיח'
יום כי אם ב' ימים תהיה בהם זיבה קטנה והראיה
הבאה אחריהן מולי' היא וסת נדות כי כבר נבדקו
היח' יום ולא הגיע עדין לגדר הזיבה גדול' ולזה
תמימם ו' טמאים ויום טהור להטלים הו' ויטארו
לה ו' ימים טהורים לטימ' גם בטלה אחר זה
יכנסו ארבעה ימים מהטימנה הטמאים תוך ימי
זיבה ותהיה זיבה גדולה ולזה יהיו כל השמנה
הטמאים ימי זיבה ותמנה אחריהם שבעה נקיי'
ויטארו לה יו' אחר ואחר זה יטובו ימי טהרה בזה
האופן וירך זה בסבו והנה לרב המורה בזה דין
אחרת ומי' מסכים לר' הלכה אשטר בטהרה בזה
לא במה שאמרו משמטת רביע ימיה
לא תשמש לפי דעתו כי אם שיביעו ימיה וז'
במה שאמרו טו' יום בכל מח' וזה כי לפי שרשיו'
לא תשמש' במח' יום השניים כי אם שרשית ימים
וזה טהרו ימי הראשונים מהטימנה ימים הטמאים
הם ימי זיבה לפי שרשית הרב ותהיה בהם זיבה
גדול' ולזה יתב' טל' תשמש' בח' ימים הטהורים
כי אם היוס אחרון מהם ואחריהם יהיו הח' ימים
הטמאי' כלם ימי זיבה ולא תשמש' בימי הטהורים
הבאים אחריהם כי אם ביום אחר וכן לא תשמש'
במח' יום הטל' שיי' כי אם ג' ימים הנה אם כן לא
תשמש' בלו' המח' ימים הטל' שיי' כי אם טל'
ימים ואחריהם גכ' יהיו כל הח' ימים הטמאי' ימי'

התועלת

הראשון הוא ברפואה מה
שלמדת התורה במה
שאמר אשה כי תודיע וילדה זכר
טל ורע הנקבה
מבוא בהולדה כמו שיאר

התועלת

הטעם הוא במצו והו להודיע
דין טמאת היולדת וטהרת
וכבר ביארנו התוס' המגיד מומת המיטה ברשו'
ובברייתא גוף הנולדים והנה טרטי' וז' המיטה
הם

השרש

הוא הוא טעמו לרת זכר אעפי
טלח ראתה דם טמאה טבבת
ימים ואחר זה יהיו לה דמי טהר טלמות מ' יום
ואולם אש היתה יולד נקבה תטמא לידה יד' ימי'
ואחר זה יהיו דמיה טהורים עד סוף פ' וזה כל
נזכר בביאור התורה וכבר נתב' זה בספרות וראוי
שיכתבאר מזה טאם תקרה לה לידה אחרת בימי'
ט: ירה הטה היא טמאה לידה כבר נז' זה ברביעי'
מטרה והוא מבוא' ממה שזכרנו כי ממשיך אחר
ייבאו אלו הדמים הטהורים והטמאים לא טפעס
גמטיך לו דם מבוטל ופעס דם נא ורזה יהיה זה
הזמן שהגבילה התורה הוא המטיים וזתו טהור
זו טמא לטה טזכרנו כבר נזכר זה בר' מטרה י

השרש

הג' הוא שאין לידה קודם יי
ייצירת הולד וזה מבוא' בטעמו
ולפי שאין היצירה לולד טלמות קודם מ' יום
הנה הוא מבואר שהמפלת קודם זה לא תהיה ט
טמאת לידה ולפי טמלטי' התורה יראה טתהי'
היה טלמה לפי טכבר ואמר בזכר ובז' הטמיני
ימול והנה יראה מזה טלח טטפוט טל היות וזאת
ההיה טלמה באופן טינתן לה דמי טהר ער
טייטעיר הולד וזה מבוא' חיוכו מהסכה טטנתנו
ברמי טהר ולפי טהוא מסופק אס כונה התורה
במה טאמדה וביום הטמיני ימול טתהיה וזאת ה
ה' טלמה טלמו וזו אמ' זה להודי' מיכו המילה
לפי דרכה הנה טטפו' בזה להחמיד ולת' יהיה לה
דמי טהר אש ילדה מעת מ' יום להדיוטה ער ט
טייטעיר הולד כבר נתבאר זה בג' מטרה וראוי
שיכתב מהטדטיים הכוללים טהיולדת מה טהר'
פעק אש זכר וז' נקבה הנה ויהיה טמאת לידה

מטעק יד' יום אש הטעיר הולד לא יהיו ימי טהר
כי אש ער טלמות מ' יום כבר נתבאר זה בג' מטרה

השרש

הג' הוא טהוא ראוי שתלד מה
מה טהר' מין ארס טט' וילדה
זכר וגו' ובז' הטמיני ימול בטיר וגו' וזהו גס כן
הנהו בלידה אבר אש ילדה מה טהוא ממין אח'
כגון בהמה חיה וטוף וזין וז' נקראת לידה טוויך
וזת נקראת לידה טאין זה מדרך הורעתה וזבל
הוא מותר טפוט' אעפי' טתהיה טס טליוח וכבר
טטפוט טיהיה ממין ארס ארס ביצרת הפניס אש
היו פני ארס באופן מה כבר נתבאר זה בג' מטרה

השרש

הר' הוא טלמות קודם לידה אש
לא היתה דרך הרחס וזה מ
מבואר מיצר הוראת הגדר ועס זה יט' בזה ראיה
מלטי' התורה טנאמ' אשה כי תודיע וילדה זכר
ער טתלר ממקום טמורשת לפיכך ירכא דופן
אין אמו טמאה לידה וזין לה דמי טהר ואעפי'
טייכ' רס מהרחס בצת זמות הולד דרך דופן הטה
דינו כדין רס טייכא מטמור טטיס טאיקס יולדות
כבר נתבאר זה בה מטרה והוא מבו' טאעפ' טהיה
הלידה דרך הרחס אינה נקראת לידה ער טייכא
רובו אז ער טייכא ראשו כי וז' גכ' הוא כילוד כי
יט' לו כח למטי' מהאיר המקיף בכלי הנטימה
ויוכ' לחיו' אעפ' טתמו' אמו ובגדל' הנה לא ימות
הנולד טנולד בטלמות אש יטוב להיו קינתו וז'
מטי' אשה כיון טראטו חוא לחוץ ולת' יתחיל
למנו' מהשת' יהיו ימי' טמאה ימי' טהדה והגט
טיפורלבו מיכות מילה כבר נתבאר זה בג' ובה'
מטרה

התועלת

הר' טיי' הוא במיכות והוא
מה טייט' למו את הבן בז'
הטמיני והנה התועלת בזו המיט' הו' כמו טזכר
הרב המור' להחליט כח האבר ההוא טלח יטיטך
הארס אל זה הפעל המגונה אש לו' לתיוס המיין
כי כל טוגה בו לא יחכס וימנע ממנו כל טלמות
לרוב המטיכו לזה הפעל המגונה וטרדותו בו
והוא מבו' מאר מן תחו' ולזה אמ' טואף אשה חכר
לב מיחית טטטו הוא יעטיטה ואמ' מי פתי יס' ד'
הנה וזמר כי האור' הולך פתאום כטור לטבת
יובל והוא בלתי מדגיט' כי בטטטו הוא

מימנות הנרה והזבה באופן שיתאמר לבשרה
והוא טמאם ותעברו אז יהיה הנולד מיכורש
לעפוש הדם אשר יתהוה ממנו ולזה האשה
מותרת לבשרה בימי רמי טהרה כי אז לא יקרה
מזה זה ההפסד כמו שבאר במה שיקדם וכאלו
העירה התורה שיקח הנדרמים להשמירם על
כונתה מפני שנותה הסודר הראוי בזה כי זה
ממה שיקח עיניהם לבקט הסבה והנה בענין
הכרעת הקרימה התורה לזכור דין כרעת עור
בשר להיותה מקומה יותר כולל וזכרה ממנו
תחלת הכרעת שיתחדש בסבת חוס נכרי בא
מחוץ והוא השיחין והמכרה והקרימה לזכור כי
כרעת השיחין כי החוס אשר תתחדש ממנו הוא
יות' מתיחס ל' החוס הנכרי בפנימי הגוף מחוס
האש אשר תתחדש ממנו כרעת המכרה והנה
לא היה בשיחין ובמכרה הסגר כי אם בשיבוש
לפי שמימנות החוס הנכרי בהם ירוע ומבואר
ולזה יחלף השממה קדם החלט לטמאה שמו
נגבי כרעת עור בשר ואחרי כן זכרה דין כרע'
הראש והזקן לפי שמקומה יותר מעשי ולפי
שזכרה התורה שוממות מה שיתבאר בו שהוא כי
כרעת עור בשר ואחרי כן זכרה שוממות מה ש
שיתבאר בו שהוא כרעת הראש או הזקן מפני
נטיית השער שבה לזכר מה שהוא טהור בטי
לו המיני וזכרה שבה המתחדש בעור הבשר
אזנו כרעת ואחרי כן זכר שטייך השער בכלל
מהדאש אינו כרע' אבל יהיה דינו דין עור בשר
להטמא בנגב כרעת ולהפיר שטייך הכרעת
אינו בא מיכר הכורה כי אם מיכר החומר וזכרה
התורה מין הכרעת בגר והעור והבית והנה
בבחרו הבגר והעור להטמא בכרעת מרוב
השוממות הארס בהם סביב בשרו בלבוש
ומשכב ומזיב ולהיותם באים מהצמח והחי
הקרי לזכר דין הכרעת בהם לדין הכרעת בבית
שהוא מהדומם רל' מהאבנים והנה זכרה התורה
כרעת הבגר והעור קודם זכרה תודת הארס
המיכורש להפיר הנדרמי על הכונה אשר בשבו'
היתה הטהרה בו בכתי יפודים ועץ ארו ומוזב
וטי תולעת כי הוא לזאת הכונה פטינה אשר
בעבורה ריכתה התורה דין כרעת הבגר ובעור
ואחרי זה זכר דין כרעת הבית להפיר שיהפסד
והצפוש לא יהיה ברבים כי אם מיכר טבב

החומר והיה מחוייב בנגבי הבית שיהיה בטי
אבנים כי הזבן אינו חלק מהבית במה שהוא
בית אם לא מיכר הרברי והרברי הראשון הוא
טיים והיה בו הסגר שליטה שבזכות לסבה טיכ'
ואחר שטיילס זכר דיני הכרעת זכרה התורה
החמורה אחר הכרעת והוא שוממות הזב כמו
שבארנו בסוף פרשת טימי ורחמנו שוממות
החפירה התורה בטהרתו ער טולא יטהר כי אם
במי מעין וייכטרך לפירה שבשה נקיים אכפ'
טולא היה כי אם בעל טיטי ראיות כמו שבארנו
שוממות לא החמיר התור יותר שמה שיהחמרה
בטמא זבה ונרה ויולדת לפי ששוממות מין בה
כי אם תושלת עיוני להפיר על מימנות הכורה
הנעדרת מהזב כמו שבארנו במה שיקדם ויטמאת
זבה ונרה ויולדת יטיבה תושלת להסיר ההפסד
מולדותיהן ולזה תמצא בענין בעילתן ויטהר
כרת ושוממות בושלך לטימא משכב ומוזב מה ש
טייך כן בבעילת הזבה כי לא יקרה ממנה כמו
זה ההפסד והנה היה ראוי שיזכור אחר שוממות
הזב שוממות הזבה והנרה אבל הקדים לזכור
שוממות שכבת זרע לטיטי סבות האחר כי מפני
שיזכר בשוממות הפוריות מהזכר הנה היה ראוי
שיטלי המזמ' בהן קודם שיכנס בספיר הטמא
הפוריות מהנקבה והטינית כי שוממות שוממות
הזב חמור בזה האופ' וטימא שכב זרע קלה הנה
יעירנו זה למיכא הסבה אשר בעבורה היה שטי'
השוממות וזה שיהזב והשכבת זרע טמאם או לא
שמהזב נעדרה הכור אשר בה יהי טמא להולד
ולזה יתבאר לנו מזה כי השוממות הילך הם לזאת
הכונה וייטיירו זה לעמוד על כונת התורה בזה
ויהי זה סבה להגי לנו בזה זה התו' הנפלא אשר
כוונה התורה בו והנה היה ראוי שתונו' התור'
תחל דין הזב קודם דין הנרה פי שוממותה יותר
חמורה כשהית זבה גדולה ואמנם הקרימה
לזכור דין הנרה לפי שהאשה לא תהיה זבה אלא
אם כן היתה קודם זה נרה כמו שבארנו
וזכרה אחרי כן דיני הזיבה חזקן טהרתה
שהוא יותר חמור כשהיתה זבה גדולה
מן הנרה נס טכבר תתחייב קרבן להזרות טל
חזקן שוממות טולא תסוד בשבילה
אם לא יתחבר אליה קרבן ואולם התעלות
המגינות מזולת הפרסיות הנה הם עשוק

בשמינו נל ואת המימה ורונה הוא מבואר שאין
מילתו רוחה את השבת כבר נתבאר זה ביש
מטבת

השרש

הה הוא שהמחוייב למן שמו
אותו וזוה שיהי יכא ידי מיכו
מלה הלח תרוז כי יכפורה מלה את בנה וסר מעל
מטה העטני הנפלא שיהיה מגיע לו על שנתעכר
במילת בנו כבר נתבאר זה בב' מעו'

השרש

הו' הו' שמי טלוח נמו והגדיל
חיב כרת חס לא מל קר' טימו'
חס היה מזיד וק' קרס זה לא יתחיב כרת כי התו'
לא הגבילה לו זמן טנו ונרל וסר וסר לא ימור
בטד צדלותו וסכרתה כבר נתבאר זה בו' מפסחי'
וזווי' סתירט טענין המילה היו הסרת הפירלה
המכסה העטרה והוא מבואר מהטריטי' הכורלי'
טאס גלה רוב הפטרה בשת המילה לא יתחיב
ען התורה לחזור בחוק העור ופדיעת העטרה
כבר נתב' זה ביש' מטבת והו' מכו' גכ' מהטריטי'
הכורליס טאס היה סכנה לנולר חס ימור' הנה
תהיה המלה נרחית מפני סכנת נפשות טהרי'
אפטר לקיימה לאחר זמן כבר נתבאר זה ביש' מ'
מטבת

התועלת

הרביעי הוא במימות והוא
מה טימה שתקרי' היוולדת
קרבן להטליס טהרתה והנה התועלת בזאת המ'
המימה הוא להעיר על חוק וזאת הטמאה טלוח
תטהר כמו הענין בטמאות מת ומיכורט וזב
וזבה וכבר וכרטי' התועלת המגיע ברעות מעני'
הטמאות והטהרת והנה טרטי' וזאת המימה הס

השרש

הא הוא שאין היוולדת מבואה
קרבן ולא אחד ימי מלוח כרי
טלוח תחסר לטהרתה כי חס הכפורה טט' ובמלוח
ימי טהרה וגו' וכפד' בליה הכהן וטהרה לפיכך
חס ילדה ורדו' הדבה זה אחר זה והביאה כפרתה
אחד ימי מלוח הדומטונס קודם ימי מלוח הוא
האחדותים לא יכאת לפי טאינה טהורה טהיה
תוך ימי מלוח כבר נתבאר זה בתטיעי' מכויר

ופזוה יתבאר טהיוולדת או המפלות ולרות הרבה
זה תוך ימי פלא' טל זה מבואה קרבן אחר לכלס
אבל חס לא היה תוך ימי מלוח טל זה מבואה
קרבן אחר על כל לידה ולידה כבר נתבאר זה בו'
ובטיני מכריותות

השרש

הב' הוא טהחטאות הוא מפכב
הכפר' לא העולה טט' והקריבו
לפני הס' וכפר עליה מגיד טבואר מהס תטולס
הכפורה והוא החטאות כי בו היו הרברים טט' ובין
יונה או תור לחטו' והקריבו עוד טהחטאות יות'
ראוי לכפורה מהנולה וזה מבואר בטפטי' כבר
נתבאר זה בספרו ומזה המקום יתבאר טהמולה
אפטר' טתקרב אחרי מיתתה ולנה הוא מבואר
טאס קרבה החטו' ומתה יקריבו היורטי' עולתה
כי כבר נתחייבו נסכיה בזה הקרבן כבר נתבאר
זה בו' ממנחות ומובחיס וראוי טתרט טאס
עבר יוס הכפורי' על היוולדת קודם טתביא קרבנה
חינה פושחת מקרבן לידה לפי טוה הקרבן מט'
מטילי' הטהרה ומכטייה לאכול בקדשים והנה
יוס הכפורים חינו מטהר האנטיס הטמאי' אכל
הוא מכפר החטאים והפטיעים כבר נתבאר זה
בו' מכריותות ולפי שאין קרבנות יולדת וזב וזבה
ומיכורט באיס פלחטא הנה אפטר' טיקריבס
וולתס על ידס טלוח מרענתס תרע טהארס מביא
קרבן על בניו ועל בנותיו הקטיני' חס היו מחוסרי'
כפרה ומוכילן בובחיס כמו טתבאר זה בר'
מטרדים

התועלת

החמיסי' הוא במימות והוא
מה טימה שיהיה המיכור'
טמא באופן הנזכר בתורה וכבר התבאר במה ט'
טיקדס התועלת המגיע מזאת המימה ואורס
טרטי' וזאת המימה הס

השרש

הא הוא טיטמו' הנגט וטהרתו
תלויה בכהן טט' וטהרו הכהן
וטמאו הכהן וגו' ואורס רחיתו אפטר' ביטרי'
טהרי' יאמר בפרטות טפטיס כי פלא ממך דבר
למיטפט בין נגט לנגט וגומ' ובוזת אול הכהניס
הלריס וואל

לא כחשי' טו' יו'
טתב' טתב' חלל

הוא והנה לא הסכימה התורה להחליטו באופן
שימנע זה הפעל לגמרי אבל בזהירה מזה אפי'
בטור בעלי חיים והנה הית המילה בטמיני כמו
שיזכר הרב המורה לפי טאו התחזק כח הנולד ק'
קצת חזק ורל עדיין מן הרכות מה שיסבב טולא
יקטיה לו מאר זה החתוך עם טאו התחזקה מאר
כמהבה הרמיונית בין הוריו ובינו ולזה יקלו בו
וז למולדת מינות השי יתע' ויהיה זה סבה מביאה
להטלמות זמ המיכה ויל' בזה המיכו הראשונה
לילוד הנה כשיכנס בגדר החיוב במינות יהיה
לו מהקטי' בזה הפועל מה טאפטיר שיהיה סבה
אל טולא יטלים המיכה הזות והנה זה גכ' זות
ברית יזכרו בו אטטי התורה הטלמה וזה ממה
שיטלים קיום התורה כמו שיזכר הרב המורה
בספרו הנכבמורה הנבוכי' ואולם טרטי המיכו'

הזות

השרש

הא הוא טזות המיכה רזוי
שתעטה ביו ולא בלילה ט'ט'
וביום השימיני ימול בטור וגו' והכונה ביום ולא
בלילה עם טינה העת היותר נהוג שתעטנה בו
כמו אלו הפעולות כבר נתבאר זה בטטי מטיגלה
השרש הב' הו טהמיכה למולד לאב
בן ח' ימים כי אי אפט' טתהי'
זות המיכו' לנולד כי מינו בן רעת ותטו' בהכרח
זות המיכה למי טיהבן פרשותו לעטות ממנו כ'
כחפינו והחז האב חזולם האס עם טאינה טולטות
בזה הנה איך לעטיס בקימות בכמו אלו הפעולות
לחסרון רעתס ומיטס גס סן בגדר זות המיכה
מיכר טימנותס והוא טדאוי' שיהיה הטלח בפעל
מה טראוי' לפעל ההחז מיכר עיטמו' כבר נתבאר
זה בא מקרוטי' ומזה גכ' יתב' טיהר' חייב למול
זת העבר טהו' יליר בית בטמיני כי החי' למול
יליר בית בטמיני טט' בפרטית לך לך בן טמונת
ימים ימול לכס כל זכר לרזותיכס יליר בית ומ'
ומקנת כסף והוא מבוא טאי אפטיר טיטוב אמ'
בן טמונת ימים למקנת כסף כי על הדוב כבר
יהיה מקנת כסף אחר היותו בן טמונת ימים
ולזה הוא מבוא טינה יטוב ליליר בית לבר
ואולם למקנת כסף ראוי טימול אוחו הרב ביום
טהוא מקנת כסף כי התור' לא הגבילה בזה זמן
ראוי טיהיה הארס זריו בעטן המיכות כבר נתב'
זה ביט' מטיבת וראוי טייתבא' מזה טמילת הבן

ויליר בית בטמיני רוחה זת הטבת וזאת היט' כ'
התורה הגבילה זה לזה ויחוייב מזה טיהי' ה'
הרבדים העיממיס למילה אפטיר לעטותס קודס
זה כמו המזמל טימולין בו ומה טירמה לזה רל'
טאי' עוטיין האומל בטבת כי הס מכטיירי מילה
אבל הרבדים העיממי' למלה טאי אפטיר לעטותס
קודס זה רוחין טיבת ויט' כבר נתבאר זה ביט' מ'
מטיבת ובט' מפסחים והוא מבואר זס היה בזה
ספק זס מיכר הזמן טיהוא ספק טמיני זס מיכר
הטוטא טיהוא ספק זס הוא חייב למול כמו הטטי'
במי טנולר מהול טיכיון טאיין לו בטיר ערלה
ירמה טולא יתחייב למול טינול בטיר ערלתו ולפי
טולא מל ירמה טייכטרך להטיין רס ברית זין
מילתו רוחה זת הטבת וזאת היט' כבר נתבאר זה
ביט' מטיבת

השרש

הג' הוא טאיין מתנאי המחוי'
רק שיתמיכא לו ערלה רל'
האבר אשר הוא בו ט'ט' ימול בטיר ערלתו ומזה
יתבאר טאס הי' טתי ערלות כרמיון האבריס הט'
הנוספיס יתחייב למול כל אחר מהס זכן זס היה
היה אטרדגינטס טיהרי יט' לו ערלה ועוד טיהתורה
זמ' בן טמונת ימים ימול לכס כל זכר והוא מבוא'
טאטרדגינטס נכנס בזה הגדר טיהרי יט' לו פוטל
הזכר באופן מה ומזה גכ' יתבאר טאיין מתנאי
המחוי' למול טתהיה לידתו דרך רחס זכר אפט'
טייכא דרך רופן הרי הוא חייב למול טיהרי הוא
זכר וראוי טתירש טאיין רוחה זת הטבת מילה
זחת מאלו טיזכרנו בזה הטדטי' והוא יוצא רופן
זאטרדגינטס ומי טייט' לו טתי ערלות טיהרי בכל ז'
אחר מהס ספק וזה כי משטי טיאמרוזביוס הט'
הטימיני ימול בטיר ערלתו אחר אמרו זסיה כי
תזריעו ילדה זכר ירמה טולא יטהג זה ביוטא
רופן וטולא יטהג באטרדגי' לפי טאינו זכר זכן
מי טייט' לו ב' ערלות הנה יספק בוי' זה מיץ הוא
זכר כבר נתב' זה ביט' מטיבת

השרש

הד' הוא טהמחוי' למול יחוי'
טולא יהיה נפל כילו תאמ' טהו'
בן ח' חרטיס טיטערו לקוי' וזין יטפורטו טלמיס
כברייטו טיהרי לא נגמר הויתו והו' כאבן כי זין
לו כח לחיות וכבר נתב' בפר' לך לך מאמרו וטול
זכר אשר לא ימול בטיר ערלתו טיהנמול ראוי ט'
טיהי' אפטירי להיו' גדול באופן טייכונה

שער לבן סימן טמאה אש לא היתה עקרו מלבין
 ואו הוא סמן טמאה אשפ שראשו משיחר וזה כי
 הנגע הופך אותו ללבן מכפרו לא מראשו כבר
 נתב זה בספרא ולזה גכ הוא מכו שהוא מחויב
 שיהיה עקר השער הלבן בתו הבהרת לא חרטה
 לה ואו יהיה סימן טמאה כבר נתבא זה בר ובה
 מטגנין ולפי טולת הגבילה התורה מראה מיוחד
 לשער הלבן הרי כל לובן הוא בו סימן טמאה
 כבר נתבאר זה בספרא

השרש

הי הוא טמאה שבתוך הב
 הבהרת היא סמן טמאה באי
 זה יכבט שיהיה והיו טולת תהיה כמראה ירעת
 עור בטר כבר נתבא זה בוא מתוספות נגשי והיה
 סימן טמא בין שיקרמה הבהרת לה ובין שיקרמ
 היא לבהרת טהרי לא טאמ בה והיא הפכה מחי
 בטר חי כבר נתבאר זה בר מטגניס ולפי טאמ
 תורה היא הפכה שער לבן ומחית בטר חי ב
 בטאת הוא מבואר שיהוא ראוי שיהיה המחיה
 כשעור ראוי ליטמוח בו שער לבן והוא כרי ימ
 ימחית ב שערות באורך וברוחב והוא כשערטה
 לפי מה ששערו חכמים כבר נתבאר זה בספרא
 ולפי טאמר ומחית בטר חי למרנו טהו מחי
 שתהיה במקום אחר לא מפורת ובר טש זכר
 טס כבר נתבאר זה בספרא והוא מחויב שיהיה
 באמצע הטאת טטאמ בטאת רל שיהיה הטאת
 מקפת אותה מכל ירותיה ולזה יחויב שיהיה
 בכל סביבותיה מן הטאת מה שראוי להפיקת ט
 שער לבן ולפי טהנגע יחוי שיהיה ראוי למחית
 למרנו מנה טהנגע הוא נקרא ירעת אש לא היה
 שיעורו בארך וברוחב כגריס הקלקי טהו מרובט
 ושעררו הוא כמו ימחית טיש שערות בארך וטי
 שערות ברוחב כבר נתבאר זה בספרא ובטי
 מטגניס

השרש

היא הוא טהפישיון הוא סמן
 טמאה יחויב שידבק בו לו
 התנאין טאמר הרואין שיהיה בנגע שער נגש
 ירעת כשיראה לכהן קודם הפטיון ויהיה מיה ט
 שיראה שיפטה מימחה נגש ירעת כי בורות זה
 לא יהיה טס פטיון לנגש ירעת וזה טבו בנפטיו
 כבר נתבאר זה בר מטגניס ומזה יתב טאס כר
 הנגע אחר שיראה לכהן ונתחדש אחר זה נגש
 גדול ממנו אין זה פטיון כי אין טס נגש פוטה

כלו היו בכאן ר' כוסות מילאו חלב ונתערב בכוס
 האח יו טפי דס ובטיני ח טפין ובטליטיי ד טפין
 וברביעי טפי טפין הנה הרואין הוא הבהרת
 הארמרות והטיני הוא הטאת הארומה והטליטיי
 הו הפתוך טבספחת הבהרת והרביעי הו הפתוך
 טבספחת הטאת וכל מראות הלבן והפתוך מי
 מיטורפין זה עס זה להטלים שיעור הנגע ולכל
 הרברים כאלו הוא נגש אחר כיון כי הם רבקים
 זה לזה והנה מנו מותס החכמים ללמדך טאין
 הכה רואה את הנגע ער שיהי בקי בהס ובטימו
 כבר נתבא זה כלו בא מטגני ובטיבועו ובספרא
 וראוי שיתרב טאין מטיערו לובן הנגע בעור הנ
 הנגע אלא בעור הביטיי לא לבן ולמ שיחור וזה
 כי טבע הנגע לא יתחלק מפטי חלוף יכבט עור
 המקבל ואס טשיער בניו הנגע הנה יקרה כטיהי
 הנגוע לבן ביות שיתראה בו כהה הבהרת שיהי
 ענה כטולג כבר נתבאר זה בב מטגניס

השרש

הו הוא שיהשער הנן בנגעים
 מיט פחו מב טיערו וזה מב
 מהשדטיס הכורלים והנה שיעורם בארך ראוי ט
 שיהיה כרי לכף רואין לפקדן כי בפחו מזה לא
 יהיה בגדר השער וזה גכ טרטי גדול כולל כבר
 נתבאר זה בטיני מטרה

השרש

הח הוא טיג סימני טמאה יט
 ביצרת עור בטר שער לבן
 ומחיה וחס אפסר שיראו בתחלה ובכל אחר מ
 מהן מחליטו הכהן לטמוח והטליטיי הו הפטיון
 והוא לא יהיה אלא אחר ההכגר והוא מבנ בנפטיו
 ואין בנגעי עור ובטר הסגר יות על ב טבשות
 וזה מלטיין התורה והוא מכו טאס אחר טפטר
 הכהן טרר לו אחר מיסימני טמא לו הרי הכהן
 מחליטו לטמאה כבר נתבאר זה בג מטגניס
 והוא מבוא טאס היה כהה מינו סימן טהרת אס
 לא היה כהה מכל מראות ירעת עור בטר כבר
 נתבאר זה בר מטגניס

השרש

הט הוא שיער לבן הוא סמן
 טמאה הוא שיקר הנגש ולשער
 לבן טט והיא הפכה שער לבן כי או יהיה הנגע
 הוא הופך אותו ללבן לא נגש אחר כאלו טאמר
 שיהיה בהרת ובה שער לבן ונרפאת ונטאמר
 משער הלבן ואחר טולר טס נגש אחר והיה זה
 השער הלבן בתוכו והוא מבואר גכ מזה טאין

מטגניס
 וזה טבו בנפטיו
 ונתחדש אחר זה נגש
 גדול ממנו אין זה פטיון

השרש

ההקט בכלמה טירמה לזה
הטו הוא טימון הכהן ולמר
נגש זה פטה או לז פטה או
טיבר לפן והיקרס לבהרת או ההפקן
זה בא מתוספו נגשים

השרש

היו הוא טבההפקן כלו לב' הו'
סימן טהרה כטהיה זה אחר
ההסגף או אחר החלט ואינו מטמא אחר זה כי
אם במחיה טמא וכיום הראות בו בטר חי יטמא
בבטר חי מטמא ואינו מטמא בטיבר לבן וזה מ'
מבואר מלשון התורה ואולם הבא מתחלה והוא
כלו הפקן לבן אם היה בו טבר לבן או מחיה
מחלטי לטמאה וזה מבואר גכ' מלשון התור' אם
לא היה בו סימן טמאה מסגירין אותה כמו העטי'
בבהרת קטטה או אם אחר הפטור הפקן כלו לבן
היי זה מחולט מטוס פטיין ודאוי שתרע טמאין
הבהק נקרא בטי' חי לעטב את ההפקן כלו לבן
וכן ראטי' אברי' טמאין מטמאין בבהרת אם נראה
בהם בטר חי טמא טט' והנה נהפקן כלומ' למראה
יציאת חולט טמא המקומות טמאין ראויין לבהרת
אין מעכבי' את ההפקן פיל לבן כמו הראש והיקן
טיט בהן טיע' וטחין ומכזה טהן מדיכוי' לחה
והם נקראוי' מורדי' כבר נתב' זה בב' מטגעים'

השרש

היו הוא טתשחין והמכזה
טינשאוי רפוי בלתי טולס והו'
כטוינט מכות טריות וטעטת עליהם קלפה דקה
נאלפת הטוס אחר זה נראה בהם נגש ירעבת
היי הם מטמאין בנגשי' וזו היא ירעבת השחין
ומחייית המכזה האמור בתורה ואו לא יהיה בהם
הסגר אלא טיבוס אחר ומטמאין בטטי סימנין
לבר והם טטר לבן ופטיין כמו טנתבאר בתורה
וחלקם הכתוב ללמדן טמאין מיכטרפין זה עס זה
ומין פוטיין זה לתוך זה והנה יקרא טחין מה ט'
טנפסר קיכת עור הבטר בטבת צמח או מכה ט'
טנפסר טט' חוס עפוטטי' מבפנים ומכזה יקרא
מה שהיה מזה בטבת אם כמו טנכזה בגחלת או
ברמץ וכירכא בהם טבוא חו' הנכרי טס מבחו'
כבר נתבא זה בב' מטגעים והוא מבוי' טוס נעטיה
הטחין מכה או המכה טחין בטל החחרון את
הראשון כבר נתבאר זה בא' מחולין וכך ההקט
בטמא מיני נגשי' כלו תאמר אם נעטיה נגש עור
בטר טחין או ההפקן כאלו תאמר ירעבת השחין

רפוי גמור מהרי הוא עור בטר הנה יבוא הדי' לפי
האחרו כלו התיחי פתה בפת הרומנו לכהן ודאוי
שירע טוס היה בכפו ירעבת השחי' כגריס ובה
בהרת כגריס יסגיר מעפי' טמינה דאוייה לטיכר
לבן או לפטיין טמא יולר לו טחין אחר ביכזה
ותוכל לפטו' לתוכו כבר נתבאר זה בט' מטגעים
השרש היח הוא טכל אד' טטיטר טטר
ראשו לוי זו טבה טיתהיה אף

על פי טיטידי לגרל לאחר זמן אם נטר טיערו מ'
מקרקר ולמטה הטופע לאחריו ער פיקת טל יס
יבוא נקרא קרח ואם נטר מהקרקר ולמטה הט'
וטופע לפטיו' כנגד פרחתו נקרא גבח והו' מבוי'
טמאין הקרחת והגבחת מטמאה בטיבר לבן אם
היה בהם נגש ירעבת כי אם אין טס טטר מעולם
ובטמא המקומות טמא' בהם טטר יהפכוהו הנגשי'
ללבן וכך הדין ברואט הוקן טלא היה בהן טטר
מעולם ובטמא המקומות טמאין בהם טטר אכל
מטמאין בפטיין ובמחיה ויט' בהם הסגר טטי
טבוטת כמו העטיין פ' ירעבת פור בטר טינאמר
כמדאיה ירעבת עור בטר ומין מיכטרפין זה עס
זה ומין פוטיין מזה לזה טט' בקרחתו או בגבחתו
מגי' טיהם חלוקי' זה מזה והיה זה כן לפי טטבע
המקומות האלו הוא מתחלק כבר נתבאר זה ב'
רבג' ובטי' מטגעים ודאוי טיתבא מזה טוס נולר
טחי' או מכה בקרחתו בגבחת הנה יהיה רינט
כדין פטיין או מכה אטר בטמא עור בטר אלא
טלא יטמא בטיבר לבן כב' נתב' זה בר' מתוספו'

נגשים וכך נגשי' הראש והוקן מין מיכטרפין זה
לזה ומין פוטיין זה לתוך זה טט' בראש מ' בוקן
ואי זהו ראו' וזו זהו זקן מן הפרק טלחתי ולמעלה
זהו הראש ומן הפרק טל לחי ולמטה הוא זקן
והוא מלפניו מותח זה החוט מאונן לאון ומן
החוט ולמעלה הוא הראש מן החוט ולמטה הוא
הזקן ואולם מאחריו מפיקה טל פרקה ולמעלה
זהו הראש מפיקת טל פרקה ולמטה מעפי' טיה וז'
מגרל טטר הדי הוא כעיר בטר לכל דבר ואולם
מלפניו מחוליא טל גרגרות ולמעלה הוא הזקן
מחוליא טל גרגרות ולמטה מעפי' טיה הוא מגרל
טטר הדי הוא כעור בטר כבר נתב' זה מתוספות
נגשים

השרש

היט הוא טהנתק טיהי בראש
או בוקן הוא טיפור הטטר

ואכפ' טפסה קדם הראותו לכהן וסר אותו הנגע
הפוטוה ונטאר הפטיון לבר כטראהו הכהן אין
זה פטיון כי אין טס נגע פוטוה
וחף על פי טפסה קודם הראותו לכהן וסר אותו
הנגע כבר נתבאר זה בר' מנגעים הטני הוא
טיהיה הפטיון רבן לבהרת לא נברל ממנו כי
בזולת זה תהיה הדיה סנית לא פטיון וזה מבוא'
בנפשו ומות יתבאר טראוי טיהיה החלק המג'
מהנגע טיהיה הפטיון רבן בו באופ' טיהי' ראוי
להיו' חלק מהנגע כלו תאמ' טיהי' ראוי ליכזיח
ב' טעמות ברחב כבר נתבאר זה סלו בר' מנגעי'
הטילטי' הו' טיפסה חוץ לנגע לא בתוכו
אם היה מקום בלתי נגוע וזה הפטיון טיהוא ב'
בתוכו עם טיהוא ויט' נקרא פטיון לפי הנהו' כבר
יתכן טיהיה סימן טהרה כטהיה בטרי ח' תוך
הנגע ופטיה הנגע לתוכו ונתמעטה המחיה מ'
מהטיעור הראוי לה' כבר נתבאר זה בר' מנגעים
חזולס כהן בעל מוס רואה את הנגעין כי אין זה
עבודה לטס ית' טירוחק בה כהן בעל מוס והוא
מבואר טלא סדה הכהונה ממנו ולזה יהיה בנו
אטרי ילד ראוי לטרת במקרט או הוא בעצמו
כטיסור מומו כבר נתבאו זה בספרו הרביעי
הוא טהפטיון לא יתכן טיהיה אלא אחר ההסגר
טיהכהן הדואה הפטיון וזה כי הטופט בפטיון
הוא הכה' ויחויב טתהיינה לו בו ראיות ויראה
לו הנגע בטני יות' גרול ממה טנראה בראשונה
לא טתהיה הראיה האחת לכהן האחר והטנית
לזולתו אך טעור לבן ומחיה יתכן טיראו בתחלה
בזולת הסגר כבר נתבאר זה בו' מנגעים ומוה
יתב' טאס נתמעט הנגע אחרי טסר מ' לפני הכה'
ואחכ' חור לטיעור הראשון כטיראה לכהן אין
זה פטיון כי הטופט בפטיון הוא הכהן בטתי
ראיותיו ולי' לא נראה בזה הנגע פטיון כבר נת'
זה בר' ובה' מנגעים החמיטי' הוא טיהיה פ'
פוטוה הנגע למיקוס ראוי לסוג זה הנגע באופן
טיהיו הפטיון והנגע לטבט אחר וזה טאס פטיה
לראש או לזקן או לטיחין או למכזה או למה ט'
טירמה להס טויטו ראוי לטבע נגעי' עור בטרי
אין זה פטיון כי יהיה הויה טנית ולזה אמר אס פ'
פטיה תפטיה המספחת בעור ומוה המקוס יתבאו'
בכל סוגי היטעות טהברילה התור' יתכן מקיטת
טאיטס פוטיון זה לתוך זה ולזה גכ' יתבאר טיון

מיכטריפס זה עם זה להטלים טיעור הנגע כבר
נתבאר זה בט' ובי' מנגעים ובג' מתוספות נגעי'
הטטי' הוא טיהיה הנגע תחלה ראוי לפטיו'
מכל סרדיו ווס לא לא יטמא טט' וראה הכהן את
הנגע בעור הבטרי דל' טיהיה עור הבטרי מקיף
אוחו באופן טיהיה ראוי לפטיו' לזה הנגע כבר
נתבאר זה הסרט בספרו

השרש

היב' הוא טנגע היכרעת ראוי
טיהי' במקו' נגלה ווס לאלה
יטמא בו טט' וראה הכהן את הנגע בעור הבטרי
וזה יהיה בעמוד לפטיו' לפי הנהוג פרט לתוך
העי' ולתוך האזן ותוך הפה ותוך הקמטיס ותחת
הדד ותחת הטחי ומה טירמה לזה; אך המגלה
מהטפטים דיטו כדיון עור בטרי ולזאת הסנה
בטינה אין הנגע פוטוה לתוכו ואין מטמוזין מ'
מטוס מחייה ואין מעכבים את ההופך בלו' לפן
כבר נתבאר זה בב' מנגעין וראוי טירע טיהנגע
טלא היה טמא לא' זו סבה טתהיה וסדה הסנה
ההיו וטטאר הנגע ההוא בעיט' הנה הנגע ההוא
טהודי כיון טטהדי טעה אחת כאר' תאמר טיהיה
בעובר וטולד או בראש ואחר כך טטרי הטרי
ונתגלה הדי' זה בטרהתו כבר נתבאר זה בטני
מנגעים

השרש

היג' הוא טראוי טיהיה הנגע
במיק' טירמה כלו' כו' פריט
לראטי' איבריס טמין מקומן יוטב כגריס כגון
אכבעו ידים ורגלים וראטי' מוניס וראש החוטם
והרומה להס ולזה גכ' אין מטמוזין מטוס מחי'
כי היא אינה נרא' טס באמיטס הנגע אבל נראת
כלו' היא חולק את הנגע לפי טיהו' מטיטע ויודי
סביבות הפחיה כבר נתבאו זה בו' מנגעים

השרש

היד' הוא טיוס הטיביעי' עולה
לכאן ולכאן בכל הנגעין ואין
מסגירין בתוך ימי ההגסר ואין מחליטין בתוך
ימי ההסגר אס נרלדו לו סמני' חלט' וזה מבואר
מלשון התורה ואס מחליטין המוחלט אס נולד
לו נגע ואין מסגירין אותו ימי חלוטו אס נולד
לו נגע ואחר טטאו לא יסגירטן כי טפוא הוא אבל
אס היו בו ב' נגעי' וראה זה וחזר וראה זה הדי'
הוא מחקר ולמד הדי' ומה מוסגר בזה ומוחלט
בוה וכן כיוטא בזה כבר נתבאר זה בטלטה
מנגעים וכן

באטוה למדנו כי לעניינים המזכירים בזה שאין
 האטוה ראיה בהם כמו האיש לא יטוה בהם דין
 האטוה לדין האיש ולזה יתב' שאין האטוה פורפת
 ופורמת ולזה עושה על טעם אבל יוסב חוץ ל
 לעיר ומורישה לכל טיהו טמאה ובכלל הנה כל
 טמא יחויב טיוריט לכל טיהו טמא טמא וטמא
 טמא יקרא והוא מבחור טפרישה ופרימה נוהגת
 אפי' בכהן גדול אם היה מטוגע והוא מבוא' פור
 שדין הקטן ודין הגדול שוים בענייני הכרעת
 והטמאות טיטהגו מטהגו וראוי שתדע שאלו
 העניינים מהפרישה והפרימה ושטיה על טעם
 והטמא להם הם טהגים כל ימי הטגש בו אבל
 אם טרפח טגשו או טר בלא מתכוין וז' אם טראפי'
 במתכוין אם טורר טס אחר זה סימן מורה טעבר
 טרפח כאלו וטמא טיהיה לו בהרת והחולט בה
 לטמאה וקניכה בימיוטס וזח' זה פוחה הכרע'
 בכל גופו אין דבר מילו הרברים טהג בו טט' כל
 ימי וטיר הטגש בו כבר נתבאר זה כל מטפוח

התועלת

הח' והט' הוא במינות והוא
 מה טיטה לטהר המינות
 המוחלט בתגלחת וטפורי' וכל אח' מילו הרברי'
 הם מינות עטה לפי מה טזכר הרב המורה ובוה
 פיין . וכבר נתבאר התועלת בזול המיטה במה
 טיקדם וזולט טרטי' המינות הם .

השרש

הז' הו' טיהיו היטפורי' לקחי'
 לטס המטהר מטמאות ירעת
 טט' ויטה הכהן ולקח למטהר וטג' לפיכך אם היו
 לקוחים לט' מטהר זח' מותר לטהר בהן מטהר
 אחר והמטל טמא
 היו לקוחים לטס איט מטהר בהם את האטוה או
 בית המטוגע או הפך כבר נתבאר זה בספרות . .

השרש

הב' הו' טיהיו טפורי' דרור וזה
 נלמד ממה טאמר וטלח את
 היטפורי' החיה על פני הטרדה זח' זה היה היטפור
 דרור הרי' הוא מטולח מפיטמו כטייטובהו ואין
 יטרי' טיטלחהו וטלח וטהיין טרפות טיט' טיטי'
 יטפורים חיות טיהורות לפיכך אם נמיטאת זח' את
 טאיטה דרור זח' טיהו טרפה יקח זוג לטטי' כי מ'
 מפני טאמר טיטי' יטפורים והאחרים הנמנין בזה
 האופן הם מסכימים הנה יחוייב טיהיו טיטי' אלו
 היטפורים ממין אחר וטייהיה כל אחר מהם חי'
 כבר נתב' זה ביד' מטגשי' ויטרי' גכ' טיהי' טיהורי'
 לא טמאות כבר נתב' זה בספרות

השרש

הג' הוא טיטיחויט היטפורי' האח'
 בתו' כלי' חר' אטיר נתן בתוכו
 מים חיים כמו העטי' במי' חטאת כרי' טיהיה דס'
 היטפורי' היטחויטה על מים חיים טיטי' ברכ' היטפורי'
 היטחויטה על מים חיים וראוי טיהיה טעו' המים
 באופן טייתכן מה טיהוגבל לטכול בהם בזאת
 הטהרה כבר נתבאר זה ביד' מטגעים

ולפי טחמ' בזה המקו' בגריו יהיו פרוטי' ודוחק
 יהיה פחוש אומר בכהן גדול של ענין האבל את
 זח'ו לא יפרע ובגריו לא יפרוס טמורה טטמור
 האבלים חויבים בזה למדנו טכל דיני האבל
 נוהגין במינות המוחלט והיה זה כן כרי' טיוק
 ללבו טבטבת חטא מה קדה לו הפנט אטיר הוא
 כמו מיתה כמו טאמר במדים אלא טיהי' כמת
 כבר נתב' זה בטלי' טי' ממזמד קטן וראוי טיהרע
 טיהמטורע הוא מטמא באהל טט' ברר יטב מחו'
 למחנה מוטטבו פגיד טמוטטבו הוא טמא וכבר
 גלמד טוה הרי' נוהג גכ' במינות מוסג' ממה
 טחמ' כרומה לזה בבית המטוגע והבא' ל' הבית
 כל ימי הטג' וזח'ו וטג' הוא מבוא' ממה טאמרנו
 מענייני הטמאות טיהארס המטוגע הוא יתרי' ר'
 זח'י בזה הדי' וק' לא יטלחהו מחוץ למחנה אם
 לא היה מוחלט וחולט התגלחת והיטפורי' וטחור
 הדברים טזכרנו לא יטהגו לא במינות מוחלט
 טטמא בזה העניין וייטח הטהן אל מחוץ למחנה
 וטג' מגיד טיהמטוגע החז' זח' מחוץ למחנה כבר
 נתבאר זה בח' מטגעים ובז' ממגלה וראוי טיהרע
 טיהטלוח חוץ למחנה יטהג' בארץ יטראח' לבר'
 בשידות המוקפות חומה כי הם אטיר להם חוץ
 כבר נתבאר זה בא' מתוספות כלים וראוי טיהרע
 טיהמטורע מטמא בטמאות הזב' והזבה דל' טיהו'

כבהם מעקרו ויסור מקמו פני ורזוי טיהיה
זה בירי טמי לא טנתקו אדם וזה מבוא כי וין
מן בו הסכה פפוש מה בנגוש טיהיה רזוי מפני
זה להיות טעמי לקי כבר נתבאר זה בספר רבות
מקדוטין התבאר טוה ינהג גם כן בותן האטה
והסריס אס היה בהם טער

השרש

הכ' הוא טהנתקיס יהיה בהם
הסגר טני טבועות ומטמאים
בטני סימפין בפטיין ובטער ירהוב לקוי וקיר
כטיהיו בו טתי טערות בזה התאר בין טיהיה
הנתק קדם להס וזו טיקרמו הן לנתק כי זה מורה
על פשיט הרס וטמינו במופקן רזוי להוליד טער
טבעי והוא סמן טמאה בוי זה מקו טיהיה הנתק
היו טתי טערות מפוררו וזו מקובצות וזה מבוא
בעצמו והנה אס היו בו ב' טערו טיחורו הדי הם
מיכלות מהטמאה אלא טאס נטארו טס בנת ח
חרו הנתק לא יכילו אס לא היה נתק בכל סביבם
רזוי לכמות בו ב' טערות ברוחב כי בוולת זה
לא יזמר טיהיה זה הטער הכחור בנתק והתור
אמרה וטער טיחור וין בו מגיד טהטער הטחור
המיכיל רזוי טיהיה בנתק וזס נולד טס טער ט
טחו אחר חרו הנתק מיני בוי זה מקו טיקרמס
מהנתק כי זה יורה טכבר טרפוא הנתק וכבר יתב'
זה ב' מנגשים ומזה המקום יתבוא טטער הנתק
הוא כטער טני נגשים כטיהיה הטער הטחור ב
בומיט יחויב טיהיה טס טיעור ימחת טטי
טערות כבר נתבאר זה בספר

השרש

הכא הוא טהנתק טפטיה בכל
הרזוי וזו בכל הוקן הדי זה
טיהי אפי נתק כלל אח' החלט וזו אחר הפטו טני
קריח הוא טיחור הוא וזה יהיה לפי סדור התורה
אחר ההסגר על הנתק אמנכ אס בוז בתחלה כל
רזוי נתק או כל וקנו יכגיד וזס נולד בו טער
יסהו דק יחליט אס לא נולד טער יסו ונולד טס
טער טחור ביחד והלך לו אחר זה ונטארו כלל ט
נתק כטיהיה הדי זה טמא מכד פטיין כב' נתבוא
זה בר' מתוספות נגשים ובי' מנגפין והוא מבוא
ממה טיקרס טהטער הטחור הנולד בנתקי מיכיל
מטיט הטיה ופטינו אעפ' סתוך לו הטער הטחור
טי' טרפוא הנתק טיחור הוא כבר נתבאר זה מר'
מתוספות נגשים וכבר יתבאר במה טיקד טהנתק
טיהיה חוט טלנתק דפק לא חוקקו לפטינו ולטער

טהוב דק וטער טחור הגלר טיהו מיני' מסימני
טמאה אס היה ברחבו כרי ימיתת טתי טערות
אבל הטער הטחור הנטארו זינו מיכיל עדי טיהיה
ברחבו כגריס הקלקי כבר נתבוא זה ברביעי
מתוספות נגשים

השרש

הכב' הוא טיחור טיהסגיר נגש
הנתק ז' ימים ולא פטיה ולא
נולד בו טער יסו ולא טער טחור מגלח סביבות
הנתק וזינו מגלח מה טיהיה מהטערות את הנתק
כרי טיכיר אס פטיה ולזה יחויב טיטיח ב' טערות
סביב לו כבר נתבאר זה בג' ובי' מנגשים ורזוי
טיער טתגלחתו כטירה לכל ארס טילח נאמר ו
וגלחו הכהן והיו כטירה אפי' טלא בתער ואטפי'
טיהיה נזיר הדי זה מגלח טט' והתגלח והו' מבוא
טאס הסגירו ולא גלחו הדי זה מוסגר טיהדי ב
בטבוע רזוי טליו להכיר אס פטיה אעפ' טלא
גלח כבר נתב' זה בר' מתוספות נגשים

התועלת

הז' הוא במינות והוא מה
טינות טילח יגלח הטחור
טיהן סביב הנתק כרי טיכיר הסה אס פטיה הנתק
סנא והתגלח ואת הנתק לא יגלח ולזה חוי' טמ'
טיכרנו טיטאיר ב' טערות בכל סביבו הנתק
והתועלת בזאת המינה הוא מבואר ומזה המק'
נלמד טהתולט סימני טמאה עובר בלא תעטי'
וזה טאס הנהירה התור טלא יגלח הטערות ההס
כרי טלא תגנול דלת בחינת הפטינו אס יהיה טס
בפני כהן כטי' טתנהיר מהטחית סימני הטמאה
פצמס וזה מבוא בנפשו כבר נתבוא זה ב' מטבת

התועלת

ובספרו וכן ההקט' ביסרעות בגריס ובבתיס כבר
נתבאר זה בג' מתוספות נגשי והוא מבוא טהתולט
סימני טמאה וחר החלט לא יטיהר מיפני זה כי
לא תהיה מפני זה רזוי טטרפוא הנג' אס לא יתב'
באופ' אחר טכב' טרפוא וחולס אס טיחתו מטמא
בוולת כוונה כגון טנטא מטא על כתפו טייט בו
יכרש והלכו סימני טמאה הדי זה טיהו כבר נתב'
בג' מנגשים ובג' מתוספות נגשים

התועלת

הז' הוא במיכו והו' מה טינה
טיהיה המיכורע ירוט לכל
כרי טיחוקו האטטיס ממנו ולזה גכ' יסו טייטב
חוק' רג' מהטו טט' והיכרוע חסיד בו הנגש בגריו
וגו' ברד יטב מחוק' למחנה מוטבו ולפי טכבר
אמר ויטי ירוט בוז טיהו מורה טמינו מרפוי

השרש

הוא הוא שישור נגב הבגדים
הוא כגרים כמו הענין בנגבי

השרש

ואם סבר נתבאר זה ביו מנגבי
הב הוא שיג סימני טמאה יש
בבגדי הם ירקרק טהור ירוק
מאר ככנת הטוס והארמר והו ארוס טבארומי
והפטיין וכבר נתבאר תנאי הפטיין ומהם נלמד
בזה המקום כי יסר בגר טראזה בו מראה ירקרק
או ארמר מסגידו ובטיביעי רוחהו אם פטיה
מחליטו ושידף את כל הבגד ואם לא פטיה ועמד
במראהו או טפטיה וכהה מב המדאות טיהוסגר
בהן או טיהוסף המרבה להודיק ולהאדים ולא
פטיה יכבס מקוס הנגב ויסגי ובסוף טבוב טטי
טהור יוס יג רוחהו ואם כהה למראה טיליטיות
הרי זה טינין כבוס והיא טהור ואם נטיתנ הנגב
למראה אחר כמו טיהיה ירקרק וטעטיה ארמר או
ההפך קורע מקו הנגב וטורף מה טקרב ותופר
מטילית במקו הקרע ופוטרי טאר הבגד ומכבסו
קלו כבוס טטי ומטבילו וטהר ואם עמד במראה
טהוסגר בו בתחילה יחליטו וטורף את כלו היה
ירקרק ופטיה הרי זה פטיין וטיעור הפטיין
הסמוך כל טיהוא והרחוק או טיחור כטיהוסר ה
הנגב הרחוק טיעורס כגרי כבר נתבאר זה ב
בטלטה ובאחר עטר מנגבים ורואי טתדע
טאלו המראות מיכטרפו וז עס וז כבר נתבאר זה

בסיפרא

השרש

הג הוא טיהמכבס את הנגב
מכבס את הבגד המקיף את
הנגב עמו טטאמ' את אטרי בו הנגב כבר ביואר
זה בסיפרא וכטימכבסי את הבגדי מכבסי אותם
בטמטיין המעבידיין על הכתמים טטאמר אם
תכבסי בנתר וכבר נתבאר זה ביו מנגביס
הר הוא טיהנגב החוור על
הבגד אחר טיטלו בו מטילית
אם חור עור על הבגד יטוף ומיכיל את המטיל
אם חור על המטיל יטורף הבגד עמו ואם טלה
טן המוסגר בטחור וחור הנגב על הבגדהמוס
טורף המטילית חור על המטילית הבגד הרחוק
המוסגר יטורף והמטילית תטימט את הבגד טהי
תורה בו בטמטיין רל טאם עמדי בעיניו טתי
טבובות או פטיה טורפי הכל כבר נתבאר זה ביו
מנגביס

השרש

הה הוא טיהבגד טבוא בתחלה
כלו ירקרק או ארמרס יסגיד
אבל אם בו כלו ירקרק או ארמרס אחר ההגסר
או אחר הפטור הרי זה טהור ואם אחר טיכבס
פטיה יטורף כבר נתבאר זה בחמיטי מתוספות
נגביס

השרש

הו הוא טינין מטמא בנגביס
אלו בגד ימר ובגד פטייתס
כבר נתבאר זה בט' מכלאים והוא מבווא טאם לא
היה בו טיעור ראו' להטיתמט בו לרבר כגון
טהיה פחות מטילט איכבבות על טילט איכבבות
לא יטמא כבר נתבאר זה ביב מנגביס וטיין
הבגד מקבל טמאות נגביס אם היה יכבוב אפילו
בידי טמים ואם היו נראים לבטיס אפי טטיות
או ערבס יכבוב הכל הולך אחר הנראה והנה
התפור הוא כארוג להטילס טיעור בגד ואם תפר
בגד מהטילאי קטיני קיכת לבני קיכתס יכבוביס
וטראה נגב בלבן ונתפטיט ללבן אחר תק על פי
טיהיכבוב ביטיהס הרי זה פטיין והקט טל זה
ערב ימר או פטייתס עס מיין טמינו ימר ולא
פטייתס כגון ימר גמליס וימר ארטיס או
קטבס או ימר רחל בת עז הולכיין אחר הרוב

כבר נתבאר זה ביו מנגביס ובטיני מבכורות
ואורס טלי העיד מקבליס טמאה פטוטיהן
ומקבליהן כטיהיו כלי לרבר מה טטאמ' כלי טיד
והוא טיהיה מעובר טינא לכל אטרי יטטה הנור
למלאכ כבר נתב' זה בספרא והוא טיהיה מעור
הבחהגדל בארץ כמו הפטיתס טיגדליין בארץ
ואורס אם חבר להס מהגדל בארץ כל טיהוא
ררי הן מטמאין בנגבי יועפי טיהיה הנור יכבוב
בידי טמים הרי זה מטמא בנגביס ויט פטיין
ככלי עור בעביו טילותאמר טיפטיה הנגב מתוכו
למחוריו או מחוריו לתוכו כבר נתב' זה ביו
מנגבי ורואי טיהרע טימר ופטייתס מטמאין
בנגביס מיר טיטוו וועפי טילא לובן כיון טיטי
בפקעת כדי לארוג ממנה טילט על טילט טתי
וערב בין טיהיתה כלה טתי או ערב היתה הפקע'
מחוטין פסוקין מינה מטמאה בנגביס ואם היו
ב פקועין וחוט אחד מחברתן וטראה א' כב' הב'
טמאות ואם טראה כ' או לבר היא לברה טמא וכך
העניין בארוג אם הטיי עומד המחובר לו ואם
פטיה מזה לזה טיטיהס טמאיתס כבר נתב' זה ביו
מנגביס

ולזה הוא ראוי שיהיה ממיתה דם הטיחונה ער
שיהיה דמה נכר במים כבר נתבאר זה מיני מ
מסוטה

השרש

הר' הוא שיקח עץ ארוץ שיהיה
כשיעור יוכר בו שהוא עץ ארוץ
ואזוב שאין לו טעם לחי ויהיה בתוך שיוכר בו
שיהיה ארוך וטיני תולעת שיהיה גם כן כשיעור
לקטור משיריו היכפו החיה עם עץ הארוץ והארוץ
וטיני התולעת ויקוף ליכפור החיה ראשי האגפים
וראשי הזנב כרי טולח תפרכס ותזה מעיכמה כי
המכוון הוא שיהיה הכהן הוא המזה על המטהר
לא טיזה היכפור מעיכמו ויטבלם אחר כך בדם
היכפור הטיחונה אחר על מים החיים ויזה מלן
הר' הטבולי ופעמים על אחורי ידו של המטהר
מן היכרעת כבר נתבאר זה ביד מנגעים

השרש

הה' הוא שאם נטיפך הדם קדם
הטבילה וההוא שוכר קתמו
המטיתלחת יקח טיתים אחרות כי לא בזה לכלל
טילוח ואם מזה מטיתלחת קדם הטבילה וההוא
יקח טיתים אחריו וזה מבואר פנפסיו כבר נזכר
זה ביד מנגעים

השרש

הו' הוא שילוח היכפור החיה
יחוייב שיהיה מתוך העיר אל
פני הטירה לא כנגד ים או מדבר טנא אל מחוץ
לעיר אל פני הטירה כבר נתבאר זה בב' מקדושי
וביר' מנגעים והוא מבואר מזה שאם טלחה וח
וחונה שיכריך לטלחה אפי' כמה פעמים בדרך
טיתהיה מטילחת בעת התגלחת טנא וטלח את
היכפור החיה וגו' וגלח את כל שיערו

השרש

הז' הוא שיהיו לקח היכפורי
הוא בכהן והלקיחה בטל אדם
וכן שחייטת היכפור והטבילה בדם היכפור וההוא
והתגלחת הוא בכהן כמו שביאר' ואולם הטלוח
ליכפור החיה הוא בכל אדם הוא מבו מהכרטיים
הכוללים טאלו העטיינים שיחוייב היותם בכהן
יהיו נכטיים ביום גב'ילה כבר נתבאר זה בספרי

השרש

הח' הוא שתגלחת המיכורע
הוא טהכה מביא תער יעל כל
בטרו הנראה וואפ' בית הטיחי ובית הערוה וולח
טומר ראשו וזקנו וגבות עינו יאח למעט הטיער

טבתו החוטם לפי שאינו נראה כבר נזכר זה בב'
מסוטה

השרש

הט' הוא שיאחר טגלח וכבס
בגדיו וטבל טהור מלטימו
בביאה ויכנס לפנים מהחומה ואולם לטורה
העטיינים הרי הוא בטמאתו הראשונה כי התורה
ביארה שיהטירה אטר תהיה לו בזולת הטבילה
הוא שיבוא אל המחנה ולזה הוא מבואר שהוא
טהור מלטימו מטכב ומוטב ואולם מה שאמר
שיטב ו' ימים חוץ לאהל הוא לאסור לו תטימי'
המטה כי הוא מוין לבטלי זה החלי ורפי טיזה
ההיוק אינו פמיכרע' באופן שהוא במיכורע לח
טלמד מזה טיתהיה המיכורע את אסירה בתטימי'
המטה כבר נתבאר זה ביד מנגעים וכבר יתבאר
טבאלו הו' ימים הוא מטמא כליים במגש טנאמ'
יכבס בגדיו ולזה הוא מבואר שיהוא אפ' הטמאה
לטמא אדם וכלים במגש כבר נתבאר זה פראטי'
מכלים והוא התגלחת הטנית היו כמון התגרות
הראשונה ובכלל אס' טייר טתי טיערות ראשונה
כלים טנאמ' כל שיערו כבר נתב' זה ביד מנגעים

השרש

הי' הוא שטהרת המיכור מינה
אלא בכהן והוא מטהרו אפ'
טיהוא זב או טמא מ'כיון שאינו מיכורע טנאמו
והעמיד הכהן המטהר חס היה הכהן מיכורע
הרי אפי' קורא בו מיטהר לא מטהר כבר נתב' זה
בח' מתוספות נגשים

השרש

היא' הוא שיהיכפור הטיחונה
היא אסורה בהנאה כי התורה
לא הגבילה שתאכל בכלל הנה יראה שיהיה הפך
המטילוח ואול' המטילוח מותרת בהנאה כי הת'
לא אמרה שישלח לתקלה ולזה תהיה הטיחונה
אסור ולפי שהמטילוח מטילוח ער פני הטירה
הנה אס' כן הטיחונה נקברת שים לפני המיכורע
כבר נתבאר זה בב' מקדושיין וביר' מנגעים

התועלת

העטיירי הוא במיכות והוא
טימה שיהיה הבגר המי'
טימא וכבר נתבאר התועלת המגיש מוואת המיכה
במה טקדס ואולם טירטי'
זאת המיכה
הס

הטבחה שהארס לא יוכל להשיגו השגה שלמה
 כמו שלא יושג בשלמות המוחשי לחוש הראות
 כשהיה עטן בין החושי והמוחשי ולהיות העטין
 כן הנה אין ראוי שיתמידו להכנס בזה המקום
 הנכבד כי זה מה שיפחית מעלתו בנפשו ויהיה
 זה טבה לשתעלם הכונה טכונה התו' בטכונה
 בזאת יבוא אהרן אל הקדש וגו' ראוי
 שיתרע שיהיה אחר הקריבו תמיד שיל שחר
 עם שאר העבורו הנעשו או כמו הקטר הקטרות
 והטבת הנרות כי כבר התבאר שאין קרבן קרב
 קודם תמיד שיל שחר והנה יתבאר אחר זה אין
 יקריב אלו הקרבנות כנתת בר קדש ילבט וגו'
 למדנו מזה שהוא משמש בעבודות המתחסות
 לכפר היו בגדי לבן והם שיל פשתן ולא יחוייב
 בחוטן שיהי כפול שיהי טב' בר ולא ישמש לא
 בר בגדים והנה העבודות המיוחדות לכפר היו
 הם חטאתו וחטאת העם ושיעיר המשתלח הנו'
 בזאת הפרש והכנסת הקטרות לפני לפני כי כל
 זה נזכר בזאת הפרשה אחרי זכירתו לו הבגדים
 והורות שכל לו העבורו בגדי לבן הם נעשות
 ואולם כולתו ועולה העם והקטרות אמורי פר
 ושיעיר הנטריפין היה בגדי זהב רל בח בגדים
 אשרי לכה גדול אשפ' שייחטיב היות ימות לכפר'
 היום וזה טכבר אמר התורה זה בביאור וזה הפר'
 ש' ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבט
 את בגדיו ואת חלב יקטיר המזב' והיה זה כן כי
 שלמות הכפרה היא בחטאת כמו שהתבאר במה
 שקדם וכיון שזרקו רמו שלמה הכפרה ולזה לא
 תהיה הקטרות אמורי שיל פר ושיעיר מהעבורו
 המיוחדו לכפר היום ולא עשויי עולתו ואת עולת
 העם והנה היו לו העבורו בגדי לבן כי לחוק
 ההזוזה שהיתה בהם על עניני החמר וחסדונו
 אשר הוא סבת הטומאה והחטאי שייכפר עליהם
 ביום הזה ראוי שיוסר ממנו זה הכבד הנפלא
 שהי' בלובטו בגדי זהב וישמש ברמות הבגדי'
 שישמש בהם כהן הדיוט הלא תראה שילזאת
 הסב נטריף הפך והשיעיר חוץ רג' מחנות וישמא
 שודפס ושולח השיעיר הוא לשואו וישמ' משלחו
 עם שהלובן מורה על הנקיון מהחטאים כאמר
 אם יהי חטאיכם כשני כשירג' ילביטו וזה גכ'
 ראוי שילבט בגדי לבן בעבודות אשר תהיינה
 לנקות מהחטאים והוא מבואר עוד שאינו ראוי

שיכנס לפני לפני בבגדי זהב כי ראוי שיכיר
 היותו טפל וטבה ביחס אל הטעם יתע' והשכלים
 הנפרדים אשר מה שבמקום ההוא מעיר על מ
 מיצאותם וראוי שלא ישלם ממנו שכל העבודות
 הנעשות ביום ההו' במקדש היו על יד כהן גדול
 וזה שזאתה תמיכא בכל הפרטיה הזאת שיעל יד
 אהרן תעשינה אלו העבודות המיוחדות לכפרה
 והבלתי מיוחדות לכפרה והנה בפרשת פינת'
 זכר בעבודת היום מוסף היום ושיעיר חטאת
 מלבד חטאת הכפורים ומלבד כולת התמיד
 וזה ממה שיוצא שיעל יד מי שיעשה חטאת יום
 הכיפורי תעשה עול התמיד ומוסף היום ושיעיר
 חטאת השני אלא שלא יהיה בגדי לבן כי אם
 מה שזכרנו ורחץ במים את בשרו ולבטים
 מיצונו בזה המקום טבלביטו בגדי הלבן
 יכטרך טבילה וכן מיצונו במה שאמר זה כי
 בלבטי יתו בגדי זהב הוא טעון טבילה ומזה
 המקום נלמד שיכל עת שימיר מבגדי זהב
 לבגדי לבן או מבגדי לבן לבגדי זהב טעון
 טבילה ומזה המקום יתבאר שהוא טעון קדו'
 ידים ורגלים בין בגדים לבגדים וזה כי גם כן
 במקומות שלא הכריכה התורה טבילה הכריכה
 קדוש ידים ורגלים כשיכטרך במקו' שהזכיר
 לטבילה ואחשו' שהזכיר לו הטבילה הנכספו
 בזה היום והורות על חוץ ההטוף מלאה רברים
 החמריי שהם סבת הטומאות והעבודות שייכפר
 עליהם ביום הכפורים ולפי שהכפרה הזאת כולל
 לכל ישראל חוייב שיתיה על יד הנכבד מהכהני'
 ומזאת נזכר בני ישראל יקח וגו' הנה זה היה לקחת
 ממה שהיה מכלל ישראל והם חייבי השיקלים
 המוכני' לכל עבודת אהל מעד ומזה המקו' נלמד
 שיהפך והואל שיהי טב' כהן גדול היה משילח לא
 מכלל תיכבור ואלו הכיני שיערות הם שיעיר
 המשתלח ושיעיר הנטריף בחוץ שניהם חטאת
 כמו טבבא' בזה הפס' והנה תבא הנולה אחרי'
 להורות שנטלם הרעני' והקריב אהרן וגו'
 ראוי שיתרע שזו הכפרה המיוחדת דברים שהרי'
 אמר אחר זה בשיעיר המשתלח יטמד חי לפני ה'
 לכפר עליו ופבר התבא' בזאת הפרטיה שזאת
 הכפרה היא וראוי דברי' טבא' וכמד' אהרן את שיעי
 ידיו וגו' ומשם יתבאר שהורוי הוא אחר הכמיכה
 והנה זאת ההקדמה הוא שיביאנה ליכפון הטורה

מנגשים

השרש

הו' הוא שהבגר המוסגר הוא
מותן בהנח אך המוחלט אסור
בהנחה כי התורה חיבה שריפה לבגר המוחלט
ולזה הוא מבואר טעם שתערב באחרים כלן
אסורין וכן אם חלקו לטלמים פחותין משלש על
שלש כבר נתבאר זה ביו' מנגשים

השרש

הח' הוא שהבגר המנוגע בין
מוסגר בין מוחלט אם בא ל
הבית טמאהו וכבר יקרא בו אל הבית אם בא
רובו טעם וכן אם ניכנס כונית ממנו טמאהו
טעם אל נא תהי כמות כמו שהמת מטמא בכונית
כן הענין ביצרעת כבר נתבאר זה ביו' מיבמות
וביג' מנגשים

התועלת

היא הוה במינות והוא מה
שינה טיביו המימורע
קרבנותיו אחר שיטהר וכבר באר התועלת בזה
במה שקדם וחולס כדתי וזאת המינה הם
הא' הוא שהמימורע עומד חוץ
לעזרת ישראל כנגד פתח
המזרחי ומכניס ידיו לעזרה לסמוך על האטם
אחר שהניפו הכהן עם לוג הסמן כבר נתב' זה
ביר' מנגשים ובג' מובחיס וכו' ממטחות

פרשת

אחרי

מות

אחרי מות

טעם בני אהרן בקרבנות לפני י' ומותו י' רל'
בקרבנות לפני י' להקטיר הקטרת ויהיה ענינו
כטעם בגשתם אל המזבח או יהיה זה חטא טעם
לבני אהרן רל' טבאו לפני לפני ובטבו' כן סמך
לזה הספור ומרד דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש והביאוד הרחשון הוא יתיר
טבון לפי מה שיחטוב ואמנם סמך לזה הספור
וזאת האזהרה לבאר שהדברים שיהענינו עליהם
מיתה בירי טמים וזן ראוי להקל בהם כי הכי' ית
יקח נקמתו מהאיש העובר עליהם כמו טלחה
מבני אהרן ולזה ראוי שייראו מאד מעבור על כל
לו האזהרות והנה לא בארה התורה מה היה זה
הרבוי ואפשר שיהיה הרבוי ההוא הוא הדבור
הנוצר אחר זה במה שאמר ואמר י' אל משה

דבר אל אהרן אחיך ויהיה כפול המאמר בזה
כטעם אמרו תחלת דבר י' בהושע ויאמר י'
אל הושע ואפשר שרמוז בזה המקום אל הדבור
הנוצר בקרית טמיני שיהיה אחרי מות טעם בני
אהרן והם האזהרות שנוכרות טעם שנתחייבו
עליהם הכהנים מיתה בירי טמים

והנה
זה הענין שזכר בזה המקום מעבור יוס הכיפורי'
היה זה ואמנם הפסיקה התורה בין טעם אהרן
המאמר וזכרה עני' המאכלות אסורו והמותר'
והטמאות והטהרות כי עבודת יוס הכיפורי' היה
מכוונת לטקות הטמאות כמו שיתבאר ולזה זכר'
זוהם התורה קודם שתזכיר זאת הפרשה והנה
נוכרו המאכלות קודם הטמאות לפי שטעם
מתיחס כמו שיתבאר מדברינו במה שקדם

ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת
רל' בבית הקדש הקדשים אל פני הכפרת אשר
על הארץ ולא ימות באר טעם יבא טעם בזולת זה
הזופן שזכר בזאת הפרשה אפי' ביוס הכיפורים
שינה להכנס טעם יתחייב מיתה טעם בזאת יבא
מהרן אל הקדש רל' בזה הזופן לא בזולתו ולא
בזולתו היום הזה מהטעם והוא הענין לחרט
הטביעו כמו שזכר בזאת הפרשה וראוי שתירש
כי בבית טעם לא היה טעם ארץ כי כבר גנו
ימשיהו ועם כל זה היה טעם קדש הקדשים והיה
טעם ימדת כרובים להורות כל מימדות הסודות
הנבדלות אשר בעבורו היה קדש הקדשים אפי'
שאין טעם ארץ וכפרת ולהעיר על שאין ארון
וכפרת מעכבים וזאת העבודה אמ' אחר זה בוא

יבוא אהרן אל הקדש ויהי מבית לפרכת והבי'
זאת רמו' ל' מבית לפרכת רל' אפי' שאין טעם ארץ
וכפרת ולזה עטו זה בבית טעם שיהיו טעם טעם
טבואים והנה מחטוב שיהיה הכפרת בבית טעם
עם הכרובים כי כבר הקפידה התורה בהוא ז'ס
הפר וטעיד טל יוס הכיפורים שיתיה טל פני
הכפרות ולפני הכפרת כי בעטן ארצה טל
הכפרת אל טכבורי טרמה מטעם בעטן
וממנו מגעת הנבואה כמו שאמר וטערתו ון
וגרמ' ולזה ראוי לתת מעלה וכבוד לזה המקום
הנכבד שימעיר על אופן הגעת הנבואה וטל
מימדות היצורות הנבדלות ולזה היה טרמה טעם
על יצר המופת בעת הגעת הנבואה למשה עטן
להעיר כי טעם מה טיעי' על הנמיכא אשר ישיע'

לוחטיו ולא עוממות • ומלא חפניו קטרת סמי
דקה והביא מבית לפרכת • לפי שהקטרת היתה
דקה כמו שאמר ושחוקת ממנה הרק • למדנו
שימחזיר ממנה למכתש כדי שתהיה בתכלית
הרקוה באופן שיוכל לקחת מטיס מלא חפניו מ
מהקטרת השחוקה טנית ולפי שאמ' טיבוא
מבי' לפרכת מלא חפניו עם לקיחתו מלא המוח
טיבוא בהטרח בידו הימנית לפי מה שהתבאר
מהטריטים הכוללים הנה ימדור מלא חפניו מ
מקטרת הסמים ויטימיהו בכף אחר לא בחפניו
כי לא יוכל עם זה לשא' המחטה בידו ולזה ישא'
הכף בטיבואו עד אשר יטח המחטה בקרטי
הקרטי' ואחר ישוב הקטרת לחפניו כמו שיצותה
התורה ומטיס יתנהו על האש וכבר נתן הסבה
בזה אחר שישראל ביאור זאת הפרטי' • ונתן את
הקטרת על המש' לפני' הנה יתבאר מזה שהות
ישח תחלה המחטה לפני' לפני' לפני' רל' לפני'
המרון ואחר כן יתן הקטרת עליה ולפי שהוא
ראוי שיהיה הקטרת מלא חפניו כמו שזכר
בפס' הקור ומטיס יתנהו על המש' הנה יקח הכף
בטיביו או בוי' זה יכר שיוכל ויכיא מטס
בגדרו הקטרת עד שיטיבה לחפניו ומטיס יתן
אותה על המש' במה שיהיה ממנו ליכר המערב
פס' לפני' • וכסה עטן הקטרת את הכפרת
אשר על הערות ולא ימות למדנו מזה שהוא
ראוי שיהיה בקטרת מה שיעלה עטן באופן
שיהיה עטן הקטרת מוחט והוא הנקרא מעלה
עטן והיה נכנס בסימני הקטרת ואם לא היה זה
הסס טס יתחייב מיתה • והוא מבואר טאי' ראוי
שיפטיס טס קטרת ורה רל' שלא תהיה במתכונת
קטרת הסמים שאם הכניסה טס הנה נכנס שלא
ליכרך עבודה ויתחייב מיתה כמו שיקרס והנה
ישאר טס הכהן עד שיעלה עטן הקטרת וכסה
את הכפר ומחכ' יכא מטס וראוי שיהיה פניו ליכר
המערב גם בימותו כי אין ראוי שיהיה אחריו
אל מרון • וזה מבואר בפס' פס' מה שראוה
שדקדקה התורה בכל הנעשה שיהיה לפני' •
ולקח מדי הפך וגו' לפי שהכפרת פניס ליכר
המזרח וליכר יכפון וליכר דרוס הנה ופר' התורה
שיתהיה וזאת ההנחה איכר פני הכפרת ליכר מזרח
שהוא כנגד פני הכהן כטיהיה פניו לא המרון
והנה מלבד זאת ההנחה שהיא על פני

הכפרת יזה לפני הכפרת שבע פעמים וגו' כמו
שכתב בהנאות הדומות לזה במה שיקרס ואמנס
קצרה התורה בזה והנה תהיה ההנחה הראשונה
למעלה והשבע למטה לפי שאמ' על הכפרת
ושאר ההנחות הם לפני הכפרת והוא מבואר ממה
שיקרס שאלו ההנחות יחייב שיהיו באיכב ער
הימנית • ושיחט את טעיר החטאת אשר לבס
הנה יתבוא ממה שיקר' שהכהן הגדול לא ישחט
בו לא רוב ב' הסימני' וישראל כהן אחר הטיחטי'
כדי שיקבל הדם בכלי טרת כמו שפטי והנה יזה
ממנו ח' הנאות כמו שיהנה מרס הפך על הכפרת
ולפני הכפרת • וכפר על הקרטי מטמאות וגו'
יקרא קרטי מיקוס הקרטיס ואמר טבילו ההנחות
יכפר עליו מטמאות בני ישראל בעטין מקרטי
וקרטי' וס נכנסו במקרטי בטומאה ומאכלו ק
קרטי' בטומאה ומפשייהם לכל חטאות הטמוא'
שהם תלו שזכרנו והנה הפטיע יאמר על מה ט
שהוא בזרון וזה מבואר מיכר הוראת הגדול ולזה
יכפר על זרון טומאות מקרטי וקרטי' בזה האופ'
בפר כהן גדול וטיעיר הנעשה בפניס רל' שבפר
כהן גדול יכפר עליו ועל ביתו ועל הכהני' ובטיעי'
הנעשה בפניס יכפר על כל ישראל • והנה יכפר
לו הקרבנות החמורות שבבבירות לו הטמאות
וראוי שתכלס הכפרה בכל מיני טבירות אלו
הטמאות כי מן הטיקר שותגיח התורה בכפרת
קכ' מיניהם ולא תטיגיח בטמא וזה שיקרבן עול'
יורד יכפר על טמאות מקרטי וקרטי' כשהיתה
טס ידיעה בתחילה ובסוף והעלס בנתיס כמו
טימבוא בפרטי' ויקרא ופר וטיעיר הנעשה בפניס
ביוס הכיפורי' מכפר על זרו' לו הטמאות ויכאר
מאלו העברו' מה שאין בו ידיעה לא בתחלה ולא
בסוף ומה שייט בו ידיעה בסוף ולא בתחלה
ומה שייט בו ידיעה בתחלה ולא בסוף
וכבר מיכאטי כפרת אלו הטמאות
בטיעיר ביות' חמרי' טבמיניהם ולזה כטימכאטי
טיעירי' בויס לכפרה ולא נתבאר מה יכפרו •
הנה יתבאר טיהם בויס לכפר על רבר טיהוא
מסוג מה שיכפר עליו זה הטיעיר וכטי' טיתבאר
זה בטיעיר חטאת הנעשה במזבח העולה בויס
הכפורי' טנא' בו בפרטי' פינחס וטיעיר חטאת
למדנו שהוא מכפר על רבר הוא מסוג מה
טיכפר עליו חטאת הכפורי' והנה ראוי שיכפר

ויהיה ראש הקרבן לית המערב ופני הכזמך גב' לית המערב ויתורה בטרן ובער ביתו וראוי שיתרב כי ביתו יאמ' כל אשתו ויאמר על הכהנים הדיוטים שהם בניו ולפי שאמר אחר זה וכפר בגורו ובער ביתו ואמ' בסוף הפרט ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר למדני שיהוראה הנאמ' בביתו הראשו' נאמ' על אשתו וביתו הנאמ' שני מורה על הכהנים ולזה ראוי שיהיה רכהן גדול אשה ואז יתכן לו לעבור עבודת יום הכיפורים והיה זה כן כדי שיהיה יותר נקי מהרהור מעבטי המטגל לפי שיש לו פת בסלו ולקח את שני השיעירי וגו' הנה העמדתם תהיה למזרח העזר לפאת יצפון ופניהם לפאת המערב שטא לפני י' שאמר יהיה ל' מהם יקריבהו לפאת מערב ל לטחוט אותו טס שטא אחר זה והקריב אהרן את הטיני אשר עלה עליו הגורל ל' ונשהו חסא' ונתן אהרן וגו' לפי שאמר על שני השיעירים את שני השיעירים ב' שיעירי עוים לחטא וההמנו במספר יהיה ביות טלס טיבטיס בואחרי הטיני והמסכמים למדני שראוי שיהיו טוים ושתהיה לקיחת כאת בר שיהיו ב' תמיד ונענן הגורלות לפי מה שיור' עליו הגדר הוא שישומו ב' גורלו במקום מכסה ויטנו הרבר אשר בו הגורלות ויקחו ממנו אחר בזולת שיטאוהו וישימוהו על אחד מהדברים אשר יפילו עליו הגורל והטיני על הטיני ולזה ראוי שיהיו הגורלו טוי ומסכמי באופן שאל יוכר במטוטיס בהס דבר והמטל שאם היה אחר טל אבן ואחר טל עץ הנה יכיר הגורל איזהו במטוטיס אותו ויהיה עטיני טלו לא היה טס גורל וכן הטנן אם היו שניהם מארבר והיה האחר גדול והאחר קטן והנה על הגורלות כתוב באחר מהס להש' ובטיני לבזאזל והקריב אהרן את השיעיר אשר עלה עליו הגורל ל' וגו' לפי שטיניהם חטא' כמו שקרס הנה ראוי שיאמ' הכהן שיהוא ל' חטאת והנה יעשהו חטאת ל' ית בזה המאמר הקבתחלת טטיני לא היה מבואר בו אם יהיה ל' ית או לבזאזל והנה יטיבה ויקריבהו לית המערב בעת ההיא להודו שיהו יהיה קרב להס ית' והשיעיר אשר עלה עליו הגורל לבזאזל וגו' הנה זה השיעיר אשר לבזאזל היה עומר חי ופניו למערב כדי שיתכפר עליו בהתורותו עליו כמו שיזכור אחר זה ולזה היה

57

עומר טס טר השלימו הזאות דס הפ' והשטי כ' אחר זה יתורה עליו ואחר זה ישלח אותו ל לבזאזל ולזה היה ראוי שיעמוד במקום אשוי מיס מטתלח והוא אש' מזרח העזר והנה עזאזל מקו גבוה וקטיה והיה במדבר טלמישב בו ולא יורט' והקריב אהרן את פר החטא אשר וגומ' רל שיקריבהו עור טיני לפאת מערב כדי שיהו במקו שחיטתו ויסמוך עליו ויתורה בפרו ובער הכהנים והנה יתבוא לטון זה הודו והזוי הקורס במה שיבוא בזאת הפרט' לפיכך ושיחט את פר ההטות אשר לו וראוי שיתרב כי מטני שיהיה מחוייב שיהיה הוא בעיניו מקבל הדס ב בכלי טרת בימין ובה יטחוט הנה לא ישחוט כי אם רוב הסימנין כדי שאל יכא דס הד מפני זאת השחיט' ולפי שבזה האופ' נטלמה השחיט' לפי הנה יטליס כהן אחר לחתוך הסימנין והעורקי באופן שייכא הדס ואז יקבל הכהן גדול הדס בכלי טרת כמטיפט ואם יאמר אומר טהוא ראוי שתהיה השחיטה באופן שייכא ממנה הדס להזות בו ולזה לא יכסד זה אלא בסהן גדול אמ' לו טיה בלתי אפשרי אם לא יטפך הדס ואז יטפך ממנו באופן שאל יטאר ממנו כדי להזות וגב' הנה לא חייבה התורה שיהיה עי כהן גדול כי אם השחיטה לא חתיכת הורידין ולזה יתכן חתיכתם עי כהן אחר ולפי שההזאה לחתיכה כי אם אחר הקטרת הקטרת לפני לפניס הנה יהיה מ' מהטהטיס מטרנד הדס במזרק כדי שאל יקרט באופן שיוכל להזות ממנו ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני י' רל מעל מזבח העולה מהמערב שיהיה טס מוכנת לזה לית המערב ולזה היו טס ד' מערכות ביום הכיפורים כמו שיבארנו בפרט' יכר ומזה המקום יש ללמד שימערבת האש אשר יביאוהו למזבח הקטרת הוא יותר מערבית מהמערבה הגדולה וראוי היה להיות כן כי מה שיהוא נכנס לפניס הוא יז' ראוי שיהיה יותר מערבי ויות' מה שיהו נכנס לפני לפניס לזו הסבה בעינה ולפי שאמ' גחלי אש למדני טלח יביאם טס מלא מטוכלות ולא עוממות אלא לחטות וראוי שיהיה האש בכלס טטא גחלי אש והיה זה כן כדי שאל יהיה מהס בעיניו עטן אבל יהיה כל העטן מקטרת הסמים וכדי שיכלה בקלות ראוי שיהיו הגחלי

וקרשו מטמונת בני ישראל רל' מודון טמונת
מקדש וקרשו והנה תטולס הכפר בנה בלו הג'
מקומו מאלו הטמונת לפהן גדול ולטהני ולעס
הקהל. וכלה מכפר את הקדש רל' טמון ט
טיטול' כפרת ודון מקדש וקרשו בלו הטולטה
מקומו יקריב השעיר החי אשר לעזומול לפנות
מערב מעט להתודות עליו ואחכ' יטלחהו.
וסמך מהרן את שתי ידיו הנה למרנו בנה המקו'
טיהסמיכה היא בשתי ידיכ על ראש הקרב ומוה
טלמר שיתהיה הסמיכה בכל כחו כי לזאת הסכה
הקפירה התורה שיתהיה הסמיכה בשתי ידיו.
והתורה עליו את כל שונות בני ישראל רל' טהו'
כאלו יסיר שונות יטריט ומפטיעהם לכל
חטאתם איוה שיהיו טטה או לאתעטיה קוליס או
חמוריס ויטימס על ראש השעיר בסמיכתו וזאת
ויתב' מלכותן הכתוב טהח יתחיל מהקל ויסייע
בחמור וזוה זכרה התורה הפטיט אחר העון כי
הפטיט הוא יותר חמור כי הוא מורה על הזדונות
גמו טקד ולפי טיהחטא יאמר על הזותר קל כמו
טיהתב' בפרט' ויקדח טיהחטא יאמר על השגגה
אפט' טילא הודע לו חטאתו אשר חטא הנה יהיה
לשון זה הודוי טחטאו וטפטיט בני ישראל
ויבקט מרביו מהט' ית' טייכפר להס זה כי זהו
ענין הודוי והנה תלמד גכ' טההדרגה הוא בנה
החומר ממה טאמר חטאו עם אבותינו העונו
והרטיטנו וראוי טילא יבלס ממנו טיהווא ראווי
טיטובו ישראל בכל לבס לטיס ית' ואו יתכפרו
להס כל החטאים בנה הקרבן וזה טאס דקדקה
התורה בנה בקרבנות יחיד הבאות על הטגגות
כל טכן טתקפיר בזאת הכפרה הנפלאה אשר
בנה להניח חטאים גדולים ולזאת הסכה היתה
התועה ברח' הטביעי כמו טיתבוא במה טיבוא
בגה' ומזה חמקוס למרנו טיהודוי הנעטה על
פר כהן גדול הוא גכ' בנה הענין כי פר כהן גדול'
הוא לו ולטהניס תמורת טני טעירי העוים לכל
ישראל טטא בזאת יבוא מהרן אל הקדש והנה או'
מהט' ידים יכפר על ודון טמונת מקדש וקרשו
והט' יכפר על כל פעירי טבתור והו המטולת
והנה על טני מלו הדברים יכפר כהן גדול בעדו
ובגד הטניס ולזה יהיה לשון הודוי תראשון
וטעיה וטפטיט הוא וביתו טייכפר לו הט' יתעלה
ולשון הודוי הטני הוא טחטאו וטעיה וטפטיט

הוא וביתו והטהני וטייתפלל לה ית' טייכפר להס
זה. וטילח אותו ביד אית עתי המדברה רל'
איש טילרב הרגלו בהליכה במדברו לא ימתין
אבל כל עת הוא נכון לו כאלו הוא בעל העת כי
יט' אטטיס רכי הרב ומולי ילכו טיס בעת אהת לא
בעת אחר ליראות מן ההליכה בכמו טלו המקומו'
כל טכן אס יקרו רברים מונעים כמו המטר
ונטייבת הדוחות החוקות ומה טידמה לזה ולפי
טיהכפרה לא תטולס בזולת טילוח זה השעיר
למרבר היה ראוי טידקדקו שיהיה המטולת אית
עתי שיהיה כל עת נכון לו באופן טיטוליס מה
טיכוון לזה ובנה לא דקדקה התורה במטולת
טייהיה כהן ולזה יהיה טילוח השעיר אפי' ביטרי'
וטטיא השעיר עליו את כל פונתס אל ארץ
גורה רל' אל ארץ טילא יעבר בה ולו יורעוהנה
בנה תועלות ליטב בלבס טיכבר נתכפרו להס ע
עונותיהס ולו יתרטלו מעבור הט' ית' מפטי מה
טיהפליגו לחטא במה טיקרס. וראוי טטרע טיוה
השעיר ימות טיס בטלוחו אחת וזה יתב' מפטיס
מהס טאס היה טלוחו להניחו חי כמו הפטיין
בטלוח היצנו החיה טל מוכרע הנה מפטי טוה
השעיר הוא חטאת יקרה בו מהתקלה הרבה.
וטור טאס דקדקה התורה במקוס טיטלחהו בו
טילא יהיה בו תושלת לבני אדם כט' טיתקדק
בנה בטעיר בפטימו ולזה יחויב שיהיה טלוחו
לעזומול באופן טימות. וזה יהיה כטיירחהו
המטולת טיס משן הסרע גבוה כי זה יורה עליו
לשון עזומול מיכר הודות הגדרי. ולזאת הסכה
היה המטולת טעון כבוס בגדים כמו טיטעון
כבוס בגדים הטורק פר וטעיר וזה כי השעיר
החי לא יטמא מיכר מה טיהוא חי אבל יטימא ט
מטלוחו מיכר טיט' זיהו להמיתו והנה כמו טהי'
תכף לסמיכה טחיטה בקרבנות כן יהיה תכף
הסמיכה טלוח ביה השעיר מפטי טיספו אל
ההמותה. וטילח את השעיר במדבר רל' טכוון
טייתברר טיטולת השעיר במדבר מעפ טילח
הגי' ערי למקו הגבוה טידחהו כ טיס מטילח
להמיתו יעטה הכהן גדול מלו הפעולות טיזכור
אחר זה. וראוי טיתרע טיהמטולת אס לא יכול
להטליס הטלוח בזולת אכילה הנה יותר לו או
לאכול כי זה הח מטיכרן הטלוח אשר ירו יב
פיעטה ביוס הכיפוריס וזה מבואר בפטי

על דבר שיהא יותר קל מזרן הטמאה

כי ראשונה ראוי שיתקנה מהרבר החמור ואחר
כן מהקל וזה מבואר במעט עיון ממה שיקדם ב
בענין הקרבנות . וכבר מיכאנו שוד בראשי
חרשים וברגלי טעירי חטאות וטאמו בהם טיהס
לכפר כמו שטוס בפרטית פיטח' וראוי שיהיו
מכפרים הקל שבמיני אלו הטמאות כי החמור
יכפר עליו בין הכיפורים ולזה יכפר בטי' הבא
אחריו על החמור שבמיני הטמאים ולזה
יכפרו טעירי ראשי חרשים וטיעירי הרגלים על
טיגג' הטומאו' במקרטי וקדטי' טאין בהם ידיעה
לא בתחלה ולא בסוף וכפר טעיר הטעט' בחוץ
ביום הכפורים על הזאת חמור מזה שילא יבא
ביום פטים לחייב קרבן עולה ויורד והוא מה
טאין בו ידיעה בתחלה ויט' בו ידיעה בסוף
והטמא מהעברת לו הטמאות הוא מה שיט' לו
ידיעה בתחלה ואין בו ידיעה בסוף וזהו אפטר
על חיוב קרבן עולה ויורד וזה יהי כשתתחדש
לו הידיעה במה טטיגג בו טאין בטאן אלא אחר
מטיעירי יום הכיפורים לכפר עליו על וא הטמא
כל זמן שלא תתחדש לו ידיעה בה וראוי שתזחם
ואת הכפרה לטיעיר הטעט' בפטים לפי שהוא
היותר חזק לכפר על הטמאות ולזה יכפר על
זרן הטומאה ולפי שהחמור שבמיני הטמאות
אחר שיתחייב עליו קרבן עולה ויורד הוא מה
טיט' בו כח על שיתחיי' עליו קרבן עולה ויורד
הנה תזחם ואת הכפרה לטיעיר הטעט' בפטים

ולא ייחרה התו טעיר בכפר זה המין מהטמאה
לפי שזאת הכפרה אינה טולמה כי כל זמן
שיתתחדש לו ידיעה בסוף על טגגתו יתחי' קרב'
עולה ויורד מה טאין כן בטמא הכפרות הבאות
על הטמאות שייחרה התורה בהם טעירי . וכך
יעשה למהל מוכר הטוכן אתם בתוך טמאתם
רל טיזה בו מרס הפר ח' הזאות אחרות כמטיפט
הנו ומרס הטיעיר טימנה הזאות אחר' כמטיפט
הנוכר ותהיינה אלו הזאות לכפר על אהל מער
מלו הטמאות הנזכרות ולזה אמר הטוכן אתם
בתיך טמאתם והנה לא בארה התורה באי זה
מקום מאהל מער תהיינה אלו הזאות . והנה
יתבא זה ממה שזכרה בהזאות פטים וזה טיהס
הוא לפר המערבי ממנו באופן שיהיה ההזאה
לפני י' ובנה האופ' תהי' ההזאה באהל מער על

פני הפרכת קדמה ולפני הפרט' במה שיהיה ממנו
כנגד הארון כדי שיהיו פני המזזה לפני י' וזכה
מיכאנו מבואר בהזאות הנעטות באהל מועד
טיהס בפני הפרכת בפרט' ויקרא . וכל אדם רל
יהיה רל טבהזאות לפני לפני על הפרת ולפני
הכפרת יחויי' טילא יהיה אדם באהל מועד ומה
המקום יתבואר טבהיותו מכפר על אהל מועד
ראוי טילא יהיה אדם בין המזבח ואהל מועד כי
היחס אחר . וכפר בערו ובער ביתו רל טיכפר
מהטמאות הנזכרות באהל מועד בערו ובער
הכהנים ובער כל קהל יטיר' . ואמנם הכפרה
בערו ובער הכהנים תהיה ברס הפר והכפרה
בער כל קהל יטיר' תהיה ברס הטיעיר . ויט' א
אל המזב' אטיר לפני י' רל המזבח היות מטעמי
כי הזול לפני י' והוא מזבח הקטרת הסמי' והנה
הכפרה הזאת היא גכ מהטמאות הנזכרות והיא
תהיה כטייון עליו מרס הפר והטיעיר באופ' טטו'
אחר זה . ולקח מרס הפר ומרס הטיעיר רל
כטיטבו ומכבנו ברס ריתך ממנו בכל קרן וקרן
מקרטות המזבח באופן הנזכר בחטאות וזה
יהי כטייערב רס הפר ורס הטיעיר ויטבו אכבנו
ברס המעורב והנה יתחיל להז' על קרן הנפגש
בו תחלה בהכנסו לאהל עס הדס המעורב כמ
טהתבא מהטירטיס הכוללים ולפי טבהפגשות
טיס ילך תחלה סביב המזבח לפאת ימין הנה
הקרן טיפגש בו תחלה הוא המזרחי המערבי
ואחריו המערבי היכנסו ואחריו הדרומי המערבי

ואחריו הדרומי מזרחי והנה נתן הסבה בכל זה
אחר טהטלמנו דברי' ואת הפרטיה . והנה עליו
מין הדס באכבנו טבש פכמיס הנה זה יהיה
בטיטח המזבח העליון במקום הקטרת הקטרת
והנה לתפרטנו מלת עליו אכר' כשתהי' ההזאה
בקירות המזבח כי לא היו במזבח הזהב טטי
מקמות אחר למעלה ואחר למטה כמו העטין
במזבח העולה ועוד טאעפ' טיהיה טיס מקו טטי
מורה על הצורה כמו העטין במזבח העולה הנה
למתהיה ההזאה בו להורות על הצורה אבל
תהיה ההזאה ברוחב וכביב ולא תהיה באכבנו
ולזה הוא מבואר טיהכונה באמר' טליו הוא
טתהיה ההזאה עליו ממשי לא בקירותיו והנה
יזה אלו ההזאות ממקום טיהל' טיס טתיטת הדס
על הקדמתו והוא היצר הדרומי מזרחי . וטהי'

ויצא ועשה את עולתו ואת עולת

העם

הל' אילן ואיל הב' והט' ה' יעשה תחלה עול'
 שילן ואחכ' עולת העם כמו הענין בחטאת והיה
 זה למשל' הכהן עם שאין ראוי שיכפר על וולתו
 קודם שיכפר על עיניו מה שילן מהחטאים ההם
 ולפי טיבם טעיר החטא אחר להטילם וזאת
 הכפרה כמו שזכר בפרשת פינחס הנה ראוי
 טייהיה נעשה קודם עולתו ועול' העם כי החטא'
 קודם לעולה כמו שיתבאר במה שיקרא' וזמנס
 לא הזכיר זה בזה המקום כי לא נזכר בזה המקום
 החטאת ההוא' וראוי שיתרש כי האיל הנו' בפר'
 פינחס בשולה שיקריבו בני ישראל ביזם הכפורי'
 הוא האיל הנה שיקראו איל העם' וזה שכבר אמ'
 גם וטעיר עוים אחר לחטאת מלבד חטאת
 הכפורים ועולת התמיד למדנו מזה שכל העול'
 והחטאות באות מטיל יבור' ביום הכפורים
 נזכרו גם מלבד חטאת הכפורים ועולת התמיד
 טל שחר וטיל בין הערבים ולזה הוא מבואר
 שכבר נזכר גם איל העם והוא האיל הנזכר

ובפר בערו ובער העם

הל' טבות תטולם הכפרה בטלמות כי הקרבת
 הנולה הוא להעיר שכבר נטולם הרינוי במה
 שיתבאר במה שיקרא' וזאת חלב החטאת יקרי'
 המזבחה' הל' אחר הקרבתו עולתו ועולת העם
 יקטיר ומאורי פד וטעיר הנטירפין על המזבח
 הנולה

והמשלה את השעיר לעזאזל

וגמ' ראוי שיתרש טלוא יקרא מטולח עד שייכח
 מהשיר טבית המקדש בתוכה כילו תאמר חוץ
 מידוטרלם כי כל זמן שהוא בשיר הוא במה
 שמיטני התנוש' כי העיר הוא הפך המדבר טילוי
 התנושה וביצתו מהעיר והוא בדרך זון החל
 בתנושה הזאת וזו יקרא מטולח וזן או יטמא
 בגדים טמליו ולא יטמא הטוגע בטעיר הנה
 אצל יטמא מטולחו מיכר מה שהוא מטולחו מעפ'
 טלוא נגע בו וראוי שיתבאר מזה שהמוציא

פר וטעיר הנטירפין מחוץ למחנה והוא טמא
 ומטמא כי הוא ראוי בזה כמו שמטולח טעיר ה
 המטיתולח כי הם נטירפין חוץ למחנה מפני ט'
 טאתם העונות כמו שיתולח הטעיר מפני טאתו
 העונות ועוד טיהרי מימינו בהם טיהטורף אותם
 טענון כבוס בגדים ולזה ראוי שילמד מזה כי
 הם יטמאו מוציא' כמו טעיר המטיתולח טימטמ'
 מטולחו טמא לא יטמאו אלא הטורפס לא היה
 ראוי בטעיר המטיתול' טיטמא כי אם מי טירחפנו
 להמיתו ולא יטמא בגדים קודם זה

ואחר יבא אל המחנה

ראוי שיתרש טלוא תרחיב ביאתו אל
 המחנה יום הכפורים טיהוא אסור במלחמה
 והנה הדינו' בזה טאחר כך יוכל לבוא אל המחנה
 ולהכנס למקדש אחר טיעדיב הטמט' וזאת פר'
 החטאת וגו' והטורף אותם יכבס בגדיו מפני
 טאמריה התורה בזה המקום אשר הזבא את רמס
 לכפר בקרטי ולא היה צריך זה בזה המקום לפי
 שכבר ידענו זה למדנו טיהטורף טענון כבוס
 בגדים מפני טיהובא את רמס לכפר בקרטי ולזה
 יתבאר טכל חטאות הנטירפנות מחוץ למחנה
 מיטמא בגדי הטורפס וכך הפטין בבגדי מוציאת'
 מחוץ למחנה ובכלל הנה לסבה אשר התחייב
 בזה המקום יתחייב זה בכל חטאות הנטירפנות

וראוי שיתרש שכבר יתואר טיהוא מוציא מחוץ
 תכה טייכח מן המחנה טיהוא בו כי כל עוד טיהו'
 במחנה ההוא בעיניו הוא במה טימטמו התנושה
 ולזה לא יקרא מוציא חוץ למחנה עד טי' יכח חוץ
 לשורה וכן מטיהגיט למקום טריפתו מינו מיטמ'
 המתעס בו לפי מה טאחטז' לא אם היה מתעס'
 בטריפתו' והטורף מיטמא בגדים כל זמן
 טייהיה טי'תואר בטיהוא טורף ולזה יטמא בגדי'
 המתעסק בטריפתו עד שיתטולם הטורפה ויעטיה
 האפר והוא מבואר טלוא יקרא טורף מפני
 הבטירו האש אם לא היה באש הנה זה החטאת
 הנטירף

ורחץ את בשרו במים

הל' אחר טיטבול ויעריב טמטיו יוכל לבוא אל
 המחנה שייכח ממנו והוא העורה ואפטר

ובא אהרן אל אחל מועד

ופטיט את בגדי הכהן אשר לבטי בבואו אל הקדש
 ראוי שיטע טעם חייבה אותו התורה לבוא אל
 אהל מועד לפטוט בגדיו טעם כי זה בלתי ראוי
 במקום הנכבד ההוא רל טעם מור טעם ערוס
 וכל טעם טעם יותר נמשע מיצר שימנך לזה
 שיכח כהן גדול ערוס מטעם וילך ערו אל הלטיכ'
 אשר בה המקוה אשר יטבול בו ולא ימותה התו'
 גכ' טעם טעם ואלא ליכרך פי כבר הוזהר במה
 טקדס ולזה יחייב טעם ואת הביאה ליכרך
 יחייב טעם זה שיהיה באופן שיחייב העטות
 בבגדי לבן כי לא רכרה התורה טעם בגדי
 לבן לבגדי זהב עד אחר ואת הביאה ומוה ה
 המקום יתבאר טעם הביאה היא להכנס לפני
 לפני להרכיב הכף והמחתה כי לא נטאר
 מעבודת יום הכיפורים דבר יהיה ראוי טעם
 בבגדי לבן וזוהי זה כי אין ראוי טעם לפני
 לכניס בבגדי זהב כמו טקדס ולפי טעם ראוי
 טעם טעם הכף והמחתה טרם הטלס הכיכול
 לקטרת ולמש אשר במחתה והיה זה ממה טעם
 יתאמת טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 להמתין לסלק הכף והמחתה עד הערב וראוי
 טעם זה בעת טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 להקטיר קטרת הסמים ולהטלות את הנרות קדס
 טעם קטרת הסמי מעלה את הנרות כרי טעם
 יהיה טעם הקטרת לפני טעם טעם טעם טעם
 לפני יחד כי ההנהגה בו בחלו הטעם מקומות
 קרובה להיות אחת כמו טעם טעם טעם טעם
 ביהיה טעם הטעם טעם טעם טעם טעם טעם
 בלי טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 כרי טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 בידי טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 הכף והמחתה לפי טעם טעם טעם טעם טעם
 מיכרך הכפרה אבל בהכרח יתחייב לכבוד
 המקום ההוא טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 עד בא יום הכיפורים אחר טעם טעם טעם טעם
 הגדול בבואו לכפר בקדש והנה לא נזכרה בזה
 המקו ואת הביאה כי אם להטלס זכרון הדברי'
 טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 טעם הדברים טעם טעם טעם טעם טעם טעם

נטותנה הסדר היו לא יהיה במה טעם טעם
 סדרו תועלת והנה יפסוט כהן גדול בגדי לבן
 בלטיכה שיטבול בה וטעם ילבטי בגדי זהב

והגיהם שם

רל טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 ומוה יתב טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 בהנאה והנה יתב טעם זה אחר הטלמטו באור
 ואת הפרטיה וראוי שיתרש כי אחי טעם טעם
 הטעם ירכיב אמורי פר וטעם טעם טעם טעם טעם
 המזבח העולה ואחר טעם טעם טעם טעם טעם
 למרבר יטלח פר וטעם טעם טעם טעם טעם טעם
 וינתחם באופן טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 ויקרא וזוהי הסכה אמרה תורה וטלח את הטעם
 במרבר וזוהי הרכיב להוכיח הרכיב חלבי החטא
 כי זה מבואר ממה טקדס מטעם הקרבנות והנה
 טעם אחר זה טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 וטעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 טעם יחד והנה הטעם טעם טעם טעם טעם טעם
 הפר טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 הטעם וזוהי ראוי טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 יחד כמו הטעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם

ורחץ את בשרו במים במקום

קדוש

רל באחת הלטיכות אשר בעזרה ומוה
 המקו טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 בגדים מבגדי לבן לבגדי זהב וזוהי טעם טעם
 טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 בבקר בגדי זהב לעבוד עבודת תמיד טעם טעם
 והמוספין יכטרך טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 יכטרך כל כהן קדוש ידים ורגליס וכן יכטרך
 לזה בטעם הטעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 טקדס ואם במקו טעם טעם קדוש ידים ורגליס
 חייבתהו התור לטבול כל טעם טעם טעם טעם
 במקום אשר הוא טעם קדוש ידים ורגליס וזוהי
 יתב גכ' טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 וזה טעם במקום טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 קדוש ידים כל טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 והנה נבאר הסכה בכל זה במה טעם טעם
 חלבי את בגדיו רל לבגדי זהב כי הטעם טעם
 אשר יעבוד בה טעם טעם טעם טעם טעם טעם

ואולם כפרת הקודם

תעכב כפרת המתאחר כרי טולא ישתנה הסדור
שסדרה התו' בזה ועל הכהני ועל כל עם הקהל
יכפר כבר התבאר מזה מה שאמרה שנית וכפר
בטרו ובעד ביתו ירמוז בו ל הכהנים כי הם בניו
כמו שבארנו והיתה זאת לכס לחקת שולם
רל שיתעטיה הטבורה הזאת בזה האופן ובסדור
הנוכח פעם אחת בטינה והיא בעטור לחרש
השביעי ויעטי כאטר ימה ואת מטיה הורה
בזה שכל זה מכון באופן הנוכח ולזה לא הפיל
מהרן ממנו רבר הנה והן ביאור רברי ואת הפ'

ואולם

למה היתה ואת ה כפרה בזה הוא הנה
ראוי טנאמר בזה לפי מנהגנו והשיגתנו וחס
יש בזה מן העומק והקושי החזק ונטיעיתחלה
וטאמר כי מוצח הקטרת מורה על המיציאות
וההריה וקטרת טל בין הערבים מורה על
ההפסד כמו שהתבאר בפרטית ואתה תיכנה
והיו ממנה מדב עקרנות להורות על כההפסד
לא יקרה למהס מיכר יכורתו אך יקרה לו מיכר
ההיורי והם היסודות אשר בהמוגס קבל לו
הימרות קיטתם באמיצנות קיטת והנה הקטרת
אשר יקטירו עליו מורה על הטכח ההיולאטי
אשר מרדכו שיתעצם במה שיריח הארס פאור
רברים המוחשיים רל מואפן החכמה אשר
ביצירתם כתיזפררו מהם המטיגים ההיולאטיים
והנה הטכח יקח זה המוסג מהחוש והרמיון
ועטייטהו ממטיגיו ההיולאטיים ובזה האופן
ישוב המוסכל בכח מוסכל בפועל כמד
שייטיס האט מיכרה הפרדה בקטרת אשר היה
מורה בכח מורח בפועל ומזה האופן היו
הסמים מסיל למוטכלות כמו שבארנו בפרט
סיד הטיירים וזה המסיל נכפל כס הדבה
והנה המנורה מורה על האופן שיויכא בו הטכח
ההיולאטי מהכוח ועל הפעל מיכר מה שתבין לו
הנפטי המרגשות והמדמה מהמורגשות כמד
שבארנו בפרט ויקחו לי תרומה ולזאת הסבה
המנורה יתרי קדובה לקדש הקדשים ממוצח
הקטרת ולזאת הסבה היתה בערכת ימרי כרובים
להעיר כי מה שבמנורה הזו המרה להשיגת

הטכח ההיולאטי שכל בפועל באופן שיהיה
במרדגת הכרובים טהם טכלים נברלי מטיגי
עצמותם ולזאת הסבה גכ היתה המנורה מאיר
למול קדש הקדשים טטיס הכרובים פורטי
כנפי למעלה ולפי טההטיילמה בזה האופן לטיכח
היא יתרי חזקה בעת המורה על ההפסד וחולש
הכוחות הגופיות והן עת הוקנה והיטי שות כמו
טנוכר בספר מלחמות הנה העת טיטתחנך בג
המנורה בערב כמו שבארנו במה טקדס

והנה הכרובים אשר בקדש הקדשים מורה על
הטכח הנקנה והטיכח הפועל והנה הטיפע טיקבל
הטכח הנקנה מהטכח הפועל סבה בטבואה
ולזה היו פטיהס איש אל אחיו אל הנפודת אשר
על הארון להעיר על אפטרות הגשת הטבואה כי
התורה נתנה על יד נביא ואס לא יזמן בטבואה
תפול כל התורה וכבר התבאר בספר מלחמות
הימי המוגים יתחרטו במורכבות מפטי מה ט
שיתחרש מההתמוגות מה טיושפע מהכוכבים
באמיצנות נייכטיהס לפי מה טיטן להס ה יתע'
מהכח ביוס הבראס וכמו שיתחרש מההתמוגו'
כחות הגלגלים אלו המוגים המקבלים כפי כת
ככב מהכוכבים ההולכים לפי מקומותיו
מגלגל המורות כן יתחרש ממטיעיהס טכח הוא
טימוס מה שיתחר מהמוג כחותם ובאמיצנותו
ינהנו הימרות בלו הרברים ההויס והוא הטכח
הפועל לפי מה שבארנו כס הנה זה מה טיראינו
להיטיעו בזה המקום קודם נטיטתנו הסבות במה
טנוכר בזאת הפרט ויחר וזאת ההיכעה טאמר
טיכבר היה מן ההכרח שיהיה טיס מה שייטיר טי
טכפר יכפר ה ית לחוטא כל עונותיו לא הטיגו'
לבר וזה טווס יחטיוב הארס טולא יתכפרו לו
כמו לו הטנות יהיה מגיש מנההפסד נפלא וזה
טהחוטא מפטי האמינו טולא יכפרו לא עונותיו
ואס יכבס כתמי חטאיו בטתד התטובה והמעט'
טובים הנה נתיאט מן הטוב ולא יטתרל בתקו'
מעטייו נרעויותיו ברמותו טכאשיר אבר אבר ולזה
סבב ה יתע' שיהיה טיס יוס אחר שיתכפרו בו כל
העונות אחר הטכח לב החוטא והכנעו בינוס
ובתטובה ולפי טיזה העטי גרו וקטיה ראוי טולא
יטלס כי אס על יד היות נבחר כי לטכבר ייחכס

כי ביום הזה יבפר עליכם לטהר

אתכם למדנו שיהיוס הנה מכפר אשפי טוהן
טס בית המקדש לעטיות העבודה הנזכרת והיה
זה כן מפני שנתנה סבת המצות הטהורות בפני
הבית וטילא בפני הבית היות השי' ית מכפר ביום
הזה מכל חטאות ישראל והיה זה כן לפי שישקף
הכפרה היא התשובה והיטוס עם השביתה
מהמלאכה ומכל ירכי הגוף מעיר על התשובה
הערה נפלאה

מכל חטאתיכם לפני יהי תטהרו

הל' שכבר יטהרו מכל חטאתם לפני יהי בזאת ה
העבודה הנעשית בבית המקדש לפני יהי חזו ירכי
בזה טהם יטהרו לפני יהי בשוכס אליו בזה
האופן ויהיו במדרגת מי טלא חטו

שבת שבתון היא לכם

וזאת היא מיכר עטה לטבר' בו מסר מרא' ושטות
את נפשותיכם חקת עולם . הנה שתי על המצו
לפי טמי' להם התלות בבית המקדש הוא מבוא
מעניינס טהם טהגות תמיד .

וכפר הכהן אשר ימשיח אותו

הל' טוואת הכפרה הנעשית בבית המקדש
תעטה על ידי כהן משיח בטמן
המטיח או טי' כהן אשר ימלא את ידו לטה' תחת
חביו אשפי טמי' מטיח בטמן המטיחה והוא
המרוצה בגדים ולמדנו מזה שבזמן טכן טהן
גדול רחוי לטהנה גדולה הוא קודס לכל אדם
ומבואר זה בפסוק כמו טביארנו במה טקודס'
חלטי ואת בגדי הבר' בגדי הקדש' למדנו מזה
שהדבר המתחסם לכפרת היום יעטיהו טהן גדול
בבגדי לכן . וכפר את מקדש הקדש ואת אהל
מועד למד' טלכל אחר מהם כפרה בפני טיכמה
ולזה לא תעכב כפרה המתאחר כפרת הקודס

טימנטה מימנה הביאה או המרחה אפילו תו
חומות ירושלים ביום ההוא קודס טייטבור
להשי' על התהוה מהעונות אשר טטאוס אלו
החטאות

והיתה לכם לחקת עולם

הל' ואת העבודה טקודס בזה

בתיש השביעי בעשור לחדש

תעז את גפשותיכם וכל מלאכה

וגר' הריכון בזה העטרי טלא יאכלו וטלא יטור
ונה מבואר מיכר הוראת הגדר ומעיס העטין
ונה טיכבר יראה טהיתה הכונה בזה
טיברלו מאלר התטאות למען יכטט לבכס
ריתנו אל לבס לטוב מדרכס הרעה כי זה טיון
ביום הנה כהי טיתטלס להס הכפרה ולוואת
הטבה היתה התרופה בראש הטנה כמו טיהבוא'
במה טיכא בגדור היכור
ולפי טהויכואה התורה זה בלטיון עטרי ולא אמ'
בבואר טלא יאכלו בעיכס היום הנה לא יעברו
על ואת המיכה באכילה כוית אבל באכילה
טימכרה ימטט העיטרי וטיערו חכמים טיה
יטלס בטיער מהטוון בככותבת הגסה לא

בפחות מזה

וראוי טייתבאר מזה טואס אכל אכל בלתי רחוי
לאכילה או טיה מטיקה בלתי רחוי לטיתיה לא
יעכטי על ואת היכואה כי חין זה ממה טייטבור
העטרי בטבתו אבל הוא עטרי וכן אס אכל הטטטע
המופרג

והנה נאסר בכל מלאכה כמו העטין בטבת

האזרח והגר הגר בתוכם

הל' בגר ירק ולמדנו בזה טלא נקבל גר ירק
לחטיין אס לא יקבל עליו כל
התורה

וטויה יטלנה
מכטטיה
כטטט מיה

עיר שאלתה מעטן הקטרת אשר הכפרת עליו
 הכ הכרובים כי מזה יעמוד על ואת הכונה
 וזוה חויב שיהיה בקטר מעלה עטן כדי שיהיה
 מוחשי עליית זה העטן לזה המקום ושיהיה
 העטן המורה על הטיכל הנקנה מורגטי עם
 שזה יתבאר ממנו שישלמות וזאת ההשפעה
 והיה גם כן מיצר הכח אשר על הכפרת
 מעיר על הטיכל הפועל באמינות הרברים
 המוחשיין אשר סמי הקטרת מעירים עליהם
 כמו שזכרנו במה שיקדם והיה זה גכ אוכל
 והורה שיהיה בארון כי גם היא מיטרת אל
 וזאת ההשפעה היטרה נפלה כמו שביארנו
 בתחלת זה הספר והנה לא היתה התורה מע
 מעכבת זה כי היטרה אשר היא מיצרה על
 יצר היגתר טוב לא שתהיה מהסבות ההכרחיות
 בזאת ההשפעה והנה יזה אחר כך מרס הפר
 על הכפרת הזוה אחת ולפני הכפרת שבב
 הזאת להורות כי מחטיבותיו ותטוקותיו ופ
 ועלולותיו המסודרות מגלגל המזלות ושבע
 נכבי לכת לפי מקומותיהם מגלגל המזלות
 אשר בס באופן מה סבה הרבה מהחטאים ו
 והפטיעים ואם היה זה במקרה כמו שביאר
 בספר מלחמות הש' הנה ינהיגם לפי מה ש
 שיתנהו הטיכל השופע מה יתעלה אשר הגיעה
 ממנה התורה וכאורו יתקפה השלם בשל הטיכל ה
 הנקנה מחטאיו בזה האופן ויהיה טיכלו נקי מ
 מהחטאים אשר חטא ומחולתם ולזה היתה זת
 ההזאה באיכבען הימנית להשי' טיכון בפעולותיו
 ורבותיו כלם שיהיו אל הימין לא נטיות ממנו
 ואחכ' ייחטי שיעיר החטא אשר לעם ויזה ממנו
 בזה האופן בעינו אלא שילח יכפר בו שם כי אם
 על עטין הטמאה אשר אין המרי' בהם מרי מיצר
 עימותם לא מה שבהן מה היטרה לטיכל ברעו'
 האמתיות והיה זה כן כי גדלו עונותיהם מאד וב
 ובהם מהרחוק מה ש' ית' מה שילח יתכן שייטרו
 מהם באופן שיתקדו לה יתע' זה הקדו הנפלא
 ואולם הסהנים למעלותם בעינין ובתורה הנה יהיו
 חטאיהם מועטיים וקליין ולזה יכפר עליהם יחד
 הקר בזה המקום הנכבד כי הם הם היה שייחטאו

לא יהיה בחטא ההוא מהרחוק מה ש' יתע' הרבה
 כמו שיהוא ראוי בחק השלמים קהנה לא תהיה
 טענה עליו בזה אם היה שיימאנו כהנים בלתי
 שלמים בזה האופן כי התורה אמנם תרבר בע
 בענינים מיצר המיציאות אשר ראוי שיהיו בו לא
 מיצר הפגל כמו שיהיכענו בטרטיס הכורלים
 ואולם המון העם יחטאו הרבה וראוי שיהיה שם
 מה שיישירם על שאלו החטאים ראוי שירחקו מ
 מאד כדי שייטובו מחטאם ויכטע לבבם ולזה
 ימות השיעיר הטוטא לו העונות באופן המגונה
 שילח יגייע בו תועלת ובמקום שילח יגייע ממנו ת
 תועלת להעיר כי החוטא המחזיק בחטאיו ההם
 לא יהיה במיציאותו תועלת כלל ולהורות שאלו
 העברות יהיו מועטות בכהנים לפי הראוי בהם
 לא זכרה התורה בביאור עטין הטמא והחטאים
 כי אם בישראל ואמר וכפר על הקרטי מטמאות
 בני ישראל והתורה עליו את כל עונות בני ישר'
 את פטיעה לכל חטאותם ואמנם בכהני'
 לא זכר זה אבל אמר וכפר בערו ובצר ביהו
 והנה לזאת הסבה גם כן היה ראוי שיהיה
 חטאת הכהנים יותר נכבד כי אין להם חטאים כ
 באופן מהגנות אשר ימיאנו להמון העם ואחר
 כך יזה כמו לו ההזאות על הפרכת ולפני הפרכת
 מרס הפר תחלה ואחר כך מרס השיע' לפי שבוה
 העטין יש הברל גם כן בין הכהנים והעם וזה
 כי המקום ההוא מורה על ההשתדלות במה ש'
 שייכחו בו הטיכל ההיורלטי מהכח אל הפעל ולזה
 היתה שם המנורה והיו בפעולת הכרובים כמו
 שביארנו במה שיקדם והוא מבואר שיכמו שייש
 הברל שפלא בין היחידים וההמון בטכל הנקנה
 כן יש הברל נפלא ביניהם בהשתדלות בררכים
 אשר הם היצעה להגעתו ואולם ההזאות
 אשר תהיה על מוכח הזהב להינתן מורה על
 מיציאות הטיכל ההיורלטי והיה מיציאות זה הטיכל
 שזה באנטיים כלם הנה לא תהיה לכהנים לבר
 אבל תהי להם יחד כשיעורו דם הפ' ורס השיעיר
 והנה כשתהיה על קדמת המזבח שיהוא הורה על
 היסודות שיהם סבת ההפסד להעיר שיתקפה
 זה הטיכל ההיורלטי מיטמאה

הפעולות היוותו גרורות בכונן ההוא ולווא הסבה
 בעינה חייב שיהיה זה גם כן בנכבד טיבמקומו
 והנה היתה זאת העבודה בבגדי לבן כי לגנות
 מה שיכפר עליו בחלו העבודות היה בלתי ראוי
 שיירש הכבוד בזה הקרבן ולזאת הסבה בעינה
 היה הפר והטיעיר נטרפים בזה המופך המגונה
 חוץ לג' מחנות והיה גכ' מת הטיעיר המטיח
 בתכלית הגנות ובמה שאין בו הנאה כלל טמא
 אל מרץ גזרה שר הג' יש מהגנות בו טמא יוקח
 דבר ממנו באופן מהמופנים והנה היה חטאות
 הכהן פר וחטאות יכיראל טעיר לסבה בעינה כי
 שהיה חטאות כהן מטיח פר וחטאות טעיר טעיר
 וזה היה לגורל מעלת הכהן כמו טעיר טעיר
 שהנכבד שבבית הוא אצלן בפחיתות בתכלית ל
 לחזק המטיח אל הטיח ומסמו עניני החמד
 ולפי טעפרת טעיר הטיעיר היתה מיוחדת למה
 שיכפר עליו הפר היה ראוי שיזקחו טעיהם יחד
 לכוונה ההי' ולזה לא יתב' און זה מהם יכפר על
 הטמאות ואי זה מהם יכפר על כל הטמאות ואולם
 יתברר זה באמינות נתינת הגורל על יד הכהן
 הגדול לטיב יותר בנפשותנו על שזה מכפר על
 הטמאות וזה מכפר על כל הטמאות כאלו היה
 מוגבל מהטי' יתב' מה טעברר מפני הגורל כמו
 שאמר בחיק יטור את הגורל ומה כל מטיפטו
 והנה היה המכפר על הטמאות ל' מה שאין כן
 במספר על כל העונו' לפי שהעבודה אשר בטמא
 אינה מטי' הענין בעיניו אבל הוא כמו טעיר
 שהיא להעיר על מטיאות הכורה כדי טעמקוד
 מזה על מטיאות ה' ית' ולזה היה קרב ממנו דבר
 מה ר' ית' מדמד וחלבו ואולם המכפר על כל
 העונות לא היה ממנו קרב ר' ית' כי אותם
 העונות מרוחקין מ' עימותם וכל טכן הזרז
 בהן שיהיה הטיעיר ההוא מכפר עליהם והנה
 יטבול הכהן בכל עת טילבטי בגדים להורות
 שהמכוון מהעבודה כלה שיתקנה מטמאות הח
 החמד ומהמרי המיוחס לו ולהורות על מעלת
 המכפר הנה בנקיות
 והנה היו לפי מה שאמרו טעיר מטי' אלו הטבול'
 הנזכרות לכוונת טונות וזה טעבילה תהיה
 בלבטו בגדי לבן הוא להעיר על חזק טונות

הדבר שיכפר עליו וחלאתו ולזה יכפר
 המכפר עליו לתכלית הטהרה כדי שיהיה נכון
 לטהר כמו וזאת הטמאה הנפלאה וזה טעבילה
 אשר תהיה אחר הפטיטו בגדי לבן הוא להעיר
 על חזק טמאות מה שיכפר עליו בחלאתו ולזה
 כאלו הטי' גורל דבר מטי' מטי' עליו ולזאת
 הסבה היה שזרף הפרים והטיעירים הנטרפים
 טמא והנה היתה הטבילה במקום קדוש כדי
 שיתקלס העבודה הזאת הנכבדת בוורת ישימת
 בית המקדש כדי טלח ידמה טענית ענין
 העבודה ויכח חוץ למקדש וזה ממה שיוסיף
 כוונה לכהן בענין וזאת העבודה והנה אחי
 טי' טחט כהן הגדול חטאותו יקטיר חטאות סמיס
 דקה מ' בית לפרכת כי טס דברים המוריס על
 הטיכל טיהוא בפועל והוא טיכל הנקנה והנה
 תהיה הקטרת יותר דקה מהקטרת אשר יקטירו
 על מזבח הזהב לפי שהקטרת ההיא תהיה על
 הכנת הטיכל היולמני וטיכבר תכא אל הפועל
 וזה אמנם יהיה בהתלמדות וחזקיה

ואמנם

הקטיר אשר יקטי' לפני לפנים מורה
 על הטיכל שיכא אל הפעל אבל ישתק מהכרה
 ההסיות מטות בהשגתו אל טי' טמא בהשגתו
 וזה דבר יותר קל מאד מהתלמדות ולהעיר
 על זה הענין היתה הקטרת ההיא יותר דקה כי
 און ימטול בה האט בקלות יותר מהיר ותעלה
 עינה בקלות והיתה הקטרת ההוא מלא חפני
 כי הטיכל הנקנה הוא מה טעבטי' ידו בטי' טלח
 והיתה הכונה בהקטרת הכהן הגדול זה הקטרת
 לפני לפני ה' הוא להורות שהוא יטהי' עיניו לפי
 מה שייחייבהו הטיכל הנקנה הלקוח ממה שיתנו
 מריחם לו הרברי' המוחטי' אשר בכאן מהסידו
 והזטיר ומהפרגת חכמת ה' ית' והטיפטו הטובו
 הנפלאו מה טלח יערס ובזה האופ' יתנהג ברטי
 ה' ית' והיה זה סבה אל טי' טמא מהחטאים אשר
 סבתם הנטיה מה ית' ולפי שזה הטיכל רל' הטיכל
 הנקנה יעלה למעלה אל הנברלים ויתאחד בזה
 ובזה האופן תגי' הנבואה אשר תביא ההומנת
 בה להאמי' בתוך הנה יעמו טס יכהן הגדול שר

יצא ממונו כי התורה תרבר במה שיהיו שיחוטת
 במחנה או מחוץ למחנה דרכו לומר שהוא בגדר
 השיחוטת טעם ורזה אם טחט בלילה טעם הנה
 אם תהיה שיחוטת שיחוטת כי בשיחוטת אשר
 טעם לא יהיו מתנמיה טחט תהיה בלילה טעם
 העניין בשיחוטת אשר בעזרה טחט אלה ביד
 כמו שהתבאר ולזה הסבה לא יתחייב המולק
 את העוף חוץ לעזרה כי אין זה העניין טעם
 בגדר השיחוטת חוץ לעזרה אבל ירמה טעם זה
 הענין לפתירה או לרמה לה ולזה יתחייב על
 שיחוטת טחט טחט קרטי בחוץ כיון טחט הביאו
 למה מושך באופן הראוי להקריב ממנו קרבן
 להט' למשך אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם
 אשר הם זבחים על פני הסדה והביאום לה' אל
 פתח אהל מועד אל הכהן קרא על פני הסדה מה
 שהוא חוץ מהמקום המוגבל לזבחי הט' יתע' כי
 הסדה מורה על זמנת הכונה כמו טחט בפרס'
 אמרו ובטח בטרה טרפה לא תאכלו עם טכבר
 היה אפסיר טחט ישראל קודם מתן תורה וזבחי
 זבחים על פני הסדה לא לעבודת לט' יתע' יהלח
 תראה במעשה הנגל טחט עולות ויגישו ט'
 טלמים והיה זה המטהג הפחו להם ממה טנהג
 וגרלו עליהם בהיותם במיכרם ברעותיהם הט'
 הנפטרות ומנהגיהם הפחותי'

זבחו זבחי

טלמים להט' אותם וזרח

הכהן את הרם רל טחפי

הטלמים טחט לטעלים והיה אפסיר מפטי זה
 שיחטב טחט יתחייב כרת אם יטחטום בחוץ מ
 מעני חלק הטעלים טחט טחט במחנה ישראל
 הנה יחוייב טיבי אל אהל מש' לטחט כרי טחט
 לה ויקריב מהן למזבח הרם והחלבי ולא יזבחו
 עוד זמנת זבחיהם לטערים רל לטדיס והם
 הרמיוטים הכוזבים טיביאום לחטוב במה
 טחטנו אלה טחט אלה ואחטוב כי מעני ט'
 טכטתוי הוא אשר ייחם לו עניין הסדיס כמו
 שהתבאר בטעפטי הכוזבים והיה גרי בית ט'
 טכטתוי הנה נקראו הסדיס טעיריט ואפס' טרלי
 גנ' הוא בית טכטתוי הנה יתחרטו הרמיוטים המ'
 המפס'דיס מטכטתוי מיכר טכטתחורה אשר

חקת עולם

מזל גרי מתיחס לה'

והיה זמנת לכס לרורותי'

רמזי טטרט טחט חקתה

הנהגת לרורות בזה הוא טחט לזבוח לטעיריט
 וכט' לעז' ואמטס השיחוטת חו' מפתח אהל מועד
 לא יתחייבו עליה כרת כי אם אחר טנהגלה להם
 המקום טכטבטה בו המזבח בהר המוריה כי קרס
 זה היה אפסיר להם לטחוט ולהעלות הקרבנות
 לטס יתע' בכל המקומות כמו טחט בפר' רמה
 אטכי ולפי זה הפירוט יהיה זה מיכות לתעטת
 והנה הרב המורה לא מנמיה ובספר אמו והביאו'
 להט' מיכות עטתה לאומטין תל' ולא יזבחו עוד
 את זבחיה לטעיריט והנה אפסיר טחט יהיה הר' כו'
 בזה כי לרלי הבאת הקרב' לה' אל אהל מועד יהיה
 זה הסבה טחט יעמדו על זמנת הט' ויחטבו בו
 רבוי — ולזמנת הסבה ער טלמעוט עמידתם על
 הזמנת בזה תהיה הקרבנתם למה טחט האלה
 לפי הרמיוטים הכוזבים אשר הם הסדיס בזמנת
 ולפי זה הפירוט יהיה טכט אמרו חקת עולם תהי'
 זמנת לכס לרורותיטס לענין שיחוטת קרטי' בחוץ
 וזה אמטס יהיה אחר הגלות בית עולמים כמו ט'
 טחטבאר בפר' רמה אטכי וכבר יורה טחט אמרו
 ולא יזבחו עוד זמנת זבחיהם לטעיריט מיכות לא
 תעטת טחט היה הרבר כן לא היתה בזה המאמ'
 מלת טחט אכל היתה המאמר בזה ולא יזבחו זמנת
 זבחיהם לטעיריט ואולם אמ' עוד יורה טחט יזכר
 בזה טחט יהיה סבה טחט יזבחו עוד זבחיהם לט'
 לטעיריט וזה מבוואר מואר

ואליהם

תאמר איט מיט מבית יטר'
 ומן הגר אשר יגור בתוכס
 אשר יעלה עולה או זבח ואל פתח אהל מועד
 וגו' רל טחט יעלה עולה או זבח חוץ לעזרה ית
 יתחייב כרת והנה זכר העולה טחט כלה כליל
 ואחר כך הזבח טחט יקריבו ממנה לט' ית' כי אם
 קצתו להעיר טחט טחט הענין בזה יתחייב
 עליו כרת ובאמרו אל פתח אהל מועד לא יביאנו
 למדנו טכט הראוי רבא אל אהל מועד יתחייב
 כרת והנה אמרנו טחט זמנת זמנת בחו' לקרבן לפי
 טחטמ' עולה או זבח ומנה המקיס יתבאר טטטון
 היין אפס' טחט היה קרב' על המזב' אם טחט זמנת
 בחוץ חייב טחט טחט להביאו אהל מועד טחט
 בקרטי הסך טכט טכט לה' ויתב' טחט חייב כרת
 אם לא יעטת זה הקרבן לה' ית' עולה או זבח
 והעולה והזבח הם להט' לפי הזמנת

זמנת זמנת זמנת
 זמנת זמנת זמנת
 זמנת זמנת זמנת

החמר ואחכ' יזו טבע פעמים על שטחו אשר בו
 יקטר הקטר המור' על הכנת זה הטכל בהטגה
 להורות טוה הטכל יתנקה מהמחטבו והתטחוק'
 והפעולות המסדרות לו מהגרמים הטממיים
 באמצעו החמר שיהיו סבה באופן מה לטעותו
 בהטיגותיו ורעותיו והנה בהנחה הנעשית לפני
 לפנים ובקרכת טיהור אחת ואחר כך ו' הערה
 על זה הטכל הפועל טיהור טאכל מן הט' יתעלה
 באמצעות מטיע גדל המזלות ומטיע ככבי
 לכת כמו טיהענו והנה לא יהיה מרס
 באהל מועד בבואו לכפר בקדש כרי טייטלס לו
 ההתבררות ויהיה יותר מוכן מפני זה להטיג
 הסבה אשר בעבודה ימותה התורה זה ולוות
 הסבה בטיגה חוייב טלוא יהיה מרס בין האולס
 והמובח בבואו לכפר על אהל מועד ודווי טירס
 טהטכל ההיולאטי נפסד וסך-ההטתדרלו ל' הפעל
 מלו הרברי המוחטי' כי בהפסד הנפטי המרגטי'
 יפסדו כחותי אשר בס תעור אל הטכל ההיולאטי
 בהטיגתו ולזה לא יהיה אח' המות תוכנת טירמות
 לטכל הנקנה כי מברו כליו אשר בהס יזכן לו זה
 ולוות הסבה היה במובח הקטרת ובמנחה מה
 טיורה על ההויה וההפסד כמו טביארנו בפרטית
 וזתה תיטה חמנט הטכל הנקנה אינו נפסד כמו
 טביארנו בספר מלחמותה ולזה לא היה בו מה
 טיורה על ההפסד אבל הית הקטרתו בפקר לבר
 טיהור מורה על ההויה כמו טביארנו בפר' וזתה
 תיטה ולהעיר טלוות הסבה לא היתה הקטרתו
 מלח בבקר היה דווי טיהויה הסרת הכף והמחנה
 מקרטי הקרטיס בעת הקטרת הקטרת טל בין
 הערבי' להעיר מן הכהן המקטיר זה הקטרת על
 ההברל טייט בין טיט לו המינט מהקטרת כי זה
 לא יקטר בעת הערב כמו הענין בקטרת אשר י
 יקטירו על מובח קטרת הסמים ויתעורר מפני
 זה אל מה טכונה התורה בזה והנה לא היתה
 הקטרת זה הקטרת המורה על הטכל הנקנה כי
 חס פעם אחת בטיגה למעוט המיטא זה הענין ב
 בטלמות להמון האנטטיס ולזה תמיטא האנטטיס
 טירמי הטכל מעטי המספר והנה היתה וזת
 ההקטרה בחודש הטביעי טייכנט בו הסמט במ
 במזלות הדרומיים טייט בו חוטס ל' ההפסד כמו
 טיתבאר בטביעיות לפי טיטלמות זה הטכל החו
 נמיטא יותר נס חלכות כח הגוף כמו טביארנו

בספר מלחמותה ובביארנו לספר הנפטי וכבר
 היה זה בעטיו לחרש להורו על טימספר הטכלים
 הנברלים הם עטרה והעטירי הוא קודש והוא
 הט' יתפ' והנה היה היום ההוא אשר בהתעסקות
 ביכרטיס הגופיים והמחוייב בפטי נפטי כריט
 טייכנטו יותר ויעטיו תיטובה כי בה תלרי ענין הכ
 הכפרה כמו טביאר ולוות הסבה היתה התרופה
 ברח' הנה כמו טיתבאר במה טיבא ובכחן
 נטלמה הסבה במה טיטובה ביוכ הנה מהעבור'
 ויתר הענייטס והוא נפלו מוד ומסכי לענייטסה
 ער טיטעין העבודה מכל יכרדיה יעי' במה טיחן
 ספק בו טהכונט' בה הוא מה טיזכר ונהו מסגולות
 האמת דל טיהו' משיד לעיכמו מכל יכר ומכל פנה

דבר אל אהרן ואל בניו זאל כל

בני ישראל

דווי טירע כי הגר הוא בכלל כי כבר זכרה הת'
 בביאר במה טירומה לנה בזאת הפרט' נס טוה
 מבואר בכללות טימטיפטי התורה הס טוים וגר
 ולאורח הארץ

איש איש

מבני ישראל אשר יטחט

טז או ככ' מן ען במחנה
 מן אשר יטחט מחוץ למחנה ישראל והנה הוא
 מדבר בקרטי' טיחטס חן לשורה היה טיחטס
 מחוץ למחנה ישראל כרי טלוא הביאו לטחטו אל
 אהל מועד באופן טיכותה התורה כרי טיהויה ט
 נאות להקריב קרבן לה לפט מטכן ה' הנה הדס
 טיטעך בזאת הטחיטה יחטיב לו רס רל טכבר
 יתחייב עליו מיתה ולזה בימרה התורה טכבר
 יתחייב עליו כרת והנה התבאר מנה המחיס ט
 טיבקרטיים יתבאר כי הס ראויס להביא אל אהל
 מועד ולזה ראוי טיהויה הקרטיס ראויס לבוא אל
 אהל מועד וזו יתחייב כרת על טחיטתן בחוץ
 אבל חס היו בעלי מזמין מן טיהויה באופ' מה וזת
 זה טאיטן ראויין לבא אל אהל מועד הנה לח
 יתחייב כרת על טחיטתן וזווי טיתבאר מזה
 המקוס כי הנטיחט בחו' הוא פסול להקריב ממנו
 קרבן כמו טיתבאר מדברנו בביארנו זה הפסוק
 דווי טלוא

טו טו
 טו טו
 טו טו

באמרו נבלה וטרפה נבלה זו טרפה כי הטרפה
למתטמואס לא היתה עס זה נבלה לא הטרפה
הטיחונה כמו שהתבאר בפרשת טימית בבח'
אשר טומאתו יותר חמורה אמר וכי ימות מן
חבהמה אשר היא לכה לאכלה למדנו שהטיחית
חיה מטמואה ולזה יהיה הריכז בזה שיהיה
נבלה וטרפה יחד ולפי שהיתה טרפה
חיה סבת הטמוא ואין לו רוטק בה
כמו שהתבאר מדברנו מזה המקום הנה יהיה
התנאי בזאת הטמואה שיהיה טרפה אבל תטמו'
גכ בזה המוסף אם היתה נבלה לבר וזה מבואר
שאר וזמנס וכהה התורה נבלה וטרפה להורות
שהיא תרבר במין מהבח' שאפשר שיהיה בו נ
נבלה וטרפה יחד והוא המין הטהור כי בבח' ה
הטמואים לא תנהג הטרפה ולפי טוואת הנבלה
לא נוכח בה שיהיה מטמואה במגע ובמטמוא אבל
תטמוא כשיתאכל הנה חיה הנבלה המטמואה במ
במגע ובמטמוא הנזכרת בפר' ויהי ביזס הטמיני
עס שאם היה העטין כן הנה זה כפר ומותר
ולזה היה מבאר טוואת הנבלה חיה נבלת חיה
ולפי שהוא זכר בזה המקום החיה והטוף אשר
יאכל למד' טיבנבלת טוף טהור מדבר והוא חיה
מטמוא כי אם בזה המוסף בהיותו בפי הבריע' לא
יזרס זה ולא אחר זה שירר משיס וכבר ביארנו
הסבה למה לא יטמוא הטוף הטהור כי אם בזה ה
המוסף בפרשת טימית ודמוי שיתבאר שאם יהיה
בבית הבריעה כטיי' אותו שיהיה מטמוא כי אין
זו טקווא חכילה אבל הוא מקביל לחכילה ואם
לא יכס ובטירו לא ירחץ וטמוא עונו רל' שיהיה
כרת על הטמואה אם אכל קרש או נכנס במקדש
בהיותו טמוא הנה יהיה הריכז בזה שאם יאכל
עס זה קרש או יכנס למקדש בהיותו טמוא קורס
הטהור מוא הטמוא יתחייב כרת
במעשה
אדן מיכריס אשר יטבתס
בה לא תעטור הנה ידעה
מלכו התורה בזה שמנהגי אר' מיכרי ונימוסייהס
בעטין העריות היה בתכלית מהגנות וכן העטין
במנהג אדן כנען ונימוסיהן בעטין העריות ולזה
הזהירס הש' יתע' שלא ינהגו בכמו לה המנהגי'
השחוקים כמו שאמר בסוף וואת הפר' אל תטמואו
בכל לה כי בכל לה טט' הג' חש' חש' משלח מפטי'
אשר יעטה וואתס הארס וחי בהס רל' שמדדך

מטפטי ה' ית' וחקותיו שיהיה חיי הארס בהס פי
הפ מיכריס לטלמו הנפס טהוא החיי הנכחיי'
עס טכבר ימיכא בהס תועלת גכ באלו החייס ה
הגופייס כמו שנתבאר בהרבה מהמיכר' איש
איש אל כל שאר בטירו לא תקדכו לגלות כרוה
דמוי שיתרע טיבוא' ההזהרה תועלת במדו' ותוט'
בעיון זמנס התועלת אשר בעיון בזה הוא הערה
שאין המבוא אשר בהולד' לזכ' ולטקבה בהדרגה
אחת ולזה הזהירה התורה שיהיה הנקבה שאר
הבטיר זכר כי שאר הבטיר יחשב היותה מטבע
אחר לפי שחכבו מיכור אח' וכב' התב' בטבעין'
טיי' הברל נפלא בזה בין הזכר והנקבה והוא
שירע הזכר הוא הפועל בהולדה והנקבה תתן
החומר שיהוא המתפעל בהולדה וזמנס התועלת
אשר במרות בזה זכר הרב המורה והוא שאר
הנקבות טיהס שאר בטיר אם היו מותרות לארס
הנה לרב מיכמותס אכרו ולחונק האהבה אשר
ביניהס בטבע יקרה שיהיו טמימות מליו תמיד
ויבוא מליהן גכ בזולת חיסות ואכפ' שיהיו לאיש
אחר ויגיע מזה הפסד נפלא בדבריס הטבעייס
המדתיס עס טכבר יתחית עיכמו מיכר רבוי ה
המטקל' ודמוי שיתרע כי גלוי הטרדה יטלס
בפתיחת הדחס כי מן יגלה הנסתך והפתיחה ה
ההיא תטלס בהכנסת הטרה לבר' ואפי' טלא
נגמדה הביאה והנה תמיכא שמה התור' שיהיה
בטיכיה טכבת זרע כמו שיתרוא בטיפחה חרופה
בפרשת קדוסיס אמר ואיש כי יטכב את חטה
טכבת זר' ואורס בזה המקו' לא זכרה כי אם גלוי
טרה לתוספ' הרחקה בזה כי אפי' בתחלת הביא'
יתחייב כרת ודמוי שיתרע טוואת הטיכיה תהיה
אם כדרך הנקבות אם בזולת דרך הנקבות שיהיי
אמר בזה העטין ואיש כי יטכב את זכר מיכבי
חטה להעיר שיהמטכב תהוא גכ מיכבי חטה
ואם אינו עוטה פרי ולפי טגלוי הערוה הוא ה
התחלת הביאה הנה לא יהיה גלוי הברו' לא במי
שיתכך בו הביאה והוא בזכר מכך ט' טנה ויר' א'
ומטלה ובטקבה מבת ג' טניס ויוס אחר ומטלה
כמו שהתבאר בטרטיס הכולליס ומזה המקום
יתבאר שאם גלה פרוה בזולת קטי' לא יתחייב
כרת כי אין זה העטין התחלת ביאה והוא מבואר
מוואת האזהרה כי המקרב לחיות מן העריות
קדבה המביאה לגלוי הערוה טבר בלא זכר ולא

הגדר ונה מבואר ממה שיקרס במפטה העולה
והנזבח וראוי שיתרע טולא יתחייב על השלמה
בחוף להטיס אם לא נבנה טיס מנזבח כי המנזבח
לקוח כנגד העולאת הקרבנות ולזה תמיכא בנח
ומבריהם וייכחוק וישקב ובלעם במה שיקריבו מ
מהקרבנות לה בניית המנזבח וויטי איטי מבי
ישראל ומן הגר הגר בתוכס אשר יאכל כל דס
לפי שזכר אחר זה ואני נתתי לך על המנזבח
למרגו טולא יתחייב כרת לא על הדס אשר מדרכו
שינתן על המנזבח והוא דס הנפטי כמו שאמר
דס הפך ודס הטיעיר ואולם דס התמיכות ודס ה
האברים לא יתחייבו עליו כרת ויתבא מהטירטי
הטוללים טהדס ההוא הוא באזהרה כי נפטי
הבטיר ברס הוא רל טהדס הוא הסלי לנפטי ל
להובילו בו החוס היסודי והמוזן לחלקי הגוף
ולזה ימות הבח בהסתלק הדס ולזה הסבה הית
ההטרה בו על הנפטי פמו טביארטו בעטיין
הקרבנות והיה מכפר על הנפטי בזה האופ וכבר
יתבאר במה שיקרס שאסור הדס ויט נהג כי אם
בבהמה ובנפטי ואולם דס שאר הבח לא יתחייבו
עליו מזה הדס ולפי טדס הבהמה והעוף אסור
והיתה החיה בלתי קרבה לה ית ולא הטו באופן
שיהיה ממנו שלמים חייבה התורה בחיה ובפני
הטהורי כאשר יטחטס טנכסה דמס בעפר כרי
טולא יבאו האנטים לאכול דמס ואולם הבהמה
לא היוכרה בה התו לזה לפי טולא הותר ליטדעל
בתחלה לאכול בטד כי אם שלמים וכבר היה
קרב מהס החלב והדס לטי ית ואולם אחר שארך
הזמן וסרו ישראל מהמנהגים הפחותים אשר
הסתבכו בהם בהיותם במיכרים מאכילת הדס ו
והחלב מן הותר להם בטד תאנה כמו שיתבאר
במה שיבא והנה אמרה התורה אשר יכר יכר
חיה או עוף לפי טהנהוג בהם טיהם טיכודי והוא
מבואר טכבר ינהג זה הדין בהם מעפ טולא יכר
אותם הוא בעיטמו כילן תאמר טיטנו לו במתנה
או טיקאס וראוי שיתרע טולא ינהג זה הדין אלא
בחיה ועוף הטהורים טיטא אשר יאכל ולפי טולא
ביארה התורה אסור חלב בחיה ובטוף כי אם ב
בבהמה במקום שיכרה אסור דס בבהמה ובטו
רל בפרטית יט הנה למדנו מזה שאין אסור
חלב נהג בחיה ובטוף וכבר יתב מעיטס העטין
שאין להם חלב אבל הוא מטבב הסומן וראוי

מלל טהנהג
היט טלני טינה

טיטרע טולא ינהגו כסוי הדס כי אם בשחיטה הנח
המותרת באכילה טנאמ אשר יאכל ובכלל הנח
כאשר לא יותר לאפל מהבטיר בסבת השחיטה
כט שיתרחקו מלאכול הדס ולזה לא יכטרכו ל
לכסוי הדס כי פס טיהמא מפטר גם כן טיהיה מ
ממנהגיהן הפחותי טייכורו חיה או כוף להיותם
מרבירים ויחטבו טיהיו הטרדים מזה הכר יותר
מתייחסים להם ולזה היה ממנהגיהם שיטעמו
דמס במקום אחר והיו אלוכלין הבטיר טביב הדס
ההוא והיו חושבים טיבאום טיס הטרדים לאכל
הדס כי הוא מונוט לפי מחטבתס ובזה האופן ה
תטלס האהבה להם עם הטרדים ויריענו להם
הטתירות ולזה אמר לא תאכלו על הדס ואחר כך
לא תטחשו ולא תעונו כמו שיתבאר במה שיבא
וכבר זכר זה הרב המורה ריטו לומ טכבר היה
ממנהגיהם הפחותין לאכל על הדס לזאת הטבה
כמו טראה בספריהם הקודמים ולזה גם כן היה
נהג כסוי הדס בחיה ועוף ולפי טהתכל היתה
לאכול הבטיר טביב הדס לזאת הטבה שזכרנו ה
הנה כטולא היה הבטיר נאכל לא יתחייבו בכטוי
וראוי שיתרע שיפריך טיהיה עפר לכטלי וטכרל
למטה טיט וכטה את את דמו וכסהו בעפר רל
טיטפון את דמו בעפר ויכסהו בעפר והנהגות
האופן גם תעמוד התורה כנגד כוטה ההיז וזה
טיכאשר יטיפך הדס לא ימיכא טיס במודגט אבל
יהיה נבלט בעפר והוא מבואר טיטל מה שיקחו
עפר בלשון קודש יתכן לכסות בו הדס כי נפטי
כל בטיר דמו בטפטי הו רל טנפטי הבטיר וחיותו
הוא באמיטעות הכח אשר בטפטי להיות דמו
ולזה יחרו הטי ית לכפר על הנפטי ומי טייתייטב
יותר בלב האנטים טיהכפרה תטלס במה טיהיה
ענינו מרוחק האכילה כי אם יאכלוהו לא ייטבו
בו יתרון על הבטיר הנה ובכלל הנח השחיטה
המוזן אל הדס החי מבואר טיהוא מפטל הנפטי טי
לא ימיכא הדברים המונוטיים טהפכים לרס טסה
הפסדס אם לא כטייון מהס הבח ולזה היה בזה
מופת על מיכאות הנפטי כי אין מדרך החיה ט
טימיכין ממנו זה אם לא חוס נפטיי ולפי טולא
הדברים היו להפי על מיכאו היכרה כמו טזכר
במה שיקרס הנה הגבילה התורה עטין הדס בזה
האופן וכל דס לא תאכלו וכל נפטי אשר ה
תאכל כל טרפה ראוי שיתרע טימין הדין

שיהיה אחר מן האב או מן האם ואי אשתי יקח
 אחותו בת אביו או בת אמו וגר ערות אחותו גלה
 ולא אשת בנות טמאותה לא תקרב לגלות ערותה
 הנה זה כולל טמאות היולדות שהרי טמא בה כימי
 טרת רותה וטמא וטמא טבועים כנרתה וטמאות
 ובה קטנה ובה גדולה שהרי טמא כל ימי ווב
 טמאותה כימי טרת רותה תהיה ויתבוא טבל ומן
 טלח טבילה יטה זה המסור לפי טטהרתה תלוייה
 בטבילה לא בימים וזה עכ שיהוא מבואר בפסוק
 יתבוא מבואר עוף טהור טהור טמאות ערב ועס
 זה אמרה התורה בפרטיה הקודמת ואם לא יכבס
 ובטרו לא ירחץ וטמא טמא אעפ שארך הזמן
 אחר זה כיון טלח טבל עדין הוא בטמאותו ומזה
 המקום יתבואר שהבוא על אשתו והרגיטה טכב
 פאתה דם מסור לו להכניס האבר או להוכיח כי
 ההכנסה וההוכחה הם גרמי ערוה והם מטמאין
 תבואה ורזה ראוי טיתכב ויטיס לבו רבב אח
 גר טיטו קטי האבר וזו יזכרה כי זה אינו טכב
 בגר גרמי הכרוה ויל אשת עמיתך לא תקר
 טכבתך לרע לטמאה בה ראוי טיתע טאמר
 וזרעו אינו טכב עד טאס לא יוכיח זרע לאית
 יתחייב כיון טנתן בה טכבתו אעפ טלא הוכיח
 זרע טכבר טאמר בפרטיה כי תכח כי ימא אשתי
 טוכב אשה בערות בשל ומתו גס טטהס ואמנס
 אמר לזרע להורות שהטכיבה טמין מדרכה ט
 טתיה לזרע לא יתחייב טליה טאלו האמר אס
 הכניס האבר מתוהוא באופ טלא יתכן בו הקטי
 ומורכך לא תקר להעביר למולך ולא תחלל
 את טס אלהיך כבר התבאר לפי הוראת הגרר כי
 מולך היתה עו עובדים בה האש והאב טותך
 מקצת זרעו לכומרי טו ההיא וברטות יעבירהר
 בגרמי תקך האש וידמה טבעבורה הזאת כרת
 ברית עס העו התיא בתמו מזרעו לה ולזה ידמה
 טלא היו מעבירים טס טי אס קצת זרע ומחטוב
 טתיה הכונה בזאת לשבור מזרעים כי הוא אשר
 יטלוט טל היות האש הטורה כמו טנו במטפטי
 הכניס ויתבאר מאר מן החוטי ולפי טהו יורה
 על המטגל המגונה כסי טתיה אר טתיה יוכר
 בזה המקום כי הוא יזכר אחר זה מטכב הזכור
 והבהמה אשר בתכלית הגנות והנה אפטי טווא
 געו היתה מחקות המיטריים או הכנענים טזכר
 גולה זכרה בזה המקום והוא אפטי כור טתיה

הכונה בזאת העו טמין טס סבה יזכרית אבל
 הפעולות שטרחה לטמיטו נמיטו אס מיכר בחנטי
 אשר לו ער טתיה ההנה מיכר החוס מזולות
 טפט כמו טחטבו קצת הקורמים ולזה חטבו טי
 טיהיה לזה מי טיהוא התחלת החוס אשר בטמיט
 נמיטו ומה טיהוא בזה התאר הוא היותר אמת
 בחוס ולזה היו עובדים אחרו והוא מבואר טבעלי
 ואת האמונה לא יאמיטו במיטאות הנפט כטי
 טלא יאמיטו בהטאותה ולזה לא יגררו טכמס
 בכמו לו הגררים התוריי אבל יטודלו בהטיגות
 ההטאות לבד כי אין טס תכלית אחרת לפי זה ה
 הרעט ואפטי כור טזכרו בזה המקום להורו טל
 חווק גנות לז העריות טיזכר ער טיהוא מתיחס
 בגנותו לגנות עו וזה כי כאשר יטכב את זכר
 טיהוא מטכב בלתי עוטה פרי יורה
 טיהוא לא יתן לזכו להטיג מה טיהיה מן החטר
 והחטיטה במה טנתן הטי יתע מן הכח בזה הזרע
 ולזה לא יטתמי בתועלת הנפלא המיוחס לו
 וכן העטיין במי טיתך טכבתו בבהמה והו מבו
 טמי טמטהגו זה המטה רל טלא יתקו מה טיהיה
 מן החכמה והכר והיוטר באלו הנמיטאות ה
 הטפלות לא תטלוט לו הטגה טתיה בכאן סבה
 פועלת יזכרית ויבא מטטי זה לכמו אלו הדנות
 הנפסדות טס טיהנטיה החוקה להנאות זה החוטי
 בזה המופך המטטהו מההטיטר לז בהטיג טוס
 מוטיכר ויפול מפי זה ביותר פחות מהרעות הט
 הנפסדות וכאלו ביארה התורה טלא טקל באלו ה
 האזהרות כי המרותנו בה אפטי טיבוא לזאת
 העברה הנפלאה ואת זכר לא הטכב מטכבי
 אשה תועבה היא רל טיה העטן הזע טעב מיכר
 טימאטו ובכל בהמ לא תקר טכבתך לטמאה
 ראוי טתע טיה הדין טיה בבהמה ובטוף כי
 הגנות בכלס אחר ואמנס זכר בהמה להיו יות
 קרוב מטכב הארס מטאר הבח והנה ומן הברל
 בבהמ בין הגרולה לקטטה טט וכל בהמה זכור
 טיהערה בה או טהערות בו חייב אס היה גדול כי
 מטכב כולל המטכב אשר קדרך והמטכב אשר
 לא קדרך כמו טיקרס ואכה לא תטמד לפטי
 בהמה לרבעה תבל היא רל רבר בלוי והטיחתה
 להטתמי בכח האנוטי להולדה בזה המופך ה
 הנפסד טאס תיה טתיה ממטי הולדה יא יהיה
 הנולד ארס כמו טלא יהיה

יתחייב כרת אם לא גלה ערוה שיהיה אמר בסוף
הפרטיה כל אשר יעשה מכל התועבות וטברתו
הנפשות השוטות למרנו שלא נתחייב כרת אם ל
לא עשה מעשה לא על השתרלותו לעשותו ו
ואמנם הנהירה התורה בזה להוסיף הרחקה בזה
הענין . ערות אביך וערות אמןך לא תגלה הריו
בערות אב מטיב וכו' ויתחייב עליו מב' יכריון
הא' מפני שהוא מטיב וכו' והטיב מפני שהוא
ערות אב וזה עשה זה בטיבך יתחייב בחטאות
כי כבר חייב על הזרין כרת כמו שהתבאר אחר
זה והריבון בערוה אם בין כרעה בין שלא כרעה
וכן הענין בטור העריות וכן אם היתה אמר טס
זה אשת אביו יתחייב עליה ג' חטאות מטוס
אשת איש ומטו אשת אב ומטוס אם כמו שיתב' .
במה שיבא אח' זה . ערות אשת אבי' לא תגלה
ר' אף על פי שאינה אמו והיא נקראת אשת אב
מטבתאוסה ואעפ' שמת האב מן המורסין יתחיי'
עליה מטוס אשת אב . ערות א'
אחותך בת אביך או בת אמן מולדת וגו' אחרטוב
שמולדת בית היא ההולדה שיתהי' לאשה מאישה
ומולדת חו' היא ההולדה שיתהי' לאב ממי שאינה
אשתו או ההולדה שיתהי' לאם ממי שאינה
אשתו ובאורה התורה שאעפ' שיהיו אחותו בנות
או בממורות בין מן האב בין מן האם יתחייב
עליה מטוס ערוה וזהו מה שלמרנו באמרנו או
מולדת חוץ . ערות בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותך כי ערותך הנה הנה יתבאר ממה ש'
טואמר כי ערותך טכבר יתחייב אם גלה ערות ב'
בתו שיהיו יות רחמיה בזה כי היא יותר אמתית
בענין טור הבטר וזה ממנהג התורה כמו ש'
שהתבאר מהטריטים הכוללי' . ערות בת אשת
אביך מולדת אביך ר' שיתהי' טור' מאביו טאם
לא היה הענין כן כבר תהיה מותר לו אם לא היתה'
אמו אשת אביו הטן כרת בזה המקו וכבר יתחייב
עליה מטוס בת אביו כשהיתה אשתו ואולם אם
היתה בת אנסת אביו או מפותת אביו לא יתחייב
עליה מטוס בת אביו אבל יתחייב עליה מטוס א'
אחותו מן האב . ערות אחו' אביך ביו' טאחות
האב ואחות האם גכ' אסורות מטוס ערוה כי הם
טור אב או אם . ערות אחי אביך לא תגלה
ר' למטיב וכו' ויתחייב עליה מטוס מטכב
וכו' ומטוס ערות אחי האב או אשתו לת' ת

יגלה ערות
אשת אביו
מטוס מטוס

תקרב דודתך היא ר' שלא יקרב אליה לגלות ט'
ערוה והוא מבואר מיצר הוראת הגרר שלא יקרא
אחי האב סתם ולא כשהיה אחיו מן האב לא
כשהיה אחיו מן האם ולא מן האב וכבר יתבאר
בפרטיה יבמה ועור כי מפני שימנעה איות אב ו'
ואחות אם אם ימנע אחי אב ולא אחי אם . הנה
יראה שלא מטע אלא מי שהוא אחי האב מן האם
ועור שיהוא מבואר שלא תקרא דודתו אשת אחי
האב מן האם . ערות כלהך לא תגלה אשת בנך
היא הטעם לפי שהוא ערוה הבן הווי טור בטור
וערות טור אחיך היא לפי שנתן הסבה בזה
שהיא ערות אחיו ומיטאנו בערות אחותו שיהטוה
אחותו מאביו ואחותו מאמו הנה יתבאר טוה
הרין ינהג גס כן מאשת אחיו מן האם . ערות
אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה ל'
לא תקח לגלות ערוה הדיון בזה שיהי' לו אשות
עם אחת מהם ולזה אמר לא תקח ומפני האישות
ההוא נאסרה עליו האחרת ובזה תמיכא בפרטיה
קרוטים טאמ' לטון קיחה בזה הענין אמר ואיש
אשר יקח את אשה ואת אמה זימה הי' ולא תמיכא
לטון קיחה בטור העריו' ולזה יראה במה טאון
ספק בו שיתהי' אח' מהן אשתו ולזה אמ' בפרטיה
תבא אדור טוכב עם חותנתו ואין לאומר שיהא
טיקח שיתהי' לטטים ואז יתחייב כרת כטיגלה
ערוה הטינית שנתחייב כרת כטיגלה ערוה אחי
טילקחה לאשה כטי שהוא ראוי שיתאסר לו כטיא
לקחה לאשה ולזה הוא מבואר טאון לו לקוחין
כי אם עם אחת מהן ובטבורה נאסרה לו האחות
וזה טאם היתה היא אשתו הנה נתחייב כרת אם
יגלה ערות בתה או בת בתה או בת בנה וכן אם
היה בת הבת אשתו הנה תאסר עליו חמותו ואם
חמותו ותאסר עליו גכ' אם חמיו לפי שאשתו הי'
בת בנה ולזה הווי מב' שיהא אשה או המטה
אשה למ' תאסרנה עליו קרובותיה לפי טאון לא
מישות בה . ואשה אלו אחותה לא תקח לטור
ר' כטיטא אשה לא יטא אחותה באופן שיתהיין
יכרו' זו לזו ויגלה ערוה על ערות אשתו בחייה
אמנם אחר מות אשתו תותר לו אחות אשתו מה
טאון כן בטור קרובות אשתו הנזכרות בפסוק
הקודם וראוי שטרט טאון הברל באחות אשתו
בין היותה אחותה מן אביהאו מאמה טכבר תמ'
תמיכא בפרטיה קרוטים שיקראת אחות סתם כי

יגלה ערות
אשת אביו
מטוס מטוס

דין טמאה אחת לא זכרה עם טמא הטימא והיא
טימא נבלת עוף שהו לפי טעמינה נבדל מטמא
הטימאות וזה טמא לא תטמא מיכר טעמיה
יכרתה מיפני כי יכרתה רחוקה מאד מיכרת
הזרם ולזה לא ינהג בשוק טמאה כמו טעמינה
בחי ההולך וזממט טמא מיכר טעמיה ממנה
תובלת ההון לפעול התורה ולזה לא תטמא למ
בהיותה בבית הבליעה וירמה כי סמך עניינה
לענין הרס כי הרס ויטו בעימותו בלתי טמא ל
למון אבל הוא היותר אמת במזו כשהיה חלק
יהבח ואולם יקרה לו שיהיה בלתי טמא למזו מפני
קלות הפרוי ממנו החלק האוירי והאטיי ולזה
יהיה ארטיי בנת טיוו הארס ממנו ובלתי טמא
להון ממנו כמו שהתבאר בספר בח הנה חס כן
עני הרס אטיי הוא רע הו מפני טבעו בעימותו
וסמך עניין העריות לענין הטימא כי הם גם כן
להרחקה מהנטייה מהחסדו החמר שיהוא סבת
הטימאה עם טכבר קרה בהרבה מהם שיפדו מ
מהמטיגל ההו התועלות וחסר בעבורו הוכן הכח
לארס והוא מבו במטיכב זכור ובמטיכב הבהמה
וזה יקרא גם הרבה מטמא העריו כי אטיי יטכב
גם טמא בטיי יתירל לפסות קלנס טלמ יהיה מ
מהמטיכ ההוא פרי עם טיקרה מזה טמא הפסרי
טוכרנו והנה זכר עניי העריות בהדרגה וזה
שהוא הקריס טרות אב לערות חס כי יחס הולך
לאב יות חזק מיחסו לאס כי הוא נותן מה שהוא
במדרגת הפועל להולדה והוא נותנת מה שהוא
במדרגת המתפעלת בהולדה כמו שהתבאר בפי
בטבעיות ולא אמר אביך הוא לא תגלה ערותו
כמו טמא חמך היא לא תגלה ערותה לפי טעמינה
טלמ יהיה אביי היה גרלי ערותו מרוחק ממנו
מה טוין כן באמו וחכ זכר ערו אטית אביי
חשפ טמנה חמו כי היא פרות אביי אלא שהיא
בזה הענין למטה מערות אמו ומערות אביי וזה
מבואר בטכס כי אין אטית הקרוב קרובה כ
בקרובו ואחר טיתרחק מה טיתרחק ממנו מ
מההורים זכר ערות האחות כי היא טמא בטיי
והמטיין לזה היחקה הפעולה לטולדיס ממנו ט
שהם בטיי מבטרו כמו בת בנו ובת בתו כי הם
מאחריי בוסין ולזה זכרם בכונה וסיתקה התורה
מבתו כלו תאמ כי לגודל הגנל בזה לא תכטרך
התורה להזכיר זה ואחר זה זכר ערות האחות מ

מיכר מה שהיא בת אטית אב עם היותה אחות כי
מיכר היותה אחו ככר קרמה האנהרה בה ואולם
שמה יוסף להזכיר בה כטיקה עם זה שיהיה
בת אטית האב ומזה היכר שהיא למטה מזו מכל
מה טקדס במלך העריות ואחר טיהטלי המאמ
בערות האחות שהיא טמא זכר הערה שיהיה
בטמא האס והאב כי הטימא יותר קרוב מטמא
ההורי וזכר תחלה טמא האב לכבה בעינה טוכ
תחלה ערו האב ורמוי לעיין למה מנעה ערות
אב אחי האב ולא מנעה טמא הזכרי טיהס טמא
בטיי בזורת היכווי הכולל במטיכב זכור וחכ
זכר ערות אחי האב כי הוא פטר אחר עם ערות
האב ואחר להזכיר עניינה להיות המטיגל ההוא
זר טמא רל מטכב זכר ולפי טוכר עניינה הטלית
המאמ בערות אטיתו שהוא למטה ממנו בקרבה
ולמטה מאחות אב ואחות חס ואחר טוכר ערות
מה טימטיך מההורי מטמא בטיי ומיכר האטיכות
אטיי לטמא הבטיי בא להטלי מה טימטיך מיכר
האטיות לטמא הקרובי אלא רמוי טיקריס אטית
אחי לטית בנו לפי הסדר הקורס חמנס זכר ת
תחלה אטית בנו לפי טמטית אחי תהיה בקיבת
הטתים מזרת והוא כטימת בלא חלר כמו טימב
בפרטית יבמה ולזה הקרימה התורה ערות
אטית הבן לערות אטית האב וזכר טוכרה העריות
הנאסרות ול מפני היותם טמא אטיתו כי הם בזה
העניין למטה מהעריות טיהס טמא זכר הורי
והקריס לזכור מה שיהיה מטמא אטיתו טוין כן
התר לפורס ואחר זכר ערות אחות אטיתו כי היא
תהיה מותרת לו ואחר מיתנה ואחר כך זכר
ערות הנרה וערות אטית איש כי הן רומות בזה
הענין לערות אחו אטית וזה טכמו טיערות אטית
אטית איש לא תהיה אסורה לא בבת היותה אטית
איש והנה זכרה התורה ערות אטית איש בסו לר
העריות לפי טכבר היה מפורסס גם בזמנים ה
ההם גמט הבא על אטית איש ולזה אמר אברהם
על אטיתו שהיא אחותו כרי טלא מיתנהו למטך
יטכבו אחר זה עם אטיתו וכמו בימדה התורה
בזה טמלר העריות חס יותר מגמט מפרו אטית
איש עם היותה בתכלי הגמט למה טיגיט ממנה
סתהפסד הנפלא בעניינים האטיטיים ובפנייטיים
המדייטיים וזה ממה טינסף ההרחקה

אטיי ועי טמא

אטיי ועי טמא

הגורל מסוס ואתון וראו חמו' אבל מין אחר שיש
 ואת ההולרה גכ' תכלה אל מין אחר בלתי מוריר
 כמו שיהתבאר בספר בח' והוא מבואר שיהארס
 גרורל המעלה מאד ביחס אל הבטרי חיי האחרים
 ולזה ראו שייגיע ענטי נפלא למי שישתמש במה
 שיהכיל הטבע להיות ממנו אדם אל שיהיו
 ממנו שאר בח' אל תטמוז בכל ילה דל' בואי זה
 שיהי מילה כי כן מנהג לשו' הקדש' אמר וכל רס
 וכל חלב שור ובבטי וטו' לא תאכלו והנה ביארה
 התורה המעשיים המגוטים הלו היו כבה לאברך
 האמות ההן ולהקיא הארץ יושביה כי לולי רשע'
 הגויס ההס לא היה מסכים ה' ית' לאברך ולגרשך
 כדי להטיב לישרי' כי זה יהיה שגול בחקה יתע'
 ולפי שיש לכלול בזה הגר טיב להזכיר כי גם
 הגריס בארץ הגיע להס הפנט מיכר הפעולות
 המגונות ולזה אמ' כי את כל התועבו הלה עשו
 אנטיי הארץ כי גם הגריס יקראו אנטיי הארץ
 ואמנס תחלה וזכר האורחים במה שאמר כי בכל
 ליה נטמוזי הגריס אשר בארץ הס הזורחי' שיהס
 לגוי אחר ומטיפחה אח' כלו תאמ' החתי והאמורי
 ומה שידמה להס מאלו האמות וראו הקיא
 אתכם וגר' קבלתי בפי' זה הפסוק מאוז' וראו
 תחטבו שיהיה זה הענט המגי' לכם בזה שיתקיא
 אתכם כאשר קמה את הגרי אשר לפניכם אבל ית
 יתחברו כרת הטפשות העוטות איזה רבר שיהיה
 מכל התועבות האלה וזה ההפדטי שייגיע לכם
 בזה ובין הפנט שיהגיע מזה לגויס ההס וכבר
 יסתפק מספק ויאמר שיהוא ראוי שיהיה הענט ה
 המגיע מזה לישראל יותר עיכוס למעלתם כי כל
 מה שיהיה החוטא יותר נכבר ראוי שיהיה ענטיו
 יות חזק וזה הפך מה שידאה מזה המא' ואנטנו
 זומריס בהתר' זה הספק כי אלו האומות התנהגו
 בכללם באלו העבולות המגונות ובזולתם ולזה
 היו ראויס לכמו זה הענט הנפלא ולולי הסתבכס
 בהס כלס לא הגיע להס זה הענט הכולל ולזה
 ארך זמנס עס רוע מנהגיהס כמו שאמר כי לא
 טולס עוף האמורי עד הנה ואולם ישראל יענטו
 מעפ' שילא יחטאו בזה כי אס איש אחר ופעס אח'
 בשתכרת נפש החוטא ההו' ואמנס שואר הענטיי
 אשר יהיו בקצת אלו המעשיים המגונים ש' בר'
 יתבארו בפר' קדושים תהיו וסס יתבאו כי כאשר
 הסתבכו ישרי' בלו הפעולות תקיא אותם הארץ

וישכח וישכח
 ששכחתי
 רגלי

אמר את כל חקותי ואת כל מטיפטי וששיתם אות'
 ולא תקיא אתכם האר' וזה מורה שישם לו ישימורס
 תקיא אותם הארץ וזה אחשו' גכ' שיהיה הכונה
 בזה המקום שיישמרו משימרת הש' לבלתי עשוה
 מחוקות התועבות האלה כדי שילא תקיא הארץ
 כאשר קמה את הגרי אשר לפניהם כי זה יקרה ל'
 להס כטייחטאו בזה רביס מהס והוס'פה התורה
 להזכיר עונטי אחר יקרה לאיש ואיש אשר יחטא
 בהס והוא הכרת הנפש ההיא ויהיה אמ' כל אשר
 יעשה וגר' כאלו יאמר ראוי שיתשמרו משימרתיי
 לבלתי חטוא בלו הפעול' המגונות כי כבר יגיע
 זה הענט לאיש ואיש שיחטא בזה וזכרה תחלה
 הענט הכולל שיקרה לכלל האומה אס יסתבכו
 באלו הפעולות ואחר זכר הענט הפרטי שיקרה
 למי שיחטא בזה היה פרטי או כלל וכמו שטולס
 ביאור הפרטיה

דב'ה זכר בתחלת סדר עבודת י' הכפורים
 שיהוא הולך במדרגת ההטילמה ל'
 לעניי' הקרבנות והטהרות כמו שיהתב' מדרבנו
 וכבר התב' מעט' העבודה ההיא שיהי' היה במקו'
 מיוחד ושי' איש מיוחד ולא היתה כי אס פעס אחת
 בשנה וכי זה כלל ממה שיישיר אל שאין בכאן
 כי אס לזה אחר ולו לבר תהיה העבודה ולזה
 סמך האזהרה מעשיית הקרבנות בזולת המקום
 המיוחד אעפ' שיעשהו להס כי זה אולי יבוא ל'
 להאמין רבוי במלהות ולזה תמיא בישראל
 כשהיו עובדים עו' שיכבר היתה עבודתם
 טעטית בכל אחר ממקומותיהם כי מספר עדין
 היו להיך יהודה ולפי שהזביחה שיהיתה נהוגה
 בזמנים ההס לטריס לא היה בעניינה עבודה או
 אחרת וזולת השחיטה שיהיתה טעטית לכונה ש'
 שיתחברו לטרי' ויודיעו העתירות כמו שזכרנו
 הנה זכר וא' האזהר אחר הנהרות שיחייטת קדוסיס
 בחו' ואחר שזכר ואת הנהיר מהעולות הקרבנות
 חוץ לעזרה ואעפ' שיקריבוס לטיס יתכל' לכבה
 שזכרנו והוא ריטיב יותר בלבנו אמונת הייחוד
 ואחר כך הנהיר האזהרה מאכילת הדס כי בזה
 תטולס יותר הכונה אשר בעניין הקרבנות כמו
 שזכרנו כי בזה יגרל ענינו בעיני ה' וזאת
 הסבה ינה לכסות דס חיה ועוף טיבו תועולת
 להרחיק שילא יזבחו לטיעריס כמו שביא' ואחר
 טנטולס לו זה בא להטילס

והיכוריית שהם הנכבדות שבסבות וזה מבואר
מאר

התועלת

הט' הוא בריעות והוא
שכחתי יבוא ההכר' להבי'
הרע על קצת האנטים להשיגמה על הטובי' הנה
לא יסכים הט' להביא הרע על האנטים ההם וזה
לא היו ראויים לו וזה ראוי בחק הישר האלהי
וחזק חנינותו למימות עד שלא יבוא רע ממנו
כי אם מיצר מה שהוא טוב וזה ביא' כי הורשית
הט' ית' הגוי' ההם מפני ישר' היתה מיצר הפרג'
רוע מעטייהם ובנות הסבה הקימה הארץ אותם
ובנה המזמר עם זה הערה לחזק הארץ ההיא
אל שיטפס בה הסיפס האלהי עד שילמעלתה לא
תוכל להכיל כמו לו הפעולות המגונות וזה
שהוא מבואר כי המקומות היותר נכבדים ראוי
שיתנהגו בהם בקדושה נוספת

פרשת קדושים תהיו

קדושים תהיו

כי קדוש אני יי' להכס רל' סתתקדשו מחסרונות
החומר ותפררו מעניני' בתכלית מה שחפסר כי
אט נברל מחמד ונקי ממנו בכל האופנים ויש
אמו וחביו תיראו י' ימה במודו ההורים כי בזה
תועלת נפלא לקבל הזרם מוסרי התורה וזה כי
ההורים ייסרו ורעם ויקנו להם המוסר אט
יסימו בו מהטחי' שיכנס וזולת כי זאת התכונה
היא להודים בטבע ולהבנת רעם ורזה יסימו
בכל האופנים שחפסר שלא יזקו מיצר רוע
מנהגיהם בפעולותיה ושלח יזקו וזולת לשמדם
שלא יזקום ועם זה גכ' יסירו שלא יטו לרוב
המאכל והמטות כרי' שלא יסחיתו קנייניהם
וזה כלו נמשך הוא לכוננת התורה אט' כי כאשר
יסר אט' מת בני' י' להיך מיסרך ולזה התחיל
שלמה בספר מטילי להנהיג על זה המוסר אמר
שמע בני מוסר אביך חל תטוט תורת אמן
ולחי' מוסר ההורי' מיסיד לקבל מוסר התורה
הפליגה התורה בעני' הבן שלא יקבל מוסר
ההורי' כמו שיתב' ברין מדר ומורה עם שבנות
המורה תועלת נפלא להיסיד המוסר ליראת ה'
ית' וזה טעם יבוא לירא מההורים לפי שכבר היו

ולא נעמיק לעמוד על כוננתה עד שאין לרבים
מבקיאי חכמינו טו' יכו' מהרבה מצטייניה כמו
מלאכת המיט' וכליו ושניין הקרבנות והטמאות
והטהרו ומה טירמה להם ומכלל זאת האזהרה
גם כן שלא יכנס אדם למהל מוצר' שלא ליכורך
עבודה לזאת הסבה בפינה מלא טייתחיבו על זה
מיתה כמו העניין במי' שנטנס לפני לפני ט' לא
ליכורך עבודה כמו טביארנו בבוארנו לזאת
האזהרה מהמקומות הכוללים

התועלת

הב' הוא במימות גם כן והוא
היכוני' בעבור יוס הכפורי'
ואבר ב' יארנו התועלת המגיע מוות המימו'
הג' הוא במימו' והוא היכוני'
להתענות ביום הכפורים
ולטבות בו מכל מלאכה וכבר נכתב התועלת
המגיע ממולר המימות

התועלת

הד' הוא במימות והוא ש'
שהיה מולטחוט הקרבנו'
חזק לעזרה ולהקריב חזק לעזרה וכבר ביארנו
התועלת המגיע ממולר האזהרות

התועלת

הה' הוא במימות והוא מה
שיכנו' לכסות רס חיה וכו'
הראויס למילה וכבר ביארנו התועלת המגיע
מוות המימה

התועלת

הו' הוא במימות הוא לרין
בטבל שוק טיהור בטומא'
שלה באופן שיכונה התורה וכבר נכתב התועלת
המגיע בנות המימה

התועלת

הז' הוא במי' והוא האזהר'
שלא נקרב לטור בטר
ושלא נגלה שרוא מאלו העריות שיזכרה התורה
או טיהם בכח הבריה וכבר נכתב התועלת המגיע
מאלו האזהרות בבוארנו לזאת הפרט' ולפרט'
אט' כי תורי'ע

התועלת

הח' הוא במימו' והוא האזהרה
שהוזהרנו מלהעבי' מורע
שלא למלך והתועלת בנות האזהרה הוא נפלא
מזר' כי הטעות בהתחלה הראשונה שהיא הט'
ית' מונע כל סלמו' האנטים וכט' שיהיה השמות
בזב' המופ' אשר לא תתכן עמו טוס חכמה וטוס
דיעה וזה כי כשלא נודה שיהיה בכאן טבה
פועלת היא שכל תסור מהרברי' הסב' התכליתות

בילן העריות ואורס ההפסד שיגייע מזה בענייני
האנושי כי האדם כטולא ידע שאמר תלך אשתך
הוא בטר לא ישתדל במוסרו ובתקן הנהגתו ויהי
זה סבה להביא השלמות מהטורדים כי יצא לב
האדם רע מנעוריו ואורס בעניינים המדיניים
הוא מבואר כי זה יהיה סבה להריגת האנשים ק
קצתם קצת ברצות האחר לקחת אשת חברו ב
בחזקה עם שזה יהיה סבה אל טולא תהיה בכחך
משיפחה כי לא יהיה יורע האדם מי זהו אביו ואי
זהו בנו ואיזהו אחיו והנה התועב בעני המשיפחה
ברברי המדיניים הוא מבואר והנה זכר אחר זה
עניין המולך וערות הזכר וערות הבהמה לסבה
שזכרנו בביאורנו בזה המקום
ואחר שנטולס לנו הסדר בזה העני
ראוי שפשיין בהתר ספק אחר
יסופק במה שזכר מהעריות בזה והוא שכבר
זכרה התורה הזכר וערות אביו ואחיהם - לא
וזלתם מחזקרי טיהם טאר בטרי כמו האח והבן
והנה לא זכרה התורה גכ ערות אחי אס ואשת א
אחי אס כמו שזכרה ערות אחי האב ואשת אחי
האב והנה יראה שכבר היה ראוי שיהיה היחס
בזה אחר כי הוא טאר האס ונאמ כי העונות יותר
נפלא כשיפטר העטף הטריט ממה שהוא כשיפטר
העטף העטף אז כשיפטר הטריט העטף והו מפג
בנפשו וכשי כשיהיה הטריט מי טיהו הטריט האמתי
בהולדה והוא האב טיהו הטריט הפועל בהולדה
ולזה היה יותר חזק הגנות כשיפטר
הבן מגנות בעילת האח והבן וזה טיהבעילה ישי
בה ברדה מה לבועל טל הנבעל ומה שישתדד
כל אדוניו הוא יותר חזק הגנו מהשתדד על בני
גילו או על מיכרפו ועוד טיהוא יטיס בזה הפועל
אותו מתפעל מינו וזה בתכלית הגנות ולהעיר
שיחס הבן לאב יותר חזק מיחסו לאס כמו טיית
בטבעיות היתה ערות אשת אב אסודה מיכר מה
שהיח אשת אב ולזה לא היתה ערות בעל אמו א
אסודה מיכר מה טיהו בעל אמו אבל תאסר ערלי
מיכר היותו זכר ולזאת הסבה גכ נאסרה ערות
אחי האב כי הוא כמו בטרי אחר עם האב ולא
נאסרה ערות אחי האס כרי טנתגודר מפני זה יל
טיהמבוא אסר בהולדה לאב ולאס הוא יותר א
אמתי לאב ממה טיהוא לאס ומזה המקום יתבאר
טולא נאסר מהרבי מפי טאר בטרי כי אס האב

ואחי האב טיאס היתה כונת התורה טינהג זה ה
האסור בכל הדינים טיהם טאר בטרי היתראוי
שיתזכר זה בזכרים אטרי זה הדין ראוי שיהיה
בהם יותר חלוט לא הזכרים טיה הדין ראוי ש
טיהיה בהן יות חזק ופבר נטולמה הסבה בסודר
מה שזכר בזאת הפר' וראוי שיתרע טיטיטי
וזאת הפרטיה כולס השיתתפו בטיטי בהס חיוב כ
כרת אז יתלה בהס מה שיתחייבו בו כרת וזה ט
טיטיטי יו הכפורים והטיבית בו ממלאכ וטיחיות
הקדטיס בחוזק והעלאתם בחוזק ואכילת הדס ית
יתחייבו בהס כרת וכסוי הדס בחיה ובעוף הוא
לטימדת טולא יאכל הדס טיטי בו חיוב כרת כמו
טיזכר טיס וטימאות נבלת העוף טיהור יתלה בה
מי טייתחייבו בו כרת אס לא יטהר יטי בו כרת אס
לא יטהר ממנה כמו טאמר ווס לא יכבס וטיטי
לא ירחץ וטיטא עונו וכך הקריבה אל העריות ל
לגלות ערוה נטלה בו מה שיתחייבו בו כרת
והוא גלוי ערוה וכך גלוי העריות וההעברה
למולך יטי בהס חיוב כרת כמו
טיזכר בזאת הפרטיה ואורס התולדות המגישות
מוזאת הפרטיה סח

התועלת

הראשון הוא במיכות והוא
האזהרה מלבוא לפני לפני
טולא לימך עבודה ותועלת ואת ההזהרה מבואר
כי מה טיורגל האדם בראייתו לא יפליג לחקור
כל ענייניו ולתת ללבן למה היה זה כן בזה הזמנ'
לחטיבו שכבר אפטר לו לראותו תמיד כמו העט'
טיפליג במה טולא יראה אחר כי אס לעתיד
רחוקים ולזה יהיה זה סבה לעמו טל סוד העט'
ההוא אטרי כונה בו התורה שגל מה טולא יותר לו
לאדם לראותו בכל עת טיריכה כי אס פטס אחת
בטינה ועס כמו וזאת הסבורה הנפלאה תגדל מ
מעלתו מאד בנפשי ויהיה זה סבה שיתבונן
בעניניו ויחקור על סודו ובו זה יגייע התועלת אטרי
כונה התורה בו וכבר יתבאר לך מעוט הבנות
האדם ברבר המודגל טאמה תראה בילן התפלר
הנפלאו אטרי סדרו לנו אנטי כטסת הגדולה טול
רב הדגילנו בהס נרבר בהס תמיד ולא נטתדל
לכמוד על מדס טיהיה זה סבה לרביס מתכמנו
טייטעו בהס הדבה ברברס בה למעוטי כמירתס
על המכוון בהס וכך תמיטא מתורתנו הטלמה
טול רוב הדגילנו בזה הסתפקנו בקריאתה ובר

עיון מזה טיבן הדין במה שיתרש יחד כי
 התלויים בו דומה לקצירה תבואת הצירה
 ואמנם זכרה התורה התבואות הנקצרות כי זהו
 היותו טהור והנה גדר הקצירה היא לקיטת
 התבואה על ידו וזו על יד טולחו לתכלית טיבאסוף
 זה מר ביתו אמנם מה שישיחית הבח או ילקטו
 אותו הלסטים לעצמם או שישיחית באופן אחר
 לא יקרא קצירה וכך לא יקרא קצירה אם קציר
 זה קודם שיתהיה התבואה ההיא ראויה לקצור
 באופן מהאופטי אבל יהיה השיחית לא קצירה
 והוא מבואר עור שאין ראוי שישיח מן הצירה
 על חברתה כי אין זה פאת הצירה הנקצרת והוא
 מבואר שמואל המתנות אין בהם דבר לכהנים
 וללויים אבל הם לעניים טמא לעני ולגור תעזוב
 מותם וראוי שיתרש טכאשר יגיש העת טולח ילכו
 העניים עור לבקש בשדות ובכרמים לו המתנו
 יוכלו הבטלים ללקחם טמא יעזבו מותם טס לא
 יהיו לעני ולגור אבל לעורב ולעטלפים וכיוצא
 בהם וזה הפך כוונת התורה ולקט קצירך לא
 לא תלקט הנה לקט הוא לפי הורא הגדר מה
 שיפור מתוך ידו בלקטו הטיבולים הנקצרות וזו
 הנפול מתוך המגל טיהוא הכלי ללקט כלו תאמ'
 טטארה טס טכולת או טולח נקצרו וזו
 נטימר טביב דבר יקצרו טמו ואולם כוונת זה
 האופן לא יהיה לקט והנה הוא טכולת או ט
 יחד אבל אם היה יותר מזה הנה הוא קציר לא
 לקט הקציר והוא מבואר מיצר הוראת הגדר
 וכרמך לא תעולל רל טולח תקח העוללות
 והנה העוללות הם מגזרת עולל טיהוא קטן והם
 לפי הוראת הגדר העטבים חסרי ההווייה שאין
 משדרתם מטעמים מטיכולות ואין גרגיריהם
 מתקבצים זה על זה כגון העטיי בעטבי הטילמים
 אבל גרגיריהם מפורזי והנה יתבא מזה טאופ'
 היה הכרס כלוע לולות הנה הוא לעניים
 ופיט כרמך לא תלק פרט הם הגרגרי הנפרטיים
 מהעטבים בעת הביצירה וזה כנטיפרט ממנו
 מה שאין בעל הבית מקפיד לו לפי הנהוג כמד
 אם נפרט גרגיר אחד או טטים מהעטבים לא
 יחד מזה ולזה ראוי טולח יטימו הבוכרים הסל
 תחת העטבים בעת הביצירה כדי שיפור טס
 הפרט והוא טזה הדין יהיה בלקיטתם העטבים
 בטולח או טמו העטבי בקרקע בעת הביצירה

וחזרו ולקטום מיטה יהיה פרט מפי מטכיל כי
 ממנהגם טולח יקפידו האטטי בזה כטייהיה בזה
 האופן וזה מבואר מן החוטי והיה זה כך כי יחסר
 קטן למה טולקטו מיטס ולזה יקלו האטטי בזה
 כטייהיה הלקיטה בזה האופן וכבר יתב טולמות
 לו הדיטין בפרטית כי תיכא לעני ולגור תעזוב
 מותם ראוי שיתרש טיהקציר בזה לפי הנהוג מ
 מיטה לטיטה ומי שאין לו מה לעטבי מה טאופטר
 טיסתפק בו טיטה אחת הווא הטיקר עטי לזה העטי
 וזה מבואר מואר כי מה יעטיה זה טיטי לו כדי
 פרנסת קצת הטיטה הימיכאו לו לו המתנות בנת
 שיתחסר לו פרנסתו והגר הווא גר ירק טיקבל
 עליו לקיים כל התורה וזכרה מותו התורה לפי
 טייתכן יותר טיהיה עטי כי אין לו חלק וטחלה
 בארץ לפי מה טייתב כי מה טיקטה מן הקרקעו
 יטוב לבטלו בעת היוכל

לא תגזבו

היא המורה על גנבת
 ממון וזה יתב מהעטבי
 הטלויים לו וכבר נתבא העונט על גנבתו בפר'
 וילה המשפטים ולא תכחטו מפטי טיהזכירה
 התורה בפרטי ויקראו העונט על מי טיכחטי ב
 בעמיתו בקרון או בתשומ יד או בגזל ונטיבט
 על טיקר פיהאזה בזה המקום טולח לכחטי
 וטולח לטיקר רל טאוס כחטי לא יטב טול זה לטיק'
 וכבר נתבאר טס העונטי ולא תטיבטו בטימי
 לטיקר הווא המורה מעבור כל טיבונת בטוי ט
 טנתבא העונטי בזה בפרטית ויקראו ונתבא בזה
 המקום טיכבר יעברו על הטיבונט אעפ טימינה
 בטס המיוחד כיון טיהוא בטס מהטימות טיקר'
 בהם הטי ית טימו ולא תטיבטו בטימי לטיקר בטל
 טס טיהווא טימי וטללות את טס לטיך הווא מבג'
 טטיבונט טיקר הווא חלול הטי ית טאוס היתה
 גרולה מעלתו מיכל הטיבונט כראוי היה נטימר
 תכלית הטימירה טולח יטבטו בטמו הנכב לטיקר
 לא תעטוק את רטיך ולא תגזול הנה הגזלה
 הווא דבר הנגזל בעין מיד הבטלים בחזקה כמו
 טאמר ויגזול את החנית מיד המיכרי והטוטיק
 הווא מה טיכבוטי הארס מזויתו בחזקה ולא
 יריפה להטיבו לו כלל תאמי טיכבוטי טיכר טיכיר
 או הלואה או פקרון וכבר נתבאר בפרטית ויקראו
 טכבר יתחייב להטיב הגזלה או העוטקע ט
 טיהווא מבואר בעטטי

כ"י מה לתולדותינו כל טיבן שיזתד רזוי לאין
שיעור לירא מהשם יתעלה שהוא סבה האמתיות
במיצאותינו ובמיצאות ההורים וזה טלח נכח
ליחס הויתנו. עם מה טיבה מיתרון החכמה
אלו ה"ב יתעלה האב והאם כי לא נמיכא בהם אומנו בזה
המעשה עד שיכוננו לעשות האויב בזה האופן
הנפלא שיהם עליו. ולזה יחוייב שיהיה הפועל
האומרי ב"ל הויתות טכר מטיג מה טיעטיהו
פמו טביארנו בספר מרחמות ה. והתבאר עור
במה טאחר הטבע. והנה יראת ההורים הוא
לעטו מה טיעטו לעטו ולהטמיר ממה טיעוהירו
מעשותו וכן יהיה מיראתם טלח לחרות על דבר
שלהם. וכן תהיה מיראתם לטוס מעלת גדולה
בנפש ולזה יחוייב טלח יקר לטבת במקומם מו
לעמוד במקומם והוא מבואר טלח יחוייב מפני
יראת ההורים לעבור מתרביי הטי יתב' כטייעו
טל זה וזה כי יראתנו איותם הוא מפני מיכות ה'
יתע'. ולזה רזוי טיעודו יתר מהטי יתע' והוא
מבואר גכ טיהאטיה אחר טיעטיו לזאתמטול על
זאת המיכה כי היא מוכרחת לעבור בעלה ולזה
לא ימטו האב להפר טרדיה בהיותה בית מיטה
אבל ימטול עם זה איטה כי היא מוכרחת
להמטיך לריכנו כמו טיעודו בפרטי רזוי
המטות. וזאת טיעותו תטמורו. הטיירנו בזה
כי ביראת ההורים תועלת במדות ובדעות כמו
העניי בטמיר טיעות הט' ית טיע' בהם תועלת
במדות ובדעות כמו טיעודנו במיכות טיעת.
ויתבאר טוד במה טיעודו בטאר המועדות. אל
תפנו אל האלילים. רל טלח תפנו במחטיבתם
לעטין האלילים שיהיה זה סבה טיעונו אחריהם
והנה קרא העז' אליל להורו טיעין בה מטע' אבל
הוא כמו הרבר טיעין לו מיצאות. ויליה מסכה
לא תעטו לכס. לפי טיעודו אמר בפרטית יתדו
לא תעטו לך פסל וכל תמוט אשר בטמיי ממעל
וזמר בזה המקום ויליה מסכה לא תעטו לכס.
הנה נלמד ביאור זה העטין מהענייטי הנמטיכי
לו וזה טיעודו יתרו אמר תחלה לא יהיה לך
לדיים אחרים ואחכ אמר לא תעיתחה להם וזה
מורה טיעים הורה על עטיית הפסל לא לעבור.
ובזה המקו לפי טיעמכה אל העטין טיהו תוספת
קרוטה והוא אמרו אל תפנו אל האלילים הנה
תהיה הכונה בזה טלח יעטה ליה מסכה אפילו

לזולתנו וזה כי גם היצורות שהם לטוי מעשה
התורה טלח נעטיס לטו כמו טיעודו. מאמר
ויליה מסכה לא תעטו לכס ולזה הוא מבואר
טימטע מיטנו מעטיי ליה מסכה לטוי טיעו הוה
לעברו הנה הוא טכרל באמרו לא תעטו לך פסל
ואס הוא לטוי טכרל באמרו ויליה זהב לא תעטו
לכס. ולזה תהיה הכונה בזה המקום טיעוהו
מעטיית ליה מסכה גם לזולתנו והנה אמר
לכס כי מדריך עוטה המולכה טיעותו לו טיער
עליה ולזה הוא שוטה זותו בעבורו לא בעבור
בטל המולכה ורזיתו התורה בזה אעפי טלח
טכרל בזה הפועל בעבור עז' אבל בעבור טיעו
לקחת טיער מזה המעטה הנה עם כל זה הוא
אסור וזהו תוספת הקדוטה אשר בזאת הזוהרה
וכי תזכרו זכח טרלמיס ליה איותם ככר נתבא'
זה הדין מהטרלמיס בפרטי טו ונתבאר כי אמרו
ואס האכו יאכל מבטור זכח הטרלמי' ביו הטל' טיע
רל אס יחטוב עליו טיעודו ביוס הטל' טיעי על יד
המקרי ביותו באופן טיעודנו טיע' ובקרוטכס
את קיער ארזיכס ימותה התורה בזה לחונן
הדלים ממה טיעטיפיע הש' ית' לזרס מן הטועבות
והנה יקר לזרס להטיח להם מעט מהקמה כי
זה ממה טלח החזיק בו עדיין וכן השטן בכוחו
המתנות הלו טיעודו בזה המקו וזוילי אס ימותו
עד בא קיערו ותבואתו לידו יקטה בידו לתת לו
זה אבל עכפ' אס לא הטיח הפמה בזופן טיעותה
הזו או הרקט או העורלו או הפרט ככר יתחייב
לתת לענייס ממה טיעודו מזה טיע' לטעי ורזי
תעזוב איותם הנה הוא מיכה לעזוב טיע' לטעי
ולגר והנה הפמה הוא לפי מה טיעודו עליו הגדו
בסוף השדה כי הוא מה טיעודו ליו הקיער והו'
מבואר מיכר עיעס העטין טיעודו זה מקום טיעודו
הק טיע' יוכל להטיח פמה אעפי טיעודו באמיט
טיעו כי לא דקדקה התורה לא טיעודו קיעת
מהקמה לענייס וזין הכרל לענייס בין הקיעת
באמיטע השדה או בסוף השדה והנה הקיערה
תאמר על מה טיעודו כול פאחד והוא אוכר
ומכטיסו לקיוס וגדולו מן הארץ כמו תבואת
השדה והוא מבואר עור טיעודו בלתי טועג במה
טיעין לו בטל'ס כמו ההפקר טיעודו פאחת טיעין
ומזה יתבאר טיעו בלתי טועג בטיעה הקרטי
והשדה הטכרי טיעין אפי קודו בהס טיעין ורזוי

לאוהרה הקורמת וכן אטטר סתביאהו השטמה
 להמנט מהוכיחו כטיעטה דברים בלתי ראויים
 ולזה סמך לזה הכור הנמטך לו הזכח תוכיח את
 עמיתך ולא תטא עליו חטא רל' כטיעטה דבר
 כנגדך מו כנגד ה' ית' כתי להשיבו ל' הדרך הטו'
 והנה יש בתוכחתו אותו תועלת וס עטה דבר
 כנגדו כי מולי יתקן את אשר עותו מו יראהו
 שלא עטה דב' כנגדו מו מס עטה כנגד ה' ית' יט'
 בהוכחתו תועלת להשיבו מדרכו הרעה ולזה ר'
 ראוי טיהיה הוכחתו אותו באופן שיתכן טיגיע
 מהתוכחת זה התכלית וזה יהיה כטיאמ' לו ביט'
 לבין עיטמו דברי פוטיכיס רכבו לפבורת ה' ית'
 ומדחיקס אותו מילו הפע ולות המגונות ל' ל'
 כטיאמ' לו זה בקנטורא וטיספר בגנותו בפני
 בני אדם כי בזה התוכחת יטא עליו המוכיח ח
 חטא בזה בביטו אג' בפני בני אדם ולזה הוהי'
 התו טיהי ואת התוכחת באופן שלא יטא עליו
 המוכיח חטא . לא תקום ולא תטור את בני עמך
 באור לו המזהרו למר מעטני טיהו במה טבין
 בני אדם מהשור קיכתס בקיכ' אט' יקטה בעיניה'
 כאשר לא יעורו מהס בזה האופ' וזה מבחור מן
 החס ברברים המדיניים כי כבר יקטה לאדם
 בבקטו מטכנו טיטאלהו כלי מה מעט מהומן
 ולא יתירה להטוילו לו והוא מבחור כי מכמו
 לו העניינים תתחרש בינס מדיבה ומס יקח
 האיש נקמתו ממנו בכמו זה האופן תטאר הט'
 השטמה ביניהם והמדיבה ולזה הוהירה תורה
 לא יקום אבל מס יקרה טיטי' ממנו כלי מה מי
 טמנט ממנו כלי יטוילהו לו כי בזה האופן ת
 תסור הקטטה מביניהם והנהירה עס זה טולא
 יטור ברבבו זה העטין כולל כתי טיתסור הקטטה
 מביני ויהי בזה וזה סמך לו היכוף הנמט'
 לזה . ומולס בטוף הממון והחברות הנהירה
 טולא יקום ולא יטור אבל התבאר במה טעבר
 טכבר יקח נקמתו ממנו על יד בית די' וכל טכך
 טולא הוזהר מהנטיירה ולזה חיי' טיהיה הנקמה
 והנטיירה בכמו לו הדברים טומדנו . ומהבת
 ר' עך כמון . רל' טיאהבהו כגופו ולזה יבחר לו
 ויחיק ממנו ההויקיס כמו טיעטה זה לעיטמו
 מלא טיהמיכה בזה החא באופן טולא יגיע בו נוק'
 להוב טפני ואת המהבה וטולא יחוייב לאדם ל'
 להטיח מלאכתו מפני מלאכת חברו כי מהבת

עיטמו קורמו להבהו וולתו וכן מס יקום עליך
 להרצו מינו מחוייב טיאהבהו ולא ייק לו
 אבל יחוייב למלט את נפשו ומסי' בטפני הקס
 עליו וזה יתבאר באור טולס בפרטית נכרה המ
 המאורטה . מס חקתי תטימרו בהמתך למתבי'
 כלמיס הנה הרביעה רמו למטיגל כמו טיאמ'
 במה טקדם ומטה למתעמו לפני' בהמה לרבטה
 ועטין המזהרה הווא טולא ירביש בבר ממין אחר
 מהבת של נקבה ממין אחר ולפי טיאנו מרביש
 מותס בהעלמתו מותס זה על זה כי להס מעיטמס
 התחלה בזה הפועל כטיאותו זה לזה למטיגל
 מו טולא ימותו הנה למ יעבור על ואת המזהרה מ
 מס העלס זה על זה מס למ הכפי בידו אבר הזכר
 באבר הנקבה והתועלת בואת המיכה מבואר כי
 בזה מהפסד הסדר והיוט' אשר ברברי הטבעי'
 מה טולא יעלס עס טיהי יהיה סבה להפסק התנ'
 מהטורר מכלמיס כמו טיהתבאר בספר בח ולזה
 יפסד בזה האופן הרבה מהטוב טיהטיפיע ה' ית'
 בלו הנמיטאות עס טיהי יביו להאמי' טיאין בטא'
 יטורה יתחוק בה דבר כמו טיחטבו הרבה מהק
 מהקודמיס ובכלל הנה ההאמטה בטייש בטון
 מיניס מיוחדים יתחלפו קיכתס מקיכתס במהות'
 הוא מפני היטרה אשר בה ייחר מין מין מהס
 ולזה ימותה התורה בזה להחכימנו כי זה ממה
 טייטירנו להטיגתו ית' כמו טיזכרנו פכמיס רב'
 רל' ההאמטה במיטאות היטרות . טיך ל' ת
 תורש כלמיס . רל' טולא תורש בו יחד טני מיני
 זרטיס מלא מס היה הנרשח בסדה מ' זהב באחר
 והתועל בזה המזהרה הוא התועל אשר באוהרה
 הקודמת להיטירנו טיאמין במיטאות היטרות
 גס כי בלו הדברים היה אפטר טיחטב בהס טי
 טולא יתחלפו כי מס במקרים כמו טיחטבו קיכת
 מהקודמיס טיהיה התחלפות מלו הדברים עס
 היותס מדברים וחדים בעיטמס מרר התחלפות
 החלקיס טמהס הדכבו במיכב והסדר והתמוטה
 וראוי טיתרע כי וריעתו הזרטיס כלמיס הוא
 כטייהיה מהורש האחר עס האחר טיעור
 מזגרט ואולס מס היה באופן טייקרא כל הנרוע
 בטס הנרוע אחר הנה הוא מבואר טיאנו כלמיס
 כי המדקדק לנרוע הנרוע האחר ל' יקפיד בזה
 הטינו מס נתערב בו מורש אחר והנה עמדו על
 זה השמור רבותי ול' לפי מה טיקבלו מפני מטה

למה נקראו חכמים
שם חכמים על שם
לשון חכמה על שם חכמה

לפי פועל שכיח ואתך עה בהי' הנח
הלכת פעלת שכיח לא תהי' בטי' לילה
כי לא נתייב לו הסוכר שכיחותו עד סוף הלילה
גמט' ואילך יתחייב בלא תעשה ומוה המקום
יתבאר שכיח שכיח לילה גובה כל היוס עד
הלילה ובבוא הלילה יעבור עלי' בלא תעשה כי
היחס אחד נשלו אמרה תורה במה טיבא ביומו
עתן שכיח' לא תקלל חרש' הוא האזהרה שלא
לקלל אחד מישראל והנה זכר החרש לפי שהוא
בלתי טומטום ובלתי מתפעל מזה ועם כל זה הוה'
על קולתו וכטי' שרואי להזהר מלקלל מי טומטום
חרש כי יקרו מזה קטטות והפסדים בקבוצים
המדריגים ומולם המקלל מתהמת אינו חייב כי
הו' בזה הדי' למעט מהחרש וזה מבו' מהכדתי'
הכולל וראוי שתרע שלא יתחייב על הקללה אם
לא יקלל בטי' מהטמו' המיוחרי' לטי' כמו שבי'
בפר' וילג המט'פטי' ולפני' בזה לא תתן מכסותי'
הריסון בזה טימי' שהו' ענה ברבר לא תתן מכסו'
לפניו כילו תאמ' אם טיל ממך מדבר מה אם הוא
מותר או מסור ואמרת לו ברבר האסו' שהו' מותר
או טאל ממך עינה ונתת לו עינה בלתי הוגנת
להיות לו בואי זה מופן שיהיה או אם היה המיטי'
בעל תכונ' רעות והמיטות לו הרברי' וסור בהם
יעשה הרעו' הנה בכל זה יעבור מיסוס לפני עור
לא תתן מכסו' ומי טיטס מכסו' בדרך להפיל
הטובר טיעובר קס עובר גכ על זאת האזהרה
ויתחיי' עם זה בטוקיו לפי מה שנתב' ממה שנו'
בפר' ואלה המט'פטי' לא תעטו טול במט'פטי'
ראוי שתרע טעטיית העול במט'פטי' יהיה מיטי'
זכרדין או שלא יט'פוט שלא כרין כטי'זכה את
החייב או כטיהי' ראוי לט'פוט ולגמר הדין ולא
יגמד הדין לחמוס טל דין הזכאי ולהאריכו כי
זהו גכ טול בענין המט'פטי' ובכלל הנה כט'לא
יתנהג בעניני' הדין כראוי להיטי' המט'פטי' ל
לחור בשת הראוי לפי הרבר ההו' ויעשה זה ב
בכונה לשטוק דין אחד מהבבלי' דיטין הנה הוא
עובר על לחו' זה ואמט' אם יעשה זה להוסין
חקירה באימו' העניי' אין זה עול אבל החו' יזכר
ולא תטא פני' דל הנה הכונה בזה לפי הדברוס
הטל'ים לו טלא תטא פני' דל למט'פטי' להטות
המט'פטי' מפני' דלותו והנה הויכחה התו' להוהי'
בזה כי אולי יחטוב הטופט כי מפטי' טיעטי'ר

מחוייב לפעול העטי' די מחסומו והיה חושפן
היותו טולס בזה טינתן זה לעני' באופן טולס
יבוס במו' שיתבאר בטנין היכרקה הנה יהיה
יכרקה זה יוכה הדל ויתרפנס מהעטי' דרך טבוב
לנה הויכרקה התורה להזהיר בזה בבואר כי טול
כל פטיס ראוי טיט'פטי' כרין ולא תהדר פטי'
גדול דל בבואו לרין וטנין ההידודי טול
יכברוהו הטופט בבואו לפני' לרין יותר מבטל
דינו כטעם והדרתה פטי' זקן והטעם טאס
יראה בשל דינו טיהגדול מכובר בעיני' הטיט'ט
ירא שתהיה דטת הטופ' קרובה לו ויטעט' מנה
ויכאב לבו עד טול' וכל לסרה טענותיו כראוי
בפני' הטופט לחטבו טול' יעילול לו טענותיו
ביכרקה טיט'פוט עמיתך לפי טול' יוכה בזה
אחר אמרו לא תעטו עול במט'פטי' והמתין ה
לזכור זה אחר אלו הלוזין הוא מבואר טוה
היו מיכות טטה כנגד אלו הלוזין הקודמים
ואמט' היותו כנגד לא תפסו עול במט'פטי' ולא
תטא פני' דל הוא מבואר כי מי טיעטי' טול במט'פטי'
או יט'א פני' דל במט'פטי' איט' טופט ביכרקה
יתבאר כי מי טיהדר פטי' גדול איט' טיט'ט יכרקה
כי הוא טבה באופן מה אל טיתחדש טול במ
במט'פטי' כמו טקדס לא תרך דכיל' בעמך
ענין הכילות הוא טיספר הארס דבריס מאיס
אחד לאיט' אחר מעפ' טיהס דברי' אמת באופן
טיתוכל להקחדש בזה טטמה ותירדות ביטהס ט'
בזה מההפס' בתבו' המהיטי' מה טול' יט'לס והנה
יתבאר מזה טיהו' ראוי להזהר מלספר בגטות
חברו וזה טאס הנהידה התורה מסיפור הדברי'
טי'בוטי'ו ריח האיטי' ההו' בטיני' איטי' אחר
בטיני' האט'טי'ס מיוחדיס כל טיכן טיהי' טיוהה
מסיפור הדבריס טי'בוטי'ו ריח האיטי' ההו' ב
בטיני' האט'טי'ס כלס : לא תעמוד על רס דטך
זכרה התורה זאת האזהרה אחר' הלאו הקודס ה
להורות טיהדכילות מביאה להריגת טפסו' והנה
ענין זאת האזהרה טימי' טיזכר למלט מות איטי'
אחר סו' ברבריו אם בהטיתר לחו' אם בפטולותיו
הנה הוא עובר כל זאת האזהרה לא תטיבא זה
אחיק בלבבך דל מעפ' טול' יזוק לו כלל טי'ן
טיוטא אותו בלבו עובר על זאת האזהרה טי'
מבואר כי הטטמה אפטי' טי'ב' יהו' להמט'ט מה
מהטיתר לחת בהיכילתו ורלה כמך ענין זאת האז'

כי חבורי חבורים הם יחדיו כמו שביארנו עם
 שהוא מבואר בטעמו וכבר הארכנו בזה לפי מה
 שראינו בזמננו זה רבים בלתי נכמרים מזה
 ואם טען אדם צדקו ויאמר שאין טעם כלל מן
 התורה לא כשהיה טוע טווי וטווי אמר לו שאין
 פסק ההלכה ההיא טעם מחכמי התלמוד אבל מ
 מהגאונים הראשונים ולזה לא תטיג בפסק ההלכה
 ההיא כי טעם בתלמוד הלכות רבו טעם מהגאונים
 הראשונים כמו שזכר הרשב"י בפירושו למסכת
 הורין ולזה הרעת נטה הרב המור והנה תמיא
 בר' ממנו רבא חולק על מאמ' מד' וז"ל בזה
 והתב' בשירובי כי מד' וז"ל היה תלמיד לרבא
 ומטריט' בתלמוד שאין הלכה כתלמיד במקו
 הרב ועוד טעם המאמר הוא בטרה חגב גררא
 ולזה לא יתן דו"ס גדול בהאמת זה הפסק ושור
 טכל המט' טעם בט' מכללי מלומות מסתירת
 מד' וז"ל במס' טרה ועוד טכבר יתכ' שיפורט
 מאמ' מד' וז"ל במסכת טרה באופ' בלתי סותר
 זה הרעת' וצ"ב שהוא יאמר כי מלשון טעמנו
 לא יתב' שיהיה טוע או טווי או טווי אבל מס' הית'
 הוראתו וזאת ההורא רל' טוע טווי וטווי היה ראוי
 וז"ל טווי על מה שהוא טוע טווי וטווי יחד לא
 מה שהוא טוע או טווי או טווי ומזה היצר אמרו
 טעם דהלכתא סמר וז"ל מד' אפקינהו רחמנא ב
 בחר לישטא והנה אעפ' שטרה שיהיה האמת מה
 שיאמר מור וז"ל כי לטון טעמנו יורה על מה
 שהוא טוע טווי וטווי הנה מה שאמרה התורה
 וז"ל יאמר ופטי' יחדיו כלל כל המופטי' שיהי'
 בהם הבגד יאמר ופטי' יחדיו וכבר יאמר
 ממנהגנו בזה הביאור ואמנם הביאור לזה מה
 שזכרנו במה שקדם והנה התועלת בזה האזהר'
 עם שהוא לפי מה שיראה להרחיק מההלכה
 בחקות הגוי' הנה הוא התועלת בעיני אדם
 בטור האזהרות הקורמות בענין הכלאים וזה
 שהאמר הוא בא מן החי בהכרח החומר כמו
 שהתב' בספר בח' והפטי' הם בוי' מן היצמח
 והוא מין מכונן בפעמו והנה יגיש מזה תועלת
 כי יאמר והפטי' עם היותם מסכימים ברכות
 והענין וטעם יטעו בגוי' למרס הנה יט'
 בהם הברל פטי' מיכ' יאמרוה' כי זה מהיצמח
 וזה מהחי והפטי' הוא יצמח יות' טרס מהיצמח
 כמו שיתבאר מפורטל היצמחה בפטי' וביאמר

ועוד שהוא מין מהמיטם מכונן בעצמו והיצמח
 חינו כי אם מתכרח החמ' וכל זה להחכימו בזה
 המופ' להטיג מיאמו היצרות ומדרגו הנמצאו
 קצתם עם קצת כי מזה נעמוד על מיאמות הט'
 ית כמו שזכרנו פעמים רבות

ואיש כי יטעב את אשה טכבת ורע התבוא'
 במה שקדם שהטכבה וזאת תהיה
 אפטרית בקטן בן ט' טיטס ויום אחר והנה זאת
 הטכבה הוא שישכב שמת כררקה ויגמור ביאתו
 כי כבר אמר הכתוב טכבת ורע והיא אשה
 נחרפת לחיט' רל' בעולת בעל ולפי שאין אישות
 לגוי כמו שיתבאר למדנו טיה האיש הוא יטרלי
 ולא יהיה זה בנול' איסור' לא בעבר עברי טכבר
 התב' בפר' חולה המט' שידבר מוסר לו שיפחה
 כנעני ולפי טכבר התבא טעם שאין לו אישות בה
 ולזה תהיה האשה וילדיה לאדוניה בימותו ולא
 תשאר נקטרת עמו כלל בקטיר האישות הנה הוא
 מבוא טימות הטפחה היא בת חורין ביצר וטפח'
 ביצר וזה אמר' יהיה כטיתה מטיט' שותפין וכתב
 לה אחר מהס' גט טיחרור או טפטרית ממנו
 וטפחה חכיה טפחה וחכיה בת חורין והנה
 יהיה הריסון בנחרפת בצולה משטן חרפה כי זה
 הענין הוא חרפה לנ' רל' המטיגל כי הוא לארס
 ממה שיהוא בח' לא מיצר שיהוא ארס או יהיה
 מצטי' כריעה ונפילה ובוה נקראת חורקה התקופה
 טיטפל בה הטמט' תכלית הטפלות במקומות
 מהארץ אשר בהם הייטוב וכן אמ' לא יחרף לכה
 מימי רל' לא יפול ולא יכנס להזרות לדבריכם
 ומזה הענין נקראו חרפות הדברים אשר יאמרו
 כנגד איש או אשה להטפיל מדרגתם ולזה
 יהיה אמרו נחרפת לחיט' נכרעת וטפלה לבעל
 לשיכב עמה והנה לא אמרה התורה בשול' בעל
 לפי החסרון טיט' בזאת הבשילה לפי הטימות
 התור' והפדה לא נפרתה וגומ' רל' טאמנס
 קראו אותה טפחה מפטי' שלא נפרתה בטלמו או
 בכסוף או בטוה כסף או לא נתן לה טיט' שיחרור
 בטלמות טאס היה הענין כן יהיה אמרו והפרה
 לא נפרתה או חפטיה לא נתן לה מותר אין יאמר
 לזה בקורות תהיה רל' שיהיו לוקה על זאת
 הבשילה אם היה זה בשריס והתראה
 לא יומתו כי לא חופטיה מוגיד טאס היה טטרס
 שיחרוה היו בני מות וזה ממה שיורה גב' שיהיו

והנה יאמר ופטי' יחדיו

רבי' טה' והוא אחר מוכר רל' טאס נתערב עם ה
הזרע אחר מוכר בתערובת ההוא הנה הם כלאי'
אבל בפחות מזה השעור אינם כלאים וזה אמנם
יהיה כשיטתו מיי' תבואה או קטניות קצתם
בקצת אמנם אם נתערבו ורעוטי גטה בתבואה
או קטניות לא יהיה שיעורם אחר מוכר סי' כבר
יהיו פחות אחר מוכר כשיטתו ועם כל זה היה ל'
להס' שיעור טרגטי' בטורע והמטיל כי זרע כרוב
זס נתערב שיעור אחר ממנו בטלטי' שיעורי'
מתבואה או קטניות הנה כמעט שיחזיק ורע ה
הכרוב מהארץ הנזרעת שיעור טיה לשיעור
שיחזיק בו זרע התבואה או הקטניות ולזה יהיה
שיעורו אחר מעטרים וארבעה מהמקו' שיעור
בו המטיל רל' טאס היה הזר' פהר' מקו' חזיק
שיעור אחר מהארץ כאלו תאמר אמה על אמה
והתבואה שנתערב עמה מעטרים וטלטי' אמות
מרוכבות הנה הכל כלאים והנה מבואר טאין
הסבה בהרחקת כלאי זרעים אלא מפני מראית
העין לא מפני יניקתם מחלק אחר מהארץ טאס
היה הרבר מפני היניקה לא היתה התורה: אומר'
טיך לא תזרע כלאים אבל תזהיר טלח תזרע
הארץ כלאים ואמנם התורה לא הו' יורה בזה
והוא מבואר טאפטי' לזרע בטרה אחר חטים
ובטרה אחר סמוך לו שיעורים ומוה המקו' יתב'
טאס היה המקום שזרע בו חטים בלתי רזוי
להקרא טרה אסוד לו לזרע סמוך לו שיעורים
וכן העניין בשאר זרעים והנה השיעורים יתחלפו
לפי מוג' הרבר הנזרע והמטיל כי זרעוטי גטה
יוזרעו מהם יחד שיעור קטן כי המקום ההוא
הוא טרה לפי הזרע ההוא ולזה אפשר לזרע
מהם במקום קטן מינים רבים והשיעורים בארץ
הרברים עם טיהם מקובלים מצי' מטה רבי' טה'
הס' שור מבוארי' מיצר מטהג' ההזרע בלו הזרעי'
ולפי טיהתודה לא חטיטה בכלאי זרעי' לא מפני
מראית העין כמו טביאר' הנה כשיטתו בזרע
הנזרע זרע טאי' מה שיורכי' רזוי' לאכילה כי לא
יתחייב עליו מטום כלאים כי הרואה לא ישיט
טינורע זה הזרע כלאי' בכונה כי הוא בלתי רזוי'
לאכילה ורזוי' שיתרע כי הזרעה תהיה זס
כשיזרעו בידו אלו הזרעים בטרה או כשיחפה
מותס בטפר זס היו בארץ כי הוא ישים מותס
זרעוטי' בזה החפוי והוא מבואר טיוז' האזהרה

אינה טהג' לא בארץ יטיל כי היא תלוי' בארץ
ורזוי' שיתרע טיוז' האזהרה טאי' בזרעי' אילנות
כלאי' כי טורעו יחד כי אין האילנו' דומין לזרעי'
הטרה טיסמוכין זה לזה ולזה זס הקפידה התור'
בזה כמו אלו הזרעים אין רזוי' שילמד מהם זה
הדין בזרעי' האילנות כי הם בזה הדין למטה
מזרעי' הטרה וזה כבר התבאר מהטרטי' הכוללי'
ואולם יתבאר טיהרכבת מין במין אילנות התורה
אסרה וזה טאס הקפיד התור' בזרעי' טלח זרעו'
כלאי' ואעפ' טיכל אחר מהס' גרל בפטי' עיכמוכטי'
שיתקפיד בהרכב מין במין ולזה יתב' טיהמרכיב
זרין באילן או ירק באילן לוקה' ובגד כלאים
טיטטנו לא יפלה עליך כב' יתב' במה טיבאטיוה
הכלאים הוא יזמר ופטי' לבר טיט' לתלבי'
טיטטנו יזמר ופטי' יחדיו זירמה טלפי'
הורחת הגדר אמרו טיטטנו על הבגד טטתיו
פטי' וערבנו יזמר זס הפך זה ולזה אמר אחר
כך טיס יזמר ופטי' יחדיו להורות טאי' טיהיה
יזמר ופטי' יחדיו הוא אסוד ללכטו אעפ' טלח
היה ארוג היזמר עם הפטי' אלא טיהו טוט
עמו כמו הלברים זס היו מיזמר ופטי' אזה
היה מחובר עמו חיבור יטי' היזמר כלי' אחר
ומפטי' טיהיה טיטטנו טיס טאמו' בכללות טל' טי'
המינים טוב מהחבור ליזמר עם הפטי' זאי'
טהיה הנה כשייתחברו היזמר עם הפטי' בא
מהאופטי' הנוכרי' יהיה הבגד ההוא אסו' ללכטו
משום כלאים והוא מבואר מן התורה טאין אסוד
כי זס ללכטו אבל מותר להיכיעו מיכ' תחתיו
טיט' לא תלכטו טיטטנו ואסו' בזה המקו' לא יורה
עליך ראי' טיכבר יתכן לטומו תחתיו ורזוי'
שיתרע טלח יקרא יזמר ריק יזמר היזמן רתבואר
טיחבורי' חבורין יחבור לטנין כלאים והמטיל
טאס היה בכאן ריכונה טל' כור והיה בטר אחר
ממנה חוט טל' יזמר נקטר בה ומי' הטטי' חוט
טל' פטי' אסו' לחגור אותה כי הו' יזמר ופטי' זס
יחדיו כמו טיהתב' בט' מכלאים וכן העוטה בגד
מיזמר ודינבי' ואר' חוט טל' יזמר בו מיצר זה
חוט טל' פטי' מיצר זה הדי' זה אסוד טסוס
כלאים כמו טיטתבוא' בה' מתוספות כלאים ומזה
המקום יתבאר טיהבגד טל' יזמר טי תפרו' בו פזרו'
והיו העורו' תפורי' בפטי' או היה בהם חוט טל'
פטי' קטור' בזופן טיהיה חבור הנה הוא כלאי'

אמר בו יותר מזה השיעור הוא מביא להאמין
 שלא תהיה בכוח סבה פועל ויהיה הכל מתחרט
 מהיקרי כמו שיחשבו רבים מהקורמים ואולם
 אם בחרו מהשת מה שיתכן שיהיה סבה לזה לא
 יהיה בזה חטא והמשל אם אמרו העת פלו קשה
 להקנה לפי שהשיעור הוא אף במקום שיתחמם
 האויר חום נפלא וכך אם בחרו לזרוע בעת
 מהשנה הנאות לזרוע מיצר טבע התקופה וטבע
 הזרע לא יהיה בזה חטא וכמו ו: אם אמרו שתי
 טוב לזמור הכרם בתחלת החרט אם היתה
 הגפן ירדה או בסוף החרט אם היתה הגפן
 זזה כי אלו הדברים כלם הם מבוארי הסבות
 לפי מה שנתן השם ית' מהפח בכוכבים להטיגית
 בלו הטמיות הטיגיות ודומי שתדע טכך
 ההיקט במה שיתחייב משאר הכוכבים כי התו'
 השירה טיהם נבראו להטיגחה באלו הענינים
 הטגלים כמו שיבוארנו בפרטית בראשית חזולס
 החטא הוא כשיחם זה הענין אל השת מופסטי אל
 רשות אחרת וזהו מה שאמר ר' עקיבה בביאור
 זה כגון אלו טיהן למזרות ערבי טביעות להיות
 יפות ולזה יהיה חטא במי שמחשב על פי
 האיש גטנות מזה היצר אם יחס הפועל לכוכבי
 עינם בזולת התחלה קודמת להם כי זהו מכת
 עו' בלי ספק חזולס מי שייחס הפועל לרס יתנ'
 באמינות הכוכבי ממה שנתן להם מהכח בזה
 לא יחטא בזה האופן אלא שדומי שלא יפול
 ממנו טיה המשיפט לז יתן האמת ככפ' אבל
 ימאנו הכוב הדכה לקודנו מהעמידה על
 מה שייעטוד לעמוד עליו בנטיין למי שירצה
 שיטפוט בזה משיש יסוף עם שיהי יתעלה הוא
 הטלי' על זה הסוד ולכלל אותו על יצר התסגת'
 כמו שבוארנו במי' ולזה ימאנו בנות ההודעה
 מהכוב הדכה ובכלל האזהרה הזאת מי שירמה
 להודיע הענינים הנעלמים באחיות עינים כמו
 שיעטוד קצת האנשים שיעשו מר מדברי ידועים
 רדוליקו אותו יהיה עם קטן שלא ראה קרי
 ויחשבו שהקטן יראה עם אמתת זה הדבר אשר
 בחסד לדינת ענינו אין הו' וזול' יקרה לו שיראה
 עם קצת דמיונים באחיות עינים ומזה הסוג מה
 שיעשו טיעטו סכין בלחם אחד ובבג עם
 החים החסוד על הדבר ההי' ידמו להם שיתנועצ
 הלחם וזה הסוג מזמיות עינים יתחייבו עליו

מלקוח ואמט' האוחז את העיני' טיהוא פטור הוא
 כאשר היה בדברים שידמו מפעולות הכטוק
 מזול' שיהיה כן כמו שיתרא' שיעטו חטאי' אחיו'
 עינים שירמה לחטאים ט' ומדים עם שיתרגול
 קטן יטא קורה גדולה ומה שירמה לזה' לא
 תקיפו פאת ראשיכם ידע שמה' עין היה להקיק
 פאת ראשם רל' לגרל אותה בתער וכבר נטאר
 רשם זה המנהג ער היום ימותה חלינו טלא טלך
 בחקותיהם כרי' שנתרחק מדעותיהם הנפסדות
 בתכלי' מה שאפשר עם טיבנה תועלת להחכימנו
 ולהעמידנו על סודות הבריאה האנושית ופבר
 יתבאר שחלקי הראש הם בלתי מתרמה הטבע
 ומזה היצר הברילה התורה בין הקרחת והגבחת
 והנה הקצת הראש יביא לחטוב שיהיה הכל
 מטבע אחד כי טבע העגול אחר ומתרמה ולזה
 מטע' התוד' זה כרי' להעמידנו על הברל הדברים
 כי עמידתנו על הברל הדברים ומה שייוחדו בו
 קצתם מקצת תבואנו לעמוד על מהות הדברים
 וטבעיה ומי' שלא יחקור בזה האופן אבל יחטו'
 כל הדברים כלם מתרמים תבסר ממנו כל
 החכמה ויהיה זה סבה אל שיחמין ט' בכוח
 כי אם היצורה החמדית כמו שחשבו הרבה מן
 הקודמים ולפי שטבע פאת הראש הימנית הוא
 מתחלק לפנות הראש השמלית הנה יתחייב על
 ב' אלו הפאות כתי' מלקיו וראוי שתדע שהמגלח
 פאת חבירו הוא שיתחייב מלקוח מצפ' שאינו
 הוא המתגלח ואמט' המתגלח לא יתחייב מלקוח
 כי לא נטיה מעטה ויתחייב טיה הרין הו' באיט'
 לבר לפי שסמך לזה ולא תטיחית וזת פאת וקטך
 והאטיה חין לה וקן ולזה יתבאו טיהאטיה טיגלחה
 פאת ראטיה וזו פאת רחט האטי' פטודה

ולא תשחית את פאת זקנך

זאת ההשחת' היא לפי הנרא' הגדר גלוח בתער
 והנה המקימו' טיהם פאה בזקן לפי הנראת הגר'
 הם חמט' פאות טיהים פימין אחת בלחי העליון
 ואחת בלחי התחתון וטיהם כנגדן בטמאל
 ואחת חבור לחי התחתון הימיני לפימאלי

ושרט לגפש לא תחננו בבשרכם

נטיחה ליסודי והביא את אשמו ליה לפי שיהיה
מדבר מתחלה באישי וזכ' מתחלה עונש השפחה
קודם זכרו עונש הבועל למד' שלא יחוייב האישי
להביא אשם אם לא תתחייב היא מלקות כאלו
אמר שכחתי תלקה היא מן יחוייב להביא את
אשמו ובכלל זה הנה יתבאר פור מהמקומות
הכוללים ומזה יתבאר גכ' שהוא יתחייב להביא
אשם אם היה בן תשע שני ויום א' כיון שיהי' לוקה
על ידו. איל אשם רל' האיל אשר יביאנו לאשם
הוא הבא בכסף שקלים כמו שהתבאר בפר' ויקרא
ב' חטאתו אשר חטא למד' שהוא מביא אשם
אחר על בשלות הרבה וממה שיקרא יתבאר שלא
יתחייב אשם אם לא היתה היא גדולה ובעולה
ועתה מורה

וכי תבאו אלה הארץ

ונטעתם כל עץ
מאכל וערלתם ערלתו את פרוי למדנו שהנוטע
חלוץ מאכל בארץ יסודי יאמר פרוי טלש טנים
מיום שנטעו והנה קראו ערלה להודות שיהוא
מותר וזן בו תושלת כמו הענין בפירות הבטרי
ושעם זה הוא כי בהתחלה לא יתכ' לרוב האילני'
שיתנו פרים באופן שיטלס החוס היסודי בו כי
לכח הון בהם שרדה במה שייצטר' לו מן המזון
לגודל גופם ולזה לא יתחזק על שיהיה טעם
מהמוי' מות' מיכומק ומביטיל יעטיה ממנו הפרי
וכבר תראה זה בביאור ביין ענבי הגפן הילדה
שיהוא חלוט החוס היסודי מזה ולפי שדיכחה

התורה שיהיה ראשיית פרוי קדש הוללים ליה
להעי' כי ה' ית' הוא הפועל באמת לכל העשירות
הטבביות ומאיתו הכל חוייב שימתין זה עד
הטנה הרביעת שיהיה נבחר מה שיהיה ליה
טלש טנים יהיה לכס ערלים לא יאכל
חזר שיתרע שהאכילה היא אחת ממיני ההנאה
ולוחת נלמד ממנה שפרי וזאת הנטיעה מסוד
בהנאה טלש טנים ולפי שאמר ונטעתם כל עץ
מאכל למדנו שאם נטעו לא למאכל פטור מן
הערלה והוא מבואר שנטיעת ייחוד מן האילן
זו וריעת זרע האילן הוא אחר לזה הענין וזה
מבואר מהמקומות הכוללים. והנה הפרי הוא
הכולל הקליפין והגרשין אשר הם עמו וזה
מבואר מיכר הודות הגדר' ובטנה הרביעית

יהיה כל פרוי קדש הוללים ליה רל' שיהללו פרוי
ל' על כל הטובה אשר הטיע עליהם וזה אמנם
הוא להעיר שכל הטובן הם מוחזק ית' ולפי שיהי'
קדש למדנו שנתחייב לאכול בירושלם לפני מן
החומה כמו הענין בשאר הקדשים כמו שיתבאר
ואמנם קדשי הקדשים היו נאכלים לפני מן
הקלעי' כמו שהתב' ויתבאר שנטע רביעי פירותיו
לבעלים ממה שנטעו בפר' נטעו וזאת קדשי
לו יהיו ומזה יתבאר גכ' שבעשר בהמה הוא
לבעלים שנטעו קדש ליה ובכלל הנה אם היה זה
הקדש לכהן לא שתקה התורה פנה. ולפי שלא
זכרה התורה בזה דבר הנה הוא מבואר שילן
הפירות לבעליהן ולפי שאמר כל פרוי למדנו
שיזין בהם לפני דבר ולא לכהנים וללויים

ובטנה החמיסית תאכלו את פרוי אמרה התורה
זו שלא יכבר עלינו מה שנטעו התורה פירות ג'
טנים גם פירות הטנה הרביעית לא התירה לאכל
אותם כי אם במקום אשר יבחר כמו שקדם כי זה
יהיה סבה שיתרבה הסגרות ית' בנר ודסיקלנו
מפני זה תבואות היצמחים עם מה שיטעו לנו
משאר הטובות ומהשבות האנטויו' כמו שבאר
במי' חפטר עם זה שיהיה זה לתועלת טוב' הרב
המורה להרחיק מצבונות פון הקדמות שהיו
טובים פעולות מגונות למחר נתינת האילן פרוי
להוסיף תבואותיו והתורה הערימה לעמוד כנגד
הדיעו הנפסדות ההם לפי מה שאפשר לנקותנו
מיטמאתם. לא תאכלו על הרס הנה מפני
שיסמך אל זה אמרו לא תנחטו ולא תנוטעו למד'
שהאכילה על הרס היתה לכונה שיזרעו להם
השתיר' וזה אמנם היה שהיו נובחים הבח והיה
דמו יזרר תוך חפירה אחת וסביבה היו מחלוץ
בטרד הבח והיו יחטבוו שיהיו אוסלי' בזה האופן
עם הסדי' על טלח' אחר ותחזיק האהבה והחבר'
ביניהם עד שיודיעו הסדי' השתירות כמו שזכר
הרב המורה שראה בספרים ההם. לא תנחטו
הוא שייטעו ברבר טוב או רע מפני דבר אחר
בלתי מעיד עליו כלל כמו שיאמר אומ' לא אעטיה
דבר פלו' שייעדותי לטעות שאם אעטנו לא אסיג
בו ריכוטי והעד על זה שיהי' נפלה ג'תי מפי'
ולא תנוטעו רל' שלא תסימו הבתי' סבת הרב'
כמו שיעשו הסכלי' שיאמרו יס' פרו' מחדש פל'
זו מינית פלתי' טוב ויום פלתי' רע כי זה כשלא

ושי יגור אתכם גר בארצכם

זה גר יצדק לא תנו אותו וירמה שיהיה הריסוך בזה אונאת רברים כלו תאמר שיוכיר לו מעטיה אבותיו לבייטו ולפי שיכותה התורה לתת כבוד לראוי לו מפני החכמה והישיטות יפותה טולא לבנות אלו האנשים שתלמיה מאחריה קופה טול טריסו וזהבת לו כמורך היא מיכות עטיה ו והוסיפה התורה לריות טול אהבתו ואם הוא נכחל במה שאמר לרעך לפי שהוא משולל מהקרובים ומהאזהבים אשר בטבע שיהיה בזה מבלתי קרובים עם שכבר יקל לאדם להתנגד לו כי אין עוזר ולזה יכותה התורה שטאהבהו כנפטינו

לא תעשו עול במשפט במדה

ובמשקל ובמשורה

הכונה במשפט בזה הפסוק המשפט שיהיה עפ' המדה המשקל והמשורה והמשל שהמורד הבגר בקנה המדה או המורד במדך הוא הטופט על פי המדה ההיא כמה ראוי שינתן לזה האיש מהבגר או מהמדך או מטאר העטינים הרומים וכן הטוקל במאונס אי זה משקל שיהי מאי זה דבר שיהיה טופט על פי המשקל ההו כמה יתן לזה האיש מהעטין ההוא וכן העטי במטורה והיא המדה המכילה ששורה מה מהפרות או מהמשקין ולזה ראוי טולא יטה הטופט המשפט בטוס יצר מהיצרדים

מאזני צדק אבני צדק

מאזני צדק אבני צדק וכותה ה התורה שיהיו הכלים הם בעצמם טבהם יטול המשקל בתכלית מהו וטור והיצדק באופן טולא יהיה עול מיצים במשקל והנה העול יהיה במאונס מפנים רבי משגב שיהיה מרחק הכפות מהאמצע מרחק בלתי טוה ומהם שיהיו קטי הנפילה או קלי הנפילה מאר ומהם שיהיו חוטי הכפות בלתי טרס במדך וכן ההקט בשאר הדברים אשר להם חוט כטולא ימיכא היצדק במאונס ופנת יצדק והין יצדק הנה המשה היא מדת הפרות היבטיס וההין היא מדת הלח והטול הנה ימיכא באיפה וההין עם יהיו חסרות או יתרות וכבר ימיכא הטול באיפה מפני היות מחוקת כטיאחזה מיכר

כענינה

אחר יותר ממה שתחזיק כטיאחזה מיכר השטי וכך ימיכא העול בכלי אשר ימחקו בו אם מיכר יטר או הוא כבר מן הראוי או יותר קל מהראוי ואל בני ישראל תאמר מיכר מיכר מיכר ישראל אחר שיהיה מלהעביר זרעו למלך זכר העטני והיו סקילה אמר עם המדך ירגמוהו במבן והוא מבואר שיהיה סקילה תהיה בשטי פטיס אם שייטליכו האבן על החוטא אם שייטליכו החוטא על האבן אמר במעמד הר סיני כי סקול יסקולו ירה ירה ולפי שיהיה אמר וזהבת לרעך כמורך ראוי טינבחר הקלה טבב ליהמיתו ובכלל הנה מפני שיתטולס מיכות התור בזה בקלה טבב ליהמיתות הנה אין ראוי טפעטיה יותר מזה כי בכמו אלו העטינים ראוי טינקה המשט שיפטי שיתטולס בו כונת התו והוא מבואר שיהיה טלחה טל האבן היא היותה קלת ההמתה וימיכא בה יות היצדק כי כבר נרדס בטרו תרדמה מה בנפילה באופן טולא ירגטי הרגטי חוק במסת האבן כמו שיהיה מרגטי בזה אם הטליכו האבן עליו ולפי שאמרה תורה במה טיבא מעטי הסקילה יד חטאי תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחדונה למדנו שיהעריס מתחילים מזה הפעל באופן שיהיה כרי להמיתו ולזה היו דוחפין אותם ממקו גבוה טיט בנפיל' בו כרי להמית ואם לאמה בזה מטליכין עליו אבן טיט בה כרי להמית ואני אונן את פטי באיט הכוא והכרתי אותו מקרב עמו הנה כבר התבאר במה טקדס עטין הכרת למען טמואת מקרטי כבר נכר במה טקדס כי הקדש הוא מיכר היצורה וכל מה שיהיה יותר נקיייה מחמר תהיה בו ה הקרושה יותר ולוואת הסבה היתה מה שיער על היצורות הנברלות נזרח קדש קדשים ואין ספק מי שפושט מהאש לזה לא יאמין שיהיה בכאן יצורה אבל תהיינה הפעולות הנמצאות לדברים הטבעיים מיכר מה טבהם מהאש והוא החוס ה היסודי אשר בהם והנה ירמה מקדש הכי יתעלה בהטיבו כחו היצורות האנושיות כלס מיוחסי טל החמר ויחלל טיט קדשו ית רל טיטיבהו חול כי הוא לא יאמין שיהיה בכאן התחלה וזולת הרמי חמרה התד שיש יטלימו עם המדך את שטיהס לבלתי המית זה החוטא שטחייב מיתה כבר הנה יטיס הש' ית פטיו באיט ההוא ובמיטפתתו רל בנמטיס אחריו כי מן השקד

אחשבו כי הקורמים לחשבם כי אין יתרון לאדם
אחר המות היו טורטי בטורם במותו מקרוביה
שלהם והתורה הזהירה מעשות כמו זה הפועל
המגונה ויתב' שהוא חייב על כל טרטי וטרטי
ציטמר וטרטי לטטי לא תתנו וכן אם טרטי
טרטיה אחת על מותים רבי חייב על כל מות ומות
טטא לטטי לחייב על כל נפטי ונפטי

ובתובת קעקע

הוא כתב עטוי
ביבט מהיכבעים
בעור הזרע אחר הקרע במקום טיעבור בו
היכבע וזה היה מנהג הגויס בזמנים הקדומים
לרשום על עיכום רוטס הען להורו טיהס עברי
לה והזהירה התורה מעשות זה ופי' לטס יתעלה
טלא לילך בחוקותיהס עם טיהורה בכללה היו
להטי לטו לא להכאיב גופותינו כמו טיהיו עוטיס
הסכלים ההס ולזה אמר כי גס את בניהס יטרפו
באס לילהיס וחולס הטי יתע טהג בזאת התורה
הטלמה מנהג האב עם הבנים טיטתירל להטיב
להס בכל עני ולטימדם מהפגטיס ולזה אמרה
במטנה תורה בטי אתס לטי ליהיכס לא תתגודרו

אל תחלל את בתר להזנותה

וזאת היא מיצות לא תעטיה לא מנאה הרב המורה
ועטינה טלא ימסור אדם בתו לביאה טלא לטס
איטותי ולא תננה הארץ ומלמה הארץ זמה רל'
טיי טיחלל בתו להזנותה יהיה סבה טיתונטה
הארץ כי הי תפקיר עיכמה לכל ולא תבוט אחרי
דאותה טאביה ריטה בנה ויהי זה סבה טיתמלא
הארץ זמה כי יקרה מזה טלא יודע ממי הרתה
דיבוח הענין טיטא האב בתו והאח אחותו

את שבתותי תשמורו ומקדשי

תיראו אבי יי

זכר ליהמיכו יחד לפי טהס מתרמו בכוננותיה'
כמו טיתבא מדברינו בהס והנה מורה המקדטי
הוא טלא יכנס בו טלא ליכורך ויטהג בו בכבוד
ובירחה כי זה מה טייטירהו לעמוד על הכונטה
אסר בעבורה היה באופן הנפלא הזה טיטה ה'

יתעלה אל תפנו אל האובות ידוע ממה
טיטאל טיחול באוב לאטה בשלת אוב כי האוב
הוא פועל יביא לרמות טיהעלר בו המות ויתפנל
הרמיון באופן טיתרמה לו טיהוא טומט קול
מהמת ההוא יודיע לו העתירות והתב טינה הקול
המרומה הוא נמוך אמר טיהגל מלוא קורך וידמה
טימה טינתפסס מההורעה המצפת בכמו זה
האופן בלקיחת גלגלת המת הוא מזה הסוג וואל
הידעונים הנה הידעוני היה טיהיו לוקחים עיכס
מעוף טיטמו ידוע והיו מטיימיס אותו בפייהס
ויטעו פעולת להתבורד דמיזנס עד טיגיט מזה
טידברו בפייה רברי ויחטבו טייעט בנה האופן
מה טיעתיר להיו והנה הפליגה התורה בהרחקת
זה לפי טיהיחתי חוקה טיבראות על טייט בכון
טיכל פועל כל על הדברי אסר בכון הי ההודעה
טיגיט מזה בחולס או בקסס או בטבומה כמו
טיבאר בב' ממי ולזה תמיכא טיאמר הנביא מי
פעל ועטיה קורא הדורות מראש רל' טיהורטתו
הרברים העתידים טרס היותס היו דאיה חוקה
על היותו פועל איותס ומי טייטיס סבת
הודעת המתים או העיכמיס יבטל טיהיה בכון
כדור מסור מטיכל אבלייה החומי הוא התחלה
לכל הרברים וזה בתכלית הגנר וההפסדי מפטי
טיבה תקסס הוא מיצות עטיה לקוס מפטי כל איט
טיבה כרי לכברו לא מנאה הרב המורה ובנה
תועלת כי מפטי זה יטיטעו יטעירי הימיס לרברי
היטיטיס ויהיו דבריהס חסלס יקריס ולזה
יתטהגר במוסדיהס כי היטיטיס לרוב מה טירחו
מעטיני קורות העולם יודיענו להס על יכר הנסיו'
דברים רבים בפילוספיא המדינית ולזה יקרה
למי טייטמט דבריהס להנכח מהרבה מהפגטיס
אסר היו באי עליו לרלא עיכתי היטיטי' טה טיבה
יתיטיב בטפטי לתת כבוד נפלא לטס ית טיהוח
קדמון לא סר מהיותו נמיכא ולא יסור והדרת
פטי וכן היו מיצות עטיה והריכון בזקן לפי הורו
הגרר חכס כי החכס יקרו וקן אטפ טיהוא יטעיר
לימיס אמר וקניס מטיפר טיבתו וההיחור הוא
לעמוד מפטי כרי להדרו ויראת מילה יריטה
בנה טינה יביאך לירח מילה יראה טיכומה כי
גבוהה חכמתו לאין קץ על חכמת הזקן
טיחוייב בו לכברו ונפלאה קידמת מיכיותו
לאין קץ מקדימת מיכיותו הויטיטי

תכרת ותאמר ואפטר שיהיה הריכון טיבב יכרת
מיצוותי מיסדאל ריפסק ריכה לתמר טלא יהי
להם בנים ולבניהם בנים וזה תמיד אבל יכלה זה
המיצוות באופן טלא יסמר לה יד וטס ביטרי ל
וזהו מה שאמר אחרי זה תמורת טס הכרת נרירי
ימותי נרירי יהיו רל בלא בנים כמו ואפטי הולך
נרירי ולמדתנו התורה בזה טהבא על אחותי
או על הנדה או על אחות הוריו או על דורתו או
על אחית אחיו נכרת הוא והן והנה הריכון
באמריו נדה היא טמאה היא ומרוחקת להעיר
על התעוב אשר בזה המטגל וטימרתם
זאת כל חקתי ואת כל מיפטי ופטייתם וזאת
אחטיו שיהיה הריכון בטימרת ופירה רל טינכר
אנתן בלבנו ונעטיה מעטינו עפ החקי והמטפטי
ההם ולא תקומו אתכם הארץ וגו' מגיד טמס
לא יסמרו ויעשו אלו החקים והמטפטים תקומו
וזאת הארץ ואמנס יהיה אם נטבתו בלו הטונר
טלל יסדאל וזרבים מהם וזה הענט הוא ענט
ניסף על הענט טזכרה בזה ליחידים החוטאים
באלו החטאים כמו טביאורט בפרטיה הקודמת
והברלתם בין הבהמה השחורה לטימא
טב לזכור זה ופזת המקום להעפירנו על הכונה
אשר בעבורה ימותה התורה בזה כלל וביאור כי
הכונה בכל זה הוא טטהיה נכונת להקרב לט' ית
בהטגנתו וזאת כפי היכולת ולזה מטעה התורה
ממנו אלו המטגלים כדי טלא נדה נמסכים אל
הטמו זה החוט כי זה ממה טימנע טלמו בעיו
לטודת המחטבה תמיד באי זה אופן יטגל
החטה הפולטית וזה ממה טלא יסמר אל ביאור
והנה מטעה התורה ממנו לט המאכלים המעביים
החמרי לכבותם אור הטיכל וזכותו בעיון כמו
טזכר כמה טקדס ולזה אמר בזה המקום ואפרי
אתכם מן העמים להיות לי רל כי מפטי זה
הברילט בלו החוקים והמטפטי מסמר העמים
כדי טטהיה לה ית ואיס או אטה כי יהי
אוב או ידעוטי וגו' מגיד טהן בטקילה וטב התב
בכל אלו הענטים טהם עי בר יהיו כטיהיו טס
עדים וזמר עפ טטים עדים ימות המת וגו' וראוי
הטע טזה אמנס יהיה וזאת ההתראה כי כטלא
היתה טס התראה לא ידע טס הו' מויד או טוגג
וכבר ביורה התורה טיהטוגג לא יתחייב מיתת
במה טחייבה וזאת קרבן בפרטת ויקדח והנה

708
נטילס ככאן הביאור בואת הערטי וראוי טינכר
הסבה בסודר דברית קדס טינכר התו המגייטי
ממנה ונאמר כי מפטי טינכר העריות וטי
התחלתם הוא פרות ההורי בא להוכי בזה המקו
היכורי ביראת ההורים ולהעיר טהכונה בכל אור
הוא להתקרב אל הט' יתע' לפי מה טאפטר כמו
טהתבאר מדברנו המטיך המאמ' בהדרגה מוא'
המיכונה טהיא תחת רבור כבר את אבי ואת אמך
ער טתגיט המאמ' ל הדבור הרמטון טהוא אפטי
יהי ליהך ולזה זכר טמירת הטבותות אחר זה כי
היא קודמת למיכות כבר וואלס לא תטא היא
מיכר מה טיהיה ממנה ברעות תחת לוא יהיה לך
כמו טיהתב' מדברינו במת טקדס ולזה הטימטי
זכרונה וזכר עטיין עו אמר אל תפנו אל האלילים
ולהעיר טהמכון בקרבנות הוא להטיג הט' יתע'
כמו טיהתבאר מדברינו בהם זכר אחר זה קצת
דיני הטלמים והנה פחר להזכיר בכאן הטלמים
מבין שאר הקרבנות לפי טאינס באיס על חטא
ולזה יתפרסם יותר בהם טהם לעבודת הט' יתע'
ולתכלית טיטיג מעטינו מה טאפטר ולזה היתה
התנטיה טהיא מעירה על זה ההערה טפלוה
ולפי טיכבר טטלמה ואת ההערה בזה טב להוכי'
קצת המיכר טהם תחת כבר באופן מה אשר בהם
תועלת טפלא בעניינים המדניים ובחנינת העניים
ממה טהטפיש ה' ית' לזרס מהטובו וזאת טינכר
אלו המיכות טהם תחת כבר זכר קצת המיכות ט
טהם תחת הדברות טהם אחריו ולפי טדיני מה
טימאר לט הריכח התבארו באופן טילס בפרטיה
וילה המטפטיים ודיני מה טיתחת לא תגאק התב'
בפרטי הקודמות הנה נעתק המאמ' אל מה טיתחת
לא תגנוב והוא גנבת הממון ומה טיתעכב בידו
מממון חבירו טלא כדון היה טיהיה זה בגטבה
או בגזל או באחור נתינת לבשל חק חקו נכלל ע
עס זה טבועת טקד מיכר מה טימטך מההפטר
ברברים המדניים וזאת כך זכר קצת המיכו טהם
תחת לא תענה ברעך ער טקד טהם באופן מה
והוא מה טיחטואטיס לאיס ברבור היה טיהיה
זה לקללה או טייתעה וזאת מדרכי התור' ברבריו
או טייעות באיזה אופן טיהיה או טיספר לו לטו'
הרע וזכ' זכר קצת המיכות טהם תח' לא תחמור
באופן מה וזה המיכו אשר עקדן בלב אשר בהם
יטלס הקבוץ המדיני בטלס

טיבטו מטפחתו על חטאו ולזה אמר והכרתי
 מדתו ומת כל הוונטיס אחריו לזנות אחרי המלך
 מקרב עמם מגיד טיהונטיס הס הנטנטין על זה
 לא הבלתי זונין אחריו איש איש כי יקלל
 את אביו לפי טזכר בפרטית ואלה המטפטיס ט
 טיהמקלל אביו חמוז הוא במיתה בא לזכור בזה
 הפסוק באי וז מיתה הוא טענטי ואמר רמיו בו
 רל טאין ראוי טיחיה עור ויתהוה בו דס מן המ
 המזון טיהוון טוון ממנו אבל כל רמיו הס בו ט
 טאין ראוי טייתחרט בו עור דס וזאת היא ח
 חמורה טבעברות ולזה יהיה העובר בה בסקל
 טיהו חמורה טבמיותות אמר בסוף הפרט באב
 ידגמו אותס רמיהס בס ואיש כי ינאף
 את אשת איש כבר התבאר כי הנאוף יטלס מ
 מיסיהיה הבועל בן ט טניס וזס אחר ואמנס
 ראוי טיתרש כי האישות לא יטלס למי טאינו בן
 יג טנה וזס אחר כי קורס זה און ורעו ראוי ל
 להולרה ואנפ טראוי לבינה מהיותו בן ט טני
 וזס אחר וכבר התבאר זה במיקומות הכוללים
 ולזה לא יתחייב מיתה על אשת קטן אסר
 ינאף את אשת רשהו מגיד טלא יתחייב מיתה כי
 אס על אשת בן ברית כי לא יטלמו תנאי האיטו
 בזולת בני ברית ולזה תמכח בטפחה פנענטיס
 טיזסאה בלא גט אחר טיהתה מיוחרת לעבר ט
 עברי וכן תמכח ביפת תאז טיהותרה ליטראול
 בי טיהיה לה בעל אז טלא יהיה לה בעל
 מות יומת הנאוף והנאופת ראוי טיתרע מקוס טני
 מות יומת רל פי בית דין וזה מבחור מיכר פיסס
 הלטון וכל מקוס טנאמ ימות רל בידי טמיס פן
 ימות גס הוא כאחיו ולפי טלא ביארה התורה
 באי זה מיתה יומתו הנה יחויב טיומתו במיתה
 יזת קלה טאפטר לבר טימיותהו בה והזו מבן
 ממה טאמרנו בפטין הסקילה ולפי טיהקלה בלו
 המיתו הוא חטק הנה יומתו בחטק ואיש
 אסר יטכב את אשתו וגו מגיד טיהבא על אשת
 אביו אז על כלתו אז הטוכב את זכר מיכבי אטה
 נסקלים הוא והס והנה הריטון באמרו תבל טטו
 בלילת ורע האב עס ורע הבן רל טיטכבו טניה
 עס אטה אחת
ואיש אשר יקח
 את אטה חזת אמה
 אמר יקח להעיר
 טיהאחת מהן אטתו והטיני חמותו או בת אטתו

באש יטרפו אטתו ואתהן ידוע כי אטרי היא
 אטתו מהן אטתו נטרפת כי לא פטית עברה ואמר
 ואתהן הריטון בו אטר בעברה מהן אס האטה
 היתה בת אטתו וזו אמה עס היתה חמותו והזו
 מבואר כי הטרפה תהיה או אס טיטרף הגוף
 באש בחבלי פניס או טיטאר הגוף קייס כמו
 הפטין בטרב ואביהו כי גס זה יקרא טרפה אמר
 וחחיהס כל בית יטראול יכור את הטרפה אטר
 טרף הטיס והנה יחוייב טטבאר הקלה טבאול
 המיתות פמו טזכרנו במה טיקרס ולזה תהיה זא
 המיתה בטרפת נטמה וגוף קייס כאלו תאמר
 טיזרקו לתו פיו מתכת חוס נתק והו יורד וטורף
 בני מעיס ויטאר הגוף קייס ולפי טאמר אטה
 ואמה ואיננה כי אס לאמר מיתה הנה יתחייב מ
 מהמיקומות הכוללים טתהיינה טתיהן קיימות
 וזו יהיו טרניס בטרפה

ואיש אשר יתן שבבתו בבהמה

וגו מגי טיהבהמה והרובע והנרבע כלס בסקל
 טנאמ מות יומתו רמיהס בס והתועלת המגניס
 מהריגת הבהמה הוא טלא יזכר העון הזה ויאמר
 זאת היא טינסקל פלוני על ידה וזה כי ההמה ט
 מכפרת לו העון הזה עס התשוב ולזה ראוי טלא
 יהיה בכאן מה טיביא לזכר העון ההוא עס
 התשובה כי בנה יתיטב יותר בפטי אונטיס ט
 טהחטא נמחל אח קבול החוטא הענטי המסור
 בליו לפי הטימוס התמרי ועוד כי הזכירה הזאת
 תביא להדהר בעברה פל זמן טיראון הבהמה
 בזכרס טסב איש אזה אז נרבעה אטה לה וראה
 את ערותה והיו תראו את ערותו כי הראיה תאמר
 על טני מיני ההרגט אמ ראה ריח בני וכל הטע
 ראיס את הקולות וכמו זה אמר בנה המקור וזיה
 על חוס המטוט

חסד הוא
 רל טיות הבטילה טברית
 תהיה ביניה מחוק המהב
 לטעות חסד זה לזה ולזה יהיו טסימניס זה לזה
 תמיד אפי בזולת חסות ומפני זה מטענה התורה
 זה כמו טזכרנו במה טיקרס או יהיה חסר מפטי
 בוטת וחרפה כי הוא עוות מרפח טיטגל האורס
 טאר בטירי וטברתו לפיטי בני עמס אפטר ט
 טיהיה הריטון בנה טנעטיס

על אשית האב בפת הייתה אשיתו יתחייב עליה
 מטוס אשית אש ומטוס אשית אב ואחר כך זכר
 עט גלוי ערות אשית אב והמטיף לזה עט
 השריות טיהם במין האנושי בסקילה והם הכלה
 והזכר והמטיף מה שיהיה מהם בסרפה כי היו
 היוזר קטיה טיבמיתות אחר הסקילה ואחר
 זה זכר עט השרה טויטה במין האנושי והיא
 הטיבה עשיהבהמה והקרים זכרונה לטאר
 העריות לחוק הגנות בה ולחוק העט אשר בה
 פי בר ואחר הוסי' להזכיר טינת טיהעטט על טאר
 השריות הוא כדת להוסיף הרחקה מהכ זכר ט
 טעם זה העטט יקרה כטייתפטיט ואת העברה ב
 באומה טיתקיא הארץ כאשר קאה את הגוי אשר
 לפניהם וסמך אל זה העטיין המאכלות האסורות
 והאוב והירעוטי להעיר על הכונה אשר בעבורה
 בוח המיכות בארץ הדברים כלם והוא טיהיה
 טכונים לטלמו בטיון באופן טיהיה לטיית והוא
 מבואר טעטיין המוב והירעוטי הוא לזאת הסבה
 בטינה כמו טיהתב מדברינו בהם וממה טיקרס
 מדברינו גוהיה תבאר התועלו המגישות מהם

פרשת אמור

אמור אל הכהנים

בני אהרן מגיד טוין לוי האזהרו טוהגות כי אם
 בזכרי הטהונה כי הם ראויים יותר בזה הדין מ
 מהטהנה להיחטט טבדלים לטבורה הית וזה טרהג
 בכהנים לא בחללים כי הם מחוללין מהכהנה
 לטעט לא יטמא בעמיו מגיד טוין טמאת מת
 טוהגת בגוים כי לרחקם מטלמות אנוטיי כמעט
 טלא טפקר מהם דבר בטבת המזות יהיה בן תוש'
 לזרס במה טיהזמרס והזהיר הכהנים מלטמא
 במתים כארזי יאמר טיהם ראויים טייתגבן העטיטי'
 החמדיים אם לא מיכר מה טיהם תועלת ליכורה
 האנוטי וזוה יהיו מתרחקים מלהטמא למת
 ומפטר טיהיה הריטו באמרן בעמיו טיהיה המת
 בעמיו רל טיהיו לו קחבטיס וכן פירטו בתורת
 כהנים וכבר יתב טוה העטיין מיכה ממה טוואמ'
 תורה בעטין הנתלים לא תלין טבלתו על העץ כי
 קבור ועקברטו ביום ההוא והנה אם יכיתה אזהנתו
 הוזהרה לקבור כמו אלו הרטעים כטי טימיו בזה

בטאר המתים כי אם לטארן הקרוב אליו ריכה
 ה' ית טייתטמוז לטאר בטר כרי טייתאבו ו עליה
 באופן ראוי כי בזה תועלת כמו טכיארטו בעטיין
 ספור אברהם לטרה ובכותו עליה ולזה ביאר המ
 המיטה לכהני טייתטמוז לקרוביהם כמו טייתב'
 והנה זכר מאלו הקרובים אביו ואמו ובתו ואחיו
 ואחותו והתנה באחותו טיהיה בתולה טחם טת
 טבעלה באי זה אופן טיהיה איו מטמא לה והנה
 התנה טיהיה קרובה אליו והיא אחותו מזכיו לז
 אחותו מאמו כי אינה יורט' ולזה התנה במוחלט
 כי אם לטארן הקרוב ליו ומזה יתב טוויטו מטמ'
 לזכרו מאמו ובכלל הנה כמו טכנו ובתו הס ר
 ראוי לירטו כן ראוי טיהי' טטמא לזכרו ולזחותו
 הראויין לירטו ומזה יתבא מאמרן הקרובה ליו
 טוויטו מטמ' לזחותו הארוסה כי אינה קרוב ליו
 אבל היא קרובה למיטה להרבקה בה ולהפיר
 מאחיה' אשר לא היתה לאיש למדתו התורה
 טוויטו מטמא לזחותו טיהיה נטוזה אעפ טיהי'
 טקדוטה כי כבר היתה למיטי' לה יטמא מגיד
 טהו' חיי להטמא לה וכן ההקטי בטאר הקרובים
 הנוכרים כי הם ראויים בזה הדין כמוה וראוי ט'
 סטרע טיהוא איו מטמא להם אלא בזמן טיהם
 טילמי טיט' לזכיו ולזמו וגו' טמורה טיהן טלמיס
 והוא מבן מיכר הורזות הגרר טלא יקואו הטפלי'
 בטר ובתו לז טטלמה הויתס ולזה לא יטמא ריהם
 וכך הוא מבן טילז יותר לכהנים להטמא ללו ליל
 לז לזולתס עמס' לא יטמ' בטל בעמיו להחלו
 ראוי טויתרע טיכבר יאמר בעמיו על אשיתו כמו
 טואמ' בוז הפר ולא יחלו זרעו בעמיו ומאמרן
 בעל הנה יתב טיהתורה ינותה אותן טילז יטמא
 מיכר מה טיהוא בעל והוא מב' א' טיהוא בעל מיכר
 אשיתו ולזה יהיה הריכון בזה טילז יטמא הבבול
 באשיתו טיהוא להחלו והוא אשיתו הפסולה ואעפ'
 טוויטנה מחלל בעלה אבל היא חלה ובטיה ח
 חללים הנה אמד טיהיא לחללו באופן טואמ' בבת
 כהן את אביה היא מחללת וזה כי אעפ' טיהטוטיא
 הפסולה לו אינו חלל הנה זה העטיין חלול מה רז
 כי הזו מקוריד זרעו מקרוטיתו ומזה יתב' טוין
 כהן טטמא לזשיתו הפסולה וראוי טייתבא מזה
 טואפטר לו להטמא לזשיתו הכטרה אבל רל ית'
 מזה טיחויב להטמא לזשיתו הכטרה'
 לז יקרחן קרחה ברזשס

על אשית האב בפת הייתה אשיתו יתחייב עליה
 מטוס אשית אש ומטוס אשית אב ואחר כך זכר
 עט גלוי ערות אשית אב והמטיף לזה עט
 השריות טיהם במין האנושי בסקילה והם הכלה
 והזכר והמטיף מה שיהיה מהם בסרפה כי היו
 היוזר קטיה טיבמיתות אחר הסקילה ואחר
 זה זכר עט השרה טויטה במין האנושי והיא
 הטיבה עשיהבהמה והקרים זכרונה לטאר
 העריות לחוק הגנות בה ולחוק העט אשר בה
 פי בר ואחר הוסי' להזכיר טינת טיהעטט על טאר
 השריות הוא כדת להוסיף הרחקה מהכ זכר ט
 טעם זה העטט יקרה כטייתפטיט ואת העברה ב
 באומה טיתקיא הארץ כאשר קאה את הגוי אשר
 לפניהם וסמך אל זה העטיין המאכלות האסורות
 והאוב והירעוטי להעיר על הכונה אשר בעבורה
 בוח המיכות בארץ הדברים כלם והוא טיהיה
 טכונים לטלמו בטיון באופן טיהיה לטיית והוא
 מבואר טעטיין המוב והירעוטי הוא לזאת הסבה
 בטינה כמו טיהתב מדברינו בהם וממה טיקרס
 מדברינו גוהיה תבאר התועלו המגישות מהם

פרשת אמור

אמור אל הכהנים

בני אהרן מגיד טוין לוי האזהרו טוהגות כי אם
 בזכרי הטהונה כי הם ראויים יותר בזה הדין מ
 מהטהנה להיחטט טבדלים לטבורה הית וזה טרהג
 בכהנים לא בחללים כי הם מחוללין מהכהנה
 לטעט לא יטמא בעמיו מגיד טוין טמאת מת
 טוהגת בגוים כי לרחקם מטלמות אנוטיי כמעט
 טלא טפקר מהם דבר בטבת המזות יהיה בן תוש'
 לזרס במה טיהזמרס והזהיר הכהנים מלטמא
 במתים כארזי יאמר טיהם ראויים טייתגבן העטיטי'
 החמדיים אם לא מיכר מה טיהם תועלת ליכורה
 האנוטי וזוה יהיו מתרחקים מלהטמא למת
 ומפטר טיהיה הריטו באמרן בעמיו טיהיה המת
 בעמיו רל טיהיו לו קחבטיס וכן פירטו בתורת
 כהנים וכבר יתב טוה העטיין מיכה ממה טוואמ'
 תורה בעטין הנתלים לא תלין טבלתו על העץ כי
 קבור ועקברטו ביום ההוא והנה אם יכיתה אזהנתו
 הוזהרה לקבור כמו אלו הרטעים כטי טימיו בזה

לז יקרחן קרחה ברזשס

טבבטיס והוא מה שיחטא איש לאיש בטמאתו
מותו בלבבו והמטיך לזה האזהרה מהעניינים
המביאים אל הטמאה בלב ויכוח לעשות הפך זה
והוא טימאה האדם רעהו כמהר' ואחר טנטלס
לכו זה בסוד הרברות במה טבין בני אדם והיה
טיהויר בענין העריות מערות הבהמה הוסיף
בזה המקו' לגלות טעם זה האזהרה כי עם טהויר
מביאה להמטיך לענין מטגל אשר בו הרחקה
מכל טרמות אנוטי הנה בזה עוד הפסד ברברי'
טבעיים וברעות כמו טהתבאר מדברינו ולזה ה
הזהיר מהרבעת הבהמה כלאים כי זה יג' ל
להפסד שתפסק ההולדה עם טזה יבא ל טנטכל
מימיות היורה אשר בה יחד מין מין ויהיה זה
סבה אל טנכחט במימיות ה' יתע' כמו טביאורנו
במה טקדס ולזה המטיך לזאת האזהרה מוריעת
הטדה כלאים ומלביטת טפטנו ואעפ' טוין בזה
הפסד ברברים הטבעיים מפני ההפסד טיקרה
מזה ברעות מהמטיך לזה האזהרה מהמטגל עם
האטה טהויר טמו כלאים רל' טיי' בה יכר טהי' בו
אטית איש אטית אחר איננה בו אטית איש והיא
טפחה חרפה ולפי טהויר מפני היכחוי' ממה
טייט בו הפסד ברעו' המטיך אחר וית היכוי' בהם
במה טייט בו תושלת ברעות והוא ענין העולה
ונטע רבעי' כי זה עם טיי' טירנו להאמין טייט
בכחן לזה הוא הפועל על כל לו הדברים הנה
יעמידנו על סוד מסורות הטבעיים והוא טהורע
מהיכחוי' לפי טהוא מותר המון המיכומק והמ
והמבוסס ל כמו טהתבאר בטבעיות הנה בראטי'
הענין לא יתחוק הטבע על זה כי מוננו יכולת
בגדול גופו ולזה אס היה טיהיה סס מותר לא
יהיה באופן טייטלס החוס היסודי בו עם טבזה
תושלת להדחיק מהפעולו המגנו' טהיו עוטיך
עוברי' עו' למהר היכחט האלטות פדים כמו טיזכ'
הרב המורה אשר מכללס היה מה טיבא לחלל
הבנו להזנותס כמו טיזכר אחר זה ל' תחלל בתך
להזנות אחר טהזכיר קיט רברי' טיהיו מחקות
עוברי' עו' כמו האכילה על הדס והנחט והעונט'
ומה טנטמטך לזה מאלו האזהרות עם שבאלו ה
האזהרות תושלת ברעות והוא טאלו הדברי' כלס
יבאו להכחיט במימיות הטכל ולהאמין טלא
תהיה בכחן התחלה כי אס החמר כמו טהתבאר
מבאורנו ל' האזהרות ולזה המטיך לזה היכוי'

לטימור השבתות ולירא המקורש כי היטיי' א
ההאמנה במימיות היכורו ובמימיות היכורה
הראטונה והוא ה' ית' וסמך לזה האזהרה מהאונ
והירעוטי כי הם מביאים להפך זאת הכונה ולזה
החמירה התור' בהם והיה ענטיה הקטה טבמת'
והיא תסקילה ולהעיר על טוין הטוב בטמיות
פריד החמר כי אס מיכר היסודה יכוחה התורה
אח' זה לכבר איש טבה כי אן הו' בתכלי' החסון'
מהחמר וחסרון הכלים הטבעי' וזה ממה טיוורה
כי הוא יכובר אן כבוד נוסף מפני התחלה אחרת
והיא היסודה המטכלת כי פעולת' היא יות' חוקה
אן כמו טינוכר בספר הנפט וכבר ל' יהוא פביאור
זה אמר ביטייטיס חכמה אורן ימים תבונה
ולוחת הסבה יכוח לכבר החכס ולפי טווא המימ'
היא תחת דבור כבר באופ' מה המטיך לזה האזה'
מהונות הגר' בממון ומעטיית העול במטפט זה
והמורה והמטיקל והמטורה טהונות תחת ל' תגנו'
באופן מה והמטיט לא תריסח ולא תנאף לסבה
טיזכרנו במה טקדס ואחר טנטלס לו זה טב
להזכיר מדרגו העונטי' על הרבה מלו' האזהרו'
והתחיל מהמלך לחוק ההפסד אשר בעניינו בט
בטלמו האנוטי' ולזה תיה ענטו בקטה טבמית'
ואחר זה המטיך לו ענין האוב והירעוטי' וביא
טהוא בכרת להעיר כי הם גב' גבו' לכמו זאת
האמנה הנפסדת כמו טהתבאר מדברינו ובסוף
הענין ביחד עוד טהענט' עליהם הוא סקילה
והמטיך זה ער סוף הפרטיה ל' תושלת האחר
הוא כי בזכרות זה במקומות רבים תוש' להתחוק
יותר מהם כמו טיעטה הרפוא טיוהיר החולה מ
מן המאכלים הרעים בתכלית טיוטיף להזהיר
על זה פעמים רבו' והטפית היו כי בזה תנ'
להעמידנו על כונת התורה בעריות ובמאכלות
האסורות ובענין האוב והירעוטי' כמו טנבאר
אחר זה ולפי טהוא ב' לזכור אחר זה הענט' על
ענייני' העריו' אשר היתה התחלת ערות ההור'
הבא ממעוטי היראה ער טיימטיך מהם הפסד ג'
טייקרה בטווד העריות כמו טהתבאר מדברינו
במה טקדס באר תחלה פנטי המקלל הודיו' וזכ'
תחלה טהוא בסקילה ואחכ' זכר ענט' גלוי' כרות
אטית איש כי הוא יותר כולל ער טהבא על הרבה
מהעריות יתכן טייחייבו עליהם מטוס אטית
ומטוס ברוה והמטל טתבא

וזוהי נשאל אלא בעת שהזוס בו לא אחת עברה
 והנה זכרה התורה המומי היות קטי לפי שכבר
 יזכור טאם עבר הבצל מוס יחלל עבודתו וזוה
 לא יהיה לא בכמו לו המומי החמורי וזס הית
 כונת התורה שיהיה כל בעל מוס מחלל עבודה
 הית זוכרת המומי היות קלי ומיהן טלמך היותך
 חמורין ואמנס הברירה החמורין לבאר שבהס
 ענין נוסף על טאר המומיס והוא הלול העבודה
 וזה מבווא מהטורטי הסוללי וזי עור או פסת
 הנה העור הוא מי שנתעור רזו כינו לוי זו טבה
 טיתדי ואעפ טודי טניו בתמונתו ומראהו והפסת
 הוא מי שיהיה פוסח בלכתו וזו חרוס הן מעטי
 חרס טיהוא מעטי הטיחתה והפסר והו מי טנפסר
 ממנו דבר מהרברי טייט להס רזשס בפעולותיו
 הטבציות כמו הענין במומין הקורמין לזה כלו
 תאמר טיבטיה מוננו וזו מה שירמה לזה או טרזש
 הוא טיהיה נוסף בו דבר יהיה בו הפסר מה בפ
 בפעולותיו הטבציות כאלו תאמר טיהית לו טני
 טחוסין באון כי זה הענין ירמה טיהוא מטופר
 בטבע מיכר הכמין והתמונה וכאכד נפסר הסדר
 ההוא לא תהיינה פעולות החוכר ההוא טלמו וזה
 מבו לוי טייין בטבציות ולוחת הסבה היו חלי
 מוס כטייתבלבלו בפבורן הפעולות הטבציות כי
 והוא גרר החלי כמו טיתגות במלוחת הרפואה
 ולזה תמכח טאמי הנביח והבוחן גזול מת הפסת
 וזת החולה או זיט חטר יהיה בו טבר רגל או
 שבר יד למרנו שהשבר אינו פסול אלא בדברים
 טבגלר כגון יד ורגל או גבן הוא טייט לו טני
 גביטים על עיט ולזה יתב טאם זין גבי על טינר
 הוא בטל מוס גכ זה דק או תבלול בשני דק הוא
 מי טייט לו כתס לבנה על השחור טבטיני וזה מ
 מבואר מיכר הורמת הגרר ותבלול טינתטרב מ
 מהלובן בטחו ונבלר עמד וזוה יתבואר המומי
 טבטיין הדומי וזלפי מה טנת בטורטי הכוללים
 או גרב הוא החוכך היבט או ילפת הוא חזוית
 הטיכרית והוא קטיה הרפואה או מרוח חטך רר
 טנתמשך או טמבוטיו או נכתת ומוה ית המומין
 חטר בכלי החולר הדומי להס כל זיט חטר הן
 מוס וגו לפי טיזכר זסי ה טיהן דברי טקטרי כלל
 תאמי החלבים והקמין והלבונה וזיס טליו הוא
 טיטטר רל מה טיקדיב ממנו הנה טפטי כי טל
 קלו יתחייב לפי טאין וזתיהס עבודה ובלהס

וזוהי קורס טינתמנה טהן גרול מותר לו לט
 לגטמה טט לא יקח והרי לקחה קורס היותו כהן
 גרול כי אם בתולת מעמיו יקח זטיה מגי טאי
 נוסח גירות ומטוחרות ואעפ טיה בתולה וזל
 גזול והטן בעמיו למרנו טיהוא מזוהר מלחלל
 נרטי באזיתו הפסולה טייקח וית טיהוא מתחללה
 גוה ממה טנכרנו כמה טיזרס וגס כן מפטי
 טיזרשן מתחלל מפטי היותי בת הנה טרוזי יותר
 טיתיה היתחללה ער טאס לא טודה טיתיה ח
 חללה מפטי וזת הביאה הפסולה לא יהיה לה טעס
 לזה הסרוך הטן באלו הפסולות כי ירמה טיהונטה
 הית היותך מגונה וזתיה החללה וזתיה ה
 הגרוטיה וזת החללה טיטורה מפסולי הכהונה
 יותר מגונה מהגרוטיה היתאטר נתחללה מפטי
 בטולה פסול ואולס החללה טיטורה מפסולי כ
 טהונה יותר מגונה מהגמוטה אבל הענין בהפך
 ולו יתבואר מזה הענין טייט בכאן חללה הית
 מתחללת מפטי הביאה הפסורה וזוה המין יתב
 במוק מה טיהכהן מזוהר מלחללה כי טבר הוזה
 מלחלל מה טלמו בזלגולס כט טיהוא
 מזוהר מלחלל וזת האטי הכטיה לכהונה ואעפטי
 טיהיה הדיין באמי בטמיו עס עמיו כי אותה ב
 טבר יטתמטו בה בלטיין בזה הזופן ויתבוא מזה
 גי יזור טיהוא מזוהר מלחלל זטתו כי זטי ה
 מקדטו רל הטכן הגרול ולזה רזו טייתרחק מילו
 הזווגיס הפחותיס זיט מורשך לדררותס זטי
 יהיה בו מוס רל יקרב להקדיב לחס מלהיו ירזש
 כי מוס יקרו זסי האנטטיס זי זה טני טיהיה ב
 ביכרת הזרס בכמות או בזיכות כאלו תאמי מי
 טיזארו קטר או מי טיירמה לאלו הטניס זטי
 בביאה זעפ טאין בהן הפסד בפעולו הטבטיין
 והנה טל כמו לו המומין מה טיהתחלל העבודה
 בטבוהה והס הטוכריס בפרטיס הבאיס אחר זה
 כמו טיתבואר כמה טיבוא ויתבואר מוזמרו זיט ט
 טיקטן זיט רזי להקדי וזל האטי וזל הטמטוס
 וזל חטר גיטס כי כל זיט חטר בו מוס לא יגטי
 להקדיב רל מו קבוש כי טבר זכר בפרטי הבאיס
 זחריו מומין קבוטיס והס העור והפסת ואמנס
 בטוק הענין זכר מומין עובריס כגון גרב או
 ילפת וסמך לו כל זיט חטר בו מוס מורב זתרוך
 הכהן רל זגס להקדיב זסי ה טיט בו וגו והוא
 מזוהר לבטל מוס עובר ולזה זמי מוס בו להכטי

רל על מת טימות להם כבר ביאר זה במקום אחר
ואמר לא תטימו קרחה בין שיניכם למות ומגיד
שהו חייב על כל קרח וקרחה באי זה מקו טיהיה
מהראש טעם בראשם והנה טיעור הקרחה יתבוא
ממה טאמ' בטיעורי הנגעים טיהו כגריס הקרתי .
ופחות וקנס לא יגלוהו כבר התבוא פירוטו בפר'
הקודמת . ובבטרם לא יטרטו טרדת רל על מת
כמו טיהתב בפרט' הקודמת ואמר וטרט לנפטי לא
תתנו בבטרם . קדושי יהיו ללהיה רל טיפהגו
קדושה יתרה בעצמם להתרחק מעטיני המגוטי'
ולא יחללו טים ללהיה רל טאם לא נהגו עיטמם
בקדושה הנה הם מטפילים על אטטי מדרגת ה'
ית אטיר הם מוכני לטירתי . אטיה וטיה וחללה לא
יקחו ראוי טירע כי הוטיה לפי הוראת הגרר היא
הנבעלת לטיט האטור לנטימה והדיוט בזה טיהיה
טוטיה מהאדם המותר לה אל אדם האטור לה
וחללה הי לפי הורא הגרר טנבעלה לכהן הפסו'
לה כי הכהן מחלל אותה כמו טאמר אחר זה ולא
יחלל ורטי בעמיו או טבא מפסולי כהפ' כי הורע
ההו הוא מהחלל גכ הנה כמו טיהוטיה היא וטיה
מיכר הבעילה והו' מבו' טלא עבר על לאו זה אט
לא נטימה טיטא לא יקחו ווטיה גרטי מוטיה לא
יקחו כבר יורה היות גרטי טינטי כה רבר גנות
ואין ראוי טיקח הכהן לאטיה מי טלה היות ראוי
ליט' . כי קדושה הוא ללהיו ולזה אין ראוי טיקח
לו הנטי' אטיר הם בזה האופן מהגנו' . וקרטיה
כי אט לחס ללהין הוא מקרי רל כבר טיכו לקרטי
ולתה לו מהכבוד חקו מפטי כבוד ה' ית' כי כל מה
טיהיו הכהני יתור מכובדים בעיט האטטי תגדל
מעלת מי טיהם מיחדים לטירתי בעיטיהם ולזה
ימה ה' ית' טיהיה להם בגרי קרטי לכבו ולתפאר'
רטיה בקרבנו טיהיו תמימים . ובת כהן כי תחל
לוטיה לפי טאמ' התורה באט תשרף ורלו אט' מו'
תמות באט תשרף כמו טאמ' בטורי העוטטי' מות
ימות עם הארץ ידגמוהו באבן . מות ימות אביו
ואמו קרל דמיו בו מות ימותו באבן ידגמו אותם
דימיהם בס למדנו טכבר התבוא טיהיה במיתה
ולזה לא טכטרטת התור' לוטור טיהיה במיתה רק
לוטור באי וו מיתה תמות ולזה הוא מבו' טיהונו'
הנה היה ענטו ביט' מיתה ללא טיהי יתור קלה כי
מפטי היותה טחללת אטיה החמיר התו' במיתה
ולזה יתבאר טינטימה היתה מיתה בחנת

ויני טוטיה
והאלה טו

אט לא היתה בת כהן כמו טיהתבא בפר' הקודמת
והנה היא מחללת אותה אטיה טייבו והו אטטי' מפטי
טייכא ממנו ורע פגוס בזה האופ' . והכהן הגרו'
מאחיו וגו' טכיון טיטטיח בטמן המטיחה ולבטי
בגרי כהן גרו' אטטי' טלא לבטיס כי אט פעטמ'
הנה תהיינה טוהגות בו לו המיכות היתרות . אט
ראטי לא יפרע ובגרי' לא יפרוס לפי טיהו תמיד
במקרט הוהירה אותה התורה טלא יהיה מגדל
טיער וקדוע בגרי' בעת מהטטי וכבר יתב' טיהו
היה תמיד במקרט מהיטי' טיהוהירה בו טיהיה
על מיכחו תמיד . ועל כל טפכות מות לא יבא לפי
טיזכר אחר הכלל הנה אטיו ואמו למד' טיהתברל
בין כהן גרו' לכהן הדיוט אטיו אלא בכמו אלו
הקרבני' לא במות מיטה והוא המת טוטינו בעמיו
ומן המקרטי לא ייכא ולא יחלל אט מקרטי ללהיו
וגו' למד' טומו האוהר' היו גפ' בכתן הדיוט בפר'
טיטי' ובהיו העטי' כן הנה ראוי טינטי' מה הכרל
בזה בין כהן גרו' לכהן הדיו' אטיר בעבורותתן
התו טבה פי טור טמן מטיח ללהיו ערלו' טהיטון
בזה טלא ייכא מן המקרטי ויטיח עבודתו מפטי
מות טימות והנה אמר' ולא יחלל אט מקרטי ללהיו
טלא טלא ולא יחלל מקר' ללהיו מפטי היותו עובר
מוטן כי אין עבודתו מתחללת מפטי האטינות לפי
טיהוא מטוח בטמן המטיחה ולזה ראוי טלא
יתפעל כלל מכמו אלו העטיס באופן טתברל
כונתו ואמנס הכהן הדיוט אט עבר חלל וראוי
טירע כי אטפ' טכהן גרו' אטיו מחלל עבור מפטי
האטינות הנה הוא אטור באכילת קרטיס באטינות
כמו טיהתב בפרטי' טיטי' מאמר' ואכלתי חטוה
היום . והוא אטיה בבתוליה יקח למדנו מאמר'
אטיה כי אטיו לוקח כי אט אטיה אחת לאו ב' טטי' או
יותר כי לעיט קדוטיהו אין ראוי טיטירל ברבו'
המטיגל אבל יטפיק לו ההכרחי לקיו' המין ולט'
מאמו בבתוליה טלא תהיה בעולה כי טס הבתול'
מורה על הערד הבעילה ממנה ולפי טיהבעילה
היא כחיות עליה היו מטכב האד' הנה לא תאסר
לכהן גרו' מן התו' אט לא יטיכב אטי אטיה אטפ'
טטלו בתוליה לסכה אחרת . למנה וגרוטיה וגו'
למדנו טטל' למנה מן הארוטי' מסורה לכהן גרו'
לעיט מדרגתו על טאמ' האטטי' והנה ריכו' התור'
בזה טוין ראוי טיקח אלמנה וכטי' גרוטיה וכטי'
חללה וכטי' וטיה וראוי טירע טיטאס

הנה טוטיה
אטיה חיות
למנו' אטיה

את בשרו במים ובחם שמים ואז יטהר לזה הענין
 אל אחר שיקטת הטמא ואחר יאכל מן הקדשים
 כי לחמו הוא הטה טעם טעם בהיותו יכול לאכול ב
 בתרומה תכף שהטמא טמא ואשפ טהור מחוס
 כפרה לפי טוה הקדש הוא לחמו הוא אוכל אותו
 תמיד ולזה לא החמירה התורה בו כחומר שאר
 הקדשים ומזה המקום יתב טוהן הריכין באמר
 וטהר טיטהר במוחלט באופ טוהן יהיה מחוסר
 כפרה טמא היה כן לא היה יריך לתת טעם אל
 היותו מותר לאכול בתרומה וזה מבואר מאד . .
 נבלה וטרפה לא יאכל לטמא בה יריכה בזה
 בנבלת עוף טהור טהור מיטמאה בעת האכילה
 כמו טקדס והיכרכה התורה להזהיר זה לפי ט
 טהרה טהור ואולי יחטבו מפני זה טהיה נבלת ט
 עוף טהור מותר להם ולזה ביורה התורה טהס
 גכ אסורין בה ומטמאין באכילתה וטמאין את
 מטמאין ולא יטאו עליו חטא ומתו בו כי יחללה
 ול טיטמאין מטמאין התרומה ויהיו מאכילתה
 בטמאה וביום טס טמא יאכלוה בטמאה יתחיבו
 מיתה בירי טמים לפי טבכר חלולה והורידה
 מקדשתה ומזה יתבאר טעל תרומה טמאה לא
 יתחיבו מיתה בירי טמ טהרי היא מחוללת וכל
 זר לא יאכ קדש רל מי טמינו מורע מהרן תחטב
 טהן וטכיר לא יאכל קדש הגיד בזה כי אף על פי
 טהתרומה היא לחמו טל כהן הטה לא יותר לו
 להאכילה לעברו טמינו קטני לו קטנין הגוף

וכהן כי יקנה נפטי קטנין כספו הוא יאכל
 בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו מגיד טכיון
 טטטטו קטני לו באי זה אופן טיהיה הטה הוא
 אוכל בתרומה ומזה המקום יתבא טופי בהמות
 טל טהן אוכלת בתרומה כי נפטיה קטניה לו ועור
 טוהן לאומר טיאמר טיותר עבר כטטטי לאכול
 בתרומ מוכר מעלתו כי וזן לו מעלה על התושב
 והטכיר אבל יהיה הטטנין בהפך כטיהיה הטכיר
 עבר עברי וטמטס הותרה לו אכילת תרומה מפני
 היות גופו קטני וכן העטנין בבהמה כי גופה קטני
 ומזה המקום יתבאר טיהמאורסת לכהן אוכלת
 בתרומה מן התור כי היא קטניה לו ובת כהן
 כי טהיה לוי זר רל טהיו מאורסת לא לכהן
 היא בתרומת הקדשים ולא תאכל הטה המורס מ
 מהקדטנין הוא חנה וטוהן מגיד טהיו אסורה בו

ויתבאר גכ טהיה אסורה בתרומה ממה טיבו
 אחר זה הפסוק ועו כי כבר טבה קטן למי טמינו
 אוכל בתרומ וטה טכל בזה גכ הטהעלות לפסוק
 לה כי היתה לוי זר לה לפי מטטטי התורה
 ויתבאר טהיה אסורה לאכל בתרומה לעולם כי
 לא הותר לאכול בתרומה כי חס הטהנה והגרוט
 טלא היה בהיותה לוי ויהו אסור פמו טטטבא
 בפסוק הבא אחר זה ובת כהן כי טהיה לטמנה
 וגרוטה וזרע אין לה רל טאשפ טטתקדשה לזר
 או טלמנה או טתגרטה ואין לה זרע ממנו היו
 מותרת לאכול בתרומה ולזה יתבאר טלא היתה
 מזת בה בעורה אסורה לו וטמינה חוזרת לחנה
 וטוהן טהוה יותר חומר מתרומה ולפי טהזרע ה
 הפסוק פוסלה מלאכל בתרומה הטה נלמד
 טהפסולה טיטי לה זרע מותר לאכול בתרומה
 רל טהיה הזרע ההוא מכהן הטה היא אוכלת ב
 בעבורו כי ההקט הוא אחר וזין הברל בין הזרע
 וזרע הזרע באי זה אופן טיהי כי הכל יקרא זרעה
 בלטוטנו כמו טיתבאר במקומות רבים וטמתי
 את זרטיך כעפר הארץ וגו' והטה הכונה בו זרע
 הזרע והטה יתב טהעדל אסור בתרומה מפסי
 טהוה קל וטמסר עס זה הפסוק מאכילתו זה יתב
 מהמקומות הכורלי . . וכל זר לא יאכל בו רל
 בלחס וטביה טהוה התרומה .
 כי יאכל קודש בטגגה וספך חמיטיתו עליו רל
 טמי טיאכל תרומה בטגגה
 כטלא ירע טהיו תרומה או טלא ירע טטטיה
 כי בילו הטרדים יקרא הארס טוגג בטטותו רבר
 מה טמזנהר מטטותו וזה מבואר מאד וראוי
 טקדש טיהאכילה והטתיה והסיכה דיטן אח בזה
 העטנין כי הכונה בזה היא ההנמה בגופו טיכילה
 גוף התרומה בה והוא מבוא טיהאכילה לא תהיה
 לפי הנהוג כי אס במה טראוי לאכילה מיכר עיט
 עטמותו וטיהיה ראוי לכהן ולהטות בה וטמטס ט
 טהוה מחויב טיהי ראוי לאכילה מיכר עיטמותו
 הוא מבואר מהטדטיס הכורליס טט וטקן לכהן
 את הקודש טכילו טהיה בית קטן לכהן הנה וינה
 ימה להטיבה לו ולו היתה אסור בהנמה לו הטה
 מינה קטן לו ולפי טיהאכילה לא טהי טיכר הטהי
 לא במה טיאכל הארס ער טיהיה טבע לא במה
 טיאכל אחר טהוה קץ במזוטי מפטי טבטו הטה
 לא יוסף הארס חמיט אכ אכל תרומה בזה האופן

והיה
 ויהיו
 ויהיו

בנימון גמר עבודה ואמנס לא יתחייבו מלקות
על הפתיחה ועל הכלילה והתנופה ושאר מה ש
טרומה להם כי הם אינן ראויין בזה הדין כמו לו
העבודו שהן גמר עבודה אמנס על זריקת הרס
יתחייבו כי היא עבודה שאין אחריה עבודה אבל
היא יותר מכוננת שבטבורות כמו שיתבאר בענין
הקרבנות ובכלל הנה על כל העבודות שהן גמר
עבודה יתחייבו מלקות - לחס אלהיו מקדשי
הקדשים ומן הקדשים יאכל למדנו שהבעל מוס
חולק עם אחיו הכהנים בקדשי הקדשי ובקדשי
קלים רל' עם אטשי בית אב - אך ל הפרכת לא
יבא ול המזבח לא יקרב כי מוס בו למדנו שהוא
פיוהר מלבוא ל הפרכת ואל התקרב אל המזבח
אעפי' שלא עבר וראוי שטרע שהוא אינו מוזהר
כי אם מהמזבח ולפניו כי מוס יבא להקריב בו
כי פני המזבח כמו שביא במה שיקרס ומוזה
היזר נמנע ממנו התקרב למזבח ולא נמנע מ
מסנו הכנס למקדש - ולא יחלל את מקדשי כי
אני השם מקדשים ראוי שיתרע שאין הכונה בזה
חלול בית המקדש שאם היה הענין כן היה אומר
אני הש' מקדשו ואולם אומר אני הש' מקדש רל'
הקדשי ומוזה המקום למדנו שהבעל מוס מחלל
עבודתו כשהיה מוסו מכמו לו המומי החמורי
שיזכרה התורה כי לואת הסבה בחרה התורה
לזכור היות קשה טב לו המומין כמו שיבארנו

דבר אל אהרן

אחל בניי ויגורו מק
מקדשי בני ישראל
לפי הענין ממה שטלוח לו למד' טוזה ההנזר הוא
מעבוד עבודה וביאר שאם עבר חלל' טמא ואל
יחלל את שם קדשי אשר הם מקדשיים לי וראוי
שתרע טוזה ענין הוא בכהן טמא לפי מה שיתב'
ממה שטלוח לו אחר זה והנה יתב' טכבר יתחייב
על זה החלול מיתה בידי שמים ממה שאמ' אחר
זה ומתו בו כי יחללוהו וזה שאם חייב מיתה על
החלול אשר מפני אכלו הקדשים בטמאה כש' ט'
שיתחייב מיתה על החלול אשר מפני היותו עובר
בטמאה וזה שאמ' מוסו בבטל מוס טאינו
עובר ואוכל בקדשים כמו שיקרס ולזה תהיה יות'
חמורה העבודה מהאכילה וכבר יתבאר זה עוד
משכס הענין ממה שאמ'נו בענין הקרבנות
אמר אלה' לרורותיהם כל מי אשר יקרב

מכל זרעכם וגו' הנה ואת הקריבה היא לאכל וזה
יתבאר ממה שיזכר אחר זה בקדשים לא יאכל כי
על הנגיפה לא יתחייב כרת כמו שיתבאר במעט
עיון ממה שיזכר בפרטית יזו והנה מה שאין לו
מתירי יתחי' עליו מטיקדשו ומה שישי לו מתירי'
לא יתחייבו עליו עד שיקרבו מתיריו וזה כי כבר
אמר בפרטית יזו בזה הענין והנפש אשר לאכל
בשר מזבח הטלמי אשר לה והוא הבשר שיקרבו
מתיריו כמו שאמר קורס זה והבשר כל טהור
יאכל בשר מכלל שהוא מדבר בבשר שיקרבו מ
מתיריו וכן הרי בשאר הקדשי' אי זה שיהיו ולזה
בא המואמר בזה הפסוק - וטמאתו עליו טלוח
יתחייב כרת לא כשהיתה טמאתו עליו בטלמות
אבל אם התחיל לטהר מטמאתו כאילו תאמר ט'
שיטבל הנה אין טמאתו עליו ולזה לא יתחייב
כרת אבל הוא לוקה כמו שיתבאר מהשני ט'
הכוללים וכבר נתבאר שהטמא שטבל והוא מח
מחוסר כפורי מוזהר מאכילת קדשי ממה שאמ'
ב'ולרות בכל קודש לא תגע ולפי שהתנה זה ה
התנאי באכילה ולא בעבודה למדנו שבנין
האכילה הקלה התורה לטבול יוס או למחוסר
כפורים לא בענין העבודה שהיא חמורה ממנה
וזה מבואר מהמקומות הכוללים - איש איש
מזרע אהרן והוא יכרע או זב בקדשי וגו' למדנו
מזה הענין שהוא מדבר בתרומה לא בטאר
קדשים ולפי שייחס הטהרה באכילתה לתנאי
הטמא כמו שיזכר אחר זה למדנו שהטבול יוס
שהערי שמינו אוכל בתרומה אטפ' שיהוא מחוס'
כפרה ואולם בשאר קדשים אינו אוכל מחוסר
פפרה כמו שיקרס והנגיפה בכל טמא נפש הוא
טמא והוא מטמא הנגיס בו כמו שיתבאר בפרטית
פרה - או איש אי' אשר תיכא ממנו טכב זרע כבר
נתב' בפר' מיסוד' שהבעל קדי' הוא טמא או איש
אשר יגע בכל סרץ אשר יטמא לר' הן הח' שיריכו'
הטוכרים בפרטית שמיני' או באדם אשר יטמא לו
לכל טמאתו כמו בועל נרה וזוק הוב והנגיס
במשכבו ומשפ' ושאר הטמאות לכל' אט'
יטמא בהם האד' טפשי כי תגע בו וטימא עד הכרב
רל' שיהא טמאה לפנין ואכילת תרומה עד הכרב
בהכרח וכדי טולא טבין שאמר הכרב יהיה מותר
באכילת תרומה אטפ' טלוח טבל הוסף לבאר זה
ואמר ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ

יהיה נכלל בזה חויבה לאורך וזה מבואר מאד כי
 מין לזאת המצוה התלפת בארץ ומיד בן
 נכר לא תקריבו את לחם להיכס מכל אלה הנה
 לחם ה' את הוא העולה כמו שאמר קרבני לחמי
 וגו' וראוי שיתבאר שאין מקבלים מהגוי כי את
 עולה כי אינו במדרגה שיתכן שיקריב שלמים
 שיאכל הוזה ית על טלחן אחר ואין ראוי גכ'
 שיקריב קרבנות באים על חטא כי אינו מחויב
 בהם ואולם העולה נקבל ממנו לפי שהיא באה
 בנדר ונדבה כי משחתם בהם מוס בס רל'
 טבהם דבר נכחות והוא מוס בהם ולזה לא יהיה
 לריבון אם יקריבו ל' ית' ולפי שכבר אמר
 בכללות כל אשר בו מוס לא תקריבו למרנו שאי
 זה מקדש שיהיה בבהמה ממה שנקרא מוס בה
 לפי הורא הגדר מעפ' טהור מוס טובר הוזהרנו
 מהקריבת ל' וכבר התבאר בפר' טופטיס טופי'
 בנביחה הוזהרנו אפי' במוס טובר טמא כל מוס
 רע כפי בנריקת דמים ובהקטרה וראוי שיתרש
 טהטמטוס והאטרודג'טוס הם בעלי מומין מי'
 העסר כלי ההולדת בהם וזה מבואר בטמטוס
 וכן האטרודג'טוס אין בו כח על ההולדה כמו
 שיתבאר לפי שישין בטבעיות עיון טולס עס
 טאינו לא זכר ולא נקבה והתנו דקדקה בקרבנו
 בקצת שיהיה זכר ובקצתם שיהיה נקבה וכאשר
 דקדקה התורה בזה לפי זה הענין מה שהיא
 זכר או נקבה לא מה שאינו לא זכר ולא נקבה
 ויתבאר טהרובט והנרבע והממית את הארס
 פסולי למזבח לפי שכבר מסרה התו' אתנן וזטה
 ומחיר כלם כפי י' טנטיה הגנות בעצמם

שור או כשב או עז

למרנו טולא יותר למזבח אלא מה שהתמין
 מיוחד לא מה שהוא מוכב מטיני מיניס כי
 הוא אינו שור ולא כשב ולא עז וכבר יתבאר טולא
 יותר אם לא היה דומה למינו והמטיל טחם היה
 בטון עז והוא דומה לכבש הנה לא יתיר למזבח
 כי הוא אינו כבש ולא עז לפי שהוא דומה לכבש
 כי יחד למדנו טולא יותר למזבח אלא הנמלר
 פמטפ' לא תקריבו את אמו והריכחוהו דרך דופן
 כי אין ואת הלידה טבבית וימיה זה על חסרון
 בטבע בטול' ולזה לא תתחוק ליבאת דרך הדחס

לברת הביה מהבהמות הראויות למזבח כמו
 טור וטיה הנה אין ראוי שיפריש על זה הנדר
 בהמה בעלת מוס ולפי שאין בוזת טוק לברת
 הבית וטס זה הקפידה בו התורה למרנו שכבר
 הקפידה בזה מיצר הקרבנות למזבח ולמד מזה
 שהמקריש לברת הבית דבר ראוי למזבח יחוי'
 שיהיה קרב למזבח ומעון וכתות וטתוק וכרות
 הנה מעון הוא טנטיכו וטכיו או אחר מהם
 וכתות טנטיכו וטכיו או אחר מהם ונתוק
 וכרות הוא טנתק אחר מאטכיו או נכרת וכטי אס
 נתק הגיד או נכרת כי בזה הטחחה יותר שיכמו'
 לכלי ההולדה לא תקריבו ל' ובמריכס לו
 תטטו לפי טסמפה מל אזהרת הטחחת כלי
 הקולרה במזחלש טהיא אזהרה לכל ישראל הנה
 תהיה זאת האזהרה גכ' לכל ישראל ואס היא
 להוהר מהקריש בעלי מומי למזבח או להוהיר
 מטחישות טהיא כטדה בור ולפי שכבר הוזהרה
 התורה על טחישותם בביאור בפר' טופטי' טמא'
 לזתובח ל' על טור וטה העה לא ידמה טתהי'
 וזת האזהרה מהקרישם וכפל האזהרה בזה
 המקום טולא לחשוב טולא תהיה ואת האזהרה
 כי אס בעולה לא במה טל מטה ממנה בקדשים
 והנה אמרו ובמריכס לא תטטו מי אטטי' שיהיה
 הריבון בו טולא תנהג וזת האזהרה כי אס בארץ
 ובסוד ובטיה וזה כי לסבה בעינה טימטע זה
 הענין בטור וטה ימטנו בטור בעלי חיים כי
 אין לחמד שיאמר שכבר נמטע זה בטור וטה
 מעפי טופטרי להקריבו למזבח טהרי בארה
 קטרה טכבר ימטע להטיל מוס בקדשים לא
 בחולין וזס היתה הכוונה טימטע להטיל מוס
 בחולי במזחלש הנה היה ראוי שתזכר זה בתו'
 במזמין האחרים שאין בהם מהגנות וההפסד
 וכל הטבע כמו מה שיש באלו המומין ומהם
 נלמד טכן הענין בטור המומין והנה גכ' וזת
 העולה זה בגנותו אין בו דחיס בהעטות בארץ
 או בחויבה לאורך ולזה יהיה הריבון באמרו
 ובמריכס לא תטטו טולא תחטבו שיהיה המטע
 זה מיצר מה טהור ל' וזול אם לא היה ל' לא
 יותר זה הפפל לעטות אפילו חודק מבית
 המקדש טהו לכס וחינו ל' אתם מוזהרי מעטד'
 זה העפעל המגונה לפי טייס בו הטחחה לכלי
 ההולד' אשר טס ה' כבח לטמור טינו ולזה

ונתן לכהן את הקדש למדנו מזה שישיב
לכהן הוא קדש ודינו כדין התרומה ומזה יתבאר
שהחמט גכ הוא כתרומה ולפי שאמ' ונתן לכהן
שהריסון בו הכהן הירוע הנה הוא מבואר שהוא
בוה לכהן שהיתה ממנו התרומה שאכל והנה
יתבאר מזה שהקדש יחוייב שישיב לכהן ההוא
שהוא הקודש שאכל ואמנם החמט יתנהו לכל
כהן שיריבה - ולא יחללו את קדשי בני ישראל
דל' שלא יזימו לחולין התרומה בשיאכלו זריק
ממנה או בזיהו אופן שיהיה כילו תאמר בשתייה
או בסיכה ולפי שכבר אמ' בתרומ' קדש זה ומתו
בו כי יחללוהו למד' שהור' יתתי מית' בידו
שמים בהיותו טהנה מתרומה בזה האופן . את
אשר ידמו לה הנה יתב' מזה שאעפ' שלא תרימו
תרומה כדיון אם אכלו מן הטבל הדאוי להרים
ממנו תרומה יתחייבו מיתה לפי שהם חללו מה
שבן מהתרומה ולפי שהתו לקחה החמור שבזה
הסוג והי' חיבה בו מיתה והוא הטבל שתתומתו
בתוכו הנה יתבאר מהטרטיס הכוללים שהטבל
שנשלה תרומתו ולא משקרו הוא באזהרה ולא
במיתה - והסימו' אותם עון אשמה באכלם ומת
קדשיהם הדינו בעון עטש ואשמה שממה כטעם
ואשם שזמרון שהוא מענין שיממה ורל' שכבר
ישיאו פיצמם עטש טל' שממה באכלם את קדשי'
כי כבר נתחלל כמו שקדש ויהיה עונש עליהם
מיתה כי אש' הכי מקדשם ולא יחטא בזה האופן
מי שיחללם

איש ויש מבני ישראל ומן הגר בישראל
הוא הגר יצחק שהוא בישראל לענין
מיכות התורה כמו שזכר בתורה פעמים . אשר
יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נהבותם הנה
הנרבה הוא שיקדיש הבהמה ויאמר הרי זו עולה
והנדר שיאמר הדי' עלי' עולה אחכ' יפריטינה
לדימוכס תמים וכו' בבקר בכבשים וגו' הנה לא
זכר העוף לפי שאין לו המומין שזכר נהגין בו
ולזה לא נאמר בו תמים והנה יתבאר מהטרטיס
הכוללי' שהו' לא סלק מן הדי' כי אם כמו לו המו'
ואולם המומין החמורין מהן כמו מחוסר אבר
או מה שישימהו במדרגת הטרפה שהוא אסור
אפי' להדיוט הוא פסול בקרטיס . הלא תראה כי
גם מהמותרין באכילה לא התירה התור' להקרי'
כי אם התורים ובני היונה . כל אשר בו מוס' לא

תקריבו לפי שזכר' תקרא הקאבה הקדשות הבהמות
בנרבה או הפרטות הבהמה לטלס הנדר והוא
מבואר מיצר הודות הגדר וממה שזכר' בפרטי'
ויקרא מזה הנה יתבאר מזה שהמקדיש בהמה
בעלת מוס' למזבח שובר בלחו . ואיש כי יקריב
זבח שלמים להטי' הכרילו מהעולה לפי שאין
התמי' בו שיהיה זכר ואולם לשפן המומי' דינו
טוה . לפיכך נדר וזו בנרבה דל' טוה ההקדשה
היתה על הנדר שזרש' או שהקריש' הבהמה לה
לנרבה להיות שלמים . תמי' יהיה לרצו' מיני'
עטיה הוא שיהיה תמים ובזה האופן יטלס בו
הריסו' כל מוס' לא יהיה בו למדנו מזה שזכר'
שאחר שהקרישו מוזהר שלא להטיל בו מוס' ות'
והוא מיכות לא תעטיה עורתו שזכר' כב'
התבאר שטיטס במומין הקודמים וטס יתבאר
שהטבירה לא תפסול אלא באברים הנגלים .
או חרוץ מענין חרוץ כאלו תאמר שטסוק טוה
או עכס מעיטמו' והוא מתייחס לטבור וסמך לו
ולזה לא ינהג אלא במקומות הנגלים כמו הענין
בטבור . או יבלת הוא גלבן העין לפי מה
שיורה עליו הגדר שאם היה בטיחור הנה תהיה
עורת ולפי' טילו המומין שזכר' בפרטי' הם מומין
קבועים למדנו מזה שהיבלת היא שיש בה טעם
טואם לא יהיה בה טעם הנה הוא מוס' שובר לפי
מה שהתבאר בחפוש . או גרב או ילפת
כבר נתבאר במומי' האדם . לא תקריבו לה ולא
ואשה לא תתנו מהם על המזבח להטי' לפי שזכר'
קדמה האזהרה מלהקדיש בעל מוס' הנה תהיה
האזהרה בזה המקום באמ' לא תקריבו טל' זוח
דמס על המזבח ולזה סמך לו האזהרה מהקריב
מהם אשה על המזבח להטיס כי הזריקה מכשיות
האשה לתתו על המזבח והנה הנהיג' על זה בט'
בשלמים וכטי' בעולה ושאר הקרטיס החמוריס
מהם - וטוה וטיה שרוע וקלוט נרבה תעטיה או
אוהו ולנדר לא יריבה הנה הטרופה הוא מי' שהוא
יתר אבר כאלו תאמר שיש לו דגלים וב' שחוס'
טל' און - וקלוט הוא שפרסתו נגולה כסוכת
החמור ואמרו טרבה תעטיה אותו אין הריסון בו
להקרישו למזבח כי כבר קדמה האזהרה בזה
ואמנם הריסון בו להקדישו לברק הבית שיהיה
קרוכות דמים ואולם מה שאמר גו' נדר לא יריבה
שימורה על מה שיביאנו טואם נדר בהמה לברק

קרש מיכר עיכמותו אין לכו התחיל בהיות נקרא
 ביום שיהא בו ואולם שואר המועדים הם תלויים
 בעבור הטובה והחדש אשר ענינו מסור לבר' כמו
 שיבאר בפר' בא אל פרעה ולזה תמיכא שואמרה
 התורה זה הטעם בכללות מפני שואר המועדים
 להמפני הטבת ולזה לא יאמר בשבת רבר אלא
 שהוא מקרא קרש כי הוא מקרא קרש מיכר
 עיכמותו וכאשר התחיל לזכור שואר המועדים
 הקרים ואמר אלה מועדי' אשר תקראו אותם
 במועדים מסור לנו כמו שיבארנו במה שקרש
 כל מילכה לא תעשו הוא כולל מהמלאכות שהם
 לשירך אוכל נפשי ושואר המלאכות שהם מלאכות
 עבודת וכבר בארנו במה שקרש שכבר יתחייב
 בשבת על כל מלאכה ומלאכה אעפי' שכלול
 כלם בלאו אחת לפי שהתורה בארה שכבר נכלל
 בזה הלאו מה שיתחיי' עליו בייחוד והי' ההבטח'
 שטא' לא תבערו מש' בכל מושבותיכם ולזה יתב'
 שכבר יתחייב על כל אחת משאר המלאכות כמו
 שהתבאר מה שרש"י הכולל' שבת היא להי' בכל
 מושבותיכם לפי שילא וכר בכחו רבר שילא יהי'
 נוהג בכל מושבות אמר בכל מושבותיכם לא
 שילא יהיו שואר המועדי' גם נוהג' בכל מושבות
 אלא שכבר רבר מהם מה שזמנו נוהג בכל
 מושבות והם הקרבנות אלה מועדי' אשר
 תקראו אותם במועדים למרנו מזה שמה שנקרא
 מהם הוא קיים אין שיהיה רל' מה שיקראו בר'
 הגרונ' כי הרבר מפור' להם אעפי' שישו בקראות'
 אין לנו אשם בזה וכבר באר בפר' בא אל פרעה
 אין תהיה זאת הקריאה ושהיא באמיכנו הדאיה
 ולזה אפשר שיקראו בטעות שילא יראה הירח
 בזמנו אם בסבת חודים או בסבת הדים מוטעים
 מראיית הירח ולפי שכבר אמ' אשר תקראו אותה
 במועדים והקריאה הזאת היא באמיכנו הראייה
 למר' שיהיו הירח יותד להם ללכת לבר' להעיר
 שכבר ראוהו אפי' בשבת כדי שיקראו החדש
 בזמנו כי התור' ימותה שיקראו בזמנו ולפי שזה
 העני' יהיה בקבלת נרות וברדיטה ובחקירה וס'
 דבריהם אמיתיים לפי מה שמשטר' אם מיכר
 הסכמת העדים קצתם לקצת אם מיכר הסכמת
 מה שיראה מחכמת הכוכבים ולמה שהעידו
 כמו חלו הפעולות לא יורגש העשותם כי אם ביו'
 הגה לא תהיה זאת הקריאה כי אם קרש עבוד יום

החדש כי לא יתכן שיקראוהו אחרי עברו וזה
 מבוא' בטעמו ולזה הסבה אדול' כאעפי' שראוהו
 בר' וכל ישראל בליל שלשים וזה הספיקו לומר
 מקודש ביום שלשים עד שחטטה הרי החדש
 ההוא מעובר לפי שאין מקדשין את החדש אחר
 עבוד יומיו ותימת על הרם ול' שכתב מה שתחת
 סותר זה הדעת מפני מה שזמרו בראשו מראש
 הטובה מאימין את העדים על החדש שינראה
 בזמנו וכי' וכבר יתבאר שיפורש המזמור ההוא
 באופן ברתי סותר למזמור הראשון והוא גכ' פסק
 זה המזמור הראשון ולזה היו דברים סותרים קצת
 מקצת או יהיה זה טעות בכל בספרים והנהג'
 בקדוש החדש תלוי קדוש המועדים ולזה יהיה
 הקדוש הרמון בזה הפסוק קדוש החדש לא קדוש
 המועדים כי אחי' שנקבם החדש כבר ידע
 מעיכמו המועד אשר באתו החדש כחלו תקרא
 שהוא יום העשירי יום סוף לחוד ההוא
 בחדש הראשון הוא ניסן כמו שבארנו במה שקרש'
 בפרט' בא אל פרעה בין הערבים פסח להי' כל
 שיחייטת הפסח הוא בין הערבים והוא מחדש
 היום וחילך כמו שבארנו בפרט' בא אל פרעה
 שבנת ימים מכות ופסח' העני' בזה שיהיה
 מה שיחסלו מהלחם עלוהו ימי' מכה לא חמד
 לא שיהיה מיכר לחול מכה כל' הן ימי' חלה
 חמד במקום אחר מכות יחול שבג' ימים שהיה
 מזה שוחת החכילה החודש וכתבנו בארנו זה
 בשלמות בפרט' בא אל פרעה' כל מלאכת עבודה
 לא תעשו כבר באר ענינה בפרט' בא אל פרעה
 והקרבנות אשר להי' שבנת ימים כבר נתבאר
 בפר' פינחס בזה האשה הוא עולה פרי' בני' בקר
 שנים וחיל אחד ושבעה כבשים וזה יהיה מוסף
 היום בכל יום מאלו הימים ולפי שזמנו בזה
 המקור אשה להי' ולא ביאר בזה יתד למרנו שי
 שיהמספר הנזמ' בזה בפרט' פינחס הוא למיכה
 לא לעכב והמשיל שאם אין להם שנים פרים
 מקריבי' א' אין להם פרים מקריבים כבשים וחיל
 אין להם חיל מקריבים כבשי' אין להם ו' כבשים
 מקריבי' ששה סגול' והקרבנות אשר להי' מכל מקור'
 כי תבאו אל האר' אשר אנו נותן לכם וקצתם
 את קצירה למד' שאין הזמור בא חלה מהקציר
 שבארץ ישראל והוא מבואר מיכר הזמן שיה
 הקציר הוא קציר שיעור' הוא כי קציר החטים

הדחם עם שהו אפטר טלא נטלמה היותו עדין
אבל התעורר ליכאת קודם זמנו לסבה מה כאלו
לחסרון מו למה שאפטר שיהיה סבה בזה והם
הסבות אשר אפטר שיטתנו בהפלת העובר
והיה שיבעת ימים תחת אמו למרנו מזה שראוי
שיתהיה לו אם ואז יותר למובח לו אם נסחטה
אמו קודם שנטולר עם שאין וולדה לפי הודאת
הגדר ובכלל הנה לסבה בעינה אשר נמנעה
הקרבת יראת רופן תמנע הקרבת היתום ודן
ראוי שנגבין שיחוייב שיתהיה לו אם שיבעת ימים
כי אי בחיותה אחר לידתו רושם בטלמו הילוד
כי כבר אפטר שייטק מבהמה אחרת ולא יהיה
בזה לו טום הפסד ומי השימיט והלחה יריטה
לקרבן איטי לל דקדקה התורה בזה לפי טלא
יתבאר לנו מהנטולר טלא יהיה נפל אפטר שנטולר
באופן טלם אם לא עברו עליו ימים ולזה לא
יותר להקריבו קודם זה הזמן ושורד או טיה
אחת וחת בנו לא תטחטו ביום אחד לפי טלא
אמר לל כמו שאמר קודם זה ואחר זה למדנו
שזאת האזהרה ניהגת בחולין ובמזקדטין ולפי
שאמר בכאן טיה תמורת מה שאמר קודם זה או
פטיב או עו למד טיהג נהג בכרמים כלו תאמר
טיה הבא מכבטי ועו ריתבא טיאני נוהג אלו
בבהמה טיהורה טינא טור או טיה ולפי שאמר לא
תטחטו למרנו טלא יעברו על זאת האזהרה אם
לא נטחטו טיהם לא אם מת אחר מהם באופן
אחר או טיהם וידמה טלא יהיה זה הדין נהג
אלא באם ובטה לוחב ובטו כי אינו מפורסם
בכמו אלו הבח מי אביהם ולא נהגו האנטיס
ליחס הנולדים האלו לאביהם אבל לאמם כי היא
לברה תטתרל בהזנתם ובגדולם וכבר יסופק
אם ינהג זה הדין גם בזכרי כטיורט טיהוא אבין
לפי שכבר הויאמה התורה זה בלשון זכר ולזה
לא יתחייב מלקחת אם נטחט האב ובטו ביום מ'
מעש טיהוא ידע טיהוא אבין וכי תובחו ובח
תורה לל רריוטכס תובחו רל שיתהיה כזנתכ'
להתרימות בזה הזבח לטי ית ולזה יחוייב שיהיה
זה לקונה רימיה וקריטון ולא באונס ביו ההפ'
יאכל אזוהיר טלא יתירו מבכר ובח התורה עד
הכו וכטי מהחלפי ומקדטי הקדטי וכבר הנהי'
בזה בחלבים ביותר קל מהם והו חלב הטלמי'
טקמור ולא ילין חלב חגי עד בקר

וטמורתם מינותי ועשיתם אותם אפי יי רל אעשי
שיכריחו אתכם לעבור על דברי להפר את בריתי
ולא תחללו את טים קדטי רל טלא תקולבו
ותחללו שמי לעבו עליהם לידותכ ממנו כי בזה
מהחלול הנפלא אשר למלך בטר ודס עם טכב
תמיכ שייתירו מסירת עינמם להריגה להטמ
טלא ימדרו בו לירח המכריח אות לבזות המולך
ההוא ונקדטי בתוך בני יטרי זה הקדוש הוא
טייתר עינמו למיתה מירוחו מעבור על דברי
יתכ כמו שנתפרסם מענין חנניה מיטיל ועויה
לא שזאת המיטה לא יתחייבו בה אם לא היו טים
מאנטי האמונה מה שיירחו ואת הקדוטה טממו
בתוך בני יטרי והוא מבחור שיאמרו בתוך בני
יטראל הוא משיד על הקבוץ רל על החהל והוא
מבואר מיכר הוראת הלשון ולזה לא יחוייב
להתיר עינמו למיתה על זה אם לא היו טים
מיטרי כי הוא הקבוץ הראשו וראוי שטרע טוה
הדי יהיה כטתהיה כוט המכריח על זה להעביר
אותו על מיכות הש ית כרי שימרוד בו ולזה סמן
זה למה שאמר ולא תחללו את טים קדטי ואולו
לא שחלל הכ ית כבר יותר לו לעבור על מינות
התורה להיטיל שינמו מהמיתה מלא אם היתה
העבר ההיא עו או גרלי טריות או טיפיות דמיס
קמו טיהתב בטרטי הכוללי ומי יי מקדסכ
רל טיה יתע מקדטי יטד ומבריל אותם לעבורות
בזאת התורה הטלמה ולזה ראוי שנטמור בכל
הפטים שאפטר טלא יקרו אנטטי התורה לעבו
עליה כי זה אולי יהי סבה שתסור זול התור מיט'
במוחלט וזה מבו מאד עם מה שיקדס מהדברים
המורכב אתכם מארץ מיכרי רל טיאני הטיטולתי
בזה האופן הנפלא והויכוח אתכם מארץ מיכריס
עם רבוי הנפלאות והמופתות כרי שיתוכנו לקבול
התורה באופן טיהיה לכם לילאים כי בזה תגיט
לכם ההיכליה האנטטיית עם טיבזה האופן תרבן
בכס הסגחתי וטימרו מהרבה מהדעו הנכונות
לבא עליכם ולזה ראוי לכם טלא תאבדו
זאת המתנה הנפלאה אשר נתתי לכם אשר בזה
איהיה לכם לילאי ולמנהיג והיא התורה דברי
בני יטראל ואמרת מלהם מועדי יי אשר תקראו
אותם מקראי קדטי ראוי שטרע טיהמוטריס
המיוחסים היותם מקראי קדטי לקריאתנו הם
טמרי המוכריס זול הקיבת כי הקיבת הוא מקדו

ואולם היין אמר לטכנולוגיה האש טלח יבנה
אבל הכהן יוכח מטעם על
היסוד למקום שיהיה נשפך בו טירי הדם והיה
היין מסיר עפוש הדם ההוא טנא בפרט פינחס
בחדש הסך נסך טכר לה ולזה לא יחרב שיהיה
נשפך על המזבח ורחם וקלי וקרמל לא תאכלו
הנהיר מאכילת לחם מהתבואה חרטה ולא קלי
ולא קרמל והוא הגרש רל טנפחך בריחיים טל
גרסו קדם הקרב העמ' ולפי טכמ וקר המזהרה
אחר זכרונם למד' טהם טרטה לארץ כי אמרו
לא תאכלו טב לכל אחד מהם ביחוד לא למה
טיכרל ולר' היתה המזהרה ראשונה היינו אמרים
טיכרל למו אחד מלא טזכרה התור הפרטי מפני
טלח טמא טס אחד טיכרלס וזהו מהטעם
הכולל ולפי טאמ' טר טיו הנה רל טמתיר
החרט' אטפ' טלח הביאו מנח' העמ' ית' החרט'
הנח' בינח ההוא בטכמו ואם לא יביאו מנחת
העומר לא יותר טר טבור יו' בטסן טכ' טר עיכס
הינח הנה והוא טבואר טיהוש הנה בכלל האסור
טאם היה מותר קודם הנפת העומר ונה הפך
מה טאמרה התורה ולפי טנאמ' טאיסר החרט'
נהג בכל מוטבות למרנו טאסר החרט' נהג
מן התורה בין בארץ בין בתורה לארץ והוא
טבוא מזה המקום טהעומר מתיר החרט' בכלל
אטפ' טלח טקסר אבל הוא מחובר בקרקע והוא
טבואר טאין העמד מתיר טר טלח היה מחובר
לקרקע בעת הנפת העמ' ויכחח אחר זה כי אינו
מתיר הוא כי אם הנקזרים והעומדים ליקצר ט'
טהחלל בינמיחה אטפ' טלח טטלמה ולנה יתיר
העומר קזיר החטי' להדיוט אטפ' טהוא טקסר
ומן ארון אחר הנפת העומר וספרתם לפס
ממחרת הטבת למד' טיוס הבוא העומר בכלל
הימים הנספרים כי ממחרת יוס רואסון טל פסח
יחל המספר והנה טכט הטבתות הם טל ימים
טהם מט' יוס כבר אמר תמדת ות בפרטית רוח
טכטה טבוטות תספור לך ואמ' תמימו' תהיינה
כי טלח טחטוב טיהיה הדיסון בטבתות האלה
טבת בראש' כי כבר יקרה טיהיו ו' לו' טכט' טכט'
בפחות מטכטה טכט' ולנה בוארה התורה
טילו הטכט טבתות יהיו מט' יוס ולנה אמר טר
ממחרת הטבת הטכטית תספור חמטים יוס
רל טר ממחרת הטכט' הטכטית תספור טהא

יוס החמטים והנה אינו בכלל המספר כי כבר
אמר טכט טבתות תמימות תהיינה טכטה ט'
טבוטות תספור לך וכבר נלמד זה גכ' מהיובל
טימנה תטצ' ארבעי' טהם טכט טבתות טנים
וואר טקרט' טנת החמטים כמו טנתב' בפרט'
בהר סיני ובוה טמנה בכחן מט' יוס ונקרט' יוס
החמטים והא חג הטבוטות ולמרנו מזה ט'
טימנה למנו הטבתו והימים ואחסו' טספיר'
הטבוטו' הוא טמנה טבוט' א' בהג' טכט' ימי'
וטני טבוטות בהג' יד' יו' וכן על זה הדרך טר
טיהיו טכטה טבוטות ואמנס כמה טכין
הטבוטות חין ראוי לספור טבוטות כלל תאמר
טיכאטר היו עטרה ימים חין ראוי לטוב לספור
טהו טבוט' וטלטה ימים כי המספר הטבוטו'
ראוי טיהו' בדרך המספר לא טימנה הטבו' הו'
ויחזור וימנהו טטה פטמים ונה טבואר בטפט'
כי המספר לא יהיה בוה האופך טר ממחרת
הטבת הטכטית תספור חמטים יוס רל טר
ממחרת הטכט' הטכטית תספור טהוא יוס הנ'
חזו בינח החמטים תקריבו מנחה חרטה ל'
או יהיה הדיסון באמרו חמטי' יוס טר חמטיס
יוס כמו ארבעי' יכט' טהדיסון בו טר ארבעי'ס
יכט' כדי טטבואר טס כגה' ובכא יוס החמטיס
תקריבו מנחה חרטה ל' ולפי טהוא קרא ואת
מנחה חרטה למד' טהיא חרטה למנחו' החטיס
לא לכל המנחות כי כבר קדמה לה מנחת העומ'
ולמרנו מזה טאין ראוי להביא מנחת החטיס
קודם ואת המנחה והוא טבואר טאם הקריב
מנחה קודם מנחת העומר טהיא פסולה טאפ'
להדיוט לא הותר זה החרט' ואולם אם הקריבה
אחר מנחת העומר קודם ואת המנחה איננה
פסולה כי לא זכרה התורה בביאור המנח זה
ממוטבותיכס טביאו לחס התטופה למד' טיטי'
הלחס אינס באיס לא מן הארץ כי לא כלל בוה
בכל מוטבותיכ' רח המוטבות במיזחרים ולמד'
טיכל אחר מטי' הלחס בו מ' טרון אחר ויתב'
טהם באיס מן החרט' כי התורה קדמה ואת
העמ' מנחה חרטה חמץ תאפינה לפי טמדת
הטכט' יחויב טיהיה מלאה סולת טנאמ' טיני
עטרוניס סלת למרנו טהוא מביא טאור ממקום
אחר לחמ'נו טאם היה מורד הסלת עכ' הטאור
היתה המדה חסדה או יתרה ואם יקח מתיכס

לא יהיה בארץ ישראל בזה הזמן . והבנות את
עומר ראשית קצירכם אל הכהן למד מזה שיהיה
העומר יחייב שיהיה ראשית לכל הקציר וזה
הוא מצו שאסור לקצור מה שהיה ראוי להבי' ממנו
עומר קודם קצירת העמר אלא אם היה זה למיכו
טיטא ראשית קצירכם על הכה' ראשית קציר מראה
והטיף את העמר לפני כבר ביום במה שיקר'
שהתנופה הוא למזר מולך ומביא מעלה ומזרי'
וזהו וזו התנופה איננה לעומר בפסח כי כבר
קדם בתנופה שהיה לרבר המתקן להקריבו עלו
ואמ' אחי החלבים ומה שירמה להם מה שנוכ'
בו התנופה ואולם הוא לסלת העומר כשהוא מוכ'
להקריבו וכבר התב' בפר ויקרא ח' נפשי מנח'
העומר והוא מה שאמר ואם תקריב מנח בכורי'
וזה מבוטא שהמנח בו במנחת העמר היא מנח'
בכורים וזה הוא טראסונה לכל המנחות הבאו'
מן החרש ואין לאומ' שיהיה הדינו בזה ב'
הלחם הבוי בחג הטבועו שנקראו מנח בכורי'
במה שאמר זה כי לא יקרא בה מה שטאמ' בזה
המנח בפר ויקרא וזה כי היא בלתי כותבתיה חמ'
כי כבר יקריבו ממנה ליה' מגדש וממנו על כל
לבוטתה וכבר נאמר שם במנח כולל כל המנח'
אשר תקריבו ליה' לא תעשה חמץ ואמנע שתי
הלחם הבוי בפירות הם חמץ כמו שיתב' בזה
הפר ולזה הוא מבוטא שזאת המנחה היא מנחת
העומר ושהיא בזה משה חמץ מעשה
היא באותן שנתב' שם והוא שיקרא את התבואה
אשר בצומ' ההו' באש כרי שייבט ויתכן לטחון
וזתו ולקחת הסלת ממנו וטוחטים אותו פריחים
של גרוסו כרי שתהיה הסולת ית' יפה וזהו אמר'
גרסו כרמל . ואחרי כן יבררו הסולת היותר יפה
ממנה בכל הפטים שאשכד ויקחו ממנו שטרון
שהוא השער הקטן אשר ממנו לפי שילח נוכ'
בתורה לזאת המנחה שיעור ויבללו אותו בסמך
בקטן הטיבד הנזכר בתורה והוא לוג' כי לא נוכ'
שם שער לטמן אשר יבללו בו ונתתן בלין
קומץ לבונה ומניף הכהן וזאת המנחה במזרח
ומגי' לה למקום הגטות המנחו' וקומץ מגדשה
וממנו על כל לבונה כמו שנוכ' בשבת ויקרא
ומקטיר זה הקומץ והטמור נאכל לשתים וטאפה
מיטה כמכשט המנחה שהקריבו ממנה ליה' עם
כזה הענין הוא ביום השני של פסח שזו אפסד

לאכול חמץ ולמד' שהתנופה היא בכהן שני יטפני
הכהן אבל קודם התנופה כמו הקצירה וההבואה
כשר בכל אדם ולמד' שהבא' העומר היתה ביום
שני של פסח שני ממחרת השבת וזה השבת הוא
בהכרח יו' ראשון של פסח אם יום שביעי כי לכל
אחד מהם שבת כמו שנו' במה שיקר' וכבר יתב'
ממה שאמ' בספר יהושע שהו' ממחר יו' ראשון
של פסח שני ויאכלו מעבוד הארץ ממחר הפסח
מיכו וקלוי' וכבר עשו הפס' ביד' יום לחדש בפר'
כמו שנו' שם והט' היה יום יו' בטיסן מחר הפסח
כי בליל טו' היה נאכל והוא ממחר השבת הנזכ'
בזה הפסח ולזה הזכיר כי ביום ההוא אכלו מיכות
וקלוי' כי כבר נאמר להם קדם הנפ' העומר לאכול
מהחרש לחם וקלוי' וכרמל כמו שיתב' בזה הפר'
והנה חייב שיהיה מיכות לפני שכבר היה חמץ
להם לאכול חמץ וזה גכ' לאות כי אמרו ממחרת
השבת יריצה בו מחרת יום ראשון של פסח ולפי
שהנפ' העומר הוא ממחרת השבת והספיר שזכר'
אחר זה הוא גכ' ממחרת השבת והוא גכ' מהחל'
חרמט' בקמה למד' שהקציר לתהיה לא אחרי
יום ראשון של פסח ולפי שזו המנח קבוע ומנה
והוא ממחרת השבת למד' שזו הקציר רוח שבת
ולפי שהראוי בפסירה שיתהיה בהתחלה אחרי
הרבר הנספר לה באמצעם ויהיה התחל' הימים
לפי התורה בתחל' הלילה למד' שמיכו הקצירה
היא בתחל' ליל יו' פנים ולפי שאמ' מהחל חרמט'
בקמה למד' שמיכות העומר לבח' מן הקמה וכן
מיכותו להביאו מן הלח' ולזה יצת' התור' שייבא
קלוי' באש לייבטו ולא שיהו' מבוטא ממה שנו'
בזה הפר' שאם לא מיכו מהקמה אשכד ולהבית
מהעמרים אשפי' שיהם יבטיס' טיטא והבנות את
עומר ראשית קצירכם כיון שהו' ראשית קציר'
הנה חיי' קצירתו ביו' בטיסן מטבב' . ועשיתם ביו'
הטיפכ' את העומר ככבי תמי' בן טנתו זה הקרבן
יתר הוא על קרבן מוסף היו' והיתה מנחתו כשל
מנחת הכבב' ולפי שאמר בלולה בטימן למד'ו
שהיא תהיה בלולה בטימן שהגביל תורה לטי'
עכדוטים והיא שליטית ההין ואמנע נסכול
נכפל לפני מה שיתבא מעטין הנסכי' בפר פ' טים
וים טבא בגה' חייך תהיה וזאת ההקדשה לטכיס'
וראוי שתירע שהסולת הזאת הבלולה בטימן היה
כלה נכרשת על מנבח העולה שני חיי' ליה'

מרעדי מור ובוה מבווא להפנט הנפס הבהמי
 וכלי הצירט בזה שיטתו לכבד ונפספס
 במצטינו לתקן המעצות בהם פרי טעיה נכונה
 לכפרה ביום הכפורים וראוי שיערע כי התקיעה
 תהיה בזולת תרועה ומד בפר בהעלותך ותקעו
 ולא תריעו וזמנט התרועה לא תהיה בזולת תקיעה
 אמר טיס בענין תרועה ותקיעתם תרועה תרועה
 ותקעו למדני שמררך התרועה טיהיה תקיעה
 לפניה ולאחריה ובכלל הגה מפני טיהכונת בזה
 להחריד הלבבות ולעוררם על התשיבה הגה
 ריכנה התורה שיהיה זה הקול בזמן שיתכן זה
 יות חלה ומר בן תרועה וכן אמר בפר בהעלותך
 כמה טיהווא לזא חכום בעיני והרעות בחימירנות
 וטבוא טוואת התרועה היא בטוקר ממה שיכותה
 התורה ביום הכפורי טלי זבל טיהוא לזא הסכה
 בעיני טיטאמ בקרית בהר סיני והעברת טוקר
 תרועה בחרטי הטביעי וטע טבוא בגה מוח
 טורה עליו טיס הטביעי כל מלאכת עבודה לא
 תטו והקדשתם וטע הגה המוס הגו בפר
 פיתס ולמר מנה המקום טיהפר והחיל והכפטי
 הנכרים טיס מינט מעכבים זה מוח זה טטא חטי
 ליי מל טיהיה טיס חטיי אך בטוקר לחרטי
 חטיביעי הנה כפר הטבוא בפר וחרטי מוח ענין
 זה העניי וזה המטיה טוכ בכאן הוח המוסק הגו
 בפר פיתס וכל מלאכה לא תעטו בעיני היום
 הנה כי יוס כפדי הוח לכפר עלים ולפר טיהיו
 בעטמי מפי וזמנט טווי קרבנו קרב וראוי להיו
 קן כי הקרבנו מינט ילא ליי טירנו על התטובת
 וזא הויטרו מליה בזולת הקרבנות הגה מן
 הוחי טייכפר והנה בוא בזה המקום טכבר
 ית זיבו על עטיי כל מלאכה בעיני היו הנה כרת
 וכן מוח לא יתעטי בעיני היו הנה וזמנ והאגדתי
 מ הנפס הדיח טקרב עמה תמורת הכרת להצי
 על טיחון כרת וכבר בארנו עטייני במה טיקרס
 והנה ביאר טיהיבית מלאכה ביום הכפורים
 עיהג בכל מוטבו טי כל מלאכה לא תעטו חקת
 פולס לחרותיכס בסל מוטבותיכס וזכר וחר זה
 טטת חיוב העני להודות טיהוא גכ טיהג בסל
 מוטבות פס טיהוא מבווא בעיני טזר לו התלן
 באוץ ולא בענין הקרבנות אבל מוח היה אפוד
 היה ראוי טיחון עטיינו בבטול הקרבנות כרי
 טיטול למוה מן ההיכדה אל התטובה מה

טיטקד ממנו בבטול הקרבנות מההיטרה לית
 וטייתס מוח נפסותיכס בארה התורה טיהתחלת
 הטבי הנה הוח מהערב טלי יוס התטיעי ויהיה
 מערב ער ערב בזמן שיהיה יותר טולס ומן
 העניי והטיבותה מכל מלאכה ולזה אמר הטיבות
 טיבתכס והיה זה כי ימינן הס מתחילי מן הערב
 עפטי היותנו חוטבי לחטבון הרבנה כמו טבי
 בפרטית בא אל פרעה וזמנט טמיכר הטימטי היה
 יותר ראוי טיהיה היום מתחיל מוריחת הטימטי
 כמו טייתב לתוכט ולזאת הסכה גכ היתה הטטה
 מכלנו מתחרטית מן החרטיס אטר לירח וזמנט
 טוויני טטה באמת לפי הטימטי וכלו היה מכוון
 להייד טוין החלות והמטלה לטימטי כמו
 טיהיו חוטבי טוברי הטימטי והיה חטיבותי
 לחטבון הערב אטר או אטר טיטטה בו מוח
 לראותו טיני עטינו בכל חרטי וחרטי והוח הירח
 טיחסר מוחו פנט ויוסיק פנט : בחמטיה עטר
 יוס לחרטי הטביעי הגה הסכות יתבוא לפי
 הורחות הגדר טיהוא סוכן נטטיה מטטיס תלוטיס
 בזולת בטן והוא נטטיה על הרוב מעיכיס טייט
 בהס עליס כרי טיהיו למחסה מהטימטי אמר
 זכה תהיה ליכל יומס מחורב וכבר טאמו בספר
 גורא ימו ההר והביאו כלי וית ועלי טיך טימן
 ועלי הדס ועלי תמריס ועלי טיך עבות לעטות
 סכת פכתיכ ולזה הוח מבווא טיה הסוכן לא יהיה
 כי מוח בת וטי ומבווא גכ מיכר הורחות הגדר
 טוויטן תוך הבית טוחס היה כן הטה וזו מסוכן
 כמלה הבית הוח טיהי מסך מטטיכס בו הטימטי
 והיחטב בו יחטי בבית לא בטכו ופבווא גכ מיכר
 ה רוח הגדר טוין הסוכן הנה נטטיה מהכליס
 ולא מהמוכלי והנה חג הסוכות לא יתמיד כי מוח
 טיבת ימיס אולס וביום הטימיני יהיה טיבתון
 כמו טייתב מחר זה אך לא יטבו בסכות וזמנט
 טיה חג הוח ליי כי הכונה בכל המועדים הוח
 לטבורתי יתע ולתקרב אליו כפי היכולת כמו
 טייתבא בגה ביום הראשון מקרא קורטי כפר
 התבוא זה במה טיקרס טיבת ימי תקריבו מטיה
 ליי כבר נתב זה המטיה בפר פיתס ומזה המקור
 יתבא טיהפריס והאריס והכבטיס של מוסק היום
 מינט מעכבים קיטת קיטת טטאמ חטיה ליי מימי
 ביו הטימיני מקר קרטי יהי לפס כבר נתב בפר
 פיתס זה האטה והדינו באמ טיטת הוח טיהיה

לחמיכה ער שיטתיה טומרי הגנה יהי נפסל בליטה
והנה יתבאר אחר זה איך תהיה תנופת ב' הלחם
בכורים ליה' רל' שתהיה מטתה ראשונה לטומר
המטחות טיהס באיס מן החטים והנה מפני זה
בכורים טיובמו ליה' מראשית פרי הארמה ולזה
ראוי טילח יבואו בכורים קודם טתי הלחם כי על
הבכורים הם טיובמו באופן היותר טילס כמו
טיבתאר מטנין טאר הבכורי עם טילג הבכורי
הם טיל יטבור וטאר הבכורים הם טיל יחיד וטי
ליטבו קדימה על היחיד לא מפני טיטקרא דאטי
גכ' מטחת הבכורים כמו טבאר אס הביא
בכוריו אחר העומר ויטס פסולים ואמנס קודם
זה הם פסולי' כי כב' יהיה מהם מהחטי והטיטורי
כמו טיבתאר בענין הבכורים בפרטית כי תבא
והם אסודין קודם מטחת השומר ופי' להדיטו
והקרבנות על הלחם וגו' הנה זה הקרבן הוא בא
בכלל הלחם מלבד מוסף הינס הנו' בצד פיטחם
וטעיתם טעיר טוים אחד לחטאות וטי' כבטיס
לזבח הטלמים ראוי טיטרט טילג הכבטיס הם
קדטי קדטי ולזה לא יהיה טחיתות כי אס ביטבו
ואינס טאכלי' כי אס לזכרי' כטיאר קדטי הקדטי'
כמו טיבתאר בפרטית כו' ואולס יתבאר טאר
הכבטיס הם קדטי' קדטיס ממה טאומר וזה טי
טימנות השומר ונות המטחה הם קדטי' קדטיס
לפי מה טיבתאר במה טינוכר מהם בצד ויקרא
והנה ראוי טילח יהיו הטלמים בקדוטה פחות
מהלחם הבא טמהם וטור כי התורה אפרה באר
הכבטיס קדטי יהיו ליה' לכהן ואס לא טוספה
בקדוטה על קדוטי טאר הטלמי' לא היתה התיר'
יפריכה להודיע לט' טיהס קדטי ואמנס כדנת התר'
טיהס קדטי מבין טאר הטלמים וזה מבואר מאד
והטף הכהן אחת על לחם הביכורים תנופה
לפי' על טני' כבטיס רל' טיטף הכהן הכבטי'
בטורס חיים ותנופתו אחת יהיה טוסף על הנפתו
לחם הבכורים אריכה בזה טיטפס ויטף לחם
הביכורי טמהם כטעם מגרטה ומטימנה עלכל
לבנותה ואמ' על לחם הבכורים להורות טילחם
הבכורי הוא העקר ואמנס מיכב על הרברי' בנת
ההנפה הוא טיהיו טתי הלחם על טני' הכבטיס
קדטי יהיו ליה' לכהן רל' טיקחתם הוא ליה'
ויקחתם לכהן והם ליה' ולכהן במדרגת קדטי'
הקדטיס ולזה יטהג בהם דין קדטי' הקדטי' בכל

בטייטיהם וראוי טאדע טחם רח' טמכמו כבטיס
לח' כבטיל מפני זה מטח טתי הלח' כי היו העקר
לפי מה טיזכרה התורה מעטיטה ולזה הקדימה
גכ' לזכרה קודם זכרון טני' הכבטי' להורות טאי'
לה' התלך בהן אכל בלי' טפק לכבטי' הילג התלות
בטי' הלחם כי אופן הקרבנות מתאחר עם טתי
הלחם כי הטפתם הוא טתי הלחם וכך הנפ' וטי'
החלבי' אטיר להס וחזה וטוק מתאחד עם טתי
הלחם כמו טיהתבא במעט טיוך ממה טנו' בפר'
כו' מתורת זבח הטלמים ומנה המקום יתבאר
טיחם איך טיס טתי הלחם לח' תתקן הקרבנות
הכבטיס ואולס טאר הקרבנות הנזכרים בזה
המיקום אטפ' טיהס באי' בגלל הלחם הנה ווי' להס
התלות בו ער טיבטורל בבטורל כי לח' נמי' להס
קטיר עם הלחם הנה באופן טיהיה להס התלות
כו' וקראתם בטיטס היזס הנה מקרא קדטי יהיה
לכס מגיד טיקראתו מקרא קדטי מיוחסת לנו' כי
היא תלויה בחרוטי החרטי טיהוא מסור לבר' וזה
טאחר טיקרטו ראטי חרטי טיסן יהיה יו' הטו' חג'
המיקות ואחריו ימנו מט' ינס והנ' ינס יהיה חג'
טיבועות כל מלאכת עבודה לא תעשו היא
המלאכה טאיטא ליכורך אוכל נפטי כמו טיקרס
בפר' בא אל פרעה חקת טורס בכל מוטבתיכס
לרודותיכס רל' הטביתה ממלאכת עבודה ואולס
הקרבנו אינס טנהגות בכל מוטבבות כי אס במקו'
אטיר יבחר יי' והוא בית המקדטי כמו טנת במה
טיקרט' ובקצרכס את קיטיר וריכנס כבר התב'
בפרטי' קדוטי' וכו' הנה המקום כי הכונה בטיטת
טימה הט' יתב' טיקרטיב מטח הטמיר וטי' הלחם
מהקטיר החרטי להעיר כי הכל בא מה ית' והוא
ינה גכ' להטיב מהם אל העטיס קדס טיבא
לידיטו להעיר כי זה בא מה ית' והוא ריכה טיזכו
טני' בזה החלק ואטחגי בטאר כי הכל בא מאתה
ומאתו הכל בחרטי הטבטי' באחר לחרטי יהיה
לכס ומנה המקום יתבאר טיהתחונה טל החר'
היטורר והי' אחריה ענוי נפטי כי לזה התכילית
תהיה לפי טיבטטור לחרטי הנה יהיה יו' הכפוריס
כמו טינתב' בפרטי' אחרי מות הנה הקדימה התר'
לפורר האטטי' טל התטובה והטבר הרב והטטט'
מרח' הנה והוא מבואר טיהתקיעה בטופר טנהט'
חרדה בלב כמו טאמר אס יתקט בטופר בטיו'
ועס לא יחררו ובכלל הנה הקוללת החקיס הט'

לוי הר' מינין אך בטואר מיני טעמות טיהיה בתם
 מה טולא יתכן העטותו ביום טוב לא יתיר
 להם לבימח והנה תכלול גכ ווא הטעמה וביחת
 טולמים והם העקדמים שלמי חגיגה טיטא וובחת
 טולמים וואכלת טס וטימחת לפניי להיך ומנה
 המקום טיחין טימחה וו אלא בבטור בהמה לוא
 בבטור העוף כי הטילמים אינע בוים כי אס
 מהבהמה וחגותס אותו חג לוי טבעת ימים
 בטטה הנה אמרו אותו טב אל תיזס הרואטון
 טוכר בפסוק הקורס ואמר טבעת ימים בטטה
 להורו טייט לחגיגה וו תטולמי כל טבעה ואמ'
 בטטה לפי מה טזחטוב להודות טאיך חגיגת
 יוס זה מטותלמות בחג הסוקת טל טטה אחרת
 חקת בולס לחודותיכס בחדס הטביעי תחוגר
 איתו באר טווי המיכה טהגת לדורות בטכות
 תטבו טבעת ימים יכה טיטב ו ימים בטוכר
 באופ טבתנו בבית ולוה יחוייב טטואכל וטיטן
 טיס כי בלו העננים טקתמט מהבית ולפי טוואת
 היטיבה מתיחסת ליטיבה בבית והיא תמורתה
 והיטיבה בבית להטאה לוא ליכער הנה כטיתהיה
 היטיבה בסכה ביטער לוא יתחייב ליטב בסופה
 ועוד טיכבר חוייבנו לטמוח בלו הטבעה ימי
 ולוה ראו טיעזוב כל רבר טמיכטר טימבלבל
 הטמחה ומנה המקום יתבאר טואס ירדו גטימי
 יכטערו בהס בטבתס או בסכה הנה יהיו
 הכפול פטורי מהיטיבה או בסכה ולפי טיהסכה
 היא וואל מה והיה מגרר וואהל טיהיו לו טלטה
 דפנות האחר לאחריו והאחר ביכר הימיך והאחר
 ביכר השמאלי והוא מבוא בטפטו מעני האהלים
 טיעטוי מוכרי המסחרי הנה יספיק בסכה טיהיו
 לו ג דפנות ומנה גכ יתב טהרופן הטילטיי הוא
 טיהיה לו טיעוד מעט כי כן דרך וואהלים ולפי
 טואהל לוא יתד וואל אלא אס היה לו ג טפח הנה
 יחויי בסכה טיהיה לה ג טפח ולפי טיה האהל
 הוא תמור הבית טיהו עטוי לטיבת הארס בו הנה
 לוא יהיה גבהו פחות מי טפחים כי גובה הארס
 הביטיני בהיותו יושב הוא זה הטיטו זהו המיכב
 היחור טיהיה בטבתו בבית ולפי טנה האהל
 עטוי לאכול בו הנה יחוייב טיהיה באופ טיחדיק
 ראטו ודבר וטולחנו ונה הטיטו יהיה על המנט
 ו טפחי עול ו טפחי והוא מבוא טהיטב בסכה
 טתחת הססה אינו יושב בסכה טיהו רואה בהיות

מי ייכאס בגבול אחר ואולם אס יסאוי טיטס
 טיטס איך זה עבותוה מבוא מיכר הודות חגרר
 וערבי טחל הוא מיך מיך הימחי טגדל על הדוב
 בטחלים ולוה קרואה אותו התורה ערבי טחל לוא
 טתפיד טיהיה גרל על טחל כי היא אמנ ותפיד
 על המיך טילתח מיטו והוא הפק ערבי טחל הוא
 ימח טעלה טול מוטוד ופיו חלק וקטה טולו אדו
 וממנו ימכא טיכפי עלהו פגימו דקו מואר וקטנו
 ואור מה טעלה טולו עגול ופיו דומה למגל אינו
 טקר ערבי טחל ואינו כטר וראוי טיהרש כי מפני
 טואמר כפות ומריס ועטף עץ עבות וערבי טחל
 הנה מיך הראוי טיהיו טילט לוי המיטס יחר ועס
 כל זה אס לקחן א' א' יכא טיהרי לקח כלס ואמנס
 הוואתו ג ילקח לברד ולוה לוא אמר תורה פרי עץ
 הדד וכפות תמרי והנה יקרא הלולב האחד כפות
 תמריס מיכר עליו טיבהס יתהו התמריס ואולם
 מה טואמר התורה ועטף עץ עבות ידמה טיהיו
 בו עטף ועץ דל טאי מתנאוי טיהי עטף אכל יהי
 מויתר אטפ טיהו העץ בכללו והנה זה אפטר
 בנה הימח לקטנו מאט טיפך מנה גכ טילתח
 מנה הימח עטף ועץ באופן טיהיה עבות מיכר
 רבוי גליו וחבוי עטפו ולוה ילקחו טלטה ברי
 הריס כי כבר יקרה בנה הימח טולא יהיו בו יתיר
 מטולטה עננים ולוה ילקח העץ בהלקחס ולפי
 טוא וערבי טחל טרומו ל רברי והפחות טיפול
 בו זה הטס האס טיטס הנה ילקח טיט ברי ערבה
 וידמה והוא הטכון טיהיכון בנה טייתח עטף עץ
 עבות וערבי טחל ולוה לוא יחוייב לקחת סכל א'
 מהס כי אס א' בר והוא מבוא טיהלקחה תנהגה
 ג'ס הוא טילתחו דרך גרלתס ולוה אס לקחס
 טילח כדרך גרלתס לוא יכא כי התורה תיפו ענינס
 באופן הטוג מיהן כמו טיהת מהטדטיי הכוללים
 וכאלו טב זה אל מה טיהו מחוייב מיכר הודות
 הגרר וראוי טיהרש טלו הפיטיס הד' מעכבין זה
 אית זה טי התורה ימחה טיטח לוי הפיטיס כלס
 ולפי טיהאחרוה יהיה לברו וטואר המיטס הס יחר
 הנה ראו טילתחו בימיך הג' מיניך והוא תרוג
 בטמולי וטימחת לפניי להיכס טבעת ימי
 ידמה בנה טיטמחו טס במקדטי ו ימי בלקיחת
 לוי הר' מינין ובכל מיני הטמחה ויתבאר טוואת
 השמח אינה דוחה יו טוב וכטי טבת לפי טיהו
 אטרה כי ביום הראטון לוא יטמוח כי אס בלקיח

סבירים מצטיית מלאכת עבודה והם המלאכות
שאינם ליכודך איכל נפש . אלה מצדדי ה' רל'
שאר המועדי וזל הטבות כי אחר זכירתו הטבות
אמר אלה מושרי ה' אשר תקראו אותם במועדים
הטלים המאמר בהם אמר שאלו המועדים טובי
הם המועדים שדמו אלה : בראש המאמר הזה
שמיוחסת קדושתם אר"י . עולה ומטחה כבר נז'
מטחת אלו העולות בפרט פ"נחם והנה העולה
היא עקר והמטחה היא נמשכת לה' ורזה ארץ
ראוי שתקריב מטחת העולה קודם העולה . וזכח
ונסכים ירוע כי לעולה יהיו נסכים מוגבלים כמו
שכתב בפר' פ"נחם כמו שיש לה מטחה מוגבלת
ורזה ראוי שיעדין למה לא אמרה התורה עולה
ומטחה ונסכי' ונאמר כי ירמה טיהיה סבה בזה
להירדת כי הנסכים אינם מתאחדים עם העולה
פאת אחרות המטחה לה כי אינם להקבה אבל
להסיר הוזהמא כמו שכתבנו ריה' הרינו בנזכח
זכח הטיל כי כבר יחויבו באלו המועדי' להקריב
טלמי חגיגה וטלמי מצבת כמו שית' לא יכבר
יקטה לזה הפריט מה שאמר אחר כן דבר זוס
בזמנו והנה לא הזגבלו אלו הטלמים בכל זוס
מילו הימיו ורזה היותה טעות שנאמר כי הרינו
בזכח העולה אלא טיהיה נקודות עול' מיכר
מה שיקטירו ממנה במוזבח טיהיה עולה עריו
בכליו ונקודות זכח מיכר מה שיקטירו ממנה
במוזבח טיהיה עולה עליו בכללות ונקודות זכח
מיכר הוביחה וזכר בו יזקח דמה לזרז כל הסוכ'
והוא מבואר טיהמטחה מתאחדת עם הנקשר
מהעולה והנסכים עם דמה הנטפף אל יכוד
המוזבח כי לוא הסבה היו ולהרות על זה קדושה
התור' בטני' אלו השמחות מתחלפים עם המטחה
והנסכים . דבר יוס בזמנו למרטי מזה שיקרבנו'
היו להם תמיד ומוספי' אי' להם תטלומי' למחר
מלבד כבתות ה' למרנו מזה שאלו הקרבנות
יקריבו בכל זוס מאלו מלבד הקרבנו' המוגבל'
בטבות והם מוסף טבות טאם היה טבות בואר
מילו הימים הנה יקריבו בו יות' כל ילו הקרבנות
המיוחדים לטבות . מלבד מתנתים אחרות
שירמוז בזה מה שיתנו לה' בזולת נדר או נדבה
כמו מעשר הבהמה ובכורות . ומלבד כל נדרכ'
הקרבנות הבאים בנדר או נדבה כמו העולה
והטלמים והמטחה ולמדנו מזה שכל קרבנות

יחיד קרבים ביום טוב . וירמה טיהעולה טאון
זמנה מוגבל ביום ההוא - כמו עולת יחיד וטבת
רוחה יוס טוב כי לא יעטה ביום טוב קדושה ט'
טיהגבילה אותו התור' זוס אינו ליכודך אוכל נפש
וזמנו הטלמי' ומה שירמה להם יקריבו בז' טוב
כי הם ליכודך אוכל נפש ואולם בחולו טל מועד
יקריבו טל הקרבנות . אך בחמשה עשר יוס ל'
לחרט' הטביעי' ביא' בזה מפני טאון אסף כל אה'
ממנו תבואתו מגרנו ומיקבו כרי טיכיר בו ט'
הכל בא לו מה ית' ורזה באה ואת המיטחה .
תחוגו את חג' ה' טבשת ימים כבר ביאר במה
טיקדים כי ואת החגיגה היא זכיות טלמים ורזה
תמיכא טאמר מטיה ויחוגו לה' במדבר תמורת
הזכיות כמו שזכרנו במה טיקרס ואמר טבשת
ימים ואם היא בטו' ימים לחרט' הטביעי' כמו
טוכ' להורות טזאת החגיגה יש לה טטלומי' כל
טבשה . ביום הראשון טבתון זכוס הטביעי'
דל' ביום השמיני לראשון טוכר כי בכל א' מאלו
טני הימים טונו לטבות מוטלמה . ולקחתם
לכס ביום הראשון לפי טאון ואת המיטחה כי אם
ביום הראשון לפי המאמר הזה ובסוף אמ' טהוא
טבשה ימים למדנו טאמר ולקחתם לכס ירטה
בו טטילא תתי' לפני' . והיא טטיהיו חוץ לבית
המקדש ואמנו לפני' . לטיכס מהו בבית
המקדש תהיה ואת המיטחה טבשת ימים ולפי
טאמר ולקחתם לכס ביום הראשון למדנו טאון
אזכר יזכר בלו הדברים טוכר אחר' . אם רזה
טלו ורזה הדיכרטה התורה למזור לכס . פרי טן
הרר כפות תמרים ירדה מיכר הוואת הגרר באמ'
פרי עץ הדר אלו האתרוג' וזכרה אותו התור' בזה
הל'טון להורות כי היא בחרה בו מיכ' טיהוא הדר
ורזה לא טטאמס לזאתיה הדר ומזה המקום יתב'
טטאמר הדברים הנלוים שמו יחוייב בפלו' טיהס
ה' טיהיה הדר וזה טבואר מהטריס הטלומים
כפות תמרים הוא הילול' והוא נקרא בזה הטס
מיכר מה טיהתמידו עליו להחזיק קיטת בקסת
כמו הכף טמחזיק במה טימחף אמנו אחר ט'
טיתפדון טליו לכאן ולכאן אינו נקר' בזה הט'
גס אינו מו' הדר ורזה הוא פסול' ונטיף שן עבו'
הוא הדרס טיהוא עבות דל' טייט לו טלים רביס
מקיפים בו ירכאים ממקום אחר והמטט טיפול
בו זה הט' הוא כטלח היו לה טלטה עליו מקיפ'

מזכרים במופך שלא ימנע הסלחן מזה הלחם
 כלל והנה יסירו כפות הלבונה מימין ויקטירם ב
 בטבת להתיר הלחם לכהני וישימו טיס לבונה
 ויחוייב שישים אצל המערכת כמשיפט הדמיון ויהו תמי
 הטבת טיסדר המערכת כי כבר ביאר כי מענין
 המערכת טותחוייב להעשות בטבת יהיה נתינת
 הלבונה אצל המערכת לזה זכר כל זה קודם ט
 טייכזה שתעשה המערכת בטבת ולפי שכבר
 אמר והיתה ללחם לאזכרה למר שיבעת טיהלבונה
 דומי לאזכרה יחוייב טיהיה הלחם על פניו רל
 כל חלה טילה ולזה אמר נפרסה חלה מן החלות
 בעוד טיהלחם על הסלחן לפי הדמיון הנה הלחם
 פסול ואינו מקטיר עליו הלבונה טט ללחם והוא
 לחם המערכת טינכרך על הסלחן ומזה המיקום
 יתבאר טאם אחר טהוסר הרחם מעל הסלחן
 נפרסה חלה מהחלן או אחר טהגי הטת להסיר
 כי או אינו לחם המערכת לפיכך הנה מעני טיהו
 פטי הנה יקטי עליו הלבונה כי כבר היתה ללחם
 מה טיהתמידה להיות אצל לפי הדמיון רל אחר
 הנסיון מה טיזכ והו טייקטירו הלבונה להתיר
 הלחם לפהניס והגיד טואהרן קודם לבני ולזה
 יהיה כהן גדול טיטל חלק בראש ואכלוהו
 במקום קדו הוא לפני מן הקלפי כמשיפט קרטי
 הקרטיס לפי מה טינתב בפר טו ואמרו ואכלוהו
 טב ללחם טיזכר

ויצאבו אשה ישראלית לא טת
 לכו מן התורה על מה היו טיכיס מהוא מבואר כי כבר
 יקדה זה לסבות רבות ואמנם רבו אמ' כי הם היו
 טיכיס לפי טיטבו טילחן לא חיו מיחיס אודתו ל
 לעמו ביניהם לפי טיטודי על רגלו במוותו לבית
 אבותם

ויקוב בן אשה הישראלית את יהו
 דויטה לימד טכבר פירש הטס המפורטי וקלל א
 מותו במופך הנהוג לקלל והוא בטס מהטימות ה
 הזיוחדים לטס יתעלה כאלו תאמר טיקלל טס
 בטס כמו טיאמר יכה יוסי את יוסי והנה טפוא
 הטומעים אל מטיה

כדי טיהיו בכל אחת מהם טיט עטרוני ולפי טווא
 המדידה תהיה בטטרון טיבמקדס הנה הכלי
 מקדס הסלת ויפסול אם יטא חוץ לפורה ולזה
 יתחייב מזה היצר גם כן טיהיה ליטתה ונפיתה
 בטורה ולפי טיזה הלחם הוא לחם הפנים טיהוא
 בתמונה טולו יתכ טיאפה בזולת טיכירה ובזול
 קלקל תמונתו אם לא היה נאפה ברפוס היו טס
 רפוסים טול זהב היה נאפה בהם כמו פינו בפר
 תרומה והנה היה מחוייב לזאת הסבה טיהיה טס
 רפוס יטימו בתיכה החלה כטיהיא ביכח ורפוס
 אחר מבפני לטימו הבכח טולו תתקלקל המזנתו
 ובהן היה נאפה בתנו כל ירכו וואחד כן יסירה
 תחלה מילו הרפוס טולו יקלקלה חוס הרפוסים
 ויטריפה לרקותה ולפי טיהיא רכה עריין בימטה
 מן התור היו מטימיס אותה ברפוס יכונך
 ער טיטכטונך מתחוק ולפי טיהחוס מונט יספיק
 רופיית אלו החלות לרקותם הנה היה דומי
 טיאפי בתנור קטן כדי טולו יטרפו ולא היה
 נאפה בטבת כי התורה לא חייבה טיהיה נעטיה
 בטבת כי אט פריכת המערכת טיטו ביוס הטבת
 יעריכנו לפני ה' תמיד וכבר ביארנו בפר ויקחו
 לי תרומה וזאת העדיכה איך תהיה וטמת אותם
 טיטים מערכו טי המערכת רל חלות תהיה ה
 המערכת מאור המערכות במופך טיהיו טיטים ע
 עטה חלות בטויהן על הסלחן הטהור לפני
 ה' למרנו טיון הברל בין החלה והסלחן אבל ה
 היו על טטח הסלחן ואמנם בין החלות תהיינ
 המנקיות כמו טביארנו בפרטות ויקחו לי תרומה
 ולמד ממה טווא לפני ה' טפני עורך ילו המערכו
 יחוייב טיהיו לפני ה' טיהוא ליכר המערכו טיטס
 קדש הקדשים ונתת על המערכת לבונה וכה
 רל אצל כל מערכת טול לט המערכות יטי לבונה
 וכה בטק אחת והס הכפות הנזכרות בפר תרומה
 והיטח ללחם לאזכרה כטיקטיירה להס על מ
 מזבח העולה וזאת ההקטייה תעיר הלחם לכהני
 כמו טיטיר הקומץ והלבונה טיירי המנחה והיא
 וטיה נאכלת אחר זה לזכר טהונה לבר לפני מן
 הקלפי כמו טא אחר זה ביוס הטבת וגומ' כבר
 נטבא הסבה בעריכתה ביוס הטבת בפר תרומה
 ולפי טיחוייב טיהיה זה הלחם על הסלחן תמי
 חרב טיהיו טס כהניס חביס מזכין הלחם פעל
 הסלחן ואלו מיחיס הלחם טס בטת טהאחרי

ממנו שלמות אשך היה ראוי שיחנה מיצר ואת
ההכנה הנמשכת בקנין השלמות האנושי ועוד פי
משה טור משטר לכהני להתעסק בקבור קרובי
וולתי הקרובים הנמנים פתודת אולי יחשבו כי
טיהיה ראוי להם שיעשו כמו אלו הפעולות של
מתיחה להראות עינם הפעולה על הפקדס כרם
שיטלימו בזה האופן מה שיחסר להם מהאטימות
על מה מפטי היותם בלתי מתעסקים בקבורתי
והמטיך האזהרה מלגלח פאת וקן אול האזהרה
מקדוח קרחה ברוחם מיכר טהנטיח ליל האזהרה
יתר הוא השפח ושמות הפקן תליות גם אל טעם
הראשי וכבר נתבארה הסבה אשר בעבור ביארה
התורה ויבנה שלא לגלח פאת הפקן במה שיצר
עם טעמו משטר שיטפול זה היכתי בכתבי כי לפי
מה שחזטוב היה זה רדך כומרי עז סמו טהיה
דרכה להקין פאת ראשם ויהיה משטר שיחשבו מ
מפטי זה שיעשו כן טהני יש ית להיחנה נבדלים
לעבודתי עם טבנה יהיה היפי והנרי נמיכא בהם
יותר והוא מה שרפטה התורה בהם ולזה צותה
לעשות להם בגרי קרש לכבוד ולתפארת ולזה
הוצרכה התורה לכבול האזהרה בזה פטהניס
והזהירם וחר זה מלקיחת אטה וונה וחללה
וגרטיה כרי טיהיה ורבידות נבחר כרי טיהיה
ראוי לעבודת ה' ית רבא זה בסרור ראוי כי
הוונה היא היות מגונה כי היא נבעלת למי שהו'
אזאף לה אצור טמה פכל ישראל וממכה החללה כי
היא נבעלת למי טחמל לה מיכר תושפת קרובות
ונה בלתי מגונה כמו הראשונה כל מה טמרות'
אכל כל האנטי הוא יותר מגונה בעצמותי ממה
שאנו מדוחק כי אם מקיפת האנטיים לתוספת מ
מלה ואחכ וצר הגרונה טאין בבטלות אסור
אבל יורה היותה גרונה כי היא בלתי נאותה
בתכונה וענינה ואחכ וצר טיהיו גדולי המעל'
בעיני ישראל כי בזה תועלת לישראל להיטירם
לעבודת ה' ית כי מפטי ראותם כי לו הם מכובדי'
משני היותם נבדלים הטי יתבאף לתם עורכס
משילתה ית ויתייסרו מפטי זה לטבוחתו ולטכס
כבודם השליגה התורה בענינ בתקהן כי תחל
לונת כי היא מחללת כבוד אביה אסור לו כבוד
נוסף על כבוד ישראל ראוי טיהיה עכניה יותר
גכוס מעני בת ישראל ואחכ השליגה התורה
גלו השניסם בכהן גדול ליתרון מעלתו ויקחת

טלה יפרע ראשו כלל ואל יפרוס בגדיו כלל לפי
טהו תמיד במקדש כי היציץ הוא על מיכחו תמי'
לשימות שון העדה כמו טהתבאר במה שיקרס
ואולם טאור הכהנים אינם מוזהרים בזה אלה
בטיעת שבחי לפי טאונס עובדי תמי והרחיקתה
התורה יוצר מטמה הכהני מילטמו למתי ולטכס
משילתו כי הוא ראוי ליקרחק יות מיטאר האנטי'
מיחסנות החמר כאלו ביורה התורה טכלמה
טיהיה הארס יותר טלס בעיון ראוי יותר טלה
יתפעל מחסרונות החמר וכלו ביורה
טיכל מה טיהיה הארס יותר טלס בעיון ראוי
טיהעשל יותר משט ממקרה המות כטייקר לוחר
מקדוטי וליה ביורה טיהאטינות לוח תמטבה
מעבור ואעפי טיתכסוך הכונה בעבודה כמו ט'
שיקדס עד טכבר הרחיקת התוד כל מה טיבלכל
הפינה בבוח כהן לעבור ולו היה טיתוי יין טמט
מעבוד עבודתו ואולם טאור הכהני טאין מעלות'
בואת המרדגה השטומה לוח הוחר להם לעבור
באטינות הטנה בענין לקיחת אטה השליג התורה
בו למעלה יותר מיטמה הכהנים ולזה לוח התיר'
לו טוס בעילות אטה וליה למטה אפי מן הארוסי'
להעיר אל עינם משילתו ואחר זה הנהי טלה יגטי
להקריב כהן בעל מוס כי בזה האופן יגייע הפך
נוטת התורה והוא כי התורה צותה טיהיו להם
בגרי קרש לכבוד ולתפאח באופן טימיכאו להם
הנרי והנפי לכבוד הטי יתע כי זה ממה טייטייר
לעבודת ה' ית ולזה גם טיה טטכרס לכבודו ית'
ואלו היו הבטלי מומין עובדים היה זה מבואר
לכחונת וללונת מעשיהם לפחיתות צורתם כי
הרבה תגיו טיהיו טבניס בעיני האנטי הבטלי
מוס לפחית' המונתם ואחר זה ייה טלה יטבאף
הכהניס הטממים כי הטממה בואה מיכר החומר
כמו טביארט בענין הטממות ונה הפך המכון
בנ בורת הכהנים כמו טהתבאף מוכבדניו בענין
תקדבות ולונת הסבה בעינה הפחירה התירה
מאכילת קרטיס בטממה והמטיך לזה הטלכות
הביאור בריטי מי טאשטר בו מכילת הקרטיס
ומי טאוי אשטר בו זה והמטיך לזה דין מוכל
תרומה בסגגה ואחר טיהטלים הביאור בתנאי
הכהניס המקריבים והאוכלים הקדטיס והתרומ'
ביאר תנאי הדברים הקרבי וביורה התור טאין
ראוי להקדי בעל מוס ונה לטבה בעינה

טבאר להם מטפטי על פי הטי והניחוחו במטפטי
ער טיתבאר להם זה הניכא את המקלל מחוץ
למחנה וסמכו כל הכותבי את ידיהם של ראשו
ורגמו אותו כל הערה למדנו שהממתה מחוץ
למחנה ולזה יחויב שתהיה חו' לבר ורחוק מהם
עם שבזה תושלת טאם ימנאלו בין זה הזמן מי
טיירש לו זכות יחידוהו והנה ווא הסמיכה היתה
סילו אמרו טיהם נקיים מהחטא הזה בהמיתם ו
אותו לפי שהוא היתה סבת מיתתו ולזה אומדי'
לו בסמכס ידיהם על ראשו רמך בראשך טחנה
גרמת לך והנה העדים הם אשר תהיה ידם בו
בראשו להמיתו כמו שזכר במה טקד' ואמנט
ורגמו אותו על העדה טאם לאמת על יד העדים
כל העדה דוגמרים אונתו בחבטים ואל בני
ישראל תדבר ואמר ויש כי יקלל ילחז וגו' למד'
מזה טיהמקלל הוא בכרת וכבר התבאר זה בפרט'
בהשלו' ולזה אס' לא היו טים עדים והתראה יתחי'
כרת ואס' היו טים עדי' והתראו וקללו בט' מהטימו'
המידודי' לטיס ית' כמו יל' להי' טדי יבאמת ומה
טידמה להן הנה יהיה נטקל כמו טיהתבאו בפסוק
הבוא אחר זה והניכרטה התור' לכפול המאמ' בזה
טלא נחטוב טיהיה מה טנגור על המקלל ההחז
הוראת טטה ולא ינהג דין זה בכל מקלל' ודיס
כי יכה כל נפש אדם מות יזמת כבר טבאר בפר'
מטפטיס טיה די' הוא בהודג אחד מאנטי' התו'
וטס נטבאו טוא חמיתה היא בטיק' ומכה נפטי
בהמה יטלמו' וגו' אל טיטלס לו בתמו' הטחה לה
או טוויה כי הכס' דיטו כרין טויה כסוק בכמו אול'
הרבדים כמו טזוכרנו בפרט' מטפטיס ורהוסיק'
ביאור טהחובל בחברו יתחייב ממנו לא טיעטה
מוס בו כאשר עטה בחברו כמו טאפטד טיובך
מל'טון התורה וברה התוג' דין טי'נת החדס מוס
בעמיתו אחר וברה דין מכה בחמה טיתחייב מ
ממנו והנה לואת הסכה גכ טבה התורה להזכיר
אחר כן טמכה בהמה טחייב בתטילומין להחול'
טימה טזכרה התורה בדי' נותן מוס בעמיתו הוא
תטילומי ממנו ואחר זה טיב להזכיר טימכה אדם
הוא חייב מיתה וכבר ביאר זה באופן טלס בפר'
מטפטיס וטס ביארנו האופ' אשר יטוער בו מה
טייתחייב החובל בחבירו לטלס לו מהממנו
מטפטי אחד יהיה לכס' כגר כאורח יהיה למדנו
טהדין בזה טויה בגר יטקובאטי' יטרוחל וכבר

נכפל זה במקומות רבים בתור' וראוי היה להיות
כן כי התורה נימוס אחר יכוין בו לתכלית אחת
במספר ומה טויה דרכו הוא בלתי מתחלק ולזה
יחויב לגר טייקבל עליו כל מיכות התור' בטילמו'
י ידבר מטה אל בני ישראל ויזכירו את המקלל
אל מחוץ למחנה למד' מזה טאין הדייטי' יזכאו'
אחר מי טנתחייב מיתה ביכאתו למות כי מטה
היה הדיין בזה והוא יורה לישראל טיזכירוהו
חוץ למחנה ורגמו אותו אכן אך לא יכא עמוס
לפי מה טירואה מזה' ובכאן טטלס זה הביאור
במה טכרלה אותו ואת הפרטה'
והנה ובר תחלה מה טיהוהרו הכהני'
מהטמא למתים מפטי טיהטלס
הפרטה הקודמת במה טייט בו אנהרה מהנטיה
אחר חסדינות החמד כמו טביאורנו הנה הנהיה
הכהני' מולטמא למתים להעיר אותם גל מה טייט
בחמר מהחסדנות למען יטתדלו בהטלמת
היכורה והיו הם יותר נהדי' בזה מטואר האנטי'
לפי טתח טבדלו לעבוד ה' ית' ולהורות מטפטי
ותודתו לישראל ולזה היו ערטיס העבורות טוכ'
במקד' ליסד בלבן מיכאו' היסוד' על מדדגותיה
אשר מהם יעמדו על מיכאות ה' ית' וטור כי מפטי
טיהם עומדים במקד' ולא יוכלו לעבור בטמאה
הנה ראוי גכ טיהיו נהדיס על זה יותר מטואר ה
האנטי' והנה גס כן אחד טיזכר עניין הטמאות
והקרבנו והנמטך להם מהמיתות טיזכרנו בסוד
ובהדרג' טב להזכיר תנאי מה בכהני' המקדי' טס
מיכר היותם מקדי' בים קרבנות הטי יתע' והתחיל
להזכיר טלא יטמא למתים לסכה טיזכרנו והוא
להעיר אותם על חסרון החמר ועל מיכאו' היכורה
ולזה יהיה החמר נטפב בזה האופן בסוד היכורה
ממנו ואחר זה הנהדיס מקדוח קדחה בראשם על
מות כמו טיהיו ערטיס הגויס הקודמים וזה היה
להעיר על מיכאות היכורה וטובה אל האלהים
אשר נטטה ולא תאמר באבוד הגו' ולזה חין ראוי
לזכר טייתפטי' במתת קרובין' בכמו זה האופן
מההשפלות כטי' אלו האנטי'ס מיכר מבלתס וכן
העני' בסדיטה בבסד' על המת לזוא הסכה בעיטה
והנה הניכרטה התור' להזהיר הכהני' מאלו הדבר'
ואנפי' טיהם מכלל ישראל טיהם מוזהדיס על זה
ואנפי' יחטיב כי למעלתס יהיה ראוי טייתפטי'
מאר במות להן מות מיכר טינפקר

פי חג הטיבונות הוא כמו שאמר בפר יתרו זכר
 למתן תורה שהפליא בה ה' ית' חסדו עמו לקרבנו
 ולטבורתו ית' ולהנחילנו החיי' הנצחיים ונמטין
 להגם כן הטיבונות הטובות הגופיות כמו ירושת
 האר' ומה שיירמה להם מהטובות הגופיו' שיבאו
 על יד ההטיבונות הלהיות ולפי' שיקדם שייתקנו
 פגמולות האדם ורעותיו בטימוס התוריי' הנה פ'
 פעולותיו ורעותיו הם חסדות כמו לחם המריכה שי'
 שיחסר תקון החמץ ואחר שייתקנו פגמולותיו
 ורעותיו הן שלמו' התקין כמו לחם המזון המתוק'
 בתהלות מה שאפשר הנה יורה הטי' ית' באכילת
 מיצה עם בשר הפסח ובחג המיזב' ויורה להבי'
 מטחת חמץ ביום מתן תורה ולהעמידנו על וזאת
 הסנה יורה התורה מטחת חג הטיבונות להיות
 חמץ מבין שאר המטחות כדי שיתקח עינינו
 ונטיג' ומתת הכונה בזה ובזה גכ' תועלת לבאר
 מהות התורה ועטינה והוא כי היא מיצה במדרג'
 הדברים הטבעיים אבל היא מטלמת חסדות כמו
 העניין בהרבה מהמלאכות וכן תמצא התורה ב'
 בטינה כי ההכנה אשר באדם בטבע לקניין
 הטלמות ואטי' ית' אר' הפטרל בטימוס התוריי'
 למי' שיבחר הטהגתו בו באר' טרלס דה' הוא כמו
 שהמלאכות המטירות לטבע הם בחריות כן
 הטין בטימוס התוריי' ולזה הקישה הת' ג' שלמו'
 המגיש באמי' ענו התורה לטלמו' המג' באמי' ענו
 המלאכה פ' שיכונה התורה להיות המטחה ה'
 העניי' ביום מתן תורה לחם חמץ ומזה המחר'
 יסור הספק למה יעטי' ה' ית' הטוברים על מינות
 התורה וזה כי הן מי' מוכרחי' לעבו' על רבריה
 אבל להם התחלה בחירית לחלוק על התטונה
 הדמונית שיתבי' חס' לחטא כמו שיתבאר מדברנו
 במי' ולזה לא יהיה שול' חס' יעטי' אחת על פברס
 על רבר' ה' ית' אבל הוא יסיר והנה היו הקרבנות
 נספים במזבחים להעיר על טיהכונה במזבחים
 ובקרבנות היא אחת בטינה והיא לעבו' אותה ית'
 ולהעמיד על ומנות מי' אותה ולזה באה האזהר'
 מעטות בהם מלכות עבודה כדי שיהיה לנו ח'
 פטאי' מטרדת לו הפטור הגופי' וד' לנו יותר
 התבודדות בעטי' והעמידה על סודס מי' כ'
 רדי' וחתנו בהם ולזאת הסבה בטינה ח'
 חייבנו כל דבר' לשלוח בבית המיחר' בפסח
 וטיבונות וסכות כי בו הערה על הכונה בטינה ח'

אשר ייטיירו ליה המזבחים כמו שהתב' מדבריינו
 בו והנה היתה מתן תורה ביום ה' יוס' הפסח
 שאז טרלס ביום הקודם לו ספירת ו' טבונ' לפי'
 שכבר ביאר במי' כי מהככבים והג' ג' יסודרו
 לתרס תטוקות ובחירות יהיה בקצתם שיהיינה
 בלתי טאותות והנה היה המרס בעל טיכל יעמוד
 בו כנגד אותם הבחירו בלתי טאותות והנה הת'
 היו המי' שרת אל זה ולפי' טיהככבים אשר מהם
 יסודרו לו השטיי' לפי' מקומם מג' ג' המול'
 הם ו' והיו לכל אחר ג' ג' רבי' יטלמו' בהם ח'
 תטועותיהם ולזה טבונות להורות על רבו' ה'
 הג' ג' אשר לככב ככב אשר מי' יתחרט'
 מזמ' עטיי' מתחלפים רבי' שר טכבר אפטי'
 שיקרה מהן דברים בלתי טאותין מזה הי' וזהו
 אמנם הוא במקרה לח בטעס כמו שיבארנו טי'
 והיה ביום החמשי' מתן תורה להטי' על ההתחל'
 המוטלת על אלו הג' ג' אשר מאתה השפי' ע'
 התור' אשר יטלס בה מה שיחסר לו מהרש' טיג'
 במקרה על עי' וזאת ההתחלה יט' ה' ית' לטפ'
 ממחרת הפסח מט' יוס' ולקרט' את יוס' החמשי'
 וזה כי מספר השכלים העלולים מה ית' הם מט'
 כמו שיבארנו בטי' ממי' והנה הטי' ית' הוא הטיכל'
 התחלת החמשי' אשר הו' התחלת שאר הנמי' אור'
 טלס ומזאת טפעה וזאת ההתחלה הלהיות כי היא מ'
 מי' למת מה שיכיון ה' ית' בברי' וזאת הטי' בכה
 טי' לו מהכח וההכנה לקנין הטלמות המטוי'
 ולזאת הטבה שיזכר' היתה באה מטחת העמ' ג'
 ממחרת הפסח מהטי' ומי' ומטחת יו' מתן תורה
 היתה באה מן החטי'
 והיתה חמץ להעיר על הטרד הטלמות
 אשר לתרס קודם הטי' בטימוס התוריי' ועל
 טלמותו אשר יקנה מי' התור' והנה היה תועלת
 בקרבן העמר להעיר טיכל הטובות הטופעות מ'
 בזה העולם טופעות מות הטי' ולזה לא יותר
 לאכול מן החרט' קודם זה הקרבן והנה התועלת
 בטי' יהיה בטי' הלחם הבאי' בטי' טס טיהס'
 יי' ירונו טמה טי' מן המטח' הבאי' מהחטי'
 להטי' והם כל מטחות הקרבנות לא יהיה לא אחת
 הטי' שרנו בטימוס התוריי' כי הוא ייטי' ח' ה'
 המכון בקרבנות וזה מבוא' ממה שיקרס לנו בזה
 הספר ולזה היתה וזאת המטחה חרטה
 ולהעיר טיהמכון בקרבן העמר וטי' הלחם

הקניין המטוי' עי'
 טי' ח' אטי'

אשר הזהירה התורה שלא יהיה הפה המקריב
בגלגל מוס והמטיף לזה האזהרה מלסוד הבח פו
מיכר מת טוכר טלו העניינים אשר ישחתו בהם
כלי ההולדה הם מומין בקרבנות ולזה הצליח
אותו המזמ' בכללות טוחותו הפעל מהסוד ראוי
שירוחק מוד ואחר כן הצליח המזמ' בתנאי
הקרבנו ומנע מי טלוג יולד לידה שבני ומחוסר
זמן כי חולי הוא בלתי טלס הבריא סמו טביות
במה טקדס והזהיר אחר זה מטחיטות אותו ואת
בנו טלוג ידמה טיהי הקרבתו באלו הבגלי חיי
לטימותו וזקן ולדינותו לפלות ולזה לא נכחש
האס והבן ביום אחד כי זה יבוא ל טעגלס הכונ'
בקרבנות וזה מבוא מוד וכבר מנעה הגורה ות
הענין אפי בחולי כרי טלוג יחשב טיהיה וברנו
אלו הבח להיחט טטוחים ולזה נטתול לפלותם
כי אין הענין כן אבל הם מכוחים וטל הטבט
ובמיכאותם תופלת מבואר ולזה יטתול לקיים
מינן כרי טיהיו טמיכוד למין האנוטי תמי להו'
מהס כי הוא התכלית אשר בטבורו נמיכאו וחוד
זה ימנה התור טבשת הנביחת לקדשים תהיה
המחטבה בהן בלתי מפסדת ולזה אמ' טבובחנו
ובח תורה ביום ההוא יוכל רל טטחטוב גלוי
בזאת הנפיחת טיאכל ביום ההוא ולו טיטוב פ
לחלו חוף לומנו כי בזה יהיה פגול כמו טהתב'
במה טקדס והנה נטלמו בזה מיני תנאי הדברי
הקרבנים ולפי טיהמטון בלו המיכו הוא ההוראה
בל קדושתה ית כמו טיתבאר בזה הזהירה התו'
אחר זה עלחלל הש' ית ויטח לקדשו פד טפרחה
לאנטיס טיפס אהבתנו אותו והכנע לבבנו אל
מיכיתיו באופ' טיקל סכול הפחת כרי טלוג נמרה
את פיו ואל טחלל טמו וכבר התבאר מדברינו ט
טיפכוון בבית המקדש ובטבורה הענייית טס
ובג כן הטמאות והטהרו הוא ההיכרה להטגת
סודות המיטאות אשר יעמידנו על מיכיו הכנה
היכריות טטמור על מיטאות ה' יתנ' פט טבהס
עור תועלת בדברי המדיני' כמו טיהת מדברינו
ולזה המטייכה התורה לזה זכרו המועדים כי הם
לזה התכלית בעינו כמו טטבאר וזכרה תחלה
פנין הטבת לרוב התועלות המגיעות ממנו
ופרברים המדיני' כמו טוכרנו בפר בראשי'
והוא מעיר על
סודות מעטה בראשית וכל החפן אשר יטייפ

ה' יתנ' אחרי חרוטי העולם מה טיטיטיע תמייך פל
המיכאות פל מה טיהו טליו כמו טבאזנו טס
ואחר זה זכרה התורה טח המועדים והתחילה
מחג המיכו כי הוא טמוער תראטו אשר טטטוינו
בו פד סכבר טכטדינו בו קודס מותן תורה כמו
טיהתבאר מדברי התורה ועו כי רה הזמתי וחיי
טיהיה בהכנס הטמט בראש טלה כי או יחד ט
הטמט ל היטוב וזו יראה כחובימחים ופטיח
המודכבים והנה טמיכא בדברים הטבטיי הקוי'
הנכסדים טיהס חוף תכח בהולדת בהתחלה
ואחר זמן מוגבל יחלט בהס כחס מדרגה אח
מדרגה וכן ראוי טיהיה הענין בתקופת הטטט
הטמטיית דינו טיהו ראוי טיהיה התחלה
מיהנת טיהו חוף תכח ולזה חוף ראוי טיהיה
התחלה בעת היותו בראש מזמני ולפי טוחן טס
כי אס טיני לו הזמנים להיות התחלת הטטה הנה
יתב' כי התחלת הטטה על דרך האמת הוא בהיות
הטמט בראש טלה ומנס בחרה התורה רה'
בזופן אחד בהיחט הטמטי בראש מאונטס מיכ
היית העמחים כי הנרישה ראוי טיהיה בטטה
טבה הקכירה וטיהי קודס הקכירה ומזה הימי
הונט תכדי רה לעניינים הנטרי בורטי ובטבור'
הארץ כמו טיתבאר ועוד כי ידמה בלו המועדים
הפדה על הענייני טפלאים יתבו ממה טיחוייט
טיהיה הקודס בסוד חג המיטות כמו טיתבאר
מדברי וקודס טטבר בענין לו המועדים נקדי'
הכנה אחת והוא טיהתוה תכוין במיכה אחת
למעלות רבות כבר זכרה זה בביו מיטית טבה
וזה כי במקום אחד אמרה טיהו רהעי של חרוטי
העולם ובמקום אחר טיהו זכר לייטאות מיכיס
וזה לא תהיה טענה פלינו אס נמיכא בלו המיכו'
יותר מתועלת אחר וטמו טיהו מבו בתג המיכו'
טיהו זכר לייטאות מיכיס כי בזה תועלת טפול
ברצות כמו טיהתבו מדברינו בפר בו ל פרשת
והנה טתבאר טס הטיעלת טיהיה באכילת
מיס' והו להזכיר טפלאות הטס יתנ' טכבב טמי
טיהקטיה לכו בזה הזופן הנפלא ומחו לטלחות
הס טגרי וט העס במהירות פד טלוג יוכל
להתמיהמ לחמץ ביטקס ואפו אותו מפני זה טוגו
מיכות מחטוב טיהיו במיכו תועלת טיני העירט
להטייג זה התועלת מה טיכותה התורה בטמחה
חג טבועות טיהיה חמץ והח

ולזה ראוי שיתנו תורה נפלאה לטעם יתע' כעל כל
אש' גמולס מהטובו לז' שיבטו בו ולזה ישימחו
לפני השם ו' ימים עם לקחת פרי עץ הדד ומיני
הענפים המתחלפים אשר יקחו עמו להדמות מה
טהיטיעט הט' יתעל מהטובה בתתו להם הארץ
הזאת הנבחרת שימיצו בה כל מיני היצמחים
בטלס טיפטיס אחר היוקן במדבר טיהיתה ארץ
יניה ולא היה בה צמח מהיצמחי' גם מים לא היו
להם טס ולזה תיכמו טס העס למיס ולזה אחטו
טהיה בכלל לז' היצמחים ערבי' נחל להיותו גרל
טל המיס וטס ימיצו רעטן ודטן לזאת הסכה גכ
היה טסוך המיס בחג והזו הטסוך הטוסף הטו' ביו'
הטיני בפרשת פיטחס כמו טטבוט טס בגה והנה
מזה המקו' נלמד טיהנסוך הטוסף הזו מים והנה
היה זה החג בזה הזמן לסכה טזכרנו ונבחר
הזאתרזג ליפיו וערבנותו ולחזקו למי' בארץ בזה
העת טס טיהזו מדכב מכל' עימ' וטבר מזר
חלופס בחוט והס הקלפה והבטיר והבוטר אשר
באמיצנותו כי אלו החלופיס יטירו על מיציאות
היצורה ב' היצורה היו סבת יחור הרפריס קצתס
מקצת ולזאת הסכה גכ קביטה התו' בזה מהעלי'
מה טיהחלפו תכלית החלוקה וזה כי עלי הלולב
בהס מתחלפ'ס מזר מטאר עלי היצמחים ועלי
ההרס וערבה מתחלפ'ס קצתס מקצת כי עלי ה'
ההרס הס טעל ריח טוב ועלי הערבה זין להס
ריח גרלי היתה בטון היצורה כמו טיהיו חוטבי'
הקורמי' היה מחוי' בכל המורכבו' טיהיו מתרמי'
החלקי' ומס סימ'ס קצתס לקצת ולזה היה נמיצו
חלו' בין חלקי הפרי ולא בין חלקי היצמח ליצמ'
בין עלי זה היצמח לעלי זה היצמ' וכבר הודענו
כי התורה תכוין בהרבה מהמיצו להעמידנו על
זמנת זה הענין לרוב התועלת המקי'ע ממנו כי
אס לז' נזמי' במיציאות היצורה תפול התורה ולא
תהיה בטון חכמה כלל כמו טביצו במה טיקדס'
והתועלת הטיליטי' הזו לפי מה טאחטו' כי בזאת
התקופה אשר היא מת'חסת לתקופת סוף חיי
הזר' הזר הרבה מהמסוך אשר היה לטכל מסב'
החמד והו' או חלוט כמו סכוך הסכה טיזו חלוט
מזר מסכוך הבית וקיריו עד טכבר יעברו בו
טייכו' הטמט' ולזה ראוי טייכנס הזרס בכמו אלו
ההטגות הליהיות עם מה טהגי'ע ליזו מההטגה
בסודות הרברי' הטבטי' אשר תטלס וז' בחקירה

בשטי' מיציאות לז' היצורות הנמיצו' ולזה יקצר
בזה ויחטוב טיין ראוי לזרס טייחקור כי זין
במיצו' הרברי' הנכברי' כמו הבח' ומה טלמעל'
מהס להיות היצנה ומכוז להטגת הט' יתע' אכל
ראוי טייטיס חקירתו גכ ביצמחי' מהיצמח היות'
טלס והו' היותר גבוה ושטיה פרי כמו התמר עם
היותר טפל ופריו פחות כמו ההרס ולא יקצר מ'
מלטיין גם בטיזר היצמחים טאינס עוטיס פרי
כערבי' נחל ויטירל בחקירתו טיויציז פרי רל'
טייטיג הסכות אשר בעבורס נמיצו וזה ביותר
טלס טאפט'ר כי זה יביאנו אל ההטגה בסכה
הראטונה וזה כי מה טנדע יזו' מטימו הנמיצו' ו'
וסררס ויטירס תהיה הטגתו בטיס ית יותר חוקה
כמו טביאר במי' ולזה יקח לז' המיני' מהיצמחים
לבר והפרי לבר להורו טיויציז מהס פריס ביות'
טלס טאפט' ולזה היה זה הפרי היותר הרר והיה
גכ בכל עימין מתחלפ'ס להורות טיויציז מהס
זה הפרי בכל היצורים טאפט'ר לו זה ולפי טיזלו
המוטריס ייה המכוון מהס ההיטרה להטלמת
הטיכל זכר אחר זה המטורה טיהזו מעי' על האופ'
טייכו' בו הטיכל מהכח אל הפעל מיצר הטגות ה'
החוט' וכאלו העיר זה על זה האופן טבו יטלס
הטיכל בהטגתו אלו היצמחים טיזוה לקחת בחג
הסכות ומה טיירמה להס וזמר זה זכר ענין לחס
הפטיס המזרה על נפטי הזנה והוטימה טס לבונה
אכל המערכת להטיר על זז היצורה מיצר האופ'
היותר טכבר בה והזו היצר טיהיה בה במדרגת
ההזלי' לטפט המרברת רל מיצר מה טיהזו נפטי
זנה לזרס כי מזה היצר תטירת הנפטי המררעט
ותטרת הנפטי המרברת באופן אשר תעיר טליו
המטודה כמו טביזי' אכל המזמר בה והנה סמוך
לזה ענין המקור להטיר טילו המיזו אשר גזכר
בזה המקום על ההמטיך מיט'רות הזרס להטגת
ה' ית אשר הן סכה טיירזו ממנו ויכברו בתכל'
מה טאפט' ולזה ראוי טייכנס מי' טיעטה הפך זה
הענטי היותר טפלו והזו סקילה ולפי טזה הענטי
יהיה עי' העריס להמיתו הזכירה התמרה אחר זה
ענטי מכה זרס כדי טייטמרו הערי' מהעיד טיקח
בזה כמו טינתפרסס מעניין טכות טיהטירו עלי
טיברך לזיס ומלך והמיתוהן בעור וחמס ולזה
זכר אחר זה ענין מכה בהמה להטיר על ההכרז
טייט בין הריגת זרס להריגת

הוא נס שחר התועלת אשר יגישי מהם להעיר
 על ככל הטובות הם טופעות מהם יתפלה
 סמך לזה ענין מתנות עניים אשר בקציר כמו
 הפחה והלקט ומה שידמה להם כי הם
 לזאת הכונה בשינה כמו שביא במה שקדם איכל
 המאמר בלו המתנות והנה בחרת הכבישי יחל
 להחליט כח הסמיכי בישוב מהפאה המיוחסת
 והוא רומה מתקופות טמנת הארס לתקופה אשר
 היא בסוף חייו והוא מבוואר טהארס שיתיישר
 בנשמו התוריי והגי לזה הזמן שיכנעו בו הכחות
 ויתחלשו הנה או יחזק שכלו ויוך אורו כמו שבי
 בבוארנו לספר הנפש ובמי ולזה כאלו הישיבה
 התורה במה טסדרה בו מאלו המושדים טטס ה
 הסכילים הנפרדים מספרן והשטידי הוא הית
 כמו שביארנו במי ולזה נקראת היום השטידי
 לחרט הנה ולהעיר אותנו על מה שהיטיחנו ה
 התורה בזה יצתה לתקוע בסופו באחד לחרט
 הנה כאלו תעיר היטינס להתבונן על זה המכון
 ולזאת הסבה יצתה לתקוע ביו הכפורי כל יובל
 כי בו יתקבצו שתי ההערו כי הוא טנת הני טנת
 המורה על הית והוא היום השטידי המורה עליו
 גכ מזה היצר השני טוסרנו בזה המקור וטב התב
 במי שמנישי הגלגלים אשר בהם הככבים יתר
 נכבדים מאד ממנישי הגלגלים טאין בהם נוכב
 המטדיתיס אותם באופן שיסלס בהם רבי
 התנועות לככב ככב ולזה היה המספר כטמנו
 מלו הראשונים לככב סכב טנפה לפכבים הדבי
 ואחד לגלגל הככבים הקיימים והטכל הפועל מ
 אשר הטיפישי הית באמיכמותם והשטידי הווא ה
 ית ולהורות על נקייות הש ית מחמר בכל הפניס
 היה היו השטידי אשר באכילה ובטתיה להרחי
 בינס הנה הפעולו החמדיו לפי מה שחפץ ולהינ
 זה העני מעיר על ואת ההערה היו טפולות מוזר
 לפי התורה והענין וזה טאס הוטח הית ממנישי
 הגרמיס הנה יהיה מיכמותו חסר כי לו תהיה ה
 הטגתו מקצת בכללות בכל הנמיכמות כמו שית
 מדברנו במי ויתחייב גכ מזה טיהיה העולם
 קדוס ויתחייב גכ מזה רבוי ההתחלות וטיגישי
 מהם במקרה ויהי טימוס האחד הטלס בתכלית
 הטלמות הנמיכא בנמיכמות ולפי טזה הענין
 הוא כלו בתכלית מה שאפשר מהבטול והגנות
 הנה יחויב טינתח בכאן טכל אחד קדם להם הוא

העלונה היה הענין
 על טעם ויגוי
 שונע ט וזו ההגנה

אשר המיכואס והמיכוא להם מלו הכלי אשר בהם
 יטפע מה טיטפע בנמיכמות כי מהדביס לו יגי
 פעל אחד כי חס בזה האופן רל טיהיה טס אחד
 קודם להם הוא המיטייר אותם מל טיטטוהן כמו
 טתמיכא הענין במלמכה הראטיית פס המלאכה
 המטדינות והנה זה האחד הראטיון לל יוחסו מל
 חלק אחד מהעולם כמו טיוחסו מטישי הגרמיס
 הטימימיס אבל הגרמיס להם אשר הסלהם במ
 במדרגת היצודה וכבר ביאר זה הענין כלו במה
 טאין ספק במי ומזה המקום יתבו המתענין בלו
 השטדה ימי כי התורה כונה בעני לעטור ליחד
 זה היום מבין סוד הימיס האלו להעיר על טעם
 מדרגת השס יתב על מדרגת סוד הטכליס הלן
 ולזה טבחו רול האוכל וטותה בט בו להורות
 כי גס התטישי והוא מניש גלגל הככבים הקיימי
 אשר הוא נכבר מוזר ועס זה מדרגתו טפלה מוזר
 ממדרגת הש ית ער טאין יחס בינהם כלל
 ולהיות הכונה באלו הימיס
 להעיר על זה העני הנפלא אשר הוא פרי החכמה
 הלהית ותכליתה כמו שביארנו בחמישי מימי
 חמרו ול במדרס תליס תודיעני מרח חייס לוי
 ימיס טבין דה ליוס הכפוריסי כי ידיעת זה העני
 הדוחטי אשר יעידו עליו הוא קנין החיי הנפחיי
 וזה מבוואר מאד למעיין בזה הספר ואחכ ינה
 בחג הסכות טהווא הנמטך לאלו המושדי בסוד
 לשי ומנו אשר הוא בו ובו תועלות רבות האחד
 לתזכיר הפולח העניכוס טיטטה הש יתב לאבותינו
 חטי הנחה אותם בעמון אטי ועטן בהיותם במדבר
 כי בזה תועלות להאמין בטס יתב וטיהווא מטגיח
 בדבקים בו בזה האופן הנפלא ואלו הב האמונו
 הם מהגדלות טפנות התוריות והטיונות וזה
 מבוואר מאד מדברי במי והתועלות השטי
 הוא כי בזה העת נטלמה וסיפת תבוואת הארץ
 כמו טאמר באספס ואת תבוואת הארץ ואמר
 במקום אחד באספך מגרטך ומיחבך ומורס תהיה
 רבי הטובה סבת הבטיטה כמו טאמר ויסמן
 יטזרון ויבטי ולזה ריכה הש ית טיטיחו בתיס
 ויטבו בטכות להזכירם כי מתחלה לא היה להם
 לא בית לא טדה אבל היוטיבי באהלים במדב
 והיה עטן הש יתעלה צומר עליהם והוא הנחילם
 אחר זה הארץ הטובה הווא חטי ממנה יצאו מלו
 התבוואת

בהר סיני ואלו אחיכם כי משני טיהפטיק המאמר
 בפרט מקלל שאלו היה המאמ' בה בהר סיני וזכר
 בזה המקום שיה הדבור היה בהר סיני לאו אחר
 דבור פרט מקלל וזה לאות טיכל הדברי הקורמי'
 היו בהר סיני ולזה עמר טס מטיה מ' יוס ומ' לילה
 להגי' ול' טס התורה על טלמותה . טי תבוא
 אל הארץ אשר חצי נותן לכם וגו' מגיד טיין ה
 המיכה הנות נוהגת אלא בארץ יש אחר טיבוא
 בה כלס או רובס וזה הא הטבייתה היו טיתטיכו'
 הארץ מהמולאכה בטיביעי' בעבודת האר' והילטו'
 כמו טייתבאר אחר זה טיטי טיניס תורש
 טרך וטיטי טיטי תזמור כרמך רל תוכל לזוז טרך
 ולזמור כרמך ולחסוף תבואתה ולמ' מזה טיכוך
 טיטטיית התבואה בילי הטיניס טיכל לחול אותה
 חשי' בטיביעית וזמנטס חס' לא טעטיית התבואה ער
 בוז הטטה הטביעית הנה יתבאר מזה טלא טוכל
 לחסוף אותה טיטמור וחספת את תבואתה והיו
 התבואה ההנה בילי הטיטי טיטי' ובטינה הטביעי'
 טיבת טבתון יהיה לחרץ טיבת להטי' רל טיות
 הטבייתה תהיה לכבוד ה' ית' כמו העטין בטיבייתה
 במועריס הנזכרי' במה טיקרס כי היו מיטירת יל
 הטגתו יתע' כמו טיטבאר' . טרך לא תורט וכרמך
 תזמור ידוע כי הנריקה יתער עיכמית בעבודת ה'
 הארץ מטאר העבודות טיהס ל' טרך הנרישה כמו
 החריטה ולמרטו מזה לפי מה טיהתב' בטירטיס
 הכוללי טעל הנרישה הוא מוזהר לא על החריטי'
 וכן הזמירה טיהיו עבודת האר' והיו יתער מ'
 מועי' לה לחטיסיס בטיטה הנה מפרות הנטיישה
 כי פרות הנטיישה יחסרו ג' טיניס כמו
 טיהתב' במה טיקרס כמו העטין בהרכבה וההרכבה
 ולפי טיהמכוון בתורה טיתטבות הארץ בטינת ה'
 הטימיטה במופן טלא יהיה בעל הקרקע טובר
 תוצה וזוכל תבואתה הנה הנמירה היו היותה ר'
 דאוויה בזה הדין מהנטיישה וההכרכה וההרכבה
 וכס' טאר עבודות האוילן טיהס מועילות לאילן
 במופן תוע' הזמירה כמו חתיכת העטפי היבטיסיס
 והטובלות מהאילני' ומה טיירמה לזה ולזה לא יטה'
 זה הדין אלא בזמירה כי אין טס עבודה לאילן
 מועילה באופן תוכלות הזמירה לגפן וזה מבואר
 בחפוש' . את ספיח קיכירך לא תקיכו הס' הספיחי'
 העויליס מאליהם בנולת ורישה וזה מבואר מיכר
 הודאת הגרר וראוי טיתרע כי דין מה טיטורט

למזב' וטלא לזרוק דמו על המזב' וטלא להקטייר
 ממנו אחיה על המזבח והתועלת באלו המיכות
 מבווא מדברנו בהס .
התועלת
 היג' הוא במיכו' והוא האוה'
 טלא להטחית כלי ההולר'
 מאוה טיהיה מהבעל חי וכבר ביארנו התועלת
 המגי' מן האוהדה במה טיקרס מן האוה הפרטי'

התועלת
 היד' הוא במיכות והוא לבוא
 הבלתי דמוי לקב' מהבלתי
 פעל מוס כמו הכלאים ויזכור רופן והיתוס אשר
 הוא מבן ח' ימיס וכבר ביארנו הסכה בזה אצל
 ביארנו לזאת המיכה .

התועלת
 הטו' הוא במיכות והוא
 האוהר' טלא לטיחוש אותו
 וזה בנו ב' יוס ואתר וכבר ביארנו כבת זה במה ט'
 טיקרס

התועלת
 היו הוא במיכו' והוא האוה'
 טלא לחלל את הש' הנכבר
 לשבור טל מיכותיו על יד המרד וזבל ראוי
 טימסור טיטמו למייתה וזה יכריחו בזה מכריח ל'
 לבנות הש' יתע' כמו טיהתגרסס מהר' טיטי' טיגורו
 טמו על יטראל וזאת היו המיכה טיכינו לקדש
 טמו ברביס והנה התועלת באלו המיכות מבואר'
 כי בזה המופן טטאר התורה קיימת תמיד ולולי
 זה היה חפטר טיתסור ממנו לרוב הטונטיס ה'
 הקמיס עולי' יסור ממנה בסוד זה הטוב הנפלא
 המגי' מהתורה אשר אין לטאר הטובר יחס ליל
 כולל

התועלת
 היו הוא במיכות הס' המיכו'
 טבאו בעטיין המועריס
 בכלס וכבר ביארנו התועלת המגי' מהס במה
 טיקרס

התועלת
 הטימנה עטרה הוא במיכות
 והוא להודיע דין המברך
 ומהטס והנה התועלת בזה המיכה הוא מבואר'
 בנטשו

פרשת **בהר סיני**
 וידבר **יה אל** **משנה**

הבהמה כי בהריגת הבהמה לא יתחייב כי אם
ממין ובהריגת האדם יתחייב מיתה והיה זה כן
מיצר עינם מעלות האדם והנה המטיי אחר זה רי'
החבלות טייגיטו לאדם ולהטלפות הביאור בזה ה
הענין וגם תנה מעניי שהכנס יבוא האדם לפעמי'
לברך הטי' יתב' ואעפ' שיהא מטייג עינם מדרגתי
המטייך לזה מה טיימטיך מהכניס מהשעולות המ'
המגורנות בעניניהם המדיני' והתחיל ביותר קטיה
והוא הריגת האנטייט וזכר אחריו דין הריגתה
הבהמ' להשי' על ההפרל טייטי' בין האדם והבהמ'
ואחר כך זכר דין החבלות' וזולת התועלות ה

התועלת

המגיעות מוות הפרטה
הוא הוא במימות והוא טלח
יטמו אחר מהכניס למת
חולתי לקרובי הטובים בנות הפרטה וזל כהן
גדול מעי' היה מקרובי ופבר התבואר התועלת
המגיט מוא הזוהר במה טיקרס

התועלת

הטיי הוא במימות והוא
האזהרה מקדוח הכניס ק
קחה בראשי למת ומטרוט בסרס טריטה ל
לפטי וזה מרדכי האמורייס וכבר התבאר התו'
באלו הזוהרות במה טיקרס

התועלת

הג' הוא במימו והוא הזוה'
מגלח הכניס פאת וקנס
וכבר נתבאר התועלת המגיט מוות הזוהרה
במה טיקרס בנות הפרטה

התועלת

הרביעי הוא במימות והוא
טלח יקח אחר מהכניס
אטיה וזנה וחולה וגרוטה וזל כהן גדול אלקמה
כי אם בתולה מעמי' וכבר התבאר התועלת המ'
המגיט מאלו המימות אצל המאמר בהס

התועלת

החמישי הוא במימות וחזו
טיטויין בסרפה בת כהן ט'
שתיה אט' אטי' פיונתה והמע' מבו' בוז המימו'

התועלת

הטיי הוא במימות והוא
הזוהרה טלח יפרט כהן
גדול רחשו בעת מהבטיס וטלח יפרוס בגריו כי
הוא היה תמיד במקדש ולזה ראוי שיהיה תמיד
ראוי לעבודה וכבר התבאר התועלת המגיט מילן
הזוהרו בפרטי ויהי ביוס הטייטי

התועלת

הז' הוא במימו והוא הזוהר'
טלח ינח כהן גדול עבודתו
מפני אטינותו על מות אחר מקרובי כי הוא בלתי
מחלל עבודתו בזה והתועלת בנות הזוהרה ה'
לבעיר טויין ראוי לטלח טייכויב לבו מאד על
כמו אלו הענייטיס כי אין בהכאבת לבו תוש' כלל
ולא יוכל להטי' מה שיהיה ולזה לא יטיח עבודתו
כהן גדול מפני האטינות כי לגורל משלתו הוא
בלתי מתפעל ב'לו המקרי' באופ' טייבלבל כונתו
אשר בנות העבודה הנכמדת לטי' יתב' ואין ראוי
ג' טלח יתן אל לבו זה הענין כלל ולזה לא יתק'
לו טייאכל קרטייט באטינות כמו שהתבאר בפרטי'
טייטי' כי אם תביאהו עינם מהכתי' ה' ית' לבלתי
תת לבו כלל באטינות בעת טימוטו במקדש הנה
אכלו לא יוכל על זה פי ראוי שיתן החי' אל לבו
לו הענייטיס וידאג דאגה מה במימת קרובי כמו
טביאר בענין ספור אברהם לטרה ובכותו עליה
לא הסבה נמטעו טויי הכהני' מלטימט באטינו'

התועלת

כמו שהתבאר מזה המקום
הח' הוא במימות והוא טלח
יקרב טהן גדול בטל מוסל
לעבודה ולא יבוא אל הפרכת ויל המוכח ול' יגט
וחשפי' טלח טבר ופבר התב' התועלת המגי' מילן
הזוהרות וזל המאמר בהס

התועלת

הטי' הוא במימו והוא הזוה'
טלח יקרב כהן בלתי טהו'
לעבוד וטלח ינח כהן טמוט קרטי' על מדרגתי'
דל' טלח יאכל הרומה אפי' טבל אס לא העריב
טימטו ולא יאכל קרטי' אפי' העריב טימטו אס לא
הביא כפרתו וכבר בארנו התועלת המגיט מילן
הזוהרו וזל המאמר בהס

התועלת

הי' הוא במימות והוא הזוהר'
טלח יאכל ור קרטי' וזל
תרומה לז' אם היה קנין כספו טל כהן כמו עברו
הכניסות או חטתו או בתמותו וכך תאכל בתרומה
בתו אס לא היטה לז' או אפי' אס תיתה לז' ומת
וזרע אין לה והתוש' ב'לו המימו' מבו'

התועלת

היא הוא במימו והוא לבוא
דין וזל בתרומה בטגה
והתועלת בנות המימות מבואר

התועלת

היב' הוא במימו והוא הזוה'
טלח להקדיש בטל מוס

פר שיהיה מספר השנים מט' שנה והנה ענין זה
המספר שיהיה לענין מספר הימים והשבועות
ממחרת הפסח עד חג השבועות אלא שבכאן
ענין נוסף שהשבועות בשנים היו שנת שבועות
וחין הענין כן בשבועות הנמנות אחר הפסח
והעברת שופר תרועה בחרש הטיביעי בעשור
לחרש רל' אחרתים מט' שנה וזה יהיה בשיטת
היובל לבר שמש היה זה נוהג בכל שמיט' ושימיט'
היתה התורה וזכרת בזאת הפרש' הקורמת שזכ'
בה רין שנת השימט' ומס היה נוהג זה בכל שנה
ושנה היתה התורה וזכרת זה בפרטות אמור אל
השנים שזכר בה רין המזכרים הלו בכללם
והנה נתבאר ענין ואת התרועה בפרש' אמור ל'
הנהני והתועלת המג'ע ממנה ובכלל הנה ביום
השפודים שיהיו העשירי מט' שנת החמשים תעשה
ואת התרועה כרי' שנתן ל' לבנו מה שהעיר עליו
קדוש שנת החמשים וקדוש העשירי מהימים כי
זה זרה לענין נשלות בחכמת הלהו כמו שהת'
מרביתו במה שיקדם וכבר התבאר שנה המנין
בשני השמטות והיובל אינו נוהג אלא בדרך
שכבר אמר ברוש' זה הענין כי תבואו אל הדרך
ורחמי שיתרע שנה הענין לו ינהג כי אם אחר
שידעו הדרך וחלקו אותה שנה שני שנים תורע
דרך ושני שני תזמור כרמך וער שחלקו הדרך
חן וחי קדמבו סרך וכרמך ורחמי שיהי ישרם
ממנו שנות הספירה היא בהכרח מיוחסת לבר'
הגרור כמו שביארנו בפרשת בוא אל פרעה הנה
קדוש השנה היתה מיוחס בהכרח להם וזה בלתי
ידין אל ביומר וקראתם דרור בדרך לכל
יושביה הנה ביומר שנה החירות שייסוד מן מכל
אחר מיושבי הדרך הממשלה שזתיה לזולתי
עליו ועל אחותו רל' שמש מכר נכמו מן שדהו
יבא לחפשי בבוא היובל רשוב אליו שדהו סמו
שהתב' אחר זה והנה לבר' שנה הזאת יובל שהוא
שם אל הקרן אשר בו יתקנו שנומר במסוך
היובל במסוך קרן היובל להעיר על התרועה
הנעשית בה שייסימו בל' פליה על מה שהיא ב'
בזאת השנה ובנה היום שהיא בו ולפי שזמר
לכל יושביה והיה מבואר שהמנומרים שהם
יושביה הם כל השבטים איש על מקומו אשר
הגיע לו בגורל בעת חלוקת הארץ למדנו שמש
חן כל יושביה פליה חן היובל נוהג וכן מס' היו

שם והיו מעורבבי' לצי' שמי' השבט יוש' בנחלתו
וחן היושבין בארץ יושבים על דרך האמת לפי
מה שהתבאר מהשדשים הכוללים יובל היא
שנת החמשים שנה תהיה לכס' למדנו מזה ש'
שעבורות הארץ האסורות בשבי ישית אסורות
ביובל ואל הזכיר בכאן איסור הומירה כי הוא
דומה לזריעה ושד' כי כבר רמזו אליו במה שזמר'
ולא תביטו את נזיריה כי זה מורה שלא יהיו
הגפנים נומרים בשנה ההיא ולזה יקראו נזירים
כי ינורו מהם האנשים מן ולא יעברו זותם כי
יובל היא קדש' תהיה לכס' רחמי שיתרע כי מי רשע'
התור' בנה שיהיו קדש' כי אם לענין שיוכלו מן
השר' מן תבואתה ולא יאספנה לביתם וזה אמנם
היה כרי' שייחיו כל האנשים באוכל השנה היתה
כמו הענין בשנת השימיטה וזהו ענין קדושת
פירות שנת היובל כי בבוא הזמן שלא ימ' מהם
בטרה יאסרו הנמיכא בבית ושלא יותר להם
לחפסם אל ביתם כדרך הקדושים והבזירים
בש' היובל הזאת תשובו מיט' אל אחותו רל'
מש מכרו וזתה וכי תמכרו ממכר לעמיתך לפי
שמוגרר ההוטמה יתב' שהיו מיט' נוהגת כי מש
בזירים שיתכן שיהיה ידע עדכס ומוגבל הנה
הוא מבואר שאין זוטמה בקרקעות כי תבואותיה'
מוגבל' וירדשים בעצמות באופ' שנוכל לטפוש
שיתהיה שם זוטמה כי הקרקע כחיי על פירו' חן
להם תכלית ועל פירות שדשים יתחלק עני' הערך
בהם מאר' וכן הוא מבואר שאין זוטמה בשטרות
כי חן לשיטר מיכר עיממותו שום ערך אלא מיכר
שבס' יגבה המלחה מן חובו מי יתיה לו רחיה
על מה שכלל אותו השיטר ההוא ובכלל הנה כמו
שרברי העדים חן להם ערך כי אם לרחיה לבר'
כן הענין בשטרות ולזה הסכימו רזל' שהזוטמ'
הנוכחת בנה הפסוק הוא במטלטלים וביומר זה
ממה שזמר מן קנה מיד עמיתך כי זה הלשון
יתכן שיפורל במטלטלין לא בקרקעות כי מיט'
נעתיקם מיד המוכר לקונה והנה יתבאר שאין
זוטמה להקדש ממה שזמר אל תונג מיט' את
אחיו והוא מבואר כי במטלטלין י' זוטמה כי
עניט' מדגבל וירוש' אלא שכבר יתבאר כי למטה
מכותות חן שם זוטמה לפי שדרך האנשים לתת
ברבר שידיכו זותו מוזר לקנותו ית' מכרי' שזויר
ער' שזות ואל יקפיד בנה וזה מבואר מן החוש

קדוש השנה היתה מיוחס בהכרח להם וזה בלתי ידין אל ביומר וקראתם דרור בדרך לכל יושביה הנה ביומר שנה החירות שייסוד מן מכל אחר מיושבי הדרך הממשלה שזתיה לזולתי עליו ועל אחותו רל' שמש מכר נכמו מן שדהו יבא לחפשי בבוא היובל רשוב אליו שדהו סמו שהתב' אחר זה והנה לבר' שנה הזאת יובל שהוא שם אל הקרן אשר בו יתקנו שנומר במסוך היובל במסוך קרן היובל להעיר על התרועה הנעשית בה שייסימו בל' פליה על מה שהיא ב' בזאת השנה ובנה היום שהיא בו ולפי שזמר לכל יושביה והיה מבואר שהמנומרים שהם יושביה הם כל השבטים איש על מקומו אשר הגיע לו בגורל בעת חלוקת הארץ למדנו שמש חן כל יושביה פליה חן היובל נוהג וכן מס' היו

בטבת העשירית ריץ הספיריים מי הם גם כן באים
ממה טבורט בטבת העשירית באופן מה ומלפני
רברה התורה בהווה כי אין באופן רבר יחייב כי
כיהיה זה הדין יותר ראוי בספיריים וזה מבואר
בנפשו וראוי נותר כי התורה לא כותה כנפשו
מלקיח הספיריים ומבצירת השנבים ההרים ב
בכרס הברתי נומר וזה סיכור אמר והיתה טבת
הארץ לכס לאכלה ואם לא נקצור התבואה ולא
טבירור השנבים הטל לא יתכן כיהיה לנו לאכלה
ולזה יחויי כותה הכונה בזה כלא נקצור אותם
כדרך הקוצרי סקוצרי כלל התבואה ולא נבצור
כדרך הבוצרים טביריים כלל השנבים אבל
נקצור וטביר מהם מעט ויהיה הפקר מה
טבירות ובכרמים כמו שהתבאר בפירוש ואלה
המטפטים ולזה אמרה התורה בזה המקום כאשר
ביורה אין תהיה לנו לאכלה ולבהמתך ולחיה
אשר בארץ תהיה כל תבואתה לאכול להעיד
טמין הבשרים וטמין באוכלה אלא בעת טבירור
ממנה לחוץ טתוכל לקחת ממנו החיה וטבר
יתבא בפירות משפטים טכונת התורה בזה כרי
טיחולו ממנה העניים טנאמו ואכלו אביוני טמך
ויתרם תוכל חית הסדה וזה גם כן מורה טאפי
העניים לא יהיו טמין לקצור כל התבואה אבל
ראוי טיחולו ממנה לוולקן באופן טתתכן לחית
הסדה לקחת ממנו ואת טטבי טוידך לא תבצור
הנה קראה התורה טויריים הגפנים בלותי נומדים
והכונה בזה כמו טקד טירא יבצו כדרך הבוצרי
אבל יבצור מעט מעט באופ טיהיו טמר האנטי
מוטלים בבצירה מהן כטיריכו טנת טבתון
יהיה לומר טירא יבצו באר על המולאכת הטוב
והן הודיעה והקצירה והבצירה והיתה טבת
המר לכס לאכלה מגיד טיהא מותר ללו האנטי
מקף על פי טאנט טפיים והם יקחו מה טיקחן
מתבואתה לאכלה לא לעשות בה סחורה פי כונת
התורה תראה טיהא טתטרל טיסמר מהתבואה
ההיא בחוץ באופן טיהיה בה תוטלת מטותק
לכל האנטיים ולזה לא התירה התו לאכול ממנה
בבית כי אם בעת טטירור ממנה לחוץ לחיה כי
זהו סבה אלא טירא יטתרלו האנטיים לקחת ממנה
הרבה יחד כי לא יועילו להם אחר טירא יטתמו
מהתבואות בחוץ בטירות ואלו היה מותר לסחור
בפרות טביעית הנה יקחו מהם האנטיים הרבה

יחד וימהר לאכלה אם בצידי ההיא או בנורית
ולזה ידמה טירא התורה פרות טביעית
לסחורה כיהא לאכלה והוא מבואר טיהאכלה
תכלול כל מיני הנאה מורגלת תלקח מהפרות
בטכום כמו הטתיה והסיכה והטביעה ומה
טיירמ לזה ממה טתיה בו ההנאה בפרי בטכמו
אלא אם מפני טיהתורה וכרה האכלה היו היות
חוקה טיתכן טיהיה ברבר הנאכל הנה ראוי
טייתבאר מזה טמין ראוי טטטיתמטי בפרות ט
טביעית בהנאה תהיה הפסד בחק הפרות ההם ל
לפי המורגל ומזה המקום יתבאר טמין ראוי
לקצור פרות טביעי כטיהן בוסר כי אין זה הפסד
אין זה האכלה הנאונה בו לא אם זה היה מעט
מעט באופן הנאוג לקחת מהפרות כטיהם בוסר
וצור טיהנו אמרה מן הסדה תאכלו את תבואתה
תהיה כל תבואתה לאכול והתבואה הוא הפרות
הנגמרים לך ולטברך ולחמתך ולטכירך וגו'
הנה מפני טיהתורה הטתית טיהיו גרים טמו והם
אשר מוטותיהן טליו למדנו טירא יותר לו למכר
פרות טביעית כמו טביארט במה טיקדס לא אם
היתה הטכירה לאכלה רל לקנות ממנה אבל
יאכלהו הוא ואנטי ביתו ולבהמתך ולחיה
אשר בארץ תהיה כל תבואתה לאכול למר מזה
טימותר לאכול פרי טביעית לבהמה לא טחוי
כלא יתנט הארס לבהמתו אם היו ראויים לארס
כי זה הפסד בחק הפרות ההן ואמנם יט לו להני
בהמתו ראפולפטיס כטיהם מוטברין כי הם אינ
בזה למטה מהחיה טיחורבנו להניח מכל הפרות
מה טיתכן להלאכל ממנו והוא מבואר טמכית
פירות טביעיים לא יזכא מהם קדושת טביעית
כי התורה גזרה בפרות ההם טיהיו לאכלה להם
ולא טויריים בעת טתוכל לאכול חית בטדה מהם
לא אחר זה וכך מה טלקח בפירות טביעית הנה
טליו קדושת טביעית גכ פד טירא יוכל להטתמו
בו פי אם לאכלה באופן טיטיתמטי מפרו טביעית
טט והיתה טבת הארץ לכס לאכלה כמו טבירור

וספרתם לכם

טבט טבתות טטיס
רל וטטיות וזאת
הספירה תהיה בטבת הטביעית טימנו או טבת
ואחת וכך ער טיהיו טבט ודיצתה התורה טימנו
גם זה הטטיס טנה אחר טנה מילן טבט טימנות

מהשנינה השנינית לשינוי שנים ויותר ממה שתפול
וזאת המבוכה היא השמיטה אשר יבוא אחריה
היובל כי יכטר' שתספיקו את תבוא' השנינה השני'
לשיל' שנים ועליו אמר רמית' את ברכת' לכם
בשנה השניית ועטיה את התבואה לשיל' השנים
והשני' שטאמ' שיהוה היותר נכו' שנה הפסוק טאמ'
של מ' שנת השמיטה והנה תעטיה התבואה לשיל'
השנים שכבר יוכלו ממנה בשנה השניית מעת
בא תבואתה ועור כי בה יורשו מהתבואה ההיא
בשנה השמינית וזהו מה שאמר וזרבתם את
השנה השמינית וזכרתם מן התבואה יטן רל'
שכבר תספיק עור התבואה ההיא לזרוע ממנה
בשנה השמינית וזכרת ממנה יטן ער בא
תבואתה וזמנט מה שאמר אחר זה ער השנה
השניית ער בא תבואתה תאפרו יטן הוא טב
לשנת השמיטה שבא אחריה היובל וההרף לה
תמכר ליכמיתות זו היא מיכות לא תעטיה וכבר
בזרה התור שיל' יעילו לו אם מכרה ליכמיתות
שהרי הוא חוזרת לבטליה ליובל כי רל' הארץ
כי גרים ותושבים אתם עמדי רל' הנה שלי הארץ
ולא תשיל' אתם בה למכרה ליכמיתות אעפ'
שאתם מחויקים בה כי אתם כמו גרים בארץ
היא או כמו תושב שיהוה ביה ארצו שאין לו
שולטנות במה שהוא מחויק בו כטעם תושב
כהן ושכיר לא יוכל בו ובכל ארץ מחוונתכם
גזר' ותנה לארץ רל' שיל' רל' שיהוה רל' תמכר
ליכמיתות ותיכא ביובל אבל יחוייב עור שתענו
גזולה לארץ טאם מכרה ארס מכס ורינה לגזול
זאתה יהיה שליט בה ולא יוכל הקונה למחות
בירו וכבר יתבאר זאת הגזולה אין תהיה בפר'
הבאה כי ימוך מחיך ומכר מחוונתו למרה
תור רדך ארץ שאין ראוי למכור מחוונתו אם לא
יבאה לוה הכרח וזה כי קצין קרקעותיו הוא
ית קיים משאר הקניינים אשר יהיו מחירו חסו'
מחוונתו להעיד כי כשיוכר על זה לא ימכור
ממנו לא קצתו ויניח קצתו להסתפק בו ובא
גילו הקדש אלו וזול את ממכר אחיו למדנו
שהיות קדש מגזוליו קודם לזה הענין ואיש
כי לא יהיה לו גזול והשיגה ידו ומכא כרי
גזולתו למדנו שאינו גול לחימוך אבל גול את
כלו או תסאר ביד הקונה ער היובל וחשב את
שני ממכרו והשיב את העודף לאיש אשר מכר

לו ושב לחזותו למדנו שאין ראוי לגזול ער
שיוכל הקונה קצת התבואות שטאמ' והשיב את
העודף לאיש אשר מכר לו ושב לחזותו למדנו
שאין ראוי לגזול ער שיוכל הקונה קצת התבוא'
והשיב את העודף וממה שיקרס נתבאר שיהוה
ראוי שיוכל הקונה שתי שנים קרס שישיל' לו
המוכר לגזול ולמדנו ממה שאמר שני ממכרו
שאם היו לו עטיר שנים ראוי לתבואות ער היובל
ואכל מהש הלוקח ב' מהם הנה יחשוב לכל שנה
מהשנים הנותרות עשירית המקח וזעפ'
שיאכל הלוקח שלש תבואות בשני שנים או שני
תבואות בשלש שנים אין מוטין לו למספר
תבואות אבל מוטין לו למספר שנים ולמדנו
ממה שאמר לאיש אשר מכר לו שאם מכרה
לאחר ומכרה האיש ההוא לאיש אחר בכך יותר
גרול אינו מחשב מלח לפי הסך שימכר לראשון
וזה מבוא גכ' מיכ' אחר כי מפני שיל' השליטתו
הש' ית' למנוע המוכר מלגזול הנה אין לו רשות
למכרו לאחר בסך יותר גרול להכביד עניין
גזולת המוכר ואולם אם מכרה בפחות כיון ש'
טענתלך ממנה הקונה הראשון הנה יג' הארון
מיד הקונה השני לפי מה שיקנה כי אין לו זכות
בזה הקניין יותר מזה השיעור אעפ' שיקנה מיד
הבשיל' ולמדנו ממה שאמר ושב לחזותו שאם
השיב הקונה הקרקע חייב המוכר להחזיר לו
השבח כי אין מחוונתו אבל המוכר והלוקח
ואם לא מיכא ידו רל' השיב לו והיה ממכרו ביד
הקונה אותו ער שנת היובל למדנו מזה גכ' שאין
בידו ללות או לגזול ולמכור ולגזול ולמדנו גכ'
שאין השיב חוזר ביובל שטאמ' והיה ממכרו
ביד הקונה אותו ער שני היובל ויכא ביובל ושב
לחזותו ממכרו יוכא ביובל ולא שבח ולזה
יחוייב שיחזיר לו השבח ויכא ביובל ושב
לחזותו למדנו שהמוכר אירגות אינס חוזרים
ביובלים כי אינס מחוזה ואמנט הקרקע חוזר כי
הוא מחוזה

ואיש כי ימכור בית מושב עיר

חומה לפי טילו המיכות תלויות בארץ כמו
שהתבאר ברוח העניין
והיה מבחור מן הסרטים הכוללים כי התאדים

הוא שני שנים
ולא יגלה מן גזולתו
לפי שנת יתנה כפי גזולתו

וכן אם יטי' לטו הוואה טנתרינה בזה המקח עם
ידיעתו טקנה אותו יותר מכדי טווי הרבה אין
בראוטאה אפי' לקח טוה דיטר בליק דיטר כי כמו
טיהארס טרליט לתת מתנה כן הוא טרליט לתת
במסחר יותר מטווי לרצותו בו ואולם בטנין
האוטאה הוות תהיה במה טחטיב טיהיה ערך
הדבר יות ממה טיהוא או פחות ומפטי זה טתריט
לתת יות בו או לתתו לפחות וראוי טתרט טוואת
האוטאה נתנה לק' טבוין ובוה האופן תסור כי הו'
מונה אותו כל זמן טלח החויר לו טיעו האוטאה
ולפי טלפי הטו' מי ההוקרה וההוולה במסחרים
בין האנטי' בכמו אלו הדברי' יותר משיות הנה
זס היתה באוטא יותר משיות ולא יחוייב טיטאר
המקח קיים אבל יהיה כילו אין טס מקח וזמנט
זס היה טיות יתקיים המקח ויחוייר האוטאה
ופחות משיות ולא יחוייב להחזיר אוטאה כמו
טיביאר והנה עכפ' נכלל בזה הפסוק טלח להנות
בטנין הקרחנות כי התורה מדברת בזה המקוס
בקרקעות והנה האוטאה טיהוירה עליו לפי מה
טוחטוב הוא טלא יונה אותו במטין הטני' וטרי
עד היובר וימכור לו מפטי זה טדהו יותר ממה
טראוי או יקנה אותו פחות ממה טראוי וזה כי
מפטי טקטי הקרקעו חויר ביובר הנה ערכו יות
מעט בכל מה טקדבה טנת היובר ולנה אם
הונה והביאוהו לחטוב כי אין עד היובר כי אם
מעט זמן ריט טס זמן יות ארוך ומ הפך זה הנה
תהיה בזה אוטאה מוה היטר כי מינו מזכר לפי
זס מספר טני' תבוואת אעפ' טיהוא מזכר לו טדהו
במחלטי והנה השטה במספר בענין הנה ולוח
ביא אחר זה טוה האופ' מהאוטא יקרה בקרקעו
מיכר היובר ועליו הנהיר ובכלל הנה בקרקעות
אפטרי טיהיה אוטאה מיכ' המספר או מיכ' המדה
והאוטאה אטרי מיכר המספר והאוטאה אטרי מיכ'
המדה כבר הנהיר עליה באמרו לא תעטז עול
במטפט כמו טבארנו טס והאוטאה אטרי תהיה
מיכר המספר הנהיר עליה בזה המקוס . במספר
טנים אחר היובר תקנה מוואת עמיתך רל' כי
מפטי טיהקרקע חויר ביובר הנה מי' נקנה לו אלו
במספר טני' ולנה ראוי טיהיה הערך לפי הטני'
אטרי עד היובר אם הדבה הדבה זס מעט מעט
כמו טוכר בפסוק הבוא אחר זה ולמדנו ממה
טאמר אחר היובר טזון הקרקע נקנה ביובר

וראוי הוא להיית כן כי הנמכר חויר כטי' טיהוא
ראוי טלו ימכר ביובר ולפי טומו במספר טנים
למדנו טוי הקרקע נקנה ליכ' יתות בפחות מב'
טנים וזמנו נמכר גכ' בזה האופן לפחות מטתי
טנים טנו' מספר טני' תבוואת ימכור לך וראוי
היה להיות כן כי התור העתיקה הממכר למספר
טנים בלתי בעל תכלית אלו מספר מוגבל מינו
יותר ממט' טנה וראוי טלא יהיה נעתק אלו מה
טוינו מספר והוא האחר והמעט טיפור בו טס
המספר הוא טני' ולנה לא יהיה נמכר בזה האופן
בפחות מטתי טנים וראוי טיהיו לו טתי הטנים
טנים ראויים לתבוואת טנו' טני' תבוואת ולנה
זס היתה אחת מהטני' בלתי ראוייה לתבוואת מיט'
עכמותה כמו טהיתה טני' טביעי' או טנת טרפון
מינה עולה לזמן המטין ומוה המקוס טלמר
טאעפ' טייט רטו' למוכר רגיל טדהו כמו טנת'
אחר זה הנה מינו גריל' לטו אחר טניטארה ביד
הקונה טתי טנים ראוייה לתבוואת . לפי רוב
הטני' תרבה מקטנו הנה רמו בכאן אל מיכות
האוטאה טיהוהיר מינה בפסוק הקודס וזו טנו'
מיט' זס טמיתו הנה וזו האוטאה היא מיט' בולת
מכר קטין כמו מיטאת רברים ולנה לא זכר קודס
לאו מכר ולא קטין כמו טשטיה זה באוטאת הקודס
ועטייתס את חקותי ואת מטפטטי טטימרו ועטיית'
זוואת אמר עטייה לחוקים ולנה זכר בהס טמירה
טיהוא וכיית בלב כי היה אפטרי טיחטוב חוטב
טלא תכטרך בהס עטייה אבל יספיק טנוכיר
עטיינט בלב כרי טעמנו על ההערה אטרי בחק'
ההס כי ירוח טעטייתס היא לנה התכלית כמו
טהתבאר מדברינו ולנה הוירכה התורה ליכות
בעטייתס ואמנו במטפטטי זהס המיטו המכווני'
בעימות ויחייבס הטכל לפי טכבר יחטיב טלא
ייטריך לטו למורס אבל יספיק טעטיה זוואת
בלב כי יהיה סבת העטיי' כמו טאמרו ול טהתל'
מביא ליד' מעטת ויטבתס על הארץ לבטח
רל' טלא תגלו מן הארץ אבל תטבו עליה לבט'
ולא תפחרו מיטוס דבר ונתנה הארץ פריה
ואכלתס לטובע כבר בארנו בספר מלחמותה'
כי גס בלו העטיינים יהיו מוטיגחי הדבקים בה'
ית' וכי טאמרו מה נאכל בטינה הטבייית
ידוע טיות המאמר יתכן טיפור בכל טמטה
וטמטה כי ייטריך טתספיק להס התבוואת מ

הטוב בכמו האופן ההוא שב לפטות הדש כאלו
יכא מדסו המנהיג הטוב ואל רסו המנהיג הרע
ומזה הענין השני נקרא בזה המקום מכירה
השנייה מהטרה מגרס או הפך ומה שידמ' להם
כי השתמשו בו לתכלית מזבלות ואל התכלי' אשר
כוון בה וזוה אמר כי אחוזת עולם הוא לרליים
ולזה ז' דומי' לטבות אחזו מענינו כי בזה האופ'
המטופר ימות להשתמש בו לפורס במופן טורס
חוס ישתנה זה הסדר יפסד הסדר ההוא ויבלבל
ענינו והמטיל טומס עטה המגרס עיד וז' הסר'
מגרס' לז' יספיק להם ולבהמת וכל חייתם ואם
עטו הפך זה ימעיטו ייטוב המקום ההוא וכבר
הזכירה התורה באלה מסעי שיסתמכו הלויים
בלי המקומות בתכלי' המכוון להם ולא ישתקום
אל תכלית אחר אמר והיו העדים להם לטבת
ומגרסייהם יהיו לבהמתם ולרכושם ולכל חייתם

ובי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחוקת
בו רל טומס היה גר ירק וז' טהיה
גר תושב ומה דומי' להחיותו עמך לז' טתחיהו
ותמית עמך כי חייך קורמים ולזה גם כן זכרה
התורה והענין בהדרגה וזכרה תחלה אחיך
אחזר כן גר ירק וז' הוא גכ' אחיך ואלו שזיני
מורע יסחול וז' חכ' גר תושב

אל תקח מאתו נטך ותרבית וירדות מאלהיך
למדנו שזאת הוזהרה וז' אלו במי
טהו אחיך כמו היסחול וגר ירק וכבר זכרה
זה התורה במקום אחר אמר לנכרי תטיך ולחייך
לז' תטיך וזה דומי' טלז' הוהירה התור מלקיח'
נטך ותרבית לא ממי' טהווא אחיך ודומי' סתרע
כי בהלוות כסף יפול סס נטך כאלו תומד ז'ס
הלוה ארבע דנרין בחמש כי כמו טהנטך נטך
דבר מחוץ כן הענין במי' טמלה כספי ברבית
כי אין מדרך הכסף לפטות פירות מעשמות
ובהלז' האוכל יפול סס מרבית ז'ס ירבו בו סני'
את כספך לז' תתן בנטך ובמרבית לז' תקן וסלך
פסל נתיט' האוכל פי' טילז' ארבע סמין בחמש
והוא מכומד טהעבר טל אלו הוזהרות יחוייב
להטיב טה סלז' מנטך ותרבית כי טל עת טהר'
מחוייב בו הוא לוקח מאתו נטך ותרבית וירדות
מלהיך וחי אחיך עמך וז' דומי' מלהיך טלז'
הגרים בזה טלז' טהנה מעותיך בגי' מדי לקחת

רבית מיסחול וז' אמר וחי אחיך עמך סתלוייב
להלות לו כרי' טיחיה עמך כמו סומד ז'ס כסף
תלה ז'ת פזי' ז'ת העני' עמך וז' ז'לז' לז'ה ז'מר
ירדות מלהיך טאעפ' טלז' תוכל לקחת תועלת
בהלוותך לפני ז'ל תמנע מזה ז'כל הטרות
טיחיה עמך וז' ז'ל חייך קורמין ולזה ז'מר עמך
ז'ני' ז' להיכס ז'סר הויכמותי ז'תכס מזרז'
מיכרי' לז'ת לפס ז'ת הארץ הטוב ומסרלי' תטיבו
לפניי' והנה הנחלת' לז'ס לז' הטובות טיתנהגו
בהם בלי התנאים טיכרית' ז'תכס : להיות לז'ס
לילאים רל' סמין דומי' טיכבר לז'ס פיה טוגזור
גליכס מזהטבה לפני' ז'ני' הז' טהויכמותי ז'תכס
מתכלית הדלות לז'ת לז'ס הארץ הטובה ז'כי
ימוך אחיך עמך ונמכר לך מגיד סמין דומי'
לז'רס למכור טיכמו ז'ס לז' ז'ה בסבת עוני' ודומי'
גכ' טיכבר לך כטיבי' ז'ההכרת לז'ה לז' לז'כרי'

ולזה תקדימה התורה המכרו לז'רז'ולקורס
העכרו לז'כרי' ז' לז' העבוד בו עבודת עבר רל'
טלז' יבזוהו לקחת מעטו השירות טיקחו מהעבד
הכנעני בחליצת מנעליו ומה טירמיה להס מ'
מהעבודות הבויות כטיכרי' כתושב יהיה עמך
רל' טענין עבודתו ממזכע בין עבודות הטיכרי'
והתושב כי הטיכרי' למיט' ז'מן טכרותי לז' יעבור
כי ז'ס העבודה המיוחדת ז'סר טכרותי לפטותה
והתושב הוא הפך ז'ה כי הוא מזכך לז'ל העבודות
טיכרי' רבו ז'תעבר' העברי' ממזכע בין טתי' לז'
העבודות כי הוא לז' ייחד לעבודה מיוחדת

כמו הענין בטיכרי' וז' לז'ל העבודות כמו העני'
בתושב והוא מכו' טיהמזכר טיכמו י' לו למכור
עמז' מעט' טניס לז' נאמי' ז'ס טניס לז' בעבר
עברי' טמסרוהו בר' כמו טתבאר בפרטת ואלה
המסעטיס ז'מה טאמר ער טנת היוברל יעבוד
עמך לז' יחוייב טלז' ז'כל למכור עמז' בפחות
מזה הזמן ז'כל התחייב מעטו ז'לז' ז'כל למכור
עמז' לז'ת מזה הזמן ז'יכא מעמך הוא ז'בטי'
עמו למדנו טהקונה עברי' עברי' חייב במזונות
בניו והיה ז'ה כן לפי טהווא חייב לז'ן ז'ת בני'
פמו טבז'רנו בפרס ואלה המסעטיס ז'כל טכך
טיחוייב במזונות ז'סר כי כבר נטבא בתורה
התחיי' הזרס במזונ' ז'סר ז'ס ז'ל מטיכתי
למדנו מזה טכל עבר טיכמא ביוברל הוא טב ז'ל
ז'טפחות לחוקה טהיה ז'ה ולזה ז'ס היה העבר

אם יבא המכור לז'רז'ולקורס
העכרו לז'כרי' ז' לז' העבוד בו עבודת עבר רל'
טלז' יבזוהו לקחת מעטו השירות טיקחו מהעבד
הכנעני בחליצת מנעליו ומה טירמיה להס מ'
מהעבודות הבויות כטיכרי' כתושב יהיה עמך
רל' טענין עבודתו ממזכע בין עבודות הטיכרי'
והתושב כי הטיכרי' למיט' ז'מן טכרותי לז' יעבור
כי ז'ס העבודה המיוחדת ז'סר טכרותי לפטותה
והתושב הוא הפך ז'ה כי הוא מזכך לז'ל העבודות
טיכרי' רבו ז'תעבר' העברי' ממזכע בין טתי' לז'
העבודות כי הוא לז' ייחד לעבודה מיוחדת
כמו הענין בטיכרי' וז' לז'ל העבודות כמו העני'
בתושב והוא מכו' טיהמזכר טיכמו י' לו למכור
עמז' מעט' טניס לז' נאמי' ז'ס טניס לז' בעבר
עברי' טמסרוהו בר' כמו טתבאר בפרטת ואלה
המסעטיס ז'מה טאמר ער טנת היוברל יעבוד
עמך לז' יחוייב טלז' ז'כל למכור עמז' בפחות
מזה הזמן ז'כל התחייב מעטו ז'לז' ז'כל למכור
עמז' לז'ת מזה הזמן ז'יכא מעמך הוא ז'בטי'
עמו למדנו טהקונה עברי' עברי' חייב במזונות
בניו והיה ז'ה כן לפי טהווא חייב לז'ן ז'ת בני'
פמו טבז'רנו בפרס ואלה המסעטיס ז'כל טכך
טיחוייב במזונות ז'סר כי כבר נטבא בתורה
התחיי' הזרס במזונ' ז'סר ז'ס ז'ל מטיכתי
למדנו מזה טכל עבר טיכמא ביוברל הוא טב ז'ל
ז'טפחות לחוקה טהיה ז'ה ולזה ז'ס היה העבר

הנזכרי בתורה וינס לפי המציאות אבל לפי מה
שראו שיתואר בו בעל התואר ההוא הנה למדנו
כי מה שיתואר כשהוא עיר חומה בעת כבוש הארץ
מעפי' שיתואר זה לא יהיה מוקף חומה ויטו ערי ח
חומה והוא מבואר בעיר חומה הוא מה שהוא
מוקף חומה ואחר כך נתייב השיר בתוך ה
החומה לא מה שהיה עיר תחלה ואחר כך
הוקף חומה והוא מבואר שאם אין מה שמוקף
חומה במדרגת עיר לא ינהג בה זה הדין ודאי
שיתרש' כי הבתים יכלול החיצו' כי ימצאו בתים
רבים בחיצו' אחר והעיר תכלול חיצות ובתיהם
ואם לא היה בעיר חיצות רבים והם כל המעט
שולשה יכלול כל אחד מהם בתי' לא ינהג בה דין
ערי חומה וכן אם לא היה הבית תוך עיר החומה
ש' וקס הבית חסד בעיר וכן אם לא היה בבנין
ההוא דין הבית כמו שיהיה טרה או שלא היה
כשיעור בית לא ינהג בו זה הדין אבל דינו דין
שאר הקרקעות בחוורי' ביובל' והיתה גאולתו
עד תום שנת ממכרו ירוע ממה שקדם בפר' בו
אל פרשה כי הסנה הוא פעם שנים שטרה חרש
ופעם יג' חרש ולזה היתה גאולתו מיום החרש
ההוא עד כמו יום החרש ההוא מהסנה האחרת
והמטיל שאם נמכר בא' בארד תהיה גאולתו עד
א' בארד מהסנה האחרת טמא' עד מלאת לו סנה
תמימה ולפי' שלא התנה בכאן שתטיג יד לגיל'
למדנו שיש לו למכור קרקע אחר לגאול ודאי
היה להיות כן כי מפני שהבית הזה נחלט חין
השטיין כן בשאר הקרקעות הנה יושל לו אם
ימכר במחוס אחר לגאול אותו חמנס ויין בידו
לגאול אותו חיינין טמא' גאולתו לא גאולת קצתו
ויתבאר טוין בידו ללות טבות לגאול אותו כי
התורה וא' הרטית קרוביו לגאול אותו כש' טוין
ראי' ש' גאולתו מי שאיט' קרוביו וילו היה אפשר
לו ללות טבות לגאול אותו היה נגאל על יד מי
שאינס קרוביו בטבות שילוח טהם ימים תהיה
גאולתו רל' שנה אחת כי הוא כמו יום ארוך כמו
שהתבאר בחכמה הטבעית ודאי שתורש שלא
יגרש מערכו דבר בעבוד מה שיטב בו הקטנה
מותו כי לא חמדה התורה ש' חטב בזה דבר ועוד
כי המכר הוא לרשות ראי' תכלית חלה לא יוכל
לגרוע ממנו דבר בעבור מה שיטב בו מהסנה
ונה מבואר בנפשו' ונס לא יגאל עד מלאת לו

סנה תמימה רל' מיום ליום' וקס הבית חסד
בעיר וגו' למדנו מזה שאם לא נגאל תוך סנה
ש' למה באופן הנזכר הנה הוא מוחלט לקונה
אותו רל' שאינו יוצא ביובל ולפי' שאם לרשותו
למד' שאם היה קונה הבית באופן שוין לו חוץ
כמו ההקדש הנה הוא מוחלט במלאת לו סנה
תמימה' ובתי' החיצוים הם בתי' הטיחות חסד
חייט' מתוארות בטיהם בתי' ערי' חומה והנה דינס
כדין הטיחות ולטיין הגאולה וליכאת ביובל' כמו
שזכר' ופרי' הלויים בתי' ערי' מחוזות גאולת
עולם תהיה ללויים למדנו שהלויים גאולים בוי'
זה עת שיריכו' מעט' שלא היה שתי' שנים ביד
הקונה אותו' ואשר יגאל מן הלויים למד' מזה
שמי' שהוא מהלויים מעט' שאינו לוי' כמו שהיה
בן בת לוי דינו בעטיין הגאולה כדין הלויים
והנה הדין בזה גאולת עולם תהיה ללויים
ולאשר יגאל מן הלויים' ויכא ממכר בית
ועיר מחוזות ביובל' רל' שאם לא גאל ממכרו
הנה הוא יוצא ביובל' כי בתי' ערי' הלויים היו
מחוזות בתוך בני' ישראל' רל' שכבר יחוייב
שיהיה ללויים חידות נוכח כח שאר ישראל' כי
בתי' עריהם הוא בתוך בני' ישראל' כי אין להם
נחלה בארץ כמו שזכר בתורה אבל טקן להם
כל אחד מהטבטים מחלקו ואם יקרה שימכרו
בתיהם יתכן שיקנו אותם אטבי' הטבט טהיו לו
הערים מהם ובתוך נחלתם ויקרה טנה באורך
הומנים שתסוב נחלת הלויים לשאר הטבטים
חולס בטאר הטבטים לא יתכן שיקרה זה כי
אטבי' הטבט יוטבי' בנחלתו ואם יקרה שימכרו
א' מהם ביתו יקנה אחר מוטבי' הטבט להיות
יוטבי' לבר' בארץ ההיא' וטרה מגרש עריהם
לא ימכר כי מחוזות עולם הוא להם רמוי' שתרכ
שוין הדין בזה שלא ימכר כלל כי כבר בארה
התורה כי גם בתיהם יש להם רשות למכרם לא
שיי' לבתיהם גאול' עולם וחמנס הדין בו שלא
ישטו אותו ועסות טרה טגרס או הפך או מגרש
עיר או הפך והנה הוכיל' לזה העני' כס המכירה
לפי' שהמכירה יכתנה בה רשות בעל הקניין
רשוב' אל בפלים אחרים ולזה הוכחלה המכיר'
להסנות הקניין מן ההסתמכות לתכלית אחת
אל הסתמכות לתכלית אחרת חסד' חסד' חסד'
לכסות הרע' רל' שבאופן שהיה מיוחד לכסית

שהיה חלה התורה בענין הגאולה הוות שיגאולה
קדוהו וזו יורה לגאול מו יגאל עימנו חס תשיג
ידו הטה יקר בזה מן העול חס יוכר לזאת לחזונו
שזה כסוף והו' טבזה האופ' יתכ' שייערמו האופטי'
לימכר מה טולח ימכר לו קוטין לקנו' ויהיה בזה
פסוק מי שיקנה זה העבר ור'ה לא ריכזה התור'
טולח יגאל אולח בכסף לח בטובה כסף ומה טאמר
כימי טכיר יהי עמו הר'כ' בו כימי טכיר שיודע
טך טכירוחו ולטתמו לחרש וח'טו נמכר עולמי'
חס עור רבות בטנים לפיהן ישיב גאולתו
מכסף מקטנו חל' טאס היו טנים רבות ער היוכל
לפי מה טיעולה טנה בטנה ישיב גאולתו לפי
הערך טקנהו וחזונו והטטר טאס קנהו טבעים
דמי' ער היוכל והיו טס ו' טנים הטה ישיב לכל
טנה עטר דמי'ס . חס משט טטור בטנים
זה הפסוק חס מבוא' כמו טביאר בפסוק הקודם
וז' חס' יתב' ממני עור דבר לח טלמדו מהפסוק
הקודם וזה טאס היה כסף מקטנו עולה לטנה
יחד ממה טהוא טנה בעת ריכוחו רגאל
עמנו הטה לח ישיב גאולתו חלח כפי טטיו טהס
טנה טטמר וחטברו כפי טטיו וחלח אמר וחטב
לו כפי הטטס . כטכיר טנה בטנה יהיה עמו
טחין רבו מוטל בו באופן המטטלה טיי' לחזו'
על העבר טטמכר לו עולמית וזה מבוא' בטטיו
וח' דרנו כפרך לפי טיך הנהיחנה התורה טולח
טת הגר' לרדו בעבר עברי כפרך והו' העברות
טהכונה בו לפנו' גוף העבר כגו טיכוחו לעטות
מלמכה טח'טו יכריך לה כרי טולח יטח חו טיכוח
ל' טות המלמכה טהוא יכריך וחל טתן לה קיכבת
כ'י טולח יטח חס לח יגאל כולה . חל'
טולח יגאולהו קחבו' חלח השיגה יוד להגיל
ויטח בטנת היוכל חו וחבני עמו . חל' כנולה
כסף וחמר טייכאו בני עמו . להודח טהגר'
טטמכר לו חייב במזונות חטתו ובני כ'י לה
בני יטדל עברים כפר התבוא' עטנו כפרט'
הקדמת . לח תעטו לפס ליליס . הנהיחה בזה
המקום טעו' להעיר טהכונה כ'יטל ותטמטה
להעיר חל'יטוד לפבור'ה ית' ופסל מסכה לח
תזינו לחס . וחטוב כ'י פסל חוה יכרה נטטית
לני לח לפבור'ה ורה . ומיכבה חוה בני' טטהגו'
טובדי עו' לכטתו בבתי עו' והנהיחנה התורה ע'
מעטות והאפילו לה ית כרי טולח נטתבך פולו'

הפעולות המגונות שהיו נשקטי בהם עברי עו'
בזותם הזמנים . וטטי' ח'סר חבך מטטית היה
טכבר היה מטהג עיברי עו' להטיח חבך לפטי
עו' וטס מטטחוי לירוחס והנה עכ' ההטתחונות
החולפי ה' רח' הגרד חוה פטוט יריס ורגרי'
חס טבתותי תטמורו וטיקטי תידמו וכ' בזה
המקום טמירת הטבתות וירוחת המקר' להעי' כ'י
זה כרו מביח להיטירנו על עבוד'ה ית' ולהרחיק
מעבוד וולתי כמו העטין בטבתו ובמקדש לפי
מה טביארנו במה טקדס ובבאן טטולס ב'
ביחור וזאת הפרטיה . והנה ימותה התורה רמנו'
טימטה לכינה בעימיה טטטטויונו לטבות ביס
הטיכיעי' לח טולח טאסדה הטמטה בעטיית' כל
מלמכה כמו העטין ביס הטבת לפי טולח יתבך
טיטב ית' חודס מכל מלמכה טנה אחת וכב' היה
זה כן לפי טחין הטמטה מוחה על הש' ית' כמו
טיורה עליו יס הטבת לפי מה טבארנו בפרטי'
בראטיית . וחמטס הוראת הטמטה על מיכוחו'
טכל טבול פלול מה ית' וכ'י' ל הנה העטין ב'
בטימטות וביוכל כמו הע' טין בסעירת טבעת
טכועות ממחרת הפטח לחרטי החמטי' לפי מה
טיבא' במה טקד' והנה נתקדטה הטנה הטיכיעי'
להעיר על מטיע הגרל טיבו כוכב מהכוכבים
הדמיס טהוא טכבר מחר ממטישי טחור גלגליו
טיטרתוהו ברבו' התטטות לכוכב הוה כמו
טיכורנו בכמי' ולזה נתקדטו טבטה טמטות
להעיר על יע' המטישים על מטישי טחור הגלגרי'
חט'ר יעברו' ולהעי' על היותס בני חורין באופן
מה ביחס על איתס חט'ר יטרתו' היה חידות מה
לחרך בטנת הטמטה בעטין התכונה והמלח
וטתקדטה טנת החמטי'ס להעיר על טיכבאן
עלות עליונה על כל יע' המטישים הטברליס טהס
מטי' כמו טבארנו בסמ' והח' הש' ית' חלפי טהוא
העטירי כטטמטה יע' הטברליס באופן אחר כמו
טיוכר' במה טקדס נתקדס יס הע' טירי מטטת
היובל והיו תוקטים בו בטופר להעיר קיכבת
מדרמיס טיטכ'טנו במה טטא' טהעירה התירה
בו . ולהודות על טדרת חלו המטישים על הטחור
וטיחן מוטגחיס בעטין מה טיוכטע מכולות
התטטות על טחור הגלגליס והמטישים כליס
להס ימותה הת'יה טתהיה הטירה חט'ר ב'
כחקעות כוללות ומטותפת לכל החמטי'ס בזות

עברי כהן שמכרוהו בר אינו נריע כחם היה
נריע לא היה שב לחוקה שיהיה בה כי הוא בעל
מוס ופסול לעבודה ואמר ואל אחוות אבותיו
ישוב ללמד סוין רואי למדס למכו שיכמוס לא
אחרי טלא נטאר לו מחוותו רבר למכור כי
עברי הס אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
אל כי מפני שהיו עברי במצרי והוצאתי אותם
מיסס הנה הם עברי ולזה לא יטלו להמכר
לעבדים יותר מזה הוסך וגכ הנה קניתי אותם
כמ שהראיתי להם מחוותתי וטפלותי בהוצאתי
אותם מארץ מצרים ואם ימכרו לעברי עולמית
הנה יסירו עול עבודתי מעל ימורס . לא ימכרו
ממכרת עבר אל טלא ימכרו עולמית כהמכר
עבר כנעני וטלא ימכרו על אבן הלקח כמכור
העבדים הטבויים . לא תורה בו בפרך טלא
תכין בעבודתו לענו גופו אבל תכין בה לפסו
מה שייכטרך לך ולזה אין רואי למדס שייכמה
לעברו העברי לפטות מלמכה והוא בלתי יכין
כרי טלא ישב בטל ולזה אמר רואת מלהיך כי
השית הוא היורש כונתך בזה . ועברך ואמתך
אשר יהיו לך מאת הגרים אשר כביבותיים רל
שהעבר והאמה יהיו לך ותמטול בהם כחפיסך
הם מאת הגרים אשר כביבותיים והם הכנעניים
מהם תקנו עבר ואמה רל טמהם תוכלו לקחת
לקנות עבר ואמה קטין עולמי באופן קטין עבר
טנקנה על אבן הלקח . וגס מבני התושבים
הגרי עמכם מהם תקנו טלא יחטוב שהותר זה
באלו החומות שאינם גרים עמכם מיכר טוינס
מקיימי המיכות טיטטיו בני נח וטמט אשר הם
גרים עמכם מהם לא יותר בהם זה להיותם
מקיימים המיכות ההם ולזה הוצרך לבוא טכבר
הותר זה גס בגרים עמכם וממטפחתם אשר
גמכס הם אשר נולדו מהכנעניות ומורלס מן
הארמות כי הנולדים הם ממטפחת האם אשר
הולידו בארצכם הם הבטים שהולידו הכנעניים
מנטי טאר החומות כי הוצתהם המולידים
והיו לכס לחווה למדנו מזה המקום טקטין
עבר הכנעני רמה לקטין החוות בתאר מיכות
הקטין והנה נתבאר בפרטה הבאה טקטין
האחווה יהיה בכסף ולזה יתבאר טקטין העבר
הוא בכסף והתב מפרש טמחה חרופה שהעבר
הנה עיכמו בטטר ולזה יחוייב שיהיה נקנה

גס כן בטטר ויתבאר שהחל בחוקה לפי שהאח
נקצת בחוקה כמו טנו בכרס טבות והתטחלתם
אותם לבניכם אחריכם לרשות אחוות עולם וכו
הבטים כי הם היותר ראויים לידיט וזה כי הבטו
לא יטלו אלא כאמר אין סס כן . לעולם בהם
תעברו ירמה מהנמיטך לזה שהריכו בזה טראוי
לנו לעבור כג בר כנעני מעפי טוין הטבורה
כריכה לנו ואין העטין כן בעבר עברי שיהיה
עובר ולזה אמר טבאחיט בני יטיל לו טודה
בפרך . וכי טטיג יר גר ותוטב עמך הגר הוא
גר ירחק ותוטב הרר בארצנו טקבל עליו טלא
לעבור פו כי לא נטיחלטיבת בארצנו העובר ען
טנאמר לא יטבו בארצך כן יחטימו אותך רל
מו לפקר מטפחת גר מחטוב כי עקר הוא הפך
תוטב ולפי שהתוטב הוא טאפטור לו לטבת
בארצנו לפי טוינו עובר ען הנה יהיה עקר מי
סיחוייב לנו לפקוד אותי ולהשתיקו מארצנו
לפי שהוועובר ען והנה הוא מטפחת גר תוטב
קבל טלא לעבור ען והוא לא קבל עריו זה אחרי
טמכר גמולה תהיה לו ער או והטיגה ידו וטגמול
רל טוין רואי לעזוב אמתו בירו טלא ילמד
ממעטיו ולזה רואי להטטרל בגמולתו היותר
קרוב לו כמו אחיו או רורו מן רורו מו טאר
קרוביו וזה בהדרגה כי היותר קרוב הוא קרוב
לגמולה חוס אין אחר מקרוביו גמולו הנה
יטטרל הוא עיכמו בגמולתו תכף טתטיג ירו
ולפי טלא אמר ומיכא כרי גמולתו כמו טאמר
בפרט הקורמת למדנו שהוא נגיל לחיטון רל
טחם הטיגה ידו לגמול הוא עיכמו לקצת טנו
ובכלל הנה באורה התורה טראוי להטטרל
טלא יהיה טקעטים ולזה ימותה התורה טיגיל
מותו קרוביו ומעני זה הוא מבומר טיט ביו
לרות מו לגמול עיכמו או למכור מטכסו מו לגיל
עיכמו לחיטון . וחטב עס קנהו מיטט המכור
לער טנת הזבל אמר זה לפי שהוועני מחויי
לעבור כי חס קנהו ולזה חס מית וטרוטו מיט
עובר ונת הבן . וזה הדין הוא מטותק לגר ירחק
ולתוטב ולפקר כי בהם נכחה ונת הפרט והיה
כסף ממכרו במספר טנים כימי טכיר יהיה כמו
למדנו שהווע נגמול בכסף לוח בטמה כסף ולזה
וכרה התור בזה המקום כסף ולזה וכה זה בפר
מכר טדה מחווה וזה מיטטר התורה כי מעני

מקח וממכר אפילו ברבוי וזוהי התועלת בזכות
המיצה
התועלת
הוא במצות והוא מה ש
סוכרה התור מדיני מוכר
מאחזותו ומזכר בית בערי חומה וכבר נתבאר
מדברי ר' התועלת המגיע ממות האוהרה במה
סוקרס

התועלת
הה הוא במצות והוא מה ש
סיהוהירה התורה מלשנות
בערי הלוי רבר ממה סהו עליו רל טלח נטיב
טדה מגרס או הפך וטלח להטיב הסדה מו
המגרס ציד או הפך וכבר ביאר התועלת המגי
מוות האוהרה במה סוקרס

התועלת
הו הוא במצות והוא מה ש
סיהוהירה התורה מליקח ו
איש מאחזי נטך ותרכי כי בזה מההפסד בקבוך
המדיני מה טלח יצלם עם טכונה הענין יזנה
וארס תכונת מגונות לרוב ההסתדרות באסיפ'
חממון ע"פ טיכבר יתחכם תמיד להמיכח משנת
למי טיחנה טיכר להרריח עמו מיכר חסרון
דשנו ודבר קנייני ויטורל בתחבולות רבות ט
טיקח משנת ממנו ולהטיג מבוקטיו

התועלת
הו הוא במצות והוא מה ש
סבאר התור מדיני הנמכר
לכבר מיסדיל ליסדיל או לגר ירקח או לגוי ודיני
הנמכר לי"ס מסוזר האוסר וכבר נתב' מדברי ר' י
התו המגיע מאלו המצות

התועלת
הח החוב במצות והוא מה
סיהוהירה התורה מהקיס
מיצה ומהסתחנות על אכן מטכית אשי לט' ית'
וכבר נתבאר מדברי ר' התועלת המגי מאלו
החוהרות ואולס טרטי המצות הנזכרות בזאת
הזרטה הטה ממירה הדאטונה הוא מה טיכונג
לכבות האורך ממלאכה בטנת הסמיטה :

פרשת בחקותי

אם בחקותי תלכי

וגו רל סתעכו אחת ולא זכר בהם טמירה לסב'
סוכרנו בפרטה הקודמות בבאר ועסייתם את
חקתי ואולס במצות טיהם מכוונות לעינכם וכ'

טעיר ונטיי כמו טבאר טס ונתתי גטמיכס
בעתם כבר ביארנו בסמי טיהרבקים בטס יתעל'
תרבק בהס ההטיגיה האלהית גס בכמו אלו
הדברי הגופיים ולזה אמרנו טמומר מי טיחמר
בני חיי ומזוני רלו בזכותא תליא מירלחא אלו
במולח תליא מולחא גס דברי יחיד וחינכ נאותי'
לפני ת התוריות מולחאס ישורטו באופן אחר נלו
תאמ' לל בזכר לבר הס בוי כי גס מיכר ההטיגח'
הכוללות אש' היו תלוייה במול ורזה נמיכא הרבה
מהחטיי מוטיגחי בכמו לו הטובות מוול זכות
ימיכ להס ואחד טימטך להס מהטובו בהתנהג
חותם במטהגי המצות התוריות טיבואו להס
גטמי הטטה בעתם באופן טיתקן הארך יבולה
הרואי לה ושך הסדה פריז הרואי לו לא יפול
דבר יהיה להס מרבו התבואות נר טריטי
הקציר יתמיר עד הביכיר והביכיר יתמיר נר שט
הורע' וואלטה לחמכס לטובע רל טיהלחס
הרות' לכס למון תאטלוהו לטובע כי רבוי הטוב
יטביע לארס קרס מלר כרסו מהס ולזה תמיכח
טבעת החסרון יאכל הרבה ולא יטבע ויטבתס
לבטח בארעכס רל טלח תשחר מהשפתיס
טיזוק בהס תבואותיכס ועבורת הארך אכל
תבטחו טיזק הש' ית הטוב וארעכס תתן יבולה
מיכר עיכס דבקזת הסגחת הש' ית בכס בראותכ'
תמיד הגעת אלו הרברים בארעכס על הטוב ט'
טיכאופטי ולזה לא תיראו והמטל כי מי טיהודגל
לכא בארעכו אלו הטודס יראו מואר בראותה

הענטיס החטוכיס מואר סביב עת תקציר טיפול
ברד ויטחית תבחותו ונתתי טלוס בארך
וטיכבתס ואין מחריד רל טיהיה טלוס בן איש
לאחיו באופ' טלוס יראו איש מאחיו טיזיקהו
באופן מהאופטי' והטבתי חיה רעה מן הארך
באופן טרא יגיט ממנו ביוק לבהמתכס ולטפכ'
וחרב לא תעביר בארעכס רל אטילו חרפ
טל טלוס כי כבר אפטר טיגיט ממנה היוק
ושחר ליחכבי הארך כמו סיהתפרסס מעגיין
יחטיהו כטפבר פרעה טכה וחילו בארך יכראול
ודרפתס את ארעכס רל מהאומות האחרות
ותטיגו מותס עד טיטלו לפטיכס לחרב ובזות
הדריפה וטהיה עו' לכס היכלחה פיומי' והו' טיכב'
יירפו ה' מכס ק' מטוטאכס וק' מכס ירדפו רבבה
פסדנאכס ועס היותס בזה האופ' מהדיכוי ואתס

תשנה כמו שזכרנו עם שבוה תועלת להטיב הדלים
 האמורים מדבוחות הטובה הוות ולוות הכנה
 בשנה ינה להטיב המלוה בטינת השמטה
 כרי שתסוד הכררה המיוחדת על איש בנות
 השנה להורות על טובות אלו המטיבים במה
 שישפיעו שהיו כוללת ומטותפת ואולם בטינת
 החמטים היה זה העניין באופן יותר טלס לפי
 שידור זה הנורא תכוללת באמת ומותה יושפעו
 הטיור כמו שבארנו בטיב ובחמטי מסמי ולזה
 הסוד בזה הטובה כל סדרה מחודשת ושוב איש
 לחוותו ולמטיביתו להעיר שוין לוולת סדרה
 על דרך האמת ומפני זה בארה התורה אין יהיה
 הדין בקניין הקרקעות עם שמירת זה הכרס רל
 שתטיב האחוזה לבגליה ביובל ונתן חירות נמי
 לבגל הקרקע לגל הקרקע קור בו היובל והקדי
 לזכור דין מכיר קרקעות קודם וזכרו דין מכירתו
 עכמו לפי סדומי לארס כטייב לו שימכור ק
 קרקעותיו קודם שימכור עכמו ולוות הסבה גכ
 הקדי המכור לים לדין המכור לגר ירקחו לגר
 תטיב או לגוי עובר עו כי כטיבואהו ההכרח ש
 שימכור עכמו ראוי שיבחר שימכור ליסדיל ולוח
 לגר ירקח כי מפני טבוא מפעלי הרעות הפחותות
 והמדו המגונו אולי הו נטיקע בהם ויבאו לתרבו
 רעה זה האיש בהמכרו לו כי ילמי ממעטיו וכטי
 סדומי שירחיק יותר ההמכר לגר תוסב שוין מ
 מומין בתורת מטיב וכטי סדומי שירחיק יותר
 ההמכר לגוי עובר עו והנה מה שהחמירה התג
 בעניין מכירת בית מושב פיר חומה טלוחותיה
 לו גמולה כי אם ער טנה אח' ולא יבא ביובל הח
 מבוחר התועלת והיא לפי מה טאחטוב כרי
 להגמיר ייטוב זה המקום הנכבד המזקק וזה
 טאס היה יבא ביובל לזה היה הקנה מטיבית
 בעניין תקן הבית ההוא ויתקלקל ויפול ויהיה
 זה סבה אל חורבן המקום ההוא והנה בעניין
 טוב האחוזה לבגליה ביובל וטוב הארס
 למטיביתו תועלת אחר וזה כי יהיה סבה טלוח
 יהיו נאמטים מטוב האנטי הקטי יוס לרעתם פי
 בגו היובל יטובו אל קטייטיהם ולזה יהיה בהם
 חריכות להקטרל לחסוק ולכנס מה שייכסוך
 למחיתם ולא יתקדלו חרפינה ידיהם לחטיבם
 טחי להם תקומה עוד כמו שתראה בקט האמטי
 שהם נאמטים מטוב לוות הסבה והיה זה הסבה

אל התמר החסרו חלפי טוזה העניי היה להטגח
 על הרלי כמך לזה האוזהרה מליקח מותם נטך
 ותרבות עם טכבר וכר זה גכ לפי טכבר יזכר
 במה טיבוא טכטי השמט תטימט המלוה והנה
 זכר דין עבר כנעני טמינו יבא ביובל עם וכירתו
 יבואת עבר עברי ביובל להטלמת הביאור בנה
 העניין עם טבוה למדתו התורה כי זה החירות
 נתן לישראל מפני היותם נמטיכים לעבדותו ית
 כי זה טמה שייטיים לעבודתו כמו שהתבאר מ
 מדברינו ולזה לא נתן זה החירות לוולתם מן
 האומות בהמכרם והמטייך לזה האוזהרה מעבור
 עו להשי טווח המיכה היו מטיייה אל ההרחקת
 מתת האלה לוולת הית והמטל כי מי טיחטוב
 שהשי יתע טיהו המטיע אחר לגלגל הכוכבים
 הקיימים כמו טחטבו הרבה מהפילוסופים כנר
 נתן האלהות למי טמינו ילוח ולזה היסירותנו
 התורה בזה הרעת האמותי מטיני פטיס הלה רל
 בקדושי החמטים ובקדושי הטטיי וזה כי ס
 כטימנו כל הכלי הנפרדים בכלרס היו חמטי
 עם הטיית טיהו התחלתם וכאשר לא נמנו
 המטייטים למטיי גלגל הכוכבי היו פטרה עם
 הית טיהו העטיי טיושפעו ממנו הטווח כמו
 טביאר בסמי והמטייך לזה גכ הכוחה בטמיות
 הטבותות ובטימיות המקדש כי הם גכ מטייטים
 על זה העניין בעינו כמו טתתב מדברינו במה
 טקדס וממנס התועלת המגיעות מוות הפרטי

הס ח

התועלת

הראשון הוא במיכות והוא
 מה טנכטוח על טבייתת
 הארץ והאילנו בטינת השמטה והוזהר מהוריש
 והקצרה והומירה והביייה וכבר נתב מדברי

התועלת מוות המיכה

התועלת

הב הוא במיכות והוא מה
 טנכטוינו לקדש טנת
 היובל אחר כבוד מטי טנה ולקדש דודו בארץ
 לכל יושביה באופן טיטוב איס ל אחוותו ואיש
 אל מטיפחתו ולטבות הארץ מהעבודה כמו
 העניין בטינת השמטה ולתקוע בטופר בטטוח
 לחדש הטבייטי בטינת היובל וכבר נתבאר מ
 מדברינו התועלת המגיעות מאלו המיכות

התועלת

הג הוא המיכות והוא מה
 טיהוהדינו מלהקנות בעני

בזה האופ' מהמיצוט כבר תטיגוס ויפלו לפטיכ' לחרב וזה שניין נפלא בחזון ההטגחה הלהית והנה לא הלך זה הענין ביחס אל טאי יחס מאה אל רבבה כיחס האלק אבל הוא כיחס האלק והיה זה כן כי כטיניטחו מאה רבבה לא יחוייב טייניטח אלק אבל יותר נפלא אם יניטחו המאה מהניטוח המאה רבבה כי החיל יקנה מן החזון מיצר הרבו מה טולא ימכא לחלקי החיל נפרדי והנה כטיגיט רבוי החיל לרבוי מופל לא יתוסף חזון החיל על יחס הכפל הרבוי אבל פחות מזה או יקרה טולא יתוסף כלל חזון בהכפל רבוי וזה כלו מבוא' בנפשו ופניתי מליכס אל טיהטגחתי תרבק בכס באופן טתפרו ותרבו מאד טולא יהיה בכס עקר ועקרה כמו טזכר התור במיקא אחר לא יהיה בכך עקר ועקר ובבהמתך ומקיס ונת בריתי אתכס להיות מתקיים בכס מה טיעודתי לחבות מירוש' הארץ ונהית הטגחתי תמיד בכס רבקה באופן טתניטח מהרעות הנכונות לבא שליכס ויגיש מדבאקו הטגחתי בכס גם בעניני הגופי' עד טבב' הטמט' יאכלו יטן וניטן כמו טהבטי' בפר הקודמות טיניטחתי ונת ברכתי לכס בטנה הטטיית' ויטן מפטי חרש תריטווי רל טמדות התבוואו והפירות ייטרוך לפטו מהמורכו היטן לטוס בהס חרש' כי לא ימכא להס מקוס בזול' זה האופן לרבויס ונתתי מיכני בתוכס יריטה לפי מה טאחטו כי בהנהגס ברדכי התור באופ' טירחיקו הפעולו המגונו טהס כב' מיאוס ריטון הט' יתב' במי טייניטח ונתס הטג אפס' טולא קטר מהטלמות המכוון בתורה בריטת טיהוא כל פרי התורה דבר מוגט הנה יהיה מיטכן הט' ית' בהס והנה הריטון בזה טכבר ונתן ונת מיכני בתוכס כטתהיו באופ' טולא תגטל נפטי' ונתס אופ' טולא קניתס מהטלמות בריטת מה טייתחייב טתרבק הטגחתי בכס והי זה כן לפי טזה הנימו' התורי' מיטיר מל קניין הטלמות ההוא היטרה נפלה ורות חי אפסד מזול טימיטו באומה המתנהגת במנהגי ונת התורה רביס טיהטיגו בקניין זה הטלמות דבר מורגט או יריטה בזה טכבר ונתן מיכני בתוכס ולח תגטל נפטי' ונתס כטייקרה טתעברו על קיט המיטו וההנימוס אבל תרבק הטגחתי בכס ליכד אתכס כאסד ייכד ויט ונת גט והתהלותי בתוכס טזה הנימו' התורי' יהיה

טבה טאטיגיח בכס באופן טאהיה לכס למנהג המיר ועל פי תהייטה פעולותיכס להטיל ונתס מהרעות הנכונות לבא שליכס במה טאוריט לכס מזה טי' טברי הנטימאי ועי' הכה הגרו' כמו טינת' במה טיקר' בבגדי כהן גרול ונתס תהי' לילטס רל כי מיכן טאר הזומות תיחדו להיות לילטס וטי' ליליכס רל טיהוא טתנהגו במיטותי כי וטי' הריטותי ונתכס מן הטברות הנפלא טיהייתס בו וטימתי ונתכס בג' חורין וכזה הנימוס התורי' לוח טהעמכתי ערליכ' מה טייכבר ערליכ' כמו העני' בטאר הנימוסיס אבל הם עניטיס יקל עטייתס לחרס להיותס נבחרים מיכד עיטמותס ולוח היה זה הנימוס חירות לכס לא עברות ולוח גכ' חין דאוי טייכבר לכס מה טינתתי מהחירות בטנטס הטמטה והיזבל כי וטי' הנחלתי אתכ' הארץ ביל' התטאי' והנה לא יערה התור' בזה המקו' ההולכיס ברדכי התורה כי וס ביל' הטובות הגופיות לפי טהגש' הטובות הנפטייות לטלמי הטכל הז' דבר הכרחי והנטימאי לא ייער במה טיהוא נביא ברבר ההכרחי' אבל ייער ברברי' האפסרי' וזה מבוא' מזה ווס לא תטיטעו לי ככר מיכא טיקרו התור' עברו עז' בזה הלשון בפר טולא לך לפי טהשוב' עז' כאלו עובר על כל מיטות התורה כי לא יאמין במיטות התורה פס האמ' נת בעז' וזה מבו' בנפשו וכבר התב' גכ' בוא' הפר' טי' ביל' המיטו תפולטו טי' והטימרת' ונת במותיכס ווס בחקותי תמאטו רל' טתעזבו על יכד המיטו כי בזה הריס' לכללות

התורה וטעי' לא עזבו כי וס מיטוה ונת ממטה בזה האופן ונה מבוא' בנפשו לבלתי טיטות ונת כי מיטותי רל' טיהיה מה טולא תטימט' לי ונתמאטו דברי' על זה האופן טבה טתעברו עז' ונו להפר את בריתי לעבור על מיטותי על יכד המיטו' בהס והנה הוריטתנו התו' כי כמו יל' השוטטי' הגרול' טיזכ' בזאת הפרטיה לא יהי' לכלל האומה וס לא על כמו מלך הצבירות הגרולות וטיר יהיה בהס הריטה לכללות התורה

הלא תראה

כי גם בטת טהיו יט' עוברי' עז' האריך להס ה'יה' העונט והוכיחס עי' הנטימאי' פר טנתברר טמאטו וקחת מזסר באומ' על מה תוכו עור תטיטו טרה

נטענה התורה ערך לפחות מבין חרש ולא למי
 שאינו ודאי וכו' וזו נקבה ודאית למדני טאין ערך
 לפחות מבין חרש ולא לטמטום ולא לאנדריגנס
 אמנס הזכר והנקבה יהיה נדכס לפי החכמו בתו
 היו חולים או בריאי היו מיכדיל או מזולת יכדיל
 כמו הגרים והעבדים ואמנס אם היה בגדר המת
 פמו הגוסס ומי שיגמר דינו למיתה אין לו ערך
 וזה כי רוב הגוסס למיתה ולזה יהיה חשוב כמת
 והתורה אמרה בערכך נפשות ומי שיגמר דינו
 למיתה הנה החמת בכח אשר הכת ההוא הולך
 מהלך השלמו כי הנטמו התודיי יכריחו להמיתו
 והכוחות טוה מדרגתן מדרגת מה שבשכל כמו
 טטב בכדטי הפורלים ואם טך הוא מערכך
 העמידו לפי הכהן וגו' רל טאם היה הנדרר עני
 באופן שלא יוכל לפרוש זה הערך הקציב הנה
 יבמוד הנערך לפי הכהן והערי הכהן אותו לפי
 השיג יד הנדרר למדני מאמו ואם טך הוא מערכי
 טאטפי טיהיה הנדרר פטיד מאר לא יוסיף על ה
 הערך הקציב בתורה אמנס אם יהיה עני יחסר
 מהערך ההוא לפי עניו אבל יהיה זה בהעמדת
 הנערך לפי הכהן והיות הכהן עורך אותו בזה
 הווסן להודו כי מה שיפרש הוא הערך טטרר כרי
 טלא יולולו האנטים בטריים ולפי טדאוי בולל
 הנדריס להעמיד הנערך ולהשריכו על פי אשר ת
 תטיג יד הנדרר באופן שידעה מה יתחייב זה
 הנדרר אם ערך טלס או פחות ממנו למדני טאם
 מה הנערך קודם טעמד הנדרר בהין אין לו ערך
 כי אין ערך למתי ומוה המקו טלמד גם טיהגוסס
 אין לו ערך לפי טאי אשר לו ההעמדה לפי ה
 הכהן ודאוי טיתרע טאם נדר ערך ובר טהנטמה
 תוליה בו טוקן הערך לפי הדין הטור אבל אם
 נדר ערך ובר טאין הטטמה תוליה בו פטור טפי
 טכרכך נפשות ללי ודאוי טיטרע טהנודי כסהית
 עני לא ישרע פחות מטקל כי התודי קדוקה טיהי
 הנערע טקריס והפחות טכזה הסוג הוא טקל אל
 והוא מבואר עוד טלפי הטנים טייט לנערך פפת
 ההעמדה נערך וכן יתבאר טאם היה טטייר בעת
 הנדרר עני בעת ההעמדה או הפך יתבאר ערך ט
 טלס טנא וזם טך הוא מערכך רל טהאמערך בעת
 הנדרר והיה טך אחיטן כי כבר יתחייב בערך ט
 טלס בעת הנדרר לא יפטדני ענין ממה טנתחייבו
 בו להקדס ודאוי טיתב טזה הדין טהג בטחנין

אבל מי שאמר דמי פלוט פלי ללי יתן דמי לפי
 מה שהוא נמכר בטוח היה מיט או חטה ולזה
 יתחייב לתת דמים לפחו מבין חרש וואבר אנפי
 טאין הטטמה תוליה בו ויתחייב גם לתת דמים
 לטמטום ולאנדריגנס וכן לגוסס ולמי שיגמר
 דינו למיתה לא יתחי לתת דמי כי אין להם דמי
 ואם בהם אשר יקריבו ממנה קרבן להטי רל
 טאיה בטלות מוס זהו מן הבקר מן היטאן כי
 ממנה יקריבו כל אשר יתן ממנה לה יהיה קרש
 רל טאיה נגאלת כי מפני טיהיו דאוי לקרבן
 כבר חלה קדושה בגוף הבהמה ויחוייב טתהיה
 קרבה למוזבח והנה הו' מרבר בזה המקו בקדטי
 מוזבח ולזה אמר אשר יקריבו ממנה קרבן לה
 ודאוי טיתרע טאם הקרי ממנה ובר למוזבח הנה
 אם לא היתה הטטמה תוליה בו אינו קרוש מלא
 חותו האבר ה' ממכר הבהמה ודמיה חולין חוץ מ
 מרמי וותו האבר ואמנס הבהמה תקרב למוזבח
 ויקטה חותה מי טיהוא מחוייב קרבן טהבהמה ה
 ההיו דאוי לו ולזה אמרה התורה כל אשר יתן
 ממנו להטי יהיה קרש ואמנס אם הקרי ובר שי
 טהנטמה תוליה בו פטטה הקדושה בכל הבהמו
 כי לא יתכן שיאמר בזה האבר טיהוא ממנו רל
 מהבחי ההוא כי הו' לא יטאר בח' בסודו ולזה לא
 יתכן שיטואר זה האבר בטיהו מהנטאר מהבחי
 ההוא אבל יטואר טיהוא מהבחי ההוא בכללותו
 ולפי טהתנויה נכרה בזה המקום בהמה ובה חמ'
 זה הדין הנה יסופק אם יטהג זה הדין בעוף רל
 טאם הקריט ובר טהנטמה תוליה בו יהיה קרו'
 כלו כי אולי מיטר חסרון הבחי לא יהיה קרוש כלו
 אם לא הקריטו בכללותו ואולי דינו בזה טיהו ל
 לדין בהמה . לא יחליפטו ולא ימיר וגו' דאוי
 טיתבאר מזה טכזה המקום הוא מרבר בקדטי
 מוזבח טאם היה מרבר בקדטי הבית הנה לא
 חטער למה הקפידה התו טלא ימיד אותו והנה
 אינו קרוש טי אם לדמי ועוד טהתוד בימרה ופי
 הדין במעטר בהמה כמו טיבא אחד זה טיהוא
 הקל טיבקדטי מוזבח וממנו יתבאר טיכן ההקש
 בטאר קדטי מוזבח ויתבאר מעיט לפי הטרטיס
 הכוללי טאיוט טהג בקדטי הבית כי אינס דאוי
 בזה הדין טמו קדטי מוזבח ודאוי טיטעיין אם
 החלוק והתמורה תהיה אפטיית בקטן היורש
 ולהפליא וזה כי מוכר טנהרו טרר ידמה

וזהו טהענין
 וזהו טהענין

ואלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן
 ביד בני ישראל ביד משה ככל
 בזה כל מה שזכר מהמצוות שזכר במה
 שיקראו וזאת עשרת הדברים אשר יתרו וטעם שזכרו
 משפטים רבים בפרשת ואלה המשפטים והתורות
 הם הנמשך העשירי החקיקי כולו תאמר תורת החטאות
 תורה האטם תורה העולה והחקיקי הם עכ"ל המוציא
 והשמות והזכר וענין השמות והקרבן ומה
 שידמה להם ממה שידמו שזכרו מכון מצד ענין
 הפעולה ההיא

דבר אל בני

יס' אמרת ליהם איש
 כי יפליא לנרוד רל'
 שיהיה לו רשת לפי שגדלו ולרשת לטעם מי יהיה
 נרדו וכב' שיעשו חכמי טוה יהיה על הרוב בזכר
 בהיותו בן ישי טטה רוס אחר ובנקבה בהיותה
 בת יא טטה רוס ולזה אמר נרדו בזה הזמן משפטי
 שאינם גדולים אמר ידעו למי נרדו נרדו קמים
 ואם אינם יודעים זה אין נרדו נרדו נרדו נרדו
 ואין ראוי שיעשו טלוא יתגד זה הדין לא באים
 שכבר מיכאלו בתורה בב' יאז בפר' ראשי המטות
 שהאשה נרדת כמו שהאיש נרדו ואין ראוי
 שיעשו טלוא יהיה זה טההג מוחבמי
 שיהא גדול כי בכמו אלו הענינים מיכאלו שיעשו
 הקטן כמו שיראה מענין קרבן זב וזכה ולזה ית'
 כי תקטן כחידו יהיה מפליא לנרוד יהיה טההג ב'
 בהם זה הדין כערכך נפשו כמו שזכר ערך פלו'
 עלי להש' אמר היה לו יכיר מה במי שגדלו זה
 הנרד והפ' שאינו עדיין בערך הגדול בטרמות
 הטעם יתחייב בזה הנרד כמו שיקרא וראוי שיעשו
 טלוא זה שיהיה הטעם הזה יהיה ריטו לפי מה ש'
 שזכר רל' טאם היה זכר והיה מבין חרטה ועד בן
 חמשי טנים יהיה פרכו חמטות טקלי' כסף יחוק
 משקל כל אג' מאו ועד אג' ג' יד' טיעור' ואם טקב'
 א טקלים ואם מבין ה' טנים ועד בן כ' טטה יהיה
 ערך הזכר כ' טקלים וערך הטקבה י' טקלים ואם
 מבין כ' ועד בן ס' טטה יהיה ערך הזכר כ' טקלים
 וערך הטקבה י' טקלים ואם מבין ס' טטה ועולה
 יהיה ערך הזכר טו טקלי' וערך הטקבה י' טקלים
 וכבר ביאר במה שיקראם שהטנים הנזכרי' בתורה
 הם פשט מיב' חרש ופשט מיג' ומילו הטנים נמנה
 כל הטנים הנזכרות בתורה ולפי טלוא

וזוהו בשמות אבותם אתם ימקד כי כבר יבטלו
 הבנים בענין אבותיהם במקרה מיכר מה שהחלו
 בהן מהרעות אשר אי אפשר סודם אם לא כשהיו
 הבנים באופן מהסילמו שיתרפק בהם הסגחות ה'
 ית' להטיבם על ארמנות וזהו אמרו אבותינו
 חטאו ואינם וגו' והתורו את עונם ואת עון אבות'
 ניכירו כי במעולם אשר מעלו בני לעבו עו' ולמאז'
 חקיתי ומשפטי ובמה שיהלכו עמי בקרי' בהביאוי
 עליהם מוסרי' ולא לקחו מוסר אבל אמרו טוה ה'
 הענין הוא מקרה קרה להם היה מה שחל עליהם
 מהרעות כי זה היה סבה ל' שהלכתי אף אני עמם
 בקרי' והבנותי עליהן לן הרעות הנבואה והבנותי
 אותם בארץ אויביהם אשר היה סבה להתמדת ה'
 הרעלה וזמן ארוך וזו יכנס לבס הערל
 ריטובו אל הט' ית' בכל לבס וכנסו יחזרו חת
 ערל תורתו ואז יהיה נרטה עונם רל' טיה' נטלים
 ענינים הראוי' להם וזו אפקח עיני עליהם ואוסר
 את בריתו את האבות ואזכר את הארץ טטכפתי
 לאבות ולתתה לזרעם והארץ תשוב מהם ותטלי'
 טמטותיה בעת היתה טיממה והם יטלימו לקבל
 פשטם על אשר מאסו בחקתי ומשפטי' ואף גט
 ואת עם כל מה שהפליגו מרי היתה הסגחותי
 בזמן מה בהם בהיותם בארץ אויביהם ולזה
 הטלתי אויביהם לכולתם בזמן שהופר בריתי
 אתם כי אני הט' ליהיה וזם אינם ראויים שיתרבו'
 בהם הסגחותי מיכרם הטעם תרפק בהם
 ההסגחה מה מיכר האבות בדרך טלוא יכלה
 זרעם ותופר בריתי אתם והטעם דבקות הסגחותי
 ית' בנ' היום בהיותנו בגלות מבחור מוזר כי עם
 מיכרל אויבינו בנ' ורימותם להניקנו אנטנו חיים
 ביניהם והטעם כל מה שזכר באלו הקלות עבר
 עלינו ועל אבותינו בשנותינו ובשנות אבותינו
 לפי מה שכתב רס' לטו מספודי הקדמי' מחטוב
 טיהיה אמרו והטימותי את מקד' טיכס מזרה על
 חרבן בית ראשון ובית שני ומה שזכר וזאתם
 מזרה בגוים והריקותי אחריכם חרב מזרה עלה
 הרוג' ביתר טיהיה זמן מועט אחר חרבן בית
 שני ומה שזכר וזאתם בגוים וזכרה אתכם ארץ
 אויביכם מזרה על היצרות הגדולות שעברו על
 עמנו טמותי מהם רבי' מכללם הדג קצת הקהל'
 הקדושות וגרותי היהודים מארץ זרפת טמות
 בסבתו כיוצא מיכרם כפלי' ברעב ובדבר

הכתוב מדבר ורואה קרא הבהמה ההיא טמאה
פי כמו הבהמה הטמאה לא יתכן בה שתקרב
למולס כן העניין בנות הבהמה ועוד שבכלת
מזה עובר אין אני קורא בה לא יקריבו ממנה או
אשה לה טהרי תבריא למחר ותתיה דומי לקרב
והעמיד את הבהמה לפני הכהן למדנו מזה
שאם מזה אין פורי אותה כי מי אשכח להעמידה
והיה זה כי אין דומי טהרה הקרשים להמכילו
לכ' כי וזמנא נפדה אותה לטחטכ ולאכלס
והעריך הכהן אותה בין טוב ובין רע כמרכך וגו'
למדנו מזה שיכריך טהרה הבהמה לפני הכהן
כשיעריכנה כדי שיירוקרין יותר בהערכתה ומזה
יתבאר שיכריך לרקרק בהערכתה ורואה הסכימו
חול' טוהת ההערכה תהיה עי' ג' ואחר מהס כהן
ני התי הקפידה טיהיה המעריך כהן ומה טאמ'
בין טוב ובין רע ידעה לפי מה טאחטוב טאריך
שיעריכנו אס ערך תמיס הוא טוה יזתה כי הוא ר'
דומי למחריבי קרבן אס ערך בעל מז' טיהח אין
דומי אלא לחולין הנה יהיה ערך הכהן קיים או
יהיה הריכון בזה והוא היותר נאות טאס יעריכנו
ערך טוב להקדיש אל טיהיה בו תועלת להקדיש
או יעריכנו ערך טיהיה הנסדר להקדיש הנה יהיה
ערך הכהן קיים או ידעה בזה שיעריכנו לפי מה
טהח אס טוב ואס רע ורואה דומי לו שידיקרק ל'
להעריכו כטווי וכבר יתבאר גכ' במה טקדס
טאין וזמנא להקדיש טאס טמו דתה בפחות פי
מטורה דרי היא ירכזת לחולין אלא טהח מבר'
מזה המקום טיהח דומי שיחללו אותה סטויה .
ואס גמול יגמולנה ויסף חמיטית' על ערכך ור'
טיערו אותה הכפלים מיר גוברי ההקדיש זסיפו
החמ' על הכרך טאמדו לתת אל טאס אמדו לתת
בה כ' דינ' עותנן כה' דינ' וכבר ביארנו הטעם
בתוספת החמס' בקרסות ויקדו . ואיס כי יקדיש
את ביתי קדש לה למדנו טאמדו ואיס כי יקדיש
את ביתי שאין הארס טליט להקדיש אלא מה ט'
כהו במדרגת ביתי אל טהו טלו ויהיה ברסותו
וזמנא המטולטלין טאנא ברסותו אטפי טהס
טלו למיכל להקדיש אותה והנה תועלת בזה
הדין מבואר טאס היה הארס טליט להקדיש מת
ביט' לו דין בו אטפי טאניו ברסותו הנה כאסר
תרכינה הקטנות בין הזנטיס בטפנותיהס זה
אל וזה אלא יטלו להרכיב מירס יקדישו ולהינת

הזנטיס נבדלים מענייני ההקדש בתכלית מה
שמעטרי יהיה זה סבה טיתחייב הנתבע טיכמו ל'
להקדיש במה טלא היה לחבירו דין עלין .
והעריכנו הכהן בין טוב ובין רע כאסר יעריך או
אותו הכהן כן יקוס אל טאריך שיעריכנו הכהן אס
ערך טייט בו תועלת להקדיש אס ערך טייט בו
הפסד להקדיש הנה יהיה ערך הכהן קיים וייכח
בערך ההחזק הבית לחולין או ידעה בזה שיעריכנו
לפי מה טיהח בין טוב ובין רע וזה יהיה
כשיעריכנו כטווי . ואס המקדיש יגמול את ביתו
למדנו מזה טההקדש מינו נפדה אלא בכסף או
במה טידמה לו והס המטולטלים לא בקרקעות ו
ועברי וטיטרו כמו טהתב' ברומה לזה במקומות ו
רביס במה טקדס ולמדנו מזה טאריך הברל בזה
הענין בין טתי ערי חומה ובין בתי החכריס
וטהס נגמלים לכולס בין קודס היובל בין אחר
היובל בין טעמדו ביד הקדש ומן ארוך או טלא
עמדו בידו כי אס ומן מזעט ולמדנו מזה ממה
טקדס בבהמה הטמאה טהפעלי' מוסיפין חמס'
בהקדיש דאטון לבר לא במה טיחללוהו פרוי כי
מינו דומי בזה הדין כמו ההקדיש הדומי והתורה
ואס המיקדיש יגמול את ביתו טהח הקדש
הדומי ו למדנו מזה טאני נקטה לו ההקדיש
אלא אחר טיפרע הכסף או טווי וזה טהתורה
וזמנא ויסף חמיטית כסף ערכך ויהיה לו ר'
טאחב' יהיה לו לא קדס זה ולמדנו מזה טהקדש
מינו נפדה אלא ברבר טהח נתן לפני לגוברי ה'
ההקדיש כמו הכסף ומה טירמת לו ורואה אין
הקדש נפדה בטכירות כי אולי יביא זה לחטוב
טייהיה הקדש ירכח בלא פרוין ודומי טיתב' מזה
גכ' טיהמקדיש מטולטלין או בהמה טמאה לברק
הבית ממה טיהח טלו והוא ברסותו יהיה דינ'
הדין הנה טטוכר בבית בעני' הפרכת הכהן וזתו
ובתוספת הבטלי' חמס' וביתר הדיכיס טטבאדו
מזה המקום ונה מהטדטיס הכוללי' וזס מסדה
וזחוזו יקדיש מיס להט' הנה טדה זחוזו חוז
הטדה טבאה לו בירוסה והריכון באמדו יקדיש
מיס לה טייקדישה לברק הבית כי מי אטפי טיהי'
מקדשי מנבח וזון טס קדש להסס וזלתי קדשי
המנבח וקדשי ברק הבית והיה ערכך לפי זרמו
למדנו טאס לא היה דומי לזרע מינו טרון בזה
הדין אל פרי הערך הקדש בתי'

שהמזרחית המורה ומיכר טווינו בן מזהרה קודם
תיותו גדי ירמה טווינו ממיר לפי טווינו מזוהר
מהמרה והוא הגדול ולזה יהיה הענין בספק אם
תמורתו המורה והנה שנין החלוף והתמורה הו'
טיאמי זה תחת זה או זה תמורת זה או זה תלפזי
זה ודאי טימי בהשלו ואם לו חין תמורתו תמור'
ולזה חין אדם ממיר בבהמת חבת ולא בבהמת
הקדש וכן הוא מבו טאם לא היתה בהמת הקדש
טילי ויטו חייב אם המיר אחת כי אינו טליט
בהמרתה אם לא הטליט בזה בעל הקרבן ההוא
והנה הדין בממיר טוב ברע העיס בבשל מוס
כי המוס הוא דבר רע כואמר לא תובח לה להיך
טור וטה אטד בו מוס כל דבר רע ולזה יקרא רע
הבשל מוס ומזה המקום יתחייב אם המיר תמי'
בבשל מוס או הפך וראוי שיתבא טאין התמורה
טוהגת ולא בבהמה טהיתה אפשרית להקדשה
בטת טיהקדישה טטאמר ואם בהמה אטד יקדיבו
טמנה קרבן לה ולזה אם היתה בשלת מוס קבוט
יטג בזה דין התמורה טט טוב ברע או רע בטור'
אבל ראוי טהיה מהבהמו טיקדיבו מהס קרבן
כי הנטא טטותק יהיו כל התפכיס הטוכרי בזה
טד טלא יהיה הברל בהס אם לא מזה היס וזה
מבואר מהטריטיס הטוליס ולזה הוא מבואר ט
טאין ממירין בכלאס או ביזא חפן ובמה
טירמה להס כי חין אט קרא בהס טוב ברע
ואם תמיר ימיר בהמה בבהמה והיה הו' ותמורתו
יהיה קדש לפדטי מזה טאין דין תמורה בטופות
ובמטחות טט בהמה בבהמה ולזה יחויב טיהיה
בהמה מה טימיר ומה טימי בו גכ ומזה המק'
יתבאר טאין דין תמורה באברין ולא בגופרי כי
הס אברים טמו טהתבאר מהטריטיס הטוליס
והנה החבר אינו בהמה ומזה המקום יתב טאין
הטותפין ולא היטבאר טטין תמורה טאין אט
קרא בכל אחד מהס אם המיר ימיר וגו' אבל הוא
ממיר חלקו בה והוא אבר או אברים וראוי טיה'
מזה טיהח חייב טל כל בהמה ובהמה טיהמיר
בהס ואפי היו חולף טטאמר בהמה בבהמה ולזה
אם המיר בהמו רבו באחת או הפך חייב טל כל
בהמה ובהמה וראוי טיתבא טהבהמה טהקדיטי
הוא טיטג בזה זה הדין לא כולרה טט והיה הוא
ולו ולרו ובזה יתבאר טאם המיר חין תמורתו
תמורה טטאמי ותמורתו יהיה קודם ולא תמורת

ממיר בהמרה
במיר בהמרה
הספ ול יתו טהיה
בהמה טיהיה

תמורתו זה כי חין הולר ותמורת התמורה וראוי
בזה הדין כמו טראויין בזה תמורת ההקדש ות
תמורה וראוי טטרע טאם היתה הבהמה טיהמי'
בב ראוייה לקרבן הנה היו תקרב באופן הקרב
הבהמה טיהמיר וחתס רל טאם היתה עולה או ט
טלמיס תהיה התמורה גכ עולה או טלמיס טט'
והיה הו' ותמורתו יהיה קדש רל טהס קדש
במדוה וחת ונה מבואר טור בטפכו כי הוא
המירה לזה השנין אמנט יקרה בקסת הקרבנ'
טלא יהיה אטטד בתמורתו טהיה קרבה באופ'
ההוא ונה כי תמורת החטאת והאטס וי אטטד ט
טתקרב כי הס באיס לכפרה וטלא יכופר בהס לא
יתכן לתקריבס ותמורת הבכור והמטכר לא יתס'
הקרבנת באופן ההוא כי וי אטטד בבלתי בכור
טיעטה דינו כרי בכור וכן העני' במטטר בהמה
כי לא יקרא מטטד רק אטד יעבור תחת הטבט
הוא עטירי במטין כמו טיתבאר אחר זה וראוי
טיטרע כי זה הדין הוא אם המיר או החולף אבל
אם חול ההקדש כל דבר אחר טחלל בהמה ב
בבהמה אם היו קדשי מובח והיתה הבהמה
הראשונה בעלת מו' דברי קיימי ויטאת הבהמ'
הראשונה לחולין וכן הענין בקדשי ברק הבית
רל טאס חללו ברבר אחר הרי יכא לחולין ונה
יתבאר ממה טאמדה התודה בער דוטי המטות
לא יחל דברו רל טלא הטליטו הסנו לחלל דבר
בטרי' אטד כי וי טס דבר טיחללהו בו אבל יהי'
חלולו בטול הטרי' וטולס בטרי' ההקדש יהיה
רטוי לחלל כי חין בחלולו בטול הטרי' ונה יתב'
בביאו ית טולס בהגיטנו לטיס וטאמי בזה המק'
טפט וטאמר כי פטי טוכרה התו בראטי' המטו'
טיהאר טליט בהער טרי' בתו וטתו וטבטתו
בטד אטד וטרה תחלה טאמי טליט בהער טרי'
פטיטו ויתבא מהטדטי' הטוללי' טאחרי' טליטיס
בהס והס לפי מה טיתבאר מזה הענין האטטיס
פטיס להס פלין קיט טרה ויתבאר מזה פור ט
טוכרו הוא טאמי טליט לחלל אבל הוא טליט
לחלל הקדשו לסבה טוכר' יחוס כל בהמ' טמחה
אטד לא יקדיבו ממנה ל' ולמדינו ממה טאמר
אטד לא לא יקדיבו ממנה קרבן לה טיהח מרבר
בטיי' הבתמות טייט בהס קרבן אמנט נטרה
מהס ההקדשה מיכר היתס בעלי מוס וראוי
טהרע טבבעל מוס קבוט

הנה הם קדושים כי אין בזה סני מקדושה
 לקדושה כי אי אפשר שיקרבו למה שהיא ושל
 זמיהן לברך הבית והטה התורה לא הקפידה על
 שלא ישתנה ממה שהיה בן מתחלה מהקדושה
 לפי שהיא להטות וראוי שלא יזולו בו להסיר ק
 קדושתו ואמנם לא הוהיר שלא יוסף בו שנין
 קדושה בנולדה זאת קדושה הדומה לה ואם
 בהמה הטמאה יפדה בערכך וגו' ר' טחוס יקריט
 בהמה טמאה לברך הבית הטה אס יפרו הבטלים
 מוסיפי חמט וכבר התבאר טוין החמט מעכב
 בפדויות ויקרא ומוה המקיס טרמר טכיון טנתן
 את הקדו אפ' שלא נתן את החמט יכא ההקדו
 לחולין ומפטר טיתבאר מוה המקוס גכ טאמר
 ופדה בערכך רל טכיון טנתן הערך כבר נפדה
 אלא שכבר יחוייב אחר זה להוסיף חמט טטא
 וסוף חמיטיתו עליו ואם לא גאל ונמכר ב
 בערכך למדנו מוה המקוס טהבטלים קודמים ב
 בזה הענין ואם לא ריט לגאל ימכר לאיש אחר
 והוא לא יוסיף חמט אבל יפרע הנדך לבר והטה
 היו הבטלים קודמים לב טבות האחת לפי
 טאי מוסיפי חמט והטית טהוין הדומי
 טיהיה להס קרימה בזה הטטן מפטי טוה הקטן
 היה להס וטט'הו להקד' ומן היוט' ההררי יתחי
 טלא יטולס להס רעה תחת טובה וראוי טיתרם
 טחוס טמו ויה המקד' טי'טיה מומחי טיהו רומי
 טיהיה ואת הטדמה על פיהס כמו טוכרנו בזה
 הזר' הטה יוסיפו הבטלים חמט כל כרכס ואם
 לא ריט יקחוהו אחרים בערך ההוה בנולדה תוספ'
 חמט כי כמו זה מיטיג במיה טיערכו קיטיב בתור'
 טהבטלים מוסיפיין חמט והטכרי' לוקחים אותנו
 בערך ההוה בנולדה תוספ' חמט ואולס אס הכרי'ון
 הג'וברי טכ'ל הרוד' לקח יכא ויקח ובאז הבטלים
 ואמר דרך מט'ל הרי הוא טלי בטימנה דיט' ובז
 אחר ואמר הרי הוא טלי בטי' דטריס וזו ב' דטריס
 הבטלים קדמים ונ'טטן הי' דטרי' לבד כי כן אמ'
 לתפעס תיספת חמט וזס אמ' אחר הרי הוא טלי
 ב' די' ופרוטה וריטו הבטלים והוסיפו אפי' טוה
 פרוטה הרי היא טלהס ונ'טטן יותר על זה חמט
 הערך טאמר לתת תורה אבל אין מוסיפי חמט
 על שליון טלוה וזה יתב' ממה טוומר זה טכבר
 אמר טאמר זה ואם גאל יגאל איס ממפסדו כי
 טאיג גאלו מיר זולתו כי הוא

טוין האוהרה הואט טלא יקריט'הו להזת בכור
 כי זה הוא מה טיכה עליו טכ' כל בכור אשר יולד
 בבקר ובצמט' הזכר תקריט להט' ולהיך והטה
 התעולת בוזת ההקד'ט מבר' ומטפ' טיהו קדוטי
 מיט' עיטמו הוא טוה יוכר להטכ'יס קדוטי זה
 הבכור מטי זה יותר טטמריס יהיו מחטוה בו
 בגוה ובג' בודה ובמה טירמה להס ומטס האו'ז'
 הואט היאט טלא יקריט'והו קדוטיה אחרת במופן
 טיטיטו מקדוטיה לקדוטיה ומטנס בכור בהמה
 טמאה או בכור החיה לא ינהג בו זה הדי' כי אינו
 קדוטי וראוי טת'ע כי קודס טי'בוט' והוה קודס
 טילר אפשר להקריט אותו טטא אשר יבוט' לה'
 ולוה לא בוכר עדיין ולוה אס אמ' מבכרת זו וכר'
 יהיה טולה הדי' זו טולה מפטי טכבר וכה בו
 ההקד'ט קודס טיוטו בו הטתניס כי הטתניס איטס
 זוכין בו כי אס בטת הלירה כמו טוכרנו בפדויות
 בזול פרטה והוה מבואר טוין בידו להקריט
 אותו לט'למי אפי' קודס הלירה כי אין בידו לעטו'
 חקס מהטתניס ולקחת אותו לעיטמו כי התורה
 וטת' להט' בבכו' מוזת הבטלי' ואול' כטיהקד'טיה
 קודס הלירה להט' הטה אין הטתניס ווכיס בו
 מהקד'ט ולפי טביאורה התורה זה הדין כביאור
 טיהו מהקד'טיס היוט' קליס כמו טיתבאר הטה
 הוה מבואר מהטדטיס הכוללים טוה הדין ינהג
 גס כן בטואר קד'טי מוזכ' רל טוומר לטיטתס מ
 מקדוטיס לקדוטיה ומטפ' טיעתיק אותה לקדוטיה
 יותר חמורה מדומי טיתבאר מוה טיהו רומי גס
 כן טלא יטט קד'טי ברך הבית מקדוטיה לקדוטי'
 ובר' דומי טיטואר ההקד'ט על עניטו הדומטון
 והמט'ל טמי טיהקד'טי רבר לכלי מה מהמקד'ט
 ומ' דומי טיטינה אותו לדבר אחר מהמקד'ט
 ומ' טתפעטיט לזר' להקד'טי הזכות טיט' לו
 בקד'טיס ולוה יהיה לו כבר רטות להקד'טי הבכו'
 לברך הבית יהיה מקד'ט לברך הבית הזכות
 טיט' לו ב' לתן אותו לכל כהן טיריטה ומ' טיטן
 ומס בזה הזכות כרי טתהיה לו ואת הבחירה הו'
 יהיה לברך הבית והבכו' יהיה לאויה כהן טיריט'
 אף גוף תבכוד אינו הקד'ט אס אינו טלו' מוין
 אס מקד'טי רבר טונו טלו' ומוה המקוס יתב'
 טחוס הקד'טי קד'טי ברך הבית למזבח מן הקד'ט
 חל עליהס ומטנס אס הקד'טי קד'טי מזבח
 מברך הבית מהקד'טיס טהוה חייב בנאחיותס

והוא
 קדוטי
 וזהו
 טיטו
 וזהו
 טיטו
 וזהו
 טיטו

בתורה אבל נפדה בטריין כמו הכנין בבית ורע
חמר טעמים בנ' סקל כסף הנה החמר הוא לפי
המדות הגדול ל' סוף והנה המקום טיפול סל
סוף לרע יהיה ערכו נ' סקל כסף הנה הסדה
טמנה מזרזה וזה הערך הוא אם הקריטה וחר
בטת היזבל אבל אם עבר ומן מה מטנת היזבל
לא יהיה ערכו כי אם על פי הטנים הנותרות ער
היזבל כמו טיזכור אחר זה ולפי טומר על פי
הטנים הנותרות ער טנת היזבל למדנו טטנת
הטמיטה פולה למנין לו הטני ולזה הוא מבוא
טלו הנ' סקל כסף היה ערך מט' טנה ולזה יגים
לכל טנה סקל וחחר ממט' בסקל . חוס מטנת
היזבל יקריט אים טרהו כערבך יקוס חוס אחר
היזבל וגו' רל' טיקריטה מטנת היזבל חרלך חר
משם טוס הקריטה בטנת היזבל אינה מקרית
פי מיטה דאזיה או בנה הדין כמו טיהו דאזיה חוס
הקריטה וולת בטנת היזבל וזה סכבר ימ' לפי
נה הפדיון טחזבל מפסיק באופ' מה זה ההקדש
ומסיר אותו ולזה לא היה הפדיון כי אם על פי
הטנים הנותרות ער טנת היזבל וחס אחר היזבל
יקריט טרהו וגו' רל' טיחסו לו הכהן את הכסף
שיהו חמשים סקל למט' טנה על פי הטנים ה
הנותרות ער היזבל ויחסוב לכל טנה סקל וחחר
ממט' בסקל ומזה המקום יתבאר טזינה נפדית
בגרעון כסף חוס לא נטארו ב' טי' ער היזבל טי'
על פי הטני הנותרות וגרע מפדיון חמלס
אם לא נטארו טתי טנים ער היזבל אינה נפדית
בגרעון כסף אבל אם ירטה לפדיתה נותן פ' סקל
כסף בזולת גרעון כלל ולמדנו טור ממה טומר
על פי הטנים הנותרות סוף גרעין מהחמשים
סקל כסף לפיו טזה טישו בו ורע חמר טמריס
אם לא פברה טנה טלמה או טנים ממחר היזבל
רל' חוס עברו קיט חרטים אינו גרע בפדוס ר'
דבר טפדיון הטנת היות חוס יגאל את
הטרת המקריט אותו ויסק חמיסית כסף פרכך
פלין חוס לו למדנו טהמקריט הו' טמוסק חמט
כטיגרה טדהו מיד ההקדש והס הבטלים ולזה
הוא מבוא טחוס פרה ומתו בנו או חטתי מוס' פי'
חמט כטיגרה טדהו מיד ההקדש וזה מב' פוד
מהסנה טנתנו' בתוספת החמט בפד' ויקרא
ואם לא יגאל את הסדה חוס מכר את הסדה לר'
מתר לא יגאל ער והיה הסדה וגו' רל' טחוס לא

אנו ידוע היזבל זל
גר טנה ער טט-טט
ט' ט' טט-טט
ט' ט' טט-טט
ט' ט' טט-טט
ט' ט' טט-טט
ט' ט' טט-טט
ט' ט' טט-טט
ט' ט' טט-טט
ט' ט' טט-טט

יגאלהו הבטלים קדש בו היזבל וטומר ביד
ההקר' או חוס מכר גובר ההקדש את הסדה ולוי
אחר טזינה מהקמים תחת המקדש לגאל חוס
הסדה לא יגאל ער ולוי יסוב לבטלים אבל יהיה
בטמנו כיוזבל קרס לה' כסדה חחרס טהחרימו
לה' רל' טיהיה הקדש לברק הבית לא סוף חחי
טיטומר ביד הקד' תמיר כי זה יהיה טבה טימפול
בו חמטנים ולזה חמר לכהן תהיה מחוותו וזה
יהיה כטיפרוחו הכהני מיד ההקדש ובוה האופך
יהיה קדש לה' ותהיה מחוותו לכהן והנה התבוא
במה טקדס טהלרס לא ינהג בהס זה הדין אבל
הס גחמלין לבולס טנא' גאלת פולס תהיה ללויס
. ולזה רואי טיתבואי טחוס הקריטה בזה האופך
טייהיה מקרית אפי' בטנת היזבל טכיון טגולי'
לבולס מקרסין לבולס . חוס את טדה מקטני
אסר לא מטדה מחוותו יקריט להסס הנה טדה
מקנה הוא הסדה טקנהו פזולתו או טטק' ל' ב
במטנה כי הוא אינו מטדה מחוותו ולפי טאמר
אסר לא מטדה מחוותו למדנו טי' סס טדה מ
פקנה טהו חמטדה מחוזה כגון טלחח טדה ממ
פמוריטיו ומתו מוריט' קרס טיטוב הסדה להס
חנה דיטת דין טרה מחוזה חוס הקריטה . וחטב
לו הכהן את מכסת הערכך אסר פד טנת וגומר
הנה הטעס בנה מבואר כי חין ארס מקריט רבר
טחייט טלו ולפי סוף הסדה טלו טי חוס ער
היזבל יטוב הסדה לבטלים ביזבל וכל פרכך
יהיה במסקל הקרס וגו' לפי מנה סוף בפדיון
פחות מסקל וחטפ' סכבר טומר בפד' חוס חוס
מך הו' בפרכך והשמידו לפני הכהן הנה או חוס'
לכהן להעריך אותו פחות מסקל והוא מבואר
פפרכי הסדה ופרכי חוס הפתובין בוחת הפד' ס'
חוס קרטי ברק הבי' ובוה ביאר' חמר הפד' חוס
חחולס חוס הקריטו למזבח רחמי טיפדה מחוס ב'
בטדיס כי לא נרע חוס חלו הפרכיס טרהגין גט
בקדסי מזבח לפי סוף גושן קרס למזבח כמו
סוף גושן קרו' לברק הבית וע יהיה הענין בזה
בקדסי מזבח כבר יחמר חמר חלה טלך בזה
הענין להחמיר רל' טחוס היה פרכך יחמר מחול
הפרכין הקטובין יפדה מחוס בטרייהן חוס היה
פדיו פחות פרה אמתן בולו הפרכין הקטובין
אך בכור אסר יכור לה' מן הכהמה לא יקריט או
חיס מחוזה חוס טור חוס טיה להס' הוא רחמי טרהס

ותוספת חמיש נהג בפדיון מעשר טי. אלו
 יהיה הגול אש ואמנע האשה פטורה מתוספ'
 וכן ולפי שאמרה אש ממעשרו למרנו טפדיון
 כשר טי טיוספו בו חמש כטיה הקודה בעל
 מעשר כדרך טיהיה הפדיון והמעשר טול והנה
 תנוטלת בזה המעשר הוא התנוטלת אשר בשיאר
 המעשר ופוד יט בו תנוטלת להטיב לעניים כמו
 שהתבאר בפר ראה אנכי וזה טכבר ימיכמו רבי
 יעלה מעטרה לחטבו גדול ולפי שיחויב להם
 וכלו בירושלם הנה לפי טלח יתעכבו טס מאה
 וטו ממנו לעניים לאכלו טס. וכל מעשר בקר
 וכוון כל אשר וגו' מיכר עטפי למד' בזה המעשר
 וכלים לבטלים גכ בירושלם ולמרנו טיוין זה
 המעשר טהג אלו בבקר ובכון והיה זה כן כי
 הם וכוון לקרבן מבין שאר הבהמו ולפי שאמר
 כל אשר יעבוד תחת הטבט שהוא מורה טיעבו
 מעטמו למדנו טיעבדיון ומוותיהם בחון כרי
 טיבאו הטלואים והעגלים מעיכמם לקולס ומוני
 אותם אחר אחר ומקדטיון העטירי והוא מבואר
 טיוין מעטדיון אלו הטלואים מטנה זו כי התורה
 הקפידה גס בדר' ט'לה יעטרו מודע הטנה על
 חביתה טטא טטד תעטד את כל תבואת זרבך ה
 הירמא הסד טנה טנה וכטי טתקפי בזה בבהמ'
 טטטנה טטנה יותר בטנה טנה ומזה גכ יתב'
 טיוין מעטדיון מהכון על הבקר ולו מהבקר על
 הכון ולפי שאמר העטירי יהיה קדש לה למרנו
 טמני טהג במוקדטיון כי הם קדש קדס עברס
 תחת הטבט ולמרנו טור מזה טהעטירי יחוייב
 טיהיה לו יכר מפטרות להזת קדש אכל לך יתוי'
 טיהיה תמיס טכבר אמר אחר זה לא יבקר בין
 טוב לרע להורות טענפי טהוא בעל מוס כבר
 יהיה מ' טד ולזה לא יתכן טיהיה מעטד בהמה
 מי ט'לה היה לו טעת הכוסד להיות קדש כמו
 טלואים וטמה ויתוס ויזכא חזק ומחוסר ומן זה
 והט'שה גכ ויטה מעטד טטאמר כל אשר יעבור
 והט'שה איה עוברת רל טיוין מדרכה להיות פ
 עברת טיהי היא הולכת למות וראוי טתדע ט
 שהעבריס תחת הטבט טיהוא רחוי טימטא טס
 בטירי בטן המטן ומה טיעבו מהס טיוין רחוי
 בימס לו פטירי לא טעטד מיד מעט' ומתעטירי
 גטימכמו לו טלויס אחרים להטלים הטטן והו'
 גבואר טהעטירי הוא מה טהוא עטירי לפי המ

המיכיונות והוא מעטד בהמה וכבר יהיה גס פן
 העטירי לפי שאמר המונה והוא אשר אפטר בו
 הטעות כמו הט' והיא והנה אלו הם קדשים אבל
 אינם מעטד בהמ' כי אינם עטירי על דרך האמת
 וראוי טתדע טמה טהו ספקאס הו חייב במעטד
 אס לך הנא פטור מן המעטד כי אולי הוא פטור
 מן המעטד וכוון אפי קורא בו העטירי יהיה קדש
 ולזה יהיה לפי מה טוחטיו הלקוח והנתן במתנ'
 פטור מן המעטד טמא פתעטד מיד בעליו אלו
 אס היה לקוח או נתן והוא קדיון חסר ומן כי או
 ידוע טלח נתעטרו טדיון וכבר יתבאר זה באופ'
 אחר והוא טהתורה לא חייבה במעטד אלו מה
 טיעבור תחת הטבט טטא כל אשר יעבוד תחת
 הטבט העטירי יהיה קדש ולזה יתבאר טכל מה
 טמכר או נתן או אכל קדס טיעבור תחת הטבט
 פטו מן המעטד והנה יעבו תחת הטבט מטינת
 כטסת לריד להתעטד והנה הטטינה והלקיחה לא
 יעטרו מהמעטד תחת הטבט ילח כטיהיה ראוי
 לזה ביר הבטלים קמו מחוסר ומן לא טפטר
 מן המעטד בלקיחה ומתנה כי אמר כל אשר
 יעבוד תחת הטבט ייחד בו אשר עבר תחת ה
 הטבט מן הראוי לטבד וזה מבו מיכר הקדשי'
 הכוללים ובכלל הנה התורה בימרה אסור טבל
 בורעיס והס יותר ראויס בזה הדיון מהבהמה כי
 יט בהס חיוב תרומה ומעטד ותרומת מעטד
 ולזה הוא מבואר טיוין אסור טבל בבהמה ולזה
 לא יאסר לו לאכל ממנה ולמכור ולתת קורס ט
 טתעטד והנה התורה בימרה במחוסר ומן ט
 טיהומן מוטטו מלהקרי ולחזק זולת זה כי מיוס
 הטמיני ירצה לקרבן אטיה אעפי טלח נתעטד
 וזה ממה טיורה טיהלקיחה והטטינה קטואיס
 ממעטד בהמה. לא יבקר בין טוב לרע וגומ'
 רל טאפי אס היה העטירי בטל מד או קחוקי איו
 ראוי להמתן טיעבור תמיס או טימן ויקדטיט
 אלו העטירי בעטמו יהיה קדש היה בשל מוס או
 תמיס כחוקי או טימן והנה הנהירה התורה טלח
 לטיג מעטד בהמה מה טלח הזהיר זה במעט'
 טי לפי טייט במעטד בהמה רבר הוא קדוש
 למזבח ולזה היתה קדושתו יותר חמורה ולזה
 הסב' בעינה יכה טלח ימירנו טמס ימירנו יהיה
 קודש הוא ותמזרתי קמו העניין בטמא קדשי'
 מזבח ואמר בו לזאת הסבה

שילך ושל הערך שיש בו יוסף חמט וכן התבוא
במה שיקדם שיעל הערך הקצוב מיר זולתו יוסף
חמט היה שיהיה זה קצוב מיצר התורה או
שיעדיכנו הכהן ולזה יתבא שבטי מלך הפטיס ר
לבר יוסף הפעלים חמט אבל לא יוסף חמט
של שליו שילך הרוב לקמותו מיר ההקדש ורואי
היה להיו כן וזה כי הפעלי יוסף חמט לאהבת
קניינס כמו שביארנו בפרט ויקרא וכבר ביארנו
הפעלי מה שהרבר טוה לפי מחשבתם ועל מה
טוה לפי מחשבתם רואי שיוסף חמט לזאת
הסבה ואמנם מה שיעלה אותו הטט לא יתנהו
הפעלי מפני היות הרבר טוה לפי מחשבתם הסך
ההוא אבל יתנהו כדי שישאר הקנין ההוא תחת
ידם ולא יבא ליד זולת ולזה די שיתנו הסך ההוא
טיהסכמו לתת על עליו נלטי לא שיוסיפו עליו
חמט אבל יוסף חמט על הסך הדומיו לבר כמו
שזכרנו - וכן כל חרס אשר יחריס איש להטס
הנה זה החרס הוא מכ שיקריט איש בזה הלסו
שימורה על השחתה והפסד והריטו בו שלח יגי
ממנו תועלת עוד לפעלים ולפי שביארה התורה
דין קרטי מרס ובהמה וטרה אחוזה בזה וקרטי
לברקהבית או למזבח ביארה בזה המקום מין
אחר מן ההקדש והוא מה שיקריט איש לתת ל
לכהנס לכבוד הט יתע כי החרמיס בסתס הס ל
לכהנס כמו טט כל חרס בישראל לך יהיה והנה
ירדה התורה בזה בהדרגת כי בראשונה זכרה
ההקדשות טהס לה ואחכ זכרה ההקדשות טהס
לכהנס ואחכ זכרה ההקדשות טהס לפעלי כגו
מעטיר דגן ומעטיר בהמה אבל אשר לו מארס
ובהמה ובטרה אחוזה לא ימכר ולא יגאל הנה
הארס אשר לו הוא עברו וחמותו הכנעניי שגופס
קאי לו ואמרה התו מכל אשר להעיר שאין רואי
לארס שייחרי כל אשר לו וייכטרך אח זה לבריו
ולזאת הסבה אמר מארס ובהמה וטרה אחוזה
להורות שאין רואי שייחריס כי אם קצת קנייני
ולזאת הסבה אמרה מארס ובהמה לזאת הסבה
בטינה התקיטו רול בענין היכרה טהמבובו ל
יבובו ויתר מחמט ואמר לא ימכר ולא יגאל כדי
שיסאר לכהני כי אין להס חלק וטחלה בתוך בני
ישראל ולזה רואי שיתוסף טחלתס בזה האופן
כדי שיתפיי להס עם הרבותס ולזה הקפידה התו
שיתיה גאלת עולם ללויס והיה הרמון באמרנו

ימכר שילך יקנהו מהס איש אחר ולפי שכבר
היה אפטיר שייבא זה לחשוב טיהפעלים וכלל
לגאל אותו אמר אחרי ורל יגאל כל חרס קדש
קרטיס הוא להט לפי שאין האנס ירואי מלעטב
בירס ממון שילך כדין אורי יחזיקו בזה החרס
הפעלים ולא יתנהו לכהנס ולזה יזאתה התורה
שיהיה קדש קרטיס כדי שירחיקוהו האנטטיס סך
ימעלו בו אמנס חטיג הגיעו ליר הכהנס הר ה
כחולין לכל רבריו ועליו נאמר כל חרס בישראל
לך יהיה רל שישתמט בו לכל זכרו כל חרס
אשר יחרס מן הארס לא יפדה מות יומת ירינה
לפי מה שאחשוב שכבר יכרו מהני ית ולהחריס
מן הארס מדינה מה או עם מה או ידרו יטיל זה
כמו שזכר מטרר ישראל בפרטת חקת וירי יט
כדי אם נתון תתן את העס הזה בדי והחרמתי
את עריהס וכמו שיכרו ישראל פי יהוטיע להחריס
את יריחו וכמו שיכרו פי טמול להחרי את עמלק
טיכב טמטיך למיכרה הוא להמי כל האר והבהמ
טייט לאנטטיס ההס אשר חויבר להחריס הנה לא
יפדה רבר מן החרס ההו אבל מות יומת כל מה
טיהחרימו מן הארס והס הבח אשר טס והיה זה
סך כי כמו וזאת המלחמה רואי טיהיה לכלותה
הרטיס לא לאהבת התועלת ולזה חייבה התורה
שלא לחיות כל טטמה מו עממין ולמחות זכר
עמלק וכל מעטיר הארץ מורע הארץ מפרי
העץ להטי הוא קדש להטי ריטה הט יתע טטפרי
מעטיר מן הורע והפרות אחר טיהפרטיטו ממנו
תרומה לכהני ומעטיר ראשון ללויס וזה המעט
נקרא מעטיר טטי והוא טמכל לפעלים בירושלס
כמו טינתבאר בפרטת קמה חטכי וטיס ההבאר ט
שאפטיר לפעלים לפי חקת חותו טט וכי ירבה ממך
הדרך כי לא תוכל טאות וגו וענין קדושתו הוא
טחיט טמכל אלא בירושלס ואינו טמכל באנטות
ובטמאה טטאר הקדטיס כמו טינתבאר במה
טיבא חס גאל יגל איש ממעטירו חמיטייתו
יוסף עליו כבר זכרה התורה בזה ממה טקדס
ולפי שאמרה התורה בזה המקום איש מה שלח
אמר כן בטאר הרברי טקדמו טגואלי הפעלי
והוא טיכבר אמר בבהמה ואס גאל יגאלטה
ובבית אמרה ואס המקדיט יגל את ביתו ובטרה
אמר ואס גאל יגאל את הטרה המקדיט מחו
לפרטו מזה שאין

ספר במדבר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני

לאמר

רצו כי כבר נמנה ישראלי קודם זה והיה מספרם זה המספר. בעיניו שיהיה בזה המספר הנזכר בזה המקום עה כי בטנה הטנית במחד לחרט הוקם המשכן כמו שזכר בפרט פקודי וקודם זה נמנה ישראלי והביאו בקש לגלגול כמו טנו' שם לעשות הארטי' וזו העמודי וטאר הרברי' טנוכרי' ותנה היו או' ו' מאו' לף וק' לפי ותק' וחמטי' וכך היה מספרם בזה המקום כמו שתמינא וזה מפת טירואה ממנו כי האנטי' הקרובים לכ' טנה היו טוי המספר לאנטי' הקרובים לט' טנה עד שיהיה מספר מה טנסף בהם מבטי עטרי' כמספר מה טחמד מהם מבטי טטי' וזה מורה על פועם הטגחת השם יתע' בהם להחיותם הזמן האפטי' וזה טוחה תמינא לפי הנהוג כי האנטי' הקרובי' לעטרי' טנה הם רבי המספר מאו' מהקרובים לט' טטי' טנה כי מה טיגי'נו מזה המספר הם מ' מבטי המספר ואחטוב כי במספר הראטון לט נמנה הלוי' ולא נתני' בקש לגלגלת למלאכ' המטי' כי הוא רחוק טטי' סכיס במקרה המספר הראטון עם הלוי' המספר הטטי' בנות הלוי' ואולס' כטיהה הראטון בנות הלוי' גכ' היה אפטי' לפי מה טנוכרטי' וכבר יורה טי' טי' היו מוטגחיס בזה האופן גס בהיותם במיכרי' מהרבו' העי'נו טנתרבו' שם במבטי מהזמן י טאו את רוחי כל ערת בני ישראלי אחטוב כי הריכו' באמדו במספר טמו' טיהם מטי הטמות לכל וכר ולא מטי האנטי' בעינמס כרי טלא יתיה בהם נגף בפקוד אותם כמו טיהתבאר מדברי'נו בפרטות כי תטא וזה אמנע היה באמיננות נטי'וי הטבטי' טלקחו טמות כל טבט לגלגלתם ומטי כל הטמות הנכתבים כרי טלא ימטי האנטי' בעינמס ונמנו כל ייטא טבב כי הטונה היתה טירלחמו עם טבב עממין ויכבטו הארץ וריכה ה' ית' טיפקוד אותם כרי טי'טבר' להם הפילג' הטגח' ה' ית' כטיפקוד אחד המלחמה ולא יפקוד מהם ויט' כמו טינמינא זה העניין במלחמת מדין מול' טגדס החטי

הבהמה הטורה אשר וטי' ראויה לקרב' והנה התועלת בזה המינא טבוח והנה הוהידה התור' מהמיר ומהחליף בהמה בבהמה כרי טלא יקלו האנטי' בענין ההקדשות ויביאו תמורת' הצחות טברברי' כי רשתו טל ארס קרובה אל ממנו עם חטבו טאי' בזה הוק כלל כי כבר יקרב זה הבטל חייס תמורת הבח' ההו' ויחטב גכ' כי מפטי טוה הבח' הקרב' הולך לזיכור טוב טימירו אותו בפחות ממנו ויביא זה להפחית מעלת הקרבני' ולבנותם ומפטי זה קנסה אותה התור' טיהיה הוח ותמורתו קרטי

התועלת

ה' הוא במינא והוא מה טי' טי'טנו לרון בהקדטי' הבי' וטאי' הקחמנות היו טרה אחזה או טרה מקנה ולא ריטנה התורה טי'טוב טרה אחזה בטנת היזבל למקדטי' וטוי כרי טלא להקל בענין ההקדטי' כי אס היה אן טב לפטלי' היה דומה לאנטי' טיהיה הקדטי' ייטא בלא פריין ויקרה מפטי זה טן ההקל בענין הקדטי' מה טלא יטלס

התועלת

ה' הוא במינא והוא מה טי' טי'טנו טלא לטנו הקדטי' מקדוטה לקדוטה וזה מבו' התועלת לתת מעלה גדולה בטגטי' לקדטי'

התועלת

הו' הוא במינא והוא מה טי' טי'טנו לרון בחרמי' הכהני' וטלא ימכר וטלא יגול באופן טתוסף נחלתם ומי' בדרך טתוקל להספיק להם עם התרבותם כי זה ממה טי'טמרוו האנטי' לתת מהונס בזה האופן לוחת המטפחה הנטברת וטרי' כל מגמת פטיהם הוח לעבורת ה' ית'

התועלת

הו' הוא במינא והוא מה טי' טי'טנו להפרי' מטטרי' טטי' טן השידות והורעיס ומטטרי' בהמה וכבר ביאר' התועלת במול' המינא במה טקדס ומולס' טדטי' המינא הנזכרות בנות הפרטי' הנת המינא הדוטונה הוח בערכי' ורס והנה הטי' הוח הוח

וט' וטלס ספר ויקוח : תהלה ליל גבור וטרוח

כבודך ה'

גכ' כולא יגאל לבטלים ולזה הוא מבוחר שזונו
 נמכר לאחרים כי אם היה משכיר שימכר לאחר
 היה ראוי שיהיו הבטלים קודמים בזה והוא מבו
 טוה האסור הוא כטובה תמים אמנם היה בעל
 מוס דרי הוא נאסר במומו והרי הוא חולין לכל
 דבר כמו הענין בבכור בעל מוס כמו שיתבאר
 בפרשת ראה ונטי . ובכונן טלים הביאור בנות
 הפרטי והנה הקדימה התורה לזכור בזה
 המקום קצת הטובות שיביא הטעם יתע' להורכיס
 בחקותיו וקצת הדעות שימטכו לאחר עובוס
 להעמידנו על כונת ה' יתע' בלי המיכות והיחוס
 כי לא דבר רק הו' והנה המטייך לזה דיע' הנרדים
 וההקדשות טיהם למוזבח או לברק הבית כדי ל
 להטלים המאמר בענין הקדשים והקדשות עם
 טבוה גכ' מה שיטלים בו המאמר בענין היובל
 אשר היו בו הדברים כמו הענין בטרה אחוזה
 ובטרה מקנה והנה היה זה המאמר בהרדגה ב
 בכבר החלו והם ערכי ארס ואחכ' וכר בבהמה
 ודבר תחלה ביותר טלמה ממנה והיא הבהמה
 התמימה שהקדישה למוזבח ואחכ' דבר בבטלות
 מוס ואחכ' בקדשות והתחיל ביותר נכבר והוא
 הבית ואחריו דבר בטרה אחוזה שהוא למטה
 מימנו ואחכ' דבר בטרה מקנה טיהו למטה משד'
 אחדוה בענין ההתקיים לבטליו ואחכ' זכר מה
 טוין ראוי להקדיש כמו קדשי מוזבח טוין ראוי
 לטנות קדושים וזכר זה ביותר קל מהם ואחכ'
 זכר דין מה שיחשב טוין ראוי להקדישו למוזב'
 או לברק הבית והוא הבהמה הטמאה ואחר
 טיהטלים המאמר בקדשי ה' ית' ביאר ענין קדשי
 הפהטס ואחר כך ביאר דין קדשי יטראל כמו מ
 מעשר טני ומעשר בהמ' וכו' טלים המאמ' בזה
 הספר ואולם התועלות המג'יעות מוזאת השרטה

התועלת

הראשון הוא ברעות והוא
 להודי טיהטיגחה הלהית
 תרבק לטובים גס בענינים הגופיים להביא להם
 הטובות בהם וטיכבר ימטיך לעינס ההטיגחה
 לטובי' שיתמטיך לודעס אחריהם במופן טיכאטיר
 יסורו מרדכי התור אשר הוא סבת סור כל טלמו'
 מהם ייסרס הטעם יתעלה מוסר אחר מוסר ב
 באופן טלא יטותעני ברטו הנפסדו' ההם ויטובו
 לקנות הטלמו' אשר סרו ממנה

התועלת

הטיט הוא במיכות והוא מה
 שיטנו לדון בערכי ארס
 לפי מה שזכרה התורה והנה התועלת בנות המ
 המיכות מבו' כי הרבה פעמי' יעלה בלב האנטיס
 לתת ערך ארס מה לט' יתע' למען יטמיהו הטעם
 יחיהו ער' שיתמיכא שיקיכתס יתנו מטיקלס לזאת
 הסבה ולפי טיהארס נכבר מאד ביחס אל הכסף
 והנהב היה חושב טלא יהיה בין ערכו והכסף
 והנהב יחס ולזה הגבילה התורה זה הערך אשר
 לא יקטה מאד וגס בו הקלה מוס לז' תטיג' ירה
 הנרדר והנה למדתנו התורה בלי הערכים סודות
 מהרברים הטבעיים וזה כי מפטי טיהיה ערך
 הנקבה תמיד פחות מערך הזכר למדנו טיהאטה
 חסדת הבריוה ביחס אל המיטי כמו טיהתבאר זה
 בטבעיות ולמדנו עוד מזה כי קדס הגיעס לז'
 טנה הס' בזמן היממיחה ולזה אינס טלמי' עדין
 ואחר טיטיס טנה הס' בזמן ההתוך ולזה הס'
 דרכים אל החסרון וההפסד ומפטי זה היה הערך
 יותר גדו' מבן כ' ועד בן ס' טנה ועד בהיותו בן
 חרטי לא היה לו ערך כי אולי הו' נפל ומבן חדס
 ועד בן חמטי טינס לחזוק החסרון אשר ב
 בבריותו לא היה ערכו כי אם נטידית הערך
 הטלים לזכר ולנקבה ואול' מבן ה' ועד בן ס' טנה
 טיהחל להתרחק ולמאוס ברע ובחוד בטוב כי
 הוא דורך אל הטלמות תיה ערך הזכר יותר טמי
 טיהאמבין ס' ומעלה כי הוא דורך אל החסרון
 וההפסד ואמנס ערך הנקבה לז' היה מתחלה אל
 ערכה מבת טיטי' טנה ומעלה להעיר טיהמטיגל
 לזולת פרי הדמוי הוא בלתי נבחר ולפי טיהנקב'
 היא היחתי חטוקה למטיגל בהיותה למטה טבת
 כ' הפחיתה התורה ערכה יותר מהיחס הנטייך ל
 לז' תקב' עם ער' הזכ' כי המטיג' העוטי פרי הו'
 מהיותה מבת כ' טנה ולהטלים ההערה בזה לא
 הפחיתה התורה ערכה מבת ס' טנה ומעלה לפי
 היחס הקודס אבל טמה ערכה יותר מיטלות
 חמטיי' ערך הזכר באופן טיהיה ערכה בהיותה
 מבת ס' ומעלה טוה לפרכה בהיותה למטה מ
 טנה פח' היותה מו' בלתי ראויה למטיגל כלל ט
 טוין המטיגל לזולת הפרי הראוי היותו נבחר

התועלת

מהעדרו
 הג' הוא במיכות והוא מה
 שיטנו לדון בהקדשי הב

הלויים היתה מכוונת לזאת הסבה שזכרנו התחיל
 תחלה לסדר זכרון מטיפחות הלוי לפי תולדותם
 ולזה זכר עבודת בני גרסון קודם עבודת בני
 קהת וזכר אח' בני מרדי כי תולדו היו בזה הסדר
 ואחר זה שב לזכור אותם לפי מעלתם ולזה זכר
 עבודת בני קהת ראשונה להורו על חזק ההבדל
 שיש בין עבודת בני קהת ועבודת בני גרסון
 הפסיק עוד מפסיק הפרטין בין עבודת בני קהת
 ובין עבודת בני גרסון והנה מה שזכר בזאת
 הפרשה מספיק בזכירת התועלת המגיעו ממנה

פרשת גשא

גשא את ראש בני גרסון

וגו' זכרנו הסבה בהיות עבודת הלויים על פי
 אהרן ובניו ולהיות עבודת בני קהת יותר נכבדת
 היתה מטמדתם ביד לעזר להיותו יותר נכבד
 מזימרת ועבודת בני גרסון ובני מרדי היתה
 מטמדתם ביד זימרת יטו את בני יזראל
 ויטלחו מן המחנה כל יזרוש וכל זב וכל טמא ל
 לפעם אחר סדר ענין המחנה בזה שייטייר
 אל הסלמות והטוב וזכר מה שייסיר ממנו הרע
 והפס הסדר פשוט ^{בשם} בספר ויקרא התוע המגי'
 מענין הטמאות על מדרגותיהם וזכר תחלה
 טלוחם מן המחנה על מדרגותיהם והתחיל מ
 מהחמור וסיים בקלוה כי היכנס יטולח חוץ
 למחנה יטולח כמו שיקדם להיות ענין טמאות
 יותר רב ההפסד חלה אמר ברד יטב מחוץ
 למחנה מוטבו חולס הטמא חין טלוחו כי אם
 חוץ למחנה שכינה להיות ענינו מעט ההפסד
 וחמט היה זה להבי' על מה שזכרנו בספר ויקרא
 מעניני הטמאות ולזה מיטמא כגם המת אפס'
 שייכנס במחנה ליה טנ' ויקח מטה עימות יוס'
 עמו ולפי שממחנה או יבנה לטלח לו הטמאים
 בכללם וזן טס מחנה יחייבנו כלום ליטאת חו'
 חולת מחנה שכינה הנה הוא מבו' סיהמחנה הנז'
 בזה המקום הוא מחנה שכינה וזה גם כן דבר
 למד מענינו כי הדברים היו קודם זה בענין
 זה המחנ' בעבודת בני קהת ובני גרסון ובני
 מרדי והיה זה הטלוח ממחנ' שכינה הוא מיכות
 עטה ולא הבדיל בלו הטמאות בין זכר לפקבה

והפנימיים מהם כי קלעי החיצו' הם יות נכבדים
 מהקדשים כי הם פנימיים מהם ולזאת הסבה
 התבא טהאהל ומכסהו יותר נכבדים מהקדשים
 והבריחי והעמודי והארטי ולזה התב טימטמדות
 בני גרסון יותר נכבדת מטימטמדות בני מרדי כי
 מטימטמדות בני גרסון היתה המטיכך והאהל מכסהו
 ומסך פתח וההל מופד וקלעי החיצו' ומסך פתח
 החיצו' וזאת מיתריו מטימטמדות בני מרדי הית קרטי
 המטיט והריחיו ועמודיו וארט' וכל כלי' וכל עבו'
 ועמודי החיצו' וארטי ויתרחט ומתריהם ויסדה
 התדה טיהיה הוף הקרב במיתה כדי טיטלס
 בסרוי לו הדברי הנכבדים וחד במקדטי באופן
 טיהיה ויט על עבודתו ועל מטמו וטיסדרו זה
 והדן ובניו וטיימו איט על עבודתו ועל מטמו
 להסיר מהם המחלוקת ולסבב טיטלס הסדר ב
 בלו הדברים והנה למעלת הדברי היו מטמדות
 בני קהת מכסים אותם והדן ובניו תחלה קדם
 טיגשו בהם בני קהת כדי טילא יגשו אל הקדטי
 וזלתי הפהטים טהיו מיוחדים לעבודות הנכבדו'
 ומלס טמן המזור וקטרת הסמי' ומנח התמיד
 והוא מנח חבתין טל כהן גדול וטמן המטחה
 לזהו טטאי' אותם בני קהת לסבה הנזכרת והי'
 זה טטא טי הכהני והנה היו הלויי פסולין לזאת
 העבודה בהיותם יותר מבני חמטי' טנה להיות
 או חלוטי כח מלטיאת הדברי הכבדים ובהיותם
 בפחות מל' טנה גכ' היו פסולין כי לא היו טלמי
 ההיה והמוסר ולזה לא היו עובדים און באור
 העבדות וכבר יתבא זה ביאור יותר ארוך בזה
 טיבא בגה ורזי טטחקוד בכא מספיק וחד יפול
 בזה טטוכר בזאת הפרשה והוא מה טיטמטמו
 מהחייכות וההכפל בזה טטוכר בכאן מזה
 המספר ועבודת בני קהת ובני מרדי וטאמר
 יזמה טיהיה זה רטתי טבות האחת כי מעטי טי
 טקטרה התוד' בקטת מקומות החייטה במקומות
 חחרים הנה זה יביאנו לרעת על מה טקטרה בו
 זינו מיכר טמטהג לטון הטבוא הוא בקטור כי
 כבר טמיטא טיהודין לטונו ברברים המבחוטים
 ולזה יהיה טבה להעמידנו על כונת המקומות
 טקטרה התורה בהם ויתבאר לנו מעטי זה טונה
 הוא לשמק הדברים ההם חלנה טפליג בחקודה
 בהם וכאלו יהיה זה טבה להעמידנו על טודס
 והסבה הטטית כי מעטי טחלוף עבוכר מטפחות

וטמאחרו במרבר עד תום ארבעים שנה ונכלל
תשל טי והו' ככבר נתיחסו כלם על מיטפחות
לבית אבותי בני מטה ואהרן כיהיו נביאים וחמו
בוה המושן היה אפטר מפני זה טיעורו חנני
המיטפה קצתם בקצת לכל מה טיעורך מפני
היותם חוננים זה אצל זה פס טבוה גם כן נכלל
מהתועלת טיהיה כל טענינם מוגבל באופן שלא
תהיה קטטה בענין חנייתם והנה הגבילה התו'
כטיעמוד היות נכבר שבטבטיס במקום היות'
נכבר ולזה היו הלויים עומדים סביב למטיכך
העדות לגדול מעלתם בעבור ה'ית' והנה היות
נכבדים מהם היו חוננים לפאת מורח והם מטה
מהרן ובטיו כמו טנוכ' בואת הקרטה והנה היתה
הפיואה ההיא יתר נכבדת לפי טיטס פני הקרס
רל טפתחיה היו לפאת מורח והנה אחר הפואה
המורחיה היתה השואה הרדומית היותך נכבדת
וזה מבואר מאד לפי מה טקדס בענין הקרבנו'
ולזה היו חוננים קס בני קהת טהיתה טבודתם
יותר נכבדת כמו טהתבאר מואת הפרטה וכמו
טהפואה המורחית יותר נכבדת מהרדומית כן
המערבית המקבלת לה יתר נכבדת מהיקפוגית
טהיה המקבלת לפואה הרדומית ולזה היו חוננים
בני גרסון לפואה המערבית ובני מרדי בפואה
היפנית כי טבודת בני גרסון יותר נכבדת בואת
מה טעבודת בני מרדי כמו טיתבאר בזא הפר'
ובזה האופ' גכ היו חוננים הטבטי' סביב למחנט
לוייה ולזה היה טבטי יהודה חונה לפאת מורח
להיות היות נכבר כי ממנו הוגבלה להיות
המלוכה והיו חונני עמו הטבטיס טמלרו ואחריו
מלאה על מדרגותיה והם יטכר וזבולו ולהי'
חוצן היות נכבר אחריו כי הוא הבכור
לישקב ורלמה היה חונה לפאת יפנן והיה חונה
עמו סס הטבטי טגולר אחריו והו' טמען והיה
טס עמהם גר טהוא הדאטו טגולר מיטפח' למה
ואחריו היו בני רחל תיות נכברי' וטתנה הגדולה
לאפרי' כמו טהתבא מברכת יפנן לו והיו חוננים
לפאת מררב והיו חוננים אצל מנטה ובטימן כי
הם מבני רחל וטמארו הטבטיס הנטמדים בני
הטפחו והם היות נכבר מהם דן כי הוא הדאטו'
טגולר מבני הטפחו' וממנו טתיר להיות טופט
מוטיע יטראל כמו טהתבא מברכת יפנן ולזה
היה זה הדגל בטמו והיה וטלו מטה אטר טהי'

בן טפחת למה לכבוד למה ואחריו היה מטה
טפתלי טיהוא מיטפחת רחל' והנה נתייחד טבטי
לוי לטימור מימד' בית המקדש ולעבור טבודתו
להוסיף מעל במטיכך לפטס כי זה הטבט הנבח'
נתייחד לבר לואת הטבודה וכבר טתבאר ענין
הטימירה והטבודה בגה בערש' קרח כי ענייניה
היה גכ לתת גדול לבית הקדוש בטפט כי מוזן
הבתיס הגדולים טיהיו בו טומדים וטועמים'
והנה להראות מעלת הלוי' טכבר נתייחדו מבין
טמור הטבטיס לעבודת ה'ית' לא התפקדו בתוך
בני יטרי' וכך לתת מעלה גדולה בטבטי לעבודה
הנכבר אטר במקדש נתייחדו העובדים מוולתם
מהאטטיס וה'טה' הזר הקרב במיתה בידי טמיס
וחני הנה לקחת את הלויים מתוך בני יטרי'
כבר באר כמה טקד' בפר' בא אל פרעה טבכור
אדס טהג' בחוטה לארץ' ואמנס בכור בהמה
אינו טהג' אלא בארץ' והנה פטרו הלוי' הבכורות
מיטרי' לפי המספר וטמור הבכורות נטנו כלא'
מהם חמטת טקלים למהרן ולבטיו והם חמטת
טלטיס טל כסף יטרוק טהס כמו ארבע אונקיות
טולנו ואולם בבכורות הבהמה לפי טמין טיקר
טהג' בחוטה לארץ' לא נטנו אבל ליקחו בכללות
הלויים ובהמתם תחת בכורות יטרי' ובכורות
בהמותיהם מוולת מטיין בבכורו הבהמות
ואמנס היטרך להזכיר בכורות הבהמה חס וטי'
טהגי' בחוטה לארץ' לפי טהוא רומי טהבכורות
בג' טמס טהורטלו מהנגן בטגיף הטס כל בכור
בהמה יותן לוי' בהס בכור באופן מה חס לא
היה אפטס טיהיו קדוטיס בעינמס ולזה אטר
בכללות טכבר טלקח לט'ית' בהמת הלויים תחת
בכורות הבהמה וכבר כדחבנו המאמר בזה
בפרטת בא אל פרעה והנה תמייכ בזה המקום
במטמדת בני גרסון טהוא למטה מיטמדת
בני קהת כי מטמדת בג' קהת היתה ברבדים
הפטימיס טהיתה בהם יותר מהקדוטה ואמנס
היה במטמדת מוצח לה'ית' יחסות אטר לו פט
מוכח הוהב כמו טוכר כמה טקדס פט טמיטנו
ילקח האט אטר יטטירו בו קטרת הטמיס במוכ'
ולזה טעטכו בני מהרן טטהקטירו קטרת הטמיס
במוכח הוהב באט זרת טלא ליקחה ממוכח
הנחטת ואולם מטמדת בני גרסון היתה
ברבדים היות נכבדים טברבדים החיכוניס

ואולם התחילה התורה מהטורלם היוצא נכבד
 המאורח וטיימה בקודם בסדר כמו טבבאר וזה
 ממנה התורה במקומות רבים ולפי שבסוף
 העניין ביאר טיהעניין הוא בספק אם נטימאה אם
 לא נטימאה ולכבוד האמת ישקוה מי המריס
 המאורח הוא טייכריך טיפורט זה המאמר באופ'
 יסכים אל טיהיה העניין בספק אם נטימאת אם לא
 נטימא והנה הטיייה והמעילה היא לפי הנראה
 מואת הפרטיה טיעברה על ימותה ונסתרה עם
 מי טיקנא לה ואמ' טולא תסתר עמו לחסדו אותה
 טיתונה עמו וזה מבוואר מיכר הוראת הגרר כי
 הדיכון בקנני הטו' בואת הפרטיה הוא מה טיזכרנו
 והנה הקנני יכריך טיהיה ידוע על פי עריס טנא'
 וקנא את אשתו וזולס בסעירה יספיק עד א' טנא'
 ועד אין בה והנה התנה בזה בואת הפרטי' תנאים
 רבים אל תולס השיקומה מי המריס אם נפל
 אחר מהם : התנאי הראשון הוא טיהיה עניין מ'
 מעילתה במה טמביא לחסוד טייטכב איכ' מואת
 אבל אם עברה על ימותו ברברים אחרים אין
 להם רוטס בזה לא ישיקנה מי סוטה : והטיני הוא
 טיהיה ויש מי טיקנא לה בעלה ממנו יתכן בו ט'
 טייטכב איכ' מואת טכבת ורע ולזה אם היה קטן
 או סריס או טיקנא לה טולא תסתר עם בהמה לא
 ישיקנה מי סוטה : הסליטי' הוא טיהיה נטלס מ'
 משיני איטה אם טכב איכ' מואת אם לא טאס
 היה יודע בודוי טיהי' טימאה או טיהיה טיהודה לא
 ישיקנה מי סוטה : הרביעי' הוא טיתסתר עם מי ט'
 טיקנא לה ומן יתכן בו טינטימאה טנאמ' ונסתרה
 והיא נטימאה וזי' הדיכו בו טינטימאה ודאי טיהדי
 יחוייב טיהיה הדבר בספק כמו טיזכרנו אבל
 יריסה בזה טיתסתר עמו טיעו' טומאה : החמיטי'
 הז' טולא יהיה עד בה טינטימאה טאס העידו עדי'
 טינטימאה בודאי' וינה טותה וזהו אמרו ועד אין
 בה ואפשר טיריטה בזה טאעפ' טוין טיס עד ט'
 טולס על הסתירה רל' טוין טיס טיני עדיס אבל
 יש טס עד אחר הנה יביאה הער ההוא לטותות
 מיס סוטה וזה כי עד האחר מביא לטיבוטה טנא'
 לא יקס עד אחר באיס לכל עון ולכל חטא' הוא
 דמיט' קס אבל קס הוא לטיבוטה טס' בזה המקום
 טדגוליס לדבר טיהדי' קנא לה ונסתרה : הסטי'
 הוא טולא טיהיה אנטסה וזה טאס נטימאה באונס
 אין יכריך למד טאנה טותה טאפילו נטימאה

בריכוך אינה שותה כיון טינטימאה בודוי אבל
 אינה מסורה לבעלה משני זה כיון טיהיה אנטסה
 ואולם חמת כהן מסורה לו אם נבעלה אפי' באונס
 כיון טינבעלה בטילה מסורה כמו טינטימא בפר'
 אמור ל' הכהנים : הטיביעי הוא טיעבר עליו רוח
 קנאה וקנא את אשתו קודם זה באופן טינטימא
 וטרע טכבר קנא לה וזה יהיה בטני דרכיס הוא'
 טיהיה קנניו לו בטבת חסד טומאה טייט' לבעל'
 עליה : והב' הוא טייקנא לה מזולת טראה
 בה דבר יביאהו לחסוד מואת וזהו אמר ועבר
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא נטימאה או
 עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא
 נטימאה ונסתרה אחר זה ונסתפק אם נטימאה אם
 לא נטימאה : וכבר ידענו טיהקנני הוא קודם
 לסתירה והז' סבה טיתטתה האטיה מי סוטה מיכ'
 הסתירה כי כבר קרא המנחה מנח' קנאות למרנו
 טיהקנני הוא הסבה להיותה טותה מפני הסתירה
 ואילו היה קנני מאחר לא יהיה הקנני כבה לזה
 כיון טולא חטאה אחר הקנני אך תהיה הסתירה
 סבתו ולזאת הסבה גם כן אמר בסוף וואת תורת
 הקנאות למרנו טיהקנני הוא הסבה להיות בכל
 זה ויתבאר זה ביאור טילס ממה טאמר או עבר
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו טיבוולת סבה
 אחרת קנא לה ואם לא שטתה אחר הקנני דבר
 למה תטתה ואין טס מה טיביא לחסוד בה
 טינטימאת והנה כטיהיה הענין כן יביא את קרבנ'
 עטירית האפה והנה יהיה קרבנה קמח טעודיס
 ולא סלת מיכר גנות הפעל הזה ריכתה התורה
 טיהיה קרבנה היותר פחות טאעפ' ולזה
 היתת מנחתה בזה מן הטעודיס ומן הקמח ט'
 טלהס לא מן הסלת והזהירה התורה טיזכר
 היושי' מזו המנחה רל' טולא תהיה בלולה בטני'
 ולא יתן איכלה לבונה כי היא אינה רק להזכיר
 שונה אם חטאה ולזאת הסבה ריכתה התורה
 טיהיה המיס הקדוטי' אל כלי חרטי' להסיר הכבו'
 מזה העניין הנעטיה בסוטה כדי ליסדה ומזה
 המקום למרנו כי כל הנעטיה בזה העניין דאי'
 טיעטה ביכר היותה מגונה טאעפ' והנה יהיו
 המיס קדוטיס בטייחוס תחלה בכלי טרות ומן
 העפר אשר יהיה בקרקע ריטה הט' ית' טילקחו
 העפר מהמקו' ההוא הקדוטי' להוסיף מעלה למי
 המריס כדי טיתירא האטיה מהקל בעניין אל

הענין נזכר בשם
 המין לבעל הענין
 נכבד טינטימאה
 למה להזכיר טיני
 הענין : טע' 15

יטקה מעון אל החשוד שהיה חושד אשתו כי זה
 הרבר יסיד החשוד ההוא מלבו והאשה היא
 תשא את פונה אם נטמאת ומוזה המקום נלמד
 טייט קצת עון בחשוד טייחשוד אדם וזולתו ברבר
 טיקר או ידעה בזה שהאיש ההוא יטקה מעונט
 בזה ההשקאה וזה טאם לא יקפיד האדם באשתו
 כשיתמעול בו מעל ותטטה טומאה תחתיו הט
 באמת יטיגהו עונט של זה מה ית כי הוא אסור
 לו ויהיה עמה באיסור ועל יד ההשקאה הזאת
 תטמא היא לבדה השונט הראוי וטקה בעל ממנו
 וכבר במרו רזל טאם נקה האיש ההוא מעונט זה
 המים בורקין את אשתו לא בזולת זה כענין לא
 משקד על בנותיכם כי תוטטה ועל כולתיכם כי
 תטאפנה וזה רבר אמת בלי ספק נלמד אותנו
 מדברי הנביאים והסבה בזה כי הבאת העונט
 על המדי הוא הסגחה מה מה ית ומי שהוא
 בתלוי הרוש ישתיר ה'ת פניו ממנו ולא יזכחנו
 על עונט להשיבו לטוב כמו טאמ מיצר רע
 ומפני הסתר אשתו פני מהם

איש או אשה כי יפליא לנרדו צדד
צדיר להזיר ליי

רל' סיבאר שהוא נרד נרד נזירות וזהה כוננו
 לטמים והנה סמך זאת הפרטיה לפרטת סוטה
 טענינה להסיר הקטטה וההפסד מהבית ולפי
 טוול הפרט הוא להסיקט הריב וההפסד מהאדם
 בעיניו מיכר תשוקתו הגופי אשר יבואהו לחט
 והטיקט זה הריב הוא פמה טייקדס בסדר בטני
 שלום הבית וכלום המדינה ולזה טימתהו התור
 אחרון בסדר וענין זאת הפרטיה הוא לרפואת
 מי טייכמו גובר עליו כי הוא יכריך טייזיר טייכמו
 פן היין כי היין הוא סבת חזקה ל:גביר הייכר
 הרע ולהמטך ממנו ההספר והגנות במדנה
 ובציין ולזה יהיה תושלת עור בסמיכות זאת
 הפרטיה לפרטת סוטה ומרו זל כל הדואה סוטה
 בתלקולה יזיר טייכמו מן היין והיה זה כן כי היי
 הוא סבה חזקה להמטך אל המטגל והנה אמר
 כי יפליא לפי טאמר איט או אשה היה חוטב
 טייחטב טלא ינהג זה הדין מלא בגדוליס ולזה
 אמר אחר כן כי יפליא רל' טימפת אטר מדרכו

הוא טייקח מהקמח מלא קמיכר והוא הנקרא
 מוכרתה מיכר היותו למזבח כי אין טיס לבונה
 והקטייר המזבח הקומץ ההוא ואחר יטקה את
 האשה את המים רל' כי מה טאמרנו טייטקה את
 האשה את המים לא יהיה מלא אחר הטבע הכה
 אותה באופן הנזכר והנפת המטחה והקטירת
 הקומץ כמטיפט והנה עניי ואת המטחה הוא כלי
 יבקט הכהן מה ית להזכיר את עונה בטיותן את
 ידכה נפלות ובטטה יבבה כטיטותה אלו המים
 והטקה את המים לא היה יכריך לומר טכבר אמ'
 ואחר יטקה את האשה את המים ולזה יחוייב
 טלוא יהיה הדין בו ליכות הכהן טייטקה חן
 יהיה ענינו טאם היה שהטקה אותה הכהן הנה
 יתברר בהם אם טימאת אם לא טימאת והנה
 למדנו מזה המקום טאם אמרה איני טוטה אחר
 כל זה הרטות בידה כיון טעודה טטטמאה ועור
 כי כל טימס לא באו המים לא לברר אם טטמאת
 אם לא טטמאת וכיון טטתברר על פיה זה לא
 נכטריך להטקות חס לא טטמאה האשה וטהור
 היא וטקוה רל' טתקדה ממי המדי המאורי טלוא
 תטוק בהם כמו טאמר הטקי ממי המדיס וממר
 אחר זה וטודעה ורע להודות טיקדס טייטברר
 טהיא טהורה מי אפטר טתור ורע כי היא אסור
 לבטלה ומוזה המקום למדנו טאם נטבר גפרי
 טונטה טהיא מקורה לבטלה כי הדברים ק' אם
 מספק נאסרה לבטלה כס' כטהיה ורמי טטטמא
 וזאת תודות הקטאות רל' טיהיה סבת היותו
 מקמא לה חטרו וזוה טטיט מנת הידנו תחתיו
 וטטמאה עם איט אחר מיכר מה טרומה מענייטה
 עם הזיט אשר ישור בו איכר ספק טימא היא
 טטמא כגון טרומה טטטייחיה עמו ועמדו כטטמו
 טמאה ולזה קמא לל טלא תטתר עם מי טייחטד
 אותה טונטה עמו או איט אטר תטבור פלוי
 דוח קמאה בזולת סבה אחרת תביאהו אל זה רל'
 טלוא רומה בה רבר טגונה אבל עברה עליו דוח
 קמאה וקמא אותה באופן הנזכר אין הבדל בין
 טי מלו הדבריס בטנין הטקות הסוטה כיון
 טימא לה וטטורה כי אולי יחסו חוטב כי כטהי
 השנין בזה החוש הטני טלא יכטר לגלגל עליה
 טבוטה אם טיטת טומא מעת היותה תחת איט
 ולזה היכרטה התורה להזכיר כי הדין אחר בב'
 לו הדבריס וטקה הזיט מעון רל' טהמים ההוא

המים ולואת הסכה נמחה בהם הטיס הנכתב ב
בזרועי פני שמיסר הקדושי יהיה העניין בטיית
אלו המים יותר נאות להעשות בו זה המופת
הנפלא כמו שראינו בענין המרוק מיצר קדושתו
אמר ורואו יבואו לראות כבלט את הקדש ומתו
ורואו שמתו מאנטי בית שמיט כי ראו את ארון
י' ולפי שסמך העפר שיהיה בקרקע המטיסן אל
המים הקדושים וירענו שהמים יתקדשו לפי
טיה כטייטמוס בכלי כרת כן העפר אם הוסיס
לפי טינה בקרקע המטיסן יספיק לענין מי סוטה
ואמו ונתן הכהן אל המים להורות שיצריך שיהיו
המים תחלה בכלי חרס קוד שייטיס בהם העפר
ולפי שאמר אל המים למדנו שיהיה בו מן העפר
שיעור מתיחס לפי המים ולזה הוא מבוא שיצריך
טיהיה העפר נראה במי בררך שיטמוס הטיס
על המים ההם כי כבר נקראו מים אחר נתינת
העפר בהם אמר ומחה את מי המרים ולפי שנתן
מי המרי קורס טימחו בהן האלות ידמה שיהיה
מטיס בהן רבר מר נקראו בעבורו מרים וכל
זה היה להוסיף זרות וקוטי בזה הענין כדי ש
שיוסדו הנטיס מעשות כמות ולואת הסכה גכ
היה מנולה כטיהיה פורע את דמיה ואי אפשר
שנקראו מרים על טיס סופס כי אולי לא נטמאה
ולא ישיגנה מרירי מזה ועוד כי אין באלו המים
עדין מה שישיגנה מרירות בסבתם כל זמן שלא
נמחו בהן הילות והעמיד הכהן את המטה
לפני י' רל טיה מעמיד פניה לפאת מערב טיה
בו קדש קדשים והיא היתה בפאת מזרחי ופרע
את דמיה האטיה כדי לנולה וראוי שידע שאם
היתה נרה אינה טוטה טטאמוטן על כפיה את
מנחת הזכרון ואם היתה טמאה לא יתכ שיתוטיס
המנחה על כפיה והנה יורה לתת ער כפיה את
מנחת הזכרון כדי ליגעה להוסיף בזה הענין
קוטי וזרות והנה היה בזה תועלת עוד כי אולי
תחרר מפני הקוטי המגיט לה בכל אלו הדברים
מהבוטות והיער ואולי יבואה זה אל שיתורה
האמת ולא ימחה הטי הנכתב בקדושה על המים
ומזה למדו רזל טיהיו מתחכמים בכל עז
שיתורה האמת כדי שלא ימחה הטיס הנכתב
בקדושה על המים אם לא לחסר היא טהורה
להראות שלא נטמאה והטיביע הכהן את האטי
לא שיתטבע מעינמה כי ומעל הכהן יהיה רוטיס

כשיתחול עליה הקללה הזאת אם נטמאת יותר
מהרטיס המגיט אם תקלל את עינמה ואמר אל
המטה אם לא טכב מיט אותך ואם לא טטיט ט
טיייה טל טומאה בהיותך תחת מיטך עם איוה
טיהיה הנה תהיי נקיייה ממי המרים המוארים
טלא יויתך אותך האלות הנמחות בהם והנה
הקדים המאמר בהיותה נקיייה לפי טוההו
הראוי לה עם שיצריך טתהיה הפתיחה בטוב
ואחר זה ביאר איך יהיה הענין אם נטמאת ואמר
ומת כי סטי מעת היותך תחת מיטך וכי נטמאת
בזאת הטיייה עם איוה שיהיה ונתן מיט בכך את
טיכבתו מבלברי מיטך יתן י' מזה לאל ולטבט
למדנו מזה המקום טהקללה עם הנזרות הטיס
הנכבד תקרא טבוטת האלה והנה ואת ההשבעה
הוא שיתאמר אמן אמן ותקבל עליה לו הקלות
אם נטמא רל טתהיה ירכה טפילת ובטטה יכה
ולזה תאמר אמן אמן על טתי לו הקלות ולמד
מזה המקום גלגול טבוטה כי הוא לא הטביט
אותה אם נטמאת מאיט זה אבל נטמאת מיטוס
מיט טבטלס טטא ויתן מיט בכך את טכבתו והנה
הזכיר הדרך תחלה כי הוא התחיל בטבירה תחל
בפסקה דגליה לזה הטוף נטלמות השבירה היה
בבטן ואחר זה הפך הסדר להיות טיקר הטבירה
בבטן וטיס גכ יבואו המים תחלה ופתח את
האלות הוא מאמר הכהן אם לא טכב אותך וגומ'
ער סוף דברי הפהן ואמנס אמר האלות הלה כי
הכתוב קרא טבוטה אמרו אם לא טכב גכ קרא
טבוטה אמרו וכי טטיית ומחה את מי המרים
למדנו מזה טיהוא ראוי שיהיה זה הכתב ראוי
להמחות טטאמר וכתב ומחה ולפי טטא אחר זה
והטיקה את המטה את מי המרים למדנו טיהוא
ראוי כטיכתוב האלות האלה למחחטס אל מי
המרים שיהיה מבואר לו טיהוא תטיה אה מי
המרים טט וכתב ומחה והטיקה ולזה הוא מבוא
טראוי טטחק תחלה אם היא טמוה בכל הפטיס
טאשטיר להביאה טתודה זה העניי אם היה אמת
כדי טלא יבוא הענין בסוף אל טימחה הטיס
הנכתב בקדושה ולא תטיה והנטיקה את המנחה
לפני י' כמיטפט טואר המנחות טטטנות תטיט
והקריב אותה את המנחה למדנו טטטותה
הגטיה כטיאר מנחות וקמץ הכהן את המנחה
את טזכרתה

הוא לה' הורה בזה שיהו קדוש לה' ואפ' שאין לו
שער אבל מיצר עיניו וכי ימות מת עליו בפתע
עתמו ברך טולא היה יכול להמלט מלהטמו כ
מיצר מהירות בא המות למת ההוא והיה הנזיר
במקו טיטמו בו בהכר אם מיצר המגע והמטות
ואם מיצר האהל ובא בזה טועפ' טהור אטום הוא
חייב בתגלחת ובקרבן והוא הדין בטורג' כי
הטגנה הוא אטום מה והוא מבואר וטימוא את
ראש נזרו הורה טבהתחלת נזירותו היה טהור
מאותה טמואה ולפי טימוא ראש נזרו חייב
בתגלחת ובקרבן להוסיף מי טמואה לו נזירותו
כטהוא טמוא כמו שטרר נזירות בקבר טמינו
מגלח ומביא קרבן על טימואתו וגלח ראשו
בין טהרותו בין הטביעי' יגלחנו דל' אחר טהרה
עליו ממי חטאת בג' ובז' כרי טיהיה טהור
בנת התגלחת טימוא ביום טהרותו לפיכך אם לא
היה עליו ביום הטביעי' מינו מגלח עד טיהיה
טהורי' וביום הטביעי' יביא טתי תוריס למדנו
טתגלחת קדם להבא הקרבן כי הוא בא לקדש
את ראשו טטמוא ולא יתכן טיקדש ראשו אם לא
יסד תחלה הטיער טטמוא טתי תוריס או טבי
בטיונה ולא תור ובן יונה' אל הכהן אל פתח
אהל מועד למדנו טהבטלים מוטפלין בהבאתם
עד טביאם אל הכהן אל פתח אהל מועד ועטה
הטן אחד לחטא ואחד לעולה למדנו מזה
טחטמות קדם לעולה וכבר בארנו סבת זה בצר'
ויקרא וכפר עליו מאשר חטא של הנפש דל'
טטמוא למת' והזיר לה' את ימי נזרו דל' מכאן
וזירן ולמדנו מזה טאין הבאת האטום מעבב
נזירותו והביא כבט' בן טינתו ראשם להטלי'
כפרתו' והימים הראשונים יפלו כי טמוא נזרו
דל' הימים טנהג בהם נזירות לפי שכבר טמוא
נזרו ויטוב להתחיל ימי טטיין נזירותו ואין
מתנאי הימים הראשונים טייטארו ימים אחרונים
מנזירותו כי כבר יקראו ימים ראשונים ואפ' ט'
טלא נטמוא ואלו יום אחד וזו קטנו' וזאת תורת
הנזיר ביום מלאות ימי נזרו יביא אותנו אל פתח
אהל מועד דל' יביא את עיניו וזו אפ' טהדיסון
בזת טמוא לא ריטה לבא טס להביא קרבנותיו
יכריחוהו על זה כרי טיביא קרבנותיו טהוא
מחויב בהם וכבר נתבאר סדר מעטה הקרבנות
במה טיקדם וטהחטמות הוא קדם לעולה ויביא

עשר מיצות ועשיר דיקוקן כמו שזכרנו בלחמי
תורה והנה הבא קרבנותיו קדם לתגלחתו בהפך
מה טהיה בתגלחת הטמואה' וגלח הנזיר פתח
אהל מועד את ראש נזרו חי אפ' לומר טיגלח
הנזיר בפתח אהל מועד ראש נזרו טט' ולקח את
שער ראש נזרו ונתן על האש אטיר תחת זבח
השלמי' וזה מורה טאוסל מקום האש טתחת זבח
השלמיס' יהיה התגלחת והוא מבואר טאין
הבעלים מבטלים השלמיס' במקדש ועוד טנה
יהיה בזיון לאהל מועד טיגלח הנזיר את ראשו
טס וכבר דקדקה התורה טלא לעלות במעלות
על המזבח וכטי טימואי להטימר טס מהתגלחת
ולקח הכהן את זרוע בטלה מן האיל דל' אחר
טהוסר ממנו חזה וטוק טהוא לכהן יבטלו האיל
בכללו ועמו יתבטל הזרוע טהוא לכהן ואפ' ט'
טכבר נתבטל הזרוע טהוא לכהנים עם השאר
טהוא לבעלים ולא נוסד מה טהוא לבעלים
למדנו טבכמו זה הטיעור לא יאסר הקדש מה
טנתבטל עמו אבל בפחות מזה הטיעור הנה
יאסר השאר לבעלים והנה טיערו חכמי טהזרוע
אחר מטיטיס הוא מהטיאר ולזה למדנו מזה
טמי' במינו טנתבטלו יחד היה שטיטורו בטיטי'
וחלת מיטה אחת למדנו מזה טאם היתה פרוטה
פסולה לפי טאינה אחת וכך העניין אם היתה
חסדה וכך העניין בריק המיטה' ונתן על כפי
הנזיר אחר התגלחו את נזרו לא היה זריק לומ'
אחר התגלחו את נזרו כי הזרוע הו' בטלה וכבר
הוסס באש טנתבטלה בו שער ראש הנזיר כמו
טיקדם חזולם בא למדנו כי זה לבד יעטה מעטי'
קרבנותיו קדם לתגלחתו לא הבאת קרבנותיו
והסב' כטהיה זא התגלחת אחר הבאת הקרבנות
כיהטיער הוא קדוש טכבר גרלו לה' ולזה ראוי
טיהיה עמו עם טלמות הבאת הקרבנות והסבה
בגרו' זה הטיער לה' להעי' טגס במותרות החמר
נטתדל טטטמוא בהם לעבודת הש' יתע' וזה
יהיה כטיכבוט תאות החמ' כפי היכולת ויטתמט'
בהכרחי' לבד לעבוד הש' ית' ולזה התבטל באש
טיטדק בו הטיער איל הנזיר עם הזרוע טהוא
לכהן והטיקאות הכהן תנופה לעפי' י' כבר התב'
במה טיקדם בספר ויקרא טהתנופה הו' כטיהיה
מוליך ומביא מעלה ומודיר וטס התבוארה הסב'
בזה' ואחר יטתה הנזיר יין למדנו מזה טיקדם

שיפיליא יכנס בחק וזאת המיכה וכן הענין במה
שאמר ואישי כי תכא ממנו שכבת ורשי ואשה
כי ישכב אישי אותה שכבת ורשי ואשה כי תהיה
ובה מבטרה שהריכון בכל לו אשי קטן או קטן
כשהגיעו לזמן שיתכן שימיא זה בהם וכן בזה
המקום אפשי שאמר אישי או אשה כיון שאמר
ואחריהם כי יפיליא ולא אמר כי ידור נדר למרנו
שימעת שיתכן בו שיפיליא הוא נכנס בגדר וזאת
המיכה ותנה שישי חכמים שיה יתלם בכמו
שנה אחת קורט היותו גדול וזה יהיה כשיאמר
הקטן מעצמו אמנם הוא מויר את בעו בניור
קורט זה הזמן אם יראה שיכטרך לו והרואה
שיאמר מויר את בנו בניור מה שראינו בסמטו
והמויל כשהגו בניורות מוולת שגרו בניור
אבל הסכימו אבותיהם בזה ואם תאמ' שגם האם
תויר את בנה בניור כמו שראינו בחנה ואשת
מנחז אמרנו לך שמיאנו שגרי הבת תלתה
העורה קיומם והפרת באב ולא באם ומוה המקו'
נתבאר כאין רחם להם בפנין נרדי ורעה ואין
יהיה זה והנה מינה מוולת גם על נרדי עימה
כי הבבל מיפר נרדיה אם ירעה כמו שיתב' והנה
במדה התור' טאה נדר בניור סתם כל דיני בניור'
חלים עליו והסבה בזה כי ענין הנזירות לא
יכלם התועלת בו בוולת כל אלו הדברי הנזכרי'
בו כמו שכתבאר בזה אחר באורינו רברי וזאת
הפרעה ומוה המקום למדנו שמי שגדר לקיים
קצת דיני נזירות יחוייב לו שינהג בכלם כי
הנזירה חייבה זה מייך ושיכרי יויר רל מכל יין
חרש או יטן ונקרא היין היטן שכר להיותו זות'
חוקויותה ששכר וכן היין או הסכר ששיתנה
ונעשה חמץ אסור לנזיר לשתות מהחומץ טמא'
וחמץ שכר לא יטתה ואין יכריך לומר
החומץ שהוא מן היין בעצמו אבל אפי' נכרו
ענבים במים או במיכה אחר אסור לו לשתותו
טט וכר מכירת ענבים לא יטתה ואין יכריך לומר'
זה שהוא באופן מה מסוג היין אבל גם הענבים
אסור לו לאכל ולא הלחי לבר' לא אפי' היבשים
טטאמו וענבים לחים ויבשים לא יאכל כל ימי
נזרו הם הימים שגדר שינהג בהם בניור' ואפי'
הם חלק יום יום לא טאי אפטרדי ביהיו פחותים
משלשים יום כמו שיתבאר בזאת הפרעה
והנזיר עוד טלא יאכל גם החריבנים

או הזגים מהענבים טטאמו מחריבנים ועוד נג' לח
יאכל והנה החריבנים הם הגרשיטים אשר בתוך
גרזיר הענבי' והזג הוא הקרפה אשר מחוק וזה
כלו להבריילו מגפן היין תכלי' ההברל והנה אמ'
כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין רל כל
הימים שהוא נפרטי מכל אשר יעשה מגפן היין
לפי מה שיקר' הוא מוזהר טלא יאכל גם הפסולת
כמו החריבנים והזגים כל ימי נזרו תעור לח
יעבור על ראשו וין רואי שיתבין שיהיה מותר
לו להסיר שיברו ברבר אחר וזולת התער טהרי'
ביאר אחר זה שהוא מחוייב לגרל שפרו כל ימי
נדר נזרו ואמנם דבר הכתוב בהנה ואחר תער
ואחר שאר הדברים המסירים השיער כלם באות'
ולפי שאמ' לא יעבור על ראשו ולא אמ' לא יעביד
על ראשו למרנו שהמטביר תער על ראש הנזיר
עובר בלאו ואחר המגלח ואחר המתגרות עו
מלאת הימים אשר יויר להשי' קדוש יהיה למרנו
שאם היה נזיר כל ימיו כמו שמתון אסור לגלה
כלל והנה זאת הקדושה הוא שיגרל פרע טער
ראשו והנה הריכון בפרע הוא גרול השיער כמו
שאמר במיכורע וראשו יהיה פרוט טאין הריכון
בו גרלי הרחש טטא ועל טיפס יעשה אבל הריני'
בו חטבת' הגלוח וההטבתה זו הוא גרול השיער
כי כשיא יגלחוהו יגרל ולפי שיגרל השיער לא
יהיה באופן שיתכן טטאמו ששכבת הגלוח ממנו
בפחות מל' יום למרנו מזה שהנזירות אינו טהג
פחות מל' יום כי לא יהיה גרול פרע פחות מזה
לפי מה שכתברר מהוראת הגרר ולזה יתב' טמי'
שגדר בניורו יום אחר או פחות מל' יום הנה הו'
חייב שיטהיג בניורות ל' יום כי אין נזירות פחות
מל' יום אבל אפשר שיהיה יותר לפי מה שגדר
טטא כל ימי נדרו כל ימי הנזיר רל טל נפש
מת לא יבא לפי שימאות מת הוא להטיר על
חסרון החמר כמו שזכרנו במה שיקרס והיתה
הכונה בניור' שיהיה נברל מעניינים חמריים ט'
שהוא נוטה אליהם לפי היכולת הנה מפטי זה
הנזיר מלהטמא למתי' ואפי' לקדושי' כמו הטטן
בכהן גדול ואמר לא יטמא להם במותם לפי ט'
טאינו מוזהר כי אם טל טמאות מת לא ליכרבתם
ורויבתם כי נזיר אלהי טל ראשו ואמר זה
להורחת על קדושתו שיתקדש בה מפטי זה הנדר
שגדר שיהיה הנזיר להשי' כל ימי נזרו קדוש

מלחמות ה' יטא פניו ואלך ויטס לך טלוס
 רל כי כסיתהיה במקדמות הסכנה והטעות
 בענין הנה יגיב מחסר הית' שיביא אלך הטעם
 האלהי באמינות פניו והס המלואים ויטס
 לך טלוס ברעות וכן גכ' יטס לך טלוס בפניני'
 הגופיים מיכר רבקות ההטגחה האלהית כך
 ויטו את טמי' על בני ישראל וגו' רל טהטהטס
 יטרו סוד טמי' על בני ישראל במופן טידעוהו
 כלס וואני וברכס מיכר רבקות הטגחתי בהס

ויהי ביום בלות משה להקים וגו'

הנה זה היה בסוד טעם ימי המלואי טנוכרז כפר'
 ואלה פקודי' כי בטטה הטניית באחת לחרט ניטן
 הוקס המטכך רל טטלמה ון הקמות ונרמה
 טוואת ההקמה היתה מה טהקי' מטה את המטכך
 וקדטי' עס כל כליו והמובח וכל כליו כטמטח
 וזתס בטמן המטחה ביום רחטון מטבעה ימי
 המלואי וקדטי' בדרך טטמט' בהס ו' ימי המלוא
 כי ון טטלס לו קדמו על עניני' לרדות עי' מהרן
 ובניו כי מהזנת מטה רבינו עה' היתה לפי טטה
 וכבר פירטו בספרי' טככל יוס מימי המלואים
 היה מטה מפרח המטכך אחר טהעמירו ומטחו
 וגס ביום טמיני' הרכרך להקימו לזאת הסכה
 וזכר טיחוק זה הפי' מה טאמר בסוף פרטת
 כי כאמר יטה ביום הזה יטה הטס לפטות לכפר
 עליכ' כי זה יודת כי כמו מטטה מטה ביו רחטון
 פטה בכל ימי המלואים ולפי טביוס הרחטון
 הוקס המטכך ומטחו וקדטו עס כל כליו הנה
 ידמה מטה טהקימו בכל אחר מהימים ההס ואלה
 טכבר ידוע: לפי הפטט טלח טב לפטות מטה
 בטור ימי המלואי' כי אס מה טהיה לכפר עליית'
 והס קרבנות מהרן ובניו ודי' במטיחות פטס וחת
 המטכך וכליו והמובח וכליו לקדטס לפי מה
 טידוע מהטגת הכלים הנטטיס במקדס והנה
 אפטד טנאמ' טנמטחו לכל טבעת יטי המלואי'
 כמו טנאמר וחר זה והנה אמר רמטחס וקדטי'
 להדו' כי רל טטלמה הקדוטה פד טנמטחו כלס
 וזה מחוייב כי כל אלו הרברים הס מוטאחדים
 לתכלית אחת כמו טביאורטו מטטני' ולזה אפטד
 טיחודו והטטל כי הטלחן בעטמו וי אפטד

טתהיה לו קדושת הטלחן טהוא חלק מפניני' ה
 המקר' אס רל בטיליה לטאר הדברים אטר טס
 והנה יתב' ממה טאמר טחי אפטד טנפרט ביום
 בלות מטה ביום הרחטון מו' ימי המלואים וזה
 טקרבנות הנטיאוס נטטו תכף ובטבעת ימי ה
 המלואי' רל כפר מטה רח על אהרן ובניו וזכר'
 כפר אהרן ובניו על כל ישראל ולזה יחוי' טיהיה
 העניין ביום הטמיני' והנה הדאטו טהתחילה
 ממנו עבודת אהרן ובניו היה ברח' והו' היה רח'
 לעניין עבודת אהל מזבד ולזה היו הטקלים ט
 נגבים ון והנה הביאו הנטיאוס קרבנס לפני ה'
 טט עגלות יכב לטובה ויב' כקר והתנברו אוחס
 בעבור הלויס טיטאו בהס המקדס וכליו ורל
 ריטה מטה לקבל מהן זה לולי טיטאו הטס יתע'
 והנה הרטון בעגלות יכב עגלות מחופות לכבור
 הרברים טהיו מטימיס בהס' ביד ויתמר כך
 מהרן הטחן טב לבט' גרטון ולבטי' מררי' ולבטי'
 קהת לוח נתן דבר כי עבודת הקדס עליהס וגומר
 באה המיכות להס בזה המקוס טיטאו מטחס
 בכתף מיכר קדושת הארון ויתר הרברים טהיו
 נטאוס וכבר נטבאר טזה המאמר מיכות ממה
 טאמ' בספר רברי' טימי' ויקד' דוד ליכרד ורל אביטר
 הטחן וגו' ויעלו את ארון הט' ואלה פקודתס וגו'
 כאמר יטה ה' ל'הי' ישראל ורל מיטאו מקו' טיטה
 בו הט' יתע' טיטאו מטחס בכתף לולי זה המקוס
 ובטון טנג דוד בהביאו מליו מרון האלהיס טה
 טהדיכיותו על העגלה חרטה והיה זה סכה מל
 טפרץ הט' פרץ בעזו ולזה טב בסוף להביאו
 בכתף עי' הלויס ולזה אמר כי למברוטוטה לוח
 וזתס פרץ ו' וגו' ויקרבו הנטיאוס את חנוכות
 המזבח וגו' הנה יתבאר מזה טכבר נמטח בכל
 אחר מימי המלואים וביום הטמיני' כמו טאמר
 ור' וי' ידע: ביום המטח וזתו ביו טטטלס פטי'
 מטיחותי' ביכר טייתכן טיקריבו בו קרבנות לכפר
 על ישראל כמו טקדס כי בימי המלואים לוח כפר
 רח על אהרן ובניו והנה הקריבו הנטיאוי' קרבנס
 וזל המזבח בדרך טזה רל טהכטימו כלס בכל
 אחר מהמיני' טהביאו כאמר הביאו זה וכן העטי'
 בעגלו' והבח' כי טן היה חזוי' בטלח יהיה התנאור
 האחד על חברו וכל פי הגבורה הטכיס מטה ט'
 טיקריבו קרבנס כל אחר ביום והנה הביאו אלה
 הקרבנות בסודו כדרך

ויהי ביום בלות משה להקים וגו'

הנה זה היה בסוד טעם ימי המלואי טנוכרז כפר'
 ואלה פקודי' כי בטטה הטניית באחת לחרט ניטן
 הוקס המטכך רל טטלמה ון הקמות ונרמה
 טוואת ההקמה היתה מה טהקי' מטה את המטכך
 וקדטי' עס כל כליו והמובח וכל כליו כטמטח
 וזתס בטמן המטחה ביום רחטון מטבעה ימי
 המלואי וקדטי' בדרך טטמט' בהס ו' ימי המלוא
 כי ון טטלס לו קדמו על עניני' לרדות עי' מהרן
 ובניו כי מהזנת מטה רבינו עה' היתה לפי טטה
 וכבר פירטו בספרי' טככל יוס מימי המלואים
 היה מטה מפרח המטכך אחר טהעמירו ומטחו
 וגס ביום טמיני' הרכרך להקימו לזאת הסכה
 וזכר טיחוק זה הפי' מה טאמר בסוף פרטת
 כי כאמר יטה ביום הזה יטה הטס לפטות לכפר
 עליכ' כי זה יודת כי כמו מטטה מטה ביו רחטון
 פטה בכל ימי המלואים ולפי טביוס הרחטון
 הוקס המטכך ומטחו וקדטו עס כל כליו הנה
 ידמה מטה טהקימו בכל אחר מהימים ההס ואלה
 טכבר ידוע: לפי הפטט טלח טב לפטות מטה
 בטור ימי המלואי' כי אס מה טהיה לכפר עליית'
 והס קרבנות מהרן ובניו ודי' במטיחות פטס וחת
 המטכך וכליו והמובח וכליו לקדטס לפי מה
 טידוע מהטגת הכלים הנטטיס במקדס והנה
 אפטד טנאמ' טנמטחו לכל טבעת יטי המלואי'
 כמו טנאמר וחר זה והנה אמר רמטחס וקדטי'
 להדו' כי רל טטלמה הקדוטה פד טנמטחו כלס
 וזה מחוייב כי כל אלו הרברים הס מוטאחדים
 לתכלית אחת כמו טביאורטו מטטני' ולזה אפטד
 טיחודו והטטל כי הטלחן בעטמו וי אפטד

גמ' טה
 טה טה
 טה טה

זה הוא אסור בטענית היין כי כל ילד הדברים יש
 להם מבוא ברפואתו על תקבורת יצרו כמו שבי
 ולא ישוב לכתית היין כי אם אחר הטלס אלו
 הדברי וזאת תורה הנזיר אשר ידור לה רל טהור
 יצריך טינהג איסור בכל הדברים טהור מהם
 כילו תאמר טיהיה נפרט מכל אשר יעטה כגפן
 היין ומהטמא למתי ומלגלח ראשו קרבנו לה
 על טררו רל טאם ריטה להקריב לו בטרר ונרבה
 מפטר לו אכל לא יהיה קרבנו ליה על טררו וזולת
 מה טינזכר והס הנבט והכבשה והחיל כפי טררו
 אשר ידור רל טאם טרר נזירר הרבה ימי טינהג
 בכל אחר מהם כמו זה המנהג ואחר טזכר מה
 טיביא ולהסיר מלחמ' האר' פס נטטו ויסיר הדיב
 והקטטה וההפטר מהבית והעס בכללו וזכר וזאת
 הער והוא ברכת כהני טיהיו מעידה הערה טפלו
 על בטנין הטלמו והטלס הזמתי רבר ל' אהרן
 וזל בטני למרנו טוא המיכה היו לאהרן ולבניו
 לבד והוא לברך את ישראל בכל יום בזה החופן
 הנו בזה המקום והנה לעומק וזאת הער לא תרג'
 כה אנטקלו רבר כה תברכו את בני יסריל רל בזה
 הלטו טהור לטו הקודט והיה זה כן כי אם יעתיקו
 זה המאמ' ללטון אחר זורלי תפטר הכונ ותבלבל
 ובטי המפורט טנא וטמו את טמי על בני יסריל
 וחטי אברכס וכבר נתב' טווא הברכה היא בפמיר'
 ממה טנא בפרט כי תבוא אלה יפמדו לברך ואם
 בברכה ההיא רקיקה התור' כתייה בפמיר' כט'
 בזאת הברכה למעלתה וכבר נתבא במה טיקודס
 טואהרן ברך בטנימות כפיס טנא ויטא אהרן את
 ידיו ל העס ויברכס ולפי טזה הרבור נאמר יחד
 לזאהרן ולבניו למד' טבתאר א' יהיה וזאת הברכה
 מהס ולויה יחוייב כתייה ברכת כהניס בטניאור'
 כפיס לא טהההן גרו' לא היה מגביה ידו למעלה
 מהיץ כי ביץ היה כתי קרס ליה ואם
 היה מגביה ידו למעלה יביא לחטוב טיהיה כס
 גבוה על הס' ית' וזה בתכלית מהכפידה בו יתע'
 ורל' היו ידיו למט' מהיץ והנה תהערה בטניאור'
 כפיס הוא להעיר טאם טכא לבטנו אל יל' להטכיל
 ולרעת אותו כפי היכול פתייטד לזוא הברכ' והנה
 וזאת הברכה יצריך כתייה פניס כנגד פניס טנא
 אמור להס ומדרך המספר עס חברו טיהיו פניו
 כנגד פניו והיה זה כן כרי טיתבוננו יסריל בטני'
 וזאת הברכה ובטנימות כפי הכהניס יברכך יי

יל' טווא טנין ויכח
 לה על טבן טנא
 מפטר לו לטען רב
 בטנין קוטטן לז'

ויטמרך הנה בטנין הברכה היא תוספת בטוב
 והטמירה הוא התמד' הטוב והנה הדיסון בו לפי
 מה טואחטוב טבעת החיי' תבוא לטו הברכה מה'
 ית' בהטלמות הנפט המטכילת אשר נבראות בזול'
 טוס טילמו וחכמה כמו טינתב בטפניו ומה טיפוט
 הטופע להס מה ית' תטיג המוטכילר ובויה יתמיר'
 להוטקלה טילמות מה טההתמיר החיי' האטטי'
 וזח המות יתמי' לה בזה הטלמו ותטאור טכחיי'
 בקיודס הטגיית טיהטיגה בחייס ולז' תטיג וזול'
 מה טיהטיגה בחיי' וזהו על ררך מה טואמ' טילמות
 בטככך תטמור עליך או יהיה הריכו בזה יפרקך
 מברכות הכתובות בתור' והוא מה טואמ' ברך
 אתה בעיר ובטאור הברכו הנמטכו לזה ויטמרך
 מכל רע והביאור הדאטון טראה לטו יתמי' יאור
 פנד אוליך ויחונך רל טווא הברכה טזכר הוא
 מהס ית' וזעפ' טכבר טטיג המוטכילר בזמניס
 הרגט כואד יכפל ברבר כמו טינתבאר בחכמת
 הטבע הנה לא יספיק זה לקנות המוטכילר וז' לא
 נזיר בזה הטיפט הטופע מה ית' באמיטו הטכיל
 הפועל כמו טבא ברואטון מטמי' וזה הטיפט טנה
 וזוהו בזה המקום בהזרות ה' ית' פניס מליטו והנה
 פניו הס הטכיל' הנפדדים כי הס הנמימות הזות'
 נבראות אשר הטגיחת הט' ית' ופניו רמיי טיהיה
 בהס והזרות פניו הוא הטיפט הטופע באמיטנות'
 טיכין לטו הדרך להטיג המוטכילרות על אומותס
 ואמר טויה מיטנו מה ית' על יכר החיוב רל טזרנו
 מחויב כטנכפל לטו ההרגט ברבר מה טיגי' לטו
 המוטכילר ותכף אבר' יטי' זה מה ית' פל' כח החסד
 והחנינה טטאמר ויחונך וזאת היו פטה גרזות
 מפנות התוריות וזה טואס אמרנו טיהיה מה
 טייטעט מה ית' טופע בחיוב היה מחויב טייטעט
 מטנו זה המיטאות תמיר' ויהיה אס כן השולס
 קרוס אכל רחוי טינאמין טמה טייטעט מהס ית'
 טופעט על יכר החנינה והחסד לא על יכר החיוב
 ולויה יתכן טייטעט ממנו המיטאות בטת מה וז' לא
 יטעט בטת אחרות ואפטד טואמר יברכך על מה
 טייטעט לטו מהחכמה אשר זכילטו וההתחלות
 טן החוט כי כמו זה יקרא ברכה כטיטיג
 הטגייתו החולטה הטגייה טילמה ואמר יחד פל'
 מה טייטיעט לטו טאין זכילטו ההתחלות כמו
 העטין בטבוואה וקראו זה העטין חנינה כי על יסר
 החנינה יגיט זה ממנו כמו טבאורנו בטני מטעור

המנובים וכבר זכרנו התועלת שיהיה מגיש מזה

פרשת

בהעלתך

בהעלתך את הגר

וגו' אמפי' טיט' רבר' אל' אהרן ויעש' כן אהרן און
רמזי' שיתחטב' טרדקתה התורה ולהיו' וז' העבוד'
בכהן גדול טכבר' התבוא' בפר' ואתה תימה טוון'
הטלאת הנרות בכהן גדול לברו' טיט' יערוך אותה
ואהרן ובניו מערב' וער' בקר' וכן רמזי' טיתבין'
השטין בקטרת טיט' בפרטית תרומה והקטיר' עליו'
ואהרן קטרת טמים בבקר' בבקר' בהטיבו הנרות
וגו' למד' טרמזי' להדלקת המטורה רמזי' להקטרת
הקטרת למדנו מנה המקום שיהוא רמזי' שיהיו
הנרות דולקות תמיד' ומולם מה טיט' בפרט' ואתה
תכיה מערב' וער' בקר' איו' אלו' לטיבור הטמן'
טיט' ימו' בו מה טייספיק מערב' ער' בקר' וטיט' ימו'
חכמי' חכמי' לוג' יל' מול' פטי' המטורה הוא לחמורי'
פטי' המטורה כיי' שיהיו הקרו' דולקו' כנגד' הארון'
וזה טיט' המטורה היה לפטי' הכהן' ואחוריה
ליכר' הארון' וזה אמנס' היה כטיהיו נדותיה פונים
ליכר' הנר' האמניכני' והנר' האמניכני' ליכר' הארון'
וזה מעשה המטורה מקטה והב' וגו' מקטה
הוא למדנו טווי' מתנאה טיתהיה והב' ילא טיתהיה
מקטה ולזה יחויב טיתהיה טיל מתכת והתב' עוד
טילוח יחויב טיהיו בת הפרחים והנמטין להם ילא
כטיהיה והב' יכטרך בה פרח' וכטילוח היתה טיל'
וזה לא תכטרך בה וזאת היצורה רל' גביעיה
כפתוריה ופרחיה והסכה לפי טוזות המטורה
הנכבדות חסד' בזה היצורה לא תטילם ילא כטיהיה
המטרה טלוהב' כי הוהב' לחטיבותו יבוא להשי'
על טהווא מטיל' לוכה הנכבר' אטיר' בעבורו טעשה
זה היצור' וידמה טכבר' באה וזאת הפרטיה בזה
המק' לפי טכבר' זכר' היות הקי' מרבר' עס מטה
מעל הספרות מכין טיט' הכרובי' להיטייר' און יתב'
טיגי' הנבואה לנביא' ולפי טעניין המטרה ט'
מיטייר' בזה כמו טביאורנו כמה טיקדס בעניין
המטרה טמך' לזאת הפרטיה פטיין המטורה
קח וזת הלויס' מתוך בני' יטיריל' הנה מפטי' טדיטה
להכניס הלויס' בזאת הקדוטה טהיו מיוחדיס'

לעבור עבודת במקדש יזוה ה' ית' לטהר' רחשונו'
ולכפר עליהם כיי' טיתטי' טיב' בלב' יטראל' יותר
ענין קדושתם והנה הונו עליהם מי' חטוא' לטהרם
כילו היו טמוזי' מזה וזה לזות טיט' רפה וזו הפרה
האדומה הנזכרת במה טיבוא' וידמה טעשה וזה
להעירם על מה טיהיתה בו ההערה בזה בטהדות
טומאות מת' לפי' מה טיט' מרבר' יט' בספר' ויקר'
ולזות הסכה יזוה וזתם לזלח' את כל טיערם כילו
יעירם וזה טייט' וזו את הרבר' החמריס' כפי'
היכולת ויטיירלו בעבודת ה' ית' והנה יזוה
טייסמכו כל' יטיריל' וזת ידיהם על הלויס' וטייט' פטי'
מהרן תקופה לפטי' יי' כילו הקדיבוס יטיריל' ל' ל' ל'
וזה קדש' במדרגת הקרבן' כי הם היו ל' תחת
פטרת כל רחס' כמו טיזכר' ולזה יזוה לטהרם
להטיבם תקופה' וזהו לעבור את עבודת יי'
הנה עבודת היה למטיא' ולטימור' מטימור' ולטימור'
בעת הקרבנות כמו טיתבואר' במה טיבוא'
והלויס' יסמכו וזת ידיהם על רוח' הפריס' לכפר
על חטוניהם' לעבור את עבוד' בני' יטיריל' בזה'
הוא מטיא' המקדש' וכליו וטימירת המקדש' ולכפר
על בני' יטראל' אטיר' טיהוא רמז' לטייר' טיהיו
מטודריס' הלויס' בעת עטייית תקרבן' אז יהיה
הכונה בו כי בעבודתם וזת יכפרו על בני' יטיריל'
טילוח יהיה בהם נגן' בגטיית בני' יטראל' כי הלוי'
יטימרוס' טילוח יגטו' אל הקדש' עס טיבראות יטיר'
כי טענין טעשה בטלפות עי' הלויס' לז' תטיגס'
טיג' לז' טות אל הקדש' לטות הכליס' הקדוטיס'
וזת חסד' ללויס' מכין חמט' ועטיריס' טטה

ומעלה יבוא ליכבוא עבדו לעבודתו וזהו מדרש
ידמה טיתהיה בזה סתירה' לפי מה טיזכר' מזה
הענין בפרטית טטיא' טימנה הלויס' מכין טילטיס'
טינה וער' בן חמטיס' טטה' ובאר טס טילוח' סס
כל הבואיס' ליכבוא בעבודתו אהל' מער' וזמנו התיירו
רזל' זה הסעק' כטיאמרו' טילוח' החמט' טיטיס' אטיר'
מעטריס' וחמט' טטה' ער' טילטיס' טטה' יבואו
הלויס' ליכבוא יכבוא בטנין' עבודתו אהל' מוער' לז'
לעבור' אבל' ללמור' סדר' עבודתם און תהיה
וכטיהיו בני' טילטיס' טטה' יעברו עס אחיהם
ומבני' חמטיס' טטה' יטוב' מיכבוא העבודה וזל'
יעבור' עוד' רל' עבודת מטיא' כי בסבת וקנתו
יהיה חלוט' חמנס' יטירת וזת אחיו בזהו מוער'
לטימור' מטימרת רל' לטימור'

שהיו נוסעים ורזה היתה ההתחלה מטובת יהודה
ואחריו הקריב בני הנטיאזי אשר בגלל לסדרן
וכן בזה הסדר הית סדר מול ההקרבנות
והנה האריך בזכירת זה הקרבן בכל נטיאזי ונטיא
להיות טיבם היו טיב בזה לא היה יתרון לאחד
על חבריו טבל אחד מהן התעורר מעיממו לזאת
הנרבה והנה היה בזה הענין חרוש ניהתגרבו
קטרת חוץ היחיד מהגנרב קטרת וטיהיה זה ה
הקרבן רוחה את הטבת וכס כטיהיה נרבה טאי
נרבה רוחה את הטבת מולח טכבר היה זה טל פי
הגבורה והנה החטאות לא נטטרך לכפר עליהם
לפי טכב כפר והדן בערו ובגד ביתו ובפר העט
כמו טינוכר בפרטית טמיני ולזה ומ רזל טהיה
בזלכפר על קבר התהוס כי הטעירים מיכאנו
בהם טהן בוי לכפר של הטממו ועל מדרגותיה
כמו טביארנו במה טקדס ומטכך מן ההמרכה
בזה הספור תועלת כבר זכרנוהו במה טקד

ויין נין ימיו נוסה טכו

ובבא מטיה מל מהל מועד וגו' הריכון בזה
טככל עת טהיה ריטה פטיה טתבא לו הנבוחה
היה בא מל מהל מועד והיה טומע מדבר מליו מ
מעל הכפרת מבין טני הכרובים לפרסם ליטריל
ענין הנבואה ולזה אמר בפרטית טמיני כי היום
נראה מליכס והיה נראה כבוד הט לכל יטריל
ברוך טיהיו מרגיטים טמינס היתה הנבוחה ב
באה למטיה והנה ענין הכרובים היה מעיר גכ
לחכמים על אפסרות הגעת הנבוחה וזין תגיט
כמו טביארנו במה טקדס ואמנס היו יטריכיס ה
ההמון לזה הפרסוס כדי טיתאמות יזתר בלבבם
ענין הנבואה ומולס התועלות המגיטות מוזות
הפרטה

התועלת

הדמיון הוא במינות והוא
לכל מהמקדש הטממים
על מדרגותיהם ולהוהירם טלח יכנסו טס והנה
התועלות באול המינות מבואר ממה טנו בספר
ויקרא

התועלת

הטיי הוא במינות והוא מה
טנתחרט בזה המקום ב
בענין גזל הגר כדי להרחיק החמסים מיטראל
והמדיבה והקטטה כי מולי יקל בעיניהם לעכב
בירס ממון הגר כדי טינו ברין במותו כטלח
היה לו יזרס ויתחדש מזה ההפסד והמחלוקת
הרבה

התועלת

הטליטיי הוא במינות והוא
מה טנוכ בריטי סוטה וכבר
זכרנו תועלתה ותועלת כל האזהרות אשר באו
בה בפרטנו וזאת הפר

התועלת

הרביצי הוא במינות והוא
מה טינוכר בפרטית נויך
וכבר זכרנו תועלתה ותועלת כל האזהרות אשר
באו בה בבואורנו רברי וזאת הפרטי

התועלת

החמיטיי הוא במינות והוא
מה טיטה הפהטי לברך את
יטר בזאת הברכה הנפלאה וכבר ביארנו התוע
המגיט ממנה במה טקדס

התועלת

הו הוא במדות והוא טאיך
ראוי לחוס טיטינה ממנה
חביריו כטיהסכיו לטטיו פטולה טוב מפורסמת
כדי טיוכל להתפאר עליהם או לבייטס כטיאמדי
פלטי עטיה כך וכך ופלטי לא עטיה מלח כך ולזה
ספר בנרבות הנטיאזיס טיהיו טוות לו טטה אחד
מהן ממנה חביריו ולזה הסכה הסכימה רעתם
לרשת הית בזה

התועלת

הטביטיי הוא במינות והוא
מה טיטה בני קהת טיטאז
הארו בכת ולא על הנגלו לכבר הארו ולקדושתו

התועלת

הטימיטי הוא במדות והוא
להודיע טיברכרים אשר
יהיה בהם כבוד למי טיהיה קוד וזין חזוי לרקדק
רק ברוטון טיהיה היותר טכבר אך אחרי לו
נרקדק מלח לפי מיכסס ולזה התחיל נחטון כן
עמיטרב טהיה נטיאזי הטבט היות טכבר להקריב
קרבנו מחזיו נמטך הענין לפי המיכס כדי טלח
תפול קנאה ביניהם בזה ולול זה היה רזוי
טיקרי נטיאזי טבט רחוכך ואחר נטיאזי טבט יהודה
כי רחוכך היה הבכור ויהיה נועלת קטטה ביניהם
מי הוא היותר טכבר טבטביטיס ההס וחולס
כטינמטך הענין לפי מיכסס סר המחלקת
והקנאה כי לא יתבא בזה טיהיה הקרימה מפטי
המטלה וכל מפטי המיכס

התועלת

הנטיטיי הו לפרסם המופת
טהיה בענין הגע הנבוחה
טהיה מוזגט ליטראל טכבור ה' היה על הכפרת
ומטס היתה מגעת הנבוחה למטיה מבין טטי

ואלו אכילתו על מיכות ומדורים והאיש אשר
 הוא טהור וברוך לא היה רל בפסח ראשו וחרל
 מעטות הפסח רל במוחלט שלא עשה לא פסח
 ראשון ולא פסח שני הנה הוא בכרת אם עשה זה
 במזיד באי זה טייהיה מהם טיהרי חרל מעטות
 הפסח אבל אם לא היה מויד באחד מהן פטור מן
 הכרת וחולס בטימא או שיהיה בדרך רחוק בפסח
 ראשון ולא נזכר כרת אפי' הויד בטיני וזה מבוא
 מלשון התורה כי קרבן הטי' לא הקריב במועדו
 לפי שזה נאמר גם בפסח טיני כמו שזכרנו למד'
 שפסח טיני רוחה טיבת כיון שלא נתחייב בראשו
 טיהרי רל היה גר בראשון ולא נתחייב בו כ
 כחוקת הפסח וסמטפטור חקת הפסח אלו המיכות
 שבגופו כמו טיוב וכמטפטור הוא מיכות על מיכו
 ומדורים חלה לא נאמר וככל מטפטיו פי' לא היה
 נוהג בפסח טיני ממטפט הפסח כי אם אכילתו
 על מיכו ומדורי' מכאן למדנו שיהקטן לא נתחייב
 בראשון והגדיל כטבא טיני חייב בפסח טיני
 ודאי שתרע טאמר וידע בו פסח אחר טיניחטי
 עליו הפסח פטור מפסח טיני טיהרי הקדי' במועדו
 יש לטויל טיטייל חייך עטו בני יטראל את הפסח
 בטנה הטנית והנה לא מלו ביניהם הילודים
 במרב' כמו טינו בספר יהושע והנה מילת בניה
 היתה מטכבת אותם מטיחיות הפסח כמו טביא
 בפטי' בא אל פרעה ואי אפטר שלא מלרו רביס
 בטנה הראשונה והנה היתר זה הספק הוא לפי
 דעתו כי בטנה הראשונה לא נטעו ממרבר טיני
 חייך עמח טס ימים רביס כמו שזכר בזו הפרטי'
 פי' בטנה השנית בחורש הטיני בעטרים לחדש
 נטעו ממרבר טיני ולפי טיעמדו טס ימים רביס
 יתכן שמלו טס הילודים במרבר או ולוה היה
 אפטר להם לעטות ואמט מן זה והנה היה אפטי'
 למול כי לא נרע להם טייתעכבו טס במקו' אחר
 טלטה ימים ולוה לא מלו עד בא יהושע וביזס
 חקיס את המטיבן כסה הטבן אחשוב טיהריסן
 בזה טיתקט טהוקס המטיבן בטלמות כסה העטן
 וזה אמטס היה אחר טיבעת ימי המלוואיס ביזס
 הסטיני כמו טאמר טס כי היוסי' נראה אליכס
 וזה המופת אמטס התמיד אחר זה בזה המופת
 טיוכר העטן יכסנו ומראה חט לילה
 וכאשר ריטה הטס יתגלה טיסעו נטע העטן מעל
 המטיבן וכאשר יטכוך העטן טס יחנו בטי

ישרל ובזה האופן היו חונטים וטיסעים על פי ה
 ותנה ביאר טיעטס יטכוך טס הטבן ומן רב ופעס
 ומן מזעט ולפי טיעומן ההו היו חונטים
 וטוסעים והנה ביאר בסו העטין שלא יטעו עס כל
 זה כי אם על פי ה' שיהיה טגולח ביד מטיה וכאשר
 היה מיכה אותס מטיה היו נוסטין בסדוד מוגבל
 על המופת הנזכ' אחר זה עטיה לך שתי חזכרו
 מקטיה תעטיה אותס התירה הקטידה שיהיו
 טיטיס לא פחות ולא יותר וטטיהיינה טיל כסך
 לא ממתכת אחר וטטיהיינה מסטימות אחת ט' א'
 פי' האחר' הנמטי' הס מסטימי' וטטיהיינה מקטיה
 לכבוד ה' ית ולכבו היכבו והנה היה הטיתמטיות
 לרבריס היו נוהגיס או ולרבריס טיהס נוהגיס
 לרורות אמטס הרבר' טיהס נוהגיס או לבר החו
 מה טיהיה מטיתמטיס בהס למקרא השרה ולמטט
 המחנות ושאר הרבריס הנזכרי' בזה היו נוהגיס'
 לרורות ותקעו בהס רל בטיתיהן תקיפה ולא
 תרועה טיטמו ובהקהיל הקהל תתקעו ולא תריעו
 והנה התקיפה הוא קול נמטיך ומתרבק והתרועה
 הוא קול בלתי מתרבק נטיבר' ואס באחת יתקעו
 רל לברה או הוא סימן טימטיה עה היה קורא
 הנטיואיס לברס והנה זה התקיפה בלא תרועה
 ותקעתס תרועה וטעטו המחטו וגו' רל כטייתקעו
 בחזכרות הריעו אחר התקיפה וית טכבר היו
 תוקעי' נור אחר התרועה ממה טי' תרועה יתקעו
 למסטיה למדנו טיפטיטה לפניה ופטיט' ולאחרית
 וחייך לאומר טיאמר טיהריסן באמרו תרועה
 יתקעו למסטיהס בחזכרו באופ טיעטו תרועה
 חייך לא יטטו וילת תרועה וכן העטי' באמ' ותקעתס
 תרועה לפי טכבר אמד אחר זה ובהקהיל את
 הקהל תתקעו ולא תריעו ביא טיהברל היה בין
 עטין המטע ובין מקר העדה טיבמקר העדה תהי'
 טס תקיפה לבר בזולת תרועה אחריה ואמטס
 בפטיין המטע היתה תרועה אחריה ואלו היה
 הריסין טיהיה התרועה לבר. הנה היה ההברל
 מבוואר בין טי' העטייטיס ולוה היה יכריך לוטר
 ובהקהי' את העדה תתקעו ולא תריעו ואין לאומ'
 טיאמר טיהתקיפה הראשונה טיהיתה למטע המ'
 המחטו היתה תקיפה ותרועה לאחריה והאחרונה
 היתה תרועה ותקיפה לאחריה טיהרי' כבר טאמר
 ותקעתס תרועה טיני וגו' ולמדנו מזה טיכלס היו
 בסגנון אחר

המקדש על האופן שבבאר בפרט יקח בגורר
היור ועבודה לא יצבור רל' עבודת המפוח
ומזה המקום נתבאר שטיפס פוסלין בלויים ולא
מומין ואמנם הכהנים נוכח שהמומין פוסלים
בהם ולא הטיפים ויעשו בטי ישראל את הפסח
במוצרו למדנו מזה שהפסח רוחה ואת הציבת
ככל חקדתי וככל מטיפטיו ותעשו חזתי חקות
לו הרברים שבגוף הפסח כמו טראינו בפר בא
ל פרעה כאמר ואת חקת הפסח ולו וכר וחר זה
כי אם הרברים שבגוף הפסח ואלו הרברים הם
שיהיה תמים וכר בן טנה ושיחל בבית אחת
וטלא יטברו בו פנים וטלו יאכל ממנו בן נכר
וטאר מה טדומ' לזה ואולם מטיפטיו הם הטיפים
הטלוות לו כמו מטיה ובגור חמץ ויהי אנטים
אטר היו טמאים לפט ארס וגו' כבר ביל' כבר
בו ל פרעה טלא ישחט הפסח על מי טמי אפט'
לו לאכלו ולזה הוא מבואר שחט לו היה אפט'
טיטהו בערב בפת אכילת הפס' לו היו ידויכי'
לפאל למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן השם
במוצרו ולא היה מסופק זה למטיה ער שייכטרך
למר עמדו ואטימטה מה ייטה הלכס ולזה הוא
מבו טכבר חל טביעי טלהס בערב הפסח והיו
דומיים לאכול את הפסח בזמ' אכילתו ועס כל זה
נרחן לפסח טני לפי טלא היו רחוי' בפת טחיתת
הפסח ולפי טאמר אטר היו טמאים לפט' ארס
ולא אמר טמאים במוחלט למדנו טלא ינהג זה
הדין בטאר הטמאות כמו זביס חזבת ובפסלי
נרות וטאר הטמאות ויה טכזן טיכוליס לאכול
מהפסח בערב בטפת אכילתו הנה ישחט פוליהס
הפסח ואפט טיעדיין לא טיהרו והנה נלמד ממה
טאמר וחר זה מיט מיט כי יהיה טמא וגו' כי לא
ינהג זה הדין טידחו הטמאים לפט' לפסח טני
אלא כטיהיו יחידים ואמנם אם היו רוב הקהל ט
טמאי מוט מיט טרחיס לפסח טני אבל פוחטיפס
את הפסח עליהס בטמאה וזוכרים מותו אפילו
בטמאה רל' אפט טמי אפט טיטהרו בערב והנה
לא יתיר לטחוט את הפסח על הטמאים ולאכול
מותו בטמאה לא כטיהיו הטמאי טמאי מטמאות
מת והדמיה על טנרחית הטמא ביטבו מה טאמר
בספר דברי הימי' על הפסח טעט' חוקיה בחרטי
הטיני כי רב' הקהל וטרך לו נתקדשו והלויס על
טחיתת הפסחים לכל לא טהור כי מרבית העס

מאפרים וממנטיה ויטכר וזכורן לא הטחוק
וטאמר כי אכלו את הפסח בערב כלל ככתוב לפי
טיחוקיה וסיפתו דחו את הפסח לפסח טני טנא'
וישך המלך וטדיו לכל הקהל בידוטליס לעטות
הפסח בחרטי הטיני כי לא יכלו לעטותו בפת
ההיא כי לא התקדשו למרנו מזה טטיגתס היה
על טידחו את הפסח מפטי הטמאה והדמיה טלא
תרחה הטמאה מפטי הפסח כטיהיו רוב הציבור
טמאים מלא בטמאות מת לפי טכבר אמר מיט'
מיט' כי יהיה טמא לפט' ולא טכטרך לזה התנאי
בוה המקום לבאר טטאר הטמאים מיט טרחיס
לפסח טני טכבר נתבאר במה טאמר וחר זה
והמיט אטר הוא טיהר וברוך לא היה וחרל
מטטו הפסח חבל מי טוינו טהוד בפסח וחס'
יחרל מעטיית הפסח וכיון טלא טטיה הפסח
במוצרו ידחה לפסח טני טמאי טיהתגייד בין
פסח רחוקן לפסח טני עוטה פסח טני נמו
טייטב' כי פסח טני הוא רגל בפטי עיטמו וחוץ
תטלומי רחוקן ולא ינהג בו מי טיהיה חייב בפ
בפסח רחוקן וזולס טכטרך לזה התנאי טיהיה
טמא מת להודיע טמה טייתחייב מזה הוא טאמר
נרחה לפסח טני מפטי טמאות מת
וחין היכבוד נרחין לפסח טני ולא נלמד מזה
טאר הטמאות כי בטמא מת הקלה התורה לבר
בוה עס טטימאות יותר קלה כמו טזכרנו בפדט'
ויטלחו מן המחנה כל יטרוע וכל זב וכל טמא
לפט' מיט מיט כי יהיה טמא לפט' הוא
הדין לטאר הטמאות טיידחה עליהס לפסח טני
כמו טביאר ממה טאמר בסוף והמיט אטר הוא
טהוד וזולס אפי' טמא לפט' כי עליו הית' הטיילה
ובטבור מה טזכרנו טייתבאר מזה טידחיה
טמאות מת ביכבוד או בדרך ריחוקה לפי טיהטילה
היתה למטיה ביוס יד' כמו טאמר ויקרבו לפט'
מטיה ולפטי ומהין ביטס ההוא למדנו טדרך רחוק
תרגבל לפי היום ההוא טיהוא בתכלי' מה טאמר
מעט הודיחה ער חיו' טטכנס זמן חזב טחיתת
הפסח ולזה טיערו חכמים טנה הטבור הוא טו'
מיל' כי כן מהילך ארס ביטני מעט הודיחה ער
חיו' ואס הית רחוק מידוטלס בפת הודיח' ביוס
יד' יותר מיטו מיל' הנה הוא נרחה לפסח טני
ככל חקת הפסח יטטו מותו מלו המיטת טיגוף
כמו טביארנו ולא תנהג בו מיטה טאיטה בגוף

והנה הורית טגס בעת שהיו נוסעי והולכי בדרך
 היה ענן עליו עליוס יומס ויהי בטחאז המרוך
 הנה נוכ בכח כי ממנה משה היה שבבת טיהיה
 נוסע המרוך היה מתפלל משה טיקוס הטס יתע
 ויפרכ הנה והנה מפחרן וויבי יטרואל כראותס
 השלח הטיכוס טה יתע עיטה לייטרואל ולנה ינוסו
 משטח יטרואל מפטי ה יתע והנה קדחס וויבי ה
 ית ומטנאי ה ית כי וויבי יט וטוטאיו הס וויבי
 ה ית וטוטאיו וחמר זה מטה כי לווי יד ה ית לא
 הגיע השט עדין טייטכחו יטרואל את וויביהס כי
 לא הגיע הקץ עדין כמו טביארטו בספר חלה
 טמות והנה חטיב מטה טיטחלו יטריל את המרוך
 תכף כמו טאמ ליתרו לא טגרס החטא ונתעכבר
 במרבר עד תוס מ טנה ובטחה יומר ובגנת
 הארון היה אומ אטא הטס טובה רבבות לפי יט
 על המרוך אשר נטיבעת לאבותיהס והנה אמ טוב
 בעבור האבות הקדוטיס טייטכו במרוך יטרואל
 אז יהיה הריכוך בנה טייטיב הטי ית ארפי יטרואל
 לרבבות כטייוסוף עליהס פהס עטר פעמיס
 והנה היה בטני חלו הפסוקיס נקוד מלמבלה ומי
 מלמטה להטי טלא על ענן זה המסע ותחטיה
 הזרטיית היתה התפילה הוואת למטה אבל היתה
 על התכלית טיהיה מכון מעת יכאתס מטיכריס
 והוא כרי טייירטו יטרואל את המרוך וזה כי מפטי
 טכבר קבלו יטרואל את התורה ונהיו לטי ית לעס
 קרוטי הנה נטייטרו לירט המרוך ויהי העס
 כמורכאס תוואט רעה על הטי ית כטיהיו אומריס
 מיטט טומע את הדברים אשר בכאן וזיי ירע
 וזותס וזהו אמרו טהיו מתמונטי רע בעיטי הטס
 והנה חרה אף הטס יתע בנה והרואה להס כי הוא
 טומע הדברים האלה וירעס ונה היה בטיהביא
 עליה וטי גדולה ואכלה בקח המחנה והס היותר
 רחוקיס ממחנה טיטינה וירמה טכפחותי טיבהס
 אכליה וטי מהס היו אומריס הרע בעיטי ה אז יהיה
 אמרו כמתמונטי רס באוני הטס טהיו חוטביס
 מחטיבות רצות ביטן לבין עיכמן ולא היה טומע
 כי אס ה ית לברו ולא נתברד מה היו אלו הרצות
 וירמה טיהענטי טיהביא עליהס הטי טיהיו אלו ה
 התואנות בטטי האמונה וטראה זה גס כן מטה
 טאמ בספר חז"ל הדברי ובתבערה ובמטה וגר
 ממרי היתה עס ה ויועק הצס על מטה טייתפלל
 בעבורס מל הטס יתע ותטיח

המטיכן קדס טיבאו בני קהת כרי טיימכאו
 בני קהת המטיכן מוקס ולא יתעכב בידס מרוך
 הנרות אך יתס תקף במקומד ויומר מטה
 לחובב בן רבואל חובב הווא יתרו ולמרט מנה
 טכבר נעכב טס יתרו עד השט טנטעו ממדבר
 טיי ומה טומר נוסטי אטחטו ל המיק אטרד ומד
 ה אותו מתן לפס והס לא נכנסו למר כי אס בימי
 יהיט כן עלה במחטיבה טייירטו יט את המרוך
 אחר טקבלו התורה בטנה הטנית לכאתס מור
 מיריס מל טגרס החטא עי המרגלי ונתאחרו
 יטרואל במרבר עד טלמות מ טנה מעת יכאות
 מיטי כמו טטו פפר טלח לך לכה אטנו והטכנו
 לך וגו אמר זה להודיע יתרו טעתידין יט לירט
 המרוך והודיעו טכב יטיבו לו מהטוב הו ופנה
 יתרו טלח לך עמהס בעבור ירוטת המרוך אבל
 ירך מל וויטו ואל מולדתו ורמה טייתרו נפרד מ
 מיטו ולנה מ כאט בניו טהיו יטביס באר יטריל
 כמו טטוה בספר טופטיס ובטי קטי חותן מטה
 עלו מעיר התמאס את בני יהודה מרבר יהודה
 אשר בטגב ערד וילך ריטב את העס ונוכר טס
 עור וחבר הקטי נפרד מקין מבט חובב חותן מ
 מטה ויט מהלו עד חילון ביכטטי אטרד את קרטי
 ונה מורה טיהס היו נלויס לייטרואל וטאמד בספר
 ורמה הלוק מל בית הרכביס והטיקות אותס יין
 למרטי מטיס טיהס היו מיטריל וירעט טהרכביס
 היו מבטי יתרו טטאמ ומטיטפחת סופריס יטכבי
 יטכך ורעתיס טימעתיס סוכתיס הס הקטי הבאס
 מחמת חבי בית רכב ולנה הו מכו טכבר טקגיר
 יתרו ולנה היה אמרו כי אס אל ארטי ואל מולדתי
 ואל למטד לב כל בני ארטי אלה ית אס יכל וואס
 לא יוכל על זה ימסוך לב אטטי מטפחתו אל
 נא העוזב אותנו הדמה מטה מדבריו כאלו יטר
 יטייכו ליתרו להטיר על מעלותו כל כן ירעת
 חטאנו במרבר והיית לטי לטיטיס אל טאס לא
 העוזב אותנו תרע פטיטי חטייתנו במרבר ותהי
 לנו לעיטיס לתת העיטה הנכונה במיכטרך כמו
 טעטיית בענין מטי הסופטיס והנה אמר מטיט
 זה כל יכר העטה כי לא טקטרך ליתרו בנה
 ויטט מהד י דרך טולטת ימיס הד י הוא טטי
 והנה וכו טיהמטע הדמסון טנטעס הארון נטס
 לפטיהס דרך ג ימיס לתור להס מנחה והנה חנו
 אז בקבדות התאווה לפי מה טנוכר בפרט מטי

ר' התקיעות אשר היו למסע המחנות ובכ
מהרן הכהנים יתקעו בחיכרות והיו לכם לחקת
שולם לדורותיכם ר' כי במה שישימו החיכרות
שיהיה לחקת שולם לדורות והם הדברים הנזכרים
אחר זה ירדו לדקת שיהיו התקעים בני מהרן
הכהנים ר' הראוי לשימש בכהונה פוט לבטל
מומין ואולם בדברים הקודמים שהם למקרא
ולמסע לא דקדקו התורה מי יהיה התקע ומנה
המקום דקדקו שיהיה מותר להקהיל את הקהל ל
לתקוע בחיכרות פהן בעל מוס' וכי תבאו
מלחמה בארצכם של היצר היצור אתכם וגו' ר'
זה תבאו מלחמה בארצכם שיהיו ארץ ישראל
והוא ידוע כי המלחמה תהיה עם האויב לא עם
האויב ולזה לא היה יצו לומר על היצר היצור
אתכם אלא להודיע שבאי זה יצר שיצור ישיעו
כן להדיע בחיכרות עי' הכהנים כמו שזכרנו
ויזכרו בזה הפעל לפני הכי' יתע' ר' במקדש וזה
שבזה הפעל יהיה לכם פטור ונראה וישוב ל' ה'
יתע' וירחמם בהתפלתם אליו כי התפלה עם זאת
התנועה היא סבת היותם נזכרים לסבה שזכרנו
כי הקול המדעיר יחריד לב האנשים כמו שזמר
אם יתקע טופר בעי' ועם לא יחרדו ובוה האופ'
תהיה תשובתם ותפלתם שלמה וכבר יתבאר ש'
שיתפלה היתה טעם עם זה וטכבר היה על כל
יצרה כרי' טלא תבא עליהם כמו שביארנו טכבר
זכר שלמה בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר
יחטאו לך ושבנו לך והודו את שמך והתפללו
והתחננו לך בבית הזה וגו' בהעיר טמים וגו'
העב כי יהיה בארץ וגומר דבר כי יהיה צדק
ירקון מדבה חסיל כי יהיה וגו' והנה שיתקה התו'
בזה המקום מהתשובה והתפלה לפי טכבר אמ'
על יצר התנאי ונזכרות ר' פשו ברך שיהיו
נזכרים וזה אמנם יהיה בתשובה ותפלה כי הם
סבת ההשגחה הלהית בהם ולפי שזמר לפני ה'
להיכס למדנו טענין החיכרות לא היה נבטתה
כי אם במקדש כי היא עבודה מן העבודות כי
התורה דקדקה שיהיה עי' בני מהרן הכהנים
ואולם התשובה והתפלה חין מקום
מוגבל כמו שזמר שלמה והתפללו אליך דרך
אדכס וגו' ונתבאר טוד שזאת התנועה לא היתה
נוהגת אלא במקדש ממה שזמר דוד עליו הכילוס
בחיכרות ובקול טופר הדיעו לפני המלך הס'

ואמר טכאשר יעטו זה יהיו נושעים מאויביהם
וראו שיתע טענין החיכרות הנות יכול גס כן
ההתנעו וזה טכב ראינו מכונת התו' שיהתשובה
הכפרה השלם תהיה אחר העני' והתנועה ולזה
כאשר ריכה ה' ית' שיהיה הכפרה בעטור לחדש
השביעי הקדים התנועה מראש החדש כרי'
שיכנע לבם מחטואיהם וישובו לה' תשובה שלם'
ובסוף הענין יענו נפטותיהם ביום העשירי
ולזה תכלול גס כן זה התנועה ההתענות וראוי
שיתע טאחר שהגיע ההיזק מהצרה תהיה לה'
יתריעו טנאמו על הצר היצור אתכם ולא טכבר
יצור ולזה גס' הוא מבוז טאין ראוי להתפלל על
היצרה טכבר עברה כי מה שיהיה חין להשיב
וראו שיתע טכבר היה טס גס כן שיפר בנות
התנועה ובתנועת רה' היו גס' חיכרות טנאמו'
בחיכרות וקול טופר הדיעו לפני המלך הטס'
למדנו מזה שיהיו טס' יחד חיכרות וקול טופר
ואמנם נזכרו בבואן חיכרות להורות שהמיונה
בחיכרות ונזכר ברה' טופר להורות שהמיונה
בטופר וביום שמחתכם ומועדיכם וגו' ראוי
שיתע טכר לו הדברים שזכרנו שיתקבן עליהם
בחיכרות במקדש הם כשהיו כוללים כמו ימי
השימחה והמועדי' ורח' טיהם כוללי' ולזה יחוייב
שיהיו חולן השוללת שוללת יצור והשלמים ובחי
שלמי יצבו וואולם על שולת יחיד ושלמי יחיד לא
יהיה זה וכן ראוי טנבין הענין בענין התנועה
על היצרות טלא יבאו של טכבר והיו לכם
לזכרון לפני ה' חלהיכס מגיד שזאת התקיעה
חנה מעטבת טנין הקרבנות האלו טכבר נראו
בזולת זה אבל תהיה זאת ההעדה להיות לכם ל'
לזכרון ר' לישראל כי זה ישימם מוטגחים מה'
ית' ידוע כי בעת הזאת היו הלויים משוררים טיר'
לוי' לזאת הכונה בעינה כי הכונה בארץ הקרבנו'
כבר נטלמה בזולת זה אמר בספר עזרא הציר'
מטורד וחיכרות מחיכרות למדנו טכבתה
התקיעה בחיכרות היה זה השיר והלויים היו
מטורדים טי' ושרת בטיס ה' עליהם והנה השירות
הוא בטי' ית' הוא בטיר אשר בפה
עד בזה וכ'
והקימו את המשכן
ס' לזאת ה'
הסבה היו קודמים ליסע בני גרטיין ובני מדרי'
כרי טיקמו

הסדרה
 ר' שלח יסעו פו ולהתנבאות דק הפכס ההיו וכך
 דמה טיהיה אמרו ומרד ומרד מתנבאי במחנה
 טאון היו מתנבאים לפי טעה . וזני מטה כלום
 אמד זה יהוטיב לחטבו טיהיה זה העניין מהם
 אפקדותו כנגד מטה וטנה לו טזה יטר בעיניו
 טיהיו מלו נביאים כרי טיטאו עמו במטח העס
 ודמה טבהס נצור מטה טור מעט בנה המופת
 ולזה אמר ראסוף מטה אל המחנה הוא ווקני יט'
 ודוח טעט מאתה וגו' והנה היה תוע' ליטרי ל'
 בעניין נבואתס טיכטבו במה טיטוד ר' דברייהס
 חטר יכוס להמטך למה טיריטה מטה מענין ח
 הנהגתס והנה החושן היה זה הטפס הנבואי ט'
 טהגי' להס און מיטיך מותס ל טיטאו את מטה
 במטח העס . וכאמתיס על פני הארץ זה מזרה
 על רבי העופות ההס ער טמחוק רחיות הרוח
 מותס היה מהס אחת על אחת כמאותיס וחפטר
 טיריטה בנה טיהיו בורתיס בטפל לא גבוה על
 הארץ יותר מב' חמות וסן פירטו בספרי' והוא
 נות מוזר לא טמה טואר וחכ' טיהמטיט אסוף
 טורה חמוריס מזרה טהיו העופות ההס אחת
 אחת על הארץ כומטן טהיו בגובה זה על זה ת
 תחתייס טנייס וטליטייס וכן בנה הרדך ער טתי
 חמת הבטר עורטו בין טניהס טרס יכרת
 ח' טילא טטלס עכורו בפה ומנה המקוס למדנו
 טהוא טקאח בטד ער טיטלס עכורו בפה
 חרבר מריס ווהרן במטה וגו' ממה טואמר אח'
 זה הענין והו טכבר פירט מטה מן האטה חמ'
 מדיס וחדן אס בטביל הנבואה פירט וכי לו
 לכוד רבר הקבה' הלא גס בנר רבר חוץ אונ
 פורטיס מקויה ורביה והנה קראה כוטיט מיכר
 יפיה וכמו זה טקח טאורל כוש בן ימיני מיכר יפיו
 טי המטיג' לתואר הדבר בהפכו ולזה נקרא העו'
 טגיטוד והחיס מטה ענו מוזר וגו' אמד זה
 להודות טלח היו מתרבימים על מטה מפטי גאחה
 והטודר מפטי רבוד הטי יתע טמו ולא היה ראוי
 טיקטמו בו מנה היצר טאון טל' טתכס לכל א'
 וחחר בפטי עיטמו טאמר בנבואה טייכא אל אהל
 מוזר און אמד לטיטה והוא אמד העניין למהרן
 ופדיס טי לא יתכן טהיתה הנבואה אחת במספר
 יחד לרביס ויקרא וחדן ומדיס לכל אחת ואחר
 קרא ברדך הנבואה מו היתה הנבואה ברדך מופת

בקול מורגס וואמר להס ה' ית' מה אתס מתנבואי'
 בנבואה כמטה אס יהיה נביאכס נביא חספס הנה
 אחר' אוליו בשת הטיינה במדחה הנבואה עלה
 המשט ואולס עברי מטה אינו כן כי הוזנעס ה
 הטימטו בחוטי' תגי' לו הנבואה כטייריטה וב'
 ובמה טיריטה כמו טואר עמדר וחטימנה מה וגו'
 ולזה הוא טאמן וקייס בכל ביתי והנה הברל אחר
 בין נבואת מטה לנבואת טואר הנביאייס וההברל
 הטיי' הו טואר מדבר בו פה ל' פה בנולת אמרטי'
 טואמר בסוף וזאת הברכה חטר ירעו פ' פ'ס חל
 ר' טלח היה חמטיני ביטיהס וואמטס חמו זה לפי
 טכל הנביאי' ימיכא למדמה בהס רוטיס בהגעת
 הנבואה מיכר היו מוטיגי'הס דברים פרטיי' חטר
 חין טס סח יתכן בו יטודיס וולת הרמיון כמו
 טביארטי' בב' ממי' וואלס הטגות מטה הנב' חזות
 חטר טתיחד בהס מבין טאר הנביאייס
 היו הטגות כוללות וטימוס פוללי' כמו
 הענין במי' חטר ובמה טינו במטטה בראטיית
 ולזה לא היה טס נביא תורה וולת מטה וההברל
 הג' הוא טמה טיהיה רחנה מהרברים הפרטיייס
 היה מגיש לו בל'טון מבוח לא בחידות וזה יורה
 על טלמות הטגותו בנבואה וואלס טואר הנביאייס
 היה מגיש להס בחידות ופל' מה טהיתה נבואתו
 יותר חלוטה היו החידות יותר עמוקות ויותר
 סתומות כי כ'מה טיהיתה החירה יותר עמוקה
 היתה הידיעה המקטת ממנה בעני' הנריטה יותר
 חסרה וכבר ביארנו זה בב' ממי' וההברל הר'
 הוא מיה טואר חמזנתה יביט והנה ההברל בנה
 הוא ל' טה טואר חמזני הנביאי' לחמ' יקרה
 להס טלח יטיג' מטימוס הנמיכמות וסררס חטר
 חכל הטי' ית' כי אס החלק טיהטה אוליו מחטבתס
 ואולס מטה היה מטיג' יחד מיה טואפטר טי'וטג'
 לחרס מנה הטימו המוטיכל ובזוח ההטיג' הנפוליה
 היה רבן בט' ית' ומטיג' תמיטתו הנפוליה באופך
 מה חקיה זה כן לקלות התב' דרו' טכלו מבין טואר
 הכחות הנפטיזות ער טכבר היה תמיד טס ה' ית'
 ולא היה יכול להפריד הרבקי ההוא כי אס בקטי'
 נפלא כמו טביאור בראט ספר חולה טימות חטרי'
 ילוד אטה טוכה לזאת המעלה הנפוליה והנה
 במה טוכרנו בנה המקוס מנה העניין יט'
 עומק נפלא יתבאר למי טראה דבריני' בטטי'
 ובחטיטי' ממי'

אין נעברו ר' ורמיהו
 וק' ק' חמטיני' על ית'
 ט' (א) ל' חמטיני'
 ל' חמטיני'

מישפטי התור' וכרי' שיתפייס בנות יותר הבטיחו
שיטיבו לו מהטוב אשר ייטיב ה' ית' לישראל ולא
שמע יתרו לפיתו פתן' שיעת' בניו אל הזמון'
האמתות כמו טנגלה מעניינס לפי מה שספרנו

התועלת

הט' הוא לפרנס טהט' יתנ'
יודע מחטבות האנטיס
וטופט אות' על כל פנל' לתת לאיט' כדרכיו ולזה
שפר שיתקו טהיו העס מוכאים תחונה רע להסיף
מעליהם עבוד' הט' ית' כמה טהיו חושבים כי ה'
ית' לא יראה ולא ישמע אל הדברים אשר בכוח
טימע' והגי'ע להם ממנו פוטט' נפלא על זה
ולפרנס זה העני' נקרא טס המקום ההוא תבטר'

התועלת

הי' הו' להודי' טרמו' להסימף
מחבר רע וזה כי בהתחבר
ישראל אל האספסוף אשר עלה עמהם נכסלו
כשנמשכו לחסרו' והתמוו' לאכילת הבט' עמהם
עס היות להם הערב טבמונו' בנול' עמלו וטורת
וזהו אמרו והאספסוף אשר בקרב התמוו' תמוה
ויטובו ויבכו גס בני ישראל

התועלת

היום הוא להודיע טאון ראוי
לארס טיהיה רודף אחרי
התאוות הלו' תראה מה טקרה לאלו' בטבו רדפס
אחר התאוות טמותו מהס רביס וחמנס ריכה ה'
יתנ' למלומט טאלתס להרודות לעס כי יד' ה' לא
תקצר כרי' טיתחוק אמנתס בני' יתנ' ונגלה להס
סהביא להס בטר' לרוב לחרט' ימי' כי הממשיט
אסוף עטרה חמדי' והנה לא ענטס ה' ית' כטיטיל'
בטר' ולחס במדבר סין כי אז לא היה להס מן
והיה ראוי טיבקטו להס מוון' ואולס עתה טהיה
להס המן הורה זה על רדיפת התאוות או טהיתה
כוונת' לנסות ה' ית' אס יוכל לתת להס בטר' בכמו
זה הרבר'

התועלת

היב' הוא להודיע טכאטרי
יביא ההכרח לעטו מופת
הסתגל הס' ית' טיהיה בו היותר מעט מן הזרות
טאפטר ולזה אמר הס' ית' רמטיה טיאסוף מוזקט
הערה טהס החכמים להגי'ע להס הנבואה ולזה
גכ' טיהיו כוטריו טיהיה להס כח להטהיג' הפס
במנהגי המדיני' להיות טיטי' אל הדברי' מתטמי
הנביא כי האנטיס טות רדכס יתכן יותר בהס

כי בזה מטוב הסדור מה שלא יעלם ולזה זכר
טהיו תוקנים בחיכוכות אחת כטהיו קוראים
הנטיימים ולא היתה טס תרובה ואולס בקדמו' כל
העס הין תוקנים בטתי חיכוכות ומריפיים

התועלת

הה' הוא להודיע טראוי
למטהיג' העס והיבוא טת
טהיהינה פטולותיו מסודרות באופן שולח תפור
קטטה בין המוטהגיס ממנו ולזה ראוי טיטר
עניין נסעס חמנתס ומי יסע תחלה ומי יסע טטי
ומי יסע טליטי' כי בזה מטוב הסדור וההרחקה
מהקטטה מה שלא יעלם

התועלת

הו' הוא במיכות והוא לקרא
הט' ית' בעת הכרו' להנכח
מהרעות הנכונות לבוא כי קרוב הט' ית' לקראו
אשר יקראוהו ולהבי' לבס לטוב לט' ית' בכל לבס
יכיה טבעת תפילתס על זה והתענות יתקצר
בחיכוכות להשיך לב הנרדמים באופן טיכענו
לבס ויטובו לה' ית' כי זה ממ' טייטיר' אל סתהיה
תפילתס נטימעט ויהיו נוכדים לפט' ה'

התועלת

הו' הו' במרו' והוא טיתקטו
בחיכוכות על הקרבנו' כרי
טינתו לבס ברבר הקרבן ויכינו מה טהוא מעיר
טליו ולומת הסכה בעינה היו הלויים מטורדים
זו בעה זות טיר' ה' כמו טנתבא' בפנורא ונמיוא
בתדה כמה טאמר וטרת בטס עליו כי הסיירו'
בכמו זה הטייר' הטלס הוא טירות בטס יתנ' כמו
טאמר רנל' ורמה טיהיה זה הענין מיכה אחת
נולת ההרעה בחיכוכות על הטר' היכורר וחמנו'

מה טהיו מטתמטיס בחיכוכות למקרא הערה
ולמסע המחנות היה לפי טעה וטתי' אל המיכו'
האחרוני' היו לרורו והנה הפלא מהרס' ול' טמנה
פל זה מימה אחת והנה יתבא' מהטיקריס טוכר
בוה טהס טתי מיכות וזין זה מקאס החקירה בוה
אבל החקירה תהיה בגה בספר המיכו' אשר לנו

התועלת

הח' הוא טראוי לכל טלס
להיטידי האנטיס אל הטוב
כפי היכול ולזה מיכאנו טלא היה מספיק למסיה
מה טידע מטוב לב חותנו והחמינו ב' כי היה
יח טאס יטוב למיכו' יטאירו בניו באמונתס
הנפסות ולזה בקט' מטה טיטאוי יתרו חותנו
עמהס כרי' טיבואו אליו בניו ויתנהגו כלס לפי

וְלוֹ בָאנוּ לְהַרְחִיב הַבְּיָמוֹר בְּזוֹה יִמְרִיךְ יוֹתֵר מִן
 הַרְאוּ עֵם טִכְבֵּר יִסְטֵרְךָ לְהַקְדֵּמוֹ רַבּוֹ לֹא יִכִּילֶם
 זֶה הַסֵּפֶר וּמְדוּשָׁלוֹ יִרְאֶת לְרַבֵּר בְּעִבְרֵי מִטָּה
 רַל טִיִּיהִ לֶכֶס לִירָא מִהַטְוֹת נְבִיחֻמְסֵס לְטְבוֹת
 מִטָּה וְזֶה כִּי מִטָּה לְהִיזְתוֹ תִּמְיֵד עֵם הַיֵּת חַרִּיב
 לֹא טִיִּיהִ פּוֹרֵט מִן הָאֵטִיה וְהוּא מִזֶּה שֶׁרַבְרוּ עָלָיו
 מְדִיס וְאֵהָדֵן וְהֵטָה זְכַר טִיחֵרָה אֶף הַטֵּס יִתְעַבֵּס
 וְנִסְתַּלְקָה הַנְּבִוָּאָה מֵהֵם וְזוֹ סֵר הַעֲנָן מֵעַל הָאֵהָל
 וְנִגְלָה טִכְבֵּר נְטִוָּרָה מְדִיס מִיְכוֹרֶשֶׁת כְּטִלְגַּ וְזֶה
 לְאוֹ כִּי מְדִיס לְבָרָה רַבְרָה כְּנִגְדֵּר מִטָּה זֶה הַמֵּאָמֵר
 הַנֶּזֶר וְאוֹלֵס אֵהָרֵן נִתְגַּנֵּה עַל טִלְוֵה הוֹכִיחַ אַחֲוֹתָיו
 עַל זֶה וְחֻזֵק אֵת דְּבָרֵיהֶם וְעַל זֶה הַקָּדִים מְדִיס לְהַהֲדִיר
 בְּמֵה שֶׁאֵמֵר וְתִרְבֵּר מְדִיס וְאֵהָרֵן בְּמִטָּה וְתֵטָה
 בְּקֶט אֵהָרֵן מִחִילָה מִמֵּט עַל מֵה טִיִּהֲטִיחוּ רַבְרֵי
 כְּנִגְדֵּר הוּא וְאֵחֲוֹתָיו וְאֵמֵר לֹא טִלְוֵה יִטִּית עָלֵיהֶם ח
 חֻטְוֹת מֵה טִנְוֵאלוֹ בּוֹרַח וְזֶה הֵטָה הַתְּפִלָּה מִטָּה
 לְטֵס יֵת בְּעִבּוֹר אַחֲוֹתָיו בְּמִלֻּחַת קִיכְרוֹת מִוֹד לְפִי
 טִלְוֵה נִכְטֵרְךָ יוֹתֵר מִזֶּה בְּזוֹת הַתְּפִלָּה פִּי הַטִּיִּית
 עֲטִיה זֶה לְכַבֵּד מִטָּה וְכַבֵּר מִחַל לְהֵס מִטָּה עַל
 מֵה טִיחֻטְוֵה לֹא כְמוֹ טִיבֵק מִמֵּט אֵתֵר וְתֵטָה הַרְוָה
 טִיחַחַל לְהֵס זֶה בְּהַתְּפִלָּה לֹא יִתְעַבֵּר טִיִּדְעֵה מְדִיס
 אַחֲוֹתָיו וּבִוָּהוֹ הַמִּעֲנֵה עַל זֶה הַטִּלְוֵה הִיִּתָה מְדִיס
 נְוֹשָׁה מִזְבִּיָּה הִיָּה רַחוּי טִיכֵלֵס וְיָמִיס חִלְוֹת
 הַטְּבָה רִיבָה הַיֵּת טִיִּתְסֵגֵר וְיָמִיס מִחֻזֵק לְמַחֲנֵה
 בְּמִשְׁפֵּט הַמִּיכֻרֶשֶׁת בִּיד טִיִּהֲדֵתוֹ וְהֵטָה לְכַבֵּד מְדִיס
 לֹא נִסְעֵה הַטֵּס עַד הָאֵסְפֵה וְזֶה אֵמֵנֵס הִיָּה טִיִּסְגָּב
 הַיֵּת טִלְוֵה נִסְעֵה עִמּוֹר הַעֲנָן מֵעַל הַמִּטְכָן בְּזוֹתֵס
 טִיבְעָה יָמִיס וְאֵחֵד זֶה נְעִלָה הַעֲנָן מֵעַל הַמִּטְכָן
 וְנִסְעֵה יִסְדֵּאל מִחִיכְרוֹת וְחֵטָה בְּמִדְבַר פְּרוֹן
 וְאוֹלֵס הַתְּעִלֹת הַמִּגְיָעוֹת מִוֹתֵה הַפְּרִטָה הֵס יֵט

הַתְּעִלֹת
 הַדְּאִסְוֵן הַוֵּאלִיסֵר עֲנִין
 קְדוּשַׁת הַלֹּחִי וְהַטְּפֵרָה עָלֵיהֶם
 בְּזֶה הָאוֹפֵן הַנְּטִילָה קָדֵס טִיִּקְדָבוּ לְטְבוֹתֵהוֹת
 מְעַד כִּי זֶה מִמֵּה טִיִּסֵּר יוֹתֵר בְּלִבְנוֹ יִרְאֶת הַמִּקְדָּשׁ
 וְהִיָּה זֶה גַּם כֵּן מְעִיד מְעִיד הַלֹּחִיס לְנִהוּג בְּעִטִּי
 וְהֵל מִוִּעַר בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה וְהֵטָה רִיבָה בְּלֹחִיס
 טִיִּיהִו הַטִּיִּסֵּס פּוֹסְלִין בְּהֵס מֵה טִיִּאִין כֵּן בְּכַהֲנִיס
 לְבִטְפֹת הָאֵחֵת כִּי עִבְדוֹת הַנְּפִסְלִיס לֹא בְּהִיּוֹתָה
 לְמַעַלָּה מִטִּיִּטָּה הִיָּה עִבְדוֹת מִטָּה וְלְמַעַלָּה מִטִּיִּטָּה
 טִיִּטָּה אֵינֵס רַחוּיִין לְוֹתֵה הַטְּבוֹדָה וְכֵן לְוֹתֵה הַטְּבָה
 גַּבֵּוֹ וְזִינֵן רַחוּיִין לֹא עַד לְטִיִּטָּה כִּי אִין הָאֵדֵס עֵלֵס

בְּכַח טִר הִיּוֹתוֹ בֵּין לְטִיִּטָּה וְזֶה מִפְּרִיטֵס אֵדֵוֹל בֵּן
 טִיִּטִּיס לְכַח וְעוֹד טִיִּאֵס לֹא הִיּוֹ טִיִּי פּוֹסְלִין בְּהֵס
 לֹא יִתְנוּ מַעַלָּה גְדוּלָה לְטִיִּטָּה לְוֹת הַטְּבָה הַטְּבָה
 טִיִּיהִו טְבוֹדֵי בְּאוֹפֵן טִיִּיתָנוּ לֹא מִהַמַּעַלָּה בְּרוֹחוֹתָיו
 טִיִּאִין לֹוי רַחוּי עַד הִיּוֹתוֹ בֵּן לְטִיִּטָּה וְאוֹלֵס הַטְּבָה
 מִיְכוֹרֶשֶׁת רִיחֻמְסֵס טִיִּיהֵס בְּלִתִּי יִכֻּלִּיס רַעֲבוּד עִבְדוֹתֵס
 אֵס לֹא בְּלִבְטִיס בְּגָדֵי כְּהוֹנֵה יִתְנוּ מַעַלָּה גְדוּלָת
 בְּנִפְטָה לְעִבְדוֹת הַוֹּתֵה וְלֹא נִכְטֵרְךָ בְּהֵס טִיִּיהִו הַ
 הַטְּבָה פּוֹסְלִין בְּהֵס וְהַטְּבָה הַטְּבָה טִיִּיִּית כִּי הַלֹּחִיס הִיָּה
 מְטוֹרֵרִיס טִיִּיר כְּמוֹ טִיִּיהֵטְבוֹדֵה בְּעוֹדוֹ וְאִין רַחוּי
 לְכְמוֹ זֶה הַטִּיִּיר מִי טִיִּיִּינוּ טִיִּלֵס בְּרַעֲוֹתָיו וְזֶה
 נְבִיחֵר לְהֵס הַזְּמָן טִיִּיִּוֹת לְהֵס בּוֹ הַטִּיִּלְמוֹת הַרְוָה
 לְוֹתֵה הַטְּבוֹדָה וְהֵטָה זְכַר בְּעִבְדוֹת הַלֹּחִי טִיִּיִּית
 הַמִּקְדָּשׁ כִּי זֶה מִמֵּה טִיִּיִּין גְּדוּלָה וְמַעַלָּה בְּנִפְטָה
 לְמִקְדָּשׁ רִיבָה לְדַמֵּי כְּטִיִּיהִו בּוֹ טוֹמְדִיס וְטוֹעֵרֵי

הַתְּעִלֹת
 הַטְּבָה הַחֵטָה בְּמִיכֹת וְהוּא מֵה
 טִיִּלְמוֹדֵה בְּזֶה מְעִטִּין פִּסַּח
 טִיִּי לְאֵטֵד נְדַחוּ לֹא מְפִטֵי טִיִּוָּה זֶה מְפִטֵי הִיּוֹתֵס
 בְּרִדֵךְ רַחוּקָה בְּיוֹס יֵד וְהֵטָה הַתְּעִלֹת בּוֹ הוּא
 הַתְּעִלֹת בְּעִינֵה טוֹפֵרֵנוּ בְּעִטִּין פִּסַּח רַחוּטוֹן

הַתְּעִלֹת
 הַטִּיִּיִּית הַוֵּאלִיסֵר עֲנִין
 נְשַׁלְמוֹת הַטִּיִּיִּית עֲנִי מִטָּה
 נְבִיִּוֵהוֹ טִיִּתְכַּף טִיִּהוֹמֵס הַמִּטְכָן כְּסֵהוּ עֲנָן הַטֵּס יֵת
 בְּיוֹס וְעִמּוֹד אֵטֵ לִילָה עַד טִיִּירִיבָה הַטִּיִּיִּית עוֹדֵטָה
 זֶה הַעֲנָן עִמֵּהֵס לְטִיחֻמְסֵס הַרְדֵּךְ וְכֹאטֵד יִטְכָן טֵס
 הַעֲנָן טֵס יִחַטֵר בְּטִיִּיִּית וְכִיִּיהֵס הַחֻטָּה הִיּוֹ טִיִּיִּית
 וְחֻטִּיס עַל פִּי הַיֵּה אֵמֵר בְּסוֹף זֶה הַנֶּזֶר עַל
 פִּי הַיֵּה מִטָּה לְבִטְפֹת הַאֵה כִּי זֶה הַמִּזְבֵּחַ עֲטִיה
 הַיִּתְעַבֵּר עֲנִי מִטָּה נְבִיִּוֵהוֹ וְחֻטִּיִּית כִּי עֵס כֹּל זֶה לֹא הִיּוֹ
 נְסִעִיס כִּי אֵס עַל פִּי מִטָּה מִפִּי הַגְּבוּדָה כֹּאטֵד
 יִיבָה לְתַקוּבָה בְּחִיכְרוֹת בְּמִסְעֵה הַמִּחֻטָּה

הַתְּעִלֹת
 הַרְבִּיִּישֵי הַחֵטָה לְהוֹדִיעַ טִיִּיִּוֵהוֹ
 לְמַטְהִיג לְסוֹדֵר עֲנִיִּיתוֹ בְּזוֹ
 טִיִּכֹאטֵר יִרִיבָה טִיִּיִּוֵהוֹ לְפִטִּיר רַחוּיִי הַטֵּס זֶה הַטֵּס
 בְּסִלְלוֹ יִסְבֵּב טִיִּירִגִּישֵוֹ יֵחֵד בְּעַת אַחַת טִיִּילָה תְּפִלָּה
 חֻטָּה בִּיִּיִּיהֵס אֵס יִקְרָא קִיכְתֵס קוֹדֵר קִיכְתֵס וְטִיִּיִּוֵהוֹ
 לְהַרְגִּישֵוֹ זֶה תַכְּף טִיִּירִיבָה וְזֶה אֵמֵנֵס הִיָּה בְּכְמוֹ
 וְזֶה הַקְּדוּשָׁה הַחֻזֵק טִיִּיִּיִּית הַרְחֻקִי וְהַקְּדוּשָׁה
 בְּקִיִּיִּוָּה אַחַת בְּמִסְפָּר אֵס הִיָּה לֹא לְקִרְוֵה פִּעֵס
 קִיכְתֵס וְעֵס קִיכְתֵס אַחַר יִבְדִּיל בֵּין טִיִּיִּית הַקְּדוּשָׁה

יתכן להם לכבוש את הארץ • אולי יספק מ
 מספק ויאמר שלא חטאו יט' בנות הטולה לפי
 טאטחט' מיכאט' ביהושע בן נון ששלח מדגלי'
 לירחו ולפי אלה שאחר זה זה הספ' לה יקטה שם
 מה שאבאר מזה כי זה ריגור יריתו לא היה כי אם
 לחקור אם נמוגו יטבי הארץ מפניהם כמו שבי'
 טס וריגור השי היה לחקור מזה זה מקום יתכן
 להם לכפוש בקלו ואין לא שתיה כונתם טאט
 יהיו חוקים ישמרו מלהלחם בהם ורדותם אל
 הארץ מה היה • רל אם היו ארץ הרים ובקשים
 או היו ארץ מיטור • ואת העם היוטב עליה רל'
 שיחקרו אם הם גבורים או חלשים ואם הם רבי'
 המספר או מיטטי המספ' ומה הארץ אשר הוא
 יושב בה הטובה הי' אם רעה רל' אם אירדה טוב
 טיעמרו המטטים ברימים או העטין בהפך
 הבמחטים אם הם במקדמו הברותי מופקי חומה
 וחברון טבב טיטס טבנתה לפני יטבן מיכרים
 ומחשוב טיהיה זה המא' להדרו על חטיבו המקו'
 חנה כי יטב היה מקום חשוב מאד בארץ מיכרי'
 ועם כל זה היה יותר חשוב חברון כי כטנפויט
 על פני כל הארץ בוטי המגדל ופרו ורבו מיטטי
 פר שמלוח הארץ הנה בלי ספק כטיהי בוטיט
 במקד' אחר היו בוטיט במקום היוקר חשוב אט'
 בו וכאשר היה יט' להם היו בוטיט במקד' אחר
 טס ואם הוא למטה מהדאטין ב
 בחטיבות ולוח הוא מבורר טלח טבנתה חברו'
 קודם יטבן מיכרים אלא מפני היותה חשובה
 מענה ויטחוהו במוט בטטיט. הנה לפי
 הפטיט ירונה טיטיט טכח המו' טיהיה בו אטכנ'
 האחר מן הרחט האחר והאחר מן הרחט הפטי
 או ירטה בנה טיהמוט היה בטטיט מוטות והיו
 נטחיים אחר ר' והביאור הדאט' נרחה יותר לפי
 הפטיט אוחלט לריו' על יט' ההפלה והגוועה
 טיהי טורטיט וטורטיט רטורטיט ויבאו אל
 מטה ויל' אהרן ויל' כל ערת בני יט' ונג' הנה
 אמר זה כי לו היו מספרים זה החלה למטה ר'
 ומהרן כמו טיהיה רחוי רח היה מתחרט מעני
 דבת מה טחידע מן הרע כי כב' היה נקל למטה
 ולחוקן ליטב לבס פיסמכו בט' יט' עם טיהוועפ
 וכלב היו מחויקים וט' ידיהם אכל הם הטיבו
 ואת חמת כל הפרה ובנה הטיאו ואת רב העפ ברד'
 טלח יוכלו לתקן עתתם והנה אמרו למטה בפטי

כל העם שהאר' ההיו היה זבת חלב ורביט מרוב
 רטיטה ורעטנותה לטוב המרעה אשר טס ליכמן
 ולרבורים וזו יהיה הרבטי רבטי תמרי' כמו טאמ'
 רול' וזמנט העפ אשר טס הם גבורים מאד ויט'
 להם עיו ותתקן גדול' והנה בזמרו כי עז העפ
 הצידו גבורתם והיותם רבי המספ' כי העז יהיה
 לעפ מיטטי לו היסדרים והודו עור על רבוי העפ
 במספר מה טספרו בערים טיהם גדולות מאד כי
 הצרי' תהייטה גדולות כטיהיו העפ אשר בה רבי'
 המספר ובאמדם טיעריים ביכורות הודו טיהם
 חוקת ומוקפות חומה וספרו עור להבהיל
 העפ טכבר ראו טס ילדי העטק והבהילוס עור
 במה טספרו להם טעמלק היה יוטב באד הטגב
 כי כבר ראו מלחמת עמלק והכירו טעמלק היו
 מטיחיים אותם באשר מטה מיטח ידו וזה ממה
 טיהוא רחוי טיעפול חיימה עליהם כטיראו טייט
 טיעטרכו ללכת להלחם עם עם עמלק בארצה
 טיהם בה יותר חוקים מאד מחוקס חוק'
 וארצם כטינלחם בהם יהושע וספרו להם עם זה
 רבוי האומות טיהיו בהר טיהיה קטה מאד ללכת
 להלחם עמהם טס והכטטטי גס כן היה במקום
 חוק כי היה יוט' אט' היס ומכל יד הירדן ויקטה
 ללכת טס להלחם עמו ועדין לא ספרו מארר
 הארץ אם הוא טוב לבריו' אם אין וזכרו זה אחר
 זה במה טאמרו ארץ אטכלת יוטביה רל' טיהיה
 מטיחת יטביה ומכליה אותם מיכר רוע אירדה
 ויהם כלב את העפ ל' מטיה ידמה טיתקט
 טס מעני העפ זה העני' מפי מדגלי' היו מתלוטטי'
 וזמריים טלח יעלו טס כמו טנגלה אחר זה
 והנה טיתק כלב את העפ בעבור מטיה ואמ' פלה
 פלה וירטנו אותה כי יוכל נוכל לה רל' לפי מה
 טנתפרסם לנו מנטלמות הט' יטעל על יד' מטיה
 אטטי' מדות רל' רבי הקומה ריככו העפ
 בלילה ההוא רל' טלח סרו מלבכות ולהתאוטק
 על זה העטין ער עבור הלילה טאחר היום ההו'
 וזמרו מיט' ל' אחיו נתנה רחט וטטובה מיכרי'
 בפוק נגלית הסבת אשר בעבורה סבב הט' יטע'
 מלשוב למיכרים וזה טעפ כל מה טסבב ה' יט'
 למטב מלשוב למיכרים היו נכטלים בנה רחיה
 מה היו עוטי' לולי הסבו' ההם וחול' הסבו' טסבב
 ה' יט' למטב מנה הנה הרחטונה התנכלס את
 מיכרים רל' טלקחו מטיכטיה טיס כלי' כטק וכלי'

טיטטיט
 טיטטיט
 טיטטיט

שונג'יע להם הנבואה ולזה לא היה מהורות
בהגעת הנבואה להם מה שיהיה מהורות בהגעת
הנבואה לחסר ח'נט חכמי' וחס הוא מבוא שלח
היו לו ראו' לנבואה מי'ע'ע'מפ לפי מה שנתב'
מוה הספור

התועלת

היג' הוא להודיע זה המופת
הנפל שיהיה בהגש' הנבוא'
ל'טב'ע' וק'ט'ס ובנתי'ט'ה'ט'ל'יו' ל'ט'ר'ל' ב'וה' הרב'ו'
הנפלא כי זה כלן מה שיי'ט'י' לקיי'ס הפנ' התור'יו'

התועלת

היד' הוא להודיע שיהאיש
הט'ל' מאד לא יהי' ת'ט'וק'ת'יו'
רק לעבודת ה'ט'י'ת' וי'נ'ח' כל הע'ט'י'ט'י'ס הג'ופ'י'ס
לפי מה ש'א'פ'ט'ר' וכ'ט' המ'כ'ג'ל' ש'א'י'ט'ט'ו' ל'א'ר'ס' ב'מ'ה
ס'ה'א'א'ר'ס' ו'ל'ו'ה' ב'י'א'ר' ט'י'מ'ט'ה' פ'יר'ט' מ'ן' ה'א'ט'י'ה'
מ'י'כ'ר' מ'ה' ט'י'ג'ט'ה'ו'ע'ל' ז'ה' מ'ר'י'ס' ו'א'ה'ר'ן' ו'א'מ'ר'ו' כ'י'
מ'י'כ'ר' ה'נ'ב'ו'א'ה' ל'א' י'ט'ט'ר'ך' ל'פ'ר'ו'ט' מ'מ'נ'ה' כ'י' ג'ס'
ב'ה'ס' ר'ב'ר' י'י' ע'ט' ה'ת'ע'ס'ק'ס' ב'י'כ'ר'כ'י' ה'ח'מ'ד' ב'ע'ת'
ה'ר'א'ו'י'

התועלת

הט'ו' הו' להודיע ש'ר'ח'ו'י' ל'ח'ד'ס'
ס'י'ת'ג'ה'ג' ב'מ'ד'ת' ה'ע'ט'ו'ה' ו'ה'ט'
ו'ה'ט'פ'ל'ו' ב'ת'כ'ל'י'ת' מ'ה' ט'י'א'פ'ר' ה'ל'א' ת'ו'א'ה' כ'י' מ'ט'י'ה'
ע'ט' ט'ל'מ'ו'ת'ו' ה'נ'פ'ל'א' ו'ה'י'ו'ת'ו' מ'ל'ך' ו'נ'ב'י'א' ה'ט'י' ע'ל'יו'
ה'כ'ת'ו'ב' ט'י'ה'י'ה' ע'ט'ו' מ'כ'ל' ה'א'ר'ס'

התועלת

היו הוא להודיע ש'א'י'ן' ר'א'ו'י'
ל'א'ר' ט'י'ת'ן' י'ל' ל'ב'ו' ה'ר'ב'ר'י'ס'
א'ט'ר' י'ט'מ'ט' ט'י'א'מ'ר'ו' כ'נ'ג'ר'ו' ו'א'ע'פ'י' ט'י'ה'י'ה' א'ר'ן'
ל'א'ט'ר' י'א'מ'ר'ו' ה'ר'ב'ר'י'ס' כ'נ'ג'ר'ו' ה'ל'א' ת'ר'א'ה' כ'י' מ'ט'י'ה'
ל'א' ה'ת'פ'ל'ל' כ'ל'ל' מ'מ'ה' ט'י'א'מ'ר'ו' כ'נ'ג'ר'ו' מ'ר'י'ס' ו'א'ה'ר'
א'ב'ל' ס'ת'ק' ו'ל'ז'ה' ס'מ'ך' ל'ו'ה' ה'ע'ט'י'ן' א'מ'ר'ו' ו'ה'א'י'ט'
מ'ט'י'ה' ע'ט'ו' מ'א'ר' ו'י'ת'ב'א'ר' ע'ו'ד' ט'כ'ב'ר' י'ד'ע' ו'ה' מ'ט'י'ה'
מ'מ'ה' ט'י'א'מ'ר' ל'ו' ו'א'ה'ר'ן' א'ל' נ'א' ת'כ'ת' ע'ל'י'ט' ח'ט'א'ת'
א'ט'ר' נ'א'ר'ט'ו' ו'א'ט'ר' ח'ט'א'ת'ו'.

התועלת

הט'ב'ע' ע'ט'ר'ה' ה'ו'א' ל'ה'וד'יע'
ע'י'ט'ס' מ'פ'ל'ת' מ'ט'י'ה'
ב'נ'ב'ו'א'ה' מ'י'כ'ר' ה'ה'ב'ר'ל'י'ס' ה'נ'פ'ל'א'י'ס' ס'ז'כ'ר' ה'ט'י'ת'
ס'י'ס' ב'נ'ב'ו'א'ת' מ'ט'י'ה' ר'ב'י'ט'

התועלת

הט'מ'ט' ע'ט'ר' ה'ו'א' ל'ה'וד'יע'
ס'א'י'ן' ר'א'ו'י' ל'ט'ל'ס' ל'ט'א'ס'
ו'ל'ט'ו' ע'ל' א'ט'ר' י'ע'ל'ב'ה'ו' ו'ל'א'ר'י' ל'ו' ב'ו'ה' א'ב' ר'א'ו'י'
ט'י'ע'ו'ו' ל'א'ט'ר' ר'ב' כ'נ'ג'ר' ה'ל'א' ת'ר'א'ה' כ'י' מ'ט'י'ה' ר'ב'י'
ע'ל'יו' ה'ט'ל'ו'ס' ל'א' ד'י' ט'ו'ל' ה'ת'ע'פ'ע'ל' מ'מ'ה' ס'ה'ט'י'ח'ה'

מ'ר'י'ס' א'ח'ו'ת'ו' מ'ה'ר'ב'ר'י'ס' כ'נ'ג'ר'ו' א'ב'ל' ע'ו'ר' א'ו'ת'ה'
ב'ת'פ'ל'ה' כ'פ'י' ה'י'כ'ו'ל'ת'

התועלת

ה'ת'ט'ע' ע'ט'ר'ה' ה'ו'א' ל'ה'וד'יע'
מ'ה' ט'י'ה'ט'ג'י'ח' ה'י'ת' ל'כ'ב'ו'ר'
מ'ט'י'ה' ט'ל'א' ר'י'כ'ה' ט'י'ס'פ'ו' י'ט'ר'ל' מ'ח'י'כ'ו'ר' ע'ד' ה'א'ס'ק'
מ'ר'י'ס' כ'ר'י' ט'ל'א' ת'ל'ך' י'ח'י'ד'ה' מ'ח'ו'ך' ל'מ'ח'ט'ה' ב'מ'ט'ע'
ה'מ'ח'ט'ת' ו'י'ט'י'ג'ט'ה' ג'ט'ו'ת' ר'ב' ע'ל' ז'ה'

פרשת שלח לך

שלח לך אנשים

ו'ג'ו' י'ת'ב'א'ר' מ'מ'ה' ט'ט'ז'כ'ר' ב'פ'ר'ט'ת' ו'א'ל'ה' ה'ר'ב'ר'י'ס'
ט'י'ט'ר'ל' ט'ל'ו' ל'מ'ט'ה' ל'ט'ל'ו'ח' א'ו'ל'י'ה'ס' מ'ד'ג'ל'י' ט'ט'
ו'ת'ק'ר'בו' א'ל'י' כ'ל'כ'ס' ו'ת'א'מ'ר'ו' נ'ט'ל'ח'ה' א'נ'ט'י' ל'פ'ט'י'ט'
ו'נ'מ'ו'ך' מ'ט'י'ה' ב'ג'ב'ו'ר'ה' ו'ב'א' ה'י'כ'ו'י' ט'י'ט'ל'ח' ר'ח'ט'י'
ה'ע'ט' ו'ה'ס' נ'ט'י'א'י' ה'מ'ט'ו'ת' כ'י' ל'ט'ל'מ'ו'ת'ס' י'ת'ק'
ב'ה'ס' י'ו'ת' ט'ל'א' י'א'מ'ר'ו' ר'ב'ר' י'ט'א'ו' ב'ו' ל'ב' ה'ע'ט' ו'ל'ו'ה'
א'מ'ר' כ'ל'ס' א'נ'ט'י'ס' ר'ח'ט'י' א'ל'פ'י' י'ט'ר'ל' ה'ט'י'ה' ל'ה'ו'ר'
ט'י'ה'יו' א'נ'ט'י'ס' ח'ט'ו'ב'י' ו'כ'ל'ו' ה'ט'י'ת'ר'ל' ה'י'ת' ל'ב'רו'ח'
ב'מ'ה' ט'ט'פ'לו' ב'ו' ע'ט' ט'כ'ב' ה'י'ה' ר'א'ו'י' ט'י'ב'ט'ח'ו'ב'ה'
י'ת'ע' ט'כ'ב'ר' י'ו'ר'י'ט'ס' א'ת' ה'א'ר'ץ' מ'י'כ'ר' ר'א'ו'ת'ס' ע'ו'ט'
פ'פ'ל'א'ח'ו'ת'ו' ב'מ'י'כ'ר'י'ס' ו'ע'ל' ה'י'כ' ו'ב'כ'ל' ה'מ'ק'ו'מ'ו' א'ט'ר'
ב'א'ו' ט'ס' ט'ב'ח'י'כ'ו'ר'ו' ר'א'ו' מ'ז'פ'ת'י'ס' ר'ב'י'ס' מ'ה' כ'מו'
ט'ט'ו' ב'ו'ה' ה'ס'פ'ו' ו'ל'ו'ה' ל'א' ה'י'ה' ר'א'ו'י' ט'י'ה'י'ה' ת'ו'ד'ס'
ז'ת' ה'א'ר' כ'י' א'ס' ל'ר'א'ו'ת' ט'ו'ב'ה' ו'י'ו'פ'י'ה' ו'מ'א'י' ז'ה' י'כ'ר'
י'ת'כ'ן' ל'ה'ס' י'ו'ג'ר' ל'כ'ב'ט'י'ה' ע'ט' י'ד' ה'ט'ס' ה'ט'ו'ב'ה'
ע'ל'י'ה'ס' א'ך' ל'א' ר'א'ו'י' ט'י'י'ד'א'ו' ט'י'ת'ק'ט'ר' י'ד' ה'י'ת'
מ'ל'ת'ת'ה' א'ו'ל'י'ה'ס' ו'א'ס' ה'י'ה' ט'י'ח'ק'רו' מ'א'י' ז'ה' י'כ'ר'
י'ק'ל' י'ת'ר' ל'כ'ב'ט'י'ה' כ'י' ה'י'ת' כ'ט'י'ב'י'א' ה'י'כ'ו'ר' ל'נ'ט'י'י'
ה'מ'ז'פ'ת'י'ס' י'ח'ב'ר' ל'ה'ס' ה'כ'ב'ו'ר' א'ט'ר' י'ה'י'ה' ב'ה'ס' י'ו'ת'
מ'ע'ט'י' מ'ה'ו'ר'ח'ת' ב'מ'ז'פ'ת'י'ס' ה'ה'ס' כ'מו' ט'ב'י'א' ב'ט'ט'י'
מ'ס'פ'ר' מ'ל'ח'מ'ו'ת' י'י' ו'י'ק'ר'א' מ'ט'י'ה' ל'ה'ו'ט'ט'ב'ן'
נ'ן' י'ה'ו'ט'ע' י'ד'מ'ה' ט'י'ה'ו'ס'י' א'ו'ת' ע'ל' כ'מ'ו' ל'כ'ב' כ'מו'
ט'מ'י'כ'נו' כ'ט'ר'י'כ'ה' ה'י'ת' ל'כ'י'ט'ו' ר'ב'ר' א'ב'ר'ה'ס' ו'ט'ר'ה'
א'ל' ט'י'ה'י'ה' ל'ה'ס' ו'ר'ע' ט'ט'י'ט'ה' ט'מ'ס' ר'ד'מ'ה' ע'י'כ'ב'ר'
נ'ג'ל'ה' ל'מ'ט'י'ה' ס'ו'ך' ר'ב'ר' ה'מ'ד'ג'ל'י' י'ה'י'ה' ל'ה'ט'א' ר'ב'ס'
ו'ל'ז'ה' ט'י'ט'ה' ט'ס' ה'ו'ט'ע' ב'ן' נ'ג' כ'ר'י' ט'י'ע'מ'ו'ד' כ'נ'ג'ר'ס'
ו'י'ט'כ'ח'ס' ו'ו'ה' י'ה'י'ה' ס'ב'ה' א'ל' ט'י'ט'ל'ו'כ'ט'י' י'ט'ר'ח'ו'
מ'ה'נ'ט'א'ת' ל'ב'ס' ע'ל' י'ד' ה'מ'ד'ג'ל'י'ס' ו'כ'ל' ז'ה' ל'א' ה'ו'ט'י'ל'
ו'ה'נ'ה' ה'ב'י'א' י'ט'ר'ח'ו'ל' א'ל' כ'ל' ז'ה' ה'ר'ע' מ'י'ט'ן' ה'א'מ'ט'ת'ס'
ב'ט'ס' י'ת'כ'ל'ה' כ'ר' ט'ב'ק'ט'ו' ל'ט'ל'ו'ח' ט'ס' ל'ח'ק'ו'ר' א'ס'

להשיגי בייציר הבח וזולת נאורם בזו ההשגחה
הנפלאה אשר ילחו הטיכלי האנושי להשיי ממונה
כי אם שייצור מעט ביחס אל מה שבהם בכללות
מיתרון ההשגחה ולזה גכ ראוי שולא יגיע ממך
זה הרע הנפלא . נושא עון ופטיע רל' אותה הטיס
אשר מדרכך לטו עון ופטיע כשייטובו החוטאים
אליו או כאשר יגיע יצטר נפלא למוטיגחים ממך
ברעה אשר תמיצו אותם כמו שיבוא בפר' כי תשא
ולזה ראוי שולא תגיע לישראל זה הרע הנפלא
בעבו אהבתך אותי שיוצער מחד בזה . וטקה לך
יטק רל' טאי מדרכו להגי מהרש על יצר התוכחת
שיכרת בהם הנכח מכל וכל טואס יהיה העני' כן
לך יהיה התוכח ההיא לטוב והמטיל טימי טייריכ
להוכיח בנך לך יהרגנו כרי טיקבל תוכחת אכל
יכנו או יחסרנו אבר . וכן העניין במי טייריכה ל
להוכיח עם אחר כאחר הנה יתכן להוכיח השם
טימותו קיבתו וטוסרו הנטוארי וכן לך ימית כלס
להוכיח את העם ולזה גס כן ראוי שולא תכלה זה
השם בזה האופן . פוקד עון אבות על בנים רל'
אתה ה'ית' כטרייית טיתטולס התוכחת פוקד
עו אבו וזה טכאשר נטתבך האר' בחט' הסתבכו
הב יצטרך לתוכחת רב להוסר מהחטו ההוא כי
כטהי החטו ההו' לארס קטין חוק יצטר' להסירו
ממנו לתוכח רב יותר ולזות הסבה אם היה החט
חוטא בזה החט טחטו הבן יצטר' הבן לתוכח'
יותר רב מיכ' חטא האב כי זאת התכונה טבה להס
כמו קטין חוק ובהיות הענין כן טיה ית' לך יעשה
רע בעיניו כי אם בסב' תוכחת והוא מבוא מעני'
התוכח טאי ראוי טיכרתו בו אשר להס התוכחת
והוא מבואר טאין ראוי לך טיתכרית יטרל' ולזה
התגלל מטה לה' ית' טיסלח לטו העם הזה כגוד'
חסרו . וחולס חי אטי רל' עם טימל' כבוד . ואת
כל הארץ ותסור הטיענה טיטטת מחלול כבודי
הנה נטיבעני כי כטאקח נקמותי מהע הזה מזול'
טאכל' והו' שולא יראה אחר מהס את הארץ אשר
נטיבעתי לאבותם רל' מהעס המורדים בי וטון
המדגלים המויכאי הרבה ונה ראוי להס כי כבר
ראו את כבודי ואת אזהותי הנפלאים טעטיית
במסדים ובמדבר ונטו אותי עוד בנסיונות רבי'
לבחון אם אני טליט לעטו' כל אשר ארס ומיכא
בהס גבורתי הנפלאה ועס זה לך טמנו בקולי
אולס עברי כלב' לפי טנפרר מעינת ומלוא אחרי

אביאנו אל הארץ אשר בא טימה והיא חברון
וזרעו יירטנה וכן היה לפי מה טינו בספ' יהושע
והשמלקי והכנעני יוטיב בעמק ולזה הוא מבו'
טולא תכבר מאר המלחמה עמה כי איט' במקומו
חוקי מאר כמו העניי' ביוטיבי ההר לך טימפטי
זה טולא טימנו בקולי לך אול' כ' טס אכל אטיעס
במדבר עוד תוס כל הרור הרע הזה ולזה יורה ה'
יתע' וואמר מאר פנו וסעו לכס המדברה ררך יס
סוף ואעפ' טיכבר נוכ' במה טואחר זה טיהעמלקי
והכנעני הוא יוטיב בהר הנה יהמה טיהיו עולי'
אליו מיצר אחר ויורדים אליו מיצר אחר וואפטר
טיאמר טיזה הפסוק רבך אל הפסוק הקודס לו
והוא טיזרעו יירטיט' ויורטיט' גכ העמלקי והכנעני
הוא יוטיב בעמק אכל ההר ההוא . ובטיכס יהיו
רועיס במדבר ארבעיס טינה רל' עוד מ' טינה הוה
מייטיות מיכריס והנה אחרס הטי' ית' טס עוד מ'
טינה כרי טולא ימיתם בזולת עתס כי הקטנים
טיבהס טיהיו או מבן עטרייס טינה ומעלה יהיו
להס קרוב לס טינה בעת ההו' ומיטנו ור אם ימותו
לך בהיותם קרוביס להיות להס ס' טינה כי אשר
היו בני' כ' טינה היו מעטי המספ' ואולס מויכוי
הרבה ריכה הטי' יתע' טימותו תבך לפרסס טיכבר
טעטטו על זה המרי' . ויעפילו לעלות על
ראטי ההר רל' טיכבר הגביהו לעלות טיס בתגלית
מה טואפטר והוא טיהיה בראטי ההר' כי תבואו
אל ארץ מוטיבותיכ' מגיד טאין הקרבנו והנכסי'
פיהגיס לך בארץ . ועטייתס אטיה ל' רל' עולת
בהמה או זבח טלמיס למדנו מזה טחטו ואטיס
ויטן טעוטן טסכיס טיהרי אין באיס בטרר וטרב'
והכתוב וואמר לשלח טרר או טרבה והנה אמרנו
טיהכתוב מדבר בעולת בהמה לפי טיכבר ביו זה
ואמ מן הבקר או מן היכאן ללמד על עול העוף
טוינה טעונה נסכיס והנה לפי הודות הגרר
הרינו בטרבה טייתטרב הארס הבהמה ההי' ויאמ'
הרי וו עולה והריטון בטרר הוא טיאמר הנורר
הרי עלי עולה ולזה אמר אל הכהני על בעל מוס
טרבה תעשה אותו ולטרר לך יריכה והנה מדיכרך
לומ' או בטרב' כי מפטי טיהבעל מוס יתכן טיהיה
טרבה ולך יתחייב הנורר בןולת הבהמה ההיא
רל' טולא יתחייב בנסכיס היה אפטר טיחט' טולא
יתחייב המתטרב בזול' מה טיהתטרב ורל' יתחייב
בנסכי' וכן במועדיכס הויכרך להוכי' במועדיכס

זהב ושימלות כי זה ממה שהיה ראוי בעבורו
שייראו מלכות למיכרים והטנית היתה
טביעת פרעה וחילו בים סוף כי מפני זה דמוי
שייראו מלכות בידם פן יחזו מהם נקמתם
והסבה הטליתית הוא מה שהנחה הט' את
ישראל דרך המדבר ולא רצה לנחותם דרך ארץ
פלשתים כי קרוב החזיקו אל לעם לשוב למיכרים
קהל עדות בני ישראל רל' קבוץ העדות כי כל
טבט וטבט היה עדה אחת מיוחדת כי לחמנו
הס' רל' בידנו הם לאכלם כמו הלחם אשר הוא
בידנו סד' יכלם מעליהם לפי שאמרו המרגלים
ארץ מזכרת יושבה היא להורות על שהארץ
היתה בלתי טובה לעמוד בה בבריאו ואמרו זה
לפי שראו שמתו רבים טס ושהיו טס חולי רבים
הנה אמרו יהושע וכלב טוה הרבר ורבו
החולאים לא היה בהם מפני היותו אור הארץ
התי' בלתי זך אך היה לפי שבא קץ האומות ההם
למות כי סד' מהם המגן והמחסה טהיה מגין
עליהם ולרוע מול האומות הה' היה זה לא לרוע
הארץ ולזה יתבאר טוה השטין אינו מה שראוי
שיפיל מזדך בלב יסדל מהלחם עם הגרים ההם
אבל הוזה מה שראוי שיחזק לבס ברמות רוע
מול האומות ההם והיות הט' ית' עם ישראל והנה
הג' עם מרוע יסדל שאמרו כל העדה לרגו יהוה
וכלב באבני והוא מפסד טגס כנגד מטה וזהו
אמר כי הם היו רוכים לבחור ראש אחר במה
שאמרו נתנה ראש ונשובה מיכרי ולמנעם מזה
נראה תבנה כבוד י' באהל מזבד אל כל בני ישראל
באופן שהיו מרגישים בבוא רבר הט' ית' למטה
אכנו ברבר וחזיטנו רל' חזן לחוט מפני כלותי
את העם הנה טיתופר בריתי עם האבות במה
טיטבעתי להם מעטין ידועת הארץ כי כבר
אעשה אותך לגוי גדול ועיכוס ממנו ובזרעך
יתקיים הברית ההוא והוא מבואר טאין כלותו
אותו תנאי במה שיישר לו טיעשה אותו לגוי גדול
ועיכוס ולזה נתקיים למטה זה הייפוד אעפ' שלא
כלה הט' ית' את ישראל כמו שרדקו רול' ממה
שאמר ובני רחביה רבו למעלה ויאמר מטה
ל' טחי רחי טיעשה זה פן יבי' זה ל' טיחטבו
הגוי טמפני שלא היה לה' ית' כח לנכח האומות
הארז באופן שיירטו ישראל מיכס קס והרגס
במדבר והנה בעטין העגל אמד מטה למה

יאמרו מיכרים לאמר ברעה הוכיחם ובזאת
התפלה אמר כי כל הגרים אשר טמעו את שמע
ה' ית' יאמרו זה ולהטלים באור בזה אמר מטה
וטמעו מיכרים את הרבר הזה אשר תעשה ליט'
עתה מהכליו החרוץ ושתק מלספר מה שיאמרו
על זה עד סוף העטין שאמר בכלל טכל טומעי
טימע הטס יתעלה יאמר טימבלי יכולת הטס
יתעלה להודיטס הארץ כלה אותם במדבר
וזה טכבר הוכיחם בכחך את ישראל מקרב ויספרו
המיכריים אל יושבי הארץ הוזה להורו על חזק
הטגחתך בישראל ויטבי הארץ הוזה טמעו
ונתערוס להם כי עין בעין נראה את ליט' במעמ'
הר סיטי ופזולתו טהיו רחי ישראל בבואה לרבר
עם מטה וענטך עומד איכס בעת הגעת הנבות
למטה ובעמוד עטן הולך לפניהם יומם ובעמוד
אח' לילה וזה כלו מורה על יתרון הטגחתך בהם
בחוקת היר ואחר טכן הוזה הנה יאמרו כלס לו
היה יכול הט' ית' להודיטס הארץ לא היה נמנע
מזה טחרי הוא מראה טהוא מזהב מותם מהבה
יתרה אך מפני שלא יכו על זה קס והרג' במדבר
ועתה יתבאר לכל גודל כחך טדברת כי למע' ספר
טמך בכל הארץ טטית נפלאו באר' מיכרי ורזה
רחמי טתטמר מלפסו מה טיביא לחטו האנטי'
טידך ותקצר מעטות אשר יפדת אלה הטס
טהוזה ודרך אפיס רל' האק טהוזה מיכר ההטגחה
הכללית במקרה והאק טהוזה מיכר ההטגחה
הפרטית על דרך התוכחת והוזה מיכר מה טהוזה
טוב ה' ית' לא יעשה רע כי אס מהיכר טהוזה טוב
והנה הט' ית' מזריך כל אחר מהס האק המגיט
במקרה מיכר ההטגחה הכללי מה טיגי מה רבו
באמצעות הגרמים הטמימי אשר טימס הט' ית'
להטגיח במין האנטטי בכללו כמו טביא במזמ'
הב והה ממי והנה הטתרלה ית' להרחיק הרעו
תהס בחוקת היר מיכר הטכל אשר נתן לארס ו
אשר הוא סלי להיכיל מהס ואמנס הדט אשר
הוא על דרך התוכחת יאריכהו גכ' וכן הט' ית'
כטיוכח תחלה בתוכחת קל אחכ בקטה מימנו
וד בטיטלח הט' לחוטאים ההס עי' נביאיו טחס
לא יטובו לינו יחול עליהם הדט ולזה רחי טרוח
תמהר להביא עליהם זה הדט הנפלה ורב
חסד רל' אותה הטס אשר מררכך להטיפיט רב
הטו לא זולת זה וזה מכו ונגלה ממה טהפלה

מהמילה כאשר היתה שם סבה כמו שנוכ בספר
 יהושע שאל מלך העם היוצאים ממירוס ועוד
 שבר מיכאמי מה שהוא מטותך באלו הדברים
 שזכרנו הוא הטבילה והקרבן ולזה הוא מבואר
 שהטבילה היא מעכבת לזה המילה יקהל חקה
 וחת לכס למדנו מזה שהגר לא יתכן שיתגייר
 כדי לקיים קצת מיצות התורה אבל ראוי שיקיימם
 כלם כשיתגייר וזה כי התורה הוא גימור אחר
 טרם מכיין לתכלית אחת וה' אפטר בו התוספת
 ולא הגרעון ולזה לא יתכן שיקובל קצת הגימור
 ההוא לבר' ולפי שאמר לכס ולגר הגר למדנו
 שהו מדבר בגר בשנת היחוד מתגי' כי זה הלכו'
 מסכים אל מה שאמר תחלה וכי יגור אתכם גר
 ואם כנס כגר יהיה לפני ר' כי אם מה שהוא
 מהם כליל לחיטים רבר אל בני ישראל ואמרת
 ליהם בבואם אל הארץ והיה באוכלם מלחם
 הארץ למד מזה שיתקף שטכנסו יטרי לארץ וזכרו
 מלחם הארץ נתחייבו בחלה ולפי שאל יאמר
 לחס לפי הטבילה לפי מה שיוורה עליו הגרד ולא
 על מה שהו מחמט המינים ראשית עדימותיכ'
 חלה תרימו תרומה מאשר אמר ראשית עדימותיכ'
 במחולט למדנו מזה שאין שייטטו בארץ שיטה
 הנה היא חייבת בחלה וזעפ' שהיא מתבואחת
 חויפה לארץ וענין החלה הוא שירימו מהעסה
 חלה וחת תהיה תרומה והיא נטפת לכהן כמו
 שיתב' במה שייבוא והוא מבואר שאין ראוי שיהיה
 כי העסה חלה כמו שיהיה כל הפרי תרומ' וכבר
 אמר בתרומת גורן כן תרימו וזוה והוא מבואר
 מה שרש"י הכוללי שקטן השיעור שיהיה טהור
 לשנות ממנו שיטה יתחייב בחלה שט' פריסותיכ'
 שיהיה טהור להעשות שיטה בכמו זה השיעור
 וכבר נתבאר מפי הדורות הגרד שאלו זה הס'
 על פחות ממלח העומ' כי כבר הוגבל והשיעור
 לחיט אחד ביום א' בעני' המן והנה זה השיעור
 ה' עטירי' כמו שנו בתורה והוא שיהיה ש' לוג'
 ולזה יהיה זה השיעור שבו' לוג' וחומט הלוג'
 והוא מבו' שכבר יקרא לפי הנהוג פסה מה שאלו
 נטלמה הליטה בו כיון שהתחילו ללוטו ומן אן
 יתחייב בחלה והנה לא הגבילה התורה שיפור
 לזות התרומה וכבר נתבאר בתורה בחלו תורה
 שהתרומה תהיה אחד מעשר וכך העני' בתרומת
 מעשר שט' והרמות ממנו תרומת' מעשר מן

המעשר ובמלקוח הטבי בפרשת מדין מיכאמי
 במקום אחר שהתרומה תהיה אחר מחמטיים
 ובמקום אחר מיכאמי שם
 שהתרומה תהיה אחר שיחמט מאות ולפי ששם
 התרומה לא יפול על חלק מוגבל לפי הלכות
 הנה הוא מבואר שזו זה חלק שירימו מהעסה
 שיתב' שיעור עליו שם חלה יספי לפי משפט התו'
 אמנם מדברי החכמים היה שיתן בעל הבי' את'
 מכר וטחנות א' ממח' לפי שהנחתו מדרכו ש'
 שיאפה יותר בבת אחת מהבעל הבית לפי שהוא
 מוכר לחמטיים רבים ואולם בתרומת גורן יספיק
 אפי' חטה אחת לפי לכות התורה ואולם מדברי
 חכמים הוא אחר מחמטיים והוא השיעור בן
 ט' מיכאמי לכות תרומה כמו שזכרנו כי הוא
 פחות מאחר מעטרה ויותר אחר מחמט מאות
 ולפי שהעין רעה תתחלק בשיעור הרבר שיבואו
 בו על יד האומד בחמטית הסעוד ולזה דיבתה
 התורה שהבעלים יוסיפו חומט ברברי שנטזכר
 בהם בתורה הנה תהיה עין רעה פחו' מזה החמט
 ועין יפה יותר על זה החמט ולזה אמרו עין יפה
 אחר מורבשי' עין רעה אחר מטיטי' וכי תטגרו
 ולא תעשו חת כל המיכו האלה ראוי שתדע שזו'
 הכונה בזה שתהיה הטגגה בכל המיכות שאם
 היה הענין כך היה מתחייב ממה שנתבאר בפר'
 ויקרא שיתחייבו על כל מיכה ומיכה קרבן אם
 משיטי העדה נעשיתה בטגגה ועוד שכבר מיכו'
 בסוף הענין מה שיוורה בביאור שהעבירה הוא
 על מיכה אחת שחייבין על זרונה כרת שטומ'
 והעשטי אשר תעשה ביד רמה ונכרתה הנפש
 הנפש ההיא כי רבר' בזה וזאת מיכותי הפר'
 ולא אמר וזאת מיכותי הפר' ובכלל הנה הוא
 מבו' מזה שאלו היתה העבירה כי אם על מיכה
 אחת וזה הוא תור וזאת המיכה שהעובר עליה
 הוא מגרף ושהעובר עליה עובר על כל המיכו'
 שבתורה והנה המיכה שזו דרכה היא עין
 שהעובר עליה כופר בכל התורה כי כאלו
 יאמן בס' ית' סרה ההומטה במיכותיו ומזה
 המקום למדנו שהמיכות הנזכרות בפר' ויקרא
 שייחייבו על סגגתן חטות הס' אשר יתחייבו
 על זרונם כרת כמו שזכרנו סס' והיה אם
 משיטי העדה נעשיתה בטגגה כבר ביארנו
 התנאים הנכללים בזאת הפרשה בפרשת ויקרא

לפי שיש
 שם
 וזהו
 שם
 וזהו
 שם

טלח יחשב חושב כי מפני טלח הותר לטיות
בהם אלא מה שהוא ליכודך מוכל נפש לא ידחה
יו טוב וטוב לא לקרבנות בטיבם טיהובל בהם
זמ' ורא' יהיו בהם מנחו' לזה בא' ללמד' טיהמנחו'
גכ' מותר לטיו' או ומוה המקום למד' טיהמנחות
אינ' מעכבות ממה טנו' במעשה השול' והטלמים
בפרט' ויקרא' ורזה אמרו טאס לא קרבו המנחות
היום יקרבו למחר . והקריב המקריב קרבנו
למד' טלכבט' אחר היה טיהיה עולה או זבת
תהיה המנחה עטרוך אחת סלת טיהיה בלול' ב
ברבנית ההין טיהס ג' לוגים ויהיה טס יין לטכך
רביעית ההין גס' ויתבאר במה טיבו מין יהיה
עטיין הניסוך הנה וכן אס היו הקרבי' כבטי' רביס
תהיה מנחת כל אחת מהן ככה כמו טאמר אחר
זה כמספ' אכר תעשה ככה תטיו' לאח' כמספרס
או לאיל' תעשה מנחה לפי טכבר הקרימה התור'
וכידת מנחת הפבט' למדנו טתפלת מה טיהיה
מוה המי' טייספיק לו זה הטיעו' המעט' מהמנחה
הו' הפבט' ולזה יתב' טמה טיהוא למעלה מהכבט'
יתחייב בטכטי' איל' וזכר האיל' והוא הרין לפלגס
ולג' היה מתחיל להזכיר טכטי' האיל' היה מתבאר
טמה טיהו' קטן מאיל' יפטר בטכטי' כבט' והתבוננ'
זה המקום כי הוא נשלח עם טכבר ירמה טכבר
יכולח על הפלגס טס איל' וזי' תעשה כן בקר
עולה או זבח למדנו טלא חלק הכתו' בבקר בין
קטנים לגדולים בעטיין הנטכטיס והמנחה והנה
היתה מנחתו ג' עטרוטיס סלת בלול' בטמן חיטי
ההין טיהו' טבת לוגין . ויין תקריב לטכך חיטי
ההין אשה ריח טיחוח ליה' למדנו טיהיין בכלול'
היה אשה ריח טיחוח ליה' והנה אס כן איננו
לבלילת הסלת אבל היה טופך אותו על המנחת
טהיו מקריבין טס הקרבנות ולפי טור אפטר
לכפנו על האס אטר על העזב' פי התור' הנהירה
מרכבותו כמו טנתב' בפרט' יכו הנה החו' מבואר
טהיו בעזב' כמין חוטמין טמכיס יורד היין
למטה במקו' טלא יתלכלך המקדס לכבוד ה' ית'
וכן רומי' טנבין מהדמי' הנטכטי' אל יסוד המזב'
טכבר היה מחוייב טיהיה טס מקו' יכנסו בו כרי'
טלא יתלכלך המקדס ולא יהיה טס עפוט' . ככה
יעשה לכור החו' למד' טלא הבריל הכתו' בטור
בין קטן לגדו' והנה טור בין יומד קרוי טיד טנו'
טור או כבט' או כז' כי יורד' . או לכה כטכטיס או

בטוים לפי טלא זכר טוים כי אס אוכל טיה למדנו
טלא הבריל הנת' בטוי' בין קטן לגדול כמטפט
אטר תעטו בה לפי טהמספר לא יהי' לא בואחרי'
המטכטיס למדנו מזה טוין מערבין נטכטי' כבטי'
בנטכטי' איל' רל' נטכטי' מי' אחר בטכטי' מי' אחר ואח'
אטר ממין אחר יתערבו כי התורה לתקדקה
חלא טיהיו כמספרס ולפי טיהמנחה היות קטנה
הוא עטרוך למדנו טיהמתערב מנחה מיטו פחות
מעטרוך ולפי טיהמטטי' טמכטנו בטכטי' החו' לוג'
כמו טנוכר בפר' מיכורע והוא מבואר טוין רומי'
טינתרב ארס פחו' מלוג' טמן' כל האורח יעשה
ככה רל' על הקרב' אשה יעטו' לו המנחו' והנטכטי'
ולמדנו מזה טיהאורח הוא טיתחייב בטכטיס לא
הגר' אעפי' טיהוא מקריב עולה לפי מה טנתבאר
בפרט' אמור' אל הכהנים ולזה טכטרך לבוא אחר
זה טהגר' טנתגייר חייב במנחות ונטכטיס וזי'
יגור מתכס גר' הריכין בזה טיהגר' טיתגייר או
הגר' טכבר נטגייר יחוייבו במנחות ונטכטיס כמו
העטיין ביטר' והנה מזה המקום למדנו כי הגר'
בטת טיתגייר יקריב קרבן ולפי טכבר מיכאנו
ביטר' בטת טנטכטו תחת כנפי' טכטי' טהקריבו
עולות וטלמים כמו טנתבאר בסוף פרשת ואלה
המטפטיס למדנו מזה טהגר' גכ' יחוייב בקרבן
בטת הכנסו תחת כנפי' טכטינה ולפי טטאמו' בכוף
ועשה אשה ריח טיחוח ליה' חמי' טס קרבן טיהיה
כלו אשה ריח טיחוח ליה' וול' העולה למדנו מזה
טהגר' מתחייב בעולה ולפי טהעולה ככר נתבאו'
טתהיה מן העוף כמו טנתבאר בפרשת יכו הנה
יספיק לגר' טיביא עולת העוף וכבר יתבאו' גכ' כי
הגר' יחוייב להביא קרבן ממה טרויטו מיכנהג'
התורה כאטר תריסה להעתיק האדס מול' קרובה
לקרובה טתעשה בזה החופך כמו טמיכאנו ביט'
כטיבלו את התור' ונתקדשו בה טהקריבו וכמו
טימכאו' בואהר' זכנו' כטיכנסו לקרוט' ולפי
טכבר מיכאו' ברומי' טהקריבו חטאו' ועול' ובכהני'
טהקריבו חטאו' ועול' וטלמי' למד' מו' טלא יחוי'
בכמו' זה העטי' כי אס ממה טנטותתפו בו לו כלס'
הוא העולה ולזה הוא מבואר טרויטו טכרע טור'
יתחייב הגר' כי אס בעולה וטלמד' טיהוא מחוייב
בטבילה ממה טרויטו גכ' ביט' בעת מתן תורה
ובכהניס והלומי' וטלמי' טיהוא מחוייב במילה ממה
טנוכר בסו' פרטי' טולח לך לא טהמילה מטכבת

בגב יענין
באגו טענין
בין טענין
בין טענין
בין טענין
בין טענין

מהמדרס על האבן ולפי שיהו ראוי בענין הטלות
העונשין שנגזרו בהם ביותר קל מאשר עם
שימירת מינות התורה כמו שהתבאר בטרשיים
הכוללים והיה מבואר שהמיתה בירייה היא
יותר קלה מהמיתה בהטלות האבנים עליו הנה
היו יוריס אחת ממקום גבוה שיתכן שימות
מהנפילה ההיא שיטיר הערד ותהיה בו בראשונה
להמיתו והנה טעמו חכמים שזה היה אפשר
כשינפח בית הסקילה גבוה שתי קומות ואם לא
מת בזה הנה אי ראוי שיפילוהו שני כשישייבואו
שם אבל ראוי שיפיל הערד הסני עליו אב שיתהיה
בה להמית שטומ'יר הערד ותהיה בו בראשונה
להמיתו והנה היה זה המטפס נעשה מחוץ
למחנה לפי שזה החוט ראוי שייע' מחוץ למחנה
כמו שייכא המיכור מחוץ למחנה לשימור חטאי
המחנה מהתג'ל בחלאת החטא הכיזו אש' עליו
שימותה התורה להמיתו ועטו להם שייע' על
כעזי בגדיהם לרודותם אחר שכבר זכ' העבירות
שבהם רוטס מה לסדר מכל מינות התורה
זכר המיכה אשר יש לה רוטס בקיום
מינות התורה בכללם כמו שאמר וראיתם אותם
ווסרתם את כל מינותי וזה ימשך בכלל מינות
הייע' לפי מה שאמרו לטית סבות האחר
הוא כי הלבוש ילבשו הוא המיד ויהיו עיניו
בו וכאשר יראה בו מיכה ממנוות הש' יתע' יזכור
את בורחו וירא מלכוד מואחרי ה'ית' לבלתי קיים
מינותיו כמו שספרו רז' מואיש אחר היה רויכה
להכשיל בזמה עם ונה אחת יפה מואר ובטעות
מנשה ראה מיכב עיניו וזכר את בורחו
ונמנע מהתגמול בנות העברה המגונה והטעות
היא כי ואת המיכה תישיר המדרס להורות
במינות ה'ית' אשר ההודאה בו תישיר להחמין
בכל מינות התורה כמו שהכפירה בו תהיה סבה
לשבור על כל מינות התורה וזה כי ארבע כנפות
ישירו על ענין היסודות אשר בעולם הסיפ'ל
והייע' מוריס על רבי הרברים המסתעפים
מהם וחוט התכל הקוסר הייע' ומחבר אות
מורה על הגרמים הסמימיים שמדאיהם וזכר
החוט שמדאיה תכלת וורה שכל א' מהם יסתעפו
ממנו פפחות רבות וורה היו הייע' בכל אחד
מארבע כנפות ולפי שזה בלתי אפשר בהם אלא
מיכר רבי היחס המתחלפים אשר להם עם

אל הנמיכות הטלות וזה אמנם יהיה ברבוי
התנועות אשר לאחד אחר מהם ומה שזה דרכו
יחוייב שיהיה עלול לא עילה ראשונה כמו שהת'
במקומותיו הנה זה יורה כי גבוה עליהם וורה
שהוא מיכר הקסר כל הפעולות הנמיכות מהם
לתכלית אחר כי כולם פועלים בענייני זה העולם
השיפל לפי מה שינתן להם מהכח ביום הברואם
ויטלמואלו הפעולו במה שיפעמכלם ואם לא
היתה שם עילה אחת תישירם אלא זה איך יתכן
שיהיו כלם משתתפים בפעולה אחת מיכר מה
שיהיו אחת ובכלל הנה ות מה שיישיר באופן
שלא אל שיכאן סבה אחת עליונה יסודרו ממנו
כל אלו הרברים הוא הש' יתע' וכבר בארנו
זה מנה המקום בטלמות בה' מסמי' וורה נהגנו
לעשות בייע' מהקסרים והחליות מה שיעיר
על השם שנקרא בו הש' ית' או לפחות במספר
הגרמים הסמימיים להורות שכלם משתתפים
בפעולה אחת כי זה ממה שיביא להורות על שייע'
בכאן עליהם סבה תישירם אלא זה והוא האלה
יתע' על כנפי בגדיהם כבר נתבאר במטנה
תורה שלא ינהג זה פי אס בבגר שייע' לו ארבע
כנפות שטא' על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה
בה והסבה מבוארת ממה שזכרנו ואם היו לטל'
ארבע כנפות וזו יותר יחוייב לעשות ייע' על
ארבע כנפות לבר מהבגר ההוא אבל אם לא היו
לו ארבע כנפות אינו מחוייב בייע' ומטעם
יתבאר שזה הייע' הוא עטוי במעשה גרילים
להורות על מה שיקסור רבי הפעולות ושייע'ם
כלם בעני' אחר והנה התכלת הוא לפי הורות
הגרדי ימור יבונע בדם חלזון חמו' ועטו להם
ייע' להורות על טבעת העטייה ראוי שיהיה
נעשה לשם ייע' כמו טב' כדומה לזה במעשה
העסח על כנפי בגדיה רל' וזכר כנף בגדיה
והנה לא נטנה התורה טעור לאורך הייע' וזכר
נלמספר חוטיו אמנם מדברי חכמי יט' להם
שיעור לכתחילה אמנם שיריו וגרדומיו בכל
שהו והנה הוגבל מספר החוטים שימנה במספר
רל' ששם ארבעה חוטי יכנעו בכנף הבגר וורה
יהיו שמנה כשהיה קיחתם מטבר זה וקחתם
מהיכר השני וזה נמשך לחמנת התורה ששמה
מספר הפנפות ארבעה לסבה שזכרנו ובפתיל
התכלת יתחברו כלם בחליות הנטעות ממנו על

ירחק מימי ומהנה הדיכון בטיני השדה בית דין
הגרו : ועטו כל הער' רל כל טרה ועדה והדימי
בו כל טבט וטבט כי הטבט יקרא קהל או עדה
להיות כל אחד מהם מיוחד ונפרד מהאחר כי
ישראל היה טוכן לטבטיו וכבר מימנו בביאור
שהטבט יקרא קהל טנא ויעמוד יהושפט בקהל
יהודה והנה היה בואת העברה פרוטעיד לכל
טבט וטבט מה טאי כן בטאר העביר טחיבי
אל ורונן כרת כמו טנתבא בפרטית ויקרא והנה
יתבאר ממה טוכרני טבט יהודה נקרא קהל
טכל טבט טנטיאל מואחר מבטי יעקב נקרא
קהל ואמנס מנטיה אפרים טנטיאל טניהם
מיוסף לאו יהיו טניהם כי אס טבט אחר . ונפר
הכהן על כל עדת בני ישראל הנה יאמ' במטעטי
התדיים כל פל הרוב והנה מינר התאחר בני
ישראל יהיה רב המספר ומינר כללות העדות
ומספרם יהיה הרוב רוב הטבטי והנה מי אפטר
טנאמי טיהיה הדיכון במה טאמר ועטו כל הער'
טיהיו העוטיים וההקבן בר' הגרול טיהי אמר
בפרטית ויקרא וסמכו וקני השדה אס ביה רומן
אל בר' הגרול לא היה אמר וקני העדה כי כלם
היו וקניס ולוה הוא מבואר טיהם וקני ישראל
חלפי טאמר וקני העדה ולא אמר וקני ישראל
למדנו טכל עדה ועדה מביאה קרבן ולוה התב'
טכל טבט וטבט מביא קרבן טיון טעטו בטגג'
רוב ישראל טפ' בר' הגרול . ונשלח להם כי טגג'
היא רומי טתיר טכבר יתבאר מוה טאס לא היה
טגגה לפוטטה העברה כגון טירע בודאי טכבר
טעו בר' בהוראתם הנה אס עטיה זה במינר את
ה הוא מגרף ולא תהיה לו כפרה מפני זה הקרב'
אס טגג כטחטב טאנפ טיענו בר' הגרו טיכה
לטימוע ולהודות הנה לא טכטרף טגגתו לטגג'
הקהל טסמכו על הורח בר' כטחטבו טכל הדימי
מפיהם מסכים לכונ' התודה כי אין טגגתו מטיין
טגגתו והטעו אמר כי לכל העס בטגגה טמורה
טהיה הטגגה אחת לכל העס ולוה יתחיי' חטאות
יחיד על טגגתו ולגר הגר בטוכס הנה הרטרך
למד ולגר הגר בטוכס לפי טכל טבט וטבט
הוא מביא קרבן ולוה היה לחוטב טיחטוב טלא
יהיו טכללי' הגרים בלו הקרבנות ולמדו התורה
בי הגרים נמניס עס הטבט טיהם ויטלו
אס נפס אחת וטחטא בטגגה ולא הבריל

בונה המקום בין כהן מטיח או נטיח
להריוט וכבר הבריל בונה בפרט ויקרא ואחטוב
טהסבה בונה כי בעו' יהיה דין הכהן מטיח
והנטיח טעבר עליה כרין ההריוט כי ההטבה
הוא תסיר מהמטיח ומהנטיח יתרוטו על ההריו'
והכבוד הרומי לתת לו ולוה ריכה טיהיה הקרבן
המטיח והנטיח טוה לקרבן ההריוט בטגגת
עו' הכרת תכרת הנפס התיא הכרת הוא חברון
הנפס והפסק ממנה טלמותה וימיאן ויט
מקוטט עינים ביוס הטבת ירמה טסמך חולל
טבת לעטיין עו' להרמות מה אסר ביניהם ווה
כי המחלל ואת הטבת כוער בפטיס מה מהותה
בכללה כי טרס התורה תיה נבנה על החוטט
החרוט כי זה ייסר לנו טני טרטיס כוללים
גרוליס הוחר טיהס ית' הוא נמיאן והטיני טיהו
חדט העולם וכטנאמין זה יביאנו זה להאמין
מה טימוע בתורה ולהודות על טני לטו הטרטיס
במה מימט טבת ולוה יהיה המחלל טבת כולו
פורק מעליו עול מימט התורה בכללם והנה
הדימו במקוטט טיהיה תולט את העטי' ומיחבר
מהתולט חגודה מי טיהיה מאסקה העטי' הנתולטי'
ופעתיק וותס ממקו למקו והנה היה זה מלאכה
מינר ההעתקה ממקוס למקוס כמו טבאר בפר'
יהי בטלח במה טאמר אל יטא אים ממקומן
ביו' הטביעי כי לא פורט מה יפטה לרל טלח
נפטר עדיין בוד' וו מיתה ימות והנה החמידה
התור' בוא' המיתה טתהיה בטקילה מינר מעלת
מימט טבת והוא מבואר טוואת הערטה נכתבת
בוולת מקומה לפי הזמן טיהיה בו זה המקרה
וזה טכבר יתבאר ממה טאמר ויהיו בני ישראל
במדבר טתכף טיהיו ישראל במדבר מיאן זה
רל אחר טנת' להס הטבת והנה היה זה בהכרח
בטב' הטטייה כי הטבת הרחטו לא היה מתבא'
להס חיובה כמו טביארטו טס ואס לא יהיה
הפידוט כן מה בא ללמדנו אמר ויהיו בני יס'
במדבר הלא ידענו טכבר עמדו טס ארבעים
טינה ולא יתבא' מוה באי זה זמן היה ולוה הוא
מבואר טוה בא ללמדנו טתכף טיהיו ישראל
במדבר טהיה זה העטיין רגוס ירגמו וחתו
באבניס כבר התבאר בפרטית יתרו כי הטקילה
הידייה דינס אחר כי אין הברל בין טיכו מהאב'
על הארס או

יזבחן עור את זבחייהם לטעיריהם וגו' וזה מורה
שבונה הטעות היו מזכרים לטעו' בו וביאר טע זה
ענני הטועה בעו' במוד

התועלת

הטעירי הוא להודיע ענני
המחלל את הטבת טהוה
נרון בחמורה שבמיתות ובא מפני זה הסמיכו
לעו' טייש בחלול טבת רוסיס לעכו' על כל מיכו'
התורה כמו טביארטו במה טיקרס ולהודיע
טיחלול טבת בכרת חס לא היה טיס ערי' והתראה

התועלת

היא הוא במיכות והוא מה
טיבה לעטות יטי' על ר'
כטפות בגדינו וכבר ביארטו התועלת המקייע
מוזאת המיכה בביארטו לזאת הפרטי'

פרשת קרח

ויקח קרח

הריסון בו ענין לקיחת הנפשות באופן טיימטך
לב רביס מישראל אליו לקטאתו על גדולת מטיה
ואהרן והנה לא ספרה התור הפתוייס חטיר פתה
בהן לב החמטי' ומאתיס איש חטיר היו מגדולי
העס ומהנכבדים טיבהס וכבר זכרו מזה רזול
קצת ספוריס במרדטיהן והוא מכו טיכבר מטיכו
לבס כטיארטו טכל הגדולה טטל מטיה לטימור
ולחטיו אהרן כי הוא היה מלך ואהרן כהן גדול
זהית הכהונה לו לורעו אחריו ולא עב' זר בתוכס
וירמה מזה הספור טלא היו מתרעמי' על מלכות
מטיה רק על כהונת אהרן ולזה אמר ובקצתס גס
כהונה' בקר ויודע' את אטיר לו חל' טיה גדולה
הזו' לא נתתי לאהרן מעיממי רק ה' ית' בחרו וזה
יתב' בבקר היוס הבא אחר זה והנה הודיעס בזה
המוזמ' כי ה' ית' לא יבח' כי חס בול' לבר ולזה היה
לירא מהקריב הקטרת כי לא יבחר בכלן רק בול'
לבר ותנו בהן אש וטימו בהס קטרת מחטוב
טיהאש לקחו מהמזב' הנחטות טאס היה טיס אש
ורה לא יהיה טיס אזת מפני מיתתס טיאין דאריס
לכהונה כי גס בטי אהרן טס היותס כהניס מזה
בהקריבס אש ורה לפטי ה' ולזאת הסכה בעיטה

לו כח לכבוד המונהגים ממנו פטיעהס כרי ט'
טיזבילס חל הטוב הלא תראה כי מטיה לו די טלא
כעס עליהס על מרדס בריכותס לתת ראש לטוב
למיכריס בטויכס הטובות טיהטיפיע להס הטי ית'
טל יז' אב' התחנן להס וטפל על פטר לפטיהס
לבקט' מהס בחזקת היר טלא יטכבו הס בעיכמס
הטיחתס על מרדן בה' ית' ולא הספיק לו זה אב'ל
הרבה תחנניס לפטי הטי ית' טטיט' על פטיעהס
עד טינעטר לו הטי ית' וטחס על הרעה חטיר דבר
לטינות לעמו רל' טלא כלה מותס בכללס אב'ל
טטארו בטיהס לירטי הארץ והס גס הס לא מתו'

התועלת

הטיטי הוא במיכות והוא
להודיע טיכבר יתחייב
טיבא עס העולה והטלמיס מנחה וטכטיס וכבר
זכרו התועלת המקייע מזה בספר ויקרא

התועלת

הטיביעי הוא להודיע טיהגר
בהתגיירו דאוי טיקריב
ל'י' עולה כמו טביאר' וכבר נתבאר במה טיקרס
התועלת המקייע מזה והוא כי לא יטלה ברמיון
החדס טייתהפך ענייני' מלא קרוטיה לקרוטיה
מוולת דבר גדול טריס בטפס ולזה הויכרך לגר
עניין הטבילה והריכות הקרבן

התועלת

הטימיטי הוא במיכות והוא
להודיע ענין מיכות החלה
והטועלת המקייע ממנה הוא תחלה להעיר טכ'ל
הטובות באות לט' מהטי' יתש' ויטיה לתת תרופות
הטי' מראטיית כריסותטו בארץ יטירל להודות על
כ' ה' יונ' טקן לט' חט הארץ ההיא וממנו גכ' טיפס
טטיטה פריה והטיטי המקייע ממנה והו' כולל כל
מתנות כהונה והוא כי ה' ית' ע' ריכה טיהיה לכהני'
פנאי לעסוק בתורה ולטמור על סדנותיה כרי ט'
טיור' מטיפטי' ליעקב ותורתו ליטד' ולזה ריכה
טיה לחמס טקן ומימיהס טאמטי'

התועלת

הטי הוא להודיע דין טגגת
בית דין הגדול בעו' חטיר
בהודעה בה יהיה ההתרחק מכל המיכות והנה
היה בקרבן הכפר' בול' פר וטעיר ולא היה בטמור
המיכות כי חס פר כמו טהתבאר בפרטיית ויקרא
לפי מה טאחטוב טיכבר נטתכו יטיראל ברנות
המיכריס חטיר גדול עליהס טהיו נותניס הילחות
למזל טלה כמו טהתבאר בתורה וחמר גכ' ורל'

ואורס התועלות המוגזות מן זמנת הפרשה הז'
יא

התועלת

הוא הוא לפרסם שיכבד היה
ידוע אצל ה'ית' פרי טלוח
המרגלים ותכליתו לרע ולזה התחכם הש' יתע'
לפי מה שאפשר להיכיל ישראל מהדש ההו ומפני
זה בחר הנכבדים שיבעס להיזח מרגלים וזהו
אמרו כלם אנטים ראטי בני ישראל המה כמו
שבארנו כי ה'ית' לא יקצר מעטיית הטוב לפי
מה שאפשר ולזאת הסבה גכ קרא מטיה ליהושע
בן נון יהושע כמו שבארנו במה
טקדס

התועלת

הב' הוא להודיע טרואי
לאדם שייטיר בה מבטחו
כש'כשנתבאר לו כי הוא עמו במה שהוא רוצה
לעשות הלא תראה מה שיקרה לישראל מהרע
מפני שלא ריכו להטען על יעוד הש' ית' בידונית
האר' ובחרו לטלוח טס מרגלי טס ערכ' הנפלאו'
ששטה להס הט' ית' אטיר היה ראוי שייטגו מהס
כי יד הטס יתעלה לא תקצר מעטות כל אטיר
מזפרץ

התועלת

הג' הוא לפרסם שהש' יתע'
רואה כל אלו הדברים וזהו
גמול טוב לכלב וליהושע בן נון יטן היוה כוונת'
טובה וחיו מן האנטים ההס וראו ירושה הארץ
והיתה חברון לכלב כמו שיער לו לפי מה שטוב
בספר יהושע ולזה גס כן מתו תקף מוכיאי רבת
הארץ וכל העס שיהיה רויסה הטס ית' להביאס
טס מתו כלס במדבר מפני טלוח בטחו בטס
ית'

התועלת

הד' הוא לפרסם רוב לב הדוח
ההוא טעס מה שיהמיכיא
הש' יתעל מהסבות ימנטוס מלהתנחס ברואוהס
מלח' מלכות מיכרימה עס כל זה אמרו טטה
ראט ונטובה מיכרימה

התועלת

החמישי הוא להודיע טיהו
ראוי למטה השלס טיהיה

החוטיו להעיר על ענין הגרס החמישי שייטיע
הטס ית' באמיכעיתו אלו הסבלות והיה לכס
ריכיכית ביאר בזה טור שהעטייה בתכלת יחויב
טיתהיה לטס יכיכית וזה כלו הוא כרי טיעמיקו
יותר בכוונת זמנת המיכיה וראיתס אונתו למדנו
מזה טלוח תנהג זמנת המיכיה אלא ביזס טיהו טת
ראוי הרברי לפי הנהוג ועוד למדנו ממה שאמר
וראיתס אונתו ולא אונתו וחברו רל' און ראוי לארס
שיטיא יחד טיטי טרליות מיכוייטיס וכן למדנו זה
ממה שאמר אטיר תכסה בה והנה מפני טיהיתה
היכואה הזמנת לבני ישראל למדנו טאון הנטיס
חייבו ב'יכוי וראוי היה להיות כן כי העטי' אטיר
תעיר עליו זמנת המיכיה הוא רב העומק
ולא יתכן שייגיב אליו טכל הנטיס לקלות דעתן
ווכרתס זמנת כל מיכיות יי לפי טזמנת המיכיה מורה
על מיכיות הש' יתע' כמו שבארנו ולא תתורו
אחרי לבכס רל' טוה יטמרכס מלתור אחרי
לבכס אס יט טס לטוה אס לא ומלתור אחרי
שיטיכס אי זה מהדברים הנראיס הוא יותר ראוי
טיהיה לטוה כי העיטיס לא יטיגו אלא הגופות כי
זה ייטידכס להטיג טיטי טס אלוה הוא המנהיג
טולס הגרגלים והטולס הטפל והנה ידמה טאון
לאו זה מזהרה תמנה מכלל המיכיות כמו טאון
אמרו ווכרתס זמנת כל מיכיות יי מיכיות עטה אכל
הגידה התורה התועלת הנמטך ממיכיות יכיכית
והתועלת המוגזת מהמיכיה לא ימנה מיכיה
והייתס קדוטיס ליליכס רל' בעטותכס מיכיות
התורה תהיו קדוטיס לט' יתע' כי כוונתס בכללס
להיטייר לעבודת הש' יתע' ולהתקדש מטוממות
התאונת הגופיות אטיר הויכאתי זמכס מארץ
מיכריס רל' טיכבר הדיכאס מיכס באופן טיהיה
להס לטליס מיכר עויכס הנפלאות טראו או יט'
והנה דמן עס זה בזה המאמר אל מה שבארנו
בפנין ברית בין הבתרי והוא כי אברהס כטיטיל
זמנת על ירושת הארץ לפי טוה הייטוד יחוייב
טיהיה בו תנאי והו טיהיה זרעו באופן מהטלמו'
טיתכן טידבק בו זמנת ההטגחה הנפלאה מה'
ית' ובמהו המענה כי הט' יתע' יטירס לטלמו'
כטיטימס גריס בארץ לא להס ובעבודת טפלו'
ואחר זה יהיה דין הגוי ההוא אליטייר יטראל
אל הטלמות באופן טיהיו ראויס לקבל התורה
טיהיה בהס הט' ית' להס לטליס והס לו לעס

ענין יעקב וישראל
בני ישראל יעקב
הייתה היתה
בני ישראל יעקב

ואחשוב גם כן שולחן מהקטרת שהיו מקטירים
ממנה במזבח הפנימי לא קטרת וזה טעם היו
מקטירים שם קטרת וזה לא תהיה מיתתם כל זה
מורה טעם בחר הש' יתע' בתם להיותם כהנים כי
אפי' ורשאהו היו מתים וס' היו עושים כן רב
לכס בני לוי אמר זה להיטיל טעם יבקשו גדולו
כי די להם במה טענו הש' יתע' מה גדולה כי הוא
היה חומל עליה אעפ' שהיו מעיבי אותו וכאשר
ראה טעם נתפייסו בזה אך היו מחזיקי בבקשתם
אמר להן משה טעמו נא בני לוי המעט מכס מה
טעם לכס ה' ית' מה גדולה טעמו אתם משר' ית'
להקריב אתכם לוי ית' יותר משר' העם וטעם
אתכם עובדים עבודת מטען ה' ית' במופן טקדס
בראש זה הספר רל לעבוד ולמסור ולשמור מט'
מטמר המטען והבריל אתכם לעמו לפני העדה
לשרתם ידמה טעם הטורו הוא השיר שהיו הלויים
אומרי' בפה כמו טעמו בעורו ולמדנו מזה ש'
שהטרתו הו' בעמירה עם טעם רבר מבו' בעימו
כי ^{בטעמו} מורה ארונות וטרתו לא טירו ויקרב
אותך ומת כל מחיך בני לוי אותך שהם ממטפחות
קחת יות' מטמר משפחו הלוי' בטעם עבודתם
בקרטי הקרטי' ולא די לכס זה לא טעם מבקטי'
נור טעם ואחר טען הוא טעם העניין היה כלו
מה ית' הנה אתה וכל פדתך נטערים לעטו כנגד
הש' יתע' לא כנגד אהרן כי לא היה זה מיכרו אך
ה' ית' בחר אותו להיות לו לכהן ונתן לנו נחלת
טדה וכרס רל טעם די טעם הפיאותנו אל ארץ
ובת חלב ודבש כמו טעם לטו אפי' טדה וכרס
לא טעם לטו וטעם זה התחטוב לעשותנו בעורים
טעם נראה כי הבטיחותנו בדברי טקור אל תפן ל'
מנחתם אחפז טען זה בקטה ממטה כי זה בלי
ספק לא היה יכריך לוח הבקטה כי הם היו עושים
כנגד ה' יתע' אין ספק שהוא לא יפנה אל מנחתם
ולזה ידמה טעם ענינו כמו זכור מלחמה אל
תוסף טעמו בקטה אך הוא ספור הפניין וכזה
אמר משה הנה אין ספק טעם ל' תפן ל' מנחתם
כי לא עטיתי לכם טעם רבר טעם להם מקום
להתרעם על טעם ^{כענין} ויקהל עליהם קרח את
כל העדה אל פתח אהל מועד ידמה טעם קרח
ברבריו הרט' אפי' לעשות זה כי אולי הם יראים
ממה טעם משה טעם יבחר בו הש' ית' הוא
הקרוטי' והמורה כלם ימותו וזולת אחד מהם

אז יהיה אמרו כל העדה טעם אל יטראו בטתיה
מוטך את לבבם להתרעם על משה על רבר וזאת
הטרתו אל אלהי הרחו לכל בשר הריון בזמ'
לכל בשר לכל איטי האדם כטעם אמרו יבא כל
בשר להטתחות לפני והנה הריון בזה אל טעם
טופט הרוחות אשר לכל בשר בטירוש לוי
ואיט מהם יכחו ורשעתו היה נכון שתקטנו
על העדה בפבור חטואו אחד חלילה לך משט'
זאת בנות תרעון כי הש' טלחני וגו' נתן להם
מטה ^{אפי'} יכירו בו כי זה פער אלהי והוא טעם
לא ימותו כמות כל האנשים אך טעם ית' יבא
בריאה בעבורך תתחדש ממנה פתיחות הארץ וזת
פיה ותבלע אותם וזת כל אשר להם באופ' טירון
חיים בטמק הארץ והוא טקדו טעם והנה היתה
זאת מהטעם יתע' אז על דרך מופת בבטן הארץ
אשר תחיהם מה טעם חדש ממנו בקיעת הארץ
והנה היה ענין זה המופת טעם טעם על דרך
הטבע בזמן ארוך ארוך טעם הש' יתע' על
דרך המופת בזמן רגע וכך דרך טעם המופתים
הנעשים עי' נביא כמו טעם ארנו בו ממי' וכך אמ'
זה ול' אס נברא פה לטהנס מוטב וזת לוי יבא
ובסוף הענין אמרו שהמופת היה לקרובי פתח
אולי יספק מספק ויאמר כי ענין היה אפי' ש'
טיהדדו טעם היה משה יודע על דרך הטעם
כי המקום ההוא טעם בו הגיש פתו להבקט טעם
הארץ ולא יהיה מזה אס כן מופת על טעם הענין
הגיש להם משני מדרס ארום טעם זה הספק הו'
ממה טעם וזה כי לא יתכן טעם טעם היה
במקרה ויסכים זה למקום טעם בו ארום האנשים
לבר כי מה טעם מקרה בזה האופן הוא מטעם אפל
טיסכים לרבו' מה יבחרם מבין הטעם הנה זה
בלתי אפי' טעם אל המקרה עם טעם נגלה
להם טעם האנשים הרט' אפי' מקריבי הקטרת
וזה ממה טעם טעם וזה היה להם על יד הענין
מה ית' כי החוטאים לבר מתו לא וזולתם והיותם
טעם מכל זה טעם מקום ענינו טעם הארץ
עטיה הש' ית' טעם מקום ממנה המקום טעם
קרח כי הם לא מתו כמו טעם בפרטת פיחם
והנה היה זה כן מפני טעם היו נמטכים לעצת
אביהם והנה אמ' רול טעם נטביר להם בטהנס
והנה מה טעם וזת כל האדם אשר לקרח רל
בני ביתו הנמטכים לעצתו

יורה של האמתת הביאור שביאר במה שזמ' ואני
 הנה נסתי לך את מצימות תרומותי כל קרבנס
 לכל מנחתם רל הקרב לכהניס מכר המנחות לפי
 מה שנתבאר ריניהם כמו שתי הלחם שיל טיכרת
 ולחם הפנים ומנחת חוטא ומנחת נרבה וכל
 חטאתם זהו הקרב לכהני מנחות יחיד או חטא
 יבנו היה טיהיו שוק ולא בהמה ולכל חטמס זה
 הקרב לכהניס מכר אטס היה טיהיה אטס גולו
 או אטס מעולה או אטס ודאי או אטס תלוי ואטס
 טיר אטס מיסידע ונכלל עמו לוג טמן טל
 מיסידע טכבר היה באש האטס אחר שלקח ה
 המזבח חלקו מכר אחר מזלו קרטי קרטיס לך
 הוא ולכנין זה טב לכל אלו הרברים טכר אחר
 מהס הוא קרטי קרטיס לפי מה טיהתבאר במקומו
 והס לאחדן ולכנין ^{הטב} לפר אר לבנותיו בקרטי
 הקרטיס תאכלנו אחיו טיהיה הדיכו בנה טיאכ
 אותו במדרגת קרטי הקרטיס טיהווא נאכל במק'
 קרטי וזה טכבר נטבא בספר ויקראו טילו נאכלים
 במקום קרטי והנה קינת רבות ביארו מזה טאס
 לא יכלו הכהני לאכלו בקרטי כגון טיהקיסו גויס
 את כל העורה הנה יתיר להס לאכלו בהיכל ט
 טיהווא קרטי הקרטי והנה יהיה הדיכו באמ' בקרטי
 הקרטיס תאכלנו תוכל לאכלו לא למנוש ממנו
 אטילתו בקרטי כי כבר נתבאר בספר ויקראו כי הו'
 נאכל בקרטי קרטי יהיה לך מגי טאס לא יאכלנו
 ואי טינהג מן קרטיה רל גס במה טיאנו נאכל
 ממנו וזה לך תרומות מותגס וגו' כלל בזה חזה
 וסוק טל טלמי ותודיה והו' מה טיאמ' לכל תנפנות
 בני יסד כי היה בג תרומה ותנפנה נכלל בזה גס
 המורס מזיל טירי כי הו' טקרא תרומה ונכר טזה
 נאכל לכל טהו' בבית הכהן היה וכר או נקבה לא
 ולבלי טהוד ומחכ וכר התרומה במה טאמר כל
 חלב יפה וכל חלב תירד ודגן וגו' לפי טיהתרומה
 ויטה נהגת ילא ברבר טנגמרה מלאכתו כגון
 דגן תירד ויכהר ובנה נכללה תרומה מטס וזאת
 התחמה נקראת ראטיית כמו טיאמ' דגן תירד
 ויכהרי ראטייתס אטיר תתנו לה כלל בה כס אלו
 הרברים הטו חלה כי היו נקראת ראטיית ותנתן
 לכבוד הטס אופסיר לאומד טיאמר טכבר נכללו
 בזה גכ ראטיית הגו כי היו נקראת ראטיית בפר'
 טזפטי והזרוע והלחיי והקבה כי הן כמו ראטיית
 לרברים טלוקחו מהן כמו טנבאר בגה בפרטת

טזפטיס מלא טוכרו טס טאיר הרברים המתוארי
 בטתס ראטייות כמו ראטיית דגן תירוס ויכהר
 וראטיית הגו וכבר אמר ורל בספרי אמנס יתבאר
 טיהווא לא רבר בכאן מדוטיית הגו כי אמר בסוף
 כל טהוד בביתך יאכלנו וזין ראטיית הגו נאכל
 ולזה יהיה אמרו ראטייתס אטיר תתנו ולהי טב יל
 חלב יכהר חל חלב תירוס ודגן רל התרומה
 ולזה לא יסלל בנה הזרוע והלחייס והקבה לפי
 הפטיט וכלל החלה בזה כי הוא מחלב דגן והו'
 גכ ראטיית בכורי כל אטיר בארצס למדנו מזה
 טיהבכורים הס מתנה לכהני והוא מכו טיהקרוט'
 חלה בבכורי אט קרא להס טס אטפ טלא נגמרה
 מלאכתס כי לא נאמ' בהס דגן תירוס ויכהר כמו
 העניין בתרומה ולא צוד אלא אפי קרא להס טס
 במחובר לקדקע קרוטיה חלה עליהס וזה מבוואר
 ממה טיהיטירנו אליו ורול למדו זה מזה הפסוק
 רל טיאפ' טיהווא בארצס נקרא בכורים וראוי טי
 טלא יכלס ממנו כי הכונה בזאת המינה לתת
 בכורים מהערות טטבח בהס ארץ יטראל במה
 טספרה התורה ארץ חטה וטעורה וגפן ותאנה
 ורמון ארץ וית טמן ורביט והוא רבש תמריס כי
 רבש הרברים אינו מיחוס לארץ אך הרברוי
 יחרטוהו ולזה רמו באמדו כל אטיר בארצס רל
 כי מהפחות המיחרים לארצס טל יכר הטיבת
 יביאו בכורי לא מזולת וזה יתב' יותר ממה טינו'
 מזה בפר' והיה כי תבא טיהיה אומ' מביא בכורי
 כמו טנבאר טס בגה' כל טהוד בביתך יאכלנו
 מגיר טאין התרומה והחלה והבכורים נאכלים
 בטמחה ולא הויכרך להזכיר זה בקרטי הקרטי כי
 הרברי קו וראוי טיספק מספק אך כפלה התו זה
 התנאי לזכור איתס במורס מקרטי קרטי ואחר זה
 טבה לזכרו בתרומה וחלה ובכורי וכבר יספיק
 טזכור איותו פעס אחת לבר לכל ילו הרברי אחר
 טאי הכרל ביניה בזה התנאי וטאמ' כי אטחנו לא
 נסכי טלא יהי הברל בין טהו הטו בחלה ותרומו
 ובכורי ובין טהוד הטו במורס מקרטי קרטי אכל
 הוא מכו מההדרגה אטיר זכרה בה התיר טטי ילו
 הקרטי בגדול החלה ובקטן כלה טהשנן בתנאי
 אכילתס הוא גכ בזה ההדרגה ולזה החמיד ית'
 באכילת קרטי הקרטיס טלא יאכלו מהס כי אט
 הזכריס ובקרטי ולא הויכרך להזכיר טלא יאכלוהו
 בטמא כי בקרטי אי אטפיר טיכהגו טמאי טס כס

והו' אמרו והו' הקרב יומת וזו המיתה היא חנף
לפי מה שהתבאר מהטעם הכולל וטעמו את
מטמרת הקרב ואת מטמרת המזבח וגו' הוא
האזהר שלא להתעמר בסמיותו כרי שלא יקרה
עון בעיני סמיות המקדש ובעיני העבודה
שתעשה במזבח וכו' האופן יהי ישר נטמרים
ממה שהיו יראים באמרם כל הקרב הקרב אל מ
מטמרת ה' ימות פי הכהן והלוי יטמרו מלהכנס
במקדש ובעבודה באופן הנו אחר זה ואני הנה
לקחתני ומת אחיכם הלויים מתוך בני ישראל ואל
טיקרתני. אונתם לי ובחרתי בהם לעבודתי ולזאת
הסבה לא היה ללוי חלק וטחלה בתוך בני ישראל
והיו נתונים להם המעשרו כרי טיחיו בהם בזול
שאל ויהיה להם פנאי בחכמה ובתורה לעבוד ה'
יתע' לכם מתנה נתונים להם אמר טהורים הם
מתנה לכהן אך לא פיעבודו הלויים הכהני אלא
ברברים טהים לה' והם העבודות הנזכרות שהיו
פיוחדין ללוי והיו הכהנים מטיסין אותן עליהם
לעבודת אהל מעד וזאתה ובניך אותך תטימרו את
פיהם וגו' רל טאהרן ובניו לברם יתעסקו
בעבודת הקדש וטהרה ליהם ובקטרת ובמה
טיהו מבית הפרכת יתעסקו בו אהרן לברו אחת
בטנה כמו טיקרם עבדת מתנה אותן את טהנתכם
רל טוואת העבודה הוא לכם מתנה ואין מטהגה
כמהגה העבודות טיכברו על העובר אבל הטני
נותן לכם מתנה נטלמה בזאת הכהונה אם מיכר
טיכמותה לפי מה שהתב' פדברי' בעני הקרבנות
אם מיכר המתנות הנטונות לכם מיכדאל בטבת
הכהונה כמו טוכרנו בסמך והו' הקרב יומת
ומעפ טסמך וה המזמר לענין העבודה למדני
טלא יתחייב ור מיתה טי אם על העבודה ודבר
העבודה הוא מה טיהו מכון בעיכמותו כמו
נתינת האש על המזב ועריכת העיני ומה טידמ'
לזה ואל מה טוינו מכון בעיכמותו כמו הרמות
הדסן ומה טידמה לו לא יתחייב מיתה טליו הו'
וכבר ביארו זה ור ממה טואמר עבוד מתנה אמ'
עבודת מתנה עבודת מתנה ואל עבוד טלוך
וידבר הט' אל אהרן ראוי טלא יטלם ממנו
טנה המזמ' היה למטה בעבוד אהרן וכן הענין
בכל מה טרומה לזה טי התורה בכללה נטנה לנו
עפ מטה מפי הגבורה ואני הנה נטתי לך את
מטמרת תרומותי בעבור טמיכאנו בזה המקום

לך נטתי למטחה ולבניך לחק טולם ובמה טכאל
בזאת הפרטה מענין מלו התרומות ומה נטתי לך
ולבניך ולבנותיך מתך ידענו טוין הכונה לוכרי
כהנה לבר ומה טוכר נטנו לוכרים ולטקבו ולפי
טימיכאנו טמה טוואו לוכרי טהנה לבר

הוא קרטי הקדשים ידענו
כי בו העי' בנה הפסוק ולזה המטי' הספור אחריו
בעני קרטי הקדשים ולפי טהתרומה אכרי בקרטי
הקדשים היו לטס יתע' והנותר הוא לכהנים ולך
יוכו הכהנים בנותר אם לא זכה המזבח וטחלה
בטו התרומות אמר טכבר נטתי לך את מטמרת
תרומותי שתעשה מהם מה טיכרית על המזבח
זה המזרם לכל קרטי בני יס' לך נטתי למטחה
רל הקדשים ההן טנטמרו אחר התרומה לך יהי'
לאכלה ולבניך כי לא יאכלו אותם כי אם וכו'
כהנה וזו אפסד טטאמ' טיכרול בנה המזמר גב'
חלק הכהנים מקדשים קלים כי הם לא יוכו בוגם
כן כי אם אחר טזכה המזבח במזרם מהם להם
וואמר ולבניך לבר לפי טנה דבר כולל לפי חלק
הכהני מן הכהנים היו קדשים היו קרטי הקדשים
וזו קדשים קלים וזין הענין כן בבנו כי לא יאכלו
מקדשי הקדשים לך נטתי למטחה רל לגדולה
ולזה ראוי טלא יקל בהם לאכלם כמהג ממנה
השמותים ובר ראוי טינהגו בזכותם בבני
לעבוד ה' ית' ולבניך לחק טולם ידמה טרעו
בה לקרטי הקדשים טוינס נאכלים כי אם לוכרי
כחונה טמהם הורם להם כמו טכיו' והנותר
הו' לזהרן ולבניך ומה תרומותי לפי מה טידמ'
בהם בנה מתחלק למה טידימו להם והמטל כי
המזרם מהמטחה היו וולת מהחטות וזו הזבן
זה לפי הכונה טטנית טוכר יהיה יותר מבואר ה'
ההברל בזול התרומו' בין קינתם קרטי וקיסם
קרטי קרטי וזין ראוי לספק טליו וזין יקרא הכהני
קרטי בני ישראל מה טיהו קרטי הקדשים
וזה טי כל קרטי הקדשים קרטי
וזין כל קרטי קרטי קרטי ועוד עכפ' ימין להודות
טיכבר נכרל בנה המזמ' קרטי קרטי ומה טזכיה
הנו בפרט זה הכלל זה יהיה לך בקרטי הקדשי'
מן האש לפי טאמר וזאת טחלה באופן כולל טב'
לבו הברלי התרומ' במ' טיוחדו קיס' מן קיס' ומה
מן האש להעיר טמן האש יוכו בו הכהנים רל כי
אחר טזכה המזבח בחלקו יוכו הם בחלקם וזה

וקרוט קרוטת הגוף כמו הפסח והמעטיר וכן
 זה שומר את רמס תודות על המזבח ואת חלבם
 וקטיר ויקטיה לפי הפסטי לפי זה הביאור ממה
 שומר אחר זה ובטורס יהיה לך כחזה התנופה
 ששוק הימין כי זה בלתי אפטר שיטוב כי אם
 לבכור ולזה שומר אטחנו כי אמרו יהיה קרטי טב
 לחלו הג' מיניס מבכור רל בכור שור וכבש ועו
 ואת רמס תודות על המזבח לפי שילא אמר
 על קטנות למרנו שומן טעון לא וריקה וזה דבר
 לא ימנע ממנו אחר מהקרבנות כמו שומר בפר
 דזה אטבי ורס ובחין יספך על מזבח הש' להיך
 וגו' וכבר אמ' החלה רק קרטיך אשר יהי לך וגו'
 וזה יכול בלי ספק הפסח והמעטיר רל מעטיר
 בהמה ועליהם גם כן יתכן יותר שומר והבטור
 תאכל כי הבטור כולו הוא לבטלים ולזה למרנו מ
 מזה שהפסח והמעטיר טעונין שישיבה אחת ולזה
 גם רקיקה התורה בפרטות ראה בזבחות הפסח
 שיהיה במקום אשר יבחר יי כרי שיהיה הרס
 למזבח וכבר נלמד מזה המקום שפסח והמעטיר
 הם גם טעונין הקטיר חלבים כמו העניין בבכור
 כי לזאת הסבה היו קרטי לטי' מיכר החלק שאוכל
 מהם המזבח והדברים גם קו' אם הכהנים טענו
 בבכור והוא ממונס הוכרחו מפני היות קרטי ט
 שיהיה המזבח אוכל חלק ממנו כפי בקרטי ישר'
 שיחייב להם שיהיה המזבח אוכל ממנו אם לא
 יהיה בטון כי יהיה בו קרטי והמטיל כי הטלמים
 היו קרטי כי חלק מהם נאכל למזבח וחלק אחר
 נאכל לכהנים אבל הפסח והמעטיר למה זה יהי
 קרטי כי הם כלים לבטלים ולא יהיה מהם חלק
 למזבח ולא לכהנים ואם אמר אומ' שמעטיר טני
 נזרם קרטי אעפ' שומן בו חלק לטי' ולא לכהני'
 ומרנו שהברל מבוא בין קרוטת מעטיר בהמה
 ובין קרוטת מעטיר טני כי מעטיר טני יי רשות
 לבטלים ולגמול אחת וזין העניין כן במעטיר ב
 בהמה כי היא בעינימה קרטי כמו שהתבאר בסוף
 פרס אם בחקותי ולזה אי' מעטיר במעטיר בהמה
 שיגאל כי בו חלק לגבוה וכבר נלמד זה גם כן
 ממה שאמר בפרטות רמה אטבי טכרל בו ולזה
 הקרטיס כמו טוכ' כי המיכא כסותק טס מוכרות
 החלב בצולה ושומר ועטית עולותי הבטור והרס
 על מזבח ה' להי' והנה היה החלב גם קרטי למזב'
 וחכ' אמר ורס ובחין יספך על מזבח יי להיך

והבטור תאכל למרנו שומן הבטלים ווכין אלא
 בבטור ונטען כטולא זכר החלב להטענו טזה
 ידע שחלבי הנזבחים הם כלם למזבח ולזה לא
 מיכא ההברל בין העולה והנזבחים כי אם בבטור
 שבטור העולה הוא למזבח ובטור הנזבחים הוא
 לבטלים ובטורס יהיה לך כחזה התנופה וגומר
 למרנו מזה שהבכור נאסר לב' ימים ולילה אחר
 כמו העניין בחזה ושוק טרל טלמים וזין לחומר
 שומר שיהיה ריכון התורה בזה בחזה ושוק טרל
 תורה שומנס נאכלים סי אם ליום ולילה אחר וזה
 כי מיכאנו בטיפיכת הרס שהטלמים הם למעלה
 מהבכור כי הם טעונין טיטי מתנות טיהם ארבע
 והבכור חינו טעון כי אם מתנה אחת ולזה ראוי
 טטעש בזמנו זמן הטלמים לח זמן התורה
 ולזאת הסבה גם כן יתבאר שומן אכילת מעטיר
 בהמה הוא ב' ימים ולילה אחר כטלמים כי הוא
 זמן הנתן לאכילת היותר קל שבקרטיס כל
 תרומות הקרטיס אשר ירמו בט' ישראל לה' לך
 טתים ולבטין ולבטותיך אתך לחוק עולם רל ט'
 שהמורס מטלמים ותורה ואיל טויר אחד טזכה
 המזבח בחלקי כי אלו נאכלים לזכרים ולנקבות
 וטב להזכיר בזה המק' זה הענין דרך כלל ברית
 מלח עולם היא לפניה ה' הטה המלח ייחד שומנו
 טפסר גם שומר מההפסח הדברים שיומלחו בו
 ולזה אמר להורות על הקיום לזה הברית טהוא
 ברי' מלח ולזה סמ' לו לעולם להורו על הנכחיו'
 ואמר לפני ה' להשיר טזה הברית יתקיים מה
 שיתמיד הש' יתע' להיות קיים כטעם לו יטימאל
 יחיה לפניך לפי מה שבאמר טס וככה כונת
 יהי טמו לעולם לפני טמט ולפני ידח דוד דורי'
 בארבע לא תאחל וגומ' זה אמנס היה מיושר
 התור כי די' להם בילו המתנו' למה שיכטרך להם
 למחיתם וכן הענין בלויים רל טדי' להם במעט'
 טטותני' להם יטי' מכל תבואותי למחיתם והיתה
 כונת התורה בזה טולא יהיו טרדרי' במזונותיהם
 ויהיה להם עמאי' לעסוק בתור' ולהזכר' את בוראם
 ואמנס היו להם ערי' לטבת כי בזולת זה אי' אפשר'
 להן רכס טבעט' נתינת המעט' הנרה להטי' ה' ית'
 הנה היה בענינו מהדטיר בטנינת זה הטעו' יטי'
 ללויס כי הוא חלק קרוב למה שיהיה רמרי להם
 מנחלת הארץ לפי מספר הטיבטיס ומזה
 יתבאר שחובה לישר' ללהת המעטיר מפרותיהם

שיהדברים קו כמו שיזכרו ואחכ' התנה במורס
מקדשים קלים שלא יאכל מהם כי אם טהור היה
זכר או נקבה וכן התנית באכילת תרומה חלה
ובכורים ולפי שמיאנו בתורה ב' פיי' מהטהרה
לאכילת קדשים והטהרה האחת היא למעלה
מהטהרה האחרת ידענו שהטהרה היותר שלמה
היא אשר תיכרך לאכילת המורס מהקדשים
וטרמטה ממנו תיכרך לאכילת תרומה וחלה
ובכורים והנה הטהרה היותר טפלה שיזכרה
לאכילת הקדשים היא הערב השימי כאמרו ובא
השימי וטהר ואחר יאכל מן הקדשים והיא תהיה
לאכילת תרומה וחלה ובכורים ולזה גם אמר כי
לחמו הוא והטהרה היותר שלמה תהיה אחר הע
הערב שימי בהבאת הכפרה כמו שמיאנו ביולדת
שגם אחר שטבלה והעריבה שימיה הוזהרה
מנגיעת קדשים עד מלאות ימי טהרה ולא תבא
מואת הטיממה לאלו הקדשים עד שיתבא כפרתה
כאמרו וכפר עליה הכהן וטהרה ולזה הוא מבוא
שזא הטהרה תיכרך לאכילת המורס מהקדשי'
קלים ובכאן הותר זה הספק כל פטר רחס רל'
הראשון שעתח הרחס ^{בגוף} הוא הבכור ולמ'
מזה שאם היה הראשון יוצא דופן הנה הבא
אחריו דרך הרחס הוא הבכור לזה הענין לכל
בכור אשר יקריבו להט' הוא בכור טור וכבש ופז
כי בהם לבד נהג זה הענין רל' ענין הבכורה
ושנין ההקדשה כי מוולדת מהבהמות לא יקריבו
כמו שהתב' בראש ספר ויקרא בארס ובבהמה
לך יהיה רל' כל פטר רחס בארס ובבהמה והרימי'
בבהמה בהמה טמאה והוא החמור לבדו כמו
שהתבאר בפרשת בא אל פרעה ולזה לא הקפידה
התורה לבאר זה בזה המקום אך פדה תפדה את
בכור וגו' ביאר שאין קדושת אלו כקדושת בהמה
אשר יקריבו ממנה קרבן לה' היא קדושה קדושת
הגוף ואלו קדושים קדושת רמים וזה כי בכור
הארס יפדה ה' שקלים כמו שנתבאר במה שקדם
והנה השקל הוא כ' גרה והוא מעה משקל היה או
מפורסס וזה המשקל היה נותן בפדיונו בכסף
יטו' כי לא יקרא כס' על האמת מה שהיה בו ערוב
מתכת אחר ובכור הבהמה הטהמה היה נפדה ב'
בטיה כאמרו ופטר חמור תפדה בטיה והנה הקלה
התורה בזכירת מה שיפדה בו כי סמכה על מה
שיזכרה מזה במה שקדם עם שלא היה זה הדבר

הכרחי שיגיע הפדיון לכהן כמו הענין בשוא
המתנות שיזכר וזה שכבר אפשר שלא יזוהר
הבעלים ולא יהיה בזה תועלת לכהן אבל יערוך
פטר חמור אם יריבה ולא יפדהו כמו שאמר וזה
לא תזרה וערפתו ולזה לא הקפידה התורה מאד
בזכירת הדבר שיפדה בזה המקום שיזכר בו
מתנות כהונה והנה התנית התורה בבכור ארס
שיפדה אחר היותו בן חדש לפי שהבכור ראוי
שיתבאר מעניינו שיהיה טרם ההויה ברחם כי
היריבא מהרחם לפי הנהוג ובאופן השלם לא
יהיה כי אם בזה האופן ולזה
יהיה הנפל פטור מהבכורה כי לא טרומה הויתו
ואי אפשר בו גב' שיחיה והנה לא נתבאר מהו
שלא יהיה נפל פטור אם לא אחר היותו בן חדש
כי כבר נתאמת בנסיון כי לא יחיה הנפל ל' יום
ועוד יתבאר זה מהדבר ששליו באה ואת המימה
והיא מכת בכורו והמתתם וזה כי לא יתכן שיאמ'
בנפל סי' הוא כמו מת ולא יתכן לומר שהמית ה'
ית' המת ומזה בפינו יתבא שלא ינהג דין בכורה
בבהמה טמאה בנפל כי בכלם נאמר פטר רחס
כמו שביא והנה למדו דול' מזה המקום שהבעלים
משליו בבכור בהמה טמאה ל' יום אם שימקם
ארס לבהמה במה שאמר בארס ובבהמה מהב
בכור ארס מטפל בו ל' יום אף בכור בהמה מטפל
ל' יום ולמדו מזה גם כן שהלויים פטורים מבני
בהמה טמ' בארס ובבהמה אף שיש לך בו בארס
יש לך בו בבהמה פטור הלויים שאין להם בארס
לא יהיה להם בבהמה וזה מבואר בולדת באור
מהמקום שלמדנו אמרו ממנו שהלויים פטורים
מבכור ארס לפי שהן פטורו את בכורות יטו' כמו
שזכר בפרשת במדבר סיני כט' שיהיו פטורים
בכוריהן ובזה יתב' שבהמות פטורו מן הבכורה
כי הם פטורו בכורות בהמתם שליט' כט' שיפטורו
בכורות בהמותיהם בשימס אך בכור טור או
בכור כבש או פז לא תפדה קדש הם זהו להויד
שלא יפדה בכור בהמה טהורה ומג' שאם פדו
מינו פדוי לפי שהוא קדש וקדוש קדושת הגוף
וכן מיאנו במעט' בהמה בסו' פרט' אם בחקותי
והחמיד טס יתיר והוא שאם ימירנו והיה הוא
ותמורתו קדש והנה היה לו לומר קדש הוא אך
הוא אמר קדש הם לפי מה שיזכרו דול' להטיר
טוה הדין ינהג בכל מה

עם שכבר נתעלה מטיפוחו בנות העבודה על ש
 טאר מטיפוחות הלויים עליו רב להיות עבודת בני
 קהת בקרש הקרשים ואין הענין סן בבני גרסון
 ובני מררי וכבר הרמה לו עם זה גם כי זה לא
 היה בבחירתו אהרן כי מה ש'ית נתנה לו הכהונה
 ולזה היה ראוי שלא יחזיקו עמו בזה המחלוקת
 ולזאת הסבה בשינה תמימה טקרא משה לרחק
 ולא בירם לפי ש'מפני ידיעתו כי הם היו סבה ת
 חוקה לזה המחלוקת ואולי אם יתפייסו יהיו זה
 סבה ש'יתפייס קרח ויטילו כלם מהפגטי

התועלת

הרביעי הוא במדות והוא
 להודיע שראוי לאדם
 כשידעה רצו' הזנטי ברע שיעתיקם מהרע ההוא
 מצט מצט כי אם ריבה להשתיקם יחד ממנו הנה
 הם לא ישימו לו לחוק הסתבכס בריצון ההוא
 ולזה תמימה טקרא ריבה משה להעתיק קרח
 ופחתו מהרע שבחרו בו הקדים להם ממה שיהיה
 אפטר אצלם ש'ישיגו מבוקטס בו והוא אמ' סה'
 יתע' יבחר מי הוא הקדוש הראוי לכהנה עם משה
 שהיזה מהחכמ' בזה המזמר כי הוא הרמה להם
 שמה ית' נהיה הרב' הנה ולזה יהיה לטוב חלקם
 עליו וזה היה מיתרו מעלת משה וחכמתו שכבר
 כלל זה המזמר מה ש'יתפייס בו תחלה לפי שלא
 התיאסז ממבוקטס ואחכ' יתבאר להם מהרבדים
 ההם בעצמם עם מה שהמטיך להם מהמזמרים
 ש'יהיה בהם מהפיוס מאד מה ש'יהיה ראוי ש'
 שיעתיקם בטלמות מהריצון הרע ש'טקעו בו

התועלת

החמישי הוא ברעות והוא
 להודיע שראוי תועי' התפיל'
 והקרבת המנחה לה' להשי' מה שאי' ראוי ש'יוטג'
 לפי הוצר כי כל דרכיו מטיט ולזה תמימה ש'
 טטפט משה ש'יה' ית' לא יפנה אל מנחת האנטיים
 המלה כי הם מחרעמים ממשה על מה שאי' ראוי
 להתרעס בו כי הוא לא הרע להם ביצר מהיכודי'
 ולזה לא היה להם לבעוט בו כש' שכבר הטיב ל'
 להן מאד ה' ית' פלידו

התועלת

הששי הוא ברעות והוא
 להודיע עניין נפלא ברבר
 ההסגחה המלהית והוא ש'העס המתמחר והיז'
 לאגרה אחת ש'דבקה בהן ההסגחה הפרטי' מה'

הנה קראו חלבו הפרי טנגמרת מלאכתו שהוא
 נצי' השמולת והו' מקרטו הקרש טייט בו טאוסרר
 ומקרט' אותו והכונה בזה מבוארת ממה ש'קדם'
 אמרת ליהם בהרימכס את חלבו וגו' זה טב
 אל המעטר ראטון שזכר תחלה וזהו אמרו וחר
 זה כי טכר הוא לכס חלק עבודתכס והריצון בזה
 טכאטר תרימו ממנו מעטר כטינגמרה מלאכתו
 או יחטב הנטימר ללויים כתבואת גורן וכתבואת
 יקב לישראל שאין בו קדושה אך קודם זה לא
 יות' להם לאכל ממנו כי הו' בלתי מתוקן ומקרטו
 הוא בתוכו וזהו אמרו ואכלתם אותו בכל מקום
 אל' אפי' חוץ ליחולס אפי' במקום טמא כי אין
 בו טוס קדושה ולא תטאו עליו חטא וגו' מזה
 התבוא טאוס לו ירימו ממנו תרומה מעטר יטאו
 עליו חטא באכלם אותו בטבלו ויהיו חייבים מ'
 מיתה בידי שמים כי הם מחללים קרשי בני ית'
 בנהגם בהם מנהג חולין ולו' הוא מבוא טאשפ'
 טטמח המעטר הם חייבים להפריט ממנו ת'
 תרומת מעט כרי שלא יטאו עליו חטא' ובכאן
 טלס הביאו בנות הפר' וחולס התועלו' המג' יטו'
 ממנה הנה

התועלת

הוא הוא ברעות והוא טאין
 ראוי לחלוק עם הגדולים
 ממנו הוא תרומה מה ש'קרה לקרח מפני מחלוקתו
 עם משה רבי' ארין הנביאים

התועלת

השביעי הוא במדות והוא ט'
 טאין ראוי ש'יקטא האדם ב'
 בכבוד ומעלה טייט לזולתו יותר ממנו אבל ראוי
 ש'יפיקלו מה ש'חננו הש' יתע' מזה
 וזה כי קדח מפני קנאותו במעלה והכבוד טטתן
 הש' ית' לחזקן היה סבה אל ש'פתה אנטיים רבים
 מ'טו' לטטכס חליו בזה המחלוקת וגרס זה
 האבוד לו ולזה

התועלת

תג' הוא במדות והוא להודי'
 שהוא ראוי למטהג' כי
 כשידעה שהמונהגים ממנו מתייבבים על דרך
 לו טוב ש'יטתדל בחכמתו להטיבם לטוב ולא
 יכעס עליהם וגם אם הם בועטי' בו הלא תראו אין
 השתדל משה לפייס קדח ברברים נכוחים ביטו'
 ובזולת כעס במה שהראה לו מדבריו ש'חננו ה'
 יתע' מהכבוד והמעלה בעבוד' אטר נתנה ללויים
 עבודת אהל מועד ולטבח הש' יתע' בסיריהם

לרבים שלא תאמר שאי זה מישראל שיפריש לו
מעשר הוא לרבים ואם רצה יפריש ואם לא יפריש
כאמרו כל חרם בישראל לך יהיה שאם רצה מ
מחרים ואם לא רצה אינו מחרים וזה שאם היה
הדבר כך אזלי לא יהיה שם מי שיפריש מעשר
וישר מוון תלוי ולא יהיה זה גמולס הדומי להם
על עבודתם הש'ית ולבני לוי הנה נתתי את כל
מעשר בישראל ללחלה חלק עבודתם מגיד שאם
עבר יטול ואם לא עבר לא יטול מכאן אמרו בן
לוי שקבל עליו עבודת הלויס חוץ מדבר אחר
טאין לו חלק בלוייה וכבר התבאר אופני עבוד
הלויס במה שקדם ולא יקרא עוד בני ישראל
אל מהל מוצר רל לכבוד עבודה וזו היא אזהרה
שלא יקראו ור לשאת חטא למות מגיד שור
שעבר חייב מיתה בירי שמים ובוה יהיו ישראל
נימלים ממה שפחדו ממנו באמרו כל הקרב
הקרב אל מיטכן הש' יומת וגו' וזה כי כבר בחר
הש' יתע' במהדן ובזרעו בזאת העבודה ובלויס
בעבודה המיוחדת להם יעבר הלוי הוא עבודת
מהל מוצר זו היא מיכות עטה שיעברו הלויס ה
העבודה המיוחדת להם והם ישאו את שונם
רל במה שיחטאו בזאת העבודה וישראל יהיו
נקיים מזה החטא ובתוך בני ישראל לא ינחלו
נחלה רל שלא יהיה להם חלק בארץ לפי שיש
להן מעשר פרות בכל תבואות שאר הכיבטי כמו
סוכר בפסוק אחר זה אחד ירימו לשי תרומה
רל מעשר פרות אחד הרימו מהם תרומה גדולה
נתתי לרבים לנחלה לפי שזאת הנחלה היא
תמורת חלק נחלתם בארץ ונחלת הארץ נהגת
בין בפני הבית בין שלא בפני הבית כן לקחת
הלויס מעט' רוצו מישראל מפרות הארץ נהגת
בין בפני הבית בין שלא בפני הבית וזה מבואר
חזרו והדמותם ממנו תרומת' הנה יתבאר
ממה שאמר ממנו שלא יתרוס ממין על שדינו
מינו ולפי שבמעשר חוטין רקוקה התורה שלא
ישירו מן החרט על היטן ולא מן היטן על ה
החרט' טאמ' פטר מעשר את כל תבואת ורפך ה
היוסא הסדה טנה טנה הוא מבואר שיותר רומי
לרקוק בזה בתרומת מעשר וזה גכ יתב' מאמר
ממנו ויתבא גכ טיהמעשר אינו נהג' אלא בפרו'
הארץ ממה שאמר בסוף פרשת אס בחקותי וכל
מעשר הארץ מוצר הארץ וזה גכ יתבאר מאמ'

ממנו שאין מעשרין מפרות חריכה לא על פרו'
הארץ והנה קרא אותם תרומת ה' להורות שהן
קדש' ונחטב לכה תרומתכם כרגן מן הגרן
וכמלאה מן היקב רל טיהס רבריס טנגמרה מ
מלאכתן אבל לא יתרומו טבליס על החטי' ונות'
על טימן כמו העטין בתרומה טימפריטין ישראל
לתת לכה' כי הוא ברבר טנגמרה מלאכתו ולפי
שכבר יורה אותם בזה המאמר להפריש תרומת
מעשר אחר טנגמרה מלאכתו והיה לחוטב
שיחטוב שאם לקח הלוי מישראל מעשר חוטין
קודם טנגמרה מלאכתו שלא נתן טריין היטיל
תרומה גדולה לכהן שכבר יפטר הלוי כשיקן
לכהן תרומה מעשר רבר ריפטר מתרומ'
גדולה אמר כן תרימו גס אתם תרומת' וגומי
רל שלא תחטבו טרימכס מחוייבים בתרומה ג
גדולה לפי שאותם לויס ולא חייבה אתכם התורה
כי כן בודאי גכ מחוייבים להפריטה אחר שלא
הופרטה ביד הישראל ינגמרה מלאכת הפרות
ההם ביריכס ותתנו התרומה לאהרן הכהן ולפי
שהתדמו הם בכללם לאהרן ולבניו כמו טנגב'
במה שקדם הנה אין ראוי טנגבין מזה המקום
שלא יתנו הלויס וזאת התרומה כי אם לכהן חבו'
כמו העטין במהדן לא לכהן עם הארץ וזה במה
רבר רומי לכל המתנות כאמרו לתת מנה לכהניס
למטן יחוקו בתורת ה' ויתבאר מזה טיהמחויקס
בתורת הש' הם אשר יט' להם כמו טודול מכל
מתנתיכס תרימו תרומת וגו' אחרי טביאר טאם
הקרי' הלוי לקחת המעט' קודם טנגמרה מלאכת
הפרו והם טיהוא חייב לתת לכהן תרומה גדולה
מלבר תרומת מעשר ביאר שם שאם היה טינתו
להם ישראל מפרותיהם קודם טנגמרה מלאכתם
כי אין הנתנס לרבים פוטר הפרות ההם מתרומה
גדולה והנה הוצרך לבאר זה כי מולי יחטבת
חוטב כי מה טינתחיכו בו בתרומ' מעט' יתחיכו
גכ בתרומה גדולה אחר טיהפריס הלוי והקדיס
לקחת המעשר בטבליס אבל מה טיטן לויס
טאינו מעשרי יפטר מתרומה גדולה כי התורה
לא יכותה זה כי אם רלי' וזה באר טגס פנה חיי'
הלוי לתת תרומה גדולה והו הביתו טינתה לט'
בוה והוא נאות מוצר לפי מה טינתחטוב להמיל'
שלא יהיה בזאת הפרטה כפל רבריס ללא תוס'
מכל חלבו את מקדשו

התכנה אצל הטלמו' בודע אהרן כי טבב המקור
 הוא נמיכא במה טנחכב ממנו וילו היה קרב
 לזאת העבודה כל מי טירצה היה סבה להחטיא
 כזנת התורה בענין ואת העבודה הנכבדת עד
 טכבר יעשו אותה ולא יעמדו על סודה ויהיה זה
 גכ סבה אל טיקלו בה ויקר בזה מההפס בהמה
 טלח יעלס

התועלת

היו הוא במינות והוא מה
 טימותה התורה טיעברו
 הלוי במקדש העבודה המיוחדת להס לא וולתס
 והנה התועלת בזאת המיטה הוא מסוג התועלת
 המיטה אסר לפניה

התועלת

היו הוא במיכו והו האוה'
 טלח להתעברל מטמיות
 המקדש ותועלת ואת המינות מכואר נמה טיקר'
 פס טבו תועלת לטמור יטרוחל מהכטרל בענייני
 המקדש כמו טהתבאר מזה המקום

התועלת

היח הו לתודי מה טסדרה
 מהמתנות לכהנים וללויס
 כרי טיהיה להס פנמי לפסוק בתורה ולעמוד על
 סודות המיכיו וולוח הסבה בטינה גכ לא ריכתה
 התורה טיהיה להס חלק ונחלה בארץ כרי טלח
 יהיו טרורים בטבורת הארמה ויהיה זה סבה
 להעדר הטלמות מהס ובוה היה תועלת בענין
 הטבורת טהיו עובריס כמו טוכרנו וכור בו
 תועלת להטאיר הטלמות בוה העס הנבחר עד
 טלח יתבן בעת מהעניס טלח ימיכא בוה תחלק
 ממנו כומרו לא תאבר תורה מכהן וחמד יורו
 מטפטיך ליעקב ותורתך לישראל חמד כי
 שפתי כהן יטמרו רעת ותורה יבקסו משיהו

התועלת

היט הוא במינות והוא מה
 טהנהידה חסו טלח יקרב
 תלויס לעבודת הכהנים ולא זה לעבודת זה והנה
 התועלת בזאת המיכה במעט פיו ממה טוכרנו
 בתועלת הטו מזלר התועלות

התועלת

הפ הוא במיכו והוא החנה'
 טהוהרנו מלפרות בכור
 בהמה טהודה והנה התועלת בזאת המיכה הוא
 כי התורה ריטתה טיהיה קדוש קדושת הגוף
 להטמור וכר המופת טעטה חס' ית בענין מכת
 בכורות וול היה ופטד טיערה היה הבו לכהן

מהר להשתחל בהיכלתס ולוח ינוה אהרן להקטי'
 קטרת מהרה להסיר הנגף מהעס
התועלת
 היב' הוא להסיר החטר ט
 טאפטד ליטריל טיחטרו
 טיהיה טבע הקטרת להמית המקטירים אותו עד
 טאולי היו תוליס בוה מינת החמטיס ומותניס
 מיט מקריבי הקטרת ולא יורו טיהיה על דרך
 המופת מהט' ית ולוח טס הכלי בהיכלת הקטרת
 כרי טיותמות להס טלח היה זה הענין
 מטבב הקטרת חן מהט' ית היתה נסבה בטבור
 חטמס בזאת ההקרבה

התועלת

היג' הוא לבאר ליטור עיטס
 ההברל טיהיה בין האיט
 הנבחר טבחר בו ה' ית להיזת טהן זבין האנטיס
 האלו טהתקדבו מעיכמס לדבר כהונה כי אולק
 המינה עיכמס בהקטרת הקטרת וזה היה סבה
 להוסיף ומות בלב יטריל כי מהט' היתה הטהונה
 למהרן חלבני

התועלת

היד' הו במינות והו המיכה
 בטמיר המקדש והתועלת
 בזאת המיטה מכואר להוסיף מעלה וחסיבות
 לבית המקדש בלב יטריל וזה היה סבה אל טלח
 יקלו בו ויחמו ממנו וזה יהיה מבוא להשמיר על
 חפן החמה טיהיה בענייני זה הפית הנכבר
 חסו יטגו בו בוה הכבור והקדש פס טוה יהי'
 כלי לטמיר יטר טיידמו מהכטרל בענין המקדש

והעבודות הנעשות בו

התועלת

הטו' הוא במינות והוא מה
 טהנהידר התור טלח יקדפו
 זויס לעבו בית המקדש וכמס יקרב לה יטיגהו
 טנט המזת והנה היה התועלת בזאת המיכה כי
 העבודות האלו היו מיירות על ענייניס עמוקיס
 מאר והוא המכוון כמו טביאדנו בספר ויקרא
 וקוסר תונח לולד העבודות מטפחה מיחדות
 לוח העברה ותייה לחמס נהן ומימיהס נאמני'
 בדרך טיהי להן פנאי בעיון וטהיה מגמת פניה'
 להטמור בענין הטלמות האנטי כמו הפטיך
 במטפח בני מהרן היה בוה היטרה אל טיעמדו
 על סודו ואת העבודה הנכבדת פס מה טהיטיר
 בוה קטתס את קטת כט' כטיהיה הדמטון מהס
 בזמן מהטלמות טיהיה בו והיו אבותיו אנטיס
 כלס אנטי גדוליס מאר כי זה יהיה סבה ליתרון

יחידה להם כשיחטמו ויש אחד מהם או ונטיים
מעטי המוספר שיחזקו כלם כשיתסוד ההסגחה מ
מהם וזה קבר ראוי והמטיל טאם היה מלך אחד
וזהב סד אחד והיה הסד ההוא נלחם עם ארון
מה והבטיחו המלך לעזור במלחמתו ונקטר עם
הסד ההוא ויש אחד טונמו לזה המלך הנה יסור
עור המלך ההוא מזה הסד בעבור האיש ההוא
שיהא טונמו ולואת הסבה תמימו טיעכו לברו
מעל גחוס ועל כל העדה היה קצק ולוא הסבה
תמימו בזה המקום שבטבור חטא קרח היה הט'
ית ריכה לכלות יסדיל לולא תפלת מטיה ואהרן

התועלת

הוא ברשות והוא להודיע
כי תפלת הנביא הדבק בסי'
יתע' תסיר הרע מזולתו כשיקטה בעיניו זה כי
בעבור הסגחת הש' יתע' בו יסמדהו מזה היצטר
שייטעור אם יסיג הרע לאיש ההוא או לונטיים
ההם ולזה תמימו טיעכו טהתפללו מטיה
ואהרן על יסדאל טב חרון אף הסס יתע' מהס'

התועלת

הוא ברעו והוא להודיע
טיהס' יתע' מטגיח ומטיהג
טפסות כל אחד מהאנטיים ואין הסגחתו נטלית
בכללות חמין לבר פמו טחטב הפילוסוף וזה ה
הוא טאמ' מל' ליה הרוחו לכל בטר ויהיה הריט'
בזה הנה ומה הט' ית' אטר הסגחתך באיש איש
בפרט מיכר רוחו וטיכרל היתכן שיבעבור הכלל'
וההטותטפות יסיג רע לכל העדה בעבור חטו
איש אחד ולפי טיהיה בלתי אטטר וולת זה סמו
טיקדם אם לא יסוד ההטותטפות וההתאחרות מילו
החטאים עם יסדאל לקח הט' יתעלה עיכה בזה
בטיטולקו יסדיל מסביב פוטכו לו האנטי' ויסוד
מעטי זה הטותטפות וההתאחרות טמהס עם טוה
יהיה טבה טלא יפותו להמטך לפיכתיס הרעה

התועלת

התטיישי הוא לפרסם ענין
זה המופת הנפלא טיהיה
בשתיחת הארץ ואת פיה לבלוש לו החטאים תכף
טיהטלים מטיה אולו הרברים טייתאמת בהס כי
מהס' היתה ואת כי בהאמנת המופתים קזס
ומדנת התורה בכללה ויות נפלא מזה טוב האר'
תכף לעטייטה הראסון רל טכסת עליהס הארץ

כי פתיחת הארץ פיה כשהיה על דרך הטבע
יטאר הפתח ההוא ומן ארון מור אך בפאן הין
טיי מופתי' האחר בהמיכאות הפתיחה טרגע מה
טלא יטלס על דרך הטבע כי אם בוטן ארו'
והטיי בסלוק זה המיכאות וזה דומה לטאר
מופתים נהגו זה המנהג כמו המטה נחט' וזחר
זה טב הנחט מטיה וטוב היר מיכרעת ואחר זה
טבה תכף כבטרו והנה זה התועלת בעיניו הוה
במה טזכר מהמופת בייכאות אש' מותה ל'אמול
זות חמטי' ומאטי' איט מקריבי הקטרת ובמטה
אהרן טיהויטו פרח ייכץ ייכץ ויגמול טקריס

התועלת

העטיידי הוא להודיע טמי
טיידיכה לחלוק על ענין ה
המעלה והכבוד טיגור הש' יתע' לאיש מהאנטיים
כל מה טייטורל לחלוק עטיין המעלה עליו יוסי'
לו טילמו וקזס הלא תראה כי הערער טיערע'
קרח על הכהונה היה טבה מל' טתהיה הטונה פ
ביחוד טלס ממה טהיתה לואהרן ולבניו כי זה ה
היה טבה לבאר לכל יטראול טהור הקרב יומת
בידי טמיס וטיהפנה וזה לואהרן מהס' יתע' לו
מבחירת מטיה באופ' טחי אטטי' טיפול ספק לוחט
מהאנטיים ולזה היתה המיכמה מהס' יתע' לטעות
המחתות מהאנטיים החטאים ההס ריחעי פחיס
יטפוי למזבח להטאיר זכר זה העטי' לרודו לטען
אטר לא יקרב איט זר אטר לא מורע וזהרן הוא
להקטי' קטורת לפטי' הט' פן יקרה לו דמיון מה
טיקרה לילו החטאי ולזה החטיס גכ' מטיה אהרן
טיהויטו פרח ייכץ ייכץ ויגמול טקרי' לפטי' העטי'
למטמדות לרודות להטאיר זכר זה העטיין

התועלת

היא הוא במדו והוא להודיע
כי ראוי למטיהג הטלס
להטירל בטימירות המתנהגים ממנו בתכלית
מה טואפטר ואטפי' טיהס ברעטיים בו לא יטרטיל
מהטלתם הלא תראה כי היה מרוע תכונת
יטדיל להתרעט על מטיה ועל אהרן מהרע טיקרה
לחטאים טקמו כנגדס טהיו הס בעינמס טבה
להגמטו ועס זה גכ' הטיטרל מטיה להטירל ממנו
ולהטתיקס מהריון הרע ההוא לפי הטיכות וזה
ממה טיהי' ראוי טיימנעס מהתרעט על מטיה מזה
העטיין ועס כל זה כטראה מטיה טבטיטתס בו
היתה טבה מל טייכא הקצק מלפטי' הט' לכלותם

אותה לטמה כרי שתהיה מחטבתו בה כי או
 יתכן שיזמנו בו שהוא טוחט אותה ולמד מוזמרו
 ושיחט אותה לפניו שיהיה הטוחט טוחט אותה
 לפני לעזר אשר לו נתנה הפר' כרי שיהיה לעזר
 רוחה כשהאחר טוחט והטעם בזה שיתן אל לבו
 לכין רעותו בענין הפרה שהו עמוק ונפלא מאד
 ולפי שיזמנו ושיחט הומו מבוא טוחט נתגבלה בידו
 היו פסולה שהרי אינה טחוטתה ורקח אלעזר
 הכהן מרמה באיכבשו ולמדנו מזה שיכריך שיהי'
 בכהונו רל טירבט בגדי כהונה והס בגדי לבן
 כי הומו היה כהן הדיוט ואור מפני זה דקרח בזה
 המקום שתהיה נצטית עי' לעזר להעיר טחפילת
 כהן גדול אם יעשה אותה יעשה בבגדי לבן לא
 בבגדי זהב וזה יתבאר עוד מטלטה יכרדין הא'
 טלח מיכאנו שישמש כהן גדול בבגדי לבן רק
 כשהיה מטמט לפני לפטס ביום הכיפורים והיה
 זה כן כרי שיכון לבו יותר בעבודתו כי מה שיהי'
 כתוב טל החוטין ועל האפור היה מביא מותו
 להרהר תמיד וגם קול הפעמונים אשר על טולי
 המעיל כי זה כלו היה כלי לכין בעניני ישרואל
 תמיד כרי שימכח טיכמו מוכן להטיב כראוי
 כשייטלוהו באורים ותומים ולפי טבענין הפרה
 יכין שתהיה כונתו בה לא ברברים אחרים הוא
 ראוי טוחט יעשה אותה כהן גדול שיעשה אותה
 בבגדי לבן והיכר הטני הוא טכבר הדאת התור'
 כונתה להסיר היופי מענין הפרה ולזה היו כל
 מעשיה בחוץ והיתה נטרפת עורה ובטרה וזאת
 רמה על פרטה ובהיות הענין כן הוא מבוי טוחן
 ראוי שיעשה כהן גדול בבגדי זהב כרי טלח
 ינהג בכבוד וביופי במה טכונתה בו התורה
 להסיר הכבוד והיופי והיכר הטליטי' הומו כי כמו
 טעבור יוס הכיפורי' שתהיה הכונתה בה הטירה
 והטירה היתה בבגדי לבן כן ראוי בענין הפרה
 שהיא מכונת לטהרות טזממה חמורה שתהיה
 בבגדי לבן מרמה באיכבשו ראוי טנבין מזה
 שיקח מוס הפרה בעינמה באיכבשו הימני טוחט
 קבל וזאת בכלי ואח טבל טס איכבשו ויני מרמ'
 אבל יחוב לו טס אחר רל שהמו מוס הכלי טלח
 טוחט התנינו שיקח מרמה באיכבשו טבע פעמי'
 מעיט הפרה בעינמה הנה אפטר שיכח כל רס
 הפרה קודם שיטלים הזאותיו ולזה נלמד זה
 מענין לוג שמן טל מיכודע טהטהרה ההיא

את עזרה ואת בשרה ואת רמה
על פרשה ישרות
 לפי טרקדקה התורה בטערה שיהיה מרוס והומו
 מחובר לבורה למד טכונת התורה שייטדק יחד
 עם עזרה והנה בבטרה נכלל החלב והקרב ולפי
 טכבר אמר תחלה וטרקדקה הפרה ובטס הפרה
 נכלל כל הטלוח לה כמו הקרני והטלפוס למדנו
 שראוי שיטדק הכל יחד

מותיחסת לזאת הטירה ונתבאר טס שהוא היה
 לרקח השמן על כפו הטמארית ובה היה טובל
 איכבשו הימנית ומזה טבע פעמים וכן ראוי
 שיזמנין שיהיה הענין בזה המקור שיהסין מקבל
 מוס הפרה בכפו הטמלית וטובל בה איכבשו
 הימנית ומזה ונהו אל טכח פני מהל
 מועד ראוי מזה טנבין שיכריך שיכון להוות
 אל טכח פני מהל מועד וטירה פני מהל מועד
 כרי שיתבאר לו מזה שהוא מזה טכח פני מהל
 מועד מרמה טבע פעמים למדנו מזה שיכריך
 שיקח באיכבשו מרמה טבע פעמים בכל הזמה
 טבילה ולזה יכריך לו שיקח איכבשו בעור הפר'
 אחר כל הזמה והזמה כרי טלח יזה כי חס ממה
 שירקח עתה מהרס באיכבשו ולפי שיכרי לטדוק
 כל רמה לבר המונה ממנו טנח וזאת רמה על פרט'
 יטדוק למדנו מזה שיכריך לקח איכבשו בפרה
 בעינמה כרי שיטדוק רס הקנח עמה ואחר זה
 יקח גכ כפו הטמלית בפרה בעינמה לזאת
 הסבה בעינמה וטרקדקה הפרה לפנינו
 אחר שהיית הכה את המור בעיני המערב דקרח
 התורה שיהיה עיניו בטריפת הפרה כרי טלח
 יתעסק במלמכה האחרת כי המלמכה פוסלת בה
 כמו טבימרו והומו מבואר מזה הלטון טראוי
 שיטדוק הפרה לא אותה וחבירתה כרי טלח
 יתעסק במלמכה אחרת וראוי שיטרו אותה כלה
 במקום אחר לא בטתי מערכות וזה לטתי טבות
 האחת טראוי טורקדקה הפרה באט טהיכית טס
 אבל קינתה לבר והטניט טאי אפטר שיהיו עיניו
 יחד בטתי המערכות והנה לא דקדקה התורה
 בעיניו אשר וטרקדקה הפרה בהס אפילו בקטמו
 בגבבה או בעיניו טיריטה

ויטנו בכור ויחולט מפני זה זה הוכרח עס טוה
 יהיה כבה אל טיקלו בנתינתו לכהן ויעכבוהו
 לביטום לחטוב טוה העניין הוא לרמיס לבר
 ויטנו טבט מה יפרעוהו לכהניס כאטר תמיס
 יד כי הרבה יקלו האנטי בעני הממו טנתחייבו
 בו כט טולא היו לו תובטין כמו העניין במתנו
 כהונה וואלס בבכור פטר חמור לא היה אפטר
 בו ואל זה כי לא יתכן טיהיה קדושתו קדוטי הגו
 עס טהתורה התחכמה טעכפ פרוהו הבטליס
 לפי טאסו להן ליהנו בפטר חמור אס לו יפרוהו
 אבל יחויב להס לערקו אס יט בענייטו מהורות
 מה טייביוו הבטליס לפרותו וואלס בבכור ארס
 לא היה אפטר בו יותר כי אי אפטר טיהיה קרוט
 קדוטי הגוף ויטנו נכון טיהמה התורה בהמתנו
 כמו טימות בהמתה בפטר חמור
התועלת
 הכא הוא במימות והוא מה
 טיטמות הלויס להפריט
 תרומת מעטר והיא פטטר מן המעטר והנה
 התועלת פומת המימה מבומד בכללות ממה
 טוכרנו במתנות טהונה ובה גוד תועלת להעיר
 על מה טייביר עליו ענין המעטר וכבר ביאר זה
 התועלת במה טיקרס

פרשת זאת חקת

זאת חקת התורה

וגו' עד רבמו בני יסריל כל הנרה מדבר יין
 דבר ל בני יסריל ויקחו לין פרה ארומה תמימה
 למר מנה טמטל יבור היתה באה והנה הרטון
 באמרו ארומה תמימה הוא טתהיה תמימ וטלמי
 בארס ומפני זה למדנו טאס היה בה טער לבן
 מן טחור טהיה פטולה וכבר התבאר מה טרטיס
 הכולליס טולא יפטול בה פחות מקטי טברות כי
 החלק הרוטון בטער הו טתי טברות וחי אפטר
 טנאמ טיהיה הרטון באמרו תמימה טולא יהיה
 בה מוס טהרי אמר אחר זה אט וין בה מוס ויהי
 אס כן אמרו תמימה לבטלה ולזה הוא מבחור
 טאמרו תמימה טב אל הארמימות והנה נטבוח
 מיכר הורמת הגר כי פרה תקדח נטיהו בתג
 טיטיס וראוי טתהיה פרה כטיקנו מותה טנו ויקחו
 לין פרה : אטר לא טלה עליה טול ביאר בזה

עזר טן טה טס טס
 נבאגנ יתמיס טס
 טן ט

טאעפ טולא מטיכה בעול כיון טעלה טול עליה
 נפטלה מה טאין כן בעגלה טרופה טנאמרה
 אטר לא עבר בה וולא מטיכה בעול ולזה היתה
 פרה ארומה בזה יותר חמורה מעגלה טרופה
 וראוי טתרע טהמלאכה פוסל בה גכ כמו הענין
 בעגלה טרופה אך טיתקה התורה מזה כי נבר
 הגידה טאעפ טעלה עליה טול בזולת טימטנה
 בו היא נפטלת כט אס נטכה בה מלאכה וטור
 טהמוס פוסל בה טאין כן בעגלה טרופה ולזה
 ראוי טינהג בה זה הדין הנהג בעגלה טרופה
 והוא מבחור טולא יפטול בה כי אס מה טהוא
 להגמט הבטליס כמו הענין במטיכת העול ויתר
 העבודות אטר יטנו בה דומות לזה טהס טולא
 ליכרטה וברטון הבטליס אבל מה טהוא ויכרטה
 לבר כטך מזה אס טלה עליה וכר פטול טתכלי
 וזה טעגל הו טולא ליכרטה והיא היתה מתעבדת
 ונתתס מותה אל מלכור הכהן לפי טולא היה
 לטור כהן גדול כי כבר היה מהדין קייס למדנו
 מזה טהפרה נטטיית בין ככהן גדול בין ככהן
 הדיוט ולזה אמר אחר זה וליקח הכהן וכבס בגרין
 וולא אמר מהדין להורות כי לא הקפידה התורה לא
 טיהיה כהן וולא דקדקה טיהיה כהן גדול וטון
 אך לפי טנה נטטיית מות טי לעור והנה הקדיס
 למר ונתתס מותה אל לטור הכהן להורות טמל
 מעטיה ככהן : והויכח מותה אל מחוץ למחנה
 למדנו מזה טאין מותה וחבירתה יחד מכאן
 אמרו וולא היה פרה רויה לימות אין מויכחין
 עמה טחורה טמא יאמרו טחורה טחטו וחז
 ארומה טמא יאמרו ארומה טחטו ובטלה הנה
 כמו טהעבורה פוסלת בה כרי טייביו זה לחטוב
 טולא נברמות מות הפרה כי אס לזה התכלית כן
 דקדקה התי בהויכמות ובטיחטימה ובכריפתה
 טולא תהיה בהס כוונה אחרת ולזה אמרה התור
 והויכח מותה וטחטי מותה וכדקדקת הפרה טכל
 מעטיה כרי טיהיו מכוניס לזה לבר וגס במי
 הנרה דקדקה טולא תהיה נטטיית בהס מלאכה
 טנאמ מיס חייס אל כלי ונה ממה טיגלה ממנו
 טהמלאכה פוסלת בפרה ובכל מעטיה
 והנה היה מויכח מותה במקום טדיפת פריס
 הנטרפיס : וטחטי מותה לפניו מגיר טאין
 טחטיין פטי יחד וטבת זה כי הוא יהיה מתכסח
 במלאכה אחרת עמה ולמר מזה טידין טיטיח

והתקבות הגדולים והקטנים ואפי' הנפלים שהרי
הם נכללים במה שזמור לכל נפש אדם ושימו
שבבת ימים ביאר שהמת מיטמו במגב טמאת
שבבת. הוא יתחשו בו ביום הטריטי וביזם
הטביעי יטהר. כל שבזם הטריטי לטומאתו
יון עליו ממי הנדה ואחר ישובו להזון ממנו עליו
ממי הנדה ביו הטביעי ויטהר לערב אחר שטבל
וזה דבר כולל לאדם וכלים שנגעו בו מת כי כב'
נתבאר בפרשת ביום השימיני שהכלים מקבלים
טומאה ממה שיקבלם האדם ואם לא יתחשו
ביום השלישי ביאר שלא יתכן שתטלם הטהרה
לאדם ולא יון עליה ביום הטביעי וביום השלישי
והנה היום הזה הוא משלח השחר כאמ' ואנחנו
נטיים במלחה — אל מעלות השחר ועד ימות
הכוכבים וזמור והיה לנו הלילה מטימר והיום
מלאכה וזן ספק שאם טיהר ימים רבים מנת
טומאתו שכבר יון עליו לילתך טיהר היה ראוי
לזאת ההוא קודם זה וכט' שהוא ראוי לה שנה
ונטה היום ההוא כמו יום שלישי ויטהר אחריו
ורבשה ימים ויון עליו ויטבול ויטהר לערב וכן
אם טיהר ימי רביע אחר ההוא הראשונה מיון
עליו לילתך וטבול ויטהר לערב

כל הנגב במת בנפש האדם וטרי ימות
ומד וטרי ימות להעיר טהריכון
בוה טיהר מת בפעל ולולי זה היה אמרו וטרי
ימות לבטלה וכבר יתבאר מיצר הזרות הגדר כי
הנגב לא יהיה אלא אם נגע בחיטוי הגוף ולזה
יתבאר שנגב בית הסתריים ויטמו מטמו כאור
הזמ' שתחב הטמאה בכרס והכניס בגרונו וכבר
יתבאר זה גב' ממה שזמור בסוף פרשת ריהי ביום
השמיני הנגב בנבלתה יטמו ער הערב והאזכ'
מנבלתה יטבס בגריו והוא מבואר טאי אשכרי
בזכר שלא יגע ברבר הנאכל מגב בית הסתרי'
וזל טיהר ויטמו מגב ולזה טס דינו כדיון המטא
ולשי טאמר בנפש האדם והיה הרס נקרא נפש
כמו שזמור כי הרס הוא הנפש למדנו שהרס
הזכא מהמת טאשכר שתתלה בו הנפש הוא
מטמו כמת ופערו חכמים טיהר רביעית רס
ולא יתחשו ומטיכון יג' וכל טאעפ' טטבל
כיון שלא היו עליו ממי הנדה באופן הנזכר אם
נגבס למקדש הדי הו' בכרת כי עדין הו' בטומאתו

כיון שלא זרק עליו מי נדה באופן הנזכר וזאת
התורה אדם כי ימות בואהל למדנו מזה שהמת
מיטמו בואהל. כל הבואהל האהל וכל אשר בואהל
יטמו שבבת ימים לפי שלא גזר בזה המקום
טמאה על האהל אבל על מה טבתוכו ואמ' במה
טאחר זה והנה על האהל למדנו שמן האהלים
טאינו מיטמו וכולם מטיתפיים בהבאת הטמאת
לכל מה טיתחתיהם והנה האהל טאינו מיטמו
הוא מיכיל מה טעליו והאהל המטמו מינו חויכץ
כי הטמאה תעבירהו ולזה לא יטמו כל מה טיהר
על הטומאה לפי טיהר מזהיל עליה ער טייגיט
הענין לאהל בלתי מקבל טומאה והנה האהל
המקבל טומאה הוא נפשה מארוג או עור כמו
הענין בואהל המטיכון והוא יטמו מיטום אהל
והאהל טאינו מיטמו מינו אהל כמו הבית ומה
טידמה לו וראוי טירע טלוי יקרא אהל לפי
הזרות הגדר אם לא יהיה בו חלל טפח על טפח
ברוס טפח ולזה לא יהיה חויכץ בפני הטמאה
אם לא היה בזה התואר וראוי טירע כי מה טנת'
בוה המקום בואהל הטהור טיהר חויכץ בפני
הטמאה טלוי תכא ותעבור חויכה לו יחוייב גב'
טלוי תכנס בו הטמאה אם היתה חויכה לו רל'
למעלה או למטה וראוי טירע טמגדר האהל
טייהר מתקיים וקיים במקום אחר ולזה אם היה
מתנגע כמו הספינה או טלוי היה לו קיום כמו
עלי טוף ומה טידמה להם לא יכנס בגדר האהל
להביא הטומאה למה טיתחתיו או לחוץ בפני
הטמאה כל הבא לאהל ראוי טירע טכיון
טכא טס מקיפת האדם או הכלי טטמו כלר כמו
הענין בנגישה טאינו מתנאה טייגע הטמאה
בכל הכלי אבל כיון שנגב אותה בחלק ממנו
נטימו סלוי חיה בלתי יסדין אל ביזור ולפי טאמ'
פל הבוא אל האהל ולא אמר הנגב בואהל
סמו טאמר בקבר למדנו טאהל פתוח מינו
מטמו אלא דרך פתחו ואם לא היה פתוח
היה מיטמו מכל הסרדין ברמיון הקבר
וכל אשר בואהל למדנו מזה כי כל מה טיתחת
האהל מיטמו במת ער התהום לא טאם היה טס
ואל אחר יכיל פל מה טיתחתיו כמו הענין
במה טיוכוד בכאן ביסמיר פתיל לפי מה טטבא'
אחר זה ולפי טהתורה תרבר דבריה בעיטמות
מדרך מה הוא

הנגב במת בנפש האדם וטרי ימות
ומד וטרי ימות להעיר טהריכון
בוה טיהר מת בפעל ולולי זה היה אמרו וטרי
ימות לבטלה וכבר יתבאר מיצר הזרות הגדר כי
הנגב לא יהיה אלא אם נגע בחיטוי הגוף ולזה
יתבאר שנגב בית הסתריים ויטמו מטמו כאור
הזמ' שתחב הטמאה בכרס והכניס בגרונו וכבר
יתבאר זה גב' ממה שזמור בסוף פרשת ריהי ביום
השמיני הנגב בנבלתה יטמו ער הערב והאזכ'
מנבלתה יטבס בגריו והוא מבואר טאי אשכרי
בזכר שלא יגע ברבר הנאכל מגב בית הסתרי'
וזל טיהר ויטמו מגב ולזה טס דינו כדיון המטא
ולשי טאמר בנפש האדם והיה הרס נקרא נפש
כמו שזמור כי הרס הוא הנפש למדנו שהרס
הזכא מהמת טאשכר שתתלה בו הנפש הוא
מטמו כמת ופערו חכמים טיהר רביעית רס
ולא יתחשו ומטיכון יג' וכל טאעפ' טטבל
כיון שלא היו עליו ממי הנדה באופן הנזכר אם
נגבס למקדש הדי הו' בכרת כי עדין הו' בטומאתו

וראוי שיבאר מזה שיכל אלו מימאין באהל
טיהרי אמר תחלה וכל אשר יגע על פני הטיהרה
בז' בזה טעם היו באהל הנה הם מימאין באהל
וראוי שיהיה טיהרות כמו מימאין במגע כן
מימאין במטא ואמנם טיהרה לפי שהיא
בארה בפרטית ויהי ביום השמיני בטמאות נבלה
בטמאות מטא חמורה מטמאות מגע כי היא
טעונה כבוס בגדים מה שאין כן בטמאות מגע
והטובה בזה כי הטובע אינו נוגע כי אם בטיהרת
הגוף הטמא ואמנם הנטוה נטוה עינם הגוף
הטמא ובהיו העניין כן והיה בלתי אפשרי בטמאות
הפסול להחמיר יותר בטמאות מטא מימאין מגע
כי טמא מגע טעונה כבוס בגדים כאמרו וחטאו
ביום השביעי וכבוס בגדיהם ורחץ במים וטיהר
בערב הנה טיהרה התורה מהמטא לפי שהיא
מבואר טוה אפשרי בטמאותה שיהיה למטה
מימאין מגע ולזה הוא מבואר שיהיה מימאין
במטא מן התורה ורקחו לטמא מעפר טיהרה
החטא ונתן עליו מים חיים ואל כלי לפי שדקדקה
התורה שיהיו המים בחיותם נטוים ל כלי למדנו
טלח ישנה במים מלאכה למדנו גכ' טיהר מחויב
טלח יתעסק במלאכה אחרת בנתינתו המים אל
הכלי כדי שיהיה כוונתו לתת המים אל כלי
בעבור עפר טיהרה החטא כי אמרו ונתן עליו
וי אפשרי שיהיה הריסון בו שיתן העפר בכלי
ואחר יתן אל העפר מים חיים וזה כי מפני שהעפר
הגרול בזה הוא עפר טיהרה החטא הנה ראו
שיתן האפר על המים כדי שיכיר ויתערב במים
כמו העניין במי מטה טיהרה התורה בפרטית
נטוה העפר הוא שנתן על המים כי בוולת זה
יטוה למטה לכבודו ולא יוכר העפר במי ההם
ולזה יהיה הריסון באמרו ונתן עליו בעבור
כשעל טלח ואל בית הרמים ומזה יתחייב
שזהיה נתינתו המים החיים אל הכלי בעבור
תכלית שיתן בהם עפר טיהרה החטא ולזה
הוא מבו טעם נתינתו במלאכה אחרת עס. מורי
הכלי הנה מותם המים פסולין למי חטא כי אי
אפשר שיכיר מרס לבו בטיהר מלאכות מתחלפות
יחד ויכיר שיהיה כלי מה שיתן בו המים חיים
ואם לא ידבק בו גרד הכלי אשר יתכן שיטמאו
בו בנתינת המים הנה מותם המים הם פסולין
והנה קראה התורה זה האפר עפר להודות טעם

נטוה האפר לעפר מפני רוב הזמן טעמו הנה
הוא כשר למי טרה ולפי טלח דקדקה התורה
בנותן המים חיים אל כלי שיהיה כהן למד מזה
שיכל כן דעת כשר למלא ולפי שאין זה העניין
עבודה יהיה המלאכה כשר אפי' בלילה ולפי טלח
בארה התורה שיהיה עפר טיהרה החטא נתן
על הכלי הראשון טמא מותו מים חיים בעבור
למדנו מזה שיהיה לפרוט המים מהכלי ההוא
אל כלי אחר לשים בו עפר טיהרה החטא ולא
שהוא ראוי כן שיתנו המים הלו בכלי השני
בעבור עפר טיהרה החטא כי מן הטיהר שיהיה דקדקה
התורה בנות הכונה במלאכה הכלי הראשון ולא
תדקדק בכונה הנותן בכלי השני אשר בו יתן
האפר שהוא הטיהר והטיהר בנות הטיהרה
ובכלל הנה יתבאר ממה שיזכרו שיהיו טלח
יתעסק במלאכה אחר ער נתינתו האפר על המים
טעם היה עושה כן לא יתאמת שנתן בעבור
האפר מים חיים ל כלי כי הוא מניח המים ועוסק
במלאכה אחרת קודם נתינתו העפר והתורה
דקדקה שיהיה זה העניין מלאכה אחת ויכיר
מדאטיותה זה התכלית וראוי טלח יעלם ממנו
כי עס זה לא ימנע שיהיה זאת המלאכה נעשית
על יד שנים זה אחר זה כי המלאכה הנזאת כבר
יקרה בה זה ולזה אפשר אחר שנתן המים ל כלי
שיטוה המים אל יד טוהר ויכול הוא לעשות
מלאכה כיון שהטוהר אינו עושה מלאכה
ולא תקרא מלאכה אחר מה שהוא מהכרח הולכת
המים לקרסן בעפר בעבור טיהרה החטא
ויכיר המקדש שיכיר ויתן האפר בידו על המים
לטהר הטמא טמא ורקחו לטמא ולזה יכיר
שיכיר לקדש המים ולהנות מהם על הטמא ולא
טלח יחוי שיהיה הכונה לטהר זה הטמא שיהיה
לא הקפיד הכתוב אל שיהיה על הטמא מי טרה
מכל מקום וכבר מימאין כן טיהרה
ביארה שהמים אשר קדשם יזה מהם על דברים
רבים וזה ממה שיהיה טלח יחויב שיכיר
בקדשו המים באפר לכל הטמאים אשר יטהרו
בלו המים ולזה גם כן ביאר שיהיה זאת
אפשר שיהיה על יד אחר וזה כולו ממה שיהיה
טלח יחויב שיהיה כוונתו אל לטהר המים
אשר יקדשוי זה טמא אשר הנזמן וזה יתבאר
ביאור יותר טלח

למדתו שיכיר אחר לא יטמא המת מה שסביביו
לא כל ידי אהל או קבר שהוא ברמיון אהל כמו
שינתבאר אחר זה ודומי שיהרע טמא טמא
כל אשר באהל יטמא הנה לא יהיה הריון בזה
שיטמא בו וזאת הטמאה כי אם מה שדרכו לקבל
ואת הטמאה והם אדם וכלים כי אוכלין ומטיחין
לא יטמאו טמאת שיבנה ורזה אמר אחר זה והנה
של האהל ועל כל הכלים ועל הנפשיות אשר היו
שם ללמד שלא תתפשט וזאת הטמאה בזו אדם
וכלים וכל כלי פתוח אשר אין ימיד פתוח
עליו טמא הוא לפי שלא מיכחטו רוחם בימיד
פתוח כי אם בכלי חרש כמו שינתבאר בפרט ויהי
בזו הטמאי והיתה הסבה בזה להיותו בלתי
מיטמא אלא מאויריו למדתו כי בכלי חרש דבר
הכתוב כי טמא הכלים לא יועיל להם ימיד כי
הם מיטמאין מגבן ואחלם כלי חרש כיון
שאינו מקבל טמאה אלא מאויריו הרי הוא טהור
כיון שיש ימיד פתוח עליו ולזה הוא טמא
כאם היו כלים בתוכו שהם גם הן שיהודים טמא
היו מיטמאין מפני האהל היו הם מיטמאים הכלי
חרש כי הם מאויריו והתורה הגידה מכח דבריה
כאם יש טפ ימיד פתוח עליו הרי הוא טהור
ולא הברילה בזה בין שיהיו בתוכו כלים ובין
שלא יהיו בתוכו כלים ולזה הוא טמא וזהו
מיכיל על הכלים שיבטחו ולפי טמא תחלה כל
אשר באהל יטמא כהיה כולל אפי הכלי הברוש
ואחר כך הדיכא מזה הברושים שיבטחו פתוח
למד מזה שאין הברושים בכלי חרש לא בימיד
פתוח וכל אשר יגע על פני הסדה רל במתקן
סוף דבר מאהיל עליו הנה אם נגע באחר מילוי
המינים שיזכור מן המת יטמא טבעת ימים
בחלל חרב או במה או בעצם אדם או בקבר לפי
שהתורה לא תרברר ברירה לבטלה דומי טעבין
זה הטמא בדרך שלא יהיה ברברי תורה ולא
שנין וטמאים הסבה עם זה למה לא היה הסדור
אחר זה בזכירת אלו המינים כמו הסדור טבנה
המקום אמר וכל הנגע בעצם או בחלל או במת
או בקבר והוא ידוע שטמא החלל יפול על האבר
האחז אמר לבי חלל בקרבי ולפי שהנהוג על הרב
ממיתת האבר האחר הוא שיהיה זה בודעמעות
החרב קרא האבר החלל מרב ואמר אחר כך
או במת להמטיל האבר למת ואעפ' שהוא לקוח

מן החי ולולי זה היה אמרו בחלל חרב לבטלה
כי מת יקרא המת מעצמו או על יד זולתו אמר
יומת המת והנה זה פי בית דין ושור כי אין זה
הברל יהיה בזה הענין בין המת בחרב ובין
המת באבן או באגרופו או בזולת זה דומי יפלה
של הרשת שיהיה הברל בזה שיתכרך בעבור
התורה לזכור זה ולזה הסכמנו שיהיה הביאור
בזה שב אל האבר שפלטתו החרב ומזה המקום
יתבאר שאבר מן המת יטמא גם במגע טמאת
טבעה והנה באיברי אשר מדרך החרב לפלטי
תמיכוס שיש בהם בשר גידים ועצמות ולזה לא
יהיה באבר דין המת אם לא היה בו בשר גידים
ועצמות או בעצם אדם ביאר שאפי' העצם
בזולת בשר מיטמא כשיזכר בו שהוא עצם אדם
או כשאפסיר בו שיקרא עצם אדם וזה אמר
יהיה בעצם הגורגולת הטלמה כי הוא זכר
בו בין גורגולת אדם וזולתו וכן הענין בסדה
הטלמה והנה רוב בטינו של אדם יקרא עצם
אדם והמטיל טבטינו הוא על לו העצמות השוקן
והיריכים והצלעות והסדרה ורוב יקרא עצם
אדם וכן רב עצמותיו בכללם וזה טמא עצמות
האדם יקראו יחד עצם אדם ולזה יקראו חכם
עצם אדם ודומי שלא יכלם ממנו שחלק מבשר
המת יטמא טמאת מת וזה יתבאר מענין נבילה
וכדיכיס טמא בהם מנבלתם ואשר יפול עליו
מהם וקל וחומר בטומאת מת החמור ושור טמא
העצמות מיטמאין טומאת מת טמא בהם חיות
ולא הרגט כפי שיטמא הבשר שהחיות וההרגט
הוא בו בעצמות וראשונה ולזה יתבאר שחלק
מהבשר יטמא טומאת מת וזה החלק דומי שיהי
החלק הראשון שיהיה בו החיות והוא כזית טי
שערו חכמים כי האדם בתחלת ברייתו הוא כזי
או בקבר למדתו מענין הקבר טי וזו מטמא
אם נגעו בו מסביביו לפי שהוא טמא וזולת
אם הוא פתוח אינו מיטמא כי אם דרך פתחו כמו
הענין באהל ודומי שיתבאר מזה טמא היה
בקבר אהל והיה המזהיל בלתי מקבל טומאה
כמו נסדים הנה הוא חרוץ בפני הטמאה ויהיה
מה שעליו טהור ולפי שהקבר יקרא קבר גם
אחר שהקייב המת למדתו מזה שאין הברל
בטמאת מת בין לח
בין יבס

וחטוא ביום הטיבי וכבס בגריו ורחץ במים
 למדנו מזה טהרה וטהרה קדמת לטבילה לא טבילה
 להוזה כשהיתה טבילה ביום ה' אבל אם לא
 הוץ עליו ביום הטיבי הטה יוץ עליו אחר זה אם
 קורס טבילה או אחריה אך יכריך טהרה ההוזה
 ביום וכן טהרה כי התורה הקפידה בזה

ואיש אשר יטמא ולא יתחטא

ונכרתה וגו' רל' אם טכנס למקורט כמו טביאר
 וחמר כי את מקורט טמא ומוה מי הטהרה
 יכבס בגריו מי מפטר טכבין מזה טיהיה המוה
 טמא טהרי בארה התו טטהור כי התנית בהוזה
 טטהיה עי טהור וחמרה טהר' יזה על האהל ועל
 כל הכלים ועל כל הנפשות ואם היה המוה טמא
 הטה ח' טיהנה על האהל לא יוכל להוץ על הטואר
 ולזה יהיה הריכוך בו טאם היה מפטר בו להוות
 במי הטהרה טהוה טגש רל' טיהיה בהן כרי הוזה
 הטה הוה טעון כבוס בגדים אם לא היה בהן כרי
 הוזה וטגש בהם יטמא עד הטרב וטעון כבוס
 בגדים

ובל אשר יגע בו הטמא יטמא וגו'

רל' טמי טטמא במת וטגש באחר הטה זה טגש
 בו הוה גס כן טמא ולזה הוה טבואר טהטמא
 מת הוה אב הטמאה לטמוה ארס וכלים והנפט
 הוטגש טטמא עד הערב למדנו מזה טהטגש ב
 בטמא מת ויטו טמא בטמאת טבטה אבל טמא
 ערב

זה ביאור רברי זאת הפרשה

מיכר טיטס הדברים טטכרו בה ועור יתבאר זה
 ביאור יותר טלס בזה המקוס עם וכירטנו הטכו
 בכל מה טטכול בוות הפרטה והטה להעמיד על
 טבות כל אלו הדברים רל' למה היו מעטי הפרה
 ומי הטה בזה האופ' ולמה היתה טמאת מת בזה
 הווען מהטמאה ולמה טטמא טמאת אטחט
 מקרימים ותלה מה טביארטו כפרטת ויהי ביום
 הטמי טכול מה טהיה הבח' יותר טכבר הטי' ות'

חמורה להוריות טל מיאות הוצרה וטהוה בו
 טכברת כי מה טטפקר ממנו דבר יותר טכבר היה
 רוחי טטכטהו ביותר חסר מיכר ההטקפה מל
 מה טטכדר ממנו ובהיות העטין כן והיה כורת
 הארס יותר טכברת לאין טעור מיכרת הבח הטה
 מן הרואי היה טטהיה טמאת המת ממנו יותר
 חמורה כמו טביארטו בפרט' טמיני ולפי טכמו'
 הארס טפקרה מתמר היכרה האטטיית וטפקרה
 גס כן מה היכרה האטטיית מלאכתה המיוחרת בה
 מוטר היה כח בגוף והו' קטין הטגת המוטיכולת
 חרשות אטר מדרכס טיוטגו באמיטעות החוט
 והרמיון והכח הווכר כי אחר הפררה מהחמר מי
 מפטי טתטתמטי בוות המלאכה כי מין לה כלים
 טיטמירוהו על זה אבל טטואר או על מה
 טיהטיגה מהמוטיכולת בעת דבקתה בחמר
 הטה להעיר על זה הטרט הנפלא אטר הטטות ב
 בו מרחיק הארס מן הטלמות האטטיית התחכמה
 התורה להרחיק עטין המלאכה כילו העירה בזה
 טטפקר מוה הבח' תכליתו מיכר מה כי הבח'
 טבראו לעבורת הארס כמו טיהתבו' במקמותיו
 וכמו זה העטין טכפל זה העטין בעגלה טהיתה
 בוה גכ' על מיתת הארס ויטה טס גס כן לוות
 הכונה טהמקוס טתערך בו לא יעבר בו ולא
 יורטולא ריטה טתטיחט אבל טתערך כרי
 להרחיק טלא יטתמטו בה כלל לתועלת הארס
 אטר הוה ביכר מה מהתכלית המכוון בזה ולזה
 טתבאר מוות הכונה טהעגלה ערופה חסודה
 בהטאה ולוות הכונה בעיטה היתה המלאכה
 פוסלת בכל מעטי הפרה וגס במיס טיוטס בהס
 האפר דקרה התורה בזה כרי להעמידנו על
 על וות הכונה הנפלאה מיכר ראותנו ההכפל
 בהקפרת התורה בזה בכל מעטי הפרה כי זה מה
 טיפקח טיטנו בזה בהכרח והטה היתה היו
 עגלה ווות פרה להעיר על טאטר המיתו היתה
 סבה ל טמת בלא טתו רל' החלל טטמיטא בוודמה
 ולא נרדע מי הכהו כי כבר יטעו בזה רביס
 טיחטבו טמי אפטי' זה וזה ממה טימטיך ממנו
 הפסד גדול ברעות התוריות ובעיון ובטייטס
 המרטיס ויבטל טבע האפטי' ואין זה מקוס
 החקירה בזה והטה היתה טקבה וות הבאה על
 טמאת מת כי היא חטות פמו טוכר באמר
 והיה לך למטמרת למי טרה

וחטוא ביום הטיבי וכבס בגריו ורחץ במים
 למדנו מזה טהרה וטהרה קדמת לטבילה לא טבילה
 להוזה כשהיתה טבילה ביום ה' אבל אם לא
 הוץ עליו ביום הטיבי הטה יוץ עליו אחר זה אם
 קורס טבילה או אחריה אך יכריך טהרה ההוזה
 ביום וכן טהרה כי התורה הקפידה בזה

ואיש אשר יטמא ולא יתחטא

ונכרתה וגו' רל' אם טכנס למקורט כמו טביאר
 וחמר כי את מקורט טמא ומוה מי הטהרה
 יכבס בגריו מי מפטר טכבין מזה טיהיה המוה
 טמא טהרי בארה התו טטהור כי התנית בהוזה
 טטהיה עי טהור וחמרה טהר' יזה על האהל ועל
 כל הכלים ועל כל הנפשות ואם היה המוה טמא
 הטה ח' טיהנה על האהל לא יוכל להוץ על הטואר
 ולזה יהיה הריכוך בו טאם היה מפטר בו להוות
 במי הטהרה טהוה טגש רל' טיהיה בהן כרי הוזה
 הטה הוה טעון כבוס בגדים אם לא היה בהן כרי
 הוזה וטגש בהם יטמא עד הטרב וטעון כבוס
 בגדים

ובל אשר יגע בו הטמא יטמא וגו'

רל' טמי טטמא במת וטגש באחר הטה זה טגש
 בו הוה גס כן טמא ולזה הוה טבואר טהטמא
 מת הוה אב הטמאה לטמוה ארס וכלים והנפט
 הוטגש טטמא עד הערב למדנו מזה טהטגש ב
 בטמא מת ויטו טמא בטמאת טבטה אבל טמא
 ערב

זה ביאור רברי זאת הפרשה

מיכר טיטס הדברים טטכרו בה ועור יתבאר זה
 ביאור יותר טלס בזה המקוס עם וכירטנו הטכו
 בכל מה טטכול בוות הפרטה והטה להעמיד על
 טבות כל אלו הדברים רל' למה היו מעטי הפרה
 ומי הטה בזה האופ' ולמה היתה טמאת מת בזה
 הווען מהטמאה ולמה טטמא טמאת אטחט
 מקרימים ותלה מה טביארטו כפרטת ויהי ביום
 הטמי טכול מה טהיה הבח' יותר טכבר הטי' ות'

כשיטתן הכתובות בכל ילן העניינים שזכרה התורה
בזה

ולקח אהוב וטוב במים איתו טהור

לפי שילא התנה באהוב שילא יהיה בו מלאכה
טעמית כמו שיהתנה במים למדנו שאחר זה לא
תהיה המלאכה שיעשו העבדים פוסלת מי נדה
אפי' בגוף האהוב לא תהיה המלאכה פוסלת וגם
לפי שיהבירל ואת המלאכה מהאחרת למדנו
שאח' שנתקדשו המי' באפר אין המלאכה שיעשו
העבדים קודם ההואה פוסלת המים ההם לא
שהוא יכריך שילא יעשה מלאכה בגוף המים ההם
כי הכתוב קראם מי נדה שילא ישתמש בהם אלא
לזה התכלית כרי' שילא יסור טס נדה מהם וכריך
גם שיהיו מי נדה נטימריס טמא למטימרת למי
נדה וזה טאם היה האפר יכריך סימור בעבור
תכלי' שיהיו ממנו מי נדה כפי טמי נדה יכריך
סימור ומוה המקום יתבאר טאם לא הונחו
מי נדה במקום טהור הרי הן פסולין ואעפ' שהיו
בתוך כלי חרס מוקף ימיר פתיל כמו העני' באפי'
והנה האהוב הוא הנקרא אהוב בלי לוי' לא אהוב
יון ולא אהוב מדברי' והרומה להם ומה שיהתנה
שיהיה הטובל האהוב במים איש טהור הנה אמר
זה להוכיח את האש' שכלולה במעשיה הקודמים
ולפי שילא בא להרכיב את הקטן שב לתאר

אחרי טנת בורות מלת איש ואמר והנה הטהור
על הטמא ולזה יכריך בקטן שיהיה בן דעת כי
ההואה יכריכה כונה שיהיה בעבור הטמא וזאת
לא תטלם בקטן שאינו בן דעת וכבר באר שם
טהור תאמר בענייני הפרה במי שהוה טהור
למעט טמי אעפ' שהוה טמא לתרומה והנה
הוכרחה התורה להוכיח בזה המקום זה התנאי
כי אולי יחשב חושב שילא יכריך זה לפי טמי
חטאת אין מטמאין כמו שיזכר אחר זה ועוד
שילולי זה התנאי היינו אמרם שהטהור שהוה
הוא טמא ולזה למדתו התורה שהטמא במי
חטאת יכריך הוואה אינו טמא טמא ולקח אהוב
וטובל במים איש טהור ואמר והנה הטהור על
הטמא ולמדנו שמפני הוואה על הטמא לא נטמ'
וראוי שתירש שילא יחוייב במקדש המים באפר
שיהיה הוא המזה כי התורה טמה זה העניין

מלאכה אחרת ולזה אמרה ולקח אהוב וטובל
במים איש טהור והנה על האהל ועל כל הכלים
ועל הנפשות אשר היו טס למדנו מזה טעמי'
שיטמי' האהל הנה מבי' הטמא בכל מה שתחתיו
ואעפ' שאינו חוייב בפני הטמא והלמדנו מזה
שאינו יכריך על כל ההואה טבילה אבל בטבילה
אחת ינה על דברים רבים זה אחר זה מה
שהתמיד האהוב להיות בו מים להוות ולמדנו
מזה גם שבהואה אחת יוכל להיות על דברי' ופי'
אך שיונה על כל אחר מהם טמא ועל כל הכלים
ועל הנפשות יכריך שתהיה ההואה בקטן
הנגלה מטיטח הטמא לא מבית הסתרי' טמא על
האהל ועל כל הנפשות לא בתוכם ולמדנו
מאמר ועל הנפשות אשר היו טס כי גם הקטן
יטמאו בזאת הטמא ולמדנו גם שיכין
שיכין להוות על הטמאים שהוה מזה טליהם כי
לא אמרה והנה של הטמאים אבל אמרה והנה
על האהל לבאר שיכריך שיכין להוות על האהל
ועל כל דבר שיונה פליו ומוה יתבאר שיכין
שתהיה ההואה במי' טמא פליו מכח הטמא לא
מכח כחו ולזה אס הנה על הוואה ונטפו המים
על הטי' הוואה פסולה וכריך גם שיהיה ההווא'
מהאהוב לא מיר המנה ולא מחוט הנזוג בו

ועל הנגע בעצם או בחלל או במת

או בקבר

הנה הקדים העינים לחלל כי העינים אינו אבר
והחלל הוא אבר טילס טייט בו כשר גידין
ועינמות אחר כן זכר המת שהוה כלל הגוף
והנה עלה בזה בהדרגה מהקטן אל הגדול
ולפי טעמין הנגיפה בקבר החו בלתי מתיחסת
לנגיפה בטמא וזו בחלל או במת כי היא חייבה
נגיפה במת ולא בחלק ממנו אבל נגיפה בזה
סתום וזכר בו כלל המת הנה לוואת הסבה לא
זכר וזאת קודם המת

והנה הטהור על הטמא ביום

הטליטי' למד מזה שיהואה לא תהיה לא ביום

ארומה ואיך מעטייה ואולם התועלת המגיש ממנה
היא הטהרה מטמאות מות החמורה ליטב בלב
הטמאים טומאת הטמאה הנסרה מהם כי לא ידמו
שיסור זה הרוטם ממנה בזולת מטמאים נפלאים
ועם זה כבר יגיעו ממנו תועלות נפלאות בעיניך
כמו שיבארנו בטעמי וזאת המיכה

התועלת

הטני הוא ברעות והוא מה
טיסמכה התורה ענין פרה
ארומה לענין זכירת הקרבנות ומתנות כהונה
כי זה ממה שהיטיירו לעמוד על הכונה אשר
בעבודה היתה וזאת המיכה בזה התואר כי ענין
הקרבנות והטמאות והטהרות הם לכונה אחת
בטינה כמו שיכתבאר מדברינו בביאור ספר
ויקרא וזה זכר טעם ענין הטמאות
והטהרות וזאת ענין הקרבנות כמו שיבאר
טס

התועלת

הטליטי הוא במימות והוא
להודיע ענין טמאות מות
ומטיפטה והנה התועלת בזאת המיכה מבואר
ממה שיזכר בזה המקום וכבר יהי ביום השמיני

התועלת

הרביעי הוא במימות והוא
להודיע דין טמאות מי טרה
וטהרתן והנה התועלת בזאת המיכה מבואר
ממה שיזכרנו והוא גם
כן ממה שיפורל מבוכת חזקה איך יהיה שהמטהר
יטמו ויביא זה בהכרח להעמידנו על הכונה
אשר בעבודה היו אלו המימות בזה התואר

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר

סין בחרש הראשון וישב העם

בקרש ותמות שם מרים ותקבר שם

עד סוף הפרטיה ולא היה מים לעדה הנה סמך
זה למיתת מרים להעיר סמיתת היכריקים פוטה
רוטם ואחשוב טגם מרים היה מוטכת לב יסור
בחכמתה לעבוד הית וכאלו אמר טאם

להעיר שיכילך תמיכא נפרדת וגם בחי תמיכא
נפרדת ביסור ובטער ולזה הוטם טני התולפת
שהוא יסור יבוע בתועלת שהוא גם מהימחיס
והנה הטהרה התור להעמידנו על מימות

הימורה לפי שהוא דבר נעלם מהקורמי
לפי מה שיכתבאר מדברי הפירושן מדרשותיהם
במה שיאחר הטבב ומי טרא יורה במימותה
יסוד ממנו כל טלמות אנוטי ולא יורה במימותה
הטם יתעלה ולהסירנו אנוטנו הנמטיכים לתורתו
מהכסיל במימי הרעות הנפסרות ההם התחכמה
בזה המוסף להמיכא לנו לן התחבורות הנפלאות
אשר יסירן בהכרח זה העורן ממנו תמיד וכרי
שייבוננו בנרטיה בזאת המיכה יזתה התורה
שייטתלו בטיחיתתה ובכריפתה ויטימו שיניהם
ולבם בזה יכתב ית יוסר הכל שיחנך וזתנו זור
התורה השלמה אשר תחכימונו עכפ ותיטיירו לן
הטלמות האנוטי מתמטיכנו אלהים בעבותות
התחבורות הנפלאות תפקחנה בהם עיני עוריס
כל טכך עס מה שהיטיירה אל קטן הטלמות וזאת
המטיפחה המתעסקת בעניינים אלו רל העבודה
בקרבנו והסיר הטמאות החמורו והוא מטפחת
הכה וכרי טרא יחשוב ארס כי טמאות המת הוא
מפני העפוש שהוא מוידק לקרובים אלו ביורה
התורה טופי טכס ארס הוא מטמו וזאת הטמו
החמורה וטפי טאון בו עפוש והנה היתה יוסר
חטורה טמאות המי טיט בהם כרי הנאה מטמו
המים טאון בהם כרי הנאה

לפי שהמי טיט בהם כרי הנאה בכחם להסי
טמאות מת וכרי שיכתבאר זה מהם ריפתה התורה
שיטמו ארס לטמו בגדים טעליו להעיר טהם
נטמאים הטמאה ומוטכין אותה אלהים וממנס
המיס טאון בהם כרי הנאה איך זה בכחם אס לא
יחזר להם עור מהמים ולזה לא היתה עוד
טמאות חמורה כטמאות האחרים ובכאן
נעלם מה טכוננו ביאורו בזה המקום מטעם לן
המימות יתברך היכול אשר חננו למיכא האמת
בזה ויתומו על כל ברכה ותהלה ואולם התועלת
האחרות המגיעות מוונות הפרטיה

התועלת

הראשון הוא במימות והוא
להודיע דין מימות פרה

חטאות היא ומשפט החטאות שהיתה נקבה
ולואת הסבה התנה שלא יהיה בה מוס כמו
הענין בטואר החטאות ולואת הכבה גם כן היתה
במה נקבה בענין החולל שטמא בארמה כי
הוא כמו חטאות ולפי שסבת המוות לא תהיה מיצר
היצורה כי אם מיצר החמר והכחות
המתפעלות שיתגברו על הפועלות והיה הדם
הוא הנטיח הראשון לאור ההפסדים שהם סבת
המוות אם בסבת היותו בלתי שלם ההויה אם
מיצר עפוש יתערב בו היתה כונת התור'טית היה
זו הפרה שלמה בחדרם והיה זה גכ' יבבע היצור
הבא מן הארץ והאונב ודום לואת הסבה והנה
היתה נעטית חוץ לטלטה המחנות להעיר על
הטמאה החוקה שהי' מסירה מעל טמא מת וכלו
היא נטמא הטמאה ההיא ולזה הוטמה בתכלית
מהטמאה עד שיכל המתעסקין בה בתחלה ועד
סוף הם טעונין כבוס בגדים ולואת הסבה גכ' היו
מי הנרה משמאין הטהורים כטלמ' שטמא בהם
ליכרך הוואה כי מווי משכר זה כי מן הטיקד
שיהיה הדבר החדד בעיניו מטהר ומטמא יחד
בעת אחד וכבר יתבאר בנה הסבת בזה באופן
יותר שלם בטמאך לזה מדברינו והנה היתה
טחיתתה וההוואה מדמה במקום שיהיה נכח פני
מהל מועד להעיר שהיכרות כלם הם צופעו מה'
יתע' ועלולת אליו בהדרגה ולזה היו טיס ו' הוואות
על כל הוואה טבילה להורות על טסוג' היכרות
הס' ו' והם נבדלות ממד' זו מוז' ער' טלמ' יפול יחס
בין הגבוהה לטפלה ממנה והנה היותו טפלה
והיא היכורה האחרונה הי' יכרות היסוד' ומחרתה
ותהיה הטנית יכרות המתרמי החלקים המורכב
מהיסודות והם יכרות הדומם ואחרת תהיה בג'
יכרות היכומח ואחרת תהיה החמיטי' יכרות האנטוטי'
רל המדברת ואחרת תהיה הו' יכרות המלומכיס
שהיא טכל מטכיל בפעל תמיד והיא העלולה
מהטי' יתע' ואחרת תהיה הטביעית ית' והיא
היכורה הראשונה והוא מבוא' טילו היכרות הה'
הראשונות הם יחד בארם ומיכרות הארם נעמו'
על מיכרות היכרות הנבדלות ומהם נעמוד על
מיכרות ה' ית' וזה מבואר למי טעיין בפילוסופי'
ואין זה מקום ואת החקירה ולפי טעמן הטמאה
היה לתכלית טעמוד על מיכרות היכורה כמו

שהרחבנו הביאור בזה בספר ויקרא הנה חמא
שיתסור ואת הטמאה כטימיכא לנו דבר אחר
יעמידנו על מיכרותיה כמו טיעמידנו על זה
ענין הטמאה ולזה הנה ענין מעשה הפרה מכוון
לזה התכלית ולזה תמכא טסיון טיעדרו מהפרה
כל יכרותיה כטתטיחט תחלה ומח' היתה נטרפת
ואחר היכית האש ברובה היה מטליך בתוכה עץ
וטני תולפת להורות שהמרגשת תעדר תחלה מ'
מהחי מח' תפסד היכומח וזה יורה על התחלפו'
מדרגות לו היכרות זו מוז' כי אחר היא במדרג'
היכורה והטלמו' לא תמיכא נפרדת מאשר תהיה
ממנה במדרגת ההיול' ובואת ההיכורה נטיטי'
חל טיכרות הארם היא למעלה מאלו היכרות
ושהיא תעדר תחלה בעת המוות ולהעיר על זה
ריכה טיעקד מהפרה בחייה מה שהיא משל
ודמיון מה לשכל האנטוטי והיא המלאכה הוא
תראה טיקיטת בעלי חיים יעשו מלאכות נפלאות
כמו טיטיות הרבדי' ואריגת העכביט עד טידמו'
דמיון מה טיסודר מהשכל מהמלאכה ולהורות
על מלאכת הפסד השכל בקנין מוטכילת חוסר'
אחר המוות ריכתה התירה טיבמעטיה הפיה ית'
יהיה עמהם התעסקות במלאכה זה דבר יעמידנו
על טתי פנות גדולות מהעיון הו'
כי היא בזה נטיטי' אל השכל האנטוטי אינו נעסד
בהפרדת מהחמר אבל יפקד ממנו קני' המוטכיל'
טלמ' השכיל אותם בחייו והנה ו' הפנה הגדולה
טיע' בה כל הפילוסופיס טיהגיטי' אל'נו דברייהם
והטיטי' הוא טאחר המות לא יקנה השכל
מוטכיל חרטי' להשכילו בהיותו עם החמר וזו
היא גכ' פנה גדולה נבוכו בה רביס מ'הקדמיס
בהטארות וזה מבואר למי טעיין ברברנו בנוסר
הנפט ובא' מספר מלחמות הטיס וראו' טיתר'
שהיכרות הנטיטיות כלם סרו מהחי במותו חק'
על פי טיטיארו תמונת האברים בעיניס כי אין
בהם כח לפעול פעולה מהפעולות אשר להם
מאשר הם חלק מבבל טעט' וזה דבר יעיד על
מיכרות היכורה כי לא תמיכא במה טיעקד ממנו'
דבר וולת היכורה והנע' להעי' על זה היתה הפרה
נטרפת בכללותה על מערכתה ולהעיר על הברל
הנפט היכומחת מהמרגשת היא תמיכא נברולה
ביכמיס הוטס בה עץ ארו ומוכ' טיהס הגדול
והקטן מהיכמיס

הסלע במטותו פעמים ירמה שיפעס דאטוונה רח
יכא ממנו מים לפי שכבר עבר על מינות ה' יתע'
ואחר זה התפלל מטיה לט' ית' והכה שינית וייכאו
ממנו מים רבי' כרי טולח יתביי' מטיה ולא יתחלל
הט' הטכבר טולח זה אורי היו אומ' בו מבלתי
יכולת הטי' יתע' לתת להם מים קרה זה לא בסבת
עבוד מטיה על רבי' ה' ית' ולזה שימטה ה' ית' לקולו
ואעפ' טולח היה זה הנריכה ממנו וכמו זה אמר
מקי' דבר עבדו ועצת מלאכיו ישרי' וכזה תמיכא
טאמ' מטיה לפרשה התפאר עלי' למתי אעתייר לך
להטענו טיה' ית' יקיס את דבריו' אשר רבו בני
ישראל את י' ויקרטי' בס' רל' טנקרטי' בס' לג' וור
מיתה על מטיה ומהרן כטעס בקרובי אקדטי' או
יהיה טב אמרו בס' אל מטיה ומהרן טיזכר בפסוק
הקודס עס היות ריב ישראל ומעייט אמונה בטיס
יתע' סבה לזה כי נעטטיו מפטי' זה שיפקרו מהס
מטיה ומהרן כרי טולח תהיה להס ירושית הארץ
בזוקן טולס טולח היו רחויס לזה מיכר מדיס כמו
טזכרנו ויטלח מלאך ויזכאנו כומיכריס
רמ' בזה למטיה כי הנביא יקרא מלאך ובבר' אמ'
אחיק ישראל כי את עטו ליטקב ועטו הוא אבי
ורוס' לא נעבוד בטדה ובכרס להטיחית הפרות
ולא נטוטה מי' באף טולח יחסדו המיס הרחויס
לטיה ולמטי' הארץ אך יטתו ממי הטרתות
והאגמי' הס ומקנהס כי בזה לא יגיט נוק באנטי'
הארץ כאשר ראו ישרי' טולח טהריכה בזה חטבו
כי אורי' טי' גיט להס תועלת מהמיס טיטתו טס
יט' ומקניהס ולזה טלחו להס טיטת טאס יטתו
מימיו ישראל ומקניהס יתנו מכרס וספר טאחר
זה כטעטעו מקדטי' באו הר' ההר וטיס ריכה ה' ית'
טימות מהרן ונתקדטי' מלכוד להיות כהן גדול
בלביטת בגרי' מהרן ומזה המקוס אפטי'ר ללמוד
טבולות מטיחה יתקדטי' כהן גדול בלביטת בגרי'
כהונה לבר וכבר נתבאו זה גכ' במה טיקרס והנה
היה זה לפי הנראה בזולת חלי קרס למהרן אך
טריסה הטי' יתע' טי' חסף אל נמיו מהרן בעבו מי'
מדי' בה וזו המיתה היתה טנפקר ממנו אך הוט
עלה במדרגה גבוה מהחויס האמיתיים בהפרד
נעטו מהחמר' וידאו כל הערה כי גוע מהרן
אעט' טיריכה בזה כי מפטי' טיהיה מותו בראש
ההר טיהיה מקוס נראה מרחוק רחו זה כל הערה
או יריכה בזה והוא היותר נכון כי כלס הבינו

וראו מה שיטפקר מהס במותו כי הוא היה
מטותרל בחריכות בהנהגת ישראל והיה מיטייר
מותס אל הטוב ומרחיק מהרע בתכלית מה
טיאפטי'ר ולזה בבו אותו כל בית ישראל ל' יוס
ויטימע הכטעטי' מולך ערד יושב הטגב כמון ספור
זה המקרה לספור מיתת מהרן ללמד טי' דברים
האחר טימיתת יכריק עוטיה רוטיס ולזה הגיעס
תקף מהנזק טיטלחס הכטעטי' ביטרי' וטיבו ממנו
טיבי והטיטי' טיטקן ה' יתע' טיכרס ליטרי' על ספרס
מהרן בזה האופ' הנפלא ולזה טיכחו הכטעטי' ההו'
והחריומו אותו ואת עריו כאלו הוהירטנו התורה
בזה טולח נטרטל בהספרו טול יכריק כי בוא
ישראל דרך האתריס דרך התריס הארץ ומרגלי'
אותה מהיכן היתה נוחה ליכבט ולזה חטיב
טיירטי' להלחס עמו והכיין עיכמו להלחס עס
ישראל והחרמתי' את עריהס הנה זה החרס
הוא להטי' כמו העטיין בחרס טכן ועטיינו לכות
ולחררי' העריס ההס' וירבר העס בליה' ובמטיה
הנה אלו נטערומו בזולת סבה כי לא היו כמאייס
למיס ולזה לא תמיכא טיטיטדל מטיה לתת להס
מיס והס גכ' לא טילו מלאך להסיר מעליה הנחטי'
הטריפטיס ולזה יהיה הריכון באמרו אין לחס ואין
מיס כי אין מדרך המרבר להמיכא בו לחס ולא
מיס כי היא ארץ יטיה וכמו טיהיה אמרו אין לחס
בלתי מחויב טיהיו חסרי' לחס כי כבר היה להס
לחס והוא המן כאמרס ונפטיינו קיטה בלחס
הקולקל כן אמרס וזין מי' לא יחוי' טיהיו חסריס
מיס ולפי' טיהיו מתדעמיס עלהטי' יתע' וטל מטיה
בזול' סבה הביאס על זה טולח ה' ית' בהן הנחטי'
הטריפטיס הנטיכטיס ומזיקיס בזולת טייכטרכו אל
זה למחיתס וזה כי הבח' הטורפטיס מטיחיתטיס
זולתס בעבוד הטיגת טרפס אבל הנחטי' לא יזון
ממה טיטיחיתתו ולזה תהי' הטיחיתתו זולתו מפטי'
רוע טבטו כי אין טס סבה תביאוהו ל' זה

עשה לד שרת ושים אותו על גס

וגו' אחטוב טכבר ריכה ה' ית' טי' טאור רוטיס מזה
העטיין לישראל להיותס להס לזכרון לטימרס
טולח יספרו לטון הרע הלא תראה כי נחטי'
הנחכית היה נטאור עדי ימי חזקיה וזה כותת אות
כמו טיטוכר

היתה מרים בחיים ולא הרסו ישראל בזה האופן
לכח המים ממטה ברברי קנטורין כאלה
או יהיה הריכון בזה להשיר שאלו היתה מרים ב
בחיים היו נמלכים בה מטה ואהרן במה שיכרה
הים יתגלה וזאת ודברת אל הסלע והיתה היו
סבה לטמאס מהכטול בזאת המרכזה כי היא היתה
נביאה גכ והיתה גדולת הטני מהם וירמה כהיו
חולקים כבור לה לקחת עינה ממנה או יהיה
הסמיכות בזה להשיר שיחד נגזרה מיתתם על
טולטתם כי בעת מיתתה בו זה המקרה
אשר נמשך ממנו גזרת המו על מטה ועל אהרן
ובמעט ומן מתו כלם כאמרו וזכיר את טולטת
הדופים בירח אחד ואיכנו רחוק מה כאמר רול
על יד הדדט טהמים היו בונים להם בזכות מדי
כי המופתים יתכן שיתחדשו עי' מי זה טיהיה נ
נביא והנה הראו העם ברבריהם כי יוקר נבחר
היה להם המות מאלו החיים טהם חיי יצטר עס
סימסך המות בסבת היצוא והתרעמו על מטה
בהיכואו וזאת מארץ מיכרים למות במדבר וזכר
כי מטה ומהרן להתרחק מטמוע אלו הדברים
הקטים מהעם נתרחקו מהם ובאו אל פתח אהל
מועד ונפלו על פניהם לים יתע' לתת לישראל
בקטן כי המופתים יתחדשו עי' הנביא בזמננו
תפלתו לט' ית' או אפטר סנפלו על פניהם לקהל
לבקט מהם על דרך תחנונים ש'לו יפטרלו גכמו
אלו הדברים וידאמט פן יחרה אף הט' יתע' בהם
וקבר היה תועלת עוד בהתקרבם אל פתח אהל
מועד כי ה' ית' אמר לפניהם טכבר ידבר עמו פעל
הכפרת מבין טכ הכרו' את פל אסר יכרה אחר
אל בני יסדיל והיו בזה טתי תועלת הא' להיטיד
וליסב בלבם דבר הקדושה הנפלאה אשר במקו'
ההוא והב' כי מנה ית' יסדיל גכ לפעמוד על
הכונה אשר בעבורה ימותה התורה לטי' על ארון
העדות הפקרת וטי' הכרובים קח מה המטה
ירוע טיון היממה בלקיחת המטה ראיה שיירטה
ה' יתע' טיכה במטה הלא תראה אמרו וזאת המטה
הזו תקח בדיך אשר תעשה בו את האותו וכבר
היו בו רבים בזולת הכנה ועוד כי במוכת הברד
וכר בביאור טלקח מטה המטה בידו ולא הכה
בו ולזה הוא מבו' שלא היה מחוייב מנה המאמי'
טיהיה ריכון ה' ית' טיכה מטה במטהו על הסלע
ורברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו הנה

זה המאמר יכבול טתי סונות מפני טיתוק מלת
ל הא' הו' טירברו עמו והב' בעברו כטעם אמרי
לי אחי הוא ובזאת הכונה הטנית הבינו מטה
ואהרן זה המאמר ומפטי טיכה הט' יתע' לקחת
המטה הבינו טיהיה הריכון בזה טיכה בו מטה
את הסלע כי הוא יכרה בלקיחת המטה ומטה
ואהרן יכו ברבור אל הסלע וממנס ריכון ה' יתע'
היתה בזה הכונה הראשונה טיכ בו כרי להיטיד
יטר' יתע' להאמין בו בדרך טיהיו ראוי' לירושט
הארץ בטלס טכפנים כי בהפאה במטה היה
אפטר שיפור בלבם קצת ספק ריחטבו כי אולי
היה מטובע זה המטה טיכקע הסלע בהכותבו
כמו טאמר רול' ולזה אמר יתן לא האמנתם בי
להקריטני ולפי טחסרון אמונת ישראל בט' ית'
היתה סבה אל טיכה הט' ית' לדבר אל הסלע כרי
טיתפרסם להם עיכס גבורת הש' ית' הנה אס ק
יתאמת טהן היו סבה לכעסם ה' ית' במטה ומהרן
ולזה ספר מטה בפרשת ואלה הדברים גס בי
התאנקת ה' לאמר גס וזאת וגו' ואמר בפר' ואתחנן
י' ה' התאנקת בי על דבריהם ויטכפ לבלתי עברי
וגו' ואפטר עוד טתהי' הכונה בזה כי הם היו סבה
לכעסם מטה עליהם והכעס היה סבה לטענולמה
ממטה כונת הש' יתע' טיכה וזאת ודברת אל
הסלע ונתן מימיו אפטר טכבר נתיחברה לזה
סבה אחרת והוא פי מפטי טיכדיל לא היו בזמן
מהמעה והחטיבות טהיו ראויס טתטק להם
הארץ עי' מטה רבי' היה ריכון הט' יתע' שלא יבוא
אותם מטה אל הארץ וזהו אמר בפרט' ואתחנן
יתעבר' ה' בי למענכם ולא טימע ארון וגו' ואלס
היה זה על יד הענט לישראל כי בג' היה מטה
אותם האומות כרגע לעיכס דבקחתו בטס יתגלה
ולחרייכותו להיטיב לישראל ולזה תראה טכבר
כלת במעט ומן מנטי' הארץ אשר נתנה להם
לחלה לדאובט ולגרי' ולחיי' טכט המנטי'
והמנטי' יהוטיע בן טון לא תיה כחו יפה כל כך
ונתעכל במלחמות ההם כמו טנתבאר בספר
יהוטיע ולזה נטארו מהאומות ההם מה טהיה
סבה למכטול יסדיל בתועבותיהן ולהביא עליה'
מכות גדולות כמו טנתבא' בספר טופטיס טיה'
ית' הטוירס לטמות בס' את יסדיל' המן הסלע
הזה טיכיא לכס מי' רל' שלא יתכן זה אס לא מיכר
פלא יחדטהו ה' ית' ויך את

והוא יותר נכון והנה נכרו הגבולים פר וזו מ מהמקומות הטיחיתוס מכל היצורים והנה מלוה הרברי לזות כי אור המוסרלים היו מחיל סיחון והנה הנמטין לזה ער סו הפרסיה מבחור ואורס התועלות המג'עות מזה הסעור

התועלת

הראשון הוא במדות והוא להודיע סוף רמזי לגנות

הארס מאר במה סיטיח רברים סולא כהגן בעת היצור והחסרון החוק הלא תראה כי ישרי כשהיו ביצור גדול מהימא והיו יראים סימותו מחוקק הימא הטיחו רברים קשים כנגד מטה ולא מיכחו טענטור כל זה אך ריטה הסס יתעלה סינתן להס מים בזה הזמן סוכר

התועלת

השני הוא להודיע כי מי סיכטרך לעשות פעלמה

לתכלית מה אין רמזי סיקור מטיג'יש מהפעלה ההו כל התועלו האפטריות ולזה תמיכא סיכאטר יביא ההכרח סינתן ה' יתע' מים לער' היה מטותרל טיג'י להן עוד מנטינתו המיס להס תועלת עשו' להביא מוחס ל' הזמנה בה' ית' ובחוק כחור לעטור' מה סיירטה ולזאת הסבה גכ תמיכא סולא הסכי' ה' יתע' להסיר הנחש מהעס אכל ריטה סיירפאו הנטוכים בהביטס אל נחש הנחשית כרי סימטין מזה ליש' התועלת מתמיר יביאס להאמי' בעינס נעלות הסס יתעלה כמו סיביוארט בבחור וזאת

השקיה

התועלת

הסליטי הו להודיע טאחר מן החבורה סמת רמזי

שיתראג כל החבורה הלא תראה כי כשמותה מדי' תכף נגזר המות על אחיה עס עינס מעלות ער סכלס מתו בחורס אחר וזה יתבא ממה טיספרט בנות הפרסיה וכבר התבאר מדברי התורה עס מה טנוכר בספר יהושע כי לא חיה מטה אחר וזהו כי חס חרס אחר כי אהרן מת בוח' לחרט' בטבט בסנת הזרבים לפי מה שהתבאר בפר' חולה מסעי ומטה מת במחור לחרט אדר לפי מה שהתבאר מדברי התורה עס מה טנוכר בסוף ספר יהושע כמו סיביוארט וכל הרחבט בנה בביוארט לספר יהושע

ומזה לא הוזכרה התורה וזו כי אחר סירט את האמורי המרץ ההי' לא היתה האר' ההיו מרץ מואב ולזו הסבה גכ' התורה להן מרץ בני עמוך אשר כבש סיחון ולא נמנעו מלקיחה לא מפני שהיה ער גבול בני עמוך . ויקח את כל אדיו מירו ער ארנו רל' סולא לקח ארנון אך לקח אדיו ער המקום ההוא כעס ער בני עמוך הטו למעלה שמבואר סס סולא לקחוהו סי' עו גבול בני עמוך וזה יתבאר גכ' ממה טנוכר בפרס' וילה הרברים על זה העני' סיכבר כבשו מערוער אשר על טפת נחל ארנון וזו רמיה סולא כבשו ארנון אך כבשו ערוער שהיו על טפת נחל ארנון כי ארנון היה וזו הנחלי' ומשם היה מתחיל גבול האמורי' על כן יומרו המוסרלים והיו מנס סיחון כמו סיתב' והס עשו אלו המוסרלים בימי מלחמת סיחון עס מלך מואב הראשון . במו חטבון תבנה ותכונן ביר סיחון רל' בוע להלחם בחטבון כי משללה תבנה ותכונן ביר סיחון . כי חס יכזה מחטבון וגו' יתכן סיקורו אנטיס מחטבון על מלכס כמו טנת החכס אכן עורח והס סולחו לסיחון ולעמו במו חטבון כי בתחבורותיהם הכניסו סס והנה הלהבה סיכאת מקרית סיחון והס הסחיתו ער סהוא למואב והסחיתו האנטיס שהיו טרי' הבמות הבכורות שבארנון וזה הדרח' סולא כבשו ארנון אך הסיתו טריה הנלחמים ב' בהס לעזור למלך מואב ואפשר גכ' סולא לקחו ער וזו קרונו ער מואב אך אנטי' הני' במלחמה בימאתם ולהלחם לסמור חטבון סולא יקחוהו סיחון וכן רשת אונקלוס . עס כמוס' כמוס' היה עס חולה מואב רל' הנג' סלהס כאמרו אשר יודיך כמוס' להיך וזו תירט ולזה קרא מואב עס כמוס' כי הס עובדים זה האליל . נתן בכיו פליטי הס הבוחים מהחרב והנכארים לא נהגו והדיט' בו פליטי חרב . כסבי' רל' כסבי' וזיס ועבר חטבו ער דיבון רל' טאעפ' טבנד היו פליטי חרב וברחו למלך אמורי' ובנחתי היו כסבי' בידו הנה לא החיה מוחס אך יריטו מוחס והסלכטו לחברס כרי סזבר עס חטבון בבלול ער דיבון . ונטיס ער נפח אשר ער מידבא הנה הסמוטו מוחס וחברטוס רל' המואבים ער נפח סהואסמוך למידבא וזו יהיה הדיבון בנה הש'מוטו גס כן כל המואבים אשר ער מידבא

בספר דברי הימים ועל יד הפלא רצה הש' יתע'

שיכאשר יביט על כחש הנחשת כל מי שיהוה נטון

ימלט מהמו' ופרי שיוכלו להביט בו כלם

הוסיף על נס והנה היה בקיום מיכאות נחש

הנחשת תועלת ליסר ישראל מלשון הרע ולישב

בלבם ענין המופתים אשר ההאמנה בהם הוה

הגדולה שבפנות התוריו' כי ארטון גבול מואב

רל טהעיר ההי הוא גבול מואב בין מואב ובין

האמורי וזה טהעיר ההיא היתה ממואב ומס'

ואילך היתה מהאמורי ולזה נקרא גבול מואב

ואמ' גכ טהוה ירמא מגבול האמורי במי אחזב

טהיה זה הספר נכתבו בו כל ספורי מלחמות

. . את והב בסופה את הנחלים ארטון רל טעיר

את והב היתה בסופה והוא הסוף שיגדל סמוך

לנהרות וארטון היה את הנחלים וכלך היו מגבול

מואב והיכרכו לסכות גבול מואב טרל יכנסו

בארץ מואב כי לא רצה ה' ית' טייסבבו להתגרות

בס מלחמה כמו שאמר אל תכר את מואב ואל

תתגר בס מלחמ' וכן היה מגבו מואב מה טהיה

מתקבץ מהנחלים טהיו נטיפי יחד למקום אחד

והיה המקובץ נחל גדול והיה נקרא אשר הנחל

וזה הנחל היה נוטה בתנועתו טבת ער רל

לטיבת ער יהי טבת טס מקו וכן ער והנה אשר

הנחלים היה סמוך לגבול מואב ולזה נכתב מזה

טאלו המקומות כלם הם בגבול מואב והוה אמר

על כן יאמר בספר מלחמות ה' וגו' להביא עדות

טארטון היה גבול מואב ומזה המקו יתב טיט'

היו הולכים סביב ארץ מואב ולא ריכו עבור

בגבול ורזה אמ' בלק והוה יושב ממורי' ומס'

בארה רל כי מעבר ארטון נסעו וחגו אל מקום

הבאר והוה במדבר כמו שאמר אח' זה ומדבר

מתנה והוה המקום טיכנה ה' ית' טייחפרו בו באר

ולפי טהיה המקום ההו' בלתי ראוי טייכמו ממנו

מיס טרו ישראל על הפלא טעטה להס הש' יתע'

בנטיטנו להס מיס מהבאר ההוה והנה דבר

הטירה הזאת עלי באר ענר לה רל כילו היה מומ'

זה לזה טוררו בעבור הבאר זה הטיר והוה אמ'

באר חפרוה טריס כרוה נריבי העס במחוקק

במטיענות ואמר תחלה עלי באר ענר לה כאלו

דברו עס הבאר טיעלה רל מי הבאר להעיר על

עליית המיס בגבורה מהמקום ההוה טרל היה

ראוי לזה באר חפרוה טריס וגו' רל כי להיות

נימן להס מיס נאמר על גמר

הספר טעט המינס טתמ ט'

לפי

העפר ההו' עפר תיחוח לל הויכרך למי טייתנמל

בחפירתו אבל הטירי' ונריבי העס כרוהו וחפרוה

במטיענות והו' המטה אשר בידם כמו המחוקק

טיכתוב בטט הסופר בזולת עמל כן חפרוה

וכרוה בקלות במטיענות ומעפר כנה לא היה

ראוי טייכמו להס מיס ועס זה היו עורל מיס רבי

ממנו טיהספיק לכל הטרה וממדבר נסעו ובחו

אל מתנה וממתנה לטחליל ומטחליל לבמות

ומבמות רגיו אשר בטרה מואב בארש מקום

גבוה וחוק טס היה מביט אל פני היטימון והוה

טימיה והנה אלו כלם הם טימות מקומות והנה

לכל אל המקומות טימות אחרים בפר מלה מסעי

. ויטלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמורי

וגו' וירט את ארצו מארטון ועד יבוק ועד בני

עמון כי עו גבול בני עמון אחטוב טארטון היה

למואב או כמו טספר בפרטת הקודמת והיה

הריכו באמ' מארטון כי מטס יתחיל גבו האמורי

מהיכר הזה וכלו אמר טרל ירטהו ירל ורטהו

ממנו ער יבוק ועד בני עמון והוה הארץ טיט

סיחון מבני עמון במלחמה וספר כי לא ירטהו

הארץ ההיא כי ער גבול בני עמו וחוק מאר וכו'

זה אמר בספר יהושע כי לא להודיט את יושבי

העמק כי רכב ברול להס ויט לספק בזה מדוע

לא לקחו גכ ישראל או מירד ארץ בני עמון והנה

יד ה' לא תקצר והנה אעפ טהיה חוקה יהי יכולת

ביד הט' ית' לסבב טייטכחוהו ישראל והנה היתר

זה הספק הוה כי הט' יתע אעפ טייט בידו לטעות

כל אשר חפץ הנה לא יעטה ה' ית' המופתים רח

בבת היכרך ולראוי להס ויחבר ליהס עס זה כל

הסבות הנאותות לפי מה שאפטר כמו טיכר

פעמים רבות ולולי זה לא היו יריכיס יטיוחל

למלחמה אבל היה אפטר טיטלח השס מלחמו

רימיתס כמו הפני בחיל סטחריב ולזה היה ריכו

ה' יתע טיהיה זה דרך מלחמה ולזה נמלטו מהס

המקומות החוקים מאר כמו טנוכר בזה המקום

ובספר יהושע עס טיטראל לה היו לכו וזאת

ההטגחה הנפלאה כמו טיכרנו בזאת הפד ולפי

טהתור הזהירטנו טרל נקרב לארץ עמון וראו

מואב כי לא יתן לנו מואב טחלה טוס דבר

היכרך להזכיר בכאן טהמקומות טייטבו בהס

יטיל טהיה מפורסס היותה ממואב מקום כבו

לקחוס מסיחון לא ממואב

לפי

ישראל את מהרץ ל' יום וסמוך לזה נכחם הכנעני
מלך ערד להודיע שהשופטים כך יתן ה' ית' טיכרם

התועלת

הטו' הוא להודיע טו' רחוי
למדם טי' נכר מה טעמו לו'
מהטובה אבל רחוי טי' ג' ד' הטוב למי טעמו לו'
כט' אם היה פוסק הטוב הט' יתע' הוא תרזה כי
ישראל בעבדו טעמו הטובות טעמו להם מהט'
ית' טי' מטה טולחו במ' הנחטי' הטרפס והמיתו'
מהם רפס ונה כי הם לו התרעמו מלחם ומים
בטבור טרכס וליהם אבל רוע תכונתם מטכה
וחתם ל' טי' רעמו מה' יתע' וממטה על ר' רב'
יביאם להתרעם מהם מכל היה מהרועי להם
ולת' תורה ולט' ית' כשל כל אחר גמול' ולמטה
גביחו

התועלת

הט' טעדה הוא להודיע
טיכרם יחטא מיט' לחיט'
ויתחם מזה ריכיד חטון רחוי טי' קבלהו האחר
תקן רמחול לו חטון הוא תרזה כי תכף טהכירן
ישראל חטון והתנחמו ממנו קבל' מטה והתעלה
עליהם על רבך הנחטי'

התועלת

היו זכרון העל' ט' היה בעני'
הבאר טחפרוהו במקום
ל' וטע' תיחות במחוקק במטי' פנתם ודעה ה'
יוט' טיהיה ממנו מים לכל העדה ולהעיד על טכס
המופת הנה טע' הטי' טסרו ישראל על רב'
הבאר הנה

התועלת

היח' הוא להודיע יד' הט' ית'
הטובה על ישראל טי' גביחו
עד טנכחו טי' מלכי האמורי' טיהיז בתכלית
הגבורה לפי מה טיתבאר ממה טוכר ממלחמת
סיחו' פס מלך מוחב הדוטון טלקח את כל ארצו
מידו עד ורנון וממה טוכר מגודל עוג מלך
הבטן טהיה כגובה ארצו גובהו

התועלת

התטי' טעדה הוא להודיע
כי הטס יתעלה יטלס מדה
נגר מדה וזה עדות חוק על טנה הענין מכון
מהטס יתעלה על יצר העונט' לוט' טיהיה על יצר
הקדי' כמו טי' חטבו אנטים ומזה ילקח מופת
על הטגחת הט' יתע' במין האנוטי' נפקדו וחתו
פל כל מעטיו ולזה תמיכו כי סיחון הטחית ה'
המחובים וחר' בעירות ההם טלקח מהם עד

בלתי הטויר להם טייר וכן טלס לו אלהים עי'
ישראל וכן אמר טמויל לוגג כחטד טכלה נטיס
חרבך כן תטכר מנטיס אמך ואמר ארטי בוק ע'
מלכיס מקורטי' בוהנות ידיהם ורגליהם היז
מלקטיס תחת טלחני' כאטד עטיתי כן טלס לי
טל'יס

התועלת

הכ' הוא להודיע קמה טהגיט
לישראל מארץ מוחב הגיט
להם עי' סיחון כי הט' ית' לא ריכה טיקחו מארץ
מוחב מדרך כף רגל' אך היא היתה לסיחון בעת
טלקחו ולזה הגידה התורה המטלים ההם
המטידי' על חמתה זה

התועלת

הכז' והז' מקיף בכל הסעודי'
טינכרו בעניין מסעי בני
ישראל במדבר החז' לייטיב בלבנו חמתה כל ארץ
הדברים הנפלאים טכחו באלה הסיפורים ולזה
האריכה בסעודי' המקדים טארעו להם במדבר
במקום מקום מהמקומות ההם וזכרה באריות
תחור המקומו' טיקרה להם זה בהם כרי טתטיטיב
חמות כל ארץ הדברים בלבנו

פרשת וירא בלק

וירא בלק בן צפור

עד סוף הפרשה ויקח מוחב מפני בני ישראל רל'
טהיה במי' טקה גדולה ובירמה פן יטחיתונו
ישראל כמו טהטי' חיתו את האמורי' כלחוק הטור
את ידק הטרה אמ' זה לפי טהטור הוא רב המון'
וכאט' יבוא אל עטב הסד' יכלטו ויאכלטו בטלמו'
מורות טי' טויר בו רב' והו' טרך להזכיר טבלת
בן צפור היה מלך למוחב בעת ההיז בעבו מה
טדיכה להזכיר מדברי' בלעס ובלק' והנה כסה
את עין הארץ רל' כי לרבי' יכסו את מראה האר'
טלא יוכל מיט' לראות את הארץ כי היא טלה
מכוסה בהם' והחז' יטיב ממולי' אמר זה לפי
טהם היו או בערבנות מוחב וטיס חטו אכר הידר'
מבית היטי' מות עד אבל הטיטיס כמו טנו' בפר'
חלה מסעי' לכה נא מרה לי את העס הנה ורג'
וחטוב כי מפני טהיה בלעס קוסס כאמדו ואת
בלעס בן צפור הרגו לפי חרב ולזאת הסבה גכ'
הביאו לו קסמים הנה היה ידע בקסס העתיד

התועלת

הו' להודי' שרומי' להתאונן
על מית' הכריז' כי מיתתם
עושה רושם כמו כדאינו הענין במיתת מדיס
והדרך וזו על פי שהיה נכונ' או משה רבינו
אדון הנביאים אשכנ' הגיש ממיתתם רושם מבו'

התועלת

החמיט' הוא להודי' שרומי'
להרחיק מרת הכעס הוא
תראה כי הכעס היה סבה אל שלא עמד משה רב'
שה עם פניכם משלתו. והסגת מדותיו בטלמיות
על כוננת הס' ית' במה שימהו' ואמר ודברתם
אל הסלפוטק מימיו ונמשך מזה מהרע ליטריל
עם שהגיש ממנו גם היוק לנביו' מה שכבר וכר'
בביאור וזאת הפרטה

התועלת

הו' והוא במדות והוא להודי'
שרומי' לזרם שייתייט' מזר'
כפונת הדברים אשר יזכה עליה בעשייתם מות
פי שהוא מחוייב לפנות את מיסותו כי כשלא
יתייטב בכוננת חולי' יעשה מהס מה שלא יגיש
בו תועלת המעמון בפעל ההו' הוא תרו' כי משה
רבינו עשה עם עיני משלתו הנה כשלא נתייטב
על כוננת המאמ' שהג' לו' מה ית' קרה לו' שהחטי'
פוטנו

התועלת

הו' הו' להודי' כי חטא העם
היתה סבה שלא יבוא תותם
משה אל הארץ כמו שביארנו בביאור רברי' וזאת
הפרטה ולזה לא יידשו הארץ באופן מהסלמות
שהיו יורטי' אותה אם היה הפעל נעשה פי' משה
הוא תראה עו' ההברל בין מלחמות משה ובי'
מלחמות יהושע כי משה במעט מהזמן סחיה
אחר אהרן כבס כל הארץ שהיה לטני טבטיס
וחכי ויהושע עשה מלחמותיו ימים רביס ולא
כבס הארץ וזו חלקה קודם טכבטה

התועלת

הח' הו' להודי' עו' משלת
משה שזעפ' שלא עשה
הדבר כמו שימהו' ית' כמש' ה' ית' לקולו להודי'
מיס רביס מהסלפ'

התועלת

התטיטי' הו' להודי' שהחטא
הקטן לגדול הוא כחטיב
לגדול הוא תראה איך נפנטו משה ומהרן על ידי
החטא הקטן אשר לא היה למדות פי' הס' ית' וזו
אמר שכבר נתקדש השם יתע' גם על דרך אמרו

וכל להודי' לבי' עמ'
על מית' הכריז' כי מיתתם

בקרובי אקדש

התועלת

הי' הוא להודי' שרומי' למי'
שיבקש רבר מוח' טימיטי'
כל הסבות העוודות לו להטי'ג מבוקטו ממנו
הוא תראה כי משה טלה בעבור יסדאל למוך
ארוס לו הדברי' שהיה בהס מה שאפטי' מהפיוס
והבנות לב מוך מדיס לתתם לעבור בארטי'

התועלת

היא הוא שרומי' לזרם לפתי'
תמיד ולזה ספרה התורה
כי כשראו יסדאל טימן דיכונר לתתם לעבור
בגבורו ויכחו לקרואתם בשם כבוד וביר חוקה נטו
מפליו ולא ריכו להלחם עמו כי פחדו פן יטיחו
וזעפי' טירבו טיר השס לא תקצר במס לטובה
בכל מלחמותיהם ולא החטיס הס' ית' מוך ארוס
כל זה כי היה מפחד וירא פי' שדאל פן יסחיתוהו
בהיותם בארטי' אבל יזכה שלא יתקדו בו
מלחמה כמו שנוכר בפרטת ואלה הדבריס

התועלת

היב' הוא להודי' מה שהיה
מהפדרי היכע במית' אהרן
עד שכבר מת בזולת חולי' אך הפטיט בגדי'
כהנה גדולה ולבסס לעור בנו ותקף גוע והרן
ולזה אמרו וז' כי משה ומהרן ומדי' מתו בנטיק
והנה לפרסס זה הענין הנפלא ריכה השס יתע'
טיהיה זה הענין לטיני כל הנרה

התועלת

היג' הוא להודי' שהמטטל'
דומי' טתגי' מהמוטל לבנו
כשהו' דומי' לה ואפ' טימן מדרך הטררה טתבמ
מוט לבן כמו הענין בכהונה גדולה לא כשהיה
בנו דומי' דומי' טיהיה קודם לכל זרם כמו טביות
בספר ויקרא וטבאו' עו' בזה המקום ממה שאמר
וילכ' אחס מת לפור בנו ולמדנו כי מיכר טהו'
בנו היה דומי' טיגי' ולזאת הסדרה והמטטלה
עס שכבר העידנו בזה ללמדנו טאלעור בנו היה
דרך ברדי' אהרן ומחויק בהנהגותיו היטרות

התועלת

היד' הו' ללמדנו טימן דומי'
להתעצל בהספרו טל חסס
אבל דומי' טיורדו בו כי בזה מהתועלת להודו'
להטי'ג זה הטלמות בהכירס מה טינפקר מהס
בהסקר זה החכס ולזה ספרה התורה טכבו כל

יחריט המופתים ללא ימרוך אמר טרמה האלהים
 שטיה טייראמו מרפניו והנה רשת רבותינו ז"ל
 הוא טיה העשן היה כפסוטר ולזה אמרו טפי
 האתון היה מהרברים טטבראו בין הטמטות
 והטראה בעינינו לפי הטרטיים האמתיי הנראים
 מדברי הנביאי ומהעיון טיה הספו היה עשין
 טיקרה לבלעס במראה הנבואה כמו העטי בספו
 לקחת הדשע גומ בת רבליס ושאר מה טנמטן
 בספור ההח אשר הוא בהכרח דבר טראה לו
 במראה הנבואה לו דבר טיקרה והנה טרמה ל
 לבלעס בחלמו של נבואה טכבר היה לילה כ
 טטבאהו דבר ה' יע' במה טאמר לו חס לקרא
 לך בוא האנטיס קום לך ואת ואתר זה טרמה לו
 בחלמו טיהיה בקר וטיהו חס וחבט את ואתו
 וחלך עס טרי מואב כי כן היה הסכמתו חס היה
 מקי לפי טאי מראי לו לחדס חלא מהרהורי לבו
 ולוה תמיכ כי תטנו הארס בחלמו הס מתיחסו
 לתטנטינו בהקין והנה סבב הס ית טיקרה לו
 בהלפתו מה טיהור לו טלא הסכמו מן הטימי
 טילך טס לתכלית אשר הוא פונה אליו כי היה ר
 דשנו עכפ להטתרל להניק ליטראול לפי היכולת
 ולוה ספר טיקרה לו זה המקרה כי האתון טטטה
 מן הדרך והלכה בטדה וכאטר הכה בלעס וזתה
 להטמה תדרך טלחיה אל הקיר ולחיה דגל
 בלעס אל הקיר וטב להכותה ואחר זה רביה
 תחתו וטב להכותה וטרמה בחלמו כילו פתח
 הטס יע' פי האתו ורברה טמו טתי פעמי והח
 הטיב לה כרבר מיט רמיט אחר ואחר טראה לו
 המלאך וטבואר לו מדברי המלאך בחלמו ט
 טטיית האתון מן הדרך היתה מפטי ראותה מ
 מולך ו והנה אמר חס רע בעיניך אטובה לי
 לפי טיה דומה לו טכבר החניק בדרך ובא לו
 הסוי טנית טילך עס האנטיי חן לח ידב' רק מה
 טידבר אליו הטס יתעלה וזה כולו היה מהסגת
 טס יע' על יטראול כמו טוכרנו כי זה היה ר
 החוי טיוס' מימה לבלעס מעבור ותיפי הטי' ית'
 בהטתרותו לקרוס נזק ליטירל והנה מה טאמר
 וחד זה וילך בלעס עס טרי בלק הוא עטי טיהיה
 בהקי חלה הרכך להגיד זה פי הראטון היה כ
 במדמה הנבואה ולולי זה הפרוט לא היה יפרי'
 חמד טנית וילך עס טרי מואב ויחר חק' י
 כי הולך הוא רל לפי מה טנתבאר להס' ית'

טיבוא היה הולך לח לתכלי טייהר מה טהנהיר
 הטס יתעלה חרה אפו עליו וריכה להראותו רבר
 מפחד ימנע בעבורו מהטתרל להניק ליטירל
 לטיטן לו הוא מעטן טיה מעליו וטבור והריכו'
 בו למנעו ממה טיהיה מכוי אליו ולהטותו ממנו
 וטיי טערו עמו לפי טימנהגו היה כטייה
 הולך היה מולך עמו טיי טערו טרמה לו כך
 במטעול הכרמיס הוא הטיביל טיבין הכרמיס
 והיו הכרמיס ההס מוקפיס גרר כי התעללת
 בי רל טעטיית כנגדי פעולות קטות טטעס את
 אשר התעללתי במימיס ההסכן הסכנתי ה
 ההרגל הרגלתי כי ירטי הדרך לנגדי רל טטה
 וטענות כי וזתה רויכה להחטיח כונתי ולטנו מן
 הדרך אשר ירטיי לך חולי טטה מפטי וגמו
 רל לרלא טטטות' מפטי כטיהייתי מדיכא וחתך מר'
 חרו אפי על הסכמתך ואת הייתי הורג וחתך
 לברך לא היא כי מינה חוטאת בן והנה בטטותה
 מפטי היכילה וחתך מהמוח פי טיקטה חמתי בין
 הזמן הנה וזתה הכית וזתה על זה טילט פעמיס
 בהכילה ואתך הנה בוראי לא היה זה מן הדומי
 והנה אמר גס וזתכה הרגתי כי הוא היה
 מתרעס על מה טיהתעוללה בו האתון וכאלו חמ'
 לא הספיק לך מה טיהתעוללה בך האתון כי יזתה
 קטה ממנו הייתי עוטה לך ואמר וזתה החייתי
 לפי טיהיה מפורס טלא ידמה אחר מלאך יי ריחי
 חמ' יעקב אבינו כאטר דאה פטיל כי רחיתי ליהי'
 פטיס אל פטיס ותנצל נפטיי ואמר מנח טות
 טמו כי ליהי רחיינו וכאלו חמ' טלא די טלת הרגתי
 וזתה חבל היכיליה מהמו הדמו רה מפטי ראותה
 וזתי וייכא בלק לקראתו אל טיר מואב הנה יכח
 עד קטה גבור אריכו לקראת בלעס לכברו כי כך
 טילח לו כי כבר אכברך מאר חלכברו גס כן זכח
 בלק בקר רמון וטלח לבלעס ולטיריס אשר וזתה
 ויעלהו בב' ויחא מטיס קטה העס יט לטאול
 בכא טאלה עמוקה והוא טכב ידמה מזה המקו'
 ומה טאמר וחר זה חפס קיכתי תראה וכלו לא
 תראה ומה טאמר ויטא בלעס וזה שינוי רדח את
 יטירל טוכן לטיבטיי טכבר היה מדקרח בלעס
 טירמה את יטירל כרי טיהיה זה כלי לקו את יט'
 והנה יפול בזה ספק חוק או זה רוטס היה כ
 ברומתי יטראול להגייע להס קללה ועטט ואס
 חמדנו כי חולי בעין הרע היה מדיע הניק למי

לכא נלא איש ואיש ביותר טולס טאפטר סתגיט
זאת היריעה לקוסס ולזה נתיחר בזה הענין
מכין טאר הקוסמיס טברבריס רביס מדברין
נתקיימו ומיכר תחבורותיו כאטיר היה יורע מיכר
הקס טיגיט רע לאיש מה הי מקלל אותו וכאטיר
היה יורע העה הראוי טיגיט בו לאיש מה טוב
היה מברך אותו והיה מביא וזה האנטי להאמי
כי מבורכין הם מבורכיס ומקולליו הם מקולליס
ואפטר עוד טיהיה עושה מטטיס ממין הנחטי
והכטוק להזיק למי טיריעה ולהושי למי טיריעה
כמו טיטבאר עם וכירתנו תועלות וזאת הפרטיה
וקסמיס בירס הם כליס מה יטורר בהם הקוסס
כח הדמיון להגיט אלו הקסס וראוי טיתרע כי
לא הרבריס הנזכריס מוזאת הפרטיה מכל עם הם
טבואות לאקסמיס וזה יתבאר במה טיבארטי
מסגולות הקסס והטבואה ומה טיזכר בו אחר
אחר מהס בב' ממי ואח' טוב כי ה' ית' טיטבו בזה
הזמן בעבור פריס הטגחתו על יטורחל כי היה
ראוי טיתטימרהו וזאת המשלה מטטינת העיטה
להכטייל יטיריל ברבריס מגוטיס כמו הזמה ושן
ועס כל זה לא טטימר מזה כי הו נתן עיט למחאבי
להפקיר בטותיהס לזנות עם יטיריל כרי טיפתו
וזתס לפבור ען כמו טיטב' בשרטי ראטי המטון
אמ' הן הנה היו לבטי יטיריל למסור משל ב' ער'
פעורי מי האנטיס הלה עמך אעפ' טיה' יתע'
יורע הכל הנה יבואו ממנו הטי' לו רבר כלטון
בטי וזה טייר הטופטיס טיטתטיב' ביריעת
זמת הרבר קורס טיטפטר בו כי מאן י' לתתי
להלוק עמכס לפי טיהיה ריכון ברעס ללכת טס
לא ריעה להגיד למלאכי בלק מה טאמר ה' ית' לו
לא תאור את העס כי ברוך הוא כי חטיב טאס היה
בלק יורע זה לא היה מוסיק וטילוח לו אך אמר
להס כי מאן י' לתתי להלוק עמכס כלו אמר
כי לא היה ריכין ה' למטע ההליכה טיס אכל מטע
ממנו ההליכה עמהס והנה היה חוטיב ברעס כי
אורי בעת אחר יאות הטי' יתע' להטיחו ללכת טס
לקוב את העס ולפי טהרגיטי בלק בזה ריכוני
טיות המאמר לא היה מחייב טילא יתריעה ללכת
לבלק מכל היה מחייב טילא יתריעה ללכת עם לו
טטילח לו ראטונה חטיב כי אולי היה זה לבקטי'
הכבור ולזה הוסיק בלק לטילוח טריס רביס
במספר ויות טכברי מהראטוני וטילח לו בביאו'

כי כבר יכבדו מאר כרי טיתריעה עכפ' לבן
ליקוב את העס מלא ביתו בית מלא כמו טיטי'
החכס מכן עורא כי לא יהיה תועלת לברעס וזה
יתן לו בלק פשל מלא הבית כסוק וזה טיטו טי
בזה גס אתס הלילה אמר זה לבאר להס כי לא
אמ' מה טאמר לטיריס הראטוניס לבקטית הכבו'
כמו טיחטיב בלק אך אמר זה לפי טאינו יכול
לעטות רבר אס לא ימלך בטכטינה ואטיר יאמ' לו
ה' ית' יעטיה ולזה אמר יכטרך לכס גכ להטעב
פה הלילה כי הו בשת הטיטה יותר טכון לקבל
כח עליון כמו טיבאר בב' ממי ואז יוריעטי ה' מה
אעטיה אס לקרא לך באז האנטיס קוס לך אתס
ר' אס הם רויכיס לקרא לך טיטבא אטיל בלק קוס
לך אתס אך לא תלך טס לקוב את העס כמו טיטי'
בלק אך את הרבר אטיר אדרבר מליך אותו תעטיה
ואטינס אמר לו כך כי תחלה אמר לו הטי' יתע' לא
תלך עמהס לא תאור את העס כי ברוך הוא חטיב
ברעס מזה המאמר טיה' יתע' מטע ממנו ההליכה
עמהס אעפ' טילא יאור את העס ולזה אמר ואל
טרי מואב כי מאן י' לתתי להלוק עמכס ולזה
אמר לו עתה טאינו מוטע ממנו ההליכה אל בלק
אך מוטע ממנו לקוב את העס ויקס ברעס
בבקר ויחבוט את אותו י' יט בזה הספר טילות
קטות מאר הא' איך יתכן טיתרמה האתון זת
מלאך י' והנה לא יראה מי טאינו טכיו כמו
טיביא טס במוק רטי' והאנטיס אטיר היו כמו
לזרזות המראה אכל חררה גדולה טפלה ע
טליהס ולא תטינה בענין המלאך למנוח ולחטות
כי הוא היה איטי נביא כמו טביארטו טס חוס
אמרנו טיה' ית' טיה' זה על דרך המופת והנה לא
היה המכוון מזה לא טיאמר המלאך לברעס כי
הו יכא לטיטן לו חוס תהיה כונתו לקוב את העס
ובהי' העטי' כן למא לא טראה לו המלאך ראטונה
וחרבו טלופה בידו ויגיט מזה התכלית המכוון
מה ית' בזה ולא טיטרך לחרו זה המופת הנטרא
ר' טיתרמה האתון ל מלאך י' ואס אמרנו טנה
המלאך היה נביא הנה יפורל הספק עדיין ואי זה
תועלת הרכרך להתחדש הו על דרך המופת ט
טתרבר המתון עם טיהיה יכול לומר מי היה
זה הנביא ושו' איך לא ראוהו טדי בלק ולא נטרי
ברעס כי לא נזכר פה טירמוהו אחר זורות
המתון וברעס אחריה וזהו מבוואר טיה' ית' לא

ביאור מלות דברי זאת הנבואה

שיתום העין רל' פתוח העין • טיפל וגלוי עינים
 וזאת רוחה שיאנפי' שיהיה הנבואה מגעת לו
 בהקצף היה טיפל מרוב ההתבודדות ולא היה בו
 כח לעמוד של רגליו • כנחלים טייו רל' נמשכו
 ממקורותיהם המטך רב עד טיטו במקומות
 רבים טכל מה טיירוכו מימיהם יעמדו אחרים
 תחתיהם והוא מעטיץ נטה טמים כיריעה
 כאהלים טטע יי' מיכונטו טטייעה באהלים כאמר
 ויטע אהלי אפרטו והנה רמז בזה אל הסמים
 כאמר וימתחם כאהל לטבת יול מיס מדליו
 אמר זה על יסר הפלא וההפלה לפי שהרולה
 ממים טובעים הנה המים טיברלי מינס טובעים
 ולזה יכלו מהרלי ולזה אמר טגס מדליו יולו
 מים והריכוך בו טככל אחר מהס תמיכא הברכה
 עד טורטו יחיה תמיד במי רבי' להפרו ולהדבר
 אז יהיה הריכוך באמר מדליו מדליוחיו רל'
 מטעפים וזה יהיה מדוב המיס אמר הוא גרל
 בהס ועינמותיהס יגרס יפוק ויטיבר העינמות
 והנה הגרס הו' עינס כאמר גרמיו כמטייל ברול
 וחזיו ימחץ רל' טכל אחר מחיכי הש' ית' ימחץ
 מויבי יטריל

ביאור דברי זאת הנבואה

אמר נאם בלעס בני פגור ונאם הגבר פתוח
 העין נאם טומט אמרי' אל אמר יחנה מחנה מה'
 יתע' והוא גלוי עינים בעת הנבואה ואנפי' שיהו
 טיפל מרוב התבודדות אז יריכה בגלוי עינים
 שיטי לבו והביאוד הרמטון נראה לנו יתר כי
 ירמה טבהקצף היתה מגעת לו הנבואה ולזה
 אמר מולי יקרה יי' לקראתי בררך ואנכי אקרה
 כה כי הארס לו ייטן כטידיטה ותכף טייטן רל'
 יחוייב פתגיט לו הנבוא' עס טיהיטדת הקרבטו'
 להגיט מליו הנבואה תיטטרך להגיטה בהקצף
 רל' בעת הטנה כי אז ימיכא התבודדות בורות
 הטתרתלות כמו טביארטו בב' ממי' מה טובו
 מהליך יעקב רל' טגס בקבוץ אפר באהל מהל
 רל' ימיכא רק טוב כט' בקבוץ כלל יסדאל אמר
 זה לפי טאס ימיכא רע באהל אחר מהס יענטו
 כלס כמו טביאר' בפרט' קרח והיה זה כן מיכר

הקוסס יעמוד על זה מיכר טעט הכוכביס בעת
 טיהס טוביס ולזה אמר כי רל' נחט ביפוק ולא
 קסס ביסדאל רל' טאין כח בנחט ובקסס לעמוד
 על אמותת מה טייתחרט להס לסבה טוכרטו
 ור'זאת הסבה הנה כאמר יאמר לייעקב וליסדאל
 מה פטאל אל רל' מה גור לפטור במה טיעתיד רל'
 יבאו ליריעת זה מיכר הנחט והקסס אבל יורע
 להס זה מיכר הנבואה הן עס כלביא יקוס
 והמרי יתטטו רל' מיכר עריכס השיגחת הש' יתע'
 בהס יקומו בגבורה נפלאה לכלות אריביהס
 במהירות כמו הלבוא והארזיה טילגבדות יטרפו
 תמיד ובזריות גדול כן זה העס רל' יטיכב טר
 יוכל טדקודס חללים יטתה כי הש' ית' המטיגיח
 בס לאתקרי יוד מעטו' כל אטר חפץ והנה בזה
 המאמר היטיר בלעס את בלק לרעת מאי זה
 מקוס יבא הטוב ליסדאל ובסבת אי זה דבר
 רל' שזה יהיה להס כטייטמרו מחטו ליי' בררך
 טילוי יקרה בהס חון ועמל ומזה המקוס נטיטיר
 בלק לקחת טיטה להחטייז יסדאל או אפטר
 טבלעס טקן לו בביאוד העיטה ההיא רל' להפקיר
 בטות מואב ליסדאל כרי טיסיטוס לטעות אחר
 עו' מולי ייטר בעיטי האלהיס וקבותו לי מטס
 ראוי לפסק בזה איך אמר זה בלק לבלעס וכבר
 אמר לו בלעס לא מיט אל ויכוב ובן ארס ויתנח'
 ואיך הטיב לו בלעס בנה לי בזה טכטה מונכחו'
 והנה היה ראוי טייטיב לו כי לטוח הוא טודח
 בזה כי איך הש' ית' בן ארס ויתנחס יאלח טיהיטר
 זה הספק מינו ממה טיקטה כי מולי חטאו יטריל
 אחר זה וייטד בטיטי הש' יתע' עס טיהוא אפטר
 טטיטר בלק כל יכר הקסס כי מהמק' ההוא טכוך
 רבוא רע על יסדאל והסכיס לו בלעס בזה חוס
 רל' נוכר חילי טיכבר ראת בלעס כי טוב בעיטי ה'
 לברך את יסדאל לפי טהטיגחותו רבקה בהס הנה
 רל' הלך כעטס בפעס לקראת נחטי' רל' להטתרל
 לרשת על יכר הנחט' מה טייתכן טיקרה ליסדאל
 כי אין כח בנחט להודיע זה כמו טהקודס ואמר
 כי רל' נחט ביפוק אך יהיה כח בנחט ובקסס
 להודיע זה בעת סוד ההטיגחה מהס חילי טדחה
 בלעס טהטיגחת הש' ית' רבקה בהס ענוב פטיין
 הנחטיס וסת ל המדבר פטיו לראות יטריל טרי
 טיעמוד בנבואה על מה טייתכן טיקרה להס
 מטוב חו רע

שייבית בהם מיכר איר אדם נתן ממנו הנה ירמה
 כי ממקום רחוק כל כך לא היה אפשר שייגיע
 הפעלות למובטים מפני הויד הנתך משין בלעם
 כי הוא לא יפטר בואי זה מרחק הורמו ועוד ארך לו
 היו נזקקים העומדים לפניו ועוד איוה רוחם היה
 בזה אל שיהיו מבורכים אשר יברכס והנה מיכר
 טאמר לו בלק גם קוב לא תקובטו גם ברוך לא
 תברכטו והנראה בפניו שהוא היה רוצה לראותם
 כרי טתבורד מחטבתו בהם ויהיה זה סבה אל
 שיודעו לו מה טדומי טיקרה לחלק חלק מהס
 מרע וזו מטוב כי זה מתנאי הנבואה והקסס כמו
 טבאדטו בב' ממי' והנה היה במות בעל מקום
 גבוה ויכל גבור מואב היה יכול בלעם לראות
 מטס קצה השס ואמר החכס אכן עורח כי הוא
 בעל במות ודינו ונכון הוא בנה לי בזה ו'
 כבר ביארנו בקר טח כי העלות העולה מיטרת
 להגצ הנבואה וכס' כאשר נכפל ענינו זה ההכפל
 הנפלא והנה ספר סבלעס ובלק העלו עולות אך
 כטהעלו אותן אמ' בלע' לבלק טיטיטב על עולתו
 לטמדה לכבוד הט' יתג' והוא יראה אם תקדה לו
 נבואה מיכר וזאת ההיטרה טהיטיר פנימו מליה
 וילך טפי רל טהלך אל מקום גבוה לראות
 מטס יטדומל את טבבעת המזבחות ערכתי
 ידסה טימהו הט' ית' לפטות כן קורס זה כרי
 להמטיך מלין הנבואה ולזה אמר את טבעת
 המזבחות ערכתי ולא אמר טבעת מזבחו ערכתי
 מהרדי קדס רל מהרים מורחיים לכה מרה
 לי יעקב רל טטולח לו טיקהל יעקב והריכון בו
 בט' יטדיל כי כבר נקדמו יעקב כמו טנקרומי יט'
 ולכה וועמה יטדיל רל הביא הזעס והקללה על
 יטדומל מה מקב הנה הט' יתג' לא קללהו ומה
 מושיל קללתי אותו כי מראש יטדי' אדמנו אמר
 זה לפי טהוה היה רחמה מותם למקום גבוה מור
 כמו טאמר וילך טפי והריכון בו כאשר אראנו
 מראש יטדיס ומגבעות רמות הנה מיכמתי טזה
 העס יטכון לברד להיות נבדל מטאר האומות
 וקדוץ מהס ולזה לא יתחטב בגוים טיהיה נמנה
 פס טאר הגוים והיה זה כן כי ההמנות יטיג
 הדברים מה טהס מסכימים והמטל טילון
 ימנה המזנה סוס והטיחות ב' אלאהסוס והחמוד
 מהיכר טהס בו בלתי מסכימים אבל ימנה הסוס
 והסוס וימנה הסוס והחמוד מיכר מה טהס בת'

טהס מסכימין והמטל טאס יטיל ארס כמה בת'
 טס והיה טס סוס וחמוד יאמר טטיס והנה אמר
 זה על יכר ההפלגה להורות טאין יחס בין יטדיל
 ובין טאר האומות מי מנה עפר יעקב ומספר
 רל כי למעלתס והיכלחתס ידבי מור כעפר כומי'
 והיה ורעך כעפר הארץ ולזה לא יוכל למנו' אות'
 וגס לא יוכל לספור מספר רובע יט' רל' הדגל
 טילכל רוח טיהיה בו ג' טכטי' תמות נפטי' מות
 יטריס ותהי אחריתי כמוהו אמר מורה על טוב
 היכלחת יטדיל לקנות החיים הנפחיים מיכר מה
 טהיטירה מותס התורה אל זה מי יתן טתמות
 נפטי' מות יטריס ב' יטראל ותהי אחריתי כמו
 אחרית יטראל לקנות העולם הבא ויאמר בלק
 מה דבר יי' אמר לו זה לפי טכבר אמר לו בלעם
 כי אשר יטיס יי' בפי אותו אטמוד לדבר קוס
 בלק וטמע רל' קוס מימקומך ובחאלי לטמות
 דברי וכן הריכון באמדו המזינה טרי' טיטקב
 אליו להאמין קולו לא מיט' ל ריכוב הריכון בו
 למה תחטוב טיסכיס עתה הט' יתג' לקלס וכבר
 גלה רטבו קודס זה טאין ריכנו לקלס כומח
 מה מקוב לא קבה אל הנה הט' ית' מינו במדונה
 טיכוב כי אין ויכלו כי אס אמת ודינו מתחוט
 גכ' ממה טגמד בלבו לעטחתו כי אטבן חוס
 טיתנחס האס הוא יתג' אמר לעטחת דבר ולא
 יטטמו וזו דבר דבר ולא יקימנו הנה לקחתי
 מהטי' ית' לברך מותס והנה ברך מותס הט' יתג' לא
 ולא חטוב מחוד הברכה ההיא כי לא אונל רל'
 הביט מון בייעקב ולא ראה עמל ביטראל והח
 בלכת בדרטי התודה או הט' מלהיו עמו להטגיח
 בו ולהפיל לפניו אריביו בתרועה חוקה ובמקדי'
 מדעירים והנה זה האלזה טיהח עמס הוא הלי
 הסוטיח מותס מארץ מיכריס במותות ובמוטעיס
 רל באמיטמות מערכת הכוכבים אך בגבוהה
 חוקה והמטילה לתוקה הדמס לדבר טלכון
 בני אדס והנה העיר בנה על טהיכלחות יטדומל
 הס למעלה מהיכלחות טאר האומות כי בכל כת
 טילכו בר רכי הט' ית' בדרך טלח יראה בהס מון
 ועמל הס מוטגחיס ממנו ביכר טלח תופיל
 דאויביהס ההיכלחה טיהיה להס מטח הכוכבי'
 כי האל המטגיח בס הוא טיליט על הכל ועטיה
 כריכנו מהכל וזה גכ' ממה טימנע מהקוסס
 ידיעת מה טיתכן טיקרה ליטדומל מטוב וזרס

הם בני בית כי לא לברו נתקיים המיניאון ונת
 היה מורעו וקרקר כל בני בית כיהרום מותם
 וירמסם כטעם מקרקר קיר והיה ארום ירטה
 רל פי רוד כי הוא הכרית כל זכר בארזם והיה
 ירטה ששיר אויביו רל אויבי ישרל והוא ארום
 טוכר תחלה כי הר ששי היה לבני ארום כמו טינו
 בפרטות חלה הרברים וישרל עושה חיל רל
 כי בימי רור יטכחו ישראל כל מי שירלחם עמו
 כמו טנתבאר וה בספר טמויל וירד מיעקב
 והאביר שריר משיר רל מכל עיר מארץ ארו וכן
 היה בימי רור טט כי שיה חרטי יטכטס יומם
 עד הכרית כל זכר בארו והיה אמרו וירד מיעקב
 רמן לרוד חפטיר עור שיהיה הרכו באמרו ויט
 עושה חיל ויירל את ישרל מיר טוסיהו אך כחטר
 ימחול רוד הוא יכלה וזאת האומה באופ טיאביר
 שריר מכל עיר ממנה וירא את טמולק ראטית
 גרם עמולק רל שיהוא הראטון טנלחם בישראל
 וחחריטו שרי אובר שי טמורל וירא את הקני הוא
 היה ממטפח יתרו והנה הי מוטבו סמו לישראל
 כמו טנתבאר בספר טופטי ובין ישרל היה ירכב
 והגלו מלך חטור ונהג חזק בטבי ולמורק ימי
 טבאומר וה המומר הנה מוטבין חזק וחנך
 טמת בטלפ טיהוא מקום תקוף וכל זה לא יכילך
 טי יהיה לכליון קין ועד מה אטור תטכך מחנה
 חטור הנה ממורק הטבי ידמה שיהיה התכלית
 היונקין לכליון אז ירטה בזה אם היה קין
 לכליון יותר טוב להם מהיות בזה הטבי כל זה
 הזמן הארוך ויטא מטורו ויאמר אוי מי יחיה
 משמו ליה הרברים על לבו ממלך חטור כי הוא
 יטטה רעות רבות רגוים רבים ויכיס מיר כתיס
 ידוע כי כתיס היו מבני יון כי כן כתוב ובני יון
 ליטה חרטיס כתיס וחרניס וחמד טממקוס
 כתיס יטמו חנטיס רומיס לחיות מדבריות מיכר
 חכוריתם והם יטנו חטור ויטנו העברים חטר
 טבה מלך חטור וגם הוא שרי אובר כמו עמולק
 שט חטור כי בו היו רבריו ויטב ישרל בטטיס
 טס היה מוטבם כי הוא היה בכ רבות מוזב כמו
 טוכרנו והתחיל תחלה להתפרץ בפדיות ומטס
 טנתנו לחטל בזבח עו והטיתחו לילה מואב
 ויטמו ישרל לבגל פטור רל טתחבר לפוברי
 בטל פטור כטעם אמרו ובגל בת ל נכר והוקפ
 מות רלם לנגר הטמט הוא בטכך אמרו והוקפנו

לה והריכוך בזה קח את כל ראשי העם והם
 הטופטי טהיו שרי לפי ושרי ממות שרי חמטי
 ושרי טטרות טיעטו לו המטפטיס מהעובריס
 והוקפנות החוטאים לה לעיט הקהל כרי טיוסרו
 הטמור וזכר ההוקפה הוא ההריגה וההמתה אם
 בתלייה אם בזול זה הרגו איש חטיו הפיטמרי
 לבגל פטור רל העובריס חטר תחת הנהגתו
 והנה איש מבני ישרל בא הווא היה טטיו טבטי
 טיטון כמו טוכר ויקרב אל אחיו המדיטית
 רל טיהביאה במחנה ישרל בפרהסיא טהיו
 רואיס זה מטיה וכל העדה והביאה לחלה לטכב
 עמה והיה זה בעת טהיו ישרל מתיס במגפה
 והיו מומתיס על יר הטופטיס ולזה היו בוטיס
 פתח אהל מועד וטכו הוא מה טאמרו רל טומרי
 היה מריב עם מטיה בעבור טולקח בת יתרו והוא
 מיכה עתה להרוג הטוקל לבת ל נכר ולזה הביא
 מותה לטיי מטיה במחנה ישרל וירא פיטחם
 בן לעזר למדני טנה טיהבועל ארמית קטאין
 פוגטין בו אך בתנאי טיעטיה זה בטעת מטיה
 כמו טמיכני פיטחם שריקר את טניהם בטעת
 מטטיה באופן טיהיה טרות טיהוא היה טוכב עמה
 אז ולזה ספר טברקרו את איש ישרל דקר טמו
 האטה בררך טככטס הרומח במטיה והנה
 בזה הפעל טטכרה המגפה משל בני ישראל
 וירמה טיהמתיס בנות המגפה היו כלס מטבטי
 טיעטון כי תמיכא במסגרים בפרטית פיטחם טיהוא
 יותר חסר מואר ממה טיהיה בפרטית פיטחם מאי
 זה טיהיה מטאר הטבטיס ולזה הסכימו רול כי
 אלו היו כלס מטבטו טל טיעטון ובכאן טטולס
 הביאור בנות הפרטיה וקודם טטוכור התועלך
 המגיטת ממנה טוכיר ספק אחר בטטיין ואת
 הפרטיה זה אחר טוכרה נבוחת ברלס וספור
 דברי בלק עמו בתורה כט טייתחוק זה הספק
 מיכר מה טימיכאט טטב היה ברלס קוסס וטזמ
 טכבר טוכ וזאת הפר בזה המקום מיכר התועלית
 המגיטו ממנה פי כבר יתב ממנה עיטס הטגחת
 הטי יתב על ישרל כמו טביאור ולזה אמר הנביא
 עמי זכר נא מה ישך בלק מלך מואב ומה ענה
 ברלס בן בטור מן הטיטיס ופי הגלגל ובזה גב
 תועלת להודי מה היתה סבה בזנות ישרל אחר
 העריות ואחר עו ולמה טכטו ישרל להרוג את
 המדיטיס

והוא
 שיהיה
 ויטא

מיסר היותם כולם מתאחרים ומוה גם כן אפשר
טיטוס ברק לברך להחטיא קצתם כי בחטא ו'
מהם יענטו כלם הנה ענין ישראלי והסתעפות
ורעו דומה לנחלים טיטיו ונתפסו מימיהם
במקומות רבים שלא יזכו מימיהם כי בסדרם
יצמדו ואחרים תחתיהם רומים לראשונים וכן
הענין בישראל כי במות האבות יקומו אחריהם
בניהם וילכו בדרכי אבותיהם לעבוד ה' ודאי
שלא יחטוב חוטב יתחייב מזה שלא ידבו ישראלי
יותר ממה שיהיו וזו אמר שהם כגנות ויכל נהר
טיטיו וזו ענין רשעו וירבו תמיד והנה עשה
טיטיו מטל אחר דומה לזה ואמר שהם כנחלים
נטיטיו והם השמי הנטוים ומקדשים בכל הארץ
להורות על הנטויות והקיום לישראל ולפי שאין
השמים פרים ורבים טב להמטירם עוד לחרוים
שהם איכל מיס שהם וירלות גדולות ופרי ורבים
תמיד מיכר רוב המטו המזון להם וכל כך ימטו
להם המזון טיטיו וזו פרט למחזיקי יול מיס
וזרע אחר טיטיו מנח מהרליח יהיה גם במים
רבים וזה לאות שהאבות והבנים ובני הבנים
והנמשך להם כלם יהיו בזו ההיכל פרט שהמלך
שהמליכו ישראלי והוא שאור ירוס מוגג מלכו
כי החז יטח אמתו במלחמ' ותנכח מלכותו מאר
וזה מבואר מענין מלכות שאור לפי מה שנוכח
בספר סמוט והנה כל זאת ההיכלה תהיה ליט'
מיכר ההטחה הפרטית אסד תרבה בהם מהאור
שהביטו אמתם מארץ מיכרים לח באמיכטו טיטיו
הכוכבים אבל מיכר תקפו וגבורתו לעשות מה
טיטיו וזה הרכיזם מיס בחזקות ומופתים
גדולים והוא יסחית הגרים שהם וזיבי ישראלי
ויטבו טיטיו והם ויפרקם וכל אחר מחזיקי יכח
בהם דל טיטיו רבים מהרעות יביח על אויביהם
לפי מה טיטיו בעת מה ולזה אין דרך להסמר
ממנו כי אין מדרכו להביא רכ מיוחד שחס היה
זה כן היה זה דרך להסמר ממנו והמסל כי מי
טיורט טיטיו וזו מויק כי חס באט הנה יוכל
לקחת עשה מנה להמייכח אצלו הדברי המכבים
החס אבל חס לח ידע באיזה מין ייחאהו לח יוכל
לקחת עשה על זה גם בעת טיטיו ישראלי בטח
ולא ילחם הנה מי טיטיו ליו להלחם בו ימנעהו
כארי וכלבית שלא יוכל אחר להסירו ממקומו
ואמנם אמר זה כי היוטבים בטח וטרוס להם

מכל עבריהם וזיטס מורגלים בשטיטי המלחמה
ולזה זיטס בקימי בה במדרג בקימות מי טיורטו
להלח' תמיד ברח לך אל מקומך לך לך במהירות
אל מקומך לכה זיטעך אסד יעשה העם הנה
לעמך באחרית הימים הנה קרא הודעת השתדל'
עשה לפי שיהתעולת בזאת ההודעה הוא היטרה
ללקחת עשה בדברים טרס בווס וכן הטנה
במה שאמר עשות מרחוק וטריב טריבות יטעך
פלא יונעך פמו טיטיו בספר יטטי' או
יהיה חסר ותהיה הכונה בו זיטעך מה תעשה
וזו יעך מת אסר יעשה העם הנה לעמך באחרית
הימים והנה הביאור הראשון הוא היות נכון
לפי מה שאמרו וזו עתה דל טיטיו
ומן רב יהיה זה לפי מה שזכר תחלה ממזאב לח
היה כי חס אחר זה כמו ארבע מזאב טנה כי
פטיטנה הבית היו תפ' טנה מעת ימות בני יט'
מארץ מיכרים אטורטו ולא קדוב כפל העני'
במלך טונו' זה הוא טב למה שזכר ממלך המטי'
טייה וזו כן זמן ארוך וארוך נפלא והוא היות
נכון ולזה טנה לטונו ממה שאמר תחלה ולא
עשה כי כבר יצדק על מה טיהיה אחר זמן קרוב
טיחז לח עשה ולא יצדק עליו טיהוא לח קרוב
ולזה הורה אמרו ולא קרוב על כרחק יותר עשו'
דרך כוכב רמו למלך המטיח טיגלו רחוק
פשוטותיו בקימת הארץ ולזה המטיטיו לטוב
טיחז נגלה ונראה לכל להורות גם על טיטיו
ורוממותי ועוד טיטיו טמה כוכב יוטיטנו פטול'
רבות בזה העולם מוולת טיטיו במתפטרות
ממנו כן יוטיטנו מהמטיח פשוטות רבות בזולת
פגיטיה כאמרו והכה ארץ בטבט פיז ובוח
טיטיו ימית רטיע ולזה אמר דרך להתפטיט
פשוטותיו בקימה הארץ וחס טבט מיטיו רמו
לרזר' והנה קראו טבט טיטה בפגיטיה וכן
הענין במלחמת רוד אמר עליו וחס להורות
טיטיו במלחמתיו לח יתפסו בקימ' האר'
אבל יטמוד במקומו וילחם בסביבותיו ולפי
שאמר לו טיטיו מה יעשה העם הנה לטמו
באחרית הימי' הזכיר לזכור תחלה מלחמת רוד
על מזאב טמדרס בחבל טיטי חבלים להמית
וחבל אחר לחיות וידמה טיהחבל טיהיה להחיות
היה באמיכט וזה אמר טיהוא הכה פאת מזאב
ואחר זה זכר במלחמת המטיח גל כל הגרים כי

שתגיע לו בקסם לרעת באי זה מהדברים יתכן
 שיוזק האיש ההוא או העם ההוא לפי מה שיתב
 לו בקסם שימטך לאיש ההוא או לעם ההוא מטיפע
 הככבים ולפי שיהיה מפטר שימיאם בלן העננים
 או במה שיהוא מסוגם מה שאפטר שיתחדש בו
 היוק לישראל ריבה הש'ית להיכלל מזה אעפ"י
 שמהעננים הלו לא יוזק מי שידבק בו הטגחות
 הש'ית כי גם במה שנתחייב בעצמות וראשונה
 מיצר מערכת הככבים שימרהו הש' כמו שיאמרנו
 בר' מימי' הנה מפני שישראל לא היו או באופן
 מהשלומו שידבק בהם כמו ואת ההטגחה ויורה
 על זה התפתות בקלות לעריות ולעו' היצטרך ה'
 יתע' לטמאם מוזאת הקללה

התועלת הד' הוא להודיע שהשוללות
 השוללות הוא ממה שייטייר
 להגעת הנבוא' הלא תראה שבזולת זה היה צריך
 בלעם כשידיעה להגיש לו הטיפע האלהי להודיע
 לו הדבר שידעה שיימתין שיהיה לילה (אך יהיה
 לו וזאת ההורעה בעת השנה בעת אחר מן הלילה
 לא בעת מוגבל ממנו ולזה אמר לינו פה הלילה
 וגומ' שבו נא בזה גם אתם הלילה ואמנם עס ה'
 הקרבת העולות נתחדשה לו ההורעה בתקין
 והאשר ריבה ולזה יורה ה' יתע' על הקרבתם כמו
 שיאמרנו

התועלת הה ברעות והוא להודיע
 שכבר יצטרך לנבוא' שית
 שיתבודר מחשבתו במי שידעה שתגיע לו
 בטבוחה ההודעה מפני שידעו וזה ספר בנה המקו'
 שיהקפיד בלעם ספסם בפעם שיראה העם אשר
 ריבה שתגיע לו בטבוחה ההורעה בעניניהם

התועלת הו' הוא ברעות והוא להודיע
 שמי שידבק בו ההטגחה
 האלהית לא יוזק בכסיוף וכמה שיוטהג מטהגו
 ולזה אמר בלעם כשידיעה לבואי שקללתו לא תז'
 לישראל שהש'ית לא הסכים לקלל את העם כי
 זה העם נתייחד מבין שאר האומות בשהוא רבך
 בנ' ית' ודורך אל החיים הנצחיים וזהו אמרו הן
 עס לבדד יטכון ובגויים לא יתחשב להעיר על
 התכלית שישראל פונה אליו ליאור ביאור החיים
 תמות נפטי מות יטיים ותהי אחריתי
 כמהו

למה השת' ה'ית כל זה ההשתלו' שילא יאמר בלעם
 העם אשר שיה'ית אמר שהחמ ברוך מה תזיק להם
 קללת בלעם ואם אמרנו שיעשה זה השם יתעלה
 להיכל בלעם מהבטית איך היה זה הענין על יצר
 החסר לישראל כמו שטראה מדברי הנביא באמ'
 עמי וכו' מה יעך בלק מרך מואב ואם אמרנו שיה'
 ית' שוטה זה לפי שגדלי היה וירוע לפניו שישראל
 היו ממרים את שפ'תמיד והיה ה'ית כועס עליה'
 וממית מהם במגפה או בזולת זה כמו שטופר
 בתורה ואם היה בלעם מקלל אותם ויקרה להם או
 אח זה המקרה זה היה חוטב בלע' ומי' שקללתו
 סבב להם זה הט' עדי' ישאר הספק בעיניו כי בזה
 לא יהיה חסר לישראל ככלל קללם אך יהיה בו
 כבוד ל' יתע' שילא יתפאר בלעם כי קללו סבב
 להן זה חסר התר זה הספק י' בו מהקטי העצמ'
 לפי מה שחשבו והטראה לי בזה הוא א' ש'טאוי'
 שה' יתע' עשה זה לסבה שיאמר יחטאו ויכס ה'
 יתע' על יצר התוכח ירגיטו כי חטאם היה סבה
 ל' זה הענש הבח עליהן ויהיה זה סבה ל' שיטובו
 ואלה' ית' ויחמם וז' היה בלעם מקלל אותם
 הנה לרוב הפרסום שיהיה בענינו שיאמר יאמר
 יואר הנה ית' לישראל הענש הבח ל' א' ש'יהי'
 מפני הקללה שקללן בלעם ולא ישתדלו לטוב ל'
 הש'ית ויהיה זה סבה שיאמר אף הש' בהם ויכלם'
 והמטיל כי לו קללם בלעם הנה בבא המגפה
 בטרת ה' ית' על דבר פשור לא הי' משתדלי לטוב
 ל' הש' ולהתנחם מחטאם לחשבם שקללת בלעם
 יאמר לתסבב זה ואם אמר אמר איך ירעו יצר'
 זה הענין רל' א' קלל אותם בלעם ער שייצטרך
 ה' לטמאו מלקללם לזאת הסבה אמרנו לו שיכבר
 אצטר זה משני רוב התמדתם איכל בני מואב כי
 אכלם היו יושבים ולטגלם עם נשותיהם ולזה
 יתכן שייספרו להם זה בני מואב להחטיאם יותר
 ויקרה מזה לישראל מההיוק מה שיכבר וזכרנו ומ'
 נאמר שקללת בלעם האנשים היה בעטותו מיני
 בטוף ונחש להמייאם להם היוק והם דברים
 מכחישים פמליא טל מעלה והנה ריכוש באמרי'
 נחש הנחש המתחם לכסוף כמו שירמז הספרי'
 שיכבר נודע על דרך טעון שיעטיית תמונת כך ב'
 בעת כך בתנאים כך מהככבים תזיק לאבר כך זה
 לדבר כך והיה זה חלק גדול מחכמי מצרים
 וחקמי בבל והנה הי' טעור בזה בלעם מההודע'

וראוי שיתרשטאל הספורי מבלק ומבלעס ירעס
כלס משה רבינו עה מפי הגבורה ולא נודעו לו
אחר הפרסום כי בזולת זה לא היה ראוי שיכתבו
בתורה הנה כמו שהגיד משה מפי הגבורה
הספורי שבאוי בספר בראשית כן הגיד זה הספור
אשר בזה המקור מפי הגבור ומזה האופ נתאחד
הספורי עם המכות בתורה לפי שיהם כלס מכוני
להביא אל השלמו האנושי הנמטיכי לרברי התורה
ואל זה כוונו ול באמר שימטה כתב פרש' בלעס
ואור התעלה המגידו מזוז הפרטיה

התועלת

הא הוא להודיט טלא יגונה
מי שיפחד לנפשו מאחר
אם יבקט בהיטלו באי זה אופ טיזכ ולזה תמיכ
טלא נעטטו המוחבים במה שהיטתרו להחטי
יטריל לפי טיראותם ופחדתם פן יטחיתוס יטריל
היתה הסכה בזה כי כבר היו ידאס מאר מיטריל
כמו טאמר ויגר מואב מפני העס מאר כי רב הוא
ולזה נחטב למואב החטיאס יטריל אחר מכלי
המלחמה ואמנס המדיניס טלא היו ידאס מהס
וכונו בדבר בלעס למסר מעל ביה ריכה הש' ית
טיקחו יטריל טקמתס מהס

התועלת

הב הוא להודי טויס ההברל
טייט בין נביאי יטריל ופי
טביאוי אומות העול' וזה טיכבר תכיר מזה הספור
מתכונות בלעס טהוא היה דודק אחר הכבוד
ומבקט אומו והפך זה תמיכא בנביאי יטראל ער
טימטה עם היותו מלך ונביא ספרה התורה טהו
עניו מאר מכל האר' ותמיכא גכ מתכונות בלעס
טיהיה הומה לאסיפת הקטיניס וזה יתבאר ממה
טאמו' אם יתן לי בלק מלח בתו פסקו זהב כי לולי
זה העניין נכסו לו לא אמר זה המאמר והפך זה
תמיכא בנביאי יטריל וזה יתבא לך מדבר ליטע
לטעמן ואמר ובריהס אם מחוט וער טרוך נעל
ואם אקח מכל אט' לך וועפ טיזכה בו ברי' ותמיכא
גכ מתכונות בלעס טלא היה נכטע למה טיכזהו
הט' ית' בנבואה ולזה היכרך ה' ית' להפחידו טי'
המלאך טכבר יהדגהו אם יעבור על רברו לומר
כי אם הדבר אשר הט' ית' יטיס בשיו ותמיכא גכ'
מתכונותיו טיהיה נמטך לתאמות חוט המיטוט
אשר הוא חרפה לנו כי ה' ית' הדבר ההוא פרוחק

אכילי לא נתן פניה להפקיד הנטיס בכלל היטייל
ובכלל הנה נביאי יטרי יטתרו להיטיר האנטיס
לעבודת הט' ית' ולטימס מהחטא והמרי ובלעס
היה מיטייר אותס בעינתו אל החטא והמרי עם
היות כחו יפה מאר בנבואה בזה העת ער טהית
מגעת לו הנבואה בהקיץ כמו טביאר ומזה הי'
אמר רזל על אומר ואל קס נבי' עור ביט' כמטה
אבל באומות העולס קס וטאי טיחו בלעס ואמר
זה על יטרה הפלגה עם טוב העטתו בנבואה ער
טינתקרה מדרגתו למדרגת משה רבינו בדרך
טהיתה מגעת לו בהקיץ בדבר טריכה להגיטלו
הנה טימטי בהכנתו בפחיתויות לא להיטיי
האנטיס אל הטוב וגס לא קנה לעימיו המדות
הראוי' לטילס וראוי שיתרע טיכבר נתחיי' מלכו
התורה במה טאמרה ואל קס נביא עור ביטראל
כמטה טיטאמר אבל באומות העולס קס ואם לא
הנה יהיה אומר ביטריל לבטלה אבל לא יתחיי'
טיהיה זה הקס באומו העולס בלעס כי לא היה
כמטה באחר מהרברי טיזכר התור בזה המקס
טלא קס בהס נביא כמזהו כי לא ידע הש' ית'
בלעס פטי' בפטי' ולא חרש אותות ומזפתיס כלל
כל טיכן טלא חרשס במדרג' האותו' והמזפתיס
טינעטו מאת ה' ית' טי' מטה רביט ואמנס האמת
יהיה המתחייב מהפסוק הזה טלא קס נביא עור
כמטה טהיה נביא ביט' לבו' אבל יהיה טיהיה
עס זה נביא באומו העולס גכ זהו מלך הנטי'
כמו טאמרו במדרש' הנה יטיכר טכבר טיכבר
יהיה יתר גרול ממה ויתבא טיטלאותיו גכ'
תהיינה למעלה מטפלות מטה כי מטה מטך
יטראל לבד לעבודת ה' ית' בנפלאות טיחרט והו'
ימטוך כל האומות לעבודת הט' ית' באמרו או
מהפוך אל עמיס טיפה ברורה לקרוז כלס בטס
זה אמנס יהיה באמיטעט מופת נפוא
יראה בקיכו הארץ לכל האומו והו' תחיי המתיס

התועלת

הג' הוא להודי טויס הטגח'
הט' ית' על יטראל במה
טיטיטריל לטימור בלעס טלא יקלס בזה האופ
הטלא טיספרה גתורה ער טעס תטוקה בלעס
לקרל אותס הזכרח להטימר מזה מיכר מיכות
ה' ית' ופחדו טיהפיל עליו בדבר המלאך טהרוה
לו בדרך וחרבו טלוט בידי וכו' ימפק כל זה

היה עליהם לפנים ^ה ואמר רזל טעדיין הוא
חי ויחיה עד תחית המתים ולזה הסכימו טענתם
הוא ליהו כי נמיכא לו ארך חיי נפלא כמו שזמ'
מלחמי הנה אנכי סולח לכם את חוליה הנביא וגו'
והנראה בפיטני טעדיין הו' כמו טענודר הטעם
בביאור מלכים בגה

פרשת
פינחס
בן אלעזר

בן אהרן הכהן וגו' כד יז את בני ישראל ואמרת
ליהם את קרבני לחמי לחמי . את בריתי טרוס
ול טכמו טעם טלוס בין ישראל ובין ה' ית' כן
יהיה לו ברית טלוס . והיתה לו ולורעו אחריו
ברית טהונה טלוס רל טלוס תפסק הטהונה ממנו
ומורשו לפולס וזאת הברכה היא להטויר זרעו
תמיד טבולות זה לזה ויהיה בכאן ברכה כי כל
הבאים מורע אהרן הם כהנים ואפטר טרמו זה
לטהונה גדולה והוא הימור נכון ואמר טתהיה לו
ל:בטיחו טלוס ימות קרס לעזר אביו ויהיה הוא
כהן גדול אחרי אביו וזרעו אחריו יהיו כהנים
גדולים לז תפסק וזאת הטהונה מהם והנה ידענו
כי פינחס היה כהן גדול ומורעו היו כהני גדולי'
רביס כמו טנתבא בספר רברי הימים חזין לספק
על זה ממה טמיכאנו טיהו כהנים גדולים מבני
איתמר וזה כי אלו היפודים הכוללים ומקיפים
בכל הזמן יט בהם תנאי בהכרח ולזה אפטר ט
טטור זה הימור שת מה בסוד התנאי כמו טסדה
קטת המלכות מורע טולמה בן דוד בסוד התנאי
תחת אשר קטא לחלהו ויכפר על בני ישראל
רל' כי תחת אשר קטא ללהיו וטימר יטר מהכרל'
יהיה לו ברית טלוס ותחת אשר כפר על בני יט'
טק לו ולורעו טיהיה מכפר על בני ישראל ולזה
טק לו כהנה גדולה כי הכהן הגדול יכפר על בני
ישראל טעם וזאת בטנה כמו טתבא כפר אחרי
מות והנה וקר טהויס המוכה היה נטיח טבטי
טמעון והאטיה המוכה היתה בת מלך ממלכי מ
מדין כי ימר היה טס אחר מהמלכים כאמרו את
חדי וזאת רקס וזאת ימר להורו על חזק קטמת טנחס
ל' יתע' עי טטס טפטו בכפר להדוג נטיח טבטי
אחד ובת מלך ימר וזאת המדיני וגו' כי ימרדים

הם לכם ימה ה' ית' טיטטמו ישראל את המדיינים
ויכו אחתם לפי טיהם היו טוטמיס את ישראל
במחטבותם הרעה טהטתדרלו להכטייל את יטריל
בבנותיהן ובטון כרי טיכרס ה' ית' וזה היה בטעת
בלעס עד טכבר נמטכו לזה כלס וגס המלכים
אטר טס הפקירו בטותיהן ליטריל להכטיילס כמו
טינתבא ברברי כזבי ועתה נוספה טטמתס בטבור
כזבי טטהדגה טהיתה בת מלך א ממלכי מדין .
ולזה הוא מבו טואס לז תמהרו להכותס יטתורלו
ביטרדים אחרים להזיק לישראל ועוד טזמת
המלחמה טטרס עי מטה באופ יותר טרס לכלו'
זאת המדיני ממה טיעט עי יהוטע לחזק ההברל
טבין מטה ליהוטע ולזה תמיכא בוז המלחמה
מהפלו מה טלוס ימיכא כמזהו במלחמה אחת
ממלחמות יהוטע כי בטס מעט טכחו תכף טס
גדול ורב לז החיו כל טטימה מהזכרי זהו באופ'
מהרברי טהיה מספר הנקבות מהטף אטר לז
ירעו מטכב זכר לב אלק ועס כל זה לז נפקד
חיי מונטי המלחמה אטר בוז טס ולזה ריכה
ה' ית' טתעטיה וזאת המלחמה קורס טיאסך מטה
ל עמיו וזה ממה טיורה על פיסס הטנטי טעטטטו
ישראל כטלוס היתה להס הארץ ירוטה עי מטה
רביטו כמו טזכרנו במה טקורס . ויהי אחרי
המגפה וגו' ריכה הט' יתעלה טיימנו ישראל אחר
המגפה מבן כ' טנה ומעלה לפי טדיכה ליכות
עי מטה רב חזק תחלק הארץ באופ טלוס יתחדט
אחריו מחלוקת בזה ולזה מטמס והגביל טלאלה
הטמטיס תחלק הארץ והס הדומייס ליכאת ולבא
והנה נבאר חזק יהיה זה במה טיבא בגה
ויאמר ה' אל מטה חזל חלעזר וגו' חמ' ה' ית'
זה למטה טיחמרוזתו לחלעזר והנה היה לפוד
לפה מטה במקו אהרן אביו ירבר מטה וילעזר
הכהן אותס הזז כמו עמס וכמהו דברו לטרוס
כמו טזכר החכס אט' מבן טטריס טנה ומעלה
טאטר יטה ה' וזאת מטה רל טאמרו להס למטותס
מבן כ' טנה ומעלה וכן עטיו כאטר ימה יי' וזאת
מטה והכתוב וחזו דרך קיכרה להיות זה הטניין
מזבן בעיטמו . ובני ישראל היוימיס מארץ
מיכריס לפי טלוס נגורה מיתה במרבר טל ירכאי
מיכריס כי חס טל אטר היו מבן כ' טנה ומעלה
בטנה הטנית ליכאתס מארץ מיכריס וכבר היו
טס רביס למטה מכ' טנה בא

התועלת

הטביעי הוא ברעות והוא להודיע שמי שתרכק בו ההטגחה האלהית הנה תסור ממנו בפטונו אל הדברים המגונים כמו האון והעמל וזהו מה שילמדנו

התועלת

הח הוא ברעו והוא להודיע סוון כח בנחט ובקסס להודיע הדברי העתידים למי שתרכק בו ההטגח לפי טענייניהם בלתי מסודרים משיפע הכוכבים וזהו אמור כי לא נחט ביעקב ולא קסס בישראל ולזה גב' לא הלך בפעס כפעס לקראת נחשים און הנבואה תודיעי זה כי היא מסודרת מהטכר וטופע' ממנו כמו שיאמרנו בטיני ממי' ולזה תמיאט טיהודיע הטי' יתע' לאברהם האותות והמופתים טייתחדטו על דרך ההטגחה הפרטי' בעת יסיו' ישראל ממיררים למסכס לעבודתו ולזה אמר לו וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי ולזה קרא בספר ישיעיה טיס הטי' ית' פלא יועץ טהוא מודיע הפלאים טרס באס ומן ארוך והנה בזה עיון חזק לא יכיל ביאורו זה הספר

התועלת

הטי הוא במינות והו' טכבר למרנו מזה טהרס טקרא מטיקה אשר יטנה למה טאמר ורס חרלי' יטתה וזה טאין ראוי טנבין אשר יטתה אשר ראוי טיטתה לפי מטיפטי' התו' טזוין הטמאה ברברים יות' מפיני היות ראוי' למאכל ולמטית לפי מטיפטי התורה וכל הענין הוא בהפך טהבהמה הטתורה טיטטחה טיהוד' מלטמא ואין הענין טן בבהמת הטמאה ולזה הוא מבוואר טאמרנו אשר יטתה הרינו בו פייהיה מימר שיטמותו ראוי לטתנו ולזה יתבאר טיהרס מקבל טמאה כי הוא ראוי לטתות מימר שיטמותו טט' ורס חרליס יטתה

התועלת

הי' הוא להודיע אמת הנבואה כי בלפס נתנבא בכמה דברים כבר נחחדטו וייטאו ל הפעל כמו טיתב' מדברי ביאורינו ואת הפרטי'

התועלת

היא הוא להודיע ענין ביאת מלך המטיח אשר אנחנו מקוים תמיד כמה טאמר דרך ככב מיעקב וגו' כי לא היה מיעקב מי טהרס ורמס כל האומות עריין ולזה יחויב טתורה טיעלית אמר זה

התועלת

היב' הוא להודיע טעבות גוררת עברה הלא תרא' כי מזנות השס אל בנות מואב נמשך להס טאטלן מזובחי' עו' והטיתחח לשו' ולזה ראוי לכל אדם ל להטימר מעברה קלה כמו הטימור מהחמורה כי הקלה תביא אליה

התועלת

היג' הוא להודיע כי כאשר התחיל ליטמח רע מה ראוי להטתרל להסירו תכף בלי טוס עיטלה כדי טרוך יטמח יותר ולזה יורה הטי' יתעלה למטיה טירבה הטופטיס ליטיר' להרוג תכף כל הטימדי' לבטל פעור כדי טייטו' אפן מיטיר ויטה לעטיו זה לעיני הטימש כדי טיוסרו כל יטיר ויסורו זה הרע מהס רגמרי'

התועלת

היד' הוא במרדו והוא להודיע רע טכונת ומרי' טינס ראותו ההרג כל הטימדיס לבטל פעור והיה המגפ' בעס ה' על ואת העבר' למ טמנע מלהחזיק בה ער טכפרהסיא הביא המדי' טית במחנה יסר' והביאה לאהל' להזקק לה תכף אס לרוב רתיחת טיבעו והתגב' יטרו הרע עליו אס טיטוין להכניס ולמרנו דבר ה' ית'

התועלת

הטו' הוא להודיע טהבונטל בת ל' נטר מותר להרגו בטעת מעטה ולזה ספר טיפנחס דקר את טיטהס בטעת מעטה באופן טנתב' לכל טיהס היו טוקת' אז זה לזה

התועלת

היו' הוא טיככל מקוס טייט בו חרול' ה' יתע' און חולקי' כבו לרב וכל כל הקודס להסיר המכט' וכה ולזה תמיאט טיעס היות מטיה רבינו בנות המדרגה ה הנפלאה טיהיה בה מהמעלה והטירמות הנה לא לקח פינחס רטות ממנו על זה המעטה וכל התעורר מטימנו לבער הרע בזריוות וטס נטנו להרוג נטיח טבטי ישראל לקטאתו לטתו וכבר היה לו מזה גמול טוב מה' יתע' טיטקן בריתו אתו החיים והטלוס וזכה להיות מורנו כהניס גדולי' רביס והנה מיטאנו לו ארך חיים טיכבר היה תי בימי פלגטי בגבעה אמר ופנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן עומד לפני בימים ההס גס היה חי בימי דוד אמר ופינחס בן אלעזר בן אהרן נגיד

החלוקה שפ' הגורל והנה און החלקים טוים ואם
אמרנו שחלוקה תחלה לחלקים טוים על פי
הגורל לדעת באי זה מקום טתהיה
נחלת הטוב וכאשר ידעו באיזה מקום תהיה
נחלת הטוב הוסיפו עליהם אם היה רב מספרו
או מעט ממנה אם היה מעט הנה יתחייב מזה
טיהיה אפשר שתסור מהטוב כל הנחלה לו
בגורל והמטל שחם היה בגורל מיטיטכר
ויהוד ורן וזבולו זה אצל זה הנה יכנס כל הגורל
החמישי בנחלתן לפי שמספרן היה יות מטליט
מספר כל ישראל יותר מחיית טיית טיהוא חלק
טבט אחר ולזה ידמה טיהיה זה כטחקרו על פי
הגורל בחלק מה מהארץ לאי זה טבט יהיה
והמטיטו לו טס מהארץ לפי הראוי לו לפי פקודי
הטבט ליטדיס אשר ידעו עפ' הגורל אחר זה
הפילו גורל הטני במה טנמטן לנחלת אותו
המטה לדעת אי זה טבט ינחילו והמטיטו לו
גכ טס עפ' הגורל הראוי לו לפי פקודי הטבט ה
ההוא ולזה אמר בספר יהושע ויהי הגורל הראשו'
ומה שומר טס טיחלקו הארץ לטבטה חלקים
לא היה טיפילו הגורל בין הטבטים הנטאודים
בחלקי ההס כי זה יהיה בלתי אפשר אם לא ידעו
בתחלה לפי יהיה כל חלק וחלק מהס בדרך
טיחלקו זה לפי פקודי כל טבט אבל היה הענין
להוטיט כל חלקי הארץ ההיא כדי טיוכלו להטו'
החלוקה לפי פקודיהם על פי הגורל ולזה הביאו
עמס וכחן הנריס אשר בכל חלק וחלק ועמדו
גל יחס ויחס קיטתם אל קיטת אחר כך חלקה
בגורלות זה אחר זה באופן שזכרנו ולזה כתוב
גכ ויהי הגורל כך על פי הגורל וחלק נחלתו
בין רב למעט רל' טנחלת המטה גכ וחלק בין
בני המטה בגורל ולזה גכ אמר אחר אמרו ויט
לפי פקודיו יותן נחלתו אך בגורל יחלק הארץ
להורות טהחלוקה ההיא גס כן תהיה עפ' הגורל
און טענת טנחלת כלב ויהוטיט טלא היו בגורל
לפי טהס היו עפ' יי כמו טנזכר טס וענין הגורל
ויט כי חס לבאר טזה המזגבל מהטי יתע' כמו
טאמד בחיק יטיל את הגורל ומי' כל מיטפטו .
אט ילדה חות ולדי במיט זה ויט מחי טלא תהי'
הודעה גכ במיטרים כמו טלא יחייב אמרו ויולד
לחטק בארץ מיטרים ויהיו פקודיהם טלטה
ופטרי טלך כל וכר מבן חרס ומעלה מזה המקום

והוא
הוא
הוא

יט קיטת ראיה כי המתים במדבר לא מתו בזולת
עתס ולזה הגביל הש' ית' זמן כלותס עד מ' טנה
ולו היה רויכ להמיתם בלא עתס היה ממית אותס
במעט זמן אלא טלא היה ענכס רבר המות כי
סופס היה למו' גכ אבל היה ענכס מותס במדבר
טנתעכבו טס יטיל בעבור זה עד מ' טנה ולזה
הסבה תמיכט שפקודי בני לוי לא הוסיפו על
פקודיהם במספר הראטון כי חס תטי חעפי טלא
נגזר עליהם טימותו פקודיהם במדבר ובני יטי'
עס מות פקודיהם במדבר היה המספר הטני
מסכיס בקרוב למספר הראטו ואון טענה על זה
מיהוטיט וכלב טיחי מן האנטי ההס אשר אפטי'
טיורה טהטאר מתו על יכר הענכט וזה כי חס היו
מהמרגלים אשר נגזר עליהם טימותו תכה
במגפה לפטי יי ופמו טנגזר על ילו טימותו ברא
עתס על יכר הענכט מיכר הרב טיהוטיטו על האר'
כן נתן חטי יתע' ליהוטיט וכלב ארך חיים בעבור
טלא הסכימו עס המרגלים ונפרדו מעיטתס
ואפטי' טנז טקכ' מתי מדבר מתו בלא עתס אלא
טימעטי המספר היו ולזה האריך הטס יתע' זמן
טמידתס במדבר מ' טנה כדי טיהיו על המעט
אשר מתו בסוף זה הזמן כמו בני ס' בקרוב
אבינו מת במד' והו' לא היה וגו' חטבו טאס היה
טס היה ראו טיענכט טלא יהי מורעו חלק ונחל
בארץ כי בחטמו מתו ובניס לא היו לו רל' ט'
טיחטמו היה טבה טמת בלא בני פי כל ענכט ראוי
טייוחס אל החטמ' למי יגרע טס אבינו מתוך
מטפחתו כי וי' לו בן וגו' לפי טיהמתי היו יורטי'
החיי' בואת הירוסיה כמו טזכרנו אמרו כן כי לא
היו בורע' זלפחד פקודים וזה יהיה טבה אל
טיגרע טמו מתוך מטפחתו בואת הנחלה אם
לא תטוב הירוסיה לאבי אביהן ולזה טאלו להס
טיטוב הירוסיה לאבי אביהן כדרך טתהייט
זרכות ירוטת אביהן . כן בנות זלפחד רוכחו'
רבר ראו ויכדיק הן וממדו' ינתון נתן להן אחר
נחלה בתוך אחי אביהן כילו אחי אביהן מאביהן
יורטיס אבי אביהן והוא חפר על טוואת הירוסיה
תהיה לאחי אביהן ואביה לפי הפקודי אשר בהס
בזה המספר אשר נמנו בערבו מואב ואכ' יחלקו
הנחלה ביניהן כראוי לפי מה טזכרנו ויל בני
יסדיל תרבר ראו מיטי כי ימותו בן און לו וגו'
לפי טהתחיל על רבר בנות זלפחד לבוא

ענין ענין ענין

להגיד בזה המקום שאלו מתי אלה במדבר
 ולזה היו בספורים בזה המקום רבים שהיו
 מייסאי מיכרים ולזה אמר שיאמ' שילא ימנו נתה
 כי אם הנטימרים מייסאי מיכרים שילא היו בני כ'
 טנה במספר האחר כי כבר אמ' שאו את ראשי כל
 כרת בני ישראל ולזה יחוייב טימנוס כלס רל'
 מה שהיה מהם מבן כ' טנה ומעלה ואין יכרך עו'
 להאריך בזה . הוא דתן ואבירם קריאי העדה
 אשר היו על מטה ושל אהרן וגו' למד בזה שהם
 היו בוא המריבה והמחלוקת כמו התחלה ושירי
 יותר מקרח ולזה אמר ותבלע אותם ואת קרח
 להעיר שהם היו הסבה הדאטונה והם סבבו
 השחתת הרנ' איש ואולס הקדים קרח בפרטית
 קרח למעלתו ולזה תמיכא שרתן ואבירם מתי
 וכל אש' להן ואין העני' כן בקרח כי בניו לא מתי
 כמו שספר בוא הפר' והער טמהם היו מטוררי'
 רבים בימי דוד וירמה שהם היו במקום בעינו ט'
 שהיה קרח כשפתחה הארץ את פיה ונתבצר
 ונתחזק המקום אשר תחת כפות רגליהם בררך
 שילא בלעה אותם הארץ ולזה הויכרך לוומר ובני
 קרח לא מתי כי היו במקום שהיו ראויים למות
 ולזה אמרו רזל' מקום נתבצר להם בגיהנס כי
 המקומות הנפתחים בזה הזמן ששפתחה הארץ
 בפת היותה פתוחה יקראו גיהנס מו גיא בן הנס
 והיו לנס רל' שהיו לאות ולזכרון לבני ישראל
 להזהירם שילא יקראו אשר לא מורע אהרן הוא
 לעבודת המקדש והנה הגיע מהתועלת בזה
 המספר להודיע שיותר חסר שבטו של טימעון
 מכל שאר הטבטים טחסר מספרן , וזה כי
 טבט טימעון חסר לו' אלק ומאה ושלטי' על שאר
 הטבטים טחסר מספרן והם ראובן וגו' ואפרים
 ונפתלי לא חסר ממנו כי אם כג' אלק ותתקכ' וזה
 הודה שרו התלונ' אשר היו במדב' היו מהאנטי'
 אשר מטבטו של טימעון ולזה נפקדה ברכתו
 בפרטית וזאת הברכה ולזה גכ' אמר ישקב בסודס
 אל תבא נפטי' ובקהלם אל תחד כבורי להתבאר
 לו שהם היו קטריס והגיע נזר מהתועלת בזה
 המספר הטט' להודיע שכבר נתקיימה הברכה
 שבידך ישקב את יוסף לתת לו טכס אחת על אחיו
 כי ראובן היה בכור וכבר היה נחלת יוסף יותר
 מנחלת ראובן כמו נחלת טימעו ויותר מזה כמו
 שאמר אפרים ומנטיה כראובן וטימעון יהיו רי'

וזה כי אלו שחלקה להם הארץ תמיכא במספרם
 טכבר היה מספר מנטיה ואפרים יותר ממספר
 ראובן וטימעון וזה כי מספר ראובן וטימעון
 לא היה כי אם טיטים וחמטיה אלק ותתקל'
 ומספר מנטיה ואפרים היו פ' אלק וזה ולא היה
 כן העניין במספר הראשון טיזכר בפרט' מדבר
 סיני וזה טימספר ראובן וטימעון היה מו' אלק
 ונ' אלק וח' מאות ומספר מנטיה ואפרים לא היה
 מו' כי אם עב' ל'ק ותט' והנה זכר טיס בנית ירלפת'
 בעבור מה טיספר מענינס אחר זה בענין דיני
 הנחלות והנה הסכים בקרוב זה המספר הטט'
 למספר הראשון לא חסר כי אם אלק וח' מאות
 ושטרים לילה תחלק הארץ רל' לילו הנמטי'
 והנה לא זכר פקודי לוי כי אם אחר המאמר הזה
 כי כבר ביאר במה טיקדם פי טבט לוי לא ינחל
 נחלה בתוך בני ישראל ולזה אמר לאלה להזכר
 טבט לוי ולהזכיר הגרים והעבדים כי אלו לא
 היו מתיחסי' לאח' מהטבטי' והנמטי' היו מתיחסי'
 בכללם לטבטים כמו טנתבאר מהרבדים אשר
 בזה המספר . במספר טמות לא ריכנה התור'
 טימנו הם בעינמס אבל ימנו טמותיהם כמו
 טיזכר בפרטית במדבר סיני וכבר נתבאר
 הסבה בפרטית כי טיזכר ובו זה האופן גכ' טמנוס
 בזה המקום ואם לא נזכר . לרב תרבה נחלותי
 ולמעט תמטי' נחלותי וגו' יריכה לפי מה טאחטו'
 טכאשר יחלקו בני הטבט ביניהם נחלות טבט
 יותר ממנו ואיט' וראיט' לפי פקודיו ואין הריכו'
 שילא ינחלו עמהם הקטנים מכ' טנה שילא נמטי'
 עמהם כי זה דבר ברלי ראוי אך תהיה הנחלה
 מגעת לאיט' מחלק הטבט לפי יחס פקודי ביהו
 לפקודי כל הטבט ואחר זה תהיה זאת הנחלה
 מתחלקת בין כל בני הבית הקטנים מכ' טנה
 ואשר מעטרים טנה ומעלה כאלו היתה להם
 זאת הנחלה מאביהם ולזה אמרו רזל' טהמטיס
 היו יורשיס החיים בזאת הנחלה ולפי שאמר
 איט' לפי פקודיו למדנו טהנפקבות אינס נחלות
 אבל ינחל האיט' ולזה באו בני ירלפת' להתרעס
 על זה העניין לפני משה אך בגודל יחלק
 הארץ וגומ' למדנו מזה כי החלוקה טנתחלקה
 הארץ תחלה לטבטים היתה עפ' הגודל וכן מ'
 מיכאנו בספר יהושע ריש לטאל מין יתכן
 שתהיה זאת

גרו ויהיה זה סבה לחרוש הקטטה והגבילה גם
זה בתכלית מה שאפשר מהיושר רל' טיקח כל
אחד מהנחלה לפי שקודמו אשר יתכ' בהם שייכמו
ליכבדו כי הם אנט' המלחמה וראוי שיהיה חלקם
חלק כחלק ואחכ' ישוו הנחלה ביניהם במופ' טזכ'
כרי' טלוח יהיו הקטטי אשר לא ייכמו ליכבדו בזולת

נחלה

התועלת

הה' הוא להודיע טיכבר

נתקיי' יעור' ה' ית' טיימות

כל אנט' המלחמה במדבר ונולתי' כולב בן יפונה

יהושיע בן נון

התועלת

הטטי' הוא להודיע טיאין

ראוי' טיימנע המדס מפני

הבטת מהביא משיפטו לפני הגרולים אבל ראוי

שייטת' בזה בחריכות ובזריזות כדי שיגיע לו

הראוי' הלא תראה כי בנו' ירלפחת לו בשיו מהביא

משיפטן לפני מטיה ולפני מלפוח הכהן ולפני

הנטיאים וכל העדה אשר הגישו מבוקשן במה

שהיו מבקשות מדבר נחלה לפי טכבר טאלו

כהגן כמו טביא

התועלת

הטיבי' הוא במינות והוא

מה טימנו לרון בריטי

נחלות לפי מה טזכרה התירה והנה לא היתה

הבת יורשית כי מדרכה שיתהיה נקטית רח קטטה

אלא אם יהיה זה בגנה במקום טיאין טיס בן כי אז

ראוי' שיתהיה הבת יורשית אביה כדי טלוח יעווב

לראחריס חילו והנה לא תשוב הנחלה לראחריס מן

האם כדי טלוח תשוב נחלה ממשיפחה למשיפחה

ולזה הוא ראוי' שתטאר לבט' המשיפחה היותר ק

קרובי' וכבר נשמור על היותר קרובים כשנעלמו

הנטיין אל האב ואחר אל אבי' האב ואחר אל אבי

אבי האב כמו טביארנו

התועלת

הטימי' הוא להודיע טיהוא

ראוי' למנהיג השילס

שייטת' בטלוח המוטהגי' ממנו גם בעת העדרו

מהם לפי מה שאפטי' ולזה מיכאטי טכאטי' הביא

ההכרח טיאטקה מטיה אל עמיו' השיתרל עס השס

יתע' טייפקוד מי' על הערה אשר ייכיאס ואשר

יביאס ויסדר עטן קבויכיהן כדי טלוח יהיו טכאן

אשר אין להם רוטה כי זה יהיה סבה לבלביל

עטיניהם וטימש ה' ית' לקולו ונתן על הערה יהושי'

בין נון אשר למרו מטיה והביטו וטימהו בגבור

אזו וכל הערה ייכמו ויבאו על פיו אנט' טלוח ייכא
ויבא לפניהם אז יהיה הריכון באמרו וכל הערה
סטהר' גרולה כי הם נקראו ערה כמו טביארנו
באמרו ואם כל ערת ישראל יטגו אז יהיה הריכו'
באמרו הוא וכל בני ישראל אותו טאלעזר הכהן

ייכא גם עפ' יהושיע' כי לו נתנה ההנהגה בזה

ואנט' טיהוא טלוח במשיפט האורים לאלעזר אז

יהיה אמרו וכל הערה טיב לפרה מיוחדת טביט'

טואס ייכא לה ליכאט ולכא יחויב לה לטמוט

בקולו ואנט' טלוח ייכא זה לכל ישראל והמטיח

טואס ריכה לטלוח במלחמה לף אז לפי' אז כמה

טייריכה יחוייבו בס לטמוט בקולו והנה עטיה מ

מטיה כאטי' יכא והו הטס יתעלה ולא היתה עיטו

יכה בתו טרחתו ליהושיע בן נון זה ביאו רברי

וזאת הפרשה היכריכיס אל ביאור וזולס התועלו'

המגיעות מזומת הפרטיה

התועלת

הראטיון הוא להודיע כי ה'

יתעלה יטלס לעוטיה הטוב

כטובתו ולזה היה ברי' טלוח לפי' טחס תחת טומו

בין ישראל ובין ה' יתע' והיתה לו הכהונה הגרולה

לו ולזעו לכפר על בני ישראל תחת אשר כפר על

ישראל בזה המעטיה

התועלת

הטי' הוא להודיע טימי

טייתאמת לו מאחר טיהוא

מבקט' לכולתו ראוי' טיקדיס הוא לכלות האחר

להיכיל עיטמו ולזה תמיכ' טיכא הטי' יתע' להכות

המדיניס מפני יריעתו טינאטס אל ישראל ובקטס

רעתס עס מה טיטוספה הטיטמה בהריגת כזבי' בת

יכור

התועלת

הטליטי' הוא מה טילמדנו

מזה המספר טטמנו יטרי' ל

בטבות מחאב טיכבר נתקיימה ברכת יעקב במה

טואמר חפריס ומנטה טראובן וטימנון יהיו

לי כמו טביארנו בביאור רברי' זאת הפרטיה

התועלת

הרביעי' הוא להודיע טיראוי

להרחיק המחלוקת תכלית

ההרחקה ולזה הותכמה התורה לסדר אין תהיה

חלוקת הארץ באופן' לא יהיה ערער ומחלוקת

ועכונה זה טרס היות להן הארץ כי אחרי' אחר זה

אמרו קיטן טיטרתו יתד' במלחמה אז היכליחו

יחד בו ויבקטו מפני זה טיהיה להס חלק יתד'

קצת ריני הנחלות ריני להטילם בימורם וביאר
בזה שום בן קוד' לבת ולוה לא תהי' הבת יורשת
בי' אחי' אך אם אין טס בן הנה תהי' הבת יורש'
נחלת אביהן ואם אין לו בת חורה הנחל' לאביו
ולוה מחלקין אותה ואחיו מאביו ביניהם וכבר
יתבאר טלוא תבוא הירושה לאחיו מאמו מאמרו
אחר זה לאחי אביו מודה טכבר דקרק טיהיה מ'
מהאב ואמר גם כן שום אין אחים לאביו תנתן
נחלתו ליתר קרוב מליו מאביו ממטפחותו ולוה
לו יאמ' כי אם על מטפחת האם כי מטפחת האב
לכדה מטפחה אמר למטפחות ולבית אבותם
ולוה תמיכא כי בכל המטפחות טזכרה התורה
זכר לבד המטפחות המוטפחות מהאב ואל האב
ייחס תמיד טס המטפחה . ואם אין לו אחים
ונתתם את נחלתו לאחי אביו וזה כי הירוש' תטו'
לאבי האב וממנו תהיה לבניו הראויים לירשו .
ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו וגו' הנה
הירושה תטוב לאבי האב וירשו וזו הירושה
כל הראויים לירשו וכן בזה הדרך יעלה ממדרגה
אחר מדרגה בדרך טתהיה הירושה ליתר קרוב
לו ממטפחתו ומזה יתב' טכמו טיהבן יורש' האב
כן האב יורש את הבן ואם אי אפשר טיתטוב
הירושה לאב כי אין לו יורש וכבר מת הנה תטו'
הירושה לאבי האב וירשו וזו הירושה כל הראוי'
לירשו כן ימסך בזה הדרך ענין הנחלה לטוב
לאבי אבי האב או למעלה ממנו עד טיתג' לקרו'
מליו ממטפחתו ואחי טיתבאר מזה שום טבה
הירושה דרך מטיל לבן בן הבנות ופית בלח יורש'
חורה הירושה לאביו וממנו תטוב לבנותיו טיהם
אחיות המת פי אין לו בן אך אם נטאר לו
אח הנה תהיה הירושה לאח כמו טעזכר בזה
המקום ואולם אם תירש האם את הבן אם לא הנה
יתבאר מזה המקום טאין האם ירשת הבן הנה
ראוי טיתטוב הנחלה לאחיו מאמו אם אין לו
אחים מאביו והתורה דקרקא בהפך זה דל טלוא
תטא הנחלה ממטפחת אביו ולוה אם שום אין
לו אחים תטוב הנחלה לאחי אביו ואולם אם ירש'
הבן את אמו אם לא הנה זה מקיה טיתבאר בזה
בסוף פרשת לה מסעי והנה לא נתבאר כן התור'
אם הבעל יורש את אשתו אם לא אבל חכמי תקנו
טיהיה הבעל יורש את אשתו . כאשר מריתם פי
וגו' הנה המרי' היה טלוא הקריטו הט' יתע' במים

טעם היה האם יורשת
אין הבן יתע'

לעני הערה לפי טיהם הביטו ממה טאמר להן ה'
יתע' ודברתם ל' הסלע פוזלת כונה טכיון בו ה'
יתע' והיה זה סבה אל טלוא יקריטוהו במים ההם
באופן טהיה ריטון הט' יתע' בו . יפקוד ל' להי'
הרוחות לכל בטור וגו' לפי טהיה טואל ממנו
דבר הוא מיוחס אל ההטגחה הפרטי' והיו תהי'
מיכר הטיכל קראו אלהי הרוחות לכל בטור ואל'
מנהיג הנפשות אשר לכל אחר מהאנטיים והנה
טואל ממנו טיתן ל' טירואל מנהיג ורועה יטאל
לפניהם במלחמה ויבא לפניה וייטאם כטייריטה
ויביאם בדרך טתהיה הנהגתם טלמה ויהיו טוס
בהסכמה אחת ולוה תהיה שרת הט' ית' כטאן אשר
אין להן רוע והנה יטה לו ה' ית' טיתק את יהושע
בן נון ויטימהו רועה אל הפס . מיט אשר רוח
בו רל רוח אלהים כי הוא היה ראוי לטבואה .
וסמכת את ירך פליו להעיר טואלח תתן הגדולה
והטורה טייט לך כמו טייסמוך האדם על קרבן
להעיר טיעליו נתן את חטאיו והעמדת אותו
לפני לעזר הכהן ולפני כל העדה כרי טיתעפרס
להם טואתה מקיס אותו להיות במקומך ולוה גב'
יטה ה' ית' טייטה את יהושע לענינה ויך יטנהג
בהנהגה הזאת . ונתת מהורך וגומר דל מופי
תכונותיך ועטיטך בהנהגה והודם להגי' בה טו'
למונהגים ביותר טילס טאפטר . למען יטמנו
כל עדת בני יטראל רל הנה תיטה אותו לעניניהם
ותתן מהורך עריו גכ לעני העדה למען יטמעו
כל עדת בני יטראל ל' דבריו מפני יריעתם טואתה
הקמות אותם תחוק והנה לפני אלפזר יטמר דל'
על דבר הגדת העתידו וטואל לו במטפט האורי'
לפני ל' הנה הויטך לזה יהושע לפי טואתה
כחו בטבואה ככח מטה רבינו עה' טיתגי' ערוה
הטבואה בהקדך בכל מה טיריטה ולוה היה צריך
אל טיעזר בטאלותיו באורים ותמים טי' אולכזר
טהיה טהן גדול והיה נטוא החשן והאשור לפני
ל' רל איכל בית קרטי הקרטיים . ועל פיו יטאו
ועל פיו יטאו רל עפ' יהוש' יטאו ויבאו אטפ' טיהו
טואל העתידות לאלפזר במטפט האורים והוא
מה טטואל מטה אשר ייטאם אשר יביאם
הוא וכל בני יטראל ואתו הוא מה טיטל מטה אשר
יטא לפניהם ואשר יבא לפניהם כי הוא יטא או
יבא וכל בני יטראל יהיו אתו בדרך טייטא לפניהם
ויבא לפניהם וביטאתו . בבוא יהיו כל בני יטראל

מהטומאה מה טלח יוכל שיעיר רח' לכפר ולזה
 יכטרך גכ' להקריב טיהם ברה' ושיעיר טל יוס
 הכפורים מכפר מהטומאה מה טלח יוכל שיעירי
 הרגלים לכפר והנה הוצרכה התורה חל זה לפי
 טכבר סדרה התורה לסוג מה מטיגגת טמזת
 מקרט וקרטיו קרבן עולה ויורדי כמו טביארטו
 בפרשת ויקרא ולפי טנטטורו טס סוגים אחרים
 לא יכפר עליהם זה הקרבן הנה סדרה התורה לו
 החטאות טל יכפר לכפר על הטומאות ההם
 בהדרגה והנה מחשוב טאמר בשיעיר טל רח'
 לחטא ליה וביעירי הרגלים טאמר ושיעיר חטאות
 אחר לכפר עליכ לפי טהוא בא לכפר על הטומאה
 טלח היתה בה ידיעה כול לבבלים והוא ידועה
 ולסם לברו ולזה אמרו טהוא בא לכפר על קבר
 התהום טאין בו ידיעה לא בתחלה ולא בסוף
 ובשיעירי הרגלי אמר לכפר עליכס כי הוא מכפר
 על טגגת מקרטי וקרטיו טיהתה בה ידיעה מה
 ושיעיר טל יוס הכיפורים מכפר חפי על הודון
 ובחרט הדאטון כבר התבוא אופן מעטה הפסח
 בארבעה עטר לחרט ניסן במה טיקרס והתבאר
 גכ' דיטי החגגה ודין אכילת המינות בזה הרגל
 והמלואכות האסורות בראטון וטיביעי טל פסח
 והמזוזות והם המלאכו טיהם ליסורך אוכל טפטי
 ואולם המוסק הנטטה בכל יוס מימי הרגל הנה
 לא נתבאר במה טיקרס וך אמר בטללות בפרטית
 אמור אל הכהני טל רבר המוסק הנה והקרבנות
 וטה ליה טבטת ימים ובמקום הנה ביאר עטיין

התורה אלא שיקרבו אטיה ואמ' בו המקור טבטת
 ימים לחס וטה ואמר על עולת התמיד יטייה
 וטככו מגיד טיאס לו מיכאו לא אחר מילו העטירי
 יקריבוהו וכן אמר במוסק רח' ובמוסק הטיבת
 טאמר על עולת התמיד וטככה מגי' אס רח' מיכאו
 אלא כבטי אחר מקריבים אותו וביו הככורי
 בהקריבסס מטחה חרטיה ליה למדטו טיהא
 הרמטונה לכל חמטחות הבאות מן החרט וטעפי
 טיהעומר מתי' את החרט להריו לא הותר לגבוה
 לכתחלה ער הקרבת זוז המטחה לא טיאס הביא
 לא פסל כיון טיקרב העומר טיהרי קרא הכתוב
 מטחת העומר מטחת בכורים בפרטית ויקר' אלא
 טהוא ראוי טיימטינו למטחות הבאות מהחטיים
 עפ' טיהי לחס טל עיכרת ולזה קראה הכת' מטחה
 חרטיה תמימי יהיו לכס וטככיהס למדטו
 מזה טיהנטכו יכריך טיהיו תמימי יוראוי טיתרע
 טיה המוסק הנזכר בזה המקום הוא עולת הנזכר
 בפרטית אמור ל הכהנים כי הוא היה קרב טל
 הלחס כמו טנזכר טס והער כי טס ינה להקריב
 פר אחר ואלים טיטס וטיבעה כבטיס בני טנה
 לעולה ושיעיר עויס אחר לחטאת ובזה המקום
 ינה טני פריס ואיל אחר וטיבעה כבטיס לעולה
 ולזה יהיו קרבים ביוס הנה לעולה ארבעה עטר
 כבטיס וטלטה פריס וטלטה אלים וטי טיעירי
 עויס לחטאת ולפי טיהיו בכאן טני מוספיין
 אמר וטככיהס וכן העטיין במוסק ראטי הטטה
 ובחרט הטביעי באחר לחרט כבר

זה המטה והוא טיה למוסק רח' וזה ממה טיחוק
 טיהיו אלו הטיעירי באי על דברים מתיחסי כמו
 טזכרטו והנה יתבאר ממה טאמר בזה המקום
 טבטת ימים מיכות יאכל טאכילת המינה טבטת
 ימים רטות וך הריטון בו טמה טיאכל מלחס
 יהיה מינה ואין טס חיוב באכילת מינה כי אס
 בלילה הדאטונה כמו טביאם בפרט' בא אל פרעה
 וחוי טירע טמה טיהקפידה התורה במטיין אלו
 השלו במוספי' ויטג לעכב וך על יכר היחור טוב
 כמו טטבאר בגה בוכרון תעולה אלו המוספיים
 וזה אס לא מיכאו אלא פריס יקריבו פריס לא
 מיכאו לא איל יקריבו ויל לא מיכאו אלא כבטיס
 יקריבו טבעה כבטיס לא מיכאו טבעה יקריבו
 מה טמיכאו טנא בפרטית מטח אל הכהנים
 והקרבנות וטה ליה טבטת ימים הקפידה

התבאר דיטי היום הנה במה טיקרס לא נתחדש
 בו בזה המקום אלא המוספיין וכבר נתבאר
 עטיין מוסק ראטי חרט וכמוהו הוא זה המוסק
 לא טבזה המוסק לא יהי' כי אס פר אח' ובמוסק
 ראטי חרט יהיו טני פריס מילבר עולת החרט
 למדטו מנה טמוסק ראטי חרט קרב קורס מוסק
 ראטי העטה ומנה המקום יטי ללמוד כי תדיר
 וטאיינו תדיר תדיר קורס והנה אמר בו בפר'
 אמור ל הכהנים והקרבנות וטה ליה
 וכן ביוס הכפורים ובחג הסכות אמר טס טבטת
 ימים תקריבו אטיה ליה להגיד טאין זה המספר
 הנזכר בזה המקום לעכב אלא למינה
 ולזה גס כן כתב אלו המוספיין בזה המקום
 ולא זכר אותו במקום וטיר זכר הדברי העיכמי'
 באלו הימים

מהטלמות שהיה ראוי לנבואה ויכוהו משה
והיטייהו על מה שיבטיה ואין תהיה הנהגתו
באופן שלא יחסר בה דבר ממה שיהיה בו תועל
לפס

צו את בני ישראל ואמרת

אליהם את קרבני לחמי וגומר לפי שלא הקריבו
במדבר עולות כמו שאמר עולת תמיד בעטויה
בהר סיני הוסיך להזכיר עתה טיבת דבר אלו
הקרבנות ועוד כי מפני שהיו הקרבנות מוכנים
ומכוננים להגיע הנבואה בידי שיהיה הכהן יומ
ראוי אל טיגיד השנידות כטיטאלוהו במסעפי
הזורים כמו שבארנו במה שיקדם והיו עתה ימי
מאד יריכים אל זה לפי טבחות משה עומדת
לפסוק ונבואת יהושע לא תספיק לפי טבחות
יהושע לא תספיק אם לא יעורר לטאלות במסעפי
הזורים לאלעזר הכהן הנה הוסיך להזכיר את
דבר הקרבנות וזמר כי את בני ישראל אמרת
אליהם וגו' להעיר טעליהם המיכה הזאת מפני
שתהיה עליהם הכהני וזה עזרת טהקרבנות אשר
זכר בזה המקום הם בואים מיטל יכבור ואמר את
קרבני לחמי כי הלחם הוא הבשר היה כולו קרב
לפי יתע' כי היתה העולה כלה פליל ואמר לאטי
רל לקרבני ואמר זה בלטיין רבים לפי טטיני
התמידין אשר היו קרבים ביום אחר הם יחד מ
מעירי ברבר נפלא לא יעיר בה אחר מהן ביחוד
כמו שבארנו בפרטת חותה תיכיה ולזה ייבטריך
בכל יום לפי שהיו זריזים על זה בסניהם חמורו
במוטרו הזא להוהיד טיקרבוט בכל יום בזמנו
הקצוב לכל אחר מהן והו' גפ' חויה טאפי בטבת
יקריבוהו אלא טיכבר נתבאר זה בבואו במה
טאמו וביום הטבת טטי כבטיס וגו' על עולת
התמיד ונסכה והנה ביארנו וזאת המיכה בפרטת
ואתה תיכיה - עולת תמיד העטויה בהר סיני
זמר זה לפי שלא הקריבו עולה במדבר וזולתי
בהר סיני כמו טכתב החכ' מע' - בקרס הסך
נסך טכר לה' למדנו מזה המקום טטסוך היין
לא יהיה פון היין החרס ולזה אמר טכר טיהוא
יין יטן וטיערו חכמים כי פד ארבעים יום הוא
פסול לפטיין זה ואמנס אחר זה נקרא טכר כי
כבר נתבררו טמריו וזה הביאנו הוא מיכר הורחת

הגדר והנה אמר שיהיה זה הנסוך בקודש להזקק
טלא יהיה הנסוך הזה בזמנו על המערכה אשר
יערכו עליה אברי התמיד עם טיהוא מבואר גכ
ביד אחר פי התורה הוהירה טלא לכבות חט
המערכה ולזה היה הנסוך בזה המקום כמו טטי
בפרטת חותה תיכיה ובפרטת טלא לך כי התורה
ידמה טיכונה בזה להטי הטפוט והרכלוך מהבית
הקודש ההוא - וביום הטבת טטי כבטיס בני
טינה תמימים הנה דין הקרבנות כרין התמידין
בטוה אין הברל ביניהם אלא טלא יבאו עמהם
טיני גזירי עיכים כי זה לא חייבה התורה אלא
בתמיד טל טיחר וטל בין הערבים כמו טטתבא
בפרטת ויקרא ובפד' יכו ולא חייבה זה בקרבנות
טביניהם כמו טביאר והנה המוספין היו קרבים
בין תמיד טלטיחר וטל בין הערבים כמו טביא
טס עולת טבת בטבתו למדנו מזה טאס
טיכחו או טאנסו ולא הקריב עולת טבת זו וז
מעפוד להם טיקריבוה ביום אחר או בטבת אחר
אך בטבתו לכו על עולת התמיד ונסכה זה מורה
טעולת התמיד קרבה ראטונה קודם המוספין
והנה דבר הנסוך התבאר בפרטת טלא לך
ובראטי חרטיפס תקריבו עולה לה פרי בני בקר
טינס וגומ' אלו העטיר עולת היה מוסף ברוט
חרט עם נסכיהם החמדי להם לפי מה טטתבאר
בפרטת טלא לך ומעטיהם כמעטיה התמידין
אלא טיהם קרבים בין טיני התמידין כמו טזכרנו
במוסף טל טבת - וזאת עולת חרט בחרטו
לחרטי הטינה מגיד טיכבר דח' יקריבו כן מן
העולות יותר על התמידין ומגיד גכ טאס לא
הקריבס ביום החוא אין להם טטלומין לא ברת
ולא יום אחר - וטיעיר עזים אחת לחטאת לה'
על עולת התמיד יעטיה ונסכו מגיד טאחר עולת
התמיד היה מקריב החטא לפי טיהחטאת קודם
לעולת כמו טביארנו במה טיקרס ואחר כך היה
מקריב עולת המוסף והנה מיכאנו כי העטיר
היה בא ביכבור לספר על טימות מקרס וקריטיו
כטיעיר הנטחט טל יום הכפורים טיהיה חטאת
ומיכאנו גס כן בטעירי הרגלים טט' בהם וטיעיר
עזים אחר חטאת לכפר עליהם ולזה למד' טטלס
באים לכפר על הטמאה ומהם נלמד' טטיעיר טל
רח' בא גכ לכפר על הטמאה והוא מבוא טיחויב
מזה טטיעירי הרגלים מקפדים

בה ממי וזכרנו במה שיקדים מביארנו זה והוא
כי המכוון מהקדמו הו' להני על מיסאו היכורה
וכן העולות וכן העניין במופדי' לאו כיהם ישיר
על מיסאו היכור הראשון כמו שביא במה שיקר'
וטמו' כי הוא מבוא' כי ביצר מה תהיה היכורה הו'
במדרגה הוא השם ית' והם יכורות היסודות
ואחריה יכורת הדומם ואחריה יכורת
היכוח ואחריה יכורת המרגיט ואחריה
יכורת המרבר ואחריה יכורת הטיכלים הנפרדים
העולות והשביעי' הוא הלוח ובכר אחר יותר
בודר המדרגות ק' לתהי היכורה הטימיטי' היא ה'
וה טכבר תהיה היכורה הטיטית מניעי הגלגלים
טפל אחר מהם יטיג באופן מה חלק מנימוס
הנמימות וסדרם ויטדם כמו שביארנו בה ממי'
והיכורה הו' הטכר הנאכל מהגרמים הטימימיים
והוא ביצר מה מטיג כללות נימוס הנמימות
הטפלות ויט לו הסגה מה בעליונות כמו שביא'
במי' ובכר אחר יותר בודר המדרגה הלוח תהיה
היכורה הט' הוא הש' ית' וזה טכבר תהיה היכורה
הטיטי' מניעי גלגלי כוכבי לכת והיכור הטיטית
הוא המניע לערבות כי הוא עליון מאד על אלו
המניעי' ובאופן מה תקוף הסגות בהסגות כלם
כמו שביארנו במי' אלא טיהסגת הטכר הפועל
בנימוס מה טיחייב מכל לו המניעים היא ית'
טלמה מהסגת וזה המניע כמו שביא' סס והנה
ביצר אחר ימנו בו לו המניעים הנברלים והוא
יותר מיחד מהקדים טיהיה הש' ית' הוא העטיירי'
והיקו' מניעי' לו כוכבי לכת והטימיטי' מני' גלגל
הכוכבים הקיימים והתטייבי הוא הטכר הפועל
והעטיירי הוא הש' ית' ובכר אחר יותר בודר מזה
הקדים יהיה הש' ית' הוא החמישיים כטימוס כל
מניעי' הגלגלי' הדומיית והמטרתים להם וכבר
ביאר טהענין הוא כן במופת טאי' סזק באמתת
בה ממי' וטס התבאר כי לכל אחד מכוכבי לכת
גלגל אחד יטיעו התנועה היומית וגלגל אחר
מיחד יטיעו התנועה המתאחרת וזה ממה
טופנו וחזו על דרך ההיכנה לכור ממנו סבת
כל הנסו' בלו המוסעין ונאמר טהנראה לנו
במוסק טבת טכפלו בו הפולות הקרבות בכל
זס הוא מפני מה טיעיר עניין קרובות היום הו'
על מיסאו הש' ית' וההסגה בו מיצר מה טעמור
פל וזאת המדרגה הטכר ית' מהיכורות טהי' הטס

ית' טברל לעבור הש' ית' להעמידנו על זאת הפנה
ולפי טמנה היצר טכפלה ההכנה להגעת הטכורה
לכהן הזכר בו עוד מהעולות טיטיס להעיר על
מה טראוי' טתכפל ההסגה וההכנה ביום זה
להגיחור לעבודת הש' ית' ולזה רואי טיטילס בו
יותר התבודדות הטכר מבין טאר הכוחות
הנפטייות ולהתמיד יותר זה ההתבודדות כדי
טיטילס ביו' הנה נה' טכיון בו נכפלו לו העולות
ואולם מוסק ראש חדש היה ביום ההוא אטר בו
חרוט רואיית הלכנה כי חרוטו יורה על תנועת
הגרמים הטימימיים בעצמם כי זה מורה טאיך
הטימי' קיימים והארץ מתנועעת התנועה היומית
כמו טחטבו אטטיס וזה טאס היה הדבר כן היה
הירח מתמיד במרחק אחד מהטימי' ואנחנו
רואים הפך זה כי בכל חדש טטיג הירח הטימיטי'
פעם אחת ואחר תרחק ממנו מעט מעט עד
תשוב להתקרב ליו מעט מעט וכך העניין באור
הירח טיהוא מוסק תחלה מעט מעט עוד יחסר
אורה מעט מעט עד טיעירי' ואחר ישוב להראות
ואז הוא חרוט הלכנה וזה ממה טיחייב בהכר'
טיהיו הטימיס מתנועעים ולפי טיהוא מבואר
טיחוייב בכל מתנועע טיהיה לו מניע הנה
יחוייב טיהיה לגרמים הטימימיים מניע ולזה
טעמור על מיסאו היכור הנברלות ולפי טכאטר
יעין בהס בזה האופן ימיסאו בהכרח טכפנה
מניעים לכוכבי לכת ומניע אחד לגלגל ערבות
וטכר אחד כמו מטרתו וטופש מכלם והו' הטכר
הזועל והטכר אשר הוא התחלה הראשונה
לכל הנמימות הנה טס מספר העולות עטיר
להעמיד על מיסאות ההתחלה הראשונה טלא
יטיעו אחר כטיחטב כי המניע לגלגל ערבות
הוא הש' ית' כמו טחטבו זה קצת גדולי' הפירוספי'
כי אין העניין כן כמו שביארנו במה טאיך ספק
בו באמתתו בה ממי' ולזה היו טס טכנה ככטי'
להעיר על מניעי' גלגלי' טכנה כוכבי לכת וחזו
אחר טיהוא יותר טלס מהככט להעיר על מניעי'
גלגל ערבות טיהוא יותר טכבר מאד ממיטי' ו'
כוכבי לכת והיו טס טיטי פריס להעיר על מיסאו'
הטכר הפועל ומיסאות הש' ית' ואעפי' טיהס
מתחלפי המדרגה מאד לויך טיעור הנה מפני'
קצת טיתוף טיטרמ' ביטיס טתפס והנה הטיטר'
ההוא הוא כי אכל הטכר הפועל ימיסאו הטימוס

שיאין זה לפעם אלא למי שזה ואולם המעטב הוא
 מה שיזכר במקומו והוא שיקריבו אשה להטים
 ובשני לחרש הטביעי כבר נתבאר דני הנעשה
 בזה בזה שיקדם לא נתחרש בו בזה המקום אלא
 המוסף והוא שיהיה למוסף דה הנוכר בזה המקום
 מלבד חטאת הכפורים קודם לזה ולפי שאמר
 מלבד חטאת הכפורים וזכור בפרטית אחרי מות
 שכבר היה בו עם חטאת הכפורים כיהיה בו מן
 הכבוד איל אחר לפולה והוא הנקרא שם איל
 העם למרנו טהאיל ההוא הוא איל הנוכר בזה
 המקום ולזה לא יקריבו בזה המקום כי אם איל
 אחר לפולה לא שיש אילים ובחמשה עשר יום
 לחרש הטביעי וגו' מיאנו בו בזה החרש במספ'
 העולות בפריס ובאילים לא בכבשים כי ברה
 ובחג הטבועות יעלו גכ' יד' כבשים אלא שיש
 היו ג' אילים ובזה המקום ב' אילי וטס היו מהפרי'
 ג' בחג הטבועות וברה ב' ובזה המקום מיאנו
 מהפריס ביום הראשון יג' ואחר כך מתמכשים
 והולכים באופן שהיו הפריס ביום הטביעי טבע
 פריס ואולם בסמיני עזרת היה המוסף בשנה
 כמוספי דה יום הכפורים הנוכרים בזה המקום
 והנה נתחדש בכל מוספי חג הסכו' שיתמכז בהם
 כמשיפטס או כמשיפט קודם וכירת החטאת ולזה
 למרנו מזה טימעה העולות קודם למעשה
 החטאת כי לא הקפידה התו' בזה בכל אלו הימים
 לבר אלא לטע' ונדר למרנו מזה טימעה הפריס
 קודם למעשה האילי ומעט האילי קודם למעשה
 הכבשים אשפי' טוינס מעכבים זה את זה כמו
 טביארנו הנה כטיעטו יעטו כסדר הנוכר בזה
 המקום לבר מנדרים זה ביחד מה שיכריך
 בזאת הפרטה ואולם התועלות המגיעות ממנה

למקם שנישאה
טענת הכפועים

התועלת

הראשון הוא להקדיש סיני
 בהקרבנות העולות והעולות
 בהגנת הנבואה ולזה סמך דבר הקרבנות העולה
 למה שיזכר מיכרך הנביא לטע' במשיפט האורי'
 לכהן גדול כמו שיזכרנו
התועלת הב' הוא במינות והוא לזרז
 יסודות על מינות התמיד'
 לפי שאלה הקריבות במדבר וולתי בהר סיני וכבר
 זכר התועלת המיוחד המגיע מהקרבנות התמיד'
 בפרטית וזאת תיכיה ובספר ויקרא ביאר התועלת

המג' מהקרבנות העולה באופ' שיזכר וזאת התועלת

התועלת

הג' הוא במינות והוא מה
 שיכותה התורה להוסיף טע'
 התמידין בסבת טיני כבשים בני טנה תמימים
 ריכיה לזמך טלח יוסיפו על טנה ויהיו בלי מוס

התועלת

הד' הוא במינות והוא מה
 שיכותה התורה להקריב
 קרבן מוסף ברח' והוא טני פריס איל אחד ו'
 כבשים בני טנה תמימי לפולה ושיעיר טויס אחד
 לחטאת

התועלת

החמישי הוא במינות והוא
 מה שיכונן להקריב מוסף
 בחג המינות והוא טני פריס ואיל אחד וטבטה
 כבשים בני טנה תמימי לפולה וטבי' טויס אחד

התועלת

הששי הוא במינות והוא
 מה שיכונן להקריב מוסף
 בחג הטבועות והנה העולות שיקריבו בזה היום
 הם ת' כ' ל' הלחם וי' לחובות היו יתר על התמיד'

התועלת

הז' הוא במינות והוא מה
 שיכונן להקריב מוסף ביה
 על מוסף רח' והנה העולות שיקריבו ביום הזה
 יתר על התמידין הם יט' ל' למוסף רח' וט' למוסף
 רה

התועלת

הח' הוא במינות והוא מה
 שיכונן להקריב מוסף ביום
 הכפורים והנה העולות שיקריבו יתר על התמיד'
 הם תשי

התועלת

הט' הוא במינות והוא מה
 שיכונן להקריב קרבן מוסף
 בימי חג הסכות ואולם המוספי' מתחלפי' במספר
 העולות כי פרי החג הם מתמטטין והולכים לפי
 רבוי הימים

התועלת

העשירי הוא במינות והוא
 מה שיכונן להקריב קרבן
 מוסף בסמיני עזרת הנה מספר העולות הקרבנ'
 ואולם התועלות המגיעים בהיות
 המוספין על זה הוא שיקודם בו הנה ויה יתבאר
 כטיעטו באלה קיסת דברים ביארנו

השכלים העלולים ממנו ולזה הושים המעיר על
ה'תע' יום קדוש והמעיר על טאח השכל' תשע
כולות ולפי טווח ההשגה תנוסס תמיד לא היה
ההבדל חוק בין אחד לחרט' הטביעי ובין טאח
הימי טייט בינו ובי' העטיירי כחוק ההבדל בין
היום העטיירי לחרט' הטביעי ובין טאח
הימים הלו וזה כי היום העטיירי אסור בשטיית
כל מלאכה ובו פריטות מכל התענוגים הגופיים
וזה כי כל מה שיתחכם האדם יותר יכיר יותר
פנימם ההבדל בין הט'ית ובין טאח הימרות
ולוחת הסבה תמימם טבחה הסכו' ו' ימים להורות
על טהימורה הראשונה מאלו המדרגו' הטבעה
מהמרות הוא קדש והוא הט'ס יתעלה
הט'ס היו הראשו' קדש' כי הו' הימורה הראשונה
מקרי עינע מדרגת הימרות ולא חטטה התורה
להטיס היום הטביעי קדש מפני היותו מאוחר
בידיעה לפי טאח טלמות האר' באלו ההשגות
ימייד בעינע יבירו טה' ית' הוא הראשון
והנה היה יום ה' לחרט' הו' יום תרועה להפיר
האטטי' שיקימי מטטת התרומה ויעיינו בזה ער
טיעמוד על אמת' מה טכונה התור' בו וכן היה
בין הכפורים בטטת היוכל לוחת הסבה כי קדש
היוכל יעמו' על קדוש המדרגה החמטי' ועטיירי
לחרט' על קדוש העטיירי והנה היו ארבעה עטר
כבטיס במוספי חג הט'בות לסבה טזכרנו
בעולות חג הט'בות והיו ט'ס טייט אלים להורו'
על טבערות גכ' טייט מטייעים האחר מטייע
התנעב הימיות והאחר מטייע התנעב המתאחרת
וטהס וורה המטייעים אחר באלו התנעבות לחרט'
אחר מכוכבי לכת מהס יחט' טלמיס מהס לסבות
האחר מיכר טהס מטירתיס בכוכבי לכת ואולס
בערבנות האחר מהס ראטיי' והטיט' מיכר רוממו'
הטימוס המסודר מערבנות על הפימוס המסודר
מוחר אחר מכוכבי לכת וזה כלו ממה טהתבאר
באו' טלס בה' ממי' ואולס הפרי' טיחויבנו באלו
הימים היו תמיד יד' והנה היו ט'ס תמיד טבעה
פריס והס מעיירי על המטייעים הראשטייס והס
מטייעי הג'גל אסר בו כוכב כוכב מכוכבי לכת
ולחטיד טהס יחט' נכברות מהטיאר היו פריס
העולות המעיירי עליהן הנכלל בפרי' הנטיארי'
והימים טהיו תמיד טבעה מוריס על מטייעים
אחרים נעמוד עליהס מיכר תנעבת החלוקה

הנמיכאות לכל אחד מהם כי זה רבר פשוטת לכל
כוכבי לכת רל טיימיכא להס תנעבת האורח
מיוחרת ותנעבת חלוקת טיימה בלתי טזה והנה
כטיטבונן באלו החלופיס בכלרס נעמוד על
מספר המטייעים כמו טיתבאר לך מדפרינו בה'
ממי' והנה לחלוק ענטייהס הוטימו המעיירי
עליהס ימים ופרי' אופטי' עור טנאמר כי הפריס
טינספו בכל יום על טבעה העירו על רברי
יעמידנו ביכר יותר מיוחר על מספר המטייעים
אשר לכוכבי לכת והנה יהיה מה טהורו עליו
הטיטה פריס הנוספיס לפי ואת ההנחה וולת מה
טהורו עליו החמטיה פריס הנוספיס ביום הטיטי
וולת מה טהורו עליו הטלטה פריס הנוספיס
ביום הרביעי וולת מה טהורה עליו הטיטי פריס
הנוספיס ביום החמטיי' וולת מה טהורה עליו
הפר הנוסס ביום הטיטי' רל מה טיעיר עליו
הנעטיה ביום אחר מהס היה וולת מה טיעיר
עליו הנעטיה ביום אחר והוא מבוואר כי אחר
התנעבות טהיו מהמטייעים הראשטייס לכוכבי
לכת ימיכמו טיס תנעבות מטותפות לטיטה לבר
מכוכבי לכת והו' תניע' החלוקה כי הו' לכלס וולת
הטימטי ותנעבות מטותפות לחמטיה מהס והוא
היות תנעבת הריחב בהס בלתי קיימת
ברוחב אחר והנעורות והיוטרי והעמידה
כי היו לכלס וולת הטימטי והירח ותנעבות
מטותפות לר' מאלו הה' הנבוכיס והוא הנעבת
הארך המיוחרת טיתהיה בגובה בסבוב האחר
פניס אחת ותנעבות מטותפות לטיטה מהס והו'
היות הנעורות בעת נגודס לטימטי והיוטרי בעת
היותס עמו' כי זה ימיכמו לטיבתאוי ויכרן ומאריס
לבר ותנעבו' מטותפות לב' מהס והוא היו הככב
בגובה בסבוב האחר ב' פעמי' כי זה יהיה לירח
ולכוכב לבר וביכר האחר יהיה לטיטס מהס לבר
הנעורות בהיותס עס הטימטי והנה נוגה וכוכב
תנעבה לא תמיכא כי אס לאחר מהס והוא הריחב
האריס הנמיכא לירח וכאשר נטבונן בלו
התנעבו' ובמטייגיהס יתאמת לנו מספר המטייעי'
כמו טביארנו בחמטיי' מספר מלחמות הטיס
ולזה היו אלו הפריס מתמטייעים והולכיס כאלו
היטיירתנו התורה בזה האופן לעמוד על מספר
אלו המטייעים כדי טענמור על מיכמו החמטיי'
טהווא קדש והוא הט' יתעלה והנה היה הטימטי

לפי שיש שם הענין בה' ית'
והוא שיש שם ימצא הענין
והוא שיש שם ימצא הענין

המושכל לכל הנמיכאות במוחלט כמו שביארנו
בה' ממי' ומיכר היתונק הזה טענה אוליטע אחר
וחשב שיהיה השכל הפועל הוא ה' ית'
וזהו אמרם וז' מטטרון חוה טיטמו כטס רבו
וליסיר מזה הטעות סדרה התורה בזה המוסק
ב' פרים להעמידנו על מיכאות הסבה הראשונה
והנה לבאר ההבדל בין ה' ית' ובין השכל הפועל
תמיכא בקצת המקומות שיהיה בו כי אם פרו
להעיר על מיכאות ה' ית' וטס בו ב' לים להעיר
על מניע ערבות ועל השכל הפועל מיכר טתוק
מה ביניהם כי מניע ערבות וזכור כולל
הרבה מיכורי מניעי כוכבי לכת כמו שביאר בה'
ממי' ולזה היה זכור מיכור טימוס הנמיכאות
הטפלות וסדרם ויטס קרוב למה שימיכא מזה
לשכל הפועל ולפי שהמכוון בטומאות מת הוא
להעמיד על מיכאות היכורה כמו שיקרס והיה
בכאן מה שיצמיד באופן טלס על מיכאו היכור'
הנה מן הדאוי היה שיהיה נכחל בזה מה שיכפר
על הטמאות ולזה היו בכאן שיערי עוים לחטאות
לכפר על הטומאה וזה כולל לטעירי הרגלים
גכ' ובזה גם כן תכלס הסבה במה שזכור
במוסק העסח כי הוא מסכים למה שזכור במוסק
רוט חרש בטחה והנה היה נטעה בטו לחרש כי
אז תהיה הלכנה בתכלית המדחק מהטמט
ויהיה אודת טלס ויזדה עניני טפני זה על תנוע'
הטמי כמו שהורה עליו חרוט וסוד אורה ולוחת
הסבה גכ' היה חג הסכות בטו יזס לחרש והנה
היו מספרי ימי החג טבעה להורות מיכר הימים
על מיכאות ה' ית' כטטטמוור מהיכורה על טבע
מדרגותיהם אטרי הטיביעית הוא ה' ית' ולפי
שבבחינת עינמס תהיה הדאטונה ה' ית' הנה
היום הראשון קרטי לפי שבבחינת עמירתינו
עליהם תהיה האחרונה ה' ית' היה היו הטיביעי
טבתון וחולס במוסק חג הטבועות נכפלה
העברה הזאת במה שיקרס על הלחס ובמוסק
היום והיום בעינמו מעיר על המניע החמטיס
טהוא ה' ית' ולזה היה היום החמטי קרטי ולפי
טלח יגיש מספרי המניעים לזה המספר אס נטיח
טלח יהיה לתנועה היומית כי אס גרגל אחר
וטאין לתנועה המתאחדת גכ' כי אס גרגל אחר
כמו שחטבו אטטי הנה היכירתינו התורה בזה
ההכפל טיס טס טבעה מניעי מסכימי בכוכבי

לכת בכל אחר מאלו התנועות ולזה היו בכאן
שבטנה כבטיס טני פעמיס וכבר בארנו במופת
אמיתי שהענין הוא כן בה' ממי' ולפי שהיה זה
להעיר על החמטיס טהוא קרטי לזה היה החג טי
אס יזס אחר ואמנס החרש הטיביעי הנה קרוטו
מורה על המדרגה הטיביעית טהוא קרטי לפי
טהוא טביעי לחרטי ולפי טהוא ידריך בקרוט'
היו להעיר על שהעטיירי קרטי ולזה היה היום
העטיירי מזה החרש קרטי גם כן הנה במוסק
היום לזה העיר במדרגת היכורו כי אס על תטיע
והיה הפר מורה על השכל הפועל והאין מורה
על מניע ערבות והכבטיס הטבעה על מ
מניעי הגרמי הטימימי והנה היה היום הראשון
קרטי לפי טה' ית' הוא היכורה הראשונה בבחינת
ענינמו היכורו והיה היום העטיירי קרטי לפי טה'
ית' הוא היכורה המוטטגת לטו באחרונה והנה
קרוטית היום הראשון מורה על שהעטיירי קרטי
וט' העולות מורות על ט' היכורות הנטמאות וכן
הענין בקרוטית היום העטיירי ולזה לזה היו בו
כי אס ט' עולות והנה לזה טס היכורה העטיירית
במספר העולות להורות על רוממות ה' ית' טלה
על ילו היכורות ולוחת הסבה גכ' לזה היתה טס
קרוטיה נוספת בימיס טבין הראשון והי להורות
על טיכס ההבדל טיט בין ה' ית' ובין חלו
השכלי העולות ממוט ומפטר גכ' טטמט טהטי
עולות מורות על תטיע מדרגות מהיכורות והטי'
באופן טוכרטו בהיכנה ויהיה הפר להעיר טלה
יתע' חלח טהדרך הראשון הוא היתר נכון מטי
הסכמת טבעת כבטיס זה לזה במטר והו מבוט'
לפי מה טיזכ מהתועלת במוערס חסר התחלת
הוא חג המיכאות ומעיר על התחלת הטיכר החד'
לרבות האמיתיות ולזה גכ' היה לחמו מיכה וחג
הביכוריס מורה על הטיכרית יתד ולזה היו בו
מתן תורה והיו טתי הלחס בו חמץ והחרש הו
מעיר על תכלית ההטיכרות והוא מבוטא כי
בהתחלת ההטיגה לז' יטיג הארס מאד ההבדל
בין ה' ית' ובין השכל הפועל ולזה הוטמו
העולות עטר בחג המיכאות ובחג הטבועות גם
כן חוול אחר התכלית ההטיגה יוטג מאד ההבדל
בזה ולזה לזה הוטמו העולות בראש הטטה ובחוס
הכישורים כי אס תטיע להפלט ההבדל הנראה
חו בין המדרגה אטר ול' ית' ובין מדרגת

רל' טולא יאסור הרבר כי אס פל נפשו וזה יהיה
 ביצר טספר ולפי טאמר לאסור אסר למרס' טאין
 הנדר הנה והטבועה הוא להתיר לעצמו האסור
 אבל הוא לאסור המותר ולזה הוא מבואר טאס
 טבבע טולא לקיים את המצוה אין הטבועה חלה
 כי אין זה אסר וגדר אבל הוא פריצת הגדר כאלו
 טבבע טולא יטב בסכה כי כמו זה מינו לאסור
 על נפשו אבל הוא לסלק מנפשו חיובה וחולס
 בטריס טייקרה טייחולו על רבר מיטה והמטיל
 טכבר יתכן טיאסור ארס על עצמו הנאת מינו
 סוכה עליו כקרבן והנה יחול זה הנדר לפי טאי'
 מתנאי המינו טיהנה הארה בהס כי כבר ידומה
 טייקייס המצוה ולא יהיה לו הנאה גופיית ממנה
 ולזה יחולו הנדרים על רבר מיטה מה טאין כן
 בטבועות והיה זה גס פנדרים כטיהו של רבר
 מיטה לא יהיה מקומס שקירת המצוה י טס טאנה
 ואמנס הטבועות יהיה מקומס שקירת
 המצוה בעצס וכמו טיהו מבואר טאס טבבע
 ארס טיעטה כן ואחר טבבע טולא יעטהו טאין
 הטבועה הטיות חלה עליו כן אי אפטר טיתחול
 הטבועה טיתהיה לעבור על טבועת סי' ל' לח
 יחל רברו רל' טולא יטיב רברו חולין והריצין
 בזה טאעפ טאנחני רוחים בהרבה מהרברים
 טהאדס שוטה אונן קרס בעצמות טיהו בעצמו
 יוכל להטיבס חולין בפדחה אונתס כמו טיהתבו
 בטוק פרט' בחקתי מענני מעטר טי' וההקדשו
 והיה זה ממה טיביא לחטוב טיכל טיכן טיזפל
 להטיב חולי רבריו בנררי טאי' הדבר בעצמות
 קרס אבל הס אסורים לו לבר ולזה היצטרך לבא
 טיהו מוזהר מלהטיב רברו חולין אבל יקיים
 ככל היצוא מפיו ועוד היצטרך לזה מיצר אחר
 והוא טכבר ביאר טיט לבשל להפר נררי אטינו
 טיהס לענות נפט מיצר טענני נפטיה נגפס רל'
 רביא זה לחטוב טיכל טיכן טיוכל להפר נררי
 עצמו ולזה אמר תוד' לא יחל רברו ונתחיי מזה
 טרברו מינו מחלל אבל רברים אחרים יוכל
 להטיב חולין כמו טראינו באב טמפר נררי בתר
 והבשל נררי אטינו ובכלל הנה ידמה טיל וזאת
 הסכה מסר מטה זה המטפס לראטי המטות
 להודות טהראטיס והס החכמים מחוללים רברי
 זולת רל' טיהס יוכלו להטיבס חולין כטריטה זה
 הנדר כי התורה מטנה ממנו טכאטר ריטה לא

יוכל להטיב רברו חולי' כמו טיהיה לו לעטות זה
 בקצת ההקדשות ומזה יתחייב טכאטר ריטה
 יוכלו אחרים להטיב רברו חולין אך האב
 והבשל לא יצטרך להס ריצון האטה יהיה כי הי'
 כמו קניין מקנייטהס ויט להס להכריחה לעטות
 מה טיריכו מה טאין כן באיט עס ראטי המטות
 כי הס מינס מוטלים בו ער טיהיה כמו קניין
 מקנייטהס ולזה יצטרך להס בחללס רברו
 טיהיה זה בריטנו רל' טיתחרט מהנדר ההוא או
 מהטבועה ההיו ולזה אמרו רל' טיהחכס מתיר
 את הנדר כי הוא מטיב את הדבר חולין ולזה
 יתבאר טיהיא עוקר הנדר משיקרו ולזה נכלל
 בתמרו לא יחל את רברו טיהו מוזהר טולא יעבור
 על רבריו ויחוללנו אבל יעטה ככל היצוא מפיו
 ויקיים אונתו והוא אמרו ככל טיזכא מפיו יעטה
 והנה אמר איט כי ידור נדר ליי להוי' את הקטן
 טאינו איט ואינו בא להוי' את האטי טיהרי ביאר
 טאריה קיימים מה טולא הפרי אונתס אביה או
 בטלה או נדר אלמנה או גרוטה הוא קיים אעפ'
 טייט לה אב ולזה הוא מבואר טמי טהגיט לכלל
 איט ומי טהגיט לכלל אטה נרריהס קיימים
 ככל היצוא מפיו יעטה למד מזה טאעפ טגמר
 בלבו יצין להוי' בטפתיו אבל רברים טיכלב
 מינס רברים ומזה יתבאר עוד טאס הוי'א בפיו
 מה טאינו בלבו מינו כלוס כי מגדר הרבור אטר
 הנדר אחר ממיינו טיזכא בו בפה מה טימכוין
 בריב ולפי טיהרבור הוא מורה לפי ההסנמה
 איכל ההמון מלות טיורו מהרבר מינו מורו עליו
 לפי טבע הלשון והוא הנדר אלו המלות בפיו
 להורות על מה טיורו עליו איכל ההמון הנה
 יהיה הנדר קיים כאלו אמר זה בלשון מורה
 בעצמותו לפי טבע הלשון על זה העניין כילו
 תאמר טימיצר פלגות ההמון יאמרו תמורת מלת
 טבועה טבועה או טבותה אין טיהניחהו כדומה
 לזה ואמר הנטיבס אלו המלות להורות בהס
 עניין טבועה הנה הוא נקטר בזה כאלו יאמר
 טבועה כי זה יקרא יוצא מפיו מי' הסכמת
 ההמון על זה ומי' כונת הנטיבס טיחטיב להוי'
 בפיו מה טכוין בלבו בכמו אלו המלות ואטה
 כי תדור נדר ליי להוי' את הקטנה וכבר
 ביארנו עניין זה הנדר והאסר בפסוק הקודס
 בבית אביה בטעוריה הנה הריצון באמר

הע. חכמי
 הי' הסנה

שצרות רגל בפני עיניו לפי שאם היה שתהיה
 הדרגתו על השימיני הוא קרטי רל' ממדרגות
 הצורות כמו שהיכעטו הנה הורה זה היחוד ליוס
 הזה מבין שאר הימים עד שהו' רגל בפני עיניו
 הברל זאת המדרגה משיאר המדרגות פס טבונה
 האופן יתישר יותר להיות היום הזה מורה על
 העשירי שהו' קרטי במה שיעלו בו במוסקת טביע
 עולות המורו' על טבעה כוכבי לכת ומטיע ערבו'
 והיכול הפועל לפי מדרגותיהם כמו שזכר' ולזה
 הבריל מהם המורה על מיטאות העשירי שהוא
 קרטי והוטס המורה עליו הו' ההוא הקדושי הנה
 זה הוא מה שראוה לנו בענין אלן המוספין והו'
 נפלא מואר כמו שתראה והוא מעיר מואר על
 אמתת מה שזכרנו בכונות הקרבנות והטמאות
 וגם מה שזכרנו מעניננו במה שיקדם מעיד על
 אמתת מה שאמרנו בזה המקום וזהו טרו' האמת
 שהוא מעיד לפי כמו מכל יצר ומכל פנה יתברך
 היכול אשר גלה לנו סודו בלו העמוק ויתחזק
 על כל ברכה ותהלה

פרשת ראשי המטות

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר

עד נקדם נקמת בני ישראל מאת המדיני' לראשי
 המטות אמר משה זה הרבור לנטיימים בשבוע
 בני ישראל וזו שיגידו זה המטיפט לבני ישראל
 כי לפעמי' היה קודמו משה הנטיימי' לברס כאמרו
 בפרט' בהעלותך ואם באחת יתקנו ונשדו אלקיך
 הנטיימים וזה בחי' היה ראוי בהרבה מהדברים
 שיהיה מדבר משה לבני ישראל כי לא היה ראוי
 שידבר דבריו לכל הער' גם לא יוכלו כלם לשימו'
 דבריו ואולם נכ' בזה המקו' לפי שמעניס מספס
 הנררים והשבועות היה שיהיה מסור לראשי
 המטות שהיו מטיים חכמים ודויעים לפי מה
 שזכר בפרט' יתרו' איס כי תדור נדר לוי' הנה
 שניין הנדר הוא שידוד בהמה וזו עלי' או חרס או
 מה שאפסר שידור מותו או שיהיה כשידור חס
 יהיה כך מעשה כך כמו שמיכאנו ביעקב שידור
 נדר טחס יהיה מה ששאל מהס' ית' תהיה החבן

ההוא בית להיס ויתן רטי' ית' מעשיו מכל מה
 שיתן לו או שידור חס יהיה כך יהיה כך וכך או
 כמו שידור ישר' חס נטו' ותן את העס הזה ביד
 והחרמותי את עריה והנה החרס הוא רבר הנדון
 כמו שנתבאר בפרט' בחקותי וכן אמר יסתח
 והעליתיו שולה לוי' כי העולה הוא רבר הנדון
 והוא מה שאפסר שידור מותו הארס והנה כבו
 נתבאר ריני' לו הנררים במה שיקד' ויש עוד מין
 מהנררים הם לאסור אסר על נפס הנדור כמו
 טואמ' בזה המקום לאסור אסר על נפסיו' וזשה
 כי תדור נדר לוי' ואסרה אסר וזה הנדר אינו נדר
 שיהיה עינס הרבר נדר מוכר עיכמותו אבל החק
 נדר לאסרו על נפס הנדר לבר' יורה על זה
 שהבעל או האב מפירין נררי' האשה בעת שהיא
 ראוי' שיהיו נרריה קיימים לפי שאין זה הנדר
 בעינס הרבר ולזה אמר לאסור אסר על נפסו
 והוא מבואר טוזה הנדר לא יהיה לא ברבר שיהי'
 בו נדר בעיכמות הרבר כי זה הוא מגרר הנררים
 והמשיל' שיכמו שאפסר לו לידור שתהיה בהמה
 זו שולה ותהיה מסודה לו ולכל ארס כן מעשיו לו
 לומר שיהא עליו כשולה ולזה תהיה מסודה לו
 לבר' וזה גם כן יהיה בטני' פטים כמו העניין
 בנררים האמתיים חס טילא יתלה נדרו ברבו
 אבל יאמר שיהרבר ההוא יהיה עליו כשולה או
 כחרס ומה שידמה לזה חס שיאמר חס מעשה כן
 או יהיה כך הרי הדבר הפול' מסור עלי' כשולה או
 כחרס ומה שידמה לזה שיהיה נאסר בנדר וכמו
 כזו אפסר לארס שידור שיהיה בהמה וזו חזון
 כי זה בלתי אפסר כן או אפסר שיאסר על נפסו
 כשיאמר הרי' הוא עלי' כחזון וזה מבואר מאד
 כי זה הנדר הוא מאוחר מהנדר אסר יהיה בטני'
 הדבר והנה חס לוי' כי הנררים אסר יאסר בהס
 הדבר חס לוי' כמו העניין בקרבנות ובחרמות
 ובקרבנות' או הטבע טבונה הנה תהיה
 הטבונה גם כן לאסור על נפסו הדבר בטבונ'
 באחר מטני' מיטס הנזכרים האחד הוא שיאמר
 הנטי' טבע ב'י' טילא מעשה כך או מעשה כך כי
 הטבונה תחייבהו לקיים זה המאמר והנטי' הו'
 שיתלה הטבונה ברבר חס מעשה כך או יהיה
 כך חס עשייתי כך או היה כך הרי' חס טבע ב'י'
 טילא מעשה כך או טבעיה כך' לאסור אסר
 על נפסו

שבועת אסר להורות טימה טאמר ואסרה אסר
אסרה על נפטיה ומבטח שפתייה אסר אסרה על
נפטיה הנה הריסון בו שבועה והריסון לבאר זה
כי מולי יחשוב חושב כי בטרד לבר נתנה התור
זה הכח לאב ולבצל לא בטיבועה כי הי א
יותר חמורה והנה הנמטין לזה מבו ממה שיקרס
עד אמרו ונרר אלמטה וגרוטיה וראוי שיתרע
שהריסון בזה באלמטה וגרוטיה טנתלמטה וזו
טנתגרטיה מן הטיטואין ועדיין היא נערה ולזה
הויסוך לומ' כל אסר אסרה על נפטיה יקום עליה
כי היה לחושב טיחשב טיכין טיהיא נערה עדין
תשוב לרטי' האב אעפ' טנתאלמטה או נתגרטיה
עדיין אטי קורא בה בטעוריה בית אביה ולזה
הויסכה התורה לבאר זה ולמדתנו בזה טיכין
טיימאת מרשות אב הנה אינה טיבה תחת רשותו
במיתת הבשל או בגט אבל היא קונה את עיממה
באלי הדרכים מהבשל ואולם אס נתאלמטה או
נתגרטיה מן הויסין והיא נערה הנה הווא מבו
טידיין לא ימאתה מרשות האב
כי גם בהיותה תחת רשות ארוסה היא עדיין
תחת רשות האב להפר נרריה ולקיימם כמו טיבי'
אף כי בימאתה מרשות ארוסה וזה ממה טמינו
נריך ביאור למשיין בזה הספר וראוי שיתרע
שהצרת הנרר וזו השבועה לא יתכן היומו קודם
היותם חלים כי אין זה הפר וזה מבחור בעיממו
וכן העניין בהיתר החכם הנרר וזו השבועה כי לא
יתכן לחלל הדבר טולא נתקדש וזו בית איטיה
נררה רל' אחר טנטמות כי אין היא בבית איטיה
וטאר מה טנמטין לזה מבואר ממה שיקרס עד
אמרו כל נרר וכל שבועת אסר לענות נפטי והנה
הסבה בזה לפי שהנררים טייט בהם ענוי נפטי
הנה הבשל נוגע בדבר מעטי היות קטי' מקטייני
והיא פוחתת בזה קטי' הבשל וטוב לבשל שתהיה
אשתו בזולת ענוי נפטי כי ביצרתה רל' נר ומזה
יתבאר טכטי טייט לבשל להפר נררים טבינו
לבינה כי היא יות נוגע בדבר ההוא ממה טיהוא
נוגע בדברים טייט בהם ענוי נפטי כאלו תאמר
טנררה טולא תרחץ מטומאתה או טאסרה טל
נפטיה הנאת מטכב בעלה וזה מבואר מוזר
אס הפר יפר אמתם אחר טימעו ונטיא את עוטה
רל' אחר יוס טימעו יכריח אמתה לבטל נררה וזו
טיאמר לה טהוא מיפר נרריה ויביא אמתה לחשב

טינרריה מופרין הנה החטא ההוא הוא עלי
אלה החקים אשר ימה יי את מטיה טיב עתה
לזכור בכללות מה טיכללה אותו ואת הפרטיה
ואולם התועלות המגיעות מוואת הפרטיה
התועלת הוא הווא במיכות והוא טולא
יעבור הנרר נררי אסר
זו הנטיבט שבועת אסר על רברו אבל יקיים ככל
היוכח מפיו ויש בזה טיטי מיכות האחת מיכות
לא תעטיה והטיטת מיכו טטיה והנה התועלת בלר
המיכו מבואר כי אס היה מותר לארס לחלל רברו
היה זה מביא להקל באמונת הטי' ית' כמו טיזכרנו
בעטי' טיעס אזהר' טיבועת טווא עס טיבזה תועלת
מהרבדים המדיינים לקיים כל רבר בכמו אלו
האסרים ובו עוד תועלת כי בהם יוררן הארס את
עיממו בהרבה מהפעולות הטובות ולר' היה לארס
להתיר נררי עיממו יסוד התוע' מאלר' הדברים
התועלת הב' הוא במיטה והוא לרוך
בריטי הפרת נררי בין איטי
לאשתו בין אב לבתו בטעוריה בית אביה והנה
התועלת בווות המיטה מבואר כי לרלי זה תסור
הממטילה מהאב על בתו במה טייטה או מהאיטי
על אשתו עס טיהיה זה סבה להיות קטטה ביניהם
תמיד כי הנטיים מיכר היות דעתן קלה עליהם
מזכנות מאר' לרל' הנררים והשבועות והנה נתנה
התור פנאי לואת ההפרה מעת לעת כרי טייתיטיב
בזה יותר האב או הבשל ואס יקרה טיבסבת כעס
לא יפר תכף הנה יסור כעסו ויטייטיב דעתו תוך
יוס טולס לפי הנהיג מהמנטיים על הרוב נקום
נקמת בני ישרל' מאת המדיינים בעצב טייטי מטיה
תטלס ואת הנקמת באופן יות טולס ריכה הטי' ית'
להראו ענף הטגרותו בישרל' טולא יטלחו ליכבא
כי אס יב' אטי' לכל מטה מהמטות וול' טיבט לרי
טולא היו יוכא' ליכבא כי לא היה להם חלק באר'
אותם ואת פיטחם רל' טיכבר טולח אות מטיה
ואת פיטחם וכלי הקודש וחיכוכו התרוטה בידו
אחשוב טוין תיבת וחיכוכוות היא ספה רפה
בלטו יטימעל טיקרה בה שתהיה ללח עניין כמו
וזה וענה ורכב וסוס והנה הריסון בו טיכלי
הקדש טהם חיכוכוות התרוטה היו ברישותו כי
בהם יתקעו במלחמות כמו טיטוכ' בפר' בהעלותך
והנה זכר טהם הרגו כל זכר במדין והרגו
עס זה ה' מלכ' מדין ובלגס עמהם להורות טכב'

א.מ.ט.

חשב לבגד זה חשבון
גם זה שיש לכוונת

באמו בבית אביה טיהור ברשות אביה טיהור היתה
ברשות בעל און לאביה רשות בה כמו שיאמר
אחר זה ואם בית אישה נדרה והוא מבור מהענין
בנימון טיהור הכונה באמרו בבית אביה
כשתהיה תוך בית אביה כי און רוחם בו הוא
הטוולטנות והממשלה שיש לאביה עליה כי זה
ראוי שימננה מלפנות כל מה שתרצה וכך
הענין בטוולטנות הכל על עליה בהיותה תחתיו
והנה התנה שיהיה בנדרה לפי שאחר עבור
נדרה יבואת מרשות אב והוא הזמן הנקרא
בגרות והנה למדנו זה מזה המקום והנה ימי
נדרה הם לפי הוראת הגדר מהיותה בת שנים
ששנה שנה ויום אחד עד שיהיה חרשים אחר זה
קודם זה היא קטנה ואחר זה היא בגרות לפי
מה שכתבנו בחרשים הכוללים ותכף שיהיה
נדרה תקרא אשה כי אז יבואת מגדר הקטנות
ושימנע אביה את נדרה ואסרה חסר אכרה על
נפשה הנה שימנע את האב את נדרה יהיה באחר
מימי פנים אס זה מפיה אס שיודיעוהו אחרים
כמו שאמר יעקב ולבניו הנה שמעתי כי יש טבר
בני ימים ולמדנו מאמרו את נדרה שיצריך
לשמוע נדר או אכרה קודם שיפיר והחרי לה
אביה למדנו שאם שתקולא הפיר הנדר
או האסר הנה הנדר או האסר קיים אך בתנאי
שיהיה שתיקתו לה רל שיודע שבתו נדרה או
אסרה אסר על נפשה והחריט לה ולא הפיר
נדרה ואסרה אך אס לא היה שתיקתו לה רל
שימנע ענין הנדר אבל לא ידע שבתו נדרה זה
הנדר אטפ שיהחריט הנה הוא יכול להפיר אחר
זה כשידע שבתו היא שנדרה זה הנדר כי
בתחלה לא החריט לה ואם הניח אביה אותה
ביום שימנע יחריטון בהנאה הפרה כמו שכתבנו
מאמרו אחר זה יבוא אותה והפיר את נדרה וטנין
ההפירה הוא בטול הנדר והאסר מוון ולהבא
מאמרו אחר זה יבוא אותה וידעו כן עניי היאון
השומרים את דברי ובכלל הנה הוא מבואר מי
הוראת הגדר מלת ההפירה והנה למדנו מזה
שביום שימנע לבר יכול להפיר לא אחר זה ואנפי
טול שימנע הנדר אלא אחר כמה ימים יכול להפיר
ביום שימנע והכונה באמרו ביו
שימנע משת לפת כמו שאמר אחר זה מיוס ל יוס
אס הפיר אנפי טיהור בתו יודעת הנה און נדרה

ואסרה קיימים וי יסלח לה כי הניח אביה
אותה לפי טיהור הסליחה מלח במקום חטון
ירענו טיהור חטון לבת אס עברה על דברי
נדרה ואסרה אחר שיהפיר אותה האב לפי שהם
מגדלים וכילו אינס הנה יחוייב שיהחריט יהיה
בוה טיהור היה טולא תרע הבת בון ההפיר ועשה
פגור נדרה ואסרה ונתכוננה לעבור על נדרה
ואסרה הנה יי יסלח לה על וא המיחובה אחר
שיכבר הופיר נדרה ואסרה וראוי שתירע שיהקס
יהיה באחר מימי פנים אס שיחריט ביו שימנע
ואחר זה הוקס מעיממו והנה זה ההקס און לן
היתר פי כבר בא מעיממו והמין השני הוא
שיאמר טיהור מקיים את הנדר או את האסר תוך
הזמן שיהיה לו להפיר אותו חלפי טיהור הענין
שהוציא מפיו הוא כמו נדר הנה טולא עלי
לחכס ויתיריהו מההקס ואחר זה יוכל להפיר נדר
בתוך נדר טיהור נדר ביום שימנע ואולם אס הפיר
אינו נפיל על ההפיר כי און זה נדר ולא מתחיל
לנדר אבל הוא בטול נדר והנה ההפירה יתכן
שיתהיה פי שילח כי שילחן כמותו בכמו און
הדברים אשר יסברו שילחן וזה מבואר מי
הוראת הגדר ואם היו תהיה רמיט ונדרה עליה
הוא מבואר מיכר הוראת הגדר שיהאשה ביא
משנת שנתאוסה והיא גכ און בבית אביה כמו
שכתבנו בפרט כי תיכא למלחמה טיהור ווסה
בקנס שנתון הבעל בהוציאו טיס רע עליה
למדנו מזה טולא יבואת מרשות אב עד ששטאת
ולזה הוא מבואר טיהור זה שיהיה מיהס וכל
להפיר או את נדרה בעורה נדרה ואולם אחר זה
לא יוכל להפיר נדרה זולת הבעל והנה החיטון
באמרו ונדרה עליה טולא נתחדש בהס דבר
מיכר האב רל טולא נתקיימו ולא הופיר כי און
הס נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה
לא אחר שיהוקמו כי און
אסרוהו אחרים על נפשה וכשי טולא יהיה זה
אחר שיהופרו כי און אינס עליה והנה למדנו
מזה שאפי הדברים שנתרקה קודם שנתאוסה
מפיר הבעל ביו שימנע כיון שיהחריט לה אביה
מיוס ל יוס באופן שיהיו מקויימים כשי נדרה
שנדרה אחר שנתאוסה מבטא שפתייה רל
שביעה כמו שאמר בשיבוטה לבטא בשפתיים
בפרטית ויקרא ולזה אמר אחר זה כל נדר וכל

ידעו הדורו הבאי עיט' ההיכל' שהג' בוא' המל'
 טלא' היה כמותו בסוס מלחמה טכופרה בכתוב
 ואח' זה ספר כי מפני שהיה מקנה לבני גר ולבני
 רואיך התעוררו לשיאול ממטה הארץ אשר הכה
 השם יתעלה לפני עדת בני ישראל כי הוא ארץ
 מקנה ולזה בחרו שתהיה הארץ ההיא לנחלתם
 ולא יעבדו את הירדן ולפי שירש שיכונתם הית'
 טרא' יעבדו את הירדן להלחם עם הגוי אשר טס
 כעם עליהם מאר ומאר ולהם ששילתם זאת תכיו
 לב העם מעבוד הירדן ^{וכבר היה ראוי להם}
 להשמך מזה כי מפני תנאות המרגלים נתאחרו
 במדבר עד הוס כל הדור ההו' ואם עתה ינאו לב
 הטס יתאחרו עו' במדבר ויטחחו כי כמה מקרים
 קטים קרו להן במדבר בקס' ה' ית' לנחלתם עליה'
 עם היות מטת קיים וחק' כי אחרי מותו עם טלא'
 היה טס נביו וזלת מטת יהיה ראוי להעטות על
 ידו כמו זה המופת הנטלא' לכלכל כל העם הזה
 במדבר והנה ענו בני גר ובני רואיך כי הם יחקו
 עיני טלא' ינאו בזה לב העם וזה טיהם יבנו
 במהירות גדרות יאוך למקניהם ופריס
 לטפיהם ויטב טפס בערי המביאר מפני יוטבי
 האר' ובטבו טלא' ינאו לב העם יחליטו במהיר'
 לטבא בלי טוס עינלה לבוא טהן בוטחי בה' ית'
 טיטחחו הגויס אשר טס ולא יטובו אל בתיהם
 עד התנחל בני ישראל איט נחלתו והטכיס מטה
 לרבריהם אס יעטו הדבר הזה והודיעם טוים
 חטואם אס לו יקיימו היוטא משיהם עד הודיעו
 את ארביי מפניו וטכט' הארץ לפני ה' הנה התנה
 מטת אלו ב' התנאים כי אפסיר טיודיט ה' ית' את
 ארביי מפניו והס באיס להלחם עם יטריל ועדין
 לא תהיה הארץ טכטת לפני הט' עד טלכרו בט
 יט' העריס ההס כמו טיטכטנו במלחמות יהוסט
 טהוטרכו אח' זה ללכת אל הערי' טהיו מהמלכי'
 טהעיתו במלחמ' ללכוד והנה היתה כונת מטה
 טזתיה הארץ לפני יי' קודם טיטכטנו בני גר
 ובני רואיך לנחלתם כי לו יהיה מהיוטד טיקחו
 בני גר ובני רואיך לנחלה הארץ טכטת ליטריל
 וינחו ליטראל הארץ הבלתי טכטת להס ואמר
 מטה ליטפן הכהן וליהוס' כן טן ויראטי המטו'
 טאס יקיימו בני גר ובני רואי' התט' הטן תהי' להס
 הארץ טטילו למחנה אבל יאחו בותך בני יטריל
 בארץ טטן עט הגודל וטזה המקוס למדנו חוב

דיג התנאי הטילס ויך יהיה המאמר בו טיוטיל
 התנאי והנה אמר זה מפני טהתבאר רמטה מפי
 הגבורה טאוך ראוי טתגיט כל הארץ אשר מעבר
 הירדן מזרחה לבני גר ולבני רואיך טס בזאת
 הנחלה גכ אחי טיבט מטת וזכר אחר זה טיכב'
 בטו בני גר ובני רואיך ערי מביאר וגדרות טאוך
 כמו טהתנו למטה מסבות טס ידמה טיטנו ה
 הטימו טהיו להן תחלה כטעם ויסב טימו ידקיה
 ותהיה על דרך מטיל העיר טיקראמה חטבון מינה
 העיר טיקראמת כך תחלה וזפטר טהריטון בו
 טהסבר להס הטמות הראטונים טהיו להס וילכו
 בני מכיר בן מטתה גלצרה וילכרוה רל טלכרו
 קינת עיר הגלעד וידמה טזה היה בעת מלחמות
 עוג כי כבר כתו טס ויירטו את ארצו וכן היה אז
 כביטת יאיר וזת חותיהם וכביטת טובח קנט
 ובגתיה ולזה הסכי' מטת מפני הגבור' טתהיינה
 אלו ואשר ככטוס בחלק נחלתם והנה זכר
 זה הכתוב במכיר בן מטתה ורולי היות אלו
 לנחלה ללכדיהם לא קרא יאיר לאלו המקומות
 חוות יאיר ולא קרא טכח המקוס טכח בטמו והוא
 אפסיר גכ אח' טהגיטת להן נחלתם בהר הגלעד
 מעבר לירדן מזרחה ככטו אלו המקומות כביט
 נחלתם כמו טיטכטנו בספור יהוטיט טיאמר לבני
 יוסף אס עם רב אתה עלה לך היטרה ובראת לך
 טס בארץ הפריוי והרפאים כי אץ לך הר מפריס
 למדנו מזה טמה טיככטו טביט נחלתם הוט
 טלהס וכל טפן בזה המקוס טכבר הגיט בכללו'
 מה טמעבר הירדן מזרחה לטיט' הטיט טיס וחטי
 הטיבט והנה בטון טטילס מה טיטריך לבאר
 בזאת הפר' וחולס התועלות המגיטי' ממטה
 הראטון הוא להודיע טיטס
התועלות
 זריות מטת לשטות מיכות
 הטס יתעלה טאוך על פי טירע טאחר וזת
 המלחמה יוסף אל עטיו לא טתטכר בה וך מהר
 לטקוס וזת הנקמה לפי מה טאפסיר התועלת
 הב' הח' להודי' טיהטילמי' מינה חרדיס מהמות כי
 מיטס בוחרים מאר בלו החייס הגופיי' כי היותר
 טוב להס טי' ג' הטילמות קודם טימותו כרי
 טיטענגו תמיד בהטיגת כל המוטכלות אשר קטר
 מותן יחד כי אז לא ימטט החמר וזת ההטיגה כמו
 טתבאר זה במקומותיו ולזה לא תמיטא טיחרר
 מטה מהמות בזה המקוס ולא

נמצא לשט' זה הפוננו נ
 ט טיין על טאמר יי
 טזה טכטו טן טשה

לפי מלך
 וטכט' שט
 ויט' וט
 וט' וט
 וט' וט

היה שקול עניין הדיגתו לרבר הדיגת המולכים
וזכר שכבר חיו כל נקבה והטף כלו ושבר אותם
ובזו להם הבהמה והמקנה וכל חילם ואת כל
טיהותם הם הנריס הבצורות המוקפות חומה
ויקחו כל הטלל ואת כל המלקוח וגו העיר הכתר
טלח כבש אחר מהם דבר מהטלל ומהמלקוח
לעצמו אבל הביאו הכל למטה ולילבור הכהן
ואל כל עדת בני ישראל ויקצוק מטה של שקודי
החיל לא כעם לא של הגרולים המטהגים כי אין
לאחרים אטם לפי טלח וכלו לעשות כי אם מה
טייטוס מטהגיהם והנה יטה מטה טיהרגו כל
זכר בטף כרי טלח יטור בהם זכרון וטיהרגו
הנקבות היורשות מטיכב זכר והנה ידעו מי
הנקבות טלח ידעו מטיכב זכר מפי הגבורה וזו
הי להם סימ בזה להוטיב על חבית יין והבנול
היה ריחה נרדף כמו טאמרו רוח והנה מחשוב
טיהירשות וטי למטיכב זכר כל הדאווה ליבער
אשפי טלח נבנולה כמו טאמרו בסיפרי ואתם
חמו מחוץ למחנה טבעת ימים למד הכתוב על
הדוגי מרי טמטמוי כמתי יכר ואתם וטיביכ
לפי טיהכבי נכנס בכלל ישראל עטה דיט להטמא
בהדוגי מדין כרי ישראל וכל בגד וכל כלי וגו'
דל במי נדה והנות עליהם טליכיי וטיביעי מפני
הטמטמאט בזהל חלא יטמאו בזהל אלוה כליס וזו
אדם לא קט ותבן כמו טביאוד בפרש פרה והנה
מעטה עויס הוא בהכר דבר מיטו בגד חלא כלי
טור ולזה הוא מבחור טויטו דבר נעטה מטיטה
טל עוי ולח מהטטור ומיטו גכ בגד נעטה מהטור
כי הוא כלי טור וכן הוא כלי נעטה מקדן העויס
והוא אט כלי טייס בו בית קבול כמו טיחתכו
הטייריט חלק מהקדן ובבית קבול טבו טיימו
היכעטו יעטו ממנו כליס פטוטיס כמו המסדק
ולוחות העטטיות ומזה המיחס למד טכן הדין
בכליט הנעטיס מהטלפייס ומעטמות העוי ומזה
טידעו להם וכן את הנה למד על כל כלי מתכת
טמטמוי במת והחא מבחור טיכליי הכתו מדבר
טהרי זכר וזכר טן יכר טטימיטן ולמד עוד עליה
טיידיטן הכסד מפני מה טבלעו מהמוטות
המטורייס לנו וביאוד טכבר יטלוטו מה טבלעו
כדמיון טבלעוהו והמכיל טיהכפור אטוד יבא
בוט כאטוד יטלו בו הנה יעבדיהו בוט לפלוט
מה טבלעו וחס יבא במיט כמו העטן ביורות

יטיהוהו במיט דל במיט הרוטחין כמו טאמרו
בחטאת וחס בכלי נחשת בוטלה זמורק וטוטיק
במיט ומה טזכר וכן במי נדה יתחטא דל וזכר
טיטבלי הכלי וטבעתם בגדיכס ביוט השטיטי
וטיהרתס ילמ בזה טטיטטי כבוס בגדי וטיהבגדי
גכ טמאי טומא טבעה מפני טטטמוי יתר בזהל
וזו מפני היותם מחובדיס למחובד למת טאמרו
ראט מלקוח הטיבי כמו טיבמעטוד ראטיון יקחו
הכהנ כמו עטייריית חלק הלויי כן היה זה הטטן
בכמו זה היחס בקיורב כי עטייריית חלק אחר מן
החמיטיי הוא חלק אחר מחמטי מאו ולזה לקחו
הלוייט חלק אחר מן החמיטייט מחטי המלקוח
וילעור לקח חלק אחר מחמטי מאו בו והנה היה
כחלק היודר אל המלחמה כחלק היוטב על
הכליי במלקוח ובבנה וזלח חלקו הכל בין כלייט
לפי טיהא אטטר טיזכות הבויט ליכבא טיהז כלס
אטטיט כטריס כמו טיהעיד אמרו ויקחו את כל
הטלל היה סבה אל טיהיו נטוויס יותי בט יתנ
ממה טיהיו נטוויי בו אט היו בוטיס כלס לעט כי
בחטא אחר מהם יכטלו כלס כמו טזכר בפרטי
קד וזלח היה הטלל כלו לאטטי היכבא לפי טטיי
ההטגחה הדבקה לכללי טידאל טטור גכ בזה
הפעל ולזה ריטה הטייט טיהיה כחלק היודר אל
המלחמה כחלק היוטב על הכליט
אטפטר טימזה המקו נטייטוד דוד לטייט זה הטטי
לחק כמו טטוכ בספר טימויל והנה האודין לטפר
מספר כל זה המלקוח וטיכבר נטנו ממנו
החלק הראוי לכהטיט וללוייט עמטיטט החמרה
להאודין בכמו אלו הרבריט כמו טיבמאטו הסבה
בפרטיט נטיא עט טימזה המספר תוטלת רב רדט
טויכס ההיכלחה בוות המלחמה עכ טיבמטי
מטיט טיחור עט רב בזה היו בטיירותס ובטרייה
ער טכבר היה מספר הטף מהטטיי אטוד לא ידעו
מטיכב זכר טטיט וטלטייט ילז ולח נטקוד מיט
מאטטיי היכבא והנה ספר טיראטיי וטיי היכבא
בראות טויט הטגח הית בהם הטטיימו יתה טבו
לטי ית מהונ אטוד היכיל את נטטות מהטות ולזה
נטנו מכלי הוהב הטלמי לטי ית כרי הילפי וטריי
המאן זה הטייטוד טזכר וזתו התוד והורה טלו
טיהכליי הה היו טלמי מה טיאט בה כל כלייט
דל טהיו ראוייט לטייט למה טטטטו לו והנה
הוטטו הכליי הה בזה מוע לו זכרו לטטיי לטיין

ממה שיורה כי בכל המקומות שיבאו מעת באם
 לאלים מיסאו מים וזה היה המקום הראשון שאל
 מיסאו בו מים ויטמע הכנעני מלך
 ערד וגו' וזכר בזה המקום להעיר על טמיות
 אהרן היתה סבה מה לזה המקרה כי הוא היה
 מדקדק מאד בהיטדות העם לעבודת הש' יתעלה
 וכאלו אמרה התורה טמאות אהרן היה כמו סבה
 לזה המקרה הרש לישראל והורטת את כל
 יוטיבי הארץ מפניכס יכנה לכולתם כלם פן
 יחטיאו הנטארים את ישראל כמו שאמר אחר
 זה ואם לא תורישו את יוטיבי הארץ מפניכס וגו'
 וכך היה כמו שנתבאר בספר שופטים כי זה היה
 סבה אל טעברו ישראל אלהי הגוים ההם ולזה
 היו נופלים בידיהם תמיד כמו שנו' טים ואברתם
 את מטיכותם יכנה לאבר ילמי תועבות הגוים
 ההם והמקומות אשר היו עובדים טים עברה ורה
 ריכה למר הבמות והמטיכות כרי שלא יטעו
 ישראל אחר עבודה ורה ולזה ריכה שלא יהנו
 מילו הדברים כלל כי אולי יהיה סבה להטעותם
 אחר עבודה ורה כמו שיזכר הרב המורה וזה
 שאם יתיכו היכלים ההם ויהנו מהמתכת ההוא
 דרך מטיל אולי יטחטו את תמטך להם אחר זה
 ברכה מאת השם יתעלה ויאמרו כי העבודה ורה
 היכליחה אותם כי הרבה מה שיטחטו ההמון
 בכמו אלו הדברים והורטת את הארץ
 ויטבתם בה וגומ' אמר זה כי אולי יראו ישראל
 שיהיה טבט הארץ כן שיאברו יוטיביה ואולי
 יתרחקו מפני זה מהחזיק בה ליראתם פן יקרה
 להם כמו טקרה לחלו ולזה ריכה השם יתעלה
 שייטיבו ישראל בה כי להם טתטה לירוטיה ואילך
 הגוי שיאברו טהיו מחזיקי נאברו לוא הס' טס
 שרוע מטהגיה ורוב חטאיה סכבו לו שיטלו ביד
 יש' והתנחלת את הארץ בגורל למטיפחותים
 וגו' כבר ביא בפ' פטחס מין היה ענין זה הגורל
 לטבטי ומשם יתב' מה טזכ' מזה בזה המקו' ויה'
 הריצין באמ' למטיפחותים למטיפחות הכוללות
 והם הטיבטים או יהיה הריצין באמרו למטיפחות
 הפרטיות כי בני השבט הוא היו חולקי ג'כ' ביטיה'
 פחלתם טפ' הגורל ואחיו טכב' היהזה בשיחלקו
 תחלה הנחלה ביניהם למטיפחות כוללות על פי
 הגורל ואחר יחלקו המגי'ע למטיפחה הכוללות
 למטיפחות המיוחדות ע' שיגי'ע בסוף

להחייב הדברים בעסק שיהיה לאעס זולתו ב
 באופן שלא יהיה אפשר שיקרה בו טוס מרמה
 ותחבולה ולזה תמיסא טדקדק מטיה רבינו עליו
 הטלו בזה התנאי טיהתנה עס בני ג'ר ובני ראוב'
 והחייב הדברי' בו ביכר שלא יתכ' בו טוס מרמה

התועלת

הטיות עטירה הוא במדות
 והוא שאין ראוי לזרם
 טיפותה בעבור תועלות פרטיות לבחר רבר על
 רבר אם לא אחר הטיטבו רב הלא תראה כי מפני
 היות מקנה רב לבני ג'ר ולבני ראובן נפתו לבחור
 הארץ אשר בעבר הירדן מזרחה להיות המקום
 מקום מקנה והנה השיגס מזה החרטה אחר ט'
 טנכבטיה הארץ כי ראוי טאולי זה יהיה סבה אל
 טיסודו בניהם מאחרי הש' יתעלה והיזכרו מפני
 זה לבגית המזבח ההוא טינוכר בספר יהושע עס
 טהס היו יותר מוכני' לטפול ביד מיכרים ליטדיל
 מזולתם ולזה תמיסא טהראטוטיס טהגלה מלך
 אטוד היו אלו הטיבטים עס טהמואבים היו להם
 תמיד לקוץ מכאיב מיכר הארץ והוא טיטחלו יט'
 מליד סיחון כמו טתראה מרברי' יפתח הגלפרי'

פרשת מסעי אלה מסעי בני ישראל

וגו' ער סוף הפרשה י ומיכרים מקברים וגומ' .
 זכר זה טאעס טהמיכרי' היו מקברי' את בכוריה'
 כי אין בית אשר אין טס מת והיו יורשים טכבר
 קרה להם זה בסבת ישראל הנה עס כל זה היה
 מעטק הטגחת השם יתעלה עליהן טטקן את חן
 העס בעיני מיכרי' ויטחלוט והיו יוכאו לעיטיה'
 ביד רמה . ובאלים טתים עטירה עינות מים
 וטבעים תמדים וגו' הנה לפי מה טאחטוב זכר
 ענין המיכא מים להם בזה האופן לפי טזה היה
 מהטס יתעלה להראותם כי בהדדגה יגי'ע להם
 הטובות לפי הטיבור טיתקרבן אליו ולזה זכר אל
 טימתקס השם יתעלה ואחר זה הביאם הש' יתע'
 במזקס טנמיסאו להם מים לרוב והיו טים ג'ס כן
 עי' פרי' כי בזה משיזס לב העס וממטייכותו
 לעבודת הש' יתעלה מה שלא יעלם ויחנו
 ברפידים ולא היה טס מים לעס לטות הנה זה

מלך
 ויהי
 ויהי
 ויהי

במקום אחר אך בקטן משה יתע' טיפקור מ
מי' על הנדה אשר יתירל בהנהגתם כי כונתו
כלה היתה אל טימטך מהטוב בסבתו מה
טאפטיר לו

התועלת הג' הוא להודיע מה שיהיה מעיכם
ההטיגחה בזאת המלחמה כי במתי מעט בזו על
עם רב מאד היו בחיכר'הן ובטירות והרגו אותם
בכללם ולא נפקד מי' מבני היכבא והיו הנהרגי'
במופקן מהרבו' עד שיהיה הטף בנטיים אשר לא
ירעו מיכב וכר לב' לף והיה עו' מעי' ההיכלחה
בזו המלחמה טכבר המיתו בה בלעם בן בעור
כי אם היה טיאר מולי יתירל להזיק להם

התועלת הד' הוא לפרסם הפרגת מהב'
ה' ית' ליטירל כי בהתפרסם
לפני' שעם מדין ירעו יטירל בתכלית מה טאפטיר
להם הטיירל בסבות הנאותו לכלותם בעת היות
יטירל נטורים בהטיגחה מלהית הלוא תרואה אין
היה מנהג הנטיאריס בהן עם יט' בספר טופטיס
עם טכבר הדעו ליטירל יזתר מטיור הזמות אשר
משלו עליהם ולזאת הסבה היתה המיכבה להרוג
בהם כל וכר עם טהטארת הזכריס בטף מולי
יהיה להם למכטול בענין יריטת הארץ כי
בהתחאדם עם כל ליטירל יווקר יטירל בחטא
אלו אשר היו מוכניס לו מיכר טכב היכר חויכבו
ממנו ומיכר המנהג טגרלו בו והנה לזאת הסבה
גכ' ימה הט' ית' למחות את וכר שמולק הלוא תרואה
כי מהמעט טנטיאר בהם יכא יכפערמה לכלות
עם ה' והוא המן בן המדתא האוג' ולזאת הסבה

יכא להרו' נקבו מדין אשר ירעו מיכב וכר פן
יכטלו יטיראל ויסירוס מאחרי הט' ית'

התועלת הה' הוא לפרסם יזתר אטטי'
היכבא טירל היה בהם מי' ט'
טהחביאר דבר מהטירל אך הביאר כלו לפני מטה
והנטיאריס וכל העדה כארל העירטו בזה כי יזתר
לבבם היה כל' אל טהגי'ע להם זאת ההיכלחה
העצומה בזאת המלחמה

התועלת הז' הוא במדות והוא להודי'
כי המתחיל במעטה אחר
טוב ראוי טיזכה בהטלמת המעטה ההוא עד
תכליתו ולזה ספר כי פינחס היה הראטי בזאת
המלחמה כי הוא התחיל לתת נקמת הט' במדין
במה טהרג כובי בת יכר אשר בזה להכטייר יט'

בזנותה והיה בזה גכ' כבה אל טינעטורה המגפה
מטע הט' ולזה ריכה הט' ית' טיזכה להיות הראטי
בזאת המלחמה אשר כוון לתת נקמת' במדין
ולחכיל יטיראל מהיזקס במה טיעתיר

לפי מה טאפטיר

התועלת הז' הוא לפרסם כי אין כח
בקסם טיגי' ההורעה במה
טייתחיי' מההטיגחה הלהית במה טיעתיר אשר
תרבק בהן ולזה וכר טכבר הרגו בלעם בן בעור
עם היותו קוסס לא קרמה לו הידיעה בזה לקחת
עצה להכיל עיכמו בטייכא מהמקומות ההם
טיהטיחיתוס יטירל

התועלת הח' הוא לפרסם טיכב' הטייב
הט' יתע' גמולו לבלעם על
זרון לבו במה טטתן עיכה להכטייר יטיר' בעריות
ובעז כרי טיחר אף הטיס יתעלה בהם ויכרס

התועלת הט' הוא להודיע טימי טהגי'
לו טוב מה יתע' ראוי

התועלת טי' יתע' יורה עליו לט' יתע' כי בזה מהתו' ות'
מה טירל יעלם ולזה ספר טיטירי הארפיס והמאות
התגרבו לט' יתע' כלי זהב רביס על כל הטובות
אשר גמולס טירל נפקד מי' מאנטי' המלחמה
ולזאת הסבה בפיטה הביאס מיטה אל מהל מוזר
להטיאיר וכר זה המופת הנפלא ולזה גכ' ימה ה'
יתע' טייקחו תרומת הטיס מהטירל לתת לכהטיס
וללריס להעיר טנה הטוב הנפלא הגיט להס מה'
ית' לא מיכר כחס ועיכס יזס

התועלת הי' הוא להודיע טיראוי לכל

אדם להתרחק מעטיית מה
טאפטיר טאולי יהיה סבה להיטיא וזולתו ולזה
כעס מטה על בני גר ובני ראובן על טאולס להס
לסחלה האר אשר בעבר הירדן מזרחה מיכר מה
טיטאולתס זו מולי תהיה להנא לב יטיראל מכבו'
הירדן כי מולי יחטבו טירל הסב' בחרו להס בני
גר ובני ראוב' זה לטעמס טירל יזכר יט' להודיע
הגרי אשר טס ולזאת הסב' תמיכא טכאטיר הסכימן
ללכת טס ליכבא טירל היה או לירוא מהנאות לב'
העם בטיילתס כי הס רחמיס ימותס עמס ליכבא
ולולי בטחס בני ית' טיכטיע הגרי ההס לפניה לא

טכטסו בזאת המלחמה
התועלת היא הו' במרו' והוא להודיע
טיראוי לכל אדם

הקווא רויכח הוא מות ימות הרויכח והנה
לו התנה ככלי ברזל שיהיה בו כרי להמית
כי דרך כלי ברזל בסתם כייט בו כרי להמית
ומס במבן יד התנה באבן שיהיה בה מלא יד כי
בזולת זה אין בה כרי להמית ועס כל זה התנה
אשר ימות בה טומס אין בה כרי להמית ומת
מינו חייב מיתה וראוי גם כן שיתבאר מזה
כי מתנאי זה העניין הוא שיהיה המקרה אשר
נתכוון בו להכותו בו ראוי שימות בו האדם
בטיוחה בו בזה האבן כי כל זה נכלל
באמרו אשר ימות בה או בכלי טען יד וגו' למרנו
מזה שמשפי טאין מדרך העץ להמית במקום ש
טיהתו בו ומת הנה הרויכח חיי מיתה והנה אין
מתנאי התחייב הרויכח מיתה שיהיה כלי הברזל
או השף טיהתו בו כי הכונה הוא שיהיה בו כרי
להמית יהיה שיהיה כלי או טלח יהיה כלי אך דבר
התורה בזה ויורה על זה עינס זה העניין עס ט
טיכבר ממ' אחר זה וזו הטליך עליו ביכיה וימות
ולא התנה שיהיה כלי מה שיהטליך עליו משי היה
חתכת ברזל או חתכת עץ ובסלל הנה הוא מבואר
מהעניין בעינסו כי התור לא דקדקה אלא שיהיה
בו כרי להמית ויזה דבר שיהיה טיהמיתו בו הוא
חייב מיתה גואל הדם הוא ימית את הרויכח מ
מגיד טמיכה ביד הגואל הדם והמיתו אחר
טינתברר זה ונגמר הדין טיהוא חייב מיתה כמו
טאמר אחר זה וטיפטו הערה בין המכה ובין
גואל הדם על המטיפטים האלה ואמר גם קודם
זה ולא ימו הרויכח עד שמדו לפני הערה למטיפט
והוא מבואר טוחות הערה הוא ערות הדיינים ואס
בטינה יהרפטו מגיד טמשפ טלח הכהו אכל
רחפו מראש הגג בדרך שיהיה בטפילתו מהמקו
הוא ער המקום טיפול כרי להמית או הטליך
עליו מי זה דבר בכונן להכותו ולהמיתו ומת והי
בו כרי להמית ומשפי טאין הרויכח מחויק בידו
מה טיהוכה בו הנה הוא חייב מיתה ומיכה ביד
גול הדם להמיתו אח' שמדו לפני הערה למטיפט
וראוי שיתבאר מזה טומס כפתו לפני מרי או סבב
מיתו בזה האופן טמינו חייב מיתה בידי אדם
כי כל המטלים טוכרת התורה כלס מסכמיס ט
טההמזנה הוא בעינסות מהרויכח ומס בפתגם
בלח מיכה הדפו וגומ' טיון טלח נתכוון להדפלו
משפ' טיהמיתו בטוגג והעיר העניין טלח נתכוון

לזה כי הוא לא היה לאויב לו ומבקש רעתו הנת
ייכילתו ערת הדיינים מגואל הדם ויטיבוהו אל
עיר מקלטו אשר נס טימה תחלה להמלט מיד
גואל הדם אשר טפטס על פי המטיפטים האלה
ובררס מס הרג טוגג או מזיר וראוי שיתב' מזה
המקום טומס היה טונמ' לו משפי טיהרגו בלח י
כריה מינו גולה מינו גם נהרג כי מתנאי הנהר
טיהרג ביכיה וראוי גם כן שיתבאר טומס היה
הטופט טונמ' אותו מינו כטרי לדין זה כי המויב
מבקש רעת טכנגרו כמו טאמר והוא לא אויב
לו ולא מבקש רעתו ועוד כי הוא אמר וטיפטו
והיכילו ולזה מחויב שיהיה הדיין הראו לטיפוט
ולהיכיל והטונמ' מינו ראוי טייכיל כי לבקשו ר
רעת הטונמ' לא יוכל לראו לו זכות ומשפי טיזה
העני גם סמך אמרו והוא לא אויב לו ולא מבקש
רעתו מיכל אמרו וטיפטו הערה והיכילו הערה
וכבר יתבאר זה ממה טינוכר בגרר הדיינין בפר
יתרו ולפי טאמר וטיפטו הערה והיכילו הערה
למרנו טיהוא מחויב שיהיה מסער הדייני' במוש'
טיוכל להיות טיס ערה מיכלת וערה טופטת ולפי
טאין מכריעים בדיני טפטו מס לא ייו המחייבי
יותר על המזכים טינס טאמר לא תהיה אחרי
רביס לרעות הנה יחויב שיהיה מסער המחייבי
יב כטיהיה מסער המזכין וזוה יהיו הדיינים ב
בזה האופן לפחות כב' ולפי טיהכית דין מינו
ראוי שיהיה טיקול כי בהרבה ממחלקותיהס דני'
על פי הרוב כמו טאמר התורה אחרי רבי להטו'
הנה יחויב שיהיה לכל הפחות כג' וזוהי
הטקד' סטהרדי קטטה אמנס טטהרדי גדולה הית
מספרס טיכעיס מיט כמו טימיכאנו במיכה טאמר
לו הטיס יתבלה אספה לי טיכעיס מיט מוזקטי
יטראל אשר ירעת וגומר והוא היה מופלח
טיכבית דין והיו טיכטי ואחר ותיטיבו אותו הערה
אל עיר מקלטו אשר נס טימה הנה דקדקה התור'
להטיבו טיס להויכוח ממנו טיס רע במה טינס ט
טיס תחילה כי אולי יחסבו בני העיר ההוא טיכב'
הרג מזיר ואחרי טיכבו טיס יתברר להס טיכבר
הרג טוגג ויטיב בה ער מות הכהן הגדול
וגומר אין התנאי שיהיה מטוח טיהרי אמר אחר
זה כי בעיר מקלטו יטיב ער מות הכהן הגדול
ומס יכא יכא הרויכח את גבול עיר מקלטו וגומ'
מגיד טומס יכא חוץ

לו היותו מיזחרות והיה כאשר דמיתו לעשות
להם כן מעשה לכם אין הריצון בזה שיכלה
ישראל בכללותו שירמה לכלות הגויס ההם כי
כבר זכר בפרשת אס בחקתי שיכבר יזכור להם
הטעם יתעלה ברית האבות ורזה לא יכלם
אך הריצון בזה שיכבר יגלם מעל ארמתם
כמו שדמה לעשות באלו הגויס כי אס היו רויסם
לבחוח ולהניח להם אריסם לא היו הורגים אותם
כמו שיתבאר במה שיבוא יכו את בני ישראל
ואמרת מליהם כי אתם באים וגו' הנה הגביר ה'
על יד מטה באופן שילם הארץ אשר השתדרו
בכביטתה כדי שלא ינחור רבר ממנה שלא
ישתדרו בכביטתו ולא יפנו לכבוש ורזה כי
אולי לא יהיו נעזרים מהטעם יתעלה ורזה הגביר
להם הטעם יתעלה את הארץ ההיא מפאת ררוס
ומפאת מערב ומפאת צפון ומפאת מזרח כדי
שיכירו בטלמות הארץ אשר ריבה הט' יתעלה כי
שישתדרו בכביטתה תתאו תגביר ורזה
והתאמתם והגבלתם ומחה ויגיש והנה הגביר
לתת ואת הארץ הטגבלת לגבולותיה סביב לט'
המטות וחיכי המטה והגביר האנטים אשר
אשר ינחילו לישראל את הארץ ונחבם בטימות
והם אלעזר הכהן והוטעבן טון ונטימי תטיעה
המטות וחיכי המטה כדי שיהיה הכל מוגבל
ומסודר ולא יפול בזה מחלוקת אחר מטה טס
שיכבר הורה זה על אמות הנבואה שלא מת אחר
מהאנטים הטקבים בטימות קודם הנחלת הארץ
הואת לישראל ואחר זה יבנה לישראל לתת לר'
מנחלת אחוותם פריס לטיבת לפי שלא נחלו
הלויס בארץ אבל על כל פנים מי מעטיר להם
בזולת פריס יטבו בהם אך לא נכטרכו לטירות
וכרמים כי היה להם מעטיר רוחסון מכל תבואות
ישראל ולפי טיטס עיר יאמר בסתם על עיר
ביטטי כי הכפר יקרא עיר קטנה והכרך היא עיר
גרולה למדנו מזה טאלו השירות היו ביטונות לא
גרדולו ולא קטנות וטקן להם סביב הערי למגרש
מלך אמה סביב והיה מוגבל להם להיות למדעה
לבהמתם ולרכוטיס ולעשות טס כל ירכיהם
ואמר לכל חיתם מורה טיל יכרך חיותם לבר נתן
להם המגרש ורזה יתבאר טאין קברין טס
מתיהם כי אין זה הענין ליכרך חיותם והגביר
לתת להם סביב העיר לרבונו טיל טולס מלפניס

אמה לרוח והנה היה מהם מלך אמה מגרש והם
הסמוכים לעיר והטאר היה להם לטירות וכרמים
והנה הגביר התורה שיהיה זה הרווח סביב העי'
להם לטוי ולטיול ואחריו היו טירות וכרמים ט'
טעור מטט והנה היה זה כלו פלי להרחקת
העפוטטיס מן העיר מהם ומבהמתם כי במקומ'
מן המגרשים יוכלו לקבץ הזבל ויזבלו ממנו
הטירות והכרמים והנה לא ריטתה התורה שיהיה
הענין בהפך רל' שיהיו הטירות והכרמים סביב
העיר ואחריהם המגרש כי היה טורת להפנות
טס ולהוליק טס בהמותם עם טכבר יזוקו בזה
והטירות והכרמים ויהיה כן טיעור הטירות
והכרמים מעט מוער ורזה הוא מבואר טאין
עוטיין טרה מגרש ולא מגרש טרה ואין להם
לטנו דבר מזה כי התורה דקדקה בהגבלתו בזה
האופן וכבר העיר בזה באמרו וטרה מגרש ערי'
לא ימכר כמו טביאורנו בפרשת מרבר טני והנה
זכר טיטי ערי המקלט אשר יתנו לטנס טמה
הדרכה היו לרויס
ואמר שיעליהם יתנו לרויס מב' עיר מגיר שכל
ערי הלויס היו קולטיין ורזה גב' כלל אותם אחד
זה עם הטטי ערי המקלט ואמר כל העריס אשר
תתנו לרויס ארבעים וטימוטה עיר להגיד טיהם
כלם לרויס בדרך אחד וזכר טיהטבטיס יתנו
העריס האלה בטוי הרב ירבה והממעטיס ימע'
ולפי היחס יתנו כל אחר מהם בדרך שיהיו כל
ערי הלויס ארבעים וטימוטה עיר כי אתם
עוברים את הירדן מריסה כנען מזה הענין למד'
טהווא אחר ירוטה ויטיבה כי קודם זה לא יתכן
שיהיה להם למקלט העריס אשר הגביר להברי'
מעבר הירדן וכן מיכאנו ביהוטיט טכבר
הזכרלו אחר ירוטה ויטיבה ועוד טכבר הקיטס
לטלטה הערי' אשר הגביר מעבר הירדן מזרחה
שהזכרלו אחר ירוטה ויטיבה לבני ישראל
ולגר בתוככם למדנו טיהגר והתוטב גולה אס
הרג ישראל בטגגה והנה התוטב הוא העמוד
בארץ ישראל טכבר קבל טילם לכבוד טגורה
ודה כי העובר טבורה ודה לא הותר לנו לטיבת
באדיכינו טנאמר לא יטבו בארצך פן יחטימו
אותך לי ואס בכלי ברזל הכהו רויטה לומד
טיכיון להכותו והכהו בכלי ברזל באופן טמת
מהמכה

ביר דמה בעת היות המיכריים מקבירים
את בכוריהם

התועלת

הטלית הוא להודיע כי ה'
יתע בריותו לקרב ישרואל
לעבודתו והביאם בקלות להזמין בו הביא אותם
תחלה אל מקום טלח ימיכאו מים כרי טיכירר
חסר הש' ית להם בתתו להם מים ואחכ הביאם
למקום מי מרים והמתיקם הש' יתע' והם מי מרה
ואחכ הביאם למקו טנמיכאו להם טים מים לרות
להעיר כי הטובות מסודרות ממנו לא הרענו לבר
כמו שחטבו קצת חכמי פרעה ולזה אמר פרעה
ראו כי רעה נגר פניכם כמו טביארנו בפר וארא

התועלת

הרביעי הוא מה טלמדרג
בסמיכות מלך הכנעני
למית אהר' טימיתת יריק עוכה רוטס ולזה ראוי
טיראגו האנטים בהפקר היכריקי'
החמישי הוא במיכות והוא
מה טיכונו לאבר עבור זר'
ובנינה מאריכנו ולאבר מטס גכ' עוברי עו' כי
אם יותירו מהם יהיו לטכיס בעיניהם וליכניטים
ביכריהם בהחטיאם את ישרואל ופתותם אותם
לעבור עו'

התועלת

הששי הו' מה טוכ' מהגבלת
הארץ כנען לכל יכרדיה
כרי טלח יקסרו יטריל מההסתדרלו לכבטה כלה

התועלת

הו' הוא להודיע כי מטיה
אנע טנענטי טלח לעבור

את הירדן הנה מפיו היתה הגברת כל הנטטיה ב
בירוסית הארץ ולזה הגביל פה הש' ית' על פיו מי
יטחיל מה הארץ ליכר' ומה הארץ אכר יטחילנה
להם ומה הערים אכר יתנו ולר' והוא גכ' היטי'
יהדטיע אל מה טעטיהו בשניין ירוכית הארץ
וכבטתה כמו טייתבאר במעט עיון בספר יהושע

התועלת

הסמיטי הוא במיכות הוא
הגבלתו מספר ערי מקלט
ופרי הלדים וטייעוד מגרטיהם ומה טכביבו
והנה התועלת בערי המקלט מבו' הוא לנטס טמה
רוכח ולזה היה מחוי' טייהיה מזכך באופ' טיתכך
טייהיה מקלט לכל בעת היכרך

זה השניין מן לכל בת יודעת טתגרע נחלתה
מהנחלה הבאה לקרוביה לפי פקודיהם כיתהיה
לחטיה לאחר ממטפחת מטה אביה ולזה לא נהג
זה הדין כי אם בעת ההיא כי אחר זה לא יקרה ב
בבת יודעת נחלה טתגר נחלת' מנחלת היודטי'
עמה וזה מבוודר מודר וואם יהיה היוכל לבני יט'
וג' אמר זה כי לא יהיה פלא אם נגרע נחלתך
ממטפחת אביהן כי זה יקרה גם בנחלת האדם
בטימיו טימכרנה לאחר טוטינה מטפחתו אלא
טהנחלה ההיא רכעליה ביוכל אך וזאת לא תטו'
ביוכל ולזה יתבאר מן טוואת הנחלה היא נגרעת
מנחלת מטפחת אביהן ממטה אל מטה אחר
ול' ממטפחה ל' מטפחה וכך ממטה למטה אחר
והער טהדיכון במטה בנה המקום הוא מטפחה
הוא מה טחמר ותהי נחלתם על מטה מטפחת
אביהן ואלה המטפטיים והמטימית וגו' הנה
המטימית הם מה טיכמה מותם לאבר עו' ובנינה
וטובריה אט' בארץ כנען ולטבת בור' ולהתנחל
מזנה בגורו' לגבורותיה אכר הגבי' בכל הרוחן'
וטינחידוס הארץ אלעוד הכהן ויהוטיע בן נקן
וכטרה נטימית טקבים בטמות לתענה מטות
וחטי המטה וטייתנו לר' ערי לטבת ומגרטיה'
לפי הטייעוד טהגבילה התורה והברלותו פרי'
מקלט והנטח כל בת יודעת נחלה למטפחת מי
טיגרע נחלתם מנחלתו ואמנס המטפטיים הם
מטפטי פריטת רוכח באמדרו וטפטו העדהו גומ'
על המטפטיים האלה ובכחן נטלס הביאור
מה טיכטרך אל ביאור בוואת הפרטה ואולס

התועלת המגיפות מימיה

התועלת

הדיאטיון הוא להוסיף אמות
על מה טספרה התורה
מעמידת אבחינינו במדבר מ' טנה ולזה נכרה
מטטי' טס ארץ היו פערט כי הרב תמיכא בסעודי'
הממטיים טכבר יוטיעו לאמת אותם בכמו חלו
הפרטיים

התועלת

הטכ' הוא להודיע מיכס
נעלמות הש' יתעלה וקיימו
הבטחתו וזה טעס היותו בכל מח' מבתי מיכריס
מת והיו יודעים טנה הרע באו להם מיכר ישרואל
הנה עס כל זה נקן ה' ית' את חן הפ' בעיני מיכרי'
טהסחילוס כל חפטיהם היותו חטובים באופן
טיטלו ואת מיכריס ועס כל זה היו ירכאים יטריל

לתחום העיר והוא לפי אמה שיזכר ומיכאז סיס
גול הדס והרגו אין לו רמי כי התורה התחכמה
להשקט המיית לב גואל הדס שיכב ססער מו'
הכה הגדל כי אז יתנחם גול הדס על מיתת המת
ברוחו כי סר וגדול כמו הכהן הגדול מת
ישוב אל ארץ מחותו למדו רזל סזאל ארץ יסדואל
מחותו הוא שב חזינו שב לטררה טהיה בה והיה
זה כן כי התורה אמרה במקומות אחרים וטבתם
אזי אל מחותו ואיט אל מטפחותו תטובו אך בזה
המקום לא אמר אל שישב ל ארץ מחותו מגיד
טזינו שב לטררת מטפחותו בכר אר מוטבותי
רל בין בארץ בין בחוזה לאי יטהגו דיני הריכ
בזה המופן כל מכת נפט לפי עדים יריח את
את הריכח למדנו מזה טאין הריכח נהרג אל
שפ עדים ולפי טיכרין גפ טיהרג ביריה הוא
מבוא טיכרין התראה כרי טיכרין העדי להבחי
אס הוא טיג או מויד וזה כי אשפ טירמוהו פועל
פעל הדיכיה הטה לא ידעו עדין אס הו מתכון
להרגו אס לא ועד אחד לא יטנה בטפט למות ה
הריכון בו לפי מה טמחטוב הוא טוין הריכח
נהרג שפ נד אחד ולפי טיהוכרן לומר אחד טס
אמרנו עד למדנו מזה טכל מקום טאמרה התורה
עד סתס חרטה בו נדות טולס והוא טני עדים כי
העדות לא יהיה בפחות מטניס ואס היה הריכון
בזה מה טאמרנו הטה לא יהיה בטאן אזהרה לפי
והנראה יותר טיהיה זה המאמר אזהרה לפי
טלא יטנה בטפט למות וזה אמנס בלמדו חובה
לפי הדייניס על הריכח כי עדותו כטלח יאמר
יותר מהטער ההוא לא יהיה למות אך הגדת מה
טיקרה אמנס רבר הדיינין בחתכס הדין כנגד ה
הדרכח הוא למות או בטענס עליו טענת חובה
ללמד טיהדין טותן טנגמד דינו למיתה ומזה ה
המקום למדנו טיני לכדים ללמד זכו על הריכח
כי התורה לא מטטה להס אלח טדח ללמד עליו
חובה ואל זה הביאור נטו רזל בזה הפסוק והטה
היה זה כן כי הדיין יכרין טיהיה מיכר עיכמו ט
טיהיה באופן טיטה לזכות כמו טיטה לחובה
ורבר זה ביתי אפטר בעוד טראה פעל הריכח
ולא תקחו כפר לנפש רויכח וגו אשפ טאמר במי
טחייב בידי טמיס אס כפר יזיט עליו ללמד
טניטן כפר ומתכפר לו ביאר בזה המקום טמי
טהוורכט למות לא יוקח ממנו והוזהרנו

טלא נקחהו ממנו ומזה המקום יט ללמדו טאס
אזי חייב מיתה בידי אדם ניתן כפר ומתכפר לו
כאלו תאמר אס כפתו לפני אדי או טסה בו את
הכלב והוא טלא יהיה חייב גלות בעיר מקלט
פי אגס כן הוזהרנו טלא לקחת כפר לפטרו
מהגלות והוא אמרו ולא תקחו כפר לטוס אל עיר
מקלטו וגו ולא תחניפו את הארץ וגו רלזא
תריטעו את אטטי הארץ כי ברמותס כי בער כפר
יפטרו מהריכיה יתל להס רבר ההריגת טיהדס
הוא יחניף את הארץ רלפי טפיכת הדס ירטיע
את עס הארץ בראותס טלא תוקח נקמה ממנו
והטה אין דרך טיכופר למדן עון הדס אט טופן
כי אס ברס טופכו רל כטיהרג על ריכיהו וללח
זה יהיה החטא על כל אטטי הארץ וכאלו הוהי
בזה טלא יכבטו העדים עדותס במה טדאנו מ
מהריכיה ובוה המאמר ביאר גכ טאס נמימות
חלל בארמה וערפו טס את העגלה באופן הטכ
בפרטת טופטיס ואחר כך נרע מי הכהו הטה לא
כופר למדן את רבר הדס אס לא ברס טופנו כי
אלו יחטוב חוטב טתטולס הכפרה טס עריפתה
העגלה כיון טלא נרע מי הכהו בטת עריפת ואל
תטמו את הארץ אכיר אתס יוכביס וגומ מגיד
טהריכיה מטמאה את הארץ ולזה היא גורמת
טלא יטכו טס ה ית אטר הסרת טיכיתנו ורבה
הטיגחתו בעס עליה ודי זה עטט לכלל העס וזה
רזוי טיטתרלו בחזקת היר רכבר טופני הדס
הנקי לפי מטפטי הטי והנה אחר זה זכר טכבר
קדבר ראטי האבות למטפחות בני גלעד בן מטי
בן מטטה על רבר הנחלה טגור הש יתב טיתקן
לבנות ילפחד באופן טקד אטר נגרטה מנחלת
החולקים בטמס כמו טביארנו והטה בקטו טלא
תהיינה לטטיס למטה אחר ורמה טכבר רטו ב
בזה טלא תהיינה למטפחות אחרת כי המטה או
הטכטי יאמר על המטפחה וזה טאס היה ריטנס
טלא יטמו לזולת בני הטכטי הטה כריין יאמר
התרעומת טיהיו מתרעמיס והוא טכבר תהיה
נחלתס נוספת על נחלת המטפחה ההוא מה ט
טיגרס מנחלתן ביחזטת הארץ כי הס ירטו יחד
עממס כאלו היתה הידוטה לחפר ואולס כאטר
תהיינה לטטיס לבני דודיהן לא תיכא נחלת חפר
מבטו וכן היה מטכס מה ית כמו טטאלו טהגן
והטה הוגבל

התושב בנות האוהר' מבר' מאר' ממה שזכרה וזאת
התורה בזה סמו' שבאורנו בב' אורנו לזאת הפך

התולעת

היד הוא ברעו' והו' להודיע
כי החטאים הם מסידין

הטגחת הט' ית' מהאנטים חסר' החוטאים הם
מתאחדים עמהם וכבר ביארנו הסבה בזה בספר
קרח

התולעת

הטו' הוא במדות והוא
להודיע כי כושר יביא

ההכרח אל ט' גרע מה מחקו בעבור אחר הטו'
דאוי' טכל מה טכור לעשות ביושר ט'
טיטוב הדבר ההו' לומר נגרע
ממנו בדרך שלח יהיה

נגרע ממנו ל

לעולם

טפ

טה

אזתו כ

כאשר יכולנו

אל זה בול' היוק למט'

תגי' אליו זה החק והמטיל כי

טפני טנגרעה נחלת ילפח מנחלת בט

חפך בטללס והיה חסר לסב טלח

תהית נגרעת טיהן זמ' הנחלה לעולם

בזולת היוק לבנות ילפחד וזה

יהיה כטיטוטו לבני דוריה הטו'

רצתה התורה טיטוטו

לבני דוריהן

אחר

טאין להם היוק בזה ובכאן נטלס זה הביאור מ

מזה הספר והטלמנהו בזמן קצר מאד ובזולת

ספרי' ולזה יכטרך בגה' לעבור עליו טנית והיטה

הטלמנו בטג' לחרט טבת טל טנת יח' לחלק

הטטי' והתהלה לחל' ית' חסר' עורנו יתב' ויתרנו'

אל כל ברפה ותהילה אמון אמון טלה

כבודך יי

ולזה היה ראוי טייטינו ברדכיס ברדך טיכיר כל
עובר מי זה דרך ילך בא אל המיק לט' והנה היה מ
מוטיבו טס עד מות הכהן הגדול כי אז יסור חוס
לב גוואל הדס ברזוזתו מיתת הכהן והתושב בהיות
אלו העדים ללויים ובזאת היצורה הוא כי כבר ה
הזכנו להם מהמתנות כרי' טיהיו פנויים לעבודת
הט' יתעלה ולעמוד על סודות התורה והמינימות
יולת היה ראוי גם כן טיהיה מכונס טאה ובלתי
מעופט כי זה ממה טייטייר על ההטגות העיוניות

התועלת

התטיטי' הוא להודיע טיעור

יושר התורה טריכתה טגס

התוטבוטס הרג יטריל' בטגגה יהיה פטון ממיתה

אך יהיה גולה אל עיר מקלט כמו הענין ביטריל'

התועלת

העטיירי הוא מה טיטוטו

להרוג את הדורסח על פי

עדים ועל פי עדת יטרואל והוא הבר' ולא יתדג

בזולת זה והסבה בזה היו מבוזזות במה טיקרס

התועלת

היא הוא במיכות והוא מה

טהווה הער מלטיטון כנגד

הרויכח לחובה וכבר זכרנו טבת זה בב' אורנו

לזאת הפרט חולס לזכות טומעי' לו כי לא תהיה

טענתו במה טיהוא ער בו אבל הוא כנגד עדותו

ועוד כי מפני טיהוא ראוי טיטטמור מהטיל ענטס

המות בזול' מקמו הדאוי' לו ראוי טיטטמט טענר'

כל הטוכין כרי' טיטטמורנו מחטא בהדיגת ומרס

לא במטטט ומזה יתב' טחוס הדורכח פטמו אמר

טיט' לו לטטון זכות לעיטמו טומעי' לו ואס

ירח הדוייכס כי יש ממט' ברבריו יוכוהו

התועלת

היב' הוא במיכות הוא מה

טיטוטו לחייב גלות על

ההורג טפט בטגגה כי בזה תועלת פפלא להביא

המטטי' אל טיהיו טוהדים מוזר טלח לעטזות דבר

יהיה חפטר טייתחרט ממנו הדיגת טפט בטגגה

טמא יפרו בחובת זה הגלו' החרוך טיהוא ער מות

הסהן הגדול

התועלת

היג' הוא במיכות והוא מה

טהווה' מלקח כפר לפטו'

הרויכח מהריגה וז מהגלות מפ' כי הטילה התג'

כפר במי טיהורג טורו אחר מהאנטים והנה ה

ספר אלה

הרבדים

אלה הרבדים אשר רבר משה ל כל יס וגל פרנסב את הר שיער

במרבר במרבה מזל סוף רחוי טולא יעלם מענו טמי אפטר טיהיה הכונה בזה ט טרבר משה ל כל ישרל לן הרבדים בלו המ המאמות שזכר בהם הפסוק וזה כי כבר זכר אחרות טאלה הרבדים רבר משה בטנת הארבעים בעשתי פטר חרש באחר לחרש אחרי הכותו את סיחון ועוג והנה היו או ישרל במרבות מואב כמו טנוכר במה טקדם ולוה הוא מחוייב טיהיה הדיכון טכבר רבר משה ל כל ישראל ואלה הרבדים והמקרים ט טארטו להם בלו המאמו כרי טיקבלו תוכחת וזה מבאר מהספורים טספר משה בזה הספר ולוה יהיה הדיכון בזה אלה הרבדים אשר רבר משה אל כל ישרל טקרו להם בעבר הירדן בי במדבר בפרכה והוא מדבר טמרו פי יתפ טיבאו את רוח קרטו בכמה מקומות לט טכפל הפנן במלח טונות מזל סוף טס מדוועצבר את רוח קרטו טאמרו וימרו על יס בים סוף

בין פארן ידע כי במרבר פארן היו כטהיה רבר המדגלי אשר בו מרי עיכוס ובין תופל אחשוב טדמו בזה למה טפסו ישראל בטרים טונו וטכמדו לבטל פעור טהוא רבר בלי טפס יכו למו ואת הפנן כי הטפל טפיר בקלות על פומה והנה התפל תוא רבר טאין לו טפס וטפטר טיהיה תופל טס כלל למטכן היה רחב הטטים חלק ממנו ולכן הוא לבנה ואחשוב טסס היה מחלוקת קרת וטאר מה טחטאו ישראל או אשר בו זכרו בפרטת קרת ולוה המטיך ליו זכרון החטא טחטאו בחטרת מה אהרן ומרים מיכר רברס במשה ולוה אמרו בזה הספר זכור את אשר עשה ל למרים פרדך בטאתס ממיריס ורי זהב יגנה אותס על הספקתס הוהב במעשה הפגל פס מה טחטטר והדן למנוע זה כמו טבארנו בפרטת פי תטא ולוה טאל טיתפרקו הפומי אשר באוטי טסיהס בטיתס ובטותיהס אשר היה בו מהקוטי העיכוס ושס כל זה מהרו להתפרק הפומיס אשר באוטי

טסיהס ובטותיהס ולוה גנה אותס משה על זה כי כבר נתבאר ממנו פריס טטותתס לפנ

ואפטר טטאמר כי באומרו ולכן הודת על תלוטותיהס על המן טיהיה כורע גד לפנ

והביאר הראטון טראה לנו יותר ופן אפטר טטאמר כי באמרו ורי זהב הודת על

טכבר נטרעמו מזולת טבה תביאס ל זה כי היה להס ספקס מוהב לקנות בו כל הקנייטס טייריטו

כי כבר היה יתעלה עמהס והוא ספק ירכס במרבר כל ימי פמדם טס אחר עטר יוס

מחורב דרך הר שיער עד קרט ברנפ חל כי במהלך אחר עטר יוס טיהיה מחורב עד קרט

פרנפ כטיילכו דרך הר שיער קרו להס כל חל המקרים הרעים שזכר משה ויהי בארבעים

טינה בעשתי פטר חרש באחר לחרש חין הדיכון בזה טיהיה או רברי משה אל כל ישראל

כי או מת אהרן כמו טנוכר בפרטת מסעי וזכר מיתתו היתה מלחמת מדון ואחריה מל

מלחמת סיחון ואחריה מלחמת פוג יולח יתכן טיהיה זה כלו ביס טימת אהרן ולוה הוא מב

מבאר טיהיכון בזה טבארבעים טנה ליכאת בני ישרל בעשתי פטר חרש באחר לחרש ת

הגיפו ליכאת פקדט ובאו או לתור ההר וסס מת אהרן ביום ההוא כמו טנוכר בפרט מספי

תנה מפטי חטאיהס נתארך להס הזמן בילה המטעות עד טלח הלכו כי אס מהלך אחר עטר

יוס בכל זה הזמן רבר משה ל כל ישראל ככל אשר צוה ל אתו ליהס אמר זה טלח

יחשוב חוטב טאלה הרבדים אשר רבר משה ל ישרל הנזכרים באלה הרבדים אמרס משה מ

פטי עיכמו לפי טלח טאמר בהס וידבר ל אל משה ויאמר אל משה כי כל אלו הרבדים

אמרס משה מפ הגבור להוכיח ישרל ולהוטי ביאר על רברי התורה ולהטלים המצוות בה

כמו טאמר אחר זה בטבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באו את התורה הזאת והנה זכר

טאלה הרבדים כלס אמרס משה וזכרי מלחמ סיחון ועוג להפיר להס כי עזטותיהס הפו עד ס

טלח נכנסו לארץ תקף יכאתס ממיריס כי מצת טנברלו מהחטאים פטחו לן המלכי החוקי פס היותס יוטיביס בעריס בימרו וזכר בו יתעל אמר להס בחורב טלח יתעכבו עוד בהר חורב

את בני והנהיג אותם שם בעמון ואלו ובעני
 יומם לבקש להם מנוחה והיא ירושת הארץ
 כחמדו כי לא באתם עד עתה ל המנוחה ואל
 הנחלה וישימש יי את קול רבריכם ויקיכו
 וגו' וולתי כלב בן יפונה הוא יראת הנה
 לא זכר עמו יהושיע אעפ' טהיה דבר הטי יתע'
 שלא יסור מהם וולתי כלב בן יפונה ויהושיע
 בן נון לפי טהיה לכל אחד מהם דבר ייחרהו
 והוא כי לכלב אמר יי יתעלה לתת את הארץ
 אשר דרך בה והוא חברון וליהושיע אמר יי ית'
 טהוא יתחיל הארץ לישראל וולוה הוא מבואה
 טגם הוא יייה מהאנטיים ההם התרי' את הארץ
 גם בי התאנף יי בגללכם לאמז גם אותה לת
 תבאטם הנה זכר ויה בנה המקום ואעפ' טהיה
 מעני דבר מי מדיבה לפי טהיזכר' להזכיר כי יהו'
 יתחיל הארץ לישראל וכבר ביארנו בפרט' פרה
 אין היה זה בסיבת ישראל והיה על יד השונט
 להם עמו טזכרנו שם והנה זכר זה כי בטמעס
 ואת הגזרה הקטה עיי' יתעלה טראו ממנה גם
 טן קסת' טמג' והוא מות מריכז דבה
 הקה במגפה לפני יי כמו טזכר בפרט' טלח
 וך או נתחרטו כאמר לא האמינו בטם יתעל'
 והטעמו לטלות ולהלחם עם האמורי' היוטפ ב
 בה וטלח להם יי יתעלה טלא ילחמו עמהם
 כי הטגחמו אינה רבוקה בהם מיכר עויכם מדי'
 והם מרו טנית את פי יי ועלו להלחם עם הא
 האמוריים ואמר בהר ורדפו ישראל והכוס בטעי'
 טי חרמה ותטובו ותבכו לפני יי הנה מעש
 טנה תשוב לא היה רחמי לישראל וס לא מיכר ה
 הדבק בהם ההטגחת הפרטית מהטי יתעלה וה
 והטיחה במדים לא הוביל להם בכותם לפני יי
 לתטיבה להם ולבטל הגזר' טגזר עליהם תח'
 מדיס טי דבר המרגלים עם טיה יתעלה ויטה
 ליסרם כרי טיקבלו מוסר לעתיד לטוב להם
 וולוה לא הסכים לבטל הגזרה הזאת בטום פעיס
 רב לכס טוב את ההר הנה וגומ' אמר זה כי
 זול' יחשוב חוטב טער סך טנת הארצטי' לא
 יתחילו להטתורל ביחוסת הארץ וולוה זכר כי
 אעפ' טלא טטלמה הטטה ההיא כיון טמגו כל
 האנטיים טנגורה עליהם הגזרה טלא יטמגו ל
 וארץ הנה ריכה הטי יתעלה טיתחילו להטתור'
 בזה והנה זכר כי הטי יתעלה יכה לישראל טלא

יתגרו למלחמה בבני עכו כי הטי יתעלה לא
 יתן להם מאריכם עד מדרך כף רגל וולוה לא י
 יהיו טבורים במלחמה ההיא מה יתעלה והנה
 אמר כי הם ייראו מאר מישראל להעיר אותם טחם
 לא יתנו אותם לעבר בגבולס בסיבת יראתם ט
 מהם הנה עם כל יזה יטמדו להלחם עמהם כי
 ירוטה לעטו נתתי את הר סיפור הרצון בזה
 מפאת ההטגחה הכוללת אשר תמטך מהטי ית'
 מאומה אופיה ויכה אותם טחם יעברו בו יקנו
 מאתם אוכל ומיט לטיות ולא יקחו דבר בחוק
 וכן מימנו טעטו ישראל כי טלחו למלך ארו'
 טיניחם לעבור בארצו ואמר לו טחם י
 יטו. מימיו יתנו טכרס וכאמר לא ריכה זה ט
 מלך ארוס טטו מגבולו כמו טזכר בפרט' פד'
 כי יי אלהיך ברכך וגומד וולוה אין לך לחוש
 חס תשור מכספך מעט לתת לבני עטו באוכל ו
 ומיט טתקנה מהם אל תיכר את מואב הנה ה
 הסבה בנה היא הסבה בפניט טזכרנו ברבר ב
 בני עטו והנה יכה להם טלא יטימזם במיכר
 ולא יתגרו בט מלחמה וכן מטע זה מבני עטו
 וזכר טיהמזאבים ירטו את מריכם מהאימיט כי
 כן ריכה יי יתעלה מפאת ההטגחה הכוללת
 ובטעיד יטבו החוריים לפניט ירטו בני עטו
 ויטמירוס מפניהם בעור יתעלה מפא ההטגח'
 הכוללת כאמר עטיה ישראל וארץ ירוטתו
 רל ארץ סיחון ועוג וטמר המקומות אשר כבטו
 מו טטתן הארץ ההיא יי להם מיכר ההטגחת
 הפרטית וולוה אמר בנה המקום אשר נתן יי
 להם מה טלא אמר כן בירוטת טעיר ומואב
 וירושט בני עמון והכפתורי' להטיר על ההברל
 בין ירוטת הארץ לישראל ובין ירוטת האומות
 כי הם היו מסודרות מהטי יתע' מפאת ההטגחה
 הכוללת וירושט ארץ ישראל מפאת ההטגחה
 הפרטית פנה המאמר אמר מטיה אחר' הכותר
 את סיחון ועוג כמו טזכר בראט ואת הפרטה
 טלטיט וטטינה טנה עד תוס כל הדור
 ידוע כי טלח המרגלי' היה בטטה הטטי' ליכא'
 בני ישראל ממכרים וכבר עבר מהטטה הטטית
 קטתה כי היו ימי בכודי ענבים וולוה לא נטמר
 פר ארבעים טנה פחות מה טטטמר מעט עברס
 פחל ואת עד חרט אחר אחר מות מטיה כי אס
 לח טנה וקטת חרטיט וגם יי היתה בט

אך יסעו להם לבוא לרשת ארץ ישראל בכללה
פאטר נטיבב לאבות ולהיטיב עמד לזה הכתור
מטה טיהיו טופטיס רביס על העס כמו טייטן
לו יתרו והסכיס לו הט' יתעלה כרי טיינהגו
כלס כלל ישראל בהנהגה הראויה לעי מספטי
התורה צי בנה יהיו יותר ראויס לירושית הארץ
והנה מנה אותס קינתס בטירה גדולה עד ט
טיהיו טרי אלפיס לסבה טזכרנו בפרסית יתרו
וקינתס טס טרי מאות וקינתס טרי חמטיס וק
וקינתס טרי עטירות ונהנה יכנה אותס מטה לת
להתנתג בדרכי התורה בעטן המטפט לא יטו
ממטה ויכנה גם כן ישראל כל הרבריס אשר
ראוי להס לעטות כרי שיתרבק בהס ההטגחה
האלהית ויהיו יותר מוכנים לירושית הארץ
ואחר זה כטריכה הט' יתעלה להנחילס הארץ
לטלח טס מרגלים ושלח טס מטה לבקשת
ישראל אחר טנמלך בנה בטס יתעלה כי הוא
יכנה לטלח טס מרגלים כמו טנזכר בפרסית
טלח לך ובחירת ישראל הרעה סבה ט
טנתואחרו במרבר כל זה הזמן הארוך כי לא
בטחו בטס יתעלה עס ריב הנפלמות טהרחה ל
להס במיכריס ועל היס ובמרבר הנה זהו כלל
הדבריס האלה בקיכרה טמופ בן אחיכס חל
טייטמנו הריב בין אחיהס והס הטוט והנטטן
הישראלים כרי טיעמרו על אמתת הדבר קודס
טפטס ומנה המקוס יתבאר טוין ראוי
טייטמנו רברי הריב אלו בין אחיהס אך לא
ייטמנו חמה קוס בוא חבירו כי זה אולי יביאס
לטיטוט טלח כרין פי יכריק הראטון בריבו ולא
ייכאלרין מהאמנת מה טיספר אליו הראטון כי
אס בקוטי טיכוס וטיפט יכרק בי איט ובי אחיו
ובין גרו הוא מברור טיהוא הרין לאטית אך לפי
טוין הנטיס באות לרין כי אס על המעט לא
זכר האטיה ואולס תקטן לא טיעטו אותו טווי
לו רעת לסדר טענותיו והתורה אמרה טימות
בין אחיכס ובין גירי ביאר טיהוא הרין לרר
יכרק טינתגייר וקבל פליו לקיס כל התורה כי
הוא כמו אחינו לא תכירו פניס במטפט
למדינו מות טווי ראוי לרין לכבר אחד מהבטלי
דיטן בעטיין טמיצת הרין יותר מחבירו פי זה
אולי יביא לעית הרין ולזה אמר קטון כגדול
הטיטפון לא תגורו מפני איט הוזהר הרין

טעם טעם

טלח יטה מטפטו מפני יראת מהבעל דין טטמו
יויקהו והרבר אשר יקטיה מכס תקייבון חלי
וטימנתיו הנה יקריבו הרבר הקטיה למטה
טלח נתבאר דינו בתורה והוא יבאר להס דינו
מפי הגבורה לפרוש להס על פי פי ונסע מהר
חורב ונלך את כל המרבר הגדול והטורח יבאר
בנה מה טיהיה להס לבטוח בעבורו בטס יתע
בירוטית הארץ כי הוא הוליס בכל המרבר
הגדול והטורח ההוא ולא חסרו בו רבר כי הוא
הריכח להס רבטי מסלע וטימן מחלמיט טווי
ועס כל זה לא היה האמנותס בו ולא טמנו
חדינו לטלח טס מרגלים ואולי יספק
מספק ויאמר איך אמר מטיה רבינו עליו הטלו
טהס אמרו לו טטלחת חנטיס לפטינו ויחפרו
לנו את הארץ וכבר נתבאר בפרסית טלח
לך טיהטי יתעלה יכנה זה למטיה אלו טיהתי
זה הספק הוא ממה טיקל ונה כי מה טיהיה טעו
טס ביאר בנה המקוס והנה התחלתה היתה מ
מיטיל והסכיס הט' יתעלה לעטות בקטות
כי לא היה בטלוח מרגלים מרי ולא היה ראוי
גס כן טייטטן ממנו מרי כי כבר ראו ישראל
ערכס גבורת הט' יתעלה לעטו כל אשר יחפון
והנה המרי טנמטן ממנו היה מפני בחיות
ישראל הרעה ולזה אמר מטיה וייטב הדבר ב
בעיני כי לא היה מעטנו טוס מרי מרי עי
עימותו טאס היה בו מרי לא היה הט' יתעלה
מטכיס בו והנה זכר טיהמרגלים הטייבו רבר
ואמרו כי טובה הארץ אשר יי טותן להס ולא
זכר בנה המקוס טווי הרבריס טומורו קינתס
להטיח לב ישראל מההסכמה לעלות להלחטקמ
טמהס כי לא טוולחו על אותס הרבריס והיה
ליטיל להאמינס בנה כי עיטיהס דאו גבור יי
ומוצת הנפלואיס טיהתמידו להס ולזה אמר לה
מטיה כי הס מוז את פי יי כאטר לא אבו לעלו
כי איך טיהיה חזק העס ההוא וחזק המקו מות
טהיה יזטב בהס היה להס לבטוח כי יי ית
לאותקזר ותרגנו באהליכס היו מתקוטיטס
עס עיכמס והיו אומרי לו הדברי הקטיס להטי
לב כל ישראל בני ביתס ואומר לכס לא ת
תעריסון ולא תיראון מהס וזמו הנה זכר להס
מטיה רברי הנפלואות טיעטיה יי יתע במיכריס
ובמרבר וטס טטאס וכלכרס כאטר יטוויטו

שמא היו אומ' מבלתי יכולת יי להביא טם היה
זה לא מחטוב רבר המרגלים וואולס פתה ט
טנתבאר להס עייכס גבורת יי יתעלה במורה
המלחמות אחרי מות הפקודי ההס טנגזר להס
למות במדבר נתבאר להס טיהחט' היה המונט
בזה לא רבר אחר וילתו

התועלת

הרבנישי להודיע טהמטהבג
מספ' רב מהאנטיי להועי בו להמו' רא' טייט
בביאו סודותי קדס מותו כדי שיגיט ל' התועל'
המכוון מהספר ההוא להס ורזה ספר טילפטי
מותו הואיל משה באר את התורה הזאת וואופ'
הביאור הזה היה לפי מה שתחטו בקינת רברי'
טתחרטו בזה הספר במיכות התורות אשר
נוכרו במה טיקדס ולא נתבאר בטלמו ובסידו'
הרבדיס גכ טיהעיר בו על השניטיס באופן טולס
ומה טיהזכיר מהמיכות טלונכרו טישיר גכ'
טל כוונת המיכות וואולס רזל הביטו מזה טיכבר
באר משה התורה און באוריס לא נכתבו כמו
דקדוקי המיכות ופרטיהס וכלליהס והעמידה
עליהס באחת מיג' מרות טיהתורה טררטיט בה'
וכטישויין בזה עיון טוב הנה הוא מסכי' למה
טיהעירונו עליי

התועלת

החמיטיי הוא להודיע טיהמטהבג
מספר רב מהאנטייס זכרי' לו
טימטה עליהס אנטייס טוביס קינתס למעלה
מקינת באופן טיוכלו לדקדק בהנהגתס באופ'
ראוי ובנולת זה לא תשילס ההנהגה למונהגיס
באופן ראוי ורזה ספר כי מפטי טיהיה מספר
בטי יט' לרב בקס משה מהס למנות עליהס
טרי' לפיס טרי' מאות טרי' חמטייס טרי' עטירות
כדי טיתשילס ההנהגה באופן טולס כמו טזכרנו
בביאור רברי ואת הפרטיה

התועלת

הטיטיי הוא במיכות והוא
להודיע טיהוזהרו הדייטין
טלא יראו מפטי איש ברבר המטפטי והתועל'
בזאת האזהרה מיבואר כי בזה ימטיך היוטיר
והיכדק בטסקתבטי ארס קינתס עס קינת
אטיר בו קיוס היטוב

התועלת

הטביטיי להודיע כי התחלת
רבר המרגלים היתה מיטרי'
לא מי' יתעלה אולי יחטוב חוטב כי מפטי
טהיה גילי' לטיה יתעלה מה יטיבו המרגלים

היזכר לתוכסה גדולה כזאת כי הוא היה מוכן
להוכיחם תמיד בעת היכרך וואולס עתה היזכר'
להוכיחם בתוכח' תספיק להס תמיד אחרי מותו
התועלת הטטיי הוא להודי' אופן החכמה
האלהית בזאת ההטיגחה טהסכי'

להטיגח את יטראל להנחיל להס הארץ וזה כי
הוא ריטה להיטירס תחלה לעבודתו במה ט
טהדחה להס מהמופתיס במיכריס ופל' היס וב'
ובמעמד הר סיני אשר רבו מלמנות כלונטוא
מותס על כנפי נטרי' להביא אות' ליו ולזה ארך
זמנט בהר חורב טיהוא הר סיני כדי טירגילו ו
ויסתכו הסתבכות חוק באמונת הטי יתעלה ו
ובתורתו אחרי זה כטינגלה להס יתעלה טיהס
ביט' טראוי טתרבק בהס כמו ואת ההטיגחה
אמר יי יתעלה כי רב לכס טיבת בהר ההוא כי
כבר נתחנכו טס בטלמות לעבודת יי יתעלה
כמו טאמר מטיה בהוכיחך את העס ממיכריס
תעברון את היליסי על ההר הזה ולואת הסבה
אוך להס הזמן מעת יכאתס ממיכריס עד בווס
לקדס כמו טו חרש בקרוב והנה לא היה פהר
חרב טר קדס פי אס מהלך יא ימיס וממיכרי'
להר חרב היה מהלך ג' ימיס כמו טאמר טלכה
נא דרך טולס ימיס במדבר ונזכחה ליי לטינו
והנה היה עכובס להמתין טיהיו ראוייס לזאת
ההטיגח ולואת הסבה בעינה סדרו טס טופטי'
רביס על העס ראוייס להיטירס ל הטוב פרי ט'
טימהרו להיות ראוי' לזאת ההטיגחה ולזה אמר
י' למטה רב לכס טיבת בהר הזה כטינגלה לו
טתקרבו טס לעבודתו כמו טזכרנו ולא הסבה
בעינה אומ' להס רב לכס טוב את ההר הזה כאטי'
תמו למות הפקודי טינטנו במדבר סיני כי המ
המתנה מיתתס איחרה אותס במדבר זה הזמן

הארוך

התועלת

הטילטיי הוא להודיע טאלר'
התוכחות לא אמרס מטיה מט
מעטמו כי אס על פי הגבורה ולזה אמר כאטיר
יטה יי ואתו והנה ריטה יי יתע' טיאמרו לכל
יטרי' לא לראטיהס לבר כדי טיקבלו בזה כולס
מוסר עס טיהתמו היו ית' יטריכי' לילו התוכחות
מהדאטיס והנה לא ריטה ה' ית' טיאמדו כי אס
בעת היותו ראוי ורזה המתין לומר לו התכח'
אחר הכאת סיחון ופיג כי אס אמרס קודס זה

ט טיטינט

להזמין וגומר הנה זכר שאנש' שהאריך להם
הזמן עד סוף מ' שנה כדי שלא ימותו בלא שת
הנה שביב בוח הזמן ההוא מהר י' יתעלה להמי
הטעמים הורס' אמעט כח' שיתחילו ישראל
רשית את הארץ אשר מעבר לירדן על יד מטה
גם היו וזכין לרש' את הארץ בכלל' על יד מטה
לולי חטא הנש' כמו שזכר בפרשת פרה אל
תיכירם ואל תתגר בס' מלחמה כל זה מבואר
ממה שזכרנו בירוש' מואב והנה המטייל ירושת
בני עמון ואת הארץ אשר היה בה לירושית
בני ישיר ולירושת הכפתורים כי כל לוה
ההיכלות הם מסוג אחד כי כולם היו מפאתה
ההשגחה הכוללת שעו וטברו את נחל ארנון
הוא היה התחלת גבול סיחון כמו שנתבאר ב
בפרשת פרה ראה נתתי בידך את סיחון וגומ'
אין ראוי לספק אין טולח לו משה רב' שילוס
והש' יתעלה יראה שיתגר בס' מלחמה וזה כי
הוא מבואר באופן כולל ממה שזכר בפרשת
שופטים כי גם ארץ כנען יורה הש' יתעלה
שכאשר יקרבו ל עיר להלחם עליה יקראו ליה
לשלוש ולזה הוא מביאר שריכון הש' יתעלה
היה שיקראו לו לשלוש תחלה ולולי זה לא עש'
משה ככה והנה זכר כי הש' יתעלה הקטיה דוחו
וזמץ את לבבו לבלתי תתס לעבור בגבורו ל
למען תתו ביד ישראל ולא היה בזה טול בחק
הש' יתעלה כמו שביאר בהקטית הש' יתעלה את
ל' פרעה בפרשת ומהו ורגו וחלו מפניך
הוא מטעין יראה כשעס רגו וילי תחטאו חרלו
רגו כאשר עטור לי בני עשו היושבים בשעיר
לפי שהיה לאחבה לתת ישראל עבור בגבור
למדת מזה גם שהמואבים היושבים בשח ולא
נתנס עבור בגבורים ומזה גם יתבאר שאמר
אחלה עד מואב רל העם שהיה יושב בה או
כמו שיתרגם אנקלוס כי פה נטארה למואב כעו
שיתבאר בזה המקום ולזה יתבאר כי הרברים
הקורמים לזה טולח לסיחון אך לא טולח לזה
המאמר רל אמרו כאשר עטור לי בני עשו וגומ'
והנה הריכון בו שכמו שיעטור לי בני עשו ו
והמואבי' טולח נתנוני לעבור בגבורם עד אשר
אעבור את הירדן כי לא טילתי מה' כי אם רדים
הדגל ולא אבה סיחון מלך חשבון העבירים בו
ותהיה מלתולל ללא עטין וכמוהו רבים וז

הריכון באמרו ולא אבה הנה לא אבה חקאל
ארץ בני עמון לא קרבת כבר בארטי הסיבה
בזה בפרשת פרה באמרו כי עו גבול בני
עמון והאריך בכאן בטר מלחמת טוג' לזכות
הפרטי' כי הי' בפנינה פלא עיכו כי היו במלכות
ס' עיירות ביצרות חומה גבוהה דלתים ובריח
לכד מהעיירות הבלתי מוקפות חומה שהיו
הרבה מאד וכבטוס כולם בזמן קצר מאד כי
משה לא חיה אחרי אהרן כי אה' חרש' א' ובמלך
קטן ממנו נעטיה זה לפי מה שיתבאר מהרבי'
הרבים טעטיה משה בזה הזמן יסודוטיס יקראו
לחרמון שריון הנה דקדקה התורה בכל זה
להוסיף אמות בזה הספור הנה ערשו ערש
ברזל לכבודו מיצר כובד גיפו ניכסרך לטטאו
במשיכו ערש ברזל תטי אמות ארכה
ומרש אמות רחבה באמת מיטי' הנכון לפי
הפטיט כמו שזכר הרב המורה והוא מבואר כי
אמרו באמת מיטי' יריכה בו באמת האנטי' והיא
האמה הנהוגה שהיא אמת איטי' בינוטי' ולזה
יהיה גובה טוג' כמו שטי' אמות בינוטי' או טעט
או יותר מעט לפי הנהג' מאורך המטה יותי'
מאורך הטוכב בה ואולם ררז' בזה המאמר
על יד ההפלה והגזומה ויש לו פטיס וולת
מה שיוכן ממנו להמון כמו שביארנו בביאורנו
לספר ברכו' על מה שאמרו רזל עקר טוראבת
תורת פרכי' ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול
רל' טכבר נתן לו תוך הנחל שהוא גבול סיחו
כי ארנון הוא גבול מואב ועד יבוק הנחל גבו
בני עמון ואיכה אתכם בטת ההיו ראמור
לפי שהיו רבריו אל כל יטירלי טיהיו חלק מהם
הראובני והגדי וחיי טיבטי המיטיטי' היוצק
לרבר בטיטי הטיבטיס וחיי לטוכח כי להם היה
מרב' והנה הטיטאר עד סוף הפר' הוא מבואר
אולם הטיעלות המגיעות מואת הפרטי' הי'
התועלת הראשון במדות והוא להודיע
טראוי לכל אדם שיוכית ה
המונהגים מימנו באופן טולס בעת ראותו שהו'
נפרד סהס כדי שיוריש להם מהטובות לפי מה
שואפטי' לו הלא תראה כי משה רבי' הזכיר את
יטירלי זה התוכחת הנכלל בזה הספר קורס ה
הפרדו מהס' להיטירס אל הטו' לפי מה שאפטי'
בעוד בחייס חיותו ועודנה עמס' כי קרס זה לא

ששמה הש' יתעלה ולהם בזה עם שיזכרה כל לילה
 הפרטים בהם יהיו בו תיעלת להוסי' אמות בזה
 הספור כמו שזכרנו פעמים רבו והנה המסין
 לזה זכירת נתינת הארץ אשר מעבר לירדן
 לראוב' ולגד' ולח'י' שבט המנטי' לפי שהיו יסוד
 להזכי' עם זה הרבר הנפל' טיהיה שור במלחמו
 ההם והוא טיזיר בן מנטיה אשר לא היו בניו עם
 רב לקחו את כל חבל ארצו עד סדר הרברים
 היה נותן זה כי היו יסוד להזהיר כל ישראל שלא
 יראו הגוים ההם אשר ילכו להלחם עמם מפני
 שראו טיעטה הש' ית' לטי' מלכי האמורי' ולזה
 היה הסדר נותן טיבוא תחלה כיהראובני' והגדי'
 וח'י' שבט המנטי' נקטרו עם יסוד' ללכת עמם
 להלחם את הגוים ההם

התועלת

השמטה עטרה להודיע ט
 טראוי' לחם טלא יקצר
 מטיג'ים מתעטל האחד כל התועלת האפטריו'
 להגי' ממנו ולזה תמכח טענין מלחמות טני
 מלכי האמורי' לא נסתפקה בו התור' במה טהגי'
 בזה מהתועלת אל טיי' רג' ישראל ארצם אבל
 השתר' התורה להגי' מזה תועלת להזכי' יסוד'
 ולהורות להם כי לולי מדי' כבר ירצו אז בטנה
 הטי' לזכות מארץ מיכרי' ואת הארץ הנבחרת
 כי טי' הם הדומות טוי'ם גבורת הסם ית' להכו'
 המלכים הלה במעט זמן עד בלתי הטי' להם
 טריר וולה היו רברי' התוכחות הלי' אחרי הכות'
 את סיחון מלך חטיבון ואת עוג' מלך הבטן' וה'
 והמטי' התיר עוד מזה תועלת אחר לחזק לב'
 יהו'ט' ולב' ישראל טלא יראו מהממלכות אשר
 יעברו טמה ולזה אמר ואת יהו'ט' טי' בנת
 ההיא לאמר טי'ך הדומות את כל אשר פטה
 לטי' המלכים הלהוג'

פרשת ואתחנן

ל' ב' בנת
 ההיא יבראון
 יבריל מטיה פטן התחנת הוא בקטת ותפילה
 אתה החלות להראות את פברך וגו' אמר החלות
 להטי' כי מה טהטיג' מות הוא טעור מעטי' ביתם
 ל' גורל הט' יטעל' וערכם ידו וכלו הוא התחלה
 לבד לראות לו הדברים שזכר כי ית' ויות' לחזק
 טעור יוכל הש' ית' לפטות מהנפלאות אשר מי'
 ל' בטמים ובארץ' אחשוב כי מלת מי' מוטכת

אנ' טיבני אלו האומות היו רטי' הנה לא טולם
 פוטט טרין' וואלם שון האמורי' טולם ולזה יד'
 ירטי' את סיחון ועוג' אפע טסיחון כבט ורץ
 מואב לא לקחה י' מי' מואב כי אס מי' האמורי'
 ונת לא מטט מהם הש' ית'

התועלת

הארבע עטרי הוא להודיע
 מה טהרתי' הבימו פטנין
 ירוטת בני עטו ועטון ומות כרי טי'טבוא לישר'
 מי זה מהארכי הותר להם לכבוט' ונה לו עם
 טבנה תועלת להודי' כי לפעמים יבואו טובות ט'
 ממות ההטיג'ה הכוללת מטי'חות לטובו אשר
 מפאת ההטיג'ה הפרטית ולזה זכר כי עטון
 ומואב ירטי' ארצם מטט גרור ורב כטנקים ט'
 ה' ית' לא קיכר מהטיעטת הטובו לפי מה טאפטר
 ולי' היה אפטר טלא יגי'נו בכון רעות לא היה
 מקצר הש' ית' מות אן הכלי אשר הוכנו לתגי'
 הטובות ולטמרט הם לפעמים טבות במקרה אל

התועלת

החמט עטרה להודיע ט
 טראוי' לחם לררוך אחר
 הטלו ולחתיק המחלוק והמלחמ' ואפע טנתבוא
 לו טיהו יטי'ח הלא תראו כי הש' ית' ריכה טיקרי'
 לטלוס לסיחון קרס טי'תגרו בו מלחמה ואפע
 טהוא הקסת רוחו ואמץ את לבבו וכן פטה לכל
 הג'ים אשר כבט יהו'ט' כי הש' ית' הקסת רוחם
 ואמץ לבבם למטן תתס ביד יסר' כמו טנתבוא
 טס כרי טתטי'טב בלבנו טראוי' בכל המקומות
 לררוך אחר הטלוס לפי מה טאפטר כי אן הש'
 ית' חפץ במיתקן טל רטי'ים

התועלת

הט' עטרה הוא להודיע
 כי לב מלך ביד הש' את כל
 אשר יחפור יטנו להבי' ערלו ועל עמו הפוטט
 הדומי להם מיכר רטי'ט והנה הטותו לב המלך
 למה טירי'טה יטי'מהו הש' ית' כלי' להגי' טעופט
 הדומי למלך ההוא ולעמו ולזאת הטי'טה הכביד
 ט' ית' לב פריעה וסיחו וכל המלכי' טהכה יהו'ט'
 ואן בנה עול בחק ה' ית' כמו טביאורנו בפרשת
 וזאת

התועלת

הט' עטרה הוא להודיע
 מה טהרתי' בזה המקום
 וכן מלחמת סיחון עם רוב גבורתם ופוי'ט ח'
 חוזק הערי'ט חיו יוטבי' בהם לפרטט טי'ט הפולח

תעלה ויהי אורח אשר בואו מהמרגלי בארץ ה
הטובה הם ירשו אותה ובארץ בארץ כמו שספר מ
מענין כלב שנת לו הארץ אשר דרך בה ויהי טע
זכה גם שיהיה הארץ לישראל ונתן לו גכ' שיר
אחת והיא תמנת סרח ערפי יי כמו שספר ב
בספר יהושע

התועלת

הענייני הוא להודיע כי ראוי
למוכיח שיהיה פקי מהרבה ש
שיוכיח בו וזולתו כי בזולת זה יאמר הנכח
ולמה לא יוכח עיכמו תחלה ולו תמיכא כי מטה
מפני שיהיה מוכיח ישרי ומראה ויהי טענותיה
סבבו לטענותאחרו במדבר עד מותם כי נטעניה
יתפ' ט' לא יראת איש מהם את הארץ והיה ראוי
טי' אמר כי על משה נגדו ט' לא יעבור את הירדן
הנה מפני זה ביאר להם מטה כי בעונותיה נגדו
עליו זה כמו שיהוא האמת ורזה אמר גכ' בפרשת
והתחנן ויתעבר יי בי למפנכם

התועלת

האחת עטרה להורים
ההבדל הנפלא טי' בין
מי שתרבה בו ההטגחה הלהיתובין מי סברה
ההטגחה ההיא כי בעת שהיו ישרי ראויים
להדבק בהם ההטגחה הלהי טכחו בקלות טני
מלכי האמורי ולא הסאירו מהם שריד ובט' סוד
ההטגחה שהם דרך האמורי אחריהם ויכנס וי
ויכתום

התועלת

סתיס עטרה הוא להורים
טראוי לקבל הטוב בעת
הריכון טאס לא יתריס לקבלו אולי כאשר ירס
לא ינתן לו הל' תראה כי ישרי מפני מהם הטו'
של רבר המרגלים וכאשר יתירטו פזה ותיו
רזיס לקחת הטוב ההוא לא עולה בידם

התועלת

הטלס עטרה הוא להודיע
טבענין ירוסי הארץ
יכסרכו טניס תנאים האחר זכות ישרי והאחר
רשע הגויס הם שיתיו ביכר שיהיה טולס ענמ
כמו טבארנו באמרו כי לא טולס עון האמורי עד
הנה וזה אמנם הוא לפת תמוט רגלס כי הס' ית'
יבקט בכל הדברים הסיבות הנאותות וואק על
פי שהוא טליש לפסות כל אשר יחפוך כמד' ס'
טי' יאר בחפד מלחמו הט' ורזה תמיכא טהנה'
התויה ט' לא יתגרר מלחמת את פנ' עטו ואת בני
עמדן ומואב כי לא יתן להם מאריס נחלה כי

ט' לא אזהר למיכא תזונה על ושרי לא תביומס
תכף הארץ אך בזולת זה גם כן לא היו באים ט'
סס אן ורזה ביאר בזה המקום כי מיטראל ה
היתה נסבה לט' לא המרגלים

התועלת

השמי' הוא ללמדנו כי הדפו'
או מה טיביא ליהם אין ראוי טייחסו לטיס ית'
כי מפני לא יסורר' כי אם טובות ולזה אמר
מטה על רבר ט' לא מרגלים וייט' ב' הדב' בעיט
ר' דחיק מלייחס לטיס יתשל' מה טיביא מהרפ
ואק על פי ט' כבר טתבאר במה טיקרס טי' יתע'
יכוהו טל זה לבקשית ישרי הנה לא אמר מטה
וייט' הרבר בעיט' יי וראוי ט' לא יעלס ממנו
טי' יתעלה בינותו על זה לבקש' ישרי התחכ'
ל' ט' נכבדים טבעס והס הנטיאויס כרי' טיהין
יותר נטמרים מי' יאית תקלה על ירס ולזה לא
היתה היכואה הזאת מי' יתעלה כי אם על הכונ'
הטני' והוא להסיר הדפ' מזה השופל לפי מה ט'
טיהיה אפטי' ולזה אמר אי' א' למטה אבותיו
תט' לחו כל נטיאבהס כי אחר טיהיה ריכון יי
יתעלה ט' לא יעל' טיס' אם לא אחר רגול הארץ
היה יותר טייט' וזה בזה האופן פס ט' לא היה
ראוי טייט' מ' ט' המרגלי' רט' לולי בחזרת
י' דאל' הדעה טכבבה זה כמו שזכרנו בבואור
רברי' ואת הפרטה ולזה לא ספר מטה בזה ה
המקום מרברי' המרגלים רק אמרס טוב' הארץ
אשר יי נתן לישראל כי לא היה ראוי לישראל
טי' נתנו אל לבס ט' אחר הדברים אשר ספרו להם מ'
עיון הארץ חנטיה כי היה ראוי טייט' שחן בטס
יתעל' ט' לא תקצר ידו מהטולמת מה טייט' לת'
פזה כמו שספר להם מטה מה טראו בעיניהם
עג' אמות יי יתעלה ועיכס גבורתו לעשות כל

י
טי

אשר יחפוך

התועלת

התשיעי' הוא ללמדנו יוסד מ'
מטיעני' יי יתעל' ומדרו המדה
כנגד מדיה' וזה טיהס מואסו הארץ הטובה הקי'
וטענשו ט' לא יראו אותה וברחו מליחוטה עה'
מטה טיהיה כחו ישה ברבר המופתים על כל ה
הטביאויס וטקג' גל העני' מזה בסיבת חטאיהם
ט' טענשו ט' לא תתיה לישראל ירוס' ארץ כנען
על יד מטה ולזאת הסבה זכד בזה המקום
אמרנו גם בי' תתנף יי בג' ללכ' וגו'
וכבר בארנו זה בענין מי מדיבה ובארנו לזו'

ליבס תהיה חשיבת המת מותר לאחר בלא חליצה
או סיגורשו כל זאת המצוה בכללה והנה
ירבו המשיגים על זה מטיל הגרעון שיהיה
לשמור כינת התורה שאם יתקנו סתהיה מינות
חליצה קודמת לפיכך יבוס מפני דעות שכוונת
היבוס אינה רבים שימים במיבמים או אם
יתקנו סתהיה מסור לבא על יפת תואר קודם כי
סנתגיירה והוא מבואר שלא יוכלו לגרוע
מצוה בכללה לשמור כונת התורה ולפי ש
שהוא משטר שיחשוב חושב סכבר תטולס כונת
התורה בזולת המצוה התלויה בארץ אחר
שאינן נהגות בכל מוסבות והתורה ראוי ש
סתהיה הטלמת התופלת לפי ימים אותה באי
והמקום שיהיה הוסיף להזהיר על דבר הפיכות
ההם כאמרו ראה למדתי אתכם חקים ופסיפטי
כאשר יבני לה לפעו כן בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה לרשתה והם הקרבנו והטמאנו
והטהדות ופיתנות כהונה ולויה פיניכס
הדואות את כל אשר פטיה בבשל פפור
ירצה לפי מה שאחשוב שראוי לכם להיות ו
הירים מאד שלא לפרוץ ולכנות מכוונת התורה
כי אתם ראיתם כי אשר היו מכס רודפיס אחר ה
הזנות עם בנות מזואב שהיו עובדו בבשל פפור
השמירו הט יתשל מקרבך עם שכבר פתו כלס
והתם שהייתם דבקים ביי ולא רדפתם אחר
הזנות חיים כרכם היום לא נפקד איש שאמר
לא נמסכו לזה הפוע המגונת וזה ממה שיוקרה
שההשנין לא היה במקרה כי מה שבקרו ש
סיכס בכמו זה הרבוי הוא מפטי ראה
למדתי אתכם חקים ומפטיים כבר זכרתי
הסבה למה תיכרך לטנות זה המאמר אשר נכ
נכללו בוה מינות התלויות בארץ ושמדתם
ושטיתם כי היו חכמתכם ובינתכם כבר ביארנו
אופן החכמה אשר פטיג בשנין הטמאות
והטהדות והקרבנות ומתנות כהונה ולויה
מיכ היוותם בשמור שהוגבלו בו ולזה אמר כי
היו חכמתכם ובינתכם לפי העמים כי מיל
הדברים נעמד על חכמת הנמיכאו כמו שביאר
אשר יטמנון את כל החקים האלה ירצה
בוה כי מי שיכמם כל החקים האלה יכיתת
אופן החכמה בהם מיכר מה שחובל הדבר ב
בהם בקנת הדברים ובקנת וכאלו תאמר כי

שהיתה טמאות השדך למטה מטמאות נבלת ה
הבחמה וטמאות נבלת הבהמה למטה מטמאות
נבלת האדם כי זה ממה שיביא להכיר פי
בחכמה נפלאה סודר זה הטימוס התורוי כי
פי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו
הריון בזה כי הגוי מיכ היוות תחת ההשגחה
הכוללת לבד לא יהיו נעזרים מהטי יתעלה רק
בטובות המסדרות מההשגחה ההיא אשר
יכיל שיהם תחת ההשגחת הפרטית הם נעזרי
בכל מה שיבקשו מהטי ית וזתו אמר בכל קראנו
ליו הויכח לומר בכל מה שנטאל ממנו
ומי גוי גדול אשר לו חקים ומפטיים וגומ'
אמנם אמר זה לפי שתורתנו הטלמת היא פי
מסודרת על יד היושר והחכמה ולזה לא תכב
על מקיימה כי עיכס דבריה גזור על התמטך מ
אחריהם ואין השנין כן בתורות שאר האומות
וטימוסיהם שאינם מסודרים מהיושר והחכמה
ויעמיסו עם זה על בגי הטימוס דברים
יכברו מאד כאמרו כי גם את בניה ואת בנותיה
יטרפו באש ללתיהם הטימר לך ושמור פפ
פפטיך מאד וגומ' ההיכון בזה שיטימרו
נפשים שלא יככהו מעמד הר סיני הנפלא אשר
הטיד על היות התורה מסודרת מהטי יתעלה כי
כל העם ראו את הקולות ואת הלפידים ושאר ה
המופתים שנטעשו טים ולזה יורה אותם שיודיעו
זה לבניה דור אחר דור כי זאת היא פנה גדולה
בשנין התורה קול דברים אתם שופטים ות
ותמונה אינכם רואים וזלתי קול הנה אמר
זה להרחיק התמונה מהטי יתעלה כי אינו בעל
גוף שתהיה לו תמונה ואתי יורה פי בפת ההיא
לרפור אתכם וגומ' הנה פי בזה מה שנטמ'
טים למטות ואלת המפטיים אשר תטיס לפניה
דיתר המינות שנאמרו טים למטיה אשר קצתם
הינם טהגות אלא בארץ ונטימרתם מאד ל
לנטימרתכם הויכח לומר שיתשמרו מזה בעבו
פפטימרתכם שיובדו בוה החטא ריכוני לומר
אם ותתנו תמונה לטים יתעלה פן תכחיתוך
ועכיתם וגו' תמונת כל סמל הוא כמו יכיל
תבנית זכר או נקבה ירצה לפי מה שאחשוב
תבני איש או אשה ואחר זה ירד מהדרגה וזכר
תחלה הבח ההולך ואחר זכר תבנית המעופף
ואחריו תבנית הדרגה וטס רמסי הארמה בין

האבות כמו שזכרנו להביא אותך לנדרגה ט
 טוואמין בטיס יתעלה אתה תראית אלו הנפלאות
 לתכלית טירת כ"י הווא האלהים והוא שליט
 בארץ כמו שהוא שליט בטימים וכבר עמדת
 על זה מיכר השלמות שחרש לך בארץ כי זה
 מופת כ"י ל"י הארץ אין עוד מלבדו שלא יחסוב
 חוטב כי י"י אלהים בטימים מנהיג הטימים
 ר"י לא אחר בארץ מנהיג הארץ כי זה הווא ט
 טקד אך הטי יתעלה הוא המנהיג הטימים זה
 והארץ אין עוד מלבדו וכבר ישיר על זה כי
 הטי יתעלה הסרורי אשר בארץ מפאת הכוחו
 הסועפות טיס מהגדלים וזה דבר לא יכול פ
 עליו אס לא היה שליט בטימו ובארץ וזה מ
 ממה שיכריך אל ביאור יותר רחב אך במה ט
 שזכרנו פה די לזאת הכונה בזה הביאור כי
 לא יכול הארץ יצות הכריך בזה ובמה שירמה ל
 לו מן הטימים הטימיכך את קולו ליכרך
 רינה לומר כי במעמד הר סיני הטימיכך הטיס
 יתעלה את קולו מן הטימים לתת לך הטימוס
 התורי ברעות ובמדות אשר נכלל כלו ב
 בעשות הרברים ההם כמו שיבארנו בפרטות
 יתרו ועל הארץ הראך את אסו הגדולה ט
 טנראה לך טיס וטימעת את רברו נותוך האס
 וזה לך גם כן לזאת כי הוא בטימים ובארץ
 ותחת כי מהב את אבותיך וגו' הנה לאהבת
 הטיס יתעלה את אבותיך ובחר בזרע האבות
 המיוחס להם והוא ימקב הנה הריכיוך מטיכרי
 בפניו רינה לומר בהטיגחתו הפרטית שהווא
 מיוחסת אל פניו כי הטיביט מטיביט בפניו וזהו
 כוחו גדול כי מפאת זאת הטיגחה יתחדשו ה
 הנפלות להוריט גרים גדולים ועיכומים
 הנה נעשת זה לתכלית שתירכו תכף את הארץ
 מיר הגוים הגדולים העיכומים ההם כמו ט
 סודית בטייך היזס הזה שירכת ארץ טטי מ
 מלכי האמורי וידעת היז והטיב את אל לבבך
 כי הווא האלהים רינה לומר אחר שהטיס
 יתעלה הראך את כל זה להודיכך כי הווא ל"י
 הטימים ואלהי הארץ אין עוד וזלתי באלות
 הנה יכריך טירע זה זמטיב אל לבבך כי הנה
 האלהים בטימים ממטל ועל הארץ מתחת אין
 עוד ל כמו שיחסבו המאמינים בטיניות ט
 טיהיו טטיס אלהי הטימים וזלתי אלהי הארץ

וכבר ביאור הטיי וסוף מוס זאת האמונה
 וביאור טיה טיין הווא טך כמו טיהגור בטפרו מה
 טאחר הטיבע ואין הנה טיקוס זאת החקירה
 ובטיות הענין כן הנה דאני לך לטימור מיכותיו
 וחוקיו לטוב לך ולרעך והנה זלתי הטובות
 הווא בטכמות מה טהווא טוב אטטי והווא הטי
 היכלות הנפטי וימטיך לזגס כן טוב גופיי ב
 בעבור דבקות ההטיגחה האלהית והווא ט
 טימדות חקיו ומיכותיו יטבב טימאדיוכו ימים
 על המיטה בדרך טיהיה לכס ולחש כול הימים
 והווא מבוור כי לולי עבוד אבותינו על ר
 דברי הגויה תייטו אטחנו מהיניך בארץ יטר
 ולא גילינו ממטה והווא מבוור מפורי דברי
 הנביאים הנה זה ביאור זאת הפו טיה
 והתועלות המגייעים מינה הם הטיע בטירה
התועלה הרמטון הווא להודיע ט
 טיהמת פלל יכריך טייתור
 תחלה לסדר טיכחי הטיס יתעלה וזלטיג אותה
 כפי היכולת ואחר זה בהיותו רבק בטיס יתעל
 יאות לו להתפלל ולבקש מימנו מה טיינינה
 הלא תראה כי מטיה רבינו עליו הטלום אף על
 פי טיהיה באופן מהטירמו טיהיה ועמיד עכ הטיס
 יתעלה עד טיהיה מתנבא בכל עת טינינה
 כזמרי עמרו ואטמעה מה ייכנה ל"י לכס הנה
 פס כל זה כטייכת להתפלל לטיס יתעלה לבקש
 מימנו טיעבור את הירדן וירנה וזלטיג הארץ
 ספר תחלה טיכחי הטיס יתעלה בטיה טיהורה
 על הטיגחתו יתעלה בטיעור המפטירי ואחר זה
 בקס בקטתו ולזת תקטו רבותי זל טייכמוך
 גמולה לתעלה כרי טיהיה עניי התעלה אחר
 טרור הטיכחיס הנפלאים הנכללייט בכרכות
 קלוה אמ' והתענג אל ל ויתך לך טמלות לבך
 כי מי טייטיג הטיס יתעלה הטיגה המפכרית
 לו הווא פיתענג עליו תענג נפלא
 ולזה תהיה אז תפילתו נטימעת לרבקות ה
 ההטיגחה האלהית בר וזה גם כן כיה טאמר
 מיוכ אס על טדי יתענג יקרא ל"י בכל עת
התועלות הטיני הווא להודיע כי
 גודל הכס יתעלה וידו ה
 החזקה הווא בלתי מפכר טיוכג טמנו כי
 אס טעור מעטי ביחס אל מה טיהווא בעימיתו
 הלא תראה כי מטיה רבינו עליו הטלום עמ

הצפיה והרג לפי שהוא יותר פחו במציאות
מהמשפך ולזה תמצא ברבים מהם שהם מ
מולידים ביניה בלתי שלמה כמו הענין בדגים
ושן תשא עיניך השמימה וראית את השמים
וגו' רל' כי כשתראה ותבונן בענין הכוכבים
אשר ישי' הסי' יתב' באמצעות הרבה מהנמצא
הטפלות וסודו מה הרבה מהמקרי והמסיגים
אשר יקרו לאומה אומה אולי תטעה ותתן להם
להיות או לאחר מהם והטתחות להם ועברתם
כמו טעמו הרבה מהקודמים והזכיר הטעם
תחלה כי פגולותיו יותר גלו' בטעמים הקודמי'
והטבטי' ואחריו היה הירח בזה הענין ואחריהם
כוכבי לכת וסאר הכוכבים אחריהם והנה
אמר כי זה עם שהוא טעות יותר נשאל וזה כי
טאר האומות חלק להם הסי' יתב' ולזה אפשר
להם לטעות לעשו' לזה מהכוכב המוטל עליהם
כאלו תאמר טעם בך תחת מטפלות כוכב פלוני
ולפי הוראתו לטוב או לרע יהיה פנין האומה
ההיא של הודב ואין הענין כן בישראל כי הם
אינם תחת מטפלות הכוכבים כי הסי' יתב' וזה
לקחם ותוסיאם מכור הברזל ממיכר' להיות לו
לעם נחלה במה שימטך אות' לאמונתו ועבודות
בענין הנשאלות והמופתי' שיחדש בהוסיאן אות'
מארץ מיכרים ובתורתו הטלמח סינתן להם
ומעני' זה אין ישראל תחת מטפלות הכוכבים כי
הסגחת הסי' יתב' רבקה בהם מזה היסוד
וי' תאטק בי בגלרכס כבר בארנו למה ה
הויכך מטיה לומר להם בכל פעם טיה העונם
השיגהו מיכרם והנה הויכך להזכיר את בזה
המקום לתוריש להם שהוא מיטתרל טאח מותו
לא יטעו זה הענין הנשאל רל' לעבוד עבודה זר'
ולזה הודיעם בזה המקום שהוא פת בארץ
ההיא אך הם יעברו את תירדן והזפיחם
והזהיר' שלא יטכח את' מרו הטובה שתהי'
להם טעם ויעברו עבודה זרה אשר יזוה השם
יתעלה שלא יעברו כי הסי' יתב' יפניס
עובדי עבודה זרה עונטי נשאל כמו האש
שתשחית כל מה שתלקח בו כן יטחיתם
כי תוליר בניס ובני בניס וגומר רמה אין
ראתה התורה עבוד יטראל עבודה זרה אחר פ'
טארכו להם הימי' בארץ והתחכס הסי' יתב' וזה
לפי מה שאשטיר להיכילם מזה העירתי בכס

לפי הענין הזה יתב' וזה
למה היה הסי' יתב' וזה
וזה נשאל וזה

היום את השמים ואת הארץ לפי שהשמים
הארץ עומדים לעולם וקיימים נתנס פדים
על זה הייעוד הרע להעיד טיכבר נתקיים
להם זה הייעוד והפיץ' ואתכם בטעמים
וגו' הנה פונותיהם השו' טיכבר נתקיים
זה הייעוד הרע בגלות עטרת הטבטיס שלא
נטאר מהם טי אס מתי מספר כמו טנוכר בספר
מלכים ובגלות ראשון שגלו לבבל והופרחו
טס להסתחוות לטלס כמו טנוכר בספר דניאל
ואליהם ידמה טרמו בזה המקום וכבר
נתקיים קצתו בימי הטופטיס ומיכאנו טי
תכף טיהו מבקטי' את' בבל לבבס ובכל נטי'
היה הסי' יתב' שולח להם מוטייע כמו טנוכר
בספר טופטיס ביכר לך ומיכאנו כל הדברי'
האלה באחרית הימיס בזה המקום רמו אל
הגלות הוה הארוך אשר אכחנו בו היום נפויטי'
בעמיס בחטאינו ובטונות אבותינו ולזה אמר
באחרית הימיס להעיד על טיה יהיה אחי
וען ארוך ארך נעלה וטבת ער' ליתך
וטימפת בקולו ריכה לומר טיו טוב ואל'
יתעלה ותקיים מיכותיו והנה יתעלה ל'
רחוט לא יסוד הטגחתו מימך מכל וכל ולא
יטחיתך הטחתה כוללת על פונותיך ולא יטכח
את ברית אבותיך אשר נטבע להם לתת לרועם
ואחריהם ארץ כנען ומבריתו את האבות יתחיב
שלא יטלה ואתכם כי תופר בריתו בזה הענין
והראיה לך על טומרו בריתו ואת הנשאלות
אשר עטיה לך ביצאתך מיכרים טילא היו מי'
זכותך שתרבך בך כמו ואת הטגחה הנשאלת
אבל יהיו מיכר בדיית' יתעלה עם האבות כמו
טנתבאר בפרטה ואלה טמות כי טיל נא לימי'
ראטוטיס אס קדה כך מענת בריאת העול באחר
פמקומות הארץ טייטמפ עם קול ליהיט מדבר
מתוך האש כמו טיטמשת ואתה במעמד הד' סיטי'
כי זה דבר לא נהיה כלל והיה גס כן מן השאל'
דבר אלהיך עמך וכבר היה מפורסס מו כי מי'
טיראה אלו המדעות הנשאלות ימות תכף
ולזה אמר יתקב כי ראיתי אלהיט פניס אל פניס
ותנצל נפטי' ואס נסה הסי' יתב' לקחת לו
גרי מקרב גרי פלידי טעלמו רבות הטמסר כלי'
עטת השם יתב' בתוסיאן אותך מיכרים ושינין
ראות והנה עטיה זה הסי' יתב' מיכר בריתו טס

התועלת

הנטייה ברעות והוא להודיע שלא זכה פניה ללוחם המעלה העליונה מהנבואה מיצר יתרון הכונה השבשית לקבל טיפה הנבואה כזוהי היה זה כן לא היה ראוי שישיב השם יתעלה ללמטה על בקשתו וזאת רב לך כי בנדיה היה מוסיק סלמו בנבואה לפי וזאת ההנחה אם היה בארץ ישראל מפני יתרו חכמת הנבואה ולזה הוא מבואר שלא הסיג מטה וזאת המעלה הנבואה מהנבואה מיצר יתרון הכונה על ה האנשים כולם כי כמו וזאת ההכנה יתכן שימצי לוולתו כי זה דרך האפסוד במין כמו שהתבאר בפעשיות וכבר יתבאר במה שיבא מדברי התורה שלא יהיה שם נביותורה וזאת מטה ולזה הוא מבואר כי עורס משלת נבואות מטה להנתן וזאת התורה האלהית של ירו היה מחסם יתעלה על יצר המופת והפלא כמו ש טהיה ענין פעמר תר סיני על דרך הנפלאות ועפני זה פנה הכי יתעלה למטה על כללתי וזאת רב לך רוצה לוטר שיתרון הכנת הארץ לא יוכל להסיק על טלמוהך בנבואה כי לא היה זה השולמות רך מיצר הכנתך כי אני שמתיו רך עורף על טלמות כל בעל חכמה ולזה ראוי שיתרע כי מה שאמרנן בפר בלק שכבר יקום נביא בישראל ובטאר האומן כמטה והוא מלך המטיח אכר ומחננו מקויס אין הדיכון בזה שיהיה נביא תורה כי זה בלתי אפשר ואינו מדרך הנבואה במה שיהיו נבואות טורדיש נימוס תמיילי לבי אם לא על דרך המופ כמו שהיה הפנין בנבואות מטה אך הדיכון בזה שיהיה כמוהו או למעלה מימנו בעניינים ההם הנזכרים שם רוצו לומר חרוטי האותיות והמופתים ויתר הפניינים שהמטיח לפיה טאמ ולא קם נביא עוד בישראל כמטה

התועלת התטיעי הוא במדות והוא לורו האנטי טי שיתרלו לראות כל הדברים שיכולו לראו כרי שיכירו בזה חכמת השם יתעלה שבדואלו הפניני ולזה תמיכא כי מטה בקס טאם לא ידעה השם יתעלה שיצבור הירדן יסכי ש שיראה הארץ בכללה כרי שיצמוד על כבו משלות הארץ ההיו מיצר מיכבה ומיכר ק

מקיימה מהייסום ולזה יהיה דיכון באמרו ומכירה נא ומראה את הארץ ומכירה נא מן ארצה וכבר יפיר שיתכונה היא כן שכבר אמר השם יתעלה למטה עלת ראש הפסגה וטח עיניך וגו' והנה מיכאנו שזאת התכונה ה היתה חזקה במטה ולזה אמר וצורה נא ו ומראה וזאת המראה הגדול הזה מרוע לא יבער יחטה כמו שביאר בפסוקים וזאת טימות

התועלת העשירי הוא להודיע שהוא ראוי למטהיג טי שיתרל בהגעת הטוב האפשרי למטהיג מ ממנו ולזה תמיכא לפי מה שיראה פיתכובת השם יתעלה למטה על וזאת הבקשה שבקש טי שיצבור את הירדן כרי שינחיל הארץ לישראל ביותר שלם שבפניס כי במעט זמן היה מ טנחילה להט אם היה עובר שם לפי מה ש טיראה מהמולחמות טיעטה מטה במעט זמן ולזה טנהו השם יתעלה שייכונה זה יהוטיע

אין יתנהג בפועל הנהגת הארץ לישראל ויתוקהו ויאמיכהו כי הוא ינחיל הארץ לישראל למדכו מזה כי מטה היה מביקשי שיהיו ינחיל הארץ לישראל מיצר שערן טעלידו יהיה נעטה באופן שלם וכרי שיהיה יהוטיע בזה תצורת מטה לפי מה שאפסוד ויתפייס בזה מטה לטיערו שהוא יתירל בזה האופן השלם ויטה השם יתעלה שיישיר מטה את יהוטיע בכלמה שיטעהו באופן שיתשלם לו הנחלתה הארץ לישראל באופן שלם

התועלת

האחת עשרה הוא ברעות והוא לתודיע שיהתורה השלמה שנתנה השם יתעלה לפי על ידמטה היא מישרת אל הסגת החיי הפיכחיי והם חיי הנפש וימטיך טמנה עוד תופלת ב בהיכליות הגופיות מיצר פה שהם הישרה ומביא להיכלות הנפש ולזה אמר ועתה ישראל סמט אל החקים ואל העטיפטיס אשר א אנכי מיכיה אתכם לעכוות למען תחיון ובזאת וירשיתם את וגו' והוא מבואר שאמרנו לפי תחיון אין הדיכון בו החייס הגופייס כי לא יכטרך לומר אלם למען תבואו ותרכו אתה הארץ פי ידענו שלא יירשו את הארץ והם מתים אבל ריטה באמרנו למען תחיון החייס

להודיע שהתורה היתה רלה לפי מה שאפטר
לשמור את ישראל

שלא יפול פרע אסור נפלו בו מפני עבדים עו'
ולזה הודיעם הטם יתעלה ענין הגלות אשר
יפלו בהם בתמכבם לעבודה זרה וזה
לא נמנעו ישראל כס כל זה מהמטין לעבודה ז'
זה ונפלו ברע אשר יערה התור' על זה לא נפל
דבר

התועלת

הסמנה פטרה הוא ל
להודיע שכבר ימשך
מההטגחה הפרטי ענין דומה למה שימשך מ
מההטגחה הפרטית ענין דומה למה שנמשך
מההטגחה הכוללת ריכה לומר שכמו שימס'
לחס מההטגחה מההטגחה הכוללת טיוטגחו
בה הוא ורשו ומן ארון מאד גם כן
יקרה זה מיכר ההטגחה הפרטית כאשר היתה
טלמה ולזה תמצא טספר כי מפני הטגחת
הטם יתעלה על האבות יוטגחו ורפס אחריהם
תמיד בררן שלא יכלו ומפני זאת ההטגחה
הטגים הטם יתעלה על ישראל בהיות במיכרים
והדיכוס מיסם באותות ומופתים נפלאים לקרבים
לעבודתו כרי שיהיו ראויים לירושית הארץ
ולואת הסבת נתן להם התורה התמימה
ונתנה להם בזה האופן הנפלא שיהיה במעמד
חד סיני להביאם על כל פנים אל שימטכו אחר
תורתו הטלמה כדי טיוטכו שיתנתן להם הארץ
טטטבע שטיית לאבותינו

התועלת

התכעפירה הוא ל
להודיע כי מי שהוא אלהי
הטמים הוא אלהי הארץ אין טם טני אלוהות
יתה הוחד אלהי הטמים והאחר אלהי הארץ
כמו שהאמינו המאמינים בטניו וזאת הידיעה
קנו ישראל מפניני המופתים הנפלאים
שעשה הטם יתעלה שלא ימשך ענינם מיכר ה
הטבע אשר באו באולה הרברים הספלים כמו
שחמד מזה הדמות לרעת כי הוא הילאים אין
מוד מלברו כמו טביארנו וחס אמר אומר ה
הטה זה לא יתכן האמות בזה על כל פנים כי
אולי יאמר אומר כי אלהי הארץ ינהיג הארץ ל
לפי הטבע וכשייכטרך יטנה הוא מנהג ה
הטבע אמרנו לו לא כי מטה לא היה מדבר
לפלאים כי כבר היו וקני ישראל והוא

מבואר שלא יוכלו להטיח טמולהי הטמים יהיה
נבר מלהי הארץ בררן שיהיו טני כי הם רואי
הרבה מהנהגות הארץ מסדרות מיכר הטמים
ולזה יחוייב שיהיה מי שיכול לטנות זה ה
הסידור אשר בארץ עליון על כל הטמים ואין
יכריך לומר שהוא עליון על הארץ ומוזה התבוא
כי מענין המופתים טטמור על טכסוך מנהיג
אחר הגלגלים בכללם

אז יבדיל מסת טלס פרים וגומ' ער
טימע ישראל יי אלהינו יי אחר

ספר פכב הברי מטה או הג ערים טיכיה הטם
יתעלה להבדיל מעבר הידרך מזרחה לטוט טס
כל מכה נפש בטגגה בלא כוונה טאכ יקרה ט
טיעבור טס הטטוא לו יטוקובוה התנאי ימרט
הדוכח בעיר מקלטו מיר גואל הדס אמנס
חס הדג מויד אקה על פי טטס אל עיר מקלטו
יספטוהו הסטהרין ויתנוהו ביד גואל הדס ל
להמיתו כמו שהתבאר בפרטת מסעי והס ב
ביכר ורמות וגורן כמו טיכיה הטם יתעלה
וזאת התורה טסדר מטה לפני בני ישראל
והס הערות והחקים והמטפטי אשר דבר מטה
אל בני ישראל ביכאתס מטיכרים כי או נתנה
התורה בכללות ואולם כדר מטה לפני
בני ישראל מותס הרברים טכאמרו או בעבר ה
הדרך בגאי מול בית פטור והנה תאר המקוס
ההוא בתארים רבי מוריכיס אותנו להוסי' אמות
בזה הספור ובזה המקוס יתבאר כי כל מה

טטוכר בזה הספר נתן למטה בהר סיני אך
בקצתו הוסיף ביאור בזה המקוס במה טאמ'
בעבר לדרך בארץ מואב הוואיל מטה באר את
התורה הזאת לאמר וראוי היה להיות כן
כי התורה מיכר היותת נימוס אחד כולל לתכל'
אחר מוגבל הט' יחוייב שיהיה סדרו יחד
לא פעמים כמו טטוכר בפרטת בראשית
טימע ישראל את החקים וזאת המוספטיס אשר ה
אנכי דובר באזניכם היום ולמדנתס אותס
למדנו מזה טחייב אדם ללמד תורה לא ללמו'
לבר עם טכמיות הלמוד לאחרים
טכללה מיכות הלמירה כי מי שלא ולמד לעכמו
לא יוכל ללמוד לאחרים לא את
אבותינו כרת את הברית וגומ' הריכין
בזה כי לא נתנה התורה לאבות לבר אך להס

בצון פבור מתי ולא פת וולתם כאמדו ואתם
הדפקים ב' אלהיכם חיים פלכם היום

התועלת

הארבע פטרה תזן
לתעיר של פכס החכמה
והבינה טייטירן תעירנו התליות בורץ טייחטב
בתחלת העיון טוין בהס תועלת והס תמיכו
חסר בקרבנות ופטימאות ובטהרות ומתנות כ
כהונת ולית. ולות אמר ראה לפדותי אתכם
חקים ומטיפטיס כאטר יוני אלהי לעסו כן
בקרב המרץ וגופו כי היא חכמתכם ובינתכם
לעני הגדים וכבר ביארנו ונחנו אופן ה
החכמה והבינה אשר ייטירו אלו המיכות ו
ובכלל הנה תודתנו תיחד פטרה ה
התודת והנימוסים טיטור לכח האמות כית
תודתנו אין פה דבר לה יגורו היוסר והבינה
ולות תיפ זה תנימוס המלה מוסך האנטי מינו
עכמותו ל טיתנהגו בו ואמנס נימוסי טזור
האומנו אינס כן פי הס מסודרים לפי יוסר וח
וחכמת והס נימוסים וריס מטבפי האנטיס ו
ויתנהגו בהס האנטי על יסר ההכרח מינו מינו
תמלכו האמת הטלת העונס לא מינו עכמות

התועלת

החפס פטרה הוא ס
טינו לזכור ענין פעמד
הי סיני וחרברים טימענו סס מפי הגבורה
הס פטרת הרברי אשר יקפו מהלסבל המינו
חתודיות וענין זה הזכרון הוא טנדריע זה ל
לבנינו ולבני בנינו דוד אחד דוד לענין יתעור
זה לכולם ויסמרו מיכות התורה וילמדו לידא
את בסס הנכבר והטורח וידענו כי לאו או סס
סל תמונה ולוח ירחיקו התמונת מהסס ית
והיו נסמדים מעטות פסלותמונה ומטנינת
מלתות לולת הסס יתפלה כמו סביאר האזהר
בוה הדבור הסיני מפטרת הרברות

התועלת

הסס פטרה תזן במ
במיכות והוא להודיע
טכמו טיהמס חייב ללמוד את בני כמו טאמר
וטנטס לבניך כן תזן חייב ללמוד את בני
בנו כמו טאמר והודיעתם לבניך חלבי בטן
הסב פטרה תזן לה

האמתיים הבלתי פוסקים והס חיי הנפש וישר
עס ות טכבר תהיה טבה לירוסת הארץ והיא
שהיא היכלת גופיית והיא מיטירת גס כן אלה
ההיכלתה הנפשית כמו סוכרנו באלו התועלו
ולוח גס כן כוון באמרו בפרט אחרי מות וס'
וטמרת את חוקתי ואת מיפטי אשר יעטה אות
האדם וחי בהס ריכה לומר חיי הנפש כי הס
החיים האנוטיים וכבר התבאר מדברינו ב
בתועלת המיכות כי התורה היא המיטרת. ב
בתכלית מה טאפטיר אל אלו החיים הנלחיים
טתפ חיי הנפש ולוח כוון פה במה טאמר
וטמרת את חוקתי ואת מיפטי אשר אנטי מ
מינוך היו אשר ייטב לך למת טהוח טו אנוטי
והוא הטוב הנפטי ולוח הכריל בינו ובין
הטוב הגופי אמר למען תודיעו ימים עלה
הארמה לתעי טנה התועל ויני פטיך התועל
הדומסון אלא טהוח יגיב פן התורה בטנית
ואולם בפנימו יגיב ממנה הטוב האמתי טהוח
הטוב הנפטי

התועלת

חסות פטרה במיכות
והוא מה טהוזהדנו טלח
להוסיף על מיכות התורה וטלח לגרוע מהס ב
במדון טייטוך מנה העסר מה בסמיר התורה
והמיכות והו אמרו לא תיטפו כל הדבר אשר מ
אנטי מיכות אתכם ולא תגרשו מעטולסמור את
מיכות אלהיכם והתועלת באלו האזהרות
מבאר כי לולי זה תפסד כוונת התורה בכללה
ריכו לומר אלס תיה זה הטער פתוח להוסי על
מיכות התורה וזו לגרוע מהס וזה עמה ט
טאינו ירוך אל ביזור עס מה טקדס לנו ט
מהדברים

התועלת

הטלס פטרה הוא ל
להודיע ערכס הטוגחת ה'
יתעלה ביסדואל ער טכבר זכר טלח פת אחד
מהס וולת אשר מתי על דבר פטור וכבר היה
ראוי לפי הטנהג הטבפי בעס גרו כוח סימותו
בכל יוס רביס מהס והיה זה כן כי כבר ה
הבטיחס הסס יתעלת טנה הדור יירשו המרץ
וכמו טהמית במדבר הדור הקודם על מדיס
כן ריכה להטאיר אלו כרי טייטיו כולם את ה
המרץ ולוח זכר פי לולי עונס לא היה אחד מהס
מיתוהט על זה כי האנטיס לבר אשר נכסלו

ממנה כמו שזכור בפרשת בהעלותך
 ואברהם לך את המצוה ואת החוקי והמטעמי
 אשר תלמדם ועשו בארץ ירוש כי במצוה
 האחת חקים וטעמים כמו שזכור במצוה
 קרבן שנאמר בה כפר חקותיו וככל משפטיו
 תעשו אותו כחקת הפסח וכמטעמו כן יעשה
 והנה אמר אשר תלמדם ולא אמר אשר תדבר
 ליהם להעיר שמעיה היה מלמד לישרי
 המצוה ופרושיה ורקדוקיה ולזה אמר הווי
 משה באר את התורה הזאת וזה אמרו גכ
 וזאת המצוה והחקי והמטעמים אשר יזכה
 ליהם ללמד אתכם ולא אמר להגיד לכם
 ולזה רמז לפי מה שזכור אמרו הווי
 משה באר את התורה וגו' כי מן למדה ובארה
 וגלה סודותיה ועמוקותיה לזאת סודו ימין
 ושמאל רמז בימין ל ההוספה ובשמאל
 אל הגרשון כי המוסף יחשוב למסות טוב
 כי הוא טובה מיכות הש' יתש' ויותר מזה
 והוא יפסיד בזה כוונת התורה כמו שזכור
 במה שקדם לפען תחיון וטוב לכם והארכת
 ימים בארץ ירצה כי רמז באמרו לפען
 תחיון בחיי הנפש' והש' טוב אמני בארס
 במה שיהוא ארס ובהארכת הימים בארץ
 רמז אל הטוב הגופי' המיטיב אל הטוב
 הנפשי' מזה ובגן ובגן כן כלימי חיין
 רוצה לרמז כל הדורות הנמשכים ממך והאחר
 זה ולזה אמר ובגן ובגן וזנה הוא סלן
 אמר כל הימים אשר יתקיים לך זה וזה זה

התועלת

הנה זה באור מה שייכרך לזאת הפרשה והנה
 התועלת המגיעי ממנה הם יח'
 פראשון להודיש שכל
 מינו התורה נתנו במעמ'
 הר סיני בזמן הר סיני אך לא נתחדש אחר
 זה בתורה דבר שלא נכלל במה שזכור שם
 וחולס אלו הדברים שסמם מן סדר משה
 לבני ישראל בעבר בידון בגוי פול בית
 פעור ולזה אמר וזאת התורה אשר סם
 משה וגו' אשר דבר משה אל בני ישראל
 ביצאתם מצריים

התועלת

הסיני הוא להסיר טענת
 בתורה הוא להאמין בסם
 יתבלה ולהדחיק עבודה זרה ולזה הנהיר

את כל אשר ידבר להנה אלך וטיענו
 וטעמי הנה בתחלה אמרו כל אשר ידבר י'
 נצטו להעיר שלא יאמינו רק מה אשר
 יתברר להם אשר דברו וזוה הו' זכור
 להתחדש אלו הקולות הנפלאים כדי שישמע
 השם אלו הדברים מה שם יתעלה אך אחר
 טראו זה הצלח וידאו לטיעו השואר בזה
 האופן כן ימותו והאמינו בטויה ואמרו לו
 שישמע הוא הדברים מה שם יתעלה וביאס
 מליהם והם ישמעו דברי משה ויעשו אותם
 והנה ספר שייכר בעיני מה שאמרו לפניה
 מי יתן ותיא לבבם זה ליראה אותי ולמדנו
 מזה שהדברים המיוחסים אל הבחירה אין
 השם יתעלה מכריח אחר מחלקי האשתי של
 ורך החיוב. שאם היה בענין כן לא היה אומ'
 השם יתעלה מי יתן והיה לבבם זה להם שיכבר
 היה זה ביד השם יתעלה לפי זאת ההנחה
 רוצה לומר לחייב ניתנה בחירתם תמיד אל
 המטין בירכי התורה ואעפ' שמיכאנו מה שם
 יתעלה יטה הבחירה בעת מה למי שירצה
 כמו שמיכאנו בהקטנתו לב פדעו וסיוון ומה
 שידמה לזה הנה זה הוא כל דרך המופת
 ומה שזכור רדכו לא יהיה תמיד כמו שביארנו
 בטעמי מספר מלחמות ו' ולסמור את כל
 מיכותי כל הימים למדנו מזה כי אלו המצוה
 בכללם רצה הש' ית' שיעמדו כל הימים
 כי עליהם אמר זה הצואמר ולזה הוא שבואר
 שלא ימיר השם יתעלה את התורה ולא מיכאנו
 מצוה משה ולבניהם לעולם רוצה לומר
 כל הימים וזה שבואר מתפשטק בטיעמו
 לך חזור להם שיזכו לכם למה ליכס אמר זה
 שבער הזותרי מלגשת אל משה קודם זה כדי
 שיהיו נכונים לטיעו דברי הש' יתעלה
 כאמור היו נכונים לשלכת ימים אל תגשו אל
 משה ואחר שנצדדו מילן פדברים הקדושי'
 הזתרו לגשת אל נטותיהם וזאת פה שמור
 פמרי ביאר בזה שהם לברם הזתרו לטוב
 לאהליהם לזן מטות כי תמיד היה עם השט' יתפ'
 ומדבר עמו ולזה היה ראוי שיהיה מקודש
 לטבות תמיד ולזה פדס מטות מן האטה
 כמו שיראה ממת טרברו ומדון ומרים בטעם
 פ' אודות האטה הכושית אשר לקח טפרס

ולדעתם אחרים לומר תכלית ולזה ראוי ש
שיחשוב כל דבר ודבר כאלו לו נתנה התורה
אנכי שומר בין יי ובניכם בעת ההיא וגו'
הנה זה היה בשם שאמר לו יצראל דבר
אזנה שמנו ונטמעה כי יראתם מפני האש
הנה מפני זה נתבאר בפרשת יתרו שיראו
העם ועמדו מרחוק אחרי שימנע מפני הגבור
זה הקול הנפלא שצרת הרברים באמריו את
הרברים דבר יי את כל קהלם בהר מתוך האש
בעטן ובשרפול ולא שליתם בהר ריבית לומר
כי אעפ' שלא שליתם בהר - לא היה לכם רשות
לשלות בו אעפ' יראתם והנה אמר זה להשיר
שאם היו מסכימים לשימוע כל דברי התורה מ
פני הטעם יתעלה היו שימנעו אותם כמו שעשו
פצרת הרברים כי לא עשה זה הטעם יתעלה ל
ליראם ולבהלם לכוונה שיברחו מלשמוע
והראיה כי משה היה בהר ויצראל לא טלו
בהר ולזה לא היה להם ליראם כל כך ולזה ה
הוא מבואר שכבר היה ליצראל להאמין שאר
מינות התורה כמו האמנתם עטרת הרברים
שטימנו מפני הגבורה

אנכי יי להיך וגומ' הנה כבר ב
ביארנו כל זה ותועלתו בפר'
יתרו ומנעם ילקח הביאוד בו זולתי מעט ש
שבא בזה המקום והוא שכבר אמר פה סימור
תמורת זכור ולזה יהיה הריבון באמריו לקדשו
שיתקדש בו ברבים כרי טענתו את הטבת
ולזה יחוייב שיהיה זה הקדוש סמוך לכניסתו
כרי שיזכיר כי טבת הוא ויטימור מעטות
מלאכה בו ומזה המקום למדו רזל טיהטטים
מחוייבו בקדוש היום כי הן מחוייבות בתכלי'
אשר בעבור ימנה התורה לקדשו ברברים
והוא השמירה מעטות בו מלאכה ועו' נתיחד
בו גם כן בפרשת יתרו נתן הסבה בעני' מינות
הטבת להזכיר לנו כי הטי' יתע' חרש העולם
בטבת ימים ובטביעי טבת וינפס כי ואת פנה
גדולה מפני התורה ריבית לומר אמונת החרוש
אחולם בזה המקום נתן הכבה במינות טבת
לזכור המופתים שעשה לנו הטי' יתע' בהויכוחו
אותנו מאדץ מיכרים כי און היינו עבדים ולא
היה לנו רשות לנו מהעבודה הקשה אשר היה
מעביר אותנו פרעה ועמו והנה אין זה

סתירה בחק התורה וזו כי התורה תיכונה מה
שתיכונה לתועלת רבים כאשר היה אפשר לה
זה כמו הענין בטבע שייתמך לפעמים ב
במה שייעשיהו לתועלת יותר מאחר כמו שנו'
בספר בעלי חיים ולו תתאווה הנה התאווה
היא בלב לבד ולפי מה שביארנו בפר' יתרו
מההדרגה בחלו הדברות ראו שיתברר ש
טהתאווה מביאה לידי חמור והנה ההפך
טייט בין החמור ובין התאווה התאווה הוא בלב
לבד והחמור הוא לקחת דרך שיגייע לר' ה
הרבר טיהיתה בו התאווה וייכוח זה לפועל כלו
תאמר שיטתרל עם האיש ההוא בטל הבית ש
טיזכרת למכור לו ביתו או טרהו או מה ש
טהתאווה וזה יהיה אם בהבואתו אנט' יבקשו
ממנו זה לא יוכל להטי' פניהם או במה שירמה
לוה והראיה בזה מרבר חמור דבר טייט
בו מעשה מה שאמר ולו יחמור איש את
אריכו בעלותך לראות את פני יי להיך וזמר
לח' חמור כסף וזהב עלהם ולקחת לך קול
גדול ולא יסף ריכ' לרמ' טילא יסף להתחדש
שם קול אחר קול אך הקול ההוא היה נמשך ו
ומתברר בקצולת הפסקים וגם כן למפסק הקול
ההוא אחר דברו עטרת הרברים אך היה
נמשך אל יצראל להתרחק מכל המקום שהו'
טלו שימנעו והנה אמר זה להוסיף אמות
ליצראל טכל התורה היה אפשר להם לשימוע
בזה האופן לולי יראתם מפני האש והקולות
הנפלאים ההם כמו שיקדם או יהיה הריבון
באמריו ולא יסף טלא יסף עוד להתחדש כמו
זה הקול הנפלא מהטעם יתעלה באופן שייטימנו
דבריו כלל עם אחר והביאוד הראשון ירמה
טייהיה נאות יותר ואם טיהיהם כאחד טובים
כשמצבם את הקול מתוך החטך הנה השופר
טזכר תחלה כאמי' מתוך האש העטן והשרפול
ריכתבם על טיני לחו' אבנים ביא' בזה כי המכת'
אשר בלוחות לא היה נעשה במלאכה אך חטט
יתעלה חרש המכתב ההוא על דרך המופת
וזה גם כן עוד לחות על טנתנו מולי הדבר' מה'
יתעלה ובזה אמר במה שיקדם מעשה אלהים
הטית והמכתב מכתב אלהים הוא חרות פלה
הלוחות ותאמר הן הראנו יי אלהינו את
גדלו ואת כבודו וגומ' ואתה תרבר אר'ני

חוקיה ומסעו למטה והו' פירושיה ודקדוקיה
 וכו' ופירשמה בזה האופן לישראל וזה לאות
 כי הוא ילמד לישראל דבר לא נכתב בתורה
 כמו שבארנו שזו לא היה אומר אחר תלמוד
 כי הוא יבאר להם לשון רבוי התורה במועף
 שיטמונו פל כונותיה

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד עד
 סוף הפרשה שמש ישראל
 הכונה בו ההאמנה והשימיעה וכבר יזכר מ
 ממנו גם ענין ההבנה כילו נכלל בזה שהיחידו
 יבינו בו על יד ההבנה וההמון יאמינו בו על
 דרך יד השימיעה והקבלה מהיחידים יי'
 אלהינו יי' אלהינו בזה להאמין כי מי שנקרא שמו
 יי' הוא אלהינו רל' שהוא מנהיג אותנו ומשיג'
 בנו ואנחנו נאמנו פחותים ביחס מאד אל מ
 מעלתו יתע' וכבר נתאמתה ואל השנה והותר
 השקפות הנשלות בה ברביעי מספר מלחמות
 יי' וכבר בארנו בפרשת וילת שמות שזו
 השם ויכח ולמד יוד' הא' וזו' הא' הוא היותר
 מורה על מהות הש' יתע' מכל השמות שיפול
 וכן תענין בסם האחר כמו שבארנו בס
 ובארנו למה שאחר הטבע יי' אחד יי' א
 בזה להאמין שהנמצא הקדוש הוא שנקרא בזה
 השם הקדוש הוא אחר וראוי שלא יעלם ממנו
 סכבר יתבוא מזה שכמו שלא ישתקף וזלתי ית'
 בטס יוד' הא' וזו' הא' כך לא ישתקף וזלתי ב
 בייחוד ביכר מיכרדי שתוקף השם יתע' וזה כי
 כל הנמצאות קנו האחרות והמיכאות ממנו
 וזו' יהיה הוא היחיד אמתי בארל חסמות
 וזו' אומר אומר כי גם המניעים הנברלים הם
 ומתניס בסם האחר כי אין בהם טוס הרכבה
 כמו שאין הרכבה בסם יתעלה אמרנו לו כי לו
 מיכר מה שהם פלול' ממנו יחוייב להם בהטיג'
 פנמס שייסיגו היותם פלול' ומזה היכר תהיה
 להם הטגה מה בהכרח בעלה הדאטונה כמו
 שבארנו בחמישי מספר מלחמות יי' וזוה
 יהי מדכבים מניני פנינים עניין בו יי' כילר פ
 פנמס וענין בו יי' כילר וזלתי וזולס ה' ית'
 ול' יי' כי אס פנמו כי אין לו עלה קדמות
 וזוה הוא יחיד ראוי אמתי בסם האחרות פס
 שהאחרות אשר לארל הוא חסר מאד ביחס אל
 האחרות הנכבד אשר ולסם יתעל' כמו שבארנו

פלוה בראשון ובחמישי מספר מלחמות יי'
 וזו' אומר אומר סכסם יתע' הרכבה מזה היכר
 מיכר הטיגתו בעלולים ממנו אמרנו שאין לו ב
 בהטיג' העלה הזות שהיא שכל העלול' ממנה
 טוס הרכבה כי מיכר הטיגה פיכמה תטיג' ה
 העלולים ממנה מיכר היותר נכבד מפיכמות
 כמו שבארנו בס ואין הנה פיקוס וזאת החקירה
 וזהבת את יי' אלהיך יכנו בזה המאמר להו'
 הטי' יתעלה ולפי שההבה מבחל מפנינה טולח
 תהיה לרבר שאין בו טוס הטיגה כל טכך
 כטולח תהיה בזה האופן הטלס אשר זכר פה
 הנה יחוייב ריכופי טנעטיה בדרך שתהיה לנר
 הטיגה מה בזה הטיס הנכבד והנורח כרי ט
 טנתעורר מפני וזל' לחברו וכל טכך כטנוסס
 המהבה בו יתעלה נרסיק' להבה אותו והנה
 זה יוכג' לנר מיכר טקדנו על מיכמות התורה כי
 הם יי' יי' וזל' אל הטיגתו יתע' כמו טכונן בזה ת
 הכפר ומיכר החקירה פל פעולת הש' יתע' ה
 הנפלאות המושגות לנר מפנין אלר הנמיכמות
 אשר זכרנו והוא מבווא' כי כטיטמור האדם פל
 זה תהיה מהבתו יתע' יחיד חוקה מכל המהפ'
 אשר זכרנו כי סבות המהבה הם השלמות
 והמעלה והערבות והתועלת פמו טכוכר ככפי
 הטרות ולפי שהש' יתע' הוא בתכלית השלמות
 והמעלה פל ששלמות כל נפלא וזלתי חסרון
 ביחס ל' שלמותו ית' תנת יבית חיות נאהב רל'
 טעור מזה מיכר ולפי שהערבות אשר תגית
 בהטיגתו יתע' למעלה מכל הערביות הנה יבית
 היות נאהב לזין טעור מזה היכר ולפי שיתועל'
 טיוטיג' מהטיגתו יתע' למעלה שכל התועלות כי
 הוא הטיגת החיים הנפשיים הנת יהיה היותר
 נאהב לזין טעור מזה היכר עס שהוא המטיעיס
 לזרס כל המרבויות והתועלות טיוטיגו לו והוא
 המטיעיס וזוה והסומו מיכמותו הזון האפטידי
 לו בכל לבבך יודע כי הלב יאמר על הדיון
 והנה באדם טני מיניס מהדיון והחפץ האחר
 הוא הכח המתעורר שהוא נמסך לטעו הדמיו'
 והטיני הוא הכח המתעורר שהוא נמסך לטעור
 השכל וכפדי יזמה האדם לפעמים בעיכמו טני
 לו הכחות יחד ויחלוק זה עס זה וברעים יגבר
 היכר הרס וכטובי יי' יכח היכר הטוב וכחלו'
 הנהיר בזה ויכח טיכניע האדם כל מיט ריכנו

ולפי שהכתי' ההנהגה היא בעבור בהמה טהורה
 כי היא היות טהורה בזה ראוי שתהיה הכתיבה
 במוסף והוא ראוי שיהיה בריו כאמרו ואני כותב
 על הספר בריו וזהו ההנהגה גם מעטין הכתיבה
 והנה מיכאנו זה הלשון בעיניו בפר קדש לי כל
 בכור שטאמ' והיה לך לאות של ירך ובפרט כי
 יבואך שט' והיה לך לאות של ירך ובפרט והיה
 אס שמוע שט' וקשרתם לאות על ירכם
 למרנו מזה שבתפלי' של יד יכתבו אלו הארבע
 פרשיות ולפי שהסדר אשר הלהם בתורה הוא
 טהורה ראשונה בפרט קדש לי כל בכור ושינת
 פרט והיה כי יבואך וט' ושינת פרט שמוע
 ורביעית פרט והיה אס שמוע ומיכאנו
 שדקדקה התורה באלו הכתיבים שלא זמר בהם
 דבר מסודר כמו שביאר באמרו והיו הרבירי
 האלה ידענו שיהא מחוייב שיהיה סודרם כן
 וכבר נלמד זה גם ממה שאמר בפ' הראשונה
 והיה בלשון יחיד ובשמוע והיה אס שמוע אמר
 בלשון רבים רל' שכבר אמר וקשרתם אותם
 ועוד כי בתפלין של ראש אמר בפרט קדש לי
 ולזכרון לשון יחיד ובפרט והיה כי יבואך אמר
 ולטוטפות לשון רבים ולפי שהקשירה לטו'
 הד פרשיות היתה כהיה לאות על ידו וכבר
 רמזה התורה שיהיו אלו הרבירים של לכן הנה
 ידענו שהכונה בזה הוא שיהיו נקשרים למצלה
 מהורוס שיהא אצל הלב והוא הפרק שיכל
 הזרוע בשמאלו וזהו שכן הזו לקושר התפלין
 כי הוא לשימין שיכריך שיהיו אלו הרבירים על
 לבו תמיד ולפי שאין זה הענין אות כי אס לפי
 שיקושר התפלין כי לא יראוהו אחרים במקום
 ההוא לפי הנהג' ביד תימיני ולזה יחוייב גם'
 שיהיו מקום הנחת תפלין של יד אצל היד ה
 השמאלית כי לא יתכן שיקושר הארס ביד ה
 הימנית התפלין על היד ההיא בעצמה והנה
 אמר על ירך רל' אצל ירך והנה יקרא יד הזרוע
 כס היד ולזה יהיה זה תיר במקו' שתאמר אצל
 היד והיו לטוטפות בין עיניך רל' על המוח
 כאמ' ולתשי' קדחה בין עיניכם למת שיהי' כן
 בו על המוח כי הקדחה לא יתכן שתהיה בין
 העינים והנה הוא מבו' כי המוח הוא בין העינים
 על המוח במקו' הספר תתית הקדחה ושי' לבר
 יתכן שיניח אלו התפלין ולזה אמ' בפרט קדש

לי וזלכרון בין עיניך כי שם במוח ימיכאכח
 הזכר ותנה תכונתו באמרו ולטוטפות
 לרבוהים כענין אמר' ולתשי' על בית ירחק
 ולפי שאמ' בתפלין של יד לזו טהור לשון
 יחיד ואמ' בתפלי' של ראש לטוטפות טהור
 לשון רבים למרנו שהארבע פרשיות תהיינה
 יחד כסדרן בכרך אחר בתפלין של יד ואולם
 בתפלין של ראש תהיינה בר' בתיים כי בפרט
 השינת באו בה לשון רבים כמו שזכרנו ולזה
 הוא מבוואר כי לא יהיה מהם בכרך אחד וזוהי
 פרט אחת ולזה יהיו בתפלין של ראש ר'
 בתיים כדי שיהיו אלו הרבירים נראים נברלי' זה
 מזה ולזה הקדים בכל הפרשיות האלו זכרון
 תפלין של יד קדש תפלין של ראש כי הם במקו'
 יותר נכבד לפי שהלב יותר נכבד מהמוח והנה
 היו הר' פרשיות בבית אחר בתפלין של יד שהן
 כנגד הלב והיו בר' בתיים בתפלין של ראש כי
 בזה היסרה מה אצל השי' ייחוד השי' יתע' עס
 רבוי הפעולות השופעו מאתו וזה שהלב הוא
 התחלה לחי ומהחוס הטבעי המשתלח ממנו
 בצוה יסודו מיני' רבים מההרגש מיכר
 הכתובלים אשר הם וכן הענין בשם יתעס
 רבוי פעולותיו לא יחד של רבוי בו ולפי
 שהלב הוא התחלה רמה שיוצא מהמוח מ
 מהחוש והתנועה הנה היה מהראוי שיהיו ת
 תפלין של יד קודמין לתפלין של ראש וזה
 מינה שראוי גלו' ושלמות על שיהי' כן באמרו
 על ירך הוא כנגד הלב כמו שזכר ולפי שאמר
 בפרט קדש לי והיה לאות על ידכה ובפרט כי
 יבואך והיה לאות על ירך הנה למרנו שכל
 הוריי' הם המלאכותיות יידיך שיהיו לשי' תפלין
 וכן הענין בקשירתם ולזה יכתיב שיהיה עבודת
 לשי' תפלין וכתבתי עני' וקשירתך ולפי
 שאמר בצוונה וכתבתם טהריכון בו הדבר
 הנהג' בענין הכתיבה למרנו כן הענין בתפלי'
 והוא שיהיה הכתיבה באופן שתהיינה האותיות
 נכרו ולא ידמו לאות אחרת ותהיה כל אח' נברלת
 מהאחרת כי זהו סגדר הכתיבה ותהיינה גם כן
 הד' פרשיות לפי מה שהם בתורה רל' שהפתוחות
 תהיינה שם פתוחות והסתומות סתומות פי זה
 נהיה בתורה לפנין בהכרח לא דבר רק הוא
 ובכלל הנה הפרטית פתחה תורה מיכר מה

לאהבת הש' יתע' וימט' מהאבהת הוא שי' טמור
מיכותיו כי האהבי שתול לפט' ריכוך מוהבו כפי
היכול' ובכל נפשו ובכל מאור' לפי שהריכוך
באמרו ובכל מאור' שלא יחוש אם יפור' כל מ'
מאורו וזו יפס' והו' לאהבת הש' יתעלה הנה
יתבאר מזה שהריכוך באמרו בכל נפשו שהוא
אפי' יטול את נפשו ומיתתו לא יחוש לאהב'
הש' הנכבד ולטמור מיכותיו ויהיה אמרו בכל
נפשו מענין אמרו כי בנפשו דבר ארוניו
וכבר ביארנו התנאים אשר בהם יתיר האדם ע'
עצמו למיתה לאהבת הש' יתע' בפרט' אמור' אל
הכהנים והוא מבוא' שאין הריכוך באמר' בכל
נפשו מענין ריכוך כל דרך מה שאמ' אם יש את
נפשו כש' שהוא כמו ריכוך שיש היה זה כך
יהיה אמרו בכל נפשו לבטלה כי כב' אמ' תחלה
בכל לבבך והיו הדברים האלה אשר אנכי
מיכוך היום על לבבך וזהו שיהיו אלו הדברי'
אשר יבנה המקום תמיד וכל לבבו ומ'
ומחשבתו כפי שלא נטח אותם כי הם מ'
מהגדולות שבפנות התורה ולפי שאמר'
אחר זה לרבר' בש' ולכתבם בתפילין ובצוואות
והפנות בנה המקום ואמר' והיו הדברים האלה
למרנו מזה שאין ראוי להמיר בהם סדר אלוה'
הדברים ולא להמיר הלשון בלשון אחר כי כל
זה הוא נכח' באמרו והיו הדברים האלה
ושנתם לבט' הוא מענין למד' וקראו שט'ן
מיכר הטיות הדברים הכריזים בלמוד כי אם
לא ידע בפעם אחת יכנה לו' או יטל' שר'
שי' לפי מה שיצוין ללמד' ומזה המקום
יבאר שיצוין גם כן שי' למד' וידע' המד' כי
מי שלא ידע ללמד' לא יוכל ללמד' לאחרים ע'
שיתח' מן הטיק' שיתכנה התורה שידעו קטני' לו'
הפנות הגדולות ולא תכנה שידעו הגדולים
ולפי שהבנים נאמר על התלמוד' כמו שימכאנו
שי' קראו תלמוד' הנביאים בני הנביאים ידענו
שכלל זה הינוי' גם שי' למד' לתלמידיהם וזה
גם נכנס הינוי' ומהבתו כי האוהב יפרסם
לכל מצלת מוהבו ולזה אמר' רז' ומהבת את
י' ליהיך מהבתו על הכריות ורברת בס' ב'
בכתבך בביתך ובכלתך בדרך למדנו מזה
שזאת הפרט' ירין אדם לקרות לפי מה שיהיו
בזולת כוס שני' בשכבו ובקומו והנה מאמ'

ורברת בס' למדנו שיהיו מחוייב' כשיקרא את
שמו' שיהיה דבורו באלו הדברים לא ברב'
אחרים כי התעסקו בדברים אחרים יבול'
כוונתו באופן שלא יהיה כוונתו בס' ומזה
המקור למדנו שאי' ראו לו' לרמוז בפיט' ולקחו'
בשפתותיו והרומה לזה בעת קדושתו שמו' כי
זהו כמו דבור בדברים אחרים עם קריאתו את
שמו' ולפי שאמר' בכתבך בביתך ובכלתך
בדרך ולא אמר' בבית וכדרך למדנו מזה
שיכאשר היה בשבתו בביתו או לכתו בדרך ל'
ריכוך עיניו הו' חייב לזאת המיכה ואולם אם
לא היה השבת וזו' אם לא היה הלכות השבת
לו' אבל היה לריכוך עטיית מיכה לכבוד השם
יתעלה הנה לא תרחק המיכה שהוא עוקבה
בעבור המיכה הזאת אלא אם היה יכול לט'ן
שיתיהם סמו' שהתבאר בסדרים הכוללים
בשכבך ובקומך ידע' כי תאדס יקרא שונב'
בכל זמן שהוא שוכב על מיטתו ויקרא גם בעת
שהוא קם מעל המטה לבר' ולפי שאלו הפעול'
אין הכוונה בהם המיכות אבל העת שרדנו
שיקרא בו זה כמו שזכרנו בסדרים הכוללים
יהיה הריכוך בשכבך בעת שיבטי' אדם
שוכבים ובקומך בשעה שיבטי' אדם קמים
והוא מבוא' שזאת המיכה הוא על הרוב בזמן
שיכבה מעת יצאת השוכבים עדי' ערות השחר
וזמן קימה הוא אחר זמן שיכבה והוא על הרוב
אחר עליית השחר וב'לו' הזמנים ראוי שתהיה
קריאת וזאת הפרטה אמנם לא יצא מגדר' ב'
בשכבך אם היה זמן השעה זמן שיכבה על המ'
המעט או זמן קימה על המעט כי כדון הוא
נכנס תחת גדר' אמרו בשכבך ובקומך והנה
זמן שיכבה על המעט יכנס פעם שקיעת החמה
כי כבר ימיכאו אנשים שוכבים או לפי המנהג'
וכן ימט' גם לזאת הסבה עדי' הנק' החמה וזמן
קימה על המעט ימט' עדי' שפור' שתי' שבת מן
היום כי כבר ימיכאו אנשי' פעטי' ינהגו לישן
עדי' זה הזמן וקסדותם לאות על ירך הריכו'
בזה שיכתבם ואחר כך יקטרים פי הדברים ולא
יקטרו אך הנכתב ולפי שדקדק בכתובה
שתפסה על ידי מי' שנכנס בגדר' אלו המיכות
באמרו וכתבתם על מזוונות ביתך ובטעון'
למדנו מזה שלא יתכן שיכתבם כי אם תר'

ולא דוניה וזהו דות שלח יהיה עמה חתנות
 לישראל אמר לא יומתו כי לא חופסה בפחה
 חרופה ואם הענין בפחה כנבנית כן נכנסת
 במינות התורה כס באלו שלח נכנסו בגדר
 מינות התורה כולל ואמנם רל באמריו לא
 תתחתן עם ערל יעשה פמאס דבר דומה
 לחתנות והוא כההים מיוחדת לו כענהג המטה
 עם בעלה וכוא עבות מזה טאס נתן ישראל
 בתו לאחר מאלו הגוים הנה וורה כסר פשוה
 ואורס מנכ זה כי הגוי שהוליד אותו יסיר עבך
 תהוא שילדה בת יסר מאחרי הית וכס סינינע
 פנתינת בן יסר לככרית כי תומ יוליד בני לען
 כי בניהם הם כמיה ורזה אמר ועברו אלהים
 אחרי אל זרע הבן וזרע הבת והנה לא הופירה
 תורה לא דרך חתנות אבל אם בא עליה שלח
 כדרך חתנות איני לוקב סן התורה אך נאמר
 בסוף פרק בלק סקנאין פוגשי בו אם מיכודת
 בשעת מעשה כמו שכתבתי פנחס כי אם כה
 תשטת להם מוצחותיהם ותווכן וגו' רל שלח
 תצטו עמהם מה שיביא אתכם לען צמו טנוכר
 בענין חתנות אבל הסתדל עכפ להסיר הען
 שאריכס כדי שלא תהיו נמשכים אחריה ולזה
 יבא לתוך מוצחותי ולגרע אשריהם ולטרונן
 פכיליהם כי פס קדוש אתה רל להיך וגו' רל
 אין דמוי שיתגאל אתה בכל אלו הפחיתות ול
 הטיקו כי כסאר הטיקומו כי ככה נברלת מיכוד
 האוסות בזאת התורה הנפולה ונקד שות במ
 והיית לטם ית לעס סבלת מכל העמים וביאר
 להם כי לא מפני שחס עם רב בחר בהם הית
 להשענן שבחוק יטכחו שאר האוסו מן הענין
 הוא בחפך כי ישראל הם המכס מכל העמי אך
 מאהבת הית את ישראל ומיכר בריתו עם האבר
 תוסיאם מיכרים ביר חזקה לקרבו לעבדוהו
 כדי שיהיו דמויים אל הטוב שייעד הטם יתמח
 לאבותיהם לתת לרעם וירעם כי כוא הלהי
 רל כי הס' ית הוא הס' גיח בך ומנהג אותך
 הוא הלהים במוחלט רל טיהו פנהג כל
 הנמיכאו בל הנאמן רל היל נאמן בהבטחתו
 סימדי הברית והחסר לאוהביו ולטומרי
 מיכותיו ללף דור הנה עת שייעד הית מהטו
 הוא חסר בשנת ההוא אך קימו היעור תוה כמו
 חק ער הית והוא יקיים אותו כפי מה שאפשר

וימטך להם גם כן מנה ירושת המרץ שביא
 מיכרה ואל הטוב הזה כמו שביארנו בראש
 ומה הפרטיה ולזה אפי ובאת וירשת את המרץ
 הטובה כי יסאלך בןך מחר לאמר מה העדות
 והחוקים וגו' רמו בזה לפימות פסח שהיה נאמל
 על מינות ומרורים ככל החקים והמטפטים
 טנתבאוי בו טיהו בשטנו סיני רבי שיתעורר
 בעבודת הקטן לסאול מה הסכה בזה וכן העני
 בכל השניים שחרט לטו הית לזכור יביאת
 מיכרי נאלו תאמ שלח נאכל טבבת ימים חמץ
 וטטט טבבת ימים בטכות ומה שידמה לזה
 ויכונן לטטות את כל החקי האלה ליראה את
 ה' לתינו רל כי מות טעמור על היריעה בעינס
 גבורות הית יביא זה אותנו ליראה טמנו
 לטוב לטו כלהימי רמו בזה אל הטוב הנפטי
 חסר לו יכלה והוא הטוב הנפטי ולחיותנו
 כיום הזה רמו בזה אל החיים הגופיים הכלים
 והפוסקי וברקה תהיה לנו ירופ כי ירקה הוא
 עשיית העישה מה שבחוקו לטטות והראוי ל
 טמו טבארנו באמריו והאמין ב' ויחטבת לר
 ירקב והנה פריסון בזה כי זה הדבר תוה חוק
 עלינו וראוי לנו לפי תיוטר והיכר ונגמול פו
 לטטנו בטמנו לטטות את כל זמט לפטי ה
 אלהינו רל כמקום אשר יבחר לטכך טמו טס
 כי טס יכסו הפסח וחמוכרים האחרים והמקום
 ההוא יתוור בזה פתוור כמו טט בפרכית ראה
 אמני במקומות רבים וטטל מהטליך לא
 תברות להם ברית ולא תחונט הנהיר בזה
 מחמול עליהם והככה בזה פן יחטיאו אותנו
 וזה הנהיר דנו במה טיבא שלח נחיה כל נסעי
 בלו הטבבה גיים ואפפ שיכבר ריכה הית
 טיקאו להם לטלוס החלה כמו טנתבא בפרכי
 טועים הנה תקטיה את רוחם ומטך את רכבם
 לעטן החרימם להשגחה על ישראל כמו טנוכ
 בטנר טועים ולזאת הסכה אמר בפרכי ולה
 המטפטי שלח יכבר באריכנו פן יחטיאו אותנו
 ולזאת חת פס בתך לא נתן לבנו ובתו לא נתן
 לבנך כי יסיר את בנך מואחרי וגו' ירופ כי
 החתנות לא יתכן לאלו רזע פבוור מפת טנו
 כספחה כנפנית בפרכי פספטי טבניהם מינס
 למי שהוליד אותם והוא תעבר תעברי וסר הם
 בניה והם עברים כאמריו תמטה ויריה תהיה

הגמד הבנין באופן מה והפרשה סתומה לא
תורה על הגמד העני באופן ההוא אבל הוא מן
מורכב מן ההגמר וההקטר עם מה שאחריו
ולזה היתה הפר' ההיא סתומה והנה להעיר על
שהטלמו נמיכא באלו הפר'יות אשר בתפלין
לכרך ולא בפר'יות אשר במזוזה לברס ואעפ'
שיחדו בזה מבין שאר הפר'יות אשר בתורה
כי בשלמות האמת לכלל התורה לבר תקנו רזל
שיהיה ספר תורה נכתב בעוד הטלס ותפלין ב
בחלק מפני קרקע ומזוזה בחלק ממנו הנקרא
דוכססותוס להעיר כל שאין לו הפר'יות כי אם
חלק מהתורה וכתבתם על מזוזות ביתך
ובצעריך לפי שזה היה להזכיר דבר אחר
הפר'יות אשר יבטו לכתבם אצל מזוזות הבית
וזה פר'ית טמפוהיה אם טמוט למדנו שאין
הריבון שיכתוב אצל כל אחד ממזוזות הבית
אבל הריבון באמרו אצל מזוזות כל בית ובית
ולפי שזה דבר מונח מחוץ לבית למדנו
שבמזוזה הימנית לו בהכנסו לבית יונח זה
המכתב כי התורה בחרה הימין לכל הענינים
לפי מה שהתבאר מפ'רים רבים בתורה והנה
הבית יקרא טמט בית רידה ובצעריך רל טעמי
ביתך טיט בהם מזוזה ולפי שאמ' ביתך
למדנו שחס היה בית מקדש פטור ממזוזה
והיה כי יבאך הנהידם טרב הטבט והטלוח
לא יסבב שיכחטו הית' שהיכחם ממכדים
והנה זכר אול הדברי בהדרגה כי הערי קודמו
לפנין הבתים טבהם ובפרט הערים אשר להם
חומה אשרי יתאחרו בהם כל יושבי העיר כי
בראשונה יהיה מקום העיר ותהיה מוקף חומה
אזי זה יבנה כל אחד מהמתיטבי בפיר ההוא
בית לפיכמו והנה הבנין קודם לחיבת הבור
וחיבת הבור קודם לטעינת כרמים כי המים
יותר הכרחיים מהיין ולזה גכ' הקדים הכרמי'
לותים כי היין יותר הכרחי מהטימן את ה'
תירח ויבנה בנה ליראה מה ית' וענין היראה
שנידא מלעבוד על מיכותיו לגודל מעלתו
ולדומותיו והוא מבו' שהיראה הזאת תטלס
אחר שיטג' הית' כפי היכולת כי לא ירא האדם
ממי טלא ירפמה הוא ולפי שההטג'ה ההיא
תבוא ל האהבה כמו טבי' בפר' טמט הנה
יתחברו בט' ית' כתי' אול המדות כי למעלתו

ורתמימותו יירוח פטיטו יראה עיכומה ויחבבהו
אהבה נפלאה כמו סקדס ואותו תעבור ידוע
כי תעבורה תהיה באחר פטלשה פטיס האחר
מש' שיראת העובד הנעבד במה שיהוא ליכורך ה'
הנעבד וזאת העבודה לא תתכן בט' ית' כי הוא
ברוך הוא בלתי יכריך לדבר מטבראיו והאופן
הטני הוא שיראת העובד שיהוא עבד לנעבד
במה שייצורך העבד שיכאל ירכיו מאדוניו
להורו על שאינו טליט בלקיחת דבס מהס ור'א
יהיו לו כי אם מאדוניו שיהוא טליט על הקניני'
ההם ובזה האופן
הטני יתכן שיפבור הארס הית' הויכה לומד
שידאה עיכמו שיהוא עבד לו ולזה ישאל ירכיו
פטיטו כמו שישאל הטבר מאדוניו ולזה היה
הטומ' הנה טווי' שנתפלל לפניו לבקש ירכיו
גבוה עור תועלת להיטיר האנטי' סידעו כי כל
הטובות פומות מה' ית' והאופן הטליטי הוא
שיבטיה העבד מה שיכנה הארון מזולת הבטה
שיביה מה שייכנה ליכורך הארון או ליכורך ה'
העבד וזה גכ' יתכן למדס שיפבור הט' ית' ולפי
זה הענין יהיה הדיכו' בומר ואותו תעבד טכמו
שהעבד עוטה מיכות אדוניו כן תקוט מיכו הית'
ובטמו תטבט יבנה בזה להטבט בט' ית' כאשר
יבוא ההכרח אל הטבטה כי בזולת זה תהיה ט'
טח כמו שהתבאר בפר' יתרו הנה כמו שיחטט
הארס או יטבט בטס ית' לשוא או לטור כן
יחטט אם יטבט לזולתו לעת ירכו אל הטבטה
כי זה יורה שהוא נותן האלהו והנכחו והקוט
זולת הית' לא תלכו אחרי אלהים אחר'
מאלהי העמים וגו' אמ' זה לפי טבבר היה ידוע
ל'ים ית' הכטל יטדל ב'להי העמים ההם ולזה
הטתרל להיכילס מזה ותודיעס הטוטט הנפלא
שימסך להם מהט' ית' אם יפטו זה לא תנכוח
ה' להיכס כאשר נסית' במסה תזהיר בנה טלוח
לכחות וטלוח לטחול מופתים רבים מהטס ית'
אחר טנתבאר להם בנביאוי' שיהוא נביא אמת
ולזה אמ' פאעד נסיתס במסה כי טס ריכו לנסות
ה' ית' לראות גיט' בקרבס אם לא' לא ליכורך
גדול כמו טבארנו בפ' בטלח טמור תטימין
את מיכות ה' להיכס ביאר בנה כי בטמיות
המיכות התורה והעדות והחקיס ית' טרומו
היכלחת הנטטט ועומ אמרו למכן יטב' לך

קראנו ליו יענה אט נקרא לו באופן ראוי
ויטי ירנו גם זה אלהאמונה טיכל הטובות הם
טופעות מואתו יתג' טיהא מהגדולות טיכפנות
התוריות

התועלת האחר בסדרה הוא מה
טיכונן להשפט לטמו ית'
לפת סיכורך והנה תועלת ואתג יכיה להיטיר
אל שיה ית' הוא אפתי המיכיומה וקיס וניכחי
גלוה תהיה הספוסה בו להודות גל אמתה
מיכיומה מה טפלו וקיומו

התועלת השתים עטרה הוא במיכו
מהו מה טיהזהיר מלנסו
את' כי זה מולי יכיא למעוט אמונה בו
כטתקכו יד הנביא פניטות כמו זה מופת

התועלת השלש עטרה הוא מה
טיכונן להודי לבטינו נטי'
עבודתנו פמיכריס וטיהויכיומו מיטס הטי יתפ'
באזהרות ומופתיס גדולי' כטייטאלו מה הככה
לאלו השרות והחקי' והמיטפטי' אטיר יכיה ה' ית'
לעטזה בפסח או ברבר הבכורות או בטווד מה
טיכינו ה' ית' טיהוא זכר לייכיות מיכריס והנח
התוכלת בה טבוואר כי פנה יתפרסמו לו מולי'
הנפלו ויתחנך בעבודתה ית'

התועלת הארבע עטרה הוא ברבות
והוא מה טיהודיענו כי
בטימירת מיכות התורה נוכח להיכלת פכחית
והיא היכלת הנפש וימטיך לה גם פן היכלתה
גושיית והיוז היכלת הגוף וכבר העיר על זה
באמרו לשוב לנו כל הימים ולחיותנו כול תונה

התועלת החמש עטרה במיכו והוא
מה טיהודיענו מחסול פל
אחד מן עממין באמדו לחתכרות להס ברית
ולא תחונס והתועלת בזו האזהרה מבווא טיהוא
כדי טילא יחטיאו ישריל ויביאוס לפבדי פון

התועלת השש עטרה הוא במיכות
והוא מה טיהודיענו מהתרתן בעובדי פון
ותועלת זו האזהרה כי זה יהיה ככה מל' טיהיה

טיכונן לבטיח תפלין פל הפרק טאחר הזרוע
כנגד הלב והנה טכללו בהסיד' פרסיות והס
קרט לי כל בכור ותייה כי יביאך סיהס מוכירות
פנין הנפלאות טתיו בייכיות מיכריס אטיר
ייסירו לאמונת ההשגחה וייחוד הסס יתעלה
ולא הבתו הנכללים בפדשות סמט ואחריתם
היתה פדשת והיה אט טמוט לחטיר על סכבר
יגמול הסס יתעלה גמול טופ לאוהבי הסס ית'
ויקנס מונט נפלא לפובדי פון גלות היו לו
גפרסיות בנה תסרור ופכה התועלת בזאת
המיכות מבווא והוא טיהיה זה לנו לאות טיהיו
חדריס הלו על לבנו תמיד לא נטיכחס

התועלת השביעי הוא במיכות והוא
מה טיכונן לכתוב מלוהד'
פדסיות הנוכחות בסדר הנז בתפלין פול ראש
בר בתיס והתועלת בזאת המיכות הוא טיהיו לו
הדברי לנו לזכרון ולזה הוטמו טל המוח טיטס
כח הזכר והנה ילו הפדסיות היו בתפלין טול
ואס בר בתיס ובתעלי' טל ייה בבית אחר לסכת
פונכביאורי' לזאת הפדשה והוא כי מזה מיכר
נטיסד מל היותה יתג' אחר פס הסתנף טמנו
פנולת רבות

התועלת השמיני הוא במיכות והוא
מה טיכונן לכתוב פרשת
שמש ויהי אט טיפוע מכל מוונות ביתנו כדי
להעיר אותנו כי סיס ה נקרא סס ולא יתן
פטיסיות לבחול בתינו פס טזה יתיה סכה
לוכיות ליה הפנות הגדולות אטיר יכריך טיתנס
הארס אל לבו תמיד

התועלת התשיעי הוא מה טיכונן
לידמה מה ית' ותועלת זאת
העונה מבוואר טמה טזכרנו במיאורנו לזאת
המיכה וכלל הנה חיו מיסדות להגעת אל
הסלמות האנטי בתכלית מת טואפטי

התועלת העשירי הוא מה טיכונן
לפבור ה' ית' והוא טנבקט
הכרכי טמנו ותועלת זאת המיכה מבווארת כי
זה יהיה סכה טנטיג משאלות לבנו כי בכל

וסודמדי מיכותיו הם מקיימי מיכות הש"ת
והנה שמירת מיכותיו תביא להבה את י"ת
כי יהיו ררך להסגות י"ת ומהבתו גכ כבה ל
לשמירת מיכותיו מיכר ההסגחה הפרטי ימטיך
לורנו אחריר דורות רבים מלמנו וכבר יתבוא
כי זה הברית סכרת ה"ת עם האבות . ל"ה יפר
לפולס ולזה אמר סימדם ה"ת תמיד מכליוך
כמו שקדם או ירית בזה שיה"ת ממתין הברית
והחסד לאוהביו לילך דור וזה טכבר ייער זה
הטוב לאברהם וקיימו לו אחר זמן ארוך
בזמן שלם במה שהטלים ה"ת ורש ישרלי
וקרבים לכבודתו ויהיה אמרו סומר הברית
והחסד משנין אמרו ואביו סימ את הדבר
והנה הוא נאמת בזה המקום לפי מה שאחשוב
ומסלם לסונאיו אל פניו להאבירו דל כי הטו
סייער לסונאיו לא יאחר הגעתו אבל יגיעהו
להס תכף להאביר סונאיו במה שיקרה להס
מהפסד והכליון אחר הגעת הטוב ההוא להס
כמו טיקרה ל"ו המומי טכבר אברו קודם הגע
הטוב לישרלי וגם הטוב ההוא סימור פרוך
לישרלי כי לא הגיע להס כל הטוב שנכבט הסי
ית לאברהם בימי יהושפט כי כבר נתן לו ה"ת
כסד אופות ולא הסחית יהושפט כי אס קצת
הטבטה מהס ולזה יתאמת טויה הטוב סמור
לישרלי לילך דור וכאשר יסלם הטוב ההוא
יסודר הסנין בררך כלא תקרה עוד מלחמה כי
או יהפוך ה"ת אל העמים טפה ברורה לקרווא
כלס בט"ס י" וולברו טכס אחר ובוה יתבוא
כי לת טיב לישרלי היה כסהמתין להס הש"ת
הברית והחסד לדורו רבי וסימרת את המיכנה
זאת תחקיס וזאת המטיפטיס דל כי הוא דארי
סימור את המיכנה וזאת תחקיס וזאת המטיפטי
כי זה יהיה סבה להביא הטוב ולהתמידו לך
הנה זה מה סיכריך לבוא בזה הפרטי והתופר
הס י"ט

התועלת

הוא מסג"ח בנו פדת ההולכים בתורתו
תועלת וזאת המיכנה הוא רב ברעות והוא עם
זה מהגדולות טכפנות התורה וכבר ביארנו
אמות זה הסרטי מיכר הסיון והתורנו כל הספיקו
הנופלות בנו ברביעי מספר מלח ה"ת ספר א"וב

התועלת

הטטי במיכות והוא מה
סיכנו להאמין כי י"ת
אחרז אמתו לא ישתתף לרבו זולתו וכבר ב"ה
אמו זה הסרטי וסי הוא דארי סיית אחר ה"ת בטטי
לו השמנות שזכרה בה התורה ברומיטי מימי
ובביארנו למה סימר הטבט

התועלת

הטוילטי הוא במיכו והוא
מה סיכנו להאבת ה"ת
בזה האופ הנפלא סיחל ל"ו כבוד המות לטבוח
ית והתועלת בואת המיכנה טבואר כי זה מטה
טיביא בתכלית מה שאפשר לקטן השלמות
האנטי ומהיכלתה הנפטיית או היכלתה זולתה
כמו טביא בביאר וזאת הפרטי

התועלת

הרביעי הוא במיכות והוא
מה סיכנו ללמד לו
הרברים טיהס פנות התורה כדי שיתו טבואר
הפנות והאמונות האמתיו בלבס ויגדלו עלות
וכן יכנה זה בטטרת הרברים טאמרו והתועלת
לבטיך ולבטי בטיך ואמ' בכללות לפען ילעוך
ליראה וגו' וזאת בטיהס ילכוך וזה מקוף ב"ה
מיכו התורה כל כבר היו טומטיך מות כולס טפי
הטס ית לרלי ידאטס פיהאט וזוה כטולמות
ממטה חויבו לרסרס לבטיהס דור אחר דור
החמיטי הוא במיכות והוא
מה סיכנו לקרא טיט

התועלת

טימט טתי פעמיס ב"וס דל בטכבר וטכקוטנו
כי בה זכירת אלו הנטימות טכברט טיהס פנות
התורה ואמטס היתה הקריאה בנולו הטטים ט
לו הצתי יורו טל טיטי לגרטי תטעשה כטייעין
או בכוכבי לכת ובכוכבים הקיימים שידונו
כוכבי לכה מתרחקים מהפ"כבים הקיימים טיהס
קרובים ליהס או הסך או יעוין בטטיטטט
הנץ חמה כי יראה טיקה זריחתו ב"וס האחר
זולה מקום זריחתו ב"וס האחר וזה יורה טל
טיטימטי מתנופע לא הארץ כמו טיהטטט קטס
הקורמים ולזה הוא מבוואר טילו הטטים זוח
טייט לגרליס תטיעות מתחלפות וייטטנו
מפטי זה אל מטיט קורס להס וזה יבוא בהכרח
להאמין טיט טס לזה אחר טיטורו מטיטטט
לו התנועות אטרי יטולס בכללס זה המיכויות
הספל

התועלת

הטיטי במיכות והוא מה

יחסימו את ישרי וולח תעביר את ליהם ביה
 בזה טאם תרחם עליהם לבלתי השחיתם הנה
 יהיה זה סבה אל סתעבור את לתייה כי תחמלה
 עליהם הוא מוקם לך פור תוהירם טולא ייראו
 טולא יוכלו לתוריש הגויס הרבים ההם כי יי
 להם לבשו סיד הית'ולא תקצר להודיש בעבו
 מה טראו מנעלאותיו טעשה בייכיו מירי וגם
 ותהכרבה יסלח להיך בש ירעה טהכרעה
 היה ממיטה מותם או ירית בזה טיה ית ימיכיו
 להם מה שימייתם בדרך טולא יתיו הנטוארים
 והנטורים עפטי בני ישרי כומרוני' השליך
 עליהם אבנים גדולות ען השמים וטסר
 את הגויס האלה אמר טימבט מטיש ישרי
 הית מפטי בני יסראל כי לא יוכלו לבלותם
 מהר ען תרבת טליבס חית הטררה והנה אמ'
 זה על יד המסל לגויס אשר סביבותיהם טיבס
 חוץ ען הארץ הוות אשר הוגבלה להיות ליש
 כי בחמותה יעוררם לפחדם טייטשו להם ית'
 כשהכמו טעופים ולחו חן בלכרם עיר אחר
 עיר לא ירדיו בזה כל כך גם הגויס אשר יכינו
 להטעירם וולא תתיה במלחמה פס פס רב מחר
 וטעש סיד תית'ולא תקצר הנה יבקם על הרוב
 במה טיעטמו תסמנות הנאותו טעיותכן זה כפז
 טוכרנו במקומות רבים במה שיקרם לנו בזה
 השפר לא יתיכב איכ בפניך ער טיעירך אית'
 טולא יוכלו אים מהם להתייכב לפניך ולהלחם
 עמך ויתמיד להם השפלות והדלות פנה ער
 טעבר טעמיד מותם לגמרי עסילי'אלהיהם
 אטרוץ דל טולא תתנו מפטי כי מזה היכר וכל
 זה בזה המקום כמו טיבתאוי במה שחפר אחר
 זה לא תחזור כסף ונהב עליהם ולקחת לך
 והנה הנהיר בו מלהנו ביכנוי הפסילי' כל טכן
 בטעילי' טיכעס ען תנקס בו הל' ען יהיב
 לך לפוקס ויביאך לפבור עו ונב טי לפעמים
 יתכן במי טולח זה טיעילי'חו נכסיו ויחשוב
 טמה טבא ען הפו בירו טבב זה ויביאיו נב
 לפבור עו כי תרבת להיך הוא יל טיה
 הרב הוט טעב ומרוחק ויכל השם יתעלה
 ולתביא תופנה ול ביתך וגו' יל לתביאוה
 הרב המרוחק בביתך כי ית יטב טתרה
 הרס כמותו ותשעד סקך טטיקטו ותעב
 התעבנו כי חרס הוא בדרך טולא תקדבהו

לך ליבנות בו ביצר מתיצורים כי חרס הוא
 ורוב תחוייב להחרימו ולכלותו בדרך טולא
 ישאר לו עיכאות לפען פנתך לפסותך
 להטת את אשר בלבבך הריכון בזה טיה ית
 הסכים לפנות מותם זה הזמן המרוך אשר
 הוליסם במדבר והנה תוחלתם בירוסה בארץ
 תוחלת פמוטכב כיי לנסות וליסרם בכל זה
 הזמן אם הם יעדין חוקים בטעירת מיכות הש'
 ית'לפוז להם ולהורישם את הארץ אשר נטבט
 לחבות וכבר פנט השם יתעלה שם באופך
 אחר מהענוי והוא טכבר פדעיבם ועטב מ
 מותם במה טחסר להם שם מים בקצת המקום
 ולא היה להם פניר ולאכול ולא ירקות ומיני
 קטניות ולא טועים ולא ביכלים וטאוי מה
 טידמה לזה גם לא היה להם ולאכול וולתי
 אל חמן עיניהם כרי להודיע להם עיכס
 נעלאות השם יתעלה ער טכבר החיה
 טע רב כזה במדבר בנולת לחם במן טיהודי
 להם בדרך פול והיה פור מהפול בזה טולא
 בלתי טעלתם עעליהם באותם ארבעים
 טנה ולא בלו מעטליהם מעל דגליהם ות
 והיה זה כחו להתמיד להם בזה הזמן הארוך
 דאייג'אלו הנפלאות העיכומות כרי טיורג'ול
 פהאמטת השם יתעלה וירשתעם לבבך כי
 כאשר ייסר אים מות בני רל כי כבר ירעה
 כי השם יתעלה ייסר אותך טל מרותך פיו
 בהיותך במדבר כאשר ייסר אים את בני ונה
 טיהא'ט טייסר אותם בטיתקת פרות כרי ט
 טיכיר טעריו היה טבה טהככו אביו ויקח
 בזה מוטו ואולס השם יתעלה לא נטה
 לפעמי' הרשעים תכף ממותם כי הוא ארץ
 חפי חן לאהבתו יסראל ייסרם בצדבר תכ'
 מרותם כרי טיכיר כי מרים היה סבה אל
 הרס סקרה להם ויקחו בזה מוסר ויכנעו
 לעבודת השם יתעלה ארץ חטה וטעורה
 הנה טכח ארץ יסראל באילו המינים מהעירו
 והם חטה וטעורה טהם הפינים הנטבחרים
 טבמיני התבואה והקדים החטה טהיא
 היותר נבחרת מהטעורה וטפורה היא
 נכבדת מגפן כי הוא מוון וטולס היין
 אינו הכרחי כל כך כי יוכלו לשתות מים
 והגפן יותר נכבר מהתבואה והתאנה יותר נכבר

ומה לרצות שיהיה נכונותך אותם מיצר גיבתי
 אך ה' ית' הוא המטיב מיד אותם מפניך ואל תאמר
 בלבבך בהחזקת אלהיך וגו' ביאר לך כי לא
 ביצקתך ידו הארץ אך ברצעת הגוי ההם כי
 לולי רצעת לא נטטס ה' ית' בזה העונש כי מ
 מעטיה ידיו כלם וזוה אמר לאברהם כי לא כלם
 בין המזרחי עד הנה ולפי' כולל הספיק וזאת
 הסבה לומר בהודעת הארץ לישראל ביאר שיה
 הטוב היה לישראל פירכר ברית ה' ית' עם האבו
 ואביצקת ישראל לברה כי לא היתה עדין
 באופן שתספיק בכמו וזאת ההסגחה הנפלאה
 והנה היה תתועל בזה מוליוס יחטבו ישראל
 כי יצקתם היתה סבה בירוסית הארץ עם רצעת
 הגויס שהם הנה ברמותם כי כל הגוי פיבדי עו
 לא יראו אס יצטו כמעטיה טיורטו מן הארץ
 כי איננו כדוקים מהם בדרך טייתן ה' ית' הארץ
 לישראל אס מיצר ההסגחה הפרטית אשר היא
 דבוקה באבו יס' לידוה טברטית תאבר הארץ
 מהם גי' שאר הגוי' כטיתהיה להם מיכ' ההסגח
 הכללית וירשת כי לא ביצקתך ביא' להם פי לא
 ביצקת יתן להם ת' ית' הארץ לפי' טיהם עם קט'
 ההפתק מהשחיתיו אשר גדלו פליהם במיכרי'
 ויורה זה כי מעת צאתם ממיכריס עד ברוס ל
 לגרבו מואב תיו תמיד עם ה' ית' וזה כי בגיר'
 מטיה בהר חורב לקבל התורה טרו ישראל מהר
 מואבונת ה' ית' עם מה טימעו באונטיהם עכרית
 הרברים מה ית' באמיכנות הקורל הנפלא ועטו
 להם עגל מטטת והנה כפר און לישראל היותו
 וטב מוזהר מ' יוס ומ' לילה בזולת אכילה וט'
 וטתיה והלוחות טנתן לו ה' ית' היו כתובים
 באיכבט אלהי והיו בהם עטרת הדברי' טיטמעו
 כלם בזה האופ' הנפלא במעמד הר סיני לפרכס
 לכל ישראל מלו הנפלאות וכפר טיכבר רצת ה'
 ית' להטימירס און לולי תפלת מטיה והו' ירר טין
 ההר וזאה חטו ישראל הנפלא והיה כבה אל
 טיכבר הלוחות מדוב כעסו כאלו הורה בנות כי
 לטוה תנתן תורה לישראל כי תכת עברו על
 היות קטיה ממנה הוא רבור לא יהיה לך
 חתנפל לפני' כראשונ' מ' יוס ירטה לפי' מה
 טאחטוב כי בראשונה בסוף המ' יוס כטראה
 מטיה כעס ה' ית' על ישראל התנפל לפניו ובקטי
 מעטו טלח יכלה כמו באפר מחור ירר תכת

לנאק העין כפי מה שאפשר כי לא יתכן טיתפל'
 לט' ית' בטוס והס פדין מחויקי ברט' וזוה ירר
 תכת עוהר וטיבר הלוחו ברמותו מעכה העגל
 וטיה להודק כל העוברי ולטרו העגל להעבירו
 ואחר זה היה יותר נכון טיבקטי מה ית' טיטוב
 הדין אפו מישראל אחר טבער תרע מקרבס
 והתנפל לפני' ה' ית' כראשונה טיהתפלל טלח
 טרו יכלס תכת כמו טיגור עליהם ועמד בזה
 ההתנפל הטיטי מ' יוס ומ' לילה בזולת אכילה
 וטתיה עד טנטער לו ה' ית' וכבר ביארנו על
 דבר קרח כי יתכן טיענטט בחטא אחד כל העם
 מיצר היותם מתאחדים וזוה לא הכפיק למטיה
 בטרו הרע מקרב ישראל להטיב חרו אפו מהם
 והוא מעט טטט כי זה ברואשונה טב מול אמרו
 מ' יוס ומ' לילה לחס לא אכלתי ומיט לא טיתתי
 ויהיה הדין בזה וכבר התנפלת לפני' י' וכמו
 טיעמרת ברואשונה מלאכול ולטיות מ' יוס ומ'
 לילה ובמהרן התאנק' הנה אף ה' ית' היה
 על מהרן על טיכבר היה סבה בזופן מה לחטו
 ישראל ואשפ' טיהיתה כונתו טובה כמו טביאר'
 בפר' כי תטו והער טיהיתה פונתו טובה טכב'
 טמחר לו ונתנה הכתונה לו ולרעו וזה לא היה
 דמוי אס היה חוטב להטיות כומר לפו אך היה
 דמוי טייתה עטטני יות חוק מהאנטי' טיהטתחור
 לעגל כי לפי' יתרון מעלת החוטו דמוי טיהיה
 העונש יות גדול וכוד כי מטיה זכר בזה המקוס
 טיהתפלל על ישראל אחר הדיגת לחוטווי ולו'
 הוא מבחא כי הוא התפל על אשר לא חטו בזה
 מיצר עיכס ואפר אחר זה ואתפל גס בער מהרן
 וזה דמיה טלח חטו אהרן בזה כי אס במקרה
 אך היכלס מהחטו לפי' כוחו ומפני מה טיטטי
 במקרה מהחטו לישראל בכבתו הויכרך אל
 טייתפלל מטיה עליו להיכיל מההטמד
 וכבר הדחבט' תמאמר בזה בפר' כי תטו והנה
 להפלי' הכפר' לבר' להם טיהם היו תמיד ממדיס
 עם ה' ית' וכר להם ענין מה טיהקטיפו הס' ית'
 בתבצרה ובמטה ובדבר המרגלי קורס טיבאר
 הענין מהתנלה טיהתפלל לטיס ית' בהי להטיב
 חרן אפו על כל החטו טיהיה בעטיית הטגל
 כבר ביא' שטי' התנלה הווא בפר' כי תטו ומטי'
 טבאר טס התבוא הכונה במה טינו התנלה בזה
 המקוס כי הכונה וחת ואס הומר הלטי והכדון

מהרמון וזה עבדו בטשור ארץ וית טמן ורבי
הנה כמו שהסמן מתוחר לארץ ישראל מיכר
סיהא ארץ ויתים נכונים לפסות מהם שמן כן
הרבי מתוחר לארץ ישראל עיכר שיהא נכונה
להכמית פירות נכונים יהיה מהם הרבי וחס
התמרים אך לא כוון בזה ברבי הרבורים כי
הרבורים יחרטוהו לא הארץ ולפי שהסטון הוא
יותר הכרחי מהרבי הקרימו ואין ראוי לבוא
מזה סיהיה הרמון יותר נכבד מהותי והתמרי
כי כבר התחיל לט ארץ פעם אחד ולא המשיך
זה אל מה שאמר ארץ חטה וטעורה ולוחת
הסבה גכ אין ראוי לבוא מזה סיהיה כל אחד
מלו המינים יותר נכבד מהלחם לפי שהזכיר
באחרונה כי כבר אמר בו פעם סליסית ולא
המטיכו אל המינים האחרים ארץ אסדי לא
במסכנות תאכל כה לחם דל סלח האכל הלחם
ברוך עוני וחסון כי הארץ נוהנת פירי הרבה
ולזה ימכא בה תמיד רבוי הלחם לא תחמד כח
בה דל כי כל הרבי אסר יכשרו לארס יכמו
סס ארץ אסר אבניה ברזל וגו לפי שהברזל
והנחשת והוא הברזל הקטה מאר יכשרו ל
לא שיש מאר במלאכותיהם וכר שחס נמיכאים
בארץ ישראל הרבה ואכלת וסכפת וגו דל
בפבור שהאכילה והסביעה לא יהיה כי חס מ
מחלחם הנה הריסון בזה סמי סאכל להסכרי
סישכפ חייב ולברך השית והראיה עוד כי
מהלח ירבר כי מטנו דבר קודח בסמו רבו לברו
וכר אכילה פאמרו תאכל כה לחם והנה וזאת
הברכה היא לטס יתעלה ולהורות לו כל חסון
סחטן אותנו טאס תהיה הכונה בזה שיגדה לו
לבר על הארץ הטובה אסר נתן לנו כמו שפיה
בזה הפסוק הנה לא תהיה ההוראה טילטת כי
מהארץ לא יכא לחם בנות חטיטת הית ולזה
יתן הסדר שיהיה הברכ לס ית תחלה בלא אסר
נתן לנו ואחר פודה כל טיטן לנו הארץ הטובה
סיהיא מוכנת מאר ליכאל טיטת לחם תמיד
ולפי שלא תלה ואתה מיכות בארץ לפדני מזה
סיהיא ניהגת בכל מקום עם טעיכס הפטין מחיב
זה כי בכל מקו שאנחנו בו הית נותן לנו לחם
אסר נאכל חולס בעונותינו עתה טאין אנו
מיזיקים בארץ ראוי סטיק דל ית תובה כל
טיטתה לאבותינו ולנו לפי שאנחנו מקוים

ולזה ראוי טנבקט ממוטו שיש מנו טס וזה
הקנו בזה אנטי כטנת הגדולה לו שלט ברבות
ולפי טא על הארץ הטובה אשר נתן לך ונתת
לא הית יורטת הארץ לא כל ימי הוכות סקחה
להן לבנו יליפחד הנה העטין בטפח אס פיש
טאין בכלל טגינת הודאה פלהארץ טטנת
יתחייבו בברכת המזון עם טהנטיס גס כן
טימו בכללך בארץ הטובה טאס לא ידוהן
בטיטן ידו בברכה וזו אביהן אסר בטובתן
טוב להן הטימר לך פן תטכת תוסין ולהותירם
טל רוב הסומן והסולה לא יסכחו תכל יתעלה
רטיכותי לפי טכבר טעור הית טיכך יביה טעטן
בטוק והטותרל לכיילס סזה טעי היכולת והס
ספר להס טאין ראוי טייטכחו הית טיטתיה להס
כל הנשלות הלו ובוא טכבר הרביאס מטיטת
טהיא עבדים בזה האופן הנפלא טיטת פריס
בתורה והולכס במדבר הגדול והנורא
טהיה מטיכך הנחטיס הסרפס המעיתים והס
מקום טאין בו מים והיכיא להס הית טיט
מהיכוד הקטת והיכל מיהינן הנחטי והנפיק
לולי העת טסכב מדיס וטוקו בנטיט מיהיט
יכר בטל העונט עליהס המוכילך כן טעור
דל טהיה מוכל טולח ירבוהו הקורטיס טיטת
הרטימו על דרך פלה לטכך טנחך ביוטין
העומכליס הנבוגים כרי טיטת טפלות הית
לחיות האנטיס בכל מה שידיעה ופרי טיטת
וזתך וזך תענה במיכותי עם ראיתך לו ה
הנפלאו עם טיכאסר יתב לך היותך ראוי להיט
בארץ יתנה לך ולזה גכ הית טיטת ביוטת
כל מדיס וטבך בלי וזיחור כרי טיטת פקל
לו טיהיר חוקי הטטיכך למיטתה ית וזאטת
בלבך כחי וטיכס ידו דל טאטיט הטיטת הית
טיטתה לך לו הנפלות תאס בליבך כי בטוק
ירשית הארץ ולזה יכנה טיטת הית כי טאטת
יטק הכח ליטיל לניכח האומנו מיכ טמרו ביוטת
עם האכו ותודיעס עם זה טאס יטיכחו טיטת ית
ויעברו ליה אחר יאברו כווצר הגויס וזסר
מזריט פטיטת טיטת יטיל אהט צובר היותת
ביא לחס טיהגויס טיהס באיס לרשית הס גויליס
ועיכומי מיט וטיס בטי טנקי טלולי ית הית
יוכל מיט לחתיכ לפטיהס עם טיהס בערי גדולה
בטיט לרוב גוב הבירות אטרי טיס ולזה יטוק

מלפניו רץ ישר ומפניו זה הוא פוטה משיפס
השפלה החלושי כשיהיו פטוקים והם היתום
והאלמנה ומהב גר לתת לו לחם ושמלה רל
שהוא מטיגית פל הנרדפי כמו העני בגר טאי
לו פוור מפני טאיך לו קרובי הנה ה' ית' יטיגית
בו לתת לו לחם לאכול ובגר ללבוש וזה
אמנם סודר ממנו ית' בו לפי מה שזכרו מיכר
ההשגחה הכולל טיבה נותן לחם לכל בסוד
ואשפ' טאיטו באוש טייתכן שיתרבק בו ההשגח
הפרטית ומהבתם את הגר יטה לאהו את הגר
כי אין בשיעור עונותיו ולוה יטה פלוו במקומות
רבים מהתורה אתה אלהיך תירא כבר פרטיטו
אלו המיטיות הנכללו בזה הפסוק בפר ואתחנך
מלבד אמר ובו תרבק והנה הריכו בו טייתר
טיירבק בו כפי כחו וזה יהיה בטילמד התורה
והחכמה אשר יתיר מהם להשגתו ית' לפי מה
שאשפ' וזהו הרבין בו ולפי טוה לא יתכן לאר'
זה לא באמצעות החכמים טילמדוהו זה כמו
טייז' בבואורנו לטיר הכירי הנה כללה ואת
המיטה טירבק בחכמים כי הם המיטירי ואת
לקיי ואת המיכו והם יעמידו איש ואיש על מה
שאשפ' לו מזה הוא תהילתך רל' אין ראוי
טיהלל וזולתו כי הוא פטה מתך כל הנפלאות
הנכונות אשר ראו טייןך במיכרים ועל הים
ובמדב' בטובי נפטי ירדו אבותי הנה זה אחד
מהנלאי העיכומי כי בארץ מיכרי טדמו לכלו
זיתכס ועני אתכס תכלי העני כרי למפש אתכס
הטיגית ה' ית' בכס באוש טיכס אתכ' בזה הדברי
הנלאו בזמן לא ארוך מאר כי לא עמדו טס כי
אס רי טטה כמו טבי' בספר וליה טמו' ומהבת
אנה וגו' למרני מזה טיהתורה טיכחי כאמ' כבר
כל הימי וידעתס היו כי לא את בניכס רל' אתס
יודשי כל זה כי אי דברי את בניכ' טלא ידעו ולא
ראו כל אלו הנפלאו' טוכ' תכף כי פיטיכס הרוחו'
אתכל מעטה ה' הגרני אשר פטה וטימדתס את
המיטה רל' הנה לוא הסבה ראוי טתטוררל'
בטימדת כל מיכות ה' ית' כרי טתירטו את האר'
והאריכו ימי' פליה כמו טייעד להס ה' ית' פי את
ראית טקיי' כל מה טיהבטי' ופטה אלו הנפלאות
הנכונות אשר ייפר חזוטיס קרס התחדטס רל'
בארץ מיכרים הוא וגו' ידוע טאיך מטר יודר ב
במיכרים יולוה יכערכו להטיקו הארץ הנכנר'

והנורע בגלה כגן הידיק להולך מן מי האור
אל התעלו אש' בהן יטיק הסדה ההוא אבר ארץ
ישראל מינו כן כי למטר השמי' תטיטה מי' וחס
תחטבו טיהמטר ירד טס ויעשטו מפני זה פרות
הארץ ההיא הנה תדעו כי יוצר ירד' תמטר טס
ירמה טיהטיגח ה' ית' וטהיה תמיד בזה מרוטיית
הטינה ועד אחרי' הטינה לתת בכל עת מה טיאו'
ליכמחי' כאלו תאמ' טיינטב טס החוחו ל' החוחו'
ירד טס מטר בעת היכורך אל תמטר וטהיה אס
טימוש תמטו וגו' לאהבה אתה אלהיכס . הנה
ביא' וז' המיטה בפר' טימט' ולעברו בכל לבכס
ובכל נפטיכ' רל' להתפלל לפניו בכוננה טלמה
כמו טבי' בוא הפרטי' והנה הקריס לזכירת ואת
המיטה אהב' ה' ית' כי היא טכב הטג' ה' ית' כפי
מה שאשפ' ובוה תהיה תתפלה נטמט' ואח' ביא'
טאס יעטו זה ימטיך להס מההטיג' הפרטי' טייתך
להס ה' ית' מטר אריכ' בעתו בש' הזריע' והו' יורה
ובעת נטיג' התבואה פריה והוא מלקוט באושך
טייתך הארץ דגן ותירו' ויכהר רל' תמנט פוה
בטיטס מהטיטס ויתן עטב בטרה טתאכל
הבהמה הרושה טס . ויאכלו ויטבעו .
כי רל' יחסר כל טוב הטמרו לכס פן יפתה
לבכס ביאר להכ טאס יעברו עז' יהיה כל זה
בהפך כי הטמיס לא יתנו מטר והארץ לא תתן
את יבולה . ולוה יחסר להס המזון ויאברו ט'
מהרה לטבות אחרות זכרס במה טיקרס ובמה
טייז' כמו החרב והדבר ומה טירמה להס
וטימדתס את דברי אלה על לבכס רח' לר'
טיתבוננו להס תמיד כרי טתקחו מוסר ות
ותטמרו מיכות הטי' ית' ולא תפנו לעז' והנה ס
סמך עליה ענין תפלין טיליד להיטיירטו אל ס
טהכוננה בזה היא טיהיו נגר הלב כמו טביאר'
בפרטי' ואתחנך חזולס אמר וטינטתס לבטיך
וכאן אמ' ולמדתס מותס את בניכס כי לטומק
הדברי' הכוללים פרטי' טימט' ולהיותס מהטירטי'
היותר פקרייס . ייכערך המלמד לטינות הלמוד
פכמיס רבות מה טאיך כן בוא הפרטי' כי מינטב
רבת העומק לרבר כס בטבתך בביתך וגו'
הנה כבר ביארנו רבר זא' המיטה בפר' ואתחנך
וכאלו ביאר בכאן שיכריך לחנך הקטני בקריא'
טימט' ובפר' וטהיה אס טימוש ובטיכבו ובקאמו
חייב ארכ לקרות טתי' אלו הפרטי' וכן בתפלין

ברבדי בנתה היא מע' ה'אלי פסל לך טיני ל
לוחו מפני כבר התבוא כפר כי תטח כי אז עמר
גכ' בהר מ' יוס ומ' לילה בכל פעם בזול אכילה
וטי'ייה והריוכו באמר לחם לא אכלתי טלא מכל
מוזן טאש היה הדיכון בו לחם ממט' לא היה זה
פלא כי גש ישראל פיו בלתי מוכלי לחם אך היו
מוכליש הפך ולזה יחוייב שיהיה הדיכו באמר
לחם לא אכלתי טלא מכל טוס מוזן וזה ממה
טיון ספק באמתו שש טפבר מיכאנו בוליהו
טי'מר מ' יוס מלאכול ובני ישראל נסעו מ
מבארן בני יעקן מוסרה דל מבארן בני יעקן
ועמוסרה כמו טינו כפר מסעי טנו ויסעו ממוס'
ויחגו בבני יעקן טס מת מהרן ירוש טלא פת
מהרן פמוסרה ולא בבני יעקן וואולס מת בהור
היה ונקבר טס ונת היה אחר מטנו רבות מעת
היות בבני יעקן כמו טנו כגדס' מסעי ולזה
היה הדיכון בזה כי טס באור המסעו טנמטנו
זה לנה מת מהרן ונקבר טס מל רבר מי מריב'
ומלו היה זה הסעיר לספר מרי ישראל ולזה
הזכיר באורות בני יעקן כאלו באר בזה כי בכל
המקומו טעברו מן ער היותם בקדס הית להם
מיס לטתו ולזה נתיבמו יסריל על מי מדיבה
בזולת סבה גדולה תביאס מל זה ולזה ספר כי
מט' טענו הגדגורה יטבתה כמו טנו בפרטות
מט' והנה נכר ביטבתה טהוא ארץ נחלי מ
מיס להעיר עור כי בסב' פי מדיבה מת מהרן
כמו טנו כפר ערה ולהעיר סבכל העקרמות
טיכאו באור המסעו היה להם מיס ער בואס
בקדס כפ' טקד בנת החי הברי' ה' את סבט' לוי
רל בנת עתן תורה לטמת ארון ברית ה' לז' וכ'
נטימת טאר הכלים לז' טנה לא יהיה אחר פז
ישראל אל המנחה מל הנחל אך נטימת האור'
יהיה אחר בו ישראל מל המנחה ואל הנחלה
כמו טעב' מהמלחמ' טהיה בימי עלי לפמור
לפני' לטרתו טגיד טסרו הלוי הוא טעמור
ולכרן בטמו חנה מזה התבוא הכונה באמר
וטרת בטס ה' אלהיו וזה כי הטריו הוא להורות
לס' ית ולברכו בפה בנת עסי' הקרבנו אך
הטהנים היו מדיעים בחיכוכות והלויס פיו
מסורדי' בזה וזה נטב' ביאור קפת מות הטיק'
והנה נטולס הביאו בזה בססר טורח ואני
עמרת' בהר מ' יוס כימי הרמטנו וקומ' הדיכון

בזה כי בעלותו בהר של רבר הלוחו הטניו עמ'
טס מ' י' ומ' לילה ומו התחט' לט' ית טילך בקר'
ישראל ותה בק הטגחתו בהס כמו טנו בפרט'
כי תט' כי כבר אמר' ית על רבר העגל טילך
מלאכו לפניה אך הטגחתו ית לא תרבק בהס
וזה באמת היה רבר רע לישראל מוזן ולזה
הטי'רל מטיה בנת ההימאל טיריטה טטי' יתע'
לרכ' בקרב כי בזה יתכן להס טיריטו מת הארץ
ומעט טלא הגיש העת פהין וכאמר נעתר לו' ב'
ית על זה אמ' לו טילך למסע לטניהס ויפאו
ויירשו את הארץ כי לא היו יכריכו להמתין הקק'
אחר טיהטגח' ה' ית תרמק בהס והנה מן ערבב
העטין מדי ישראל מל רבר הערדלי ונת אחזי
מטני זה במרבר מ' טנה כמו טקדס והנה נכר
בזה המקוים להזכיר לישראל כי חס היו ממייס
עס ה' ית תמיד כמו טקדס ועתה ישראל מה
ה' לתי רל טיהוא מינו מעמיס פליך רבר טיהית
דא' טייכבר פליך כי מה טייסאל לקיי מיכותיו
ויטו כי אס לטוב לך ולעבור אתה אלהיך
הכונה בו עטין התגלה כמו טכיו באמר וזאת
תעבור ועברתס אתה אלהי בכל לבבך ובכל'
טעטך כטעס אמרו ומיכאת כי תרדסנו בכלל
לבבך ובכל טעטך ותדכון בו טתיהה הקלותך
לו בכונת טלפיה יתאחרו כיתיך הסתעורר'יס
והס הנכלליס באמר בכל לבבך וכחותיך
העשיג'יס והמיכיר'יס טתס הרמיון ותטט'
והטלויס אליהס והס הנכלליס באמר ובכל
טעטך ומלתס וזת טולת לבכס רויטה רוי'
טיתסרו מיטס לבכס באי'ן טיהטיט'מק'
מיכות הטי' יתע' בכללס ולא תקטו עור טרעטט
עלס'ר מהתכונת הרענות טיטסיקעתס בהס כי
הרבה מדיתס טר טתה ורעו כי הטיס יתטל'
טיתוח מטהיג' אתכס אלהי המטהיג'יס הנברליס
כי תס טלולי ממנו ומיהטיטפס טיוספ' ממנו יטטו
טה טייטטו והוא המוטל על כל מי טייט לו טו'
ממטילה והוא פוטיה גדולו וקברו ונוראו ולזה
יטטי' אתכ'אס תחטיאו ומעט טלא יסורר לכס
מז רע מיכר ההטיגח' הכולל' ולא תוטלו להכונט'
מט' טלא יגיש לכס כנטו כי הוא בלתי נוטא
פטיס וקדולי' כי לפטי' יהיה הגדול כקטון
בהטיטטו ולא יקבל טוחר טתבטחו לפייכו בו
כי הוא בלתי יכריך לרבר מנטב'אזי ולזה לא יטא

אחרי ישראל הם שבט מיינים ובר והם חטה
וטיב וזבן והאטה ורמון וותים וחמרים
ומזה יתבא אי זה מהמינים יוחסו לארץ ישראל

התועלת

התשישי הוא במינות והוא
מה שיכנסו לפרך הטס ית'
אחר אכלנו לחם לטבוב ולת לו תורה פל הארץ
הטובה אשר נתן לנו אשר מטמנה יכא לחם
לא מטמנ ופל המזון שיחטך אמתנו ולפי שזאת
ההנחה היא יתור שלמה מיהנאת טבישת אכילת
הפירי במיחסי לארץ ישראל הנה נלמוד מזה
שיהיה הדין באכילת הפרות ההם אך חכמים
תקנו להם ברכה מפין שלש ברכות לתמטך
לכוונת התורה כי בזה תועלת להיטיד אל
האמונה שכל הטובות הם טופעות ממנו יתע'
ומזה גם כן נתיסרו לתקן טיפל כל הנמה שיתגי'
לנו באכילת דבר או בטייתו או בדיחור טורה
וטברך הטס יתעלה המטיכיו לנו כל יל הטוב

התועלת

הפטיי הוא להוריט
טיחא מחוייב טייחס
הארס כל הטוב המגינות ליו אל הטס יתעלה
כי מואה הכל וכל טכן ברברים אשר לו יתכן ה
הגנתה אס לא מיכד הסור האלהי כמו הטטן ב
בטיח ישראל ואל הגרי הגדולי והעטומי מהס
טיהו בהס טבטי הטט והיו בעדי גדולו ובטורה
בטימי ולזה אמר טאין דאר טיאמר ישראל
טיד וטיכס יד עטיה לית החיל הזה אך יזכור
כי אלהיו הוא הגותן חיל וידע כי הוא
אשר יטימירס ויחברס לו טיכס ישראל וכח

התועלת

האחת עש' הוא מה שהוריה
לישראל כי לא ביצקתס
יטו ארץ יטר אך ברשעת הגרס בהס מיכדף
פס ברית הטס יתעלה המיד עס האבות ונתן
להס דואיית כי לא ביצקתס
היה זה לפי טכבר היו ממרים עס הש' ית תמיד
כמו טסער להס והיה דואי טיעובס הש' יתעלה
ולא יתעלה בתעלמתס לולי ברית הש' יתע' עס
האבות ולזה הוא מבורר טלא היה זה הטוב
לישראל כי אס בסכת האבות כי לא היו דואיי

בהתחלה ואל שיטיגיה הש' יתע' בהסולמתס בזה
האופן הנפלא אך טכפ' תיכערך לירכות הארץ
בזה האופן יצקת ישראל כמו טופר במקומות
רבים טאס יטמרו מיכות התורה יבואו וירטו
את הארץ ולזאת הסבה גם זכר טימתאחרר
במדבר בסכת מרים והנה התועלת בזה כדי
לדון ישראל שיטמרו מיכות השס יתעלה כמו
טיביו אכל ביזוריטו לו הרברים בזאת הפרטיה

התועלת

הטתים עטרה להוריט
טויכס הטתדלות מטיה ה
להיכל ישראל מהדע הנפלא טייכר לו הש' ית'
אל דבר העגל עד טכבר התנפל לפני הש' ית'
מ' יוס וע' לילה בזולת אכילה וטתייה עד
טיטתר לו הש' ית' ומחל להס כל חטאתס אטיי
חטאו ברבר העגל והנה הויכרך להתנפל לו
לפני הש' ית' כל זה הזמ' הארוך לפי מה עמחט'
כי אזלי בעבר פטס מטיה על הפרגת מדי ישראל
בזה הוסר המטט מהרבקות טהיה לו עס הטס
יתעלה ולזה הויכרך להתמיד כל זה להסיט
עייכמו באופן מהרבקות טהיה עס הש' ית' עד
טיטטי יטערו על אכרון יט' ימלש הטס בהטיגית
הס' ית' טל מטיה להיכלו מנה היכמד הנפ' ונ
טהיה מיכטער טליהס עד טקרו על התפילה
ועמרו מלאכול ולטתות הרבה יטערו והיה זה
טבה להטטט תפלתו

התועלת

הטלטי עטרה הזמ להורי'
טיסדין טמי טיטתרל ב
בהסרת הדע מה טיטתרל

בזה בהדדגה אכית אחר קיצת כי אזלי אס יכוין
להסירה לגמרי תכף לא יוכל פליו ולזה יכרך
טיכוין להסיר ממנו והחלה מה טלא יכבר טאה
להסירו ואחר זה ידגיטיהו מטט מעט בהדרג'
ולזה תמיכא טיסער טי ברחות מטיה אף הש' ית'
וחמות דייכותו לכלות ישראל בקט מהש' יתע'
להמתין הדס ההוא כדי טיזכר במה טהיה לו
מהטטמי ולנקות ישראל מהדע ההוא כי בזולת
זה לא יהיה לו מבא לבקש בטבורס מחילה
ואחר זה התנפל לפני הש' ית' זה הזמן הארוך
להסיר מיטירל האף וההמכ טל כל חטאתס אך
היה כריך כריך לטאיר טיגיטו להס טובו מה
ית' טל יכ' ההטיגמה הפרטיית ואס לו הנה

מקו על פי שיהיה יתבאר שיהיה לטעות
כל מה שיירצה וכל אשר יחפץ הנה יבקר ה
הטבות היחודות טאונות שאפשר ולא יחדש מוס'
אז אדם יבוא היסודך אל זה כי הוא אינו טונא ה
הטבות כי הוא כדור אותה ורצה לא יחלוק עליה
אז לא בעת היסודך וביותר מוטט שאפשר לו אז
לחלוק עליה ורצה אומר וטעם זה אדם חכם הלה
מפניך מעט מעט לא תוכל כלותה מהר סך ת
תרבה עוילך חית השדה ואעש' שיהיה השם יתע'
יכול ללותה מהר ולשמור ישראל שלא תרבה
עליהם חית השדה הנה לא הפכים לעשות זה
אחר שאפשר הגבת המכוון לישראל בזולת זה

התועלת החמישי הוא במינות
והוא מה שיהיה מלהנות
ביצוי עו' וכי' מכו' טעם טעם לא תחמו' כסף
וזהב עליהם ולקחת לך והנה התועלת בזנות
האזהרה מבוא' ממה שיכרנו לבאור זה העסק

התועלת השישי במינות והוא מה
שההירנו מהביא תועבה
אל ביתנו והוא ממין חכמי עיר הנרחת אעפ'
שלא יפוי עו' ולא עו' כי הוא חרם כמו שפ' בפ'
עיר הנרח' וימותה התורה לשרפו אל תוך רחוב'
לפי שהוא חרם וב' המקו' הזה יל' להבי' תוע'
אל ביתנו ולפי שימון עיר הנרחת הוא חרם
כמו שפ' בפ' ההיא למר' מנה שחטטנו
מזה הדין שלא להנות בו

התועלת השביעי הוא להודי' עמק
מחשבותה ית' שעם היות
ישראל מתאחרי' במדבר מ' טעם על יד הכונט'
השיתמט' בזה לתועלת והוא לטעותה אם ישימו'
מינותה ית' אם לא כו' לעמוד על העת שיהיה
דאויים בו ליחודות הארץ ולזאת הכבה גם כן
יסרם שם תבך מרחק מה שאינו ממנה ה' ית'
כי הוא ארך אפי' אבל להשיגה על ישראל טעם
זה כדי שישימו' מחשבות לה' ולזה גם ענת'
והרע' גם במדבר פ' טעם להראות לישראל
טעמותה ית' כדי שיחזקו לשמור מינותיו

התועלת השמיני הוא להודי' ע
שהפרות המיוחסים אל

של ראש ושל יד יהיו טע' על הכות' פריטיו
אחרות והם קודש לי כל בכור והיה כי יבואך
למען ירבו ימיכם וגו' בעבור שיהיה בקיום
התורה טוב טעם לכל אחר מה יודות דור א'
אחר דור כימי השמים על הארץ למדנו פ'
מזה שיהתורה היא טעמות גם כימי השמים על
הארץ וזה טעם שלא טעמו' אל באור כי אם
שימור תשמרון את המינות הזאת וגו' ללות
בכל דרכי' אל להדמות אל מנהג' הטי' ית'
ועל אותו כפי היסוד' פי הוא ידוק ויעיר ומשפ'
עטוב לכל הנמינות ומזה יקנה האדם מנהג'
להתנהג בושר ואמת ולהטיב לחולתו כפי מה
שאפשר לו הנה זה באור מה שיסודך לזאת
הפרטי' ואל' התועלת הפנימי' ממנה הם פ'
התועלת הדאטון הוא להודי' ע

כי בטיב שימיות ישראל
המינות הפתוח להם הש' ית' השולמות קודם מה
טעמות ללות אל העת היותר נאות להם כמו
שב' בפר' ואתחנן וזה כי יסרם שלא יכרם
בעברם על מינות הש' ית' כדי שלא תופר בריותו
עם האבות ולזה אומר והיה טעם תשמרון את
המטעמים וגו' ושימ' ה' אלהיך לך את הבריות
ואת החכר אשר טעם לאבותיך

התועלת השני הוא להודי' ע טעם
ימיכו מינות מינות
התורה וחקיה ומשפטיה טובות גופות טעמו'
לא טובות נפשות לבר' וימיכו מפני הפך זה
רבות גופיות טעמות וארעות נפשות לבר'

וזה טעם מור בזאת הפרטי' ובכל זה הספר
ולזה אע' ומהבך וברכך והרבך וברך פרי' בטטך
וגו' והיה אם שיכח תשיכח אתה ל' ה'ך וגו'
והיה אם שימוש תשימון

התועלת השלישי הוא להודי' ע
טעם שיהבטיחונו הש' ית'
בנינו מיני מה על יד ההשיגה הפרטיות ר'
דמי' סלח ירא טלח ינ' טח מיכר גבור' שיכנגדו'
כי יד' הש' ית' לא תקצר ולזה זכר משה לישראל
הנפלאו' שיעשה הש' ית' לישראל אשר דמי' להם
מיכרם שלא יראו מהגרים ההם אשר הם באים
להלחם עמהם וזה הם יוצר חוקים מבס' ישראל
כי יד' ה' ית' לא תקצר להפיל אותה לפניה'
התועלת הרביעי הוא להודי' ע כי

וסרתם מן הדרך אשר אנכי מיציה אתכם ללכת
 ונחרי ליהם אחרים ידענו שכבר היו כס קללה
 כשיעברו על אחת משאר המצוות והק' על פי
 שרוא יעברו עברה עו' כמו שזכר משנן אלה
 הקללות בפד' כי תבוא ורזה יהיה הריסון בזה
 שאם יסורו ממצוה אחת ממצוות התורה הגנה
 יהיה זה סבה אל שיעברו עו' כי זה יהיה סבה ל
 שיקולו במצוות התורה ויעברו על החמורו ונח'
 עברם על הקלות והיה כי יבואו ונח' כבר
 נתבאר בפד' כי תבוא שזאת המצוה נתייב
 בה תקף כשיסורו לאורך אחר עברם הדרך ורזה
 תמצא בספר יהושע כי אחר שהכה יהושע את
 יריחו וזאת הטי קיים וזאת המצוה כמו שנתבאר
 מעניינה בפד' כי תבוא וזכר טס שכבר עשה
 יהושע כאשר יורה משה עבר י' את בני ישראל
 ורזה הוא מבואר שמה שאמר בזה המקום
 והיה כי יבואו י' אלהיך ל הארץ אין הריסון
 בו שיצטוו שיירשו את הארץ אבל תקף שי
 שיוכלו לקיים וזאת המצוה טס יקיימוהו ורזה
 לאמר בזה וירשתם אותה וישבתם בה כמו
 שאמר במצוות הנזכרות אהי זה וזה כי המנה
 היתה בזה כד' שיהיו ישרי יותה וריו' בטימיה
 הנזכרת פד' שמיצתם אלו הברכות והקללות
 ולפי שזו היתה בטימיה התורה היה ר' כמבוא
 ענינם בירושלמי וזה הדרך כמו שזכר בזה
 הספר פעמים רבן וריו' שיעשו זה תקף היות
 בפד' ההוא אשר בו יקיימו וזאת המצוה ולפי
 כי שנתבאר מעניינה בפד' כי תבוא וכבר
 נתבאר זה גם כן טס באופן שלם כמו שיתבאר
 במה שיבוא בגו' ונתהוות הברכה על הר' ג'
 גריו' וזאת הקללה על הר' עיבל למרנו עזת
 שבאופן שיתן תבנית על הר' גריו' יתן הקללה
 למור הר' עיבל וכבר התבאר בפד' כי תבוא
 שנתהוות הקללה למור הר' עיבל והיה תורה ב
 בפד' לעובר על מצוה אחת מהמצוות הנזכר
 שם ואחר כך תהיה בכלל וכן השנן בנתינת
 הברכה למור הר' גריו' כי כבר תהיה בפד' כ
 כשיצאו בדרך למי שיקו המצוה על כל אומר
 שכתב תורה בפד' כי תבוא למי שיעבור על
 המצוה ההיא וכבר תהיה הברכה על הפרטיות
 קדמות על הקללה על הפרטיות כמו שמיצוה
 הברכה על הכלל היא קדמה וקללה על הכלל

התועלת
 שלט ועטרי' הוא להודיע
 שיתרדמו היו טימיות ר'א
 תשתנה לעולם ולזה אמר וטימיות את מטימיותו
 וחקותיו ומטימיותו ומימיותו כל הימים ורזה ג'
 אמר בפרטיות והיה אם שמוע למען ירבו ימיכם
 וגו' כימי השמים על הארץ כי זה יורה שאם
 תשמרו מצוותי אשר הוא מצוה אתכם היו' כמו
 שזכר בזאת הפרשה ירבו ימי ההולכים בדרך
 זה תמיד כימי השמים על הארץ וזה לומר כי כל
 התורה תתקיים כימי השמים על הארץ וזה מצוה
 שאל יבטרו אל ביאור למען בזה הספר
התועלת
 הארבע ועטרי' הוא
 להודיע שאלו הנפלות ש
 שספר משה לכל ישראל
 שששה ר'הם השם יתעלה ספרם למי שראו זה ב
 בעיניהם וירעו כהענין הוא כן כמו שספר מהם
 וזה ממה שיוסדו וזאת בזה הספר ורזה ונמר
 ורשתה כי לא את בני אשר לון ירשו ואשר לא
 ואו וגו' כי שששה הדומות את כל המעשים י'
 וגו'

התועלת
 החמש ועטרי' הוא
 להודיע טוב ארץ ישר' גם
 בדיעות הגוים כי היא תטיב מים ומיד ל
 למטר השמים ויבא בה תיכין לטמיות היצורים
 פנים מרוחות וטימיות על הארץ כאלו טיט השם
 ית' מראשית השנה ובר אחרית השנה

התועלת
 השיש ועטרי' הוא במצוות
 והוא מן שימורו מפרטיות
 והיה אם שמוע שאלמר אותה לביטור וטימיות
 וזאת הפר' בטימיותו ובקומי' ושימיותו בתפילין
 של ראש ובתפילין של יד ועל מצוות בטימ'
 והנה הוא יעלה בארץ המצוה לפי מה שהתיריכה
 התורה מעניינה הוה מה שהתבאר בפר' וזאת חנן
 ובפרטיות בוא אל
 פרעה

פד' דאה
 אנכי נותן לפניכם
 היום וגו' פד' כי יכרי'
 י' אלהיך את הגוים וכן שנתן השם יתעלה
 לפני ישראל ברכה וקללה והענין הוא בבחירתם
 וזה שאם ישמעו אל מצוה השם ית' תבוא להם
 הברכה והקללה אם לא ישמעו אל מצוותיו

הספור מה שיטה הש' יתע' למטה קום לך ל
למטע לפני העם ויבאו ויירדו את החרץ להעיר
טיע' עתה לא היו נכונים לזה

התועלת

הארבע עטרה הוא ל
להודי' כדמוי' שיהיה האר'
וריו טלח יסבב בטוס יכר להחטיא את הרבים
ואפ' כיתה כונתו הוא שונה לטימר מהחטא
הלא תראה כי אהרן אעפ' כיתה מטתרל ב
בחכמתו להיכיל מן החטא כמו שיבארנו בפר'
כי תבא הנה מפני שהיו רבריו באופן טיטמט'
מהם במקרה החטא לישראל כמעט כיהימירו'
הטס יתעלה לרלי תפלת מטה

התועלת

החמט עטרה הוא מה ט
שהודיע לנו בזה הספור
כי בכל מקום שבאו מעת נסעם ממוסדה עד ק
קדם היה טס מים ולזה אמ' מבארות בני יבקק
חרץ נחלי מים כדי להודיע רועת כונת ישרואל
טנתרנמו עמו תבך שיהיו במקום טלח היה טס
מים

התועלת

הטט עטרה הוא להודיע
טיאין חזוי למוכי' טייספר
דבר יהיה אעטרי' להיות סבה טלח תקובל תו
תוכחתו ולזה לא ריכה מטה לבחור בזה המקום
סיהיה מוכיח בו יטר' טעל רבר מי מריכה מת
והרן ונגור מות טלח מטה בעיטמו כי החטא
ההוא היה נעלים ויכולו לומ' כי לא יועיל התטימ'
מהחטא כי לו מתו בלא חטא עם גדול מעלתם
ולזאת הסבה לא ריכה לסער דבר קרח מפני ט
טהיה גדול המעלה אכילס כדי טלח יתיה מקום
לנטות מתוכחתו

התועלת

הטט עטרה הוא להודי'
טיאין עטי' התורה להעמיס
בליטו דברים זרים בלתי נאותים אך תיכה ל
לבר טל דברים מושילים מיכר עיכמותם בהפך
הפנין בטמרי התורות ולזה אמר מה יי' אלהיך
טויל משמך כי אס לידמה וגו' אסר אנכי מיכך
היום לטוב לך

התועלת

הטמנה עטרה הוא לה
להודיע כי כל דרכי הטס
יתעלה מיטפט לא יכח פניס ולא יקח טחד
אך כקטון כגדול בהטפטס ולזה ראו' טייידאו
מטנו ומולות טרלת לבבס ולא יקנו עוד

ערעס כי הוא טרליט להגי' ולהס טמט
מו גמור מיכר הסגחתו הפרטי' כי תוא פוטל
על כל טאר הנברלים' אסר יסודר מהס פעול'
מה באלו הנמיכאות לפי מה טהכין להס הטס
יתעלה מהכח ביוס הברא וטה טיוטפע ממטו
להס תמיד ולזה יוכל הט' יתעלה לברו לעטות
גדולות וגבורו וטוראו' והס הפעולו המסודרו'
מההטגחה הפרטית לחלוק על המסודר מ
מההטגחה הכוללת

התועלת

התטט עטרה הוא ל
להודיע טהטס יתעל סוד'
המיכאות באופ' טיאין החלוטי' והטיפרי' נטונס
ביד מי טיתחיק מהס כי גבוה פעל גבוה טומר
וגבוהים טלהס ובזאת ההטגחה ינכל פני ט
מתוק ממנו כמו טביאורנו בביאורנו לספר
אזוב ובהיות הפנין כן הנה מלי טירחוק
החלוטיס ילך כנגד כונת הטס יתעלה אסר
הטגית בהס בזה האופן וטיגיהו עונט נפלא
מהטס יתעלה ולזה אמר טהטס יתעלה טוטה
טיטפט יתוס וארמנה לורו יטרואל טייטפטוס
בירק כי בסוף כטלו פזאת המדה הפזזות
כאמ' יתוס לא יטפוטו וריב ארמנה לא יבא להס

התועלת

העטריס הוא להודיע טת'
ית' סדר המיכאות באופן
טייטק לכל גויה די מחסרה כומרו נותן לחס
לכל בטר ומטיביט לכל חי ריכו ומזאת ההטגח'
ימטך טיתן הט' ית' לגר תוכיב הטומר באריכו
לחס וטמולה ולזה יטה לאהוב את הגד וולכת
ברכי ה' ית' טימטיגית בו בזה האופן ובזה נקטה
לטיכמנו מדה חטובה

התועלת

האחת וטטרי' הוא במיכות
והוא מה טייכונו להרבק ב
בטיכטה לפי מה טאפטרי וזה יהיה בהתרבקנו
לחכמים כי הם ייטיירונו על מה טייתכן טינגיט
אליו מזה

התועלת

הטיטס ועטריס הוא ל
להודי' עדי' הפלא טיטטה
הט' יתעל לייטדיל במיכריס כי במתי מטט בא'
טס ובזמן לא ארוך טעמדו טס טמס הט' יתעל
בזה הדבר הנפלא עס רב הטיטרלות המיכוניס
להמעיט אותס כפי יכולתס

הגויים אשר אתם יורשיים אותם וגו' הנה ואת
 המיכה הוא לפקוד בן מארץ ישראלי והיו נהגו
 ומיר בכל עת שתמיכא בן טס והוא מבואר
 מיטביטה שאר אפטר בה טתטהג לא בארץ ישר
 כי כבר ביחודה התורה שוא המיכה היו לפקוד
 בן מארץ ישראלי את כל המקומות אשר עברו
 סס מגיד שאנחנו חייבי בארץ ישראלי להרוס
 הבתים שעברו בהם עז ולחברס כשיטבנה הב
 לשון כמו שיתב' במה שייבא את להיהם על
 ההרים הרמים ועל הגבשות ותחת כל טץ רענן
 למרס טאנחנו חייבים לחבר העז שטימו בוא
 זה מקום שיהיה בארצינו והנה זכר אלו
 המקומות כי הם היו נהגים שישימו טס להיה
 ולמרס מזה טאס בטלו אותם הגרים בן היה
 טלא טחוייב לאברה שחנה להיהם בעת ט
 טמיכאנו והתורה אמרה את להיהם על ההרי
 שיהיו להיהם בעת שמיכאנו וכך אמר בפרטי
 ואתחנן פסילי להיהם תשרשו וואמ' בזה המקו'
 ופסילי אלהיהם תגרעון ולמרס עור מזה
 טאס השתחוו להרים או לגבשות אין אטחנו
 טריכין לאברן כי התורה זכרה טיליהם על
 ההרים עזו לאמר ולא התרים כי לא נקראם
 המקומות אשר עברו טס את אלהיהם ולזה
 ג' אס פסו מהם עז לא טחוייב לאברס כי אין
 בהם תפיסת יד ארס כמו טאס השתחוו לטימט
 זו לירח לא תאמר לנו הנאתם ומזה המקום
 למרס טיעזו טיהוה תחת טץ רענן לא טחוייב
 לאמר כי אס העז לא העץ ההוא אחר טיאין בן
 תפיסת יד ארס כמו הענין בהרים ובגבשות אך
 אס יש בו תפיס יד ארס כגו טטטטו לעז יחוייב
 לאברו וזו היא אסידת טחייבה תורה לטרפה
 ונתכנת את מונבחותם רל המונבחות שעברו
 בהם עז והנה לא יכח לאברו מלא לנתכו
 וזה יתיה כטלא היה בו תפיסת יד ארס לעז
 וחוייבו לנתכו כרי טילא ישאר טס מונבח וכך
 הענין באבן אשר יעשו ממנה מיכבה להטיתח
 עליה לעז כיון טאין בה תפיסת יד ארס לעז
 יטבחה והיא מותרת בהנאה והנה יטבחה
 לאבר את טמה טלא תקרא מיכבה וחטיריהס
 תשרפון באס כבר בארנו טיהו יהיה באילן
 טיעזו תחלה לעז טיש בה תפיסת יד ארס
 בטלו ופסילי אלהיהם תגרעון זה יתיה

באילן טלא טטטו תחלה לעז ועסה בה מטטה
 עז כאלו תאמר טגרעו ופסלו לעז הנה מה
 טיכמו אחר זה אז מה טיהיה בו תפיס יד ארס
 לעז אסור ולזה מגרעו אותה והטאר מותר
 ואולם בפרטיה ואתחנן אמר פסילי להיהם
 תשרפון באס וזה אמנס יהיה בפסל שנפסל
 כולו לעז כמו טיכב אבן לעז ואברתס את
 טימס מן המקום ההוא זה יהיה בבית שעברו
 בו עז ולא היה בו תפיסת יד ארס לעז טיכבר
 היה בגוי ולא לטיס עז ולזה חודט בו רבר לעז
 הנה יספיק טיאבר זה הטס מהמקום ההוא רל
 טיטיריה מיטס ויאברה כמו טיטבאר בעז
 טיהוטימה תחת טץ רענן טיעץ ההוא לא נאמר
 וכן יאבר עז טיהוטימה תחתיו או יהיה הריכוך
 טיטירלו עכס לאבר טס עז מן המקו ההוא ט
 טיהוה בו אס היה כתוב טס כנו טיטהגו בהרבה
 מילי לא תטטון כן ליה להיכס הוזהרנו בזה
 טלא לאבר ולנתון מה טיהוה לטי טימס ולזה
 יתבאר טיהנותן אבן אחת מהמנובח או פהכל
 דרך השחתת עובר בלאו וטכיל בזה גס כן
 טאס אבר טס מהטימות הקרוטיס עובר בלאו
 טיכמו ואברתס את טימס וגו' לא תטטו כן
 ר' להיכס כי אס אל המקום אשר יבחר ליה
 מכל טיטטיכס וגו' לא תטטון כן ליה להיכ כמו
 כמו טיהיו פוטיס הגוי לעבור להיהם במקומ'
 רביס כואמר אבר תאברון ואת כל המקומ' אשר
 עברו טס הגוי כי איהת לא תעברוהו כו' במקום
 מיוחד והוא המקום אשר יבחר ליה מלהיכס מפל
 הטיטטיס טס לבר תהיה ואל העבודה לה להציר
 טלייחור העעבר בה ולזה היה במקום מ
 מיוחד ועל יד מיטפחה מיוחדת והנה אמר
 מכל טיטטיכס לפי טימקום בית המקדש קניהו
 כל הטיטטיס כמו טיטבאר במה טטטטו בטוף
 טימיל טיכבר קטה רזה את גורן הארונה את
 הבקר בכטק חמטיס ובמקום אחר אמ'
 טיקנהו טיש מאות טיקליס והודות טיעכל אחר
 מהטיטטיס לקח חמטיס טיקליס ואמנס
 יח' טלס היה מאחר הטיטטיס כמו טיטבאר
 בספר יהושע ולזה אמר אחר זה במקו אשר
 יבחר ליה באחר טיטטיך לטוס טמו טס רל
 להטירות טיטטו טס ויהיה הריכו בזה טיטיס
 טימו טס לטיכבר או יריכה בזה מעטין ברכת

הזנה הויה הכדר כן שהור'ס אמר תחלה ברוך
של מי שמקיים פדט ופרט כנגד תר גריו וזוהר
כך אמר ארור על כל מי שיפבור על כל פרט ועד
ומחר זה אמרו כל הברכות הנכתבות בפרטות כי
תבא כנגד הר גריוס והם נאמרו בכלל על מי
שמקיים ויסמור מינות הס' ית' וואחר זה הפכו
פניהם למזל הר עיבל ואמ' קללו הנכתבות סיס
בכלל למי שלא יטעם אל רברי התור ולזה אמר
בספ' יהושע פאט' יכוה מטה עבר ה' לברך ישרלי
בראשונה ומחר כן קרא את רברי התורה הזאת
הברכה והקללה למדנו מזה שכבר ברכוה
העם בראשונה בברכות לא נכתבו בתורה
ומחר כן קראו כל הכתוב בפרטות ותיה כי
תבא מהברכות והקללות על הפרט הכתוב סיס
ועד למדנו מזה שכמו שכתבנו בקללות
שהיו על יד הלויס ובקורס ובטיות אמר
וכן הצנין בברכות לא תיה חלוף פיניהם
אלא שהברכה תיה למזל הר גריוס והקללה
למזל הר עיבל הלא הטה בעצב הידון אחרי
דרך מבוא הספס רוינה לומר שחמדיס הלן
יטיבאו כשיפברו את הידון דרך תולך פ' שורח
למערב כי לפאת מערב מהידון היתה ארץ
ננבן ותארץ אשר נתן לטני השבטי' וחכי
היתה מעבר הידון מזרחה כמו שזכר בטה
שקדם ואולם למה נתן הברכה איכ' הר גריוס'
והקללה איכ' הר עיבל הנה לא מדע בזה טעם
לא טלה דמות עינס ההברל שיש בין השבטי'
הארץ רינה להבריל פיניהם ער טלה תהיה
הקללה ואנטייה ביכר שיהיה הברכה והאנטייה
כי ההרל בין שופרי התורה ובין העובדיס
כל רברית עינס מאור ולזה הוכרח אל שיתן
הברכה ליכר אחר והקללה ליכר אחר ואם
היינו יודעים יכדי אלו ההדיס אולי תיינו
נותנים כבה מיוחדת למה תהיה הברכה איכ'
הר גריוס והקללה איכ' הר עיבל והנה
ידענו כי הסס יתעלה יכוה לבנות סובח בהר
עיבל ולכתוב טיס מטטה תורה באבניס שיטור
בטיד והנה תוספת הקללה איכ' היכר תהוא
שיהיה בן המזבח ותיח בו כתוב מטטה תורה
כדי שיתבארו להם הרבריס אשר עליהם היתה
הקללה אם לא יקיימוס כילו יאמר סאס
עשו כמו וחת העבודה לא לשם יתעלה אם לא

יקיימו פכנת התורה הכתוב סיס הנתנת
הקללה בהם והנה זאת חכמות לא היתה אור
לפי טפה פי אתם כובריס את הידון לכא
לדית את את הארץ וגומ' יריכה לפי טה
שאחסוב שיכאמר יפברו את הידון לכא לוטה
את הארץ יקיימו ואת המיכה שזכר רוינה
למד נתנת הברכה על הר גריוס ותקלה כל
הר עיבל אמנס אח' סיידו את תאר ריטבוה
יטורו לעשו' בה תמיד כל החקיס והטשפטיס
אשר זכר אחר זה והוא לעקור עבודה זרה
מארצס ושאר המינות הנמשיכות לה אשר
טהגות בארץ לבר או בארץ ובחויכה לארץ
ולא ינהגו בכניסתם לבר כמו הענין בואתה
המיכה אך ינהגו תמיד קיכנס בארץ לבר
וקיכנס בארץ ובחויכה לארץ או יד עה טענה
הודיע להם שיכאמר יפברו את הידון לכא
לדית את הארץ ילא יתעכבו אחר זה בירוטה
הארץ כמו שנתעכבו במרב' בר טיכבר החיינס
בזה שיעברס את הידון יישידה לבא לוטה
את הארץ פכר המופת הנפלא שיטשה להס
היס יתעלה בעברס את הידון שנתפרכס
וב לכל מלכי האפזרי' אשר בעבר הידון ינה
והכנעני אשר כל היס ויפס לכבס ורזה
היה בהם כור רוח מפני בני ישראל כמו שזכר
בספר יהושע עם שנה המופת הנפלא נעשה
באופן שנת יסרו בו ישראל מאד להחזיק בטי'
יתעלה שיתית מבא גדול לירושלם הארץ
ושמרתם לעשות הנה טפטי טול יטור ל
לעשות מי טול ירע מה שיכרה הנת יחויי
מזה שילמדו המינות כרי טיעטוס והנה
השמירה היא בלב כמו הענין בוכירה
והכונה בזה שייטמו בלבס אלו המינות כרי
שיתייטרו לעשותם בבת היכורך פי כס טיהג'
תמיד את כל החקיס ואת כל הטשפטיס ור'
גס אחר שיתירטו את הארץ ואת בו כיהס
טיהג'ס תמיד ותנה נוהג'ס קינהס כורף לנה
וקיכנס נוהג'ס בין בארץ בין בחויכה לארץ
אלה החקיס והטשפטיס אשר תטמיון לעשות
בארץ וכר עתה חקיס והטשפטיס טינהג'ס
בארץ כל הימיס תמיד שיהיו ישראל חייס
על המרמה ההיא ריכטי לומ' בארץ יטור
אבר האברון את כל המקימות אשר עברו סס

שחייב קיים זה להביא במקום יחיד יחייב
טיהור כלם בלא מעטה רק בכל אמות נפטך תזבח
ואכלת בשר
ואני שיתרע שאי
אפסיר שיתיהו הכונה בזה להחזיר בשר תאווה
שימסר במדבר שיהיו זכר אחר זה פנין בזה
מפיר תאווה בשרני כי ירחיב יי להיך מתגבורך
ואי אפסיר שיתירי זה בקרבנות שיהיו ביאר
טמון לו דשו להביאם כי אם במקום אחר יבחר
ה' ובהיו העני כן הנה לא ישאר אלא שיהיה
זה המזמר בפסולי המוקדשין והם אשר יט
בהם מוס רע כמו שזכר בבכור בפרש' כל
הבכור שאם יט בו מוס רע והוא מוס קבוע לא
יזבחנו לה' ואם טעם בשיעריך תאכלנו הפט'
והטהור יחדו כיכבי וכאילו רק את דמו לא תאכל
כל הארץ תשפכנו כמים כמו שאמ' זה בזה ה
המק' ולזה הוא מבואר טוה המזמ' הוא בפסולי
המוקדשין כי כבר נתבאר למעלה שאל יחייב
להביאם שם כאמרן וכל מבחר נדריכם מגיד
שהבשלי מומין לא יחייב להביאם ובהיות
הענין כן כבר פרש בפדסת בחקותי טגס
הבהמה חטמנה יחייב שתפדה בימנה
לחולין ולמדנו מזה שהוא יחייב באלו שיפרו
ואמר תזבח לפי שלא בותר לגדלם אחרי
שנפרו כי הם אסורי בגנות וצבירה כמו שהתב'
בפרשת כל הבכור ואכלת בשר הבשר ה
הותר לו לאכול מק' לא יוכל לגדלם ויאכל החלב
ואמ' ואכלת שלא יגדלו להאכילו לכלבים כי
ערין יט בו קצת קרוטה כבר כת' י להיך אשר
נען לך למד בזה דרך ארץ שיאכל האדם לפי
כטורו לא יותר וכאלו באר בזה שלא יאמר אם
עבר ומנו שיהיה ראוי שיאכלנו אם לא היה בו
מוס ואעפ' שזכר דיני דין קדש לקצת הדברים
בכל שפדין מגיד סימנתו לשחטו ולאכלו
בכל המקומות הטמא והטהור יחדו כיכבי
ואילו בעבור שלמדנו שאם תחלה שיש בו
ערין קצת קרוטה הריכרך לבאר שלא הוזהר
הטמא מלאכלו אך טמא וטהור מוכלין בקבירה
אחת כמו הענין כיכבי ואילו שאינן ראויין
לקדשן דקדשן לא תאכלנו כל הארץ תשפכנו
כמי הריכרך לומר זה שכבר ביא' שיש בו קצת
קרוטה י אולי יחשוב חושב שדמו יהיה אסור
כדס קדשים לזה ביאר שהוא כמים שמוותרים

בהנאה ואמ' על הארץ תשפכנו לבאר שאינו ט
טמון כמי כדס יכבי ואילו לא תוכל לאכול ב
בשיעריך וגו' הוזהר בזה שלא לאכול מעשר
שני של דגן ותידוש ויכר חוץ מהפקו אשר
יבחר יי ושלא יאכלו הכהני הבכורות חוץ
כהמקום ההוא ולא השלמים והנה אמ' כל נדריך
אשר תדור מיה שלא זמ' כן במה שיקדש אך אם
נדריכם וכל מבחר נדריכם לכלול העולה עם
השלמי' כי היא באה בגרר ונדבה כמו השלמי'
ואי אפסיר שטמא שיכלול בזה פסולי
המוקדשין כי כבר הותרו לאכול בשיערים כמו
שיקדש ולזה יהיה וזאת הוזהרה שלא יאכל
בבשר הפולה באי זה מקום שיהיה כי לא הותר
אלו למזבח כאמרן ועשית עולותיך הבשר
והרס והנה הדברים קו' אם הדברים שהתיר להם
במחייבתו נאמר חוץ ממחייבתו לא כל שכן
במה שבכל המקומות הם חוץ למחייבתו לאכול
אדם ובכלל הנה כלמד מזה הענין שלא יתיר
דבר לאכול כי אם בגדרים שהתירה אותם
התורה לפי שלא הותרה העולה כי אם למזבח
הנה יהיה מזה הוזהרה שלא יאכל אדם מבשרה
באי זה מקו' שיהיה כי כל מקו' יקרא שיעריך לזה
העני' וכ' כלמד מזה שלא יאכל אדם קדשים קדש
וריקת הרס כי עדין לת הותרו למרס ומזה גט'
יתבאר והוא קו' כי אסור לאכול קדשים חוץ
למחייבתו שהוא לפנים מן הקלפים כי שאר
המקומות יקראו שיעריך לזה הענין והוא
ירוש' שהבכורים נאכלין בכל מקום
לכהני' ממה שזכר בפרש' קרח מאכילת הבכורי'
שלא התנה כס מקום מיוחד לאכילתם ולזה
תהיה הכוונה באמרן ותחזקת ירך כילא יאכל
כהן בכורים בשיערים קדש הנחתם בשורה כל
האופן שהתבאר בפרטיה והיה כי תבא תשמר
לך ען תעזוב את הלוי' הנה זאת הוזהרה שלא
לעזוב את הלוי' שיתן לו חלקו הראוי לו
מהמעשרות וזו מעשר עני' או טיהורמים
וממעשר שני שנתחייבו לאכול בירושלם כי
ירחיב יי מלהיך מתגבורך וגו' לפי שלא
הותר בשר תאווה במדבר הריכרך להזכיר בזה
המקום שבכניסתם לארץ יהיו מותרים בבשר
תאווה כי תאווה נכסך לאכול בשר מגיד טמון
ראוי לאכול בשר לא לתאבון כי ירחק ממך ה

כהניס טעמ' פים ושימו את שימי טר' בני ישראל
וליה אער אחר זה לשיכנו חל להטרות שיכונתו
שים והפ' שברשת כהנים נאמרת בכל מקו' שני
בכל מקום אשר הזכיר את שימי אבא אר'ך
ובדכתיך הנה טלמ' מזה שימי המפוז'ים זה
יהיה נזכר ע'ל יד הכהנים כי אם בבית המוקד שי
וליה אמר לשימי את שימי שים אר'ך בצואר
המקומות יזכרוהו בכי'ו ווליה אמר אשר
וזכיר את שימי שהוא מצט'ן הזכרה כמו שימי
שים חל שאר'יח שימי שים אר'ך לא יהיה נזכ'ו
שים בהתנו כמו ריח הרב' טאינו הדבר בעל
הריח ובמת שימה כבר נתבאר בטה שיקרס
שיכל' פעמים בטנה יחוייב להם לבא שימה
והבאתם שימה שולותיכם וכו' לפי שיטתך זה
אל אמר ובא שימה למרנו מזה כי בר'ל אר'יח
שיבא שים יחוייב להביא שים קרצנותיו וטר'ו
שיטא' ובאת שימה והבאתם שימה שולותיכם
של יחיד או של יבור' ובחיים הם נזכ'ו
שימי יבור' מעטרותיכם הש' שיטתך שול
יחיד והם שימי מעטרותיכם פאכל' שים לבב'ו
אחר מעטר שימי מד'ן תירוש וייכ'ד ואחר
מכס'ד בהמה הטונרת בכוף פרטי' אם בהוקות
ותרומת יד'ים אלו בכור'ים שהיו ישראל
מחוייבי להביא שים בידיהם כמו שכן בפר'ם
והיה כי תבא ולקח הכהן הטנא מידך נדרי'ם
ונרבותי'ם וז' עולה הבאה בנדר ונדר'ה או
שימי'ם כי אלו בחי'ם בנדר ונדר'ה כמו שפ'סר
בש'טת ומור' ואל הכהנים יזכ'והם בקר'ם
ויכ'תם והו פטר רחם שהוא לכהנים והם
יקריבו לשים ית' מעור'יהם והשומר נאכל לכהני'
והנה לז' זכ'ר הטאות ואטימות לפי שזכ'ר
נתבאר בהם שימ'ן שיחיות' הוא מקום שיחיות
העולה עם שהד'ר'ים קל וחומר' טאם ר'ח הו'ת'
להקריב קר'ים קל'ים כי ז'ם ב'נה השיקום כל שימי'
קר'י הקר'י' ואכלתם שים לפי' י' ל'הי'ם
חל' במקו' אשר יבחר י' יזכ'רו הנאכל מכל' אלו
נזכ'ר ואולי לז'ות הכבה שתק חטאו ואש'ט'
לפי שזכ'ר נתבאר בהם שימ'ים שיחיות' הוא
מקום שיחיות' העולה עם הד'ר'ים קל וחומר' ל'
לקצר חטאו' ב'נה השיקו' כי מותם אי' פאכל'ים
כי אם לפי'ם מן הקל'י' ואלו שזכ'ר פה פאכל'ין
לפני' מן העיר ושימ'תם בכל פ'טלה יד'ים

חל' בכל מה שיזכ'רו ר'טלה יד'ים לעשות
מזנו שילמי שימ'תם במזכ'רי כשתב'והם
הבחיר לד'ו' פ'י ה' ית' ושימ'ו שים חתם ונטי'
ואח'ו'ב כי לנטי'ם מיכות רחיה רשות
אשר ברכ' י' ל'תיך הנה חל'ה שילמי'ם
לפי הפ'י'ת וז'ר ב'רך וז'תך ה' ית' כי העטי'
מזבה בשילמי' אר'י' ל'ח תבטון פ'ל אר'י'
אמ'נו פוטי' פה היו וכו' א' זה לפי מה שאמ'ר'
שזכ'ר הו'תו הבמות ל'ישראל ב'ז'ות נחל'
ושילמי' כמו שיזכ'ר בפר'ש'ת אחר' מ'ת וז'ת
היה יכול להקריבם ז'ר כי ל'ח טמ'ט מז'ר וז'ת
מ'קריב אל מ'ט'כן י' ולא היה מסור הקר'בה
עולה ושילמי' בבמות יחיד כי אם בנדר'ב' ל'טה
בשיטה טנאסרה שים בשר תמוה כמו שיב'והם
במה שיקרס אמ'נס אחר זה שהוק'ר בשר תמוה
הו'תו אלו לפ'טות בבמות יחיד ול'ה שימ'נו
בטאול שהקריב את העולה בבמות יחיד וז'
מיכ'טו ברור ולא נ'נו אות' הנביאי' שהיו שים כל
זה וע'נה טלמ'ור נ'כ' כי ל'יחיד הו'ת' בבמות יחיד
לא ל'יבור' כי אי' כל הישר' בשיט' וז'ת
מיכ'טו שהקריב' בבמות יחיד היו יחיד'
כי לא באתם ע'ד פ'תה אל המנוחה ואל הנחלה
מגיד שיכ'ון שיבאו אל המנוחה נאמ'רו הבמות
ואמר' כך הו'תו ע'ד תיו'תם וז'ל הנחלה טל'ת
נאמ'רו כי אם כאשר באו ל' המנוחה ול' הנחלה
והנה המנוחה היה ש'ט'כן ש'לה והנחלה
היה בית המקד'ש שהיה בירושל'ם ואמר'
נאמ'רו הבמות טכ'ו ר'ל וכל פ'ב'ח ט'ד'ת'
אשר תר'ו ל'י אח'ו'ב שימ'ו ב'נה א'ל הכהני'
שימ'ן בהם מ'זם שימ'ר מותם ל'י והנה כ'ל'יה
הכיו'מ' וז'ת' מ'ע'ט שימ'ר בו כא'ל הכהני' נאמ'רו
יהיו שים שימי מקומ'ו אשר יבחר ה' ז'ם המנוחה
והנחלה שיזכ'ר הנחלה ושימ'תם לפ'י י' ל'י'
ל' שילמי' שימ'תה והל'ר' אשר בשימ'ין כמו
ל' חלק ונחלה עמך מגיד שימ'ם שימ'ת'
מעט'ר חו'טון שהוא חלק ל'י נותנ' ל' וז'ת'
ניתן לו מן השילמי' או ממ'ט'ר ע'ט' המנוחה
ל' פ'ן תעלה עולותיך בכל מקו' הנה ל'י'
הקרבנות א'ך הכתוב ק'כ'ר וז'ת' ע'ל זה נאמ'ר'
בפ'סוק אחר זה כי ז'ם במקו' אשר יבחר ה' ל'י'
באחר שימ'ין שים תעלה עולותיך וז'ת'
העטי'ה כל אשר אט'כי מיכ'ך חל' שימ'ר הקר'בה

העבודה מפני שקרה עליה והיותה בלתי ידעיה
לאסיפת הקטנים כי לחמה נתן מימיה נאמנים
והנה לא תנהג ואת המיטה כי אם וחר המיטה
שם מקום יבחר ה' שכן כי לא באתם עד שתהוה
המנוחה ואל הנחלה מגיד שאחר שבמו חן
המנוחה ואל הנחלה נאסרה בזה טולמית

התועלת

השייטי הוא במינות והוא
מה שילמדנו מאמרנו לטוס
את שימושי שברכת כהני לא תתיה בטיס המיטה
אלא בבית המקדש ואשפ' שיהיה בכול מקום
כאמרנו בכל המקו אשר אזכיר את שמי אבנו לך
וברכתך והנה התועלת בזאת המיטה מבואר
והוא שאין ראוי לגלות זה הטי' הנפטר רק במקו'
מיוחד לעבודתו כי מפני זה מיכא' טס תמיד
מטיג'ס סוד זה הטיס לפי מה שאפשר וזה ממה
שיימרד השומעים שילא יבאו מזה להריסה מפני
הטובים בענינו כי טס מי שיימר' מהטיבוט
היה

התועלת

השייטי הוא במינות והוא
מה שיכוננו להביא כלה
הקרבות שיש לנו אין שיהיו ברגל הדאשין
טובא בו לבית הבחירה טיט' ובאת טיס והבאתם
טמה שילותיכם וזבחיכם ומעטדו וגו' והתועלת
בזאת המיטה מביא כרי שייטרי חקו אשר יותה
לו התורה מהם וישלם נדרם תכף שיימיכא לו
מקום ראוי

התועלת

השייטי הוא במינות והוא
מה שיהיה ידענו מהיקריב
קרבנות חוץ מהמקו אשר יבחר ה' והנה נתבאר
תועלת זאת האזהרה ממה שיהיה

התועלת

התשיטי הוא במינות והוא
מה שיכונה לפדות פסו'י'
המקדשים שייט בהם מוס קבוע וביאר דיניהם
אחר שנפרו שייטאר בהם דין קצת הקדשים
והתועלת בזאת המיטה הוא שילא להפסיד הקדשים
אחר שאינם ראויים להקרבה ולזה יבא שייכא
לחולין בזה האופן שיזכר כאמרנו טיס תנבא
ואכלת בשר

התועלת

העטידי הוא במינות והוא
שיהיה ידענו מאכילת מיטי'
דגן ומצטר תידוש ומעטדי יכרה חוץ ממק'ס

היורד לתת הברכה על הר גריז והקללה על הר
נבל כדי לזרו יטי' יותר בטימדות המינות שם כי
זה עס מה שייטי' לאדם תועל נפטיי ימסך להס
מזה מהתועלת בשטין ירוטית המורץ כמו שקדם
ותבא יותר בפרטי והיה כי תבא בגה'

התועלת

הטיטי הוא במינות והוא מה
שיכוננו לעקור עו' מואריכנו
והנה התועלת בזאת המיטה מביא כרי טלוט
ישאר זכר לעז' ויודע מהאנטי' שהכטי' בה והנה
מפני שאנחנו מוזהרי' מעבר ורה בכל המקומות
הוא מבר' שראוי שנעטיה כן בכל המקום שיהיה
לנו ואולם ההברל בזה בין ארץ ישראל וחרכה
לארץ הוא שבארץ ישראל אנחנו מחויבי' לרדו'
אחרית ולכלותה כדי שילא תשאר עו' באריכנו
כמו שיכוננו שילא יטיבו באריכנו שובדי' עו' כאמ'
לא יטיבו באריכך פן יחטיאו אותך לי' אמנס
בחוכה לארץ חין וכו' מיכויס שילא יטיבו חתנו
עובדי' עו' וכמו זה חין אנחנו מיכויס לרדוק אחר
עו' שילאם לכלותה חן המקום שיהיה לנו
בחוכה לארץ והיתה בו עו' הוא מבואר
שאנחנו שיכויס לכלותה מיטיס

התועלת

השליטי הוא במינות והוא
מה שיהיה ידענו מולטיון
דבר דרך השחתה מהבטין שיטטיה לטיס ית' כטי'
שאנחנו מוזהריס מלאבדו טמא' וטענתם את
מזבחחכם וגו' לא תעטיין כן לה' ליהיכם והנה
התועלת בזאת המיטה מבואר

התועלת

הרביטי הוא במינות והוא
מה שיהיה ידענו מולמבר טיס
מהשמות הקדושים אשר לטיס ית' והוא שיטאמר
ואברתם את טימס וגו' לא תעטיין כן לה' ליהיכם
והנה התועלת בזאת המיטה מבואר

התועלת

החטיטי הוא במינות
והוא להודיע שילא יתכן
שנפבור הטיס יתב' במקומות רביס כמו שעטו
הגויס ההס ללהייהס חן נעבדהו במקום מיוחד
לבר והוא המקום אשר יבחר ה' להודות על יחוד
הטיס יתב' הנעבר בזאת העבודה הנכבדת עס
טמה ימסך מהתועלת שיתהיה ואת העבודה
נטיסית בבית הנפלא אשר בו היטרה נפלאה
והשמיד על סודות המיכיא וטי' משפחה מיוחדת
נכונה לעמוד על אופן החכמה אשר בזאת

המקום אשר יבחר יי לפי שהתורה היא זמנה
לכל אנושי התורה כמו שנתבאר במקומות רבים
מהתורה הוא מבורר שאין ראוי שיובן מזה
שאשר ירחק מההמקום יהיו מותרים בבשר
תאווה לתקריבים אל המקום אבל הכוונה בזה
שלא יהיה המקום קרוב לכל ישרל : מפני
הרחבת גבולך ולפי שפני הרחוק התיר זה
הוא מבורר שפחיתות בשר תאווה תהיה חוץ
מהמקום אך אם יובחמו במקום יחוייב שיהיה
שלמים ויאכל פמנו המזבח חלקו וזבחת
מבקרן ועיכאנך כאשר יצויתך דל שבאופן
שיצויתך תהיה זבחת הקדשי והוא בשיחיתה
כך תהיה ואת השחיתה ואולם זמ' זה לפי
שהזבחה תאמר גם על הנחירה : אך גדר
השחיתה הוא שיתעיה בציאור בחתיכת הסמנים
וכבר יתבאר לך שהזבחה תאמר גם על הנחירה
ממה שאמר וזבח בלק יאן ובקר ויסלח לבט'
ואמ' מבקרן להורו שאין ראוי שיאכל אדם
בשר אם לא היה לו בקר ויאן דל שיהיה לו דל
ספקו לקנותה ואמ' מבקרן ולא בקרן שאין
ראוי לאדם שיאכל כל אשר לו אך ישאר ההויכ'
לפי קנייני לפי שימכא לו מונו תמיד
ואכלת בבשרך בכל אמת נפטך דל שזה
הנטיח חוץ לעורה תוכ' לחכור בשיערי' להמה
שישיחט בעורה כי הוא קדש ומזה המקור למדנו
שהנטיח יתכן שתאכל להמה שלא נטיח אך
כאשר יאכל את היצבי ואת האיל הנהירנו שלא
ינהג בזה מנהג קדש כרי שלא יחשוב שהוא
שיחט קדשים בחוץ ולמד בזה שיצבי ואיל
אינם מותרים כי אם בשיחיתה וכן הוא אומ' כי
יכור יכיר חיה או פנה אשר יאכל ויפך את דמו
וכשהו בעפר ולזה יהיה באמרו ויפך את דמו
שיחיתה ומזה המקור נלמד שפחיתות שיחיתה
נוהג' בבהמה חיה ועוף והכוונה בה מה שיתכ'
שימות בו בח' תכף מחתיכת הסמנין וכבר
שיערו דול' שלא יתכן שיטלס זה בבהמה וחיה
כי אם בחתיכת שני סמנין או רובם אך בפנה
יטלס בחתיכת סימן אחד להיות חסד החיות
מהבהמה והחיה והוא כמו' ממזכע בין הבהמה
הרגי שאינם ירכיבי שיחיתה דק חזק לבלתי
אכול הרס ביאור בזה שרמה אסור באכילה שלא
יחשוב החי שב' שלא יהיה מנוהר דק על הרס ה

הקרבן כרי שיתנו על המזבח ולא תאכל
הטעם עס הבשר דל לא תאכל מה שהנטיח
בו פרוץ עס הבשר והוא אבר מן החי דל כי
פרוץ ישי בטעם כח לשלח בוצר ההוא היכרי' לו
מהמוזן לא היה בבח' לא תאכלנו הנהיך
עור על הרס כרי שיהיו יותר נוהרי' מואכילתו ו
וכבר זכרנו תועלת זאת הוזהרה בפרש' יכו על
הארץ תשיכנו כמים למד מזה שאין טעון כסוי
ואמר כמים שלא יכוי בשיפכתו על הארץ לרפ'
מהרברי' שיהיו מכוונים בו המכשפים ומה שידמי'
להם אך יהיה לבו בשיפכו אותו על הארץ כלל
שופך שם מים לא תאכלנו לטען ישב לך
הוריש בזה שבהיותה נזהרים מזה יגיש להם
ולרעה תועלת עינים דק קדשיך יהיו לך וגו'
יזהרו בזה להביא כל הקרבנו לבית הבחי ולזה
הוא עבדו שיהב עלים מטפלים בהבאתם ער
שיהיו שם ועשית עולותיך הבשר והרס
למדנו בזה שאם אין רס לזרוק על המזבח
לא זכה המזב' בבשר וכן אם אין בשר לא יזרוק
הרס כי זריקת הרס הוא לריכות הקרבת הבשר
ולמדנו מזה פור שאעפ' שימחוייב להקטיר כל
העולה למזבח טמא והקטיר הכהן את הסל
המזבחה הטה ואם פרשו מהמזבחה ופקעו מעט
הקריבים או הטלפים או העיכמות או הקדשים אוני
זקוק להחזירם שם כי התורה לא דרקה לא
בבשר ורס ובחין ישיך על מזבח ה' ליהך
והבשר תאכל למד שרס כל הזבחי שטעו
פיתנה אחת ואעפ' שנתבאר בחטאות ועולה שיש
בהם יותר ממתנה אחת הנה למדנו מזה שאם
לא נתן כי אם מתנה אחת לא עכב והבשר תאכל
למדנו מזה שאין זוכה באכילת בשר כי אם
אחר שזכה המזבח בהם שימור ושימרת את כל
הדברי' הילה דל שימרתם בלב וישמש לטענות
וזה יהיה ברמזנו אחת כי הלמידה מיטדת אל
המעטה וזכר שמקורם אל המיכות יגיש טעם
נשטיי וגופיי לו ולבני' פד עולם כרי שיהיו ית'
ורזים בפנין אל המיכות הנה זה ביאור מה
שייכשרך לביאור בזאת הער' שהוגבלה ביאור
פה : ואולם תועלת המגיעים ממנה הם י'

התועלת

הראשון הוא במיכות והוא
מה שיזכרו אחר עברת את

השחוקים סיפס לטברר עו' או יריעה בנה שמו
תחזקו איך היו עבדים הגרים עו' ותחשוב לעבו'
הטעם ית' בדרך ההזון והנהיר טולא יעשה כן לה'
כי מה שיחטיב יהו' עבודה לו יהיה ההפך כי
הם היו פייסים וללהים כל הדברים המרוחקים
והמתועב' לשי' ית' כי טר' שגה בניהם ובנותיהם
היו טודעים בואש' ללהים ואולם כונת התורה
הוא בהפך זה טולא העמיסה עלינו דבר יכבר
עלינו אבל הם רבדי' ישרים וישריקים מיטדים
בטעמות אל כל הטובו' אות כל הרבר אשר אנכי
מיטה ואתה מותרו ושימרו לעשו' רל' טל האופף
אשר יריתי בו לא תוסיף עליו ולא תגרע
ממנו כבר ביא' דיני ההוספה והגרעו' טיהוזהרנו
מהס' בראש פדשית ואתחנן כי יקום בקרבך
נביא או חורס חלוס ידמה טיקרא הנביא למי
אשר יתורע אליו הטי' ית' במורה ואשר ידבר בו
בחלוס קרא חורס חלוס ונתן מליך אות או
מופת רל' כרי' טיאמינו ברבריו ובא הא' ת
והסופת כמו טיעד אותו קודם באו ויאמר נלכה
ונטברה ליהם אחרים אשר לא ידעתם ונטברם
ועל זה נתן לך האו' והמופת כרי' טיתאמי' ר' ברבריו
לא תטמא אל רברי' הנביא ההוא או אל חורס
החלו' התוא הזהיר בכאן טולא לטימא אל רברי'
כטיאמר לעבור עו' גם אמר זה לשי' טיעה ואעפ'
שהתנבא בטיס הטי' ית' ויאמ' טיה' ית' יכיה לטיטית
כן כט' אס' נתנבא בטיס עו' כי מטסה ה' ליהיכם
אזנכם וגו' תריצון בזה שלוחה הסכים טיבא זה
המטעה לכם כמו טימיאמינו בספר יהושע
טיהטאיר תטיס ית' קצת הגוי' ההם לנטות בס' את
ישראל ותנה האות והמופת טיעד בו הנביא
טקד ההוא מינו ראה בכאן טיהיה אמת מה
טאמי' כי היה זה בלתי ספק על דרך להט' ופשוף
ומה טירטה להם והעטן ידוע טיאין רבריו אמת
כי וין טס' לוח וולתי הטיס ית' כמו טנתברר ל'
ליטדיל במעמד הד' סיני הנטלא מפי הגבורה
ונטברר עוד מיכד העיון במה טיאין ספק
באמתו ולזה וין דרך לנטינת אות או מופת
להביא להאמיין ההפך בזה הוא מבואר טימי
טיסטרל לאהוב הפס' ית' בכל לבבו ובכל נפשו
יטיל מהאמנה לרבריו והוא מי' טיטטרל
להטי' ג' כטי' כחו כי הוא יטעד במה טיהטי' ממנו
טאין לוח וולתי אחריה ללהיכם תלכו יכוח

359
טיילכו אחרי הטיס ית' רל' טיילכו בררכיו ביחודם
איך מטהגו במה טיסיפע ממנו וזה יהיה סנה
ציידאו ממנו ויראתם ממנו תכבב טיכ כרו'
מיכותיו ויטמעו בקולו ויעבדוהו לא ווי' תו'
וירבקו בעבודתו והנביא ההוא או חורס
חלו' ההוא יומת רל' עו' בר' והוא הקלה טיבטייתו'
בר' כמו ית' זתבא מהטריטיס הכילוי' ובצרת
הרע מקרבך בער העושה הרעות הגדולות לך
פן תכטיל ותפור ברע כי יסיתך אחי' בן אמך רל'
אחייך או בן אמך טיאינו אחייך מן האב והנה
דבר הכתוב בזה טולא יסית איש אחר בזאת ה'
ההס' נה טיטי' בה מיהסנה העינמו' לו אס' יורעו
דבריו אס' לא יהיה קרובו מו' רעהו אשר כנפשו
ולא יאמרו כמו אל' הרברים לוחה הכבה גכ' כי
אס' בסתר הקרובים מליך או הרחוקים מפיך
מקצה הטימים ועד קצה הטימים הנה הקדים
הקרובי' כי הם היותר נכונים טיכטילו בהם ואנ'
זכר הרחוקי' באי' זה המקו' טיהיו ממורח טימט'
ער' מ' באו או מקצה הררוס טר' קצה היצפן
לא תאבה לו חפי' טיהיה מהובך מימר הקרבה
והאהבה כמו טינכ' תהלה' לא תריטה בו ובאבותו
כי בקט' להדיחך ולהאבידך וזאת המורה טירא
יסכים לרבריו ולא תטימא אליו מ' גיד טיסיס
אבד וטימא חייב אעפ' טיעדין לא עבר עו' וזה
יהיה כטי' ה' לעבור ליהם אחרים מהקרובי' ינו'
או מהרחוקים אבל אס' הטיט המס' טיעבדהו
לא יטה' בו זה הדין וזה מבואר מהטריטיס
הכילויס ולפי' טיעה המאמר היה כפתו וידענו
טיאין האדם נרון במיתה כי אס' טפ' פדים למו' טו'
מזה טיטי' לנטת להכמיין לו פדים טיראוהו
ויטימעו רבריו והוא לא יראס כרי' טינכ' להעיר
לא תחוס עינך עליו הזהיר בזה טולא לחוס
על דס' המסית ולא תחטול הזהיר בזה טולא ילמר
עליו זכות ולא תכסה עליו הזהיר בזה טולא
יטתוק אס' ידע' לו חובה כי הרג' תהרגנו יכוח ב'
בזה להמיתו וטיהמוסת תהיה בו ידו בראכונה
להמיתו ויד' כל העס' באחריו ולפי' טיזא' ההמיתה
היא בטקילה למדנו טיהמוסת חייב להטיליך בו
אכן טיהיה בו כרי' להמית טינא' להמיתו ואס'
לא פית' יטליכו עליו כל העס' אבניס באחרונה
והנה כונה התורה בזה לפייס המוסת טיקת
נקמתו מזה טיהטטרל להאבידו עס' טיהוובמ

הכחירה ומאכילת בשר חטאות ואשמות חוץ ל
למחייבתן ומאכילת בשרי קודם המזבח בעזרה
ומאכילת בשר עולה או כהן שהוא ראוי למזבח
או בשר קרשים קודם וריקת דמים כי עדיין לא
הותרה אכילתן בטוב מקום והטה התועלת בזה
האזהרה הוא שלא נבלבל הסדר שיטורה התורה
באלו המצוות הנפלאים כדי שיתבאר להכונה
שיכונה התורה בזה

התועלת

האמת עטרה הוא במצוות
והוא מה שיהפירנו שלא
נעזוב הלוי והתועלת בזה המצוה שיבואו כדי
שיתיהו ואת המצפחה הנכבדת מיוחד ולעבודת
ה' ית' ולא יהיה לה טרדה באסיף מונותיה וכו'
כי המפטר ראשון טעם שאין לא קדושה אולי
יקלו ישראל בנתינתו ללוים אבל פריטותו
שיטורוהו להם ולא יהיה ללוי דבר יאכלו ממנו
העקמה שיכונה התורה בהם ולזה הזהיר בזה
המקום שלא לעזוב את הלוי

התועלת

השמים עטרה הוא במצוות
והוא מה שיכינו לשחוט
בהמה חיה ושיקו כשיטריכה לאכלו כמו שאמר
וזבחת מבקרך ומצאנך וגו' כאשר יביתך לפי
מה שיבארנו בביאור דברי ואת הפרשה והטה
התועלת בזה המצוה הוא שיכרדין וביים
האחד כי בזה האופן יתכן יותר שיאדם הבח'
בעת שחייטתו ונהיה נכסרים יותר מעני זה
כאשר ידעו והשני כי בזה האופן עם שכבר
ימות בו הבח' בקלות יותר הטה אין בו מה
הקצאת לטפשייתנו תכונת האכזריות כדי שיהיה
זה כשאר מיני ההסטה כלל האם ההכאה בקופי'
על ראשי הבח' ומה שידמה לזה והסליטי הוא
יות כולל הוא כי כאשר באה המצוה איד תצטיה
ואת ההמתה יקרה מזה לטובח את הבח' שהוא
לא יכין להדיג את הבח' בעטותו זה הפעול אבל
ייהיה לבו אין יטטיה ואת המצוה באופן שיכונה
ה' ית' וזה מימה שיהיה בו תועלת להמטיח הלוי
היבוקו בטי' ית' גם בעת עטותו זה להרחיק ממנו
תענת האכזריות לפי שהוא לא יכוין להרוג אך
לעשות המצוה באופן שיכונה הטעם יתעלה

התועלת

השולט עטרה הוא במצוות
והוא מה שיכונה שלא

לאכול אבר סן החי והטה התועלת בזה האזהרה
כש שיבו ישמרו התועלות הטובות כפי השחיטה
הוא להרחיק ממנו תכונת חוללות ער שלא
יסבור ההמתה שיתכחט הבהמה אך מרוב
הזוללות ימהר לקחת ממנה קדם שתשריט עם
טבנה מהקצאת מורת האכזריות מה שלא יכנס

התועלת

האורב עטרה הוא במצוות
והוא מה שיכונה להטפל
בקרבנות אשר לנו ער הבאתם טים למקו הבח'
והתועלת בזה המצוה מבואר כי לולי זה
יפסדו הקרטי' ברמות מי שהפריש אותם טאניס
באחריותו

התועלת

החמט עטרה הוא במצוות
והוא מה שלמד בזה שחם
פזמי מעל המערכה מקרבן הפולה הקרנים או
הטלפים והעצמות והגידים מינו חייב להחזירם
טס כי התורה לא דקדקה בשולה כי אם בבשר
ובדם כאמרו וטטית פולותיך הבשר והדם
הטט עטרה הוא במצוות
והוא מה שלמדנו שכלה

התועלת

הזבח טטתן מדמה מתנה אחת על המזבח
הנה נריכה הבשר למזבח ולמרס ואין שאר
המזנות משכבו וזה למדנו מאמרו ודם זבחך
ישק על מזבח ה' ליהך והבשר תאכל כמו שבי
בביאורנו לזה הפסוק והטה היה זה גם כן כשלא
טוכל להשיג הטוב והתועלת בשלמות הטה אין
ראוי שיקרי מה שיתרלות אל שטטיג ממנו טה
שאשטיר לנו ולזה הוא מביא שאעפ שיש תועלת
נפלא בתיאור תמתנות זל התאר טהגבולה
אותו התורה כמו שיבארנו בפרשת ויקרא הטה
יש בקרבנות תועלות אחרו נפלאו כמו שביאור
טס ולא הסכימה התורה שיכררו ממנו אין
התועלות מפני העדר ממנו קצת התועלת אשר
ימטיכו מזריק הדם על המזבח

כייברית

ה' ליהך את הגויס וגו' פי
פטר תשטרי השמר לך
פן תנקס אחריהם דל פן תנקס במזקט אשר
טקטיו הם וזה יהיה אם תנהג במטהגיה בעריות
ובזלות זה פמו שאמר בפרטי קרוטיס והיוות
תלכו בחקות הגויס אשר אני משלח מפניכם
פן תרדו ללתייהם מביד שאם ילכו במטהגי

התורה החרס אותה וכו' למדנו מזה שכל מה
 שיהיה מיושבי העיר ההיא מהנכסיו והמקנה
 וכו' ואת כל שוללה ואת כל בהמתה ואפי'
 נכסי היצחקי טבה ואל מות שיהיה בה מהאנטי'
 שאינם מיושבי העיר או שוללה וכו' וכו' וכו'
 שוהן אני קורא בו בהמתה ושוללה וכו' המקום
 נלמד שכל הנכסיו הרשעים שבהם שיהיו חרובה לה
 ואינו מחויב שישוהן לפי שיהיו שוללה העיר ההיא
 ואינו בה והתורה אמרה ואת כל אשר בה אך אם
 נקבצו שם הרי הם נטריפים שיהיה הם שוללה
 ולמדנו מזה גם כן שישוהן מהגורן מהקנינים
 בשופה ואלא רבד שישוהן שיקראו שוללה והוא
 דבר המטולטל שאינו חסוי ואלו קבוצין ושופה
 וזה יתבאר שהצרות המחוברות לקבוצין אינם
 נטריפין כי הם חסדין תלויים וקבוצין ושופה
 וכן במה שידמה לזה ואת כל שוללה לפי שראוי
 לבצר הרע מקרבנו כשהיה בזה האופן המגנה
 בתולדות הנה ראוי שולח נטריפין שיהיה אמרו י'
 תו רחובה וטמאי טמא לזה היה לה רחוק לא נכספו'
 אותה כעיר הנרחבת וכו' שיהיה אמרה תורה
 ושופה באש את העיר ואת כל שוללה מכל מקו'
 וזה הוא מבואר שכונת התורה בקבוצין ש'
 שוללה לתוך רחובה להוסיף פרסוט בענין כדי
 שיוסרו הנטימרים וזה הוא מבואר טמא לזה ה'
 היה לה רחוב שישוהן לה רחוב והרי אני קורא
 בה רחובה וטמאי יש לה רחוב חרובה לה עישוהן
 בדרך שיהיה בה רל טיבטו חומה סביב העיר
 במיפן שיהיה הרחוב תוך החומה ואז יקראו ר'
 רחובה ויקבצו שם את כל שוללה העיר ושופה
 באש את העיר ואת כל שוללה כוללה אלהיך
 וזה מצינו עשה ואמר שונה הפעול ראוי
 שיעשה לה רל שישוהן בעשיתו נתינת האלהות
 לשי'ת בניה שיהיה ויאמר עובדי עון וכל אשר
 בה והיתה תל לעולם לא תבנה עוד ולמדנו מזה
 שאסור לבנות עיר הנרחבת לעולם ורפי טולח
 הזהיר אל שוללה תבנה למדנו מזה שישושה
 אותה שדות וכרפיים גנות ועדרים ולא
 ידבק בדרך מאומה מן החרס הנביר בזה שולח
 ריהנות מממון עיר הנרחבת ורפי טיבטו'
 ומשמייה ותקרובת עבודה וזה הכל נקרא
 חרס כמו שאמר בפרשת ואתחנן למדנו מזה
 שהנהנה מעו ומכל מה שיעשה בשבילה נזכר

מטוט ולא ידבק בדרך מאומה מן החרס
 למשן יטוב כי מחרון אפרו וכו' ביאר בזה ש'
 שיהיו עושה ותהיה בעיר הנרחבת משיב חרוף חף
 כי עיני ומבוי עליהם רחמים והו דין עיר
 הנרחבת ואולט מדיחיה יתבאר שיהם בסקילה
 משה טיבטו בנסיה ואל יוסיפו לנטות כרבר הושיע
 הזה כי זהו דומה לרבר ההוא ויש בו מעשה ש'
 שיהיו וישבי עירם בהבתם וטברו עז' לזה היו
 שם מדיחיים ואל שולח היה שם אילן מדיח אחר אחר
 שיהיו המדיחיים מעיר אחרת או מטבט אחר או
 שיהיו המדיחיים קטנים או נטיים או שיהיה העיר
 עיר מקלט או עיר שמינה לדירה ולטבת שם
 או שיהיה כפר קטן או שיהיה בה דומה שלטבט
 או שילח תודיחה רובה של עיר הנני על השוכרים
 נוצפים כיחידים בסקילה וממנוס ליוושייהם
 וכבר אמרו ויביתנו טמאן עושיין עירי הנרחבת
 שמונה לספר כי היו היתה כשיסונו וישוהן כווי
 ישראל שלא יבואו גוים ויחוייבו את אשך ישרא'
 והנה יתבאר זה לפי מה שישושייהם נזכר ע'
 שדיקדקה התורה שלא יזקקו בה חק יושבי העיר
 והיא רובה מתה ושוללה ואלס בכירי הנטמכות
 לספר יזקקו טמאן העירות

בבית

אתם לה אלהיכם ואלה הונח
 טיבטו בכס כהטגחת האב על
 הבטי' לאתתגוררו הוא מענין חתיכה בטעם
 גידו אילנה ותכונה בזה שישושייהם עבודה וזה
 היו טיהג' לחבול בעצמם שיהיו חרובים בשמים
 ער שישוהן עליהם והנה תתגוררות וזה
 יתא' לא בכלי חותך הבשר ומזה הונח הונח
 תתורה בזה המקום וזה מבואר טיבטו הבטיבט
 וכאלו אמר טיה' ית אלהיכם ואלה לא יעשה
 עליכם דבר יקשה עליכם אבל ישוהן וישוהן
 אתכם מזה ואלה תזהיר אתכם מהתגוררות
 שולח חבולו בטעמם וכבר מצינו יתגוררו
 מבטן אגרות וחרבות אמר ובית וונה יתגוררה
 וכבר הבינוהו קצת מרבותי מואת הכונה
 השנית והויכוחו מזה האזהרה שלא יהו שות'
 בתי דינון יושבי בטיר ארתויטהג זה ורבותיהם
 מטהג אחר והאחר וחרבותו מטהג אחר והנה
 הנכין לפי הפשט היא מה שביח' ולא תשימו
 קרחה בין שניכם למה רל פל הדאש טיבטו
 השער ממש כדרך שתהיה שם קרחה על השמים

שהוא מכוון לזמנים שי' אומר ה'ך ונעבוד ונאמ
המסית מולך ונעבוד מ' אמר מולך ונעבוד כיה
שידמה לזה הרי הוא טקל טמא כדבר הרעה הזה
וראוי שיודע טמא הסית יותר מאחד דינו גם כן
מולך ונס הסית רוב מנטי העיר טמא טקווא כירוח
וכבר נתמאר דינו במה שיטטיך לזה והנה מס
הסית לטמא מ' יותר הדי הם עדין וכדי שיכיר
מס הוא טמא מ' מ' ידמו מס יוכלו להחזיר
לטוב ויאמרו לו היוך אותה מוסר זה ואין יתכן
שנעמח עבודת הטמא ית' טמא ליהם חיים ומולך
עולם והלכנו לנפש על העינים ועל האבנים
ואם לא חזר בו מבימים איתו לבית דין וטיקלך
מיתו כי תטיע באחת שבערין אטר ה' ליהך
פוחך לך לטבת טמא יכא ירוטילם שלא פתנה
לטיבת טמא כי לא נתנה לבית דירה אך היו יכדיל
צוליס טמא להגל ולזה תסכמו קצת רבמני
שידוטלם לא נתחלקה לטבטים כי היתה כמו
מטותת לכול יטמא וכן הענין לערי המ
המקלט כי לא נתנו לדירה אלא למקלט ורפי
שאט באחד שבערין למדנו טמאן טושין בשירות
רבו וז' ב' וז' הרין יכמו מנטי בני בליעל
מקרבך וריחו ואת כל יוטבי שירם הנה הת' מי
שיהיו ממותו הטבט טמא מקרבך ושיהיו מאנטי
העיר תהיו טמא את יוטבי פירם ושיהיו טמא מ'
יותר טמא יכמו אנטיס ולזה יחויב שלא יהיו
הלדחים נטיס מ' קטנים טמא מנטיס והנטימי
ע'ד שיאמרו לתס נ'ך ופצבור בתי וז' שיתהיה מ'
מניני העבדות מ' נ'ך ונקבלה ב' לזה כי זה
נכנס תחת גדר הטבורה ולשי טמא ויריחו את
יוטבי פירם למדני כיהתנאי בנה שיזרחו כל
יוטבי השיר מ' רובם והנה יתבאר מיצר הוראת
הגדר טמא שפמד בעיר טלטי יו' יקרא מ' יוטבי
העיר ורדטית וטמאית וחקרת היטב יכיה בנה
להרבות בחקירות וברדטיות עם העדי ולשיחול
היטב כל תרברים אשר יעמידם פ' להכחיתה
אם ערותם נכון כ'י לטמא על אמתת הטבטך
והנה אפי' נכין הרבר דל' שאחר החקירות
והרדטיות והבריות נבאר כיהענין כן תיח
שנעטיתת עבה תואת ביטדיל הכהתכה את
כל יוטבי הכיר ההיא לפי חרב שפני טמא העיר
כתס הנה הוא מבואר טמא הנה יטנה ליהקטנה
תקרא פיר קטנה ולא עיר גדולה כי היא תקרא

עיר גדולה ויאמרו חכמים טלזה הבטך תקרא
עיר כתס טמאה ועד רוב טל טבט אך רובו טל
טבט מין ראוי לשיטט בנה די עיר המדח פי הוא
כמ' טבט מ' ואין ראוי ט' יסבבו שיפקדו טבט מ'
וירמה טעחות כממה לא יתכן שיקרא עיר סתם
אין הוא כשר וז' תקרא עיר קטנה וז' בת השיר
ועיר ונטי' ואולם הגדולה יתכן שיתקרא עיר
סתם והנה נמנע השיטט טמא בדין עיר
כשיהיו רובו טל טבט לסבה שאמר פי הוא כמו
טבט אחר לפי מנטי התורה וז' מין ראוי
להטמי טבט אחר ולזה ידנו העובדי בסקולה
וישאר הטוף והטמא וראוי שיתרע טנה
הטמא לא יתיה ע' סנהררי קטנה כי כבר נ'ך
התורה כי לא יטעמו כי מס יחידים ע' סנהררי
קטנה טמא והבאת את המיני ההוא וז' את
המסה ההיא אל טעדיך למדנו מנה טיחידים
נהרטיס ע' ב' שבהל טערו וסבר אך המדוני
מינטי נהרטיס אלא על פי בית דין הגדול ולזה
תטטה ארדטיה מהחקירה ע' ב' הגדול וז' אחר
כשידנו האמת שיורחו ר' יטבי העיר שולח'
טמא חכמים להחזירם למושב ולהזהירם שלא
יעשו כן כמו טמאנו בימי יהושע טיחין
הטמא ופנחס בן אלעזר לטטי הטבטים וחיני
כטבט המוצא מבער לירדן להחזירם למושב
ולהזהירם כמו טמאנו בנביאים טמא מוכיחי
יכדיל כטיהיו עובדים ע'ן ואם חזרו בתשובה
מושב כי התורה אמרה את יוטבי השיר ההיא
הם עתה ואחרים כי כבר טבט מרדכה הרבה טמ
שיהיו ראוי שיתהיה טמא התראה כיהטעטס למות
ואם לא חזרו בתשובה מיכוס הבית דין הגדול
לישדמא לרבות עליהם ליכבמו לההרים הנוד בנה
האופך וזה שהם מרבי טמא בתי דיני ו' חקוד
פי טבטי אחר התראה בעינים באופך ראוי ואם
נמכמו העובדים רובה טל עיר דטן מותם כעיר
הנרחת אס לא הדי הן יחידים ונ'ופס העובדי
בסקולה כדין עובר ע'ן והטיאר פטורין ואם היה
רובה טל עיר מעלין אותה לבית דין הגדול כרי
טיגמרו הדין בפניהם ואחר זה מכין העובדים
וטמא ונטיהם לפי הרב טמאמר הכהתכה כל
יוטבי העיר התיח וזה כולל כל טמא מ' אשר
בה ומיכילים היריקים אשר בה
וטמא ונטיהם דל' לו ב' לא עברו ע'ן וזה אחר

מלשפון עליו חובה אט ירענהו לו שטאמר ווא
תכסה כליו והתועלת באור האזהרות כבוא כרי
טיוסרו האנשים מעשות כדבר ההוא

התועלת

התשיעי הוא במינות והוא
מה שיכנו לסקול המיסות
שנו וסקולתו באבנים ומת והתועלת מבואר

התועלת

הפטיירי הוא במינות והוא
מה שיכנו לחקור ולדרוש
היטב פרות הערי וכשי בריני נפשו כרי שטנטיור
על בחינת מה שבפרות הערי מן האמת ל הפכר
שנא ודרטית וחקרת וטאלת היטב גר והנה
התועלת בזאת המינות מבואר להגיט היושר
והיכר במשפט

התועלת

הואחת בעסרה הוא במינות
והוא מה שיכנו לרוך
במישפט עיר הנרחת לפי מה שיכנו בתורה
והנה היה התנוי שיהו מדיחית מהעי ומהשפט
כי בזולת זה אפשר שבא הרע בזאת התכונה
לפי הדיא במקרה אך כאשר היה זה טבני העיר
וממשיחתם מעיר על רועתכית אטטי הטחית
ההוא וב פרט כשיהדרחו רוב אטטי העיר ורפי
שימרוש התכונה הזאת להם ימסך הדוש לזרעם
בטכב הוא להם קטן רזק היתה המינות להרגם
כלם שן ונטים רל העוברים עו מהם ויכנה
לשרוף העיר שלא תבנה עוד כי אולי מיכר

התועלת

הסתים עטירה הוא במינות
והוא מה שהזיהרנו שלא
נכנה ברבר מקנטי עיר הנרחת שטאפי לא ירבה
בירך מאומה מן החרם והנה התועלת בזאת
המינות מבו והוא טאם יתנה האדם בו ויכריח
קטניו אחר זה אורי יטבה ויאמר שיהעז ההוא ש
טהאמינו בה אטטי העיר הדיא היכריחו קטייני
ויהיה זה טבה מלשימשך לעו

טכזיה טס טיגס בניהס ובטותיחס היי שורשין
במש ללהיה וזה הדרך דרכו בכל עניניה וחולס
תורתו התמימה לא העמיסה עלינו דבר טגונה
יבלתי טאו אך כל מה שסדרה לנו הוא חיי הגוף
וחיי הנפש מאזק לפעם ומרפא לעינס
השני הוא בטיכו והוא מה
שהזיהרנו שלא נוכיף על

התועלת

הרבר שיכנה מותנו ווא נגרש ממנו מאשר יכנה
מותנו כי זה ממת סיביו אל הפסד התוד בכלל
ולאט היה זה הטיבר פתוח לנו ולזה סמך לזה
דבר הנביא אשר יכנה לעבו עו ותפסי והערי
כאלו ריכה בנה להיטירנו טימה המקום ימטך
שיעברו עו

התועלת

הטליטי הוא להודי טאין
משגיחי באמתו מופ טית
הנביא חו חולס החלוס שיכנה לעבור עו כי זה
כל כך חזק האמות לנו סהו עון פלילי וחין חזוי
לפטו כן בשוס פנים מיכר מה טראינו בפנינו
במשמד הר סיני ומיכר העיון טאין כח בזאת
ובמופת שיכנו להאמין הפך זה

התועלת

הרביעי הוא במינות וחוא
מה שהזיהרנו מלסמוע ל
רבי הנביא ההו והתו בוא האזהר מבו כי עו
תזקיים האמונת האמתית והתורה הטלמה
החמיטי הוא במינות והוא
מה שיכנה להסית הנביא
ההוא כרי לבצר הדש מקיבנו דר ען יפתנו
ברברו לסוד מאחרי הית

התועלת

השיטי הוא במינות והוא
מה שהזיהי שלא יסית ולא
ידיח אים מיטדיל לפבור עבודה וזה מיטדאל
או אטטיס מיטדיל שט והנטיאדים ישימשו ויירחו
וגו והנה התועלת בזאת המינות טבוא

התועלת

השביעי הוא במינות והוא
מה שהזיהר שלא יפונה
המוסת להסכים לרברי המסית שטא ולא תאבה
לו ויא תשמע ליו ומות למרנו טאם אבה ושמש
אנפ שלא עבר עו נסקול המוסת והנה התועלת
בזאת האזהרה מבואר

התועלת

השמיט הוא במינות והוא
מה שהזיהרנו מלחוס על
רס המסית ומלשטון כליו וכות וסלח טעמור

ולמרנו שחייב על טאר הראש כבין העינים מ
מנה טאר ר' יקרה קרחה בראש ותנה טימות
הקרחה תהיה מט שימרוש השיער בירומו טישי'
על הראש רבר יסבב סתהיה סס קרחה והנה
ידמה טיכן היה ררך עוברי ען לעטות זה על מ
פתיסה ולזה הורכה התורה להזהיר על זה
ואולם שייעור הקרחה יתבאר מריני היכרעת
כי סס נאמר קרחת וכבר נתבאר שערות וזס
והוא מבואר שימריטת כתי טעדות לה יקרא
קרחה לה תאכל כל תועבה ידמה טאין הכונה
בזה בענין ען אשר סקרא תועבה טהרי מטע
מטו כיל הקנאה בכללות טט' ולא תבוא תועבה
אל ביתך ואין הכונה בו גכ קרטיס בעלי מוס
טיקראו תועבה בער טופטיס אמ' לא תובח לה'
עלי טוד וטיה אשר יתיה בו מוס וגו' כי תועבה
הוא וזה טכבר נתבאר במה טקדס טיהן נפרין
וטאכלין במוטן וילזה אמר רבותי טיהו טעסולי
הטיקדסי טיהטילו בהס מוס וקנס הוא טקנסה
איתו התורה מטע טבנה הקדטיס כרי טיאכלס
טלא יותר לפדותן וימותו במוטן ואפטר טיהיה
הריכון באמרו כל תועבה לא תאכל כל טקך כי
הטיקך והתעוב אחיס אמר טקך טסיקטנו ותעב
תעבטנו כי חרס הוא והנה הנהי' בזה מאכילת
הבח טאמר בה' כי טקך הס בפרטית ויהי ביוס
הטימיני והס הדגיס והעופות טאין להס טימיני
טיהיה וכל טרץ העוף ההולך על ארבע וכל
הטודן טטודן על הארץ וזה נאות מאד מיכר
הלשו ומיכר מה טטמטך אליו כלו יאמ' כי מיכר
אתה ה' ית' את יסראל והיותס בטס לו הנהירס
מלאכל המאכליס המטוקטיס והמתועבטיס טיהס
מויקי' לבריאות הארס ולהכנת סכלו כמו טיבוא'
בער טמיני ואת הבהמה אשר תאכלו התבאר
מנה טיחיה היא בכלל אכילת בהמה ותקדסיס
לזכור מיט הבהמה להיות יותר נכברי' והנה
זכר בטודר כי היות נכבר הקדסיס הטודר טייותר
נכבר מהכטב ותכטב יותר נכבר מהען כל
בהמה משרכת פרסה זכר טימיני טתרה הס
בבהמה וחיה טיתהיה הבהמה מפרסת פרסה
וטוסנת טיסע טתי פרסות לא טיתהיה לה פרסה
נגולה וטעלת גרה בבהמה רל' כי בבהמה
עטמה הנזכרת טיהא מפרסת פרסה וטוסכעת
טטע יכטיך עור סימן אחר והוא כיתהיה מעלת

גרה וטטייתקטנו אלו הטימינין אותה תאכלו לה
זולתה ואעפ טיהא מעלת גרה או היא מפרסת
פרסה טיסועת כיון טלא נתקכטו בה אלוה
הטימינין כמו הגמל והאדנבת והטפן והחזין
וקו' לטאר בהמה טמאה טאין בהסוס סימן
טיהיה כל יכפור טיהורה תאכלו רל' טכל פוק
טיהור תאכלו ורל' פרט מיניו לרבוים וטכר
נתבאר מנה טיכפור הטיכורט אטר זולתה על
פטי הטייה אטר היא טיהורה כמו טאמר טטי
יכפורין חיות טיהורות היא מותרת מאכילה ו
וכבר ביארנו סימיני טיהרה בפרטית ויהי ביוס
הטימיני והנה הוסיף בעופו הטימאי' בזה המקדס
הדיה ואמ' רבותי טכבר נכלל זה גכ במה טטן
בפר טימיני וטיס נתבאר טיהו ההולך על ארבע
רגליס כל עוף טיהור תאכלו ידמה טדמו בזה יל
הטימיני מטדך העוף ההולך על ארבע והוא אשר
לו כרטיס מטעל לרגליו לנתר בהס והס
הארבה והסלעס והחרגוב והחגב לטיניה והנה
בזה הסדור נזכר זה גכ בפרטית טימיני לה
תאכלו כל נבלה היא הבהמה טמתה' לגר אשר
בטעדין תתנה ואכלה' הנה גר טער הוא הגר
טיקבל עליו טלא לטבר ען כי העובר ען לא יטב
בארטנו כאמרו בערסית ואלה הטיטיטיס לא
יטבו בארטיך ען יחטיאו וותך רי' והתדה ימותה
במקופות רביס לאהוב את הגר ולות הקדסיס ה
היותה לגר בטתניתה למכירתה לנכרי' והנה לא
רטיה ה' ית' טתתן אותה לנכרי' לפי טיהו עובר
ען ולנה לא ריכר טינהנה איתו מתנת חטט כי

עס קדוסי אתה לה' ולזה ראוי טתקדש עיניך
בפטיני המאכליס ולא תתגאל בטמאליס הדיסיס
והמגוניס לא תבטל גדי' בחלב אטו כבר
ביארנו ענין ואת האוהרה והתועלות המגיש
בפרטית ואלה הטיטיטיס וטיס ביאר מה טהגיש
מהתועלות מטעני ההכפל ואת הטיכורה בג' מקדסו'
מהתורה והו' ביאר מה טיטטודך אל ביאו במה
טיהגבלנו לפאר זה מוזאת הפר' ואולם התועלות

התועלות

המגישים ממנה
הראשון הוא להודי' טאין
ראוי טיטטודר לעבוד הש'
ית' באוש' טיהין עוברי' עוברי' ען ליהיה כי בטימוס
הען ההיא היה כל רבר טיהו טיהו מתוטט
ומרוחק מאד לאנסי' כי חטפן הטיחיתק טיטטס

נבחרו שיהיו בשיטות בחקתי . לא אמר ורשך
 אבל אמר מורש הורץ מפני העץ ו
 ולא התנה שיהיה הארץ שלו ולא האילן
 היוצא הטורה טנה טנה למרנו שבכל
 טנה חייב לבטור ואינו מעטיר מפרו טנה וזעל
 פיתה טנה אחרת ומזה המקור התבאר טכן העטין
 במעטיר ראשין כי המעטיר טני בא אחריו כמו
 טניארגו וכן למרנו מזה טוינו מעטיר טניין
 גולטאנו טינו כי לא יאמ' בטור כי אם בלקיחת
 החולק העטירי מהרבה ההוא וכן יתבאר מזה
 שלא יעטיר טן ההלוי על המחובר וזה הפך כי
 אין זה עטור וכן יתב' שיעטור לא יהיה באומר
 כי אם במרירה וזה כילו מבואר ולפי שמעטיר
 בהמה היה רשע כדון המעטיר טני ולזה כמנו
 למעטיר טני בשרט בחקותי ואמ' בכל אחת מהם
 שהוא קרש לה למרנו מזה גכ טאין מיעטירי בה
 טנה לחברתה ולא יכו להפריט מעטיר בהמה
 כי אם מבקר וטאן לפי טכונת התורה היתה
 טיעטור מטה טלמן לזה לא יופר כי אם מהמ'
 הרג' לט' טני ולזה גכ תמיכא במעט' טני טיהווא
 מעטיר טיעטור מרנו טלמים טהיה אעטיר זה
 כמו טייבאור אחד זה בה ואכלת לפני ה להיך
 מגיד טאין אוכל טס לא בטעה שבת הבחיר
 קייס והעבודה טס כי און הוא לפני ה לא בטעה
 טטורב היותו טין העבודה טס מעטיר דגנך
 וידו טין ויכהך טגיד טאין מפרי טין מעטיר ט
 טני אלא מרבר טנגמרה מלאכתו לאכילה
 וטניו טב בקר וטאן זה מפיה טורה עור
 טאין זה העטין אלא בפני הבית כי הבכור נאכל
 כי אם בפני הבית דמו ואמורין
 זה לעובח כמו טנתבאר בפרט קרח לעטין
 תלמד ריחמה ומה אלהיך כל הימים מגיד
 טתנולת ומה המיכה הוא טילמד הארש בה
 ריחמה ומה טני ית וזה מפני טלא הית נאכל אלא
 במזוס טייבמה ה' ית' אשר טס ימיא החכמים
 ט' ור' טיעט' ה' ליטקב ותורתו ליטראל והס
 הכהנים והלויס המסרתים לפני ה' הנה יעטין
 להס זה התעלות מפני באס לפיקו ההוא הנבחר
 למה' טס זה המעטיר עם טיעט' המעטיר בטעמו
 ט' טיר מותס לירחמה טסס בהטיגס זה הנמיימ
 העטירי טיהווא בעל כל טאר הנמימות והנה לא
 יכבר פליהס באס טס ועמדה טס ברגליס אשר

יביתה התורה שייבאו טס לפי טייט לה טן המור
 מה טלא יותר להס לחכור אלא במקוס בית
 הבחירה וסס גכ ירגילו פיעטס מפני זה לירחמה
 את הטי ית מיכר אחר כי ככר ימיכא טס טי טי
 לו טיעור רב מזה המעטיר ולא יזבל להתטב
 טס ע' טייחלותי הווא וביתו ולזה ימהר לתת
 טמנו ללויס ולטאר היכריכי וזה מטה טירגיל
 לו ויקנה טנה ג בטטיית הברקה וזמ' כל הימי
 להטיר על טכחיות אלו המימות כל זמן טיהיה
 טס פיקוס הבחירה ותהיה העבודה טס וכי
 ירבה ממך הדרך כי לא תוכל טיגתו טגיר טיהווא
 יכור לפרותו אס מפני רבו הדרך אס מפני
 הקוטי טייט בטטימותו אלא המקור אשר יבחר ה'
 כי ירחק ממך המקוס ביא טנה הטיי יהיה
 מפני רוח המקוס הנבחר ונתת בטכק
 ככר אמ' בפרטית בחקותי טנה הפדיון יהיה
 אס גאול גאול אים טמעטירו טיוסיק חטייטית
 טליו והנה התבאר טנה הכסך ראוי טיהיה ראוי
 לקנות בו בקר וטאן ויין וטיכר וכד' טיר תטאול
 נפשו וזה לא יטיל כי אם במטבס לא בחתבת
 כסך כי לא יוכלו להטתמט' בו לקנות טיה ט'
 טיריכי טמו העטין במטבס ורפי טאלו העטנים
 שזכר הס הטבה בטיוכל לחלל קרובת המעטיר
 טני על הכסך למרנו מזה טאס נכנס המעטיר ט'
 טני בירושלים אינו יכור לפרותו ויכרת
 הכסך בדרך למדה התורה טייטתהל טלא יאגד
 כרי טתטלס כונת התורה בנה המעטיר
 בבקר ובטאן אמרו זה לפטות טהמ טיל' יס
 טני וטימות ומה וביתך אן עולות לא יתכר
 טיעט' מהס כי התורה יותה טייחכל' במיקוס
 בית הבחירה והגיד בנה טאין רטיט אף על
 פי טיאכל המובח ממנו קיחת ויטארו בירזה
 המורות כי מינס נאכלים ולא יתכן לחלל על
 כסך כי התורש לא תקנה הפדיון הזה אלא
 במעטיר טני בטעמו כטרא הגיע לטקו הברירה
 והיה זה כן לפי טקטיית הבחיר יחיון הס
 לכונת האכילה לא לעורות וזה למרנו פונה
 ביון ובטיכר לא ותקטיר התיירה אס יקנת היין עם
 הקטקטס ובכל אשר תכאלך נפסך לפי שמעטיר
 טני היה מורש הארץ ומפרי העץ והיה הפדני
 הנז' בנה המקוס רבר טהווא נאכל והוא טגדולי
 קרנפ וז' בת' טהורי למרנו מזה טאין ראוי

התועלת היג' הוא להודי' שהאכזריות על הרעים
חמירה על הטובים כי העושה ריץ בשיר הנרחת
כשיב' חרו' אקה' מעל ישי' ומביא עליהם רח'
הארבע עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני טרף
נכבול בעינינו כדרך שהיו נוהגי' לעשו' טוברי'
עו' וזהו אמרו לא תתגוררו והנה התועלת בזה
הזיכה הוא להרחיק מלכת בחקות טוברי' עו'
עם טיה' טומר אותנו מלהטיחית עינינו
ומביא אותנו להרבה ברבוי התורה ולמאוס
הנמוסים המגונים ההם שהיו לעובדי עו'
החמיש' עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני מלשי'

התועלת

התועלת

קדחה על הראשי' למת כמו שהיו עושים הגוים
ההם וזהו אמרו' ולא תשימו קדחה בין שיניכם
למת והתועל' בזה המיכו' הוא כמו התועלת אשר
במיכה טיפנית והנה המטיח' לזה מה שיכנו
ויש' ית' לברר בו מהמאכלים אשר הוא פבוור
במצט' טיון שהוא לטוב לנו כמו שיאר' בפרטי'
טימיני להשיר על טיכס ההברל הנפלא טיטי' בין
זאת התורה הלהית ובין הנמוסים המגוני' שהיו
לגוים ההם כי זאת התורה תצטרך ליכוד לנו ה
הנימוס המועיל לנו לגוף ולנפש בתכלית מה
שאפשר ואולם הנמוסים ההם היו להטיחית
המתנהג בהם הנפטי' וגם הבטיר

התועלת

התועלת היג' הוא להודי' שהאכזריות על הרעים
חמירה על הטובים כי העושה ריץ בשיר הנרחת
כשיב' חרו' אקה' מעל ישי' ומביא עליהם רח'
הארבע עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני טרף
נכבול בעינינו כדרך שהיו נוהגי' לעשו' טוברי'
עו' וזהו אמרו לא תתגוררו והנה התועלת בזה
הזיכה הוא להרחיק מלכת בחקות טוברי' עו'
עם טיה' טומר אותנו מלהטיחית עינינו
ומביא אותנו להרבה ברבוי התורה ולמאוס
הנמוסים המגונים ההם שהיו לעובדי עו'
החמיש' עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני מלשי'

התועלת

התועלת היג' הוא להודי' שהאכזריות על הרעים
חמירה על הטובים כי העושה ריץ בשיר הנרחת
כשיב' חרו' אקה' מעל ישי' ומביא עליהם רח'
הארבע עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני טרף
נכבול בעינינו כדרך שהיו נוהגי' לעשו' טוברי'
עו' וזהו אמרו לא תתגוררו והנה התועלת בזה
הזיכה הוא להרחיק מלכת בחקות טוברי' עו'
עם טיה' טומר אותנו מלהטיחית עינינו
ומביא אותנו להרבה ברבוי התורה ולמאוס
הנמוסים המגונים ההם שהיו לעובדי עו'
החמיש' עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני מלשי'

התועלת

השמיטה עטרה הנג'
במיכות והוא מה שולמדנו בזה
המקום' מיכר הסמיכות טיהכבה באסור בערב
בחלב' הוא מיכר היותו מוון בלתי טוות אל
הבריאות כמו שיארנו בפרטי' ואלה המשיטטי'
עשיר' תעטיר את כל תבואת זרעך פו'
סוף הפרטי' עטיר תעטיר
את כל תבואת זרעך ירענו טיון הכונה במעטיר
הנפ' בזה המקור מעטיר ראטון שהיה נתן לרוי
כי הוא נאכל בכל מקום כמו שיזכר בפר' קרח
וזה המעטיר הנזכ' בזה המקור לא היה נאכל
כי אס' במקור אשר יבחר ה' כמו שיזכ' בזה המקום
ולזה הוא מבוחר טיה המעטיר הוא מעטיר
טיני והוא שהיו מפריטי' הבטליס' לחלל' במקום
אשר יבחר ה' ותוא המעטיר הנו' בסוף פרטי' אס'
בחקותי והנה אמת את כל תבואת זרעך ובפר'
אס' בחקותי אמ' וכל מעטיר הארץ מורב הארץ
מפרי' העץ למורנו עיני טיה המעטיר טיה
בזרעים ובפרות האילן והוא פבוור טיוני טיה
לא נאכל מהם טיה ואכלת לטי' ה' לטי' וטי'
פיהג' ג' טמן התורה אלא ברבר המותקיים טיה
יוצקן ברבר הבלתי מתקיים כמו הידיון טייטאני
טיס' לאכל' והוא פבוור טור טיוני מחויב
הפריטי' טיה טיהגמר מלאכתו טיוני ואכלת ט'
טיוני מחוסר לא אכילה ועוד שהרי אמרה
בזה המעטיר פועטיר דגנך תירושך ויכר טיה
דבדיס טיהגמרה מלאכתס' לאכילה ולפי טיה
הענינה לטינות את כל הבנות הנזכ' לטיני

התועלת היג' הוא להודי' שהאכזריות על הרעים
חמירה על הטובים כי העושה ריץ בשיר הנרחת
כשיב' חרו' אקה' מעל ישי' ומביא עליהם רח'
הארבע עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני טרף
נכבול בעינינו כדרך שהיו נוהגי' לעשו' טוברי'
עו' וזהו אמרו לא תתגוררו והנה התועלת בזה
הזיכה הוא להרחיק מלכת בחקות טוברי' עו'
עם טיה' טומר אותנו מלהטיחית עינינו
ומביא אותנו להרבה ברבוי התורה ולמאוס
הנמוסים המגונים ההם שהיו לעובדי עו'
החמיש' עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני מלשי'

התועלת היג' הוא להודי' שהאכזריות על הרעים
חמירה על הטובים כי העושה ריץ בשיר הנרחת
כשיב' חרו' אקה' מעל ישי' ומביא עליהם רח'
הארבע עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני טרף
נכבול בעינינו כדרך שהיו נוהגי' לעשו' טוברי'
עו' וזהו אמרו לא תתגוררו והנה התועלת בזה
הזיכה הוא להרחיק מלכת בחקות טוברי' עו'
עם טיה' טומר אותנו מלהטיחית עינינו
ומביא אותנו להרבה ברבוי התורה ולמאוס
הנמוסים המגונים ההם שהיו לעובדי עו'
החמיש' עטרה הוא במיכות
והוא מה שהיה ידני מלשי'

לפי שיש אחרות מארץ ישראל ועניי ארץ ישראל
 מה הוא עני קודם לעניי פירו ועניי פירו קודמי
 קודמי לעניי חובתו ולרצון אלוהים תאמץ את לבבך
 אל להטות מלחוס עליה ולא תקפיץ את ירך אך
 תשתחה לקחת בה דבר לתת לו פתוח תפתח את
 ירך לו רל לתת לו טל דרך החמולה והיכרקה
 והטות ועניי טור מגיד שואם יט לו משכבו תלחה
 על המשכון ותהג במשכון לפי מה שיחובה ה
 התורה במשכון העני לפי מה שישו בפרט ואלה
 המטות שישו די מחסורו אשר יחסר לו למדנו
 שישו וזה הוא שליך מעט שאין לו משכון ואמנו
 וזה המשכון והודיע שיהיה לו קורמות למתנה
 שש שלח יושג בה בשית לעני והנה לו זכר בכח
 שיתן לעני בקטת די מחסורו להודיע שאמנו שאל
 יטל חייב לפדנסו ואין ראוי שידמה שכל אחד
 מהמטות אשר בעיר יחויב לתת לו די מחסורו
 מוטייה החוב על הראשו כיבוח ליו העני אבל
 ראוי שבין בני העיר ישלם זה לעני ולזה הוא
 טבו שיהיה בעיר ממונה על היכרקה מו ממוני
 והנה אמר די מחסורו אשר יחסר לו כולל כל מה
 שיחסר לו ממנו הכסות ומפי עבר לטמטו ומפי
 טס ולרכב עליו ואמנו אשר יחסר לו להני טלפי
 טטתו ועניו יותן לו המיכטרך מליו שואם היה
 וגיול בעת חטים רל גאכילהו טעוריס ואם היה
 לבוש בגדי חרטי רל גלביטיהו טחוקות הטימר
 לקטן יהיה דבר טע לבבך בליעל הזהיר בכחך
 שאל ימטט מלהלות לעני מפני ראותו טיקרבה
 טעט השימטיה וזכה מן העני במלה ההוה וקורח
 טלך מלה רל טיהטי יטבוק מלה ית והוה יטימט
 יטקטו כמז טואמר ביתוס ואלמנה כי אם יטעוק
 יטבוק לי וטימפתי כי חנו מני ויהיה הכונה באמנו
 והיה בך חטוא והיה בך פטט כי חטוא ועון יאמר
 ולטמט של עטט מו קיכר הכתוב כזה ואמנו והיה
 בך חטוא להודיע שאין שיהיה הנה יהיה בך
 חטוא טעני טלח טתת לאביון ההוה המיכטרך רל
 ומעט טרוח יקרא שליך מלה טתו תתן לו וזהו
 מיכית טטיה כי רל יחדל אביו מקרב הארץ יאמנו
 והלהודיע טגלגל הוה שיחווה בטורס ומס הוה
 טתן טתה לעני לזמן אחד יעטייר העני ויתן לו
 מלחז טזרטי ואורס מה טאמנו למפלה מעס כי
 רל יהיה בך אביון מיני יטוד טלח יהיה בו אביו
 אך הודיע שואם יטמרו כלס דרכי ה ית ומיכמותו

למ יהיה בהם אביון וזה שאמנו שיהוה אמת הנה
 הוה רחוק טיקרה זה שיהיו העס כלס יטריקי בזה
 האופן ולזה אמנו של דרך היעור הטבוואי כי מל
 יחדל אביון מקרב הארץ כי ימכר רך אחיך
 הטברי מן העבריה ועברך טט טיטס בעבור טי
 טזכר טתה דבר השימטת הכספס טיהוה בטטת
 השימטה לכספס ומעט טמינה שימטה לקרקט
 בו לזכיר טתה דבר החירות אשר יהיה בטטה
 הטיביעית במכירתו לעבר טברי ולפי טזכר דבר
 עבר עברי זכר טמו דבר אמה הטבריה להרמות
 אשר בינה וטיר בעטין העטקה אשר נתחדש
 דיטט בזה המקום ואמנו כי ימכר רך אחיך הטברי
 להטייר פלהטמכר בגטבתו טיימכרוהו בית דין
 וכבר טתבו דינו בצילמות בפר ואלה המטיפטי
 מו העבריה היא אשר ימכור אותה אביה לומה
 בפירה קטנה פאמנו וכי ימכו מיני את בתו לומה
 ועברך טט טיטס טיב לעבר עברי כי האמה
 הטבריה לומתמכר ליותר מהזמן טיהוה ברטות
 אביה כמו טביארנו טס ולזה יתכן שיהיה זה
 הזמן פחות מסכ טטי מו יות ללחטנו דיקס
 היא מיכית ללחטטיה העטק תעטיק לו מיכאכך
 ומגדטך ומיקבך עפני טאמנו ללחטנו למדנו
 טיזון טיול יטלחמו דיקס יטא ואורס הודי כזה
 העקיס כי לפי טסר בעל הבית יהיה טיעור ואת
 ההעטקה וזכרת כי עבר היית במיכרס ויפרך ה
 ליהיך הנה כמו טיהוכימך מו ה ית חפטי והעטיק
 מותך טס במה טטטאתס ממיכרס כרי כסך
 וכי זהו וטטלו כן אטטי מיכר ללחטטיה העבר
 עברי חפטי אשר טט טיטס מלהעטיק לו מאטי
 ברטך ה ליהיך והיה כי יאמר מליך כבר ביארנו
 דין ואת הריטיה ותנאית בפרטי טטיפטיס ואף
 לחמתך תעטיה כן רל ברבר ההעטקה כי מטטה
 טכר טיכיר עברך טט טיטס אמר זה לפי טיהוה
 עיבר בינו ובלילה ולזה היה הדטות בידי דבו
 למסוד לו טיפחה כטטטית ואפטיר שיהיה הדיכונ
 בזה כי ימי הטיפיר הס ג טיטס כואם טילט טיטס
 כימי טיכיר ולזה יהיה זה טעברו טיטס עזבר
 מסנה טכר טכיר וברטך ה ליהיך בכל אשר
 תעטיה אמר זה טלח יחטוב טוס ארס טיה ית
 יברכהו והוה יטיב וטטל ולא יטתירל בהבאת ה
 הברכה לו ולזה אמנו בכל אשר תעטיה כי הטי ית
 יטטה מה טיעטיה בס יבו היותר טאותו פטייה

שיתן הסקה כי אם ברבר שיש בו תועלת
לאכילה או לשינוי והוא עם זה בשיר או
גדולי קרע ושימחת אותה וביתך מגיד שכבר
יתכן לטעות לו מזוה הטלמים והם הנקראים
טלמי שימחה והלוי אשר בשעריך לא תגזבונו
כבר ביום זאת המיכה במה שקדם מוזות הפר'
מיקנה טלמי שני תויכח את כל מעטיר תבואתך
וגו' מגיד שכאשר השריט מעטיר שני שתי שני
שיחוב לאכלו במקום בית הבחירה כמו שזרס
הנה בשטה הטלמית לא יהיה הענין כן רל'
שלא יחויב להביאו למקו בית הבחירה לאכלו
שם אך יטחהו בטערו רל' באוצר במקומו
דעשה בו כמו שזכר בסמוך ואם את כל מעטיר
והורו שיהו שמתו אל הצת טלמי בו המטיר
והוא חג הפסח כי אז הגיע בכללם התבואות
והשירות ובא הלוי כי אין לא חלק ונחלה עמך
מגיד שאם לא היה לו חלק עמך תקן לו מזוה
המעטיר ולמי מזוה טוה המעטיר הוא נתן לעני'
וזה יתבאר גם משני שיטה לתת ממנו לגר משני
שיטתו שיהו שני כמו שאמר במתנות עניים
דכתיב ולגר תצורב אותם ואמר עור בזה המקום
שייתן ליתום ולאלמנה לפי שסתמן להיות
עניים כי אין סומך ידם וראוי שיתרע שיהגר הנז'
בזה המקו הוא גר צדק ויעיר על זה שכבר סמך
איתו ללוי שיהו בן ברית וכן הענין ביתים
ואלמנה והענין בעיניו יחייב זה כי כמו אלו
המתנות צותה התורה המקומו שינתנו לעניים
ולא אמר בנבלה לגר אשר בשעריך תתנה
ואכלה אלא משני שאיננה ראויה לעניי ישראל
ואכלו ושיבנו למדנו מזוה שראוי שתהיה הנתינה
לכל אחד מהם כדי שיבנו למען יברכה ה'
לפי ביא' כי בשכר מה שיתן לעניי מזוה יברכהו
השם ית בכל מעשה ידיו כי הוא חטן אותו כדי
שיחן העניים כמו שאמר כי בגלל הדבר הזה
יברכה ליהיך מחץ טבע שנים תעשה
שימטה אחר שיהזכיר שבשטה הטלמית ובשטה
הטלמית שימטה יפריט מעטיר עני ביאר בזה
המקו מה שיגזבו לעני בשטה הטלמית שיהו
שנת השימטה והנה הריכין בשימטה שישימט
האדם ידיו מערותיו אשר בנחלתו ויהיו הפקר
כינוי שיבאר בפר' ואלה המטעמי וכבר ביאר
בזה המקו גם שמה שהלוי ארס לחברו מהכס'

והפירו' שימט ירו ממנו בזה השטה שהיא שנת
השימטה ולזה אמר שימט כל בעל מטה ירו והוא
מבואר שהלוי הוא עני ולזה הוצרך ללות לל
יגיש איתו את רעהו למדנו מזוה שאם היה נגזבו
ושומר קרס השימטה אין השימט שימטת אוחו
אך אם לא היה כן הוא מוזהר שלא לתבוע בפר'
החוב שבצורה עליו שימטת והוא מבואר שלא
הוצרך להזהירו שלא יגזבו בשנת השימטה
את הנכרי תגוש וז' מיכר עניה כדי שלא נתן
מתנו חנם לשוברי עו' ואשר יהיה לך ואת אחיך
תשימט ירך וז' הוא מיכר עניה רל' שיפקוד החוב
הוא ויגדל ירו ממנו ולזה הוא מבו' שכבר זכה
בו הלוי ואולם החוב שיהיה לו אכלהגר
תישב איתו חייב לנגשו ולא לעזבו מפס' כי לא
יהיה בך אביון הבטיחם שלא יהיה בך אביון אם
ישמרו מצות הש' ולא יכטר אחר מכס ללות
מחברו או כגוי כמו שאמר והעבטת גוים רביס
ואתה לא תעבט וראוי שיתרע כי כבר יתבאר
מאמר מקץ טבע שני תעשה שימטה וזה רבו
השימטה כי שימטת הכספים נהגת בין בארץ
בין בחוצה לאר' בין בפני הבית בין שלא בפניו
שאם לא היה הדבר כן לא היה צריך לומר תעשה
שימטה וזה דבר השימטה אך היה אמר מקץ ו'
שנים בשנת השימטה שיהיה משמט בה קרקע
כמו שנתבאר בפר' ואלה המטעמי ואמנם אמר
תעשה שימטה שאעפ' שאינה שימטה מדרך
אחרת תעשה שימטה לזה הענין כי יהיה
בך אביון מאחר אחיך ידענו שיהיה צותה
בכללות לחון העניים מישראל אין זה שיהיו חן
והאלו התנאים להוריע אי זה עני הוא קרוב
ולזה אמר מאחר אחיך שיהם קרובים
ל' אר' עניים שאינם ממשיפתו באחר
שעריך רל' שיהיה האביון באחד שעריך וק'
על פי שלא יהיה קרובך כיון שיהו מעריך
והוא קודם לטאר העניים שיהם מעיר אחרת
או ירצה באמרו באחד שעריך שיהו אחר
מעירי שבטיך כי עניי שבטו קודמין לטאר
העניים בארצך רל' שיהיה האביון בארצך
והוא קודם לעניי חוצה לארץ ולזה אמר
גם כן בסוף הפרש' ואת התדרגה בפניה והוא
לאחיך לעניך ולאביוןך בארצ' ביא' שאחיו
הוא עני קודם לעניי עירו ועניי קודמין

כרין שאר הבכורות אלא שלא יזכו ממנו לה' כי
אם כשהיה בארץ ובפני הבית ולזה אמר והיה כי
יבאך בבכורות בפרט באמר פה ומה אמר
בפרט כל פטר רחם לכל בשר הנה כלל טלית
אלו המיטין יחד לענין היותם ממון כהן אלא כי
טבי שההברל ביניהם הוא שבכור בהמה שהורה
מינו נפדה ושאר הבכורות נפרין וכבר נבאר זה
בג' ביאור רחב ולפי שאמ' בבכור סורף בבכור
יבאך למדנו שאם היה שיל הקורש או טלגרי מינו
חייב בבכורה וכן הענין אם היה להם חלק בה
טאין אפי' קורא בה סורף יבאך שמוך את חרש
האפי' מזה המקום למדנו שיכריך לעבר קצת
שנים כרי שיבא פסח בזמן האביב וכבר זכרנו
זה במה שיקרס הויכאך ה' להיך ממיכרי לילה
אעפ' טביוס יבאו כאמרו היו אתם ירכאו בחרש
האביב הנה התחלת הויכאתם היתה בלילה כי
בסבת מכת בכורות מהרו לטלחם וזבחת פסח
לה' ליה יבאך ובקר הנה היבאך היה לפסח אמנס
הבקר היה לחגיגת הפסח והם טלמי חגיגה
הבאה עם הפסח כמו שזכר' במה שיקרס במקום
אשר יבחר ה' לטיבן שמו שם ימה בזה המקום
לזבוח את הפסח בבית הבחירה לא תאפל עליו
חמץ שבעת ימים תאכל עליו מיכות כבר ביאר'
במה שיקרס טאין וזכר' מיכה חובה אלא בלילה
הראשון שלפסח ואולם הכונה היא שמה
שיאכל מהלחם כל ימיים יהיה מיכה לא חמץ
ושם ביארנו אלו תדינין הנמשיכים לזה בטלסין
ולא ילין מן הבשר אשר הזבח בערב ביום ה
הראשון לבקר כבר ביאר' במה שיקרס האזהרה
מלהותיר בשר הפסח ומלהלין ממורי חגיגת
הפסח עד הבקר שם ולא ילין חלב חגי עד בקר
ובזה המקום הזהיר מלהותיר מבשר טלמי חגיג'
הפסח עד הבקר לא תוכל לזבוח את הפס' באחד
סעדין ביזבזת המקום שהפסח אינו נפחט כי
זה בבית הבחירה כשהיה שם מקום הבחירה
וזהו טלה ובית העולמי שיבאסרו אחריו הבמון
שם הזבח את הפסח בערב כבא השמט רל'
ששחטו לאכלו בערב כבא השמט ולפי שזבחתו
היא שם הוא מבו' טוכה המזבח ברעיו ובחלבו
מזבחי יבאך ממיכריס רל כל הלילה שייכאו בו
ממיכריס שהיה בו מכת בכורות כי הלילה הוא
לבר יוכל לאכלו לא יותר ובטלחם וזכר' בפיקוס

אשר יבחר ה' להיך בו מגיד שבשולח ואכילתו
יחייב שיהיה במקום הבחירה ולפי שזכה לה'
יחייב להיות בבית הבחירה שנה המאמר בזה
להעיר שיש הברל בין זה המקום ומקום זבוחת
הפסח כי מקום זבוחת הפסח ינהג מנהג שאר
הקדשים ולזה יחייב שיהיה נטיחט בעזרה
ופטת בבקר והלכתו להליך לפי שהזכיר בכאך
מה שיעשה מהפסח במקו הבחירה חתם המא'
אין יהיה הפרדו מיס' בשוכו לביתו ואמ' שיפנה
לביתו בבקר ולכת ולמדה תורה דרך ארץ שלא
יבא אדם לדרך אלא ביום ולמדה בזה עור כי ה
הבא לבית הבחירה טעו לילה לכבר המקו ההנ'
ובזה יראה טאין באו שם דומה עליו למיכא
הזמיר בבקר להעיר על החריכות והזריזות עם
שבזה הערה שאם עמר שם קצת היום אין ראוי
שייכא מיס' ביום ההוא מפני חובת המקום
הטביר ההוא שיטת ימים תאכל מיכות
וביום השימיני עיכרת אמר ונה פרי טלחט טוכ
טימנה היו' הטיבישי ליום שיחישת הפסח שהוזה
יד ויהיה היום הטיבישי ליהיום העטריס וזה
אמר שאחר שיעברו ימים לאכילת מיכה יהיה
היום הטיבישי עיכרת והוא אסור בעטיות מלאכה
עבודה כמו שיקרס ואולם קצר בזה המקום
מלבאר מי זו מלאכה הוא שיהיה עולה בזה ה
המקום להשיענו על מה שנתבאר מזה במה שיקר'
שבשה טבועות תכפור לך מהחל חרמט בקצה
תחל כבר ביאר' במה שיקרס שיהתחלת הקצירה
ראוי שתהיה קציר העמוי הבא ביו' בטיבן ולזה
הוא מבוז טוואת הקצירה דוחה טבת כמו טבי'
בפרט אמור וטעיות חג טבונות לה' להיך מטת
טבת ידך אשר הוקן חייבתה התורה להביא שי
טלמי חגיגה ביט' ההוא לפי שלא תשיג ידו ל
להתערב בזה ולפי שמעטדותיו טיהבוא שם
מינס בטובה טיהרי הם חובה עליו להביא שם
ולאכלם שם למדנו שיכריך להביא מן החולין
כאשר יברכך ה' להיך לפי שזכה הלשון בעינו מ
מיכאנו בסטן המעטדות בזאת הפרטיה באמר
וטמחתם בכל מטלח ירכס אתם וביתכס אשר
ברכך ה' ליה ויהיה זה כן לפי שהם יהיו בהכרח
לפי הברכה מה טאין כן בטובה למדנו
מזה שיכבר יביאה גם כן ממעטדותיו
ולזה אמרו רבותינו ול' שהאכילה ראשונה יביא

אפטר בה כמו שיזכרו במקומו רבים מזה הנספר
כל הבכור אשר יולד לפי שיכרי להיו פשר רחם
אמר יולד כי הורה הוא דרך הרחם הזכר
תקריט לה להיך לפי שכבר נאמר בערטיה
בחוקותי אך בכור אשר יבוכר לה בבהמה ל
ראו יקריט אישיותו למדנו מזה הענין ההקדשה
הואת אשר חייב בה בזה המקום לבכור הוות
זולת פנין ההקדשה אשר הזהיר עליו טע
ולזה יהיה פנין ההקדשה שיאמר בכור
זה לה כדי להוסיף שמירה שלא ינהגו בו
מנהג חולו כי כבר הזהיר עליו שלא לפגור
בו ושלא לגזוז וזאת המצוה תהיה לבעלים
בהולדו ברשות וידמה טיהם מטפלים בו
זמן מה לגדלו ולהניקו מעש כדי שיהיה
ראוי שיתנהו לכהן כמו שמיאנו בתרומה
שלא נתנה לכהן אלא אחר גמר מלאכתה
ולזה תהיה אזהרת אמרו ולא תעבור ב
בכיר שורך לבעלים גם כן כמו שהוא ל
לכהן ולזה אמר שורך כאנך ולזה ביאר
בזאת המקום שהבכור בין תם ובין בעל מוס
אסור בגזוה ובעבודה שנת כל הבכור אשר
יולד וגו' לא תעבור בכור שורך ולא תגזו
בכור כאנך וזאת על פי טעולה במומו לפי
שקרוטתו מרחם והנה הודיע הכתוב ונה
הדין בבכור והוא הדין לשאר קרטיים
ואמנם ביארה התורה זה בקרטיים קלים ושתקה
מהטור כי הדברים קלוחו ובכלל האזהרה
הואת רחל ועז לחובה הנה ביארה התורה
שאסור ליהנות בקרטיים בזולת האופן אשר
הגבילה התורה ולזה אמר עבודה בבכור
שור וגזוה בבכור כאן אלא שרברה התורה
בתוה והנה שיעור הגזוה הוא החלק
הראשון שהיכמר שיהיה ראוי לדבר
כי תגזוה היא מלאכה יכוין בה תכלית מן
התכליות ואיננה באופן שיגזו שער אחד
שער שנוכל לומר שאם גזו שתי שערות
יהיה חייב לפני ה' להי' תאכלנו כינה בטנה
מגיד שיאנו נאכל אלא במקום הבחירה ות'
נאכל כל שנתו ואמנם אחר זה לא הסכימה
התורה לגדלו עוד טעם יגדלו הכהן מענו פ
פרדים וזאת הפנין לדבר תקלה סיכר תגזוה
והעבודה מה שירמה להם והנה מה שאפי' לפני

ה' להיך תאכלנו אינו מדבר אלא בתם ולפי
שיאמר לפני ה' להיך תאכלנו נכסוך רפה שחמרי
כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך למדנו ש
טהכהן גם יחויב להפריש בכורות והיה זה כן
רפי שקרוטתו מרחם ובכלל הנה ביארה התורה
הפטר הכהנים והלוים מבכור אדם שיאנו אלא
קרוטת דמים ושועקה מהבכור וזה יחויב שיהיה
הכהנים והלוים חייבים בבכור בהמה וכי יהיה
בו מוס פסח או עור כל מוס רש לא תזבחנו לה
ירעני טעם היה בו מוס מי זה שיהיה לא יתכן
לזבחנו לה כמו שנתב' בפדוית אמור אלה הכהני
ואולם אמר בזה המקום פסח או עור כל מוס רש
לפי שבזולת זה לא יתכן שיאכלנו בשעריו דל'
אם לא היה בו מוס ואמר לא תזבחנו לה לבאר
שלא הוסרו ממנו מן הקרוטת רק שלא יזבחנו
לה ושהוא אפטר לאכלו בשעריו אך הוא עובר
בסוף שנתו שלא הותר לו לזבחנו לה ולא לאכלו
בשעריו הנה יוכל להמתין עד העת שהוא ראוי
שיתיה עובר בו אם היה עובר והוא טלטיס זס
מעט נפילת המוס כי שיערו חכמי דבר הבחינה
הואת ואולם תוך שנתו אם נפל בו מוס עובר יש
לו להמתין יותר מטלטיס יום תוך שנתו כדי ל
להבחין אם נקבע מוסו אם לא בטיעדי תאכלנו
הטמא ותטהור יחדו מגיד כי פטטטיחט בטומן
יוכל לאכלו בשעריו ויותר לטמא ולטהור להטל
מענו בקערה אחת וכבר ביארנו בהרטה בא ל
שרעה טיבכור בהמה טהורה אינו טהור לא באר
ולזה לא נתנה הגזוה כיחה לה בבכור בהמה
טהורה כי אם בבכורות הבאים מארץ
ישראל לא בבכורות הבאים מחוצה לארץ
ולפי שמיאנו בפכור טיהו ממון כהן או
זכה בו מן המזבח טיהרי הוא אוכלו בטומן בלא
פדיון למדנו מזה שבכורות חוצה לארץ
הם לכהן כי אין תלוי בטעם בארץ כי אם לזכות
ולזה יהיו נאכלים בטומן ולזה הסבה
יתבאר שהבכורות נוהגין בין בארץ
בין בחוצה לארץ בין בפני הבית בין
שלא בפני הבית וכבר יתבאר שיהכהן זכה
בבכור בהמה בכל מקום וכל זמן שיהי
פיאנו בפטר חמור ובבכור אדם שיהג בכל
מקום ובכל זמן ולפי שזוין זוכה בבכור
בהמה טהורה מן האזובת למדנו שיהי כדון

הכרטיית והכטיי מהשימיה ורל שהמעטיר טיני
יהיה בטיים הילה לעטיוס והנה התועלת בזאת
המיניה מבואר כי בזאת ימינו לעטיוס בקלות
המיניטור להס ורל יכבר טאר לבטלי מה כיתמו
להס מזה כי גם בטיי האחרו לה היו מסתמטי
הבטלים במעטיר טיני ולתועלת גדול כי הם תיר
מיניוס למאלו במקום הבחירה בג דגלי שיבואו
טיס עס טאר המעשרות לאכול טיס כמו
מעטיר בהמה ונדריית וטרבותס כי זה יהיה ככה
גם בטיי הה סיתנו העטירי הרבה מזה המעטיר
התועלת הכרטיי הוא במינות והוא
מה שיכונר להטימי כסעיס
בטיט השמיטיה כי בזה תועלת להטיח לעטיוס
מהטיים בה עס ההערת טייט בכונן בעטיון ה
הטייטה סיתחוק וזה מבוי ממה טיזכ מהתועלת
ברבר השמיטה כפר בהר סיטי

התועלת

הדביטי הוא במינות והוא
מה סיהוהירטו טילול לגטי
המלוה שהוא אכילסריל טעברה עליו טביעית
טיט לוא יגוטי מה דטהו

התועלת

החמיטי הוא במינות והוא
מה שיכונר לגר הטברי כרי
טלוא טק מתנות חנס לעוברי טו והוא אמרו מה
הטברי תגוטי

התועלת

הטייטי הוא במינות והוא
מה שיכונר לעטיות יכרקה
לכטיים כל סררגותיהם רל טיהקרוט קרוט קודס
והוא אמרו פתוח תפתחות ירך לאחיק לעטיון
הלובינטך באריכך

התועלת

הטייטי הוא במינות והוא
מה סיהוהירטו
לבטנו ומלקפון ידיו מהעטי מלהחיותו רל לר
מלהטייטו לר די מיחסו טיט לוא תאמץ מה לבכך
ולא תקפון את ירך מאחיק האכיון ורל די
מיחסו ומשיר יחסר לר

התועלת

הטייטי הוא במינות והוא
מה סיהוהירטו טילול טמנט
מלהלוח לעטי מיפטי קרבת טנת השימיה טיט
הטייטו לר פן יהיה דבר עס לבכך בליסל לואר
קדמה סנת העטע טנת השימיה ורל ותתועלת
בזאת היכרקה מבואר

התועלת

הטייטי הוא במינות והוא

מה שיכונר להטייטו לעטירי חזמה הטברית
סטי חטיר הטייטו יר הבטירי טיטו העטק תעטיק לר
מגדטך ומיזכך חוקך למותך העטיה כך
העטייטי הוא במינות והוא
להוריי טאין דאוי לזרס טייכטור

התועלת

בטל מעטי טימרו עינות התורה ויפמך סה ית
יתך לר צרכיו כי זה מטיה טייכיהו ל הייכרוך
והילי יכיוטס זה ל מעוט האמונה בטייט
ולזה אמר וברכך ה בכל אשך תעטיה להטייט
טיהו צריך למתברך בטייט שלא יטיב בשל
זבול יעטיה מיטיים להכיוט לוי הברכה והיטע
יכיוט לר בכל אשך יעטיה

התועלת

האחת עטיר הוא במינות
והוא מה טייכו להקדיט
ההייר כטטורל ורלטי טיהו בכור קרו לר והנה
התועלת בזה הוא לפרסע מינות הבכורות טייט
בת תועלת להזכיר עטיין יכיוט מיכריס הנפלא
טיהו מיטייר מאר לעבור ה' ית' עס טכו ותועלת
לכיוט האנטים מהבטיל ליהנה בו

התועלת

היב והוא מה טיהוהירטו
מלכבוד בבכור טור
בין תס בין בטל מוס ואכפ טילול חטורנו דבר
מטיט וולת העמל טיהוטיגו מזה טיהו
מחוכר החוס הטבטי ומרלגו בכור אק כלפי
טילול עמלטהו ורל חטורנו מיטנו דבר כי חס מה
טיהו מטיטו במידרה המורה וכן העטין בטיאר
תקריטיס כל טייך טיהו אמר ליהנות מזה במיה
טייחוסר בו דבר טיגופס טנו העטין ביטיק חרל
הקדיטי והנה התועלת בזה הוא רלטיט
הקדיטי הם לה ולרל לא הותר לר ליהנות מהס

התועלת

הטילטי טיירה הוא להורייט
טייכטור וטו לוא טמאל סי
חס במקום הבחירה והנה המטה בזה הוא
להטייר טיהו לה מעטי מכת בכורות

התועלת

החוטט טיירה הוא להורייט
טייכטור מאכל טינה בטייט
לוא יגדלהו הכהן מיטיה לחברתה טן תקרה בזה
תקלה טיהנה ממנו וטו יגדל מהס הכהן
טיריט

מן החולין והשיאר יביא ממעטיו שיט כי הווא
הזגבל לאכיל סיס שלמי חגיגה כעו שיקדס
ואחכ יאכל מעטיר בהמת שהוגב גכ לאכול פוס
כמו שיקדס וסמחת לפטי ה' לה חיבו גכ בשולמי
שמחה ואמר לתת ממנו ללוי כסותין לרלחת
מחלקו ולגד וליהוס ואלמנה יבנה בנה פטייהו
יעדיכס לזה והיו עטי והנה זכר לו לפי ססתמוך
להיותם עטי כמו סו בעת שיקדס וזכרת כי עברי
היית במיכדיס ושמדות ועסיות וגו בעבור שפסח
הוא לזכירה גכ כי עבר היה יסרל בפעירי הנה
יתבאר שהחגיגה והסמחה נוהגות בו באופן
שנתבאר בחג הטבנות וכבר נתבאר בחג ה
הסכות בנה המקוס שחגיגה והסמחה נוהגות
בו ויתבאר בנה המקוס כהס באות מן החולין
והמעטירות באופן סוכרנו בחג הטבנות עס
שכבר מינאו בכלס אחר זה טנא אים כמתנת
ירו כברכת ה' לה אשר נתן לך וזה יורת כל שאלו
הדברי באין מן החולין ומן המעטירות שבעת
ימיס תחוג לה להיך מגיד שחגיגת חג הסכות
יש לו תכולמין כל שבעת וכן הענין בחגיגת
יום ראשון של פסח כיהרי הוא ראוי בנה הדין
כמו חג הסכות וכבר נתבאר במה שיקדס בער
אמור אל הכהנים כי ביום ראשון של פסח תהיה
שס חגיגה של פסמים בסנה יראה כל וכוורן
את פטי ה' להיך הכונה בנה שיראה האחרות
האחר כטפ נתראה פנים ולפי טראית ה' הדברי
היא היות שלמה סאפטיר שיכריך סיהיה סס
בבא להתראות פטו באופן סתהי רחיתו שלמה
לפי מה שאפטיר כי למטן ראות פלאות אכרי
בבית הבחירה הובא סס ללמד מהדברים ההס
פה סאפטיר לו להסיג מהס מהשלמות ולזה
אמר ססמא באחר מעינו פטור מן הראיה כן
בראותו חסרון ואולי יביא זה לחסוב שבראית
ה' ית' הדברים יש חסרון ולהורות על שלמות
ראיית ה' ית' הדברי חויב סיהיה הבא סס דואה
בשתי פטי ולזה גכ דקדקה התורה שלא יבאו
סס כי אס הזכרי לתיות יותר שלמי ראית הלב
כל וכוורן העיר בו סאפי הקטני חויב סיביאו
שס כטיהין ביכר יאות לחכס בנה כרי טילמרו
ליראה את ה' הנכבר בחג המיכות ובחג הסכות
ובחג הסכות הנה דקדקה לפתוח בכל המקומות
בחג המיכות כי הוא תדאסין לכל המועדים

ומנה הענין נתישר לעמוד של הכונה שכונת ה
התורה באלו המועדים כמו שנתבאר מדברי
במה שיקדס ולא יראו פטי רקס בכאן הנהיך ט
שלא ימטבו מלהגלות עולה לטיס ית בבואה
לראות פטו והנה אמרנו שהכונה היתה בכאן
ליכות על הפולחני היות לה טיחס היתת הכונה
בכאן לזולת זה מהקרבנו שימכל המזבח מהס
חלקו כמו השלמים הנתן לה היה יכריך ליכות על
זה סיהי גיו סס שלמי חגיגה ושלמי שמחה
ולזה הוא מבואר שכונת התורה הוא ליכות על
העולה והיא נקראת עולה ראית חיש כמתנת יין
כברכת ה' להיך אשר נתן לך לפי שהעולה היא
אפטיר סתהיה במה מהמעטירות הויכריך לזמיר
אים כמתנת ידן כי לפי אשר תשיג ירו ידנה ב
בעולו או ימעי וכן העני במה שביכריך שלמי
חגיגה להביא מהחולין והטאר שלמי חגיגה
ושלמי שמחה יתיה שיפורו כברכת ה' להיך ו
אשר נתן לך שלפי חוב ברכתו ידנה בחלו
השלמים או ימעיט ולפי סאין הכונה בשלמי
שמחה אלא לפימוח באכילת בטר וראינו שהווא
ינכא מהס ירו חובתו במה סיפי סס מהמעטיר
שיט למרנו שאס אין לו מפטר סי יביא מעטיר
בהמה או בטרדים וטרבות כמו השלמים הנה
זה ביאור מה שיכריך לבוא בנה המקוס מפנין
המועדות ואולם שאר דיניהס התבארן במה ט
שיקדס ואולם התועלות המגישות מוזות הפוסה
שהגבלנו ביאורה בנה המקוס

התועלת

הראשון במיכות והוא מה
שיכיה להפריש משטו
שני מכל התבואות והעירות אשר לכו לעלותו
לאכול במקוס הבחירה טיפ פטיר תפטייר את כל
תבואת זרעך והנה בנה תועלות דבנה פטו
סוכרנו אכיל ביאורנו לזאת הערטה ומכללס
יגיט מהתועלות בה ללמדנו ליראה תטי יתפכל
הימיס כמו שיפסרת התורה וכבר ביארנו זאת
אכיל באוריני ואת הפוסה

התועלת

השני הוא במיכות והוא מה
שיכיה להפריש מעש' עטי כשטה

המשפט אשר יומרו השפטים . תוך לך בכל
 סמך ימגיד שבכל כד ופיר חייפין לפנות
 שפטים וסודרים אשר להיך נותן לך
 לטבטיך מגיד שבארץ ידל לבר תנהג הע
 המיכה הזאת ומר לטבטיך להעיר טרומי
 סימני לו הסופטים מי סיהם על כל השפטים
 והם ימנו שפטים וסודרי בכל עיר ועיר וימנו
 שופטים וסודרים בכל שבט ושבט סיהיו על
 הסופטים שבכל ספר וספר אשר תחתיהם
 ויעיר על ומתת זה כי מטה מנה השפטים כלם
 והסופטים לשפטים כמו שנתבאר בפד' ו'לה
 הדברים וטפטו את העם מטפט זרק . למרנו
 מזה טרומי סיהיו לו הסופטי באוש פהחמה
 סיהיו חזים לטפוט את הכס מטפט זרק ואם
 ראוין ראו למנות ולפי שהמטפט הוא בריני
 מעומת ובריני נפשות וכבר ביארנו שהמטפט
 אשר יהיה בריני נפשות לא יסלם פי אם בבית
 דין סל כג' והתבאר בזה המקום שכל מטפט
 ימנו שפטים והם שנים טנאמר שופטים
 וסודרי ומשש רביס הם שנים חזין רומי סיהיה
 בית דין סקול ולנה יוספו עליהם אחד והם ג'
 הנה אם יהיו בפיר רומי למנות מהם כג' סיזכרו
 לטפוט את העם מטפט זרק בריני נפשו מטפט
 ומתם סם חם לו הנה ימנו סם בית דין סל
 טלטה אם היו סם חזים לטפוט זרק בריני
 מעומת לתטה מטפט חזיה לת' לא תהיה
 טנה בנה המנוי להטות מטפט ויה יהיה אם
 המנהי סוינו רומי לטפוט לתכיר פנים
 ול' לתכיר פנים בנה המנוי למנות אדם מטפט
 טהאקודבך ומ' מהבך או לוולת זה מהסיבות
 טלוח היה המנוי פיר היזת רומי לטפוט לת'
 תקח סוזר בנה המנוי גם למנות הרומי לטפוט
 וזה כי הסוזר יפליס ממך ומת הבחינה כי הזו
 ממך פיני חכמי ומסיר מהם חזות הלכ ומנות
 הדברים היסודים הדומים לימות מן היסודים
 לפי טלוות הסכה ימנו מלומד בבלתי רומי
 טהא בלתי רומי מטפי פתוי הסוזר זרק
 זרק ודוק דל היו דן אחד בית ד' יפה סיזכר
 לטפוט זרק ודוק היסוד והיזסד בכל הדברים
 כי זה עמת סיג יפך אל החיים הנכחיים ויביון
 לחסות המרץ דל לתמיד ולהאריך יסיבתך
 פלה לתטפ לך אשרה כל כן הנהיר בנה

פליטם אשרה אינה אילן סיהיה אכל מוכח
 ה' ית אטפ טלוח יכוון בה לפו לפי טנה היה דרך
 פוברי פו לטפוט אילן אכל מוכחותיהם
 להתקבץ סם הכס ולפי טהנהיר על
 נטיפת אשרה אפי לפכודת ה' ית הנה הדברים
 קל וחומר טהוהרנו מלטפ אשרה פו
 ומצטד סדמו בכאן אל כתי אלו האוהרו ולנה
 הויכוח בלשון אשרה ויהיה הדין בנה לא
 תטפ לך אשרה כל כן אכל מוכח ה' להי והכנס'
 בנה לא תטפ לך אשרה בטוס מקום ולנה אמר
 לך כמו טביאר באמרו להי והב לא תטפו לכס
 טהכונה בו חוץ מהמקום ולא תטפ לך
 אשרה כל כן אכל מוכח ה' להי אשר תבטיה
 מגיד טהמוכח אשר תטפיה לך לה והזו במת
 יחיד יהיה מסור גכ לטפוט אילן כל כן ולא
 תקי לך מיכבה אשר סנא ה' להי הנה פנין
 המיכבה הוא בנין טהכל מתקבצים סם והנה
 הנהיר מהקמנה אשר לעבוד ה' ית כל טכך
 לעבוד ויה לפי טכך היה דרך פוברי פו לטפוט
 אכל פו לא תופח לה להיך טורוטה אשר
 יהיה בו מוס הנהיר בנה טלוח לוכוח לט' ית'
 בשל מוס אטפ טהא מוס פובר כמו גרב לח
 ומה סידמה לך כל דבר רפ כי תעבתה
 להיך הוא הדין בנה טאטפ טלוח היה בו מוס
 כיון סיס בו רפר רפ הוא תעבת ה' ית כמו
 אתנן ונה ומחיד כול ומוקנה לעבודה ונה
 ומבר ורוב ורוב טהא מוכח אוחו לה פובר בלא
 תעבתה כי ימנו בקרבך באחד סמך
 והוגר לך וטפוט ודרסת היטב
 מגיד סודרי לדרוס ולתקוד בנה מאד אם הפני'
 ממת אם לא והנה אמנת נכון הדבר דל טיאר
 החקירות והבריאות נמרא טפדות הערי מכוון
 והרמות את האדם טהזו לו ומת האטה ה' ית
 אל ספריך דל ס' ב' אם להטפט לפני השפטים
 אשר בטפדים כי לא יכסוך להביאו זה הענין
 לפני בית דין הגדול טבמקו טבחידיה כי אינו
 דבר גדול וזה טהדבר גדול רומי טיבא לפני
 סנהדרי גדולה כמו סמימנו בסופטים טכס
 מטה פלי יס טלוח נקו להס כח ברב גדול כי היו
 פביזים מותו אל מכה והוא היה סנהדרי גדולה
 פס פ' אדם סיהיו פמו ס' ומספת לי טפטים אדם
 פוזטי יסדואל ועוה המקום למרנו טהיחידים

התועלת

החמט עטירה הוא במינו
והוא להודיע שהבכור

הבעל מוס אינו נובח ליה בבית הבחירה
אבל אם היה בעל מוס קבוע הוא נשחט במזמור
ונאכל בכל מקום בזולת קדושת שטא כי יהיה
בו מוס פטח חז עזר כל מוס רע לא תובחנו ליה
להיך

התועלת

הטט עטירה הוא במינות
והוא מה שיכוננו להביות

שלמי חגיגה עט הפסח במקום אשר יבחר ה'
לפי שהפסח הוא כלו לבבלי מלבד דמו וחלבו
שהוא למנובח דינה הש' ית' שיתחברו עמו
השלמי שאוכלים מהם הש' ית' וכהניו ויטראח
על שלחן אחד

התועלת

הטבט עטירה הוא במינות
והוא מה שיכוננו טלוא

לזבח הפסח כי אם בבית הבחירה כי בונה
השל' יותר הכונה המכונה בפסח לפי מה שבינו
משנינו בפרט' בה אל פרעה

התועלת

הטמנה עטירה הוא במינו
והוא מה שיכוננו טלוא ל

להותיר מבטרי החגיגה עזר הבקר כמו העניין
בפסח שהיא באה עמו כדי טלוא יחשוב חוטב
זוהיה קדוש הפסח לפעולת מקדושת השלמים
מעני טימעטה התורה בזמנו

התועלת

התכט עטירה הוא במינות
והוא מה שיכוננו לבטל ולאכל ב

במקו אשר יבחר הש' טיט ובטלת ואכלת במקו
אשר יבחר ה' ולמדנו מזה שאם בטלו חוץ מ
כהמקו ההוא הוא נפסל מלאכל וכבר למדנו זה
בכללות פמה שטאמ' ובטרי בסדה טדפה לא
תאכלו כמו סיבארנו בפרט' וילה המספטים
העטרים הוא במדות והוא

התועלת

מה שהודיענו כטנטוב מהמקום
אשר יבחר ה' לא נספ כי אם בבקר אחד שטרין

כס במקום הנבחר ההוא כאמרו ופנית בבקר
והלכת לאהלך וכבר זכרנו התפלות הנמשכים
מזה אכל ביאורנו לזה הפסוק

התועלת

העטרים ומחת הוא במינו
והוא מה שלמדנו שיתחלת ה

קטירת העמר תהיה ליליו בטיטן כי מאו
בתחיל הספיר וכבר ביותע' זה המינו בטיקד

התועלת

הטטים ועטרים הוא במינו
והוא מה שיכוננו לעשות

שלמי חגיגה ושלמי שמחה בחג הטטבות
ובחג הסכות ובחג המינות והנה חויב שתהיה
החגיגה בואה מן החולין כי היא הסקר ועליה
נקראו המזבדי חגים והסכים שיהיה חגובה
ממנה בואה מעטטרי טיט ומעטטרי בהמה וט
ונדריס ונדבות וכן הענין בשלמי שמחה כדי
טלוא תכבר ההויכואה למנטים בבאס טס ויהיה
זה טבה למעט שימחתס כי הרבה מה שיכוננו
לב הארס על רוב התוכואה ובוה תשלס יותר
כונת התורה שיישמחו עם הבשלי האנשי הרלי
כמו הגד והלוי והיתום והאלמנה ויתר העניים
ולא יקטה בטיני הבשלים בתתס להס מזה אחר
טחין להס דרך לאכלו חוץ ממקו בבחירה

התועלת

השלמי ועטרי הוא במינות
והוא מה שיכוננו התורה

להראות כל הזבדים את פני הש' ית' בג' המזבדי
טיהס פסח טטבות סכות והתופלות בזה מבו
במת סיבארנו מזה בזאת הפרטה

התועלת

הארצנו ועטרי הוא במינו
והוא מה שהיה הרנו לבלתי

הדמות לפניו רקס כי זה פמה שייטיר התנטי
כי הטטים טהס מסודרים בבית הגדול אינש ל
ללא הועלת כי גס דמייתס לזה הסכיפה התורה
שיתהיה רקס עם שהעולה שיקריבו טס על ה
הדמיה היא מיסדות בפנימותה לרבריס נשלמים
כמו שבארנו מיל ביאורנו הקדמות

התועלת

החמט ועטרים הוא
במדות והוא להודיע

טידומי לכל ארס שייכמיכס לפי אשר תטיג ירו
כדי שיזכר להתמיד בתוכואה וז כי בזולתוה
אולי יביתית קנינו בבת אחת ויטאמי אחריין
בחוסר כל ולזה אמרה התורה מסת נרבות ידן
אשר תתן כאשר יברכך ה' להיך אמרה מיט
כמתנת ידו כברכת ה' להיך אשר נתן לך

שפטים ושטרים

תתן לך
בכל ט

טיעריך עז כי מזה בא אל האריך טופטים ל
דיינים ושופטים לן הדודים בעס טייט להס
מקל וריכשה להביאם לבית דין ולהטהיגה ט

הבחירה ולפי כולל היה יצוי לו'מן המקו' הת'ן
לפד'נות טאם יכאו מן המקו' ההוא והגידו לא
חייב לטמו'ם לרבריהם ופי' טעבר על רב
דבריהם אינו חייב מיתה כי התורה דקרקע
טיגידו זה מהמקום ההוא
וטימדת לפטות ככל אשר יורוך מגיד טאמחננו
מחויב' להעטיך ברבריהם כרברי התורה ובכל
מה טינתבארו ממנה ולזה אמר ככל אשר יורוך
לאתסוד מן הרבר אשר יגידו לך ימין ושמאל
הזהיר בכאן טעבור על דבריה וביאורים לרברי
התורה ופי' לאסיר מה טיהתירו או לטפא מה
טיחורו וכל טיכן להתיר מה טאסרו או לטהר
מה טטמאו ולפי' טאמר ועטית על פי הרבר
וטימדת לפטות אשר יאמרו לך תעטיה למדנו
טאנו מחויב' ללכו' לתלמידיו כמו טיאמרו
בית דין הגדול אך כטיורה הוראה ונ' טיה
יחויב' לו להורות עפ' התורה אשר הורו סנהדרי
גדולה והאי' אשר יעטיה בזרון לבלתי
טמו'ם אל הכיך על הוראה למעטיה הוא חייב
לא על למדו והוראה לתלמידיו לא למעטיה
ולזה אמר אשר יעטיה ולא על זרון הוא חייב
ואינו חייב אס בטוג' הודה למעטיה הוראה זו
ולזה אמד בזרון ועל מה טיממע מהסנהדרין
הוא הוא חייב לא אס טימעמפי טומע והנה
אמד הכיך או הטיפט כי המופלח טבבית דין
והוא מ' טיהוא אס עליהם הוא אשר יאמר לו
מה טיסימו בו סנהדרי גדולה כי אין ראוי
טיגמד הרבר כי אס על פי התורה לטירת
טטות פטי' ל' להיך למדנו מזה טימקום
סנהדרין היה אצל בית הבחירה אשר יטדעו
טטה ית למדנו מאמ' העומד לטירת טיהטירות
ואי היה אלא בטמירה ומת האי' ההוא ואת
המיתה חנק הוא לפי מה טינתבאר מהסדרטיס
גדוליס אחר טיהתבאר טכבר עטיה זה בזרון
ובטרת הרע מקרבך אמר זה לפי טיה
המחלוקת יהיה גורם להדיסת התורה אס יטפו'
בה כל אס לפי רעתי וטברתי ולזה יסדה
התורה זה הסדר להסיר המחלוקת מטטיטי
התורה ברור ודור ולפי' טיהאי' ההוא הוא יחיד
דין אותו למיתת בית דין טיבטירו אחר החקיר'
והדיטה ולפי' טאמר וכל העס יטעו וייראו
אל טכלס יטעו רבר זה הדין הנפול וייראו

מטעות כך ולמדנו מ' י' טמטלין אותו למקום
הבחירה ומטיהיך אוח' ז' ער הדגל טיעלו טס
הכל וזו יתכן טיטמטו'ם הכל העס וטך
הענין במטית טיהרי' אסד בו וכלי טיר' ל'
יטמטו וייראו ולא יזרון ער רל טלא יזירי
הטיפטיס להורות לפטות כך כג' יד הוראת ביא
דין הגדול והנה מפטי טימ' אנו בפרטיס
טיזכרה התורה טיהיה בהס המחלקת טכריס
מטיתתפיס בטיס בהס יכר' ל' טיביאס ו' המחלקת
לרבר טחיבס על זרונס כרת ועל טיגגתי חטאות
והיה מבואר טיחין ראוי טינתן זה הדין המ' טור
למה טיהוא קל מהס בזה הענין הנה אס רח
היה המחלקת אשר ביטיהם מבואר בטוס יטי'
לחטוא ברבר טחיביין על זרונס כרת וכל
טיגגתי חטאת אין וכן ממרא חייב מיתה טרו'
אס לא הורה לפטות כהוראתו וזה רבר מבי'
מהסרטיס הכולליס והמטיל טאס היה
המחלקת ביטיכיות או בכלאי הכרס או ברויב
או בטופר או בטסה ומה טירמה לזה טיחין זה
מבוא בטוס פטיס להביא אל חטא טחיביין על
זרונס כרת ועל טיגגתי חטא לז' יהיה חייב מיתה
אס הורה לפטות כהוראתו אמנס אס היה
המחלקת במזון או ברבר מביא לידי ממון
ברוך טימטך בהוראתו טיהיה הממון לזה
ברין זה השך הנה זה יביא לרבר טחיביין
על זרונס כרת ועל טיגגתי חטאת כאל' תאטוי
טיקדט אטיה בזה הממון ולרברי האומר טיהוא
ברין הרי היא מקודשת ואס קרטיה טטי' אינה
מקודשת לטטי' וזה המחלקת יביא לחטא בטיה
טיחיביס על זרונס כרת ועל טיגגתי חטאת והוא
איסור אטית איטי' וחולס המחלוקת בין רט'
לרס בין נגע לנגע יביא תכף למה טחיביי' על
זרונס כרת ועל טיגגתי חטאת ולפי' טימכאנו
זה העניט החמוד בוקן ממרא לפי' טולא נמיטי'
להוראת בית דין הגדול והיה מבואר טיהיה הדי'
הוא יותר ראוי בו מבאי' אחר מפטי טיעלו
ולפי' טיכבר יתכן טימטך מזה מיהפטי' יותר
ממה טיחקה באחר לפי' טיהוא יורה לפטות
לרביס ויחטיא בזה רביס אמנס איטי אחר לא
יחטיא בזה וזלתו ולזה הוא מבואר טיהי' אחר
טעבר על הוראת בר' הגדול אינו חייב מיתה
אך הוא נכבר בלא תעטיה טטאמר לא תכור וגו'

טרונין פסטהרדי קטנה העיר כלה וסות
המזן יתבאר שיעיר הנרחת היו רנין אותה
טטהרדי גדולה וזה שמיט וזשה אתה מוכיח לו
טיצריך לה כל שיר או רובה וסקולתם באבנים
ומתו ראוי שיתרע שזאת הסקילה תהיה בעיר
טימיכאו כמו שמיכאו בנערה המאורטה
ובכלל הנה בנה האופן יגיע התועלת לבני
העיר שיכמח זה הרע בתוכם ונסרו הנטארים
והנה אמר וסתי כי כבר תקרא סקילה חק על פי
סאין טיס עיתה כאמרו ויסקול באבנים ופעד
בעפר על פי טנים עדים או שלטה עדים
יומת המית הוהי בנה המקום שלא נפניט למות
על פי ער אחר כי אם על פי טנים עדים או יתד
והנה אמר או שלטה עדי להודיע כי כמו טנרבת
ברריות וחקירות ובבריקוה אם היו טני עדים
ב טרבה בהם אם היו יותר מטני ולא נאמ' כיון
טי טני רבי בנה הערות הנה הוא אמת ואמ' ו
הן טאה או אלק והנה הקיט לשלטה אם היו טס
כתית טכחייטו וזאת זו הרי הטיט כטלטה והג'
כטנים אזי הן אלק ובכר אחד גכ טכמו טני
עדי אם ימיכא אחר מהס רטיע או חומס או אחר
מהרברי טיפסל הער בפבורו פרוחק בטלה כך
הענין אם היו טלטה או יותר בערות אחר ובאו
להפיר עליו יד הערים תהיה בו ברוטונה
להמיתו ביו בנה טבאבן טיטליכו בו כל אחר
מהערים ראוי שיהיה כרי להמית או אם ירת
יירה יזיה בטלכ כרי להמי ואם לא מת בירית
היה יטליך עליו הער השני אם יש בת כרי
להמי במזל טיטות בו בקלות יותר כמו טהתב'
בטריטיט הכוללים ואם לאמת בנה טתהיה בו
יד כל העס באחרונה זה אחר זה ער טיטות
ואמנס יכיתה התור טתהיה בו ברוטנו יד הערי'
כרי טידקדקו יותר בערותן טיהיה אמתי טאם
היה טיקר יקטיה להם זה יות מהערה בטיקר כמו
טיכרנו במה טקדס כי יפלא ממך דבר
למטיעט למדנו טהוא מדבר בכס
טינשל מיטנו דבר מה למטיעט ממטיעטי התור'
וזה טמי טמינו יודע דבר לח יאמר עליו
טיכבר נעלם ממנו אחר מדיני התורה
אכל יאמר זה בטיטות במי טיודע הסוד וכט'
בית המקום טלא אמר טיעלם ממנו המטיעט
ההוא אבל דבר מה מעט והכונה בנה המאמ'

היה מחלוקת בטיברין מאחר מהשושטי אטרי
יט טס פס חביריו או מקיכתן עם קיכת בדרך
טיפלא ממך בטיברין דבר למטיעט ולא יוכל
להתברר טס בין דס לרס הנה המחלוקת
היה בין דס לרס הוא טיאמרו קיכתם טנה דס
טמא באטיה מיכר מראהו וקיכתם יאמרו טהוא
טיהי פי אין לו מראה דס הטמא וזו טיאמר
קיכת טהוא דס טהוד כילו תאמ' טתהיה טופעט
מתוך ע לאחר מ מתוך פ לאחר טמניס וקיכתם
יאמרו טהוא דס טמא כי הימי גורמים והתורה
טמאהו אחר ימי מלות או טיאמר קיכתם טהוא
דס ויבה וקיכת יאמ' טהוא דס נדה או דס לידה
כי ופני טופאתת חלוקיס בין דין לדין כאלו
תאמר טיחלקו בטומר מטכון אם יטול
דין טומר חנס או טומר טכר במה טידמ' לזה
בין נגב לנגב טיחלקו בדבר הנגבים
טיקכתם יאמ' טנה הנגב טהוא טמא מפני טיעור
או מפני מראהו ויאמרו קיכתם טהוא טהוד כי
אין לו טיעוד הנגב הטמא או טאין לו המראה
הטמא ויהיה תמחלוקת ביניהם בטיעור הדאוי
לנגב הטמא או במראהו וכך פה טידמה לזה
והיה מפני זה דברי ריבות בטיברין ומחלוקת
טנה אופ' כך וזה או כך וקמת ועלית אלה טמקו
אסר יבחר ה למדנו מנה טבמקו תבחירתהו
יוטבים סטהרדי גדולה הכוללת לכל יטדאל ט
טיהו על כל הסטהרדין טיט בכל טיעוד וטער
ובאת אל הכהנים והלויס לפי טיאמ' בהם יוזו
מטיעטיך ליפקב ותידתך ליטראל אמר תחלה
הכהנים הלויס כי מהם לבחור לסטהרדי גדולה
אם יש בהם ראוי לזה ואל הטופט אטרי יהיה
בימים ההם ריכס לומר או אל הטופט טיהיה
בימים ההם והריכון בנה מעפ' טלמהיה טהן
ולא רוי ואמר טיהיה בימים ההם טיהיה או
ראוי להיות טופט לפי הדור ההוא ומעפ' טלא
תיה ראוי לפי דורו אחר ודרשות והגידו לך וזת
דבר המטיעט תדרוש עמהם ותחקור מהם
להודיע להם המחלק במת טיהוא ובזו ונה טעט
נטלה כל אחר טהם והם יגידו לך מה דבר
תמטיעט לפי המראה להם אם מהקבילה אם
מהסברא ועטית על פי הרבר אטרי יגידו
לך מן המקום ההוא יכיה בבאן לפטות בהורחה
הזאת לפי מה טהסטימו בו הגרוד טיבמאס

יחד ממינות הגו' ימין ושמאל כרי שיאריך ימים
על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישר וזה כי בספר
קיומו התור' יתמיד המלכו' לו ולורעו ומן ארוך
ואם הוא ובניו להגיד שהמלך כסוכה במלכות
וכה בו לו ולבניו אם לא יגרו החטא שייסיר הש'
ית המלכות מהם וראוי שיתרע שיאמרו שום
תשי' עליך יתבאר שיהי' ראוי שיהי' באופן שיהי'
עליך מלך רל' שיתשים בלבך שיהיו מלך עליך
ולוה ראוי שיתראו פניו ולא תבט' דבר שיתסור
חימתו מעלי' ולא ישטה הו' זה גכ' כי ענין המלך
לפי מה שיוודה עליו הגרד הוא זה וראוי גס כן
שיהיה פניו וראוי כי כר שלא יענין ממנו ה'
האומה על האומה והיו מבו' שכל האמור בפרט'
מלך בספר שמואל מלך מותר לו ולוה הסכמנו
ולוהו פה כרי שיתיו די' מלך נכלול' בזה במקו
והנה מה שנו' שם הו' שיי' לו רשו' לקחת מבני'
ישראל מעטיר מהבהמות והורעים והשרות ש'
ימאס יעטור ויש לו רשות לקחת בעל כרחם
עבדיהם ושעבודי' וחמור' לטעות מלאכתו ש'
ועשה למלכתו ויקח בני ישראל לחר' ש' חריטו
ולקצוד קצירו ולטעות כלי מלכתו וכרי' רכבו
ובניתי' יקח לקחות ולטבח' למופגת' ובנה
לשים במרכבתו ולהיו פרטיו ולהיות די' לפני'
מרכבתו ובחוריהם תיפס יש לו לקחת לטמי'
לפניו ויש לו ולהטיל על העם מס או מכס ש' נאמ'
ומתם תהיו לו לעברי' ופנין העברי' הוא נתיט'
המס ש' יהיו לך למס ועבדוך לא יהיה לכהניס
הל' חלק ונחלה עם ישרא' רל' לא יסור חלק
בבנה ונחלה עם ישראל ולא נחלה בארץ
והנה יש להם תמורת
זה אשי' ה' והנה הקרבנות שזכו בהם הכהנים
ונחלתו הו' מעטיר ראשו' האללוים כי הוא להם
כמו הנחלה וטאר המתנות שהם לכהנים הם כ'
כמו נחלה כמו שיהתבאר בפיר' קרח ונחלה לא
יהיה לו בקרב אחיו ורל' בארץ לפי שה' ית' הוא
נחלתו ודי' לו נחלתו בנה' והריכין בנה' כי מפני
שנתיחד זה השבט להט' ית' הנה נתיסר להטיג
הם ית' מפני שיקדו בפיון בתורה ובזו' העברה
הנבחרת שתיסר באופ' נכלול' להסגתו ית' ולוה
ידבק בה' ית' ויטאר נכחי' כמו שנתבאר בראשי'
מספר מלח' הש' והנה באר' בנה' המימאס כ' לא
יהי' לר' חלק ונחלה רל' סבות הוא' כי יש להם

נחלה יחיו בה בעול' הנה וזאת ג' סבה על שלא
יקחו חלק בב' והס' והיא המגבת ראשי' את
הראש' והחל' לפי שה' הוא נחלתו ולוה הזכר
לעבוד ית' והיסרה מהם הטרדה בעבוד' הארמה
והור' שיהיה קצירה וזה יהיה שישפ' הכהני' וגו'
לפי שאמ' משיפט הכהני' מאת העם למדני' שאר'
הכהנים חייבים במ' נתי' אל' רל' הזרע והרחי'
והקבה ומזה גס כן יתבאר שיהיו חייבים בהם
אז לא מפני שהיא אש' ש' לא יהיו הלוי' נכלול'
בכלל העם הנה הענין בספק והוא מבואר ומינה
נהגת בקדשי' לפי שכבר הוגבל במה שיקרס מ'
מה שיקחו מן הקדשים והיא נהגת בין בארץ
בין בחוצה לארץ לפי שאינה תלויה באר' כי כר
מן היסודים ואינו חייב באלו מתנו' אלא בבהמה
טהורה רל' בא' בחיה ש' אם שור אם שיה' ואפי'
הכלאים הבא מן הימון והעוים ש' אם שיה' ולא
אמ' כשיב או עו' ופנה המקום יתבאר שאפי' מקצת
ש' חייב במתנות כי הטימק' אינ' נאמ' כי אם ב'
בטימק' השם רל' על שיה' הכטיב' ועל שיה' העז'
וכל ו' מבואר שיהכלאים הבא מן הבהמה וחיה
חייב בחי' מתנו' ולפי' שאמ' מאת א' בחי' הזכר
למדני' שייך ש' שחט הרי' הוא חייב במתנות
ולמדני' ש' המות ה' ש' חייב במתנות ונתן
לכהן הזרע והלתיים והקבה הזרע הוא מיכ'
הורא' הגרד מן הפרק של ארכבה שר' כף של יד
והם שני' אברים מחיברי' זה בנה' והוא של ימין
כי הת' ד' דקדקה בנה' בכל המקומות והלתיים
הוא לחי' התחתון עם הימין וראשי' הגדגדת
עמו כמו ש' הגו' הטבחים להס' והקבה היא
כשישעו והוא מבואר שהקבה תקרא כטיהיא
לפי' שהיא בבהמה וזה יהיה נכלול' עמת החלב
שיצליה וכן הענין בעור ובכמר המחוב' ללחי'
והזרע ולפי' שאמ' נתן לכהן למדני' שהיא
ראוי' שיהיה בו ש' מתנה לכל כהן אם חלקם
לכהנים רבים והנה מן באלי' המתנות שום
קדושה כי לא נזכ' זה בתורה ואינ' נתנו' לחלל'
כי אינ' כהן' ראשית דגן' תירש' וי' אהרן
היא תרומה גדולה ואמ' נתן לו לבויד ש' ראוי'
שיהיה בה כרי' נתינה ואינה נתינה אלא כרי'
שיגמרה מלאכתו ש' נאמ' ראשית דגן' תירוש' וי'
וי' אהרן וכבר התבאר דינה במה שיקרס
וראשי' תגו' כאמ' נתן לו הנה כלל באמרו

ובטל מיכות עטיה טיגא של פי התדה וגו' ולזה
רצה שכל ישי' יטמנו וייראו כרי טלח יעברו על
הוראת בית דין הגדול כי תבוא אל הארץ הטה
הודיעה התורה הנפתח להיות לישראל והוא
שאחר יהיה ישיבה יתירלו להטיוס עליהם
עורך ככל הגמיט וגו' שיהיה שופט מותס ולזה
טמך עטיה ואת הפרטיה לפרטי סטהרי גדולה
וכן היה הטמין טיהרי אמ' ישראל לטמויל טימה
לטי מלך לטפטיט ככל הגמיס והייטו גס אטמנו
ככל הגמיס וטפטיט מלכטו וייכא לפטיט ונלחט
מול ומוטיטי והוא מבואר טימה העטיין יטמך
העטר התור בכללה כי התור התכמ' אל טיהיו
טיס תמיר ראויס ליהוראה לבואר מיטפטי התורה
וחקיה ומיכותיה בכללס והס יעמידו התורה ו
יטימרוה מהעטר כטיהיה זה העטי מסוד למלך
לא יטאר טיס מי טיעמיר התורה ולזה הטגיחה
ה מודה בזה האופן טיהטיגיחה בזקן ממרה וה
הטתרה טיעט היות להס מלך ימטיכו לרברי ה
התורה לא לזולתס כמו טיתבא מדבריט בבואר
ואת הפרטיה טוס תטיס עליך מלך היא מיסית
טטיה עט התנאים טזכר אחר זה והוא טיהיה זה
האלך אטיר יבחר ה בו רל פי טביאו כמו הפטי'
בטמול טבחרו הטי ית על ידי טממול כרי טמה
טייבחרו ראוי להתנהג לפי התור מקרב אחי
תטיס עליך מלך רל כטיהיה טלח יהיה טיס נבי'
ותבחר אתה המלך טימלונך עליך הטה תחויב
למטיטו מקרב אחיך כרי טיתנהג בררכי התור'
וטיר גדול בה ומטוי המלך יהיה פי' בי' די' הגדול'
כי להס הרברי' הכוללי' לכל יטיר והטה אמ' מלך
ולא מליכ' כי הטטיס רצתן קלה ולא תאות להס
המלוכה לא תוכל לתת עליך מיט נכרי אטיר לא
אחיך הוא הנהיר מטטיטת מיט נכרי על יטיראח
טלח ידיחס ויביאס לעבר' על רברי תורה ואטפ'
טיהיה גר ממטיפחת גריס אלח אס היתה אטו מ
מיטיר טאפ' טתעברה מגרי הרי הבן הוא אחיטו
רל טיהו יטירא כמו טבארטו במה טקדס רח לא
ירבה לו טיסיס רל יותר מהיטיר למרכבתו ולא
יטיב את העס מיכריט וגו' רל טיבזה יהי טטימיר
טלח יטיב העס מיכריט' כי אס הותר לו להרבר'
טוס יטירח לו אטטי לקנות מיטס כי טיס נמיכאי'
מאר כאמרו וטעל ותכא מרכבה ממיריט בטטי
ממות כסך וטוס בחמטי ומאה והנה אס יעברו

האטטי האלה למיכריס יעברו על מיכות הטי ית'
כי יבוא ליטירא טלח יוסיטו לטוב בררך הנה פון
רל בזה יהיה נטימר טלח יטי' העס מיכריט' כרי
טלח ילמדו מטטהגיה המגוני מאר כמו טטנוט
בפרטי קרוטי תהיו ולא ירבה לו נטי' ולא יטון
לבבו מגי טאס ירבה לו נטי' יסוד לבבו מתטי'
ית ומתורתו רדוב טמות מחטיבתו על הטטיס מ
מיכר רבויס הלא תראה טלח קס כמהו במלכיס
וטירתה עליו ווח הקודש טטו נטיס לבבו והנה
המטער המותר למלך לקחת מהטטי' דמיטו כפי
ביחס אל המלך יח טיהרי מיכאנו ברוד טיהיו לו
טיטי נטיס ואמ' לו הטי ית ואס מעטי ואטיטיה לך
כהנה וכהנה ולא התיר לעיכמו לקחת יותר ממה
טיטלח לו הטי ית עס תפילגטי' טלקח ולזה כמט
היכרך אל אביטיג הטוטמית לחממו לא לקחה
לאטי' ולא ירעה ולזה היה טמול מית ארועי' בן
חגיית להיות לו לאטיה כי לא לקחה רוד לו לאטי'
וכסך וזהב לא ירבה לו מאר רל להטייטו בבית
גטויו לאכרו לו לעיכמו והסבה בזה כי בקטי'
רבוי העס והזהב יביאהו לקחת מיתו טלח כפיין
ויסוד מהתו ויביאהו אל הגמיה טיהיו גס טטה
לסוד מדברי התורה ואולס אס ירבהו לא רוח
לטיט ית כמו טיעטיה רוד באיכר הרב הנו אטיר
הכין לה לבנות בית המקדש אז עטיה והרטיטי'
היכבוד ומלחמותיהס אין בזה חטא לו והא
כטבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את מטטה וגו'
הנה נתייב בזה המלך על הספר טיחויב כל א
מיט' לכתוב לעיכמו כמו טיתבאר בגה והנה
טטיטו המלך בזה כרי טיטיקוד על התור' ותהיה
כל הנהגתו על פי התורה ואמרו על סער הוא ה
המגלה לפי הוראת הגדר מלפטי הכהניס הלוי'
אחיטוב טאמ' זה להנתיקו מהספ' טא יכל הכהני'
הלוי' טיהוא היותו מדוקדק טאפטי' והיתה עטו
רל התורה תהיה עמז תמיר טיהואפטי טיטול
להתעסק בה וקרא בו כל ימי חייו רל בספר הנה
יקרא תמיר ואעפ' טיקרא התדה פעמי רבות לא
יפטיר מזה כי הכונה הוא לרבו ברברי התנה
בתכלית טיה טאפטי' כרי טילמד ליראה אתהס
ית ויטמור את כל רברי התורה והחקי' אטוד בה
לפשות לבלתי רוס לבבו מאחי מגי טיהגמיה
טסיר המלכו ממנו ולזה הטיטרל הטי ית להטי'
הגאו מעט' טיבואו לטיקוד על רברי התור' וטלח

התועלת הטיני הוא במינות והוא מה שהיהיר מלמנות דיינים בלתי ראוי לעשות מטעם טני לא תטה מטעם ומה שהיהיר מהכיר פנים בעניין זה המנוי טני לא תכיר פנים ומה שהיהיר על לקיחת שחר על דבר זה המנוי אפי' לבחור הראוי טני ולא תקח שחר ומה שייכנה לרוקן בו ענין היצוק והיושר כדי שיהיה המנוי יותר טולס שאפשר והנה התועלת בלך המינות כלם הוא שיהיה זה המנוי בטלס שבפנים להיכיר ישראל ללכת ברדכי התורה ולהנהיגם בהנהגתם

התועלת הטליטי הוא במינות והוא מה שהיהירנו מלטט טוס טן וכלי מוכח ה' ליהיך שולח להתנהג במטהגי החקותים שהיו נהגים עובדי ען ואפי' שיהיה הכונה בו לעבודת ה' אלהיך והנה סמך ואת האזהרה לרבר אזהרת לקיחת שחר להעיר כי כמו שהשחר יטה האנטי' מהדרך הנכונה מעפי' טולס יכנו לקחת אותו כי אם לעשות היושר כן נטיט האשירה וכל מוכח ה' יביא לתגלית רש וועט שיחטבו בו לטי' ית' כי זה יביא ללכ' בשאר חקות הגוים ההם ולעשות פעולותיהם המגונות ורמה עוד טסמכו לנה להעיר טולס ימנו טס הב' הגדול קצת ונה המטיירו לנטיטת האשירה וכל המוכח כי וכל המוכח היה מקום בר הגדול כמו שכתבמר בפס' וכן סמרו

התועלת הרביעי הוא במינות והוא מה שהיהירנו מלהקי' לני מיכנה ואפי' לעבוד הטי' ית' ונה כ' לו להרחיק ההרמות לפעולות הגוים ההם

התועלת החמישי הוא במינות והוא מה שהיהירנו מלוצ' לה' בהמה טייט בה מוס אפי' שהוא מוס טובר או טעברה בה עבוד' ונה טני לא תזבח לה' אלהי' טור וטה אשר יהיה בו מוס כל דבר רש' והנה התועלת בוא ע המיכה מבואר כי חס יקדיבו אלה לה' יביא זה לחטוב החסרון להט' ית' כי וטמו חווס כי גס לפחתנו לא טביא מטוס דבר בלתי טבחר בעינותו כטי' לטי' ית'

התועלת השישי הוא במינות והוא מה שייכנו לסקור עובדי ען וחר הדריטה והחקירה והעדות הטלס

התועלת והתועלת בזאת המיכה מבואר הטיביטי הוא במינות והוא מה שהיהיר מהמית הטות עפ' ער וחר והתועלת בזאת האזהר' מבואר כי מולי בזה יהיה נסעה בלא מטעם ער טולס ית' טיהיה טס דריטה וחקירה

התועלת השמיני הוא במינות והוא מה שייקיש ערות טנים לעדות טלטה לפניין דריטה והחקירה וטאר הצניטיס והנה בזה התועלת למיכוא הטיקח כטהעידו טליו דביס

התועלת התשיעי הוא במינות והוא מה שייכנו לטיפוני וכן ממרא טלפי בר הגדול ברין שיהתבאר בו ורטה טייתפרסס זה לכל יטי' כדי שייטמרו כלס הומויה לפי מה טיורו בה בי' די הגדול טבבית הבחירה והתועלת בזאת המיכה מבואר כי היא חכמה לטמור גרדי התורה למען לא יבאו טונטי' ויפריכים

התועלת הששי הוא במינות והוא מה שייכנו לעט' ברברי התיר טלפי התורה אשר יגידו בר הגדול טבבית הבחירה טיט ועטית טלפי הדבר וטי' יגידו לך והתועלת בזאת המיכה מבואר מטה טיקרס

התועלת האחת עשרה הוא במינות והוא במה שהיהיר מה מלסוד טן הדרך אשר יגידו בית די הגדול יטי' וטימאל היה שיהיה מביאורי התורה וגזרות ותקנות טמאמר לא תכור טן הדבר

התועלת השתים עטיר הוא במינות והוא מה שייכנו לטנו פליטי מלך אשר יבחר ה' באותס התנאים טוכמי והתועלת בזה הוא טיזיכאס ויביאס וטלחה מלחמותם לפטור התורה ועובדיה

התועלת הטולט עטרה הוא מה שהיהיר מה מלכטית הטלה מקהיל גרים טימא יסור לסידו טס טילא ייחא ממטי הצס מאר להיומי בלתי טכבר מאר בפני' וטוה המזוס למדנו טמין ראוי לטנות מלך פחות היכודה וגי בעל מזוס או בכל חסדוטו אררה טיכונה הפס בעבודס ויביא זה טלמתיה

ותן לו שתי אלו המתנות לבואי שיכאסר יתן זה
יתן זה ולפי שראשית דגן תירוש וייכרהמי ה
נוהגת אלא בארץ וראוי שיתן מהגן מה שיהיה
כדי מתנה לכהן והוא הטעם מהכמר שיששה
בגד קטן והנה גן היסאן לא יאמר כי אם של
רבו היסאן והמעט שיעיל בו זה הטעם הו' חמש
לפי הנהג מנה וראוי שיהיה ביסאן כדי גזיות
לפי הנהג סאמ' ג' יאמר ושערו חכמים שלא
יקרא ג' מה ש' אין ביסאן האחת שתי עכרה סלע
כי לא יורגל לגרו בפחות מזה הטעם
כי בו בחר ה' אלהי לעמו ר' טרת בטס ה' כי
אין תהיה מחטבתם וכונתם בעת העבודתו ובויה
נתיטרו לעמוד על כונתם כי הם כלם מיטירות
בתכלית מה שאמרו להטיגתו ית כמו שבאר במה
טיקס ואמ' הוא ובניו כל הימי' להורו על נכחיו
העבודה הזאת וכל היותה לו ולרעו תמיד כל
הימים וכי יבא הלוי מאחד טערוך מכל
ישראל אשר הוא גר שם ידוע שאין זה המא' בלוי
טאיט' כהן ש' חלק כחלק יאכלו ואין טס לר' ק
ק' טים שיהיו טאגלים בבית הבחירה לבר
ולוה הוא מבואר שיהיה הלוי הוא כהן והנה אמר
בו וטרת בטס הטס מלהיו כמו שאמר קורס זה
לעמוד לטרת לפי ה' למדנו שיהו מרבר בזה
המקו' מטרת הנהני' ולפי שאמרו וכי יבא הלוי
יעיר על הפת אשר ראוי לבוא בו הור' לפי מה ש'
ט' אבא מהט' הכולל ו' זה אמנס הו' ברגלים
למדנו כטיבא טס הכהן ברגל הנן' הוא רטאי
בכל א' נפשו לבוא לבית הבחירה ולטרת טס
בטס ה' ככל אחיו הכהנים הלויס העימדים טס ל'
לשני ה' ולאכל חלק כחל פמה מהקרבנו והמנח'
לבר מסכריו על האבית ירע טהאבות
חלקו הכהני' למט' מרו' כדי שיהי' איש על טבור'
באופ' שלא יהיה טס מחלוק ולא תבלבל מפני
זאת העבודה הנכבדת וזהו ענין מסכריהם
כאלו מסכו זה לזה חלקם בדרך שיטול זה חלקו
בטבת זו וזה חלקו בטבת אחרת וזה יעבור
בטבת זו וזה בטבת אחרת ואמר בזה המקו'
כי מלבר הקרבנות והעבודו טהם מהממכר הזה
יכלו לעבור הכהנים בטוה ולחלק ביניהם חלק
כחלק וזה הקרבנות והמנחות כהם מפני
הרגל ומולם הקרבנות טאינס מפני הרגל
המיוחדים לטבת ההוה יבין ולט' העימ' מר

לבר העבירה והאכילה לא לזולתם מהנהני' ולפי
שהוכרחה התורה להתיר זה לכהנים בעלותם
לרגל למדנו שיכונת התורה הוא שיהיו הכהנים
מט' מרות כי בזולת זה לא תטולם ואת העבודה
הנכבדת באופן ראוי והנה אמרו וכי יבא הלוי
יכלול גם כן במו טס להביא קרבנותיו או נדוין
ונרבתיו כי מן הראוי לבוא טס ולזה יוכל לעבור
מו במלו הקרבנות ולאכל בטס חלק כחלק
ואח' טוב שכבר אמר כי יבא הלוי לכלול בזה
הענין הלוי שהוא גם כן בחלק למט' מרו' והנה
לענין הטירות שהוא בט' ית' והוא הטיר ט' מו'
הלויס על הקרבנות יהיה הבא מהלויס יכול
לטרת בכל אות נפשו למבטאר עבודות הלויס
ט' הם ולט' המט' והנה למדנו מזה
המק' ס' הלויס גם כן יחויב שיהיו נחלקים
למט' מרות בדרך שיהיה איש על עבודתו ועל
מט' כמו טוכרה התורה בפרט' במרבר ופרט'
נפשו הנה זה ביאור מה שייכטרוך אל ביאור
פזות הצרכה טיהגבלטי ביאורה פה ואולם
התועלות הט' ג' ינות מפנה

התועלות

הראשון הוא במינות והוא
טימנה בר' הגרול טופטי' וט' טרי'
בכל עיר ועיר שבארץ יבואו וט' ט' וט' טרי'
לאחר אחד מהט' ט' וטימנו אותם ראויס
לשפוט מט' ט' והנה התועלת בזה
המ' ה' כי בואר להיטיד בתכלית מה ט' ט' ט'
אל ט' ט' מרו' כל יבואר דרכי התורה בכלל
ולוה טס להם מוכיחים בכל ט' ט' ט' ט'

הם חייהם ובסבת טמירתם התורה יאמרו
ימים על האדמה ולוה טס ט' יחד
מינות מני' הט' ט' והט' ט' בכל ט' ט' ט'
א' הארץ כאלו יאמ' ט' ט' המקומו' אי' מוכני'
ט' כך אל ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ר' בזה האנטיס קיכטס פס קיכט לא יכט' ט'
לר' חוץ מעירם לשפוט ביניהם ואולם בי' ר'
הגרול ט' ט' בין בארץ בין בחו' ל' ארץ
הי' א' ט' כי בית ר' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
במדבר ובית ר' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
מחריו גם בשני הט' ט' וחי'
לקחו נחלתם מעבר הירדן
מזרחה

באם אל הארץ טיימיכא שס הגרים ההם עושיים
 אל הפטולות המגונות ולזה אמר שלא ילמדו
 לשנות אבל יוכלו ללמוד להבין ולהורות והנה
 יחייב לסנהדרין טיידעו מלו הרבנים מה הם
 ואיך הם כדי שיוכלו לטפוט עליהם כפי הראוי
 לא ימיכא בך מעביר בנו ובתו באש
 והיא העברה למזלך וענינה היה טייעביר הארס
 קצת ורשו בין האש וירמה אז טיכבר כרת ברית
 טט מלה ההוא כמו טביארטו ומורעך לתתך
 לייטביר למלך קיסס קסמיס הוא העוטה
 קצת פעולות כדי שיתבורר מחטבתו ויגיד
 העתידות משמת הקסס ובו מיניס קצתס יותר
 מגויסס מקצת טיכלס בלא תעטה והנה הנהירה
 התורה מזה מפני מה טיימטך מההפסד לפיה
 טיימכא מהכוב בזה המין מההורע עס טייט בר
 מיניס יתקרבו מאד לעו והוא טייפטו תמונות
 ויקריבו לנגיהס קצת קטוריה וירמו טיהיכרה
 תרבר או להס ולזה אחטוב טסמכו למעביר
 בנו ובתו באש מעוטן אחטוב טימעוטן
 הוא טיימט טעה פלוני טובה לכך מורעה ויהיה
 זה המאמ' מופטיט מכל סבה אחרת מחייבת זה
 אך אס יאמ' טיבתטרי או במרחטון רמז לזרע
 זרעס כך כאמדו תן חלק לטיבעה וגס לטמנה
 ובארז זרעס כך מפני טבע ההזיות מהס או
 טיימט טאין רמז להקזו דס בתקופת תמוז מפני
 תגבורת החוס או או טאין רמז לחתוך מזלך
 אחר חרש הירח מפני יתרון הלחות בו או
 טייטרה ויעטטה וכירכא בו אינו מכלל
 הטמנות ומנחט הנה בפנין הטחוש
 הוא טייטט הארס ויאמ' אבא במקום ואס יקרה
 ליכך חעטה כך ואס לא לא כמו טעטה אליפז
 והוטן וטילך במקום מה וימיכא ברדכו טועל
 ויטוב לו מפני זה להיותו מנחט טיכבר ידומה
 בפעולתיו טיהיה מטתרל בעטייתס ואורס
 ברביס טיעברו אינו נחט טיהיה אסור כמו
 טאמד נחטתי ויברכטי ה' בגללך ולזה ריטה
 טיטב פוד אסלו וכן הפנין במה טירמה לזה
 ומכטף הוא העוטה מעטה כסוף לא
 האוחז את העטיס ויביא לרמות טיהוא עוטה
 ואינו פטיה וכבר נתבאר זה במה טיקרס
 וחזר חבר הוא האומר קצת רבנים
 יחטוב טבחו או פחטיס וטקריביס אז מי זה

מין טיריכה או יאמר לחט על נטייכת נקרב או
 נחט ויחטוב טייסור היוקז וטיואל מוב הוא
 הטיואל רבר מבטל מוב והנה בעל מוב בסקירה
 והטיואל לו הוא בלא תעטה ורבר האוב הוא
 טיעטה בעל האוב קצת פעולות ויאמר קצת
 רבנים פד טירמה הטיואל טיהמת מרבר עמו
 מתחת הארץ בקול נמוך בלתי נטימט כי אס
 לטיואל כאמדו וטיטל כאוב קורך וידעוטי
 הוא הרודט אל בעל הירעוטי והוא בלא תעטה
 ובעל ידעוטי עיממו בסקירה כמו טיקרס ובעליו
 הוא טמניח פיס עוף טיטמו ידע בפני ויפול
 כמו נכפה וירבר בפיו לפי מחטבתו רבנים
 טיעתיריס להיות והורט אל המיתס הוא
 בתי זה יכר טיהיה ורודט אליהס אס טיוין בבית
 הקברות ויתבדר דומיזנו בענין המת' ויחטיב
 טיהמת ידבר עמו ויודיעהו רבנים העתידים אז
 יהיה נטיואל בגלגלת המת ויעטה פעולות וירבר
 רבנים פד טירמה טיהיה קול נמוך יוכא מתחת
 טחיו וירבר לו רבנים העתידים והנה מרז
 הרבנים כלס הם רבי ההפסד והגטת והס
 תועבת הס' ית ובגלל התועבות האלה מורטי
 הט' ית הגרים האלה מפנין . תמיס תהיה
 כס ה' אלהיך ימה טיהיה בטילמות עס הט' ית'
 טילא יהיה לבו נקשו כלל באלו הטוענות ולא
 יפותה אליהס כי הגרים האו האטיר ותה
 יורט מותס אל מפוטניס ואל קוסמיס יט מעורר
 כי מפני היותס תחת המזל יקרה להס טייגידו
 קט העתידו בזה המוש' אך אתה לא כן אינך כך כי
 הטביא לבר הוא אטר יגיד להס המתחרט כאמ'
 כי לא נחט ביעקב ולא קסס ביטיואל כעת יאמר
 ליעקב כמו טיעירטנו בפר בלק אז ירטי:
 כי אלו הגרים לחסרונס לא הטגיח הט' ית' בהס
 לחוריס להס העתידות ואין להס מפני זה נביא
 ולואת הסבה נתשייסו באלו המהתירות
 טיזריעו המפוטניס והקוסמיס ואורס אתה
 הנה נטן לך ה' אלהיך טיעגי עלך הורעת פתידות
 בטילמות על ידי הנביא נביא מקדבך
 מאחין כמטי וגו' רל טיאטי מקדבך מאחין זה
 אין הריכון בזה טיהיה במדרגת מטיה טיר
 זכרה התורה טילא קס נביא כוד ביטיואל כמטיה
 ולזה אמד מחרזה ונתתי דברי גפיו
 ולא אמד ומודיענו פטיס אל פטיס יקיס לך

יראתו על פניהם

התועלת

הארבע עטרה הוא במינות והוא מה שיהיה המלך מלהרבות לו סוסים יותר מהמינות לו למרכבתו ולמרכב פרטיו ועבריו כרי טלא ישיב העם מימימה בעבור הרבות סוס עם טוה יבואו אל הגאווה ויטחית המזונות ולא יכרך

התועלת

חמש עטרי הוא במינות והוא מה שיהיה המלך מלהרבות לו נשים כרי טלא יסור לבו מהטיקיד בתורה וההמשך אליה

התועלת

השש עטרה הוא במינות והוא מה שיהיה המלך מלהרבות לו מאד כסף וזהב על הצורך לו לפי הדימיון כי ו יהיה סבה אל טירוס לבבו ולמו מדרכי התורה ומהטיקידה עריה בעבור רוב טיטוקתו לאסיפת קיינים

התועלת

הסבע עטרה הוא במינות והוא מה שיכונה המלך לכתוב ספר התורה לפיכך יתר על כל אדם והוא יהי עמיתמיד ויקרא בו כל ימי חייו להכטיטו ליראת השם יתעלה ואל הנמשך לפיכך התורה

התועלת

השבע עטרי הוא במינות והוא כמה שיהיה המלך מלת לטבט לוי חלק צבונה ולא בטחלת תאריך והנה התועלת באורו האוהדות הוא כרי טיהיו פניו לעבודת השם יתע' ולזה לא יכרחו ליכאת למלחמה ולא יהיה להם עסק בעבודת הארמה בדרך שיתבלבל בעבודתו עיונס ברבוי התורה

התועלת

תשע עטרה הוא במינות מה שיכונה לתת כהמות חולין לכהן הורוש הלחיים והקנה כשיטריט אותה והנה אמרו על דרך דרש כי זה היה ולהם בזכות פניהם הורוש מפני טבו לקח הירושח טיהטה ומרי וכובי והקנה כי טפני טיהטה האטיה אל קבתה והלחיים טבט הלסון כי בו התפלל

בעבור ישראל שיאמר ויעמוד פניהם ויעלה רלפי הפטיט נראה טזמכו אל מה שיאמר ה' הוא טחלתו להשיר טוה הטבט הוא ורוע ישראל וכחט וכר טכן הכהני מהם כי הוא מיטיר את ישראל בלשונו אל דרכי התורה כאמרו יורי מטפטיך ליטקב ותורתך לישראל והוא הטכין מזון לישראל רל טבזכותן יוכן מהם המזון מאת הש' ית כמו הלחיי והקנה יכיר המזון אל הכבר והלב וזה כי הלחי הוא הכית טבט טבט האכילה וטס יתעכל המזון קיט טכול כמו טיטבאר במקומותיו בקנה יתעכל ויוכן וזה כמה טמינו כרי אל ביאור ולזה אחטוב טנתנו לו מלך טלטה דברים

התועלת

תשע עטרי הוא במינות והוא מה שיכונה לתת רלפי הגו לכהן והתועלת בזכות המינות להשיר טכל הטובות באות מאתו ית' עם טבאלו המתנו יטלט לכהן הטלמות בתורה ובעיון ויטטן רל טלמות לישראל רלפי מה טופטי

התועלת

הארית ונכריס הוא במינות והוא מה שיכונה לתת רלפי טיהיו הכהנים טוברים טכמות טכמות וואורס ברגלים יהיה רשוח לראויס לעבודה לפטות קרבנות הרגל רל הבאיט טחטת הרגל ויחלקוסי ביטיהם חלק כחלק וטינה הפקידים יתנו אל טיכריך טיהיו הלויס טוברים טטימות מימרות כרי טיוטמו כלס מיטי על עבודתו רל מימנו כמו טיהתבאר בפרשת נשא והוא טבוט טבוטות זה האופ לל יטלמו מלך העבודות טבוט ראוי בבית הבחירה

כי אתה בא

אל הארץ

וגו עדיד ביד רגל ברגל לתלמד לטטה כתועבות הגויס ההם ידונ טאיך הכונה בזה טלמתיה האוהרת הזאת רק בארץ וזה טמון בכאן דבר יהיה לו התלות בארץ מהיכרדיס וכבר הנהיר על קיטתם גכ' במקומות אחרים ולא התנה בהם טיהיה בארץ ואמנס הכונה בזה הוא כי כבר הוצרך להוהירם על זה יותר מטני

התורה טוה לא יהיה ונתבאר עוד זה
 מימד הענין כי לא יתכן שיוחס אל השם
 ותעלה משני הרצון ואשר
 ידבר בשם ילדים אחרים רל' מעפ'
 טיכנה לקיים מיכית התורה ומת הנביא ההוא
 רל' מתת חטק וכי תאמר בלבבך
 איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יי' לפי
 טיכנה בכאן שהמתנבא בשם יי' מה ש
 טלא יכיהו לדבר הוא חייב מיתה
 הנה יצרך לבית דין שיתיהללם בחינה
 ידעו בה דבר אשר לא דברו יי'

אשר ידבר הנביא בשם יי' תולא יהי' הדבר ואלא
 יבא הנה והו' לפי מה שאמרו חס בשם
 הדבור שאמר בשם השם יתעלה חס בזאת
 טיטחלו לו אחר זה אמנם בשם הדבר כמו
 טיאמר טכבר מתחייב ככה ויחקרו עולין
 אחר כך וטימנו טיאין הענין כן או
 טיהס יתעלה אמר אליו טכיוס ככה
 יתענו מי הכור פלוני לרס ובא הזמן ההוא
 ולא בא מה טייער ואפטר עוד טיהיה בשם
 הדבור בזאת טיתן עמו באמר להס המאמר
 כמו טיאמר טיכנה השם יתעלה טיאמר
 להס טילכו בשתמה במקום פלוני ואמר
 טס זה וזה לרס האות טכמקום ככה תמיכא
 עתה דבר כך ואלה היה כך או טיאמר
 להס כי בוס פלוני יתחייב אותמה ואלא
 נתחדש וכבר יהיה זה בשם הדבור
 בזמן אחר כטיאמר להס בשם השם
 דבר ידוע להס טלא יהיה ואלא יבא ממנו
 זה הדבר לפולס כמו טיאמר להס בשם
 והסוף להורות מיכיה או לגרוע אותה
 לרודת ואמנם מה טיהיה מנטי אות טחולך
 מענו אחר זה ואלא יהיה ואלא יבא הנה הוא
 מעיד טהוא מינו נביא ולזה יתבאר שהדבר
 טדבר הנביא בשם השם לא דברו יי' ודאי
 טתחוד בכאן מספק עיכוס יקרה בזה וזה טלא
 יתאמת מעפ' טלא יהיה הדבר ואלא יבוא היות זה
 המיפר בו נביא טיקר וזה טאס היה בזה
 הייעוד רפ הנה השם יתעלה רכון וטיס על
 הדעה כמו טנתבאר מדברי ירמיהו אל חנניה
 בן עוזר ואס היה הייעוד טוב גס טס
 לא יבחן אס לא יבוא טיהו נביא טיקר. אורל'

יבד השם יתעלה הטוב ההוא מיפטי טוב דרכיהם
 וכאשר סרו מרדכה הנגונה
 ינחס השם ית' מהטוב אשר דבר לה ב'א ויהס
 כמו טיאמר ירמיהו דגע מדבר כל גרי וטל
 הממלכה
 והנה התבאר מזה טגס הייעוד הטוב חונן
 והיות הענין כן הנה יפול ספק במה מה יעודים
 יבחן הנביא ונא כי לא יבחן הנביא בטוס יעוד
 טיהיה בו תנאי או טיהיה בפחו תנאי רוי' לומר
 טימכס היעוד תחייב תנאי כמו הענין בייעוד
 הטוב טלא יקח זמן מוגבל ומקום מוגבל כמו
 טביארנו בפרטות ויטלח יטקב או כמו הענין
 בייעוד הרע כי יט תנאי בפחו אף טיהיה כמד
 טביארנו טס ואולס בייעוד הטוב טיהיה מיפטי
 דבר יט תנאי ויסוד בסודו וכטלא היה ענינו כן
 הנה יבחן הנביא טאס יאמר בו טיקר הנה הוא
 נביא טיקר והנה יבחן הנביא בכל מה טיאמר
 מהדברים טהס כך בעת ההוא היה טוב או רע
 טאס לא נמיכא כן נודע באמת טהוא נביא טיקר
 וזהו אמרו ואלא יהיה הדבר ויבחן הנביא עוד
 במה טיודיע מהדברים העתידים טיאין בהס טוב
 ורע לאיש או לרשעים היה טיאמר טיהיה טו
 דרך המופת או טלא יהיה בחדוטיס דבר זר או טל'
 הטבב כי כטיתבאר טילא יבוא מיה טיפר בו הנה
 נתבאר טיהוא נביא טיקר
 בזמן דברו הנביא
 לו תגורו ממנו רל' טיון טדבר הנביא
 בזמן לו תגורו ממנו רל' אל תיו או מרה מינה
 מפטי היותו גדול המעלה איתך וז' זה הוא מיכא
 טיאין ראוי לטיתק מל' למו' עליו חובה ולפי'
 טזה הענין הוא דבר גדול כי הנביא הוא על כל
 יט' אס היה נביא אמת הנה לא יטפשוהו כי אס
 בית דין הגדול טכמקום הבחיוה
 ודאי טלא יעלס
 ממנו כי בר' הגדול יט' להס פח לטבור על מיכות
 התוד' להורות טטה ולגרוד ולסיג טיהרי' אטחננ'
 מחויבים לטטות על פי התודה אשר יודו והא
 טיהיה להורות טטה כי יכריתה ל' לתיך את הגרי'
 מגיר טאחר יודיה ויטיבה בערים וכבתיס רל'
 טו ט' אס החלקה לטיבטי' וכ' ל' בטי טכט קתס
 פס קטת חויבו להבריל אלו הטלש טי מקולט
 לא קודס זה וכן מיכאנ' טיהיה הענין בספר

התורה טוה לא יהיה ונתבאר עוד זה
 מימד הענין כי לא יתכן שיוחס אל השם
 ותעלה משני הרצון ואשר
 ידבר בשם ילדים אחרים רל' מעפ'
 טיכנה לקיים מיכית התורה ומת הנביא ההוא
 רל' מתת חטק וכי תאמר בלבבך
 איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יי' לפי
 טיכנה בכאן שהמתנבא בשם יי' מה ש
 טלא יכיהו לדבר הוא חייב מיתה
 הנה יצרך לבית דין שיתיהללם בחינה
 ידעו בה דבר אשר לא דברו יי'

ה'אלהיך
 ללכת בארץ אחרת לרשת העתידות
 אליו תשימנו
 רל בכל מה שייכנה
 ואתם שבעיני הרשות
 כמו שימאול
 לשימאול
 שבעת ימים תוחיל פד בואי לך
 ולא קיים ימיכותו
 ואמר לו שימאול
 שיכבר עבר על דברי הים יתעלה
 וכבר רבו המטילים בנה ברברי הנביאים
 וחוא סבואר ממה שיבוא אחר זה
 שיאפילו במיכות התודיות יכנה לשימאול
 וראוי שיחקור מזה ונאמר
 טאס היתה
 הכונה בזה שיזהיר לשימאול כל דברי התורה
 הנה לא יהיה זה הענין שימישה אליו
 אבל שימישה לדברי התורה
 ואם היתה
 מיכותו לסוד מימית אחרות מהתורה
 הנה יהיה גרעין מהתורה
 והתורה אמרה
 לא תגרע ממנו
 וכן הענין בהוספה
 כי על דרך הנבואה לא תתכן התיספת בתורה
 מיכה לדורות
 ולזה ידמה שימאול
 בפרטית ראה אנכי
 אל אמרו לא תוסף
 עליו ולא תגרע ממנו פרטית נביא הסיקר
 להורות שלא תקבל על דרך יראה
 כיום הוספת תמיד וטוס גרעין תמיד ברברי
 התורה
 ולזה יחויב שימאול
 אליו במה שיכנה לסוד מימית אחרות ממנו
 התורה שלא תעלה בענין האלהות לפי ששה

כמו שימאול צוהיהו בהר הכרמל
 ובגרעין בן האט
 לפי מה שפירשנו בכפר
 שימאול
 ככל אשר אשר שאלת וגו' רל כמו שימאול
 בחורב שלא תשימפ התורה מפי הים יתעלה
 אך מנביא
 כי ידעת מהאט הגדולה
 ולזה אמרת אלי שיכבר עמס
 ולא ידבר עמס אלהים
 ותשימנו
 ויטב בעיני הים יתעלה ונתן
 לפי תורתו בטרמזת על ידי
 רל
 מיה שינהג שימנה תמיד
 ולפי
 שיכצת העתים יכטרך לפי שעה
 לעבור
 על קצת המיכות שהיא יותר טוב
 או לכנה מה
 כמו שימאול מענין אלהיו
 בהר הכרמל
 הנה ישימנו זה מפי
 נביא גס כן
 שימאול מלשימאול

הרברים מפי
 להם נביא מקרב אחיכם
 כמו שאתה
 מקרב אחיהם יהיה אצלם
 ורבר אלהים את כל אשר ויכנה
 הן מדברי
 תורה הן מדברי רשות
 והיה האט אשר לא ישימאול דברי אשר ידבר
 בסימאול ארוט שימאול
 רל שיהיה
 חייב מיתה בדי שימאול
 חומר זה כי אולי
 יהרהר אחר הנביא ויאמר
 איך משבור על
 דברי התורה
 ואולם זה המושג
 ממה היו נפסרת
 כי הוא אינו שובר על
 דברי התורה אם ישימאול דבריו
 לעבור על
 קצת דברי התורה לפי שעה
 אך יעבור על
 דברי התורה
 אט לא ישימאול דבריו
 כלא היתה מיכותו לעבור עבודה זרה
 או כנגד אמונת הים יתעלה
 והיה נכלל
 בזאת העזרה
 נביא שיכבר על דברי
 שימאול

אך
 הנביא אשר יזיר לדבר דבר בסימאול
 מגיד טאס לא פטיה זה בזרין
 אינו
 חייב מיתה
 אשר לא יכיתו לדבר
 אבל היא בודה מלכו אלו הרברים
 וחומר
 אלהים בסימאול ויתחייב זה מיתה
 מפני שנתנבא
 בסיקר
 וחומר דברים יביאו להכחיש הנבואה
 או שיביאו לעבור על קצת דברי התורה
 אשר אנחנו מחייבי לשימאול דברי הנביא בה
 והמטיל שיאמר בסימאול ית שימאול אשר ביד
 יהפך לחט ביום שירו או יוכיח פרח ויזכך יזך
 ויגמול סיקרי ביד פלו וכטלא יקרה זה יתחדש
 מזה מההפסד שיאמין קצת המון הבס שימאול
 יכולת בה ית לעשות לזו הנפלאות או שיה' יתש
 יכיה שילחמו עם זה פלו ביד השנה והוא לא
 יכנה ער זה ויהי סבה אל שיכבר בנה על מיכה
 התיר והנה יכלול אמרו אשר לא יכיתו לדבר
 שיאמ' הסימאול ית טלחו לומר דברים שימאול שימאול
 חותם הסימאול לנביא אחר והנה ההפסד שימאול
 מזה הוא
 כי אחר זה יאמר דברי בסימאול
 רחשבוהו העס בנביא ויהיה זה הענין מן
 ההפסד מה שיכבר וכדנו בכלל אשר לא יכיתו
 לדבר הוא שיאמר דבר בסימאול ית אשר יתבאר
 מהעיס מאמרו סיה לא ימהו על זה כמו שימאול
 לדורות מימית ומיגרע כי כבר הודיעתנו

הנה נבאר באין מה שינתחש מביאור וההדי
בספר יהושע וזה שכבר נאמר כי שהרופח
יבמור פתח שער שיר המקלט וידבר את דבריו
באזני וקני העיר ההוא דל שיאמר להם שיהו
חיצו והם יתנו לו מקום ויטיב עמם למדנו מזה
שיבשרי המקלט יחויב להם לתת מקום לרויח
בזול שיכירות לא בשיאור ערי הלויס מעפ' שיכלס
קדלטיס כמו שזכרנו במה שיקדם ולזה אם ירצה
לשבת טיס לא יחויב לתת לו מקום בלא שיכירות
ואם טיס ויטיב בעיר ההוא עד עמרו לפני העדה
למשיפט עד מות הכהן הגדול מגיד שיבעיר
מקלטו טנס טימה ראשוטה טימה הוא טיב
בהתברר הדין טיהוא גולה עד מות הכהן הגדול
ויחויב ה' ליהיך את גבורך ונתן לך את כל הארץ
אשר דבר לתת למבותיך הוא ארץ הקני והקנוי
והקדמוני טלוח טתנו לישירלי עד הנה ויער ה' ית'
נתינתם לאברהם כי תטימור את כל המיטוה
הזאת וגו' מגיד טחוס היו יטיר טימרי כל מיטוה
התורה היו נגמלין ויספת לך עוד טילט עדים על
הטלט האלה זה לאמת טינה דבר עתיד כי לא
מיטנו טיהוסינו יטירלי על טיט ערי מקלט ועיר
טיהדי ומה ה' ית' בתתו עטיר הטבטי ביר ירבעס
אעטאות זרע דוד אך לא כל הימי' מגיד טיעתיר
המלכו להזת כלו לזרע דוד וזה דבר לא נהיה
עד הנה ולזה הוא דבר עתיד בהכרח אטירי
המחכה ורגיש ולא יטפך דס נקי בקרב ארצך
ויהיה עליך חטא עינס אם יטפך דס נקי בקרב
ארצך וכי יהיה מיט טונט לרעהו אמר זה רפי
טלח יכוין אחר להרוג אחר אם לא היה טיטאלו
למד טנה טיהמכוין להרוג את זה והרג זה אינו
טהדג טיהדי לא ארב לו והכהו נפטי ומת ומהי
טחפטיד לומר טימת מחמת דבר אחר וכס אל א'
השדים האול להמלט מיר גואול הדס עד טייתברר
דינו למות ואחר טנתברר דינו למות
יטלחו וקני עירו ויחמו אותו מעיר
מקלטו וקמו הדין בפניו אחר יתנהו ביר גואול
הדס ברדך טימת בירו לא תחוס עיטך טריו דל'
על הרויח אבל הטתירל טימת לפי המטיפט
ובצדק הדס הנקי מיטירלי דל טופכי הדס הנקי
לא תטיג גבול רשך אטיר גבול ראטונס הזוהיר
בוה מלטינות הגבול בטחלות לפחות קרקס ח
חביר ומומר אשר גבול ראטונס ולהודיע טחוס

טתנה הגבו' טיגבולו ראטוני' לאי זו טבה טיתהי'
והטיגו זה להטיבו למקומו תימו ט בר על זה
הלוח בטחלתך אשר תפחל טגיר טיכמוץ עובדי
זה על טיט לאיך על לא תהוול ועל ואת טיג' אם
עטיה זה בחזקה ובאטס מו על ולא רבט' וולת טטי'
אם עטיה זה בטת ופגנבה אטינס אינו עובר כי
אם על לאו אחר לא יקום טר אחר באיט לטל עון
ולכל חטאת למדטי' בזה טיער אחר אינו נאמך
טייטפטו על פיו לכל עון ולכל חטאת וזוה חטא
טייחטו האדס בו והנה יתבא מנה טיאפט טימיט
קס לחתוך על פיו המטיפט בטילמות הנה הוא קס
לחייב טיבוטה האיט ההוא כמו טימיטא בטוטה
טיאפט טיאין טיס טריס טיטטמחה לגמור דיטה
על פיהם הנה יקום בה הצרות החלוטי התיח
על פי טיטס טריס או טילטיה עדיס יקוס דבר
הקייט בזה ערות טילטיה לערו טיטס כמו טיבוטי'
במה טיקדס על דבר דיטי נפטי' כי יקום טר וזמר
באיט לענות בו טרה ראוי טיתרע טינה הפד הוא
טיטס כי בזולת זה לא יהיה ערו ולא יתכן ב' לו
ברכוסר ומס כי עד אחר לא יאמך להביא טיטי
עונט והנה אלו הערי' העידו דבר טיהו טר פדדך
אמת וטמרו טיט אטטי' אשר להס הריב לפע
ה' מגיד טאלו העדיס המיפדיס טיקר יחוייב
טייבוטו במקום הבחירה לבחון אם הס ערי טי וי
לפני סטהדרי גזולה ההס הכהניס או הטופטיס
אטיר יהיו בימיס ההס וררנו הטופטי' והנה טר
טיקר ראוי טיטוא טיול איך יבתך טיהס עדי טיקר
כי מעפ' טיעירו מזה כנגד ערותך לא נתברר
טיערוטך טיקר כי הטיטס נאמטי' כמחה כמו טיקדס
מאמרו על פי טיטס או טילטיה עדיס ואם מיפטי'
הרריטיה והחקירה איך יתברר טיהס ערי טיקר
מפטי' טיאנס מסטימיס זה לזה במקום או בזמן
ועור אם היה טילא יסטימו זה לזה וזוהי החקירה
ה' מעיר ומי יודע מי זה טיהס המיטי' טיקר ואיך
יתכן לומר באחר כאטיר ומס והנה הדין לא
יגמר מפטי' ערות אחר ולזה יחוייב
טנאמד טימיטי' הדריטיה יתבאר טיטינהס
מפדיס טיקר והמטל טיעס הדריטיה ו
והחקירה יאמרו טינה היה ביהוטי' סיו'
פלוטי ויבאו עדיס אחרים טיעירו טיבוטס ההוא
היו אלו העדיס עמהס
במקו' רחוק מירושלס למחחק עיניס טלח יתכן

יהושיע טלתי פריס תבריל לך בתוך ארצך אמר
זה רפי טלתי היה ראוי שתהיינה קצתם בקצות
הארץ אבל היה ראוי בזה טלתי גבול הארץ
בדרך טלתי והו' לטלתי חרקים ובאמיכע כל
חרק מילי החלקי תהיה עיר מקלט והנה הערים
יכרך טיהין ביטוינות לא גרורות ולא קטנות
תטין לך הדרך הנה הכנת הדרך היתה כרי טיוכ'
לכוין הרויכח עיר מקלט לטוס אליו ולזה היה
כתוב מקלט בדרך אשר תביאם ליו והיתה עוד
הט' הדרך טלתי יהיה שם אבן נקדור וצור מכסול
ולא תל ולא טהר ואם היה שם היו פוטיס גטר
גליו כרי טלתי יכטיל שם הרויכח ולא יכטרך
להתעכב לעבור הנהר והיה עוד מהכנת הדרך
טיהיה רחב כרי טלתי יכטיל שם והיה לטוס סמה
כל רויכח רל היה שהרג סוגג או מויד הנה ינוס
טוס ער טיתברר דינו ואם היה לפות יטלחו וקטי
עירו ולקחוהו טוס ויתנהו ביד גואל הדם
להמיתו כמו שאמר אחר זה בסוף וזאת הפרטיה
וזה דבר הרויכח אשר ינוס סמה וחי רל טבאלר
התנאים תהיה הציר קולטת אותם באופן טלתי
ימות ביד גואל הדם אשר יכה את רשעו בבלי
דעת והוא לא טוטא לו מתמול טלתיס מאמריו
אשר יכה את רשעו למרנו טיטדיל גולה אס הרג
יטדיל בטגגה וגר תוטב אס הרג יטדיל בטגג'
וגר תוטב אס הרג גר תוטב בטגג' גולה טיהרי
אמר בפרטיה אלה מסעי טיערי מקלט הס לטרי'
ולגר ת' טיב בהיכס' והנה הטוטא מעפ' טיעטיה
בבלי דעת לא יחטיב בטוגג' כמו טביאדנו בפר'
לה מסעי ואינו גולה ואשר יבז את רשעו ביער
לחטוב טיעיס וגו' למרנו מזה טאס היה העטף
בזתר מהטגגה הזאת או פחות אינו גולה מטל
מה טיה' אביותר טהיה סזתר את כותלו ברסות
הרביס וטפלה אבן על ארס ומת בבוי' דעת והנה
זה הוא כמו ברטיע ואינו גולה מטל מה טיהוא
בפחות טיס' את כותלו בלי' במיק' טחין דרך
ארס לבוא טיס' כי זה כמו אנוס' או טיהיה כמו
בוקפ' פטיס במקוס טחין ארס רגיל לבוא טיס'
וטל הברזל טן העץ והכה את רשעו ומת ולא
ידע טיטנו טיס' או טיהיה בוקפ' פטיס ונטבר
קצת הגרול טן הגרון והמית כי אין זה טיטי'
כמו הסרת הברזל טן העץ וכן אס נטלה הברזל
טן העץ והכה באבן והפילה על רחש ארס ומת

מינו גולה כי הוא כח כחו והתורה לא חייבה לא
כשהיה כחו ולמד מאמ' ביער טאס היה הרויכח
בוקפ' פטיס ברסותו. וטל הברזל טן העץ ומת
ברסות המוין טחין הרויכח גולה כי אינו ביער
טיטי רשות לטריכח לבוא טיס'. ולמרנו מזה טאס
המטיכ' ארשעו עיטמו כטיטל הברזל טן העץ
בדרך טיהכה' או כטיטליך האבן הרויכח
בלא ראות מינו גולה טטאמ' ומיכ' את רשעו וז'
טימטיכ' הוא את פטימו ואמר בפרטי' וזוה' מסעי
ישול עליו ולא טיעילה הנריכח על עיטמו ולכדי'
מזה גכ' טרואי טיהיה זה בדרך מיטימה או בדרך
טפילה ולזה אס נפלה האבן בפת ההוא טכוון
להבלותה כאלו תאמר טהיה מוסך מזה ברפל
להבלותה ונטפק החבל וטפלה הנה אין וזאת
טפילה או טטל הברזל טן העץ בפת טיהוא מ
טגביה מותו לאחוריו כטיטג' הכורת העץ אין וז'
דרך מיטימה ועוד טיהתורה ומרה ונרחה יין
בגרון לכרות בפת טיהוא פטיס הגרון לכרות לא
בפת טיהוא מטעה להגביה ולזה יהיה כלי' פטון'
מרגלות' וכן אס בא הרויכח ברסות להכות
הנו יכ' והרגו בטגגה בפת פטיטו המטיכה מינו
גולה כמו האב המיטד' את בנו והרב' וטימייח
והנה למרנו זה מאמ' לחטוב פטיס טיהוא רבר
הרסות' ורואי סתרפ' טאס לא כית הנריכח תקן
במופן טיהיה טיס' דרך לומר' טלתי מת נחמת
המכה מינו גולה טיס' טטא ומיכ' את רשעו ומת
טימו מהמכה לא מעפ' רבר אחר' פן ירוק
גואל הדם אחרי הרויכח מגיד סקודס טיהתבוא
טהוא גולה ראוי לספור כלא ירוק גואל הדם
את הרויכח וטייגנו ולזה ימותה התורה טטבריל
עוד טלתי כריס כרי טלתי ירבה הדרך ויהיה זה
סבה טיטיגנו ואמנס' אחר טיהתבוא טיהוא גולה
ינת' לו יותר' בטמירדנו טיהרי' אמר בפרטי' אלה
מסעי והטייבו אותנו הברה אל גבול מקלט וזוה'
יכרך טיטנו לו חבורה טיטימרוהו בדרך טגואל
הדס כדרך טיוכ' יבוהו' ל מקלק' אשר נכ' סטהי'
ורואי סתרפ' טמי' טחין גולה טעפי' כלא הגיש
פטיטנו לטגגת הגולה' הנה אס הרגו גואל הדם
טהרג' עליו מורס' מי' טחין גרלי' מי' טחטאו יותר'
גרול מחטא הגולה' הנה אס הרגו גואל הדם
פטור' כמו העטף כפחויי' גלות' טאס
הרגו גואל הדם חוץ לפיד מקלטו פטור'

מה שאם יפסדו יגיפו להם תיעלות עינימות או
יתקדו לעשות מה שיהיה נמשך להם מאד
ההשגחת טלוא לעשות וכדי לפרסם מיד
נפלא

התועלת

הרביעי הוא במינות והוא
מה שהיהירנו טלוא יהיה

בנו מכסף וחומר חבר והנה תועלת זאת המיכ
מבואר כי מזה ימשך הפסד בדברי המדיני עס
טוה יבוא לבטל ממנו הפתח היותר גדול
שנעמוד ממנו על טיב בכאן לזה פועל כל הנ
הנמיכות מפני מה שיחייב שיהיה כח בארץ
ההבלי להמיכיו פפולו נפלאו יגישו מהם במה
טידמה למתחדש מהקרי וזה כי הפעילות ההם
אין בפעילות דבר שיתיר אל התכלית שיגיב
מהם וזה שמה שיבוא לחטוב טיכל הדברים כי
מתחדשים מהקרי וטבו די ספוק להמיכיו כל
הנמיכיו כמו שיהיה הוא אפיאקרוס ישיג
המיכיו הוא מה שהוריש

התועלת

החמישי הוא מה שהוריש
שהיית הטיגיה ביטראל
בלכתה בדרכיו שיגיש ההודעו הטימו בירי
הצתירי באמינות הנביאי כדי שיטמרו מהרש
טלוא יגיש ויטתדלו בטוב שיגיש באופן היסוד
טלס וזה אמרו ואתה לא כן נתן לך ה' להיך
נבוא בקרבך מאחריך כמוני יקיס לך ה' ילחיק
וכבר השגיחה התירה עוד בזה שיגישו ר' יטרי
השתדלות על יד כהן גדול בטלוא לו רכ נפט
האורים כמו שביארנו במה שקדם ולו' טיגרי

התועלת

השישי הוא במינות והוא
מה שיגישו לטימום לדברי
הנביא ולעשות מינותו אפי' כנגד מינות התורה
אם יכיה בהם לפי ששה נולת עו' והדומ' לה טו'
אליו תשאנון והנה התועלת בזאת
המיכיה מבואר כי בזה תמשך ההשגחה
השקטית ליטרי לתמיד והנה התועלת בה עוד
במה שיכיה לעבו בקצת העתי' כל קצת המיכו'
כי התורה למה שתענין באופן פורל בהנהגה
הטלמה המיטרת האומה אל הטוב הנה אפטי
טיקרה בעת פהעתיס שיהיה יותר טוב רמור
מקצת מינותיה ולפי שריכה ה'ית שיגיש הטוב
בכללות בכל הזמן לפעו אשר ריקח לו רכ זולה

ההמון שיגיש לפי האבר שיהיה בו הנזק ולמדנו
מד בזה תועלת אחר והוא שיכסו טהעין יותר
מבאר לזין שיגיש יותר מהעין וזה טפורסס מ
משיגנו כן היר הוא נכבר לזין שיגיש מהדגל
כי היר הוא כלי להטות מש בה כל המלאכות
המעשיו' וזמן טהעין יט לו מבא גרו בשיוטות
לראות המוחטיס וללמוד ספרי' כן הענין ביד כי
ביד שיכתיב הארס יתיר בתכלית מה טאעטר
לעמוד על סודות הדברים שתהיה חקירתו בהם
והנה מחכמת המטיל הנה כי כמו טהעין הוא
למטילה מהעין כן היר למעלה מן הדגל הנה זה
ביאור מה שיכתיב אל ביאור במה שהוגבלנו
ביאור מוזת הפרטה ואולם התועלות

המגייעות מינה

התועלת

הראשון הוא במינות והוא
מה שהיהירנו מללמד
לשניות כתוב' הגרי' ההם ומההליכה בחקית'
כי אם נקח קצת מטהגיהם יהיה זה סבה אל
שקחס כלס וימשך מזה עבודת ל'היס אחרים
והתועלת הטיי הוא במינות והוא מה
שהיהירנו מהעבי מורענו
בזט למולך והנה התועלות בזאת האוהרה מבו'

התועלת

השלישי הוא במינות והוא
מה שהיהירנו מלקסוס
קזמים ולא לעיין ולפתי ולא טויל אוב וירעוטי
והדש ל' המינים והנה התועלת באלו האוהרות
מבאר כי הענין יבוא להאמין בדברי הכל
ולהשי' ממנו השתח היותר גדול שיהיה לפי לבא
שישש לזה פועל כל הנמיכות ומשיג כלימה
טבה כי אטחני נעמד על זה בקלות ממה ט
טמיכא מטיגאלו ההודעות מהטיס יתע' ארס
בנביאהו' בחלוס כמו שביארנו בטיני מספר
מלחמו' וזה אמ' ישיעיהו מ' פנל וטטיה קורנו
החור מדאש כמו שביארנו טי' והטיטאמין
שמצאת השחט' מי המינים טאין בהם רוח וחור
השגלות האג'ית דחדרטינה אלן ההודעות יסור
מאני' זה הקושל הט' א' אשר אין פתח פ' בלפדיר
לקצת טוס ט' למות אנט'י ופיר טכבר ימטי
מ' טהעסר להסיר מהאטי' התיעלו' המגייעו'
להס מ' השגחת הפרטית או מ'הטיג' הכילות
כי יאמינו אלן הדברים ויסורו מ'ע' זה מעטות

ברחמים ששבו אלו הערים שום רע י אבל העיר
 שהם היו מן דרך משל בדומי וזה אינו חטוא ל
 לערים כי אם במקרה אולי לא יחוטו אם יאמרו
 בזה דברי סקר כמו שלא יחוש אדם לומר כי
 שראובן אכל היום פורים ואשפ' כולו אכלם אחר
 טיה המאמר אינו מפילה לראובן ולא מוריד
 חלוקה הוכרחה התורה להזהיר וזאת האזהרה ולזה
 אמרה כדבר הרש הנה ולא אמרה הדבר הרש ה
 הנה וזוולס לערים וזממין לא הוכרחה בסוף
 אזהרה שהרי אמרה תורה לא תענה ברעך עד
 סקר

התועלת

הטיט עטירה הוא במינות
 והוא מה שהורה מלחמם
 של ערי וזממין מהביא עליהם הדין הראוי להם
 ומה שהורה ידנו מלחמם על כל חובל בחבירו מ
 מהביא עליו הדין הראוי שיש לאתחוס שיטך נפש
 בנפש עין בעין והנה התועלת באלו האזהרות
 מבואר

ביתעאל למלחמה על איביד וגו'

פסקה פשוטה כי תבא למלחמה הנהיר לירוא
 מהאויבים ואשפ' שהם עם רב מיטדיל ויש להם
 סוס ורכב כירז וי להם לבטוח בשי' ית אשר אין
 משכור לו להוסיף ברב או במכט ויעיר על זה
 שיכבר העלנו מאדן מיכרים בכח גדול וכיר ח
 חזקה עם היות ישראל או בתכלית החולשה ולא
 בחרב ולא בחטת הוטיעם ה'ית' והנה הנהיר
 מלירואמה כי עם יטעה הוא משעוטי הבטחון
 בטס ית הנה הוא דרך אל טייטכחו ישראל והיה
 סקר בכס אל המלחמה הנה יתבאר טיה הרבור
 יהיה בקרב ישראל אל המלחמה והוא בריכותם
 לפרוך מלחמה כי או הם בתכלית הקרבה למלח'
 וכבר יתבאר עוד מהדברים הבאים אחר זה
 ונגש הכהן ודבר אל העם וזמר אליהם מגיד
 טיהכהן המיוחד לזה ידבר או בכללות אל העם
 אלו הדברים הנזכרים בכאן תחלה ולפי שהם
 נאמרים להמון לב הנה יחויב טיהיה זה המאמ'
 בקול רם באופן טיהיה זה המאמר אליהם וכן
 אמר בברשות כי תבוא וענו הלויס ואמרו אל כל
 איש יסד בקול רם וזממט ינה טיהיה זה על ידי
 אחר כי הכהן המיוחד לזה ראוי טיהיה גדול ת
 המעלה כדרך טייטמטו אלו כל יסדיל אלפי סלא

יהיה ראוי לאיש גדול להגביה וקולו מאר חוייב
 טיהיה טס אחר לאמרס קול רם ולפי טביאר
 אחר זה קצת הדברים יטנו אותם הטוטרס
 להטמיפס אל העס למרנו טיה המאמר טייאמר
 אלו הדברים שיזכר ראטונה הוא יותר נכבר מ
 מהטוטרס ולזה אמרו טיהוא כהן אחר ולפי
 טינה לרבר אליהם אלו הדברים למרנו טיחויב
 לאמרס בנה הלטיון טטאמרו בתורה טימע
 יטדואל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם
 אמר זה להודיעם טיכדיך טייטדרלר טייטכחוס
 פל כל פנים טיאס יפלו בידס לא יחמלו עליהם
 לפי טיהם אויביהם אוליך לבכס אמר זה לפי
 טרכות הרלב והפחד הוא טבה ליראה והיראה
 הוא טבה אל טלא יתנהג הארס בחכמה ובררכי
 הגבורה בעטן המלחמה אבל יתנהג בחפזה וב
 ובבלי הת טכות ונה יהיה טבה להטיב רכס
 רל טיעריו ויחתו כי ת' ליהכס וגו' כי ה' טיהוא
 מנהיג אתכם ומטיגיח טנה הוא הוא הולך עמכם
 למלחמה רל טייטכנתו רבקה בכס להלחם
 בעבורכם עם אויביכם או להוטיט אתכם מידס
 נאמרו ה' ילחם לכם והראה בנה המאמר טיאס
 יהיו יסדיל ראויס טייטכחו אויביהם מפטי טיחרס
 בררכי התורה הנה הטכ יתע' הולך עמס להלחם
 בעבורם עם אויביהם ואס אין יסדיל באופן ט
 שתרבק בהם כמו ההטיגחה הזאת או טלא טלא
 עון אויביהם עדין הנה ה' ית' הולך עמס בטחנה
 להוטיט אותם מיד אויביהם ורברו הטטרים
 אלהעס לאמור ידוע טאלו הדברים ראויס להיות
 קודס הרבור הראטון שיזכרו הוא מה טיאמי אל
 תיראו וגו' כי הרבור תהוא איטנו ראוי כי אם ל
 להולכיס להלחם לא להולכיס וטיביס לביתס
 ולזה הוא מבואר טאלו הדברים יאמר הכהן
 תחלה בעת היות ישראל סמוך לייטיות ארסס
 והרבור טיזכ' תחלה יאמ' סמוך לברכס המלחמה
 טיטא סקר בכס אל המלחמה מי האיש אשר
 בנה בית חרטי ולא חכנו למרקה תתורה
 טיכנהו אבל כיון טיהו חרטי לו טלת חנכו יתנהג
 בו זה הדין טיזכר אך אס יט בחנכו עברה כגון
 טגזלו הוא מבואר טלא יחזור מפטי זה ולזה
 גכ אמר אשר בנה כי לפי הנהיג יבנה הארס
 מטלו ולפי טיאמ' בית למרו טיהוא ראוי טיהיה
 באופן טידבק בו גדר הבית והנה

היטיב לטורל אל מה שיכרי' סיסתנה לפי טבה
בצת ופת על יד נביאיו כי אי אפש' שיוטס בתור'
זה והנה זה העטן דימה לעטן המופתי' שיחדטי
הטיט יתגלה על יד הנביאים וזה כי השבע הוא
המסדר מה ית בטילים שבפנים להגי' על הטוב
ברבר רבר מהדברים הטבעי' במופן כולל ולפי
שבטת מהשנים יהיה יותר טוב שיסדר קצת
הסודר ההוא הטגי' הש' יתע' שיעטה זה על יד
נביאיו בעת היסודך . והנה הוריעה התורה
שהעובר על דברי הנביא חייב מיתה בירי טמי'
כרי' שייחא כל חפס מעבור על מיכותיו .

התועלת

הטביעי' הוא במינות והוא
מה שיכונן להמית נביא שי
טיף והמתנבא בטס כו' ומה שיכונן טלוא טירוא
מהמית נביא טיקר ט' אך הנבי' אשר יויד לדבר
דבר בטמי' אשר לא יכיתיו ואשר ידבר בטס
על יס אחרים וגו' להתגור ממנו וכבר ביאר'
התועלת מנה אכל באורנו לדברי ואת השר'

התועלת

הטימי' הוא במינות והוא
מה שיכונה להבריל טלש
פריס למקלט במקימות היותר נאותים מהארץ
אל טיטלס בהם המקלט מכל המקומות אחר
הכנס לארץ וטלס להם הרוטה והיטיבה
איט על מקמו רפי הגורל והתועלת בנא המיכו'
הוא לגטס כל רויכ' עד שיתבאר דינו כרי'
טילג יהרג על לא חמס בכפיו ולעמוד טס כל ה
הרג נפש בטגנה עד מות ההן הגדול להמלטי

נפשו טגילי' הרס ולטי' אותי על ואת הטגנה
טיבאה על ידו ינמטך זה העונש פי אס לטיגנה
שיאטה קרובה לחמס כמו טיבאר' לפי שהברלות
ג' בריס האלה היתה לזה התכלית חייב שיברילך
מותס במקומות היותר נאות' לזה התכלית ולזה
טיה לטילט גבול הארץ ולקחת גבול באמיכע
כל טליט מהם עיד למקלט ולזה יטיה גכ'
להכין הדרך תמיד אליהס בכל היסודין אשר
תטלס ואת ההבנה כמו טיבארנו אכל באורדי'
דברי' ואת הפרטיה

התועלת

התטיעי' הוא במינות והוא
מה שיכונן להבריל עור ג'
פריס למקלט אחר טיחן לט' ה' ית אט כל הארץ
אשר נטבע לאבותינו ולגי' טלוא דמינו במה
טיבך טהיז טס נביאים

הברלות אלו העדים ידענו שהדבר הנה טעדי'
והריכון בו אחר כביטת ארץ השלט אומות ה
הנבואות טיטתן הטיס יתע' לאברהם בברית בין
הבתי' והס קני וקני' וקדמו' וזה אמנס יהי
בימי' מלך המטיח אשר אמרנו מקוי' באו

התועלת

העטידי' הוא בפטת התורה
והוא מה שהודיענו כי
בזכות טימירת כל המיכונה טיהוא מיכונה אונתנו
היוס טיתכליתה הוא לאהוב ה' ית' וללכת בדרכיו
כל הימים יטלים הש' ית' לנו נתינת כל הארץ
אשר נתן לאבות ולזה באר כאן טיהתורה
הוא תתקיים כל הימים לא תומד בעת מהשנים
אס לא באופן שזכרנו וטאס היינו טומדי' אותה
בכללות סבר היתה ה' ית' מגיע לנו זה הטוב .

התועלת

הוא עברה הוא במינות
והוא מה שיכונן טלוא לרס
פיל הרויכ' להיכילו מהמות והוא אמרו ואתחוס
עייך והתועלת בזה מבואר כרי' טיוסורו בזה
האטטיס מטיכית רמיס

התועלת

הטיטס עטיר הוא במינות
והוא מה שהיה יר טיהטי'
גבול בארץ יטרי' בגלוי' או בסתר טיט' לא תטיג'
גבול ריכך בפחלתך אשר תנחל והנה התועלת
בזאת האזהרה טבוואר בשנטיס המריטיס והיתה
בזה בארץ יטרי' אזהרה נוספת להודיע מעלת
ארץ יטרי' על טוואר האריכו ולזה היה החטא בזה
בזה העטן יותר עיטס .

התועלת

הסרטי' טטירה הוא במינות
והוא ליכנות טלוא לחתך ה
הדין לכל עין ולכל חטאת על פי' עד אחר כי אס
על פי' טיניס עדיס או טלטיח עדיס וכבר ביארנו
התועלת המגי' ממות המיטיה בב' אורינו לזה
המומר

התועלת

הארבע עטירה הוא במינות
והוא מה שיכונן לרץ
בעדיס וזמטיין על המופן טיהתבאר בזאת השר'
וכבר ביארנו התועלת המגי' ממות המיטיה
בביארנו לזאת הפרטיה

התועלת

החמטי' עטירה הוא במינות
והוא מה שהיה יר טעטות
כדבר הדע הנה טיטא ולא יוסיפו לעטות כדבר
הרע הנה והוא לפי' מה טומחטו' אזהרה למוימי'

היה כי ויקרב אל עיר להלחם עליה מגיד
 שיקורם שילחמו עליה יחויב שיקראו לה לטור
 ואם יענו טהם דרכים להיות בשלום עם ישראל
 ויסכימו כל העיר לפתוח לישיראל הנה כל העם
 הנמיכא בה יהיו לישראל למס ויעבדו אותם וזה
 משותק למלחמת הרשו ולמלחמת המיכו כמו
 שנתבאר בסדר יהושע שנוה לא היתה עיר אשר
 השלימה אל בני ישראל וכו' כי מאת ה' היתה לחוק
 וזה לבס לקראת המלחמה למען החרימם וזה
 ראיה שאם היו משלימים לא היו הורגים אותם
 ולפי שאסור לישראל להנח עובר עבודה
 וזה בארבע שנוה לא יטבו בארץ פן יחטאו
 אותך וי' למדנו שהוא מחויב כטישילימו
 שיקבלו שלא לעבו עו' ויקבלו עם זה כל המיכו'
 שישאו בני נח בהם כרי' שייכנסו למיכות טיהם
 מחויבי' בהם והם טיפיות דמים ואבר מן החי
 ויתר המיכו' שיהתבאר מהתורה שנתחייבו בהם
 כמו העדות והגזל כי עליהם היה המבור
 וחמר אברהם ואמרו אטיו ואת והדרגו
 אותי ואתך יחיו מגיד שכלם היו נטימדים
 מהעדות לשי' דניהם ואולם ברכת ה' היא בכלל
 עו' וזוין לך חטאה גדולה טו' וכן מחוייבים
 להשי' דינן במקומותיהם להעמיד אלו הדיני'
 שטאם טופך רם הארס בארס דמו יטפך וזה
 מי אשר מוחלת טופט וכטייקבלו עליהם זה ע'
 צריך טיקבלו עליהם עם זה להיו' לישראל למס
 ולעבד טטאמר ותיא כל העם הנמיכא בה יהיו
 לך למס ועבדך והנה עטין המס יכול מס הגוף
 והעמין כאמר וזה דבר המס אשר העלה המלך
 שלמה לבנות את בית ה' ואת המלוא ואת חומות
 ירושלים ואת כל ערי המסכנו אשר היו לשלמה
 כל העם הנותר מן האמורי ויעלם שלמה למס
 עבד למדנו מזה טייט להכריחם לעטו עבודת
 העולך ולבנות חומה והבתי' ומה טייכז בליו' וזו
 טיהיו חושבי' עיבי' וטואבי' מי' לבי' ה' כמו טג'
 יהושע רגב טוטיס ואילם מס הממון הוא טיטנו
 טטה בשטה סך מה והנה ימטך מעטין העבודות
 שלא יהיו משלמים על ישר' וינהגו כמנהג
 העבדים להיות טיפלים לפני ישראל ואם לא
 תשלי' עמך וכו' רל' אם לא תסכי' להשלי' עמך וכן
 ייכו' לפשו' מלחמה לישראל מי' יעמדו תוך הפיר
 וזה ייכו' לפתוח לך וזה ייכו' גכ' למלחמה או

תתן חפי' במיכו' כדרך טורח יכנס בה טיט מו'
 מחוץ וכאשר יתנה ה' בדרך בארץ טיהיה מילן
 הדברים הנה תכה את כל זכורה לפי חרב רל'
 האנטיס הגדולים כי הזכרים והטף והנטיס ט'
 והבהמה וכל אשר תהיה בעיר וכל טלר'ה
 תבוז לך ואכלת את טלר' אויבך אשר נתן
 ה' לידך מגיד טגס המאכלות האסורו טיימיכו
 טיס יוכלו לאכול כאור האמר החזירים המלוחי'
 והטבלו והטרפות אך העו' והנטפול אלה אסורה
 כמו טיקרס וזה אמנם התירה להם התורה אם
 ירעבו ולא ימיכא להם מה לאכול וזל' זה כרי'
 שלא תרפנה ידיהם מן המלחמה כן תעטיה
 לכל הערים הרחוקות מגיד טיה אטי' טוהג רל'
 להחיות הנטיס והטף אלא בערים הרחוקות ט'
 טואינס מטיבנה עממין אך אם הם כטיבנה
 עממין ולא השלימו אסור להחיות מהם הנטיס
 והטף ולזה הוזהרו שלא למות מהם כל טמה
 במקום טיהו מחיים קינתם בערי שאר הגוים
 והטעם כרי' שלא ילמדו יט' לחטא בלו התועב'
 שגדלו עליהם כי תיכוד אל עיר ימים רבים
 רל' אחר שלא הסכימה העיר להטלים עמך
 וכונה לעטו עמך מלחמה אם לא תוכל להמו' ט'
 בדרך אחרת כי קודם זה לא יכדו עליה כמו ט'
 טיקרס לא תטיחית את עיני' לטרוח טליו' גרו'
 כי ממנו תאכל מגיד טאסור להטיחית אילך
 מאכל אעפ' שהוא מהאויבים הטלחטיס עם יט'
 כס' אם היה משל' יט' והנה זה לא יהיה אלא
 כטיהיה בנה הטיחתה אך אם אין בו הטיחתה רק
 תועלות יוכל הארס לקיטכו ולזאת הכנה גם כן
 חסור למטיש מאילך מאכל אמת המיס טיהוא
 טוטה מעט כרי' שלא ייכס ויטיחיתו כי ת'
 הארס עץ הטרה לבא מפניך במיכו' רל' האם
 עץ הטרה הוא ארס טיוכל להיות נכנס מפני'
 מימתך תיך העי' בסבת המיכו' טאטה יט' עליה
 והנה הא' מלת הארס הוא הא' התמה רק עץ אטי'
 אשר תרש' כי לא עץ מו' כ' הוא רל' כמו טיהיה
 אילך סדק או היה עמין עץ מאכל אך יכס כדרך
 שלא יעטה פירות אותו וטיחית חתרות לבנות
 מיכיר על העי' אשר לא השלימה עמך ומבקטית
 לעשות עמך מלחמה עד שתכבוט אותה ותנהג
 מו' בת לפי דיניס תנוכרים ולפי טאמר ער
 דיתה למדנו טאזילו בסבת יוכל לבנות

סתם הבית הוא שיהיה ראוי לדירה יולך וישוב
לביתו יורה שילך וישוב לביתו שימא ימות
במלחמה ואיש אחר יחטנו והנה אמר זה כי אם
יולך במלחמה יראג על טולא וכה לחנך הבית
ויחטיב טבצבו זה טבב הית המלחמה לבצבו
מטבו טולא יחטנו ויחטנו אחר ויהיה זה טבה אל
שיירך לבבו ויירא במלחמה ויבא מפטי זה רע
לאטטי הכבא והנה עמך לכתו ושיבו הוא לספק
מיס ומזון לבני החיל ומי האיש אשר נטע
כרם ולת חללו הנה לא דקדקה התורה שיהיה
הוא הנטיע אך שיהיה טולא חללו עדין דל טולא
זכה לאכזו ממנו כי ער השיטה הרביעית לא יזכה
לזה כי הג' טיטס הדאטוטס יהיה על פדיו ערלה
ולטי טולא דקדקה התורה כי אם מפטי היראה ט
טיט לו טאט אחר יחללנו למד טכך הדי בכל
אילטי מאכל שיהיה בהם הרבוי כמו העמך ב
בכרם והנה פיצאטי באילנות טס כרם אמר מ
טיגריט וער קמיה וער כרם וית והנה הפחות
טיצול עליו זה הטיט מהאילנו הם חמטיה ולזה
יתבאר טאט היו לו חמטיה אילטי מאכל ולא זכה
טדין לחללם ולאכול מהם הוא הולך וטב ל
לביתו לסבה טוכרנו בפטן הבית
ומי האיש אשר ארס אטיה ולא לקחה הנה
למדנו מאמרן ואיש אחר יקחנה טאין הקפר'
בויה ולא מפטי זה הפחר שיהיה לו לסבה אשר
זכרנו בפטן הבית ולזה הוא טבואר טנה הדי'
טנהג בכל אטיה שיהיה קטניה לו קצת ולא
לקחה היתה בתולה או אלמנה או טומרת
יבא ואם היה בלקחיה עבירה אינו חוזר מפטי
זה וזה טבואר וכן המחזיר גרוטתו טהרי
לקחה ורומי טיגרש טמי טארס אטיה ולקחה
אינו יוצא כלל ריכבא פש עורכי המלחמה ומיטו
הולך וטב לספק לאטטי הכבא טוונותיהם טט'
נף יהיה לביתו טנה אחר וטימח את אטיתו אשר
לקח כמו טיתבאר במת טיבא טגה בפרטת כי
תיכא וסס התב' ספן הדין במי טבנת בית חרש
וחטנו וכאשר נטע כרם וחללו ויספו
הטיטריס לרבר אל העס וגו' רומי סיתרש ספר
זה המקום היו רברי הכהנים ראטונה ביכאטס
מהארץ והטיטריס היו טסטיטיס זה לפס אחריו
אולם בקדבס למלחמת יאמר הכהן כדברים
הראטוטיס ותחלה והוא אמרו סמפטיסרל וכהן

אחר יאמר הרברים ההם לישראל בקול רם
ואחר זה ישוב הכהן לאמר מי האיש אשר בנה
וגו' והשומר פטיטיט אחריו לו הרברים לכל
ישראל בקול רם ותנה לו הטיטריס הם טוטידי
של סנהרדי גדולה טיהם מטותגיס לכל ישראל
ולזה לא תהיה זאת המלחמה דל מלחמ' הרטות
כי אם של פי בית דין הגדול שהטיטריס הם
תחת הטיטטיס ובפטיטס יצטו כל מה טיטטיטו
ויספו הטיטריס לרבר אל העס וגו' דל
טנה המוטרי יוטיטו הטיטרי לרבר אל העס וית
ממה טיטיטטו מפי הכהן מי האיש הדין
ורך הלבב יולך וישוב לביתו דל טיהיה דך הלב
טאין לו כח לטיטוט לרברי הכהן טיהותרס
טנה מפטי טבצבו ומנהגו יערר מאטטי המלחמ'
וילך וישוב לביתו לספק טוונותיהם לבני
היכבא כרי טולא ימס לבב אחיו כליבבו
בראותם פחרו והיותו נחפו לטוס כי כן דרך
אטטי המלחמה דל טבראותם איט אטיה
טס יטוסו כלס והיה בכלות הטיטריס לרבר
אל העס ופקדו טרי יכבאות כראט העס טגרי
טיכל אלו הדברים הם סמוך לפת ריכותם רעיון
המלחמה ולזה אמר כי תבקה טיטליטו אלו
הדברים ימנו טרי יכבאות כראט העס להנהיגו
בסדו הראוי לרבר המלחמה ולפי טהטתרות
היה טולא יגרוס איט מהאטטיס אכר טס טיטס
לבב העס היו מטטיס אטטיס אחרים גבורי כח
יטערו טולא יטוסו איט מהס כרי טולא ימס לבב
העס כרלבבו וראוי טיתרש טילג הרייטיט ממה
טאמר פה מי האיש אשר בנה וגו' אינו טיהג אולא
במלחמת הרטות אבל במלחמת מיכיה כלס
יוכאטס והראיה כי במלחמת הרטות טרבר טיה
טאמר אחר זה כי תקרב לו עיר ותלחם וגו' טיהא
מלחמת הרטות כמו טיהתבאר טס והראיה עיר
טבמלחמת מיכיה כלס יוכאטס מה טאמר מטיה
לבני גר ולבני רמבן כי נטיחם וטפס יטארו
בנדיהם והס יעברו חלרטיס פס אחיהם טגרי
טולא נטארו טס מיהס כי אם נטייהם וטפס ואול'
מה טאמר תחלה טיאמר הכהן סמפטיסרל הוא
טנהג גם במלחמת מיכיה טיהרי מיכונר בתורה
טהזהיר הית פעמטיס רבות טולא ייראו מאותם
הגרי ואל יטריטי מפטייהם אך לא היו מוטריס טי'
האיש הירא כי כלע תייביס להחריס הגוים

לפס והם הכהנים וזה מבחור ולזה אמרה ה
 התורה שיהיו נגזרים הכהנים בן לוי ומזמרי
 אותו בלשון הקדש כמו שהגבול פה הוא שגבר
 יאמרו כפר לעמך ישראל אשר פיית ^ה ולא ת
 תתן רס נקי בקרב ישראל מגיד שהחטא הזה
 הוא חטא לישראל כלו כי כלם נכבדים ערלו כמז
 שקדם והריבון באמרו ולא תתן רס נקי ולא
 תתן חטאת רס נקי והנה הטיס ית מכפר להם
 החטא וחר זה שיאמר ונכפר להם הרס

והוא מבואר שהחטא אשר להם בטביל שקרה
 זה המקרה הרע בגבולס הוא מתנער להם בזה
 ומנסה הרויח לא יכופר בזה ולזה אמר
 ונכפר להם ולזאת הסבה אמר במה שיקדם
 ולא יאמר לא יכופר הרס אשר יושך בה כי אם שר
 שפכו וזאת תבפר הרס הנקי מקרבן מגיד
 שאם תדעה לעשות היסר בעיני ^ה ושיעורו ל
 לבפר הרס הנקי בהרבותך החקירות בזה כדי
 שיתברר לך מי הכהן או ידעה בזה שיכופר
 תעטיה היסר בעיני ^ה לא יקרה בקרבך נסויה
 החטא כי הנקנים יוכיחו העם ויקבלו כולם מ
 מוכדם ללכת בדרכי התורה הנה זה ביאור
 מה שיצטרך אל ביאור בזאת הפרשה ואורס
 התושלות המגישות מטמה הם ^ו

התועלת

הראשון הוא במ יכות והו
 מה שיהיה מ ירא מן
 האויבים עובדי עו כטבא להלחם עמיהם כי
 דאוי לנו לבטוח בהטסת יתעלה שייעזרו על זה
 סיכר אהבתו מזהנו וברי שעתה והוא מבואר שילא
 יהיה זה כי אם בעיני עו לפי שהמקבלי טויה
 מיכות בני נח ישרימו עמנו כמו שכתבאר עם
 טוין ראוי שיקראו אויב לנו כי אם אויבי הטס
 יתעלה

התועלת

הטני הוא במיניות והוא
 מה שיכונה לומ מהרברי
 לאנטי חיל על יד כהן והשטרים ולפקוד טרי
 נבאות על העם כדי שיהיה סדור היבוא באופ
 ראוי שישראל לו הנכח ^ה

התועלת

הטלישי הוא במיניות והוא
 מה שיכונה לקרא לטלים
 תחלה לכל עיר טבא להלחם עמה וזשיר מו
 עמין כדי שאם ישוב מדרגס הרעה אשר
 בבבדו נתיבן כלייה לא נמיתם כי השי יתע

שלא נכבדה בהם מלאכה עם טויה יורה שלא ת
 ויהיה הנמה בארץ כיתחת הטחול מומן רב
 ולזה ידמה שלא יהיה ראוי לעטו מלאכה וחרת
 עם העריפה והנה העריפה יחויב שתהיה ביום
 כמו שהתבאר בטרטים הכוללים ונגטו
 הכהנים בני לוי כי בס בחר ^ה זכר בזה המקום
 שלא יחשוב חוטב שתהיה ווא המיכה רבר רק
 לפי שאין בה הזמה ולא כי אם מצט מהרברים
 הנחגים בקדשים ולזה ספר טויה העטין הוא
 רבר גדול ולזה לא יטלס כי אם על יד הכהנים
 בני לוי לטתו ולברך בטס ^ה הוא ברכת
 טהנים והנה לא לא יהיו לא שפומד כי כן רדך
 הטדות ואמ' גכ למוד ולטדת . והברכה
 בטס ית' הוא גכ מפומד טהרי גס מה שיברכו
 הלויס וזת ^ה הוא מפומד כמו שקדם ועל
 פיהם יהיה כל ריב וכל פגש אמ' כל ריב כי הם
 ראוי שיהיו בטטהרי גדולה שיתבוא המחל' ו
 בריטס ובנגבים על פיהם עם טראיית הנגפי
 זונה כי אם על פי כהן וכל וקני העיר ההיא
 הקחזבים אל החלל מגיד שיכל הנקנים טסס
 מתקבצים אל זה לאמר ידנו לא טפכו ואמר
 הקחזבים אל החלל ולא אמר הקרובה אל ה
 חלל להגיד שאעפ שאין העיר יותר קרובה
 הנה יתכן שיהיו הם יותר קרובים מפני רוב
 חכמים הנמצאים בניה ההיא יותר ממה
 שישא מנה בעיר הקרובה ממנה . ודחכו
 את דיהם על הפגלה הערופה בטחל מגיד ש
 יטלס רוחים יריהם טס והס בתוך החלל
 מקום העריפה נעטו ואמרו ידנו לא טפכו
 את הרס . ראוי שתדע טויה המואמר לא יאמר
 חזק הכהנים כי לא יצטרך לומר להם זה

ואל יאמר זה וקני העיר ההיא אשר
 ראוי שיהיה הרויח מפירס ומגיד טאס וזה
 ה אחד מהם ואעפ שלא ידע מי הכהן אינה
 ברשת טהרי ויטו יכול לומר ופינינו לא וזו
 ידמה שיאמרו זה להתעטלות וזהגי החטא
 מכליהם וס לא היסירו העם לטמיות רדכי
 מדה בדרך שלא תהיה ביניהם ריכיות נעט
 ש לא הטגיוו בזה לטמו לפי מה שאמר וס
 מכליהם וזה המואמר ראוי לאמר כן בלשו
 דס כמו שהגביל מזה התורה כפר לעמך
 דיל הנה זה המואמר יאמרו וזת המכפרים

המיכר ולפטוק במלחמה כיון שהתחילו זה
קודם השבת כי אינם מפסיקים דבר המלחמה
הואת מפני טום סבה ולפי שאמר השוטה
עמך מלחמה למדנו טאם היו ריכיס לברוח
אין מזחין בידם אעפ' טלה הסלימו וזוה
בבנתם המיכור לא יקיעו העיר מכל רוחותיה
וקי יניחו רוח אחד טאם יסכימו לברוח דרך טם
יוכלו לברוח ואין אנטנו מיכיס להמיתם אעפ'
טלה הסכימו לקבל עליהם המיכו' טוכרנו כיון
טלה יטבו באריכט' ומיכיס לנו העיר טלהם
כי ימיכא חלל בארמה אשר ל' אלהיך נותן
לך לרשותה הנת זה כולל ארץ יסדואל ושבר
הירדן כי טתיהם נתנס הטם יתמלה לרשות
כי ימיכא חלל רל' טימיכא חלל בגת טימיכא
אבל אם היה מפרכס עדיין אז טתיה נחטק
אינו נקרא חלל בארמה רל' פול הארץ לא
טתיה טמון בגל נטפל בטדה לא טתיה תלוי
בארץ כי אינו נטפל וזוה יתן על פני המים כי
אינו בטדה ולא בתוך העיר כי אינו בטדה
לא נדע מי הכה מפני טלה אמד וין
ער מי הכה למדנו טכיון טנדע זה לאחד
ורלתי המכה לא יטהג בו זה הדין ואפי' היה
עבר אז אטתיה טהרי אפי' קודמו נדע מי הכה
כיון טנדע לזה וייכאו וקיניך וטופטיך כיון
טאמר אחד זה וקני העיר תהיא למדנו טחול
הוקנים והטופטיס תם הכוללים לכל העירות
וזוה יתיו מבית דין הגדול טברושלם וראוי
היה להיות כן כי אין ראוי טימדר זה דק מי
טתוא פל העירות כולם לטפט מי מהם יתחייב
להביא העגלה ולפי טהעפט טיפול בו טם
זקניך הוא טנים והעפט טיפול בו טם טופטיך
הוא טלטה כרי טתיה ראוי לבית דין טלה
יהיה בית דין טקול בלי מכריע למדנו טחמטה
ידיכאס מבית דין הגדול ומדרו ומת הפריס
אמר טביבות החולל ראוי טתדע טואת
המדירה יחייב טתיה טמהקוס הנראה בו
החיות יותר והוא הדאס כי מהטקוס ההוא ראוי
טיקרא חלל ובחטם ממנו לפי טבו יוכר תבה
אם הארס מת פירכ הנטימה וזוה אם תיו טם
חוללים רביס טשוודין מודדין כל אחד בפני
עיכמו ואם היו זה פל זה מודדין טן השליזני'
כי האחדים טמזניס ולפי טעבר נאמר אחד

זה ולקחו וקני העיר ההיא למדנו טעיר טחוי
בה בית דין לא תיו מודדין לה ולמדנו מזה
מזר טהעיר טהוקני טבה וזנס וקני העיר ההי'
אבל וקניך כמו הענין במקום הבחירה לא היו
מודדין לה והיה העיר הקרובה אל החלל
ידמה ממה טאמר בזה כי העיר תהיא מבימה
העגלה מפני טחוקס טעטס הוא הדריכט והוא
טבואר טעיר גדולה ועיר קטנה אעפ' טהעיר
הקטנה תיא יות קרובה הנה העיר הגדולה תיא
יותר קרובה אל החלל כי יותר ראוי טימיכא
טם ריכחיס מהמיכאס בעיר הקטנה ותנת
מיכאנו בתורה טבלכה ואחר הדוב טנאל אחרי
דביס להטות ומיכאנו בזה המקום טתלכה
אחר הקרוב וזה אמנס בעיירות טוות
ולקחו וקני העיר ההיא ותו בית דין טבאמת
טקוס הקרוב אל החלל פגלת בקר אשר לא
טובר בה אשר לא טככה בפול והנה העגלה
הוא ער טתי טנים לפי מה טתיה עליו הגוד
ואמר פגלת בקר טתיה תייתה מענה אשר
לא טובר בה לתגיר טהעבורה פוטלת בה כמו
הענין בערה ויקרא עבודה כל מה טנטטה
בד ליכורך הבטלים לא ליכורך פיכמה אשר
לא מטכה בפול הנה אם פלה עליה טחול אינה
נטטלת וחולל אם מטכה בפול טאעפ' טלה חרטה
נטטלת ולפי טלה אשר בה תמימת למדנו
טאין המוטסיס פוטלין בה והודידו וקני העיר
התיא ומת העגלה ל טחול וקני רל' ל טחול טתדענו
מימיו בכח חוק אשר לא יעבר בו ולא יורע
לפי טאין הכונה בזה טלה יהיה נדע המקום
ההוא פטולס ולא נעבר כי זה מענה טאי אשר
לרעת ומותנו הנה הוא טבוט טתכונה טלה
יורע בטחול התוא אחד זה ולא יעבר לפולס
וואת העבודה טנאטדה טם היא בגופה פל
קדקע כמו הענין בודיעה וערפו טם את
העגלה בטחול רל' טבתוך הנחל ירענה פקושין
פעול הפירק והנה העירשה היא כמנה
חיינה פגלת כי אם בטתוף הטם ולפי
טימיכאנו טאטדה התורה ההנמה גס בטחול ט
טתערה בה למדנו טהעגלה אמורה טהנול
ולזה כונה התורה אשר לא טובר בה כרי
טתיה בכללות מטחולל ההנות ממנה וזוה
היתה פרישתה בטחול איתן כי המיס הטס חייס

תוך ביתו והשתדלה התור שייעשה בה מה
 שהשיקוי רתיחת התורה אשר לו בה כרי טלח
 יקחה אחר זה לאשה ולזה ימותה שתגלה
 ואשה כרי לטולה ולהסיר יפיה ולגדל יפיה
 כי זה גם כן ממה שיטולה ושתבכה קרובה עד
 ירח ימים כי הבכי גם יסיר יפי האשה והנה
 לזאת הסבה גם כן ימותה שיתסיר שימלת טביה
 מפליה כי הבגדים ההם ישימנה יפה ליפיה
 ולזה חשק בה בהיותה עם הבגדים הנאים ההם
 ואמר שתטב בביתו כרי שיראה אותה
 בטולה ויסוד חשיק ממנה והוא מבואר שזו
 ריבתה להתגיייר מיד לא יכטרך לזה כי היא
 מותרת לו אחר זה ולזה הוא ממתין לה עד
 ליום לראותה וס ריבתה להתגיייר ואחר
 כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה מגיד
 טומו בועל אותה לא להיות לו לאשה וזה
 יהיה בהכרח אחר שנתגיייר והיה אם
 לא חפצת בה רל שמתוך טולה שראית כר
 החשק שהיה לך או שחשקה תאותך אחר טבוא
 ליה ושלחתה לנשיה לפי מה שאמר
 לאתצמ' בה וירדו שזמו להושי' בארצנו עובדי
 עז למדנו שאינו משלחה עד שתקבל עליה
 טלח לבכור עז ויתר המינות שניכטור בני נח
 ותהיה לנשיה כמו שאר הגרים התושבים
 ומכור לא תמכרנה בכסף וגו' הנהיר מנה
 טלח יוכל למכרה כמו שיימכרו שאר הטיבי גם
 הזולת יוכל להשתעבר בה במדרג ההסתעבר
 בטבי עפני טכבר ענה אותה ולזה יהיה
 הסכר ממנו וכאלו התחכמה התורה בזה
 להשיקו תאות החושק בה בטביה מפני דאותו
 שאחר זה תסוד ממנו המטילה טתיה לו בה
 ולפי שאמרה התורה טלח יתעמר בה ולא
 ימכרה מפני טענה אותה למדנו טבות
 יתייב שימנע מלדת אותה במתנה טהרי
 יעבר זה בה ועוד שיהתורה אמרה ושלחתה
 לנשיה רל טבעת שיטלחנה תהיה לנשיה
 ב' תהיין לאיש טתי נטיס וגו' לפי
 שהכונה בזה הוא טלח יעבור
 מהבכור חלקו הדמוי לו מהנחלה ואף על פי
 שהוא בן הטנואה למדנו שאין דקרוק תתורה
 הנטיס טתיס לבד וטתיה המחת מהובה
 והמחת טנואה אבל ריבה התורה להודיע זה

הדין במקום אשר יתכן יותר שימינא זה הפנין
 והנה סמך זה לפנין ישתתואר לפי שהתור
 גלתה שהיא טנואה למקום ולזה הסתדר
 לטול אותה וכלו באר בזה שאין לו רשות
 להעביר חק הנחלה מהבכור טטולר לו כימנה
 אחר שנתגיייר כי מזה היותו מנתו והנה
 בארה זה התורה בכללות והיה ביוס ה
 הנחילו את בניו את אשר לו רל כאשר ינחיל
 את בניו כל קניניו לא יוכל לבכר את בן
 האהובה על פני בן הטנואה הנהיר בזה ט
 טלח יתן דין הבכורה לכן האהובה ויסיר מבן
 הטנואה ולפי טלח למדנו מזה עדיין טלח יוכל
 לתסיר מהבכורה בן הטנואה וב' האהובה יחד
 הוצרך לומר אחר זה שיחוייב לו להכיר את
 הבכור בן הטנואה לתת לו פי טניס ככל אשר
 ימינאו רל רל טככל מה טיזנה בו האב ביוס
 ההנחלה והוא ברשותו יהיה לבכור ככל מה
 שיגייע לכל מ' מבניו הנטימדיס וזה טאס היו' ג'
 בטיס עיטיס מטכטי האב ר חלקי' הטניס לבכור
 וכן על זה הדרך וכן המקום למדנו שאין
 בכורה בבנות ודמוי שתרע טזה הדין אינו
 נהג' לזו במה שהאב נותן על דרך ההנחל' טינ'
 ביוס הנחילו אבל אם ריבה לתת בתורת מתנה
 ניתן מה טיריכה לאי זה טיהיה מבניו ולפי
 שהתורה לא הנהירה מזה לא לבניו למדנו
 טיבטאר יורטייו יוכל להנחיל את מי טיריכה
 כי יהיה לאיש בן סודר ומורה אין הכונה במ'
 שאמר לאיש אבי הבן הנה טאס היה כן היה
 אומר אינו טומע בקולו ובקול אמו לא מינעו
 טומע בקול אביו ולזה יהיה הדין בזה
 שיגייע הבן הנה למדרגה טיהיה לאיש וזה
 תכף שהגדיל ויכא מכלל קטנות ולפי טכפ'
 ההוא טהוא עת לקיחת מוכר הפליג בזה להיות
 בלותי טומע לקול אביו ולקול אמו וטנה אל
 הזוללות והטיכרות הפליגה התורה בטטור
 להתברר העניין טכלמה שיגדל יוסיף ברע
 סודר ומורה רל טהוא סר טמוסר האב וטאס
 וממרא מותס בדרך טאינו טימב לקולס וזאת
 ההכרה מהמרמה הוא בענין הזוללו והטיכר'
 כמו שאמר אחר זה בטנו זה סודר ומורה מינעו
 טומע בקולני זולל וטובא והנה טיס הזולל
 וטובא לא יפול אלא בזוללי בטד וטובא יין

פרשת בי תצא

כי תצא למלחמה

אלו איבין
 וכו' עבד כי
 יקרה הן יכפור לפניך כי תצא למלחמה על
 אויבין למדנו שבמלחמה הרטוב הכתיב מדבר
 טמאמר ושבית שבי ונהנה מן עממין לא הותר
 להם שבי אך חויבו להחריס כל נפש אדם
 כמו שיקרס ודמית בטיביה אטית יפת תואר
 וחטיקת בה ידוע טמין תנאי ההתר לבא שליח
 טיהיה יפת תואר וזה מבואר בעינינו והנה
 אמרה התורה וחטיקת בה מכל מקום כיון שהיא
 חוטקת בה עטותה התורה נחת רוח ליוצא
 והנה מן התנאי שיראנה בטיביה דלכמה
 הטיביה אך בוורת זה לא הותר לו אסור
 טגידה וזמ אטית וי וטתהיה בתולה וז
 בעולה ואפי אטית איש כגון שברח במלח
 ולמדנו מזה טמין אטיות לגוי לאסרה טל טי
 ולמדנו מזה טמין לו רטות לקחת יותר מזה
 טמא אטית וחטיקת בה ולא בה ובחבתה
 ולקחת לך לאשה ידוע טמין זה לטמין ט
 טהרי אמר אחר זה ואם לא חפצת בה יסלחה
 לנפש וגו' לא תתעמר בה תחת אטיד פני
 פגיד טהוא בא עליה קורס טישאנה ואין הבח
 ההיו מה טמאמר אחר כן תבא אליה ובעולה
 טהרי אמר אחר ואם לא חפצת בה פגיד
 טמאם לא ריכה לבא עליה להיות לו לאשה וז
 יוכל להתעמר בה תחת אטיד עטתה וז
 לזות טכבר בא עליה קורס זה בגיותה ט
 פתגידה לא הורכבה התורה למד ומכונות
 תטכרפה בכסף ואמנס הכונה באמרו ולקחה
 לך לאשה טיותד לבא עליה ורמו בזה טמין
 ראוי לו טיקחנה לזה הפעל המגונה אלא ל
 לתכלית טישאנה אחר זה והנה טמין לו
 אמרו והבאת אל תוך ביתך להעיד טמין
 ראוי טינהג בה הפקר אך יכנסנה לבית
 או לרומה לו טיבא טס ביטנה וטס יבא אליה
 ואמר ולקחת לך לאשה להשיר טמין חזק
 טיקחה כי אם לו לא ראית אחר והבאת אל
 תוך ביתך בארה התורה טמין ראוי טיבא שליח
 ויעובנה תכף טעטיה ריכנו ממנה או טיכנה
 בה עור אחר זה אבל יחוייב לו טיבינה

אני חפץ במזות הרשע ולא יזוה הית להחריס
 מותם לא כרי טלא טלמוד מתועבותיהם והנה
 ריכה התורה עם כל זה טיהיו לנו למס ועבדונג
 מטי היות לא תורה יותר טלמה לאין טיטור
 וראוי טיהיו הבילתי טלמים הטלמות האטטי
 עזבים הטלמים כי בזה יתקדכו ללמוד מ
 מדרכיה הלא תראה כי יטריל טותטס מתנות ר
 דבות לכהטס לרזיים בעבור היותם מוכני יות
 אל הטלמות

התועלת

הרביעי הוא במינות והוא
 מה טיכותה התורה טמס
 לא הטלמו מיכור טל העיר עד דתה כדרך ט
 טמס ידכי לברוח ואם היה מטבעה הגויס י
 יחרימו הכל לא יחיו כל נטמה טמס יחיו מ
 מהם ילמדוס לעטות טתועבותיהם ויקחו ט
 טולס ואם היו מטאד אומות יחיו להם הנטי
 והטף ויקחו את כל אשר להם

התועלת

החמישי הוא במינות והוא
 מה טיהודנו מהטחית
 כל טך מאכל באי יכר טיהיה כלו ביאר בזה ט
 טלו טימו יטריל להחרימס לא היה ראוי טיהיה
 בהם טוס תיעלת במה טיעתיד כי אם היה אפטי
 זה לא היה מיכיה הטס ית להחרימס כי גם ב
 ביטחי הטגיד טלא טטחית העוטיה מהם
 פרי

התועלת

הששי הוא במינות והוא
 מה טיכנו לטטות מדבר עגלה פ
 כרופה כי ימכא חול בארמה והנה היתה
 הכונה טתהיה טטולרת מהתועלת וההבאה מ
 מעת הולדה וגם המקום טתעדה טס לתועלת
 בעינו טיכנה בטמו זה העטי בערה ארומה פמו
 טיבארטו טס

התועלת

השביעי הוא למדנו ט
 טיהמעטי המגוני טיעטד
 במקום מה הנה יט בזה חטא למי טראוי
 טיטתרל בהנהגת בני המקום ולזה הורכבו
 כל הזקנים לומר ידנו לא טעכו את הרס הנה
 הנה ועינינו לא ראו ואמר גם כן טמס יעטו
 היטר בעיני לרקדק בהנהגת העס יהיה זה
 טבה טלא יעטו כמו לו הפעולות הטגונה
 ולזה אמר ואתה תבער הרס הנקי מקרבך
 כי תעטיה היטר בעיני

לא תהיה אחת ממש אלא בצרות ירכיכים אביו
ואמו סיבחו פריס תחילה כיהוא ונולד וסובא
בתנאים הנזכרים וילקוהו בר' של זה ואחר זה
יבואו ברי' טומו טומע בקול ויסקלוהו
וכי יהיה בויט חטו מטיפט מות והומת
ותלית אותו על עץ כבר בארה התורה בזה
המקום כהנחלה הוא המקולל . טנאמו כי קוללת
להיס תלוי ולפי טעובר פון נקרא טגדף גב'
כאשרו והנפש אשר תעטיה ביד רמה את ה' הוא
מגדף למדנו שהעובר פון נחלה גב' ושני אלו
הם נסקלים כמו שקרא ומגיד שאחר מיתת
יתום על עץ לא תלין נבלתו על הפץ מגיד
טאם הליטה נזכר בלא תעשה כי קבור
תקברנו ביום ההוא מגיד טמיכות עשה לקברו
כי קוללת מלהים תלוי דל מפני טברך הטי יתע'
הוא תלוי ויהיה זה גורם לחלול הכיס כל זמן
טיתמיד טים פטיאמרו האנטיים על מה נחלה
ולפי טכוננת התורה היו זו למדנו טהעץ
טיתלוהו פליו ראוי טיהי נקבר עמו כדי שלא
יאמרו זהו העץ טינחלה בו פלו על טבידך ה'
יתעלה ויהיה זה גורם לחלול הכיס והנה
מיאנו כי גס לקבור הבריות חסה התורה שלא
יהיה זכר למה טבמה לארס תקלה פל יוד
ולזה אמר חזק הבהמה תהרוגו ולזה הוא
מבואר טהעץ הוא נקבר עמו ולזה גס כן
אמר כי קבור תקברנו ולא אמר תקברנה
טייהיה טב מל הנבלה ולזה יחוייב טיהיה
העץ תלוט שלא יהיה חסר מלא הקבורה
ומזה המקום למדנו שלא ישהו חזק טס אבל
יתלוהו ותכף יקברוהו עם העץ כי כל מות
טישהו חזק טס נמיא טס טמיס מתחלל
ולא תטמו את ארמתך אשר ה' לכהן נותן לך
דל כי בזה החלול לטי יתע' טיהיה גורם דבר
וזלחלנת נבלתו על העץ תטמו ארמתך
ולזה חזק טיהיה טנהד לבלתי הליו נבלתו
פל העץ או אמר ולא תטמו את ארמתך מפני
העמט טיתחדט או במיקום ההוא אם תטמו
טס הנבלה ואולם שאר הדינים אשר
בזה הוא טאין האסיה נחלית טמו חזקו ולא
חזקו וטאין תוליו כיליו עמו אבל תוליו חזקו
פיוס טנאמו חזקו חזקו בר' תוליו טנים פיוס חזקו
טנא חזקו ולא חזקו וחבירו ולמדנו מזה

טמיכות עשה לקבור כל הרוגי בר' ביום המיתה
טינאמו קבור תקברנו ביום ההוא וכטי טרחוי
לקבור שאר המתיים ביום המיתה אלא אם הויט
מותם לכבודם שעל ההלטה שהוא נחול הנהייה
תורה לא על ההלטה טיהיה לקבור לא
תראה את שור אחיך או את שיו טרחים כגון
טראה חמור וכיליו הפוכים פרה וריכה בן
הכרמים טיהיכורה מוכחת טיהס אובדים וכן כל
מה טידומה לזה ואמ' לא תראה להגיד טכוי'
טיחא רואה חזקט אפי' טרהוק הוא פחוייב
להטפל בהם ולהטייבם לחיו וההעלמות
מהם דל טאין לך רשות להתפלס מהם אך
תחוייב להטייבם והוא מבואר כחזקו פיתעלס
מהם מלא חט היה דרכו שלא להתעלס מהם אט
היו טלו והיו טרחים בזה האופ' כי או הן מותפל'
מהם מפני היותם טטיל אחיו לא טלו חזקו
אט היה זה הרחמה חזקט גדול הטעלה עד טיקל
בהם אט היו טלו ולא יטרח לחנור אחריהם הן
בפיאנו או טיהיה אבירתו טיאבר בפת היותו
טורח בזה יותר מערך האברה ההיח אף על פי
טהיתה טלו יכזביטה לזאת הטיבה או
טהתורה וטכריחהו שלא ילך טס להטייבה ואפי'
היתה טלו כמו טיהיה כהן והאבר בבי הקברות
הנה לא יחוייב להטייב וזאת האברה הטב
תטייבם לאחייך כיון טיהיבם לאחיו קיים המינ'
חזקט שלא חזקו זה ואם לא קרוב אחייך
לך דל כי אשפ' טיחזקה יודע טי הס הבטלים
אין זקוק לטרח להטייב ליהס אט היה רחוק
מעך ולא ידעתו מגיד טאין טיהיה מיטות
לו הסבות הנה תאטשהו מל תוך ביתך ולא תוך
בית אחר והיה עמך עד רחוק אחייך אותה
והטייבותו לו מגיד טאט ידוע ולא ידוע אותה
הדבר דל שלא יתן סמיטס בדרך טיתבא טיהוא
חזקו לא תחוייב להטייבו לו אך אט יתן סמיטו
או תטייבו לו כן תעטיה לחממו וכן תעטיה
לטימלתו וכן תעטיה לכל אבר אחייך אשר תאבר
מגיד טאמר טרחים הדיבר להזכיר טכן יהיה זה
הרין בטעולה וכל אבירה טיורה יכדת הטחמט
פיוס היא אביר ולא חזקה טס לדעת כמו טיור'
פניי היותם טרחים בטור וטה טיהס מופדים
אסר תאבר ממנו לא טיאברה לרשת וכן אט
היתה במיקום טיאברה ממנו ומכל ארס כמו

באמרו אל תהי בסובאי יין בזוללי בטיר למד
והוא מבואר טלח באי זה שיטור שיאכל אדם
מן הבשר ויטתה מן היין יקרא וזולל וכובא
אבל יש שיטור לא יפול זה הטעם על פחות ממנו
ושיטור חכמי כי מי שיאכל בשר מטיקל חמטי'
דגרין בבית אחת ויטתה מן היין חזי לרג בבית
אחת יתכן שיטור בזה הטעם והוא מבואר
מיכר הדור הגרר ולא יקרא מפני זה זולל וסוב'
גכ אם לא אכל זה השיטור ברעבתנות וטתה היי'
בגריטת כמנהג הזוללים והכובאים ובמנהג
שיטור אכיל אמת וטותים אמתו וזה טיהבשר לא
יהיה חי ולא טלס הבטור והיין לא יהיה חי ולא
טלס המזיגה וזה מבואר ממנהגם ולפי
טלח יקרא בזה הטעם מפני פעם אחת שיטור לו
זה כמו טלח יתואר ברופא מי טרפא פעם אחת
אם לא יורגל במלחכת הרפואות הנה יכריך
שיהיה העטי הנה באופן שיכול זה הבן להוצי'
שיטור בו וזה אמנם יהיה כשיגנוב מסיל אביו
ואמו מה שי זנה בו הבטור והיין טחז יגנוב
מטל אחרים הנה לא ימיכא לו רגנוב טס אלא
בקטי' ויכריך גכ שיאכלנו בבית אחרים
עש חבדיה מהאטטים רפי המנהג בלו הדברי'
כי אז ימיכא לו בקלות להמטיך לזה המטטה
ואמנם אם יאכל זה ויטתה ברטות אביו הנה
לא יטלס לו אלא בקטי' ההסתר טס מאביו
ומאמו והוא טור טיהבשר שיירגילו לאכלו
אחר הגריטס היא בטיר בהמה יחוייב גכ

שיהיה קונה בזול מה שיטתה מהבטור והיין
טחם יכריך לקטו זה ביוקר לא ימיכא לו רגנוב
מטל אביו מה שיכול להרגיל בו שיטור בזה
המנהג הרע כדרך טיתכ שיטור כטיהוא וזולל
וסובא' ויטרו אמתו הנה מפני טיה המאמר
יסבול שיטרו אמת אביו ואמו כאמרו יכר בטך
כי יש תקנה וסבול גכ שיטרוהו בר' להלקותו
כאמרו במריכא טס רש ויטרו אמתו הנה ראוי
טיטבין בזה המקום טילקוהו בר' לפי העונט
הטלח טיעטטתו התורה אחר זה הוא יותר ראוי
בזה האופן רל כאטר נתרר טאינו מקבל מ'
מקבל מוסר לא מאביו ומאמו ולא מבית דין
והנה יטרו אינו טומע בקל אביו ובקור
אמו רל טלח יקבל מוסרם וזה כי יטרו
גיוכחוהו כי בזולת זה לא יתברר טאינו טומ'

בקולס ואמרו ויטרו אמתו רל מי שיטו לו רטות
ליטרו אחר האב והאט והס היינים ואל
יטימא אליהם רל שיטריין אינו מקבל מוסר
אביו ואמו אף כי לקה עי בר' ותפשו בו אביו
ואמו מגיד טיכריך טיטימיהם יסכימו בזה
ואמרו אל וקטי טירר בטנו זה רל בטנו זה
טודר ומורה טיהבאטוהו בפניכס ולקה והנה
טודר מחזיק ברטיטתו אינו טומע בקולינו
זולל וסובא' ויכריך טייהיו וקטי העיר ההיא
ראויס לרוך דיני נפשות רל טייהיו כג' ויכריך
טייהיו טס היינים טלקה בטטיהם כי בזולת
זה לא יטפוטוהו בטקילה כי המטיטט הראשון
לאו הוא אלא למלקות

וכל ישראל יטימנו וייראו לפי טיבואר טבטיט
מזמו יהיה נטקל חרוב מנה טתהיה הודטת זה
לכל ישראל כטיכטבר וקטי העיר ההיא לכל יט'
סקלטו פלו בדרך פלו מפני טיהיה טורר ומורה
ואולס התנאים האחרים אטיר בזה העטין הם
לפי מה טנוכר פה טלח ינהג זה הדין לא בבי'
לא פבת טט' כי יהיה לאיס בן ולא ינהג בבן יט'
כטיהוא גרול כי לא יהיה בן פונטיס קורס זה
ואחר זה ימטיך לו זה הדין עד טיטלס היותו ל'
לאיט טט' כי יהיה לאיס בטת היותו לאיס לא
אחר זה ולפי טיהוא יתחיל להיו איס כטייתחילו
הטיטות אכיל הערוה כמו טיהבאר בטריטיס
הכוללים הנה טטילמה היותו לאיס אחר

טיהקיפו הטערות כל הגיר ולפי טיה יטלס לפי
הנהג בטילטה חרטיס. הנה לא יהיה ימי טורר
ומורה כי אם ג' חרטיס ואס תטאחר בו וזה
ימייחת אלו הטערות הנה טלך בזה לפי הנהג
על דרך הטבפ ואס תמהר לו טטיטט להקל
טיכיון טטטילמה היותו לאיס. הנה אינו נטקל
ולא ינהג אלא כטייהיו לאביו ולאמו יד' לתטיט
ורגליס ללכת ולטון לדבר וטייטס לחנות ולפי
טיהס מרגיטיס טיהוא אינו טומט בקולס למדנו
טאינכ חרטיס וראוי טטרפ טור טואס היה
באכילתו וטותייתו יכר מיכיה או יכר כברה ולא
היה נטקל טטא' אינו טומט בקולטו טאין
בטטינו אלא השטיטה בקולינו או לא טטיטה
יטאו מיכיה ועברה טייט בהס טיטיטה בקולה'
יתאו לא טיטיטה ולפי טיהדיקחה וסקילה

טובה היה על פי הגבורה ולא היה זה בקטנים
טובה מחזיק בהם יעקב אך בראוי להיות לזרעו
ובן הבכור נוטל בראוי כבמחזוק כמו שהתבאר
מדברינו

התועלת

השלישי הוא במינות
והוא מה שהגביל התורה
טתהיה נחלת הבכור פי שנים על נחלת כל
מהאחים לפי שהוא ראשית אונן ולזאת הסבה
מיאנו טיזכה בממלכה הבכור כאמרן וזאת
שממלכה טקן ליהורם כי הוא הבכור וזיה
זה כי מהבת האדם היא יותר רבקה לראשון
מבניו

התועלת

הרביעי הוא במדות והוא
מה שיזנו לרין בבן סודר
ומורה לפי מה שבארה התורה וכבר בארנו
התועלת המגיש מזה כי מי שילבש זה הרוש
בילן התכונות ולא יקבל מוסר לא מהוריו ולא
מבית דין צפת הילדות שהוא עת המוסר הנה
הוא מבואר שהוא יוסי ברוב תמיד עד שיסתח
בכמו וזולתו ולזה מהרה התורה בהמתתו

התועלת

החמישי הוא במינות והוא
מה שיזנה התורה לתלמי
העגוף ועבר עז אחר סקילתם לתוסף ידמה
לחטטים מההליכה ברדיניהם

התועלת

הששי הוא במינות והוא
מה שיזנה לקבדם בזום
הוא וטלח להליון נבלת על עץ כדי שלא יזכר
שאלותיהם המגנות ויהיה בזה חלול השם

התועלת

השביעי הוא במינות והוא
מה שתזהיר מהתעלם
מזכר אחיו כאשר ימיאמה ומה שיזנה להטיב
מותו לו והנה התועלת בזאת המינות בתיקון
הקבץ המדיני מבואר עם שיש בזה הקטנות
מנהג אל היסוד והחטנה

התועלת

השמיני הוא במינות והוא
מה שתזהיר מהתעלם
בטיחמה אים חמור אחיו ומי שחזי טפלים בדרך
החת מסוח ומה שיזנה לטיבון עמו המסוח
אל הבהמות והנה התועלת באלו המינות
מבואר בתיקון הקבץ המדיני כמו העניין

במינות הקורטנות

התועלת

התשיעי הוא במינות והוא
מה שתזהיר מהיות כלי
גבר על אשה וכלי אשה על איש והנה התועלת
באלו המזהרות מבואר לפי שהרבנים ההם אם
יפטו הנה הם מסלול ודרכ אל טיתמלח הארץ
זמה כמו שביארנו איכל במורינו דברי זה הפסוק

בי יקרא קן צפור

לפניך וגו' ער
אשר תכסה
בה כי יקרא קן צפור רל עוף טהור ואמר כי
יקרא טאם היה מרופם כמו מוויס ותרגולי ומה
טידמה להם אינו חייב לשלח ולזה אמר גם כן
לפניך בדרך בכל עץ ארץ הארץ הוא
מבואר שרבר הכתוב בהווה אך באי זה מקום
שיפיטם הקן טהג בו זה הדין ואשילו היה של
המים אפרוחים או ביצים הנה לפי הוראת
הגרר יקראו אפרוחים החיים וכן הביטי שתרכץ
האם עליהם הם ראויים להיות מהם אפרוח ואם
לא ירבק בהם גרי הביטה ולא אמר אפרוחים
או ביצים אלא בהוות טהרי אמר קן צפור

וכבר יקרא קן צפור אשילו וזין בו כי אם אפרוח
אחר או ביטה אחת והאם רוביטת של האפרוחים
או של הביצים מגיד טאם אינה רוביטת עליהם
מותף לקחת אותה ואם היא רוביטת על דבר
מבריל ביטה וביטיהם והדבר ההוא טוגע בהם

כמו טהיה עליהם בגד והיא רוביטת על הבגד
ההוא ומה טידמה לזה הדי הדבר ספק אם תקר
רוביטת עליהם אם לא ומגיד טאם היה הזמר
רובץ עליהם לא יטהג בו זה הדין כי אינו אם

וכן אם נטחטה האם טים בקן טהדי אינה אם
ואינה בת טלוח לא תקח האם של הביטים
וזאת היא כטתיתה האם לך אם לקחת אותה אבל
אם של מוקדטין או טהרקה את הנפש אתה
רסוי לקחת אותה טלוח וטלוח את האם מגיד
טאם לקחה וטלחה פטור ואינו פטור אם לא
קיים עטה טבת הוא או טלוחו אבל אם טלחה
אחר טלא מרפתו הנה לא קיים עטה טבה

והתורה אמרה טלוח וטלוח ולזה ילקח כטתיה
הדבר באופן שימטן ממנו חיוב מלקחת
למטן ייטב לך והארבת ימים מגיד טאלו
המינות ייטרו הזרם אל הטובות הגרפיות

שיהיה נאמרת בחוטו של ים ובטליותו של נהר
 שיאין אתי קורא בזה אסר תאמר ממנו כי לא
 ממנו לבר היא אומרת לא תוכל להתעלם כבר
 בארנו מתי לא יחוייב להטפל בה ואינו קרוי
 התעלם וכבר נתבאר בפטית ואלה המטפטי
 שזאת המינה נודת גם באבירת רשעי ישראל
 ולפי שיהיה על אביר אחיז למדנו שאם מיכא
 חמור והביאו בביתו עושה מלאכה ואוכל ואינו
 עומד בטל מפני הטיבת אברה לבטלים וכך
 העניין במה שירמה לזה לא תראה את חמור
 אחיך או שורו נופלים בררך ראוי שיוכר זה
 שהם נופלים מפני המצוא שאם היו נופלים
 בזולת המצוא מפני חולשתם אין ספק ררך
 להקיים ואולם הכונה הוא בזה שהיו רוביכם
 תחת מצוא כמו שנוכר בפרשת ואלה המטפטי
 וכבר ידוע שם לפדוק משאם עם שבטלים ובזה
 המקום יורה להקים המצוא עליהם עם הבטלים
 ולזה אמר הקס תקים עמו וכבר בארנו קדם
 זה מתי יקרא זה העניין התעלם ומתי לא והנה
 אמר בפרשת ואלה המטפטיים כי תפגש ובזה
 המקום אמר לא תראה ולזה לא יחוייב אלא על
 דמיה שידיח כפגישה וזה לפי מה שיטעמו
 חכמים רים שיהיו אחר מטבבה ומחכה במיל
 ואם היה רחוק ממנו יותר מזה השיעור אינו
 חייב בזאת המינה ואמר הקס תקים עמו שיהיו
 חייב לטעין המצוא על הבהמה אם לא יסורו לו
 הבטלים ואם היה זקן או חולה טוען הוא
 לבדו ולפי שזו אדם חייב לפנות מלאכת
 חבירו ולטוח בה בחנם הוא מבואר שהטוען
 יקח שכר על הטעינו אך לא על הפריקתו כי אינו
 מעצם המלאכה

לא

יהי כלי גבר על אשה תזהיר שלא
 תלבט אשה בגדי מיוחדים לאיש
 ומה שירמה לזה שיביא לחסום לאנשים שהיא
 איש כי זה ממה שיביא לזנות כי היא תלך
 בין האנשים לזנות עמהם ולא יורגט בזה וכך
 לא ילבט גבר בגדים ותכשיטין מיוחדים לאנשים
 כי זה יביאם להתערב עם הנשים ויזנו עמו
 וזה אמר כי תעבת להיך כל עטה אלה כי
 זה יביא אל שיתמלא הארץ ומה והנה הדחיקה
 התורה שלא יהיה מפילו כלי אחר מגבר על
 אשה ואעפ שהיא לברו לא יביא לחסום בו

שיהיו אשה ולזה הוא מבואר שאיש שיכונע
 שערו הלכך או שילקט לבנות מתוך שיחורות
 עובר על זאת האזהרה וכך האשה ששמה טובע
 האיט ברמיה או מה שירמה לזה הנה זה
 ביאור מה שהוגבלנו באורו בזאת הפרשה
 ואולם התועלות המגיעות ממנה הם תשעה
התועלות
 הראשון הוא במינות והוא
 להתנהג ביעת תואר

המנהג שהגבילה אותה התורה והנה התועלות
 בזאת המינה הוא לתת מקום לייצר הרש
 כשיגבר על האדם שיתקדר רתיחתו ותשקוט
 כי אם לא היתה התורה מתירה לו זה העטף בזה
 האופן כבר היה נכסל בה גם כן והשתדלה
 התורה עם זאת למטפן מזאת התמורה לפי מה
 שאפשר ולזה יורה לגולה כדי שלא יחטוף
 בה עור ותזהיר מלמכרה אחר עטותי אותה
 ומלהתעמר בה כדי שימנע מלכא עליה כדי
 שלא יפסיד הממטילה שיטי לו בה בהטבות
 אותה והנה סמך אל הפרשה ההיא מה שיביא
 להתרחק מפניין נסואי יפת תואר כי לא יתכנן
 לו כל לו הדינים שיוכל לקיים בזה שיהגבילה
 זאת התור שלא יפול בזה וזו נמנע להתקיים
 כולם שהתור לו לבטלה ולזה ימנע בתחילה
 בלקיחתה וזה כי כבר ביאר אירר זה שמעיה
 להיות שנומה לו מפני שלא חטק בה אלא מפני
 יפיה ואולם מעשייה יהיו מגוננים מפני מה
 שגדלה עליו מהפעולות המגוננות ולזה דאוי
 שתהיה שנומה לו וכמך לזה דבר בן סורר
 ומורה להודיע שהודע שייכא ממנה כופו להיות
 סורר ומורה וסופו להיות מגדף או עובר בו
 ולזה סמך אליה פרשת וכי יהיה באישיחטטו

התועלות

השני הוא במינה והוא מה
 שיורה שלא להטפיד נחל
 מאחר מהאחים ולתתה לאחר ואעפ שהיה
 אסר הפביר הנחלה ממני בן השנומה ואולם
 היכרכה התורה להזהיר זו בסתי נשים הנחות
 מהדבה והוא שניחל כדי שלא ישחל רין הבכורה
 מתצבור בן השנומה ריתנה לבן האהובה לפי
 שכבר מיכאנו ביעקב שעסה זה כי לאה היה
 שנומה ורחל אהובה ונטל הבכורה מן ראובן
 ונתנה ליוסף כמו שהתבאר בספר בראשית ומא

אני כותב כרס או אני זורע כרס היה שילא יתחי
 מלקח בזולת זה האופן כי רמילקו על הספק
 ולפי שאמר לא תורע ואת תורע למרפו טאס
 ורעהו הרוח או אחר שילא מרענו מינו אוסר
 שיהי מינו ורע . והנה לא יקרא כרס אלא מה
 שיהיה נטוע מהגשמים ביצורת כרס והמעט שיי
 שיפול בו וההטס לפי הודאת הגדרה הס הגשמי
 ולפי שאמר יאסר הורע ואת תורע לא תחרוש
 בטור ובחמור יחדין הנה מפני שילא אמר לא
 תחרוש בסוס ובחמור אבל לקח שני מיניס מן
 החי ההולך אחר טמא ואחר טהור למדנו טזה
 הדין נוהג בכל שני מיני בהמה או חיה שיהיה
 הא טהור והשני טמא כמו העני בשור ובחמור
 ואין ראוי שנגבין שילא יהיה זה נוהג אלא בשור
 וחמור לפי שכבר מיכאנו שדקדקה התורה
 בכלאים בכל שני מיני בתמה טמא בהמתך לא
 תרבי כלאי וכל ב' מיני ורעי טמא שדך לא תורע
 כלאים הנה מפני זה ראוי שנגבין טזה המקום
 שדקדקה התור בשני מיני במלאכה טמא
 מהס מהטהורה והשני מהשמויה ולפי טא
 יחדין למדנו שאך שיהיו במלאכה אחת עובר
 המסתק אותם במלאכה ההיא על זה הלאו והנה
 לקח החריטה תמורת כל מלאכה שישתתפו בה
 כי אין בכאן סבה תחוייב שדקדקה התור בשור
 וחמור ולא בשאר המיניס שכבר דקדקה התורה
 בחריטה ולא בשאר המלאכות ולפי שאמר
 בשור ובחמור למדנו בשור ואדם או בחמור
 ואדם לא יאסר זה ועוד כי האדם מיכר הנהגתו
 הבח במלאכתם הוא משיתתק עמהם ואס היה
 הזרם מוזהר מלחרוש עם השור אז פס החמור
 היה ראוי שיתכו לא תחרוש בשור או לא תחרוש
 בחמור לא תלבש טעטנו יכמד ופטיים יחדין
 לפי שאמר בפרשת קרוטיים תהיו ובגר כלאי
 טעטנו לא יבליה עליך למדנו שהעליה
 שיהי ארך לביטה נאסרה לבר וכל מיניס הוא
 תחתו בגדים שיל כלאי ולפי טאין דרך לביטה
 בגדי יכמד ומיני פטיק עם טאינו בגר למדנו
 שאין אסור ללבש אותם יחד והנה בגר כלאיס
 טעטנו הוא לפי מה שיורה עליו הגדר שיעשה
 בגר יכמד ופטיים יחדין ולפי שהבגר יהיה
 נעשה פילו בזור שריה כמו הלברי שיקראי בגר
 הנה אס עשה לברין עיכמד ופטיק וכן אס ערב

אותם באריגה באופן שישותפו בה עשיות הבגר
 מהם באחר מילן הטלטה אופנים הנה הוא סקרא
 בגר כלאים טעטנו ולפי שאמר יכמד ופטיים
 יחדין למדנו שאך שיהיו יחדין בבגר בדרך
 שיתכן בהם שיהיו חלק בגר הנה הבגר ההוא
 כלאים ולזה אס חבר חוט אחר שיל יכמד בבגר
 שיל פטיק באופן שיי ייה רבוי עמו דל שיתאחד
 עם הבגר הנה הבגר ההוא כלאים וחיה לדבר
 שיהי כמך לזה אמרו גדיליס תעטיה לך שכבר
 נתבאר שיוסיס בו פתיל תכלת שיהוא שיל יכמד
 כילו באר שמשני המיניה הותר זה אך הוא כלאי
 לולי המיניה וטזה יתבאר שאין כילי בגדים
 נוהגים לא ביכמד ופטיים והנה לא יקרא יכמד
 אלא הבא מן היכאן וירעה שיכבר היו נוהגים
 לעשות זה כומרי עו' וזה יתבאר במעט שיון
 טמה שינוכר בזה בפרשת קרוטיים תהיו . ולפי
 שאמר יכמד ופטיים יחדין והנה הס יחדין
 כשייתחברו להיות בגר אחר למדנו שאעפ' שילא
 יתחברו זה לזה הנה מפני שהבגר ההוא נכלל
 בו יכמד ופטיים יחדין הנה הוא אסור ללבשו
 מכאן שהלובש חלוק שיל יכמד גמלין והיה בו
 חוט אחר שיל יכמד חלילס ביכר זה וחוט אחר
 פטיק ביכר השני הנה הוא עובר מטוס כלאים
 ואפי' הטיק והקופה מיכטרפיה את הכיאים דר'
 אס חבר קיט בגר יכמד ליכר אחר מבגר שיק
 ובגר פטיק ליכר השני הנה הטיק יכרפס להיות
 כלאים וכן הענין בריכות קופה כמו שאמר
 בספרי ובתשייני מכלאים אמרו מיכטרפין
 לכלאים והכל עלה לענין אחר גדיליס תפטה
 לך למדנו שיכמקיס מיניה לבר הוא זה ולזה
 יתבאר שהכהניס שילבשו בגדי כהונה שילא ב
 בשפת עבודה חייבים מטוס כלאים וכן הנישא
 שני בגדים שייטי בהם כיציות בכל אחר מהס
 בדרך שיהיה כלאי לולי המיניה ההיא לא הותר
 ללבש כי אס אחר מהס כי המיניה כבד קיימה
 בבגר האחר מהס ולפי שכמך זאת המיכו למה
 שזכר מיכמד ומפטיי למדנו שאי מיכות ייכמי
 שיהגת לא בבגדים שיל יכמד או שיל פטיים
 וילגי שאמר תעטיה לך וגו' למדנו שיכריך ולעשו'
 הגדיליס על ארבע כנפות הכסית לא שיישימס
 סס מן העשו' ולא שייסימ' באמיכס הבגר אבל
 אצל ארבע כנפות ולפי טאמ' על ארבע כנפות

ההנפשות והנה התועלת בזאת המיכה היא
והדחיק לקחת הקן בזה האופן כי הרבה יהיה
שלא יקח אדם תועלת במעורו או בכיסו ויהי
זה סבה אל שיטח הקן ההוא ותטלם ההויה בר
ולא יבלבל הטוב שימשיע היתב בהמיוח אלו
המינים אם לא לתועלת אשר כיון בהם ואם אפי
אומר שבלקחת הקן בכללו עם האם תטלם
זאת ההויה אמרנו לו כי דרך אלו העופות
המדבריים הוא שיבריחו מיד אדם ואם ישימום
במאסר יכטערו ותמנע האש מלרבוץ על בניה
ויאבר הקן עם שאין ראוי שיקח מהם האדם כי
אם על דרך תיכירה לא שישתמש ליעורם
ולהשחיתם בכלי בעיניו אשר טים הים יתע בהם
להתמיד הויתם והוא הרמיון טים באם לרבוץ
על הבנים כדי שייכאו ממנו אפרוחים והאבה
הרמיונית טים בה לרבוץ על האפרוחים ולגדל
ולהשגיח במחיתם ובזה המושך דומה זאת
המיכה במה שהוכר מלבטל גרי בחלב אמו
כי תבנה בית חרש אמר הבונה או שנתן לו
ביתנה או קנאו או ירשו כי כונת התורה היא
שלא ישיים דמים בביתו והנה אם לא ירבוץ
במקום ההוא טים בית כמו שלא היה בו שיעור
בית אינו חייב במעקה טינא ביתוה אנו בית
ועשית מעקה לגג אפי היה טל שזתפין כיון
שהוא בית שהוא ראוי לדירה כי התורה
דקדקה בזה כדי שלא יפול הנפול ממנו והנה
שיעור המעקה הוא בדרך שייעור מהנפילה
וטעין חכמים עטרה טפחים ולזה יחוייב
גכ שיהיה חזק שיוכל האדם להסמך בו בבואו
טים ולא יפול והנה אמר לגגך למעט הבתים
שאמנם ראויים לדירה כמו בתי כנסיות ובתי
מדרשות והנה דהיקש אחר בכל מה שיהיה
בבית שיוכל לישול הנפול ממנו כמו הבור ומה
שידמה לו אמנם אם היה הבית נמוך והיה
אשור שיעור מרשות הרבים שהרי אין הסכנה
ברשותו וכבר אמרה התורה כי יפול הנפול
הנפול ממנו לא בתוכו והנה נמסכה
זאת המיכה לקודמתלה שלא יסתמש האדם
בבטן הבית שהיא מסודר מהטל המעשי
לשימירת האדם ולהיות לו למחכה ולמקור אל
הפסדותו במה שיהיה בביתו כבה לו הפך מה
שכחן בו ולא תורע כרמך כלום רל' שלא

יורע עם כרמו כלאים ויהיה זה כשיורע ורעים
מטני מינים עם חריכן יחר שהוא או זורע הכר
וזורע עם כלאים ואז הוא עובר גכ עם זה
מטוס וירע כלאים שיהרי אמרה תורה שדרך לא
תורע כלאים והוא מבוא שכתב יקרא זורע הזורע
בידי או המחפה הזרעים טים בעפר פן תקדש
המלאכה הזרע אשר תורע ותבואת הכרם יורע
שאין חריכו באמרו פן תקדש שיהיה קדש כי לא
יהיו הרברים קדש בכמו אלו הכבות חזוים
הקרוטה הזאת היא שתהיה נברל מהנאותם כי ה
הקדש יאמר על ההברל ולזה גכ יאמר על
הטמאה באמרו אל תגפ בי כי קדשיתך חלפי
שאמר כי זה יהיה סבה שהמלאכה רל מלא הכרם
ואסור הזרע הכרם אשר תורע ותבואת הכרם
למרו שלא יתחייב על זריעת הכלאים בכרם
בזה האופן אם לא היתה טילמות הוית הזרעים
במה עם התבואת הכרם ונה לא יהיה אלא בזרעי
שאמנם עושים אלא לטל טים כמו החריכן
וכן הקנבים ולזה כמו שזכרו רזל' ומוה המין
למרו שאעפ' שלא זרע כרמו כלאים אך היו
נורעים בו קסת ורעים והכריש זרעם בעתבא
תבואת הכרם טים נאסדים טינא הזרע אשר
תורע ותבואת הכרם שבעת שיורעו זה יעשה זה
תבואה חלפי שאמר לא תורע כרמך וגו' פן
תקדש למרו כי טלו הוא אסור ולא טל חבית
חלפי שאמר כרמך להעיר פל היות כרם אחד
למרו שאם היה בדרך שיהי נברל מכרמו כמו
שהיה טים מחיכה או הפסק יבוא מהכלל בכרם
ההוא אנו מקורט וראוי שיתרע טילא תכלול וזאת
האזהרה מוריעת מיני אילנות בכרם וזה כי
האילנות דרכם שינטעו לא שיורעו טינא ונטפת
כל עץ מאכל ולזה לא נכללו אלא במה שאמ' לא
תורע ולזאת הסבה היה ראוי גכ שיתחייב טל
זריעת מיני זרעי בכרם ואעפ' טל יורע עמהם
חריכן כי בכרם ראוי למו פטיטה אמר מי האדם
אשר ענט כרם כרמים וזתים אשר לא נטפת
ועוד כי לא יקרא כרם אלא כשיהיו בו גפנים וזו
העניין בזה כמו העניין באמ' שך
לא תורע כלאים ונה כי השירה יקרא שדה ואם
אין בו זרעים ואין העניין כן בכרם כי האוץ לא
תקרא כרם אם לא בו גפנים לא כי מצני שאשור
שיפול קסת סגן על זה כי כבר יאמר האומר

מענין זה מידה כי אולי נבטלה קוד' שתאמר הנה
 מזה העמק יתבוא לנו ש' מוצאת טעם רש הנה הוה
 טעמו פרי' שונטה בבית אביה אחר שנתאמרה
 לו ושל זה אמר והריכא עליה טעם רש רל' פי' עדים
 שהעידו שונטה אחר שנתאמרה: או יהי' הריכו'
 באמרו וטעם לה עלילות רבירים פליר עדים כי
 מאמדם יאמן ולזה יוסימו לה הרבירים ההם והם
 אמרם שנתבטלה אחר שנתאמרה ותוסימו עלות
 טעם רש הוא מה שיאמר מעימו שלח מיכא לה
 בתולים כי זה אנו כי אש הויכוח רבה וטעם רש
 כי רבירז אינם נאמנים ולזה ישפטו על פיהם
 הריינים וישיר של אמתת הפי' מה שיאמ' אחר זה
 והנה הוא טעם עלילות ואמר לה מיכאתי לבתך
 בתולים ויכח למרד כי לאמת טילא מיכא לבתך
 בתולים טעם עלילות רבירים בפ' העדים להפיר
 טקד ולא אמר טעם לה כי לא הוסימו לה עלילות
 ההן אחר שיש לה עדים שיימו עדי הבטל ולזה
 הוכרך למרד והריכא עליה טעם רש ואמר את
 האשה הזאת לקחתי מגיד כואמ' כל הרדיון לבר'
 פנטי אטיה שטאמר הזאת: ומקרב ליה ולא
 מיכאתי לה בתולים מגיד טיהביאה הבח עליה
 הוא במקום בתולים לה שלח כרדכה חלקת
 אבי הטערה וזמה והריכאו בתולי הטערה וגו' פי'
 לפי שהוא מבואר שהוא מפטר להם ולהביא עדים
 טאמר בא עליה בטלה היתה בתולה ומעפ'
 פי' הוא הטערה מגוללה ברמים אין זה ערות
 טיהזה בתולה כי כבר יתכן שיהיו הרמים ההם
 מן הרמים הכמים מן המקור או מזולתם הוא
 מבואר טיהיכמת הבתולי הוא טייב' א' עדי' להזי'
 העדים הראשונים והנה פה טאמר לו וקני' העיר
 ידע שייכין טיהיו רומי' לרין דיני טענות כי של
 זה הדבר בא הטערה: ואמר אבי הטערה למרדנו
 מזה שזין דמרי לחטה שיתרבר בפני בית דין
 חן ידברו קרוביה או איהביה בעבורה כרי' שלח
 תנבים ופיטו הטערה רדכה למרד טכבר
 ח' זין באלו הצדיות פ' שייכמו על אמתת
 ה' בר' ולקחו וקני' העיר ההיא ומת האיש ויסדו
 מזה רדכה למרד טילקחו ולזה אמ' שייקחו מותו
 כרי' להקחו וטעמו מזה מאה כסף הם מאה
 טילים של כסף ירון ונתנו לאבי הטערה
 מגיד טאש היתה נפד וזכה אביה בזה הקטס' אש
 לאהיה לה אב' הרי' הוה לשיכמה כי רל' וכתת

התורה בו אלא לחב לא ליהודייו . והנה האשה
 בטערה ברשות אביה כמו שביארנו בפ' טית
 רחמי' האטות ונתבוא' גם כן בזאת העיר במויכא
 טעם רש ובאונטומטה ולפי' טכבר דקדק בכל
 המקומות לזכור בה טעם טערה טטאמר ולקח
 אבי הטערה ואמר אבי הטערה ונתנו לאבי
 הטערה למרדו טאש היתה טערה בטת הויכוח
 טעם רש לא ילקח מויכא טעם רש ולא יעני' בזה
 הכסף כי הויכא טעם רש על בתולת יטרא'
 למרדו טאש לא היתה בתולת יטרא' הוא טתהיה
 הורתה ולרתה בקדוטה אין זה הרין טוהג
 במויכא טעם רש רדכה למרד ללקח ולטילא קטס'
 וראוי שיתרע טיכריך טיאמ' טימפת טיזרש מותה
 בעלו הקדוטיין אטר עליה בא עליה ונתה טט'
 את האשה הזאת לקחתי ומקרב ליה ולא מיכאתי
 לה בתולים רדכה למרד את האשה הזאת קדוטי
 וטבבת קרבותי אליה ולא מיכאתי לה בתולים
 כואלו יאמר טבבת טקדוטיה היו לה בתולים אך
 אחר זה כטקרב אליה לא היו לה בתולים לפי' ט'
 טכבר נבטלה בטתי' ובזה האופן יהיה זה הטמ'
 בעיני ומדרך מה טיהא כמו טיהתבאר בטריטיס
 הכוללים ולזה הוא מבואר טאש הביא עדי' טבבת
 טיהיה מאורכית בקדוטיס אחרים נבטלה לא
 ינהג במויכא טעם רש זה הרין כלי' וטמ' טקדוטיה
 לו בקדוטיין הראשונים נבטלה וכן אש קדוטיה
 אחר והיתה זקוקה לו לא ינהג בה מויכא טעם
 רש זה הרין טיאני' יכיל למרד: את האשה הזאת
 לקחתי וכן אש לא אמר הטעל אלא ש' א' מיכא
 לה בתולים ולא הביא עדים שונטה תחתיו אינו
 נהג בו זה הרי' ממויכא טעם רש טטאמר וטיס' ייה
 פלילות רבירים מגיד שייכריך טייכא הוא העדים
 וכן אש לא אמר שונטה תחתיו טטאמר והריכא
 עליה טעם רש אשפ' טכמו עדים מעימס והעידו
 טאש' טתזרסה ונתה יכריך עליה טטיהיפ
 טונטה כרדכה כי לולי זה לא יהיה רחמים
 ב' בריו' לאמת שלח מיכא בתולת ומזה יתבא'
 טאש לא היטה בחזק בתולה כט' טקדוטיה לו לא
 ינהג ב' זה הרין כי לא יתבאר מרבירי העדים
 טיהלכו בתוליה בביות ההיא והיא המכוו ברבירי
 הטעל ולזה היה פ' טיה בטקולה כמיטעט טערה
 בתולה ממורכה זהנה פ' דקדק בכל זה במויכא
 טעם רש טעני' טטני' הוא

למדנו שחם לא היו לה ארבע כנפות ואין עושים
לה גדילים והוא ייבית הנזכר במה שיקר' ולפי
שאמר כסותך חסר תכסה בה למדנו שחם אינו
מתכסה בה אינה חייבת בשייכות רל' אם מונח'
בכלי ולמדנו עוד שחם אין בכסו שיצור לכסות
בה הקטן שאפשר שתתנגד בו ואת המיכה אינו
חייב בשייכות שגא' חסר תכסה בה רל' שתוכל
לכסות בה ואחטוב שאין ראוי לארס שילבט
יחד שני בגדים שייב בהם ייבית שהרי נאמר
חסר תכסה בה חלא בה ובחברתה ורואים מותר
ולא מותר ויחבירו עם טוה יבוא להאמנת השני'
בשם יתעלה ובתורה כי ואת המיכה מעידה כל
זה כמו שביארנו במה שיקרס בסוף פרשת טולח
לך ובכלל הנה כמו שיעברו על נשיאות טני' ת
תפילין בראש מסוס כל תוסף מפני שיש מקום
בראש ראוי להניח בו שני תפילין כן יעברו על
נשיאות יותר מפגד ייבית אחר מסו' כל תוסף
שהרי הודם ראוי לעשות כמה בגדי ייבית פי
לא הדגח לו מקו מוגבל אם יהיה בבגד העליון
או התחתון או האמצעי ומולם שאר הדיעין
אשר בייבית כבר בארנו בסוף פרשת טולח
לך הנה זה ביאור מה שהגבלנו בחזרו בה מאו'
הפר' וזויל התועלת המגנות ממנה הם ה'
התועלת החיטין הוא במיכות והוא
מה שיכונן לטולח אם קן
הכבוד אם לקחנה כל הבנים ומה שהנהירנו
פולחנות אותה כל הבנים וכבר בארנו התועלת

המגיב מונח המיכה האוכל באורנו בה
התועלת הכני הוא במיכו' והוא שה
שיכונן להסיר הסכסולות
שהבית כרי טולח נכיס דמים בביתנו הפך מה
שהיתה הכונה בו בבניית הבית
התועלת הסיליטי הוא במיכות והוא
מה שהנהיר מודיעת ה
הכרס כלאי וכבר בארנו התועלת המגיב ממנו'
כלאים בפרשת קדושים תהיו ומהמקום ההוא
יתבאר זה וממנו החפירה התורה יותר בכלאי
הכרס שישאר כלאי ורעים לפי שהגפן היא חזק'
היניקה יקרה מזה שתספך ליה המזון שכינה
אותו הורב האחר למיטון איתו אליו ויקרה מזה
מה שיצפה להרכבת אילן באילן שילקח האחד
טבע מהאחר והפרי הוא מתיחס ביצר מה לכל

אח' משיניהם וכמו מודכב מטבע שניהם ולפי מה
שיקרה בו זה תפסק ההולדה בו כמו שהתבאר
בשבעיות מטבעה אותו התור' טולח נטותמט בטו'
אשר האכיל ה' ית' ביכמתי' שיהי' להם נח לטנות
המזון שיזנו ממנו להסחתתם והנה בענין
מיכות הכלאים תועלת מכותק' והו' כי זה ייטיבנו
אל ההברל שייב בין המינים וזה יעמידנו על
מיאות הנורות שאין דרך מבלעדיו לקנות
טוס טולמות אנוטי' וכבר תשמור על זה עמה
שחטבו קצת הקורמים שיהיו כל הדברים דבר
אחד ואלו חטבו טולח תהיה טיה ימדה והכרישין
מפני זה מימות תלוח ית' וכל חכמת הנמיכות
ובכלל אם לא נשמור על ההברל אחר בין
הדברים לא נקנה טוס חכמה וזה ממה שאנו
ידיך אל ביאור למשיין בזה הספר והנה זה
התועלת כולל לכל מיט' הכלאי הנזכרי' פה כמו
החריטה בסור וחמור ולביט' בגר כלאי'
התועלת הרביעי הוא במיכות והוא
מה שהנהירנו כולל נשקה
במלאכה אחת בהמה שהורה וטמאה והנה
התועלת בואת המיכה מבואר ממה שיקרס ובה
עוד תועלת להעמידנו על שהברל שהפריחה
התורה בין הבהמה שהורה לטמאה הוא הברל
בנימות הרבר' לוח במקרה ובדבר שאין לו
רוסס במהותם וכבר בארנו שהענין הוא כן
בפרשת ויהי ביום השמיני

התועלת החמישי הוא במיכות והוא
מה שהנהירנו התורה מ
מלביטת בגד' שהוא יסמר ועשיתם יחידיו וכבר
בארנו מה שייב מהתועלת בואת המיכה בפר'
קדושים תהיו ובזה המקום כמו שיקרס והנה
סמך אליה מיכות ייבית להעיר אין נסתעשו
מן האחר דברים מתחלפים ביצ' רה זכמהו' כמו'
שביארנו ממכות ייבית בסוף פרשת טולח לך
כי יקח איש אשה וגו' פד' לוח
תשיך לאחיו וגו' כי יקח איש אשה רל' סקנה
אותה לו לאשה באחר ממיני הקניה ואחכ' בא
אליה וטימא אותה ומפני' שיטמא אותה העליל
א' תה' טולח טימאה בתולה והזכיר טולח טוס רב
לפי שירבנו שאין האשה נסקלת כל פי הבטל
טימא' על פי פנים פדים או טלטה עדים יומת
הפת' ועו' טמא' טמרה טימאן הנה לאתתתי'

יכול היוואה לאסרו בררך שלם וכל על זה הנה
יש דשו להכותו או לחבול בו בררך שיתסלס לה
ההכרה ממנו ואפי' בנפשו שלרודף אחריה אם
לא יוכל להיכלה ביצר אחר ולפי שכב הקיט לה
הקס על רשהו ורעחו נפס למרנו שיהרודף אחר
חבירו להרגו יש רשות להואיס להוטינו ואפי'
בנפשו שלרודף ולזה אמרה התורה לא תפמוד
על רס רעך ואינו דוקא רבר טייט מן הסכנה
המגייע בנרדף ליר דס כי אפי' ממה שיגי' לו מן
הקס והבטות ואפי' אין בו היוק מן המומן כמו
זה הענן המגייע בנאנסת ואת כי כלני חייבים
בכבוד האחר על חבירו כי ימצא מיט נערה
בתולה אשר לא אורטיה וכו' רל' טיאנס אותה והוא
נציה בחוקת בתולה וטיכב עמה ונמיכא רל'
טיהיו טס ערים וכבר יתבאר במה שיקרס
טיהנבעלת בטרה סתמה טיהיו אנסה ולא
יכערך התראה באונס ומפיה כמו טיהאוכל
מטל חבירו מטלס ואינו יכריך התראה ולפי
טדקדקה התורה טיתהיה בתולה ולזה הסכימה
טיין לאביה כסף כמוהר הבתולות כמו טינוכר
בפרטות חולה המטיפטים ווכר בזה המקום טזה
הכסף הוא חמשים סלעים טל כסף למרנו טלא
טיהג זה הדין אלא כטיבא עליה כררבה מהמקום
טיהיו בתולה כי אין בכאן טונט לה טינוכל לומ'
טינבערו דקדקה התורה טיתהיה בתולה ולזה
גכ' הסכימה התורה טיין זה הכסף מפני מהר
הבתולות תראוי להס מיכר בתוליהן ולו
טיהיה לחטה זו היא מיכות עטה ולפי טיריכה זה
האונס לקחת אותה טלא לטיס איטנות כי אחלי לא
יטריכה בזה מיכר מפלתו או מיכר פחיתותה
עמדה התורה כנגד מחטיבתו והכריחה אותו
סיתהיה לו לחטה תחת אשר ענה אותה ונהנה
מטיכיתה וחטיב לקחת זה ממנה בנולת חק
טיהיה לו עליה ריכטה התורה טיהיה מה טיאכל
מבטרו ולזה הוא מבואר טואס לא מותרת
לו לא יחוייב לו ללקחה ולפי טזה הכסף יתן
מפני הטות בתוליה ונעבאר בחובל בחבירו
טיחא טיחלס ה' דברים כמו טביארנו כפר וחלה
המטיפטי
הנה הוא מבואר טיהוא יטלס
גור בוטות וטוק ויער והוא מבואר גס כן טייטלס
גס כן טיבת ורפוי אט קרה טייכערך לה זה מפני
יער חטיבת וחולס במפוחה אינו יכער

טיהרי נתייטתה והוא מבואר טואס אין לבערה
האנסה אב טיהנס הוא לעימה לא לירטיי
האב כי לא זכטה התורה בו חלא לחב
יוכל לטלחה כל ימיו רל' מפני בחירתו אמינס
התורה תכריחהו על זה הנה לא יחוייב לטלח כי
התורה לא עמדה בזה אלא כנגד בחירתו כמו
טינתבא מדברינו ואס טלחה יחוייב טייחזירה
או עבר על לאתעטה ולזה אס יכול לקייס העטה
אחר זה הנה כבר עבר על לאתעטה והוא
מבואר טואס לא ריכטה להטיה לא יקח מיט
את אטית אביו הנה סמך זה לפני האנסה להורי'
טיאטית אביו הוא טיאסורה לו לא אנסת אביו
ואעפ' טינתבאר בכאן טזה האונס קוטר אותו אלא
טייקחה לו לחטה הנה מפני טיחנה אטיתה א
מותרת להנטיא לבנו וכאלו העיר בזה טיאס לא
ריכטה בו מפני היותו וקן והיתה מתרעה בבני
היה רואי לאב להטיטרל לפייסה בזה העטין כי
בזה תטיקוט קיטת תולנתה וזהו אמרו לא יקח
מיט את אטית אביו כאילו יאמר אטית אביו הוא
טלא יכל לקרס אכל מקרס הוא אנסת אביו
והנה לא תמיכא באלו העריות טואמר לא יקח
כי אס בזה המקום ולא יגלה כנה אביו רל'
סתר אביו והוא כאילו אמר ולא יגלה נדות אביו
לא יכא וכו' רל' פטיש ורכה ואמ' אחר זה ווכרות
טיככה למרנו טאלו הפטיש והכריתה והריכות
הוא בכלי ההולרה ולפי טיפטישת הורע תהיה
מהגיד אס בטיבילי הורע . אס בהביכס למרנו
טיבאלו הכליט אס היתה הפטישה או הריכה או
הכריתה באי זה טיהיה מהס היה זה הנה יקרא
באלו הטמות רל' פטיש טיפכה או רכה טיפכה או
כרות טיפכה והוא מבואר טילי התאריס לא יהיו
אלא לפי טינפטיה לו זה לא למי טינברא בזה
החסרון כי לא יתכן טייקרא כרות טיפכה לא לטיי
טיכרת הטיפכה לא למי טלא כרותהו לו רבר
אלא טינברא בזה חסרון והנה הורה בזה המקו'
טלא יכא אחר מהס בקהל הטיס רויכה לומר
לקחת אטה מיטרי' לא יכא ממור בקהל ה'
ירוש כי הולר טיהיה לחיטי מאטיתו הוא בנר
והוא נקרא בן ואמנס מי טייט לו ממי טיאין
לו אטות בה בטוס פטיס הוא הנקרא
ממור ולזה הוא מבואר מיכר הוראת הגרר
והנה הורה מולבא ממור בקהל הטיס

חדושי ואין ראוי שישקח ממנו וזוהי מצי' שזכרה
מזוהי תורה ואל תהיה לוסי' לא יוכל לשלחה
כל ימיו ששיתה התורה לו כמספט ראוי לו כי
אולי משני שהיתה כעורה שם לת עלילות דברים
לזכרית טולח טמאך עמו ורצתה התורה שתהיה
לו רחסי' כל ימיו והזהירה אותו שלא יטלחנה
בגט לפיכך אם טלחה יכרי' להחזירה ואם היה
כהן טמא יכו' להחזירה הנה עבר על אלתשטה
בטלחו אותה וראוי שתדע שזוהי לא היתה ראויה
לו אלא כעברה כמו סונתת תחתיו או טכבר
טכבר שהיא אסורה לו לא יחויב לו לקימה כי
התורה לא התחכמה בזה אלא כנגד רוע תכונתו
שמשני טמאתו אותה היא רוצה טולח טמאך עמו
ורצתה התורה להכניע רוע רצונו וזוהי אמת
היה הדבר הזה וגו' רוצה לומר טכבר נמיכאו
דברי הבבול אמתיים ולא נמיכאו עדים סיוימו
פרי הבבול או שהביא הבבול עדים להזים את
זומטי פדיו והיכאו הטערה אל פתח אביה
וסקולה ששיתה הערה זה לבטי הודיה על טולח
הקנה מן המוסר מה שראוי והוא מבוואר שאם
אין לה פתח בית אביה הנה היא נסקלת אל שער
העיר ההיא כמו שביא אחר זה במספט הטערה
בתולה מאורסה שאם יטכב איש אותה בש' יהיו
נסק על שער העי' למדנו מזה שאם לא היו בש'
אך בבית אביה סוקלין אותה על פתח בית אביה
וראוי שתדע שזעפ' טולח היתה

טערה בעת היכאות זה הרפ' כיון שהיתה נטרה
בתולה מאורסה בעת טונתה הרי היא נסקלת
וכבר החמירה התורה על הנבר' בתולה מאורסה
יחסי' מה שהזמיר בשואר המאורסו או בנטומו
הבטלות בעל לפי טונה העטין הורה על הפרגת
רוע תכונת' שיתקט' סגולה והחלה להולד המות'
הזרעי' בה נטתה אל הזנות עם היותה בלתי
יורשת עדיין טעם מטיכב האנטים ולא חסטה
לרוב תאותה אל היכבר הקורה לה בהטחת
בתוליה ויל' הבטת שיתכן שיקרה טונה

כי הפדר בתוליה יעירו על
ונטתה הנה זה ממה טיור' כי אחר טיטלס להיות
גובר המותר הזרעי' בה תגדל תאותה יותר
ותמולח הארץ ומה עם מה שהרגישה בהנאות
שטיכב האנטים והיותה בטוחה אז מהיכבר והיות
טקיה אז מהבטת שהיה ראוי שישגי' על זה

בהיותה בתולה כי ימיכא איש רוצה לומר
בערים שטיכב עם אשה בטולת בעל יושגי'
גו' ב יקראו אפי' טולח כדרכה טמאך וזוהי וכו' לא
תטיכב מטיכבי אשה והנה אמרו בטולת בעל
יכלול אפי' בא עריה ארוסה בבית אביה ומתו
גם שטיהם מגיד שטאטר היה העטין כן ימותו
שטיהם אך אם היה הוא איש והיה קטנה אז הוא
אשה והוא קטין לא ימות כי אם הגרו מהם שיהיו
בן עונשים כי יהיה נערה בתולה מאורסה
לאיש למדנו מזה שאין קדושי קטן כלום וזוהי
אמר מאורסה ראוי והנה לא יטהג בה זה הדין
אלא בשפת היותה נערה וטיתה בחזקת בתולה
כי לא חייבה התורה שיעירו העדי' שיהיו בתולה
אז כטיטעלה כי זה לא יתכן ומיכאה איש בטוי
וטיכב עמה אפי' טולח כדרכה כי הוא יקרא גם כן
מטיכב כמו שביארנו והנה יעירו עדים על זה
המטיכב כי בזולת זה לא ימותו כמו שקדם

והיכאו את שטיהם אל שער העיר ההיא הנה
דקדקה התורה בכל המקומות שיתהיה ההטתה
בטיטר שטימאך בו כרי' שיוסרו כל העם אשר
כמיכאות בהם וזאת הרעה כי בודאי היה זה לרוע
מטהג בט העיר המוכיחים והטוכחים את
הטערה על דבר אשר לא יטקה בעיר אמר זה כי
זה מעי' טולח היתה אנטסה כי אם לא נתריכת בזה
היתה יכולה לכשוק וימלטוה האנטים ממנו והן
מבוואר שהתורה דברה בזה בהנה כי בעיר יהיה
על יד הפתח ובטדה יהיה על יד האנט אך ראוי

שטיכב טכבר מקום שיהתב' שיעקה ואין מוטיט
לה הרי היא פטורה כי לא חטאה בזה ובכל מקו'
שיתעטה זה ברצון הלח היא נסקלת ולטערה
לח תעטה דבר למדנו מזה שהאנטים פטור מכלו'
כי כאשר יקום איש על רעהו וריחו נפש כן
הדבר הזה המטייל זה העטין לרוב לפי שנתב'
היותה אנטסה פל זה ראוי שטיטעוט כי הדבר
קסה לה פלו' בא להדגה מדוב הזנות טייט בזה
העטין וכל הנערה הבתולה המאורסה לכנות
טוכרנו במה שקדם עם טכר האנטים הט' בית
והראויות זר בפטיהם עטין הזנות פד שטיכרו
המות על הזנות יעקה נערה המאורסה ואין לה
מוטיט למדנו מזה כדונו' לראוי שיוטיטעה
מיד מאנטה וההוטיטה תהיה בטימלטוה מזה
העטל בחר טיכר עליו ולזה אם

שנתן לה במוטתה אין בו דין מתנן וזוהי כי לא
 היה זה אלא פרשן חוב שהיה חייב לה תכף
 אחר הבטלה והדין נסתנה המתנן וכן זה
 הקדים לתת לה המתנן קודם הבטלה והקדישה
 מותר למזבח והקדישתי קודם בטלה איני מתנן
 זונה כי עדין לא נהיה הזנות וכבר נכתב
 בכלל הכרס שאין אדם אומר דבר שאינו שרף
 ולזה אם נתן לה במוטתה מה שאינו שרף
 אינו נפסל עוף קדשים להיותו מוכן אל העופות
 והבטלים ששפלין בהפאתו עד העזרה הרי הוא
 כמו שרף לפסל והנה מחיר כלב הוא שיחלי
 כלב בבהמה או עוף אחד או הרבה והנה
 נפסלו אלו למזבח כי הם תועבת הטעם יתעלה
 כמו שזכר והנה מחיר כלב זה בבלב

לפי שהוא שטוף מאד במשכב זכור ולזה
 מטעם חירו וחטיו כמו מתנן זונה ומזה
 המקום נלמד שהמתנן שנתן על המשכב זכור
 הוא פסול למזבח עם שהוא יותר מתועב ממתנן
 הזונה וראוי שילמד מזה שהרובע והנרבע
 פסולין למזבח כי גם המחיר כלב פסלה התורה
 מפני תינתו רובע ונרבע והנה בזאת האזהרה
 תפולת אחר כללי אך איני מיוחד כמו
 הראשון והוא כי הזונה תהיה על הרוב מטת
 איש והיא רחוקה להיות לבטלה לבר וברית הנטי
 לבטלה חזק מאד וגם הכלב להיותו חזק
 האהבה הרפיונית לבטלה היה ראוי שיהיה

לבטלה לבר ובריתו פס בעליו חזק מאד
 והנה הרבנים אסרו היו כלי להתנכר דבר מ
 מטעלה למי שהוא לו אין ראוי שנטמא כלי
 להכיר המטעלה לטעם יתעלה הנה זהו ביאור
 מה שיצריך לבאר בזאת הפר' שהגבלנו ביאורה
 ואלו התעלות המגינות ממנה

התועלת

הראשון הוא במצות והוא
 מה שיצית מעטין מויכא
 טעם רש מה פנט לו או לה אם רבדיו אמתיים
 וכבר ביארנו התועלת בזאת המצוה אצל
 ביאורנו זה

התועלת

השני הוא במצות והוא
 מה שיצוה מהענט לטוב
 פס אשה בעולת בעלולה והנה התועלת בזאת
 המצוה שבאר

אך לא במקום הבחירה בטוב לו לא תוננו
 וזוהי למד ביותר נאות לו ליכאט ממנו פרנסתו
 ואף על פי שאינו יותר טוב מיצר עיניו
 לא תוננו וזאת חזקת רבנים והנה זה
 העבר יהיה עתה גר יצחק כי העבדים פכנסו
 ברב המיכו לא יחסר בהם לא שייכאו מטיעבור
 הארון וזוהי גרי יצחק כי לולי טעבור הארון
 היו מחריבים בכל המיכות אך מפני טעבורו הם
 פטורים ממיכות עטיה שהומן גרמא לא
 תהיה קדשה בבנות ישראל רל פנייה מוכנת
 לתשמיש לכל אדם ולא יהיה קדש מבני ישי
 רל שרף יתפרץ האיש לבטול הפניו והנה קדש
 וזוהי קדש כי העברה תמטכהו לזה וכלו הו' קד'
 לזה הפועל מרוב המיכו לזה הגנת

אם נסתבך בו מעט כי לא יחסב בזה לחטא מפני
 היותו פנוי והיא פנייה לא תביא מתנן זונה
 ומחיר כלב בית ה' להיך לכל נדר מגיד טפוסיה
 וזוהי נרבה והדין עם כמו בהמה טמאה אסור לא
 יקריבו ממנה קרבן לה שיפריכה ויביא ברמיה
 אך אם נדר עולה או טלמים והביא בהמה או
 עוף טעם מתנן זונה ומחיר כלב הרי הוא עובר
 על זאת האזהרה מזה המקום למדנו שאין אסור
 להקדיש למזבח אלא עם עיניו לא חלופיהם

ולזה אם היה המתנן או המחיר רמים וקנה
 מהם בהמה עוף למזבח אינו עובר על זאת
 האזהרה והנה הזונה תקרא מי טעם אסור
 בבטלה כמו גרושה לכהן הדיוט וחלופיהם
 לכהן גרושה שירמת לזה ואולם האחרת
 שאין אסור בבטלה תקרא קדשה ולזה תמיכא
 על הרוב טעם הזונה בזאת איש ובת איש
 כהן כי תחול לזנות הנה אסור ואל תחול בתך
 לזנותה ירמה שהוא מוזות הכונה טעם היתה
 אשת איש אין ביד האב להזנותה גם לא הירכך
 לזנותה והנה ובכלל הנה הזונה יהיה הדין
 בה טעם והנטיה מדרכי התור' מדבר הבטלה

ולזה תהיה הזונה נבטלה בעילה אסורה מן
 התורה ואולם מתנן זונה הוא מה שנתנה
 האיש לתת לה בזנות ההוא והוא מתנן לה אחר
 זונה כאלו האמר שאמר לה אם תבטלי לי ומ
 לפלו' מתן לך טלה אחד ונבטלה לו ונתנו לה טלה
 אחד תקח הרי זה מתנן זונה ואם לא נתנו לה
 אלא אחד ופן מה כיון טלה יחד לה הטלה

רוינה לומר טולא יטא ממור בת יטריל
ולא תנטיח ממורת ליטריל
ועטן הבימה בקהל הוא בשילה בחיטות
ולזה אם קרש ולא בעל אינס עובריס פול זאת
האזהרה גם דור העטירי לא יבוא לו בקהלה
כבר נתבאר אחר זה שאין הרצון בזה הלשון
טימה דור העטירי ואילך יהיה מותר לבוא בקהל
טיהרי אמר כן בעמוני ומואבי וזכר טיס טיהוא
אסו לבוא בקהל עד עולם ולזה תהיה הכונה בזה
המקום טיטר עולם לא יבוא ממור בקהל
אם אמר אמר כי מנה המקום יתבאר טאיט
אסור מעטירי ואילך כיון טולא אמר עד עולם
אמרנו כי התורה לא תאמר דברים סותרים זה
מת זה כל טיכן טיתאמר אותם עם זה ללא ענין
ולזה הוא מבואר טאם היתה הכונה באמרה גם
דור העטירי טמרור עטירי ואילך יבוא בקהל
הנה זה יהיה סותר מה טאמר אחריו עד עולם
ועוד טולא היה צריך לזכור זה הסותר אבל יספי
כטיאמר לא יבוא עמוני ומואבי בקהל טיס עד
עולם לא יבוא עמוני ומואבי בקהל טיס
רוינה לומר אחר טיטגיירו כי קודם זה
לא היה צריך להזהיר בו וידענו טיהמואבית
פותרת מיר כטיטגיירה טהרי מיאנו בבוטן
טיהיה מטופטי יטריל ונטיח רות המואביה
ומיאנו גם כן בטלמה המלך טנטיח נעמה
העמונית ולזה הוא מבואר טיהרצון בזה להזהיר
בזכריס לבד מעמוני ומואב טולא יבוא בקהל
וישיר על זה מה טאמר על דבר אטיר לא קרמו
אתכם בלחם ובמים בדרך ביאתכם ממיכריס
וזה כי דרך האנטיס לעשות הפועל לא הנטיס
ולזה לא נעטנו הנקבות ואטיר טכר בליך וגו'
אמר זה בעבור בליך מלך מואב לא תדרוש
טולמס וטובתם כל ימך לעולם מגיד טאך על
פי טאנחנו מחוייבים לקדוה לטרוס לאטיר
טלחם עמו הנה לא נעטיה כן לעמוני ומואב
בהיותנו טלרימים עמהם באי זה עת טיהיה וזה
הוא עטן ואת האזהרה לא תעב ארומי
כי אחיך הוא הזהיר טולא נעטב ארומי ומיטי
מלבא בקהל כמו העטן בעמוני ומואבי אבל
כטיטגיירו הדיד הטליטי יהיה מותר לבוא בקהל
יהי והם בני בנהם כי טיכא מחנה על ארביך
וגו אמר כטיטכא להלחם על אויבך וטמת העיר

במכור בדרך טיבטי יטריל יעמדו במחנה ליכוח
על אויביהם יצריך טיטמר מכל דבר רש . כתי
טולא יסור מהם הטגחת הט יתעלה כי יהיה
בך איט אטיר לא יהיה טהור מקדוה לילה הנה
סמך זה למה טאמר ונטימרת מכל דבר להזהיר
טולא יהרהר בעברה ביום ויבא לירי טמאת
בלילה ויכא טיכא מן המחנה ההו לפי טיהמת
ההוא הוא קדוש להיות בו טיטינה וידמה טיה
יהיה לבד כטיהיה טיס ארון להיט כאמר כי ה
להיך מתהלך בקרב מחניך ומנה המקום
למדנו טיבטל קרי יוכא חוץ מהמקדש טיהוא
מחנה טיטינה והוא אך ממחנה יטריל לא יכא כי
אם המיכודע כמו טיקדס מאמרנו בדר יטיב מחוץ
למחנה מוטבו ויטהו לטבור ולהעריב טיטנו
כטיטפס מי טיכא ממנו טיכבת זרש . ויד
תהיה לך מחוץ למחנה וגו' יכא טייתקנו מקום
מחוץ למחנה טיטנו טיס לכבוד הטיס יתעלה
טיהוא מתהלך בקרב המחנה . עם טבנה יטמו
המחנה מהעפוש ההוא ולזה גם יכא טיהיה
לו יתר איכל כלי מלחמתו טיחפור בו החוץ
כטיטפנה ויכסה בעפר יכאנו ויהיה זה סבה טולא
ירגיטו בעפוש ההוא במחנה הקדוש ההוא
ויהיה כבוד לטיס יתעלה ומנה המקום למדנו
טיון דאוי להתפלל ולמד דברי קדוטה במקום
טיט בו ימוה אם לא היתה מכוסה להיטילך
ולתת אויבך לפניך התכלית הראשו הוא להיטילך
ואם זכית טהרבך מן ההטגחה טייתך ארביך
לפניך יעטיה זה גם כן ולא יראה בך פרות
דבר וטיב מאחריו מגידי טאם יראה ה' ית בהם
טוס חטא ודבר מגונה תסודי טיטינתו מהם
ולמדנו מנה לפי דרכנו טיהערוה
לא יספיק בה הכסוי אם היה טיטראה והיה זה כן
כי עטיה יותר מגונה כי ראותה מיכא להרהר
בעברה לא תסגיד פאר אל אחריו
הנה זאת האזהרה בעבר כנעני טיכרח מחוייבה
לארץ להמלט מארונן היטדילי והראיה
על זה כי העבר האמר טתס בתורה הוא עבר
כנעני והוא מה טאמר בהם מהם תקנו עבר
ואמה והתחלתם אותם לבניכס אחריכס
עמך יטיב בקרבך ויכא לומר בארץ בקרבך
לא טיהיה לו עיר לעיכמו
במקום אטיר יבחר בחדר טיערך

התורה עליהם כי לא אסרה תורה רק דרך חתנות
 שכאמ' לזאת חתן בם
התועלת הכלל פטרה הוא במצות
 והוא מה שיהיה תורה
 מהביא אתנו וזנה ומחיר כלב בית ה' להיך
 לעשות ממנו קרבן וכבר זכרנו התועלת המג'ע
 מנות המיטה וזכרנו ביוזרית בה

לאתשיר לאחיר

נטך כסף
 ער כי יהיה

ריב בין אנשים לאתשיר לאחיר נטך כהנטך
 אכל ידע שהנטך יהיה מהמלוח לא יל הלוח
 וזה מבוא מיצר הוראת הגדר אך אם יתן לטלית
 טך מה בטכר מה שיטרח לבקש לו מי
 טילונג הנה זה נכנס בגדר השכירות לא בגדר
 הנטך וכך אם הלוח אדם להביא והזמין לפני
 בר לזמן מה ונת' לו טך מה להחייח זמן ההזמנה
 ההיא לזמן יותר ארוך אין זה גם כן נכנס בגדר
 הנטך כי אינו אז מילוח לו זמן ואינו גם כן
 נותן לו זה בטכיל הארכת פירצון המזון אבל
 מיצר טהינס ההוא רחוק לו מללכת טים לפני בר'
 ולזה יבקש ממנו יום יהיה בו יותר פנוי והנה
 אמר נטך כסף נטך אכל לפי שכבר אמר במה
 טחדס אך כסףך לא תתן לו בנטך ובמרבית לא
 תתן אכלך ולמד בכאן טאס נתן כספו בנטך
 כסף או בנטך אכל וכך הענין באכל מוצר
 בלא תנטיה נטך כל רבר אשיר יטך רל אפס'
 טילא היה נטך הסף או נטך אבל מכל מקום כיון
 טיתתנה לתת לו בטכר ההלוחה אי זה רבר
 טיהיה טזה כסף ביצר מהיכרדים נוצר בלא
 תנטיה ולפי טהיה אמרו לא תטיך אשטר
 טיהיה אנהרה ללוח טילא יטב לאחיר טיהיה
 נוטך וכבר באה האנהרה למלוח טמו
 טאמר במה טחדס את כסףך לא תתן לו בנטך
 הנה ראוי טנבין טבנה המקוב באה האנהרה
 ללוח עס טהוא מצומר טהלוח גם פן יט רל
 טבוח טנה החטא כי לא יוכל המלוח להלות
 ברבית אס לא יסכים הלוח בטנית הדבית והנה
 לזה תהיה אנהרה ללות ולמלוח ולפי טיאמר
 לאחיר למדנו טאינו מיכה להלות ברבית
 לגר תוטב או טילא ללות ממנו ברבית
 לנכרי תטיך היא מיכות עטה מפני

בקול הדוד טיליטי טיולרו להט ולפי טתלה
 הענין בלידה יכריך טתהיה האס טניה בדרך
 טיהיה הנולד לה טיליטי והנה הרחיק התור'
 המיכרי והאזמי יותר מהאומות הנטארות
 לרוב מהגס כמו טנזכר בתורה כנועטיה ארץ
 מיכרים ועוד טארוס לא הניח אט יטיל עבור
 בגבול ולולי טהיה אדוס אחינו והיינו גרים
 בארץ מיכרים היינו מרחקי אותס ער עולם כמו
 הענין בעמון ובמואב

התועלת

השטירי הוא במיכות והוא
 מה טיכינו לחטמי במחנה
 מכל רבר רפ בדרך טתרבק ההטגחה הלהית
 בט והרחיק הרומה קרי מהמחנה כרי טיטמור
 כל אדס מההרהורים הרעים המביאי לידי רחית
 קרי כי יטיגהו מזה בטת נפלא גם הרחיק
 הכוחה מהמחנה הקרוט בדרך טלא תראה ערו'
 רבר במקום הנכבר ההוא טהט יתעלה מתהלך
 בקרבו ומפני זה יכנה לכנות הכוחה לפניות
 ולכבוד הטס יתעלה ולהסיר העפוט מיטס

התועלת

הארת עטרה הוא במיכות
 והוא להודיע חבת יטוב
 וזך יטחאל כי גם העבר הכנעני הבורח טיס
 להטלט מארצו היטרי לי הרר בחוטה לארץ
 נטטוונו טלא טגדיהו אל ארצו אך יטלחנו
 חטטי טעמנו ויהיה גר יכרך ודיטנה התורה
 טיטב עמנו בקרבנו לא בטני טיטמו כרי
 טיטירהו למיכות התורה וממה טדיטנה התורה
 בנה יטבא טאס ריטה העבר לברוח מעס ארצו
 ומעס הטס יתעלה כלו תאמח טריטה לטוב
 לרנו ולארצו הנה נטגדיהו אל ארצו כי התנאי
 הוא טלא ירעה להנכר כי אס מעס ארצו
 וכיטב עמנו בקרבנו

התועלת

הטיתס עטרה הוא במיכו'
 והוא מה טאסר הקרטה
 מבנות יטרי לרבר והקדיט גם כן להרחיק הזמה
 מהנס הקרוט והנה פמך רבר הקרטה למה טיזכ'
 מדבר העבר כי השפחה כנענית היא כמו קרטה
 הותר לעבר עברי או לעבר נענטי טלא בוויכות
 והוא מבואר עור טהקרטה מהגרוט לא הנהיה

התועלת
 מה שיכיר מן הבא על נפשו מאורטיה בריכוך
 או במוטס והתועלת בזאת המיכה פבוואר
 ויזרנו ממנה סיהאנוס פטור מכולס כטיהרודק
 אחר נערה מאורסה יכ רשות לרואה להוטייע
 לה ואפי' בנפשו של רודקאס לא יוכל ביצר אחר
 וכן הצטין ברודק אחר טור העריות או
 ברודק אחר חבירו להרגו ואולי סמיכות לו
 הפרטיות הוא להטיר סיהמויכיא טיס רע מפני
 שיהורך אחר עיניו ולזה מינו חפץ באשיתו וטונא
 אותה ומויכיא עליה טיס רע הנה סופו לפתות
 אשית מיט' אטרי יקל בה הפתוי יותר והיא בעולה
 ולא יספיק לו זה אבל יפתה נערה בעולה
 מאורסה ואעפ' שיקטה בה הפתוי הנג לתגבורת
 יכרו עליו יסתרל בזה טולא יספיק לו זה אבל
 יאנוס אותה גם כן

התועלת
 הרביעי הוא במיכות וחזו
 מה שיכיר מרי' אונס נערה
 בהילה והתועלת בזאת המיכה כבר ביארנוהו
 פס בימוריו רברי' וזאת הפרטה

התועלת
 החמישי הוא במיכות והוא
 מה שיכיר טולא יגלה מיט'
 פרותי' אביו וביאר פס זה שאטת איש לא יוכל
 מיט' קחת אותה לו לאשה אבל יקח הוא אנסת
 אביו ומפוטת אביו וזה הוא מבואר מפה טוכ'
 למעלה בטדטיס הפולריס יוכבר ביארנו
 תועלת המג'יע מןאות האזהרה ויכל בימורנו
 דבריה ולפי' שצבר זנר רבר אונס נערה בתולה
 המאורסה הטרי' דיני אונס נערה בתולה ולזה
 זנר דיני אונס נערה בתולת אטרי' לא אורטה
 והמטיך אליה האזהרה טולא יקח איש וזאת אשית
 אביו לבמר כי הבן יוכל להטיקט תלונת האשה
 אס תחפוך בו כמו טביארנו

התועלת
 השישי הוא במיכות והוא
 טיהור מלסא בת יסדואל
 מי' טנטיות בו מי' זה שיהיה מכלי ההולדה והנה
 התועלת בזאת המיכה הוא מטיי' פטיס החחד
 כי מפני טיה פטינו הוא בלתי מזוליד אס הזליר
 הולדה חסדה הנה היה מן הרמי טולא יקח אשה
 יכרטי' כי בטילות הבלתי מזוליד הוא כמו בפילת

זנר טולא יכוך בה הולדה רק הנמה לבר והמזוליד
 הולדה חסרה הוא בלתי ראוי גם כן ליט' הולדת
 כי ירמה שיהיה הזוג ההוא לכונת הבטילה לבר
 אחר טולא יוטג בה בפריה ורביה פי אס תועלת
 פחות והנה התועלת הטני הוא היותר טולס
 הוא טאס יהיה מותר לקח יכרטי' הין האנטיס
 הטיופויס בזמה כטיי' יחקו באשה מסחיתים
 כלי ההולדה לויט' אחר ויתמנה לו לאשה אחר
 זה יתנוללו בת והוא לא יחוש והיא לא תבוט
 אס ותעבר לחטבה טיהיא מחוקת מיט' רה בעל

התועלת
 הרביעי הוא במיכות והוא
 מה טיהור מ
 ממור בקהל הטס טר עולם והנה התועלת
 בזאת המיכה לפי' טאס יולר ממנו ורע יטיה
 נברל מחודג ביסדיל לנכח ויהיה זה טבה גם
 כן אל טיהיה חטאתם בלתי טכח וזה פמה
 טיוסיף וידון פל תהטמר מג'רוי הכרוה

התועלת
 השישי הוא במיכות והוא
 מה טיהור מ
 ופוחבי בקהל' ה' חף אס פתג'ידו טר עולם
 והמטייכה וזאת האזהרה לאזהר' ביזת הממוי
 בקהל לפי' טעמון ומואב היו לרטי מבנותיו
 חלוא היו ממורי' והנה הממורר לא ינקה ממוס
 בכל פת' ולפי' רדכנו למרנו טיה טהממוי
 החן מהעריות אשר לא יחכן טיהיה לחמס מיט'ו

בהס ואפי' בעברה כמו הבת טאין לארס איטיות
 כולל בה וואס קרטיה מיטה אטת איש וכן הטנון
 בטואי העריות הדומה לה ואולס אשר יהיה
 לארס בהס איטיות כמו אלמנה לכהן גדול
 והדומים לה הנה לא יהיה מהס ממור פי לא
 יהיה ממור הנולד לארס ממשותג והנה זכרה
 התורה בהרחקת פטויט' ומחובי טבה תכלול
 הזכרים ולזה אין וזאת האזהרה נהגת כי אס
 בזכרים והוא מה טיזכר מדוע לבבס טולא קדמו
 ליסדיל בלחס ובמיס בימותס ממזרים וטכבר
 השתדל למטחית יסדיל ולזה תזהיר. טאס טלחס
 פמהס לא נקרא להס בשלום

התועלת
 הרביעי הוא במיכות והוא
 מה טיהור מ
 ארזעי ומימרי' לשלם אך מהות' להס לבת

וכללתיך כרי שיהיו יותר נאותים לאכילה כי לא
 התורה התנויה אכילתם לא כמו שהם שנו ואכילת
 עטבי ולזה תהיה אכילת הצליל כדמיון אכילת
 העטבי כמו שהם כי יקח מיט אשה ובשלה
 ולי שירצנו שאין מתנאי המוציא אשתו בגט
 שיהיה בעל אשתו קודם זה שהרי אמר אחר זה
 והיתה ראיית אחר ושימאה האישי האחרון וכאב
 לה ספר כריתו ואשפ' טולא בעל חזתה הנה הרימו
 בזה כי יקח מיט אשה או שבשלה והנה הקיחה
 הוא קטן ורדכו שיהיה בכסף או בשיטת וליכר
 בזה המקום שיכבר תהיה גכ אשתו בבשלה לכה
 כמו שמיכאנו ביבמה ואמר שאין שיהיה קטיני
 חזתה מאלו הקטינים יוכל לגרשה והיה אם לא
 תמצא חן בעיניו כי מיכא בה טרות דבר אכיר
 זה לפי הטהור לא יגרש ארס אשתו אלא לכבה
 גדולה ולזה אמר כי ימיכא בה טרות דבר אמנס
 על דרך האמת ככר ביאר התורה שאפי' לא מיכא
 בה טרות דבר יש לו טרות לגרשה אם שיטה
 כאמרו ושימאה האיט האחרון וכתב לה ספר
 כריתות ור' מנחם שוין שיהיה טולא מיכא
 חן בעיניו יש לו טרות לגרשה ולפי שזה הוא
 התמי בגש למר' שאין האיט מגרש אשה
 אלא לריכנו כי התורה יחכה כל זה הפושל
 לריכנו האיט וכתב לה שיכריך שיכתוב היא
 או טולחו והנה לא יפול טיב כתב כי אם
 בכתובת שיהיה ברבריס טרטימס פוכר וצרי
 שיהיה נכתב לשימה לתכלית שיתגרש בו וזה
 אמר לה ספר כריתות לפי שילח אמר במסר
 כמו שמיכאנו בשיאר המקיסות כמו פ
 כתב וזה זכרון בספר וכתב את האלות הספר
 בספר למר' מזה שבאי זה דבר שיכתוב
 זה הענין תגדש אף שיהיה בדרך שיוכל
 לתנו ברשותה שיאמר ונתן בידה ואל יהיה
 מחוסר מעשה אחר הכתיבה אלא נתינה ט
 שיאמר וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה
 והנה ספר כריתות הוא שיהיו פכתבים
 דברים יורו על כריתו האחות שביניהם אם וזה
 כי לזה התכונות יתן בידה הספר ההוא
 ולזה כריך טולא תשאר טרית לבשלה
 בשום דבר מהרברים כל ימי חייה
 יכרות זה הספר בעללות מה שביניהם מהקטני
 משת מהנהתי

וסבר אמ' כמו זה בנות הפרש גס בבהמו' שטמ'
 לא תחסום טור בדישו ולפי שאמר רשך למר' נ
 טאס היה מסל הקרש אין הטיכר אוכל וזכרות
 עטבים כנפטיך שיבטיך וגומ' מגיר שיבמה שיהוא
 פוטה הוא אוכל בכרס עטבים בהמה שני ולי לא
 במה שאינו פוטה ואכילת עטב ור' שימוץ אמתס
 ולא שיתנס לאמר ואפי' לבטיו ולא שתו שיאמר
 ואכילת וזמר גכ וזת כל'ך לא תתן להזהירו טולא
 יתן כליו ולא יתן לאחרים כי הכל הזלך ל מקום
 אחר וזהו מבואר שאוכל מהם די שיבטיך לא
 אכילה גסה כי כנפטיך שיבטיך ולפי שיטה המוח'
 בזה בכרס ובקמה שיהם גדולי קרקע ורברים
 טולא נגמרה מלאכתן למר' שאין הפושל אוכל
 בשיטה מלאכה אלא מגדולי קרקע ורברים שיה
 נגמר מלאכתן ואין ראוי שישוט שיהתורה לא
 התורה לטכיר זה בתלוט שיהי גס לכהמה
 הזהירה התורה מלחסום פיה מלאכול במה
 שיתעשה בתלוט כאמרו לא תחסום טור בדישו
 ומה נלמד גכ ביאר אלו הדברים הסתומים פה
 הוא שבכיתת מלאכה הוא שיהתיר זה וזה
 יחוייב שיהיה פוטה מלאכת בעלי קודם שיאכל
 והוא תחלין הראשון שיתחל זהו המלאכה והוא
 בזה כאלו תאמר שיביכיר ויכל לא הסל מהעטבים
 קודם שיאכל מהעטבים וזת כייך לא תתן רל' אף
 כליו שלבשל הבית וזה טור ממה שיהיה
 שבראוי לתת לכרי הכת' מדבר ובאמרו וחרמי
 ולתנוף הורה גס כן שיבראוי להמיק פליף
 חרמי הכתוב מדבר וראוי שיתרע שיהי ינהג זה
 הדי כי אם במי שיהיו מעשיהם גמר טולא כמו
 הענין בחריש וקכיר אבל המטכט אינו אוכל כי
 אין נעשיו גמר מלאכה ואמר וחרמי לא תניף
 להפיר טולא הזתר לבטל ממלאכת הבשלה בהיף
 על קמתו ליכריך אכילתו השבולים ורי' מפטי זה
 החרמי כי בשת שיהוא קוטר אינו מניף החרמי
 אבל הוא משיפילו וכורע טיכמו לקצור ומניף
 החרמי לימינו לשימארו לקצור או לשימארו
 לימינו אם היה אטר יד ימינו אבל אינו מניף
 מזה אלא בשיטה שיהוא בטל מלאכתו וזה מבואר
 מענין החרמי וזה ממה שיחייב שיהיה הפושל
 זה על דרך טולא תבוטל מלאכת השבולים ואמר
 וקטפת מלילות בידך לפי שימארו השבולים לא
 יאכל הארס שימר רב והנה לא הזתר לו ליללות

שהוא כבוד עבדו וז' חייבה אותנו התורה להלות
ה' ברבית כשיריפה ללות ממנו לגרוס לו מהנזק
מה שמשטר שלמתהיה בו נטיה מהיושר
ולות יזיה גכ במה שיקרס לטגוטי הנכרי
ודאוי שיתבאר שוין הכונה בזה לנכרי תוכל
להטיף טאם היה הענין כן היה זה המאמ' מותר
וזה כי כבר התבאר מאמר' לאתטיף לאחין
שאפי' רגד תוטיב מותר להטיף וכל שכן לנכרי
טיהרי מיכאנו בנבלה שיקרס הכתוב הנתינה
לגד תוטיב על המכירה לנכרי למען יברכך
ה' לטיך על הארץ ויין ראוי טייובן מזה שלח
תנהג וזאת המזהרה כי אם בארץ ישרלי כי הוא
פ'בואר כי ויין לו התלות בארץ וכבר נזכר בעה
טיקדס בזולת וכירת ארץ ואמנס הכונה בזה
הוא שכבר ימטיך לה מהטוב בקיוס וזאת המיטה
טיברכה' לטיך בכל מטלח ידיך על הארץ
ההיא הנבחרת ואולם בזולתה לא ימטיך לה
כל זה דל' שיתברך בכל מטלח ידיך כי ויין
טואי הארצות מוכנות ר'ברכה כמו וזאת הארץ
הנבחרת שהיא מוכנת מאר' אל טידבק בה
ההשגחה הלהית כמו טיקרס כי תרוד נרד
לת' לטיך לאתאחר לטלמו וזוי שתרפ טאין
הברל בזה בין נרד לנרבה והרבוים קל וחומר
אם בנרד טימה טינרד אינו בעין עכר בכל
תאחד כל שכן בנרבה שהיא בעין עם טכבר
טרייך בה למחר להביאה למקוס הבחירה כרי
לטמרו טלח יהיה מועל בה אם להיותו טינה
טמינה עם טיעבור עם זה בה בגזה ובשבורה
ועור טיהרי מיכאנו ארד זה במיכות עטיה
טבזה טיערטי ביחד הנרד והנרבה וקרא הנרבה
נרד כמו טיאמר כאטיר נרדת לה' לטיך נרבה
אטיר דברת בפין וזה לאות טבזה הנרד הנן
בכאן כלל הנרבה והנה הנרד שהוא להטס הוא
טורה וז' טרמיס או נטסיס או ערכיס או הקרטי
לברק הבית או חרמין כי אלר כולס נקראים נרד
לפי מה שנתבאר בפרכית פיטיס ובפרטית אם
בחקותי וכבר הנהיר במה טיקרס הטימה
להביא לו הנרדיס למיקוס הבחירה לרגל טעגט
בו תחלה ובזה המק' הנהיר טלח נאחר לטלמו
ודאוי טיחקו מתי יעבור הוא על וזאת המזהרה
וטאמר טכבר ביאיר בפרכית פיטיס טיהנרד
אעטר טיטלמהו בכל אחד ממוערי הטטה

טינאמר אלה תעטיו לה במועריכס רכר מנרדיטי'
וטרכותיכס מגיד טיהרברדיס אחרדיס יתקן
טייטלמס באי זה טיהיה מג' המועריס הנזכרים
טיס על סדרס והס חג המיכות וחג השבועות
וחג הסוכות והנה נכלל במה טיאמר לא
תאחר לטלמו כל מה טינמטיך להטלמות הנרד
דל' כי גס בו יעבור בכל תאחר והמטלח
התנרב בהמה ונפל בה מוס קורס טיבימה
למיקוס הבחירה ופרחה באחרת הרי הונו מוזהר
טירא יעברו על האחרת טיעפריטי טרטיה רגליס
ומפני טיאמר וזאת טימה והפחות טימה
למדרגו טכל מה טינרד יחויב לטלמו טטימיכא
למי' ור' זה יתחייב בנרדי הענייס תכק' אטי יט'
ענייס אכלו אמר בטפר מלכיס על טלמה דק
בבמות הוא מוכח ורגומ' וזה לאות טלח נאסחו
הבמות במוחלט ער טנכנה בית המקדס כי
דדוט ירדטנו ה' לטיך מעמך והיה בך חטא
וזה טאם לא תטלס נרדי' להט' הנה זה יזיה על
חלטיס אטונתך בו ומיפוט יראתך ממנו וזיה
יגיטיך הטס יתעלה עניט על זה וכי תחדל
לנרוד לא יהיה בך חטא הורה בזה טאין חשך
הטס יתעלה באלף הנרדיס מיכר עיכמותס וזיה
לא יעניטיך אם תחדל לנרוד ואולם יעניטיך
אם נרדת ולא תטלס לסכה טזכרנו מוכא
טיעטיך טימור ועטיית יזיה בזה המקוס לטמור
דבר הנרדיס כלס כרי לעטות מה טינרד וז'
להיטיאוי מיפד אבר דברייס טיבלב חיינס כלוס
ולזה אמר מוכא טיעטיך והנה מוכא הטעיות
הוא לפי המנהג הטעטי מה טיכיון בלב ולזה
ידייך טייסימו ברבר הנרד פיו ולבו והנה
ביאיר בכאן טאלר הדברייס יכלול בהס הנרבה
גכ אמר נרבה אטיר דברת בפין לפי טכבר
יחטיב טיהנרבה יספיק בה כונת הלב לכר כי
הנרבה מיוחסת ללב כאמר וטיר ידבטו לכו
וכל נריב לב ולזה ביאיר טינרדייך בזה גס קן
חויטזה בפה מה טיבלב כי תבוא בכרס רטיך
דאוי שתרפ טאין הדיכין בזה טייבא טיס בלח
רשות בערליס כי ויין דאוי טיעטיה עם טיהתירה
תרבר במה טירדכו להיות כן כמו טיהתבאר
בטרכייס הכולליס ולזה הונו מוכא
טיהריון בזה עטיבא טיס לעטות מלאכה
הבטליס כמו הענין בטיכר

לא היה מאחיו מבני ישראל כמו הענין בעבר
 כענין ובגד ונושב לאינהג בו זה הדין והקשר
 פי שיהיה העבר חסין בן הדין כמו הענין
 בטפח חרופ כי אינו נדין מאחיו ולמד מאמו
 גונב נפש מאחיו פאיתו חייב שר שיגנבנו
 ויניחנו מרשות אחיו פדט רמי טרא יבא מ
 מרשות אחיו וחבירו שיהיה עומר עמהם כסו
 האב טגנב את בנו והרב את תלמידו והתעמר
 בו ומכרו ראווי שיתרע שאין הכונה בזה
 שיטתעבר בו או שימכרוו שיהיה דקדק פדטי
 וזה המשיפטיס בטיני אלו הרברים גם כן חומר
 וגונב איט ומכרו ומכרו ביד קרס מכירתו
 אמתו וענין היותו בידו הוא שיטתעבר בו אי
 זה טעבור שיהיה שירה שיהוא תחת ידו כאלו
 הוא עברו ובהיות הענין כן הנה לא יתחייב אם
 לא מכרו וטתעבר בו קרס זה ומת הגנב ההוא
 רל כטישלמו בו כל אלו התנאים וזו בורות זה

השמור

בנגב ירבעת הנהיר להשמור בענין נגב
 היצטת לנהוג בו לפי מה שיתן הדין באופן
 שיטב מחוק למחנה המורחלט ולא י
 יעליס ויש את נגביו מהראותס אלהכהן ולא
 יחתוך סמני היצטת כרי שיטהדנו הכהן כי זה
 ממה שייבוא הפסד רב לאנטיס ובעל הנגב לא
 בענין הניקו להס עד שימרו משהני זה תועלות
 רבות ימטכו ממה שיסדרה התור בנגב היצטת
 כמו שביארנו בפדטיס מיכירט

זכיר

את אשר עשה יי למדים חמר זה
 להעיר שאין ראוי לטוות ימין
 גשמאל ממה שיכותה התורה מענין הטיכורט
 הלא תראה כי גם מדים עם גדרל מעלתה ומשל
 אחיה לא הסכים תית להעביר לה מדיני יצטת
 דבר אבל הנכחה להיותה נסגרת טבצת ימים
 עד שנתרפאה ואעפ טנמטך מהכגר עכוב יט
 כמו שאמר והעס לא נטע עד האסף מדים וסמך
 דבר מדים לפני הנגשים לבאר שיהנגשים פל
 לסון הדע וזולתו מן החטאים ולזה סמך דבר
 הנגשים לפני גונב נפש כי תטה ברעך
 משמות מאומה לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו
 הנהיר בזה המקום מי שיט לו מלה על חבירו
 שלא יכנס לביתו לפיכנו ולפי שיה לא יתכו
 חס ואל על ידי טליח בית דין כי אין כתבארס

למשכן חבירו עלחובו אלא אם היה זה בריכונ
 וחולס לא יוכל לקחת מטכון ממנו בשל כרחו
 אבל ראוי שיקראהו לפני בר והס יצוו לפדעו
 או למשכן הלנה הנה תכלול המזהרה הזאת גם
 טליח בית דין שאעפ שיט לו כח להכריח הנה
 לפדע המלה או ליתן לו המטכון הנה לא
 ריכתה התורה שיכנס בביתו טל ליה לבחור אי
 זה מטכנו יקח אבל יכריח הלך להביא לו מטכנו
 מבחוץ לפי החוב ויקחהו טליח בר מידו אעפ
 טלא מריכנו שאם היה הענין כן הנה לא יהיה
 כח לבית דין להכריח הנה לפדע המלה והנה
 הרברים קל וחומר אם כטייתן הלנה בריכנו ה
 המטכנו למלה לא ריכתה התורה שיכנס המלה
 ברשותו לקחת מטכנו כרי טלא יבוט המלה
 אם לא יתן לו היותר טוב והיותר ראוי והעד
 ממנו בקלות כל טכן כטימטכ אותו טליח בר
 בעל כרחו טראוי להטמר מלהכנס בבית הלנה
 למטכנו כי אי רלי יד הלנה לברוח ממה שיריכ
 אותו טליח בר לקחת מטכון ואם איט פני וזוא
 לא תטכב בעבוטו הנה זה יהיה כטייהיה כסו
 לילה ואין הכונה בזה טלא יטתמש בעבוטו
 כי זה ממה שאין צריך להנהיר ואפי אם היה
 עטייר ואמנס הריכון בזה טלא יטכב ועבוטו
 ויכלו אבל יחייבו לו להביאו לו וביאר שכבוא
 הטימטי מטיבו לו אות המטכון כרי שיטכב ב
 בטירתו והנה למדנו מזה שיהא הדין לפטות
 יום להחזירו לו ביום כרי שיטתמש בו ביום

וחולס דברה התורה בהווה לפי שיהמטכון את
 הבריו ימטכנהו ביום על הרוב ואז לא יוכן
 לעני לתת לו כי אם כסות לילה והנה למדנו
 מזה שאם היה לפני במה יטכב זה המטכון לא
 יחוייב המלה להטיבו לו ולפי שזה הדין
 הוא בזה המקום במי טלקחו מטכון ממנו טלא
 בטעת הלואה למדנו שאם ליה על המטכנו
 בתחילת ההלוואה אינו חייב להחזיר ולי
 תהיה יצקה רל שיהט יחטבה לך ליכרקה אכ ת
 תטיב לפני ככות יזה ביום וככות לילה בלילה
 לא תעטוק טכיר פני ואביון ידע כי התורה
 דברה בזה בהווה וזה כי אעפ שיהיה פטייר אין
 ראוי לעטוק טכירותו וחולס זכר עני ואביון
 כי החטא בו יותר פניס כאמדו וקרא עליו אל
 והיה בך חטא מאחין ועמגרך זה גר

ולפי שאמר ושלחה מביתו למרנו שיכריך שתהיה
כונת הספר ההוא שיהא פטורלך אותה ומסלק
אותה מקנינו לא שיכריך את עצמו ממנה כי
א"י קנין לה אך היא קנינו ונתן בידה ושלחה
מביתו למרנו מזה שיכריך שיתנו לה או הוא
או שלוחו ש"ט בידה לא שתקחהו משיכמה ולא
שיתנהו לה אחר שא"י שלוחו ולמרנו מאמר
בידה שאם לא הגיש הגט ברשותה או ברשות
שלוחה א"י מתגרסת ואמר אחר זה ושלחה
מביתו להורות שיכריך שתהיה נדינתו בידה זה
הגט לתכלית שיכריך מביתו ולפי שאמר
הרבדים הכרחיים בגט כמו שיטה המאמר אחר
זה ושמה הא"י האחרון וכתב לה ספר כריתות
ונתן בידה ושלחה מביתו למרנו שיכריך שיהיו
שם שני כדים כדים שיכריך כל אור
התנאים בזה הגט שהרי אמרה תורה על פי שני
כדים או שלשה כדים יקום דבר וראוי שיתבאר
מזה שבשטר מתגרסת לא בכסף ולא יוכל בגלה
הראשון לשוב לקחה אחרי אשר הוטמאה
ידוע כי אין התנאי בה אסרה על בבלה הראשון
שתהיה נכשלת לבטל השני כי לא התנה בזה
תחלה אלא שתהיה לא"י אחר והוא לו תקף
בנתקרה ועוד שהרי נתבאר מדברי ירמיהו
שאין התנאי בזה שתהיה נכשלת לשני לאמר
הן ישרל א"י ואת אשתו ויכמה מאתו והלכה
ותיתה לא"י אחר הישוב אליה עוד הלא חנוכה
תחנקה הארץ ההיא ונת רבים רביס וגו'
ולזה תהיה הכונה בזה שלא יוכל לשוב ל
לקחה אחר שיהיה אפשר לה שתבטל לבטלה
השני והסבה בזה שאם היה מותר להתקורר
אחר כך היה סבה אל שתמלא הארץ ומה כי מי
שיחטוק אשת רעהן יכתרל עמו שיגרסה ו
ויקחה הוא ואחר שנותו חפצו ממנה יגרסה
וישיבנה לבטלה הראשון כדי שיתרצה בזה כי
אשתו לא עשתה ומה בזה הפועל ולזה לא
ירחקה מפני זה ומה התבאר שאם הפקירה
פ"מיה אחר שגרסה מותרת קרובין לא נאסרה
עליו כי אם ליראה שיגרסה לתכלית שתטמא
עם הא"י ההוא ואחר ישוב לקחה בפלה ה
הראשון כי זה מדוחק מזה איכל האנשים רל'
לקחה אשה שפקדת עיניה ומה המקום למרנו
שהאשה שנטמאה בהיותה עם בבלה היא מסורה

לו שהרי הוטמאה וכבר ביאר זה עוד בפ"ד
נשא ממה שאמר ונתתה ונדרשה דרש כי יקח
א"י אשה חדשה למד' שאם היתה אשתו וקדשה
וחזר ונטמאה למינהג בו זה הדין והדין בזה
כי יקח נטוואין שהרי אמר מי הא"י אשר א"י
אשה ולא לקחה ועתה מבואר מה יהיה דינו אם
לקחה לא יבא בכבוד רל' למלחמת הרשות כמו
שיבארנו באמרנו מי הא"י אשר א"י אשה ולא
ישבור עליו לכל דבר רל' לא ליכרכי הגדודי א'
ליכרכי השיר אין מעמיסין עליו שום מעט שתי
יהיה לביתו שנה אחת רל' שנה אחת מיום
שנטמאה והנה מפני שהתורה הושתה דין לזונה
הבית ולא חטבו ונרשע כרס ולא חללו ולא רשע
אשה ולא לקחה ושנה גכ בהטוואת הג' כדים
האלו ברברי הקללות הנזכרות בפדשות והיה כי
תבא למד' שהבונה בית וחטבו והנרשע כרס ולא
חללו יהיה גכ נקי לביתו שנה אחת כי התורה
ביאר כי לא יטלם השיוס בזה הפועל לבטלו כי
אם לשנה אחת ואמנם זכר זה בענין הדשה
בזה המקום לפי שאמר לאדם שיהיה עם אשתו
בהתחלה באופן שיתפייס לבה בן ותאהבהו
ויהיה זה סבה אל שלא תטמא עליו אחר וזה
ייכרך לו לגרסה ולזאת הסבה יצוה התורה
שישמח עם אשתו אשר לקח בתו לה חקה
כענתה ולא יחבול ריחים ורכבו כן חנה
הריחים הוא אופן התחתון מכאן השיחנה ורכב
הוא הכלי העליון והנהירה התורה שלא יקח
לאדם משכנן על הלוחות ולא בששה הלואה
ויהא אחר הלואה אין שיהיה שיהיו לו לטמא
וביאר התורה ששם זאת האזהרה לפי שהשואה
זה חוטב לקחת לטמאן זה הכלי והוא לקח
למשיכן ששם בעליו כי הוא שישמש בפדשות
להכין המזון להם אשר הוא שישם להיות חוקם
מבטל ששם ולפי הסבה בזה היא היות לטמאן
להכנת מזון למרנו כי כל מה שישמש להכין
המזון שאמרנו מזהדי מלקחתו לטמאן ואפי'
אם הדי שם שני כלים משמשים יחד לטמאן
אחר הייב פל זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו
כיון שיש בהם שמות מה להכנת הכל ששם
כי ימא א"י גונב נשם מאחיו מבני ישראל
למד' מאמר גונב נשם מאפי גונב קטן יתחייב
עליו ובאמר מאחיו מבני ישראל למרנו שאם

בסדה אכל את נשכח בעיר כיון שאינו נשכח
בסדה אינו טיחה ועטין הטיחה הזו הוא במה
טרכו לטיח כמו שאין טס בטרת פי טרואה
וזהו בעת טחנה שוכחו אכל את טס רואה
מי ראי לטיחו כי מדרך המנטי טי וכירו קצת
לקצת מה טיהם רואים וראי טידע טיכרת
הפועלים טס כמו טיכרת הבנה בית כי הם טס
במקומם וגם על ידיה טכטיה הלקט טיהו לעטי
כמו טיקרס ולפי שאמר שומר ידענו שאם לא
היו חמורות באופן טיקראו שומר לקטנותם
הנה אין הטיחה נהגת בהם ולפי שאמר כי
תקצור קצירך בטרה אכל זכירתו טכח העומ'
למדנו מזה טי רברים האחר טי טכחה גכ
בקצירת הקמה וכבר נתבאר זה עוד ממה שא'
התורה אחר זה לא תפאר אחרך לא תעולל
אחרך והנה מה טעוב אחריו הוא טכח למדנו
שהטיחה נהגת במחובר ולזה תהיה נהגת
בקמה ויוגבל טעודה מה טי שור המוגבל לפטר
והטי טיהו טיהיה בעת הקצירה קצירך ומו
יהיה נהג בו דין הטיחה אמנם אם בטענת
קצירה אינו קצירך ברך טונומו מחריב
בטיחה הנה לא ינהג בו דין הטיחה והוא טכו
טיכח בסדה אעפ טוכר מותו אחר זה הוא
לעטי טיהי הנהייה התורה ואמרה לא תטוב
לקחתי והנה עטין הטיחה הוא טי טכח השומר
מו הקמה במקום שלא תכריחו מלמכו לטוב
אכלו להיותו כמו גמר מלמכה אכל המקו ההו'
ואשלו היה טמון טס או טיכר בלילה או אסוף
העמרים בלילה ולפי שאמר כי תקצור למדנו
טכמה טראוי לקצור לפי הנהג ינהג דין ה
הטיחה לא במה טאינו ראי לקצור כמו ה
התבואה שקצרי קדם טנגמה להאכילה ר
לבהמת לא תטוב לקחתו הזייד מלקחתו
אחר זה אעפ טוכרו לגר וליתוס ולאלמנה
יהיה מגיד שאם לקחו יחויב לתנו לעטי והנה
זה הגר הטכ טה הא גר טיך היתוס והאלמנה
וכן ראי לשאר עטיס אך רכרה תורה בהויה
והדמיה על זה טהרי אמר בפרטות בהר פיטי
תמורתו השומר לפי ולגר תטוב אותם
למדנו עוד מאמר לגר וליתוס ולאלמנה יהיה
טראוי לעשות ברך טתיה יר תעטי טיה
בוה ולזה לא יעט קצת העטיס מלהכנס טיה

או טיכנסו קצת וולת קצת ולמדנו מאמר לגר
ליתוס ולאלמנה יהיה כומן ההוא מוכן להיות
לגר ליתוס ולאלמנה רל לעטיס או הוא מיוזה
שלא לטוב לקחתו לא כומן טודי מוכן להיות
להם ווא בטענת סור העטיס מלחור מירר אלך
השטיס הרברים בטדות כי תורה אמרה לגר
ליתוס ולאלמנה יהיה שאעפ טעבר ולקחו בטל
הבית חייב להחזירה לעטיס בגרן או בקמח או
בפת למען יברכך יליך בכל מטלח ידיך
מגיד טכטיכר זה יברכך הטס יתע' ולהוסיף טל
תבואתך כי כמו טותמטן העטיס ירנך הש' יתע'
למען נתן להם כי הוא נתן להם לכל בשר
ויטימך כלי לטיתת לעטיי אשר ישיעיהו ה' ית'
עליהם מיכר ההטיחה הכוללת כי תחבוט
ויטיך לא תבאר רל טמה טי טכח מפארות הויה
לחבוט ויתיהם אינו חוזר אחר זה כטוכר מותו
לעין בטארות לחבוט והנה אם תיה קצת חזית
טכח נטיכר אם יט בו סאתיס אינו טכחה כי
כמו זה השומר אין מדרכו טי טפת ואם היה
טרה לאילן טיהיו בי אילנות רבות וטיכח אילן
מחם שלא חבט פירותיו הרי וו טכחה כיון ט
טעבר ממנו אם לא היה מיכר מה טראוי
טי ביאחי לוכרי מיכר עיכס המולמנה וחם טכח
ג אילנו במקו אוי וו טכח כי כמו זה לא יורגל
לטיכחו בטת לקיטת הפירות מה אילנות וכן אם
היה טס אילן אחר חטוב אשר לחטיבותו נקדח
בטי מיוחד וטיכחו כלל אינו טכחה כי חטיבותו
יביאיהו לוכרו ולזה אינו ראי טי טכח לגר
ליתוס ולאלמנה יהיה כבר פרטנוהו במה טיקרס
ואורס מה טראוי להוסיף בו ביאור בזה המיכוס
הוא שאם היה האילן גבוה שלא יוכלו העטיס
לפלות עליו אם לא בטכנה או יעלו טס חטתם
זולת קצת ראי לבטל הבית לפטות באופן
טיהיט הטיכחה לגר ליתו ולאלמנה כי הטיכר
כרמך לא תעולל אחרך הנהייר בזה הניקו טמה
טיכח מביכרת הכרס אחריו לא יטיב לקחתו
ולזה אמר אחרך ואמר ה'א תכולל רכר בהויה
כי ינתנות הגפטיס הם היותו ראות להטיכח
כמי שאמר באילן לא תבאר לפי טהפארה היא
יותד ראייה טתטיכח מה אילן כרו וכבר זכרנו
דין הטיכחה באילנות וכן דינה בכרס וזכרת
פי עבר הויה בארץ מצרים רל ולזה מנה

יטטיכס לעזור לקרובי להשלים מבקשו כי טעם
הארס הוא להיות בלתי מתכלס מבשרו והנה
תטמור על זה בחוש מתריב המתחדש בין א
אנטיס אפי' בממון שתמיכא הקרובים פקסדיס
לאגודה אחת לעזור לקרובים אס במטעם אס
בכוח והנה כמו שהדיני ראוי שיהיו בלתי נטי'
בטבעס להתבת החלק האחר יותר מהאחר כמו
טביארנו בפרסת יתרו כן ראוי שיעטך העטן
בערים כי על פיהם יכא מה שייכא מהמטעם כי
אס אין עדים אין דינין והנה הויכוח התורה
ליכות טולא יומתו אבות על בנים לפי שכבר
זכרה כי ה' ית' פוקר עון אבות על בנים וחול
יחטבו הדיני' לעשות דבר ראוי אס ילכו בדיני
הש' ית' וכל טיכן שבארה התורה בפיר התורה
טימותו בה בנים על אבות ולוח תוהירה התורה
מזה בזה המקום וכילו אמר שאנפ' סיכור בכוח
שאס יקרא השני אל ה' יהיה בסיכור עונש מהש'
יה' הנה אין ראוי לטעמיס סילמדו מזה ויעטנו
הכובט' שכר סיכור טולא לפרוש בזמנו כמו שה'
ית' עונש וזת' . לא תטה מטעם גר יתוס . דל'
גר יצק ויתוס והנהיר עליהם מלחמות מטעמיס
כי לטעמיס חולי' לא ינהי' הדין מלהטות
מטעמיס כי אין צטיע' עזרתם ולוח הוסיף וזת'
האזהרה לדין עליהם ולא תחבור בגר למטה
בין עטיה בין טטידה ואפי' בריכונה ואפי' בסע'
ה' וזת' אס לקח המטיכ' ממנה חייב להחזירו לה
והנה חמלה עליה לטעמיס ולראכונה נס טזה
יבוא לפעם לירי' ומה במת טיימכך מזה מחייג'
הטיבת מטכונה טר' יוס ביוס וטר' לילה בלילה
דזכרת כי עבר הית במיפדי' ויפרך ה' להיך מטס
ולוח וזת' עובר ה' ית' ותחוייב לפסות מקטנטך
מה טיריכה כי וזת' וקטיטך לו' . כי תקידי
קטידיך בטרה כי תקיכור כולל אס קימה הוא
או טלוחו אבל אס קיכורה לטטיס או קוסמה
נמליס לא ינהג בקידי' תדין הנוכר קידיך לא
קידי' הקדם ולא קידי' גויס ולא קידי' הפקר .
בטרך פריש לטעמיס תרוח את עמדי' בטרה
אחר כי אנפ' טטיכחט טס אינו טכחה . וטכחת
טומר בטרה . וטכחת פומד' ולוגרי' . והנה
דרך העומר להיות פוסה פחות מכמות' לפי
הוראת הגדר' ולוח אס יהי' בו סמתיס אינו ס'
טכחה . וטכחת פומד' בטרה דומי' טיה' נכחת

יכא אסד באריכך בטעדיך רל' אסר הו' באריכ'
ובטידיך לבקט טכירותו ממך ולמדנו מזה
שאס לו בקט לו טכירותו אינו עובר על איחור
טכירותו ביומו ותך טכרו ולא תבא עליו
הטימי הנה במקום אחר אמר ולא תליך פעולת
טכיר' ארך ער בקר' ולמדנו טטיכיר יוס גובה כל
הלילה טי' ער הבקר' ואח' זת' עובר עליו וטכיר'
לילה גובה כל היום טי' ביומו ותך טכרו ולא
תבא עליו הטימי' ולמדנו מזה שאס היה טכיר'
לומך רב ונטלמה פפול' טכירתו ביוס גובה כל
הלילה טנא' ולא תליך פעולת טכיר' ער הטליט'
כל פעולתו טטיכרו עליה אינו עובר ואו יט' לו
כל הלילה אס הטליס ביוס ואס הטליס בלילה
יט' לו כל היום ער בא הטימי' כי טני' הוא ואילו
הוא נטא את נטטו רל' כי אול' הטיכיתת ההוא
נטא נטטו כי ממנו הוא מתפרנס ומחיה ביכמ'
ואס לא תפרטו בוטט' יקרא עליך אל ה' ריביא
עליך עונט' חוק על אחורך לעני' מונחתי' כי
מטיכירותו הוא מתפרנס וזה טדבר' בסוף אינו
כי אס בפני' כי הטידי' אינו מהיר כל כך לגבות
טכירותו ולא תחסד שרנטו מפני' האחר' הנה
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על
אבות בארו רבותינו זה המאמר בערו הקרובי'
כדי לבטימד מהכפול' טהדי' אמר אחר' וזה אינו
בחיטאו יומתו והנראה מפטיט הכתוב טיהוא בא
להזהיר הדיני' טולא יטפטו למות האבו' בטבור
חטא הבנים ולא הבנים בטבור חטא אביהם
אבל איס בחטאו לבר' ואולס דבר' ערו הקרובי'
יתבאר ממה טנוכר ברויכ' מעטין גואל הרס
טימיר' רתיחתו יריכה עכפ' להמית הרויכ' אעפ'
טאין לו חטא מות' ולוח הוא כמו בעל דבר'
וכמו טבעבור' אהב' קרוביו והיותו פיכמו ובטי'
טלו יפותה להמית מי' טאין לו חטא כן יפותה
להפיד' לו ערו' אנפ' אטוינו אמת ולפי' טיהגואל
לא יעבור טני' בטני' כמו שבארה התורה בפר'
בתר' טני' או דודו או בן דודו יג'טו . והנה בן
דודו טני' בטני' הנה אינו נפסל מהקחובי' לערו'
כי אס טני' בטני' ופוד' פכמו טפסלה התורת'
הרטי' והחמטן לערות לפי' טאנחט' חומי' אותס
נטיס מדרכי' התורה ולוח כחשוד' חותס' טחולי'
לסבת ממנו או אהבה לא יחוש להעיר טיקד' כט'
טנחשוד' הקרובי' כי במעט' טטבע הקרבה

בלחמיהם והוא הנה לפעמים יקרה שיוסיף
 להכות על אלה הלטי שהגבלו בתורה שהם
 מטה רבה ויקרה מזה למדנה מוכר החולשה
 שיתקלקל ברע או בטיקן לפני הדייטן ויקבל
 בזה קלון חזק כדאי שלא יבא זה לקלון השגיחה
 התורה אל שלא יהיה מספר ההכמות כי אם שר
 ארבעי ויהיה כח לדייטן ולגדע מזה המספ מיכר
 חולשתי כדאי שלא יקרה לו כמו זה הבטית ומזה
 המקום למדנו שאחר שימרנוהו בר למספר מה
 מהמכות ויין ראוי להוסיף עליהם ולמדנו שור
 שיכריך שיזהרו הדייטנים שלא יהיה נקלה ורזה
 אם אמרנוהו למספ מה והתחילו להכותו וראו אם
 ישלימו להכותו המספר ההוא ימות או יבא
 לדין קלון הרי הם מחוייבים לאמרו שנית לפי
 מה שראוי מיכר מה שנתבאר להם מחלשותי
 ולמדנו מזה שור שאם התחילו להכותו ונקלה
 בזה האופ ויין מכי וזוהי יות ואפי' נקלה מהפחד
 בטיר ואי מכין אותו כי התורה ברחמה מהלקחתו
 ביה הוא יותר קצר אצל התורה מהמכות ולפי
 שאמר כדאי רשעהו למדנו שאחר שילקה הוסדה
 רשעהו וראוי רשעהו אחר שיקבל המוסר ולזה גב'
 קדמי וחיו אחר לקחתו טמא ונקלה אחיך והנה
 לפני שזכרה התורה שיכבר יתכן שיוכה ער המ'
 מכות מוזלת שיהיה נקלה ומדנו שאין ראוי
 שיהיינה המכות האלה מכות חרב או אבן או
 אגרוף ולא מכות שבט כי כן יתכן המות כמו
 שזכרה התורה בפרשת חולת המיטשניס בעבר
 בעני ולזה יחוייב שיהיה ההכמה שיהיה ראוי
 בה לקחת המוסר ולזה יהיה בה סכנה בכמו
 המספר הזה כמו שימכא בריכות שור ולפי
 שיהכמות יחוייב שיהיינה בגופו אצל לבו ש
 שיהיה ההכמה כוללת כל גופו הנה יחולק זה
 המספר השליש מלפניו על לבו בין שדין וטני
 השליש אצל שתי כתפי מואחריו כי הם אצל
 הלב כי הלב מוטה מהסמאל אל הימין וזה כלו
 להקל היקרה כי אם תהיינה כל ההכמות לפי
 אצל לבו אולי ימות ולזה ידמה גב' כזכר התור'
 מספר מכות ראיות להשתלש' ומזה המקום
 למדנו שהמטה את רבידו עובר בלא תעשה ש
 שהדי אף במי שיש רכות להכותו הזהיר התור'
 מלהכותו יותר ממה שהגבל כט' בטמא האנטי'
 ולתחסוס שור בריבד הנהיר בכון מחסיפות

פה הבהמה מלאכו בשעת מלכאזה ממה שיהיו
 עושה מגדולי קדקש בין בתלמי בין במחובד
 והנה לא זכר התורה שור ולא דישה לא שדבר
 התורה בהווה והנה הכונה להדחיק מדות
 האכזריו ולזה ימותה התורה שלא למנוע עושה
 המלכה מאכילת מה שהוא עושה בו ולזה אם
 חכמה קדם שיהיה חסומה בעת הדישה או ח
 חסמה בעת הדישה עובר על זמח האזהרה ואיך
 שמוטטה מלאכל ממה שיהיו עושה אם בהכמה
 או בפחד הכמה אם בקול הדי זה עובר על זמח
 האזהרה כי יטבו אחים יחדיו ומת אחד מהם
 ובן אין לו ראוי שיתרע שאלו האחים יחוייב
 שיהיו אחים מן האב כי לא ישאיר טס האח מי
 שהוא אחיו מן האס פי המשיפחה תיחסת אל
 האב לבר כמו שנתב' במקומות רבים מהתורה
 ועוד כי דרך האחים מן האב והיו יוסבי יחדיו
 לא האחים מן האם כי כל אחד יושב עם מטפח'
 בית אביו ולמדנו מאמרו כי יטבו אחים יחדיו
 שאם לא היתה להם ישיבה יחדיו כמו שמת
 הדאסו קדם שגולד הסני הנה לא ינהג בהם זה
 הדין ובן אין לו רל' בטוס מקום ולזה כריך
 לחקור אשפ שאין לו בן מוזאת אם יש לו בן מ
 מוטה אחות טהו הדין ראוי שיקר' בנו להוסיף
 זת טבא ממשיפחה וטבר' . שאינו בן אלא בנה
 ולזה הוא מבוואר שאם היה לו בן בטוס מקום
 לא ינהג בו זה הדי' ואחר בן ואחת בת כי התור'
 לו הטגיחה אלא שלא ימחה טמו מישריל ומי
 שיש לו בת לא ימחה טמו בישריל והנה נאמך
 האב לתור זה בני לפטור את אשתו מן היבשה
 ומן החליטה והנה ראוי שתמתין היבמה שליט
 חויסיס כדאי שיודע אם בן או' לו ממנה שאז יופר
 אם היא מעיפרת לא תהיה חטת המט החריסה
 לאיש ור הזהיר שלא יקח אשת המט איש אחר
 וזוהי יבמה טהו אחי בעלה מן האב כמו שיקר'
 ולפי שאמר אשת המט והיא תקדח אשתו מן
 האחרסין כאמרו בנערה המאורסה על דבר אשר
 ענה את אשת רעהו ולפי' שאמר אחר זה יבמה
 יבא עליה ויבמה למדנו שאין הזר עובר בלא
 תעשה ער שיבא עליה כי הדיסון בזה יבמה יבא
 עליה לא איש ור ולזה יהיה הדיסון באמרו לא
 תהיה אשת המט החריסה לאיש ור לא תהיה יו'
 לזשה בנותן שיבמלה אך יבמה לבר יבא עליה

אקניינך רשסי ית' ותחוייב לטעות מקנייניך מה
שידעה כי הוא הדין אך מהעברות ההוא
כי יהיה ריב בין אנשים וגו' חייבת התורה שיש
ונטען לבוא לפני בר' והם יטעשו אותם בעל כרח'
והידיק את הידיק והרשיעו את הרשיע מגיד
שהוא מחוייב שיהיו תשובתי בתכונת שיידיק
את הידיק והרשיעו את הרשיע ברך שלא יטו
המטעני וזו אחר זה והיה אם בן הכות הרשיע
להגיד שיכמו טיהם מוזהרים להרשיע הרשיע
במנו שלא יטו הדי' כן הוזהרו להרשיע הרשיע
למכות כי אולי יחטבו טוינים עושים בזה פול
לשום אדם ויטו מפי זה פיניהם מלפניו
במלקות והנה הרשיע יקרא מי שיבבר על מיכות
לא תפטיה טוין בהם מיתת בר' ולא עונט ממנו
כי לא מיכאנו במיכות פטיה לבלתי מקיים עונט
בידי אדם ולזה סמך לזה אמרו לא תחסוס טור
ברישו טיהו מיכות פטיה שלא הוונ' עונט וכמו
טיות העבירה יטו מעטיה כן כל לא תצטיה
טייט בו מעטיה וכן מיכאנו שדקדקה התורה
שיהיה מעטיה במה שחייבה על שגגתו חטאת
וכן יתב' טמה שנתקו התורה לפטיה לא יתיה בר'
מלק' כי לא עבר על לא תעטיה עדין בר' שיבטל
העטיה טבו ולזה אינו רשיע עדי' והשיל' הסופט
והכהו לפניו כרי רשיעו במספר מגיד טוינו
מזה אלא כשיחאנופל ולפי שאמר והכהו ל
למדנו טיהכמה יכריך שיהיה בו בעיניו לא
בגדיו ולזה יכריך שיגלה המקום שיהכהו בו

ולפי שאי' ראו' שייבייט לפני בר' לגלות ערותו
הנה ראו' שיגלו לבו וטביבו יכו טס טיהכמה
ההוא הוא בכלו כי הלב הוא השורש וההתחלה
לכללות הגוף וכריך טייכו לפני הסופט שיהיו
עיינו בהכמו ההם כרי שלא יעבור המלקה אותו
החק שהגביל עס טיהו ידעה אם לא יוכל לסבול
הפועה כל ההכמו ההם ויכיה למטע מלהכיות
כל המטער שהגביל ראו' טירע טרווי שיהיה
אומ' מסער פיהמכו' טיוסר בו ולא יתכן סימות
בו כי התורה לא חייבה באלה העבירו ומין ראו'
לויין להוסיף עונט על מה שחייבה התורה כל
טין בכמו זה האופן • אמד כרי רשיעו לבאר
טויג' מכה אותו יחד על דעיכות אבל על רשיע
אחד ולמדנו מזה טירביט מסער המכות או פ
מגפטיין כרי שיהיה במספר ההוונ מהמכות כרי

ליסרו לפי חולטיו או לפי חווקו אך שלא יוסיף
המספר המוגבל אחר זה וכבר ביא' כרי רשיעו
בוה האופן לפי עמין ראו' טיוכן כי לפי גודל
החטא ירבה מספר המכות כי כמו שכל חייבי
מיתה מיה יהיה ענשו טיהו אעפ' שבקצת החטא
יותר עיפוס מקיחת כן ראו' טטבין הענשו בזה
המקום עס טיהו האמר לא יתכן שיטלס לאחד
מהטופטיים כי זה בתכלית מההעלס רל היחס
טבין קיפת החטאים לקיפת והיה ראו' אם כן
שיבאר התורה מספר המכות באזהרה ואזהרה
כמו שביארה מיני המינות ואמר במספר לבאר
טיהו מחוייב שיהיה טס מי טייפנה מספר המכו'
כרי שלא יוסיפו עליהם וזה גכ' דבר ראו' טייפנ'
על יד טופט כמו שדקדקה התורה שיהיה דעה
יכוח ההכמות וזה לא יטלס בשלמות כי אם על
ידי ב' טופטי' אחד מפיין בהכמות ואחר מונה
ולפי טוין בר' טקול הנה יהיו טס ג' טופטיים

ארבעים יכנו לא יוסיף ידוע טוין כונת התורה
ליכות טייכנו ארבעים לא פחות טיהרי אמר' קודם
זה והכהו לפניו כרי רשיעו מגיד טוונ ההכמה
תהיה מתחלפת המספר באנטי' ואם היה החיוב
להכות ארבעים לא פחות • וכבר חייב גכ' שלא
יוסיף על זה המספר הנה לא יהיה מסער ההכמו'
מתחלק לפי די מוסר הרשיע וזה הפך מה טוכר'
התורה מזה ולזה ראו' טטבין טומו ארבעים
יכנו הדיכון ער ארבעים יכנו וכמוהו רבי' בתור'
ובדברי טביא' כמו טוכר במת טיקודם ולפי טא'
ער ארבעים יכנו יסבול שיהיה ער בכלל או לא
יהיה ער בכלל הנה יחוייב מפני הספק טיח
טכהו יותר עלט' הכמות ואם אמי' אמר כי הטנה
אפשר שיהיה בזה טיהו מחוייב טייכנו ארבעים
לכל השמו' אך יוסיפו הדיני' להכותו כרי רשיעו
ויהיה אמרו לא יוסיף טב' אל המסער טאמרוהו
הדיני' • התשובה הנה לפי זה הדעת לא היה
ראוי שיאמר פן יוסיף להכותו על אלה כי לא זכ'
המסער ההוא שיתב' טיאמ' אלה וכו' כמכה די'
טהרבר ספק הנה מפני הספק ראו' טייפטי בו
להקל למוכה כרי טייכא' מלהטיל עליו מהפונ'
יותר למה שהגבילה אמתו התורה לא יוסיף רל'
טלא יוסיף המכה להכותו על האומר טאמרוהו
בר' פן יוסיף להכותי על אלה מכה רבה וטילה
אחין לפניך רל' אם היה אפשר לפכה להוסיף

במבוססיו הוא מקו' טי' סכנת נפשו' והוא חרין
 לטואר המקומות טי' בהם סכנת נפשות ולזה
 יבילהו מידה בצאת החוקתה במבוססיו בקיימת
 כשהאס לא יוכלו להעילו בזולת זה . ולא תחוס
 צי' נך הנהיר מלחוס על הרדף ואפי' היה בזה
 התואר טי' לו קצת התנכלות לפי מה שייחשו'
 ואולם אין זה התנכלות לפי ט' לא היו טי' זה את
 זה מכ' נפשו ולזה לא הותר לה להרוג המכת את
 מישה לא יהיה בכיסך ובן ובן גדולה וקטנה
 הל' שהמטקל האחד בעיניו לא יתיה לו א' גדול
 ומקטן כאלו תאמר שיהיה המטקל שהוא לט' ל'
 לו א' גדול ומקטן לקנות באחד ולמכור באחד
 ואמר לא יהיה לך להעיר ט'אפי' לא טקל בו אלא
 קיימו שובו בזאת האזהרה לא יהיה לך בביתך
 אישה ואישה גדולה וקטנה דל' שהסמה דרך
 מטל לא יהיה לו ממנה ט'ים אחת גדולה ואחת
 קטנה כי מאלו הדברים ימנעו מל לקנות בזה
 ולמכור בזה ובן שלמה ויכרת יהי' לך דל' מטקל
 שלם ויכרן ט'לא יהיה נוסף על השיעור הראוי
 וכאלו אמר ט'לא יהיה חסר ולא יהיה נוסף וזה
 יכלול גכ' שיהיה היכר והי' ער בדבר המטקל
 שגכ' יע המקל כפי מה שנהוג וט'לא יהיה עול
 במאונס אטר יכר ל בהם אישה שלמה ויכרת
 דל' מדה שלמה ט'לא תהיה חסרה ולא יתירת
 וטיהיה היכר במחיקתה או בגדיסיתה ובכרלי
 המחיקה למען יאריכון ימין מגיד שהתנהג
 ביכר ובחשור מביא ישראל להאריך ימיהם על
 הארץ . כי תועבת יי' אלהיך כל עוטיה עול מגיד
 טבאי זה דרך שיהיה אין דמוי שייששו שול ולזה
 יתב' מזה ט'אסו לפשו ט' עול במסח ולזה יהיה
 אסור לברכ' פירות בפירות פי בזה האופן יעשו
 עול הסוחרים כטיעורו מעט מן הדעות ביעות
 כי לא ידגיטו בהם הקונים וכן הענין בשאר מה
 שיסעך ממנו אי זה עול שיהיה קטן או גדול
 וכד' את אטר פטיה לך עמלק בדרך ביטאתכם
 מטיכיס יכית לזכור תמיד הדע טרמה פטות
 לנו עמלק ברפיריט ביטאתנו מיכיס והנה
 מן הדומה ט' הוא עורר או המלחמה לראותו יט'
 בתכלית החולטה עם טירמה פטיה שטנכר בזה
 המקום ט'הגידו חמיו ט'הוא ינכח ישראל או
 מכה המערכה וט'אין ישראל רמוין פריין אל
 הברכה אטר בך יכח את יעקב אטר היא

מפאת ההשגחה הפרטית . ולזה נמנעו להס' או
 לכלות ישראל וזכור מהם הקללה שנתקלו ל'
 להיות עובדים ליעקב כי עמלק היה מבטי נטו
 כמו שזכר בסוף פרשת וישלח יעקב והנה על
 שופק מחטבתם וזאת לכלות ישראל קודם שיהיו
 ראויים לזאת ההשגחה יכנה הט'ם לכיותם כמו
 סיכנה להכות את המדינים על שופק מחטבתם
 להסיר מישראל ההשגחה הלהית הפרטית כדי
 לכלותם כאמרו כי יכרדיס הט'ם לכם בנכליהם
 אטר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזב
 אטר קרך בדרך דל' ט'הוא הזמין ט'כמו להרחם
 עמך בדרך לחטבו ט'אתה ט'ם בזולת מלחמה
 עם תיותך גכ' עיף ויגב ולא היית גכ' או ירא
 אלהים בדרך שיתרבך בך ההשגחה הפרטית
 והנה לולי תפילת מטיה כבר היו עמלק מטיכחי'
 כמו טביאורטו ט'ם וזה למות שלפי המערכת
 היה טי'טסח עמלק . ויזנב בך כל הנחטלים
 וזרין דל' ט'הרג הזנב ט'בהם והם כל החרושין
 שיהיו הולכים בזנב המחנה לחולטתם
 ולזה הוא מבואר ט'עמלק קבץ כאן כל הדבות
 טי'ט'ים בהם כלוי ישראל האחת עוררו מלחמה
 לישראל בדרך ט'לא נטמרו מזה להחלץ בכלי
 המלחמה ובזה האופן הרג כל החרושים שיהיו
 בסוף המחנה כי לא נטמרו מהם . והשנית
 טימיכאס יגי'עו וגי'פ'ים מטי'רת הדרך והט'וליכוי'
 טיעדי' לך דבקה ב'ט' ההשגחה הפרטית כי אין לא
 היה יט'רל ירא אלהים כנ' וטי'ראה מהריב
 שהדיבו ישראל ט'ס ונטו ה' ית' כמו שזכר ט'יה
 והרביעי' מיכר הרבך ההשגחה הכללית בעמלק
 לט'כח ישראל ולהתחבר כל אלו הכינות ג' מה
 ט'לא ימלטו מידו ט'לא יכל'ם ויסורו מעליו ומי'ל
 ט'ט' בני עשו הקללות שנתקלו עשו במי'י
 ברכת יעקב ולזה יכיה ה' ית' ט'אחד טי'כילימך
 מלחמת ט'בטת גויס יניח ה' לישראל מיכל
 אויביהם מכבי'ב ימחו את זכר עמלק לט'טרו
 מה טי'ט'רל זה העם יהרע לט'רל בכל דוג כ'
 כטיהיה לאל ידם וכבר תפמוד על זה ממה
 טיעמיכא בימי הט'ופטיס טי'כ' ג' עיר דוד ה'
 זה יורה דיותם פי'ט'ס תמיד להרע ליט'י'ל
 כטיהיה לאל ידם ומה טרמה לעטית המז' כ'
 המרתא האג'ג' לישראל בימי מדי'ק' יאחיה
 לולי' ט'היה להט' היה מכנה אותם וא' תטיכ

לקחה לו לאשה ויבמה
שאמר יבוא עליה ולקחה לו לאשה למרנו שכון
שבח עליה ויך שיהיה קנאה לו לאשה אך לפי
שאין הביאה נעשית לא כשיכרין לפיאה הנח ר
ראוי שתהיה כונתו לפיאה חשפ' טלח תהיה כ
כונתו לבוא עליה והנה זה הפועל נקרא ייבום וה
והיה הבכור אשר תלך יקום כל סס אחיו המת
ול' הרמטון שתלך יקום בו ורע למת כי נפר
יחוסהו לו כמו שאמר על רות המואביה שילדת
בן יולד בן לנצמי כלו היתה מבנה שתוא הבבול
הראשון לרות וכן יקרא בספרו להתיחס לו למ
למטעמה הלא תראה שיהודה שביאתו על תמר
היה כמו היבום ולא נתיחסו הבנים לעד ואונק
ולא נקראו בנים ולפי שאמר אשר תלך למדני
שאם אינה ראויה לילד לא ינהג בה זה הדין וכן
אם הוא אינו ראוי להוליד פירא יתכן שיאמר בו
כשייבם אותה וזה הבכור אשר תלך ולא ימחה
שמו מישראל וזה גכ' מורה שאם היה סדיס
אינו נהג בו זה הדין שהדין אין יבום כלי אל
שלא ימחה שמו מישראל שהדין אי אפשר לו ל
להוליד ולפי שאין תמנה בזה לא כד' טלח
ימחה שם אחיו מישראל למדני שאינו מייבם א
לא לאחת ואפני' שהיו למת נטיס רבות
ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו למדני
מזה שאם היתה יבמתו באופן שתתורה תמננהו
ממנה כלו תמנן שהיתה נדונה עליו לא ינהג בה
זה הדין כי הוא במת שאין בו פונע לא רימנן
יפית זו שהתורה מונעת אותה ולפי שאינו מ
מייבם לא לאחת והיתה האחרת בלתי ראויה ל
לחליצה וליבום הנה הסאר פטורו מזה גכ' לפי
שאין שאין מהם שירצה ליבם יהיה תרסות
בירו כי תורה אמרה אטות המת וזה המאמר
שב לכל אחת מהם היא אטות המת וזה דומי ש
שתהיה כל אחת מהם ראויה לבוא עליה יבמה א
לא ינהג בה זה הדין והוא מביא במת שאין ס
ספק בו כי כשלא היה לו בה לקוחי' כמי' הערוה
לא ינהג בה חליצה ויבום שני' יבוא עליה וכן פי
טי' לו ב' לקוחים ומולם פי' שהוא מזהר מל
מלקחתה פמו אלמנה לכהן גדול וקרובה לכהן
הדיוט היא בת ייבום וחליצה כי התורה כותה
שיחיה לו לאשה ולזה סר ממנה אסור הלאו
כי עטה רוחה את לא תבשה ובלתה יבמתו

להשפחה ל' הזקנים מגיד שיהיבמה בזה
אמר היבם להתירה כי לו הזקנים הם זקני שיו
ואמרה מאן יבמי וגו' . לו הדברים כדן
שתאמרם בלשון הקדש . וקראו לו זקני פ
עירו ורבו אליו מגיד שהם זריכים לרבו לו
לתת לו עצה ההוגנת לו . ועמד ואמר לא חפצתי
לקחתה ירדך שיאמר זה בלשון הקדש . ונגסה
יבמתו אליו לפי הזקנים וחליצה נעלה מעל
דגלו מגיד שיכירך שידמו זה הפועל הזקני והנה
התבאר מה שרשים הכוללים שזה יהיה ברגל
היפני וכדן שיהיה נעל של פור כי זה הוא
הנהג ב' ושיהיה לו עקב וירדך שתחלוץ היא
לו שיעזור לה בזה ושתהיה חולכת מעל דגלו
שהוא המקום אשר הוא קשור בו לפי הנהג לא
מעל מדכותו כי אין מעל דגלו הקדים תחלה
שיאמר לו הדברי' שמורי' שהם דוים להפריד בו
זה מזה להורו שיכירך שתעטיב החליצה לטעם
ויתכונן הוא והיא בה שתהיה להסי' הזיקה שיש
ביניהם וירקח בפניו מזה המקום למדני שיכיר
שלא יהיה היבם סומא כי הוא אינו רואה הרק
והתו כנה. שירא הרק לפיטו וכאלו היא חזקה
מכר מיומסה אותו ודין הדין בו שתדקבו
בעיניו כי אן זה סן הדומי אן כמנהג העווס
שרוקקין בראותם אותו כאמרו מפני' לא חפצו
דוק וכדן שתהיה הרקיקה לפי הנהג ממנה וא
שתדק רס ולא שתדוק בסבת מאכלים מדביס
הרוק אבל מעצמה שינא וירקח . וענתה ואמרה
ככה יבשה לאיש וגו' ונקרא שמו בישראל
בית חלו' הנעל הנה תאמר זה בלשון הקדש ותא'
זה לתפיר סכבר עשתה זה הפועל מהחליצה
לתכלית שתסור זיקתה ממנו ולפי שאמר בית
חלוץ הנעל לפד' שתחליצה לבר' היא המעכבת
ולזה הוא מבואר שאם חליצה חשפ' טלח קחה
ולא רקתה חליצה כסדה כיון שהיתה לטמה
כי לו דרברי' נראה מעני' טלח חייבה התור'
בקריאתם כי אם לתכלית מה שיתבא שתחליצה
היא לטמה כי יבכו אנשים יחדו איש ואחיו
ולא עבר אז גר ותושב רל' כאם החזיקה אשה
הישראלית בפכוסיו אין קוים כפה להכיר
מידה להכיר את אישה מיד מכהן ולא מיד
מכהן נפט' כי אן תותר לה להכיר בכלה אשיר
בנפשו של מכהן אותו כמו שיקרס והחזיקה

זה בנה האופך ואחר שיזכרה התורה פיה סראוי
 לחמול על החטאים בארה טולא יחמור עליהם
 מהמגייע להם העונט הראוי ואשפ טיש טיש
 סבה לחשוב טיהיה ראוי לחמול עליהם וזכר רי'
 המחוקת במבטוי ויש להכיל את מיטיה מיד
 מכהו והנהיר מחמול עליה ועפ זה רבר
 לזכור נקס עמלק על מה שיטטה כנגדנו אפילו
 שיחשב להכיל טיכמו בזה מהקללו טיקלל ייחוק
 את עטיו טיהיה עבר ליעקב כי מפני זה לא היה
 ראוי לו להטתרל בעטיית זה הרע הנפלא ליש'
 טדמה בו לכלותם כמו טילא היה ראוי לחטית
 המוכת להטתרל בהריגת המכה אותנו מצני
 טדיכהו של רבר הריב לא להדגו והנה זכר
 בן טני אלו שיתנהג ביצחק וביתר במטיקליס
 ובמידות לבאר טיכמו טואין ראוי להוסיף עונט
 יותר מהחוק הראוי כן אין ראוי שיתגרע מחוק
 העונט רבר ווארס התוצלות המגייעות מואת
 הפרטית שהגבלנו באורח פה הם טינים ועטרים

התועלת

הראשון הוא במימות והוא
 מה שהנהיר מלקיחת טופ
 רבית על ההלוואה טנאמר לזאת טיין לחיך נכך
 כסף וכבר ביאר התועלת המגייע מווח האוהדה
 במה טיקרס

התועלת

השני הוא במימות והוא מה
 טיכמו להלווח לטכרי ב
 ברבית כשייטריך לזה טינא לטכרי טיין ופה
 התועלת בזה הוא טולא להתנות עובדי עבודה ו'
 להדחיקנו יותר מעבודתה עם טיבזה היטיחה
 ליסד הנכרי מעבוד עו'

התועלת

השלישי הוא במימות והוא
 מה שהנהיר טולא מלאחר
 טולס הנרדים אשר טירנו ליי ומה טיכותתנו
 לקיים מותס והנה התועלת הטגייע בזה הוא
 לולי ואת האוהדה כבר היה הארס מאחר הנרדי'
 לחשב טואינו מניק בזה לטע יתבלה כי אין לו
 הנאה בקדבגית ההס ואל יחסר גכ מזה טינים
 רבר ממה טהיח טולהס כי הם לא יזכו בקרצנו
 כי חס אחר הזרבתס לטס יתעו ויהיה זה סבה יל
 טולא יתקיימו הנרדי וזה יבין
 למעט האמינת בט' ית' כמו
 טזכרנו במה טיקרס

פס טכבר יחשוב טואין בזה חטא על אחרו. ה
 הנרדון אחר טימנעה התורה לקיחת הרבית על
 ההלוואה מפני איחור פרטונה והנה סמך לזה
 האוהרה מהמות בטיס על אבות להפיר כי
 הכובט טכר טכיר מפני טהו סבה להמית אבו'
 ובטיס ברעב בסבת אחר פרעון הטיכירות הנה
 יטיב לו ה ית מהצונט מרה כנגד מרה במה
 טאמר זה על העונט וקרא פליך אלי' והיה פך
 חטאו ועי' מפני שזכר מה טראוי בו לחמלה בזה
 על הטפליס אשפ טיהס טטירים זכר אחר זה
 מה טראוי בו לחמלה על העני' וזכר אחר זה מה
 טראוי לחמלה בזה על החטאים וכמילו הנהיר
 טולא יבטט המחוייבים למות בממונטס אך יהיה
 ממונטס ליורטיהס טואס יבטטו בממונטס יהיה זה
 סבה טיפוחו בטיס על אבות ואבות על פניס
 והנה הוסיף להזכיר על זה מפני מה טימכאנו
 בעיר הנרחק טיהיה ממנוטס אבר והיו מתיס גכ'
 הבטיס על האבות ולפי טכבר התחיל להזכיר
 הדינים לחמלה על הטפליס והבטייס והחטאים
 טב להזכיר ירדי' אחרים מהחמלה על הטפלי'
 והבטייס והחטאים ולוח הנהיר תחילה
 מלהטות מטפט גר יתוס ואפי' הם עטירים מי'
 טפלותם ולא לקחת מטכון בגד ארמט ואפילו
 היו עטירה מיכר טפלותה ואחר זה ימות לתת
 קצת מתנות לפטייס לחמלה עליהם ואחר
 זה הוסי' מהוסיף על מספר טכו' הלקה לחמלה
 עליו אשפ טיהוא חוטא טולא יעבור עטור חוק
 הראוי ואחר זה הזכיר מה טיהוא לחמלה
 על הבהמות והחמלה באופ' מה למה טיהוהיר
 מהחוסס על עונט תחוטא כי רי טנעמיס עליה
 מטוא השפור' שהוכן לה בטכט להיות לפבורתנו
 לו טימנעה עם זה מהאכילה ממה טיהוא עוטת
 בזה טימנעה הטכט לחכול ממנו עם טבזה
 מהאנוריו מה טולא יטלס ואחר זה טב להטדליס
 הדין במה טיהוא לחמלה על החוטא ונת כי
 מפני טבארה התורה בקיחת החטאים טייתה
 הענט טימו ערירי עם טתמו ראוי טתהיה עית'
 הארס בלא בטיס בסבת חטא. הנה השגיחה
 התורה על מי טימות בלא בטיס טולא ימחה טמר
 מיטדאל כטהיתה לו חטא חלוא ריטה שיתגיבס
 לחייו והנה זה המת אעטר גכ' טיהיה מתעבי'
 בר' על חטא טיקרס לו והטגיחה בו התורה עם

הנהיג אות מלכות בלב מה שבעשה להם שמלק
הנהיג זה באור מה שראה שיהא כריך בזאת
הפרשה . ואולם למה היו הפרשיות בזה הסדר
הנה נאמר בו מה שיראה לנו ונאמר שכבר סמך
ענין הנטיח למימות ונתן ונה כי כמו שהונה
תרמה למסוך אליה ממון האנטיים בריכונם
ותחשוב שאין לה אטם על זה ואינה יודעת כי
בנפשה הוא מפני מה שתעשה מהזמה בעבור
חמדת הממון כן העניין בנטיח שהוא חושב
שאין בזה מהנטייה כי אם מטייכתו אליו ממון
האנטיים ולא ידע כי בנפשו הוא כי בעבור חמדת
הממון ימטיח לזה ער שיטוב תלוה עני וימיתהו
הוא וביתו ברעב ובצמא ובצרות ובחוסר כל
ולפי שהנטיח ונתן הס כמו נרדים והיה לחושב
שיחשוב שהנרדים שירור אדם לתת בזולת כי
שיגיע לה מחיר מה שהוא נותן הם הדברים
מוטה בהם התורה והרחיקה אותם והיה אפשר
שיביא זה אל שיחשוב האדם שאין ראוי שיקיים
נרדיו לטעם יתע' אחר טולא יקח מה ית' בעבורם
מה שהוא תמורתם הנהי' מעבור מלקי' הנרדיו
שהם לא והנה סמך לזאת אזהרת העופלי' שלא
לשים בכליהם מערו' בשלי הבית כי אולי יחשבו
שאינם על אס ישימו מהם בכליהם שיעור מה
שהיה אפשר להם לאכול אחר שכבר הותר להם
לאכול מהם טעם וזה יביאם לגנוב מהפרות ההם
ולשאת לביתם מהם הרבה כי לא יוכלו למשול
בתאותם אחר שיפותרו לזה טולא יקחו מהם יותר
מן החק הרבה מהעירות טול בעל הבית וכך לא
יחשבו לעשות אם יבטלו מלאכת בעל הבית ב
בעבור אכילתם פירותיו ובזה האופן יוכלו
לבטל רוב היום ויקחו רוב סכרם בפול . והנה
סמך לזה מגרש חסותו ומחורה . לפי שאולי
יקח האדם ממון מזולתו שחשקנו אתו ויפותר
מפני חממון לגרשה שתהיה לו לחשבון שאין
בזה אטם לו וזה הוא בחושק כי בהיתר יקחת
ולחשבון שהוא לא יפסיד בה רבר כי כבר יטוב
לקחתה אחר היותה לז' ההוא כשיגרשנה
ויתנת לו זה כרי שיתריכה הראשון לגרשה
בבטחו שכבר תשוב אליו ולזה עמדה התורה
כנגד זה הדיכון כי בו תמלא הארץ זמה ולא
ירגישו שיעשו בזה חטא ולזה עמדה התורה
כנגד זה הדיכון כי בו תמלא הארץ זמה ולא

ירגישו שיעשו בזה חטא והנה סמך לזה הענין
לוקח אטם חרשה לטימור האשה מזמה ולזה
ינה לו שיישמח ונתנו אטם לקח כרי טולא
תחשוק אחרים לטימור הארץ מזמה ואחר כי
שהשלים מה שסמך מהמריכות לעניין הנטיח שב
להשלים קצת מריכה בעניין תהלוכה . והנהיך
מלקחת למטכו כלי שייטמרו בו בתכנת אוכל
נפטי כי זה פס שאפשר שיביא למה שהוא נטיח
וזה יתיה אם יטמט המלכה בכלים ההם הנה
הוא פור כמו לוקח נפטי למשכון בעבור החופ
כי זה הכלי יוכן בו בעימותו המון שהוא כי
שב חלק מהמון ולזה סמך לו גונב נפטי שבטי
יטיל ומכרו כי הוא נותן נפש בער ממון בזה
האופן המגונה שטיני אלו תרברים נמטיח מהם
היוק מהאדם לזולתו בנפטי בפה שלא חשב כי
שהיוק את הנפטי וזה בלוקח כלי תיקון מון
מבואר ואולם בגונב נפטי לחשבון שהוא לא
היוק לו בטימור אבל לקחו והוא ברשות עימור
תמיד גם אחר המכרו אחר שאינו נתן למכרה
ויביא זה לחשוב שאין לו חטא בנפשו כלל .
הנה סמך לזה עניין הכרעה טאם לז' יתנהג
האדם בו לפי מטיפטי התורה יגיע לאנטיים היוק
בנפטיים ויחשוב שאין לו אטם בזה וזה יהיה אם
יעלים נגצו ביצר מן הכרדים באופ' טולא יוכרח
לישב ברר חוץ למחנה . ויטמור בין האנטיים
יעשטם ואחר שהשלים אלו המריכות הנמטיכות
לאזהרות לקחת מטכון כלי האוכל נפטי . שב
להשלים קצת מיכו אחרו בעניי לקיח המטיכון
והנהיך המלכה מלבוא לבית הלכה לקח המטיכו'
על חובו . לפי שבזה העניין יכא' לבו מאד
כשיוכרח לתת למטיכו' מה שיקט' בעיט' להורכחו
מביתו ויהיה כמו חובל נפטי פס שיה אולי יביא
למה שירמה לרבית כי המלכה יאמר טולא יקח
כי אם המטיכון שיראה שחפץ בו תלוה יותר
וזה יביא הלכה אל שיתן סותר למלכה כרי ט'
שיתפיים במטיכון האחר ויכרה טולא יעבב ויכרו
מהעני' כסו' יוס ביוס וכסות לילה בלילה כי בזה
גכ' יהיה כמו חובל נפטי כי העני יטאר טרוס
מין כסות בקרת ויוק מתקור ולזאת הסבה
סמך לו שלא יאחר אדם פרעון סכר טכיר כי
הוא יחשוב היותו בלתי חוטא בזה עס טריכונ'
לפרעו ואולי יסחית בזה נפטי הטכיר ונפטי ביתי

כראוי להם לא יותר
 הוא במינות והוא מה שתזהיר מלמנוכ הבהמה
 נאכילת מה שהיה נוטה בו וכבר ביאר התועב
 המגניב מזה במה שיקדם
 התועלת היטב
 הוא במינות והוא מה שינוט ליבם וזאת הוא
 שמת בלא בנים כדי שלא ימחה שימו מיטד ומה
 שיכה מפני החליצה אם לא חפץ ליבם מה שיטי
 בו מהבטות והזרות ומה שיביאהו להספיק ליבם
 התועלת הנשדדים הוא במינות והוא מה
 שיכוה להכיל הזרקה מפני בנפשו של רודף
 מבלתי חמלה על הרודף כאמרן לא תחוס עינך
 פלוי והנה התועלת בזאת המינה מבואר
התועלת
 האחת ועשרי הוא במינות
 והוא מה שתזהיר מתינות
 לנו אכן ואכן גדולה וקטנה לשיקול בו או ויפה
 ואיפה גדולה וקטנה למדוד בה ומה שיכוה
 שיהיה לנו אכן שלמה דבר ויפה שלמה רכיק
 והנה התועלת בזה להמטכך אל היום ולהרחי' הצול
 התועלת השניס ועשרים הוא במינות והוא
 מה שינוט לזכור מה שיטעה לנו בעמלק ומה
 שהזהיר שלא נטבח זה ולמחות זכרו ואחר
 שינח הסס ית' מכל אויביו מסביב ליטד' והנה
 התועלת בזאת המינות מבואר ממה שזכרנו

פרשת כי תבא

והיה כי תבא

ל הארץ וגו'
 עשה זאת העם לאמר והיה כי תבא מגיד
 סמיכות בכורים. אינה נהגת אלא בארץ ישראל
 והנה הוא מבואר שהתנאי בה שתטלם הידועה
 והישיבה בארץ ישראל אדם זה שהרי אמר
 ראשית בכורי ארמתך תביא בית הש' ליהך רל'
 שיהיו מארמות' ולזה לא יכלם כי אם אחר ידוע'
 וישיבה שידע כל אחד לפחלתו כי כבר אמ' בזה
 המצד גם כן ופחת הנה הבנותי ומת ראשית פרי
 הזרמה אשר נתת לי חלקת מדאסי' כל פרי
 הזרמה אשר תביא מאדריך רל' מהפירו' סדרכם
 להביא מאדרכו זהם הפרות המיוחסים אל הארץ
 כמו שיקדם רל' חשית וספורה וגפן ותאנה ורמו'
 והזית והתמרים כי עליהם ראוי לתת הזדמה
 לפני הש' ית' על מה שחנן ומתנו מירוסת הארץ

כמו שזכר בזה המקום והנה הכורים האלה
 שינוט בהם הדין הנזכר פה יכריך שיהיו ראשי'
 רל' הפרות הטלקטים יש לו להפריט מהם קצתם
 שיאמר מדאשית ואמר כל פרי להגיד שיכריך
 להפריט מכל פרי ופרי לפיכמו ולפי שאסי' אשר
 תביא מאדריך למרנו סמארכי אפטר שיופדשו
 רל' במחובר קרקע ריהיו בכורים וזה יהיה
 כשיאמר דרך משל אלו התאנים יהיו בכורים
 ויסען אותם כדי שיכירם ושימת בטנא והלכת
 אל המקום אשר יבחר ה' מגיד שיתם טעונין כלי
 ולפי שאסי' על אמר' כל פרי הזרמה ושימת בטנא
 מגיד שתואר מביא כל הסמנים בכלי אחד אם
 יריכה אך יבטיה זה ברדך שיהיה שם כל פרי
 ופרי בפני ככמו ומגיד שיהיה מיטפל בהבאתם
 עד באם למקום הבחירה ולזה אמר גם ראשית
 בכורי ארמתך תביא בית ה' ליה' ולזה אם נגנבו
 או נאבדו קודם שהגיעו שם הבבליס חייבים
 באחריותם ולפי שאמר ושימת בטנא והלכת
 למרנו שילא יחויב שיהיו הבבליס נשואי הטנא
 עביותם עד בית הבחירה כי לא אמ' ושימת בטנא
 ולקחת בידך והלכת ולפי שאסי' מדאשית וכבר
 יאמר ראשית על הנבחר ראוי שיהיו הכורים
 מהפרות הנבחרים שיש לו לא מתגדושים שם
 שהם וינס מירוסים לטבח ארץ ישראל אם לא
 תיו על שלמותם ולפי שאמר כל פרי הזרמה
 למרנו שאין מביא בכורים משיקת כי אין זה
 פריה לגי' הנחוג רל' מן החטה והשישורה ושאר
 המצנים וולת הגפנים והזית' שיהיו אותם משיקה
 כי זה גם כן פרי לפי הנחוג מהם ולפי שאסי' כל
 פרי הזרמה למרנו שתואר מביא בשבע אחת כל
 בכדיו לא בשפמים רבות וכבר למד זה גם כן
 שמה שאם הגדתי היום לה' למרנו שאינו חוזר
 ומגיד בשנה אחת ולג' שיעכרת נקדתי' הבכורים
 לצדנו שאין מביאין בכורים קודם עיפרת ולפי
 שאסי' מדאשית כל פרי הזרמה למרנו שמחריב
 להביא בכדיו קודם פירות הסטה ההיא לא
 שיביא בכורים מן היסן על החרש וזה מבואר
 כי התורה לא דקדקה שיהיה מפריט הפרות ההם
 כש' דקדקה שיפריט פהפרות ההם ואמרתי
 אליו הגדתי היום הנה יאמר זה בלשון תחדש
 בזה האופן שהגבילה אותו התורה ולפי שאמר
 ולקח הכרן הטנא מידך

התועלת

הרביעי הוא במינות והוא
מה שהיה הפועל מת
לכליהם דבר מהפירות הבצלים שהם עושין
בהם ואפ' שהתיר להם לאכול מהם די שבבם
כמו שהם מוול תקון אחד ומה שהיה הפועל
מלבטל ממלאכה הפועל בעבור אכילתם הפירות
ההם וזה כולו על ידי היוצר מחובר עם החמלה
שיחמלה התורה כל הפועל כלו יוכרחו להמנע
מהפירות שהם מתעסקים בהם כי ייכר להם אם
יראו בעיניהם ומיטע לה יאכלו

התועלת

החמיסי הוא במינות והוא
מה שיצטרף מדיני הגט
מסד תורתו בו האמת להנטיח לכל מי שתריעה
והתועלת בזה מבואר כי כרי כולו יוכרח הזרע
שיהיה עם אשתו כל ימיו הסנוואת לו ויהיה זה
סבה אל שימנע מפרייה ורבייתו אם שיוליד בנים
בלתי הגונים כי לא יוכל להם המוסר מהאב
והאם מיצר רוצה הסכמה שיביניהם עם שתמיד
תהיה הקטנה בבית

התועלת

השישי הוא במינות והוא
מה שהיה הפועל מלהחזו
גדושתו אחר שהוטממה לו והתועלת בזה
הוא הדחוקת הנימה כמו שבארנו ולואת הסבה
ג' יצא שיהיה החתן נקי לביתו שנה אחת לא
יבא ליבוא ולו יעבור עליו לכל דבר כמו שבארנו
במה שקדם

התועלת

השביעי הוא במינות והוא
מה שהיה מלקח למטע
כלי שיצטין בו ואוכל פטי והנה התועלת בזה
המוהדה מבואר בתור וסוד הוא מבואר מדברינו
במה שקדם

התועלת

השמיני הוא במינות והוא
מה שהיה פועל טאן מהבאר
בריני גונב נפש שיתחייב מיתה על מה שזכר
מזה בפרטת וזוהי המטענים והנה התועלת
בזה מבואר בנפשו כי בזה יהיה מקלקול הקבוץ
המדיני מה שלא יפלט עם שיקרה מזה לפעור
על דבר העדינות ולא ירגיש בזה הנגב רל'
שכבר אפשר שיקרה אחרת או אמו זו אחת
מהעניות

התועלת

התשיעי הוא במינות והוא
מה שהיה מלקח ברי
מה שהיה הפועל מת

בריני היצרנות מדרכי התור כי כבר יקרה הרבה
מהפסד בזה בקבוץ המדיני כמו שזכרנו במה
שקדם וכלו הנהיר מלכון הרע במה שזכרנו מה
שעשה ה' לתלמידים כמו שיארנו

התועלת

הפטירי הוא במינות והוא
מה שהיה מלקח
בבית הלל לקחת המטען על חובו וכבר נתב'
התועלת המגינה מזה מדברינו במה שקדם

התועלת

האחת נעירה הוא במינות
והוא מה שתזתיר מלעכב
המלה מטען העני אכיל בעת שהוא צריך לו
והנה התועלת בזה המינות מבואר

התועלת

השני עטרה הוא במינות
והוא מה שהיה מלקח
פרטון שיכרות השכיר וכשי' נטיה עני כי אין
יהיה החטא יותר עיכוס ולזה יצו לתת בזמן
אם היה שכיר לילה ובלילתו אם היה שכיר י'

התועלת

השליש עטרה הוא במינות
והוא מה שהיה מלקח
למות האב' כל הבני והבנים על האב' אך איש
בחטאו ומזה נתבאר עוד כמו שבארנו טמון
המומתין הוא ליושניהם והנה התועלת בזה
האזהרה מבואר היוצר שהוא ראוי במטע'

התועלת

הארבע עטרה הוא במינות
והוא מה שהיה מלקח
מטען תשיעי כי אין בשיעור עזרתו והוא אמונה
לא תטה מטען ג' יתו והנה התועלת בזה הוא
להמטין אל היוצר ולהרחיק החמס

התועלת

החמש עטרה הוא במינות
והוא מה שהיה מלקח
למטען בגד ילמנה וכבר נתבאר התועלת בזה
המינות ממה שקדם

התועלת

השש עטרה הוא במינות
והוא מה שהיה מלקח
שיכחת הקציר ופירו' האילן והכרם ומה שיכחה
שייתו לפטי והנה התועלת בזה המינות מבואר
לחונן העניים ולחיותם

התועלת

השבע עטרה הוא במינות
והוא מה שיכחה
החוטא כרי ושיעורו במספר פר מ' מינות ושה
שהיה מלקח על זה המספר והנה התועלת
בזה המינות מבואר ליסד החוטאים לפי מה

התועלת

החוטא כרי ושיעורו במספר פר מ' מינות ושה
שהיה מלקח על זה המספר והנה התועלת
בזה המינות מבואר ליסד החוטאים לפי מה

כי תתורה יחרה אותה לאכילה ושתיה במוקדם
 הבחירה טמעת בקולה להי רל טנהגתי
 בכל אלו הרברי לפי מטיפי התורה כאלו אמר
 טברבר הבכורי טמעת להביאם ביתה במופק
 הנזכר ומוה המקום התבאר טיכריך טיהיה הכל
 מבוטק קודם זה ולפי טהביטו מוטטיר טני כבר
 יהיה ברקל למדנו טביט אחרון טל פסח יאמר
 ורוי מטטיר וקודם זה יהיה הכל מבוער והתועל
 בזה הוא טלול יאחר טנית הפיתנות לכהניס
 וללויס ועטיס ואכילת מטטיר טני והנה יחוייב
 למטני זה למהר להויטמו לאכילה וישמחו בו
 העטיס והלויס לפי טסמך ורוי מטטיר לרבר
 הביכוריס למרני טטליו גס כן יהיה זה הורוי
 והוא מבחור טמס אין בידו למוטטיר טני טהו
 יתורה כי עקר הורוי ברבר מטטיר טני
 הסיקפה ממפון קרטיך מן הטמיס וגו' רל
 פטיי מה טמוטל עלי טטיה אותה מה טמוטל
 עליך וברך את עמך וטחלתך היום הנה יי
 לתיך מימך לפטיית את החקיס וגו' מבוח ונגלה
 כי קטת המיכות הנזכרות במה טיכבר הס חקיס
 וקטתם הס מטטיפיס וטמרת ועטיית אותם
 בכל לבבך ובטל בטטך רל טיטטמור אותם בלב
 לפטות אותם בתכלי התטוקה והיכור בטטיטיה
 לפי מה טיחטג מהס לויט וויט אותה
 האמת היום לפי טהאמיר הוא הסעיף העליון
 יחס החוטמות ואל תהאמרה כאלו תאמר טמת
 חטו עליך עליך להיות לך ללפיס ולמטיג
 ולהתטהג במיכותיו טיגור עליך ותהאמירך
 היום רל רוטס וחתך על הגריס ויחרך מטמור
 האומות טמור את כל המיכיה מטיר אטני
 מיכיה וחתם יכיה טייטמרו כולם ואת המיכיה
 בטלות טוכר בזה המקום כרי טייטטו אותה
 בטמעתה והקמות לך אטניס גדולות רויכה
 למד טיהיו עס זה אטניס טלמות טייבטו מהס
 מוכח בהר טיבול כמו טיזכר אחר זה ויכיה
 לטדות בסיר כרי לכתו עליהם כל רברי התורה
 הוות במי הטב הוא טייה הכתב מבוחר טיכר
 ולוה גס כן טד אטניס בסיר וכבר נתבאר בספר
 יהוטיפי טס כתבו את מיטנה תידת מיטיה כמו
 טטמור בפרטית מלך וכתב לו את מיטנת התורה
 הוות על ספר ולוה יטתיק טס כל התורה כלה
 ויכתבה במוטניס ההס מלוה הויכרכו להזת

גדולו מואר כרי טלא יהיה הכתב דק מואר טני
 ביאר הטב והיה בעברכס את היורדן רויכה
 לומר אחר עברכס את היורדן כי הד טיבול היה
 בעבר היורדן ימה כמו טיקרס בפרטית רמה אטני
 והנה יכיה טס לבנות מהאטניס ההס מיזכח ה'
 ולהעלות עליו עולות רלזבות טס טילמיס ואחר
 זה יכתבו עליהם את כל רברי התורה כמו טיקרס
 והנה זה היה לתכלית טיכרתו יטיראל ברית עס
 הטיס יתע' בקבלס עליהם כל הברכות והקלות
 הכתובות אחר זה למקל רברי התורה ולטובר
 עליהם ועטיית את מיכותיו ואת חקיו אשר
 אטני מיכך היום רויכה לומר טעס רברי הברית
 האלה טהית לעס ותטימור לעטות תמיד פיכיתיו
 וחקיו אשר אטני מיכך היום והס כל מיכו התור'
 לה יטמדו לברך את העס על הר גריזיס
 הנה הטטיפיס היותר בטריס טס אותם על
 הברכה ועל הקלה טס טני בני הטעמות והס
 גר חסר דן ודאיבן גכ' לחסרוט וידמה טהיה
 גס כן ובולון הפחות טכבפי תגבירות אחר דא
 ראיבן כי כבר מיכאנו בער רמה אטני כי הברכה
 היטה תחילה על הפרטיס ואחר כך הקלה על
 הפרטי' ואחר כך הברכה על הכלל ואטניס קיכיה
 התורה מלזכור פה הברכה על הפרטיס כי הוא
 בפרטי' בטכמס טהיתה בהס הקילה כילו תאמר
 טהיו ווימרי תחת אמרו מרוד מיטיג גבול ברך
 אשר לוי יטיג גבול וכן על זה הדרך והנה סמך
 מיכיה חכיו ומוטו לטובר עו' להפיר טשיכר עו'
 מודר במי טילרהו והמיכיו וגרל אותו וטימר את
 מיכיותו וסמך גס כן להס מיטיג גבול רטהו
 להעיר טיהעובר למה וולתי הטיס יתעלה ויתברך
 גס מהעליוניס טטתן להס הטיס יתעלה חלק
 בהטהגה הנה הוא מיטיג גבול כי אין מגבול ילי
 הליחות אבל הס מטיגי הטהגות חלקיות רפי
 מה טסס הטי יתע' עליהם ביזס הבראס ארוח
 מיטגה טור בידך רויכה לומר להטעותו בדרך
 כטיסיל זה וסמך אותו לפיטיג גבול רטהו לפי
 טהוא מויק חברו מברי ידיעתו וכן העטן ב
 במיכיה טור בדרך אריד מיטה מיטפט גר
 יתוס ולמינה רויכה לרמי אפי עטידי הוהיד בזה
 כי מיטי טפלותס יקל לריין להטו מטטיפיס והנה
 סמך לו טלס לפוכיה כן להוד' מעפ טלא יעברה
 יהי מרו' כי הזוט מיכיה הבורי הדווי הפסל ההוה

הכוללת וכן לא יהיה הרבר מתמיד אס לא מזה
 הבר כי מיכר ההשגחה הכוללת תקרא המגפה
 בזה האופן על המעט ועל דרך הורות בטיחפת
 מוטוב שהחוקקות יוס טאונה בגרר הקרחות
 ואחריה טזכר תקרחות טאנה חרה ואחריה זכר
 הרלקה טהיו תקרחות חרה ואחריה חרחור טהיו
 קרחת חרה טורפת בטירפון הוא חלי טנתך
 בו הגוף וירקון הוא חלי מתחדש מרוע מוג
 הנבר יטוב ארס בו טטה ליכצע הידוקות הנה
 הס מיטס מן חלואיס הקטיס חמר טיביאס הש'
 ית עליהם ליסרס וזכר גכ טימנע מחס המטר
 בדרך טלא יטנו היכמחיס פריס וזכר טור של
 יכר הקללת יהיה מת טידר באדיכס מהמיט' הויה
 תתהוה מהאיד הקיטורי הוא טטון עב והוא כמר
 חבק ועשר תמבלח בלע והיו רבת ההפסד לכעול
 חי וליכמחיס טור זכר טהקללות האלה יהיה
 טיטחוק אויבך תמיד במוצן טתיכא אליהם
 בדרך אחר ומרוב פחדך מהס תנס לפניס בו'
 דיכיס כי ממקדמות רביס דרפון להכות איתך
 והיית לונות לכל ממלכו הארץ הנה תירא ויטו'
 לבכך מרוב הפחד בעבור כל ממלכו הארץ עס
 טגס מהמלכות הטיפלה תיראו זה דבר לא יתפך
 טיקחה מיכר ההשגחה הכוללת והיית טבלתך
 למאכל מג' טמרב הפחד ימוטו רבי ורא יקברו
 ותננב טבלתס למאכל לכל עוף השמי' ולבהמת
 הארץ ואעפ טמיטו איט טיקוס עליהם ויחריד
 אותס בטחין מיכריס הוא היה פורח אב טבורס'
 בטחוריס הוא הויות מתחרטות בטת איכל פי
 הטכעת מחוק או טכפטי והוא חלי קטה רפואה
 ובגרר ובחרס רל' בחכוך ובגרר יכט והס
 גכ קטה הרפואה ולנה חמר לא תוכל להרפוא
 טגפין הוא חלי יחסר בי רעת הארס וטורון הד'
 טגדיס בטין ה' יתמהון לבב הוא טיתמה על
 כל הרבריס ולא יכרוד חי זה חמר להיות וחי זה
 בלתי חון לחיו וליה לא יכטו מחטבותיו ויהיה
 פל חמר מטטט ברבר שהווא ברוד כטחוריס כטו
 טיטטט העור באפילה ולנה לא יכליחו דרכיהם
 והיית אך טטוק וגזול כל הימיס ואין מוטיט
 ביח טירוב טפלות יכטיקוהו ויגזלוהו אויביו
 חון מוטיט חותי מהס ויהיה מהעלג' העטק טר
 טנאטרי יורס אטה יקחנה תחלה האויב למטגל
 ויגולה ממנו וכאטרי יכנה בית ולא יוכה לטבת

בי וכאטרי יטע פריס לא יוכה לאכול מפריו ואחר
 טזכר טיגול ממנו אטיה וביתו וכרמו וטאנו
 וטורו וחמורו וזכר אחר זה טכבר יגזול פרי
 בטנו ופרי ארמו וכל יג'נו והנה היו הרבה
 מילי הקללות בימי הטופטיס ובימי מלכי יטריל
 לפי מה טנוכר טס' והיית מטיוגט מז ראה
 עיטך וגו' רל' טמדו הצטיק אטרי תראה טיעטין
 יאבר טכילך בטחין רע על הכרכיס וכל
 השוקיס הוא הטחין המתחדש מלכנה מלוחה
 ותקטה מאר רפואתו חמר וייר זה מכף דגליך
 וער קרקרך כאלו יאטרי טבתחלת לא יכח ויח
 בטכות הגוף כי לחלטיס ידרה הטבט טס וואחר
 יתפטיטו בכל גוף אותס הטחייטיס הרעיס מכף
 דגל וער ראט יולך הט מותך ואת מלכך אטרי
 תקי' עליך זה היה בחרבך בית ראטון כשהוגלה
 יכונה מחוריו ירקיה שי' טכוכר טכר מלך בגל'
 ועברתס טס ליהס אחריס והנה הוכרחו טס
 לעבוד עו' כמו טנתבאר בספר דטואל ער טכלס
 הטתחו לילס טעטה נכוכר טכר וולתי חנניה
 מיטל ועורית' חו יהיה הדיכון באמרו ועברתס
 טס ליהס ועברת טס עוברי' לתי' אחר' הפך מה
 טכונה התורה טכלס יהיו לך למס ועברון
 והיית לטימה ולמטיל ולטטה רל' טכר הגדיס
 יטמו ויתמהו על הפילג' חע טטיט' ותהיה למטיל
 ולמלה בפיהס כילו לא ידברו כי אס כך ויטטירו
 דבר רע פרבריהס לין כמו טיאמרו כמו טיקרה
 לעלוני יקרה לי אס אכטיה כך חו יהיה הדיכון
 לטימת עטין טממה והטימר זרע רב תוכיכא
 תטדה זה נתקייס בימי יואל כן פתוחל זתיס
 יהיו לך בכל גבולך רל' תחילנות אך רל' יטטיר
 פרי' אכל יטל מהס והנה זאת הקללה יותר קטיה
 מהעטיק והגזול כי בו אחלי תלקח עינה כמו טע
 טמיטנו טעטו יטריל מפטי מדין רבריס הרבה
 לטמירה טלא יכטיקס אך בזה לא תתכן עינה
 כטיס ובנטי תוליד ולא יהיו לך חמר זה כי
 מרוב הרעב וחסרין יכטרכו לטיטט חנה וטנה
 לבקט טרפס וימיטאוס האויביס ויטבי אונס
 הכילכל הוא פטיט התגלפת אוכרי היכמריס
 ומטיחית פריס' הגר אטרי בקרבך הוא גר ת
 תטב ואחט' כ' טילו הקי' לות חור בזמן בית טטי
 טהכתי' יס היו לפנמיס מתגבריס פי' יטירור
 ומטפי' אותס ועברת מתוטי' אטרי יטרחנו ה'

כס ויחטבוהו לילה פס טיהעובר עו' אין לו
דרך יביאהו להתנהג במדות החטובות וזה כי
העובר הש' ית' יתכוין ברדיו ובמה שיש מהם
מהעלגת היוטיר והחנינה ויביאהו זה להרמות
ברדיו הש' ית' וללכת ברדיו ואולם עובר עו'
לא ידע בה דבר ילמד ממנה להתנהג במדיו
המשובחות אבל השטן הוא בהפך ולזה גם כן
סמך לזה דבר הטאת מטעט גר יתוס ואלמנה
ואחר סוכר הנלוח לרבר עו' שב להזכיר דבר
הערויות ושיעיות דמים וזכר תחלה ערות האב
כי יט' בה מהערויות והענות ית' ולזה סמך ליה
דבר ערות הבהמה והטה אחר ערות האב תהיה
תיותר וזה ערות אחרת ואחריה תהיה היות וזה
ערויות אס אטיתו כי יט' בה מהענות יותר ממה
שיט' מהענות בגלל ערות בת אטיתו וזה מבואר
מאר' . ואחר טיהעולים זה זכר הדיכחה שיריכת
האדם בידיו וזכ' אחריה חטאת המטעט במיתת
בית דין בצבור סחר' . ולמדנו בזה כי העובר
עבודה וזה היא היות קטיה טכאל העברות
ואחריה גלוי עריו' כי היא עם רוב גנותה תמטיך
האדם מאד לזה הפועל המגונה מיצר ההנאה
שיטיג' בה והטה סמך גם כן גלוי ערויות לעו'
כי כבר תמיא רוב נימוסי' עו' מתייטרים לרבר
גלוי הערויה וזה נמיא בעטיין עבודת פנור כי
פעירתה עימס לפנור אטטיס ונטטיס מיביאס
אותה לירי תאווה ומתוך כך יטיתתפו בזמה וזה
ניבואר שיהיו עובדיה רבי המספר במעט המקום
לה' והטה גלוי הערויה יטיטר מאד להביא לט'
לשיעיות דמים כאשר יראה מזה בעטיין גלוי ע'
שר' תאטית אט' וזולתה מהערויות כי אס ימיא
ימיאנו בעל האטיה אז קרובה לט' אקעס היותו
מזנא בו ימהר יחיסיה מעטיהו להמי' ולא יחמור
עליו ולא יוכל לסב' עליו להתנקס ממנו עי' בר'
וזה מימיה טיאי' יכריך אל הבאור והטה אחר
זה כלל קיום כל רברי התורה בקללה ארת' .
והיה אס טימיש תטימע בק' להטיס ליהיך
לו' הס הברכו' בכלל למחייס את כל רברי התורה
הזאת . ונתתי הש' ליהיך עליך של כל גי' ה'
הארץ ידע טויה לא יתכן להיות מתמיד על זה
האיפן אס לא מיצר ההטגחה הפרטית וכן מה
טיכר מהמטיך הברכה בכל ה-ברי' בעי' ובטרה
לא יתכן שיטלס מעט ההטגחה הכוללה אפילו

בפת פרטי אבל תהיה הברכה בקינת וולת קינת
כל טיכן טילא ימטיך ממנו זה בכל הרברי' תמי'
והיות נפלא הוא המיכא הברכה בס' ערות
והמטארת ובפרות האויר וכן מה טיזכ' מטימח
האויביס תמיד וברכך בארץ אשר הש' ליהיך
טותן לך רל טילו הברכות ימטיכו לך באופן יותר
שילס בארץ הנבחרת מיכר היותה מוכנת אל
טירבק בה הספע הילאי ומיכר היותה מוכנת ל'
לברכה בעיממה כמו טיקרס מעטייטה יטייך
הש' לפס קרוש רל' טיטיג'יך בך השגחת טוספת
מיכר קרוטיך פס שכבר תהיה מיוחד לטימך
מיכות הש' ית' ולכתך ברדיו וראו כל עמי
הארץ כי טיס' טיקרא עליך טיהס יראו טאין סס
פס וולתך יהיה טיס' טיקרא עליך להטיג'יך בו
ביחור והותיך ה' לטובה וגו' טילא תאמר
הברכה תהיה ברדיוס הילו בהמיכאס אבל אחר
זה ימותו ויפסרו לזה אמ' טיה' יטיג'יך בהטארות
וזכר טיהש' ית' יטיג'יך בהס בנטיינת המטר בעת
ולפילת ברכת בכל מטעיה יריהס והלוי' גוי'
דביס וזתה לא תלוח אשר זה להורית של עטירס
וטילא יחסרו ויהיו לראש לטימד הגוי' ולא לזנב
ולמעלה לא למטה כי יטיעט אל מיכות ה' ללמד
אותס ולהתנהג בהס על פי התורה לא תמד
מכל הרבריס ביאר כי הטיייה הקטנה פמיכות
התורה תביא בסוף לפנור עבודה וזה והיה
אס לא תטימע בקולה' ליהיך מגיד טיאס לא קימו
על מיכות התורה סופס לפול בילן הקללות וזנב
כי בזה יבא להכחיש בטיס ית' ולעביר עו' כמו
טיקראס אס ירמוז בזה אל עו' כי היא טקולה כגד'
כל המיכות ופנה אמור על עבודה וזה בפרטית
בהעלותך . וכי תטיג'ו ולא תעטרו את כל המיכות
הילה ויורה על אמתת זה מה טיאמו אחר זה מעט
רוש מעלליך אשר עובתני וביא טיכמו טיהברכה
היתה על יכר ההטגחה הפרטי' כן תהיה הקולה
על יכר ההטגחה הפרטית ליכרס והוא יביא
מהקלות הילה ופבר נתבא זה ביאז טי'ס במה
טינוכר בפרטית אס בחקתי ובכלל הנה
הקלה הנמטכת בכל הרבריס בעיר ובטרה לא
יתכן שתהיה מיכר ההטגחה הכוללת וכן היות
הרע והסיון וההטיחתה נמטיך מכל הפעולות
טימטיך הארס תמיד ולא יתכן שתהיה מיכר
ההטגחה

התועלת

הראשון הוא במינות והוא מה שינוי מהבנות הבמורים לבית הבחירה ביה האופן הנכונה ולקחת מראשית כל פרי הארמה והנה התועלת המגוי משנין זאת המינה הוא להתייחד אל שכל השוונות שופנות מהשי' יתב' ושימנו סודרו אלו ההיות כי זה ממה שייעמירנו על אופן תחכמה אשר צבריאית ויה כי האומרים שאין טיס פועל לא תהיה תחזיקה אצלם ברבר מהדברים למה היה באופן שהוא בו כי זה לא יחקור בפניי' לאו כשהסכמנו טיס מפעולת פועל ולוואת הסבה היו טעוין ותגפה להפיר על מיכאות השי' יתב' כמו שצארונו מעטין התנופה בספר ויקרא ולוואת הסבה היה מני' הסנוט עם הבכורי לפני המזבח לפני ה' להעיר טל מה שזכרנו ולזה היה מעלה טס שלמי' בבאוסס על זה העטין כרי' שיתן לבו כי לארבר רק הוא העטין אשר נכטרך לזביחת שלמים ולקריאת לו הרברי' הנזכרי' פת המורים בעמס' ל' שהי' יתב' משיג'ח באוהביו הטגחה פרייתו ושהשוונות כלס מואתי וזה ממה שינעמו ונתו על מכוך בזאת המינה

התועלת

הסני הוא במינות והוא מה שינוי. לבשר מתנו' פהניס וזליס ועניי'ס מביתנו מהקדשי'ס אשר לנו כזו מעטד בהמה ומעטד בני' וטעו רבני' ולקרו זה הזוי' הנזכר פה והוא אמרו' בערתי הקדש מן הבית בשנת כלוי' המבטרות בסנה הטלישית מהסמטה ובטינה השייטית ממנה שיהס טנות מעטדות עני' והנה התועלת בה מבואר ממה

התועלת

הטלישי' הוא במינות והוא מה שיהו' מכח לו הרברי' שדח יאכ' אונן מעטד בני' וטלח יאכילהו לטמח וטלח יעטו ממנו ירכי המת והנה הסבה בזה על החו' שהמעטד שני' מפני' טבא להפיר על מ' מימות הנמיכא הנטי'רי' שהוא קדס והוא פניס ח"י כל חי הנה מפני' זה הוותרו הנשלי' מלהסת' בו בפניי' המת ומזה גכ' טבאור למה הוותרו מלאכול בטמח כי הטמח תבא מהמת או פמה שינה מנהגו מירד סוד הימרה והמהות ממנו ולזה אין ראוי' טוה העטין אשר בא להעיר פל המחה היותר נכרות ולכן טפור יאכל בטמחה

ולוואת הסבה גכ' אין שינוי שיאכלהו האונן כי לכו טרוד ברבר המת עם שיזאגה תהיה סבה ל' טלא יעמוד על הכונה המכונת בעטין מעטד בני'

התועלת

הרביעי הוא במינות והוא מה שינוי ללכת בררכי' ת' יתב' להרמות י'יו כפי' היכולת וזהו אמרו וללכת בררכי' כי זה ממה שישי'ר האדם אל כל המדות החשובות בהטיבו אין מנהג' ה' ית' בטמח שהוא פועל מבראותו שהוא בתכלי' מהחסד והחטינה והיוטרי' וזה גכ' יעמידהו על הטג'ת ה' ית' כפי' מה שאפטר כי תמיד יחקור מפני' זה בררכי' השי' ית' כרי' שיקח מזה מנהג' להרמות אליו לפי מה שאפטר

התועלת

החמישי הוא להודיע כי דברי תורה הם לתכלי' מה מבואר בר' שמקמי'ה יתיו מתוללי'ס בגוי'ס על שאר הגוי'ס ויגרל טמס ויהיו פמפוארי' לפי מה שאפטר ולזה אמר כי התורה היא חכמתכס ובית'ס לפני' העמי' וטכבר יאמר הגוי'ס רק עם חכס וטבון הגוי' הגדול הנה

התועלת

הששי הוא להודיע איך התחכמה התורה להיכיל ישר' מהרע טעזלו בני' לפי מה שאפטר וגם אחר זה לא קצר השי' ית' מישר'ל את עבריו הנביא'ס לטמס מזה הרע ולא הושר כל זה להס מפני' רוע תכונתם ולזה תמיכא טהתור' הטיהרה בזה המקום שיבנו מזבח בהר פיכל מרי' באס טיס ויכתבו על האבני'ס ההס את כל דברי' התורה ויקריבו' טס קרבנו' וטיס יקראו הברכו' והקללות בזה האופן הנפלא כרי' שיהיה זה דרך להביא ישר'ל ל' שיטמרו כל מינות התורה מפני' היותס מקבלי'ס כלס קדס התורה על אלו התנאים שאס לא יקיימו'ס יתולו עליהס כל הקללות הלה הנז' פה מנה' שיוסי'ק בזה הוא טכבר באו לו הקללו' כלס בצונותי'ס כמו' שזכרנו איכל בימורי' דברי' הקללות וגם הברכות טדקיימו' בימי' שאור ורור וטלמה יוקצה המ' לי'ס וטפורט בימי' החטמוני' בבית בני'

התועלת

השביעי הוא מה שילמדנו בפריטי' הקללות שינע' גלוי' העריות ואס הוא קל אכל האנשי' הוא יותר קשה

בן ברעב וביצמוח וגו' ידמה שיהיה במשורר
מלכות יון על ישראל בבית שני ונתן עול ברז
על יצמור וכבר ידוע שהמלכו העמי כמה שולי
כברים על ישראל עד שימנעום מלקיים מצוות
התורה יטא ה' עליך גוי מרחוק אלו הם
הרומיים והספטיים וטיטוס שהחריבו ארצנו
ובזו מרחוק מאד והם היו מלשו אחר ורלו נסומו
פנים לזקן ונער לא חוננו ואכלו פרי בהמתם
נשרי ארמתם ולא השאירו להם טוס מזון עד
שכבר היו מתים ברעב רבים וזה נתקיס גם כן
כשיבא מלך אשור על עטרת הטבטי וכטבא על
ערי יהודה הבכורות וכבטיס בידוע שהם טמו
במיכור ערי ישראל רל מלכות רומי עד שכאשר
תיו במיכו נתחזק הרעב עד שאכלו בשר בניהם
כמו שיזכר בספר יוסף בן גוריון וכאשר הפליג
בספור אלו הרעות אמר שזה הדש הנפלא יגיע
לישראל אם לא ימור לעשו את כל דברי התורה
הזאת להעיר טאס יטמו דרכי התורה לא היו
נשלים במה שטפלו בו מהרע - מכות גדולות
ונאמנות רל מכות גדולות ומתמידות וקיימות
והטיב ה' בך את כל מדוי מיכרים אשר יגורת
משניהם רל שיהיה מדרך ה' ית לעשות כמו אלו
הרעות אך לא טובות כמו שבארנו במה שקדם
ולזה אמר כל המחלה אשר טמותי במיכרים לא
אסיס עליך כמו שבארנו פס' אמנס כטטטית
מדרכי הט' ית בנה יבוא עליך אחת המכות וגם
חלואים ומכות אחרות אינס פתופים בספר התורה
הזאת יעלם ה' עליך עד השימר טולא יטמו ממך
כי אם מתי מעט והנה כמו שהיה ערב לט' ית
להטיב אחתם כאשר טמרתם מיכותיו כן יערב
לו להטמי אחתם ולהגלו ואתכם עד שיהיו גוהי
משל הארמה ונפויים בכל העמים מקסה הארץ
ועד קצה הארץ וזה היה עיקר טיני אחר גלות
טומרון ומיזכרנו אחר חרבן בית שני ועו' היו
אנחנו נפויים בכל הגוים השם ימהר לקבצנו
מכל הארצות אשר הריחני טמה ועברתם
טס ליהם רל עוברי ליהם אחוים ובגרים התם
לא תגריש ולא יהיה לך פגחה מדוב הדדיפות
אשר ידעוך והמעמס הכבר אשר יעמיס עליך
וטן ה' לך טס לב רגז טידיא מאד ויירא לבבך
מדוב הכרו הבאו עליך ויחטכו עיניך בעבודתם
ותכאב נפטיך תמיד והיו חייך תלרס לך פנגר

רל טתעמו בסכנה עיכומה עד טלו תאמי בחל
בבקר תאמר מי יתן ערב כל כך תהיינה
היצרות הולכות וחזק עד שבבקר תתמוה הערב
טיעבר כי יות מעט היה לך מהרע בו וכן ההקט
מהערב אל הבוקר טעבר מיכר הפחד שתפחד
ומיכר מה שתראה טייגי לך מהרע והנה יגיע
ענין פחדכם בארצותם עד שבכני יטיבך ה' ית
מיכרים באניות להגדלתך טס וטס תתחזקנה
היצרות לכם עד שתמכרו טס לעברים ולטיפחות
וזין קונה וכבר ישר בפרט אתם טכבים טאחר
טיבמו על ישראל הקאלות ריהיו נפויים בגוים
יטובר אל ה' וטב וקבצם מכל הארצות אשר
הדיחם טמה ליה רברי הברית אשר כרתה
את מטיה רל טולו הרברים מהברכות הקאלות
הטוכרים פה יטה ה' את מטיה בהר חורב טיכרו
זה הברית אל יט בארץ מואב מלבר הברי הנן
בפרט אם בחקותי אשר כרת ה' ית אתם בחורב
וזה כי כל לו הרברי אט ה' ית למטיה בהר חורב
כמו שבארנו בפרט ואתחנך באמרו לו השרות
והחקים והמטיפטיס אשר רבר מטיה ל כל יטו
בימותם מיכרים ויקרא מטיה ל כל ישראל אשר
טיעס ראחתם ואלו הנפלאות העיכומות הנה לא
הזמנתם ב' ומונה טלמה כי תמיד הייתם
ממדים את י' כמו טקדס וזמר ורלו נתן לכם
לב לרעת להורות כי עס רוב מה טיהב יא אתכם
אליו באלו הנפלאות העיכומות טיהראת אתכם
לא טלס לו מיכר רוע תכנתכם טיהיה לכם לב
לרעת ולהטיג עיכם גבורת ה' ית באופ טיטורו
ממנו ולזה הויערתם לעכב במדבר מ' טנה
טיכללתי ואתכם במזון חלבוט בוולת לחס ויין
גם לא הויערתם לרבוט ופעלים בכל זה הזמן
כי על יכר המופת טטייתי ענין באופן טילא בר
טימלותיכם ולא טעלכם כרי טתכירו אחתי ותרעו
כי אפי ה' מנהיג אתכם ומטיגי בכס וטמרתם
את דברי הברית הזאת רל טתטמו בלב רברי
התורה אשר עליהם נכרת הברית ותעטו אחתם
לטיבן תרעון את כל אשר תעטון כי טי טולא
למד הרבר לא יטיכר לעשו אונת עס טוה יהיה
טבה טתעמדו על כונת התורה ריגיטלהס
בעבודה התכלית המכוון בה הנה זה בימוד
מה טייכטוך אל בימוד ואת העדטיה וטולס
התועלות תמגינות ממנה

משיחיה או שבט לפי שיהיה הרבה מגונה התחיל
בשחיתות ואמר והוא היחיד או היחידה וואחר זה
זכה המשיחיה שהיא כוללת אנשים רבים ואחר
זה זכה הטבט שהוא כולל מספרות רבות ואמר
כן ים בכס אויב או משה או משיחיה או טבט
אשר לבבו פונה היום משם הסי' לת' ללכת אחרי
לתי הגרים סוכרנו טעברנו בהם שימו ים בכס
שדע פודה ממנו רבר מר מאר כמו ראש ולפנה
והיה בשימנו את רברי הקללות האלה אשר
עליהם נכרת הברית מהם יתפ' את בני ישראל
יחטוב בלבו הטה אטי יהיה נקי מהקללות האלה
יהיה לילי סילוס ואתברך כאשר אמרך למת שית
שתיבא אליו בחייתו ושלח אשתדל לפיין
ברברי התורה וי זה רבר ראוי לי לפניות וי זה
רבר ראוי טאמנט ממנו כרי שתהיה נוספת
היה עם הימאה
קחו התורה ימאה כי בפלי התורה יטארו
ימאים מאר עמה וקרא רזה ההולך ברדכי לבן
כי בו תורה נפשו ממה שהיא מתמיה אליו ולא
תמיה או יריכה טאמר טרוס יהיה לי כי
בשירות לבי ורך טיוסוף על רברי התורה
במחשבותי ההולך ברדכי לבן ויאמר בצרכות
טאסילך ברדכי לבן יתי בר' כסילא יכון לעבר'
על רברי התורה כי או יעטן אף וקנאות
כאיש התווא אשר וזה כי בזה התא' שחטב בלבו
לא יפלט מטיג'עו לו ואלו הקללות אטס היה
חטא בזה האופן יחיד או יחידים ימחה הסי' ית'
את טמט מתחת הסי' ולא יטאר להם שום זכר
ואם היה חוטא בזה האופן טבט או טבטי הנה
יברלוה ית' לרעה מכל טבטי יטריל ככל לות
המתנבחת בספר התורה הנה ולהודו על הפלגת
תחלתי הטבט ההוא ומכותיה ופא הקללה
בארבע גלותם מעל ארצות אט' שהדו אחורן
טיהיה מהם וגם הנכרי טיבא מארץ רחוקה
ביחזתם את טכו' הארץ ההוא ותחילתיה יפריקו
הדן ויאמרו טיכל זה הדפ פא עליהם פל עברם
בברית ה' ית' ובאלתי ועברו לתיס אחרים אשר
לא ידעם ולא חלק להם ת' ית' סודיה והנהג' פל
יטדל ואם חלק הסי' ית' אונתם לכל העמים טיהס
תיתמטליתם רל הסי' והידח והכוכבי ויטבא
הטפס ועל זה נתסס הסי' ית' על ארצות
ויטריבנה אל ארץ אחרת כמו שהס הי' הנה חוץ

לארבע בארץ אחרת וזה מימה שיורה שיהאיש
טיססס ה' ית' רכלותו לא הטבט או הטבטיס
טדמה טנה כולו הוא על ירבעס ועטרת הטבטי
והנה ירבעס היה האיש אשר היתה עינתו כך
לפרוק מעליו צול תורה וזה עטה לו טטי עגלו'
והנה במעטיו טעמחה טמו מתחת העמים עד
שלח טיאר לירבעס מטי' פקי וכן היה בטאר
פרכי יטריל טאחזו רדכו ואמנס עטרת הטבטי
הגלה אותם מרך אטור מעל ארצות וקורס זה
טהרגו מהם רביס מאר וסיהו ברעב עד שיוא
טטארו כי אס מתי טעט והיה אותם מרך אשר
לחלק וחביד טהר גוון וערי מדי הנסתרות
לה' להיטו והגלות לטווגו אמר זה כי אורי
יחטוב חוטב כי הארס יחטא אס רח יוטגו לך
כונת התורה ואם היה טהיטירה אליו מקנין
הטלמות האנוטי ואם היה כן תיה בלתי אטטור
טיהיה ארס זכריק בארץ טלא יחטא פי לתיכל
לעמוד על כונת התורה בטלמו ואם תיה זה כן
תיך יתכן טיימה הסי' ית' לטמור כל פייכותיו ואם
היה זה כן תיך יתכן טיימה ה' ית' לטמור כל ואם
לא יטמרו כלס יגיבו להם לו הענטיס הנפלאי'
והנה להכיר זה הספק אמרה תורה כי הנסתרות
טימיות תורה והס הפעולו אשר תכוין ליהס
בהס מפע היותם על מה שהס פליו אט רברי' לא
יוטגו על תכליתם כי אס לסיס ית' לברו וזה לא
ייוחס חטא לבלתי פומר על כונתיה וארס
הנגלו' מטיכיתיה והס הפעולו וחדברי' טימותה
התורה לפניות או להמנט מהם הס חובת לט
ולבטינתמיר רדוהיטו לטטו' כפי מה טיגוית
התורה מהס' ופיו יתבאר טויין ראוי לארס
טיאמר הנה פטי' טיכונת התורה בטימות הך
ויהי טייר אל רבר כך או להרחיק מרבר כך הנה
אט טאט מטייט'ר באופן טי'ס אל הכונה ההיא
תיך חטיס אס אטבור פל ואת הטימות וליה אטי
הנסתרות לה' להיטו להורות כי תיך יכולת בארס
לעמוד על כונת התורה בטלמות ה' א' טראה כי
גס בטיכו' טבימה התורה תיטלותם חטא טילמ'
הטיך בטיכו' טיהוא יטיד' מטיה טיכונה תורה
בטיסה התיא להרחיקו כי הנת הדבה לו טמיות
לחוטבו טילמ' יטו לבבו מרוב חכמתו יגויל
מפלתו ונהטיל ביה ויכליל הנה גס כן כה
פיוכרה התורה תופלת מימה הנה

וכי ימות דמיס כמו שבארנו בבאורינין שבת
פרטי הקללות

התועלת

השמיני הוא מה שיהודי ענו
בשני ימי הברכה והקללות
שכמו שיבאו לנו הטוב מיכר ההשגחה הפרטי
כן הענין בקללות כמו שבארנו בבאורינין לחלו
הדברים ולזה אמרה התורה להי' לא ידעו ולא
חלק להם וזה אעפ' שחלק הסם יתב' לכל העמים
מעטלות הכוכבים לא עשה כן לישראל ולזה
אמר אין מול לישראל

התועלת

התשיעי הו' מה שיהודי ענו
שהנטייה מעוטה פייטור
מדיני התורה תבוא לעבור בן ולזה ראו שיהיה
הארס שיהא לפרוץ גדר מוזות התורה רבר וזהו
אמרו: לא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה
אתכם היזם ימין ושמיל ללכת אחרי להים אחרי
לעברם

התועלת

השסירי הו' מה שיהודי ענו
כי אחור ישראל ממדבר מ'
טינה היתה הסבה בו היוזם ממרים את פי ה' ית'
עם מה שראו מהמופתים הנפלאים שיהו ראו
שיבואם להשיג הש' ית' ולירא ממנו ולזה שצרה
החכמה האלהית שלא יסלם לישראל מה שראו
שיקנו מהסלסון כרי שיהיו נבונה לירושית הארץ
עד שישראליו להם מ' טנה במרבר ויתמידו להם
שם לו הנטלאו העיכומן רל יריר המן וטעולתם
לא בלתה מעליהם ולא נעליהם מעל רגליה וזה
הסבה להסלסום עד שבמעט זמן נכחו שיחון
וצוג

התועלת

האחת עטרה הוא במינות
והוא מה שיכונה שישמרו
בלבם דברי התורה כלם למען ישפילו וידעו כל
מה שייכטרו להם לעשות

פרשת גזבים

אדם

היזם כלם
וגו' עד סוף הפרשה חזיכס שבטיכס רל
חזיכס ראשי שבטיכס וקטכס חס השופטים
דזראס וקזיס מיכר חכמתם ולזה אמר וקני העיני
ההיא כמו שקדם על השופטים והנה זכרם לפי
מדרגתם וזה שכבר זכר תחלה ראשי השופטים

ואחכ' השופטים ואחכ' השופטים ואחכ' זכר כל
מיש ישראל ואחר כך זכר הטף כי הם כשיגדלו
יגישו לגדר המינות ואחכ' זכר הנטי' ואחכ' זכר
הגרים אשר בקרב המחנה והם הגרי' והתושבי'
אמ' מחוט' פזיך עד טואב סימין והם מפריה'
שהיו עושים מלחכתם והנה אמר והכי כלת היו
סם לשמוע דבריו כי דבריו היו לכל ישראל כמו
שנז' בראשית וז' הספר המחרון לעברך בבדי'
ה' להיך ובאלתו וגו' הנה היתה דרך כוונת הברית
שיכרתו רבר לחיכין ויעברו אחכ' בין הברית
כמו שראינו בברית בין הצדדים ולזה הסבה
התחכמה התורה בכריתת הברית שתהיה הברכה
כנגד פד גריוזים והקללה כנגד הר עיבל והיתה
התורה כתובה שם בהר עיבל באבני המונב

ותקריבו שם קרבנות להעיר שבעברס חטי ית'
ובשמים דרכי התורה ימלטו מהקללות חתם ו
והנה היו עוברי' ישראל אחר זה עם כל הנטפולין
להם בין שני ההרים ההם כדי שיעברו בין ברי'
הט' יתב' לישראל ובין אלתו לסחורות שחם כרתו
ברית עם חטי ית' לקיים תורתו בזה המופן שחם
יקיימום יחילו עליהם הברכות שיעד ה' ית' וחס
לא יקיימום יחולו כליהם הקללו אשר קבלו עלי'
דעברם להם ה' ית' גכ' ואמר כי בזה הברית שיהיה
כוונת ליס' היזם יקיס לו לעס' מיוחד כבין שחם
העמים לא יוברל עם לעבודתו וולתו והוא יהיה
לו ללהים לברו ולמטהיג ולמטיגית וכאלו חסד
שחם לא יהיה לו לעס' בטייתיה לעבודתו גם ה'
יתב' לא יהיה לו ללהים כי זה תלוי בזה ולא

מתכס לברכס אנכי כורת אמר זה בעבור החזון
הבואים ובעבור הגרים שיתגדלו מטאר האומו'
פי הם כלם נכנסים בזה הברית והנה האב' כרתו
הברית הנה עליהם ועל זרעם והנכרי' המתגייר
יקבלהו עליו בעת היותו מתגייר כי חס
ידעתה את אשר יסבנו בארץ מיכרים רל הנה
אתם ידעתם את אשר יסבנו בארץ מיכרים ואת
אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם והם
שיחון וצוג וחמסות מלכי מדין והכנעני מלך
פרד וראיתם את שקדויהם ואת
גלוליהם ששטן הם ללהים מעץ ואבן אשר אין
רוח בקרבם וכסף וזהב אשר טמו עם הברכיס
ההם לנ' לפתית האנטי' אליהם מיכר הקניע'
והיופי אשר בהם פן יט' בכס מיכר או אטיע

כי הם קיימים להשיר שיתמיד יתקיימד אלו
העברים עם טיהם כמו עוורים להמטיך זה כלו
יאמר טיהטמים והארץ כלם יעורו להגיס כל לו
הרברים מהברכות והקללות כל דרך הכוכבים
ממטילתם נלחמו עם סיסרא החיים והמות
נתני לפיך הוכיר לנכור תחילה החיים והמות
האפטיים כי הגמול העונש האנושיים וזאת
וכה הברכה והקללה טיהם הטוב והרע
להיותם בלתי מכוננים בעצמותם ואעפ"י שכבר
ימטכו מקיום מימות התורה והנטייה מהם
ולזה אמר ובחרת בחיי ולא אמר ובחרת בברכה
כי אין ראוי לבעור הטם יתפלה כרי שיגישו אלו
הטובות הגופיות אך ישברחו כרי שיטיג החיים
הצדיקים ההם כמו שאמר דוד תודיעני אורח
חיים טוב בעצמות את פניך נצימות בימיך נ
נצח ולזה אמר דוד במימותי חפץ מזר ולא
בכר מימותי הנמטך באור הטובות והקנינים
הגופיים . . . להבה את ליהיך לטוב בקולו
ולבקה בו כי היא חייך אמר כי זה הוא בעצמו
חיי האדם והוא מבו במה שאין ספק בו כי הטוב
הית אשר בה תשלם מהבת האדם וזוהו לטוב
בקולו ובה ישלם לו הרבקות בו הוא החיים
הנפשיים אשר לא יכלו ואמ' זה אורח ימיך
לשבת על הארמה כי זה הטוב ימטך מפינתם
כן עם שהם מיסיר לסינוסגו החיים ההם באופן
יותר כלם מפני היות הארץ מוכפת אל שידפק
בה ולדש הטעם הלהי כמו שזכרנו פעמי רבו
ורך משה וירבר את כל הרברים תורה רל
הרברים הנזכרים פתה בסמוך עד אמרו לא
ידעך ואל ישובך ופנייתם להם ככל המינות
אשר ינותי ומתכס . דלמה טינות במוך פרטת
טעמים לקוח להם ולילום תחלה באופן הנזכר
שם ואם לא יסכימו להטלים ויכופו להלחם
נגד ישראל יחרימו באופן הנזכר שם ויתנהגו
ברב לפי המיכה הנזכרת שם אך אם לא
יחלימו וגם לא ירכו להלחם עם ישראל אך
ידברו לבחור לא ניטונו להדגם וזה מצוה ממה
שזכר שם ולזה גכ' חייב במיכוד שיניחו להם
פחש וכלו לבחור ממנו כמו שזכרנו בפרטת
טעמים . . . ויהא מטה ליהושע ויאמר לוי
לפי כל ישראל אמר זה לפי כל ישראל כרי
כיבטחו בו יותר ויכנסו לפסדת מינות . . .

ויכתוב מטה את התורה הזאת ויתנה ל הכהנים
בני לוי ידמה שזו התורה שזכר שכתבה מטה
והתנה אל הכהנים ואל וקני יסדל היו וול' אמר
כתבת לפי מה שזכר אחר זה שנתנה ללויים
לשת מותה מיכר ארון כרי' ה' כי זאת היו קודמים
בה הכהנים והזקנים והאחרת היה מונחת אצל
ארון ברית יי ודמה שכתב מטה מהם יותר
מאחר כי לא יתכן בספר אחר שיספיק לכהנים
ולכל וקני ישראל ולזה הסכימו דול' שכתב ספר
אחר לכל שבט ושבט או יתיה הריכין בממרו
כל וקני ישראל הטבעים וקניס טיהו פנהררי
גדולה כי היו עומדים אצל הכהנים כמו שקדם
ויכו מטה אותם ואמר מקץ טבע טנים צמוער
שנת הטמשה בחג הסוכו ינה לקרא את התורה
הזאת באוני הפס האנטיים ותנטיים והטף וגרי
הצדיק אשר נמהם כרי שיתחנכו כלם לעבודת
הט' ית ולא תסכח התורה ואמר כל הימים
אשר אתם חיים על הארמה להורות על טיחות
התורה . ויאמר יי אל מטה הן קדכו ימיך
למות ינה לקרא יהושע' בנות הנבואה לימות
שיחוק ויאמר להתנהג במינות התורה כי הוא
יביא בני ישראל אל הארץ ולזה אמר לו ואנטי
איה עמך להפור שאלו הרברים הגישו לפיה
או בנבואה ובטליחות הט' ית אמרם אפינס
הזכרך לזה לפי שזמר הרברים שזכר פה אמרם
הט' ית בהר חורב ולזה היה אפשר שיכנס בזה
השנין ספק ליהושע שמו אנו במדרגה טיהיה
ראוי שתשלם על ידו ירושת הארץ לישראל כי
אולי לא הסלים נפשו למה טיהיה אפשר לו אן
נתחדש אחר עשור הרברים המונעים ממנו זה
ולזה הזכרך שיאמר לו זה הט' ית פתה להורות
שהוא פתה ראוי לזה . אחר ליהי נכר הארץ רל'
אחר ליהי נכר עם הארץ והסתרת פני מהם
והיה לאכול דל' שאסלק הטגרות מיהם ויהיה
מוכן לכליון ומימאוו מפני זה רעות רבות
רפדות שלא היו רבקות בו בהיו הטגרות פהם
והנה זה היישוב הוא היותר קטה מכל היישובים
הקודמים כי שאר תיישובים הרעים הם על דרך
ההטגחה לתוכחת אולם זה הוא ער' הענינה
שזר ההטגחה הפרטית בכללות . ואמר שאעפ'
שיסוב ישראל ויכירו כי מפני סוד הטגרות הט'
ית מתם קרה להם ות וישובו אל יי הנה יסתר

אפסיד שיהיה בה אצל הש' יתעלה תועלת אחר
הלך תראה כי התורה זכרה במקום אחר במיכר
טבת תועלת אחת והוא שזכר לחרוטי הש' יתע'
העולם ובמקום אחר זכרה בו תועלת אחר והוא
שהוא זכר יציאת מיכריו וזה הוא מברוא שאין
דמיה שמה טיטוס מהתועלת במיכרה שלא יהיה
שם תועלת אחר וזלתי אצל הש' יתעלה כש' במה
טיטוס בתורה התועלת אבל עמדנו עליו על דרך
החקירה והעיון והבן זה השרש פי הוא מגדולי
השרשים התוריים לטמור חכמת התורה שלא
יבאו טועלים ויפריכוה והיה כי יבאו עליך
כח הרברים האלה הגיד בזה שאחר שיבאו כל
אלה הדברים הברכה תחלה ואחר כך הקלה כי
כן היתה טיהברכה היתה בימי יהושע ובימי
הזקנים שהאריכו ימי אחריו שלא נפל רבר מכל
הטוב כמו שזכר בספר יהושע וכן היתה להם
הברכה. בימי קצת הטיפטים ובימי שמואל
ושאול ודוד ושלמה ובימי קצת שאר מלכים
אחרים ובית טיטי בימי החשמיים הנה כל אלו
הקלות הרברים מהקלות שזכרנו ותשוב אחר
זה אל לבבך בכל המיזמות שאתה גולה בהם
לשוב עד י' להיך ולטמוע בקולו בכל המיכרה
אשר אנכי מיכר היום בכל לבבך ובכל נפשך
שכל תשוקתך ושיוריך יהיו לעבוד הש' ותשייך
לזה גכ בטיך כדי לחנכס בעבודת הש' יתעלה
ומבטן הנה יטיב את טבותך וירחס אותך. וזה
ידמה שיהיה בבטן בית טיטי ולזה אמר אחר זה
וטיב וקבצך מכל השמי' דל' טיטי טיטי לקבצך
מיכל העמים וזה הוא אחר חרבן בית טיטי כי
בבית טיטי נקבצו בזה האופן וגם אמ' הנביא
יוסף ה' טיט ידו לקנות את שומר עמו והפריג
בזה ואמר טיגס אם יהיה הנדח לגלות בגרים
בקצה הישוב מיכר יקבצו הש' יתעלה ויקחהו
מיכר רביאמו אל הארץ אשר ירשו אבותינו וזה
הוא אמרו אחר מעיר וטניה מטשפחה ויטה
לומר כי אעפ' שלא יהיה כי אם אחר בעיר מיכר
יקחהו הטס יתע' ויטמרהו שלא ימיתוהו הגרים
אשר הוא בקרבם והטיבך והרבך מאבותיך
דרכה לומר שאחר יטיב להם הש' יתע' וירבה
איתם רבוי נוסף של רבוי אבותיהם ושל הש'
להיך את לבבך ואת לבב ורמך זה יורה שה' ית'
יעזרם אז וימול את שרלת לבבם שתכסה ממנו

הטבת הש' יתעלה וזה יהיה מיכר המופתים
הטבלאים שייראה מותם אזי כחמהו כימי ימות
מארץ אראנו נפלאו וכבר רפון הנביאים במקו
אל המופתים שיזכורו בעת ההיא ומכללם הוא
תחיית המתים וזו יהפוך הש' יתע' אל עמים שפה
ברורה לקרא כלם בטיס' ולעבדו טכס אחר
והנה בזה יתיישרו כלם לאהבה הש' יתע' בכל
לבבם ובכל נפשם למען חיייהם רוצו לומר למען
החיים האמתיים שייגוס בזהביתם אמתו בכל
תשוקותיהם ובכל שיוריהם ואז יתן הש' יתע'
את כל הקלות האלה על הארבים ועל הטונאים
שירפנו ישראל בגלות ובכלל הנה אתה נשתטב
ל' הש' יתעלה וטימעת בקולו לעשות כל מיצותיו
מבלי גרעון אז תבוא הברכה לך בבניס ובקטני'
כאשר בואה לאבותיך והנה ביאר בהל זה תכלית
הביאור כי כשייתקיימו המיכות שיהיו נותן היום
והם הכתובות בספר התורה הזאת יהיה להם כן
וזאת דמיה שזאת התורה לא תומר ולא תשתנה
לשולם וזו פנה גדולה מפנות התורה כי
המיכרה אשר אנכי מיכר היום אמר שהמיכרה
הזאת מינה בטימים שייכרמו לביאור בה על
יד הנביא כי מה שראוי להיות בה נכלל מוזת
התורה וזינו גם כן מאופן מהעמק שייכרמו
לטיטט מעבר הים להבין רבריה שימימה
מעטינה והיו עשית המיכרה הוא דבר קל מאד
להגיד אותו בזה וליכיר אותו בלבבו וזה כי לא
ינותה התורה להעמיק העיון בה עד שייטמוע
כח' היתה לפי מה שאמ' אך בטחה כיון יתן
שייטלם עם מה שיהי שירה ליו בזה השטן הבח
הטהנים והלויים לעבודת הש' ית' כמו שביארו
במה שקרס רמה נתתי לפני היום את החי'
ואת הטוב ואת המות ואת הרע. הנה החיים הם
חיי הנפש כי הם החיים האמתיים והטוב הם
ההיכלות הגופניות כי הם גם כן ימיכרו טיטוס
התירה כמו שקרס אבל התכלי' העממי' לזה הוא
החיים אלו הטובות גם כן הנמיכות טיקיות
מיכרת התורה הם מיטירות אל השיגת החי'
ההם כי מי שיהא חסד לחם ושלמה לא יתכן לו
התבודדו באופן שלם והם המות והרע הם הען
טיטי אלו והם ימיכר' מפניכרת התורה כי הא
יביא לעבוד עבירה וזה כמו שזכר הפירוש
בכס היום את השמיים ואת המור נתן אותם לשמים

התועלת

החפשי והוא במינות מהגדולות

סבכנות התורה הוא שהם ית' לא יכזה מוטנו רק לעשות את דברי התורה לפי הנגלה מהם וזה יכזה סבכניהו לדורותינו כל הימים אמנם הנסתר בדברי התורה והם הכונו סכונה התורה טייסירן אלהים אלו המינות הוא דבר לא תתכן ידיעותו בשלמות כי אם לשים יתפ' לבדו וזה טמיה טייסמור האדם מוטנו בקינת המינות לחטבים סכבר עמדו על התכלית סכונה התורה בנות המינות ולזה לא יכטרכו לקיים המינות היא והנה בנה בנה בטן כטן חומיה ביורה לטמור התורה טלוא יאמרו האומרים כי דבריה הם לפי הנסתר לא לפי הנגלה

התועלת

הטייסי הוא מה טיפורה התורה בימותינו מנה

הגלותאמר אנחנו בו בטה טאמר והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה וגו' וסב וקבצך מכל העמים אשר הפיץ אלהיך סמה אם יהיה נרחך בקינה הטעים כי זה יורה על קבוץ גלות ססדת השבטים וגלותנו כי דבר לא נהיה עדין ונה כי בבית טטי לא נתקבצנו כול' אבל טטמורו רב' תחת טאר המלכו' כמו סטכתב בספר יוסף בן גודיון

התועלת

הסבישי הוא מה טיפורה בומדו' ועל אלהיך את

לבך ואת לבב ורעך על מה טייתחדט או ה' ית' טהאות והסופטים כרי טירעו ישראל וטניהם כי הוא א' ותתחוק יותר האמונת בלבס' ולזה יהיה הברית ההל' חוק הקיום יותר מהבריתאמר נההטי יתע' את ישראל בהויכואו אותם מאדך טכרים כי או היו טסיקנים יטריל' בטקוים טיכרי' ולא טתנכו בתורה עדין וכבר העידו הנביאים על אמתה זה

התועלת

הטימיט הוא מה טיפורה על קיום ואת התורה לניכח

במה טאמר סבטמרים את כל מינותיו טתוח עינה אותם היום כתובים בספר התורה הנה גיע להם זה הטייב טאמר טענין קבוץ גליות ומירושית הארץ והתברכס סס ובורעס ובקניניהם ולזה לטדנו טלוא תתחרס וזו תורה וחקרה

התועלת

אתטייסי הוא מה טיפורה

התורה וינג נטלה בנביא באמדו לא בטטי' היא ולזה לא נטימפ לדברי נביא בבאורי התוד' בנה טיאמר בהס על דרך נבואה אבל נטימע לבד ברברי התורה בבומורס טקובל איס טפ' איטי ער מטה עס טתוח מתחי' ברברי התורה בעינמו כמו טיארנו אנחנו בנה הספר

התועלת

הי' להודיע טתכרי' הראשו' תמגי' מההטייך לדברי

התורה הזא הסגת החיים הנטיחיים ויטסך מהם טיטת הסגת הטוב בחיי הגוף כי הם מייטיירים לחיי הנפש וזהו אמרו דאה נתתי לפטיך היום את החיים ואת הטוב החיים והמות נתתי לפטיך הברכה והקללה כי היא חייך ואורך יטייך

התועלת

האחת עטרה הוא להודיע טאף על פי טכבר יטטיך

מתועלת בקיום מינות התורה' הסגת החיים הנטיחיים והטגת הטובות טהס לחיי הגיף הנה דאוי טיפחר האדם בקיום התורה לתכלית חיי הנפש לא לתכלית טיגי'עו לו הטובות המדומנו טיטאובחרת בחיים

התועלת

הטתים עטרה הוא להודיע טכבר מטה כתב ספר הנה

התורה ונתנו לכהנים כרי טלוא יפול ספק בספר תורה כהס מלה ממלותיו ולא טעות כי מיס ידקדקו אותו ולזה דקדק בספר טיכתוב המליך עבוד עיטמו טיועתח טסס או יוגה מיס כי בטעות טיקרה במלה אחת או באות אחת תפסר הרבה מכותמת התורה או יפול בו ההטימע לפטי' הפיכס

התועלת

הסלט עטרה הוא במינות והוא מה טיכיה טבטינת

הטיטטה בחג הסוכית בבא כל יטריל' לראות את פני א' יתברך יקהילו העס במקום הברירה האנטיס והטייסי והטף ויקדו סס התירה באוניה המלך או הכה הגדול הטטוא טביטרי' כי הוא יכברוהו העס וייראו ממנו ומדבריו עס היות טיכין יטעותר אל הנבואה יותר מוולתו ככל תהיזון והיותו הוא הטייב לפטי' הטיס יתע' והיותו המורה לתורה לישראל כמו טטאט' יורו מספטייך ליפקב ותורתך ליטריל' והנה התופלת

ה' ית' פני' מהם בעבור הרע שיבטו לעבור עו'
וזה דבר ידמה שיהיה תכף מות יהושע והזקנים
שיאמרו ימים אחריו יעברו ישרא' עו' ונתנס
ביר טוסי' ותמיכא בקינתם שכאשר יבקרו אל'
קצרה ריכזו משמוע יענקתם בעבור עמל' ישר'
שיפנו אליו והוא מה שהלכו אחר' להם אחרים
שיבטינס הוא עמל' ואין . . . ופנה כתבו לכם
את השירה הזאת ולמדו אותה בלי טימה
בפיהם . כבר נתבאר אחר זה שהשירה היא
דברי התורה בכללם עד תומם ט' וכתוב משה
את השירה ויהי ככלות משה לכתוב את דברי
התורה הוא על ספר עד תומם וזה פסוק שהשירה
הזאת רצת בו כל דברי התורה בכללם וגם
השירה עמה והנה יורה שזה הוא ענין התורה
בכללה ש' לקוח את ספר התורה הזאת ושמתם
אותו מיכר ארון ברית' . וכן תמיכא אחר זה
שאמר הקהיל' אלי' את ראשי' שיבטינס ושיטרינס
ואדברה באונגיהם ואת כל הדברים הלה וזה דבר
מינ' ראוי שיאמר על דברי השירה לברס והנה
אמר גכ' וידבר משה באונג' כל קהל ישראל את
כל דברי השירה הזאת עד תומם ואמר בסוף
ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל
ישראל ואמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אמני' משיר בכס היו אשר תכוסו את בניכם
לשמור ולבטוח את כל דברי התורה הזאת וזה
כולו ממה ש'ורה בלי' שזק שהכונת במה שאמר
כתבו לכם את השירה הזאת היא כוללת כל דברי
התורה והשירה עמהם עם שיהיו מן השקד
שיתקדקו התורה בלמוד השירה הזאת לכל ישר'
ובכתובתה יותר מדקדוקה בזה בשאר הדברים
היותר הכרחיים אשר בתורה ולזה היתה
היכונה הזאת שיכתוב כל אחד לעצמו והשירה
עמו בדרך ש'לח יחסר ממנו דבר מהדברי' פספ'
התורה והנה יורה משה ש'למודה לבני ישר'
דל' לבאר את מינותיה ופניניה בדרך שתהיה
שומה וסגורה בפיהם . ואם אמ' אומר שהיכונה
היתה בזה בשירה לבר' הנה יתבאר מזה בקו'
שכל סכן שיחריב זה בשאר דברי התורה כי לא
תסכח מפי' ודע' . למדנו מזה ש'לח תכתוב
תורה מישראל בשפת מהעיתים . . . ויכתוב משה
את השירה הזאת ביום ההוא יתכן שהטמר היה
כתב קודם ולמדו לישראל . באמר והודעתו

להם את חקי האלהים ואת תורותיו . ולזה לא
היזכר כי אם לכתוב השירה וללמודה לישראל
ולזה אמר ויהי ככלות משה או הית זה על דרך
שאר המופתים ש'שלים לו כתיב' כל התורה ביום
ההוא והנה יורה לקחת את ספר התורה הזאת
ולטי' אותו מיכר ארון ברית' . לתורות ש'לח
היה מפי' הגבורה כמו שהיו עשדות הדברי' אשר
בארון מפי' הגבורה והנה יורה להקתיל' אליו כל
הוקעם והטוטר' להגיד להם את כל דברי' הת'
ולחבין אותה להם והם ילמדו לישראל הנה זה
ביאור מה שיצריך לבאר מוזאת הפרשה ואולם
התפטר' המגיבו' ממנה הם יח'

התועלת

הראשון הוא להודיע
שהברית ההיא והאלה
שיכרת' ית' פס' ישר' לא היה להם לברס כי אם
לכל רוחותיהם הבוי' אחריהם וגם אל הגר הבא
לחסות תחת כנפי' השכינה וזה ממה ש'וסף
וידעו לכל האנסי' לשמור את דברי התורה
השני הוא להודיע שמי
שידיעה להסיר מעליו עול
התורה כש'לח יכרן לרבת ענינה כרי' שיהיה
שיגג בכל מה שיבבור עליו מדברי התורה ולא
יענש על זה הנה לא תפילתו המחטבה הנפסד'
הזאת מן העונס אבל יענש יותר . . . ומחה'
את סמו' מתחת הכיסי' כאמר' כי או יפטן מן
י' וקנאתו באיס' התוא'

התועלת

השלישי הוא להודיע שאם
שיחטמו שיבט אחר זה
שיבטיס אל השם יתעל' לא יגינהו ית' להם מן
העונס שיחרימם אבל ימית מהם רבים שיטחו
מחי' מפי' ויגלו מעל ארמתם וזה כול' מינ'
השיגחת ת'ת' באבות ולזה תמיכא שיאמר שזה
היה מינ' זה החוש' ש'מדהוה ית' לגמרי' ואולם
אם תיה שבט לא היה בו כן אך יבדיל' להו ה'ית'
לרעה מכל שבטי ישר'ל ורביכו בהם כל המלות
הנוכריס והנשאר' ישר'ל יכס אל ארץ אחרת
הרביעי הוא לבאר מן
שירה התורה בפני'
ירבנס ומה שינפל' מהרע עשדות ושיבטיס
בסבתו עד שיכבר נתקיים בהם
מה שנוכ' בזה המקום
כמו שיזכר'

הטמאים והארץ כי הם מפעולות השם יתעלה
דוכר בהם פקחת גורל השם ית' מיכר השולמות
הנמיכום בהם ובמה שיפעל בהם בחללו • היכור
תמים פעלו רל' השם ית' שהוא בורא הכל הנה
פעלו הוא שלם בתכלית השולמות האפשרי לו •
לאמונה וואן עול לפי שכבר אמר שכל דרכי
מטעם לא היה צריך לומר לאמונה וואן עול
אם היה דרכי שואנו עושה עול כי מי שכל
דרכי מטעם הוא שבוט שואנו עושה עול ופיר
כי הוא אמר אחר זה שהוא צריך וישר ולזה
ידמה שנתנה בזה שם אל פכחו דוכ' לרמ' שהוא
בפעולותיו מנהיג ומסבב ההגשה אל היושר
והאמת ואינו מנהיג ומסבב מה שיהיה בו טול
והמשל כי מצפ' שברא האדם אטור בו כלים
יכולוהו לחטוא במקרה הנה ה' ית' לא פשל העול
בוה כי הכלים אטור טס בו • הם כלים מישידיים
בניסמו אל קטין השולמות והיושר והאמת ולזה
היה לקוח בגדרם ומולם יסבבו לחטוא במקרה
מצט' דוכ' בחירות האדם • שחת לו לא בניו
מוטס לא בניו רל' שואנו טורליס ומתחדשים
מה' ית' • והדרכי בזה כי הדוד פקט ופתלתול
לנטות אחר החטאים והפעולות המגונות הוא
בניסמו שחת לו רל' כי מידותיה ואת לו חזק
מוטס וגנות פעולותיהם טורליס ונת' דרשי' מה'
ית' ולזה אין להם התנצלות באלו החטאים
• עם נבל ולא חכם רל' עם שהיטעמוטס בהכנת
טעם בו הש' יתעלה להגיש אל החכמה והשולמות
בטיות הנבלות והחטאים המגונים מאד ולא
השתמש בה במה שיהא נבראת בפבורו והיא
הטגת החכמה • אביך קאך רל' אביך שיהוליר
חזק ובראך וקנה איתך להיות לו לעם במה ש'
שהיטעמוטס טבריס הוא עשך ויכוונך
דוכ' לומר שהחטא שיהא איתך במה שלמדך
הדוכ' כאמ' ואת הנפש אשר פטור בחרך וכינך
חזק בזה והטלימך לתכלית שתהיה לו לנחלה
טל אביך ויגרך • מצפ' שמה טוכר פונות
הקרה הם ענינים נעלמים והמדוכ' בהם בחוט
לא היטעמוטס לטאול לחחרים כי הם בניסמוטס
ואו זה כמו שיתבאר מהנטיטך הנה ית' הדרכי
באביך בזה המקום הטענה והוא הנטיטך כאמר'
הוא מיטעמוטס אבי אבי רכב יטראל ופרטי' ולזה
אמר אחריו וקטין ויאמר לך טהם החנפיים

והנטיטס והנה תמנהיג יקרא אב כאמריו ויטיטעמוטס
לוא לפרעה • יכב גב' לות עמים לפיטעמוטס
יטראל רל' שהוא הקיס גבורות עמים לכטעמוטס
בני יטראל שתי' יב' ותריטון בזה טגבורותיהם
במדינותם פתחלו הם רפי מכילות המיזלות
המיוחדים לאומיה ומוטיה והם יב' ורזה לא היו
אלו תחת מעשלות הככבים • יטיטעמוטס
בארץ מדבר רל' ש' יטראל מיכא הש' ית' בארץ
מדבר כי טס טרמה לו ענינס אב בתו אמותו
והשיגחתו בו ער שיהא כילו כין במיזבר ארבעים
טנה ורל' בלוח טיטעמוטס מעליו ולא נפלו מעל
דגליו • ובתוהו ילל יטיטעמוטס יסובבנהו יבונטנהו
רל' שה' ית' היה לו לחומה סביב לטיטעמוטס
דבר או יהיה יסובבנהו טב אל המדבר והוא
יו כארסליטי' כאמר' רב לכס טוב מת ההר הזה
להועיל ליטעמוטס כסו טוכר במה שקדם ייטרכנהו
כאדטי' עיט' רל' כמו ש' יטעמוטס הש' ית' עיט' ש'
אדם שהקת אמתו הלחיו והכתנו ההם הטומרו'
מותו והטעשטיים להיות לו למחסה • או ידכה
בוה שכבר טמר מותס כמו ש' יטעמוטס האדם
אטיטעמוטס עיט' והביאוד הראטי' הוא ית' נ' ין
לפי מה ש' יטעמוטס והפיר על זה כי כמו שהעך
להיותו החוט היותר נכבד הכין לו ה' ית' טיטעמוטס
יותר חזקה ויותר טפלה מצפ' היותו קל לחבל
הריטיטעמוטס כן השתדל הש' ית' לטיטעמוטס בכל עז
יטראל בהיותס במדבר להיטיטעמוטס אל הטוב
מצפ' היותס מוכניס מואר לטפיל ברע התכונות
והאמונות • על ג' זוליו ירהק יל טוח ופך
רוח אלהי' מרחפת על פני המים רל' טיה כטיה
טביאודטיטס או יהיה הרטו בממה ירהק
יצופק והדרכי ב' טיהוא ינפק אכיל גווליר
למדם הנופשות ולהרגיל בו יתחנה רל'
הקן ידכי בהו ער במותי ארץ רל' יטחיוהו
ארץ כטען טיהא גבוהה ויטיקהו רכטי מסלפ
רל' מהמקום טיהא בלתי רואי ליכאת סימט
דבטי וזה רמו לחזק סיחון טוכו יטראל על
ידו לזה' ית' להם קיס ארץ מיאב יכטי פטון ולול
היותס מסחון לא היו ויכיס בו כי כפר הזהייה
הטיטעמוטס יתעלה טולמ' ג'טו בטחלת כוואב וט' עני'
ומפטיד טואמר' זה על כל ארץ ישר' כי לא היתה
ראויה להם עדין לול' רבמות הטענה
האלהית בהם ורזה א' טיהא כולס דבטי כטלפ

בזמנת המיפוח הוא כרי טיטמטן וילמדו ליראה
 את וטיטרו לפטות את כל דברי התורה הזאת
 ויתחטבו בזה גם כן הקטנים כלאחד לפי בנינו
 ולפי טראינו טיהמלך מיכנה בו כל מי חיון לזה
 התכלית בעינינו הנה ידע כי מאשר היה טס מלך
 הוא יקרה ושומר במקו גבוה כרי טיטמטן והו
 השם וזולס היה זה בשנת הטמטה כי היום קרש
 והוא בעינינו מורה כל מיכוח הש' ית כמו טבול
 ובחג הסוכות טמטה כי בו היתה היטרה נפלאה
 ל' הטגת הש' ית יותר משימד המועדים עם טבו
 נאטפי רוב הפרו ריהיה אז מפט זה ימי הבטיטה
 ולזה הוכרש יותר אל מה טייטיר ליראה ה' ית

התועלת

הארבע פטירה הוא מה
 טהעליג לחוק לב יהושע
 ולב העם שר טבעבור טיחוק לבו יותר באה
 הטממת מן למטיה ליכוחתו ולהבטיחו כי ה' ית
 יהיה עמו כמו טביארטו והיה זה גכ כי אטפ טה'
 ית' יוכל לעטות על דרך המופת כל אשר יחפץ
 הנה לא יטירל הש' ית על כל פנים בעטיית
 המופתים א' א במקומות הרמזים ולזה יבוט
 על הרוב הכבות הטממת במה טיטטיהו והוא
 ידע כי מורך הלב היו טבוט גרוול אל הטפילה
 ב' האויב כאמרו כי נגלה אטתכס שליטו וגם
 בטונו כי יוטבי המרץ טפטכס ואמר תפול
 עליהם אטתה ופי'ר ומפני זה הוא טבוט כי
 חזוק הלב הוא כבוט גדול לפטוח האויב ולזה
 העליג בהנהיר יהושע והעם טיחוק רבס ולא
 ייראו ולא יחטו ואמ' ענה ליהושע מפ' הגבורה
 טיטטי ית יהיה עמו לפי מה טיהודי' ענה בפני
 יהושע טיטכס עמו בוהל מועד וראה הדמות
 הטטיטה בטמוד ענן כרי טיטטח יותר בט יתפ'
 ויתחוק לבו

התועלת

החכ' טטרה הוא להודיע
 מין אחר מהענב וולת
 המינים הקורמים והוא טיטלק הכ' ית הטגחות
 מהמדרים ב' וטובוהו והפרו וטת בריתו ויהיו
 בטובים למקרי הזכך כאמרו והטתיתי בט מהם
 והיה לחכל והנה לטענב בנה האופן יקרו קיטת
 היטוחות מפני הטגחה הטורלת אך לפת תמוט
 דגלס יטרו טפילה טיטמה ולזה תטיטח לכלי
 יטדוח קיטת היטוחות טס טטותס הרט' בעיני

אך לטת תמוט דגלס טטארו מתי מיכר ולא היה
 טטאר מתי דבר לולי הטגחת הש' ית כל האבות
 הטס טטרה הוא במיכות

התועלת

והוא מה טיטטה התורה
 ליטראל טיטכבו להס את הטירה והנה טכל
 בזה כתיבת כל התור והטירה טממה כמו טביא
 ולפי טיכנה ללמוד הטירה לכל יטראל טתהיה
 טגורה בפיהם לפרטו טיכרי טי' למדוה והדברי'
 קו כמו טוכרטו והנה התנעלות המגע מוואת
 הטכנה הוא כרי טיהנה כל אחר מיטירל בתור'
 כאשר יטיכא לו כי יוכן זה לו יותר מפטי היות
 לו תטורה בביתו ריהיה זה טבה אל התטטט
 יטיטת התורה בוואת וכלא תטרר התורה מהס
 בעת מתי ת' ט

התועלת

הככב עטרה הוא להודיע
 כי לא יקרה בעת טיהפתי'
 טתטכת התורה מיטראל טטאמ' כי לא תטכח
 מפ' ורפי ונה יורה עור על טכחות התורה
 הטמטה עטרה הוא להודי'
 איך העליגה התורה ל
 להנהיר יטראל מטבור ען פד טכבר נטפלה
 הוואהרה והזיוון בה פעמים רבות כרי לטמוי
 יטירל אמה טטגלו בו מהרע כפי היכול כי טבר
 מטדפר אל הש' ית מיכר רופ תכופת יטירל טיהס
 מוכנים ליטורל בזה תרם ולזה הטתדל להיטולס
 מזה לפי מה טאפטרי

פרשת האייז

האייז . השמים וארבה

וגו פד סוף הפרטיה ביאור הטלות לקחי רל
 תורתו כאמרו כי לקח טוב נתתי וגו' וטקוחות ל
 לקח מפטי לקיחות הנטטט לטט' מיכותיה ובוה
 טתייחרה התירה הוואת פיתטימוסיס האחדים כי
 הס לא יקובלו כי אס מיכר ההכרח רדוח העטט
 אך דברי התורה הס יטדיס ומטיפטיס יטריקס
 פד טהס בעיכמס יטיטכו הוואס אל ההטטך
 אחריהס אמדותי הס טטורי התורה כי הס רגו
 התועלת כמו טוכרטו טעירי ורביבים הס מיט
 טהמטר הדק טיפרו וידבו העטטבי' הכו גודל
 לטחינו רל תנו גודל לטחינו והנה אמר והוא

חסד ידעו וזה לזכות כי המכות האלה לא יבואו
 בליהם בקרי מצי רעב ארסוב שיהיה ענינו
 נמז מי בחלוקת סמך בויץ להיות קרובים
 במבטא והם ממזיכא אחר וענינו התכות רעב
 כי בסבת הרעב יתך הגוף רימס ובזה הורה על
 מיני הרעב וחוקר ותנה יעשה מן מטה מיני כמו
 טיעסה שם הקבוצ מן פנה פני ומן בטה בטי
 ומן טנה טני ולחומי רסוף הנה לחומי רסוף
 הוא מענין אמרו ולחומס בגללים והוא הבטור
 חומי טארסוף והוא האש ימכור בבטורס והדימו
 בו החוס הטברי הסדרף אשר מימנו היז מיני
 הקדחות טוכר בפנין הקלרו וכלו אמ' שישלח
 בהם התכות הרעב שימס בהם בטורס וזה מן
 אחר מן הכרות הרעות והוא קטיה מאר נאמרו
 טובים היו חרלי חרב מחלרו רעב ואחר זכר
 המין השני מהם והוא הדבר והנה זכר הקדחת
 הטורפת תחילה כי היא מביאה אליו וקטב
 מדיר קטב הוא מענין כריתה ופירי הוא
 המיד תבורה מן הארץ בקיחה הציתים עס חזק
 החוס והוא ממית כטיהיה טבע הרבר נתך מלנו
 וזה ענין אמרו מקטב יטור יתוריס והריכך בו
 הנרית טחחרר בטבת עפוי האור וקראו
 מדיר לפי שמגבוה תהיה סבת ארץ העפויים
 הכוללי והוא טפוחת חוס הטימטי והככבי טיחור
 מלו ההרות בבטן הארץ ויעלו מטפס בקיחה
 הציתים מלו הארס המפסיריס וטן בהמות
 הנה יכורל שם הבהמה החיות כמו טוכר בפר
 וזה חכמי וזאת הבהמה אשר תאכרו וזכר אחר
 זה מיני החיות יחמת וחלוי עפר הוא ארס
 השרטים ההולכים על גחונם כמו הנחשים
 והחמים להם מחוץ תטכל חרב רל כי
 בהיותם בחוץ ימותו בחרב ובהיותם בחקריים
 גס עטס תפול עליהם איפת מות ליראתם בא
 החויבים עליהם גס בחור גס בתולה רל
 שהחרב תטכרס כלס בחור ובתולה יזנקעס
 מיט טיבה ולא יחמול החויב על אחר כיהם
 אפואתס רל אפונה מותם לפנות העולס והיז
 משודים בתכלי העזור ובה יהיה הקלות ושפת
 מאפיט וכרס מוולתי הבאתי עליהם מיני הרעב
 הנכרס אך בחור הש' יעלה בהמות כרי פ
 שיכר כי מי' היתה וזאת תסבה ואגוד חידת
 בטעס לז תקורו מפני איט והנה אמד זה לזכר

כלסון בני ארס כי גוי אצור טיכות המיז טב
 מל ישראל והריכון בו טאין בהם פצה וחקירה
 יטפטו בה ברבריס ולפי מה טבהם ואויבינו
 פלילים רל שאויבינו טימס טופטיס כי לא
 כיודינו יורס ואמר יורס לפי הטרטב בהם
 וזכרס טיחין ואלהות ולזה תמיכא טאמרו פ
 פלטיתי מוי לטי מי יכילינו מיד האלהי הארדיים
 כי מגפן סרו גפנס רל כי הגפן המגדל הפירי
 טלהס היא יתור רעה מגפן סרוס וקרא האומיה
 גפן וכן עשה בישראל כאמרו גפן בוקק ישראל
 ואמר כרס היה לישראל לפי שהכרס יעבוהו
 עבודות רבות ובאמיטבותס יתנו תגפטיס פריס
 וכן האומיה ישתדלו בתקין עטייה ותינת פריס
 במוסריס והאמונות אשר יביאוכ להתנהג בהם
 וכאלו אמר טאמונותיהם וטימוסיהם הם בתכלי
 הרוע עד טיקבויס רע מקבויס סרוס ועמוניה
 אשר טפטס הש' יתע' כמו טינתפדס טטינו בתור'
 והפרי המתחרט מהגפן הוא הוא בתכלי הרוע
 והמדירות והם העטבים והיין תתווה טהעטביס
 הוא כמו ארס התגיטס טהוא ממית בקלות
 וראטי פתטיס וכוור עטינו וחמת ראטי התגיטיס
 והוא האכור' טבהס טיהוא מטיחי וממי' בתוקף
 כפוס גטנו לי טקס וטלס ולפת תמוט רגליס
 אשר טיהנקס אשר לטי יתע' להנקס מכל עוטי
 הרעו יטלס לחובי ברוע מפלליהם לפת תמיט
 רגלס טיהיה ראוי לכא עליהם תרע מיכר ה
 ההטיגחה הפוללת כי מן יעטטס הש' יתע' ולא
 יטסרו מתרעה הוא כי קרוב יוס אירס רל
 שנה יגיה כאשר יקרב יוס אירס והנקס אשר לי
 יחיש הצתיחת למו מהדעות וימהר בואס כי
 ירון יי עמו וטל עבריו יתנחס רל כי יטעוט
 הש' יתע' עמו וסרס להריחם עליהם הרעה הוא
 על חרע טיעלליהם כטעס כי כס ירון עמיס הנה
 בעבור עבריו והם האבות יתנרס ויטסוך יז
 ריטיבה מהסחית אותס בכללות כאמרו וקז
 גס וזאת כדיותס בארץ ארביהס לז מאכתיס .
 כי אולת יד רל טיהלך כח יכרע אפעס פכיר
 ועוז טימו כל קטיניהס העיטוריס בבית והס
 האויבות והעוזב בטויה והוא המקנת ופידות
 הצמחיס ואפכר פס זה טיקרא פכור מה
 טאין רדכו להיות מויב והם הכריס הביחיות
 נפוזב יהיה פרי הערוי טר טלח יטור מן הארץ

ושמן מחלמיט יכיר והוא הסלם החוק
חממת בקד וחלב ימון קרא חממת בקד שלל
סנקים וחלב ימון שלל יתר הגוים אשר בארץ
מטבן החלמיט מהם וקרא חלב כרים הממויני
כאמנם עזחלוטיים ולא מהיתר חוקים כמון
שיהכרים הם יתר חוקים מה צמון וקראו אילים
בט בטון ובתורים והם וכרי העוים פוג מלך
הבטון וסיחון מפני יתרון חוקים חלב כליות
חטה הוא פטעם חלב רגן טהדיכון בו הנפחה
טבו וזכר חטה ורם פטב להיותם המטובחים
טכפצבת המינים הפיזחסיס למרץ ישראל
וואמ כליות חטה לתודו כל טבח החטה שבארץ
ישראל זה ידוע טהחטה היא ביצרת כוליא
ורם פטב לתורות על אודם היין אשר טס
והוא טבח ליין כאמרו אל תדאייך כי יתאדם
וכילו אמו טמדם הטבב האחר יהיה צודי לכתו
יין ואמר כליות חטה ורם פטב להציד על שלל
החלמיט ימון מירי היותם מעטים עד שהיו כמו
מיתים כמו שאין בחטה ובפנב חיות הנה פס כל
זה היה לישראל פתא שלל רב כאמרו ובתים
מלאים כל טוב אשר לא מלאות והיה זה כן לפי
טכרם היו עשירי מימי טבח ארץ ישראל ונתייט
פיה לרוב ברוב הטעם כמו שנתבאר בנה
טאמר ארץ אשר ייתן רודט אותה טמנת
טבית קטית ידע כי השומן ימסך לו מרוב
הטומן שהיו אבריו יתר טבים ויתיה כוסה
בחלבן בטרו חלבין העניים כעפס כי כסה
פיו בחלבן וישוים ויעזוב ויטבל יכיר
יסועתו בטמו נפול ולואה מעטו כל ויפיר ירפך
כטעם נבול תביל כמו טאמר הטיבא המטב טכס
הלמות אטבי כי תלמ גס את לה יקמזוהר
בזרים רל יכטימהו בלתיים ודים שיפברו אותם
יזכרו לטרים לא לזה רל לרמיונים טחטבו
בהל טיהם אלהות כאמרו ויחטט בני ישראל
דברים אשר יתכן על ילהים כאלו תאמר
טיהם כמו טיהיה לזה טה טחטט נמיכא כן אבל
הוא רמוי לבר והנה טרים וטכירים הם אחים
ולזה אמי ולא זכרון בני ישראל עוד את זכחירם
לטכירים אשר הם זמיים אחדיהם ותטט הפונה
בטייה הרמות רמיו הכוזבים כי ענין מיכאו
הטי הוא רמיון לבר ולזה אמרו דול דאחר
נראה זמיות לטעם נראה ואינו מוית לשלטה

אינו נראה חיינו מוית ואלו היה ענין טהיה לה
מיכאות בביצמו היה נראה לטלטה כמו טהוא
נראה לאחר או לטנים ולזה יהיה אמרו לה
טערוס אבותיכם טלוא רמו אותם הרמיוני אבר
טלהם או יהיה פירוטו טלוא אחיו טער אחר
מהם הקורמים ורל יראו אותם טטטות מהם
אלהות ימור ילך טטי הבורא טברוא אותך
והטלימך טטכח ואמר ילך כי הכריות תהיה
תחילה ברחס וכאשר טטרלם ההייה האעטרית
טס תהיה הלירה ותטנה וההטלמות טהטלמט
הטי יתאמר בו יתכן טיאמר טילרם הוא טתינת
תורתו הטלימה מהם טיכודף אל זה מה טהוא
אותם ממותותיו ונפלאותיו בהודיעם פי הוא י
ותטכח ל מחולליך רל טכבר טכחת ל טייכך
והתחיל ההייה בך להובילך לגבול הטלמות
ותוומת טעטה מיתאומות והנפלאות במינים
ופל היס כרי טיהיו רמיוס לקבל התורה וירא
יין נאך טכעס בניו ובנותיו הנה ונאך הו יוס
בטעם וינאך בועס אפי מלך וכהן והדיכון בו
טה יתב נאך בניו ובנותיו ומאסס מירב כעמו
על חטאיהם לא זמון פס אין אמונה בהם
רל שאין פס דבר אמת אבל כוחרים התהפכות
והם הכוזבים טהם הפך הנמיכא קמאוי בלא
אל רל הכעיסו אותי בפברם מה טאין לו טיס
חלק במלהות ותוא העון מקטאס בלא עס
והכעיס אותם באומה טאינה עס כי היא כל כך
פחות בתבוטות ובמדות ובאמונה טאין רמיו
טי טלם בה הקבוץ המדיני באופן טיהיה לטס
ויהו אמרו בגר נבל הכעיסס קרחה טתחממה
ובטרה ותיקה עד טאול תחתית רל טחרון
אפי ותיקד בהם עד בואם אל הקבר לא יסור מהם
ותאכל ארץ ריבולה רל טחרון אפי יטחית
הארץ ויבורה ברך טימותו ברטב כמו טקדס
ברברי תקלות ותלתט מוסרי הרים רל
ותטרוף מוסדות הרים הביצרות כמו טאמר
עד רדת חומותיך הביצרות הם טקראו הדות
כאמרו פל בקפס הדות הגלפר ההרותיה בקט
ההרותיהם תבקט ולזה קראם הרים בכל
המקום והנה קראם הרים והדות כי החוקות
טיבהם טכטינה בהריכ הגבוהים אכפה אכילה
חכי רמו אל היצרות והמכות והעיר בזה טהם
יתיטרו להקותם כמו טיהיטרה החץ ל המקום

המורדות היה צייתכ בהם יכווי ואוחרתה וזו טרלח
יתכ מהם זה וכבר התב זה מרבריינו בזה הסער
ביאור טרלס ותנה השליכ החכמה במטל הנה
ואמר תנה לא תחטוב טרלחיי יברוך במטרי אך
לא יהיה בו תועל אמר באמת הנה תועלתו לתת
הגרול והחיות למי שיתנהג בו כמו הענין
בטידיים והם טפי המטר סיפלו פלי עשב פי
הם יגרלו אותו וישמרוהו טרלח יבש וימות וכך
אמרתי שתול כטרל תנה התועלת בה כתועלת
הרביבים סיפלו פלי רשום שיגרלו אותו וייספית
אוחו והנה הרביבים הם רסיסי לילה ותוח הטל
פאמרו טרושיי טמלח טל קוויבותי רסיסי לילה
והנה התועלת הטל ביכחיי מכות תפלי הביאור
והנה היה זה התועלת הנפלא מגיב מלקחי
ומאמרתי לפי צואני קורא טס כי הם ישייר
הישרה נפלאה להשיג הית פמו שבאורנו כמה
טקדס ולפי סוכר שיכבר תטס יתכ אמר לטימס
ולחך תנו גורל ללהיטו אתם אשר ברוח ותכס
הית בזה האופ הנפלא אשר אתם בו והנה כולל
בהם בריאות הטמס והחך הנה בודא הפול
וחלקו תמיד ימיכ פנלו טרלס כי כל רדכי
וטתגזי בפנולותי תס מסורדי לפי מה שיגזו
המספטי והחכמה תוול אמת ולא יסודר מיט
על ואתם טאמנו רואים טהארס יחטא מיכר
הכחות טטס לו תטס ית בייכוחו תנה חך
המכחן מאותם תכחות שיובילו תארס לחטא
אבל הם מכונני בכלל להגיב תארס אל הטלמו
והמסיל כי תחושים תוטימו בארס לטמוי פ
מיכוחתו הומן תאפטרי והם עם זה פלי לתגיב
תארס אל טרלחות האנושי וכך הענין בשאר
הכחות הנפטיין כמו שתתב במקומותיו ואם הם
טס זה סבת במקרה ל החטא הנתחין זה כי אם
מרוס בחירת תארס כי תארס מוטל בבחירת
להטותה אל אשר יחפך וכך הענין בכוחות ת
השופנו מהכפבים פי הית טמס כליס להשיגית
בארס ולטפדו הומן תאפטרי לו וחס הם עם זה
כלים במקרה להפסדתו הנה הית טס תבחירת
לחטא להסתגל להטליס לו מה טחסר מיכר הת
התסגחה הכוללת וזה כי מיכר תבחירה יתכן לו
סיפלי מהרעות התס כמו טבי ברביעי מספרי
טרלחות והנה הית הוא יכירק רשד לא
יטוט הנפטיים כי אם בכירק וביוסר ואמר זה

לפי טעפר יחטב שיהיה הטיס יתכ טבת אל מה
טיחטא תארס בו מיכר יכרדים תאחר מיכר ה
הטב טטס בארס אשר תוא נפתה הרבה אל
החטאים והטיס מיכר תטפטאטרי יטעפ מ
מהגרמיס הטימימי טיביא לפי מה טוחטות
לתטוחות מה יביא קיכתס תארס אל טיחטא
וכבר תתבאר טחין הענין כן כמה טאמ טהות
ל חטונה ואין עול רל טחין תעול מסודר פמנו
ביכר מהכרדים כמו טקדס ותחיות הענין כן
הוא מבוא כי הדוד טיהוה עקס ופתלתול לטנות
מהרדכי היטרי אל הפעולות תמגונו והחטאים
הגרולי הוא בעיכמו טחת לו רל כי מבחירתו
בזה ההטחת לו וזה כי מומס ופעולותיה המגוטי
ויטס בני הטי ית רל טלח חרטיס הולח גור ער
חרוטס אך מיכר היתה וזאת הרבה להם ותנת
אמר זה לכאר טחין התנכלות לידיל על חטא
טרלס פטיאמרו כי פי יכא הרבר תוה כי מב
מבחירתס הית לתטימר מהחטא כמו טקדס
ואחר טביאר טבחירתס תטבב החטאי לא ת
ית בארלגנותם על ענין מה טיהוה רחא טהס
יטו תאחר מיכר לפבור עו ואמ מגנה אותם על
זה ותטס פס נבל ולא חכס טהטתמטתם בכחות
טברא הטי יתכ פכס טיובילו במקרה לחטא ב
בטטיית הנבלות הגרולות פד טתפוחי מיכרס
לפבו עו ולח הטתמטת ל מה טיובילו לו בעיכ
והוא תטיגת החכמה והטלימות האנוסי אשר
ידיחיק בלח טעק מנבר עו תארס זה הגמול רומי
טתגמולו לטי ית הלא הוא אפיך קנך טיהויכיא
אוחך מבית עברי וקנה בזה מתכס לו מיכר עויכ
הנבלות טראיתס או טיהויכ מתכס אליו כמו
טקדס ואין ראו טיתבובוהו עם מה טהפולג
להטיב לכס ועוד טיהוה עטיה אוחך ויכוננך
להפיאך רלגבול הסולמו כמה טיהוה לך מתככו
ומפריס נפלאותיו בואת התורה האלהית במש
טנתן לך וכוד טלח תמרוד בטס יתעלה הימיס
הקדומים ביני טנות דוד ורוד מהרורות
הקדומים טחול רבר זה אל מנהיגך והוא תנביא
ויגר לך תאמת או טיל לך חכמיך ויחמדו לך
תאמת לפי מה טטרב אליהם מיכר הנביא תמ
כטתחקור פל זה בזה האופן מהדורות הקדומי
תטיסו כי כואר הנחיל הטי יתג גויס את תארך
בכללה בעת טהפריי בני ארס על רבר בנייתס

שיחזיקו בו והנה זה הביאור הטני היותר נכו
לפי מה שאפשר ואמר אי לתימו יבד חסיו
בו רל שהטי ית' יאמר אז ליסריל איה התועבות
אשר עשו מהם לתות ומה שהוא יבד לפי
מחשבתם אשר חסו בו כלו יאמר שלא היה כח
באלה העבודות ורות לטימדם אך הם היו טבה
לפילתם ברש אשר חרב ובחיו יאמר
כבר מיאנו גכ זה הענין נזכר בהסמך ישראל
לבטל פעור כינא ותקדמה העם לזכחי להיהך
ויאכל העם למדנו מטיס סוין רזוי לאכל מזבח
תקדושת עז ולזה גנתו ונתם בזה המקום ואמר
שהם אוכלים חלב הזבח וטובחו לעז
יעתו יין נטיס מפטי סגנה אותם בזה הענין
למדנו מטיס סוין רזוי לאכל מזבחי תקדושת
עז ממה שאנחנו מוזהרים מטיית יין נסך ט
סנתנסך לעז יקומד ויבדוקס רל האלהי תהם
והם העז טאליהם רמו באמרו אי אלהימו יהי
פליכס סתרה רל שהיכור כחסיו בו ותיה עז ט
טהיח יכור לפי מחשבתם יהי עליכס למסתוד
ולמחסה מילו הדעז אמד זה לתורו טמי בס כח
להטיב וך באמת הם הסבה בנפילתם ברש
דזו עתה כי אפי אפי הוא רל כי אפי הוא בענין
אחד תמיד בזולת טני ואפי מי שהוא תמיד
חזין לי סבה קודמת אפי אפיית ואחיה אמד זה
להפיר שהוא הביא פונט המות ליטיל על חט
חטאיהם והוא יחיה אותם אחר זה ימחך ריריו
תרפינה ולזה אין להכוב סיהיו טס טני לתות
האחר פושל הטובות והאחר פושל הרעות כמו
טחטבו המיכריים וטעו בו קינת ישראל כמו
טזכרנו במה טקר ולזה אמר וזין אלהי עמדי
כי אשא אל סמים ידי ואמרת חי אנכי לעולם
הוא טבובה. לרבר כלסון בני אדם כי הטימס ח
חוקי תקו מיכר מה טנתן להם הטי יתע מתכת
ביום הבראס וכן אמרתי חי אנכי לעולם הוא על
דרך אמרו ואולם חי אנכי וימלא כבודי ונת כל
הארץ אס טגותי ברק חרבי ותאחו במטעט
ידי ברק החרב הוא הברזל אשר בו סיברק
כטלוטט וטטנו הוא הסחות חורו כרי טיהיה
טאות לחתוך בקלות והרינו בזה אס יהיה טנון
ברק החרב סלי להביאר עה על האויבים וזה
היה לפת תמוט רגלס כמו טקדס ותאחו במ
במטעט ידי רל זה תאחו במטעט ידי וזה יהיה

אס היו באופ סיתרבק בהם השגחתי מרס חלל
וטיבה מראש פרעו אויב הוא טב אל מה טומ
אטיב נק ליכרי והריכו פזה טייסיב נקס לומעה
טיהרע בישראל מרס חלל טיהרג בהם ומחמס
הטיבה הטבה מהם ומה טיהרע במה טיהפריע
והטיבות מעטות מיכות התורה וזו יהיה טב ל
אמרו וטיכיר חייכי מרס אמרו מרס חלל וטיבה
ואמרו מראש פרעו אויב יהי טב למנוח וחרבי
תאכל בשדי ויריכה פזה טיחרבו תאכל בשדי
מהנבחר טבפרצות האויב טנטטיות העפרות
התעז פליהם על רופ מעל ליהם כי רל תמוט ר
רגלס עדין הדטינו גריס עמו כי רס עבריו וקו
רל ספחו הגרי עמו כאשר יקוס רס עבריו כומ
אז יאמרו בגריס הגריל יהי לעטות עס לה וכפר
ארמתו עמו רל וטהד ארמתו ארמת עמו נטעט
ובלת מכפר את הקדש טיהוא מעטין טיהדה כומ
וטיהרו וקדשו מטמאות בני ישראל או יהיה
הדיכון בזה וכפר ארמתו עמו רל טיטהר טמא
ארמתו וטומאות עמו בימו דברי הפרש אמר
תאזינו הטימס מה טיארבר ותטמע הארץ מה
טאומר והנה דבר לאלו לביות קיימס במז
טאמר ואסירה בס את הטימס ואת הארץ הנב
לקחי ותוא ספור רברי המיכות התוריות יערוך
כמטר סיהוא יודר טפין טפין רחוקים וז פזיה
וכבר יקחו המיכו ממה טכאלו מתהיטוד לתקן
הגוף ולתקן הנפש מדרגו רחוקו קינתם מקס
אך יקחו קינת ויטיחו קינת ויהיטיל כיהתורה
יכותה טיאהב הארס לרעיהו כמותו וטרו יטמו
את אחיו בלבבו ומה טירמה לנה סמת טנטלה
הימאה בו כי התורה נשתקה מהרבה מהתכונ
המדורות אשר ייכמדו למי טיריכה להיות ס
טלס במדות וכן הענין במה טהיטיירה אלו
מהרעות במיכות כלו תאמר טכבר היטייה
מות אל טיה יתע הוא אחר והוא מטגיח באיטי
המין האנושי ובכאן עטיטיס רביס טיהקה מהם
להיות בלתי רזוי בהם היכווי ותאזהרה כמו
טיביאדנו בפתוחת זה הספר וזולס אמרתי והם
ספורי התורה תול כמל אמרתי וזה טיהוא איטי
יודר טפין וך הוא לחות מתפטיט בכללר האזני
ולזה יחס ירירתי לתולה והוא כמו טיהטל הוא
מתרבק קינתו בקינתו וזינו מטיח באמיטעודר
כן אמרתי תקח מההייטרה במדות וברכות

ואת שיתיר פניו מהם ר' שייסלוק השקנחתי מהם
 לפי שיהו ומהו מה אחריתם כי לא יקבלו תוכחת
 אלה לא יוכלו להם אם יוכיחם פולטונס וייסרם
 וזהו היות קסיה שבמיט הענטש כמו שזכר במה
 שקדם והנה התבאר ל'ים ית' כולו יקבלו תוכחת
 לפי שהוא הור תהפוכות שאינו פונה רק ל'קח
 ומה שהוא הפך הרומי עד ש'לא ימא' כ'ס דבר
 אמת הם הכעיסו אותי בעברם אחר שאינו אל
 בזר מהיכרדי וכעסו אותי ב'לו ההכלי מתועבו
 הגרים אשר הלכו אחריהם ואני משלם להם מרה
 כנגד מדה והו' שכבר אפטיס ואביא ר'נו ג'רולו
 עלי פי' אומה פחותה שאינו רומי להיו' עם ל'גנו'
 פנולותיהם עד שאינו רומי שייסלם בהם הקבוץ
 המדיני והוא מפני זה גוי נבל כי מרוב חמתו
 נתלהבה אש ואכלה והשחיתה י'ט' עד שהובילה
 אותם אל המות וא' תרפה מהם והשחיתה המדע
 חסד הם י'ט' ב'ים בה בררך ש'לו נתנה פריה ו'
 ולהטה ו'ד'רפה מוסדות הערי' הב'כורו והחוקות
 שהיו נכונ' בהי' הנה מרוב כעס' עליהם אביא
 עליהם מיני הרעות כלם וחיכי היצרות אכלה כ'ס
 ש'לו י'ט' מין אחר ש'לו אביאנו עליהם כרי' ש'
 שייכדו ש'זה בא להם מאתי על י'כ' הענטש להשי'
 להם כחש מעלליה ג'מו והנה ל'ו הם מיני הרעו'
 והחניס ש'אביא עליהם מיני הרעב ומני הקדחו'
 והדב' וחיה וארס' ונחלי העפר והחרב ש'בית
 ועחו להמית בחור ובתולה ויונק עם אי' שיבה
 מזולת חמלה פ'ל הבתולה ויונק ואיש הש'בה
 והנה מיני הרעב י'ג' מהם היוק שכבר י'מס בהם
 הבטור לחסדו הכסר והם המסו הרעו והבטורים
 המקורחי מאי זה שיתיה ממני הקדחת ובפרטי
 הסורפים ותחדים מהם י'ג' מהם היוק כי ג'ס
 בהם י'מס הבטור וי'ב'לו אל המות ג'ס כן והדבר
 שיתחדש בשבת כפ'וסי האויר ההי' מארי' פ'ולי'
 ען המדע והחיות המזיקות בשניהם בזולת ארס
 והסדי' הארסי' המ'סי' כי ל'ו י'ב'לו הדבה אל
 המות והחרב פ'חו ומבית והוא היות מס' היות'
 קשה והנה אלו הרעו' אעפ' שכלם י'ב'לו ל' המות
 הנג' העניין בא בהם ב'ות המזמר בהדרגה וזה
 שמיני הרעב ל'ו י'מיתו כי א'ס בארך זמן ואעפ'י
 בקצתם ש'לו י'מיתו אכל י'ג' מהם הרווק מוחלם
 הקדחות החרות י'מיתו הממיתות מתכ בקלות
 ובמהירות ותעשר בקצתם כי חרסו הרווק ל'בר

ואמנע הרבר ימית תכף כל האנשים הרארס ל'
 להתעב'ל מהעפוש ההוא הרבריי והנה ל'ו הפ'
 סוגי הרעות אשר אין התחלתם מזיק אבל הם
 מפאת השנים במזג פ'רקי הש'נה וזכר אחר זה
 סוגי תרעו' אשר התחלתם הפ'ח שהוא מתנועע
 ל'כ'ת ולהו'יק מזול' שיהיה התחלת' שיינו' המזג
 והתחיל מהיוק ען החיות שאינם בעלו' ארס כי
 אינו ממית באופן ההמיה שיתפס'ן ל'נטי'כת
 הנחשים בעלי ארס ואחר זה זכר הארס המג'יע
 מהבבל שכל כי הוא יותר נפלא להתנועע המזיק
 אל הנוק בחכמה ובתחבולות ול'זה הוא רומי
 שייפס'ך הרע מ'זה ל'דבר תחלת ההיוק הב'מחונ'
 למסר י'מ'אנו ש'ס כי תהיוק ההוא יותר מעטי'
 ועו' זכר ההיוק הב'ת מהם ואשר בתוך הפי' והוא
 אמות מות א'ס מפני הרעב שיתחדש בעיר מפני
 עמדם במיכור והשחתת האויב כל י'ב'ול המדע
 א'ס מפני יראתם מהאויבי' שייכנסו בעיר להרגם
 וכאשר תחקור באלו הרעות שזכר נקללו כל
 מיני הרעות באופן מה ול'זה אמר שייכלה מיני'
 הרעות אליהם אמר הש'ס יתעלה ממדתי בל'פי'
 ל'ו אביא פ'ל י'ט'ראל אלו הרעות באופן הנזכר
 אך מפאת י'ט'ראל בכל פ'מה מרוב הפ'וד בררך
 שיקל לאויבי' המ'ט'רלי'ס לתרע' ולהם באופן
 הנזכר להכ'בית מאנש' זכרם במקום מקום
 שיקומו עליהם וכבר פ'כיתיה זה ל'ולא יראת'
 מכנס אויב שיישחיתם עד ל'כלה מ'ה שאינו מכ'
 מכונן מפני כרית'י ש'ס האבו' ש'מא י'ט'כר' כר'ימור
 ש'זה תרע'בו ל'י'ט'ראל מאתי על א'סר ל'ו ש'מ'עו
 בקולי ויהיה זה שבת שיישחיתם ל'גמרי' לחשי'ב
 כי האמונה ש'נתיחדו בת י'ט'ר'ל היו נפסדות אך
 כאשר ידאו שיה'ס יתעלה י'ביא עליהם תחלה
 אלו הרעות קודם שיי'ט'רלו האויבי'ם להרע'
 להם ויתפרסם להם התוכחות שיוכיחם
 הש'ס יתבלל על ידי נביאיו והודיעו לת' תחלה
 זה הש'ס שייפ'לו בו א'ס ל'ו י'ט'ובו אל הש'ס אז
 יתפרסם לאויב כי מאת הש'ס היוק הרבר כאשר
 ואמרו כל הגרים על מה ע'ט'יה הש'ס ככה
 למדע ה'ואת ומה חרי האף הג'רול ה'ות
 אמרו על א'סר פ'ובו את ברית הש'ס ל'די חבותם
 ול'זה תמ'א ש'אמר בספר ירמיהו על נפילות
 י'א'ט'לי'ס ביר מלך בבל
 ויקח סד השבחים וירמיהו ויאמר ה' ל'היך רבר

המגדל או השתרל הש' ית' להקיס גבולות עמי
הס על מספר בני ישראל אשר נחלו הארץ הה'
דל ארץ שבנה עמון והנה אשר למספר בני
ישראל כי כפר היזה הארץ נחלקת למספר בני
ישראל אשר נמנו בערבות מוצב כמו טיקוס
ולזה תמיכתי יישר ה' ית' לאברהם שיתן הארץ
ההיא לורכו ואחר זה ביאר לו טוה הודע ייכא
מייכח לברוואחר זה ביאר שילוד יעקב לבר
יהיה זה כלן ה' ית' כוון בהחלוב להמייכח זה
הודע אשר תהיה לו וזאת הארץ הנבחרת לפי
שחלק ה' ית' לכל האומות שיהמייכח הוא עמו
ישראל ויעקב הוא החלק שהוא לחלה מל' ה' ית'
זכלו ה' ית' כון ממש טיהיה זה החלק מהארץ
לזה הטבט וזה לזה הטבט וזה הקיס גבולות
טלהם למספר בני ישראל טהיו יב' וכבר נתבא
זה ממה טנתנבא יעקב מירוכת הארץ לקינת
הטבטים והנה מיכא ישראל את ה' ית' במדבר
טהראה לו טס ה' ית' אמותיו ומופתיו והיה
דויכה להביאו תבן ל' הארץ הטובה וזולס טבן
תוהו ינעקתם וזנחתם במדבר על רבר הערדג' י'
טהמסו את לבבם טהיתה מוולת טבה דאוויה
טתביאם אל זה אחרס ה' ית' טב במדבר ורית
טיטבבו את ה' טעיד כל זמן הארץ אשר טבבו
אותו וזה גכ טטה ה' ית' להועיל לישראל להטכיל
כרי טייכרו וידעו מיכס נפלאות ה' ית' טהחיה
אותם טס מ' טנה בוולת לחס ויין ומבלי בליית
מלבוטיהם ונעליהם כמו טיקוס זה כרי טיהיו
יותו דאוי לירוכ' הארץ וטס במדבר ניכר איותו
ה' ית' בהטגחתו הפרטי כמו טניכר איכון טינו
בתשגחתו הכולל כמה טהמייכח עלי מהלחיון
והכתנות והעטעפים הנה כמו טהנשר טמטג' יח
הטגח' עיכמה בגדול קנו וטימירתם והו לברו
מניכס כריכו ועבי' להס הטרקוזה כי הוא יעי'
קנו טבוואו עס הטרקו להאכיל ואחר זה ינוח על
על גזיליו לחממס ולטמירס תחת כנפיו וכאשר
יריכה לתניכס למקום אחר הנה יפרח כנפיו
וייחח הקן על כנפיו לנטחו על אברתו לאכול
הנטיח הנמטנת ממנו פן יפול בהכפף הנטיכה
הנה כמו זה נחת איותם במדבר ה' ית' לברו לתת
להס לחס לאכול ובגד ללבוס וטיכיתו טרה
עליהם בניחם ובטכס הנכס ה' ית' והנחת איות
בעמו אט וענן אחר זה הרכיב' ה' ית' על במותי

ארץ לתת להם ארץ הגרים הילה עם תכל' חוון
הרי הארץ ההיא וגובהם וחונק הערים הבטוח
אשר טס וטס אכל ישראל תנבבו טרי' עס היותם
במותם ההרים טאינס ראויס על הרוב לנטינת
פירות וזה רמז אל הכולל הרב אשר מיכחו טס
והנה הטיק איותם רבטי מהמקו טיהיה בלתי דאוי
טייכא ממנו והוא הסרע והטיקה איותם טמון
מהמקו טהיה בלתי דאוי טייכא ממנו והוא טרו
החלמיט' וחמט' אחר זה לפי טכבר נתן להס ה'
ית' מיכר ההטגחה הפרטיה מה טלח היה דאוי
להס מיכ' ההטגחה הכולל והנה האכילס טס כל
מיט מצדניס ופתן להס טלל רב מהגויס בטללס
מן היותו חוקי' ער היותו חלוטי' והמייכח להס
פירות היכמחיס בתכלית החטיבות והגדול ער
טעל יכר הגוומא וההפרגה המטייל גודל גרדי
החטה לגדול הכליות וספר טמן גרדי הטנטי'
יטתה המר' יין והנה אחר זה ובר הטוב המופלג
טהטיב ה' ית' ליט' הנה כאשר טמן בעט בה' ית'
המטפיע לו טו בטובות וזה דבר בתכלי הגנות
כי הדבר בעינו אשר הטיב לו בו טנו ומרו בט'
ית' הנה מעט הפרג' טימנס כלו כסו לבס וטטשו
מפני זה ה' ית' אשר עטה איות והביאו ל' זה הטוב
הנפלא טהביאו בו מיכ' נטינתו התור להס ומיכ'
תנו וזאת הארץ הנבחרת להס וטימו ה' ית' טהוא
יכר יטועתם רוחה מהטפעת הטובות והודעת
הטותרות ולזה פנו ללבי אחר' לחטבס טיהיה
יותר טוב לחס בעברס איות ולזה תמיכח טטלח
מלך ישראל לרוח' בבבל וברב לבי' עקרון היחית
מן החולי ההו הנה טכפישו ה' ית' בלבי' זריס
וברברי' מתועבי' וטמאסיס לרוב גנותם בטעמי'
הכעיסו ה' ית' ואלה הספיק זה ער טנבחו זכחי' על
יכר העבורה לרבר טאין לו מיכ' איות כלל ואינו
לנה לאומה מן האומל' והוא הכדי' דל הדמיוני'
והס לדי' טעוברית' לט ידעו כי מיכ' דבר טיהיה
לו מיכ' איות הנה הס חרטיס מקרוב להמייכח
לפי מה טברו מלבס והנה אבותיהם לא דמו
אותם הדמיוני' או לא פחרו מהס לתת להס טוס
להות הנה ראת ה' ית' זה הודע והגנית
וממס מרוב כעפו בפיו ובנתינו כי גס הנטי' היו
יריכס במעל ההחכמו טאמי' מקטריס למלכות
הטמיס והסך לה נטכיס הברערי' אנטיינו כטינו
לה כוטיס להעטיבת והסך לה נטכיס ואמר טהס

שמיים רבות בימי השופטים והנביאים ראו
ענה כי אני הוא תמיד באופן אחר בלח שינוי
ולזה הקמותי את דברי כאשר גזרתי את העבדים
מינותי ותעבדו ען ואין עמרי על אחר
שיעשה האחד רעות והאחר טובות כי אני אמית
ואנענשים ואני אחיה הנכונים למות בהיותיכם
בתולדות השעלו ולזה אתם מוכטי מאד על הכלי
אשמרם מן המות אסגי בכם להיכלכם ממנו
וזהו מה שיאמר ואף גם זה בהיותם בארץ אויבי
לא מאסתים ולא גבלתם לכלותם מחינת אתכם
בזה הרש הנפול שהבאתי עליכם וירי תרפינה
להטייבכם כקדם בארצכם ולזה הוא מבר שיאין
מידי מיכיל פי אש היה עם לזה אחד בדרך ש
שיהיה האחד עושה הדבר והאחר עושה הטוב
יכול להיטי מהרש אשר יביא עושה הרעו וואלם
כשנתב שיאין עם כי אש לזה אחד וממנו מסודר
הטוב והרע נתבאר שיאין מירי מיכיל לפנות כל
אשר יחפץ כי אני נטיבט שאם יגיש העת הדאוי
שאשטן בו להט חרבי בדרך שיכרות בקרלו והוא
כאשר יהיה שלם עין הגוים ההם וזון ראוי
שתאחז החרב במשפט לשפוט הגוים ההם על
דע מעל להם הנה זון אשי נקם ליכרי ולפטינאי
אשרלם גמול כעצמה יריה וזון אקח נקמותי מהם
גנ' על מה שהרשו לי ולזה אדוה זון חיי מרס
האויב וחרבי תאכל בסר מפני דס החלל שהדג
מיסר ומחמס הסביה טיטבו מהם ומפני ראש
הערפות שפרע האויב ליסריל במה שתטיבית
זונו מעטות המיטוה כמו שמיכאנו במלכות יון
כטיהיה זת שיקם הש' ית' דס עמריי שבחן גרס
עמו יסריל כי הוא יטיב נקם לאויבי יסריל על
אשר הרשו להם ויטהר שמות ארמתי וטמות
עמו וזה יהיה בעת קבוץ גלויות שיטהרו הארץ
ביום בא גוג על ארמתי יסריל כמו שזכר וזכרית
והנה זכר טכבר בא מטה ודבר את כל הטידה
הזאת באוני העם הוא והושט בן נון ותנה היה
ה' שט בן נון רל זון לפיה ולפי ער גמי כרי להטימי
זה לכל יסריל אמנם ריכה ה' ית' שיכרתק יהושט
בארץ פיה למטה להורשת דברי הטידה ליסריל
כרי שיטיסרו יתרי יסריל להאמין ברברי היס'
אחרי מות יהושט ותנה קדמו זון הושט טולא י
יחשוב אחר טיהו טתתק בוא הנבחה למטה
מעני אמרו בפר' טעברת על דברי ואת הטידה

קדמו את יהושט והתייבבו באהל מופר וגו' ולזה
קדמו הושט להודיע שלא היתה מדרגתו גוה כי
אש כמו מדרגתו קודם לח' טנה שיה' שמו הושט
כששלחו מטה פס תמר גלים או היטידה התור'
בוה טכבר נתיסר יהושט ולזאת המדרגה מהפנת
הראשון טיהיה שמו הושט כי הוא היה משרת
מטה כרי טילמד ממנו תמיד ויטרי עימו במה
טילמד ממנו עסודות הטידה ותחכמה פי לא פ
נתחרש בו עתה היות נבי' אש לא מפני שנתטיד
לזה קודם כי לא ינבאה ית' מי טיהו בלתי ראוי
לנבואה וכאשר היטידה התורה בות אל הסבה
אשר בעבורה הסכים חטם יתפ' טיזכה יהושט
להנחיל את הארץ לישי' והוא מפני מה שנטתנה
שמו עליו מהושט ליהושט והוא טלוח המדגלי
לתור את ארץ כנען כי אז קרא מטה להושט בן
נן יהושט' ומטיס זכה יהושט והנחיל ליסראל
את הארץ כמו שזכה כלב לרשת את הארץ אשר
בא בה וכבר נתבאר זה ברש' הספר והנה כאשר
כלה מטה לדבר את כל הדברי הילה ל כל יסריל
והס דברי התור' בכללם זון אש לתס טימו לבב'
לכל הדברי אשר אפני מעיר בכם היו את השמי'
ואת הארץ מטה טיקרה לכם פון הרע זס רל
הטימדו את כל דברי התורה ואתם וזרעכם אחרי'
ולזה יכריך לכם שתזכרו את בניכם לשימו לפנות
את כל דברי התור' הוא כרי טיגיטו לכם הברכו'
הטזכרו ותהיו נטימרי מהקללו וזה כי על המיכו'
אשר הטי' ית' מיכות ואתם לטימדו מיסר דברי דין
אלא יכוון בו תועלת אבל יגיש מהס הנבחה
טבתועלות וזה כי הוא בעיני חייכם הנכחיים
ובג' מהתועלת עוד ברברי הגופי' עד טכבר
הזה תאריכו ימים על הארמה אשר אתם עובריה
את הירדן טימה לרשתה טעם היותו מושל
ברברי הגופיים הנה פו היטידה עימה
ב' טלחת נפטי' בעינס תיוס רל בעינס תיוס
שאמר מטה ליסריל בן מאה יעסרים טנה אפני
היוס בו אמר כל הדברים הילה טקדס זכרס ובר
אמר רל הש' יתפ' טיעלה על הר הצברים אד נבו
וטס יאסף אל עמי' על דבר אשר לא קרפ אונת
במי מדיבה כמו שנאס' אהרן אל פמיו מפני
המטה הזאת וזמר לי סמטס יראה ארץ כנען
אשר הטי' יתפ' טיטן לבני יסראל אף טס לא יבוא
והנה רינה מטה לדמותה לכמור על הסבה אשר

את הרש' הזו' ואל המקו' הנה רבא ריבא יי' כחשך
דבר כי חטאתם ליה ולא שמתם בקולו והיה
לכם הדבר הזה הנה זה הי' סבה אל שחמל
מולך בבל על הנטאר מהס' ולא המיתם כלם
לפחדתו מה' ית' פן יקח נקמת עמו ולזה הפקיד
עליהם גדליה בן אחיקס לתת שארית ליתורה
ממנו כמון שינכר טס פן יאמר האויבים למה
פגל כל זמנ' אך ירינו רמה עליהם ועל להיהם
ולזה לא יוכל לומר את עיפמו מירימ' רימשך
מות החלול לטס יתע' פס טוה יהיה סבה שיכר
האויבי יטר' בנפלים בידיהם והנה הייתי מסכים
להביא מחדע לישראל בהתחלה בזולת טאכלה
עליהם תחלה כל מיני הרעות הנזכרות לפי שאני
רואה טעם ישרל' החז' במדפן מהרוע טולא יקבל
מוסר כי כל טעה היא טאכדת מהס' וזין בהס'
תבונה לחקור בסבו הדברי לפי תדאוי ולזה לא
יתנו אל לבס בבא הרעות טהס' באו עליהם טל
יב' הענטט על אשר חטאו להס' ויהיה מעט זה
הסתדלותי להדע להס' בנה האופן לפטלה כאמ'
על מה תוכן עיר תיסיפו טרה ואמר לטוה תכתי
את בניהם מוסר לא לקחו' לו חכמו יט' יטיכר
פטיין ואת ההיכלה אשר אני מביא עליהם פתה
בטימס תורת' מעניין ירשית האורך ויהיה זה
סבה טיבינו לאחרית מה יהיה אם יסורו מדרכי
ונה טהס' רואים טאחר מיט' ידוקה לט' מהאויבי'
וטעם יטמו רבבה והיה להס' לחשוב טאין זה
מעניכס ירס כי לא יתכן טיפוט' ממנו וכל הטבה
בזה כי יביר ישרל' מכר לט' תגויס ביר ישרל'
והסגיר אותם בירס ופונה היה דאר' טישפטו
טיכמו טעטה זה הי' יתע' כנגד תגויס טהס' יוכל
לפטות זה כנגד יט' פמו טיער להס' טיקרה להס'
אס יסורו מאחריו כי יכורנו והזו כאשר נתיחדנו
אנחנו באמונתנו אשר הוא יוכר הכל הנה אין
כמותו הלוה אשר יחכבותו יכר האומות ההס'
ואויבינו בפיטמס טופטיס כן נכוד טכר לית
להו דיכיל להיכלו כדנא' ואמר הפולטיטיס אוי'
לנו מי יכילנו עיר היליהם האדירים האלה וגו'
והנה טפטו זה גכ' בבא ארון ה' בטרה פלטיטיס
פמו טינוכר בספר טופטיס וזה כי נמוט' תגריס
טהס' אשר התנהגו בהס' ואמונותיהס' הס' יתג'
רעיס מנימוט' טרוס ועטורה וברשותיהס' אשר
נתערס בתורה פנט טנפלו בו מעט' רוע

מטהגיהס' . והפרי שיגיט מעטין מטהגיהס'
הוא בתכרית המרידות והדו' וההפטר . ואפטי'
טיטוב אמרו כי גוי אובר עייכות המה טב אל
האויב רל טאחויב לתת טיב טכה בלבן לעמו'
על האומות מוזי זה סבת נמטין זה הדע לישרל' כי
לו חכמו האויבים היו מטיכרליס כי זה השטי' הוא
מה ית' טימכר ישרל' בירס זה הסגירס כי מוולת
זה לא יתכן טייתה פכר עריכס יד האויב ואל'
יתכן גס פן טייהיה זה מיכר יתרון כח להיהס' על
לתי ישרל' כי הס' בעיטמס טופטיס טיש הגרל'
טבלא בין לתי ישרל' ולתיהס' ולזה היה רואי'
טיבינו לאחריתס' מה יהיה אם יכעס ה' ית' עליה'
בהטחיתס' יט' ויירמו מעט זה מהשחתת' בנפלים
בירס ואל' טוה הגוי אובר עיכות הס' וזין בהס'
תבונה טישמרו פו על אמתת זה הענין ולזה
היכרתי להביא ליט' לו הרעו תחלה קוד' נפולס
ביר אויב ואפס טאייט מקבלי' מוס' כרי טייתערס'
לאויבים כי מה ית' טיהיה תרבר על מה טחטמו
לו יט' ויהיה זה סבה טיירמו מלכלות' פן יקח ת'
ית' נקמ' עמו מהס' והביאו הראטו טראה לנו יות'
ואולס הנמטין לזה באמרו כי לא כזכרנו וגו' כי
מגפן סרו וגו' הוא לט' הפירו' הלו זה הידע
והגנו אשר במטהגי' באומנו' ההס' הוא גנוו עמרי'
וחתס' באויכותי לטימרו' להס' אל השת' הרואי'
להטקס מתרעי' תלה על רוע מטהגיהס' והוא
הדע אשר יתכן טיקרה פכר ההטגמה הכוללת
וזה הדע הוא כלי מותי לט' להס' גמולס החזו'
על זה לפת' הנכון טיתמוט בו רגלס כאמרו וגס'
רשע ליוס רעה וזה יהיה כאשר יקרב יוס ארס'
כי הנקס אשר לו יחייט השתידות למו מהרעותו
להביאס' קורס פתס' וממנס' יהיה מו להטגחתו
על יטר' כאמרו אני ה' בעתה אחיטנה רל טחוני'
אחיט' תרעה על האו יבי' אכר פתה כאשר יתקרב
העת תהי' הנה כאשר יד' ת' עמו לט' פטיס על רוע
מעללי' מו יתנחס על צבדיו ויטי' ירו מהפחיתס'
בעבור בריתו את האבות וזה מפנס' יהיה כאשר
יסבבה ית' טיכירו כי העו אשר נטו ליה אבותי'
לא תכיר אותס' בעת רעתס' ולזה יאמ' להס' תי'
יקומו עתה ויכורכס' הילמות ההס' מו יהיה לטס'
לפחסה ולמסתור הימר אשר חסיתס' בו והיא
העבודה וזה טיהו יכר לפי מחיבתס' וכבר
מיאנו טאמר להס' השס' יתגלה זה פעמיס'

תעב מרוב תכונת יטריל טלח יקבלו מוסר והנה
 כס כל זה לא ריכה להטליכס מעל פטות כף הג
 להגלות אותם ולהשיץ אותם בארצות כי אולי
 יתחדש מזה הפסד נפלא לישראל כי זה יביא
 החוטב לחטוף כי ירו הוסיפה לו ולא נהיה זאת
 ממתה או אולי יחטוב טילהיו עטור לוחות החיר
 הנה ומזה יתחדש טיותגבר האויב בכל שון
 להטחית יטריל אך ברמות מיני הרע שהביא
 טליהם היתחלה יתיטר לבחון כי מתה היתה
 זאת ויירא שן יקרה לו גם כן כעס הטס יתע' אם
 יטחי בטו וזה מורה על פכס הטגחה הנמככת
 ליטריל מיכר בריתו פס האבות ולא ריטה להביא
 ליטריל מן הרעות מה טיבחן בו באופן טלס
 סוינו דבר פגייע במקרה וזהו אמ' אספה עלימו
 רעות וגו' כמו טביארנו בבאורנו לוחות הפד'

התועלת

הטמיט הוא להודיע מוס
 יטריל וגנותם בהתפתותם
 לעבור עו' ולפזב עפורת ה' ית' כיהוא מקד חיי'
 והוא שהגויס אעפי' טיהם עובדים עו' הס כלס
 מעצרים כי אין כלהי יטריל רויטה לומר טיהם
 בעצמם פלילים כי לא כצורנו פודס כאמרו כי
 לא כצורנו יכודס ומיבינו פלילים

חתימה

התטייבי הוא להודיע טיהט'
 יתע' יקח נקס מהרטיים
 לגמרי אטר מינס כלל תחת ההטגחה הפרטית
 רשת תמוט רגלס מפאת ההטגחה הכוללת וזהו
 האופן אשר יביאה ה' ית' הרע בו לטונאיו כי אין
 מרדכו להגיע רע בעצם אס לא פייכר מת טיהוא
 טוב כמו טביאר' בד' טמי' ולפי' טוין לו באופן
 טיהיו ראויים טיגייע לתס הטס יתע' רע על דרך
 התוכחות הנה יהיו נעזבים אל המקרים טיקוד
 מיכר ההטגחה הכוללת ולזה גם כן אמר כל
 פעל הטס למענהו וגם רטיע ליוס רשת

התועלת

הטסירי הוא להודיע טביעבו'
 הטגחה ה' ית' פל האבות
 יטבב כאטר יקרב יוס וד טונאי יטריל לפהר
 ולהחיס העתירות למן מן הרעות כמו טעניה
 לישראל בימותם ממכרים טכאסר היה קרוב
 לקח החיש הטס יתע' העתירות לבא לטונאיהם
 וחשלים יטריל באופן אל טיהיו ראויס טימתר
 הקץ בעבורס וזהו אמרו כי קרוב יוס אירס וחט
 עתירות למו ולוחות הסבה אמר' אטי' ת' בעתה

אחיטנה

התועלת

האחד עטרה הוא להודיע
 טיהט' יתע' לו יסכיס לפרו'
 יטריל לגמרי אבל יתנחס טל עבריו ובסוף
 העטין ידפח מה טמחיו ידיו ויטייב נקס ליכדיו
 ואו יטבחו גויס עמו ברמותם כי הטי' ית' טטיב
 כי כבר יטייב נקס ליכדיו להורות על טנה היעוד
 מי אפטוד טלח יהיה בסוף העטין והוא טבוואר
 טנה הדבר לא טהיה ער הנה פי' לא טבו בבית
 טטי' פי' אס גלות יהודה ובטימך

התועלת

הטתים עטרה הוא להודיע
 טוין בכאן טטי' פועלים
 יפעל האחד הרעות והאחר הטובו' כמו טחטבו'
 קיכת הקודמי' וכל הכל מסודר מפועל אחד וזה
 מבוואר בחלו הרעות אשר יכר ה' ית' על חרוטס
 והס הבאות על יכר ההטגחה וחס אלו הרעות
 עלולות מהטס ית' העוטה הטובות הנה בנה
 יתחייב טיהיו הרעות כוללו' ממנו ועוד טאנחמו'
 רואיס טיהוא גם כן יכר ברעות אשר חרוטס
 הוא מיכר ההטגחה הכוללת והיודע הדבר טרס
 חרוטסו בעצמות וראוטנה הוא הפועל אותה כ'
 פאמדו מי' פעל ועטה קרוו הרורות מראט' כי לא
 יתכן טידע זה הפועל מעצמו מת טיעטה אחר
 אס לא יהיה האחד תחתיו וכלול' ממנו ולזה אמ'
 ראו עתה כי אטי' אטי' הוא ואין להיס עמרי' אטי'
 אמית ואחיה מחיכתי ואטי' ארפא כמו טביארנו
 בביאורינו לוח הפסוק

התועלת

הטל' עטרה הוא להודיע
 טיהט' ית' מינו מקבל טטי'
 כלל אבל ריכנו הוא תמיד בעטין אחר ולזה
 מיכאנו טימת טיער בימים הקודמים קייס אותה
 בימים האחרונים וזהו אמ' ראו עתה כי אטי' אטי'
 הוא כמו טביארנו

התועלת

הארבע עטרה הוא פה
 טרמו' בזה המקו' לתחי'
 העתים כי לא אמר אטי' אחיה ואמית אבל אמר
 אטי' אמית ואחיה ואמר אחר זה טחכתי ואטי'
 ארפא וזה יורה לפי' הטרטיס הכוללים כי כמו
 טפחץ ידיו תרפאנה אשר מחץ כן ימית ריחיה
 אשר ימית וכבר נתבאר זה הטרטיס ביאר טלס
 בדברי הנביאים ופיכאנו גם כן באליהו ואליטיע
 טהתי' העתים וידמה טנה הטופת יהיה נעטה

בכבוד נבחרה הארץ הזאת על שאר הארצות
הנה זה ביוזמי מה שיכריח לבואו בנות הפרטיה
חולס התועלות המגישות ממנה
התועלת הראשון הוא להודיע פרי
התורה ויחס התועב המגיש
מהספורים האלה התוריים אל התועלת המגיש
ממינות התורה ואולם פרי התורה בפללה נס
ספוריה ביה שהוא לתת החי והגדול למתנהגי
בה כמו העטן בסעירים טידו עלי רשוא
וכדביים עלי עטב שיגדלו אותו וייכחחוהו
ויתנו לו החיים וסדר חי בהם ולזה גם כן אמר כי
לא רבר רק הוא מכס כי הוא חיים וברכר הנה
תאזיכו ימים יבוא סוף בתורה רבר ללא תועל
כי נתן לארס החיים הנכחי ובה ימשכו מהטו
הגופיות היותר מועיל טבהם להיסידי אל הגעת
הצלמות האנושי עד תכליתו ואולם יחס התועל
המינות התוריות אל תועלת ספורי התורה הוא
כחיס ערשית המטר אל הולת הטל כי עריפות
המטר יהיה הטפות בו רחוקות זו מזו וכך התו
במינות התוריות לא יקח כי אם מדרגות רחוקי
ועוב הדבה מהמדרגות האמצעיות לפי טיול
יתכן בהם מיכה ומוהדה ואולם הולת הטל
היא מתרפקת קפטה בקצתה בכללות האוויר וכך
מה שייסירו הספורים במדות וברעות יקח כל
המדרגות בכללם וכבר התבאר זה מדברנו
במה שיקדס

התועלת השני הוא להודיע שהמכונן
ברברי התורה בכללם הוא
להשיג השי' יתב' לפי מה שאמרו עד שיקראוהו
בטס רל' שיגיש בו קצת סיור בטס יתב' ומוה
היכר יגיע התועלת בתורה כמו שאמר כי טס ה'
ואדא רל' כל הטוב ימטן מהתורה לפי טסס ה'
נקרא בה

התועלת השלישי הוא להודיע כי
מיכר פעולותיו לבר נסיג
מה שניסיג מהטס יתב' וזה שיכאסו נראה פיסס
החכמה והסלמות אסר בפעולות השי' יתב' ועיה
טיס בתס מטוב ההסגחה והוסר והחנינה
נתישד בנה אל גורל השי' יתב' ולזה אמר לטיס
ולארץ הבו גורל ליליני היכר תפיס וגו'
התועלת הרביעי הוא להודיע שיתרם
והחטא איננו פלוליס מה'

יתב' בטימות וראשונה אבל הרע והחטא הם
דברים מתחרטים מיכרנו וזכר זה נתאונן עלי'
ונחטוב שהשי' יתב' ג' הוא סבת נפילתם כאמרו מה
יתאונן אדם חי גבר על חטאיו ולזה אמר בנה
המקום שהשי' יתב' אל אמונה ואין עול כי הוא לא
יגו' ברעובחטא אבל אנחנו סבת חרופים ולזה
אמר גכ' שחת לו לא בניו מומס כמו שביארנו
בביאורנו לרברי וזאת הפרטה

התועלת החמישי הוא להודיע מה
שהפליג השי' ית' להטגית
בישראל ולהטיב להם עד שימכת רורי הפלגה
בהחלק הארץ הניתרל השי' ית' להיות וזאת הארץ
הנבחרת טי' לך טס והודיעו כי לזרעו יתן את כל
הארצו ההם כרי שיתיה הנרע יות מוכן לירושת
הארץ לפי טה ית' בחר לו לעס וזת הנרע הנבחר
עכין שאר תאומות ולזה קדש אותו מלידה ומ
ומבטן ומהדיון ולזאת הסבה הרבה גכ' אומות
ונפלאות במדבר כרי שיתקדשו לכבודתו ושס
נתן להם תורתו התמימה בנה האופן הנפלא ל
להטיליס לפי מה שאמרו ולפי טנתבאר לטס
יתב' מהתרבות טנתרעמו על רבר המדגליס
במדבר טולא היז רומי'ס גדיין לירושת הארץ
אחרס במדבר עד ע' טנת ולהראותם עוד משיטס
נפלאותיו ולהבינס כי הוא ה' ולזאת הסבה רינה
שיהיה חנותס ונספס טס כל פי ה' להטיר אותס
כי הוא לברו נחה אותס ונחלס בנות ההנהגה
הנפלאה עד שיבזולת לחס וטימלה תחיה אותס
כל זת הזמן הארוך

התועלת השישי הוא להודיע כמה
שהיה ראוי לייסר לטבורת
השי' יתב' והוא רבו הטובה שחטיפי' להס כמה
שיתודי'ס נחלה יכבי יכאוו גריס ורוב הטטר
שהגי'ע להס מטרל הגוי' ומדבוי' תבואות הארץ
הוא בפינו שמהו כלי למרוד בו ולעבול עו' כאמ'
כטוב לפרי' הרבה לקובחות כטוב לארציה
הטיבו מיכחות ולזה זכר בנה המקום כי כאסר
שען יסדל פנט

וסס לזאה יכור יסופתו מלעסות מה שיחשוץ
ולא הספיקו להס תופכו ג' אבל עברו לרמיוט'
חדסי' באי מקרופ לא ירשו אחר מהקודמי'
התועלת השביעי הוא להודיע טאעפ'
שהיה ירופ מיכל הטס

מבשרת הטבשים האלה הגלה אותם שילטמאס
 מלך וטו ורפי שיאובן היה ראוי שיהיה הראשון
 עזובו כי הוא היה הראשון והבכור יחס זה
 הגלה לראובן והתפלה עליו היא תפלה ליתר
 הטבשים שגלו עמו כי כלם גלו לחלח וחבור
 נהר גרון וערי מדי כמו טנו בספר רברי הימים
 ובספר מלכי ורזה אמר זה דרך תפלה יחי ראובן
 ואל ימות עם לו הכרות לו ואל ימות לגמרי ביד
 כדיו ונאפ שיהיו מתיו מספר שיהיו למתי מעט
 עירוב חטורה לה פמו טבא וכרו בספר מלכי
 טבטוק העטן תיו טטורת הטבטים פספר מעט
 הטה עם כל זה התפלל לט' ית טלא יכלם לגמרי
 ונאת ליהודה ויאמר וגו רל ונאת התפלה
 גב ותפלל לה בערי יתורה כי יתוד גכ היה עתיד
 לגלות מבבל ארמותו ולטיים מספרם מעט והטה
 טבלל בטמן עמו כזא ותפילה כי יהודה ובטימ'
 הז לעבר אחר והס גלו יחד אך יהודה היתה לרא'
 ולזה זכר אותה ואמר שטיעה קול יהודה ויל עמו
 הביאמר ונאפ טכל אחר מירי דב לו ריב וערוך
 פמה טחטא בעבדיו ען הנה עם כל זה היה לו פ
 עור מירי טלא יכלוה בהיותו גולה תחת ידי
 ורזה גכ אמר על רוב פנור גלות יהודה והיותו
 נטון אל תפליון מזה הכר שיריכה תטי יתב קול
 תגלתו להביאו ל עמו באחרי הימי כטייתקבכו
 כל הטבטי ויטובו בארצם ולרוי אמר תטיך
 ואוריך וגו רל טתאוריים והתומים של יטרואל
 גטנו ומיוחד בריסדים טבכס טתס טבט לוי
 והוא מהרן וורעו והנה זכר תאוריים והתומים
 כי עטיטס הורך מהלך הטלמות טתתיה בעיקרם
 כמו שיתבא מדברינו במה סקדס ולזה לא היה
 כ' אס ופיין גרול אשר נסיתו במטה תריבה
 על מי מדיבה זה טב אל הית פעם טלא לטוכח
 ועטס לטוכח והדיטין בו אחרי נסית הית במטה
 וטס הדיבות עמו על מי מדיבה הית לומר
 ברפירי טרבו בני יסודל עס ה' וטסו אותה כמסר
 לא תיה מים לערה כמו טנוכר בערסת בשילח
 והס עטו זה לטמות את זה לראו תיכ ה בקרבנו
 אס און ומות המוקס נתב טעטבט לרי היה טקי
 מות החטא ואס יקטה בעיניך מת טביאורנו פי
 מדיבה על מי רפירים וכבר מראנו בכתי פי
 מדיבת קדס דומי שתרע טוה מנה טייסירי אל
 ביאורנו זה וזה שמה טהיה מנה בקדס נקדח

מי מדיבת קדס להבדיל אותו ממי מדיבה הנן
 כזה המקום תיה מטה ומדיבה כמו טנוכר טס
 בפרס בשלח האוס' ואביו ולאמרו רח רחיתיו
 זה היה במעטה העגל כי אן כיל מטה מי להטס
 אולי ויאספו אליו כל בט לרי ונאמר להס מטה
 טימלאו ידיהס תיוס כי איכ בבנו ובאחיו וריכה
 בזה כי בות העטין המגונה טעטו יסדיל נטיכא
 גכ תטבט ההוא נבחר ונקי ולא עוד לא לטפס
 השוכרים בעטין העגל אמר כל אחר פיהס ואביו
 ולחפו לא ראתיו וכן העטיין לטאר קרוביו טרי
 טאס תיה מוכח זה החטא באחר מקרוביו היה
 הורג אותו והיה זה כן כי טמרו אמרת ה זכריתר
 יטכורו והוא התורה בכללה והנה לטורנו מזה
 המקום שאין ראוי לקרוב שיהיה טופט קרוב
 כי אין טבט תאדס סוכל לפי הנהו ל טלא יראה
 האדס ואביו ונאמו באופן טלא יוכל לטפוט כדמו'
 כנגדס וכן העטין בטאר הקרובים ולזה טופחן
 טבט לוי בות העטי' שאין מחק האנטי' לתתנה
 בו יורו מטפטיך ליעקב ותודיתך וגו' הטה
 הקדים תחילה היותו נכבד מה טילך מדרגת
 הטלמות וזה טהורות זה הטבט מטפטי' ת' יו'
 ותורתו ליטרואל הוא התכלית המבוקש בעבודה
 הנכבדת טהיותה נטטית במקדס כמ טנתכאר
 מדברינו במה סקדס כי ואת העבודה בכללה
 כונה לתפמיר תמותעטין בה על ס דו המיכיאמת
 ועל סודות התורה גכ מזה הכר כמו טביאורה
 בערסת ויקרא ומכר היותס דאויס גס כן לטיין
 בתורה ולחקור בסודותיה מפטי' ואת העבודה
 כי מיכיה הוכטת להס מתנות יחיד בהס בגולת
 פמל ולפי טהזטורת מטייר פל עטיין יותי'
 נכבר ממה שטעטי' עליו הטולה טהיא כליח הקדי'
 הזכות הקטרה להעל את הפולה על המזבח
 החייטון והנה זכר טתי' אלו העבודות לכר לפי
 טתס היותו נכבדות והנה אמר טילו הדברי'
 הנכבדים וכה בהס הטבט תנפחר מפטי' היותה
 לתס מלידה ומכטן ומתדיון ברך הט' חילך
 תתפלל מטיה בעד הטבט טייכליח הטיס יתעלה
 קטייניו כי יטטרך לזת כזוי אלהי טלא יכבטו
 פידס יסד' מתנו' כהנת ולויה והוא גכ יהיה ככת
 להתפמיר לתס הטי' מות והתפלל גס כן שיהיו
 לטיין לתס' ית' טפלי ידיו והס העבודות טיעטת
 בעיקרס ועטין היותס לריטון הוא טייכין בהס

בעת שידיעה ה'ית' להפוך אל עמיט טיפה ברורה
ויראה להם וזו זה המופת פי' מלך המסיח כדי
טידפו כלם כי הוא ה' ויכנסו כלם לעבודתו יתע'

פרשת זאת הברכה

וזאת הברכה

וגו' בר סוף הספר . משה וישי הלויים רל' נביא
הש' ומיכ' שהיו נביא ברכם בזאת הברכה והיו
היתה להוסיף עליהם טוב מה מתייחס אל הטוב
הראוי לבוא אליהם או למעט הרע הראוי לבוא
עלי' כי בכמו זה תושיל ברכת הנביא כמו שביא'
בפרשת תולדות יצחק . ה' מסיני בא רל' מעמד'
הר סיני בא ה' לישראל לתת להם תורתו התמימה
וורח מטעיר למו ירוש' כי יסד סבבו את הר'
טיעיר כל אותם הימים סבתאחרו במדבר אחר
דבר המרגלים או רובם . כאמרו בפרשת ואלה
הדברים ונסב את הר טיעיר ימי רבים והנה שפ
זרח לישראל אור הש' יתע' מפני ראותם כי יכנס
המופתים והנפלאות טעשה להם ה'ית' במדבר
להאכילם סן מ' טנה וכלו בלו סמלותם מעלי'
ולא נעליהם מעל רגליהם בכל הזמן הארו' התו'
עד שמיים התחי' היטובה ליכמוח לישראל כאמ'
רב לכס טוב את ההר הזה פנו לכס יכפנה זמן או
התחילו להטירל במלחמת הגוים אשר ניכחוס
מעבר הירדן מורחה תופיע מהר פראן ירמה
טהר פראן הוא הר טעי' והנה כינת אמרו תופיע
הוא כמו אמרו וזרח מטעיר למו כי הריכו באמ'
תופיע תראה יפבתו וויתרו ואתה מרבבות
קדש הוא ביאור מה שאמר תחילה ה' עסיני בא
רל' טבאו טס והגלותו על ישראל כדי שיטמנו
כלם דברי התורה מפיו היה מתחרט מרבבות
קדש והנה קרא כלל לישראל רבבות קדש להיותם
עם קדש ולפי טיכלם הסכימו בזה ואמרו את כל
אשר ידבר הש' נפטיה ונפמט כמו שביאר בפר'
ויסמע יתרו והיה מספרת רבבות רבות כי הם
היו טטיס רבוא אמ' שמדבבו קדש טבב הדבר
הזה ותהיה מ' מרבבות קדש כמו מס' מחטאת
נבאיה שהריכון בו בכבת חטא נבאיה
מימינו ואש דתלמו
רל' טמימן הש' ית' והוא היר טייוחס לה פטיית

הנפלאות על דרך ההטגחה חדש אש נפלא טה
שיהטימיש ממנו דתלמו בקול הנפלא שחרש בו
על דרך המופת אף חובב עמיס אחשו' שהיו
מפנין ההסתר וההתחבות וכמהו לטמון בחבי'
טוני ויהיה חובב וחבב טני טדטיס בפנין אחר
וכן תוכו מעני' תוך ויהיה תכה ותכך טני טרטי'
בשניין אחר ותנה ירוש' כי יסד בטמעס הרברי'
מפי הגבורה יראו ממנו ועמדו מרחוק ואמרו
למטה דבר אתה עמנו ונטימעה ואל ידבר עמנו
להים פן נמות ואז אמר הש' יתע' למטה לך
אמור להם טובו לכס לאתליכס ואתה פה עמוד
עמדי והנה הריכו באמרו מדברותיך דברין והוא
כמו מדברותיך כי הדבר יקרא מדבר כאמרו
ומדברך נאווה והריכו בזה הפסוק הוא כן טהיה
חובב ימינו הרבבות והעמיס ההס מפטי פחד
האש הגדולה כי או טתחבאו כלם ולא ריכו לראו'
המראה הגדול כמו טטוכר בפרשת ויטימט יתרו
הנה נטאר שס זה כל קדוטי' בידך לטימוט
ולקבל כל דברין ואשפ' טלא יטימטו אותם משין
והס אחר טינכנסו תוך אתליהם הסכימו כי הוא
אשר לרגליך והוא מטת טעלה כל ראש ההר
יטו עליהם מדברותיך ויגידס להם ויאמינו בהס
כאלו טמעוס מפין תורה יכית לנו מטה וגו'
רל' התו' טיכוה לנו מטה קבלטה טלינו טתהיה
ירוטיה לנכח לקהלת ישראל כלו טימטנו דברי'
מפי הגבורה ואמנס היה זה כן כי ישראל ראו
טאס יריכו יטימטו הכל בזה האופן כמו טטוכר
בפר' ואתחנן ורזה האמינו במטה כילו הטלימו
לטימו כל הדברי' מפי הגבורה ויהי ביטור'
מלך ירמה טזה המלך הוא טאורל כי או נתקבצו
ראטי' עם יחר טבטי' ישראל וטלו טימול טיותן
להס מלך ואשכר טזה המאמר טב' ל ירבעס כי
או נתאספו ראטי' עם אל רחבעס ולפי טבטבה
המלך נפלו ישראל ברע טנפלו בו בסוקה העני'
ירמה טאמר זה בות המקוס לבקט מה יתעלה
למעט הרס לפי מה טאשטר יחי ראובן ול
ימות לפי טימלכות מלכי ישראל היה טבה אל
טיגלו עטיות הטבטיס ובתחלה גלה מהס רח
ראובן וגד וחיטי טבטי המנטי' כמו טטוכר
בספר דברי הימים וזה הגלות הגלה פול
מלך אשר ותגלות פלאמר מלך אטור והגלות
הטני ליתר הטבטיס הנטאריס

וזהו ראו כי לא יכניסו להם נבוא על יהושע
 ונתבאר בתורה ביום שלם שהוא יחיל
 ויארץ וירמה מזה המקום שזה יכא מאפרים
 ויארץ ביאר טיפני זה ייחס הרבבות לאפרים
 והלנים למנטה וזה כי אס היה זה מפני יהושע
 הלא יכא גם כן מאפרים ירבעם בן נבט ט
 טיהחיתות ישראל והחטיא אותם והיה סבה
 בסוף הצנין אל סגרו יהודה וישראל משל א
 ארמתם כי מלכי יסדיל כלם חטאו בחטא ירבעם
 ובסוף הצנין נכשלו בזה גם כן מלכי יהודה
 ולמדו ממלכי יסדיל כמו שנוכר בספר מלכים
 ולבולון אמר ימח ובולון ביאתך וגומ'
 ביאתך למלחמה כי כבר היו בני ובולון חטי
 מלחמה כמו שאמר ובולו עם חרף בפני למות
 או יריכה באמרו ביאתך ביאתך לסחורה
 ופרקמטיא כי ובולון היה טוכן לחוף ימים כמו
 שאמר ישקב ואתה יטיכר טמח באהליך כי בני
 יטיכר בחרו במנוחה מיכר ערבות ארצם ור
 ורענותה ולזה לא היו יוכאים למלחמה ומפני
 זה גם כן היו יוכבי אהלים להתעסק בתורה
 ובחכמה כאמ' ומפני יטיכר יורשי פינה לעתים
 וגו' והיו טמחים באהליהם מזה היכר כי אין
 טמחה ולמד תכונת זה פי בה תענג הנשע
 תענג נשאל שמים הר יקראו טס רל סהגרי
 יקראו המקום שהוא כאלו הוא ההד טיהיה בן ב
 בית הבחירה וזה היה בפת טיהטיבו אורו הילה
 משרה פלטי' ודאיתם את ררך גבול ישראל בית
 טמט וגו' ופאשר הגישו טס ובחו טס ובחי יכ
 כמו שנוכר בראש ספר טמול והוא היה בחלק
 יטיכר כמו שנוכר בספר יהושע והנה חטיבו
 טיהיה המקום שהוא מקום בית המקדש מיכר
 טיב תמטטור אשר בחלקי יטיכר טיהם יונקיס
 טפע ימים מפני רוב הסחורות הבאות טס דרך
 הים והנה הם יונקיס טפני טמוני חול רל כי
 מפני רוב חכמתם כל רן וכל סתום לזו נעמוט
 או יריכה בזה כי רביס יקראו נחלת יטיכר הם
 אשר טס יוכחו ובחי יכר והוא בית המקדש
 הנה קראו פן כי הם טטידיס מאר וטס רבוי
 החכמה כמו טראוי להיות זה בבית המקדש
 או יריכה בזה רביס טיבקטו לפולת במקום
 נבחייה יוכחו בחלק יטיכר ובחי יכר ויעובו
 השולט בהר הטיס והם יתפיסו

במקום שהוא להמיכא טס רוב העטור והחכמה
 כמו טראוי וזה בבית המקדש וזה אמנס היה וז
 אפטר בעינת היתר הבמות והנה קראו עמוקות
 הנו והחכמה טפני טמוני חול כי כמו טיהטמו
 בחול טטמר ימים וטיני בולת עפוט והפטר כן
 הצנין בסורות החכמה והתורת או יריכה בזה
 טקברטיס מהם יבלו יחד להר הטיס לזכר ח טס
 ובחי יכר מרוב העטור טנתן להם וזה פי הם
 יונקיס טפע ימים וטובט וגם הארצות הטמוני
 בחול הים יכחו להם כמו טפירטי החכס אכך
 טורא ולגר אמר ברוך מרחיב גר וגומ'
 מחטוב שרמו בזה אל מלחמת הגר' ס ויטור
 ונפטי טינוכרה ברברי הימים וטיכחוס טיבט גר
 עם הדמוכני וחכי טיבט המנטית וכבר זכר זה
 עם זכרון טיבט גר להעי כי טיבט גר היה העקר
 בזאת המלחמה וכבר יורה על גבורת בני גר
 מה טנו טס מהחטיס מטיבט בני גר טנברלת
 אל רור למיכר גבורי החיל עורכי יכנה ורומח
 ופני אדיה פניהם וגו' כי זה כלו ממה טיורה על
 גבורת בני גר ואחטוב טשל וזאת המלחמה אמ'
 יכקב גר גרוד יגורטו והוא יגור טקב כי בסוף
 הצנין טבו מהם נפטי ארס מאה אלק ועל וזאת
 המלחמה יוכן שאמר וטרף ורוע אוק קרקד רל
 כי הם טיכו הדאס טהו הקרקד וורענותיו טהם
 פרטי וכוונתו כי כלם נשלו בידם כאמרו ויתנו
 בידם תהגריס וכל טיפמהס וירא רחטיית רל
 וגו' אוק על פי טבני ראוכל היו גם כן עם בני גר
 כטיטיל טינתן להם נחלתם מעבר הדרך מנרחה
 הנה יחס זה הצנין לגר כי הם היו ההתחלה ורזה
 הקרימס בטטור ההוא ואמ' ומקנה רב היה לבני
 ראוכל וכוני ראוכל חומר כי גר ראה טיהיה
 לו ראטי הארץ אשר נחלו ישראל והוא הארץ
 אשר הנחילם מטה מעבר לירדן לפי טטיס
 בארץ היא תחלקה אשר בה מחוקק ספון והוא
 מטה סיסר רל החקי מפי הגבורה פי טס בארץ
 אשר מעבר הירדן תיתה קבורתו והנה בחר בה
 לזאת הסבה לפי טנה הצנין הוא ממה טיטי' רל
 חטס בהטוריד ומתנות התורה אכל ההמוך רל
 כטיטבאר להם סחטור נתייה הוא נקבר טס והנה
 גר בה אל ראטי עם ישראל כמו טיהתנה עמהם
 מטיית להלחם עם הגריס ההם ער אשר ירשו
 גם הם וזאת הארץ והוא טטיה טס

הכונה הראויה כי זה משה שיישירם לעמוד על
בוטת התורה באור בבורות הנכבדו מחץ
מתקטט קטין ירמית שזאת התפלה היתה על דבר
עלי ושימול ותחשימוניס כי הם נלחמו מלחמות
ה והיכליחו בהם מאד וזה מבורך מעטין שימול
שהיה מטיבט לוי ומהחשימוניס שהיו מהכהניס
הלויס שהגיע מהיכלחתם במלחמתם שלא עמד
איש בפניהם לבטמן אמר ירד ת רצה בזה
שבטימן הוא ירד ה' ית ויטכון לבטח מיכלו כי
בגבורו היה בית המקדש הנה תטס לו לסתרה
ולמחסה כל היום ובטחלתו תהיה שכינתו והנה
אמר זה כי מפני היות בטימן בזה המקום נטימר
מהמטיך לטיבטי תואחריס כטימוליכו ירבעט
והיה זה סבה אל טרבק במלכי יהודת ובזות
האונן תיה חופק עליו תטי יתע כל מה שתתמיר
היום בטבט אשר נתאדך וטן התכלחה בו יותר
ולא העריב יומו קודס זה בגלות טאר השבטיס
על יד מלך אשו ואפטר סרעו בזה לעטן שאול
שהיה מטיבט בנימן שיהיה תטס עמו לעודו
במלחמותיו כל היום ריזה לומ כל וטן מלכותו
עד שבא יומו וטן טבל ביד פלטי וכל כך היתה
השגחת תטס יתעלה במלחמותיו עד שירמה
טיטי יתע טוכן בין כתפיו וליוסף אשר
עבורכת יי אריכו וגו ירמה טנחלת יוסף היתה
במקום הרענן ותטימן יותר טבארץ יטריל ולוה
אמר טאריכו היא מבורכת מהס ית כי ה' יתן
טיס לגדל הימחיס ממתיקות מה טיטיפיעטן
הטיטיס והוא הטרל אשר חרטינו הוא מקדויות
האור ברילה וגס מתחת תהיה התהום רוביכת
לבז דרך ספוגיות הארץ אל הימחיס ותורטי
לגדלס וגס תהיה עבורכת אריכו טימיכאו בו
טיטי הפרחת המטובחיס שיהינתס הוא פעס אחת
בטיטה ותס תתבואות ופירות הארץ ומה שירמה
להס והס נקראיס תבואת טימט וגס תהיה מב
מבורכ אריכו טימיכאו בה הימחי אשר יריכאו
בה הימחי אשר יריכאו פרותיה מחרט לחרט
כמו תרבה מטיטי הירקו והס נקראי גרטי ירחי
ריכה לומר שתגרטי הארץ ותויכאו מהס פריה
בכל חרט וחרטי ומראש תרדי קרפ רו' לומ'
טיכבר נתן לו מהנבחר טבהריס הקודעים ומ
ומהנבחר טיבגבעות אשר מעולס והנה כלל
מטיטה עס אפרי בזה כי נחלתס היתה סמוכה וז

ליו כמו טינוכר בספר יהושע ומטוגר ארץ
ופלוחה וריכו טוכמי סנה וגו מפני שהיו תריכאו
גבור פנשה ואפריס היס כמו טנו בספר יהושע
הנה נתנבוא לתס מטיה סמגר ארץ בכללה
ומשוב מלוחה והס הסחורות הבאות טיט דרך
היס הנוטאות טיט מרחוק כל הרבדים החשובים
הס מפרות הארץ תן מוולתס וזת ריכון הסוכן
בסנה טהוא גרול בארץ ריכה כי ליפוט תב
תבואותיו יחשוק שיזכך לו בקלות לבז בגבור
מרחוק כל הרבדים ההכדתיס לו ובזה תאופן
הטיכא שירות גרולות מאר מין להס בעיטת
פרות ותבואות אך יסמכו על הסחורות הבאות
להס מן הנהר טיהוא אילס מו מן היס אשר
יובילו ליה דרך טס בקלו תבואת לדאש יוסף
רל תבא תברכה לדאש יוסף ולקדקד פי שהיה
הפרוטי טבאחיו והוא יוסף והוא מבורך מעטין
אטות ארוטו כטיבקטיה מענו לטיכב מיכלה לתיו
עמת וטס נפשו בכפו לברוח מעטו זה המעטת
המגונה ולא עטיה כן יהודה ברבר תמר טט'
שהיה יותר רחוק מזה מה טעטיה ראובן פרבר
פלגטי אפיו בכור טזרו תרד לו אפטר טרעו
בזה אל יהושע שהיה מטיבט אפריס והנה היה
לו ויו והרר והיה קרטי ראס קרטי לנגח בהס
הנה והנה בגריס אשר כבס אריכס עד קצותיה
ואמר מטיה כי לו תן רבבות אפריס כי מאפריס
יכא יהוסס והס אלפי מטיטה כי מטיטה ימאגט
מי שייכליח במלחמה והוא גרעון טיהעית וזכ
ויכלמוננצומחטיהס שהיו קלה לט והנה התבול
אשר בין שטי המוסלילס טייכאו מיוסף מבור
ולזה יחס תרבות לאפריס והאלפיס למטיטה
ופאלו ביארה התורה טמה שאמר ישקב ואורס
אחיו הקטון יגדל ממנו לא יריכה בו רבוי המ
במספר אך גודל בטמטלה ומלכות וירמה כי
מפני טאמר יחדיו אפטי ארץ ולא נתקייס זה
ביחוס כי לא כבס כל הארץ המיוחסת ליטריל
עד קצותה כי כבר נטארה הארץ הרבה לרטיה
כמו טינוכר בספר יהושע הנה יהיה יותר נאות
טיסופ זה המאמר לדבר מטיח כן יוסף אשר
יכליח היכלחות רבות במלחמותיו כמו שיתב
פרברי וכריתו ופבר יהי לו תרר עד טכבר נאמ'
עליו טהוא יהיה כרור וכמו בית דוד לאלהיס
כמלאך ה' לפני יטריל

הנזקפים והיה רגע מותו כמו רגע הולדתו כמו
 שאמר בן משה ועשרים שנה אנטו היום וביום
 התוא מת כשנשלמו לו קכ"ב שנה בנה שמונת
 הוא כמו הולדתו מפני הגיעו אז לערבות החיים
 הנצחיים ונציעם בתכלית מה שאפשי וכלו נולד
 אז להכנס בגבור אל החיים הנצחיים שהגיע
 מלידתו מיצר נצח מדדגתו בחכמה אשר לא
 יתכן שיגיעו ליהם אחר מיטאר האנטיים אם לא
 על דרך זרות וזכר שכבר בפני ישראל
 את משה שלי"ו בפרבות מואב במקו שהיתה
 שם ישיבתו ואמר שאחר שלשים יום תמו בכי
 אבל משה לתמיד שאין ראוי להתאבל יותר מדי
 גם כל שלם נמשה אבל בכוהו החק הנהוג כמו
 טבבו אהרן ל' יום ותנה כסמת משה יצמח לי"ט
 תכף מייסיר ומנהיג ראוי פמו טבקט משה וזה
 כי יהושע בן נון היה מלא רוח חכמה באופן
 שיהיה ראוי להיות נביא כי משה ספך את ידיו
 עליו להחכים ומסר לו סודות פמוקות פחכמת
 הנביאות אשר היו כלי להגשת הנבואה והנה
 שפכו ארלו בטי יסרל כמו שיטעמו אל משה וכל
 מה שפטה יהושע עשה אותו כאשר יורה את
 משה פי הוא צוהו והיטירו במצות התורה אל
 כל מה שיפסחו בירוסת הארץ וכבר נתבאר
 שהענין הוא כן בספר יהושע הנה אעפי כולו
 וזה משה להנחיל ליסרל את הארץ הנה נבטה
 כל מה שפכה שם על שיו ואל קס נביא שור
 ביסראל כמשה ירום כי מדברי התורה שלם קס
 נביא תורה ואל יקום זולת משה פי טוס נביא לא
 יאמן לחדש בה או לגרו באופן שישימהו תורה
 נהגת לרורות כפי שלם יאמן לשיטתה ולהעירה
 באחרת וזה כלו פבואר משה טיקוס ולזה לא
 זכר כזן זה ההברל נפלא טייט בין נבואת משה
 ובין נבואת זולתו אבל זכר מה שהברל כוס
 משה מכל נביא טיקוס להתנבא ביסראל וזנה
 יתבאר שהחמשיר טיקוס נביא כמהו להתנבא
 ביסראל ובסאר האומות לאלו העטייטט שזכר
 אחר זה וזה לא היה הענין כן היה אמרו ביסרל
 תנוד לבסלה והנה זה הנביא שיתנבא ביסראל
 ובסאר האומות הוא מלך המסיח כמו שזכרנו
 בפדס' בלכס והוא פי שאמ' פליו הנביא והריחו
 בירמת הלא למדאה שיניו יטעט ולא למשפט
 חזניו יוכיח וכל ידי מופתיו ונפלאותיו יהפוך ת

בפניו וימנו רוממות יסרל פוזלת חרב כנגד
 חילוב כולם אחווי חרב ברבר גרצון וכן העש'
 ברבר יומן שהטס ית' טכ חרב איט באחיו
 וי' משה פשרבות מואב ואל הר נבורגו זכר
 שהאמו השי יתעלה את כל הארץ וזה הגלעז עד
 דן וירמה מזה טידע משה בטבואה וזי זה חלק
 יגיע לכל השבטים ולזה אמר פי דן ואת כל
 נפלא ואת ארץ אפרים ומנשה רוי' לוט' שבבת
 טדמה אותו ידע פי זה יהיה מרן וזה יהיה מנ
 מנפולו וכן הענין בטאר ואם תאמר אם ידע
 משה למה לא הגביל העני' במדת להגביל גורל
 כל אחד מהשבטי כמו שהגביל כל הארץ ומרנו
 לך שכבר ריבה הטס יתעלה שיהיה זה בגורל
 להפיר התרבות והמחלוקת מיסראל וכבר
 התב' מנב המקום כי מהטס משפט הגורל ולזה
 בא הגורל אלה המקום שיהיה מוגבל תחלה מה
 יתב' מפנין ירושת הארץ כמו שנתבאר בפת
 סיפר יעקב בפנין ירושת הארץ לקחת השבטי'
 וזה יבר משה ממנה לקחתם וכבר יורה פור על
 ושתת הגורל על פכך ועל יהונתן ועל שאול
 וימת טס משה פבר ה' קארן עבר הט' כי כל
 ימיו הסתורל לעבודת השי יתב' ריקבור אותו
 בגוי בארץ מואב מול בית פבור ולא ידע איט
 את קבורתו עד היום הנה זה ענין נפלא מאד כי
 התורה ביורה מקום הקבר לפי מה שאפטר ועכ
 זה פבב הט' יתב' שלם יהיה מקום קבורתו נודע
 לאחר מהאנטיים והנה עשה זה הט' ית' כי
 זולתו נודע מקום קברו יטעו הרורות הבאים
 וישטו ממנו לזה מיצר מה שנתערס מהנפלאו'
 שפטה תלומתוה כי גם בטחט הנחטת שפכה
 משה טעו בו קיכת יסרל מיצר מפל מי טעטאו
 ולזה פטה ה' יתב' סקבר אותו כל דרך מופת לא
 נגב בקבורתו אחר מהאנטיים וזנה הענין
 קבורתו שלם יתכן שיודע לאחר מהאנטיים והנה
 בנה שור פחתו עלת להיפיר אל שכבר הגיע
 עטה לפדרגה מתחיים הנצחיים אחר הפרוד
 מהגוף שלם יתכן שיתג' לאחר מהאנטיים ולזה
 עשה ה' יתב' סגס מקום גרשו לא נודע להפיר על
 העני' ובסרל חנה היה פנינו נפלא בחיינו ובמותו
 כל שור האנטיים כמו שזכר בנה המקום וזה
 שבמותו לא נשתנה גופו כולו כמוגו ובריאותו
 כי לא כהתח פניו ולא נט לחותו השבטי כפנתג

יבואת השם ומשפטין עם יסדיל רל טנטמור
מהחטא ברבר מהדברים כרי טיתטרו וותר
גידושת הארץ הלא תראה כי מפני חטא השם
היו נזוקים כולם ברבר עכן בתרם וזהן אמ'
דן גור אריה נגומ' המטילו לגור אריה לרוב
גבורתו שידלג מן הר בטן כטיראה הטרף וכך
היה מדבר שמשון טיהיה מטבט דן טיהוא לברו
היה קם על העלטהים להדגס או אמר זה על
טבט דן בהלחמם על לטם ולכדוה כמו טינוכר
בספר יהושע ולטפתלי אמ' נפתלי טבט ריכו'
כי כל מה טבוא בחלקו היה טופ ורטן ולוה היה
טמח בחלקו כאמ' ונפתלי על מרומי טיהיה והנה
מדרכו היה מלמה ברכת ה' ובמה נחלתו במערב
ארץ ישראל וררומה והנה רמה זה כלו מטה
במדוא הנבואה ואמטור טיהיה הריכו בזה טכר
טכטו היו גס כן מלחם ברכת הט' והם אטרי היו
לירוסתו לפאת ים ולפאת נגב והנה נוכר בספר
יהושע טגודל נפתלי פגע בזבולו מנגב ובאטור
פגע מים וכאטור נתבואר עטן היכלת וזבולון
כאמר טמח וזבולון ביצאתך ועליו גס כן ידמה
טא כי טפע ימי ינקו ואנפ' טנכלר בזה יטטער
ועטן היכלת אטרי יתב' אחר זה באמרו וטובל
בטמן רגלו והריכו בזה טיהיה היכלת אטנה לבר
בנחלתו אך מלא ברכת השם הים והדרוס אטרי
לירוסתו וזה ממה טיהיה לו רוסס על התמדת
ההיכלת לו ולאטור אמר ברוך מטבט אטרי
בעטין ירושת הארץ הנה הוא יותר ריכו' לחתיו
טלא יקטאו בו ואריכו' תהיה טמנה בתכלית ער
טהוא כאלו יהיה טובל בטמן רגלו וזהו אמרו
מאטור טמנה לחמו וירמה גס כן טיהיה נחלתו
ארץ ויתים ותמדי ומדב המיכא הטמן טס אמר
על יכו' ההפלגה וטובל בטמן רגלו ברזל
ונחסת מטטליך דויסה לומד טמדוך כף רגליך
בנחלה החוק בברזל ונחסת ולוה תהיה אריכו'
נחה לכבוט לחיביך וכימיך רבאך דויסה
למי במספר ימיך על הארץ יהיה חוקך טס חוק
על פי טיקסת הסבטים גרל בימי הסופטים הנה
ידמה מזה טטבט אטרי חיה חוק על מדרכו ער
יס גלות הארץ על יד מלך אטור ובכאן הטלי'
מה טאמר ביחוד לאחר אחר מהסבטים ובא
פחה להגיד על ברכת כל יסדיל ואמדי אין כל
יסרון כי הוא רוכב טמים ומטעם לאטרי יחפר'

ולוה לא יוכלו אותות הטמים להזיק לך ולוהנה
הוא בתכלית מהכח והגבורה ער טבדומותו
טהיו טחקים וטבראו ועוד הטלימס וטמס טמדי
מטון לאלהי קדם מפט המלכים טברא בהם
להטעמותם טיהם קרובים לה' ית' מכל הנמיכאות
ולוה תרבק בהם הטגחתו והטגתו תמיד ולוה
הסבה נקראו אלו הנמיכאות פטו כאמרו ופטו לא
יראו והנה הטלי' הטחקים וטמס מתחת ורופות
גזלם וקיימו במה טסדר טייטפע מן הטמים
להטגית בהריות לו הנמיכאו הטפלו ובטמירת
מיכמותם וזה מהיותר נפלא טברבר' מוטפטי'
מהאיכויות אטרי יולידוס בלו הנמיכאו הטפלו'
ויטמרו מיכאותם וכבר חקרו בזה במקומותיו
והנה זה הנמיכא הנפלא אט' המיכ' לו הנמיכאו
אמ' רגרט מפטן אריכו' ולהטמיד אותו וזה ממה
טיאנו איכלו דבר נפלא ומה על פי טלא יהיה זה
הרט להם מסדר מהכוכבי' כי הוא חדט והטיכ'
הככבים וטס בהם מהכח אל טייטפעו מהם חלו
העטיינים ולוה הוא מצואר בלא ספק טיהטס ית'
יטטול עליהם ויטטה כל אטרי חפץ אין מעטורי
לו והוא יעד טייטכוך יטראל בטח מכל אריכו'
ויטכוך ברד בארץ רגן ותירוש כל המטין נובט
מיטקב והוא ורע יטראל ופס טיהואר נטנה ל
לפטות רגן ותירוש הבטיחם ער טייטגית בהם
בנתינת הטמים טלם להיטמיח מריכא על רטא
ברדך טתכלס טס הויחת פירות הארץ
אטריך יטדיל מי כמון עם טיהיה נטטע ב'
כמון וזה טיטאר האומות הט תחת מיטטילת
הכוכבי' ולא יטפע להם טוב כי אס מקיכת העתי'
נפבת רעתם לא יטורו בה אך יטודר להם מהם
ההפסד והרט ואולס יטראל הוא הנטיטע בהטס
אטרי לא יכובו מימי יטובתו והוא גס כן נטטע
תטועת נפט ואל זה גס כן אטטור פירמו בזה ה
המקום והוא גס כן טגן עורך לטמוך מהרעות
הראויות לפול עליך ואטרי חרב גאחתך הנה
ב' מלתבה מוטכת פצמה ואחרת פטה והריכוך
ובאטור חרב גאחתך וביוור זה טרוטמותך גכ'
יהיה במקום טיס חרב כנגדך כי לא תירא מזה
אחר טיה' ית' הוא מן עורך ער טמיראתם ממך
יכחטו וזיבך לך ואתה תדרוך על היותר גבוה'
מהם והם המלכים כמו טמיכאו בספר יהושע
טהיו יסדיל מטיימים רגליהם על יחורי המלכ'

חובה אם כשיזוה לך חובה והבנת
תכסה פשעיו .

התועלת

הפייסי הוא מה שלמדנו

מפני הסדר הנמיכא במה

שזכר מעניין שלמיות סיבט לוי מפני סיזכר
תחלה תופים וזורים וזכר הזרואתם מסיפטי
הם יתעלה ותורתו לישראל ואחר זכר הקטרתם
הקטרת במזבח הזהב ואחר כן העלות העולה
וזה כי מזה נתישר לבטישם נפלאים מכונות
התורה באלו הספורות והנה הקדים תחלה זכר
האורים והתופים להודיע טיהתכלית הראשון
בעבודה הנעבדת אשר נתנה השם יתעלה לזרע
אחרון הוא הגנת הנבואה במה פייסי זכר מזה ל
לישראל בכל פנייניהם שהיו על פי השם ולזה
הקדים לזכר התופים קודם האורים מה שלא
עשה כן במה שקדם כי התופים הולכים מהלך
השלמות מהאורים כמו שבאר במקומו והעיר
בזה שהוא מתחיל מהקודם במעלה וזה הוא
מאחר בסדר ואם זכר שנין שלמותם במשפטי
התורה ובתורה בכללה להורות לישראל לפי שזה
התכלית הנזכר תחלה יגיש באמינות אתכלית
הנזכר טייתונה כי הנבואה לזאת גיש כי אם לפי
שהוא ראוי לה וזה כי השלמות בתורה ובפיון
יגיש להם מיצר העבודה לפי סבות האחת היא
העבודה בשמחה תישרם לעמוד על שורות נ

נפלאים מחכמת הנמיכאות כמו שבארנו במה
שקדם והם יפמירוס על הרבה מכונות התורה
והפישת היא כי מפני המתנו שזכר בהם מפני
זאת העבודה לא תהיה להם טרדה ביצרכי הגוף
ויהיו תמיד פנים לעבוד השם יתעלה ולחקור
בתורה ובפיון וזה ממה שייסירם גם כן לעמוד
על שורות תחכמה והתורה ואח כן זכר הקטרתם
הקטרת במזבח הזהב להעיר כי מדרגה
מהעבודה הנעשית במזבח החפון הוא מדרגת
השלמות והעבודת וכבר התב במה שנתנו מסכות
אלו הדברים ואחר זכר הכליל לפי מהדברים
הנעשים במזבח החפון כי הוא הדרך מדרגת ה
השלמות משאר הדברים הנעשים שם והוא
בשמות מיכיר להגנת הנבואה אל הראוי לה
באופן נפלא כמו שהתבאר מדברינו
במה שקדם

שיהיה גלות יהודה לבוד כמו שהיה הענין בסו
והנה העניין וזאת הברכה כלל בנה שני דברים
האחד הוא הודעת הרע הכתיר להתחדש מזה
כדי שיתנו זה ישראל אל לבם ולא יפנו לשואל
להם מלך או לזרע המלכים שלא יסורו מאחרי ה'
ולזה ביאר כי הסבה בנה הם חטאיו כואמרו ירין
רב לו והשם הוא התעלה לט' יתעלה שלא
יכלו בגלות וטייבם לאדמתם

התועלת

הרביעי הוא להודיע כי ט
טבט לוי לא זכה לזאת המעלה
מפני היותם מהטבט אשר היה ממנו מטה על
זר ההסגחה אליהם מיצר הקודבה שהיתה להם
עם מטה אד וכו אליה מיצר היותם מוכנים לזאת
המעלה פלידה ומבטן ומתדיון ולזה תמישם
בטבט לוי שלא הסכימו עם ישראל בענין המטה
והטרייבה אשר רבו בני ישראל וטמו את ה'
ברפידים לזאת הים בקרבם אש וזן וכן לא
חטאו במעשה העגל כמו שהעיר באמרו פי
לוי ואלו יואסמו אליו כל בני לוי ולא שור אלה
שכבר הסכימו עם פנחס לתתמכר לקרובייתם
ולתדגם אש חטאו במעשה העגל וכבר התבאר
שכן היה גם בהיותם במיכדי כי שם היה אחרון
מוכיח את ישראל שיוסרו מטבטן כן כמו שזכר
יחזקיל ובתיות הבטן כן הנה לא תיתה וזאת
המעלה להם , ואלו משני היותם ראויים לה לא
מפני הקודבה והאחבה שהיתה להם עם מטה
ולזה תמיכז שלא בחר הם ית' להיו לטבט ואחר
מקדושי מטה ולפי שיהוסע היה היותו ראוי
וכן י' לרש' שאם היה בישראל יות ראוי משבט
לוי היה בוחר וזאת ה' ית' לטבטותו

התועלת

החמישי הוא במיכות והוא
להודיע שאין ראוי לקרוב
שיהיה דיון כי תדיין ראוי שיהיה בלתי נטות
לדבר כי אם אל הדין ולזה חוייב בו שלא תהיה
שם טבה תביאהו להטות הדי' ולפי שכבר הפליג
בזה המקום לפיכך טבט פמה שאין מחקסאוד
החנפים לנהוג בנה המנהג והוא ההתנכר ל
קדושו בפשעט ירענו שאין ראוי שיהיה תדיין
קרוב כי טבטו יעסכהו לאחבת קרוביו והיו
פטיכהו להטות הדין . אם כסדל יכל לזמות לו

יתבאר אל העמים ששה ברורה לקראת כלם בשדה
ולעברו שנים אחד כמו שילקח הש' ית' וית' וית' וית'
לעבורתו במופנים ונפלאות העיבורות שהראה
להם במיפנים ונפלאים ונפלאים ונהנה אחשוב
שיהמופת היותר נפלא הוא תחיית המתים והוא
יגלה ריחוק בקצות הארץ ולזה יאמינו אז כל
הגרים כי השם הוא הלהים ויאמרו שיצדק נחלו
מבנותינו ואין בם מועיל והנה ההברלים שזכר
בזה המקום בין נבואת משה ובין נבואת
נחלתו פמי שהם נביאים בישראל לבד הם ג'
הראשון שהשם ידעו פנים אל פנים ולזה ה'
היתה נבואתו בתקין כי הוא מטיפע הסכל לבד
ולזה לא הוסיף בה התפוררות לרמיון כמו ש'
שייכסרן וז' לטור הנביאים שנתבא הנבואה
במראה או בחלוט וזה אמרו ' אס יהיה נביאכם
ה במראה ל' ואתרם בחלוט חרבר בו והשט
שלא נתפספו ואתותיהם ומופתיהם בכלל אומה
גדולה במקום רחב מאד מהארץ כמו הענין
באותות והמופתים שיעשו מתשם יתעלה על יד
פטיה שיעשו לפרעת ולכל עבריו ולכל ארצו כ'
כמו שנתבאר בספר ואלה סימות ואולם נאמר ה'
הנביאים נטינתחדש מהם מופת אחד לכלל גר'
מהאומה לא היה במקום רחב מהארץ כי העני'
מות סתריב דרך מסל באופן נפלא שהוא הנפ'
בכפר מלכיס ובספר ישעיה' היה בחלק קטן
מהארץ ואולם משה הרבה אותות ומופתים אשר
נתעשו לו לכל העם ההוא בכל ארץ מיכרים למד'
כי מיכר הנביא יהיה מבוא פיה בגורל המופתי'
והשלישי הוא שלא התמידו אותותיהם
ומופתיהם לעיני כל ישראל כמו הענין במשה
שהתמיד ירדת המן מ' סנה וענין בטמור ענן
ועמוד האש ודבור ה' ית' שמו שהיה תמי' בטמור
ענן לעיני כל ישר' ובכלל רבו מלספור המופתי'
הנפלאי' שיעשה משה לעיני כל ישר' הנה פטיה
נפלא מאלו העניינים פטיה הנביאים באיכות
ובכמות ולזה אמר לכל האותות והמופתים ולכל
היד החזקה ולכל המורה הגדול אשר עשת והנה
אחשוב שיהיה הדין באותות מיה שהמכוון
בהמיכאותו הוא להאמי' ברברי הנביא כמו חפכת
המטה לנחם ותהפך מי היאוד לרס וכאשר היו
עם זה חוץ מהטבע כמו הענין במור נקודים
אותות ומופתים פי מיכר מה כחם לסימן הס

אותות ומיכר מה שהם חוץ מהטבע הם מופתיים
וזה כי האותות יהיו אותות אף על פי שלא יהיה
בהם דבר חוץ מהטבע כמו שנתבאר מהאותות
שנתן שמואל לטומול לאמת שהווא יהיה מלך על
ישראל והיד החזקה הוא מה שהראה ה' ית'
חוץ ירו לעשו אשר יחפוץ כמו הענין בקריעת
ים סוף שהיתה כלי לעבוד ישראל בים ואלט
טביעת פרעה וחילו בים וברידת המן פ' טנה
ובטור מה שרופה לזה מהנפלאות העיבורות
והמורה הגדול הם הנפלאות שיעשה הש' ית'
כדי שייראו מלפניו ובכאן נשלים הביאור
במה שיכרך בואת הפרטיה ואולם התובלות
המגיפות מפינה

התועלת

הראשון הוא להודיע לטור
שמה שהוא ראוי שיתאדב
בו הוא מיכר התור אשר קבלה עליהם לירושלם
כשנתנה הש' ית' לישראל בזה האופ' הנפלא ולזה
הקריש זכירת פתינת התורה לישר' קודש זכירת
ברבותיהם להורות שבדכותיהם תהיינה להם
מזה היכר לבד יזכו לכל חבדכוו

התועלת

השני הוא לפרסם לישראל
מה שעתיד להיות מלך נ'
בישרל כשיתקבצו על זקני ישרל לבקש ולה'
מלך פמו שזכר בספר שמואל והנה סמכו לעני'
התורה להורות שבחירת המלך מן תהיה באופן
רל שכבר יזהירוהו שישימור דרכי התורה ולא
יטה מהם כמו שנתבאר בתורה וזכר שש בספנו
שמואל באופן מה

התועלת

השלישי הוא לפרסם
מיכר היות מלך בישראל
יקרה בסוף אל שיגלו ישראל מכל ארמות כ'
בזה היה סבה אל שיסורו שני ישראל מאחרי ה'
ית' ולזה הוסיף משה להתפלל שיהיה ראובן
ואל ימות בבת באוליו תקף היכרות פר טכב
יסובו מן למתי מספר ויגלו מכל ארסת יבגי'
הס' יתעלה בו ובסיעתו שלא יסיגהו הכליין
דזכר תחלה ראובן כי הוא והנטיפלים אלו
ראשונים סגלו מעטרת השבטים וזכר אחרי כ'
ענין גלות יהודה והנה על ארץ ופנו והנה
קבוש מפני רוב פיורו באריכות בשש שבח
מהם יתעלה שישימם קול יהודה להביאוו
פמו וכאלו העיר בפאן על החלק המלכו במופ'

לעשו מה שירצה ולא יעלה וזהו השמים לרכוב
אל מה שירצה כי הוא בראש ונשואם ולימנו
על כל מה שישעם מהם ובהיות העטין כך הנה
ראוי לשרול שיבטח במה שיבדס לירושלם
הארץ ומה שמדת
הגוים ההם

התועלת

הארבע עשרה הוא להודיע
מעלה ישרל ורוממותו
כל שאר האומות כי אין בהם עם נושע בהשע
תשובת פולטים וולתו ותוא לו למךן מהרעות
הראוי לעול עליו מפני דבוקו תטגיותו הפדטיית
בר

התועלת

החמס עשרה הוא להודיע
אין נפלא דבר מטה ב
בחיים ובמותו עד שכבר מת על פי הבלא חולי
או חלטה קדמותו והשם יתבלת קברו וזוהו על
דרך מופת באופן שרל נגעה בו יד ארס לקברו
ולח נרוב מקוט קברו לאחר מן האנטים ושכבר
מה בכמו הדגם שטורר בו עד שכבר היה במותו
בן אק סטה בלא פחות ובלא יתר ואמנס היה זה
כן לבאר עינס ההברל בינו ובין שאר האנטים
כי מולי יספק אחר ויאמר ולמה לא יתכן שיחיה
נביא אחר נביא תורה כמשיח ואין גודיה התורה
ט לא תפיתנה התורה הזאת לעולם ולא תקבלו
תוספת ולא חסדו הנה אסן יחיה הכח אסדו בו
להיות נביא תורה לבטלה הנה התשובה בזה כי
אין שם אחר ישיא למטה הזו העטין כי נבואתו
זאת הלאוריות היא נוהגת כמטהג הפלאות ואין
זה כח לנביא במה שיהוא נביא אס לא היה זה על
דרך פלאות ית ביאר שאין דיכוננו לעשות עור
תורה אחרת ולא להוסיף ולא לגרוע יתוספת או
גדכון נכחי ולזה יסוד ממנו זה הספק והנה
נתיחד בזה משה לפי שהוא היה עבר ה' בחיין
ובמחנה וכל מעטיו תין על פי ה' ולזה היה תמיד
עם חסס ית עו' שיהנבואה היה מקפת לו בהקין
ואולם התועלות המג'עות מפני חיות קבר מצות
בלתי נרוב לאחד מהאנטים כבר זכרנוהו בפרט
שיקדם

התועלת

השש עשרה הוא להודיע
שאין דואר להתאבל על ת
הארס יותר מראי ואעפ' שהיה גדול המעלה
בתקלות מה שאנוסר בלא תראה כי מטה רבינו

עם גודל מעלתו בעל טלה וגדולת לא הסכומה
התורה שיהיה ימי בכי ובלו כי אס ל'יו כפספר
ימי ב' הדרן

התועלת

השבע עשרה הוא להודיע
על חמסי הנביא שיהיה ח
חכס ולזה הקיד כי יהושע בן נון היה מלא ויות
חכמה כי טמוך משה ידיו עליו נמשט זה נתיחד
אויזר משה ימינו ליהי' ולנביא מפני חיותו המלאה
חכס שיבטח זה יותר דיאוי
לפבואה

התועלת

השמונה עשרה הוא להודיע
ההברל' שבין מטה ובין
זולתו משה הנביא כי שיתו נביאים בישראל
לבר והם שלשה האחר כי הש' יתעלה ירבו פטס
אק פטס בהקין בזולת מראה או חלום ולזה לא
היה יריך להתבודדות תדמיון מובין שאר כחו'
הנפט כי השפע שיהיה מקבל משה היה מטיכל
ואל שכל בזולת אמ' כמות פח רמזי מיה שוויך
כן בשאר הנביאים שיהיו נביאים בישראל והטיני
הוא כי מותותיו ומופתיו רבו מאד ונתפשטו
בעס רב ובארץ רחבה מא' כי כבר נכסו לפיכ
ולכל עבדיו ולכל ארצו וזה דבר לא קרה לנביא
זולתו מה נביאים שיהיו נביאים בישראל לבר
והטליטי כי הוא התמיד להראות יד הש' ית'
החזקה ומודאי גדולי לעיני כל ישראל ומן ארוך
ארוך נפלא וזה דבר לא קרה גם לזולת מה נביאים
עם מה שיהיה ברברים ההם מהפלא העינס כמנה
שנתבאר בתורה

התועלת

התכניש עשרה הוא מה
שהצידה התורה באנו ורל
קס נביא עור בישראל כמשיח שיכבר יקוס נביא
אחר כמשיח בלו הרברים אשר זכר אק לא יהיה
נביא בישראל לבר אבל בישראל ונשאר האומות
והוא יחדם רבו האותות והשפתיס כמשיח במ
במקום דחב מאד ולעס רב ויתמיד להראות יד
הש' יתעלה החזקה והמראה הגדול לעס רב ולפי
פלא היה נביא כזה עדיין בטוס מקום לאור
הרברים ידענו סנה יהיה מסיח בן דוד אשר
ידוע ונשא וגבה מאד ויהחרישו על ידו חלו המ
המופתים הנפלאים להפוך ל עמים טפה ברורה
לקרא כלס בטס י' ולעברו שיכס אחר מאו יהיה
סלוח באולס מפני שלמותה ינה טס אמונות

התועלת

הטביע הוא להודיע שהוא
 דאף לכל מי שיש לו חלק
 מהשלמות האנושי שיש לו חלק
 בדרך הטעם ית' להכניח בהשלמת הנטיבות בזה
 המופץ עד שלא יקצר מהגיע להם טרמו מעט
 טיבולו ורזה אמר יורו מעטפיך ליעקב
 ותורתך לישראל כלו אמר ירשו מעטפיך
 ותורתך להורות כי אחר טירען אותם הם
 מחוייבים להורות לישראל

התועלת

הטביע הוא להודיע שכבר
 נתפרסם ונודע למטות בנ
 בנבואה מה שהגיע לכהני בבית שני מהמלחמה
 ולזה התפלל עליהם שיניחו אויביהם וכבר
 נתקיי זה להם וזו כמו שנתפרסם מדברי מלחמה
 החשמונאים

התועלת

הטביע הוא להודיע שכבר
 נתפרסם ונודע למטות בנ
 בנבואה מה שהגיע מהארץ לטבט טבט וזה
 מבואר ממה שזכר מנחלת בנימין ובני יוסף
 וזבולון ויטכר ורן ונזתלי ואשר ולזה יחוייב
 שגדה טמה שהגיע שלפי הגורל לטבט טבט
 הוא היה הדומי לו לפי מה שגזר הס' ית' ולזה
 יתבאר טמ"י כל מעטפי הגורל

התועלת

הטביע הוא מה שהעיר כי
 כבר יהי לגדול שבמנהיג'
 טייכמו מבני יוסף אהדר ואעפ' טייכמו מבני
 מנהיגים ומלכים רבים הנה זה ייחוד מכלם
 כי הוא ינגח פמים יחדיו עד קצות הארץ וזה
 יהיה מטיח בן יוסף אשר יבוא תחילה ויצליח
 היצחות שיכופות למען לא תגדלת
 תפארת בית דוד ויושב ירושלים על ארץ יהודה
 כמו שזכר בספר זכריה ואמר טילו המנהיג'
 טייכמו מבני יוסף הם רבבות אפרים והם אלפי
 מנשה רל' שבנה יהיה גורל אפרים על מנשה
 לו במספר כי מספר בני מנשה יהיה יותר רב
 מכל המספרים שנמנו ותמיכא גכ בספר יהושע
 ט' אמר משה מנשה ליהושע למה נתת לי גורל
 אחר חבל אחר ואני עם רב אשר ער כה ברכני
 והנה כשתחזור תמיכא סכבר יכאו מנהיגים
 רבים ויורו לי מעט אפרים ומטבט מנשה אך
 הגורל שבמנהיגים הה' והחמה נקרא בכור טור
 ייחוד מהסוד ט' יג' יחדיו אפסי ארץ מה

התועלת

טלא עטיה אחר מן הדאטונים
 האחת עטר' הוא להודיע
 ית' הדאטמטיה כל הגלגלי'
 ומטיע אותם בכללות וזו אחר מהמטיעים
 המיוחדים אשר יניעו גלגל מיוחד כמו טחטב
 הגילוסוף ולזה אמר וזן כל יטורון
 רוכב טמים באר טבנה הענין יתבאר ייחוד ה'
 ית' מטיאר הסכלים הנבדלים המטיעים והיה זה
 כך לפי שכל אחד מהם מטיע מיוחד לאחד מ'
 מהגלגלים ולזה לא ירשו מטיעו מהמטיעות
 וסדרם ריכרס כי אם מעט כמו טבאר בחמישי
 מספר מלחמות ואולם ה' יתע' הוא כל כולם והוא
 יורע הכל והם לו כלים ומטרתים לפנות ריכרס

התועלת

טתים עטרה הוא להודיע
 טבענין חרוץ הטחקים
 בעצמם כאמרו הרקיע עמו לטחקים חוקים
 כראי מויכא ואל ואת ההויה רמו באמ' ובגאותו
 טחקים ריכרס לומר ברוממות הסס ית' המטיע
 טחקים ויל ואת ההויה רמו באמרו ויאמר להים
 יתי רקיע והטביע הוא טמו אותם במדרגת
 המעון והטטא לילי קרס והם המלאכים טפרא
 ביום ראשון טהם פרואים קורס הרקיע וזה היה
 כטיטטטטט מהם מעיכס כיורס ואת ההויה
 הטיטת רמו אליה באמרו ויקרא להים לרקיע
 טמים וויכא לומ' טימס מתטטטטט מהמלאכים
 טיטברמו ביו ראשון ואת התנועה תסבובי אשר
 להם ולפי טזאת התנועה תחייב טיהיו טיס ב'
 נקודות מתנוצצות הם כרמיון קושפי' הנה קרא
 הגלגלים טמים מעני אלו התנועות טייטטכו
 מהם ברקיע טני מקומות ירמה טירמוו אליהם
 ויאמר לכל אחד מהם טהוא טס מורה פלה
 המקום ואמנס ההוייה הסרליט יתוהא היותה
 נפלאה היא מה שחרס ב טחקים מהמאורות וה
 הכוכבים באופן טיעפ מהם בזה הטורס השפיל
 מה טיהיו בו הטחקים ורועות פולס כי ענין ו
 זה הפפע הוא נפולס מאור וזך יתכן טיתחייב
 זה מהגרמיק הטטימייס מעט היותם משוללי'
 מכל האכויות טיתחייבו מהם

התועלת

הטלט עטרה הוא להודיע
 טראוי לבטוח פייעורי'
 יתעלה טיכחו כי לו תגבורה והמטילה ר

